Euroopan unionin

virallinen lehti

ISSN 1725-2490

C 88 E

47. vuosikerta

8. huhtikuuta 2004

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

Ilmoitusnumero	Sisältö	Sivu
	I *(Tiedonantoja)*	
	EUROOPAN PARLAMENTTI	
	KIRJALLISET KYSYMYKSET JA VASTAUKSET (Osa 1)	
(2004/C 88 E/0001)	E-2236/02 esittäjä: Gabriele Stauner komissiolle Aihe: Komission tilitarkastusyrityksille antamat toimeksiannot (Täydentävä vastaus)	1
(2004/C 88 E/0002)	P-0043/03 esittäjä: Gian Gobbo komissiolle Aihe: Viinin vähimmäisvalmisteveron käyttöönotto	2
(2004/C 88 E/0003)	E-0052/03 esittäjä: Hanja Maij-Weggen komissiolle Aihe: Ihmisoikeustilanne Vietnamissa	3
(2004/C 88 E/0004)	E-0084/03 esittäjä: Carlos Bautista Ojeda komissiolle Aihe: EU:n Marokon-politiikka	4
(2004/C 88 E/0005)	E-0086/03 esittäjä: Roger Helmer komissiolle Aihe: Lasten tappaminen Hondurasissa	5
(2004/C 88 E/0006)	E-0097/03 esittäjä: Phillip Whitehead komissiolle Aihe: Katulasten oikeudet Hondurasissa ja Guatemalassa	5
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-0086/03 ja E-0097/03	5
(2004/C 88 E/0007)	E-0238/03 esittäjä: Marjo Matikainen-Kallström komissiolle Aihe: Tarkempi selvitys pohjoisen ulottuvuuden asemasta EU:n budjetissa	6
(2004/C 88 E/0008)	E-0258/03 esittäjä: Bob van den Bos komissiolle Aihe: Laajentuminen ja kehitysyhteistyö	7
(2004/C 88 E/0009)	E-0278/03 esittäjä: Gianfranco Dell'Alba komissiolle Aihe: Määräystenvastaisuudet Kambodžan vaaliprosessissa	8
(2004/C 88 E/0010)	P-0325/03 esittäjä: Marco Pannella komissiolle Aihe: Vietnamin vuoristoalueiden Montagnard-alkuperäisväestöön kohdistuneiden ihmisoikeusrikkomusten lisääntyminen	10

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 88 E/0011)	E-0356/03 esittäjä: Bill Newton Dunn ja Baroness Sarah Ludford komissiolle Aihe: Ihmisoikeusrikkomukset Hondurasissa	11
(2004/C 88 E/0012)	E-0434/03 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Nuorten romanien väestöryhmään kuuluvien naisten sterilointi Slovakiassa harhaan johtamalla tai ilman asianosaisten suostumusta	12
(2004/C 88 E/0013)	E-0569/03 esittäjä: Freddy Blak komissiolle Aihe: Rekisteröintimaksun palauttaminen Tanskasta viennin yhteydessä (Täydentävä vastaus)	13
(2004/C 88 E/0014)	E-0609/03 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: EU/Itä-Timor 1999-2003: yhteistyö, kehitys, ihmisoikeudet, tuet ja muut kysymykset	14
(2004/C 88 E/0015)	E-0824/03 esittäjä: Paul Rübig komissiolle Aihe: Arvopaperien luovuttamisen rajoittaminen Tšekin tasavallassa	16
(2004/C 88 E/0016)	E-0904/03 esittäjä: Jan Mulder komissiolle Aihe: Dieselöljyn käyttö rajaseudun maataloudessa	17
(2004/C 88 E/0017)	P-1139/03 esittäjä: Joke Swiebel komissiolle Aihe: Läpikulkumatkalla Bulgariassa oleviin lomailijoihin kohdistuvat kiristykset	18
(2004/C 88 E/0018)	E-1142/03 esittäjä: Stavros Xarchakos komissiolle Aihe: Irakin museoiden arkeologisten näyttelyesineiden suojelu	19
(2004/C 88 E/0019)	E-1148/03 esittäjä: Graham Watson komissiolle Aihe: Seychellit	20
(2004/C 88 E/0020)	E-1150/03 esittäjä: Graham Watson komissiolle Aihe: Seychellit	20
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-1148/03 ja E-1150/03	21
(2004/C 88 E/0021)	E-1282/03 esittäjä: Ria Oomen-Ruijten komissiolle Aihe: Punainen dieselpolttoaine maatalousajoneuvoissa	21
(2004/C 88 E/0022)	E-1295/03 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: Kuuba – poliittiset vangit	22
(2004/C 88 E/0023)	E-1311/03 esittäjä: Bill Newton Dunn komissiolle Aihe: Tohtori Oscar Ellis Biscetin vangitseminen Kuuban viranomaisten toimesta	22
(2004/C 88 E/0024)	E-1347/03 esittäjä: Charles Tannock komissiolle Aihe: Ihmisoikeusloukkaukset Kuubassa	22
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-1295/03, E-1311/03 ja E-1347/03	23
(2004/C 88 E/0025)	E-1312/03 esittäjä: Bill Newton Dunn komissiolle Aihe: Siham Qandah -nimisen jordanialaisen kristityn tilanne	23
(2004/C 88 E/0026)	E-1334/03 esittäjä: Luigi Cocilovo komissiolle Aihe: Kirjojen arvonlisävero	24
(2004/C 88 E/0027)	E-1339/03 esittäjä: Maurizio Turco ja Marco Cappato komissiolle Aihe: Homoseksuaalien vainoaminen palestiinalaishallinnon alueilla ja palestiinalaisten homoseksuaalien karkotukset Israelista	25
(2004/C 88 E/0028)	P-1345/03 esittäjä: Mario Borghezio komissiolle Aihe: Seuraamukset Bagdadin hallinnon kanssa yhteistyötä tekeville pankeille	26
(2004/C 88 E/0029)	E-1382/03 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Kööpenhaminan kriteerien vaikutukset opposition vastaiseen taisteluun, sananvapauden rajoittamiseen, järjestöjen kieltämiseen ja vankien määrän lisääntymiseen	27
(2004/C 88 E/0030)	P-1384/03 esittäjä: Gian Gobbo komissiolle Aihe: Turkin miehitys Irakin kurdialueella	28

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 88 E/0031)	E-1414/03 esittäjä: Graham Watson komissiolle Aihe: Myanmarista tulevien pakolaisten vastaanottaminen Thaimaahan	29
(2004/C 88 E/0032)	E-1417/03 esittäjä: Bob van den Bos, Margrietus van den Berg, Maria Martens ja Joost Lagendijk komissiolle Aihe: Uskonnollisten vähemmistöjen asema Gujaratissa Intiassa	30
(2004/C 88 E/0033)	E-1467/03 esittäjä: Charles Tannock komissiolle Aihe: Katulapsien surmaaminen Guatemalassa ja Hondurasissa	31
(2004/C 88 E/0034)	E-1469/03 esittäjä: Paulo Casaca komissiolle Aihe: Pidätysten aalto Kuubassa	32
(2004/C 88 E/0035)	E-1471/03 esittäjä: Herman Schmid komissiolle Aihe: Guantanamon vangit	33
(2004/C 88 E/0036)	E-1484/03 esittäjä: Charles Tannock komissiolle Aihe: Yleisen tullietuusjärjestelmän viidennen alan tuotteille myönnettyjen etuuksien asteittainen vähentäminen ja vaihtoehdot laittomalle huumausaineiden tuotannolle Kolumbiassa	34
(2004/C 88 E/0037)	E-1492/03 esittäjä: Margrietus van den Berg komissiolle Aihe: Neuvottelut kahvista	35
(2004/C 88 E/0038)	E-1497/03 esittäjä: Glyn Ford komissiolle Aihe: EU:n omaisuuden tuhoaminen Palestiinassa	35
(2004/C 88 E/0039)	E-1559/03 esittäjä: Claude Moraes komissiolle Aihe: Somalian tilanne	36
(2004/C 88 E/0040)	P-1630/03 esittäjä: Nelly Maes komissiolle Aihe: Romaninaisten pakkosteriloinnit	37
(2004/C 88 E/0041)	E-1665/03 esittäjä: Luigi Vinci komissiolle Aihe: Kurdin kielen opetus Turkissa	38
(2004/C 88 E/0042)	E-1678/03 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: Angolan lapsisotilaat	39
(2004/C 88 E/0043)	E-1693/03 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: USA:n armeijan amerikkalaisille yrityksille yksityisesti myöntämät jälleenrakennus- ja hallintotehtävät Irakissa	40
(2004/C 88 E/0044)	E-1694/03 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Irakin talouden jatkuva ja kestävä elpyminen sekä öljyä varastoivat amerikkalaiset yritykset	41
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-1693/03 ja E-1694/03	41
(2004/C 88 E/0045)	E-1695/03 esittäjä: Mario Mantovani ja Antonio Tajani komissiolle Aihe: Irakin humanitaarinen kriisi ja sairaalahoidossa olevien lasten, vammaisten ja vanhusten vaikea tilanne	42
(2004/C 88 E/0046)	E-1732/03 esittäjä: Freddy Blak komissiolle Aihe: Oluen valmisteverojen syrjivyys Tanskassa	44
(2004/C 88 E/0047)	E-1833/03 esittäjä: Anna Karamanou komissiolle Aihe: Maamiinojen ja ryöstöjen aiheuttamat vaarat Irakin kansalaisille	45
(2004/C 88 E/0048)	P-1840/03 esittäjä: Michael Cashman komissiolle Aihe: Irakin sodan jälkeinen apu	45
(2004/C 88 E/0049)	E-1844/03 esittäjä: Bill Miller komissiolle Aihe: Homo- ja transseksuaalien kohtelu Puolassa	46
(2004/C 88 E/0050)	E-1848/03 esittäjä: Luigi Vinci komissiolle Aihe: Diyarbakirin ihmisoikeusjärjestön puheenjohtajaa koskevat tutkimukset	47
(2004/C 88 E/0051)	E-1858/03 esittäjä: Proinsias De Rossa komissiolle Aihe: EU:n rahoitus kidutuksen uhrien kuntouttamiseen	48

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 88 E/0052)	E-1897/03 esittäjä: Nelly Maes komissiolle Aihe: Elintarviketuki Zimbabwelle	49
(2004/C 88 E/0053)	P-1923/03 esittäjä: Helena Torres Marques komissiolle Aihe: Karibian matkailualalle osoitetut EU-varat (komissaari Nielsonin komission puolesta antama vastaus kysymykseen P-0743/03)	50
(2004/C 88 E/0054)	E-1928/03 esittäjä: Maria Carrilho komissiolle Aihe: Kotiseudultaan siirtymään joutuneiden väestöryhmien avustaminen Aasiassa ja Latinalaisessa Amerikassa: 29. lokakuuta 2001 annetun asetuksen (EY) N:o 2130/2001 uudistaminen	51
(2004/C 88 E/0055)	E-1949/03 esittäjä: Christa Randzio-Plath komissiolle Aihe: Alkoholimonopoli TEKEL	52
(2004/C 88 E/0056)	E-1954/03 esittäjä: Jannis Sakellariou komissiolle Aihe: Jesidikurdien ihmisoikeudet Georgiassa	53
(2004/C 88 E/0057)	E-1984/03 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Turkkilaiset Kreikan ilmatilan loukkaukset	54
(2004/C 88 E/0058)	E-2050/03 esittäjä: Konstantinos Hatzidakis komissiolle Aihe: Turkkilaishävittäjien toimeenpanema kreikkalaisen lentokoneen häirintä	54
(2004/C 88 E/0059)	E-2083/03 esittäjä: Rodi Kratsa-Tsagaropoulou komissiolle Aihe: Turkkilaisten lentokoneiden tekemät Kreikan ilmatilan loukkaukset ja Aigeianmeren asukkaiden turvallisuuden vaarantaminen	55
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-1984/03, E-2050/03 ja E-2083/03	55
(2004/C 88 E/0060)	E-1985/03 esittäjä: Anna Karamanou komissiolle Aihe: Laittomia sterilointeja koskeva skandaali Slovakiassa	55
(2004/C 88 E/0061)	E-2004/03 esittäjä: Salvador Garriga Polledo komissiolle Aihe: Lääkkeiden maailmanpankki köyhiä maita varten	56
(2004/C 88 E/0062)	E-2019/03 esittäjä: Bart Staes komissiolle Aihe: Kiinasta tuotuja polkupyöriä koskeva polkumyyntitulli	57
(2004/C 88 E/0063)	E-2022/03 esittäjä: Lennart Sacrédeus komissiolle Aihe: Nobelin rauhanpalkinnon saajan Aung San Suu Kyin pidättäminen	58
(2004/C 88 E/0064)	E-2024/03 esittäjä: Maurizio Turco komissiolle Aihe: Uskonnonvapauteen kohdistuneet loukkaukset Turkmenistanissa	59
(2004/C 88 E/0065)	E-2028/03 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Kreikan tullin petoksille altis ja tarpeetonta hidastusta aiheuttava käytäntö kerätä EU:n kansalaisten passit Makedonian vastaisella rajalla (Täydentävä vastaus)	60
(2004/C 88 E/0066)	E-2055/03 esittäjä: Bartho Pronk komissiolle Aihe: Poliisien ammattiyhdistysoikeudet Latviassa	61
(2004/C 88 E/0067)	E-2058/03 esittäjä: Nelly Maes komissiolle Aihe: AKT-banaanit	62
(2004/C 88 E/0068)	E-2091/03 esittäjä: Paulo Casaca komissiolle Aihe: AKT-maiden trooppisia tuotteita koskevat laskuperusteet	62
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-2058/03 ja E-2091/03	63
(2004/C 88 E/0069)	E-2066/03 esittäjä: Maurizio Turco komissiolle Aihe: Italian tasavalta ja arvonlisäverodirektiivin soveltaminen yhteisön sisällä tehtyihin hankintoihin	64
(2004/C 88 E/0070)	P-2078/03 esittäjä: Ilda Figueiredo komissiolle Aihe: Portugalin maitokiintiö	65
(2004/C 88 E/0071)	E-2086/03 esittäjä: Glenys Kinnock komissiolle Aihe: Kristittyjen tilanne Egyptissä	65
(2004/C 88 E/0072)	E-2089/03 esittäjä: José Gil-Robles Gil-Delgado komissiolle Aihe: Budjettikohdan määritteleminen kidutusta vastustaville valtiosta riippumattomille järjestöille	66

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 88 E/0073)	P-2104/03 esittäjä: Bob van den Bos komissiolle Aihe: Burmalaiset Rohingya-väestöön kuuluvat pakolaiset	67
(2004/C 88 E/0074)	P-2155/03 esittäjä: Hanja Maij-Weggen komissiolle Aihe: Rohingya-kansan tilanne Bangladeshissa	68
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin P-2104/03 ja P-2155/03	68
(2004/C 88 E/0075)	E-2116/03 esittäjä: Claude Moraes komissiolle Aihe: Sudanin tilanne	69
(2004/C 88 E/0076)	E-2130/03 esittäjä: Markus Ferber komissiolle Aihe: Euroopan komission antamat tuet kansalaisjärjestöille	69
(2004/C 88 E/0077)	E-2162/03 esittäjä: Herbert Bösch komissiolle Aihe: Budjettikohta B7-7010: ei ehdotuspyyntöjä vuonna 2003 — vaikutus vammaisten ihmisoikeuksien parantamiseen	70
(2004/C 88 E/0078)	E-2184/03 esittäjä: Maurizio Turco komissiolle Aihe: Uskonnonvapauden jatkuvat loukkaukset Turkmenistanissa	71
(2004/C 88 E/0079)	P-2198/03 esittäjä: Niall Andrews komissiolle Aihe: Ihmisoikeuksien turvaaminen Meksikossa	72
(2004/C 88 E/0080)	E-2223/03 esittäjä: Paulo Casaca komissiolle Aihe: Euroopan unionin salaiset ydinenergiasopimukset kolmansien osapuolten kanssa	73
(2004/C 88 E/0081)	E-2229/03 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: Angolan öljytulot — avoimuus	74
(2004/C 88 E/0082)	E-2244/03 esittäjä: Elspeth Attwooll komissiolle Aihe: Luonnonvaraisten lintujen suojelusta annetun direktiivin noudattaminen Maltassa	75
(2004/C 88 E/0083)	P-2303/03 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: Kuuba, komission lähetystö ja ihmisoikeudet	76
(2004/C 88 E/0084)	E-2304/03 esittäjä: Emma Bonino komissiolle Aihe: Euroopan komission edustuston avaaminen Jemeniin	76
(2004/C 88 E/0085)	E-2308/03 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: Afrikka — Öljy — Köyhyys	77
(2004/C 88 E/0086)	E-2321/03 esittäjä: Freddy Blak komissiolle Aihe: Ulkosuhteiden parissa työskentelevien komission virkamiesten lukumäärä	78
(2004/C 88 E/0087)	E-2345/03 esittäjä: Erik Meijer ja Alexander de Roo komissiolle Aihe: Puolan (Ala-Sleesiassa sijaitsevan) Dolnoslacœkien vuoristoalueen koskemattoman luonnon- ja kulttuurimaiseman suojeleminen ja ekoturismin edellytysten varmistaminen	79
(2004/C 88 E/0088)	E-2346/03 esittäjä: Erik Meijer ja Alexander de Roo komissiolle Aihe: Puolan (Ala-Sleesiassa sijaitsevan) Dolnoslacœkien alueen avolouhosten toiminnan laajenemisesta johtuva koskemattoman luonnon- ja kulttuurimaiseman pilaaminen ja ekoturismin edellytysten katoaminen	79
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-2345/03 ja E-2346/03	80
(2004/C 88 E/0089)	E-2354/03 esittäjä: Mary Honeyball komissiolle Aihe: AKT-maiden paikallishallinto	82
(2004/C 88 E/0090)	E-2363/03 esittäjä: Stavros Xarchakos komissiolle Aihe: Turkkilaisen laivan tutkimukset Kreikan aluevesillä Egeanmerellä	83
(2004/C 88 E/0091)	E-2392/03 esittäjä: Anna Karamanou komissiolle Aihe: Semsiye Allakin kivittäminen Yalimin kylässä Turkissa	84
(2004/C 88 E/0092)	E-2402/03 esittäjä: Mario Borghezio komissiolle Aihe: Turkki: kirjaroviot ja valtion palkkaamat 15 000 imaamia	85
(2004/C 88 E/0093)	E-2442/03 esittäjä: Jürgen Zimmerling komissiolle Aihe: Madagaskarin avustaminen	85

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 88 E/0094)	E-2490/03 esittäjä: Bob van den Bos ja Bashir Khanbhai komissiolle Aihe: Ruoka-apua Etiopiaan	87
(2004/C 88 E/0095)	E-2504/03 esittäjä: Esko Seppänen komissiolle Aihe: Paluumuuttajien kaksoisverotus	88
(2004/C 88 E/0096)	E-2512/03 esittäjä: Koenraad Dillen komissiolle Aihe: Palestiinalaisalueen kriisin uhreille annettava tuki	88
(2004/C 88 E/0097)	P-2514/03 esittäjä: Dorette Corbey komissiolle Aihe: Lääkkeet: patenttioikeuksien erityispoikkeukset	90
(2004/C 88 E/0098)	E-2531/03 esittäjä: Gabriele Stauner komissiolle Aihe: Keinottelijat ja roistot Kosovossa	91
(2004/C 88 E/0099)	E-2542/03 esittäjä: Maurizio Turco komissiolle Aihe: Uskonnonvapauden loukkaaminen Venäjällä	93
(2004/C 88 E/0100)	E-2551/03 esittäjä: Avril Doyle komissiolle Aihe: EU:n vaikeudet kehitysapuvarojen käytössä	94
(2004/C 88 E/0101)	E-2552/03 esittäjä: Jules Maaten komissiolle Aihe: Vinh Binh Trinhin tapaus Vietnamissa	96
(2004/C 88 E/0102)	E-2558/03 esittäjä: Robert Evans komissiolle Aihe: Ihmisoikeudet Perussa	97
(2004/C 88 E/0103)	E-2563/03 esittäjä: Maurizio Turco komissiolle Aihe: Sudanin diktatuurin harjoittama väkivalta ja EU:n kanssa parafoitu sopimus	98
(2004/C 88 E/0104)	E-2574/03 esittäjä: Margrietus van den Berg komissiolle Aihe: Alankomaalainen yritys rikkoo kansainvälisiä säännöksiä Kongon demokraattisessa tasavallassa	99
(2004/C 88 E/0105)	E-2579/03 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Turkista peräisin olevien perheiden euroseteleiden haltuunotto ja ryöstäminen vuosittaisen Bulgarian läpi kulkevan matkansa aikana	100
(2004/C 88 E/0106)	E-2585/03 esittäjä: Konstantinos Hatzidakis komissiolle Aihe: Tiettyjen mietojen alkoholijuomien verottaminen	102
(2004/C 88 E/0107)	E-2588/03 esittäjä: Marco Pannella komissiolle Aihe: Tabrizin yliopiston opiskelijaliikkeen johtajan, 19-vuotiaan Faramaz Mohammadin teloittaminen Iranissa	103
(2004/C 88 E/0108)	E-2593/03 esittäjä: Graham Watson komissiolle Aihe: Kristittyjen vainoaminen Pakistanissa	104
(2004/C 88 E/0109)	E-2594/03 esittäjä: Claude Moraes komissiolle Aihe: Kristittyjen vainoaminen	104
(2004/C 88 E/0110)	E-2604/03 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Kyproksen muinaisen Salaminan kaivauskohteiden suojelu	105
(2004/C 88 E/0111)	E-2613/03 esittäjä: Maurizio Turco, Marco Pannella, Marco Cappato ja Gianfranco Dell'Alba komissiolle Aihe: Pyhän istuimen korkeimman ja pyhän luostariveljeskunnan laatima Crimen Sollicitationis -asiakirja seksuaaliseen hyväksikäyttöön syyllistyneiden pappien toiminnan peittämiseksi	106
(2004/C 88 E/0112)	E-2615/03 esittäjä: Philip Claeys komissiolle Aihe: Komission jäsenen Günter Verheugenin uusi vastuualue	107
(2004/C 88 E/0113)	E-2664/03 esittäjä: Terence Wynn komissiolle Aihe: Kolmansissa maissa valmistetut tuotteet	108
(2004/C 88 E/0114)	E-2703/03 esittäjä: Luigi Vinci komissiolle Aihe: Rotuvihaan yllyttämistä koskeva oikeudenkäynti Turkissa; sosiologi Mehmet Bercetia ja Goc-Der-pakolaisjärjestön johtajaa Sefika Gurbuzia vastaan nostetut syytteet	109

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 88 E/0115)	E-2725/03 esittäjä: Jules Maaten komissiolle Aihe: Bulgarian rajalla esiintyvä lahjonta	110
(2004/C 88 E/0116)	E-2742/03 esittäjä: Richard Corbett komissiolle Aihe: Slovakia	111
(2004/C 88 E/0117)	E-2743/03 esittäjä: Richard Corbett komissiolle Aihe: Slovakia	112
(2004/C 88 E/0118)	E-2744/03 esittäjä: Richard Corbett komissiolle Aihe: Slovakia	112
(2004/C 88 E/0119)	E-2759/03 esittäjä: Fernando Fernández Martín komissiolle Aihe: AKT-maista peräisin olevien banaanien perinteisille toimittajille myönnettävän taloudellisen tuen laskentamenetelmä	113
(2004/C 88 E/0120)	E-2775/03 esittäjä: Jules Maaten komissiolle Aihe: EU:n kansalaisen laiton vangitseminen Thaimaassa	114
(2004/C 88 E/0121)	E-2784/03 esittäjä: Cristiana Muscardini, Antonio Mussa ja Adriana Poli Bortone komissiolle Aihe: Vaalit Albaniassa	115
(2004/C 88 E/0122)	E-2804/03 esittäjä: Elisabeth Jeggle komissiolle Aihe: Asia Urbs -ohjelmaan kuuluva sopimus Ala/95-21-b7-3010/39	116
(2004/C 88 E/0123)	E-2815/03 esittäjä: Glyn Ford komissiolle Aihe: Pastori Rinaldy Damanikin pidätys ja vangitseminen Indonesian Sulawesissa	117
(2004/C 88 E/0124)	P-2854/03 esittäjä: Rodi Kratsa-Tsagaropoulou komissiolle Aihe: MEDA-ohjelma ja naiset	117
(2004/C 88 E/0125)	E-2884/03 esittäjä: Charles Tannock komissiolle Aihe: Kristittyjen vainoaminen Egyptissä	118
(2004/C 88 E/0126)	E-2889/03 esittäjä: Samuli Pohjamo ja Mikko Pesälä komissiolle Aihe: Norjalaiselle lohelle ja kirjolohelle saatava minimituontihinta ja tuontitulli	118
(2004/C 88 E/0127)	E-2919/03 esittäjä: Marco Cappato ja Maurizio Turco komissiolle Aihe: Romaniassa pidätetyn Italian kansalaisen Maurizio Trottan tapaus	120
(2004/C 88 E/0128)	E-2922/03 esittäjä: Claude Moraes komissiolle Aihe: Burman vastaiset kauppapakotteet	121
(2004/C 88 E/0129)	E-2934/03 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: Kuuba — Espanjan kulttuurikeskus	122
(2004/C 88 E/0130)	E-2953/03 esittäjä: Maurizio Turco ja Marco Cappato komissiolle Aihe: Kuoliaaksi kivittäminen Nigeriassa	123
(2004/C 88 E/0131)	E-2955/03 esittäjä: Maurizio Turco ja Marco Cappato komissiolle Aihe: Homoseksuaalien jatkuva vaino Egyptissä	123
(2004/C 88 E/0132)	E-2988/03 esittäjä: Bart Staes ja Jan Dhaene komissiolle Aihe: Toimintasuunnitelma "Metsälainsäädännön soveltamisen valvonta, metsähallinto ja puukauppa (FLEGT)"	124
(2004/C 88 E/0133)	E-2995/03 esittäjä: Rodi Kratsa-Tsagaropoulou komissiolle Aihe: Hagia Sofian arvokkaiden pyhäinjäännösten vahingoittuminen	125
(2004/C 88 E/0134)	E-3013/03 esittäjä: Marco Cappato komissiolle Aihe: Tunisialaisen toimittajan Néziha Rejiban tapaus	126
(2004/C 88 E/0135)	E-3025/03 esittäjä: Konstantinos Hatzidakis komissiolle Aihe: Kreikkalaisten ihmisoikeuksia loukkaava Turkin kansallinen maarekisteri Imvrosin saarella	127
(2004/C 88 E/0136)	E-3032/03 esittäjä: Jonas Sjöstedt komissiolle Aihe: Turkki ja maan vähemmistöihin kohdistuvat loukkaukset	128

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 88 E/0137)	E-3045/03 esittäjä: Proinsias De Rossa komissiolle Aihe: Lapsityö	129
(2004/C 88 E/0138)	E-3133/03 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: Angola – Falcone	130
(2004/C 88 E/0139)	E-3143/03 esittäjä: Stavros Xarchakos komissiolle Aihe: Yksityisautojen hinnat Kreikassa ja dieselmoottoreiden kieltäminen Ateenassa ja Thessalonikissa	131
(2004/C 88 E/0140)	E-3159/03 esittäjä: Dirk Sterckx komissiolle Aihe: Muuttokuljetuksiin erikoistuneiden liikkeiden epätasa-arvoinen kohtelu tuotaessa muuttoirtaimistoa EU:hun kolmansista maista ja asetuksen (ETY) N:o 918/83 erilaiset tulkinnat	132
(2004/C 88 E/0141)	E-3163/03 esittäjä: Bill Miller komissiolle Aihe: Unkarin aluepolitiikka	134
(2004/C 88 E/0142)	E-3185/03 esittäjä: Geoffrey Van Orden komissiolle Aihe: Verottomat kiintiöt Kanarian saarilla	135
(2004/C 88 E/0143)	E-3223/03 esittäjä: Anna Karamanou komissiolle Aihe: Kuolemaantuomitut lapset Filippiineillä	136
(2004/C 88 E/0144)	E-3244/03 esittäjä: Margrietus van den Berg komissiolle Aihe: Verkosto kehityspolitiikan yhdenmukaistamiseksi (Policy Coherence for Development)	137
(2004/C 88 E/0145)	E-3252/03 esittäjä: Baroness Sarah Ludford komissiolle Aihe: Entisen Jugoslavian alueen kansainvälinen rikostuomioistuin	137
(2004/C 88 E/0146)	E-3263/03 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Wallonian alueen valtuudet sallia aseiden vienti ja aseiden käyttö Nepalin kansan sortamiseksi	138
(2004/C 88 E/0147)	E-3292/03 esittäjä: Claude Moraes komissiolle Aihe: Islamilainen laki sharia	139
(2004/C 88 E/0148)	P-3303/03 esittäjä: Luigi Vinci komissiolle Aihe: Turkki ja turkkilaisen ihmisoikeusjärjestön (IHD) viimeisin raportti	140
(2004/C 88 E/0149)	P-3375/03 esittäjä: Antonios Trakatellis komissiolle Aihe: Ydinturvallisuus: yksiköiden käytöstä poistaminen ja kustannusten sisällyttäminen ydinenergian hintaan	141
(2004/C 88 E/0150)	E-3382/03 esittäjä: Cristiana Muscardini komissiolle Aihe: Lääkärit ilman rajoja -järjestön vapaaehtoistyöntekijän kidnappaus	142
(2004/C 88 E/0151)	E-3399/03 esittäjä: Olle Schmidt komissiolle Aihe: Azerbaidžan	143
(2004/C 88 E/0152)	P-3402/03 esittäjä: Anna Karamanou komissiolle Aihe: Kuusitoistavuotiaan jäsenten amputointi Sudanissa	144
(2004/C 88 E/0153)	E-3435/03 esittäjä: Stavros Xarchakos komissiolle Aihe: Bulgarian provokaatio EU:n jäsenvaltiota vastaan	144
(2004/C 88 E/0154)	E-3443/03 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: Palestiinan itsehallintoviranomainen – varojen siirto	145
(2004/C 88 E/0155)	E-3449/03 esittäjä: Peter Skinner komissiolle Aihe: Espanjassa toimiva Smokes Direct -yhtiö	146
(2004/C 88 E/0156)	E-3462/03 esittäjä: Helmuth Markov komissiolle Aihe: Guben/Gubinek-rajanylityspaikalle kaavaillut painorajoitukset ja EU-varat	147
(2004/C 88 E/0157)	E-3478/03 esittäjä: Baroness Sarah Ludford komissiolle Aihe: Kukkatuonti Kolumbiasta ja GSP-järjestelmä	148
(2004/C 88 E/0158)	E-3484/03 esittäjä: Bartho Pronk komissiolle Aihe: Jatkokysymys poliisivirkamiehiltä ammatillisen järjestäytymisen kieltävää Latvian poliisilakia koskeneeseen kirjalliseen kysymykseen E-2055/03	149

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 88 E/0159)	P-3485/03 esittäjä: Torben Lund komissiolle Aihe: ETA, Norja ja EU-työntekijöiden verotus	150
(2004/C 88 E/0160)	E-3565/03 esittäjä: Herbert Bösch komissiolle Aihe: Laajentumiseen valmistautuminen EU:n rajaseuduilla	150
(2004/C 88 E/0161)	E-3589/03 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: Syyria ja USA:n sanktiot	151
(2004/C 88 E/0162)	E-3609/03 esittäjä: Giovanni Pittella, Marco Cappato, Giovanni Fava, Glyn Ford, Sérgio Marques ja Emilio Menéndez del Valle komissiolle Aihe: Euroopan unionin tarkkailijoiden lähettäminen Venezuelaan	152
(2004/C 88 E/0163)	E-3623/03 esittäjä: Ioannis Marínos komissiolle Aihe: Turkin Imvrosin ja Tenedosin saarten kreikkalaisasutukseen kohdistuva syrjintä	153
(2004/C 88 E/0164)	E-3635/03 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: Kap Verden erityisasema EU:ssa	154
(2004/C 88 E/0165)	P-3695/03 esittäjä: Margrietus van den Berg komissiolle Aihe: Maakohtaisten strategia-asiakirjojen väliarviointi Aasiassa ja Latinalaisessa Amerikassa	155
(2004/C 88 E/0166)	E-3819/03 esittäjä: Stavros Xarchakos komissiolle Aihe: Yksityisautojen liikennöiminen Kreikassa yhteisön rekisterikilvillä	156
(2004/C 88 E/0167)	E-3824/03 esittäjä: Cristiana Muscardini komissiolle Aihe: Tuontituotteiden alkuperämerkinnät	158
(2004/C 88 E/0168)	E-3902/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Made in Europe -merkin myöntäminen Euroopan unionin jäsenvaltioissa valmistetuille tuotteille	159
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-3824/03 ja E-3902/03	159
(2004/C 88 E/0169)	E-3958/03 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: Venäjän parlamenttivaalit	160
(2004/C 88 E/0170)	E-3965/03 esittäjä: Mario Borghezio komissiolle Aihe: Toimet Kiinaa vastaan CE-merkinnän väärinkäytön vuoksi	161
(2004/C 88 E/0171)	E-3975/03 esittäjä: Paulo Casaca komissiolle Aihe: Komission Brasilian-lähetystön työntekijöiden yhtäläinen kohtelu	162
(2004/C 88 E/0172)	E-3989/03 esittäjä: Theresa Villiers komissiolle Aihe: Myyntiä ja huoltoa koskevat EU:n säännöt	163
(2004/C 88 E/0173)	E-4004/03 esittäjä: Claude Moraes komissiolle Aihe: Venäjän vammaiset lapset	165
(2004/C 88 E/0174)	E-0012/04 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: EU:n ja Intian välinen huippukokous – suhteiden lähentäminen	166
(2004/C 88 E/0175)	E-0049/04 esittäjä: Camilo Nogueira Román komissiolle Aihe: Euroopan unionin apu Iranille Bamin maanjäristyksen aiheuttamien järkyttävien seurausten lievittämiseksi	167
(2004/C 88 E/0176)	E-0072/04 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: Ihmisen elimillä käytävää kauppaa koskevat epäilyt Mosambikissa	168
(2004/C 88 E/0177)	E-0143/04 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: Ihmisen elimillä käytävä kauppa Mosambikissa	169
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-0072/04 ja E-0143/04	169
(2004/C 88 E/0178)	E-0154/04 esittäjä: Margrietus van den Berg komissiolle Aihe: Kleptokraattivero	170
(2004/C 88 E/0179)	E-0187/04 esittäjä: Brice Hortefeux komissiolle Aihe: Yritystilien valvonta	171

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 88 E/0180)	E-0214/04 esittäjä: Giles Chichester komissiolle Aihe: Palestiinan viranomaisille myönnetty EU-rahoitus	172
(2004/C 88 E/0181)	E-0270/04 esittäjä: Brice Hortefeux komissiolle Aihe: Rajat ylittäviä maksuja koskevien määräysten seuranta	173
(2004/C 88 E/0182)	E-0272/04 esittäjä: Mario Borghezio komissiolle Aihe: Timisoaran rahtiterminaali	174
(2004/C 88 E/0183)	E-0288/04 esittäjä: Marco Cappato komissiolle Aihe: Huumeviljelmien tuhoamista koskeva ohjelma Kolumbiassa	174
(2004/C 88 E/0184)	E-0320/04 esittäjä: Gary Titley komissiolle Aihe: Laittomat hakkuut ja puukauppa	175
(2004/C 88 E/0185)	E-0362/04 esittäjä: Graham Watson komissiolle Aihe: Nimet Latvian passeissa	176
(2004/C 88 E/0186)	E-0378/04 esittäjä: Hartmut Nassauer ja Bernd Lange komissiolle Aihe: Suunniteltu ehdotus toiseksi raja-arvodirektiiviksi, jonka tarkoituksena on määritellä muun muassa typpimonoksidin (NO) ohjeellinen raja-arvo työpaikoilla	177
(2004/C 88 E/0187)	E-0382/04 esittäjä: Stavros Xarchakos komissiolle Aihe: Vapaa liikkuvuus Kreikan ja muun EU:n välillä	179
(2004/C 88 E/0188)	E-0384/04 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Ansaldo-Breda-yhtiö ja asbestille altistuvien työntekijöiden suojelua koskevan lainsäädännön rikkominen	181
(2004/C 88 E/0189)	E-0411/04 esittäjä: Charles Tannock ja John Bowis komissiolle Aihe: Ahmadiyya-muslimien yhteisön vainoaminen Bangladeshissa	183
(2004/C 88 E/0190)	E-0413/04 esittäjä: Charles Tannock ja Theresa Villiers komissiolle Aihe: Muuttolinnut ja luontotyyppidirektiivit Maltan tasavallassa	183
(2004/C 88 E/0191)	E-0419/04 esittäjä: Anna Karamanou komissiolle Aihe: Naisiin kohdistuvat murhapoltot Pakistanissa	184
(2004/C 88 E/0192)	E-0429/04 esittäjä: John Bowis komissiolle Aihe: Pastori Rinaldy Damanikin tapaus Indonesiassa	186
(2004/C 88 E/0193)	E-0465/04 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: "Made in EU" -pakkausmerkinnän käyttöönotto	186
(2004/C 88 E/0194)	E-0501/04 esittäjä: Jorge Hernández Mollar komissiolle Aihe: Niin sanottua Odysseuksen syndroomaa koskevat toimenpiteet	188
(2004/C 88 E/0195)	E-0510/04 esittäjä: Sérgio Marques komissiolle Aihe: Venezuelalle annetun tuen täytäntöönpanon tila	188
(2004/C 88 E/0196)	E-0517/04 esittäjä: Antonios Trakatellis komissiolle Aihe: Myrkyllisten jätteiden vapautuminen Thessalonikissa sijaitsevan teollisuuslaitoksen tulipalossa ja Kreikan laiminlyönti yhteisön tuomioistuimen vaarallisia jätteitä koskevan päätöksen täytäntöönpanossa	190
(2004/C 88 E/0197)	E-0545/04 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: YMP: Maatalouden tulojen laskun kohdentumisen seuraukset sekä eläin- ja ympäristöystävällisten tekniikoiden rahoittaminen pientiloilla (Täydentävä vastaus)	191
(2004/C 88 E/0198)	E-0559/04 esittäjä: Mario Borghezio komissiolle Aihe: Rahoittaako Euroopan unioni Suha Arafatin makeaa elämää Pariisissa?	193
(2004/C 88 E/0199)	E-0574/04 esittäjä: Monica Frassoni komissiolle Aihe: Gariglianon ydinvoimalaitos	194
(2004/C 88 E/0200)	E-0583/04 esittäjä: Nirj Deva komissiolle Aihe: EU:n Zimbabwelle antama apu	195
(2004/C 88 E/0201)	E-0585/04 esittäjä: Bill Miller komissiolle Aihe: Cancunin ja Geneven WTO-neuvottelut	196

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 88 E/0202)	E-0624/04 esittäjä: Marjo Matikainen-Kallström komissiolle Aihe: Norjasta ja Färsaarilta tuotavan kirjolohen polkumyynti	197
(2004/C 88 E/0203)	E-0640/04 esittäjä: Camilo Nogueira Román komissiolle Aihe: EU:n elinten nimien, kuten OLAFin, hämmästyttävä esiintyminen Israelin viranomaisten välittämissä epämääräisissä uutisissa, jotka koskevat Palestiinan presidentin EU-varojen käyttöä	197
(2004/C 88 E/0204)	E-0649/04 esittäjä: Esko Seppänen komissiolle Aihe: Romanit Slovakiassa	198
(2004/C 88 E/0205)	E-0660/04 esittäjä: Roger Helmer komissiolle Aihe: Kansalaisjärjestöjen rahoittaminen	199
(2004/C 88 E/0206)	E-0665/04 esittäjä: Gerhard Schmid komissiolle Aihe: Seteliskannausten kuvankäsittelyä koskevat turvallisuusstandardit	199
(2004/C 88 E/0207)	E-0666/04 esittäjä: Mihail Papayannakis komissiolle Aihe: Ympäristölainsäädännön rikkominen	200
(2004/C 88 E/0208)	E-0667/04 esittäjä: Proinsias De Rossa komissiolle Aihe: Sligon ja Corkin välisen läntisen rautatieyhteyden uudelleenavaaminen Irlannissa	201
(2004/C 88 E/0209)	E-0674/04 esittäjä: Proinsias De Rossa komissiolle Aihe: Iarnrod Eireann -yhtiön rautatiekuljetukset	202
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-0667/04 ja E-0674/04	202
(2004/C 88 E/0210)	E-0670/04 esittäjä: Proinsias De Rossa komissiolle Aihe: Dublinin Poolbeg Peninsula -niemen öljypäästöjä koskeva komission tutkimus	203
(2004/C 88 E/0211)	E-0675/04 esittäjä: Proinsias De Rossa komissiolle Aihe: Jätteensiirtoasetus	203
(2004/C 88 E/0212)	E-0684/04 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Parmalat ja Alankomaiden poikkeavasta verolainsäädännöstä johtuvat houkuttimet ulkomaalaisille yrityksille, joiden aikeet eivät ole rehelliset	204
(2004/C 88 E/0213)	E-0686/04 esittäjä: Paulo Casaca komissiolle Aihe: Vedyn hyödyntämistä käsittelevä eurooppalainen foorumi	205
(2004/C 88 E/0214)	E-0724/04 esittäjä: María Herranz García komissiolle Aihe: Viinin merkintöjä koskevat säännöt	206
(2004/C 88 E/0215)	E-0749/04 esittäjä: Paul Rübig komissiolle Aihe: Alakohtaiseen lähestymistapaan siirtyminen Euroopan unionin kehitysyhteistyössä	207
(2004/C 88 E/0216)	E-0762/04 esittäjä: José García-Margallo y Marfil komissiolle Aihe: Komission ehdotukset rahoituspalvelujen toimintasuunnitelman seurannasta	208
(2004/C 88 E/0217)	E-0763/04 esittäjä: José García-Margallo y Marfil komissiolle Aihe: Julkisten viranomaisten rooli rahoituspalvelujen toimintasuunnitelman seurannassa	209
(2004/C 88 E/0218)	E-0764/04 esittäjä: José García-Margallo y Marfil komissiolle Aihe: Liittymisen valmisteluun tarkoitettujen tukien käyttö	210
(2004/C 88 E/0219)	E-0765/04 esittäjä: José García-Margallo y Marfil komissiolle Aihe: Luottoluokituslaitokset ja sisäpiiritietojen saanti	212
(2004/C 88 E/0220)	E-0773/04 esittäjä: Maurizio Turco komissiolle Aihe: Uskonnonvapauden loukkaus Belgiassa	213
(2004/C 88 E/0221)	E-0774/04 esittäjä: Maurizio Turco komissiolle Aihe: Uskonnonvapauden loukkaus Kyproksessa	214
(2004/C 88 E/0222)	E-0777/04 esittäjä: Maurizio Turco komissiolle Aihe: Uskonnonvapauden loukkaus Unkarissa	215
(2004/C 88 E/0223)	E-0778/04 esittäjä: Maurizio Turco komissiolle Aihe: Uskonnonvapauden loukkaus Liettuassa	216

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 88 E/0224)	E-0779/04 esittäjä: Maurizio Turco komissiolle Aihe: Uskonnonvapauden loukkaus Puolassa	217
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-0774/04, E-0777/04, E-0778/04 ja E-0779/04	218
(2004/C 88 E/0225)	E-0784/04 esittäjä: Proinsias De Rossa komissiolle Aihe: Perheiden yhdistäminen	220
(2004/C 88 E/0226)	E-0789/04 esittäjä: Cristiana Muscardini, Sergio Berlato, Roberta Angelilli, Roberto Bigliardo, Antonio Mussa, Sebastiano Musumeci, Mauro Nobilia, Adriana Poli Bortone ja Franz Turchi komissiolle Aihe: Kansainvälinen piratismi viinialalla – Asetuksen (EY) N:o 753/2002 muuttaminen	221
(2004/C 88 E/0227)	E-0790/04 esittäjä: Roberto Bigliardo komissiolle Aihe: Vaaralliset määrät dioksiinia Acerran kunnassa (Napoli) Italiassa	223
(2004/C 88 E/0228)	E-0794/04 esittäjä: Paul Rübig komissiolle Aihe: Asetus (EY) N:o 141/2000 harvinaislääkkeistä (Orphan Drugs)	224
(2004/C 88 E/0229)	E-0795/04 esittäjä: Patricia McKenna komissiolle Aihe: Derrybrienin tuulipuiston aiheuttama maanvyöry	226
(2004/C 88 E/0230)	E-0798/04 esittäjä: Mihail Papayannakis komissiolle Aihe: Amfilohia ja Ramsarin sopimus	226
(2004/C 88 E/0231)	E-0800/04 esittäjä: María Bergaz Conesa komissiolle Aihe: Doctor Moliner de Serra -sairaala Valenciassa ja jätevesien käsittely	227
(2004/C 88 E/0232)	E-0801/04 esittäjä: Monica Frassoni komissiolle Aihe: Poikkeuksellinen metsästys ja luonnonvaraisen linnuston suojelu – Sardinia	228
(2004/C 88 E/0233)	E-0808/04 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Muissa jäsenvaltioissa myönnettyjen tutkintotodistusten arvioinnissa syrjintää tai hyljeksintää kohdanneiden henkilöiden takeet saada jälleen yhtäläiset oikeudet	229
(2004/C 88 E/0234)	E-0817/04 esittäjä: Stefano Zappalà komissiolle Aihe: Suomalaiset tullimaksut	230
(2004/C 88 E/0235)	E-0820/04 esittäjä: Ilda Figueiredo komissiolle Aihe: Maanviljely – WTO-neuvottelut	232
(2004/C 88 E/0236)	E-0835/04 esittäjä: Antonio Di Pietro komissiolle Aihe: Viinituotteita koskevista päällysmerkinnöistä annetun asetuksen muuttaminen	233
(2004/C 88 E/0237)	E-0845/04 esittäjä: Giorgio Celli komissiolle Aihe: "Hoitolaitoksen" rakentaminen Es Salobrarin – Es Trencin kosteikkoalueelle Mallorcalla	234
(2004/C 88 E/0238)	E-0847/04 esittäjä: Monica Frassoni komissiolle Aihe: Kivennäisvedenottamo Padernello di Paesessa (Treviso)	235
(2004/C 88 E/0239)	P-0850/04 esittäjä: Salvador Jové Peres komissiolle Aihe: Jalostettuja tomaatteja koskevien lisäkiintiöiden sääntöjenvastaisen myöntämisen oikaiseminen	237
(2004/C 88 E/0240)	E-0864/04 esittäjä: Nelly Maes komissiolle Aihe: Kielellinen monimuotoisuus	238
(2004/C 88 E/0241)	E-0868/04 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: Suuret kotitaloudet	238
(2004/C 88 E/0242)	E-0876/04 esittäjä: Struan Stevenson komissiolle Aihe: Laiton kalastus Azorien ympäristön vesillä	240
(2004/C 88 E/0243)	E-0881/04 esittäjä: Ilda Figueiredo komissiolle Aihe: Jätteidenpolttolaitoksen rakentamishanke Portugalin keskiosassa	241
(2004/C 88 E/0244)	P-0902/04 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Kyproksen ongelman ratkaisemisesta käytävät keskustelut	242

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 88 E/0245)	E-0904/04 esittäjä: Richard Corbett komissiolle Aihe: Mercedes-Benz-autojen takuut	242
(2004/C 88 E/0246)	E-0905/04 esittäjä: Richard Corbett komissiolle Aihe: Pyöräilykypärät	243
(2004/C 88 E/0247)	E-0908/04 esittäjä: Paolo Bartolozzi komissiolle Aihe: Yleishyödylliset palvelut	244
(2004/C 88 E/0248)	P-0913/04 esittäjä: Philip Bradbourn komissiolle Aihe: Kuljettajatodistusten tarkastukset	245
(2004/C 88 E/0249)	E-0914/04 esittäjä: Caroline Lucas komissiolle Aihe: Laiton linnunpyynti Kyproksella	246
(2004/C 88 E/0250)	E-0916/04 esittäjä: Proinsias De Rossa komissiolle Aihe: Irlanti ja meriturvallisuutta koskeva lainsäädäntö	247
(2004/C 88 E/0251)	E-0917/04 esittäjä: Proinsias De Rossa komissiolle Aihe: Jätteistä annetun puitedirektiivin ja kaupunkijäteveden käsittelyä koskevien säännösten noudattaminen Irlannissa	247
(2004/C 88 E/0252)	E-0920/04 esittäjä: Proinsias De Rossa komissiolle Aihe: Jäteöljyjen käsittely Irlannissa	248
(2004/C 88 E/0253)	E-0929/04 esittäjä: Glyn Ford komissiolle Aihe: Meijerituotteiden myynnin edistäminen	249
(2004/C 88 E/0254)	E-0933/04 esittäjä: John Purvis komissiolle Aihe: Energiaa Itsenäisten valtioiden yhteisöltä	250
(2004/C 88 E/0255)	P-0935/04 esittäjä: Hans Kronberger komissiolle Aihe: Euroopan ympäristö- ja terveysstrategia (Scale)	250
(2004/C 88 E/0256)	E-0938/04 esittäjä: Margrietus van den Berg komissiolle Aihe: Uskonnolliset vähemmistöt Gujaratissa	251
(2004/C 88 E/0257)	E-0940/04 esittäjä: Robert Evans komissiolle Aihe: Indonesian kirkot	252
(2004/C 88 E/0258)	E-0941/04 esittäjä: Robert Evans komissiolle Aihe: Geneettisesti muunnetut organismit	253
(2004/C 88 E/0259)	E-0943/04 esittäjä: Cristiana Muscardini komissiolle Aihe: Tutkimusohjelma ja MS-tauti	254
(2004/C 88 E/0260)	E-0950/04 esittäjä: Paul Rübig komissiolle Aihe: Liikenteen esteet Tonavalla	255
(2004/C 88 E/0261)	P-0958/04 esittäjä: Manuel dos Santos komissiolle Aihe: Portugalin hallituksen toteuttaman lainojen arvopaperistamisen riskien siirtäminen	256
(2004/C 88 E/0262)	E-0971/04 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: Venezuela ja kansanäänestys	257
(2004/C 88 E/0263)	E-0972/04 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: Natura-verkoston rahoitus	258
(2004/C 88 E/0264)	E-0977/04 esittäjä: John Bowis komissiolle Aihe: Sairausvakuutukset Tšekin tasavallassa	259
(2004/C 88 E/0265)	E-0978/04 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: Elintarvikkeiden ainesosat	260
(2004/C 88 E/0266)	E-0980/04 esittäjä: Luigi Vinci komissiolle Aihe: Turkin maavoimien ylipäällikön aloite	261
(2004/C 88 E/0267)	E-0981/04 esittäjä: Giovanni Pittella ja Guido Sacconi komissiolle Aihe: Meriympäristön suojelu ja säilyttäminen	262

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 88 E/0268)	E-0984/04 esittäjä: Piia-Noora Kauppi komissiolle Aihe: Väsymisen merkitys kolaritilanteissa	263
(2004/C 88 E/0269)	P-0992/04 esittäjä: Francesco Fiori komissiolle Aihe: Televiestintä	264
(2004/C 88 E/0270)	E-0994/04 esittäjä: Proinsias De Rossa komissiolle Aihe: Lastensuojelu ja EU:n tulevat nuorille suunnatut ohjelmat	265
(2004/C 88 E/0271)	E-0995/04 esittäjä: Bartho Pronk komissiolle Aihe: EU:n joidenkin jäsenvaltioiden suunnittelemat rajoitustoimet EU:n myöntämän yhtäläisen kohtelun vastaisia	266
(2004/C 88 E/0272)	P-0999/04 esittäjä: Daniel Hannan komissiolle Aihe: Korkeajännitelinjojen yhdistäminen Civitella Paganicon kunnassa	267
(2004/C 88 E/0273)	E-1008/04 esittäjä: Albert Maat ja Neil Parish komissiolle Aihe: Maailman eläintautijärjestön konferenssi rokotuksista eläintauteja vastaan	268
(2004/C 88 E/0274)	P-1009/04 esittäjä: Johannes Voggenhuber komissiolle Aihe: Lobaun moottoritie	269
(2004/C 88 E/0275)	E-1010/04 esittäjä: Johannes Voggenhuber komissiolle Aihe: Lobaun kansallispuiston alueelle rakennettava moottoritie	270
(2004/C 88 E/0276)	E-1015/04 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: Katkaravun pyynti Huippuvuorilla	271
(2004/C 88 E/0277)	E-1023/04 esittäjä: Ilda Figueiredo komissiolle Aihe: Portugalin kalastuslaivaston nykyaikaistaminen	272
(2004/C 88 E/0278)	P-1027/04 esittäjä: Marie Isler Béguin komissiolle Aihe: Yhteisön ympäristölainsäädännön noudattaminen	273
(2004/C 88 E/0279)	P-1028/04 esittäjä: Nicole Thomas-Mauro komissiolle Aihe: Teräsmarkkinoilla vallitsevat jännitteet	275
(2004/C 88 E/0280)	P-1038/04 esittäjä: Avril Doyle komissiolle Aihe: Direktiiviehdotus Sellafieldin ydinvoimalan tarkastamisesta	276
(2004/C 88 E/0281)	P-1039/04 esittäjä: Daniel Cohn-Bendit komissiolle Aihe: Komission jäsenen Viviane Redingin ehdokkuus Euroopan parlamentin vaaleissa	277
(2004/C 88 E/0282)	E-1051/04 esittäjä: Paulo Casaca komissiolle Aihe: Asetuksen (EY) N:o 1954/2003 15 artiklan voimassaoloa koskevan komission kannan vahvistaminen	277
(2004/C 88 E/0283)	E-1076/04 esittäjä: Christopher Heaton-Harris komissiolle Aihe: Simpukanpyytäjät	278
(2004/C 88 E/0284)	P-1078/04 esittäjä: Philip Claeys komissiolle Aihe: Hollanninkielisen Brabantin EU:n läänintason tiedotuspisteen poliittinen neutraalius	279
(2004/C 88 E/0285)	P-1083/04 esittäjä: Rolf Linkohr komissiolle Aihe: Kioton pöytäkirjan hankemekanismit	280
(2004/C 88 E/0286)	P-1105/04 esittäjä: Massimo Carraro komissiolle Aihe: Raaka-ainetilanne	280
(2004/C 88 E/0287)	P-1148/04 esittäjä: Renato Brunetta komissiolle Aihe: Rautaromun saatavuus Euroopan unionin markkinoilla	281
(2004/C 88 E/0288)	E-1161/04 esittäjä: Mario Mauro komissiolle Aihe: Valimoalan raaka-ainepula	281
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin P-1105/04, P-1148/04 ja E-1161/04	282
(2004/C 88 E/0289)	E-1110/04 esittäjä: Christine De Veyrac komissiolle Aihe: Euroopan laajuinen liikenneverkko	282

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 88 E/0290)	E-1114/04 esittäjä: Proinsias De Rossa komissiolle Aihe: Väestönsuojelu	283
(2004/C 88 E/0291)	P-1181/04 esittäjä: Salvador Jové Peres komissiolle Aihe: Jalostettuja tomaatteja koskevien lisäkiintiöiden sääntöjenvastaisen myöntämisen oikaiseminen	284
(2004/C 88 E/0292)	P-1199/04 esittäjä: Helmuth Markov komissiolle Aihe: Arvonlisäveron periminen EU:n tuesta	285
(2004/C 88 E/0293)	P-1202/04 esittäjä: Françoise Grossetête komissiolle Aihe: Jätteitä, jätehuoltoa ja jätteiden käsittelyä koskevat määritelmät	286
	KIRJALLISET KYSYMYKSET JA VASTAUKSET (Osa 2)	
(2004/C 88 E/0294)	E-0811/02 esittäjä: Michl Ebner komissiolle Aihe: Ajoneuvoja koskevien määräysten yhdenmukaistaminen	288
(2004/C 88 E/0295)	E-1776/02 esittäjä: Patricia McKenna komissiolle Aihe: Näkövammaisiin kohdistuva syrjintä	289
(2004/C 88 E/0296)	P-2081/02 esittäjä: Christoph Konrad komissiolle Aihe: Tavoitteen 2 varojen käyttö Nordrhein-Westfalenissa	289
(2004/C 88 E/0297)	E-2280/02 esittäjä: Emilia Müller komissiolle Aihe: Eläinperäisen jauhon käyttökiellon lieventäminen eläimiä ruokittaessa	290
(2004/C 88 E/0298)	E-2677/02 esittäjä: Chris Davies komissiolle Aihe: Paloturvallisuus	291
(2004/C 88 E/0299)	E-2970/02 esittäjä: Christa Prets komissiolle Aihe: Kulttuuri 2000 -ohjelma — "Pietari 2003" -hankkeiden esittämisen määräaika	292
(2004/C 88 E/0300)	E-3331/02 esittäjä: Mihail Papayannakis komissiolle Aihe: Tietoyhteiskuntaa koskeva yhteisöohjelma	293
(2004/C 88 E/0301)	E-3361/02 esittäjä: Maria Sanders-ten Holte komissiolle Aihe: Korvausvastuu	294
(2004/C 88 E/0302)	P-3496/02 esittäjä: Paulo Casaca komissiolle Aihe: Pienimuotoiselle rannikkoliikenteelle myönnettävät valtiontuet Azoreilla	295
(2004/C 88 E/0303)	E-3540/02 esittäjä: Chris Davies komissiolle Aihe: Terveyttä koskeva eriarvoisuus	297
(2004/C 88 E/0304)	E-3566/02 esittäjä: Freddy Blak komissiolle Aihe: Eurostatin ja Eurogrammen väliset yhteydet	297
(2004/C 88 E/0305)	E-3607/02 esittäjä: Mary Banotti komissiolle Aihe: Eri maiden postimerkkien käyttö euroalueella	298
(2004/C 88 E/0306)	P-3626/02 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Direktiivin 1999/70/EY täytäntöönpano Kreikassa	299
(2004/C 88 E/0307)	P-3650/02 esittäjä: Paul Rübig komissiolle Aihe: Kolmansien maiden hyväksi tarkoitettuja EU-ohjelmia koskevien tarjouskilpailuehtojen laatiminen pk-yrityksille suotuisammiksi	300
(2004/C 88 E/0308)	E-3676/02 esittäjä: Toine Manders komissiolle Aihe: Työkyvyttömyys	301
(2004/C 88 E/0309)	E-3737/02 esittäjä: Ilda Figueiredo komissiolle Aihe: "ABEJ — Solidarités"	303

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 88 E/0310)	E-3780/02 esittäjä: Kathleen Van Brempt komissiolle Aihe: Asetuksen (EY) N:o 1259/1999 täytäntöönpano: ympäristötoimia ja maatalouden tukijärjestelmiä koskevat jäsenvaltioiden ilmoitukset	303
(2004/C 88 E/0311)	E-3817/02 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Tehokkaat toimet lopun tekemiseksi sille, että EU:n kansalaiset hyötyvät muualla tehdystä lapsityöstä	305
(2004/C 88 E/0312)	P-3824/02 esittäjä: Jan Wiersma komissiolle Aihe: Romaniväestö — Buhusi	306
(2004/C 88 E/0313)	P-3906/02 esittäjä: Anna Karamanou komissiolle Aihe: Aliravitsemusongelma Gazan ja Länsirannan alueella	307
(2004/C 88 E/0314)	P-3907/02 esittäjä: Ilda Figueiredo komissiolle Aihe: EU:n laajentumisen taloudelliset ja sosiaaliset seuraukset	308
(2004/C 88 E/0315)	E-3916/02 esittäjä: Juan Naranjo Escobar komissiolle Aihe: Vedonlyönti Internetissä	310
(2004/C 88 E/0316)	E-3917/02 esittäjä: Juan Naranjo Escobar komissiolle Aihe: Rajaseutualueet	310
(2004/C 88 E/0317)	E-0046/03 esittäjä: Pasqualina Napoletano ja Giovanni Pittella komissiolle Aihe: Venezuelan kriisi	312
(2004/C 88 E/0318)	E-0070/03 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Energiaa tuhlaavien ja turvattomien maastokelpoisten henkilöautojen suosion nousu Yhdysvalloissa ja toimet vastaavanlaisen kehityksen torjumiseksi EU:ssa	313
(2004/C 88 E/0319)	E-0106/03 esittäjä: Luciano Caveri komissiolle Aihe: Mont Blancin tunnelipalo	314
(2004/C 88 E/0320)	P-0110/03 esittäjä: Peter Liese komissiolle Aihe: Isorokkorokotukset jäsenvaltioissa	315
(2004/C 88 E/0321)	E-0131/03 esittäjä: Joan Colom i Naval komissiolle Aihe: Budjettikohdan B2-1411 "Tuki ehdokasvaltioiden naapurialueille" toteuttaminen	316
(2004/C 88 E/0322)	E-0141/03 esittäjä: Daniel Varela Suanzes-Carpegna komissiolle Aihe: EU:n ja Guinea-Bissaun välinen kalastussopimus ja kehitysyhteistyö	317
(2004/C 88 E/0323)	P-0215/03 esittäjä: Marco Cappato komissiolle Aihe: Huumeisiin liittyvä väkivallan lisääntyminen Boliviassa	318
(2004/C 88 E/0324)	E-0226/03 esittäjä: Guido Podestà ja Amalia Sartori komissiolle Aihe: Kultasepäntuotteiden yhteisön sisäisen kaupan lainsäädännölliset esteet — EY:n perustamissopimuksen 28 artiklan rikkominen	319
(2004/C 88 E/0325)	E-0230/03 esittäjä: Helle Thorning-Schmidt komissiolle Aihe: Laajentumisen vaikutus tullivirkailijoiden työllisyyteen	320
(2004/C 88 E/0326)	E-0267/03 esittäjä: Laura González Álvarez komissiolle Aihe: Spanair- ja Iberia-lentoyhtiöt ja määräävän aseman väärinkäyttö ja harhaanjohtava mainonta (Espanja)	321
(2004/C 88 E/0327)	E-0303/03 esittäjä: Roger Helmer komissiolle Aihe: Maltan liittyminen EU:hun	322
(2004/C 88 E/0328)	P-0370/03 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: CJ & Clark -yhtiön toiminnan lopettaminen Portugalissa, yhteisön tuki ja toiminnan siirtäminen muualle	323
(2004/C 88 E/0329)	E-0430/03 esittäjä: Rosa Miguélez Ramos komissiolle Aihe: Prestige-öljytankkeri ja valtiontuet	324
(2004/C 88 E/0330)	E-0432/03 esittäjä: Dorette Corbey komissiolle Aihe: Ilman saastuminen: hiukkasten pitoisuuksien raja-arvon arvojen ylittäminen	325

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 88 E/0331)	P-0547/03 esittäjä: Struan Stevenson komissiolle Aihe: Naudanlihan ja elävien nautojen vienti Libanoniin ja Egyptiin	326
(2004/C 88 E/0332)	E-0570/03 esittäjä: Freddy Blak komissiolle Aihe: Maahantuotujen autojen rangaistusmaksut	327
(2004/C 88 E/0333)	E-0610/03 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: EU/São Tomé ja Príncipe 1999–2003: yhteistyö, kehitys, ihmisoikeudet, tuet ja muut kysymykset	328
(2004/C 88 E/0334)	E-0611/03 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: EU/Guinea Bissau 1999–2003: yhteistyö, kehitys, ihmisoikeudet, tuet ja muut kysymykset	329
(2004/C 88 E/0335)	E-0612/03 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: EU/Kap Verde 1999–2003: yhteistyö, kehitys, ihmisoikeudet, tuet ja muut kysymykset	329
(2004/C 88 E/0336)	E-0613/03 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: EU/Mosambik 1999–2003: yhteistyö, kehitys, ihmisoikeudet, tuet ja muut kysymykset	329
(2004/C 88 E/0337)	E-0614/03 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: EU/Angola 1999–2003: yhteistyö, kehitys, ihmisoikeudet, tuet ja muut kysymykset	329
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-0610/03, E-0611/03, E-0612/03, E-0613/03 ja E-0614/03	330
(2004/C 88 E/0338)	E-0697/03 esittäjä: Brice Hortefeux komissiolle Aihe: Kokojen määrittelyjärjestelmien yhdenmukaistaminen	331
(2004/C 88 E/0339)	E-0761/03 esittäjä: Charles Tannock komissiolle Aihe: Matkapuhelinmastojen asentamista koskevat EU-vaatimukset	332
(2004/C 88 E/0340)	E-0867/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Venezuelan talouskriisi	333
(2004/C 88 E/0341)	E-0937/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Venezuelassa olevien EU:n kansalaisten tukeminen	334
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-0867/03 ja E-0937/03	335
(2004/C 88 E/0342)	E-0896/03 esittäjä: Klaus-Heiner Lehne komissiolle Aihe: Saksan veroviranomaisten soveltama liikevaihtoverokäytäntö	335
(2004/C 88 E/0343)	E-0900/03 esittäjä: Richard Corbett komissiolle Aihe: Sisämarkkinoiden rajoitukset	336
(2004/C 88 E/0344)	E-0921/03 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: Itä-Timor – vuoden 1999 verilöyly, vastuullisten tuomitseminen ja ihmisoikeudet	337
(2004/C 88 E/0345)	E-1180/03 esittäjä: Marco Pannella, Emma Bonino, Marco Cappato, Gianfranco Dell'Alba ja Benedetto Della Vedova komissiolle Aihe: Kambodžan rajalle perustettu salainen vietnamilainen vankila kristityn vuoristokansan jäsenten vangitsemista varten näiden tultua palautetuiksi Vietnamiin haettuaan turvapaikkaa Kambodžasta, sekä pidätys-, kidutus- ja katoamistapaukset	339
(2004/C 88 E/0346)	E-1181/03 esittäjä: Marco Pannella, Emma Bonino, Marco Cappato, Gianfranco Dell'Alba ja Benedetto Della Vedova komissiolle Aihe: Vietnamin viranomaisten pidättämät kristityn vuoristokansan jäsenet, joiden epäillään tukevan Montagnard Foundationia, olevan kristittyjä ja värväävän jäseniä ylikansalliseen radikaalipuolueeseen	340
(2004/C 88 E/0347)	E-1182/03 esittäjä: Marco Pannella, Emma Bonino, Marco Cappato, Gianfranco Dell'Alba ja Benedetto Della Vedova komissiolle Aihe: Vietnamin viranomaisten mielivaltaisesti pidättämät ja kiduttamat kristityn vuoristokansan jäsenet (degarit)	341
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-1180/03, E-1181/03 ja E-1182/03	341
(2004/C 88 E/0348)	E-1209/03 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Vauvojen maitojauheen jakelu Afrikan maissa	342
(2004/C 88 E/0349)	E-1247/03 esittäjä: Robert Evans komissiolle Aihe: Burman pakolaiset	343

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 88 E/0350)	P-1251/03 esittäjä: Carlos Bautista Ojeda komissiolle Aihe: Euroopan matkailualan kriisi	343
(2004/C 88 E/0351)	P-1287/03 esittäjä: Olivier Dupuis komissiolle Aihe: Pöyristyttävä vaalifarssi Tšetšeniassa	344
(2004/C 88 E/0352)	E-1290/03 esittäjä: Camilo Nogueira Román komissiolle Aihe: Rautaseosten tuontiin sovellettavat polkumyynnin vastaiset toimenpiteet: Galiciassa, Costa da Morten rannikolla, Cee-Dumbrian alueella toimivan Ferroatlántica-yrityksen ongelma	345
(2004/C 88 E/0353)	E-1294/03 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: Venezuela – kriisin demokraattinen ratkaisu	346
(2004/C 88 E/0354)	E-1296/03 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: Nigeria – yhteenottoja etelässä	347
(2004/C 88 E/0355)	E-1310/03 esittäjä: Bill Newton Dunn komissiolle Aihe: Nigerian kansalaisen ja hartaan kristityn Abubakirin tilanne	349
(2004/C 88 E/0356)	E-1316/03 esittäjä: Hanja Maij-Weggen komissiolle Aihe: Indonesiassa sijaitsevan Papuan maakunnan itsehallinto	349
(2004/C 88 E/0357)	E-1317/03 esittäjä: Nelly Maes komissiolle Aihe: Yhteisön ohjelmien täytäntöönpano Slovakiassa	350
(2004/C 88 E/0358)	E-1321/03 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: Angola – pakolaisten palaaminen	352
(2004/C 88 E/0359)	P-1336/03 esittäjä: Ilka Schröder komissiolle Aihe: Homoseksuaalien vainoaminen Palestiinan itsehallintoalueilla	353
(2004/C 88 E/0360)	E-1400/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Euroopan elintarvikeviraston sijoituspaikka	354
(2004/C 88 E/0361)	E-1576/03 esittäjä: Chris Davies komissiolle Aihe: Euroopan unionin laajuinen energiaverotus	356
(2004/C 88 E/0362)	E-1580/03 esittäjä: Chris Davies komissiolle Aihe: Laittomia huumeita koskevien tietojen analysointi EU:ssa	356
(2004/C 88 E/0363)	P-1607/03 esittäjä: Antonio Tajani komissiolle Aihe: Ihmisoikeuksien jatkuvat loukkaukset Kuubassa	357
(2004/C 88 E/0364)	E-1629/03 esittäjä: Eija-Riitta Korhola komissiolle Aihe: Reilun kaupan tuotteiden edistäminen EU:ssa	358
(2004/C 88 E/0365)	P-1631/03 esittäjä: Carlos Coelho komissiolle Aihe: Kansalaisuuteen perustuva syrjintä	359
(2004/C 88 E/0366)	E-1640/03 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Palvelujen säilyttämiseen ja hankkeiden yhteisrahoitukseen tarvittavien varojen puute uusissa jäsenvaltioissa, jotka käyttävät verojen alennusta saadakseen kilpailuetuja	360
(2004/C 88 E/0367)	E-1641/03 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Slovenian kansalaisuuden kieltäminen henkilöiltä, joilla oli vuonna 1991 Jugoslavian kansalaisuus Slovenian osavaltion asukkaina	362
(2004/C 88 E/0368)	E-1646/03 esittäjä: María Rodríguez Ramos komissiolle Aihe: Suojalausekkeen soveltaminen Kiinasta peräisin olevien säilykesatsumien tuontiin Euroopan unioniin	363
(2004/C 88 E/0369)	E-1920/03 esittäjä: Carlos Bautista Ojeda komissiolle Aihe: Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien säilöttyjen mandariinilohkojen tuonti	363
(2004/C 88 E/0370)	E-1921/03 esittäjä: Carlos Bautista Ojeda komissiolle Aihe: Kiinan kansantasavallasta peräisin olevat säilötyt mandariinilohkot	364
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-1646/03, E-1920/03 ja E-1921/03	364

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 88 E/0371)	E-1677/03 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: Kuuba ja Cotonoun sopimus	365
(2004/C 88 E/0372)	P-1680/03 esittäjä: Anna Karamanou komissiolle Aihe: Naisten kiduttaminen ja pahoinpitely turkkilaisissa vankiloissa	366
(2004/C 88 E/0373)	P-1708/03 esittäjä: Emma Bonino komissiolle Aihe: Nigerian Nasarawan osavaltiossa naisten asemasta ja sosiaalisesta kehityksestä vastaavan valtion edustajan Joyce Miamuna Katain murha	367
(2004/C 88 E/0374)	P-1746/03 esittäjä: Proinsias De Rossa komissiolle Aihe: Carrickminesin linnan arkeologiset löydöt (Täydentävä vastaus)	368
(2004/C 88 E/0375)	E-1750/03 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: Yhteistyö Angolan kanssa: vakaus ja Unitan kotiutetut sotilaat	369
(2004/C 88 E/0376)	E-1751/03 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: Venezuela – työttömyys ja kansanäänestys	370
(2004/C 88 E/0377)	E-1767/03 esittäjä: Charles Tannock komissiolle Aihe: Indonesian kristittyjen vainoaminen	372
(2004/C 88 E/0378)	E-1776/03 esittäjä: Claude Moraes komissiolle Aihe: Lasten astma ja allergiset sairaudet	373
(2004/C 88 E/0379)	E-1800/03 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: SARS ja lentoyhtiöiden ilmankierrätys	373
(2004/C 88 E/0380)	P-1806/03 esittäjä: Konstantinos Hatzidakis komissiolle Aihe: Jäsenvaltioille yhteisön toisesta tukikehyksestä suoritettavat maksut	375
(2004/C 88 E/0381)	E-1821/03 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: Makkaran valmistukseen käytetty liha	375
(2004/C 88 E/0382)	P-1931/03 esittäjä: Horst Schnellhardt komissiolle Aihe: Yhteisön elintarvikenormien täytäntöönpano uusissa jäsenvaltioissa	376
(2004/C 88 E/0383)	P-1933/03 esittäjä: Dana Scallon komissiolle Aihe: Sosiaalinen kehitys	377
(2004/C 88 E/0384)	E-1948/03 esittäjä: Roger Helmer komissiolle Aihe: Liettuan kansanäänestys	378
(2004/C 88 E/0385)	E-1960/03 esittäjä: Elspeth Attwooll komissiolle Aihe: Maantieliikenteen johtajat	379
(2004/C 88 E/0386)	E-2011/03 esittäjä: Ioannis Marínos komissiolle Aihe: Yhteisön säännöstön täytäntöönpano Kyproksessa	380
(2004/C 88 E/0387)	E-2029/03 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: EU:n nykyisten ja tulevien jäsenvaltioiden välisillä matkoilla pääsyn Serbiaan avaavien kauttakulkuviisumien hinnankorotus	381
(2004/C 88 E/0388)	E-2077/03 esittäjä: Paulo Casaca komissiolle Aihe: Yhteisön tuki kidutuksen uhreille	382
(2004/C 88 E/0389)	E-2131/03 esittäjä: Mihail Papayannakis komissiolle Aihe: Malminlouhinta Bergamassa	383
(2004/C 88 E/0390)	E-2139/03 esittäjä: Maurizio Turco komissiolle Aihe: Uskonnonvapauden rikkominen ja uskonnollisen toiminnan harjoittamista koskevat lailliset rajoitukset Valko-Venäjällä	383
(2004/C 88 E/0391)	E-2183/03 esittäjä: Maurizio Turco komissiolle Aihe: Uskonnonvapauden jatkuvat loukkaukset ja uskonnollista toimintaa koskevat oikeudelliset rajoitukset Valko-Venäjällä	384
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-2139/03 ja E-2183/03	385

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 88 E/0392)	E-2140/03 esittäjä: Maurizio Turco komissiolle Aihe: Uskonnonvapauden rikkominen Uzbekistanissa	385
(2004/C 88 E/0393)	E-2146/03 esittäjä: John Bowis komissiolle Aihe: Komission vastaus neuvoston päätelmiin terveysasioista	387
(2004/C 88 E/0394)	E-2161/03 esittäjä: Glenys Kinnock komissiolle Aihe: Tuki jäseniksi liittyville maille ja AKT-maille	388
(2004/C 88 E/0395)	E-2177/03 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: Hankintasopimukset	389
(2004/C 88 E/0396)	P-2199/03 esittäjä: Marco Pannella komissiolle Aihe: Huhtikuussa 2003 pidetyssä näytösoikeudenkäynnissä tuomittujen 75 kuubalaisen toisinajattelijan epäinhimillinen ja halventava kohtelu kuubalaisessa vankilassa — Martha Beatriz Roque Cabellon tapaus	390
(2004/C 88 E/0397)	E-2217/03 esittäjä: Maurizio Turco komissiolle Aihe: Uskonnonvapauden loukkaaminen Sloveniassa	391
(2004/C 88 E/0398)	E-2227/03 esittäjä: Michael Cashman komissiolle Aihe: Ihmisoikeudet Länsi-Saharassa	392
(2004/C 88 E/0399)	E-2231/03 esittäjä: Bill Newton Dunn komissiolle Aihe: Ihmisoikeuksien loukkaukset Burmassa	393
(2004/C 88 E/0400)	P-2252/03 esittäjä: Glenys Kinnock komissiolle Aihe: Sitomattomat ja käyttämättä jääneet yhteisön varat Etelä-Afrikassa	394
(2004/C 88 E/0401)	E-2256/03 esittäjä: Maurizio Turco komissiolle Aihe: Helluntailaisten uskonnonvapauden rikkominen Valko-Venäjällä	395
(2004/C 88 E/0402)	P-2262/03 esittäjä: Mario Mastella komissiolle Aihe: Venezuelan vakava poliittinen, sosiaalinen ja taloudellinen kriisi	396
(2004/C 88 E/0403)	P-2286/03 esittäjä: Ozan Ceyhun komissiolle Aihe: (Entiseen Jugoslaviaan kuuluneen) Serbia ja Montenegron raja ja tullimääräykset	397
(2004/C 88 E/0404)	E-2296/03 esittäjä: Alejo Vidal-Quadras Roca komissiolle Aihe: Suurten liikehuoneistojen käyttämää pinta-alaa koskeva itsehallintoyhteisön vero	398
(2004/C 88 E/0405)	E-2307/03 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: Timor — joukkomurhat 1999 — vastuullisten tuomitseminen — Indonesia — ihmisoikeudet	399
(2004/C 88 E/0406)	P-2310/03 esittäjä: Baroness Sarah Ludford komissiolle Aihe: Japanissa vangittuina olevat Euroopan unionin kansalaiset	400
(2004/C 88 E/0407)	E-2317/03 esittäjä: Armando Cossutta komissiolle Aihe: Euroopan kansalaisten oikeus yksityisyyteen	401
(2004/C 88 E/0408)	E-2357/03 esittäjä: Maurizio Turco komissiolle Aihe: Uskonnonvapauden loukkaus Uzbekistanin islaminuskoisia kansalaisia kohtaan	402
(2004/C 88 E/0409)	E-2359/03 esittäjä: Maurizio Turco komissiolle Aihe: Uskonnonvapauden loukkaus Kosovossa	403
(2004/C 88 E/0410)	E-2360/03 esittäjä: Maurizio Turco komissiolle Aihe: Uskonnonvapauden loukkaus ja uskonnonharjoittamisen oikeudelliset rajoitukset Slovakiassa	404
(2004/C 88 E/0411)	E-2361/03 esittäjä: Maurizio Turco komissiolle Aihe: Uskonnonvapauden loukkaus Valko-Venäjällä ortodoksiselle kirkolle lisää valtuuksia myöntävällä uudella sopimuksella	405
(2004/C 88 E/0412)	P-2370/03 esittäjä: Anna Karamanou komissiolle Aihe: Brittisotilaat syyllistyneet joukkoraiskauksiin Keniassa	406

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 88 E/0413)	P-2371/03 esittäjä: Michael Cashman komissiolle Aihe: EU:n ja Egyptin assosiaatiosopimus	407
(2004/C 88 E/0414)	P-2372/03 esittäjä: Eija-Riitta Korhola komissiolle Aihe: Vangittujen EU-kansalaisten siirto kotimaiden vankiloihin	408
(2004/C 88 E/0415)	E-2401/03 esittäjä: Avril Doyle komissiolle Aihe: Vapautus alv:stä: hyväntekeväisyysjärjestöjen postituskulut	409
(2004/C 88 E/0416)	E-2420/03 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Israelin palestiinalaisiin tiedotusvälineisiin ja koulukirjoihin kohdistamat toistuvat syytökset ja niiden perusteella jatkettu kampanja EU:n suorittamia maksuja vastaan	410
(2004/C 88 E/0417)	E-2471/03 esittäjä: Catherine Stihler komissiolle Aihe: Italia ja eläinten hyvinvointia koskevien säädösten noudattaminen	411
(2004/C 88 E/0418)	E-2476/03 esittäjä: Juan Naranjo Escobar komissiolle Aihe: Euroopan unionin hotellien, ravintoloiden ja kahviloiden arvonlisäveron alentaminen	412
(2004/C 88 E/0419)	E-2478/03 esittäjä: Miet Smet komissiolle Aihe: Naisten oikeudet Afganistanissa	413
(2004/C 88 E/0420)	E-2486/03 esittäjä: Maurizio Turco komissiolle Aihe: Adventisteihin sekä Aasian protestanttisen kirkon jäseniin kohdistuvat uskonnonvapauden loukkaukset Uzbekistanissa	414
(2004/C 88 E/0421)	E-2487/03 esittäjä: Maurizio Turco komissiolle Aihe: Uskonnonvapauden loukkaukset sekä muslimien ja venäläisten ortodoksien suojelu Turkmenistanissa	414
(2004/C 88 E/0422)	E-2543/03 esittäjä: Maurizio Turco komissiolle Aihe: Uskonnonvapauden loukkaaminen Armeniassa	415
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-2486/03, E-2487/03 ja E-2543/03	416
(2004/C 88 E/0423)	E-2500/03 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: Naudanlihan vienti	416
(2004/C 88 E/0424)	E-2507/03 esittäjä: Paolo Bartolozzi komissiolle Aihe: Maksut matkailualalla	417
(2004/C 88 E/0425)	E-2571/03 esittäjä: Maurizio Turco komissiolle Aihe: Uskonnonvapauden rikkominen Azerbaidžanissa	418
(2004/C 88 E/0426)	E-2576/03 esittäjä: Philip Claeys komissiolle Aihe: Enlargement Weekly ilmestyy ainoastaan englanniksi	419
(2004/C 88 E/0427)	P-2590/03 esittäjä: Claude Moraes komissiolle Aihe: Liberian tilanne	420
(2004/C 88 E/0428)	P-2617/03 esittäjä: Emma Bonino komissiolle Aihe: Laillisuusperiaatteen rikkominen Libanonissa	420
(2004/C 88 E/0429)	E-2620/03 esittäjä: Richard Howitt komissiolle Aihe: Ihmisoikeusrikkomukset Kolumbiassa	422
(2004/C 88 E/0430)	E-2621/03 esittäjä: Piia-Noora Kauppi komissiolle Aihe: Kuluttajien turvallisuuden lisääminen yksityisten lisätarkastusmerkkien avulla	423
(2004/C 88 E/0431)	P-2646/03 esittäjä: Elizabeth Lynne komissiolle Aihe: Avannevälineiden tullitariffiluokitus	425
(2004/C 88 E/0432)	E-2661/03 esittäjä: Ian Hudghton komissiolle Aihe: Kyproksella kadonneet henkilöt	426
(2004/C 88 E/0433)	E-2667/03 esittäjä: Jean Lambert komissiolle Aihe: Laiton puukauppa Indonesiassa ja FLEGT	427

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 88 E/0434)	E-2674/03 esittäjä: María Rodríguez Ramos komissiolle Aihe: Suojalausekkeen soveltaminen Kiinasta peräisin olevien säilykesatsumien tuontiin Euroopan unioniin	428
(2004/C 88 E/0435)	E-2676/03 esittäjä: Ulrich Stockmann komissiolle Aihe: DHL Airways -yrityksen pääsy Yhdysvaltojen markkinoille	429
(2004/C 88 E/0436)	E-2677/03 esittäjä: Bernd Lange komissiolle Aihe: Tiukempien pakokaasupäästöarvojen kiertäminen sopimattomilla tyyppiluokituksilla	431
(2004/C 88 E/0437)	E-2690/03 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Sveitsin kantoneiden itsenäinen toimivalta kehittää itsestään veroparatiisi kansainvälisille yrityksille	432
(2004/C 88 E/0438)	E-2700/03 esittäjä: Glenys Kinnock komissiolle Aihe: Peter Shaw'n kidnappauksen tutkinta	433
(2004/C 88 E/0439)	E-2701/03 esittäjä: Geoffrey Van Orden komissiolle Aihe: Lastensuojelun rahoitus Bulgariassa	434
(2004/C 88 E/0440)	P-2723/03 esittäjä: Francisca Sauquillo Pérez del Arco komissiolle Aihe: Demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskeva eurooppalainen aloite ja alkuperäiskansojen edustajat	435
(2004/C 88 E/0441)	P-2726/03 esittäjä: Nelly Maes komissiolle Aihe: Venäläisen vähemmistön koulut Latviassa	435
(2004/C 88 E/0442)	P-2727/03 esittäjä: Antonio Tajani komissiolle Aihe: Telekom Serbia	437
(2004/C 88 E/0443)	E-2741/03 esittäjä: Richard Corbett komissiolle Aihe: Kroatia	438
(2004/C 88 E/0444)	E-2796/03 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Aluekehitysrahaston tukemien alueellisten hankkeiden epävarma tulevaisuus vuoden 2006 jälkeen – kansallisten hallitusten korvaava tuki välttämätöntä	438
(2004/C 88 E/0445)	E-2843/03 esittäjä: Astrid Thors komissiolle Aihe: Lasten sijoittaminen laitoksiin Latviassa	439
(2004/C 88 E/0446)	E-2856/03 esittäjä: Jens-Peter Bonde komissiolle Aihe: Turkin kielen asema	440
(2004/C 88 E/0447)	E-2857/03 esittäjä: Graham Watson komissiolle Aihe: Seychellit	441
(2004/C 88 E/0448)	E-2859/03 esittäjä: Mario Borghezio komissiolle Aihe: Euroopan unionin palestiinalaiselle islamistijärjestölle Hamasille myöntämän rahoituksen määrä	441
(2004/C 88 E/0449)	E-2904/03 esittäjä: Miet Smet komissiolle Aihe: CARDS-ohjelma	441
(2004/C 88 E/0450)	E-2956/03 esittäjä: Bart Staes komissiolle Aihe: Lisää tukea Yhdistyneiden Kansakuntien väestörahastolle (UNFPA)	442
(2004/C 88 E/0451)	P-2972/03 esittäjä: Bill Newton Dunn komissiolle Aihe: EU:n rahoitus Keniassa	443
(2004/C 88 E/0452)	P-2990/03 esittäjä: Professor Sir Neil MacCormick komissiolle Aihe: Benes Decrees (lokakuu 2002)	444
(2004/C 88 E/0453)	E-2997/03 esittäjä: Bill Newton Dunn komissiolle Aihe: Kaksoisverotus Suomessa ja Britanniassa	445
(2004/C 88 E/0454)	E-3006/03 esittäjä: Joachim Wuermeling komissiolle Aihe: Verovapautukset Tšekin tasavallassa	446
(2004/C 88 E/0455)	P-3020/03 esittäjä: Anna Karamanou komissiolle Aihe: Ihmisoikeudet Romaniassa – alaikäisten romanien avioliitot	446

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 88 E/0456)	P-3023/03 esittäjä: Anders Wijkman komissiolle Aihe: Aivokalvontulehduksen torjuminen Afrikassa	447
(2004/C 88 E/0457)	P-3057/03 esittäjä: Bartho Pronk komissiolle Aihe: Ihmisoikeustilanne Guatemalassa ja erityisesti Rogoberto Dueñas Moralesin tilanne	448
(2004/C 88 E/0458)	E-3080/03 esittäjä: David Bowe komissiolle Aihe: Palestiinan ja Israelin alueen ympäristö	449
(2004/C 88 E/0459)	E-3081/03 esittäjä: David Bowe komissiolle Aihe: Palestiinan ja Israelin alueen ympäristö	450
(2004/C 88 E/0460)	E-3082/03 esittäjä: David Bowe komissiolle Aihe: Palestiinan ja Israelin alueen ympäristö	450
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-3080/03, E-3081/03 ja E-3082/03	450
(2004/C 88 E/0461)	P-3110/03 esittäjä: María Sornosa Martínez komissiolle Aihe: Yhteisön määrärahojen myöntäminen peruttu Juan XXIII -hankkeelle Alicantessa (Espanja)	451
(2004/C 88 E/0462)	P-3132/03 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: Kuuba – Saharov-aloite	451
(2004/C 88 E/0463)	E-3147/03 esittäjä: Ilda Figueiredo komissiolle Aihe: Viimeaikainen Israelin hyökkäysten eskaloituminen Lähi-idässä	452
(2004/C 88 E/0464)	P-3179/03 esittäjä: Glyn Ford komissiolle Aihe: Kambodžan umpikuja	453
(2004/C 88 E/0465)	E-3181/03 esittäjä: Antonio Tajani komissiolle Aihe: Euroopan unionin tarkkailijoiden lähettäminen presidentti Chávezia koskevaan kansanäänestykseen	454
(2004/C 88 E/0466)	E-3190/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Cermisin onnettomuuden aiheuttaneen pilotin saama ylennys	455
(2004/C 88 E/0467)	P-3247/03 esittäjä: Baroness Sarah Ludford komissiolle Aihe: Vuosittainen Turkkia koskeva kertomus	456
(2004/C 88 E/0468)	E-3249/03 esittäjä: Richard Howitt, Jean Lambert ja Renate Sommer komissiolle Aihe: Vuosittainen Turkkia koskeva kertomus	456
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin P-3247/03 ja E-3249/03	457
(2004/C 88 E/0469)	E-3253/03 esittäjä: Cristiana Muscardini komissiolle Aihe: Somalia: sisäinen tilanne, pakolaiset ja terrorismi	457
(2004/C 88 E/0470)	E-3270/03 esittäjä: Baroness Sarah Ludford komissiolle Aihe: Edistys Kamerunissa	458
(2004/C 88 E/0471)	E-3277/03 esittäjä: Cristiana Muscardini komissiolle Aihe: Uudet suhteet Libyan kanssa	459
(2004/C 88 E/0472)	E-3319/03 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Miinat ja maahanmuuttajat Kreikan ja Turkin rajalla	460
(2004/C 88 E/0473)	E-3347/03 esittäjä: Esko Seppänen komissiolle Aihe: Laajeneminen ja sosiaaliturvaetuudet	461
(2004/C 88 E/0474)	E-3369/03 esittäjä: Cees Bremmer komissiolle Aihe: EU:n kansalaisen vankina pitäminen Thaimaassa	462
(2004/C 88 E/0475)	E-3476/03 esittäjä: Charles Tannock komissiolle Aihe: EU-avun entisen etiopialaisen koordinaattorin katoaminen	463
(2004/C 88 E/0476)	E-3496/03 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: Kolumbia – Kansallisen vapautusarmeijan (ELN) panttivangit	463

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 88 E/0477)	E-3497/03 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: Georgia — parlamenttivaalit	464
(2004/C 88 E/0478)	E-3500/03 esittäjä: Michl Ebner komissiolle Aihe: Kroatian EU-jäsenyys	465
(2004/C 88 E/0479)	E-3517/03 esittäjä: Baroness Sarah Ludford komissiolle Aihe: Reilu kauppa	466
(2004/C 88 E/0480)	E-3521/03 esittäjä: Anne Van Lancker komissiolle Aihe: Ihmisoikeusrikkomukset Yhdysvalloissa	466
(2004/C 88 E/0481)	E-3550/03 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: Sensuuri ja sorto Zimbabwessa	467
(2004/C 88 E/0482)	E-3560/03 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: Al-Qaeda — kansainväliset rahoitusverkot	468
(2004/C 88 E/0483)	E-3567/03 esittäjä: Chris Davies komissiolle Aihe: Vettä koskeva aloite Water for Life	470
(2004/C 88 E/0484)	E-3570/03 esittäjä: Gerhard Schmid komissiolle Aihe: Liikkuvien tullivalvontaryhmien perustaminen Saksan liittotasavaltaan Tšekin tasavallan liityttyä Euroopan unioniin	472
(2004/C 88 E/0485)	E-3591/03 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: Norsunluurannikko — sodan jatkuminen	473
(2004/C 88 E/0486)	E-3674/03 esittäjä: Ilda Figueiredo komissiolle Aihe: Tekstiili- ja vaatetusteollisuus	474
(2004/C 88 E/0487)	E-3851/03 esittäjä: Baroness Sarah Ludford komissiolle Aihe: Kansainvälisten ihmisoikeussopimusten ratifiointi	475
(2004/C 88 E/0488)	E-3859/03 esittäjä: Raffaele Costa komissiolle Aihe: Pienten hankkeiden rahoittaminen Tacis 2002 -ohjelmasta	476
(2004/C 88 E/0489)	E-3881/03 esittäjä: Emmanouil Bakopoulos komissiolle Aihe: Xanthin läänin Almiran kosteikkoalueen ympäristötuhot	477
(2004/C 88 E/0490)	E-3967/03 esittäjä: Gian Gobbo komissiolle Aihe: Istrialaispakolaisilta pakkolunastetun omaisuuden korvaaminen Kroatiassa	478
(2004/C 88 E/0491)	E-3977/03 esittäjä: Paulo Casaca komissiolle Aihe: Välitystehtävä Nepalissa	478
(2004/C 88 E/0492)	E-3982/03 esittäjä: Miquel Mayol i Raynal komissiolle Aihe: Kreikan makedonialaisen vähemmistön poliittiset oikeudet (Täydentävä vastaus)	479
(2004/C 88 E/0493)	E-4010/03 esittäjä: Reino Paasilinna komissiolle Aihe: Sähkön saannin turvaaminen	480
(2004/C 88 E/0494)	E-4027/03 esittäjä: Geoffrey Van Orden komissiolle Aihe: Pääomaverotuksen verovähennykset	481
(2004/C 88 E/0495)	E-0008/04 esittäjä: Philip Claeys komissiolle Aihe: Kyproksen liittyminen, maahanmuutto	482
(2004/C 88 E/0496)	P-0027/04 esittäjä: Marco Pannella komissiolle Aihe: Vietnamin viranomaiset jatkavat murhaamista ja kiduttamista: 13. joulukuuta 2003 Dak Doassa sattunut tapaus — 41-vuotias uhri Nih, kristitty johtaja ja kansainvälisen radikaalipuolueen kannattaja	483
(2004/C 88 E/0497)	E-0089/04 esittäjä: Astrid Thors komissiolle Aihe: Ydinjätteen käsittely Venäjällä	484
(2004/C 88 E/0498)	E-0091/04 esittäjä: Ilka Schröder komissiolle Aihe: Hamas-järjestön liittäminen terroristijärjestöjen luetteloon ja tämän seuraukset	485

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 88 E/0499)	E-0097/04 esittäjä: Jean Lambert komissiolle Aihe: Saint Lucialle annettava ympäristötuki	486
(2004/C 88 E/0500)	E-0113/04 esittäjä: Raina Echerer ja Eurig Wyn komissiolle Aihe: Maltan kieli parlamentin seuraavalla vaalikaudella	487
(2004/C 88 E/0501)	E-0202/04 esittäjä: Michl Ebner komissiolle Aihe: Epätarkat ohjeet hakijoiden poissulkemisesta EU:n rahoittamia hankkeita koskevista kilpailuista	488
(2004/C 88 E/0502)	E-0226/04 esittäjä: Margrietus van den Berg komissiolle Aihe: Tärkkelystä valmistavat tehtaat ja kehitysmaat	490
(2004/C 88 E/0503)	E-0254/04 esittäjä: Elspeth Attwooll komissiolle Aihe: Maailmanlaajuinen tuberkuloosilääkerahasto	491
(2004/C 88 E/0504)	E-0266/04 esittäjä: John McCartin komissiolle Aihe: Siipikarjanlihan tuonti EU:n alueelle	492
(2004/C 88 E/0505)	P-0302/04 esittäjä: Christa Randzio-Plath komissiolle Aihe: Kukka-alan työntekijöiden työskentelyolot Afrikassa, Aasiassa ja Latinalaisessa Amerikassa	492
(2004/C 88 E/0506)	E-0306/04 esittäjä: Gerhard Schmid komissiolle Aihe: Aseistettujen vartijoiden käyttäminen lennoilla	494
(2004/C 88 E/0507)	E-0318/04 esittäjä: Glenys Kinnock komissiolle Aihe: Kehitysvammaisten tilanne Venäjällä	495
(2004/C 88 E/0508)	P-0341/04 esittäjä: Philip Claeys komissiolle Aihe: "Made in the EU" -merkinnän käyttöönotto	496
(2004/C 88 E/0509)	E-0352/04 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Parmalatin tapaus ja sen vaikutukset Lazion maakunnan maito- ja juustotuotantoon	497
(2004/C 88 E/0510)	E-0403/04 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Ympäristöä ja ihmistyötä haittaava kilpailun vääristymä puolivalmiin primaarialumiinin halpatuotannossa Islannissa	498
(2004/C 88 E/0511)	E-0406/04 esittäjä: Jules Maaten ja Jan Mulder komissiolle Aihe: Vahingon aiheuttaminen alankomaalaiselle sipulinviljelijälle Puolassa	500
(2004/C 88 E/0512)	E-0446/04 esittäjä: Torben Lund komissiolle Aihe: Lehdistönvapaus Venäjällä	501
(2004/C 88 E/0513)	E-0449/04 esittäjä: Charles Tannock komissiolle Aihe: Yhdestä kivestä louhitut kalliokirkot Lalibelassa, Etiopiassa	502
(2004/C 88 E/0514)	E-0461/04 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: Zimbabwe ja Euroopan parlamentin päätöslauselma	502
(2004/C 88 E/0515)	E-0492/04 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: Mosambik – mahdollinen elinkauppa – yhteisön kansalaisiin kohdistuva uhka	503
(2004/C 88 E/0516)	E-0493/04 esittäjä: Ilda Figueiredo komissiolle Aihe: Panasqueiran (Portugali) kaivoksen sulkeminen	505
(2004/C 88 E/0517)	E-0500/04 esittäjä: Salvador Garriga Polledo komissiolle Aihe: Arabinaisten ihmisarvon suojelemisesta	506
(2004/C 88 E/0518)	E-0516/04 esittäjä: Anna Karamanou komissiolle Aihe: Lasten elinten laittomat siirrot Albaniassa – vastaanottajina EU:n jäsenvaltioita	506
(2004/C 88 E/0519)	E-0518/04 esittäjä: Elena Paciotti komissiolle Aihe: Euroopan unionin kansalaisten perusoikeuksien loukkaaminen Yhdysvalloissa	507
(2004/C 88 E/0520)	E-0536/04 esittäjä: John Bowis komissiolle Aihe: Kolumbia	508

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 88 E/0521)	E-0539/04 esittäjä: Ilda Figueiredo komissiolle Aihe: Rakennerahastojen täytäntöönpano Portugalissa	509
(2004/C 88 E/0522)	E-0571/04 esittäjä: Herbert Bösch komissiolle Aihe: Vammaisten tarpeiden huomioon ottaminen Euroopan unionin rahoittamassa kehitysyhteistyössä	510
(2004/C 88 E/0523)	E-0572/04 esittäjä: Graham Watson komissiolle Aihe: Tšekin tasavallan psykiatriset sairaalat	512
(2004/C 88 E/0524)	E-0577/04 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: Kuuba ja Saharov-aloite	512
(2004/C 88 E/0525)	E-0584/04 esittäjä: Nirj Deva komissiolle Aihe: EU:n Zimbabwelle antama apu	513
(2004/C 88 E/0526)	E-0606/04 esittäjä: Camilo Nogueira Román komissiolle Aihe: Miten Espanjan valtio on noudattanut täydentävyysperiaatetta rakennerahastojen ja koheesiorahaston käytössä?	515
(2004/C 88 E/0527)	E-0609/04 esittäjä: Ulrich Stockmann komissiolle Aihe: Tulli ja laajentuminen	515
(2004/C 88 E/0528)	E-0616/04 esittäjä: Klaus Hänsch komissiolle Aihe: Unionin tukien myöntäminen (Täydentävä vastaus)	516
(2004/C 88 E/0529)	E-0620/04 esittäjä: Concepció Ferrer komissiolle Aihe: Sotilastarvikkeiden vienti Afrikan maihin metsästystarvikkeina	517
(2004/C 88 E/0530)	P-0626/04 esittäjä: Juan Ferrández Lezaun komissiolle Aihe: Espanjan kansallisten vesivarojen hallintasuunnitelmaan liittyvät vaihtoehtoiset hankkeet	518
(2004/C 88 E/0531)	E-0627/04 esittäjä: María Sornosa Martínez komissiolle Aihe: Yhteisön lainsäädännön rikkominen eläinlääkinnällisissä tarkastuksissa Espanjan rajoilla	518
(2004/C 88 E/0532)	E-0628/04 esittäjä: María Sornosa Martínez komissiolle Aihe: Asiakirjoihin liittyvät väärinkäytökset kolmansien maiden tuotteiden lupia myönnettäessä Espanjan raja-tarkastuksissa	519
	Yhteinen täydentävä vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-0627/04 ja E-0628/04	520
(2004/C 88 E/0533)	E-0715/04 esittäjä: José García-Margallo y Marfil komissiolle Aihe: Sitrushedelmien arvonlisäveron nostaminen Puolassa	520
(2004/C 88 E/0534)	P-0822/04 esittäjä: María Sornosa Martínez komissiolle Aihe: Puolan aiheuttama kilpailun vääristyminen on vahingoksi muun EU:n tuotteille	521
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-0715/04 ja P-0822/04	521
(2004/C 88 E/0535)	E-0725/04 esittäjä: Daniela Raschhofer komissiolle Aihe: Latvian liittyminen Euroopan unioniin	522
(2004/C 88 E/0536)	E-0728/04 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Ansaldo-Breda -yhtiö: EU:n myöntämän rahoituksen mahdolliset valvontatoimet (Täydentävä vastaus)	523
(2004/C 88 E/0537)	P-0733/04 esittäjä: Giuseppe Di Lello Finuoli komissiolle Aihe: Messinan Gazzi—Annunziata-raitiotielinjan eurooppalainen yhteisrahoitushanke monivuotisen ohjausohjelman puitteissa (1994—1999)	524
(2004/C 88 E/0538)	E-0740/04 esittäjä: José García-Margallo y Marfil komissiolle Aihe: Veropetosten torjunnasta vastaava erillisvirasto	525
(2004/C 88 E/0539)	E-0742/04 esittäjä: José García-Margallo y Marfil komissiolle Aihe: Kasvualoitteen vaikutukset alueisiin	526
(2004/C 88 E/0540)	E-0744/04 esittäjä: José García-Margallo y Marfil komissiolle Aihe: Pienten ja keskisuurten yritysten osallistumisen lisääminen innovaatio- sekä tutkimus- ja kehityshankkeisiin	527

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 88 E/0541)	E-0747/04 esittäjä: José García-Margallo y Marfil komissiolle Aihe: Satsumien tuontiin sovellettava suojalauseke	528
(2004/C 88 E/0542)	E-0760/04 esittäjä: José García-Margallo y Marfil komissiolle Aihe: Rahoituspalveluiden toimintasuunnitelman täytäntöönpano uusissa jäsenvaltioissa	529
(2004/C 88 E/0543)	E-0772/04 esittäjä: Maurizio Turco komissiolle Aihe: Uskonnonvapauden loukkaus Itävallassa	529
(2004/C 88 E/0544)	E-0775/04 esittäjä: Maurizio Turco komissiolle Aihe: Uskonnonvapauden loukkaus Saksassa	531
(2004/C 88 E/0545)	E-0776/04 esittäjä: Maurizio Turco komissiolle Aihe: Uskonnonvapauden loukkaus Kreikassa	532
(2004/C 88 E/0546)	E-0786/04 esittäjä: Proinsias De Rossa komissiolle Aihe: Poliisiyhteistyö ja ihmisoikeudet	534
(2004/C 88 E/0547)	P-0788/04 esittäjä: Giacomo Santini komissiolle Aihe: Kuparisulfaatin tuontihintojen dumppaaminen	535
(2004/C 88 E/0548)	E-0806/04 esittäjä: Antonio Di Pietro komissiolle Aihe: Tremonti-laki ja Mediaset	536
(2004/C 88 E/0549)	P-0810/04 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: Mosambik — Nampulassa murhattu lähetystyöntekijä	537
(2004/C 88 E/0550)	E-0813/04 esittäjä: Johanna Boogerd-Quaak komissiolle Aihe: Maatalouden ympäristötuet	538
(2004/C 88 E/0551)	E-0815/04 esittäjä: Charles Tannock komissiolle Aihe: Evankelisten uskovien joukkopidätykset Eritreassa	539
(2004/C 88 E/0552)	E-0821/04 esittäjä: Ilda Figueiredo komissiolle Aihe: Agadirin sopimuksen allekirjoitus	540
(2004/C 88 E/0553)	E-0833/04 esittäjä: Catherine Stihler komissiolle Aihe: Äänikirjojen vapauttaminen arvonlisäverosta tai niihin sovellettavan alv-kannan laskeminen viiteen prosenttiin	541
(2004/C 88 E/0554)	E-0852/04 esittäjä: Michl Ebner komissiolle Aihe: Rakennushankkeet Itä-Afrikassa	542
(2004/C 88 E/0555)	E-0854/04 esittäjä: Roger Helmer komissiolle Aihe: Yhteiset ulkotullit	543
(2004/C 88 E/0556)	E-0874/04 esittäjä: Salvador Garriga Polledo komissiolle Aihe: Nigerialaisten ääriainesten boikotti poliorokotusta vastaan	546
(2004/C 88 E/0557)	E-0878/04 esittäjä: Antonio Di Pietro komissiolle Aihe: Acque Albuli -yhtiö Tivolissa	547
(2004/C 88 E/0558)	E-0889/04 esittäjä: Nelly Maes komissiolle Aihe: Iranin vaalit	548
(2004/C 88 E/0559)	E-0899/04 esittäjä: Patricia McKenna komissiolle Aihe: Suurten jäsenvaltioiden edustus EKP:n johtokunnassa	549
(2004/C 88 E/0560)	E-0918/04 esittäjä: Proinsias De Rossa komissiolle Aihe: Muista jäsenvaltioista tuleville moottoriajoneuvoille pistokokein tehtävät vakuutustarkastukset Irlannissa	549
(2004/C 88 E/0561)	E-0919/04 esittäjä: Proinsias De Rossa komissiolle Aihe: Ihmiskauppa	550
(2004/C 88 E/0562)	E-0922/04 esittäjä: Proinsias De Rossa komissiolle Aihe: Postipalvelujen arvonlisävero	551
(2004/C 88 E/0563)	E-0939/04 esittäjä: Robert Evans komissiolle Aihe: Etiopia	552

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 88 E/0564)	E-0946/04 esittäjä: Ilda Figueiredo komissiolle Aihe: Koulumaito Portugalissa	553
(2004/C 88 E/0565)	E-0955/04 esittäjä: Philip Claeys komissiolle Aihe: Komission jäsenen Günter Verheugenin lausunnot Turkin mahdollisesta liittymisestä	554
(2004/C 88 E/0566)	E-0986/04 esittäjä: Richard Corbett komissiolle Aihe: "Veritimantit"	554
(2004/C 88 E/0567)	E-0990/04 esittäjä: Jan Wiersma komissiolle Aihe: Syyrian kurdien ja Syyrian viranomaisten välillä hiljan esiintyneet levottomuudet (maaliskuu 2004)	555
(2004/C 88 E/0568)	E-0997/04 esittäjä: Dominique Souchet komissiolle Aihe: Kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattaminen	556
(2004/C 88 E/0569)	E-1003/04 esittäjä: Daniel Hannan komissiolle Aihe: Romanian moottoritiehanke	558
(2004/C 88 E/0570)	E-1004/04 esittäjä: Daniel Hannan komissiolle Aihe: Rauhan ja demokratian vaarantuminen Adzhariassa	559
(2004/C 88 E/0571)	E-1012/04 esittäjä: Mario Borghezio komissiolle Aihe: Kuka yrittää estää euroalueen maissa ilmeneviin petoksiin kohdistuvat tutkimukset?	560
(2004/C 88 E/0572)	E-1021/04 esittäjä: Paolo Bartolozzi komissiolle Aihe: Tulliviranomaisten kauttakuljetuksen aikana pysäyttämät tuontitavarat	560
(2004/C 88 E/0573)	E-1054/04 esittäjä: Franz Turchi komissiolle Aihe: Koulumaksujen nousu Eurooppa-kouluissa	562
(2004/C 88 E/0574)	E-1065/04 esittäjä: Anna Karamanou komissiolle Aihe: Pedofiliaverkostojen "laillinen" toiminta Euroopassa – uudet Dutroux-tapaukset	562
(2004/C 88 E/0575)	E-1069/04 esittäjä: Nicole Thomas-Mauro komissiolle Aihe: Komission ristiriitainen suhtautuminen viiniin	564
(2004/C 88 E/0576)	E-1073/04 esittäjä: Proinsias De Rossa komissiolle Aihe: Kaupunki- ja maaseutuympäristön arkkitehtuurin laatu	565
(2004/C 88 E/0577)	E-1074/04 esittäjä: Proinsias De Rossa komissiolle Aihe: Cotonoun sopimus ja ihmisoikeudet	566
(2004/C 88 E/0578)	E-1080/04 esittäjä: Proinsias De Rossa komissiolle Aihe: Ihmisoikeusaktivistit	567
(2004/C 88 E/0579)	P-1092/04 esittäjä: Jean Lambert komissiolle Aihe: Kastiin perustuva syrjintä	567
(2004/C 88 E/0580)	E-1097/04 esittäjä: Adriana Poli Bortone komissiolle Aihe: Asetus (EY) N:o 2331/2003	569
(2004/C 88 E/0581)	P-1104/04 esittäjä: Francesco Speroni komissiolle Aihe: Viikunabanaanit	570
(2004/C 88 E/0582)	P-1123/04 esittäjä: Roy Perry komissiolle Aihe: Riita-asioiden vieminen siviilituomioistuimiin	571
(2004/C 88 E/0583)	P-1124/04 esittäjä: Professor Sir Neil MacCormick komissiolle Aihe: Hevostiloille myönnettävät veroedut	572
(2004/C 88 E/0584)	P-1126/04 esittäjä: Véronique De Keyser komissiolle Aihe: Rakennerahastojen käyttö	572
(2004/C 88 E/0585)	P-1141/04 esittäjä: Göran Färm komissiolle Aihe: Eurooppalaiset patenttioikeudet USA:ssa	573
(2004/C 88 E/0586)	E-1145/04 esittäjä: Ilda Figueiredo komissiolle Aihe: Yhteisön valvontayksikön perustaminen	573

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 88 E/0587)	P-1154/04 esittäjä: Brice Hortefeux komissiolle Aihe: Taistelu terrorismia vastaan	574
(2004/C 88 E/0588)	P-1155/04 esittäjä: Marco Formentini komissiolle Aihe: Komission mahdolliset toimet Invesmart-yhtiön ja Tšekin tasavallan välisessä, konkurssiin mennyttä Union Bankaa koskevassa riita-asiassa	575
(2004/C 88 E/0589)	P-1201/04 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Rooman kaupunki – komission päätöksen 2000/628/EY noudattamatta jättäminen ja ACCL:lle myönnetyt valtiontuet	576
	KIRJALLISET KYSYMYKSET JA VASTAUKSET (Osa 3)	
(2004/C 88 E/0590)	E-3077/01 esittäjä: Luis Berenguer Fuster komissiolle Aihe: Alicantessa sijaitsevan Terra Mítica -teemapuiston valtiontukea koskeva asia	578
(2004/C 88 E/0591)	P-2951/02 esittäjä: Rosa Miguélez Ramos komissiolle Aihe: Rakennerahastojen varojen jakautuminen (Täydentävä vastaus)	579
(2004/C 88 E/0592)	E-3207/02 esittäjä: Kathleen Van Brempt komissiolle Aihe: Nikotiinikaramellit (Täydentävä vastaus)	579
(2004/C 88 E/0593)	P-3445/02 esittäjä: Wolfgang Ilgenfritz komissiolle Aihe: Henkilöautojen ulkomaanleasing – Suorituspaikan siirtäminen kotimaahan – Arvonlisäverodirektiivien muuttaminen	580
(2004/C 88 E/0594)	E-3512/02 esittäjä: Herman Vermeer komissiolle Aihe: Schengen-valtion myöntämän viisumin tunnustaminen Antwerpenin satamassa (Täydentävä vastaus)	581
(2004/C 88 E/0595)	E-3753/02 esittäjä: Kathleen Van Brempt komissiolle Aihe: Kerosiinivero	582
(2004/C 88 E/0596)	E-3801/02 esittäjä: Jules Maaten komissiolle Aihe: Lääkkeinä käytettävien yrttisavukkeiden tupakkavalmistevero	583
(2004/C 88 E/0597)	P-3926/02 esittäjä: Niels Busk komissiolle Aihe: Ranskassa perittävä tuotantomaksu (Täydentävä vastaus)	584
(2004/C 88 E/0598)	P-0020/03 esittäjä: Claude Moraes komissiolle Aihe: Kastiin perustuva syrjintä Intiassa	585
(2004/C 88 E/0599)	E-0079/03 esittäjä: Margot Keßler komissiolle Aihe: Kehitysvammaisten asema ehdokasvaltioissa	586
(2004/C 88 E/0600)	E-0113/03 esittäjä: Mogens Camre komissiolle Aihe: Liikkuvat työntekijät uusista jäsenvaltioista	587
(2004/C 88 E/0601)	E-0130/03 esittäjä: Margrietus van den Berg komissiolle Aihe: TRIPS-sopimuksesta ja kansanterveydestä annetun Dohan julistuksen 6 kohdan täytäntöönpano	589
(2004/C 88 E/0602)	E-0170/03 esittäjä: Bob van den Bos komissiolle Aihe: Bangladesh	590
(2004/C 88 E/0603)	E-0242/03 esittäjä: Nirj Deva komissiolle Aihe: Ihmisoikeudet Bangladeshissä	590
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-0170/03 ja E-0242/03	591
(2004/C 88 E/0604)	P-0176/03 esittäjä: Ilda Figueiredo komissiolle Aihe: Maatalouden maailmanlaajuisen vapauttamisen seuraukset	591
(2004/C 88 E/0605)	P-0207/03 esittäjä: Daniel Hannan komissiolle Aihe: Maltan kansanäänestys	592

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 88 E/0606)	E-0208/03 esittäjä: Patricia McKenna komissiolle Aihe: Palvelukaupan yleissopimus	593
(2004/C 88 E/0607)	E-0247/03 esittäjä: Charles Tannock komissiolle Aihe: EU:n assosiaatiosopimuksen mahdollinen väärinkäyttö	594
(2004/C 88 E/0608)	P-0264/03 esittäjä: Joachim Wuermeling komissiolle Aihe: Unionista peräisin olevien investoijien syrjintä Tšekin tasavallassa	595
(2004/C 88 E/0609)	E-0277/03 esittäjä: Brian Simpson komissiolle Aihe: Kalsinoidun soodan tuonti	596
(2004/C 88 E/0610)	P-0306/03 esittäjä: Hanja Maij-Weggen komissiolle Aihe: Ihmisoikeustilanne Zimbabwessa	597
(2004/C 88 E/0611)	E-0401/03 esittäjä: Roy Perry komissiolle Aihe: Lähetystoimintaa koskevan lainsäädännön avoin soveltaminen Tšekin tasavallassa	598
(2004/C 88 E/0612)	E-0796/03 esittäjä: Concepció Ferrer komissiolle Aihe: Byrokratia ja Euroopan kehitysrahasto (EKR)	599
(2004/C 88 E/0613)	E-0830/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Frosinonen kunnan käyttämät Kulttuuri 2000 -ohjelman varat	600
(2004/C 88 E/0614)	E-0892/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Kulttuuri 2000 -ohjelman varojen käyttö Fiumicinon kunnassa	600
(2004/C 88 E/0615)	E-0978/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Anconan kunnan käyttämät Kulttuuri 2000 -ohjelmasta myönnetyt varat	601
(2004/C 88 E/0616)	E-0979/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Carraran kunnan käyttämät Kulttuuri 2000 -ohjelmasta myönnetyt varat	601
(2004/C 88 E/0617)	E-0980/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Firenzen kunnan käyttämät Kulttuuri 2000 -ohjelmasta myönnetyt varat	602
(2004/C 88 E/0618)	E-0981/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Livornon kunnan käyttämät Kulttuuri 2000 -ohjelmasta myönnetyt varat	602
(2004/C 88 E/0619)	E-0982/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Maceratan kunnan käyttämät Kulttuuri 2000 -ohjelmasta myönnetyt varat	603
(2004/C 88 E/0620)	E-0983/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Massan kunnan käyttämät Kulttuuri 2000 -ohjelmasta myönnetyt varat	603
(2004/C 88 E/0621)	E-0984/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Perugian kunnan käyttämät Kulttuuri 2000 -ohjelmasta myönnetyt varat	604
(2004/C 88 E/0622)	E-0985/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Pesaron kunnan käyttämät Kulttuuri 2000 -ohjelmasta myönnetyt varat	604
(2004/C 88 E/0623)	E-0986/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Pisan kunnan käyttämät Kulttuuri 2000 -ohjelmasta myönnetyt varat	605
(2004/C 88 E/0624)	E-0987/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Pistoian kunnan käyttämät Kulttuuri 2000 -ohjelmasta myönnetyt varat	605
(2004/C 88 E/0625)	E-0988/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Praton kunnan käyttämät Kulttuuri 2000 -ohjelmasta myönnetyt varat	606
(2004/C 88 E/0626)	E-0989/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Sienan kunnan käyttämät Kulttuuri 2000 -ohjelmasta myönnetyt varat	606
(2004/C 88 E/0627)	E-0990/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Ternin kunnan käyttämät Kulttuuri 2000 -ohjelmasta myönnetyt varat	607
	Yhteinen täydentävä vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-0830/03, E-0892/03, E-0978/03, E-0979/03, E-0980/03, E-0981/03, E-0982/03, E-0983/03, E-0984/03, E-0985/03, E-0986/03, E-0987/03, E-0988/03, E-0989/03 ja E-0990/03	607

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 88 E/0628)	E-0915/03 esittäjä: Claude Moraes komissiolle Aihe: EU ja Maailman elintarvikeohjelman avustusmäärä	608
(2004/C 88 E/0629)	E-1117/03 esittäjä: Bart Staes komissiolle Aihe: Elintarvikemerkinnät laajentumisen jälkeen	609
(2004/C 88 E/0630)	E-1297/03 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: Kashmirin verilöyly	610
(2004/C 88 E/0631)	E-1342/03 esittäjä: Benedetto Della Vedova komissiolle Aihe: Oikeus uskonnonvapauteen Intiassa	611
(2004/C 88 E/0632)	E-1507/03 esittäjä: Ilda Figueiredo komissiolle Aihe: Grundig AG:n maksukyvyttömyys ja työpaikkojen puolustaminen Portugalissa (Täydentävä vastaus)	612
(2004/C 88 E/0633)	P-1555/03 esittäjä: Eija-Riitta Korhola komissiolle Aihe: Alkoholihaittojen torjunta Suomessa	613
(2004/C 88 E/0634)	E-1690/03 esittäjä: Anders Wijkman komissiolle Aihe: Eksoottisten eläinten liha	614
(2004/C 88 E/0635)	E-1706/03 esittäjä: Gabriele Stauner komissiolle Aihe: Medstat- ja Medstat II -ohjelmat	615
(2004/C 88 E/0636)	E-1716/03 esittäjä: Mogens Camre komissiolle Aihe: Komissaari Nielsonin lausunnot USA:n läsnäolosta Irakissa	617
(2004/C 88 E/0637)	E-1768/03 esittäjä: John Cushnahan komissiolle Aihe: Kidutuksen uhrien kuntouttaminen	618
(2004/C 88 E/0638)	E-1891/03 esittäjä: Margrietus van den Berg ja Jan Wiersma komissiolle Aihe: Iranin ydinalan toimet	619
(2004/C 88 E/0639)	E-1902/03 esittäjä: Lord Inglewood komissiolle Aihe: Arvonlisävero ja Euroopan taidemarkkinat	620
(2004/C 88 E/0640)	E-2041/03 esittäjä: Maurizio Turco komissiolle Aihe: Uskonnonvapauteen kohdistuneet loukkaukset Venäjällä, jotka perustuvat erityisiin Venäjän ortodoksisen kirkon kanssa solmittuihin yhteistyösopimuksiin	620
(2004/C 88 E/0641)	E-2224/03 esittäjä: Paulo Casaca komissiolle Aihe: Ydinmateriaalivalvontaa koskeva lisäpöytäkirja	621
(2004/C 88 E/0642)	E-2266/03 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: EU:n rahoitus ja sen tekemät sopimukset tuleviin jäsenvaltioihin rakennettavista vastaanottokeskuksista nykyisistä jäsenvaltioista turvapaikkaa hakeville pakolaisille	622
(2004/C 88 E/0643)	E-2527/03 esittäjä: Glenys Kinnock komissiolle Aihe: Rommi	625
(2004/C 88 E/0644)	P-2622/03 esittäjä: Philip Claeys komissiolle Aihe: Suhteet Libyan kanssa	626
(2004/C 88 E/0645)	E-2660/03 esittäjä: Elisabeth Jeggle komissiolle Aihe: Mitättömillä katsastustarroilla varustettujen autojen uudelleentarkastus EU:n jäsenvaltioissa	627
(2004/C 88 E/0646)	P-2697/03 esittäjä: Francesco Fiori komissiolle Aihe: Kanan- ja kalkkunanlihan tuontiin liittyvien tullien ja terveysmääräysten epäjohdonmukainen soveltaminen	628
(2004/C 88 E/0647)	E-2910/03 esittäjä: Joan Vallvé komissiolle Aihe: Saksan ja Puolan rajalla ilmenevät ongelmat	629
(2004/C 88 E/0648)	E-2957/03 esittäjä: Mogens Camre komissiolle Aihe: Direktiivin 94/35/EY muuttamista koskeva komission ehdotus (Täydentävä vastaus)	630
(2004/C 88 E/0649)	P-2992/03 esittäjä: Rodi Kratsa-Tsagaropoulou komissiolle Aihe: Huumausaineiden tuotanto Afganistanissa	631

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 88 E/0650)	E-3021/03 esittäjä: Anna Karamanou komissiolle Aihe: Alaikäisillä käytävä kauppa Afganistanissa	633
(2004/C 88 E/0651)	E-3031/03 esittäjä: Ilda Figueiredo komissiolle Aihe: Yhteisön tuki kulttuurille (Täydentävä vastaus)	634
(2004/C 88 E/0652)	P-3091/03 esittäjä: Glenys Kinnock komissiolle Aihe: Peter Shaw / Georgia	636
(2004/C 88 E/0653)	E-3117/03 esittäjä: Maurizio Turco komissiolle Aihe: Kiinasta peräisin olevien tekstiilituotteiden laiton maahantuonti	636
(2004/C 88 E/0654)	E-3220/03 esittäjä: Christopher Heaton-Harris komissiolle Aihe: Varainhoitoasetukset ja laajentumisasioiden pääosasto	637
(2004/C 88 E/0655)	E-3221/03 esittäjä: Christopher Heaton-Harris komissiolle Aihe: Varainhoitoasetukset ja kehitysyhteistyöstä ja humanitaarisesta avusta vastaava pääosasto	638
(2004/C 88 E/0656)	E-3257/03 esittäjä: Margrietus van den Berg komissiolle Aihe: Kierrätykseen erikoistuneiden yritysten arvonlisävero	639
(2004/C 88 E/0657)	E-3305/03 esittäjä: Claude Moraes komissiolle Aihe: Tunisian ihmisoikeudet	641
(2004/C 88 E/0658)	E-3310/03 esittäjä: Philip Claeys komissiolle Aihe: Baku–Tbilisi–Ceyhan-öljyputki ja Turkin rikkomukset yhteisön säännöstä vastaan	642
(2004/C 88 E/0659)	P-3331/03 esittäjä: Anne Van Lancker komissiolle Aihe: Pakolaisille suunnattujen HIV:n/aidsin torjuntaohjelmien rahoituksen lopettaminen	642
(2004/C 88 E/0660)	E-3357/03 esittäjä: Stavros Xarchakos komissiolle Aihe: Pyhän Sofian kirkon loukkaaminen	643
(2004/C 88 E/0661)	E-3366/03 esittäjä: Avril Doyle komissiolle Aihe: Ihmisoikeustilanne Tšetšeniassa	644
(2004/C 88 E/0662)	E-3377/03 esittäjä: Elisabeth Schroedter ja Inger Schörling komissiolle Aihe: Venäjän öljynporaukset Itämerellä Nida Kuurin hiekkakyntään lähellä (D6-öljyvarasto)	645
(2004/C 88 E/0663)	E-3380/03 esittäjä: Christos Zacharakis ja Konstantinos Hatzidakis komissiolle Aihe: Egyptin viranomaisten toimiin puuttuminen demokratiaa ja ihmisoikeuksien suojaa koskevien päämäärien toteuttamiseksi	647
(2004/C 88 E/0664)	P-3391/03 esittäjä: Luigi Vinci komissiolle Aihe: Turkin ja Euroopan komission väliset neuvottelut Leyla Zanan oikeudenkäynnistä	648
(2004/C 88 E/0665)	E-3396/03 esittäjä: Roberta Angelilli komissiolle Aihe: Korvausten maksamatta jättäminen entisen Jugoslavian italialaisille maanpakolaisille	648
(2004/C 88 E/0666)	P-3401/03 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Tuomio asiassa Loizidou	649
(2004/C 88 E/0667)	E-3467/03 esittäjä: John Bowis komissiolle Aihe: Tšadin ja Kamerunin välinen öljyputki	650
(2004/C 88 E/0668)	E-3676/03 esittäjä: Ilda Figueiredo komissiolle Aihe: CNASTI:n vetoomus	651
(2004/C 88 E/0669)	E-3857/03 esittäjä: Raffaele Costa komissiolle Aihe: Intian kehitysapuohjelma	652
(2004/C 88 E/0670)	E-3868/03 esittäjä: Piia-Noora Kauppi, Riitta Myller, Samuli Pohjamo ja Ari Vatanen komissiolle Aihe: Polttoaineen verotuslämpötila	653
(2004/C 88 E/0671)	E-3880/03 esittäjä: Emmanouil Bakopoulos komissiolle Aihe: Lemmikkieläinpassi	654

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 88 E/0672)	E-3920/03 esittäjä: Graham Watson komissiolle Aihe: ECHO	655
(2004/C 88 E/0673)	P-3936/03 esittäjä: Christopher Heaton-Harris komissiolle Aihe: Italtrend-yhtiö	656
(2004/C 88 E/0674)	E-3959/03 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: Afrikka – puute ja elintarviketurva	656
(2004/C 88 E/0675)	E-3972/03 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Kampanja Bulgariassa Euroopan unionin Sofiassa toimivan valtuuskunnan myöntämän kansalaisyhteiskunnan kehittämiseen (Civil Society Development) tarkoitetun tuen jakamista ja hallintoa vastaan sekä kyseiseen kampanjaan vastaaminen	659
(2004/C 88 E/0676)	E-3973/03 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Etnisiä ja demografisia asioita käsittelevän kansallisen neuvoston (Nationale Raad voor Etnische en Demografische Aagelegenheden, NCEDI) huomiotta jättäminen myönnettäessä Euroopan unionin rahoitusta sosiaaliseen osallistumiseen Bulgariassa	659
(2004/C 88 E/0677)	E-4011/03 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Phare-hankkeen BG 0102.06 toteuttaminen Bulgariassa: valmisteltujen ehdotusten ja lopullisen jaon merkittävä poikkeaminen toisistaan	660
(2004/C 88 E/0678)	E-4012/03 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Phare-hankkeen BG 0102.06 toteuttaminen Bulgariassa: päätösten myöhäinen julkistaminen ja tuen kiistanalaiset maksutavat	660
(2004/C 88 E/0679)	E-4013/03 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Phare-hankkeen BG 0102.06 toteuttaminen Bulgariassa: hallinnoinnista, päätöksistä ja arvioinneista vastaavia henkilöitä koskevien tietojen puuttuminen	661
(2004/C 88 E/0680)	E-4014/03 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Phare-hankkeen BG 0102.06 toteuttaminen Bulgariassa: täytäntöönpanon viivästyminen ja siitä johtuvien ylijäämien sijoittamista koskeva epäselvyys	661
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-3972/03, E-3973/02, E-4011/03, E-4012/03, E-4013/03 ja E-4014/03	662
(2004/C 88 E/0681)	E-3974/03 esittäjä: Paulo Casaca komissiolle Aihe: AKT-maiden banaanintuottajien tukijärjestelmän uudistaminen	663
(2004/C 88 E/0682)	E-3992/03 esittäjä: Giles Chichester ja Geoffrey Van Orden komissiolle Aihe: Kozloduin ydinvoimalaa koskevan vertaisarvioinnin esittäminen	664
(2004/C 88 E/0683)	E-3993/03 esittäjä: Giles Chichester ja Geoffrey Van Orden komissiolle Aihe: Kozloduin ydinvoimalan yksikköjen sulkemispäivämäärän uudelleentarkastelu	664
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-3992/03 ja E-3993/03	665
(2004/C 88 E/0684)	E-4019/03 esittäjä: Margrietus van den Berg komissiolle Aihe: Burma-foorumi	666
(2004/C 88 E/0685)	E-4038/03 esittäjä: Herbert Bösch komissiolle Aihe: Radioaktiivisen jätteen käsittely	666
(2004/C 88 E/0686)	E-4051/03 esittäjä: Hiltrud Breyer komissiolle Aihe: Ydinvoimalaitosten vienti Kiinan kansantasavaltaan	667
(2004/C 88 E/0687)	E-4058/03 esittäjä: Elspeth Attwooll komissiolle Aihe: Turkin ampuma-aselait	669
(2004/C 88 E/0688)	E-4077/03 esittäjä: Chris Davies komissiolle Aihe: Kansalaisjärjestöt	669
(2004/C 88 E/0689)	E-4081/03 esittäjä: Chris Davies komissiolle Aihe: Tuberkuloosi	670
(2004/C 88 E/0690)	E-4083/03 esittäjä: Bob van den Bos ja Johanna Boogerd-Quaak komissiolle Aihe: Myanmar	671

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 88 E/0691)	E-4084/03 esittäjä: Miet Smet komissiolle Aihe: Yhteistyösopimusten keskeyttäminen ja yhteistyösopimusten allekirjoittamisen lykkääminen	672
(2004/C 88 E/0692)	P-4088/03 esittäjä: Dana Scallon komissiolle Aihe: Lisääntymisterveyden määrittely	675
(2004/C 88 E/0693)	P-0002/04 esittäjä: Bernd Posselt komissiolle Aihe: Seksuaali- ja lisääntymisterveyden määritelmä	675
(2004/C 88 E/0694)	E-0007/04 esittäjä: Philip Claeys komissiolle Aihe: Kyproksen liittyminen, viralliset kielet	676
(2004/C 88 E/0695)	E-0032/04 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Pitkäaikaisesti kansalaisuutta vailla olevat väestönosat kolmessa Euroopan unioniin liittyvässä valtiossa, jotka kuuluivat vuoteen 1991 asti Neuvostoliittoon	676
(2004/C 88 E/0696)	E-0034/04 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Yksityishenkilöiden Romaniasta Internetin välityksellä puoleen hintaan myymät ja lähettämät verottomat savukkeet	678
(2004/C 88 E/0697)	E-0085/04 esittäjä: Matti Wuori komissiolle Aihe: Kansalaisjärjestöiltä puuttuvat oikeudelliset puitteet Maltalla	679
(2004/C 88 E/0698)	E-0096/04 esittäjä: Alexandros Alavanos komissiolle Aihe: Turkin Israelilta vettä vastaan saama aseistus	679
(2004/C 88 E/0699)	E-0104/04 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: Namibia — maatilojen valtaamisen uhka	680
(2004/C 88 E/0700)	E-0116/04 esittäjä: Dana Scallon komissiolle Aihe: Leader II -hankkeet, Blue Dragon -yhtiön tapaus	681
(2004/C 88 E/0701)	E-0118/04 esittäjä: Monica Frassoni ja Daniel Cohn-Bendit komissiolle Aihe: Äänestäjien poistaminen Maltan vaaliluetteloista	682
(2004/C 88 E/0702)	E-0120/04 esittäjä: Adriana Poli Bortone komissiolle Aihe: Kahdenkymmenen Albanian kansalaisen kuolema	683
(2004/C 88 E/0703)	E-0137/04 esittäjä: Jillian Evans komissiolle Aihe: Jordanialaisen Siham Qandahin tapaus	684
(2004/C 88 E/0704)	E-0144/04 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: Kuuba ja komission edustusto	685
(2004/C 88 E/0705)	E-0146/04 esittäjä: José Ribeiro e Castro komissiolle Aihe: Venezuela ja kansanäänestys	686
(2004/C 88 E/0706)	E-0148/04 esittäjä: Cees Bremmer komissiolle Aihe: Ihmisoikeudet Burmassa	687
(2004/C 88 E/0707)	E-0188/04 esittäjä: Marco Cappato komissiolle Aihe: Kahden norsunluurannikkolaisen tapaus	688
(2004/C 88 E/0708)	E-0213/04 esittäjä: Sir Robert Atkins komissiolle Aihe: Farmaseuttisten tuotteiden tullien poistosopimus (nollatullit)	689
(2004/C 88 E/0709)	E-0216/04 esittäjä: Marco Pannella komissiolle Aihe: Uskonnonvapauden loukkaaminen Vietnamissa	690
(2004/C 88 E/0710)	E-0218/04 esittäjä: Eija-Riitta Korhola komissiolle Aihe: EU:n Tšetšenian-politiikan käytännön toimet	692
(2004/C 88 E/0711)	E-0221/04 esittäjä: Maurizio Turco komissiolle Aihe: Milanon syyttäjävirasto tutkii Grant Thornton- ja Deloitte-tilintarkastusyhtiöiden toimintaa Parmalat-skandaalin yhteydessä	693
(2004/C 88 E/0712)	E-0248/04 esittäjä: Glenys Kinnock komissiolle Aihe: Bulgarian romanilapset	693

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 88 E/0713)	P-0312/04 esittäjä: Elspeth Attwooll komissiolle Aihe: Kehitysapu	694
(2004/C 88 E/0714)	E-0401/04 esittäjä: Concepció Ferrer komissiolle Aihe: Ebro-joen juoksuttaminen	695
(2004/C 88 E/0715)	P-0409/04 esittäjä: Carlos Coelho komissiolle Aihe: Euroopan kansalaisuuteen liittyvät oikeudet	696
(2004/C 88 E/0716)	E-0427/04 esittäjä: Christopher Huhne komissiolle Aihe: Jäsenvaltioiden kansalaisten pysyvät asuinpaikat toisissa jäsenvaltioissa	697
(2004/C 88 E/0717)	E-0496/04 esittäjä: María Sornosa Martínez ja María Valenciano Martínez-Orozco komissiolle Aihe: Tutkimus Espanjan työministeriön apurahoista (Täydentävä vastaus)	698
(2004/C 88 E/0718)	E-0526/04 esittäjä: Matti Wuori komissiolle Aihe: Puerto de Arinagan sataman laajentaminen Espanjan Gran Canarialla	699
(2004/C 88 E/0719)	E-0527/04 esittäjä: Matti Wuori komissiolle Aihe: Puerto de Arinagan sataman laajentaminen Espanjan Gran Canarialla	699
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-0526/04 ja E-0527/04	700
(2004/C 88 E/0720)	E-0569/04 esittäjä: Herbert Bösch komissiolle Aihe: Leonardo da Vinci -ohjelma (Täydentävä vastaus)	700
(2004/C 88 E/0721)	E-0661/04 esittäjä: Alexander de Roo komissiolle Aihe: Júcar-Vinalopó-juoksutuksia koskevat julkiset hankinnat	702
(2004/C 88 E/0722)	E-0669/04 esittäjä: Proinsias De Rossa komissiolle Aihe: Ammattipätevyys	703
(2004/C 88 E/0723)	E-0676/04 esittäjä: Proinsias De Rossa komissiolle Aihe: Luonnonvaraisten eläinten liha ja voimavarojen kohdentaminen	703
(2004/C 88 E/0724)	E-0677/04 esittäjä: Proinsias De Rossa komissiolle Aihe: Luonnonvaraisten eläinten liha ja hakkuulupa-alueet riistakannan hoitamiseksi	704
(2004/C 88 E/0725)	E-0678/04 esittäjä: Proinsias De Rossa komissiolle Aihe: Villieläinten liha (bushmeat) – luonnon monimuotoisuutta koskeva toimintaohjelma	704
(2004/C 88 E/0726)	E-0681/04 esittäjä: Proinsias De Rossa komissiolle Aihe: Villieläinten liha (bushmeat) – köyhyyden arviointi	704
	Yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-0676/04, E-0677/04, E-0678/04 ja E-0681/04	704
(2004/C 88 E/0727)	E-0682/04 esittäjä: Proinsias De Rossa komissiolle Aihe: Villieläinten liha (bushmeat) ja kehitysstrategiat	705
(2004/C 88 E/0728)	P-0687/04 esittäjä: Marcelino Oreja Arburúa komissiolle Aihe: Tavaroiden vapaan liikkuvuuden periaatteen loukkaaminen	706
(2004/C 88 E/0729)	E-0708/04 esittäjä: Erik Meijer komissiolle Aihe: Itä-Slovakian romaniväestön viimeisten tulonlähteiden katoaminen ja sen vaikutukset ryöstelyyn, väkivaltaisiin yhteenottoihin ja muuttoliikkeeseen	707
(2004/C 88 E/0730)	P-0721/04 esittäjä: Daniela Raschhofer komissiolle Aihe: Benes-päätös N:o 33/1945, tapaus Hugo Salm	709
(2004/C 88 E/0731)	E-0756/04 esittäjä: José García-Margallo y Marfil komissiolle Aihe: Euroopan unionin rahoitusmarkkinoiden yhdentymisen vaikutukset kansallisella ja alueellisella tasolla	710
(2004/C 88 E/0732)	E-0811/04 esittäjä: Enrique Monsonís Domingo ja Joan Vallvé komissiolle Aihe: Sitrushedelmien tuhohyönteiset	711
(2004/C 88 E/0733)	P-0841/04 esittäjä: Cristiana Muscardini komissiolle Aihe: Naisten sukupuolielinten silpominen	712

(Jatkuu seuraavalla sivulla)

Ilmoitusnumero	Sisältö *(jatkuu)*	Sivu
(2004/C 88 E/0734)	E-0853/04 esittäjä: Terence Wynn komissiolle Aihe: Sokerin vientiä ja lähettämistä yhteisön syrjäisimmiltä alueilta koskeva uusi asetus	714
(2004/C 88 E/0735)	E-0877/04 esittäjä: Patricia McKenna komissiolle Aihe: Konfliktinratkaisu Sudanissa	715
(2004/C 88 E/0736)	E-0901/04 esittäjä: Graham Watson komissiolle Aihe: Eläinten kohtelu karjamarkkinoilla	716
(2004/C 88 E/0737)	E-0921/04 esittäjä: Proinsias De Rossa komissiolle Aihe: Israelin ydinaseet	717
(2004/C 88 E/0738)	P-0956/04 esittäjä: Brian Crowley komissiolle Aihe: Tuen erottaminen tuotannosta, maanviljelijöiden eläkkeelle siirtyminen ja perheet	718
(2004/C 88 E/0739)	P-0985/04 esittäjä: Antonio Di Pietro komissiolle Aihe: Lasten katoaminen Mosambikissa	718
(2004/C 88 E/0740)	P-1000/04 esittäjä: Michiel van Hulten komissiolle Aihe: Komission jäsenen Frederik Bolkesteinin teoksen "De grenzen van Europa" (Euroopan rajat) julkaiseminen	720
(2004/C 88 E/0741)	P-1007/04 esittäjä: Manuel Medina Ortega komissiolle Aihe: Posei-ohjelmaa koskevan budjettikohdan erittely vuoden 2004 talousarviossa	721
(2004/C 88 E/0742)	E-1064/04 esittäjä: André Brie komissiolle Aihe: Valtiontien S 282 A rakentamiseen Saksin vapaavaltioon liittyvät ristiriitaisuudet (Täydentävä vastaus)	721
(2004/C 88 E/0743)	E-1081/04 esittäjä: Maria Sanders-ten Holte komissiolle Aihe: Pienet Eurooppa-koulut	722
(2004/C 88 E/0744)	P-1125/04 esittäjä: Daniela Raschhofer komissiolle Aihe: Euroopan unionin ohjelmat – Turkin mahdollisen täysjäsenyyden vaikutus	724
(2004/C 88 E/0745)	P-1190/04 esittäjä: Joan Vallvé komissiolle Aihe: Kulttuurifoorumi 2004	724
(2004/C 88 E/0746)	P-1200/04 esittäjä: Charles Tannock komissiolle Aihe: Ukrainassa tapahtuneen edistymisen tunnustaminen EU:n myöntämän markkinatalousaseman muodossa	725
(2004/C 88 E/0747)	P-1203/04 esittäjä: Gianfranco Dell'Alba komissiolle Aihe: Väitetyt säännönvastaisuudet 8.ACP.PNG.003-hankkeeseen osoitettujen Euroopan kehitysrahaston (EKR) varojen hallinnoinnissa (Täydentävä vastaus)	726

Oikaisut

(2004/C 88 E/0748)	Oikaisu Michaele Schreyerin komission nimissä antamaan kirjallista kysymystä P-2323/03 koskevaan vastaukseen	728

I

(Tiedonantoja)

EUROOPAN PARLAMENTTI

KIRJALLISET KYSYMYKSET JA VASTAUKSET
(Osa 1)

(2004/C 88 E/0001)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2236/02

esittäjä(t): Gabriele Stauner (PPE-DE) komissiolle

(23. heinäkuuta 2002)

Aihe: Komission tilitarkastusyrityksille antamat toimeksiannot

Päättelen Schreyerin kirjallisiin kysymyksiin E-0372/02, P-0443/02 ja E-0450/02 ([1]) antamasta vastauksesta, että komissio on tehnyt vuosina 1999–2001 sopimuksia yhteensä 77 miljoonan euron arvosta yksityisten tilintarkastusyritysten (KPMG, Group Andersen, Deloitte & Touche, Ernst & Young ja PriceWaterhouseCoopers) kanssa.

1. Voiko komissio toimittaa minulle täydellisen ja yksityiskohtaisen luettelon näistä sopimuksista ja ilmoittaa kustakin sopimuksesta,

a) mikä oli toimeksiannon kohde,

b) kuinka suuri kukin palkkio oli,

c) onko sopimuksesta käyty asianmukainen tarjouskilpailu varainhoitoasetuksen määräysten mukaisesti?

2. Voiko komissio selvittää, miksi tämänsuuruiset sopimukset annettiin yksityisille yrityksille, vaikka komissiolla on omat tilintarkastuspalvelunsa ja lisäksi se on Euroopan tilintarkastustuomioistuimen yksityiskohtaisen tarkastuksen alainen?

([1]) EYVL C 229 E, 26.9.2002, s. 82.

Michaele Schreyerin komission puolesta antama täydentävä vastaus

(26. huhtikuuta 2004)

1. Sopimusten hallinnointi on kussakin pääosastossa asiasta vastaavien virkamiesten (sopimusten hallinnoijien) tehtävä. Sopimusten hajautettu hallinnointi on osoittautunut tehokkaimmaksi lähestymistavaksi, koska pääosastojen sopimusten hallinnoijilla on yksittäisten sopimusten täytäntöönpanoon liittyviä vaatimuksia ja ehtoja koskevat tiedot. Kukin yksikkö vastaa siitä, että asianmukaisia tarjouskilpailumenettelyjä noudatetaan.

Komission käytössä ei ole tällä hetkellä arvoisan parlamentin jäsenen pyytämiä tietoja, sillä vaadittu tietomäärä on mittava eikä tietojen analysoimiseen ole riittävästi aikaa.

Komissio on kuitenkin päättänyt perustaa sopimukset ja sopimuspuolet kattavan keskitetyn ICON-DB-tietokannan (Interactive Contracts Network Database). Tietokannan toteuttaminen edistyy hyvin. Keskitetyt ja yhdistetyt tilastotiedot komission yksiköiden mukaan jaoteltuina ovat siis jatkossa nopeammin käytettävissä.

Parlamentin jäsen on varmaankin tietoinen myös komission henkilöstöpulasta.

2. Valikoituja konsultteja käytetään, sillä näin saadaan hyödynnettyä sellaisten asiantuntijoiden palveluja, joilla on kattava asiantuntemus ja jotka ovat todennäköisesti myös toimineet vastaavissa tehtävissä muissa samantyyppisissä julkisissa tai yksityisissä organisaatioissa. Konsultit voivat asiantuntemuksensa perusteella tarjota uuden ja erilaisen näkökulman, joka on sekä hyödyllinen että tarpeellinen tiettyjen asioiden käsittelemisessä.

Monien kansainvälisten ja kansallisten julkisten toimielinten tavoin komissio hyödyntää toisinaan yksityisten tilinpito- ja konsulttiyritysten palveluja neuvojen saamiseksi. Kaikki parlamentin jäsenen tarkoittamat sopimukset koskevat kuitenkin laaja-alaisia konsultointipalveluja, joista tilintarkastus on vain yksi osa. Vaikka tällaisia yrityksiä on pyydetty tekemään tiettyjä hankkeita tai ohjelmia (esim. tutkimusalalla) koskeva tilintarkastus, tällä ei pyritä korvaamaan tilintarkastustuomioistuimen ulkoista tilintarkastustehtävää. Sen sijaan sen tarkoituksena on antaa tulojen ja menojen hyväksyjälle varmuus siitä, että edunsaajien ilmoittamat menot ovat asianmukaisia.

(2004/C 88 E/0002) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-0043/03**

esittäjä(t): Gian Gobbo (NI) komissiolle

(14. tammikuuta 2003)

Aihe: Viinin vähimmäisvalmisteveron käyttöönotto

Euroopan komissio on laatinut ehdotuksen viinin vähimmäisvalmisteveron käyttöönottamiseksi siten, että veron suuruus olisi 0,14 euroa/litra (270 Italian liiraa) vuodesta 2003 alkaen ja 0,15 euroa/litra vuodesta 2007 alkaen.

Tällainen vero pahentaisi Euroopan maatalouden yhden maailmanlaajuisesti edistyneimmän ja kilpailukykyisimmän alan verotaakkaa ja aiheuttaisi tuottajille lisää byrokratian mutkia.

Monissa Euroopan unionin maissa, kuten esimerkiksi Italiassa, viinistä ei peritä valmisteveroa, ja jos sitä alettaisiin periä, se ei edistäisi verotusjärjestelmän yhdenmukaistamista, vaan merkitsisi kokonaan uuden veron käyttöönottoa.

Katsooko komissio, että viinin valmisteveron käyttöönotto aiheuttaisi haittaa viininviljelijöille?

Katsooko komissio olevan tarpeen turvata eurooppalainen viinintuotanto ja edistää sitä, sillä se juontaa juurensa kaukaa eurooppalaisen sivilisaation historiasta ja on antanut leimansa Euroopan kulttuuri- ja uskonelämälle?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(30. tammikuuta 2003)

Lokakuun 19. päivänä 1992 annetussa neuvoston direktiivissä 92/84/ETY säädetään alkoholin ja alkoholijuomien valmisteverojen määrien lähentämisestä [1]. Sen mukaan neuvosto tarkistaa määräajoin direktiivissä vahvistettujen valmisteverojen määrät komission asiasta antaman kertomuksen perusteella.

Komissio laatii parhaillaan kyseistä kertomusta, jossa otetaan huomioon kaikki asiaa koskevat seikat, erityisesti sisämarkkinoiden toimivuus, eri alkoholijuomien luokkien välinen kilpailu, valmisteverojen määrien todellinen arvo sekä EY:n perustamissopimuksen yleiset tavoitteet direktiivin 8 artiklan mukaisesti. Tarkastelussa otetaan huomioon myös tuottajien tilanne ja muut arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemat seikat.

[1] EYVL L 316, 31.10.1992.

(2004/C 88 E/0003)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0052/03

esittäjä(t): Hanja Maij-Weggen (PPE-DE) komissiolle

(22. tammikuuta 2003)

Aihe: Ihmisoikeustilanne Vietnamissa

Onko komissio tietoinen, että Vietnamissa vainotaan henkilöitä uskonnon perusteella? Esimerkiksi Long Dien A:ssa saarrettiin Quang Minhin historiallinen buddhalainen temppeli ja Montagnard-protestantteja vainottiin Vietnamissa syyskuussa ja marraskuussa 2002.

Onko komissio tietoinen, että vuonna 2002 pidätettiin monia poliittisia toisinajattelijoita, kuten Le Chi Quang, koska hän piti hallussaan ja jakoi artikkeleita, joissa esitettiin demokraattisia ajatuksia, Pham Hong Son, koska hän käänsi tekstin demokratiasta vietnamiksi, Nguyen Khac Toan, koska hän osallistui lakkoon ja Nguyen Vu Binh, koska hän perusti poliittisen puolueen?

Onko komissio valmis painostamaan Vietnamin hallitusta, jotta ihmisoikeustilannetta parannetaan ja erityisesti uskonnonvapautta edistetään?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(18. helmikuuta 2003)

Komissio seuraa tiiviisti jäsenvaltioiden Vietnamissa sijaitsevien diplomaattisten edustustojen kanssa Vietnamin ihmisoikeustilannetta, myös arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemien henkilöiden tapauksia.

Komissio pyrkii politiikallaan edistämään ja tukemaan ihmisoikeuksien ja demokratian jatkuvaa kehitystä Vietnamissa sekä ilmaisemaan huolestumisensa, jos rikkomuksia tapahtuu tai tilanne huononee. Tätä keskustelua käydään jäsenvaltioiden kanssa politiikkaa ja ihmisoikeuksia käsittelevän ryhmän säännöllisissä kokouksissa, troikan ja Vietnamin hallituksen yhteisissä kokouksissa kuten myös erityisten tarkastusmatkojen sekä EU:n julkilausumien yhteydessä.

EU:n puheenjohtajavaltio, komissio ja jäsenvaltiot ovat toistuvasti vaatineet Vietnamin hallitusta kunnioittamaan enemmän poliittista vapautta ja uskonnonvapautta kuten myös taloudellista sekä sosiaalista vapautta ja luomaan näitä päämääriä tukeva ja vahvemman kansalaisyhteiskunnan kehityksen salliva oikeudellinen kehys, mistä Vietnam hyötyisi merkittävästi. Komissio ja jäsenvaltiot ovat ilmaisseet nämä vaatimukset hiljattain yhteisessä julistuksessaan neuvoa-antavan ryhmän kokouksessa Hanoissa joulukuussa 2002.

Vietnamin perustuslaki takaa uskonnonvapauden. Vietnamin hallitus tunnustaa virallisesti kuusi uskontoa — yhden buddhalaisen liikkeen, Vietnamin keskeisen buddhalaisen kirkon, katolisen kirkon, kaksi protestanttisen kirkon liikettä, islamin, Hoa Hao -buddalaisuuden sekä caodaismin. Muut lähteet eivät näytä vahvistavan Quan Minh Tun temppeliä koskevia tietoja, joihin on useasti viitattu.

Ilmoitukset erityisesti Montagnard- ja Hmong-kristittyjen järjestelmällisestä häirinnästä ovat yleisiä, ja niiden määrä on noussut keskisellä ylänköalueella helmikuussa 2001 tapahtuneen kansannousun jälkeen. Pääsy keskiselle ylänköalueelle on edelleen rajoitettu, ja tietojen järjestelmällinen ensi käden tarkistaminen on mahdotonta. Kaikesta huolimatta EU:n puheenjohtajamaiden troikka teki komission edustustojen kanssa vuonna 2002 kaksi matkaa keskiselle ylänköalueelle, viimeisimmän marraskuussa 2002.

Viimeisimman EU:n puheenjohtajamaiden troikan keskiselle ylängölle marraskuussa 2002 suuntautuneen matkan jälkeen komissio on tehnyt tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa ehdotuksia ratkoakseen joitakin hallituksen ja keskisen ylänköalueen köyhien etnisten vähemmistöjen välisen konfliktin perimmäisiä syitä. Vietnamin hallitus on suostunut siihen, että komission valtuuskunta vierailee alueella tulevien kuukausien aikana.

(2004/C 88 E/0004)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0084/03

esittäjä(t): Carlos Bautista Ojeda (Verts/ALE) komissiolle

(23. tammikuuta 2003)

Aihe: EU:n Marokon-politiikka

Ottaen huomioon, että Andalusiassa on yksi Euroopan unionin korkeimmista työttömyysasteista, onko komissio tietoinen, että tavalla tai toisella kaikki Marokon kanssa viime vuosina eri aloilla, kuten maatalouden, kalastuksen, diplomatian, maahanmuuton tai huumausainekaupan aloilla, käydyillä neuvotteluilla on suora vaikutus Andalusian alueen talouteen, sosiaalisektoriin tai ulkoiseen kuvaan?

Eikö komissio pidä tarpeellisena, että edellä mainittujen neuvottelujen yhteydessä EU konsultoisi Andalusian aluehallitusta ja -viranomaisia tai vähintään tutustuisi niiden kantaan kyseisistä neuvotteluista?

Tunteeko komissio Andalusian poliittisen kartan? Onko komissio tietoinen Espanjan hallituksen ja Andalusian aluehallituksen välisestä jatkuvasta vastakkainasettelusta?

Tietääkö komissio, että monet sen tekemistä päätöksistä syventävät poliittista kuilua edellä mainittujen hallintojen välillä ja että tällä on suoria kielteisiä vaikutuksia Andalusian kehitykseen ja talouteen?

Eikö komissio ole sitä mieltä, että monet sen tekemistä päätöksistä vaikuttavat kielteisesti yhden EU:n korkeimmasta työttömyystasosta kärsivän alueen kehitykseen? Olisin kiitollinen, että vastauksessa kysymykseeni ei todeta, että kyseiset asiat eivät kuulu EU:n toimivaltaan ja että on jäsenvaltioiden tehtävä hoitaa suhteet omiin alueisiinsa. Andalusian — ja samalla EU:n — seitsemän ja puoli miljoonaa asukasta ovat kyllästyneet toimimaan EU:n pelinappulana Marokon kanssa käytävissä maatalous- ja kalastusneuvotteluissa.

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(26. helmikuuta 2003)

Komissio pahoittelee arvoisan parlamentin jäsenen tilanteesta saamaa väärää kuvaa ja haluaisi kertoa hänelle seuraavaa:

— Komissio johtaa jäsenmailta neuvoston kautta saamansa valtuutuksen perusteella kalastusta ja maataloutta koskevia neuvotteluja kolmansien maiden kanssa. Jäsenmaille tiedotetaan säännöllisesti neuvotteluiden kulusta, ja niiden odotetaan hyväksyvän lopulliset tulokset. Aiemmin käydyissä ja tällä hetkellä käytävissä neuvotteluissa Espanjan kuningaskunta on valvonut ja valvoo riittävästi Andalusian etuja.

— EY:n perustamissopimusten antamien valtuutusten mukaisesti komission yksi tärkeimmistä tehtävistä on suojella kaikkien EU-kansalaisten, niin tuottajien kuin kuluttajienkin, etuja.

— Euroopan unioni on Marokon tärkein kauppa- ja investointikumppani sekä avunantaja, ja vuoden 2002 maaliskuussa voimaan tulleen assosiaatiosopimuksen ansiosta investointi- ja kauppamahdollisuudet ovat viime vuosina kasvaneet.

— Euroopan unionin erinomaiset suhteet Marokkoon koskevat muitakin aloja, minkä ansiosta unioni voi keskustella muun muassa maahanmuuttokysymyksistä, erityisesti laittomasta maahanmuutosta, joka on tärkeä aihe Andalusian alueelle.

— Taloudellisen tilanteensa takia Andalusia on yksi niistä alueista, jotka saavat eniten tukea unionin rakennerahastoista. Euroopan unionin ulkoraja-alueena se saa tukea muun muassa Interreg-rahastoista.

Komissio toivoo, että edellä esitetyt argumentit vakuuttaisivat Andalusiassa asuvat ihmiset siitä, että Euroopan unioni ottaa heidän etunsa kaikilta osin huomioon.

(2004/C 88 E/0005) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0086/03**

esittäjä(t): Roger Helmer (PPE-DE) komissiolle

(28. tammikuuta 2003)

Aihe: Lasten tappaminen Hondurasissa

Voiko komissio kertoa, mihin toimiin se mahdollisesti voi ryhtyä estääkseen lasten tappamisen Hondurasissa? Huolestuttavien raporttien mukaan joulukuussa 2002 tapettiin 64 hondurasilaista lasta ja alle 23-vuotiasta nuorta.

Voiko komissio kertoa yksityiskohtaisesti, minkälaista apua se on tarjonnut tai voi tarjota ja mihin konkreettisiin toimiin se ryhtyy tai aikoo ryhtyä lopettaakseen mielivaltaiset lasten ja nuorten murhat koko maassa, koska Hondurasin hallitus ei lupauksistaan huolimatta ilmiselvästi kykene suojelemaan maansa lapsia?

(2004/C 88 E/0006) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0097/03**

esittäjä(t): Phillip Whitehead (PSE) komissiolle

(28. tammikuuta 2003)

Aihe: Katulasten oikeudet Hondurasissa ja Guatemalassa

Hondurasin ja Guatemalan katulapset elävät edelleen vainotuksi tulemisen pelossa, vaikka heidän kohtelunsa on herättänyt laajaa kansainvälistä paheksuntaa. Sitten tammikuun 1998 Hondurasissa on murhattu ainakin 1 450 nuorta, 47 yksistään lokakuussa 2002. Viisitoista murhatapausta, joissa on osallisena poliiseja, on annettu erityisen, Hondurasin yleisestä turvallisuudesta vastaavan ministerin syyskuussa perustaman tutkimusryhmän hoidettavaksi. Olen ymmärtänyt ettei yksikään näistä viidestätoista tapauksesta ole johtanut tuomioon.

Voisiko komissio kertoa kuinka EU tukee Hondurasin ja Guatemalan viranomaisia sekä muita toimijoita erilaisissa katulasten opetus- ja asuntoprojekteissa sekä työharjoitteluissa, joiden tarkoituksena on saada heidät sopeutettua yhteiskuntaan? Mitä viranomaisten auttamiseksi on tehty, että katulasten murhista ja ahdistelusta vastuussa olevat saataisiin oikeuden eteen? Aikooko komissio korostaa viranomaisille koko yhteisölle suunnattujen suvaitsevaisuutta edistävien kampanjoiden tärkeyttä?

Christopher Pattenin komission puolesta antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-0086/03 ja E-0097/03

(20. helmikuuta 2003)

Laajalle levittäytynyt rikollisuus on edelleen erityinen huolenaihe huolimatta Hondurasin hallituksen ponnisteluista käyttää kaikkia mahdollisia keinoja ongelman ratkaisemiseksi. Tilanne ilmentää laajaa köyhyyttä ja nuorten sukupolvien mahdollisuuksien puutetta. Raporttien mukaan jengitappeluissa murhataan monia lapsia ja nuoria. On kuitenkin myös raportteja, joissa turvallisuuspoliiseja syytetään osallisuudesta lasten ja nuorten tappoihin, vaikka onkin myönnetty, etteivät nämä poliisit toimi valtion käskyjen mukaan eikä katulasten tappaminen kuulu valtion politiikkaan.

Auttaakseen ratkaisemaan ongelman komissio tukee alalla toimivia Hondurasin riippumattomia elimiä, jotka tutkivat turvallisuuspoliisien väitettyä osallisuutta lasten ja nuorten tappoihin, sekä politiikkaa, jolla pyritään vähentämään köyhyyttä ja nuorten haavoittuvuutta parantamalla koulutusta, terveydenhuoltoa ja työllistymismahdollisuuksia.

Komissio on seurannut tiiviisti YK:n erityisraportoijan Jahangirin raportin tuloksia ja yhtyy suurelta osin siinä esitettyihin päätelmiin, vaikka komissio ei olekaan vakuuttunut siitä, että erityisen lapsiasiamiehen viran perustaminen, jota Yhdistyneiden Kansakuntien raportissa ehdotetaan, pitäisi asettaa ensisijaiseksi

tavoitteeksi. Tehokkaampi vaihtoehto olisi Hondurasin ihmisoikeuskomissaarin käytettävissä olevien henkilöresurssien ja koulutuksen sekä toimivallan lisääminen, sillä nykytilanteessa tämä ei ole toimivaltainen tässä asiassa. Erityisen lapsiasiamiehen viran perustaminen rajoittaisi Hondurasin ihmisoikeuskomissaarin toimivaltaa, joka on ollut vaikea saavuttaa Hondurasin kaltaisessa nuoressa demokratiassa.

Komissio pyrkii vähentämään köyhyyttä useiden ohjelmien kautta, jotka on suunnattu erityisesti haavoittuville ryhmille, auttamalla hallitusta toteuttamaan köyhyyden vähentämistä koskevaa strategiaohjelmaansa (PRSP). Lukuisten yhteiskunnan infrastruktuurin kehittämiseen (terveyskeskukset, koulut, asunnot, vesihuolto ja viemäröinti) ja ympäristöön kohdistuvien ohjelmien lisäksi valmistellaan erityisohjelmaa toisen asteen koulutuksen uudistuksen nopeuttamiseksi. Erityisohjelmaan osoitetut määrärahat ovat kaikkiaan 28 miljoonaa euroa, ja ohjelmaa valmistellaan tiiviissä yhteistyössä Väli-Amerikan kehityspankin kanssa.

Guatemalan osalta komissio on tietoinen laiminlyötyjen lasten tilanteesta sekä valtiossa lisääntyvästä väkivallasta ja uhkailusta. Euroopan parlamentin huhtikuussa 2002 antaman ihmisoikeuksia Guatemalassa koskevan päätöslauselman mukaisesti komissio pyrkii hyödyntämään sen käytettävissä olevia erilaisia mekanismeja tilanteeseen vaikuttaakseen.

Komissio ja jäsenvaltiot käyvät säännöllistä vuoropuhelua Guatemalan hallituksen ja kansalaisyhteiskunnan edustajien kanssa kaikkien Guatemalan kansalaisten hyvinvoinnin edistämisen merkityksestä vuonna 1996 allekirjoitettujen rauhansopimusten kokonaisvaltaisen täytäntöönpanon mukaisesti. Tässä yhteydessä komissio kehottaa jatkuvasti paikallisia julkisia instituutioita ehkäisemään ja tutkimaan kaikkia ihmisoikeusrikkomuksia tai ihmisoikeusaktivisteihin kohdistuneita hyökkäyksiä.

Komissio on tukenut käytännön yhteistyötoimia lasten ja heidän perheidensä tukemiseksi esimerkiksi terveydenhuollon, koulutuksen, huumausaineiden torjunnan ja sukupuolten välisen tasa-arvon aloilla. Komissio on myös saavuttanut myönteisiä tuloksia monilla nuoria ja katulapsia tukevilla erityisaloitteillaan. Aloitteiden toteuttamisesta ovat vastanneet paikalliset kansalaisjärjestöt.

Komissio kannustaa lisäksi rauhansopimuksilla käynnistetyn yhteistyön yhteydessä Guatemalan viranomaisia, kansallisia poliisivoimia sekä oikeusjärjestelmää oikeusvaltion vastaisten toimien torjumiseen. Ohjelmaa täydennetään lähikuukausina erityisaloitteella, joka koskee oikeusjärjestelmän vahvistamista.

Guatemala on myös ihmisoikeuksia ja demokratiaa koskevan eurooppalaisen aloitteen (EIDHR) kohdemaa ajanjaksolla 2002–2004.

(2004/C 88 E/0007) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0238/03**

esittäjä(t): Marjo Matikainen-Kallström (PPE-DE) komissiolle

(4. helmikuuta 2003)

Aihe: Tarkempi selvitys pohjoisen ulottuvuuden asemasta EU:n budjetissa

Vastauksessaan E-3670/01 ([1]) komissaari Patten toteaa seuraavasti: ”Komissio vastustaa yleensäkin aihekohtaisten tai erikoistuneiden pienten budjettikohtien luomista, jotka estävät yhteisön talousarvion tehokkaan hallinnoinnin.”

Edelliseen lainaukseen viitaten toivoisin komission tarkentavan muutamia seikkoja. Onko pohjoinen ulottuvuus siis komission näkemyksen mukaan aihekohtainen? Pitäisikö tällaisen tulkinnan mukaan myös MEDA-ohjelma katsoa aihekohtaiseksi? Eivätkö pohjoinen ulottuvuus ja MEDA ole EU:n yhteisiä ohjelmia?

Mitä komissio tarkoittaa yhteisön talousarvion tehokkaalla hallinnoinnilla? Eikö väärinkäytöksiä ole juuri laaja-alaisissa budjettikohdissa?

([1]) EYVL C 301 E, 5.12.2002, s. 19.

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(3. maaliskuuta 2003)

Pohjoinen ulottuvuus on tärkeä poliittinen aloite, jolle komissio antaa täyden tukensa. Aloitteen esittämisestä alkaen, Feirassa kesäkuussa 2000 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätöksen mukaisesti, on ollut selvää, että pohjoinen ulottuvuus perustuu poliittiseen vuoropuheluun ja yhteisön rahoitusvälineiden koordinointiin. Tästä syystä pohjoista ulottuvuutta ei voi verrata MEDA-ohjelman kaltaiseen yhteisön toiminnan täysin erilaiseen kehykseen.

Pohjoisen ulottuvuuden budjettikohdan perustaminen ei olisi aloitteen peruspiirteiden mukaista, ja aloitetta rahoitetaan vastaisuudessakin yhteisön nykyisistä ohjelmista. Tämä perusperiaate vahvistettiin 21. lokakuuta 2002 pidetyssä pohjoista ulottuvuutta käsitelleessä ministerikokouksessa ja yleisten asiain neuvoston kokouksessa 22. lokakuuta 2002. Jäsenvaltioiden ja seitsemän kumppanimaan (Venäjän federaatio, Viro, Liettua, Latvia, Puola, Norja ja Islanti) ulkoasiainministerien hyväksymässä ja sittemmin neuvoston vahvistamissa pohjoista ulottuvuutta koskevissa suuntaviivoissa ei ehdoteta mitään muutoksia tähän rahoitusmekanismiin.

Vuodesta 2000 lähtien pohjoista ulottuvuutta koskevat aloitteet ovat saaneet huomattavaa rahoitusta Tacis-ohjelmasta Venäjää koskevia toimia varten, ehdokasmaille tarkoitetuista Phare-, Ispa- ja Sapard-ohjelmista ja Interreg-ohjelmasta asianomaisissa jäsenvaltioissa. Esimerkiksi raja-seutuyhteistyön budjettikohtaa B7-521 käytetään valtaosin pohjoisen ulottuvuuden alueella; sen Itämerta koskeva alamomentti B7-5211 on kokonaan tarkoitettu pohjoisen ulottuvuuden aluetta varten. Lisäksi komissio on aktiivisesti osallistunut innovatiivisten rahoitusmallien kuten pohjoisen ulottuvuuden ympäristökumppanuuden luomiseen, jota komissio avustaa 50 miljoonalla eurolla kolmen vuoden aikana.

Juuri julkaistussa vuotta 2002 koskevassa kertomuksessa pohjoisen ulottuvuuden toimintasuunnitelman täytäntöönpanon edistymisestä [1] on hyvä yleiskatsaus pohjoisen ulottuvuuden aloitteeseen kuuluvista hyvin monenlaisista toimista. Komissio on vakuuttunut, että tällaista merkittävää tukea ei näin monilla aloilla voitaisi taata yhdestä ainoasta pohjoisen ulottuvuuden budjettikohdasta.

[1] SEC(2002) 1296.

(2004/C 88 E/0008) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0258/03**

esittäjä(t): Bob van den Bos (ELDR) komissiolle

(5. helmikuuta 2003)

Aihe: Laajentuminen ja kehitysyhteistyö

Euroopan unionin laajentuminen lisää mahdollisesti myös EU:n vaikutusvaltaa maailmanlaajuisissa asioissa. Hakijamaiden odotetaan heti liittymisensä jälkeen osallistuvan EU:n kehitysyhteistyöhön. Marraskuussa 2002 ilmestyneen TRIALOG-asiakirjan (Kehitysyhteistyö EU:n laajentumisen näkökulmasta, toinen painos) mukaan, tulevat jäsenmaat eivät kuitenkaan ole saaneet virallisia kehitysyhteistyötä koskevia toiminta-ohjeita. Näin ollen heidän roolinsa EY:n kehitysyhteistyössä jää epäselväksi. Tämän lisäksi monilla hakijamailla on vähän kokemusta kehitysavusta. Niistä eräillä ei ole edes kansallista kehitysyhteistyöpolitiikkaa tai -järjestelmää.

1. Mitä konkreettista EU on tehnyt valmistaakseen hakijamaita EU:n kehitysyhteistyöpolitiikkaan osallistumiseen? Mitä se aikoo tehdä tulevaisuudessa?

2. Millä kriteereillä komissio mittaa hakijamaiden kehitysyhteistyökysymyksissä saavuttamaa edistystä?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(7. maaliskuuta 2003)

EU:n lainsäädäntö, myös kehitysyhteistyötä koskeva, on selitetty ehdokasmaille kattavasti osana jäsenyysvalmisteluja. Yhteisön säännöstön analyyttisen arvioinnin ohella EU:hun liittyvät maat ovat osallistuneet useisiin sekä kahden- että monenvälisiin kokouksiin, joissa on keskusteltu EU:n kehitysyhteistyöstä. Komissio järjesti heinäkuussa 2002 seminaarin EU:n kehitysyhteistyön eri näkökohtien selittämiseksi ehdokasmaille sekä kokemusten ja taitotiedon vaihtamiseksi nykyisten ja tulevien jäsenvaltioiden kesken.

Komissio on viime kuukausina aloittanut työn laajentumisen EU:n kehitysyhteistyöhön ja kehitysyhteistyöpolitiikkaan kohdistuvien käytännön vaikutusten selvittämiseksi aiempaa systemaattisemmin. Kehitysyhteistyöstä vastaava komission jäsen vieraili Prahassa joulukuussa 2002 yleisen tietämyksen lisäämiseksi laajentumiseen liittyvistä kehitysyhteistyönäkökulmista, ja hänen on määrä osallistua Berliinissä huhtikuussa 2003 järjestettävään ministerikokoukseen. Kehitysyhteistyön pääosaston pääjohtaja on osallistunut useisiin EU:hun liittyvissä maissa (Slovenia, Puola, Tšekki) järjestettyihin EU:n kehitysyhteistyöpolitiikkaa selittäviin seminaareihin. Maaliskuussa 2003 pääjohtaja aikoo osallistua Kööpenhaminassa järjestettävään Kehitys ja laajentuminen -seminaariin. Komission edustajat osallistuvat aktiivisesti nimenomaan kehitysyhteistyökysymyksiä käsitteleviin workshoppeihin ja seminaareihin (mm. Bonnissa ja Wienissä).

EU:n kehitysyhteistyötä tekevien pääosastojen pääjohtajat käsittelevät aihetta myös epävirallisissa kokouksissaan, ja helmikuussa 2003 he pitivät yksinomaan laajentumiselle omistetun kokouksen.

Liittymisneuvottelujen päättymisen ja tosiasiallisen liittymisen välisenä aikana komissio tehostaa EU:hun liittyvien maiden seurantaa varmistuakseen siitä, että niiden lainsäädäntö ja käytännöt saatetaan EU:n vaatimusten tasolle. Siinä yhteydessä on tarkoitus arvioida liittyvien maiden valmisteluja EU:n kehitysyhteistyöhön osallistumiseksi. Ehdokasmaiden onkin huolehdittava siitä, että niiden hallinnolliset valmiudet mahdollistavat osallistumisen kehitysyhteistyön muotoiluun ja että pystyvät osallistumaan Euroopan kehitysrahaston rahoittamiseen.

(2004/C 88 E/0009) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0278/03**

esittäjä(t): Gianfranco Dell'Alba (NI) komissiolle

(7. helmikuuta 2003)

Aihe: Määräystenvastaisuudet Kambodžan vaaliprosessissa

Onko komissio tietoinen Kambodžan meneillään olevaa vaaliprosessia leimaavista puutteista ja määräystenvastaisuuksista? Jollei asiaan puututa ajoissa, voi syntyä väärä kuva Kambodžan kansan tahdosta, jota 27. heinäkuuta 2003 pidettävien parlamenttivaalien on määrä heijastaa. Onko komissio tietoinen etenkin seuraavista seikoista:

— paikallistasolla harjoitetut syrjivät toimenpiteet ja käytännöt estävät noin 1,5 miljoonaa kansalaista (6,8 miljoonasta vaalikelpoisesta) rekisteröitymästä ja epäävät heiltä näin äänestysoikeuden vaalipäivänä;

— syrjivät toimenpiteet ja käytännöt pitävät sisällään seuraavaa: buddhalaismunkkien rekisteröitymisvaikeudet; kotipaikan ja/tai kansalaisuuden todistamiselle asetetut kohtuuttomat vaatimukset, joiden täyttäminen on mahdotonta monille kansalaisille; useissa kylissä käytössä oleva rajoitettu 3—5 päivän rekisteröintiaika; paikallisten viranomaisten byrokratia, välinpitämättömyys tai heidän harjoittamansa hallinnollinen häirintä, jonka seurauksena rekisteröinti hidastuu tai estyy; rajoitukset äänestäjille annettavassa informaatiossa ja äänestyskoulutusohjelmissa, joiden avulla kansalaisia yritetään kannustaa rekisteröitymään.

Valtaapitävä entinen kommunistipuolue on sitä paitsi pystyttänyt koko äänestyskoneiston itse, konsultoimatta ollenkaan kansalaisyhteiskunnan edustajia tai parlamentin oppositiota.

Koska Euroopan unionilla on ratkaiseva taloudellisen ja teknisen tukijan rooli näiden vaalien järjestämisessä ja koska mainitut syrjivät toimenpiteet ja käytännöt ovat kansainvälisen demokratiakäsityksen vastaisia, voisiko komissio vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Mihin toimiin se on ryhtynyt tai ryhtymässä varmistaakseen koko vaaliprosessin oikeellisuuden ja luotettavan vaalituloksen?

2. Mitä se aikoo tehdä estääkseen pyrkimykset määrätä vaalitulos ennalta?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(4. maaliskuuta 2003)

Komissio seuraa tarkasti vaalien valmisteluja Kambodžassa, myös vaaliluetteloiden laatimista, ja se on tehnyt useita aloitteita vaalien tukemiseksi.

Ensinnäkin komissio antaa tällä hetkellä teknistä apua koulutuksessa ja äänestäjien valistamisessa ja kansalaiskasvatuksessa sekä pr-toiminnassa ja viestinnässä kansalliselle vaalitoimikunnalle (National Election Committee, NEC). Tämän avun tavoitteena on lisätä vaalien avoimuutta ja parantaa äänestäjien tiedonsaantia. Asiantuntijat ovat pystyneet antamaan tehokasta apua kansalliselle vaalitoimikunnalle erityisesti koulutuksen, uusia säännöksiä koskevan neuvonnan ja lehdistötiedotteiden avulla.

Toiseksi vastauksena Kambodžan kuninkaallisen hallituksen kansainvälisille järjestöille esittämään kutsuun lähettää edustajiaan tarkkailemaan 27. heinäkuuta 2003 pidettäviä parlamenttivaaleja komissio päätti tehdä vaalitutkimusmatkan (Election Exploratory Mission, ExM), jolle osallistui useita asiantuntijoita. Matkan tavoitteena oli kerätä faktatietoa, jonka pohjalta voitaisiin tehdä päätös siitä, pitäisikö vaaleja tukea ja jos niin miten sekä erityisesti siitä, olisiko unionin vaalitarkkailu tarpeellinen, suositeltava ja mahdollinen. Komission vaalitutkimusmatka tehtiin 27. tammikuuta–4. helmikuuta 2003 ja sen aikana tavattiin unionin edustustojen päämiehiä Phnom Penhissä, valtion laitosten edustajia, vaaliviranomaisia, perustuslaillinen neuvosto, poliittisia puolueita, kansalaisyhteiskunnan, tiedotusvälineiden, kahdenvälisten lähetystöjen ja kansainvälisten järjestöjen edustajia. Matkasta tehtyjen päätelmien valossa komissio haluaisi korostaa muutamia päätelmiä vastaukseksi arvoisan parlamentin jäsenen esille ottamiin kysymyksiin.

Tutkimusmatkan aikana kuultiin väitteitä, joiden mukaan kunnallisen tason syrjivät toimenpiteet ja käytännöt estävät noin 1–1,5 miljoonaa ihmistä kirjautumasta vaaliluetteloon. Pitäisi kuitenkin korostaa, että uudessa vaalilaissa on tiukat vaatimukset ei-vaalikelpoisten äänestäjien vaaliluetteloon kirjautumisen estämiseksi. Säännösten soveltaminen käytännössä ei kuitenkaan ole yhdenmukaista, ja tämä johtaa väitteisiin poliittisesta puolueellisuudesta. Tutkimusmatkan aikana ei kuitenkaan saatu selviä todisteita järjestäytyneistä ja laajalle levinneistä poliittisin perustein tehdyistä hylkäyksistä, vaikka puutteita varmasti esiintyi joissakin kunnissa.

Tilanteen korjaamiseksi ja äänioikeuden antamiseksi mahdollisimman monelle kansallinen vaalitoimikunta ilmoitti 11. helmikuuta 2003, että äänestäjien vaaliluetteloon merkitsemistä pidennettäisiin kahdesta viiteen päivällä niissä kunnissa, joissa rekisteröityneiden äänestäjien määrä tuntui liian pieneltä vaalikelpoisten äänestäjien odotettuun määrään verrattuna. Helmikuun 11. päivään 2003 mennessä vaaliluetteloihin oli kirjautunut 900 000 äänestäjää lisää. Pääpaino tulisi olla luetteloiden oikeellisuuden varmistamisessa, jotta kaikki vaalikelpoiset äänestäjät olisivat mukana luetteloissa. Vaalikelpoisten äänestäjien määrää ei kuitenkaan tiedetä tarkasti, sillä arviot 6,5–6,8 miljoonasta äänestyskelpoisesta perustuvat ennusteisiin, jotka on tehty vuoden 1998 väestölaskennan perusteella.

Kansallisen vaalitoimikunnan kokoonpanoa sääteleviä lakeja on laajasti moitittu, sillä se ei ole monipuolueinen eikä täysin itsenäinen elin. Tutkimusmatkaan osallistuneet olivat kuitenkin sitä mieltä, että vaalitoimikunta tekee keskustasolla kauaskantoisia toimenpiteitä avoimuuden ja luottamuksen lujittamiseksi työssään kuukausittaisten tapaamisten ja säädösluonnoksia ja vaalivalmisteluja koskevien kuulemisien avulla poliittisten puolueiden, valtiosta riippumattomien järjestöjen, tiedotusvälineiden edustajien ja avunantajien kanssa. Kansallisen vaalitoimikunnan velvollisuutena on varmistaa, että kaikki vaalien hallinnolliseen työhön osallistuvat toteuttavat vaalit vaatimuksia vastaavasti ja avoimesti. Komission lähetystö Kambodžassa kuten myös Phnom Penhissä edustettuina olevat jäsenvaltiot ottavat aktiivisesti

osaa kansallisen vaalitoimikunnan kuulemisiin, jotta varmistettaisiin vaalien sujuminen mahdollisimman oikeudenmukaisesti ja avoimesti.

Tutkimusmatkan jälkeen ollaan harkitsemassa unionin vaalitarkkailun järjestämistä.

(2004/C 88 E/0010) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-0325/03**

esittäjä(t): Marco Pannella (NI) komissiolle

(5. helmikuuta 2003)

Aihe: Vietnamin vuoristoalueiden Montagnard-alkuperäisväestöön kohdistuneiden ihmisoikeusrikkomusten lisääntyminen

Amnesty International julkaisi 18. joulukuuta 2002 raportin "Socialist Republic of Viet Nam / Kingdom of Cambodia: No sanctuary: The plight of the Montagnard minority", jossa käsitellään Montagnard-vähemmistön kohtelua Vietnamissa ja Kambodžassa, ja Human Rights Watch -järjestö julkaisi 23. tammikuuta 2003 selonteon "New Assault on Rights in Vietnam's Central Highlands — Crackdown on Indigenous Montagnards Intensifies", jossa käsitellään kyseiseen alkuperäisvähemmistöön kohdistuvan sorron lisääntymistä Vietnamissa.

Viime viikkojen aikana seuraavat henkilöt on pidätetty ilman mitään tunnettua syytä:

— 21. joulukuuta Y-Cun Hdok (syntynyt 1966) ja H'Lem Nie (syntynyt 1968) sekä 23. joulukuuta Y-Dhiam Buon Krong ja Y-Nol Adrong Buon Cuen kylästä,

— 24. joulukuuta Y-Blon Hdok (syntynyt 1964) Buon Kla'sta ja Y-Trao Buon Ya (syntynyt 1969) Buon Buorin kylästä,

— 11. tammikuuta Rac ja Hom Plei Klanin kylästä,

— 12. tammikuuta Hing Plei Ko'sta ja Hnit Plei Morin kylästä,

— 24. tammikuuta Y-Groh Adrong (syntynyt 1960) ja 26. tammikuuta Y-Dham Buon Ya (syntynyt 1960) Buon Hdokin kylästä.

Vietnam ei ole noudattanut YK:n ihmisoikeustoimikunnan sille 27. heinäkuuta 2002 esittämiä vaatimuksia.

— Komissio on aikaisemmin esitettyihin yksittäisiä tapauksia koskeviin kysymyksiin antamissaan vastauksissa aina todennut, että se ei ole koskaan saanut tietoihin luotettavaa vahvistusta, mutta yrittää selvittää asiaa kaikin käytettävissä olevin keinoin.

— Lisäksi vastauksessaan kysymykseen E-2845/02 [1] komissio toteaa, että ihmisoikeuksien ja demokraattisten periaatteiden kunnioittaminen on vuonna 1995 allekirjoitetun EU:n ja Vietnamin välisen yhteistyösopimuksen perusta.

Onko komissio mainitsemiensa käytettävissä olevien keinojen osalta pyytänyt tai aikooko se pyytää yksittäisistä tapauksista tietoja Vietnamin viranomaisilta, joiden kanssa sillä on jatkuvasti yhteyksiä yhteistyösopimuksen vuoksi?

Ottaen huomioon, että yhteistyösopimusta ei ole purettu, onko komission mielestä Vietnam sellainen maa, joka kunnioittaa ihmisoikeuksia ja demokraattisia periaatteita, vai mitkä ovat ne syyt, jotka estävät komissiota purkamasta yhteistyösopimusta?

---

[1] EUVL C 192 E, 14.8.2003, s. 81.

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(26. helmikuuta 2003)

Euroopan yhteisön ja Vietnamin yhteistyösopimuksen 1 artikla, jossa käsitellään ihmisoikeuksien ja demokratian periaatteiden kunnioittamista, muodostaa perustan komission ja Vietnamin hallituksen väliselle ihmisoikeusvuoropuhelulle. Komission tarkoituksena on kannustaa ja tukea ihmisoikeuksien ja demokratian jatkuvaa edistymistä Vietnamissa ja keskustella maan hallituksen kanssa mahdollisista väärinkäytöksistä tai tilanteen selvästä huononemisesta. Komissio toimii tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa politiikkaa ja ihmisoikeuksia käsittelevän unionin työryhmän säännöllisesti järjestettävissä kokouksissa ja osallistuu Euroopan unionin troikan ja Vietnamin hallituksen välisiin tapaamisiin sekä tilapäisiin vierailuihin. Lisäksi se antaa unionin puolesta yhteisiä julkilausumia. Tässä yhteydessä käsitellään myös yksittäisiä henkilöitä koskevia huolenaiheita.

Komissio ja jäsenvaltiot ovat toistuvasti kehottaneet Vietnamin hallitusta noudattamaan tiukemmin poliittista vapautta ja uskonnonvapautta sekä lujittamaan taloudellisia ja sosiaalisia vapauksia. Kehotus esitettiin jälleen yhteisessä julkilausumassa, joka annettiin Hanoissa joulukuussa 2002 järjestetyssä neuvotteluryhmän kokouksessa.

Vietnamin perustuslaissa taataan uskon- ja uskonnonvapaus. Vietnamin hallitus tunnustaa virallisesti kuusi uskontoa: yhden buddhalaisen järjestön, Vietnamin buddhalaisen kirkon, katolisen kirkon, kaksi protestanttisen kirkon järjestöä, islaminuskon sekä hoahao-buddhalaisuuden ja caodaismin. Vietnamin perustuslain 70 pykälässä todetaan kuitenkin myös, että uskon- tai uskonnonvapautta ei saa loukata eikä sitä saa käyttää perustana valtion lakien tai politiikan vastaiselle toiminnalle. Vietnamin hallitus pitää edelleen uskonnollisia liikkeitä mahdollisina opposition ja epäyhtenäisyyden välineinä, joten se vetoaa usein tähän säännökseen niiden useiden valvontatoimien, rajoitusten, kieltojen ja rangaistusten perustelemiseksi, joilla uskon- ja uskonnonvapautta rajoitetaan.

Kristittyjen (erityisesti montagnard- ja hmong-kristittyjen) järjestelmällisestä vainosta tehdään jatkuvasti ilmoituksia, ja niitä on tullut yhä enemmän keskisen ylängöllä helmikuussa 2001 tapahtuneen kansannousun jälkeen. Useissa ilmoituksissa otetaan esiin turvallisuusjoukkojen harjoittama jatkuva painostus, jossa tarkoituksena on saada keskisen ylängön kansat luopumaan kristinuskosta, ja niissä mainitaan pidätysten yhteydessä tapahtuneet satunnaiset kuolemantapaukset tai pahoinpitelyt, vaikka viranomaiset kieltävät tällaista tapahtuvan.

Pääsyä keskiselle ylängölle rajoitetaan edelleen, eikä ilmoitettuja tietoja pystytä varmistamaan järjestelmällisesti ensi käden lähteestä. Vuonna 2002 kuitenkin järjestettiin kaksi Euroopan unionin troikan vierailua keskiselle ylängölle, ja komissio osallistui niihin molempiin. Jälkimmäinen järjestettiin marraskuussa 2002. Jälkimmäisen vierailun jälkeen komissio on tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa tarjonnut Vietnamin hallitukselle tukea — osana yhteistyösopimusta — mahdollisiin toimiin köyhyyden vähentämiseksi keskisellä ylängöllä. Toimet olisi tarkoitettu muun muassa etnisille vähemmistöille, ja niillä puututtaisiin joihinkin alueen ongelmien perussyihin. Vietnamin hallitus suostui vuoden 2003 tammikuun lopulla siihen, että komissio tutkiva valtuuskunta vierailee alueella seuraavien viikkojen aikana.

Komissio ja jäsenvaltiot jatkavat Vietnamin ihmisoikeustilanteen tiivistä seuraamista. Päätös asianmukaisesta toiminnasta tehdään ajallaan.

(2004/C 88 E/0011) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0356/03**

esittäjä(t): Bill Newton Dunn (ELDR)
ja Baroness Sarah Ludford (ELDR) komissiolle

(12. helmikuuta 2003)

Aihe: Ihmisoikeusrikkomukset Hondurasissa

Komissio lienee tietoinen Hondurasissa jatkuvasti tapahtuvista ihmisoikeusrikkomuksista, erityisesti katulapsien murhista.

Onko komissio:

1. ollut asiasta yhteydessä Hondurasin hallitukseen?

2. tehnyt muita suunnitelmia pyrkiäkseen parantamaan tätä kauhistuttavaa tilannetta?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(28. helmikuuta 2003)

Komissio pyytää arvoisaa parlamentin jäsentä tutustumaan komission yhteiseen vastaukseen, jonka se antoi parlamentin jäsenten Roger Helmerin (E-0086/03) ja Philip Whiteheadin (E-0097/03) kirjallisiin kysymyksiin ([1]) samasta aiheesta.

([1]) Katso sivu 5.

(2004/C 88 E/0012) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0434/03**

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(18. helmikuuta 2003)

Aihe: Nuorten romanien väestöryhmään kuuluvien naisten sterilointi Slovakiassa harhaan johtamalla tai ilman asianosaisten suostumusta

1. Onko komissio tietoinen slovakialaisten Magda Kandráèová- ja Sonja Pokutová -nimisten naisten Alankomaiden TV:n ohjelmassa Netwerk (TV 1, 4. helmikuuta 2003, www.netwerk.tv) esittämistä todistajanlausunnoista, joiden mukaan nuorilta romaninaisilta poistetaan kohtu tai naiset steriloidaan, jos heillä esiintyy lasten saannin yhteydessä komplikaatioita, ja että toimenpide suoritetaan naisten tietämättä tai sen jälkeen, kun heidät on synnytyksen aikana yllätetty ilmoittamalla nopeasti, että toimenpide on lääketieteellisessä mielessä välttämätön, ja kun heidät on näin pakotettu antamaan harkitsematon suostumuksensa?

2. Onko perää niissä Spišska Nová Ves -sairaalan johtajan antamissa tiedoissa, joiden mukaan romaninaiset toivovat itse, että heidät pidetään sairaalassa erillään muista slovakialaisista naisista ja että Slovakian laki sallii kohdun poistamisen välittömästi toisen keisarileikkauksen jälkeen, koska se on lain mukaan hyväksi asianomaisille naisille?

3. Tunteeko komissio ne ihmisoikeusjärjestö Poradnan vahvistamat raportit, joiden mukaan 230 romaninaisen haastatteluissa on käynyt ilmi, että heistä 140:tä on tällä tavoin johdettu harhaan ja että tällaisia toimenpiteitä suoritetaan asianosaisten pyytämättä erityisesti ensimmäisen tai toisen lapsensa saaneille nuorille naisille ja että näin ollen voidaan olettaa, että kyse on ennen kaikkea toimesta, jolla pyritään pitämään mahdollisimman pienikokoisena väestöryhmä, josta monet muut maassa eivät pidä?

4. Onko tällöin kyse siitä, että jatketaan niiden diktatuurin aikana 1938–1945 ja 1948–1989 kehitettyjen käytäntöjen noudattamista, jotka elävät yhä lääkärien mielissä, myös ilman lainsäädännön antamaa tukea?

5. Mihin toimiin komissio ryhtyy sen edistämiseksi, että Slovakian oikeuslaitos haastaa oikeuteen lakia rikkovat henkilöt, että Slovakian lakeja tarvittaessa mahdollisesti tarkistetaan, että pakkosterilisaatioista luovutaan mahdollisimman pian ja että tällaisia käytäntöjä ei enää lainkaan sovelleta sen jälkeen, kun Slovakia on liittynyt EU:n jäseneksi?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(13. maaliskuuta 2003)

Komissio on perillä väitteistä, jotka julkaistiin vastikään New Yorkissa toimivan hallituksesta riippumattoman "Center for Reproductive Rights" -järjestön raportissa ja joita on myöhemmin esitetty muissakin tiedotusvälineissä, että romaninaisia steriloidaan Itä-Slovakiassa ilman heidän suostumustaan tai lääkärien

pakolla hankkiman suostumuksen turvin. Raportissa tuotiin esiin myös muita ihmisoikeusrikkomuksia, kuten syrjintä terveydenhuollon voimavarojen käytössä ja hoitoon pääsyssä.

Naisten pakottaminen sterilointiin on Slovakian lainsäädännön mukaan rangaistava teko.

Laajentumisasioista vastaava komission jäsen on välittömästi lähettänyt tätä aihetta koskevan kirjeen Slovakian pääministerille M. Dzurindalle ja korostanut, että nämä väitteet antavat aihetta huoleen ja osoittautuessaan tosiksi merkitsevät vakavaa ihmisoikeusrikkomusta. Hän pyysi Slovakian viranomaisia toteuttamaan päättäväisesti tarvittavat tutkimukset, korjaamaan mahdolliset syrjivät toimenpiteet ja pitämään komission ajan tasalla tapahtumien kulusta.

Komissiolle on ilmoitettu, että Slovakian varapääministeri P. Csaky on määrännyt toimivaltaiset viranomaiset käynnistämään tarvittavat tutkimukset.

(2004/C 88 E/0013) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0569/03**

esittäjä(t): Freddy Blak (GUE/NGL) komissiolle

(28. helmikuuta 2003)

Aihe: Rekisteröintimaksun palauttaminen Tanskasta viennin yhteydessä

Vuonna 2002 Tanskan valtio sääti lain, joka koskee Tanskasta vietävien moottoriajoneuvojen rekisteröintimaksun palauttamista.

Joulukuun 2. päivänä 2002 vahvistetun lain nro 977 eli ”Moottoriajoneuvojen ym. rekisteröintilain” 7 pykälän 3 kohdassa todetaan, että ”2 kohdassa määrättyjen maksujen palauttamisen yhteydessä summasta vähennetään 15 prosenttia”.

Saman lain 1 pykälässä määrätään kuitenkin, että ”tieliikennelain mukaan moottoriajoneuvojen rekisteröinnistä peritään maksu …”.

Tämä merkitsee käytännössä sitä, että moottoriajoneuvojen maasta viennin yhteydessä rekisteröintimaksusta palautetaan 85 prosenttia, mutta mahdollisen jälleentuonnin yhteydessä on maksettava täysi maksu, mistä syntyy 15 prosentin ero.

Onko tämä tullimaksua muistuttava järjestelmä komission mielestä sopusoinnussa niiden säännösten (esimerkkeinä EY:n perustamissopimuksen 23 ja 25 artikla) kanssa, jotka koskevat tavaroiden vapaata ja syrjimätöntä liikkuvuutta EU:ssa?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama täydentävä vastaus

(6. elokuuta 2003)

Henkilöautojen verotuksesta Euroopan unionissa — vaihtoehdot toimille kansallisella ja yhteisön tasolla 9. syyskuuta 2002 neuvostolle ja Euroopan parlamentille annetun komission tiedonannon [1] yhteydessä komissio kehotti jäsenvaltioita ottamaan käyttöön rekisteröintiveron palautusjärjestelmän tapauksissa, joissa käytetty auto myydään vietäväksi toiseen jäsenvaltioon tai yhteisön ulkopuoliseen maahan. Tiedonannossa myös ehdotettiin, että palautettavan jäljellä olevan rekisteröintiveron laskumenetelmän olisi oltava sama kuin tuotaessa käytettyjä autoja muista jäsenvaltioista.

Heinäkuussa 2002 Tanska otti lainsäädännössään käyttöön Tanskan alueelta poistuviin ajoneuvoihin sovellettavan rekisteröintiveron palautusjärjestelmän. Tässä järjestelmässä palautettava rekisteröintivero lasketaan täsmälleen samalla tavalla kuin kun ajoneuvo rekisteröidään alunperin Tanskaan. Niinpä uusien ajoneuvojen vero lasketaan sellaisen vähittäishinnan perusteella, johon sisältyvät tullit, alv ja voittomarginaali, muttei itse vero. Käytettyjen ajoneuvojen vero määräytyy samoin perustein, vaikkakin tosiasiallinen vähittäishinta arvioidaan sellaista arvonmääritysmenetelmää noudattaen, jossa ajoneuvoa verrataan vastaaviin ajoneuvoihin Tanskan markkinoilla.

Kun rekisteröity ajoneuvo poistuu Tanskan alueelta, edellä kuvatulla tavalla määritetystä rekisteröintiverosta palautetaan 85 prosenttia viejälle. 15 prosentin alennusta sovelletaan, jottei palautusta anneta kaupallisesta voitosta, jonka oletetaan sisältyvän ajoneuvon verolliseen hintaan.

Kysymyksessään arvoisa parlamentin jäsen huomauttaa, että rekisteröintiverosta palautetaan 85 prosenttia, kun ajoneuvo viedään Tanskasta, mutta kyseistä alennusta ei sovelleta ajoneuvosta kannettavaan rekisteröintiveroon, jos sama ajoneuvo jälleentuodaan Tanskan alueelle (ja rekisteröidään uudelleen siellä).

Kun ajoneuvo jälleentuodaan Tanskaan, rekisteröintivero lasketaan veropohjalle, joka arvioidaan pääasiassa ajoneuvon jälleentuonnin ajankohtana vallinneen arvon perusteella. Tässä yhteydessä on syytä huomata, että auton arvon alenemisesta johtuen todellisuudessa ajoneuvosta jällentuotaessa maksettavan veron määrä ei ole sama kuin määrä, joka maksettiin, kun auto rekisteröitiin ensimmäisen kerran Tanskaan.

Niinpä ajoneuvoa vietäessä alun perin palautetun veron ja sitä jälleentuotaessa tosiasiassa maksetun veron erotus ei ole 15 prosenttia, koska prosenttimäärä on laskettu eri määrästä.

Tämän lisäksi on todettava, että rekisteröintivero on sisäinen vero, joka ei sisälly EY:n perustamissopimuksen tulleja ja vaikutukseltaan vastaavia maksuja koskevien määräysten (23–25 artikla) vaan veromääräysten (90–93 artikla) soveltamisalaan.

EY:n perustamissopimuksen 91 artiklan mukaan Tanskalla ei ole velvollisuutta palauttaa sisäistä veroaan verollisia tavaroita Tanskasta vietäessä. Kyseisessä artiklassa jäsenvaltiota pelkästään kielletään palauttamasta tavaroita vietäessä maksuja enemmän kuin mitä niistä alun perin kyseisessä maassa perittiin.

Koska Tanskan veronpalautusjärjestelmä on otettu käyttöön vasta melko äskettäin, sen käytännön soveltamista on arvioitava tulevaisuudessa.

Lisäksi komissio aikoo edellä mainitun tiedonannon mukaisesti ehdottaa yleisiä sääntöjä muista jäsenvaltioista tuotavien käytettyjen autojen rekisteröintiveron laskumenetelmälle. Tällaisessa ehdotuksessa otettaisiin luonnollisestikin huomioon vietäessä sovellettavien palautusjärjestelmien säännöt.

(1) KOM(2002) 431 lopullinen.

(2004/C 88 E/0014) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0609/03**

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(3. maaliskuuta 2003)

Aihe: EU/Itä-Timor 1999-2003: yhteistyö, kehitys, ihmisoikeudet, tuet ja muut kysymykset

Voisiko komissio vastata seuraaviin Itä-Timoria koskeviin kysymyksiin vuosien 1999, 2000, 2001, 2002 ja 2003 osalta:

– Mitä Itä-Timoria koskevia ohjelmia EU on kehittänyt tai aikoo kehittää?

– Kuinka paljon varoja ohjelmille on myönnetty?

– Mikä on kunkin ohjelman suunniteltu kesto?

– Mitä tuloksia ohjelmista on ollut ja mikä arvio on tehty ohjelmien onnistumisesta tai epäonnistumisesta?

– Mitä erityisiä edistysaskeleita kullakin ohjelmalla on saavutettu?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(12. toukokuuta 2003)

Komissio on sitonut tai aikoo sitoa kyseisenä ajanjaksona varoja seuraaviin Itä-Timorissa toteutettaviin ohjelmiin ja toimiin:

— 1999—2002 (sitoumusmäärärahat)

Humanitaarinen apu: 42,5 miljoonaa euroa suojia, kunnostamista, paluumuuttoa ja suojelua, vesi- ja saniteettihuoltoa sekä terveyspalveluja varten. Täytäntöönpanosta vastaa YK:n pakolaisasiain päävaltuutettu (UNHCR), Maailman elintarvikeohjelma (WFP), Kansainvälinen siirtolaisjärjestö (IOM), YK:n lastenrahasto (Unicef) ja kansainväliset hallituksista riippumattomat järjestöt.

YK:n Itä-Timorin siirtymävaiheen hallinto (UNTAET) 10 miljoonaa euroa juokseviin menoihin, virkakunnan varustamiseen ja uuden hallinnon valmiuksien luomiseen.

Itä-Timor-rahasto (TFET): 56 miljoonaa euroa taloudelliseen ja yhteiskunnalliseen jälleenrakennukseen Maailmanpankin ja Aasian kehityspankin erityisesti tätä tarkoitusta varten perustaman rahaston avulla.

Elintarvikeapu: 8,5 miljoonaa euroa Maailman elintarvikeohjelman varoista.

Tuki vuoden 1999 kansanäänestykselle ja vuosien 2001 ja 2002 vaaleille: 1,5 miljoonaa euroa, josta 1,0 miljoonaa euroa käytettiin äänestäjien ja kansalaisten koulutusohjelmiin ja 0,5 miljoonaa euroa unionin vaalitarkkailutoiminnan tukemiseen. Yksityiskohtaiset tiedot vaalitarkkailijoiden tärkeimmistä havainnoista ovat saatavilla Europa-palvelimella osoitteessa: (http://europa.eu.int/comm/external_relations/human_rights/eu_election_ass_observ/index.htm).

Terveydenhuolto-ohjelma: 16,5 miljoonaa euroa (2002). Maailmanpankin rahoittama terveydenhuolto-alan kunnostamis- ja kehittämishanke. Infrastruktuuri, lääkinnälliset tuotteet ja terveydenhoitohenkilöstön koulutus. Kesto 36 kuukautta.

Valmiuksien luominen YK:n kehitysohjelman (UNDP) varoin: 2,5 miljoonaa euroa (2002). Yhteisrahoitus 17:lle julkisen hallinnon toimipaikalle pääasiassa maatalousministeriön, sisäasiainministeriön ja terveysministeriön hallinnonalalla.

Hallituksista riippumattomien järjestöjen hankkeet: Vuonna 2001 julkistetun ehdotuspyynnön jälkeen on rahoitettu kaksi hallituksista riippumattomien järjestöjen hanketta, joista vastaa Kansanvaltaa ja ihmisoikeuksia koskeva eurooppalainen aloite (EIDHR) ja joita yhteisö rahoittaa kaikkiaan 1,44 miljoonalla eurolla. CARE Austria toteuttaa toisen hankkeen, joka koskee lasten oikeuksia ja hyvinvointia, ja Avocats Sans Frontièresin toteuttama toinen hanke on tarkoitettu konfliktien ehkäisyyn tukemalla oikeusvaltion luomista oikeusjärjestelmän avulla.

— 2003 (varoja ei ole vielä osoitettu)

Komissio tutkii parhaillaan mahdollisuuksia sitoa Itä-Timoria varten vuodelle 2003 osoitettuja varoja, joiden määrän budjettivallan käyttäjä nosti 25,5 miljoonaan euroon. On todennäköistä, että nämä varat sidotaan monenvälisten järjestöjen toteuttamiin maaseudun kehittämishankkeisiin.

— Yleistä

Humanitaarisen avun ja elintarvikeavun toimet on saatettu päätökseen, vaikka UNHCR:n 6,0 miljoonalla eurolla erikseen rahoittamat Länsi-Timorissa olevien itätimorilaisten pakolaisten auttamistoimet jatkuvat vuoden 2003 puoliväliin saakka.

Yhteisön UNTAETin ja TFETin välityksellä antama tuki kunnostus- ja vakautustoimille on edelleen kesken kuten myös UNDP:n vuoden 2002 tuki valmiuksien luomiseen, joka on yksivuotinen ohjelma.

Tuki pitkän aikavälin terveyshankkeisiin jatkuu todennäköisesti vuoteen 2006.

Yhteisön Itä-Timorille myönnetyn humanitaarisen avun arviointi suoritettiin vuonna 2001. Siinä päädyttiin tehokkuuden, tuloksellisuuden, yhteensovittamisen ja tuen vaikutusten osalta hyvin positiivisiin tuloksiin.

Loput yhteisön tuesta on kanavoitu TFET:n välityksellä. Tämä on tehty Maailmanpankin ja Aasian kehityspankin laatimien kertomusten perusteella, jotka on esitetty Itä-Timorin rahaston rahoittajien neuvoston kokouksille. Rahoittajat ovat yleensä pitäneet kertomusten päätelmiä hyvin positiivisina ja kyseisten kertomusten perusteella rahastolle on osoitettu uusia rahoituseriä.

Komissio katsoo, että sen vuoden 1999 jälkeen Itä-Timorille antaman tuen vaikutukset ovat olleet äärimmäisen positiiviset. Tätä tukea annettaessa on noudatettu järjestelmällistä ja loogista lähestymistapaa, johon on kuulunut neljäntyyppisiä toimenpiteitä: (a) ensi vaiheen humanitaarinen katastrofiapu, (b) keskipitkän aikavälin tuki hallinnon valmiuksien luomiseen ja kunnostamiseen, (c) demokraattisen prosessin tukeminen ja (d) pitkän aikavälin kehitysapu. Nämä toimenpiteet on liitetty yhteen niin, että esimerkiksi terveydenhuoltoalalle tarkoitettu humanitaarinen apu on johtanut pitemmän aikavälin politiikan kehittämiseen ja kehitysyhteistyön rahoittamiseen yhteisön kyseisen sektorin varoista. Samaan tapaan UNDP:n hankkeen mukainen valmiuksien luominen maatalousministeriössä tarjoaa hallinnollisen kehyksen yhteisön ja muiden rahoittajien tulevien samaa alaa koskevien pitkän aikavälin toimien toteuttamiselle.

Arvioitaessa yhteisön tukea niiltä osin, kuin se auttanut Itä-Timoria saavuttamaan uudelleen itsenäisyytensä ja valmistautumaan pitemmän aikavälin kehitystä varten, sitä voidaan pitää erittäin menestyksekkäänä.

Itä-Timorille myönnettyä yhteisön tukea koskeva katsaus on saatavilla Europa-palvelimella osoitteessa: (http://europa.eu.int/comm/external_relations/east_timor/index.htm).

Kaksi Itä-Timorissa toteutettavaa hanketta on valittu Kansanvaltaa ja ihmisoikeuksia koskevan eurooppalaisen aloitteen vuonna 2001 julkaiseman ehdotuspyynnön perusteella. Niitä koskevat yksityiskohdat lähetetään suoraan arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle.

(2004/C 88 E/0015) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0824/03**

esittäjä(t): Paul Rübig (PPE-DE) komissiolle

(18. maaliskuuta 2003)

Aihe: Arvopaperien luovuttamisen rajoittaminen Tšekin tasavallassa

Etelä-Böömissä toimivan JÈP-nimisen energiantuotantoyrityksen sijoittajat voivat käyttää kaikkia osakasoikeuksiaan suurimpaan osaan osakkeistaan, mutta osakkeet ovat eteläböömiläisten kuntien omaisuutta. JÈP:n yhtiöjärjestyksen mukaan osakkeita voidaan luovuttaa vain rajoitetusti, ainoastaan kuntien ja valtion rahastojen välillä. Sijoittajat voivat käyttää vain osakkeiden hankintaan liittyviä oikeuksia, osinko-oikeuksia jne. Tšekin valtio on (RWE:n yksityistämisen jälkeen) jatkuvasti hylännyt JÈP:n vuosikokouksen laatiman hakemuksen, jolla muutettaisiin yhtiöjärjestystä ja poistettaisiin siten osakkeiden luovutukseen liittyvät rajoitukset. Valtio on toisaalta hyväksynyt melkein kaikkien muiden tšekkiläisten maakaasu- ja sähköyritysten (sähköyrityksillä on myös kuntien omistamia osakkeita) samantyyppiset hakemukset.

JÈP:n osakkeenomistajat (kunnat) eivät voi myyntirajoitusten vuoksi vapaasti päättää osakkeistaan. Onko tässä yhteydessä kyse osakkeenomistajien syrjinnästä ja siten EU-säännösten rikkomisesta?

Vastaako sijoittajien epäedullinen asema myös Tšekissä ratifioidussa Euroopan energiaperuskirjassa säänneltyä sijoitusten turvaamista sekä energiamarkkinoiden vapauttamista, jolla pyritään markkinaosapuolten tasapuoliseen kohteluun?

Kun otetaan huomioon RWE:n hallitseva asema Tšekin maakaasumarkkinoilla, tilanne näyttää ristiriitaiselta. Millaiseksi komissio arvioi Euroopan unionille merkittävien Tšekin maakaasumarkkinoiden tilanteen?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(6. toukokuuta 2003)

Arvoisan parlamentin jäsenen kysymyksessä kuvattua tilannetta ei ole katsottava eteläböömiläisen energiantuotantoyhtiön Jiho Èeska Plynarenskan (JÈP) osakkaiden kansalaisuutta koskevaksi syrjinnäksi. JÈP:n suurimpia osakkaita ovat nähtävästi saksalaiset yhtiöt nimeltä RWE ja EON. JÈP:n pääosakkaina on ilmeisesti myös Tšekin kuntia, joilla on määräysvalta eli 34 prosenttia osakkeista. Kuntien omistamat osakkeet eivät kuitenkaan liene laillisesti vaihdettavissa, kun taas muiden sijoittajien omistamat JÈP:n osakkeet ovat.

Yhteisön lainsäädännön mukaan virallisella pörssilistalla olevien yhtiöiden osakkeiden on oltava vapaasti luovutettavissa (arvopaperien ottamisesta viralliselle pörssilistalle sekä siihen liittyvästä tiedonantovelvollisuudesta 28 päivänä toukokuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/34/EY [1] 46 artiklan 1 kohta). Artiklan 3 kohdassa kuitenkin annetaan lupa käyttää suostumuslauseketta, jos se ei aiheuta häiriöitä markkinoilla.

JÈP on Tšekin arvopaperipörssissä virallisella listalla. Jos kuntien omistamat osakkeet kuuluvat eri luokkaan kuin muiden osakkaiden omistamat osakkeet eikä niitä oteta viralliselle listalle Tšekin arvopaperipörssissä, menettely ei ole yhteisön oikeuden vastainen. Mahdolliset yhteisön lainsäädännön vastaisuudet olisi vahvistettava vain siinä tapauksessa, että listalla olevien osakkeiden myyntilausekkeen rajoitusta ei voitaisi pitää edellä mainittuna suostumuslausekkeena.

Komissio on yhteydessä Tšekin viranomaisiin sen varmistamiseksi, että asianmukaista säännöstöä noudatetaan täydellisesti.

On lisäksi syytä huomata, että Tšekin tasavallalle on myönnetty liittymisneuvottelujen yhteydessä vuoden 2004 loppuun ulottuva siirtymäkausi kaasumarkkinoiden vapauttamista varten. Tämä sisältyy liittymissopimukseen.

Euroopan energiaperuskirjan sisältämät investointeihin liittyvät määräykset koskevat pelkästään vaatimuksia, jotka liittyvät toisen sopimuspuolen investoijiin. Toteutettuja sijoituksia koskee vaatimus, että kaikkien muiden sopimuspuolten investoijien tekemiä investointeja on pidettävä tasavertaisina oman sopimuspuolen investoijan tekemiin sijoituksiin nähden (kansallinen kohtelu). Sen sijaan tässä tapauksessa kyseessä olevaa sijoitusten toteuttamista koskee ainoastaan vaatimus, että kansallista kohtelua on sovellettava niin sanotun parhaan pyrkimyksen periaatetta noudattaen.

Kaasualan yksityistämissopimus myönnettiin RWE:lle sen jälkeen, kun Tšekin kilpailuvirasto oli hyväksynyt asian. Kilpailuvirasto on vastuussa asiasta nykyisen Eurooppa-sopimuksen mukaisesti. Kuten vuoden 2002 komission määräaikaiskertomuksessa [2] todetaan, komissio katsoo, että yksityistäminen on helpottanut Tšekin kaasualan valmistautumista sisäisiä energiamarkkinoita varten.

[1] EYVL L 184, 6.7.2001.
[2] KOM(2002) 700 lopullinen.

(2004/C 88 E/0016) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0904/03**

esittäjä(t): Jan Mulder (ELDR) komissiolle

(24. maaliskuuta 2003)

Aihe: Dieselöljyn käyttö rajaseudun maataloudessa

Saksan tulliviranomaiset ovat määränneet sakkoja alankomaalaisille maanviljelijöille, jotka työskentelevät Saksassa sijaitsevilla maillaan ja käyttävät koneisiinsa niin sanottua ”punaista dieselöljyä”, koska viranomaiset eivät hyväksy tämän vähemmän verotetun polttoaineen käyttöä Saksassa.

Vaikuttaa siltä, että Saksassa toimiva tuomioistuin olisi esittänyt Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelle asiasta ennakkoratkaisupyynnön.

Vastauksissaan Alankomaiden alahuoneen jäsenten esittämiin kysymyksiin (883, parlamenttikausi 2002–2003), valtiosihteeri Van Eijck ilmoitti, että kahdenvälinen ratkaisu ei vaikuttanut olevan mahdollinen, joten ongelmaa käsiteltiin valmisteverokomiteassa, ja komissio lupasi tehdä ehdotuksen, jolla mahdolliset asiaa koskevat ongelmat ratkaistaan.

1. Milloin tällainen ehdotus on odotettavissa?

2. Jakaako komissio mielipiteen, että maanviljelijän on saatava käyttää ongelmitta ajoneuvon tankissa olevaa erikoisdieselöljyä toisen jäsenvaltion puolelle mennessään?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(6. toukokuuta 2003)

1. Arvoisan parlamentin jäsenen tarkoittamasta ongelmasta käydään tosiaan keskustelua valmisteverokomiteassa. Kaikki jäsenvaltiot Saksaa lukuun ottamatta saattoivat hyväksyä 4. huhtikuuta 2003 pidetyssä kyseisen komitean kokouksessa seuraavan käytännön ratkaisun: Muun muassa maatalousajoneuvojen käyttämään polttoaineeseen tavanomaista valmisteveroa soveltavien jäsenvaltioiden olisi hyväksyttävä, että niiden alueella voidaan toisen jäsenvaltion ajoneuvoissa käyttää kyseisestä toisesta jäsenvaltiosta hankittua, kevyemmin verotettua tai verotonta polttoainetta. Jäsenvaltioiden hyväksyntä kattaa ainoastaan veron määräämistä varten tarkoitettua merkitsemisainetta sisältävän polttoaineen, joka on jo ajoneuvon tavanomaisessa polttoainesäiliössä. Jos näihin ajoneuvoihin on lisättävä polttoainetta tavanomaista veroa soveltavan jäsenvaltion alueella, ne on tankattava tavanomaisesti verotettavalla polttoaineella.

2. Arvoisalla parlamentin jäsenellä on oikeaa tietoa siitä, että eräs saksalainen tuomioistuin on pyytänyt asiasta yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua (asia 292/02). Komission kanta on edellä mainitun ratkaisun mukainen. Komissio odottaa tuomioistuimen päätöstä.

(2004/C 88 E/0017) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-1139/03**

esittäjä(t): Joke Swiebel (PSE) komissiolle

(24. maaliskuuta 2003)

Aihe: Läpikulkumatkalla Bulgariassa oleviin lomailijoihin kohdistuvat kiristykset

Viime vuosina ovat (kesä)lomansa aikana matkallaan Turkkiin Bulgarian läpi kulkevat Alankomaiden kansalaiset joutuneet hyvin säännöllisesti viranomaisten harjoittamien kiristysten ja muiden väärinkäytösten uhreiksi. Heiltä huiputetaan monin eri verukkein rahaa, muun muassa sakkojen, ”tullimaksujen” tai rajalla ostettavien ”viisumeiden” varjolla. Toimitan komissiolle alankomaalaisen säätiön ”Inspraakorgaan Turken in Nederland” (Alankomaiden turkkilaisia edustava elin) keräämiä kertomuksia sisältävän asiakirjan, jossa kyseiset käytännöt vahvistetaan.

Bulgaria on saanut Euroopan unionin vuoden 2002 Phare-ohjelmasta varoja muun muassa lahjonnan kitkemiseksi ja tulli- ja rajavalvontapolitiikkansa kehittämiseksi (edelleen). Näitä tarkoituksia varten on varattu 36 miljoonaa euroa [1].

Muutaman kuukauden kuluttua kesälomakausi alkaa jälleen ja monet ihmiset aikovat matkustaa Bulgarian ja Balkanin kautta Turkkiin. Voiko komissio kertoa, mikä on Phare-ohjelman täytäntöönpanon tilanne Bulgariassa, erityisesti mitä tulee poliisiviranomaisten korruption torjumiseen ja tulli- ja rajavalvontapolitiikan kehittämiseen? Mihin toimiin komissio on ryhtynyt saattaakseen Bulgariassa matkalla olevien lomailijoiden kiristämistä koskeva ongelma Bulgarian asianmukaisten elinten tietoon? Mihin ratkaisuun päädyttiin sen ehkäisemiseksi, että monet matkailijat joutuvat jatkossakin kärsimään näistä käytännöistä? Voiko komissio vahvistaa, että huijatuiksi joutuneet lomailijat voivat turvautua oikeudellisiin menettelyihin korvauksen saamiseksi? Jos komissio ei voi tätä vahvistaa, mihin toimiin se aikoo ryhtyä asian suhteen?

[1] SEC(2002) 1400, s. 13.

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(25. huhtikuuta 2003)

Kun otetaan huomioon, että Kööpenhaminan Eurooppa-neuvoston vuonna 1993 (21. ja 22. kesäkuuta 1993) jäsenyydelle sopimiin perusteisiin kuuluu oikeusvaltion periaatteen turvaaminen, komissio pitää erittäin tärkeänä, että Bulgariassa kehitetään tehokasta ja syrjimätöntä lainvalvontaa, mukaan luettuina tehokkaat valitusmekanismit korruptioon liittyviä asioita varten. Vaikka komissio ei voikaan tutkia yksittäisiä tapauksia oikeus- ja sisäasioiden alalla, se seuraa, miten Bulgaria noudattaa sitoutumista oikeusvaltion periaatteeseen, ja raportoi säännöllisesti Euroopan parlamentille ja jäsenvaltioille.

Komissio toi Bulgarian osalta selkeästi esiin vuoden 2002 määräaikaiskertomuksessa [1], että poliisin korruptiota pidetään ongelmana ja että maahan tai sen läpi ajaneet EU:n kansalaiset ovat kertoneet liikennepoliisin ja rajavartioston lahjontatapauksista.

Komissio pyysi EU:n ja Bulgarian assosiaatiokomitean viime kokouksessa asiantilan korjaamista, ja asiasta jatketaan keskusteluja Eurooppa-sopimuksen puitteissa. Bulgarian edistymistä tällä alalla seurataan jatkuvasti siihen asti, kunnes se liittyy EU:hun.

Bulgariaa on toistuvasti kehotettu ryhtymään asianmukaisiin toimenpiteisiin valituksissa kuvailtujen välikohtausten ehkäisemiseksi, ja sitä on pyydetty tiedottamaan komissiolle toteuttamiensa toimien tuloksista. Bulgarian viranomaiset ovat ryhtyneet lukuisiin erityistoimenpiteisiin (ehkäiseviin ja torjuviin), joista ne ovat tiedottaneet komissiolle elokuussa 2002 asiakirjassa nimeltä "Measures taken by the Bulgarian Law Enforcement authorities aimed at more effective counteraction against Road crime" (Bulgarian lainvalvontaviranomaisten toteuttamat toimenpiteet, joiden tavoitteena on maantierikollisuuden torjunnan tehostaminen). Komissio jatkaa tilanteen tarkkaa seurantaa muun muassa liittymistä edeltävän avustuksen (Phare) ja liittymisneuvottelujen puitteissa.

Vuoden 2002 Phare-ohjelmassa asetettiin etusijalle kaikki hanke-ehdotukset, joilla pyrittiin edistämään korruption torjuntaa. Neljä korruption vastaista hanketta hyväksyttiin, ja yksi niistä kattaa yksinomaan poliisivoimissa esiintyvän korruption. Muissa parhaillaan täytäntöön pantavissa Phare-hankkeissa tuetaan julkishallinnon, tullihallinto ja oikeuslaitos mukaan luettuina, uudistamista. Hankkeet kuvaillaan yksityiskohtaisesti Internet-osoitteessa: (http://www.evropa.bg). Kaikilla kolmella uudistuksen alalla on ehdotettu lisää hankkeita Phare 2003 -ohjelmassa, jota jäsenvaltiot tarkastelevat parhaillaan.

[1] KOM(2002) 700 lopullinen.

(2004/C 88 E/0018) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1142/03**

esittäjä(t): Stavros Xarchakos (PPE-DE) komissiolle

(1. huhtikuuta 2003)

Aihe: Irakin museoiden arkeologisten näyttelyesineiden suojelu

Kreikan lehdistössä julkaistujen tietojen mukaan Irakin kansallista arkeologista museota ja Kairon vastaavaa museota pidetään Lähi-idän merkittävimpinä arkeologisina museoina. Irakin kansallinen arkeologinen museo ehti olla toiminnassa vain kaksi vuotta vuoden 1991 operaatio "Aavikkomyrskyssä" kärsimiensä vahinkojen korjaamisen jälkeen, ja se sulki ovensa muutamia päiviä sitten uusien hyökkäyksien uhan alla. Tämän museon kokoelmissa on esihistoriallisen ajan löytöjä, jotka ovat edustavia esimerkkejä muun muassa sumerilaisesta, akkadilaisesta, babylonialaisesta, assyrialaisesta ja kaldealaisesta kulttuurista.

Kansainvälisen yhteisön todistaessa Afganistanin kulttuuriaarteiden tuhoutumista esitin Euroopan komissiolle kysymyksen (P-0822/01 [1])) siitä, mikä komission kanta oli ajatukseen luoda EU:n erityisrahasto tuhoutumisuhan alla olevien kulttuuriaarteiden ostamiseksi ja oliko käytettävissä määrärahoja maailman kulttuuriperinnön suojelemiseksi. Saamassani vastauksessa todettiin seuraavaa: "Yhteisön talousarviossa ei ole budjettikohtaa maailman kulttuuriperinnön suojaamiseksi tähtäävien toimenpiteiden rahoittamista varten. Yhteisöllä ei ole toistaiseksi suunnitelmia uhanalaisten kulttuuriaarteiden ostamiseen tarkoitetun erityisrahaston perustamiseksi."

Uuden tuhon uhatessa maailman kulttuuriperintöön kuuluvia aarteita kysyn Euroopan komissiolta, mikä sen kanta on edellä mainitun erityisrahaston luomiseen? Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä suojellakseen Irakin kansallisen arkeologisen museon kulttuuriaarteita sodan aiheuttamilta tuhoilta?

([1]) EYVL C 261 E, 18.9.2001, s. 202.

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(6. toukokuuta 2003)

Komissio ilmaisee syvän huolensa konfliktin Irakin väestölle aiheuttamista kärsimyksistä. Se on myös huolissaan infrastruktuurille ja rakennuksille, kulttuuriperintö mukaan luettuna, aiheutuneista fyysisistä vahingoista. Bagdadin, Tikritin ja Mossoulin museoiden arkeologisten aarteiden laajamittaisen ryöstelyn ja tuhoamisen jälkeen komissio toivoo, että lisätuhojen välttämiseksi toteutetaan kaikki mahdolliset toimenpiteet.

Kuten Afganistanin konfliktin yhteydessä selostettiin, EU ei ole suunnitellut erityisen rahaston perustamista kulttuuriaarteiden suojelemiseksi yhteisön ulkopuolisissa maissa. Tämän alan toimia voitaisiin toteuttaa ainoastaan EU:n mahdollisten Irakin jälleenrakennustoimien yhteydessä ja toimien prioriteettien mukaisesti, kun tarpeet ja vahingot on arvioitu.

(2004/C 88 E/0019) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1148/03**

esittäjä(t): Graham Watson (ELDR) komissiolle

(1. huhtikuuta 2003)

Aihe: Seychellit

Seychellien täytäntöönpanovaltaa käyttävien ja hallitsevan puolueen määräysvalta kansalaisten jokapäiväisestä elämästä, ihmisoikeusrikkomukset, rajoitukset opposition lehdistölle, huumekauppa ja rahanpesu on toistuvasti tuomittu.

Mitä komissio on tehnyt Cotonoun sopimuksen sekä ihmisoikeuksia ja demokratiaa koskevien EU:n tavoitteiden nojalla parantaakseen demokratisointia ja edistääkseen hyvää hallintotapaa Seychelleillä?

(2004/C 88 E/0020) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1150/03**

esittäjä(t): Graham Watson (ELDR) komissiolle

(1. huhtikuuta 2003)

Aihe: Seychellit

Hiljattain Seychelleillä sattuneessa tapauksessa vankilasta paennutta Colin Thelermontia kidutettiin raa'asti, ennen kuin hänet teloitettiin. Vastaavanlainen tapaus tammikuussa 1999 päättyi teloitukseen ilman oikeudenkäyntiä.

Koska Seychellit ovat ratifioineet sekä kidutuksen ja muun julman, epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen vastaisen Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen että kuolemanrangaistusta vastustavan kansainvälisen sopimuksen (1. helmikuuta 2002), mitä Euroopan unioni aikoo tehdä saadakseen Seychellien viranomaiset täyttämään velvollisuutensa tässä asiassa?

Poul Nielsonin komission puolesta antama
yhteinen vastaus
kirjallisiin kysymyksiin E-1148/03 ja E-1150/03

(6. toukokuuta 2003)

Cotonoun sopimuksessa määritellyt yhteisön suhteet Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren (AKT) maihin perustuvat ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamiselle.

Seychelleillä toteutettuihin demokratian ja hyvän hallintotavan edistämiseen tähtääviin toimenpiteisiin kuuluu huomattavan tuen antaminen valtiosta riippumattomien tahojen kehittämistä ja lujittamista varten kansalaisyhteiskunnan valmiuksien kehittämistä koskevalla ohjelmalla (15 prosenttia 9. Euroopan kehitysrahaston valtiosta riippumattomille toimijoille suoraan tarkoitetuista määrärahoista). Toimenpiteellä on tarkoitus kehittää valtiosta riippumattomien toimijoiden valmiuksia muodostua arvostetuksi ja rakentavaksi kumppaniksi Seychellien kehittämisessä.

Lisäksi komissio on tehnyt viime vuosien aikana useita aloitteita demokratiakehityksen tukemiseksi (mm. lähetystön läsnäolo vaaleissa ja keskustelut oppositiojohtajien kanssa Brysselissä ja Seychelleillä).

Tiettyihin kidutusta koskeviin väitteisiin liittyvien unionin mahdollisten toimien osalta komissio ottaa yhteyttä Seychellien presidenttiin.

(2004/C 88 E/0021) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1282/03**

esittäjä(t): Ria Oomen-Ruijten (PPE-DE) komissiolle

(4. huhtikuuta 2003)

Aihe: Punainen dieselpolttoaine maatalousajoneuvoissa

Alankomaalaiset viljelijät ja urakoitsijat, jotka työskentelevät maatalouden parissa sekä Alankomaissa että Saksassa, joutuvat Saksassa vaikeuksiin, jos heidän maatalousajoneuvojensa tankissa on punaista dieselpolttoainetta. Heitä on sakotettu tämän takia monta kertaa.

Jäsenvaltiot voivat eräissä tapauksissa itse päättää, sallivatko ne punaisen dieselpolttoaineen käytön, mutta asetuksen 92/81/ETY [1] 8 a artiklan 1 kohdalla pyritään estämään kaksinkertaisen verotus. Jäsenvaltiot eivät siten saa kantaa valmisteveroja toisessa jäsenvaltiossa hankitusta polttoaineesta.

Alankomaiden valtionvarainministerin ilmoituksen mukaan tästä kysymyksestä on keskusteltu komission valmisteverokomiteassa. Komissio on luvannut antaa ehdotuksen ongelman ratkaisemiseksi.

Voiko komissio ilmoittaa, miten on edistytty ehdotuksen laatimisessa mainittujen ongelmien ratkaisemiseksi ja milloin komissio aikoo esittää tämän ehdotuksen?

[1] EYVL L 316, 31.10.1992, s. 12.

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(15. toukokuuta 2003)

Arvoisaa parlamentin jäsentä pyydetään perehtymään vastaukseen, jonka komissio on antanut parlamentin jäsenen Jan Mulderin esittämään kirjalliseen kysymykseen E-0904/03 [1].

[1] Katso sivu 17.

(2004/C 88 E/0022) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1295/03**

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(7. huhtikuuta 2003)

Aihe: Kuuba — poliittiset vangit

Tiedotusvälineiden mukaan Kuuban poliisi pidätti 20. maaliskuuta 2003 kirjailija ja sanomalehtimies Raúl Riveron kolme päivää jatkuneiden oppositiojohtajien pidätysten yhteydessä. Pidätyksen tapahtuessa kirjailijan iäkkään äidin läsnäollessa edes syytä pidätykseen ei ilmoitettu.

Samoin pidätettiin myös taloustieteilijä, kansalaisyhteiskuntaa edustavan järjestön puheenjohtaja Marta Beatriz Roque, Todos Unidos -ryhmän tiedottaja Héctor Palacios, taloustieteilijä Óscar Espinosa Chepe ja noin 60 muuta poliittista aktivistia eri kaupungeista.

Kyseisten pidätysten taustalla on Kuuban hallituksen syytös, että pidätetyt olivat ”salaliitossa” Yhdysvaltain hallituksen kanssa.

Kysyn komissiolta seuraavaa:

— Mitä tietoja komissiolla on näistä seikoista? Minkä arvion komissio tekee pidätyksistä?

— Mihin toimenpiteisiin äskettäin nimitetty Euroopan komission valtuuskunta on jo ryhtynyt Kuuban viranomaisten suhteen?

— Millä tavalla kyseiset seikat vaikuttavat Kuuban hallitusta kohtaan harjoitettavaan komission politiikkaan?

(2004/C 88 E/0023) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1311/03**

esittäjä(t): Bill Newton Dunn (ELDR) komissiolle

(7. huhtikuuta 2003)

Aihe: Tohtori Oscar Ellis Biscetin vangitseminen Kuuban viranomaisten toimesta

Komissio lienee tietoinen siitä, että Kuuban viranomaiset ovat vanginneet kuubalaisen ihmisoikeusaktivistin tohtori Oscar Ellis Biscetin.

1. Onko komissio esittänyt vastalauseen Kuuban hallitukselle tohtori Oscar Ellis Biscetin vangitsemisesta?

2. Onko komissiolla muita suunnitelmia sen varmistamiseksi, että Kuuban viranomaiset kunnioittavat kansalaistensa ihmisoikeuksia?

(2004/C 88 E/0024) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1347/03**

esittäjä(t): Charles Tannock (PPE-DE) komissiolle

(10. huhtikuuta 2003)

Aihe: Ihmisoikeusloukkaukset Kuubassa

Kuubalainen ihmisoikeusaktivisti Oscar Elias Biscet pidätettiin viime vuoden joulukuussa hänen osallistuttuaan epäviralliseen ja rauhanomaiseen ihmisoikeuskokoukseen kuukausi sen jälkeen, kun hänet vapautettiin vankilasta. Hänen uskotaan olevan Combinado del Este -vankilassa Havannassa ja hänen tapauksensa numero on 244 (2002), tiedosto numero 293 007. On myös raportoitu, ettei hän ole saanut lääkärinhoitoa vakaviin ienongelmiinsa, mikä voi merkitä sitä, että hän menettää kaikki hampaansa.

Onko komissiolla mitään tietoa Biscetin terveydentilasta, hänen olinpaikastaan ja hänen pidätyksensä olosuhteista? Pystyykö komissio varmistamaan, että hänen poliittinen toimintansa oli luonteeltaan väkivallatonta, ja onko komissio ottanut hänen kohteluaan puheeksi Havannan viranomaisten kanssa?

Onko komissio yhtä mieltä siitä, että jatkuvat raportit vankien asianmukaisen sairaanhoidon laiminlyönneistä, mukaan lukien toisinaan myös elintärkeän hoidon epääminen, ovat tällä hetkellä vakavimpia ihmisoikeusrikkomuksia Kuubassa? Onko komissio ilmaissut vankien perusoikeuksien kunnioittamisen tarpeellisuuden merkityksen, mitä monet painottavat Euroopan unionissa läpi poliittisen kentän? Onko komissio osoittanut, että Kuuban suhteidemme kohentuminen sekä myös Cotonoun sopimuksen hyväksyminen ovat riippuvaisia kasvavasta ihmisoikeuksien kunnioituksesta ja etenkin vankien kohtelusta?

Poul Nielsonin komission puolesta antama
yhteinen vastaus
kirjallisiin kysymyksiin E-1295/03, E-1311/03 ja E-1347/03

(15. toukokuuta 2003)

Tapa, jolla Kuuba suhtautuu ihmisoikeuksien kunnioittamiseen, aiheuttaa edelleen unionille vakavaa huolta ja komissio seuraa tilannetta hyvin tiiviisti.

Komissio on toistuvasti kiinnittänyt Kuuban viranomaisten huomiota maan yleiseen ihmisoikeustilanteeseen sekä varsinkin mielivaltaisiin pidätyksiin, poliittisen opposition pelotteluun ja poliittisin perustein tapahtuviin vangitsemisiin.

Erityisesti Havannassa sijaitsevan edustustomme välityksellä komissio seuraa tarkoin Kuubassa jokin aika sitten tapahtunutta 75 toisinajattelijan ja riippumattoman toimittajan pidätystä ja tuomitsemista. Pidätettyihin kuuluvat muiden muassa Dr. Oscar Elias Biscet González, Raul Rivero, Marta Beatriz Roque, Hector Palácios ja Oscar Espinosa Chepe.

Nämä uusimmat tapahtumat ovat osoitus ihmisoikeustilanteen heikkenemisestä entisestään, mikä ei voi olla vaikuttamatta vakavasti unionin Kuuban suhteisiin.

Komissio on yhdessä jäsenvaltioiden kanssa tuominnut voimakkaasti 26. maaliskuuta 2003 julkistetussa julistuksessa kyseiset pidätykset, minkä jälkeen unioni esitti Havannassa vetoomuksen, jossa se kehotti Kuuban viranomaisia välittömästi vapauttamaan vangitut. Lisäksi Euroopan pääkaupungeissa oleville Kuuban suurlähettiläille on viime päivinä esitetty useita kahdenvälisiä vetoomuksia.

Unionin uusi julkilausuma julkistettiin 14. huhtikuuta 2003. Siinä tuomittiin jälleen kerran toisinajattelijoiden laajat pidätykset, puolueelliset oikeudenkäynnit ja niissä langetetut mielivaltaiset sekä suhteettomat tuomiot. Samalla vaadittiin kaikkien poliittisten vankien välitöntä vapauttamista. Julkilausumaa seuraa Havannassa esitettävä uusi unionin vetoomus.

Näillä toimilla Kuuban viranomaisille on tehty tiettäväksi, että poliittisin perustein tapahtuvia pidätyksiä ei hyväksytä ja että unioni kehottaa vapauttamaan vangit, jotka on tuomittu mielipiteidensä tai poliittisen toimintansa vuoksi. Tässä yhteydessä kiinnitämme Kuuban viranomaisten huomiota erityisesti Oscar Elias Biscet Gonzálezin, Marta Beatriz Roquen, Raul Riveron, Hector Paláciosin ja Oscar Espinosa Chepen tapauksiin ja seuraamme tiiviisti tilanteen kehittymistä sekä painostamme edelleen poliittisesti Kuuban viranomaisia.

(2004/C 88 E/0025) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1312/03**

esittäjä(t): Bill Newton Dunn (ELDR) komissiolle

(7. huhtikuuta 2003)

Aihe: Siham Qandah -nimisen jordanialaisen kristityn tilanne

Komissio lienee tietoinen Siham Qandahin tilanteesta. Nainen on jordanialainen kristitty, jonka aviomies kuoli vuonna 1994 palvellessaan Jordanian armeijassa. Miehen kuoleman jälkeen Jordanian viranomaiset väittivät tämän kääntyneen islaminuskoon ja he ovat sittemmin ottaneet tämän lapset huostaan varmistaakseen, että heidät kasvatetaan muslimeiksi.

1. Onko komissio esittänyt vastalauseen Jordanian hallitukselle Siham Qandahin tilanteesta?

2. Onko komissiolla muita suunnitelmia sen varmistamiseksi, että Jordanian viranomaiset kunnioittavat maan kristityn vähemmistön ihmisoikeuksia?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(15. toukokuuta 2003)

Rouva Quandahin tilanne liittyy laajempaan ongelmaan sharia-lain soveltamisesta ja Jordanian allekirjoittamista kansainvälisistä ihmisoikeuksia koskevista yleissopimuksista, joita se ei ole vielä täysin sisällyttänyt maan sisäiseen lainsäädäntöön. Olemme huolissamme siitä, että sharia-lain noudattaminen Jordaniassa, missä islam on valtionuskonto, saattaa aiheuttaa suurta hätää perheissä, joiden jäseniin kuuluu sekä kristittyjä että islaminuskoisia, ja johtaa seurauksiin, jotka ovat ristiriidassa mainittujen yleissopimusten kanssa.

Komissio seuraa tarkoin Siham Qandahin yksittäistapausta. Komissio vakuuttaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että komissio pitää ensiarvoisen tärkeänä ihmisoikeuksien puolustamista ja erityisesti naisten ja lasten oikeuksien puolustamista, jotka se on ottanut monissa yhteyksissä esille Jordanian viranomaisten kanssa. Se korostaa aiheen tärkeyttä myös tulevien tapaamisten yhteydessä.

Jordania on allekirjoittanut kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen. Ulkosuhteista vastaava komission jäsen otti jokin aika sitten tekemänsä Jordanian vierailun aikana esille Jordanian tarpeen panna tehokkaasti täytäntöön kansainvälisiin ihmisoikeussopimuksiin sisältyvät sitoumukset ja erityisesti naisten ja lasten oikeuksia vahvistavat sitoumukset. Sen jälkeen Jordanian hallitus on perustanut ihmisoikeuksien puolustamisesta vastaavan keskuksen, jolle ihmisoikeuksien rikkomistapauksia koskevat valitukset osoitetaan. Yhteisö on tukenut tätä aloitetta. Komissio pitää erittäin tärkeänä tämän keskuksen työtä ja siitä pitäisi tulla Jordanian ihmisoikeuksien puolustamisen lippulaiva.

Unionin ja Jordanian assosiaatiosopimuksella, joka tuli voimaan 1. toukokuuta 2002, unioni ja Jordania sopivat jatkuvasta poliittisesta vuoropuhelusta korkeimmalla mahdollisella tasolla. Käsiteltäviin aiheisiin kuuluvat ihmisoikeuksiin kuuluvat kysymykset sekä jommankumman osapuolen hyväksymien kansainvälisten yleissopimusten noudattamista koskeva seuranta.

(2004/C 88 E/0026) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1334/03**

esittäjä(t): Luigi Cocilovo (PPE-DE) komissiolle

(9. huhtikuuta 2003)

Aihe: Kirjojen arvonlisävero

Kirjakaupat, jotka myyvät italialaisia kirjoja ulkomailla, joutuvat maksamaan kaksinkertaista arvonlisäveroa: Italian arvonlisäveroa (4 prosenttia), joka sisältyy kirjan hintaan, ja sen maan omaa arvonlisäveroa, jossa kirja myydään (esimerkiksi Luxemburgissa 3 prosenttia ja Belgiassa 6 prosenttia).

Onko tämä käytäntö yhteisön säännösten mukaista ja millä asetuksella tai direktiivillä säädetään asiasta? Mitä voisi tehdä, ettei joutuisi maksamaan kaksinkertaista arvonlisäveroa?

Eikö komissio ole myös samaa mieltä siitä, että kirjojen myynnin edistämistä koskevat ylimääräiset esteet pitäisi poistaa?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(15. toukokuuta 2003)

Myytäessä tavaroita yhteisön sisäkaupassa arvonlisävero on periaatteessa laskettava ja maksettava määrämaassa. Etämyyntiin sovellettavan järjestelmän mukaisesti, jos 35 000 tai 100 000 euron vuotuinen enimmäismäärä ei ylity, arvonlisävero lasketaan ja maksetaan lähtömaassa. Joka tapauksessa arvonlisävero on laskettava ja maksettava vain kerran.

Arvoisan parlamentin jäsenen tekemästä kysymyksestä ei käy ilmi, tilittävätkö verovelvolliset italialaisten kirjojen hintaan ennen vientiä toisiin jäsenvaltioihin lasketun arvonlisäveron todella Italian valtiolle.

Jos verovelvolliset maksavat arvonlisäveron Italian valtiolle, kyseisiin tavaroihin sovellettaisiin kuudennen arvonlisäverodirektiivin ([1]) vastaisesti kaksinkertaista verotusta. Italian valtion olisi tässä tapauksessa muutettava lainsäädäntöään sellaiseksi, että tavarat lähtevät maasta ilman, että niistä on maksettava Italian arvonlisäveroa.

Jos verovelvolliset eivät maksa Italian arvonlisäveroa valtiolle, vaikka se on osa tavaroiden vientihintaa, kaksinkertaista verotusta ei tapahdu. Tässä tapauksessa asiaa olisi tutkittava muusta kuin verotuksen näkökulmasta.

Jos arvoisalla parlamentin jäsenellä on tähän liittyviä lisätietoja tai uusia tietoja, jotka voisivat osoittaa, että kyseessä on yhteisön lainsäädännön rikkominen, komissio olisi erittäin kiitollinen saadessaan kyseiset tiedot.

([1]) Kuudes neuvoston direktiivi 77/388/ETY, annettu 17 päivänä toukokuuta 1977, jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste, EYVL L 145, 13.6.1977.

(2004/C 88 E/0027) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1339/03**

esittäjä(t): Maurizio Turco (NI) ja Marco Cappato (NI) komissiolle

(9. huhtikuuta 2003)

Aihe: Homoseksuaalien vainoaminen palestiinalaishallinnon alueilla ja palestiinalaisten homoseksuaalien karkotukset Israelista

Israelilaisen seksuaalisten vähemmistöjen oikeuksia puolustavan kansalaisjärjestön Agudan ja sanomalehti Haaretzin mukaan kaksi palestiinalaista homoseksuaalia joutui 6. maaliskuuta 2003 kuulusteluun ja heitä syytettiin laittomasta oleskelusta Israelissa, minkä seurauksena heidät karkotettiin maasta ja luovutettiin palestiinalaishallinnon viranomaisille. Kolmas palestiinalainen homoseksuaali asetettiin syytteeseen 16. maaliskuuta 2003 samasta syystä. Rangaistuksen kärsittyään hänet karkotetaan Gazan kaistalle. Agudan tietojen mukaan homoseksuaaleja vainotaan palestiinalaishallinnon alueilla ja he joutuvat pidätysten, loukkausten ja kidutusten kohteiksi. Toisinaan kidutukset johtavat kuolemaan. Monia homoseksuaaleja uhkaa teloitus. Israelin viranomaiset aloittivat homoseksuaalien pidätykset ja karkotukset vasta kuukausi sitten, jolloin homonuoria ryhdyttiin pidättämään ja asettamaan syytteeseen. Tällöin alkoivat myös homojen automaattiset karkotukset palestiinalaishallinnon alueille. Kansainväliset ihmisoikeusjärjestöt pyrkivät estämään karkotukset, ja ne ovat vedonneet Israelin sisäministeriä Avraham Porazia käyttämään lain suomia valtuuksiaan väliaikaisten oleskelulupien myöntämiseksi ja näin lopettamaan karkotukset. Poraz on kuitenkin kieltäytynyt tästä.

Voiko komissio vahvistaa, pitävätkö tiedot paikkansa? Seuraako komissio kyseistä tilannetta? Aikooko komissio puuttua Israelin viranomaisten ja erityisesti sisäministerin toimiin ja ilmaista Euroopan unionin huolestumisen siitä, että karkotukset voivat uhata palestiinalaisten homoseksuaalien henkeä? Aikooko komissio puuttua palestiinalaishallinnon viranomaisten toimiin sen takaamiseksi, että ihmisten perusoikeuksia kunnioitetaan ja homoseksuaalien vainoaminen loppuu?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(6. toukokuuta 2003)

Komissio on tietoinen joistakin arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemista lehtiartikkeleista, jotka koskevat homoseksuaalien väitettyä vainoamista, ja se on saanut epävirallisia tietoja ihmisoikeusrikkomuksista palestiinalaishallinnon alueilla.

Komissio on huolestunut ihmisoikeusrikkomuksia koskevista väitteistä ja ilmoituksista, ja se on muiden kansainvälisten rahoittajien kanssa pyytänyt palestiinalaishallintoa käynnistämään demokraattisia uudistuksia, varmistamaan oikeusvaltion periaatteen noudattamisen ja kunnioittamaan perusihmisoikeuksia.

EU osallistuu aktiivisesti kvartetin sekä palestiinalaisten uudistuksia käsittelevän kansainvälisen työryhmän työskentelyyn. Työryhmä perustettiin heinäkuussa 2002 seuraamaan ja tukemaan palestiinalaisten yhteiskunnallisia uudistuksia sekä ohjaamaan kansainvälisten rahoittajien yhteisöä palestiinalaisten uudistusohjelman tukemisessa. Työryhmään osallistuvat Yhdysvallat, EU, Venäjä, Yhdistyneet Kansakunnat, Norja, Japani, Kanada, Maailmanpankki ja Kansainvälinen valuuttarahasto. Se seuraa edistymistä avainaloilla, kuten kansalaisyhteiskunnan, julkishallinnon ja oikeusvaltion periaatteen alalla, sekä suosittelee toimenpiteitä palestiinalaishallinnolle.

Komissio jatkaa uudistusten parissa tapahtuvan edistyksen seuraamista EU:n ja palestiinalaishallinnon kahdenvälisten suhteiden puitteissa ja yhdessä muiden kansainvälisten rahoittajien kanssa.

Komissio tuo kysymyksen ihmisoikeuksien kunnioittamisesta Israelissa säännöllisesti esiin sen virallisessa yhteydenpidossa Israelin viranomaisten kanssa sekä EU:n ja Israelin assosiaationeuvoston ja assosiaatiokomitean kokouksissa.

Komissio seuraa tarkasti erityistapauksia, etenkin alueella toimivien edustustojensa kautta.

(2004/C 88 E/0028) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-1345/03**

esittäjä(t): Mario Borghezio (NI) komissiolle

(3. huhtikuuta 2003)

Aihe: Seuraamukset Bagdadin hallinnon kanssa yhteistyötä tekeville pankeille

Lehdissä on viime aikoina kirjoitettu Bagdadin hallinnon rahoitusverkostosta, joka muodostuu lukuisista eurooppalaisista — pääasiassa ranskalaisista ja saksalaisista — pankeista ja jossa on lisäksi mukana kaikkien tuntema italialainen BNL-pankki.

Irakin YK:n asetarkastajille välittämässä raportissa "Full, final and complete declaration" jopa mainitaan Irakin keskuspankin "yhteyspankkeina" — jotka hoitivat Irakin keskuspankin kiellettyjen aineiden hankkimiseksi avaamiin rembursseihin liittyneitä kustannuksia — muun muassa saksalaispankit Dresdner, Deutsche Bank, Commerz Bank, Vereins- und West Bank, UBAE, Berliner Handels- und Frankfurter Bank, DG Bank, Westdeutsche Landesbank ja Bayerische Landesbank sekä ranskalaispankit Banque de France, Société générale, Crédit Lyonnais, BNP, Crédit Commercial de France ja UBAF.

Pitääkö komissio vakavana ongelmana sitä, että Euroopan pankkijärjestelmän kärkinimiin kuuluvat laitokset muiden länsimaalaisten pankkien ohella ovat vastuuttomasti tukeneet rahoituksen osalta Irakin hallinnon laajamittaista toimintaa kemiallisten aseiden ja joukkotuhoaseiden hankkimiseksi kauppasaarron aikana?

Mihin pikaisiin toimiin komissio aikoo ryhtyä edellä mainittujen pankkien rankaisemiseksi niiden osallisuudesta Bagdadin hallinnon rikolliseen toimintaan?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(6. toukokuuta 2003)

Komissio ei ole selvillä arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemista rahoitusyhteyksistä Irakin hallinnon ja suurten eurooppalaisten pankkien välillä eikä väitetyistä Irakin tekemistä kiellettyjen aineiden hankinnoista.

YK on asettanut rajoituksia rahansiirroille Irakiin turvallisuusneuvoston päätöslausemalla 661 (1990), mutta rajoitukset on pantu täytäntöön kansallisella eikä yhteisön lainsäädännöllä.

Tämän vuoksi komissiolla ei ole toimivaltaa toimenpiteisiin jäsenvaltioita vastaan, jos nämä jättävät kyseiset rajoitukset soveltamatta, tai toimenpiteisiin kansallisia lakeja rikkovia organisaatioita (kuten pankkeja tai yrityksiä) vastaan.

(2004/C 88 E/0029) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1382/03**

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(15. huhtikuuta 2003)

Aihe: Kööpenhaminan kriteerien vaikutukset opposition vastaiseen taisteluun, sananvapauden rajoittamiseen, järjestöjen kieltämiseen ja vankien määrän lisääntymiseen

1. Muistaako komissio, että Kööpenhaminassa kesäkuussa 1993 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmien 7 iii kohtaan sisältyy niin kutsutut Kööpenhaminan kriteerit, joissa muun muassa edellytetään poliittisena kriteerinä, että Euroopan unionin uusilla jäsenvaltioilla on oltava vakaat toimielimet, jotka takaavat demokratian ja ihmisoikeuksien kunnioittamisen, oikeusjärjestyksen noudattamisen sekä vähemmistöjen suojelun?

2. Katsooko komissio, että jäsenvaltioiden on myös liittymisen jälkeen edelleen täytettävä nämä kriteerit? Miten komissio valvoo, että näin tapahtuu?

3. Onko Kööpenhaminan kriteerien mukaista, että jossakin tai joissakin jäsenvaltioissa tai niiden osissa ylläpidetään eräänlaista vakautta vainoamalla poliittisten mielipiteiden ilmaisijoita, tekemällä mahdottomaksi laillisten oppositiolehtien julkaiseminen, kieltämällä poliittiset tai muunlaiset järjestöt, pitämällä etukäteen laittomina uusia järjestöjä, joilla perustettaessa on samantapaiset tavoitteet kuin järjestöillä, jotka aikaisemmin on kielletty, takavarikoimalla varoja, jotka järjestöt ovat hankkineet laillisin keinoin, tekemällä mahdottomaksi tällaisten toimien vastaiset mielenosoitukset tai antamalla edellä mainituista syistä pidätettyjen henkilöiden lukumäärän voimakkaasti kasvaa?

4. Onko komission mielestä mahdollista, että jokin EU:n jäsenvaltio lakkaa noudattamasta Kööpenhaminan kriteereitä? Mitä seurauksia tästä siinä tapauksessa on kyseisen valtion jäsenyydelle EU:ssa?

5. Miten komissio aikoo omalta osaltaan pyrkiä ehkäisemään sitä, että yksi tai useampia vanhoja tai uusia jäsenvaltioita ryhtyy soveltamaan hallintoa, sensuuria ja rikosoikeutta, joissa on piirteitä, jotka muistuttavat käytäntöä, joka nykyisin valitettavasti edelleen vallitsee ehdokasvaltio Turkissa, jossa monia ihmisiä pidetään tarpeettomasti vankeina, ja jossa kansanliikkeet, julkaisut ja vanhojen, perinteisesti maassa käytettyjen kansankielten käyttö on kielletty?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(11. kesäkuuta 2003)

1. Kesäkuussa 1993 kokoontuneen Kööpenhaminan Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan päätelmiin sisältyvät Kööpenhaminan kriteerit toimivat perustana komission arvioidessa kunkin ehdokasvaltion edistymistä jäseneksi liittymisessä. Arviointi tehtiin aluksi vuoden 1997 puheenjohtajan päätelmien yhteydessä ja myöhemmin kutakin maata koskevien komission määräaikaiskertomusten yhteydessä.

2. Amsterdamin sopimuksen tultua voimaan toukokuussa 1999 Kööpenhaminassa määritellyistä poliittisista kriteereistä on tullut perusperiaate Euroopan unionista tehdyssä sopimuksessa. Euroopan unionista tehdyn sopimuksen konsolidoidun toisinnon 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti "unioni perustuu jäsenvaltioille yhteisiin vapauden, kansanvallan, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamisen sekä oikeusvaltion periaatteisiin". Näiden periaatteiden noudattaminen kuuluu jäsenvaltioiden velvoitteisiin.

Näiden periaatteiden noudattaminen voidaan varmistaa käyttäen poliittista menettelyä, josta on säädetty 7 artiklassa. Menettely voidaan käynnistää komission, Euroopan parlamentin tai jäsenvaltioiden aloitteesta, ja siihen sisältyy ennalta ehkäiseviä mekanismeja ja asianomaiseen jäsenvaltioon kohdistuvia seuraamuksia.

3. Ajatuksen vapaus, sananvapaus ja tiedonvälityksen vapaus sekä yhdistymisvapaus ja kokoontumisen vapaus ovat perusoikeuksia, sellaisina kuin ne taataan ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyssä Euroopan yleissopimuksessa (johon viitataan Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklan 2 kohdassa) ja kuin niitä sovelletaan Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytännössä sekä sellaisina kuin ne tunnustetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjassa. Perusoikeuksien kunnioittaminen on olennainen osa Kööpenhaminan poliittisia kriteerejä. Yleisemmällä tasolla perusoikeudet ovat myös osa EY:n oikeusjärjestystä EY:n tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti. Jos jäsenvaltio ei kunnioita perusoikeuksia käyttäessään perustamissopimuksen mukaisia oikeuksiaan ja täyttäessään velvollisuuksiaan, komissio voi käynnistää jäsenvaltiota vastaan rikkomisesta johtuvan menettelyn EY:n perustamissopimuksen 226 artiklan mukaisesti.

4. Jos jäsenvaltio lakkaa noudattamasta 6 artiklan 1 kohdan mukaisia periaatteita, komissio toimii vastauksen kohdassa 2 esitetyllä tavalla.

Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 7 artiklan mukaisesti neuvosto päättää, millaisiin toimenpiteisiin rikkomisesta syytettyä jäsenvaltiota vastaan ryhdytään. Yksi seuraamuksista voi olla jäsenvaltion hallituksen edustajan äänioikeuden pidättäminen neuvostossa. Nämä toimenpiteet eivät voi johtaa jäsenvaltion erottamiseen, koska tällaista mahdollisuutta ei sisälly unionin institutionaaliseen järjestelmään.

5. Vastaus tähän viimeiseen kysymykseen käy ilmi arvoisan parlamentin jäsenen kysymyksiin 2 ja 4 annetuista vastauksista.

(2004/C 88 E/0030) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-1384/03**

esittäjä(t): Gian Gobbo (NI) komissiolle

(8. huhtikuuta 2003)

Aihe: Turkin miehitys Irakin kurdialueella

Irakin sodan syttyessä Turkin hallitus ilmoitti haluavansa miehittää sotilaallisesti kahdenkymmenen kilometrin vyöhykkeen, joka sijaitsee Irakin kurdialueella ja on osittain itsenäinen. Nato on hyväksynyt tämän päätöksen. Kurdialueen asukkaat vastustavat tätä humanitaarisista syistä, ja kurdien poliittiset edustajat ovat moneen kertaan ilmaisseet jyrkän vastustuksensa varoittaen aseellisesta vastarinnasta.

Mikä on komission kanta tähän jatkuvaan Turkin uhoamiseen?

Onko Turkin joukkojen sijoittaminen Irakin kurdialueelle valmistelua alueen yhdistämiseksi Turkkiin?

Eikö komissio ole sitä mieltä, että Turkin käytös on sopimatonta maalle, joka hakee EU:n jäsenyyttä?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(21. toukokuuta 2003)

Euroopan neuvosto on ilmoittanut unionin olevan sitoutunut kunnioittamaan Irakin alueellista koskemattomuutta ja kaikkien irakilaisten, mukaan luettuina vähemmistöjen, oikeuksia. Lisäksi se kehotti kaikkia alueen maita pidättäytymään toimenpiteistä, jotka voisivat johtaa epävakaisuuden lisääntymiseen. Näin ollen yksipuolista Turkin hyökkäystä Irakiin olisi tarkasteltava sen valossa, että Turkilla on ehdokasaseman unionissa.

Komissio on tietoinen siitä, että Turkki on vahvistanut olevansa sitoutunut kunnioittamaan Irakin alueellista koskemattomuutta ja että Turkin parlamentti on sallinut mahdollisen joukkojen siirtämisen Pohjois-Irakiin puolustautuakseen alueelleen kohdistuvaa hyökkäystä, pakolaistulvaa ja PKK-KADEK:n terroristitoimia vastaan. Huhtikuun 10. päivänä Yhdysvaltojen ulkoministeri Colin Powell ja ulkoministeri Abdullah Gul sopivat Yhdysvaltojen varmistavan, että Irakin kurdit eivät saisi hallintaansa Kirkukia, samalla kun Turkki voisi lähettää pienen tarkkailuryhmän auttamaan konfliktin estämisessä. Tätä järjestelyä ehdotettiin tilanteen yleisen vakauden edistämiseksi.

(2004/C 88 E/0031) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1414/03**

esittäjä(t): Graham Watson (ELDR) komissiolle

(23. huhtikuuta 2003)

Aihe: Myanmarista tulevien pakolaisten vastaanottaminen Thaimaahan

Mitä toimia Euroopan komissio on toteuttanut vaatiakseen Thaimaan viranomaisia ottamaan Myanmarista tulevat pakolaiset jatkossakin vastaan sen sijaan, että näiltä evättäisiin pääsy Thaimaahan tai nämä pakkopalautettaisiin kotimaahansa?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(22. toukokuuta 2003)

Thaimaan viranomaiset ovat jo useiden vuosien ajan tarjonneet lähellä Thaimaan ja Burman rajaa sijaitsevilla pakolaisleireillä suojan noin 130 000:lle Burman/Myanmarin pakkosiirtolaiselle, jotka kuuluvat pääasiassa etniseen vähemmistöryhmään.

Yhteisö tarjoaa näiden pakolaisleirien ylläpitämiseen merkittävää rahoitustukea, joka kanavoidaan eurooppalaisten hallituksista riippumattomien järjestöjen kautta. Sen tuki käsittää lähinnä elintarvikkeita ja perustarvikkeita sekä lääkinnällistä apua ja koulutusta. Viime vuosina yhteisö on osoittanut näihin toimintoihin noin 7−7,5 miljoonaa euroa vuodessa.

Komissio on kansainvälisen yhteisön merkittävin yksittäinen rahoittaja ja se käy avointa vuoropuhelua Thaimaan viranomaisten kanssa kaikista näiden pakolaisten vastaanottoon ja kohteluun liittyvistä kysymyksistä.

Yleisellä tasolla komissio odottaa, että Thaimaa kunnioittaa sitoutumistaan kansainvälisten humanitaaristen periaatteiden kunnioittamiseen toimissaan, jotka liittyvät Burman/Myanmarin pakolaisiin. Tämä merkitsee, että burmalaiset pakolaiset otetaan vastaan Thaimaan alueelle toimien täysin yhteistyössä YK:n pakolaisasiain päävaltuutetun (UNHCR) kanssa ja että pakolaisia palautetaan kotimaahansa vain vapaaehtoisperiaatteella ja sillä ehdolla, että tilanne Burmassa/Myanmarissa kohenee.

Komissio on aikaisemmin ja uudelleen viime aikoina ilmaissut Thaimaan viranomaisille huolestuneisuutensa tiedoista, joiden mukaan uusia burmalaisia pakolaisia on kieltäydytty rekisteröimästä ja heitä on väkisin palautettu kotimaahansa.

Komission edustusto Thaimaassa jatkaa tilanteen seuraamista yhteistyössä jäsenvaltioiden edustajien kanssa ja suosittelee tarvittaessa uusia toimia.

(2004/C 88 E/0032)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1417/03

esittäjä(t): Bob van den Bos (ELDR), Margrietus van den Berg (PSE), Maria Martens (PPE-DE) ja Joost Lagendijk (Verts/ALE) komissiolle

(23. huhtikuuta 2003)

Aihe: Uskonnollisten vähemmistöjen asema Gujaratissa Intiassa

Intiassa viime vuosina herännyt hindujen fundamentalismi ilmenee lisääntyvänä väkivaltana uskonnollisia vähemmistöjä kohtaan.

Gujaratin osavaltiossa Intiassa tapahtui keväällä 2002 noin 2 000 muslimin joukkomurha. Sekä Amnesty International että Human Rights Watch kertoivat vähän aikaa sitten, että syyllisiä ei rangaistu ja ettei Intian hallitus ollut kiinnostunut auttamaan uhreja. Human Rights Watchin mukaan joukkomurha oli ennalta suunniteltu ja viranomaisten suurelta osin täytäntöönpanema ja tukema. Samojen lähteiden mukaan muslimiyhteisö joutuu yhä useammin asumaan getoissa. Jotkut hindujen ääriaineksia edustavat järjestöt huomauttavat säännöllisesti, että Gujaratin tapaus voisi toistua.

Väkivaltaisuuksia esiintyy myös kristittyjä kohtaan. Kääntymyksen vastainen 26. maaliskuuta 2003 hyväksytty laki uhkaa kristittyjen ja muiden uskonnollisten vähemmistöjen vapautta ja turvallisuutta.

1. Onko komissio valmis keskeyttämään kahdenvälisen avun antamisen Gujaratille, kunnes joukkomurhaan syyllistyneitä on selkeästi rangaistu, uhreille on palautettu heille kuuluva asema ja kristittyjen ja muslimivähemmistöjen syrjiminen on lopetettu ja samalla pantu täytäntöön Intian kansallisen ihmisoikeuskomission, Amnesty Internationalin ja Human Rights Watchin suositukset? Jos se ei ole valmis keskeyttämään avun antamista, miten se perustelee päätöksensä?

2. Miten ja milloin komissio on käsitellyt asiaa? Miten ja milloin komissio ottaa yhteyttä Intian hallitukseen, jotta Gujaratissa vallitsevaa tilannetta käsiteltäisiin? Euroopan unioni ilmaisi huolestumisensa asiasta viime vuoden huhtikuussa ja toukokuussa.

3. Mitä suosituksia komissio voi antaa Euroopan unionissa rekisteröidyille ja Gujaratissa toimiville yrityksille, jotta voitaisiin estää niitä tässä tilanteessa olemasta osallisina uskonnollisten ja muiden vähemmistöjen syrjintään?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(15. toukokuuta 2003)

Komissio on tietoinen yhteisöjen välisistä jännityksistä Gujaratissa ja ymmärtää arvoisan parlamentin jäsenen huolen. Komissio on täysin yhtä mieltä siitä, että Gujaratin rikoksiin syyllistyneet olisi saatettava oikeuden eteen, rikosten uhrien kunnia olisi palautettava ja uskonnollisten vähemmistöjen oikeudet olisi turvattava.

Unioni kunnioittaa ja edistää yleismaailmallisessa ihmisoikeuksien julistuksessa vahvistettuja periaatteita. Yhteisön ja Intian tasavallan yhteistyösopimuksessa säädetään muun muassa, että ihmisoikeuksien ja kansanvaltaisten periaatteiden kunnioittaminen on sopimuksen olennainen osa.

Näin ollen komission ja Intian välistä kehitysyhteistyötä toteutetaan kyseisten periaatteiden mukaisesti, eikä yhteisön kehitysohjelma Gujaratin kehitysohjelma muodosta tästä poikkeusta.

Valtaosa yhteisön kahdenvälisestä kehitysavusta Gujaratille ohjataan hallituksista riippumattomien järjestöjen kautta. Komission Gujaratille vuoden 2001 maanjäristyksen jälkeen myöntämästä 93 miljoonan euron määrästä vain 40 miljoonaa euroa on maksettu Gujaratin hallituksen välityksellä. Tämä määrä on suunnattu yksinomaan maanjäristyksessä vahingoittuneiden sairaaloiden jälleenrakennukseen ja komissio seuraa hyvin tarkasti ohjelman toteutumista.

Unioni on pyrkinyt lievittämään Gujaratin vaikeaa tilannetta monin tavoin, esimerkiksi toimittamalla humanitaarisen avun toimistonsa (ECHO) välityksellä uhreille avustuspakkauksen.

Unioni on lisäksi sopinut, että se käsittelee kaikkia demokratiaa ja ihmisoikeuksia Intiassa koskevia kysymyksiä Intian hallituksen kanssa käytävän säännöllisen ja jatkuvan rakentavan vuoropuhelun yhteydessä.

Kolmannen kysymyksen osalta komissiolla ei ole toimivaltuuksia antaa yksityisille yrityksille erityisiä suosituksia siitä, miten niiden tulisi toimia kolmansissa maissa. Komissio on kuitenkin sitoutunut kehottamaan yrityksiä noudattamaan Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) yritysten yhteiskunnallista vastuuta koskevia suuntaviivoja. Kyseisissä suuntaviivoissa vedotaan tarpeeseen kunnioittaa ja suojella työntekijöiden ihmisoikeuksia ja välttää vähemmistöryhmien syrjintää.

(2004/C 88 E/0033) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1467/03**

esittäjä(t): Charles Tannock (PPE-DE) komissiolle

(29. huhtikuuta 2003)

Aihe: Katulapsien surmaaminen Guatemalassa ja Hondurasissa

Kysymyksen esittäjä on kuullut väitteitä, joiden mukaan Guatemalassa ja Hondurasissa on surmattu katulapsia. Kyseisten maiden hallitukset kieltävät kuitenkin jyrkästi kyseiset väitteet. Onko komissio saanut jonkin riippumattoman vahvistuksen edellä esitettyjen väitteiden paikkansapitävyydelle, ja onko se ottanut asian esille kyseisten maiden hallitusten kanssa? Tietääkö komissio, järjestetäänkö Guatemalassa ja Hondurasissa majoitusta ja suojaa kaikille alle 16-vuotiaille kodittomille lapsille, ja mitä vaihtoehtoja kaduilla vaelteleville lapsille on tarjolla? Onko komissio vaatinut kyseisen alueen maiden hallituksia varmistamaan, että lakia rikkovat lapset saavat kaikissa tapauksissa rangaistuksen oikeusvaltioperiaatteen mukaisesti ja että silloin, kun se on mahdollista, lapsia tuetaan, jotta voidaan estää heidän ajautumisensa rikoksen polulle?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(22. toukokuuta 2003)

Komissio kehottaa arvoisaa parlamentin jäsentä tutustumaan Newton Dunnin ja Baroness Ludfordin kirjalliseen kysymykseen E-0356/03 [1], Roger Helmerin kirjalliseen kysymykseen E-0086/03 [2] ja Phillip Whiteheadin kirjalliseen kysymykseen E-0097/03 [2] annettuun samaa aihetta koskevaan yhteiseen vastaukseen.

Guatemalan osalta komissio haluaa lisätä seuraavat seikat.

— Komissio on tietoinen siitä, että Yhdistyneiden Kansakuntien valvontakäynti Guatemalassa (Minugua) sekä paikalliset ja kansainväliset ihmisoikeusjärjestöt ovat raportoineet ihmisoikeuksien yleisestä heikkenemisestä viime kuukausina ja samanaikaisesti, kun katulapsiin on kohdistunut useita hyökkäyksiä ja heitä on murhattu. Erityisesti ihmisoikeusjärjestö Inter-American Human Rights Commission on nimenomaisesti muistuttanut, että Guatemalan valtio ei noudata joukkoa suosituksia, joiden tarkoituksena on taata valtion viranomaisten tekemien ihmisoikeusloukkausten torjuminen, katulapsiin kohdistuvat loukkaukset mukaan lukien. Hondurasin tapaan Guatemalasta ei ole kuitenkaan löydetty mitään todisteita virallisesta valtion noudattamasta politiikasta, jonka tarkoituksena olisi ihmisoikeuksien loukkaaminen.

— Komissio jatkaa kehotuksiaan Guatemalan viranomaisille, jotta nämä tehostaisivat ponnistuksiaan varmistaa oikeusvaltioperiaatteen noudattaminen. Parlamentin huhtikuussa 2003 hyväksymän ihmisoikeuksia Guatemalassa koskevan päätöslauselman mukaisesti komission päätavoite Guatemalaa käsittelevän neuvoa-antavan ryhmän kokouksessa, joka on tarkoitus pitää toukokuun alussa Guatemala Cityssä, on rohkaista paikallisia viranomaisia ja yhteiskuntaa nopeuttamaan vuonna 1996 allekirjoitettujen rauhansopimusten täytäntöönpanoa, edistää ihmisoikeuksia ja vahvistaa oikeusjärjestelmää.

[1] Katso sivu 11.
[2] Katso sivu 5.

(2004/C 88 E/0034)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1469/03

esittäjä(t): Paulo Casaca (PSE) komissiolle

(30. huhtikuuta 2003)

Aihe: Pidätysten aalto Kuubassa

Fidel Castron diktatuurihallitus on ryhtynyt vainoamaan saaren toisinajattelijoita, mikä on ilmeisesti reaktio erään komissaarin Kuuban vierailua, komission edustuston avaamista, ja kyseisen komissaarin julkisia, Kuuban liittymistä Cotonoun sopimukseen tukevia lausuntoja vastaan.

Euroopan parlamentissa 8. huhtikuuta käydyn keskustelun aikana tämän kysymyksen esittäjä saattoi hämmästyksekseen huomata, että komissio ilmoitti jatkavansa rakentavan keskustelun politiikkaansa sen sijaan, että se olisi ilmoittanut edellä mainitun Kuuban edustuston avaamisen peruuttamisesta, esittänyt vastalauseen toisinajattelijoiden pidättämisestä, ilmoittanut Kuuban Cotonoun sopimuksen jäädyttämisestä tai edes pyytänyt kyseisessä maassa olevan edustajansa kuultavaksi.

Onko komissio tietoinen, että se niin kutsutulla rakentavan keskustelun politiikallaan edistää maailman diktatuurihallitusten vahvistumista, kuten sen Iranin-politiikka jo osoitti?

Onko komissio tietoinen, että sen asenne on jyrkässä ristiriidassa EU:n toimielinten demokratian periaatteiden ja tavoitteiden kanssa?

Mitä komissio aikoo tehdä tarkistaakseen asennettaan?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(5. kesäkuuta 2003)

Unioni on noudattanut ”rauhanomaisen demokratiaan siirtymisen” helpottamiseksi Kuubassa ”rakentavien sitoumusten” politiikkaa vuodesta 1996 lähtien. Yhteisessä kannassa otetaan etäisyyttä sellaisten pakottavien toimenpiteiden käyttöön, jotka voisivat lisätä Kuuban kansan taloudellista ahdinkoa. Sen sijaan siinä asetetaan etusijalle Kuuban viranomaisten ja kansalaisyhteiskunnan kanssa käytävä rakentava vuoropuhelu, jotta voitaisiin edistää ihmisoikeuksien kunnioittamista ja todellista prosessia kohti moniarvoista demokratiaa. Komissio on vakaasti sitä mieltä, että rakentavien sitoumusten politiikalla on enemmän menestymisen mahdollisuuksia kuin eristämiseen ja kauppasaartoihin tähtäävällä politiikalla.

Hiljattain tapahtuneet laajat toisinajattelijoiden pidätykset, puolueelliset oikeudenkäynnit, toisinajattelijoiden saamat mielivaltaiset ja kohtuuttomat tuomiot sekä kuubalaisen autolautan kaappaamisesta syytettyjen kolmen Kuuban kansalaisen teloitus ovat kuitenkin johtaneet yhteisön pikaiseen, päättäväiseen ja jatkuvaan reagointiin. Komissio on tukenut täysin ja aktiivisesti toimia, joihin tässä yhteydessä on ryhdytty.

Yhteisö on yhdessä jäsenvaltioiden kanssa tuominnut voimakkaasti tällaiset pidätykset 26. maaliskuuta 2003 julkaistussa julistuksessa, jota seurasi unionin virallinen yhteydenotto Havannaan Kuuban viranomaisten painostamiseksi vapauttamaan vangit välittömästi. Unioni teki 18. huhtikuuta 2003 seuraavan virallisen yhteydenoton Havannaan 14. huhtikuuta 2003 annetun neuvoston ilmoituksen jälkeen.

Yhdistyneiden Kansakuntien ihmisoikeustoimikunnassa huhtikuussa 2003 Genevassa esitetyssä maailman ihmisoikeuksia koskevassa Euroopan unionin lausumassa myös korostettiin vakavaa huolestuneisuutta. Lausumassa pyydettiin vapauttamaan pikaisesti pidätetyt, joiden unioni katsoo olevan mielipidevankeja.

Hiljattain on sovittu lisätoimista, kuten Kuuban ihmisoikeustilanteen uudesta arvioinnista yhteisen kannan puitteissa tehtävää tarkastelua varten, kahdenvälisten korkean tason vierailujen rajoittamisesta, Kuuban vappupäivän juhlallisuuksiin osallistumatta jättämisestä sekä kuubalaisten toisinajattelijoiden kutsumisesta kansallispäivän juhlallisuuksiin.

Lisäksi komissio päätti 30. huhtikuuta lykätä Kuuban Cotonoun sopimukseen liittymistä koskevan hakemuksen tarkastelua, millä ilmaistaan, että nämä viimeaikaiset tapahtumat eivät edistä unionin ja Kuuban välisen yhteistyön kehittämistä. Vastatoimena tälle päätökselle Kuuban viranomaiset päättivät 16. toukokuuta peruuttaa Cotonoun sopimukseen liittymistä koskevan hakemuksensa.

(2004/C 88 E/0035) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1471/03**

esittäjä(t): Herman Schmid (GUE/NGL) komissiolle

(30. huhtikuuta 2003)

Aihe: Guantanamon vangit

Guantanamossa Kuubassa pidettävät vangit ovat joutuneet oikeudelliseen tyhjiöön. Heiltä on evätty perustavaa laatua oleva oikeus puolustaa itseään oikeudessa. Yhdysvaltain hallinto on kieltäytynyt myöntämästä heille sotavangin asemaa, koska jos he olisivat sotavankeja, heillä olisi syytesuoja monien sodan aikana tehtyjen tekojen osalta. Yhdysvaltain hallinto väittää vankien olevan ”laittomia taistelijoita”, jolloin heidän oikeudellinen asemansa on epäselvä.

Ihmisoikeusjärjestöt ja muutamat maat ovat arvostelleet Yhdysvaltoja siitä, ettei se ole sallinut vankien tuomista siviilioikeuden eteen.

Mihin toimiin Euroopan unioni aikoo ryhtyä sen varmistamiseksi, että Guantanamossa vangittuina pidettävät unionin kansalaiset saavat mahdollisuuden puolustaa itseään oikeudessa?

Hyväksyykö Euroopan unioni — Geneven yleissopimuksen huomioon ottaen — vankien uuden aseman ”laittomina taistelijoina”?

Katsooko Euroopan unioni, että laittomien menetelmien käyttö, kuten ihmisten vangitseminen määrittelemättömäksi ajaksi, on joissakin tapauksissa perusteltua osana terrorismin vastaista taistelua?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(22. toukokuuta 2003)

Erityistoimista Guantanamo Bayssä vangittuina olevien unionin kansalaisten hyväksi komissio toteaa, että vastuun tällaisista mahdollisista toimista on kuuluttava asianomaiselle jäsenvaltiolle.

Vankien asemasta, kohtelusta ja vangitsemisajan pituudesta unioni on johdonmukaisesti korostanut (esimerkiksi YK:n ihmisoikeuskomissiossa (UNCHR) ja YK:n yleiskokouksen kolmannessa komiteassa), että terrorismin vastaisessa taistelussa on kunnioitettava täysin oikeusvaltioperiaatetta, ihmisoikeuksia, perusvapauksia ja humanitaarista lainsäädäntöä. Myös 59. ihmisoikeuskomissiossa 2003 antamassaan lausunnossa ”Human Rights in the World” unioni korosti, että terrorismin vastaisissa toimenpiteissä on noudatettava kidutuksen ja julman, epäinhimillisen tai alentavan kohtelun ehdotonta kieltoa niiden kaikissa muodoissa ”aina ja kaikkialla”. Unionin kannan varauksettomuus osoittaa, että unioni ei missään olosuhteissa tunnusta ihmisoikeuksien kunnioittamisesta luopumisen oikeutusta terrorismin vastaisessa taistelussa.

Myös 59. ihmisoikeuskomissiossa unioni kannatti ihmisoikeuksien suojaamista terrorismin torjunnassa koskevaa Meksikon päätöslauselmaehdotusta, johon sisältyy määräys, että YK:n ihmisoikeuksien päävaltuutetun on tutkittava kysymystä ihmisoikeuksien kunnioittamisesta terrorismin vastaisessa taistelussa ja annettava valtioiden tähän liittyviä velvollisuuksia koskevia suosituksia sekä neuvoja.

Kahdesti vuodessa järjestettävä troikan vuoropuhelu EU:n ja Yhdysvaltojen välillä tarjoaa mahdollisuuden keskustella ihmisoikeuksiin liittyvistä ongelmista. Kuten unionin ihmisoikeuksia koskevassa vuosikertomuksessa vuodelta 2002 todetaan, tämä on antanut unionille mahdollisuuden ottaa esille kysymyksen Guantanamon vankien kohtelusta.

(2004/C 88 E/0036) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1484/03**

esittäjä(t): Charles Tannock (PPE-DE) komissiolle

(2. toukokuuta 2003)

Aihe: Yleisen tullietuusjärjestelmän viidennen alan tuotteille myönnettyjen etuuksien asteittainen vähentäminen ja vaihtoehdot laittomalle huumausaineiden tuotannolle Kolumbiassa

Kolumbia on nyt jonkin aikaa päässyt nauttimaan yleisen tullietuusjärjestelmän viidenteen alaan kuuluville tuotteille myönnetyistä tullietuuksista, niin kutsutusta huumausaineiden vastaisesta järjestelystä. Tällä erityisjärjestelyllä pyritään auttamaan Kolumbiaa sen taistelussa laitonta huumausaineiden tuotantoa vastaan parantamalla muiden tuotteiden, esimerkiksi leikkokukkien, tuotantomahdollisuuksia. Vaikka Kolumbian markkinaosuus on Eurostatin tilastojen mukaan laskenut 20,15 prosentista 15,41 prosenttiin vuosina 1997–2001, komission uskotaan kannattavan viidennen alan tuotteisiin liittyvien etuuksien asteittaista poistamista.

Voiko komissio perustella kantansa ja kertoa, katsooko se yleisen tullietuusjärjestelmän huumausaineiden vastaisen järjestelyn ja viidennen alan tuotteille myönnettyjen etuuksien asteittaisen vähentämisen olevan ristiriidassa keskenään? Millä muulla tavalla komissio voi tukea suoraan Kolumbian viranomaisia näiden pyrkimyksissä kannustaa muiden kuin huumausainelajikkeiden viljelyyn?

Pascal Lamyn komission puolesta antama vastaus

(27. toukokuuta 2003)

Yleisen tullietuusjärjestelmän (GSP-järjestelmän) tarkoituksena on edistää tuensaajamaiden taloudellista kehitystä lisäämällä niiden vientiä unioniin. Järjestelmän tavoitteena on käynnistää uuttaa vientiä tuensaajamaista. Tämä tarkoittaa, että etuuskohtelun on päätyttävä, kun tämä tavoite on saavutettu. GSP-järjestelmä on kannustin, joka on poistettava, kun sitä ei enää tarvita, ja siinä on keskityttävä sitä eniten tarvitseviin maihin ja aloihin.

Kolumbialaiset leikkokukat (GSP-järjestelmän viides ala) ovat saavuttaneet itse hyvin kilpailukykyisen aseman kansainvälisillä markkinoilla. Etuuksien asteittainen vähentäminen ei estä Kolumbiaa viemästä kukkia, joiden menestykseen vaikuttaa enemmän niiden laatu, hintataso ja muu vastaava kuin eurooppalaisilta maahantuojilta perittävien tullien palauttaminen käyttöön. Näin ollen GSP-järjestelmän olisi nyt autettava Kolumbiaa monipuolistamaan toimintaansa ja keskittymään muihin tuotteisiin, joiden viennin lisäämiseen Kolumbialla on mahdollisuuksia.

GSP-järjestelmään sisältyvää huumausaineita koskevaa järjestelmää on sovellettu täysin vuosina 1992–2002 ilman etuuksien asteittaista vähentämistä. Etuuksien asteittainen vähentäminen on kuitenkin tärkeä osa huumausaineita koskevan järjestelmän tavoitteita ja syrjimätöntä soveltamista Maailman kauppajärjestön (WTO) sopimuksissa määrätyn EY:n velvoitteen mukaisesti. Kolumbian tapauksessa kuitenkin yli 85 prosenttia maan leikkokukkien (jotka muodostavat suurimman osan viidennestä alasta) viennistä suuntautuu Yhdysvaltojen markkinoille.

Huumausaineita koskevan järjestelmän mukainen Kolumbian nauttima etuoikeutettu pääsy yhteisön markkinoille on lähes paras mahdollinen kauppaetuuskohtelu, joka voidaan myöntää kehitysmaalle. Näin ollen kysymyksessä mainitun Kolumbian osuuden vähenemisen yhteisön markkinoilla on katsottava johtuvan taloudellisen kilpailukyvyn laajemmista näkökohdista.

Komissio katsoo, että komission GSP-järjestelmään sisältyvän huumausaineita koskevan järjestelmän edistäminen ja toisaalta etuuksien asteittainen vähentäminen eivät ole ristiriidassa keskenään.

(2004/C 88 E/0037) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1492/03**

esittäjä(t): Margrietus van den Berg (PSE) komissiolle

(2. toukokuuta 2003)

Aihe: Neuvottelut kahvista

Voiko komissio kertoa Euroopan unionin ja Euroopan kahvijärjestön (European Coffee Federation) käynnissä olevien neuvottelujen edistymisestä? Neuvottelujen tarkoituksena on luoda erillinen järjestelmä, jolla tarkkaillaan Euroopan unioniin tuodun kahvin laatua.

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(5. kesäkuuta 2003)

Kuten arvoisa parlamentin jäsen tietää, komissio on kannattanut neuvottelujen kaikissa vaiheissa sitä, että Kansainvälinen kahvineuvosto (ICO) hyväksyisi vientikahvien vähimmäisnormeja koskevan päätöslauselman 407.

Edellä mainitun päätöslauselman asianmukaista täytäntöönpanoa varten jäsenten on tehtävä parhaansa ohjelman tavoitteiden tukemiseksi ja yhteistyön toteuttamiseksi tietojenvaihdon alalla erityisesti sellaisen tuonnin tapauksessa, joka ei vastaa sovittuja normeja. Näin ollen komissio ja Euroopan kahvijärjestö (ECF) ovat sopineet kattavien ja avointen tietojen takaamiseksi, että ECF ilmoittaa komissiolle neljännesvuosittain tuonnista, joka ei ole päätöslauselman 407 mukaista. Tämän perusteella komissio toimittaa tiedot ICO:lle Lontooseen.

Komissio on muistuttanut ECF:ää useita kertoja tarpeesta hankkia tietoja ja pyytänyt sen pääsihteeriä kiinnittämään huomiota ECF:n tekemään sitoumukseen ja rooliin, joka yksityisen sektorin on tässä yhteydessä otettava.

Komissio pahoittelee, että tietoja ei ole toimitettu ensimmäisen vuosineljänneksen päättymisestä lähtien päätöslauselman täytäntöönpanon jälkeen.

Komissio on jatkuvasti yhteydessä ECF:ään ja toivoo vielä, että kahviteollisuuden piirissä voidaan löytää pikaisesti tyydyttävä ratkaisu. Komissio vakuuttaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että jos nykyinen tilanne jatkuu, sen yksiköt toimivat ICO:n puitteissa saadakseen käyttöön sitovamman järjestelmän avoimuuden ja ICO:n päätöslauselman 407 asianmukaisen täytäntöönpanon takaamiseksi.

(2004/C 88 E/0038) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1497/03**

esittäjä(t): Glyn Ford (PSE) komissiolle

(5. toukokuuta 2003)

Aihe: EU:n omaisuuden tuhoaminen Palestiinassa

EU:n rahoittamia perusrakenteita on tuhoutunut tai vaurioitunut Palestiinassa jatkuvien selkkauksien vuoksi. Mikä on niiden tämänhetkinen tilanne?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(23. kesäkuuta 2003)

Unionin puheenjohtajavaltion pyynnöstä komissio laati alustavan listan EU-rahoitteisista (komissio ja jäsenvaltiot) hankkeista, joita Israelin sotajoukot ovat tuhonneet tai vahingoittaneet. Komission Jerusalemin toimisto päivittää säännöllisesti tuhoutuneiden hankkeiden listaa yhdessä jäsenvaltioita Jerusalemissa ja Ramallahissa edustavien toimistojen kanssa. Paikallisten olosuhteiden vuoksi tämä tehtävä on ollut vaikea toteuttaa. Viimeksi lista päivitettiin 14. joulukuuta 2002, jolloin vahinkojen kokonaisarvo oli 24 014 000 euroa. Noin neljännes tästä summasta on yhteisön rahoittamaa ja loput jäsenvaltioiden rahoittamaa.

Laskelmiin sisältyy vain aineellisen infrastruktuurin korvaamisesta aiheutuvat kustannukset (rakennukset ja varustelu) eikä niihin sisälly epäsuoria menetyksiä kuten hankkeiden viivästymisiä tai keskeytymisiä. Lisäksi lista ei ota huomioon lukuisia EU-rahoitteisia hankkeita, jotka eivät kykene toimimaan kunnolla Israelin sotatoimien vuoksi. Tähän lukeutuu esimerkiksi pääsy Gazan eurooppalaiseen sairaalaan tai infrastruktuuriin liittyvien hankkeiden viivästyminen (raaka-aineiden saannin vaikeutumisen vuoksi).

Tästä aiheesta on useaan otteeseen keskusteltu Israelin viranomaisten kanssa. Unionin puheenjohtajavaltio on nostanut asian esille tammikuussa 2002, ja aihetta on käsitelty myös assosiaationeuvostossa Israelin kanssa 21. lokakuuta 2002.

(2004/C 88 E/0039) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1559/03**

esittäjä(t): Claude Moraes (PSE) komissiolle

(7. toukokuuta 2003)

Aihe: Somalian tilanne

Voiko komissio kertoa näkemyksensä Somalian poliittisesta nykytilanteesta?

Voiko komissio kertoa tuoreimmat tiedot sen kohdistamista avustus- ja kauppapaketeista Somaliaan?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(1. heinäkuuta 2003)

Mbagathissa Keniassa hallitusten välisen kehitysviranomaisen (Intergovernmental Authority on Development — IGAD) alaisuudessa sekä Euroopan unionin ja kansainvälisen yhteisön tukemana käytävä kansallinen sovitteluprosessi on saavuttamassa tärkeän vaiheen. Neuvottelut saattavat pian johtaa peruskirjan luonnoksen sekä konferenssin jälkeisen välivaiheen toimintasuunnitelman hyväksymiseen. Toimintasuunnitelmaan sisältyy myös kansallisten hallintorakenteiden määrittely. Koska Somalia on pilkkoutunut klaanien hallitsemiin alueisiin kuluneiden 12 vuoden aikana, maan poliittinen tulevaisuus on vielä epävarma.

Somaliassa toteutuvat ratkaisut riippuvat useiden tekijöiden summasta kuten:

— somialialaisten osapuolten valmiuksista ratkaista monet erimielisyytensä; osapuolet, kuten hawye- ja darod-klaanit — ovat ryhmittyneet heterogeenisiksi poliittisiksi ryhmittymiksi, joita ovat muun muassa Siirtymävaiheen kansallinen hallitus sekä Somalian palautus- ja sovitteluneuvosto;

— alueen osapuolten sitoutumisesta käyttämään poliittista vaikutusvaltaansa Somaliassa rauhan ja sovinnon edistämiseksi;

— siitä, että kansainvälinen yhteisö valvoo asianmukaisesti nykyisen vihamielisyyksien lopettamista koskevan sopimuksen ja Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston Somalialle asettamaa asesulkua koskevien päätöslauselmien noudattamista. Lisäksi on sovittu siitä, että kun Somalian osapuolet saavuttavat ratkaisuja, kansainvälinen yhteisö antaa niihin pikaisesti taloudellista, teknistä ja poliittista tukea.

EU on useita kertoja toistanut tukevansa IGAD:n rauhanaloitetta Somaliassa ja olevansa sitoutunut edistämään Somalian kehitystä. EU:n Somaliaa koskevat poliittiset linjaukset esitetään yleisten asioiden neuvoston heinäkuussa 2002 antamissa Somaliaa koskevissa päätelmissä.

Huomattavin Mbagathin konferenssista poissa oleva osapuoli on Somalimaa, joka julistautui yksipuolisesti itsenäiseksi vuonna 1991, jonka jälkeen se perusti omat toimielimet ja on saavuttanut melko vakaat olot alueellaan.

Yhteisö on harjoittanut kehitysyhteistyötä Somaliassa koko ajan vaikeasta tilanteesta huolimatta. Joulukuussa 2001 Euroopan unionin ja Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden yhteisneuvosto (EU:n ja AKT:n yhteisneuvosto) päätti myöntää Somalialle Euroopan kehitysrahastosta (EKR) erityisen määrärahan (199 miljoonaa euroa) vuosiksi 2002–2007. Tätä määrärahaa täydennetään vuosittain komission talousarviosta erityisesti humanitaariseen apuun myönnettävillä määrärahoilla (6 miljoonaa euroa vuonna 2003).

EU:n ja AKT:n yhteisneuvoston päätöksen perusteella komissio hyväksyi kesäkuussa 2002 ensimmäisen ohjelman (50 miljoonaa euroa), jota pannaan täytäntöön sillä aikaa, kun uutta kunnostusohjelmaa (arvioilta 75–100 miljoonaa euroa) arvioidaan. Kunnostusohjelma on tarkoitus saattaa komission hyväksyttäväksi vuoden 2003 loppuun mennessä.

Yhteisön tällä hetkellä Somaliassa harjoittama kehitysyhteistyö määritellään asiakirjassa Strategy for special aid to Somalia (huhtikuu 2002) [1]. Somalian tapauksessa joustavuus, tiukka puolueettomuus ja paikallistason yhteydet ovat olleet keskeisellä sijalla yhteisön toimissa. Yhteisön ohjelmat perustuvat rauhan kannustimeen ja edellyttävät valmiuksia antaa apua eri aloilla kattaen kaikki alat humanitaarisesta avusta hätäapuun ja kunnostusavusta kehitysapuun. Koska yhteisön toimissa etusijalle asetetaan rauhan kannustimeen perustuva lähestymistapa ja paikallistason yhteydet, useimmista yhteisön toimien toteuttamisesta huolehtivat eurooppalaiset valtiosta riippumattomat järjestöt ja Yhdistyneiden Kansakuntien erityisjärjestöt.

Vallitsevien olosuhteiden vuoksi Somalian ja EU:n välinen kauppa on käytännössä olematonta.

[1] http://europa.eu.int/comm/development/body/csp_rsp/csp_en.cfm

(2004/C 88 E/0040) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-1630/03**

esittäjä(t): Nelly Maes (Verts/ALE) komissiolle

(8. toukokuuta 2003)

Aihe: Romaninaisten pakkosteriloinnit

Viitaten Nelly Maesin ja Erik Meijerin esittämiin romaninaisten pakkosterilointeja Slovakiassa koskeneisiin kirjallisiin kysymyksiin E-0575/03 [1] ja E-0434/03 [2] haluaisin saada selvennystä niihin annettuihin vastauksiin.

Erik Meijerille antamassaan vastauksessa komissio toteaa, että laajentumisesta vastaava komission jäsen lähetti tästä aiheesta viipymättä Slovakian pääministerille Dzurindalle kirjeen, jossa hän korosti kyseisten syytösten vakavuutta ja jossa hän totesi, että mikäli väitteet osoittautuvat paikkansa pitäviksi, kyse olisi mitä vakavammasta ihmisoikeusrikkomuksesta.

Nelly Maesille antamassaan vastauksessa komissio lisää viime mainittuun lauseeseen ehdon: "… mikäli viranomaiset ovat tukeneet kyseisiä käytäntöjä tai sallineet ne tai mikäli ne eivät ole toteuttaneet asianmukaisia lainsäädäntötoimia niiden suhteen".

Vastauksesta voi päätellä, että kyse on vakavasta ihmisoikeusrikkomuksesta vain siinä tapauksessa, että viranomaiset olivat tietoisia niistä eivätkä toimineet riittävän ponnekkaasti niiden lopettamiseksi.

ERRC:n (European Roma Rights Center, romanien oikeuksia ajava järjestö Euroopassa) raportit osoittavat kyllin selvästi, että viranomaiset olivat tietoisia kyseisestä ongelmasta. Ongelma oli olemassa jo ennen Slovakian valtion perustamista, se on ollut olemassa sen jälkeenkin ja se on ollut jatkuvasti esillä.

Myöntääkö komissio tämän vuoksi, että Slovakiassa esiintyy vakavia ihmisoikeusrikkomuksia, ja mikäli vastaus on myönteinen, mitä seurauksia se katsoo kyseisillä rikkomuksilla olevan?

[1] EUVL C 33 E, 6.2.2004, s. 55.
[2] Katso sivu 12.

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(5. kesäkuuta 2003)

Komissio on vastauksissaan aiempiin romanien kohtelua koskeviin kirjallisiin kysymyksiin, erityisesti parlamentin jäsen Erik Meijerin kysymykseen E-0434/03 ja arvoisan parlamentin jäsenen kysymykseen E-0575/03, ilmaissut olevansa huolestunut syytöksistä, joiden mukaan lääkärit steriloivat romaninaisia Itä-Slovakiassa ilman heidän suostumustaan tai pakotetulla suostumuksellaan.

Viitatessaan erityisesti viranomaisiin komissio ei tarkoittanut, että "vakavasta ihmisoikeusrikkomuksesta ei voi olla kyse, jos hallitus ei ole ollut siitä tietoinen", kuten arvoisa parlamentin jäsen päättelee, vaan halusi ilmaista, että valtion sisäisen julkisoikeuden mukaisesti valtion voidaan tosiaankin katsoa syyllistyneen ihmisoikeusrikkomuksiin, jos sen voidaan katsoa syyllistyneen tekoihin, joista sitä epäillään. Siksi vastauksessa kirjalliseen kysymykseen E-0575/03 tehtiin tällainen viittaus. Kansainvälisen oikeuden mukaisesti valtion velvollisuutena on huolehtia siitä, että pakkosterilisaatiosta rankaisemiseksi on olemassa oikeudelliset säännökset, ja varmistaa rikosoikeudenkäyntien puolueettomuus.

Komissio on kehottanut Slovakian viranomaisia suorittamaan tarvittavan rikostutkinnan ja korjaamaan mahdollisia syrjiviä toimenpiteitä. Tällä hetkellä rikostutkinta on vielä käynnissä, eikä tutkinnassa ole vielä saatu näytetyksi toteen edellä mainittuja syytöksiä, jotka oikeiksi osoittautuessaan johtavat Slovakian rikoslain mukaisesti rangaistuksiin. Komissiolla ei ole oikeutta puuttua käynnissä olevaan tutkintaan itsenäisessä valtiossa eikä arvioida ennakolta sen tuloksia. Komissio kuitenkin jatkaa tämän vakavan asian tarkkaa seurantaa.

Lopuksi komissio haluaa ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että tämän asian raportointiin osallistuneiden kansalaisjärjestöjen kanssa käytyjen yksityiskohtaisten keskustelujen jälkeen komissio harkitsee, että se sisällyttäisi vuoden 2003 kansalliseen Phare-ohjelmaan erityisen romanien terveyttä koskevan hankkeen romanivähemmistön tilanteen parantamiseksi tällä tärkeällä osa-alueella.

(2004/C 88 E/0041) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1665/03**

esittäjä(t): Luigi Vinci (GUE/NGL) komissiolle

(19. toukokuuta 2003)

Aihe: Kurdin kielen opetus Turkissa

Turkin parlamentti hyväksyi noin 10 kuukautta sitten uusia lakeja, jotka sallivat yksityisten kurdin kieltä opettavien koulujen perustamisen.

Näissä laeissa säädetään kuitenkin myös seuraavaa:

— yksityisissä kouluissa, joissa jo opetetaan vieraita kieliä, ei voida opettaa kurdia, eli kurdin opettamiseksi pitää perustaa aivan uusi koulu;

— kurdia voivat opettaa vain kurdin kielen opettajan loppututkinnon suorittaneet opettajat. Kurdin kieltä ei vielä vuosi sitten virallisesti edes ollut olemassa Turkissa, joten ei voinut olla myöskään kouluja, joissa olisi koulutettu kurdin kielen opettajia;

— kurdin opettajat eivät saa olla ulkomaalaisia.

Näin ollen missäänpäin Turkkia ei ole voitu avata kurdin kielen kouluja.

Lisäksi lakien mukaan kurdin kursseille saavat osallistua ainoastaan täydellisesti turkkia hallitsevat henkilöt, joilla on kielitaidostaan todiste eli peruskoulun ala-asteen tutkinto. Tämä merkitsee käytännössä, että vain yli 15-vuotiaat saavat osallistua kursseille, mutta eivät suinkaan kaikki, ottaen huomioon Turkin kaakkoisosan korkean lukutaidottomuusasteen.

Kyse on selkeästi Turkin kurdien, Euroopan unionin ja sen Turkin kansalaisoikeuksista esittämien pyyntöjen raa'asta ja kyynisestä pilkkaamisesta.

Voiko komissio arvioida näitä tietoja ja katsooko se velvollisuudekseen tehdä selväksi Turkin hallitukselle, että tällainen toiminta tuhoaa täydellisesti sen mahdollisuudet päästä Euroopan unioniin?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(19. kesäkuuta 2003)

Komissio on tietoinen Turkin kansalaisten perinteisesti käyttämiä kieliä ja murteita (muita kuin turkin kieltä) koskevien säännösten tilanteesta. Niistä on säädetty kansallisesta koulutuksesta vastaavan ministeriön 20. syyskuuta 2002 antamassa asetuksessa.

Komissio on Turkin viranomaisten kanssa käymässään säännöllisessä vuoropuhelussa esittänyt huolensa rajallisista mahdollisuuksista opettaa muita kieliä ja murteita kuin turkkia. Komissio katsoo, että lainsäädännön vaatimukset voivat estää muiden kielten kuin turkin opettamisen.

Hiljattain hyväksytyssä tarkistetussa liittymistä valmistelevassa kumppanuudessa Turkin kanssa vaaditaan varmistamaan kulttuurinen monimuotoisuus ja takaamaan kulttuuriset oikeudet kaikille kansalaisille heidän alkuperästään riippumatta. Siihen liittyy tarve taata todelliset mahdollisuudet koulutukseen sekä radio- ja televisiolähetysten seuraamiseen muillakin kielillä kuin turkiksi toteuttamalla olemassa olevia toimia ja poistamalla jäljellä olevat rajoitukset, jotka ovat näiden mahdollisuuksien esteenä.

Unionin ehdokasvaltiona Turkki pyrkii täyttämään Kööpenhaminassa asetetut poliittiset ehdot, joista yksi on vähemmistöjen kunnioittaminen ja suojeleminen. Tässä suhteessa komissio jatkaa muulla kuin turkin kielellä annettavan opetuksen tilanteen seuraamista Turkissa. Sen yhteydessä arvioidaan myös lainsäädäntöympäristöä, jossa tällainen opetus sallitaan.

(2004/C 88 E/0042) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1678/03**

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(19. toukokuuta 2003)

Aihe: Angolan lapsisotilaat

Tiedotusvälineissä viime aikoina esitettyjen tietojen mukaan Angolan hallitus on vapauttanut maan sisällissodassa taistelleet lapset pakollisesta varusmiespalvelusta.

Human Rights Watch -ihmisoikeusjärjestö ilmoitti muutama päivä sitten, että tässä tilanteessa olevia lapsia olisi luultavasti jopa 11 000.

Maailmanpankki on lahjoittanut 30 miljoonaa dollaria lapsisotilaiden hyväksi toteutettaviin hankkeisiin.

— Onko komissiolla tietoa kuinka paljon (arviolta tai todennäköisesti) lapsia palveli Angolan sisällissodan aikana konfliktiin osallistuneissa joukoissa?

— Miten se arvioi näiden lasten tilannetta nyt kun armeijoita riisutaan aseista, perheitä yhdistetään ja väestö asettuu taas kotisijoilleen — kaikki Angolan valtioelinten toteuttamia ja kansainvälisen yhteisön tukemia toimia?

— Aikooko se tarkastella erikseen joko kaikkien tai orvoksi jääneiden tai vammautuneiden lapsisotilaiden kuntouttamista, hoitoa ja koulutusta koskevia asioita?

— Mitä se on tehnyt tai aikoo tehdä tässä asiassa?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(11. heinäkuuta 2003)

Lapsisotilaita on käytetty Angolan-konfliktin aikana konfliktin molemmin puolin. Tiedossa ei ole tarkkoja lukuja, mutta arviot vaihtelevat 6 000 (Angolan hallituksen arvio) ja 11 000 (Human Rights Watch -järjestön arvio) sotilaan välillä.

Komission mielestä entisten lapsisotilaiden tukeminen kuuluu niihin moniin merkittäviin sodanjälkeisiin haasteisiin, jotka on pyrittävä ratkaisemaan. Hallituksen on otettava asiassa kansainvälisen yhteisön tuella entistä aktiivisempi rooli huolimatta siitä, että asiassa onkin jonkin verran edistytty. Maaliskuun 2003 alussa Angolan hallitus, YK:n lastenavun rahasto Unicef ja kansalaisjärjestöjen edustajat vahvistivat uudelleen toimintakehyksensä entisten lapsisotilaiden ja huoltajasta erilleen joutuneiden lasten tukemiseksi pyöreän pöydän tapaamisessa, jonka aiheena oli lasten oikeuksien suojelu sosiaalisen uudelleensopeutuksen yhteydessä. Tapaamisen järjesti humanitaarisesta avusta ja sosiaalisesta uudelleensopeuttamisesta vastaava ministeriö.

Tämän lisäksi eräs Angolan demobilisointi- ja yhteiskuntaan sopeuttamisohjelman tavoitteista on tarjota yksilöllisesti suunniteltua tukea erityisille kohderyhmille kuten entisille taistelijoille, jotka ovat lapsia tai vammautuneita. Näiden erityisten kohderyhmien tukemiseen on varattu arviolta 31 miljoonaa Yhdysvaltain dollaria. Komissio osallistuu ohjelmaan 20 miljoonan euron osuudella, joka maksetaan monen rahoittajan rahastosta osana monta maata koskevaa demobilisointi- ja yhteiskuntaan sopeuttamisohjelmaa. Komissio tarkastelee parhaillaan lisäavustuksen myöntämistä suoraan Angolan demobilisointi- ja yhteiskuntaan sopeuttamisohjelmalle.

Kokonaisuutena katsoen demobilisointia, perheiden yhdistämistä ja väestön sijoittamista koskeva tilanne on parantunut vaikeuksista huolimatta. Hallituksen on kuitenkin edelleen jatkettava kansainvälisen yhteisön tuella voimakkaita toimia, jotta hanke saadaan onnistuneesti päätökseen. Tähän on kuitenkin vielä matkaa.

(2004/C 88 E/0043) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1693/03**

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(21. toukokuuta 2003)

Aihe: USA:n armeijan amerikkalaisille yrityksille yksityisesti myöntämät jälleenrakennus- ja hallintotehtävät Irakissa

1. Seuraako komissio kriittisesti tapaa, jolla USA:n armeija myöntää amerikkalaisille yrityksille US Army Corps of Engineersin tai USAidin välityksellä tärkeitä sopimuksia Irakin jälleenrakentamiseksi ja myös maan talouden uudelleen järjestelemiseksi?

2. Onko komissio tietoinen siitä, että sopimuksia ei solmita tavalliseen tapaan eli parlamentti ei valvo perusteita ja menettelyjä, USA:n ulkoministeriö ei puutu asiaan ja että muut kuin amerikkalaiset yritykset eivät pääse osallisiksi sopimuksista? Samalla USA:n presidentin vaalikampanjaa tukeneet yritykset ja yritysten hallinnossa työskentelevät samaa poliittista suuntausta edustavat henkilöt saavat huomattavia etuja.

3. Nykyinen varapresidentti johti vuoteen 2000 asti amerikkalaisen Halliburton-yhtiön tytäryhtiötä KBR:ää, jonka kanssa tehtiin sopimus öljylähteiden tulipalojen sammuttamisesta. Tietääkö komissio, onko KBR-yhtiöllä kyseisen sopimuksen perusteella oikeus hallita infrastruktuuria ja tuotteiden jakelua siten, että se voi myös hallita öljylähteitä ja neuvotella öljykaupasta? Mihin asti sopimus on voimassa ja onko odotettavissa, että sopimusta jatketaan määräajan päätyttyä?

4. Vaatiiko USA Euroopan unionia osallistumaan yhteisrahoitukseen, jotta eurooppalaiset yhtiöt voitaisiin ottaa mukaan toimintaan? Mikäli USA:n armeija ottaa poikkeuksellisesti mukaan EU:n jäsenvaltioiden yrityksiä, kohteleeko se eri tavalla Irakin sotaa tukeneiden valtioiden yrityksiä ja yrityksiä niistä valtioista, joiden mukaan YK:n turvallisuusneuvoston olisi pitänyt päättää Irakiin tehtävästä interventiosta?

5. Mitä komissio on tähän mennessä tehnyt varmistaakseen, että muut kuin amerikkalaiset yritykset voivat toimia tasavertaisesti Irakin jälleenrakentamiseksi ja uudistamiseksi?

Tietolähde: viikkolehti "Vrij Nederland", 3. toukokuuta 2003 ja päivälehti "Metro", 8. toukokuuta 2003.

(2004/C 88 E/0044)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1694/03

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(21. toukokuuta 2003)

Aihe: Irakin talouden jatkuva ja kestävä elpyminen sekä öljyä varastoivat amerikkalaiset yritykset

1. Johtaako amerikkalaisten tapa solmia sopimuksia Irakissa siihen, että amerikkalaiset yritykset — muun muassa Halliburton, Stevedoring Services, Bechtel, Parsons, Fluor, Louis Berger Group ja Washington Group International — voivat vuoden väliaikaisen sopimuksen jälkeen saada jatkosopimuksen määräämättömäksi ajaksi ja päästä siten jatkuvasti hallitsemaan Irakin infrastruktuurin kehitystä?

2. Yritetäänkö Irakin matkapuhelinliikenteessä saada käyttöön amerikkalainen CDMA-järjestelmä, joka poikkeaa Euroopassa käytettävästä järjestelmästä, niin että irakilaiset tulevat riippuvaisiksi amerikkalaisista tuotteista?

3. Onko komission mielestä mahdollista, että Irakin jälleenrakentamisen kokonaiskustannukset, joiden arvioidaan nousevan 25 miljardin ja runsaan 100 miljardin dollarin välille sekä Irakin nykyinen 383 miljardin dollarin suuruinen velka voidaan kattaa aloittamalla uudestaan öljyntuotanto? Käytetäänkö kyseisten öljytulojen riittämättömyyttä ja toistaiseksi rajoitettua tuotanto- ja vientikykyä perusteena maaperän raakaöljyvarantojen myymiseksi pikaisesti amerikkalaisille öljy-yhtiöille kuten Chevronille? Näin ollen öljynporauksesta saatavat tulot eivät ole enää tulevaisuudessa käytettävissä Irakin valtion tarvitsemaan rahoitukseen.

4. Johtaako kyseinen toimintatapa pian tilanteeseen, jossa öljylähteitä ja öljyteollisuutta hallitaan tavalla, jota ei enää voi muuttaa?

5. Katsooko komissio, että Irakin talouden sitominen tiukasti USA:n talouteen on vapaata kilpailua ja avoimia kansainvälisiä kauppasuhteita koskevien nykyisten käsitysten mukaista vai pikemminkin ristiriidassa kyseisten käsitysten kanssa?

6. Vastustaako Euroopan unioni toimintatapaa, joka on ristiriidassa Irakin kansan itsemääräämisoikeuden kanssa ja joka voi johtaa Irakissa köyhtymiseen ja epätasapainoon ja suo USA:lle pysyviä etuja muualla maailmassa?

Christopher Pattenin komission puolesta antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-1693/03 ja E-1694/03

(7. heinäkuuta 2003)

Komissio on seurannut Yhdysvaltain viranomaisten Irakissa noudattamia hankintakäytäntöjä ja on tarkastellut niitä Yhdysvaltain kansainvälisten velvoitteiden valossa. Komissio huomauttaa, että YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselma 1483 korostaa, että Irakin kehitysrahastoa on käytettävä avoimesti, jotta Irakin kansan humanitaariset ja jälleenrakentamiseen liittyvät tarpeet tyydyttyvät. Päätöslauselmassa myös painotetaan Irakin kansan oikeutta hallita omia luonnonvarojaan. Komissio odottaa, että viranomainen, joka on vastuussa miehitysjoukkojen velvoitteista ja toimivallasta YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1483 mukaan, johtaa maata ottaen huomioon Irakin kansan ja sen edut. Komissio seuraa näitä tapahtumia edelleen ja pyrkii puolustamaan avoimuuden ja vapaan kansainvälisen kaupankäynnin perusteita, joihin se itse on vahvasti sitoutunut.

Komissio on ilmoittanut Yhdysvaltain hallitukselle, että unioni odottaa maan noudattavan asiaankuuluvia kansainvälisiä sääntöjä kuten Maailman kauppajärjestön (WTO) julkisia hankintoja koskevaa sopimusta, joka sisältää avoimuuden, syrjinnän välttämisen, kansallisen kohtelun ja menettelyllisten takeiden periaatteet.

Tapauskohtaisesti komissio on tutkinut joitakin suuria myönnettyjä hankintasopimuksia, erityisesti kahdeksaa ensimmäistä sopimusta, jotka Yhdysvaltain kansainvälisen kehityksen virasto myönsi menettelyllä, jossa ei noudatettu kaikkia täysimääräisen ja avoimen kilpailun periaatteita. Se ei ole kuitenkaan tähän mennessä huomannut, että Maailman kauppajärjestön julkisia hankintoja koskevaa sopimusta olisi rikottu. Yhdysvaltain kansainvälisen kehityksen viraston päätarkastajan suorittama tutkinta ja yhteydenpito kongressiin, joka hyväksyy rajallisen hankintamenettelyn ajan puutteen ja hankkeiden kiireellisyyden vuoksi, on myös huomioitu.

Tarjouskilpailujen suuren määrän vuoksi komission on äärimmäisen vaikea valvoa, miten kaikki Yhdysvaltain viranomaisten Irakin jälleenrakentamista varten suorittamat hankintamenettelyt noudattavat julkisia hankintoja koskevan sopimuksen sääntöjä. Koska päivittäisiä tarjouskilpailuja on suuri määrä eivätkä ulkopuoliset saa riittävää tietoa, komissio ei kykene tekemään kattavaa tutkimusta asiasta. Tarjouspyyntöilmoituksesta saatava ensi käden tieto on hyvin rajallista ja yksityiskohtaisempaa tietoa (tarjouspyyntöasiakirjat) saa vain tarjouksen tekijä pyynnöstä. Komission on pitkälti luotettava jäsenvaltioiden tai yksittäisten yritysten toimittamaan tietoon kyetäkseen tutkimaan yksittäistapauksia perusteellisesti. Vaikka lehdissä on epämääräisesti mainittu valituksia tehneistä yhteisön toimittajista, komissiolle ei ole kuitenkaan esitetty yhtään virallista valitusta. Heti kun tällainen valitus tulee, sitä pidetään tärkeänä ja siihen vastataan nopeasti ja tarkasti. Joka tapauksessa komissio jatkaa tilanteen tiivistä tarkkailua.

On myös huomioitava, että komissio ei ole saanut Yhdysvaltain viranomaisilta pyyntöä yhteisrahoituksesta vastineeksi eurooppalaisten yritysten osallistumiselle.

(2004/C 88 E/0045) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1695/03**

esittäjä(t): Mario Mantovani (PPE-DE)
ja Antonio Tajani (PPE-DE) komissiolle

(21. toukokuuta 2003)

Aihe: Irakin humanitaarinen kriisi ja sairaalahoidossa olevien lasten, vammaisten ja vanhusten vaikea tilanne

Nyt kun komission jäsen Poul Nielson on vieraillut Bagdadissa, voiko komissio antaa yksityiskohtaisia tietoja erityisesti lasten, vammaisten ja vanhusten, jotka ovat Irakin syrjäytetyn hallinnon pääasiallisia viattomia uhreja, vaikeasta tilanteesta irakilaisissa sairaaloissa?

Onko komissiolla tarkkaa tietoa siitä, voidaanko potilaita mahdollisesti siirtää erityisen kiireellisissä tapauksissa Euroopan unionin jäsenvaltioihin saamaan nopeasti asianmukaista hoitoa? Mihin maihin potilaita voitaisiin mahdollisesti siirtää?

Sen lisäksi, että Euroopan unioni on myöntänyt Irakille nopeasti varoja ja humanitaarista hätäapua, eri jäsenvaltioiden välillä on käyty viime päivinä keskusteluja potilaiden siirtämisestä. Tietääkö komissio, onko mahdollisesta potilaiden siirtämisestä tehty päätöksiä? Jos kyseisessä asiassa on tehty päätöksiä, miten ne aiotaan toteuttaa? Muussa tapauksessa mitä muita ratkaisuja komissio ehdottaa?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(3. heinäkuuta 2003)

Irakissa edelleen vallitsevan kaoottisen tilanteen vuoksi on hyvin vaikeaa saada tarkkoja arvioita irakilaisissa sairaaloissa olevien lasten, vammaisten ja vanhusten tilasta.

Tuoreen Unicefin raportin mukaan kuitenkin yksi pahimmista irakilaisia lapsia kohtaavista uhista ovat räjähtämättömät taisteluvälineet, kuten surullisesti kävi ilmi äskettäin Basrassa, kun kuusi ammuksilla leikkinyttä lasta sai surmansa. Toinen paha uhkatekijä on heikkolaatuinen vesi.

Veden laatu heikkenee, kun vioittuneista putkistoista tuleva jätevesi saastuttaa puhtaan veden. Veden keittämiseen tarvittavasta polttoaineesta on myös pulaa. Nämä tekijät vaikuttavat yhdessä vakavasti lasten terveyteen ja ravitsemukseen. Basrassa ripulitapausten määrä on kaksinkertaistunut verrattuna viime vuoteen. Unicefin tutkimus puolestaan osoitti, että aliravitsemus on lisääntynyt Bagdadissa. Tutkituista alle viisivuotiaista lapsista 7,7 prosenttia kärsi akuutista aliravitsemuksesta, kun taas viime vuonna vastaava luku oli neljä prosenttia.

Humanitaarisen avun toimiston (ECHO) välityksellä komissio on tähän mennessä myöntänyt humanitaarista hätäapua kokonaisuudessaan 32,5 miljoonan euron edestä helpottaakseen Irakin väestön, etenkin lasten, kärsimystä.

Myönnettyyn apuun sisältyy hätätarvikeapu kuten sairaaloiden ruoka, hygieniatuotteet ja humanitaaristen avustuslentojen tukeminen. Tärkeimmät kohteet ovat kuitenkin terveyspalveluiden elvyttäminen, viemäröinti ja vesihuolto, joihin pommitusten aiheuttamat vahingot ja laajalle levinnyt ryöstely vakavasti vaikuttivat (yksityiskohdat liitteissä).

Viimeisin myönnetty 10 miljoonan euron suuruinen humanitaarinen hätäapu keskittyy räjähtämättömien taisteluvälineiden hävittämiseen (miinanraivaus) sekä miinoista valistamiseen. Päämääränä on pienentää maamiinojen ja räjähtämättömien taisteluvälineiden välitöntä uhkaa väestölle, humanitaarisille avustustyöntekijöille sekä myös turvata ja vahvistaa humanitaarisen avun seurantaa ja jakelua Irakin heikossa asemassa olevalle väestölle.

Komission puheenjohtaja ja unionin jäsenvaltioiden päämiehet pääsivät Ateenassa 17. huhtikuuta 2003 järjestetyssä Eurooppa-neuvoston kokouksessa yhteisymmärrykseen siitä, että jäsenvaltiot voivat lennättää pahasti loukkaantuneita lapsia hoitoon Eurooppaan. Tämän jälkeen humanitaarisen avun toimisto on ollut yhteydessä asiasta kiinnostuneisiin jäsenmaihin selvittääkseen, miten tällaiset toimenpiteet voidaan panna täytäntöön.

Humanitaarista hätää koskevassa päätöksessä, joka tehtiin 22. huhtikuuta 2003, päätettiin muun muassa tukea ensi- ja leikkaushoitoa. Päätöksen mukaan loukkaantuneita ja sairaita, etenkin lapsia, saatetaan joutua siirtämään naapurimaihin tai tarvittaessa Eurooppaan.

Humanitaarisen avun toimisto kutsui 30. huhtikuuta 2003 järjestettyyn kokoukseen jäsenvaltiot, jotka humanitaarisen avun komiteassa 24. huhtikuuta 2003 olivat ilmaisseet halukkuutensa neuvotella potilaiden kuljettamisesta lentoteitse. Tässä kokouksessa humanitaarisen avun toimisto selvensi, että humanitaarisesta avusta 20 päivänä kesäkuuta 1996 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1257/96 [1] estää sitä rahoittamasta operaatioita, jotka sijoittuvat kriisialueen ulkopuolelle. Humanitaarisen avun toimisto ei myöskään voi saada tarvittavia lupia jäsenvaltioiden sijasta, sillä jokaisen jäsenvaltion, jota asia koskee, on otettava vastuu yllämainittujen vaatimusten täyttämisestä.

Näin ollen humanitaarisen avun toimiston rooli voisi olla kahdenlainen:

— ECHO:n päätoimipaikka ja sen Bagdadin toimisto koordinoivat toimia tiiviisti; Bagdadin toimisto myös helpottaa toimia paikan päällä,

— taloudellisen tuen myöntäminen Irakissa suoritettaville toimille (alustava hoito maassa, tarvittavat lääkkeet ja muut hoitotarvikkeet, potilaiden kuljetus lentokoneille, Euroopan matkaa valmistelevien lasten ja vanhempien matka-apurahat).

Tähän mennessä komissiolle on ilmoitettu, että kymmenen lasta on siirretty Itävaltaan 15. toukokuuta 2003. Se on myös tietoinen, että jotkin saksalaiset ja ranskalaiset valtiosta riippumattomat järjestöt tutkivat mahdollisuuksia evakuoida loukkaantuneita tai vakavasti sairaita lapsia hoitoon.

Tällä hetkellä humanitaarisen avun toimisto neuvottelee kansainvälisen siirtolaisjärjestön (IOM) kanssa tuen säännöistä, jotka koskevat tilannetta ennen kuin lapset ja näitä saattavat vanhemmat lähtevät maasta. Tähän sisältyy oletettavasti lääke- ja sairaalahoitokuluja lapsen saattamiseksi lähtökuntoon ja sairaankuljetuksesta lentokentälle aiheutuvia kuluja. Lapsi ja saattava vanhempi tarvitsevat myös matka-apurahoja esimerkiksi sopivan vaatetuksen hankkimista ja muita mahdollisia lähtöön liittyviä valmisteluja varten.

[1] EYVL L 163, 2.7.1996.

(2004/C 88 E/0046) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1732/03**

esittäjä(t): Freddy Blak (GUE/NGL) komissiolle

(23. toukokuuta 2003)

Aihe: Oluen valmisteverojen syrjivyys Tanskassa

Tanska perii maahantuotavasta oluesta veroa, joka perustuu oluen Plato-arvoon eli oluen ravintoarvoon. Täyteläisyys nostaa alkoholiprosenttia, mutta yhteys ei ole yksiselitteinen, ja se aiheuttaa ongelmia, koska useissa tapauksissa oluita, joiden alkoholiprosentti on sama, verotetaan eri tavalla. Tämä suosii tanskalaista olutta, koska nähtävästi vain tanskalaiset panimot pystyvät valmistamaan olutta, jonka alkoholiprosentti on 4,6 (veroluokka I). Tämän lisäksi Tanskan olutverotuksen perustana on portaittainen järjestelmä, joka vastaa tarkasti tanskalaisia oluenvalmistuksen perinteitä. Tämä merkitsee sitä, että vain tanskalainen olut täyttää alimman veroluokan eli veroluokan I vaatimukset. Kaikki muut (ulkomaiset) oluet ovat automaattisesti korkeammassa veroluokassa, koska ulkomailla oluen valmistusprosessissa käytetään eri määriä sokeria/hiivaa. Tämän vuoksi käytäntönä on, että yhtä vahva tai jopa vähemmän vahva olut määritellään veroluokkaan II kuuluvaksi, mikä on suoraan syrjivä käytäntö. Tämän vuoksi olisi tarkoituksenmukaisempaa, että vero lasketaan Plato-arvon sijasta absoluuttisesta alkoholiprosentista. Mainittu laskentatapa olisi sopivampi myös terveydellisistä syistä.

Aikooko komissio huomauttaa Tanskalle tästä ongelmasta?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(23. heinäkuuta 2003)

Direktiivin 92/83/ETY ([1]) 3 artiklassa jäsenvaltioille annetaan mahdollisuus valita, peritäänkö oluesta veroa Plato-asteen vai oluen todellisen alkoholipitoisuuden mukaan. Jäsenvaltiot, joiden vahvistama valmisteveron määrä perustuu kantavierreväkevyyteen (hehtolitraa/Plato-aste), voivat niin ikään jakaa oluen enintään neljä Plato-astetta käsittäviin luokkiin ja soveltaa samansuuruista valmisteveron määrää hehtolitraa (hl) kohti kaikkiin kuhunkin luokkaan kuuluviin oluisiin.

Tämän säännöksen avulla jäsenvaltiot voivat yksinkertaistaa oluen valmisteveron perimistä, kun vero lasketaan kantavierreväkevyyden (hl/Plato-aste) mukaan. Kolme jäsenvaltiota (mm. Tanska) hyödyntää mahdollisuutta luokitella oluet kantavierreväkevyyden mukaan, ja kaikissa näistä 11 Plato-astetta on kahden luokan välinen raja. Huomattakoon, että vaikka näissä jäsenvaltioissa kuhunkin luokkaan sovellettavat valmisteveromäärät vaihtelevat, eri luokkiin kuuluvien oluiden verotus kantavierreväkevyyden mukaan on keskimäärin yhdenmukainen. Lisäksi samaa veron määrää (joka ilmaistaan hehtolitraa kohti kussakin kantavierreväkevyyden mukaan määritellyssä luokassa) sovelletaan niin Tanskassa valmistettuihin kuin Tanskaan tuotuihin oluisiin.

Harmonoidussa alkoholiverotusjärjestelmässä — jonka pohjana ovat jäsenvaltioissa jo ennen vuotta 1992 käytössä olleet järjestelmät — alkoholijuoman verottaminen alkoholipitoisuuden perusteella on itse asiassa poikkeus, ja sitä sovelletaan ainoastaan tislattuihin alkoholijuomiin ja vaihtoehtoisena verotusmuotona olueen. Kaikkia muita tuotteita (viiniä, siideriä, välituotteita kuten aperitiiveja yms.) verotetaan pelkästään volyymin perusteella.

Vastauksena arvoisan parlamentin jäsenen väittämään, että oluen vero olisi tarkoituksenmukaisempaa laskea alkoholipitoisuuden mukaan, komissio toteaa, etteivät jäsenvaltiot eikä panimoteollisuus ole tähän mennessä vaatineet EU:ssa nykyisin sovellettavan oluen verotusjärjestelmän muuttamista.

Näin ollen komissio ei pidä tarpeellisena ottaa asiaa esille Tanskan hallituksen kanssa.

([1]) Neuvoston direktiivi 92/83/ETY, annettu 19 päivänä lokakuuta 1992, alkoholin ja alkoholijuomien valmisteverojen rakenteiden yhdenmukaistamisesta, EYVL L 316, 31.10.1992.

(2004/C 88 E/0047) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1833/03**

esittäjä(t): Anna Karamanou (PSE) komissiolle

(2. kesäkuuta 2003)

Aihe: Maamiinojen ja ryöstöjen aiheuttamat vaarat Irakin kansalaisille

Human Rights Watch -järjestön mukaan juuri päättyneen Irakin sodan jälkeen aseettomien kansalaisten joutuminen onnettomuuden uhriksi on lisääntynyt sodanaikaiseen tilanteeseen verrattuna. Tämän on aiheuttanut pääasiassa asutuilla alueilla sijaitsevista laukeamattomista räjähteistä, kuten maamiinoista, granaateista ja muista räjähdysaineista. Kaikki tämä johtuu Irakin sotilas- ja hallintorakenteen äkillisestä hajoamisesta sekä sotilaiden paosta ja aseiden heitteille jätöstä. Monet uhrit ovat lapsia, jotka ovat räjähteillä leikittyään vammautuneet vakavasti. Ryöstöt jatkuvat, ja luultavasti Baath-puolueeseen kuuluvat sala-ampujat pyrkivät horjuttamaan valtion tilaa haavoittamalla ja tappamalla monia kansalaisia. Sen lisäksi Irakissa tuhotaan monia asiakirjoja. Amnesty Internationalin mukaan brittijoukot olivat vastuussa Basran sähkönjakelulaitoksen asiakirjojen tuhoamisesta.

Irakissa olevat amerikkalaiset valvontajoukot eivät piittaa pyynnöistä raivata maamiinat pois ja lisätä joukkojen määrää. Kansainvälisten ihmisoikeusjärjestöjen pyyntöihin järjestää jonkinlaista valvontaa ei vastata.

Mihin toimiin komissio ryhtyy, jotta varmistetaan se, että Irakissa olevat miehitys- ja valvontajoukot noudattavat kansainvälisiä sopimuksia ja että ne suojelevat tehokkaasti Irakin siviiliväestöä vaaroilta, jotka uhkaavat ihmisten henkeä ja hyvinvointia, sekä valtion rakenteita?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(16. heinäkuuta 2003)

Komissio jakaa arvoisan parlamentin jäsenen Irakin turvallisuustilannetta sekä rikollisten tai jäljellä olevien Bath-puolueen jäsenten tekemien ryöstelyjen ja iskujen jatkumista koskevan huolen. Nykyisessä tilanteessa on vaara, että pyrkimykset saattaa maa tasapainoon kärsivät ja humanitäärisen avustushenkilökunnan jakama tarpeellinen apu estyy.

Komissio toivoo, että liittouman joukot, jotka edustavat viranomaisia Irakissa, toteuttavat tarvittavat toimet rauhan turvaamiseksi ja siviiliväestön suojelemiseksi kaikilta uhilta. Tässä suhteessa Eurooppa-neuvoston Thessalonikissa esittämissä päätelmissä korostetaan, että siviiliväestön turvaan saattaminen on edellytys maan kestävälle jälleenrakentamiselle.

Komissio on myös tietoinen ongelmasta, joka koskee konfliktin jäljiltä maahan jääneiden räjähtämättömien taisteluvälineiden päivittäisiä uhreja. Näin ollen komissio teki äskettäin päätöksen tarjota 10 miljoonan euron suuruinen taloudellinen avustus kansainvälisten valtioista riippumattomien järjestöjen suorittaman ja YK:n miinatoimintayksikön (UNMAS) suunnitteleman miinanraivauksen tukemista varten. Tämä rahoituspäätös auttaa kokoamaan ja levittämään tietoa alueista, joilla on todennäköisesti runsaasti räjähtämättömiä maamiinoja ja pommeja, kehittämään paikallisia valmiuksia muodollisten koulutustilaisuuksien avulla sekä lisäämään tietoisuutta miinojen vaaroja koskevan koulutuksen avulla.

(2004/C 88 E/0048) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-1840/03**

esittäjä(t): Michael Cashman (PSE) komissiolle

(26. toukokuuta 2003)

Aihe: Irakin sodan jälkeinen apu

Ottaen huomioon hiljattain julkistetut tiedot Egyptin ihmisoikeusloukkauksista, voiko komissio ilmoittaa, mikä oli se päätöksentekoprosessi, jonka tuloksena Egyptiin lähetettiin 175 miljoonaa euroa kiireellisenä rahoitusapuna, ja millä avun lähettämistä perusteltiin?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(18. kesäkuuta 2003)

Ne 175 miljoonaa euroa, jotka komissio aikoo myöntää budjettitukena Egyptille, ovat nopeutettuja maksusuorituksia MEDA-budjetista rahoitettavista nykyisistä ohjelmista.

Tämä päätös on tarkoitettu hätäavuksi lievittämään Irakin sodan Egyptin taloudelle aiheuttamia haittoja. Irakin sodan välittömät vaikutukset Egyptin talouteen ovat olleet huomattavan suuria, varsinkin matkailusta saatavien tulojen menetykset ja muualle suunnatut suorat ulkomaiset investoinnit.

Egyptin ihmisoikeustilanteesta komissio toteaa, että se ei ole epäröinyt ottaa esille ongelmakysymyksiä Eyptin viranomaisten kanssa katsoessaan tämän aiheelliseksi. Parhaillaan ratifioitava assosiaatiosopimus on hyödyllinen foorumi, jolla näistä ongelmista voidaan keskustella.

(2004/C 88 E/0049) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1844/03**

esittäjä(t): Bill Miller (PSE) komissiolle

(3. kesäkuuta 2003)

Aihe: Homo- ja transseksuaalien kohtelu Puolassa

Olen saanut tietooni, että Puolan hallitus on hakenut poikkeusta tiettyjen EU:n säännösten saattamiseen osaksi kansallista lainsäädäntöään, jotta se voisi säätää itse moraalikysymyksistä.

Onko tämä kysymys tuotu esiin, ja miten siihen on vastattu?

Günther Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(10. heinäkuuta 2003)

Puolan hallitus on yrittänyt saada ja onnistunut saamaan julkisen moraalin julistuksen sisällytetyksi liittymissopimukseen. Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että Puolalle myönnettäisiin vapautus sille kuuluvista Euroopan yhteisön perustamissopimusten mukaisista tehtävistä tai velvoitteista. Nykyiset jäsenvaltiot ovat päin vastoin antaneet yhteisen yleisen julistuksen, jossa korostetaan, että liittymissopimukseen lisättäviä julistuksia ei voida tulkita tai soveltaa ristiriidassa perustamissopimuksen ja liittymisasiakirjan mukaisten jäsenvaltioiden velvoitteiden kanssa. Komissio hyväksyy tämän julistuksen täysin.

Tämän vuoksi tätä osa-aluetta koskeva yhteisön säännöstö, johon kuuluu työllisyys, tasa-arvoinen kohtelu ja syrjinnän torjuminen, täytyy toteuttaa Puolassa täysivoimaisesti viimeistään liittymiseen mennessä. Rodusta tai etnisestä alkuperästä riippumattoman yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta 29 päivänä kesäkuuta 2000 annettuun neuvoston direktiiviin 2000/43/EY [1] sekä yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista 27 päivänä marraskuuta 2000 annettuun neuvoston direktiiviin 2000/78/EY [2] liittyen mainittakoon, että komissio on aina tähdentänyt Puolan viranomaisille (kuten kaikille muillekin tuleville jäsenmaille), että kaikkia syrjinnän perusteita vastaan täytyy selvästi suojautua, ja että lainsäädännössä täytyy sen vuoksi selvästi viitata rotuun tai etniseen alkuperään, uskontoon ja vakaumukseen, vammaan, ikään ja seksuaaliseen suuntautumiseen. Toisin sanoen Puolan hallitukselle on tehty selväksi, että julkisen moraalin julistusta ei voi tulkita niin, että hallitus vapautettaisiin näiden direktiivien määräämistä velvoitteista. Vieraillessaan äskettäin Puolassa komission työllisyyden ja sosiaaliasioiden pääosaston pääjohtaja myös korosti, että nykyisessä työnsaantia, ammatillista ohjausta ja koulutusta koskevassa lainsäädäntöehdotuksessa ei huomioida seksuaaliseen suuntautumiseen perustuvaa syrjintää ja että asia olisi korjattava direktiivien noudattamiseksi.

[1] EYVL L 180, 19.7.2000.
[2] EYVL L 303, 2.12.2000.

(2004/C 88 E/0050)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1848/03

esittäjä(t): Luigi Vinci (GUE/NGL) komissiolle

(3. kesäkuuta 2003)

Aihe: Diyarbakirin ihmisoikeusjärjestön puheenjohtajaa koskevat tutkimukset

Sain 18. toukokuuta 2003 tietää, että Turkin valtion turvallisuustuomioistuin oli hiljattain tehnyt Selahattin Demirtasia koskevia tutkimuksia, joka on asianajaja ja Diyarbakirin ihmisoikeusjärjestön puheenjohtaja. Hänen väitettiin tukevan poliittista puoluetta KADEKia (entinen PKK).

Diyarbakirin yleinen syyttäjä oli vastannut kielteisesti ja ehdottanut asian lykkäämistä, koska mitään todisteita tai näyttöä ei ollut käytettävissä, mutta tuomioistuin katsoi myös valtion turvallisuuden nimissä, että asiaa olisi edelleen tutkittava.

Tapasin 27. huhtikuuta Selahattin Demirtasin asianajajan Diyarbakirissa kaksi päivää sen jälkeen kun jo vuodesta 1995 vangittuina olevia Leyla Zanaa ja kolmea muuta kurdilaista parlamentin jäsentä koskevaa oikeusjuttua oli käsitelty. Tässä yhteydessä Selahattin Demirtas kertoi minulle Kaakkois-Turkin alueen hirvittävästä tilanteesta, missä Turkin turvallisuusjoukot syyllistyvät jatkuvasti julmuuksiin, joka saattaisi näin ollen johtaa kurdiväestön uuteen kapinaan. Selahattin Demirtas pyysi minua välittämään Euroopan unionille pyynnön, että se painostaisi Turkkia voimakkaasti Kööpenhaminan kriteerien todellisen kunnioittamisen osalta, ja jotta voidaan välttää mahdolliset uudet sotatoimet Kaakkois-Turkissa.

Edellä mainitun perusteella sekä viime viikkojen lukuisten muiden tapahtumien perusteella on selvää, että merkittävä osa Turkin tuomioistuimista boikotoi aktiivisesti nykyisen hallituksen maan demokraattiseen kehitykseen tähtääviä toimia.

Voiko komissio edellä mainitun perusteella kertoa, mitä toimia se aikoo toteuttaa sen varmistamiseksi, että Turkin hallitus lopettaa päättäväisesti tuomioistuinten ylivallan ihmisoikeusjärjestöjen vastaisissa päätöksissä? Katsooko komissio, että Turkkia ei ilman todellista demokratiaprosessia voida ottaa Euroopan unionin jäseneksi?

Günther Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(14. heinäkuuta 2003)

Komissio on tietoinen Diyarbakirin ihmisoikeusjärjestön puheenjohtajan, Selahattin Demirtasin, tilanteesta. Häntä syytettiin Turkin rikoslain 169 artiklan nojalla laittoman järjestön avustamisesta ja siihen osallistumisesta. Komissiolle on ilmoitettu, että 14. toukokuuta 2003 tuomioistuimen syyttäjä päätti lopettaa tapauksen käsittelyn ja että siten tällä erää Selahattin Demirtasia vastaan ei ryhdytä oikeudellisiin toimenpiteisiin.

Komissio on myös tietoinen yleisemmän tason ongelmista, jotka koskevat uudistusten täytäntöönpanoa sananvapauden, järjestäytymisvapauden ja oikeuslaitoksen alueilla. Äskettäin Turkin kanssa vahvistetussa ja uudistetussa liittymistä valmisteleva kumppanuudessa [1] määriteltiin tärkeimmät alueet näiden asioiden suhteen. Näihin ensisijaisiin kysymyksiin kuuluu tarve parantaa niiden henkilöiden tilannetta, jotka on asetettu syytteeseen tai tuomittu väkivallattomasti ilmaistun mielipiteen vuoksi, sekä jatkaa ja panna täytäntöön uudistuksia, jotka koskevat järjestäytymisvapautta ja rauhanomaista kokoontumista.

Oikeuslaitoksesta mainittakoon, että Turkkia on pyydetty vahvistamaan oikeuslaitoksen riippumattomuutta ja tehokkuutta sekä edistämään ihmisoikeuksia ja perusvapauksia koskevien lainsäännösten johdonmukaista tulkintaa Euroopan ihmisoikeussopimuksen mukaisesti. Sitä on myös pyydetty ryhtymään toimenpiteisiin sen varmistamiseksi, että kaikki oikeusviranomaiset noudattavat velvollisuuttaan ottaa huomioon Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytäntö, mukauttamaan tuomioistuimien toiminta eurooppalaisiin normeihin sekä valmistelemaan väliasteen muutoksenhakutuomioistuinten perustamista. Yleisemmällä tasolla Turkin on toivottu takaavan sekä lainsäädännössä että käytännössä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien täysi toteutuminen kaikille yksilöille ilman syrjintää.

Kaakkois-Turkin erityistapauksessa Turkkia on pyydetty voimistamaan pyrkimyksiään kehittää kokonaisvaltainen lähestymistapa, jonka avulla voidaan vähentää alueellisia eroja ja parantaa maan kaakkoisosan tilannetta kaikkien kansalaisten taloudellisten, sosiaalisten ja sivistyksellisten mahdollisuuksien kohentamiseksi. Näin ollen hätäsiirtolaisten paluuta alkuperäisille asuinsijoille tulisi tukea ja nopeuttaa.

EU:n jäsenyyttä tavoittelevana valtiona Turkki pyrkii täyttämään Kööpenhaminassa vahvistetut perusteet, joihin kuuluu tarve panna täytäntöön uudistuksia oikeuslaitoksen, sananvapauden ja järjestäytymisvapauden alueilla. Komissio jatkaa tilanteen tarkkailua näillä ja muilla demokratisoitumiseen liittyvillä alueilla. Komissio antaa arviointinsa Turkin ihmisoikeuksista tulevassa määräaikaiskertomuksessaan.

([1]) EUVL L 145, 12.6.2003.

(2004/C 88 E/0051) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1858/03**

esittäjä(t): Proinsias De Rossa (PSE) komissiolle

(3. kesäkuuta 2003)

Aihe: EU:n rahoitus kidutuksen uhrien kuntouttamiseen

EU on entisestään korostanut maailmanlaajuista kidutuksen vastaista toimintaa vuodesta 2002 alkaen. Tämä sinänsä myönteinen seikka on kuitenkin johtanut kidutuksen uhrien kuntouttamista koskevan EU:n tuen vähentymiseen 45 prosentilla. Dublinissa sijaitseva Centre for the Care or Survivors of Torture (CCST) toteaa, että 30 kuntoutuskeskusta Keski- ja Itä-Euroopassa, Afrikassa ja Latinalaisessa Amerikassa ovat jääneet ilman EU:n tukea ja että niitä uhkaa toiminnan lopettaminen.

Aikooko komissio varmistaa, että vuoden 2003 talousarvion varat kohdistetaan uudelleen, jotta nämä keskukset voivat jatkaa toimintaansa ja että kidutuksen uhrien kuntouttamisen rahoitus palautetaan vähintään vuoden 2002 tasolle (luonnollisesti ei kuitenkaan uusien kidutuksen vastaisten toimien kustannuksella) vuoden 2004 talousarviossa?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(10. heinäkuuta 2003)

Komissio päätti ottaa käyttöön entistä strategisemman lähestymistavan eurooppalaisen ihmisoikeus- ja demokratia-aloitteen (EIDHR) kautta ohjattavaan rahoitukseen. Ihmisoikeuksien ja demokratisoitumisen edistämisestä toukokuussa 2001 annetussa komission tiedonannossa ([1]) esitetään neljä pääasiallista kohdetta, jotka tarvitsevat EIDHR:n tukea. Näihin kohteisiin kuuluvat myös kidutuksen vastaiset toimet. Rahoituksen tehokkaamman kohdentamisen ohella tiedonannossa korostettiin, että unionin olisi keskityttävä mahdollisimman suuressa määrin kidutuksen ehkäisyyn kuntoutuskeskusten tukemisen sijasta. Vuosien 2002–2004 eurooppalaisen ihmisoikeus- ja demokratia-aloitteen myöhemmässä ohjelma-asiakirjassa todettiin, että rahoitus suunnattaisiin kidutuksen ehkäisyyn pidemmällä aikavälillä.

Kuntoutuskeskusten saaman rahoituksen pieneneminen liittyy toimenpiteisiin, joilla halutaan vähentää kasvussa olevaa riippuvuutta yhteisön rahoituksesta. Tarkoitus on, että keskusten tulisi kyetä etsimään rahoitusta muista lähteistä. Esimerkiksi vuoden 2001 ehdotuspyynnössä kuntoutushankkeiden saama maksimaalinen tuki laskettiin 60 prosenttiin unionin sisäpuolella sijaitseville keskuksille ja 80 prosenttiin unionin ulkopuolelle sijoittuville hankkeille. Näitä määriä laskettiin vuoden 2002 ehdotusmäärässä edelleen 50 prosenttiin ja 75 prosenttiin. Ylläpitoa koskevien kysymysten tärkeys arviointimenettelyssä on myös tärkeä tekijä. Toimielinten vahvistaminen, johon kuuluu varainhankkimisen kehittäminen, katsottiin myös selvästi tukikelpoiseksi vuosien 2001 ja 2002 rahoituksessa.

Vuoden 2002 ehdotuspyyntöjen oli tarkoitus jatkaa tätä menettelyä. Ehdotuspyyntö, jonka suuruus oli 25 miljoonaa euroa, kattoi kidutuksen ehkäisyä koskevien hankkeiden ja kuntoutuskeskusten rahoituksen niin, että kyseisille toimialoille piti suunnitelman mukaan myöntää 1/3 ja 2/3 suuruiset osuudet käytettävissä olevasta rahoituksesta. Kaksi asiantuntijaa, yksi hankkeiden hallinnan asiantuntija ja yksi psykiatrian ja psykologian asiantuntija, arvioivat käynnistettävät hankkeet. Hankkeet luokiteltiin niiden saaman pistemäärän mukaan ja valittiin niin, että ehdotetut toimet olivat tasapainossa niiden maantieteelliseen jakaumaan nähden.

Kuntoutuskeskusten, jotka toimivat unionin sisäpuolella (budjettikohta B5-813), esittämien hankkeiden laatu johtikin tulokseen, jossa suunniteltu tasapaino säilyi. Unionin ulkopuolelle sijoittuvien keskusten hankkeet kuitenkin menestyivät arvioinnissa melko huonosti (joskus alle vähimmäisrajan), minkä vuoksi

riittävien kuntoutushankkeiden valinnassa ei kyetty noudattamaan kaavailtua 2/3−1/3-suhdetta. Unionin ulkopuolella sijaitseville keskuksille myönnettiin noin 4,5 miljoonaa euroa (jaksolle 2002−2003). Kidutuksen vastaisia toimia koskeville hankkeille puolestaan myönnettiin noin kahdeksan miljoonaa euroa. Unionin sisäpuolella toimivat kuntoutuskeskukset saivat suunnilleen neljän miljoonan euron suuruisen tuen sekä kahden miljoonan lisätuen hankkeille, joilla on tarkoitus auttaa kidutuksen uhreja.

Mahdollisuutta, että keskuksia suljettaisiin yhteisön antaman tuen pienentymisen vuoksi, täytyy tutkia siltä kannalta, että mainittuun politiikkaan sisältyy painopisteen siirtäminen kuntoutuksesta ennaltaehkäisyyn ja että kyseisen politiikan muutokseen liittyy toimenpiteitä, joita jo hahmoteltiin aiemmin tässä vastauksessa. Keskuksille annettavan tuen täytyy noudattaa kilpailusääntöjä, joiden tarkoitus on rahoittamalla vain parhaat, laadultaan vähimmäisvaatimukset täyttävät hankkeet varmistaa, että unionin veronmaksajat saavat rahoilleen vastinetta.

Varojen jakaminen kuntoutuskeskuksille uudelleen vuoden 2003 talousarviosta ei ole mahdollista. Tämä johtaisi siihen, että toisia EIDHR:n piirissä toimivia ensisijaisia ihmisoikeuksiin liittyviä hankkeita uhkaisi varojen leikkaus. Tällöin EIDHR:n ohjelmaa ei myöskään noudatettaisi eikä varoja voisi jakaa varainhoitoasetuksen ([2]) määräysten mukaisesti. Vuodeksi 2003 suunnitellaan kuitenkin uutta 5,5 miljoonan euron suuruista ehdotuspyyntöä unionin sisäpuolella toimiville keskuksille. Komissio kehittelee parhaillaan lähestymistapaa tähän kysymykseen vuoden 2004 talousarviota varten.

([1]) KOM(2001) 252 lopullinen.
([2]) Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25 päivänä kesäkuuta 2002 tehty neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 1605/2002, EYVL L 248, 16.9.2002.

(2004/C 88 E/0052) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1897/03**

esittäjä(t): Nelly Maes (Verts/ALE) komissiolle

(6. kesäkuuta 2003)

Aihe: Elintarviketuki Zimbabwelle

Zimbabwen ihmisoikeustilanteesta 13. helmikuuta 2003 ([1]) annetun Euroopan parlamentin päätöslauselman 5 kohdassa todetaan seuraavaa:

> tuomitsee elintarviketuen käytön poliittisena aseena opposition kannattajia vastaan; pyytää Zimbabwen hallitusta takaamaan elintarvikkeiden jakelun koko väestölle poliittisesta kannasta riippumatta; pyytää kansainvälistä yhteisöä, YK mukaan lukien, soveltamaan toiminnallisempaa lähestymistapaa elintarvikkeiden jakeluun ja tarjoamaan turvallisen ja tasavertaisen elintarvikejakelun sitä tarvitseville ja toimimaan yhdessä pakolaisongelmasta kärsivien Zimbabwen naapurimaiden kanssa.

Edelleen kantautuu tietoja yhteisön elintarviketuesta, joka ei mene perille. Asia tuli esille Strasbourgissa viime viikolla Bulawayon (Zimbabwe) roomalaiskatolisen arkkipiispan Pius Ncuben kanssa käydyissä keskusteluissa.

Mihin konkreettisiin toimiin komissio on ryhtynyt asian suhteen?

([1]) P5_TA(2003) 0066.

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(15. heinäkuuta 2003)

Komission EuropeAid-yhteistyötoimisto (AIDCO) on vastuussa Zimbabwelle annettavan elintarviketuen hallinnoinnista. Vastauksena YK:n vuosien 2002 ja 2003 hätäavunpyyntöihin komission elintarviketurvallisuuden budjettikohdasta myönnettiin 63,8 miljoonan euron kokonaissumma. Tämä mahdollisti sopimuksen tekemisen täytäntöönpanosta vastaavien kumppanien kanssa (Maailman elintarvikeohjelma ja EuronAid), jotta 130 000 tonnia elintarvikkeita jaettaisiin valituille edunsaajille. Jakelun järjestävät nyt ja jatkossakin Maailman elintarvikeohjelma ja valtioista riippumattomat järjestöt eivätkä hallitus tai valtion

virastot osallistu siihen. Elintarvikeapua on jaettu maassa vuoden 2002 alusta lähtien ja odotusten mukaan se saadaan jaettua kokonaan kesäkuun 2003 loppuun mennessä. Jakelun huippuvaiheessa helmikuun 2003 ja toukokuun 2003 välisenä aikana yli viisi miljoonaa edunsaajaa sai elintarvikeapua.

Työskennellen kumppanien ja YK:n rakenteiden kanssa komissio jatkaa vaikeuksitta kansainvälisen avun ja jakelun kohdentamisen tiivistä tarkkailua. Zimbabwessa olevat kansainvälisen yhteisön edustajat ovat aktiivisesti seuranneet kaikkea ilmoitettua politisoitumista ja tutkineet kaikki elintarvikeavun väärinkäytöstä tehdyt ilmoitukset. Kun edunsaajia valitaan, heikoimmassa asemassa olevat tunnistetaan hyväksyttyjen sääntöjen mukaisesti sekä paikallisyhteisöä kuullen. Komission humanitaarisen avun toimisto (ECHO) myönsi 5 miljoonaa euroa avustusta Maailman elintarvikeohjelmalle, jotta se nimenomaan voisi parantaa sen omia ja sen kumppaneiden valmiuksia jakaa elintarvikeapua täysin avoimesti, hyvin valvotusti ja siitä huolellisesti kirjaa pitäen. Komissio on vakuuttunut, että valinnalla, jakelulla ja valvonnalla varmistetaan jatkossakin, että vain pahimmassa tarpeessa olevat saavat apua. Komissio myös korostaa kaikille kumppaneilleen Zimbabwessa, että humanitaarisen avun jakelun ohjeita, jotka useimmat jäsenvaltiot ovat hyväksyneet, täytyy tiukasti noudattaa.

Kansainvälinen yhteisö on YK:n toimiston kautta toteuttanut ja toteuttaa edelleen interventionistista lähestymistapaa hoitaessaan humanitaarista kriisiä Zimbabwen lisäksi koko Etelä-Afrikan alueella. Yleisesti myönnetään, että kyseinen interventio on torjunut humanitaarisen katastrofin heinäkuun 2002 jälkeisenä aikana. YK:n vuosien 2002 ja 2003 alueellista ohjelmasuunnitteluprosessia (CAP) tuettiin hyvin ja sillä oli merkittävä vaikutus. Toinen CAP, joka ulottuu aina heinäkuulle 2004, tulisi toteuttaa pian. Vuosien 2003 ja 2004 CAP koskee useaa eri osa-aluetta ja sen kohteena ovat yhteiskunnan heikoimmat sektorit ja erityisesti ne, jotka kärsivät HIV/Aids-epidemiasta.

Elintarvikkeiden toimittaminen ja jakelu ovat jälleen tärkeässä asemassa CAP:ssa, erityisesti Zimbabwen kohderyhmille. Zimbabwen kohderyhmille annettava elintarvikeapu hoidetaan jälleen Maailman elintarvikejärjestön ja EuronAidin avulla. Jakelun toteuttavat kansainväliset ja paikalliset valtiosta riippumattomat järjestöt. Hallitus tai valtion virastot eivät osallistu lainkaan CAP:n piiriin kuuluvaan elintarvikejakeluun.

(2004/C 88 E/0053) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-1923/03**

esittäjä(t): Helena Torres Marques (PSE) komissiolle

(3. kesäkuuta 2003)

Aihe: Karibian matkailualalle osoitetut EU-varat (komissaari Nielsonin komission puolesta antama vastaus kysymykseen P-0743/03)

Komission 26. maaliskuuta 2003 antama vastaus kysymykseen P-0743/03 [1] on epämääräinen ja aiheuttaa siksi pettymyksen.

Lisäksi seuraavat kaksi kommenttia vaativat välitöntä reagointia:

— Köyhyyden vähentäminen ei ole tavoitteena asianmukainen monilla Karibian saarilla, jotka ovat taloudellisesti yhtä vauraita kuin jotkut Euroopan maat.

— Täydellistä tietämättömyyttä matkailuliiketoiminnasta osoittaa väite, että Karibia on erityinen turistikohde, mikä merkitsee sitä, että se on tuskin suora kilpailija useimmille Euroopan markkinoille. Lisäksi koko kappale, josta edellinen kohta oli otettu, on ristiriidassa Euroopan matkailun tulevaisuudesta 21. toukokuuta 2002 annetun neuvoston päätöslauselman [2] kanssa, sillä siinä neuvosto tunnustaa, että Eurooppa ”on hiljalleen menettämässä asemaansa maailman johtavana matkailukohteena”.

Voisiko komissio arvioida uudelleen kahta edellä esitettyä seikkaa ja ilmoittaa selkeästi, miten se voi toisaalta ilmaista huolestuneisuutensa Euroopan matkailun kilpailukyvyn alenemisesta ja toisaalta auttaa kilpailevia matkailukohteita?

---

[1] EUVL C 33 E, 6.2.2004, s. 76.
[2] EYVL C 135, 6.6.2002, s. 1.

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(8. heinäkuuta 2003)

Komissio vakuuttaa edelleen pitävänsä matkailualan kehittämistä tärkeänä taloudellisen kehityksen sekä köyhyyden vähentämisen keinona. Se viittaa Cotonoun sopimukseen, jossa matkailualan rooli ilmaistaan selvästi (24 artikla: "Yhteistyöohjelmilla ja -hankkeilla tuetaan AKT-valtioiden pyrkimyksiä oikeudellisen ja institutionaalisen kehyksen luomiseksi ja kehittämiseksi, niiden edellytyksiä laatia ja panna täytäntöön matkailualan kestävän kehityksen politiikkoja ja ohjelmia sekä muun muassa alan kilpailuaseman parantamista erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten osalta, investointien tukemista ja edistämistä, tuotekehitystä, myös AKT-valtioiden alkuperäiskulttuurien kehittämistä, sekä matkailualan ja talouden muiden sektorien välisten kytkentöjen vahvistamista"). Näillä alueilla komissio siis tukee AKT-maiden pyrkimyksiä.

Erityisesti Karibian alueesta mainittakoon, että keskimääräinen bruttokansantuote asukasta kohti on noin 4 500 euroa ja että kaksi valtiota sijoittuu vähiten kehittyneiden maiden (LDC-maat) luokkaan. Haitissa, Guyanassa, Dominikaanisessa tasavallassa ja Jamaikalla köyhyysaste on korkea eli yli 85 prosenttia alueen väestöstä. Toisaalta valtioita, jotka sijoittuvat kehitysmaiden ylempään keskiluokkaan tulojen perusteella, on vain 3,5 prosenttia. Karibian taloudet ovatkin hyvin riippuvaisia matkailualasta, joka suorasti ja epäsuorasti edustaa noin 900 000 työpaikkaa. Matkailusta saatavat tulot ovat hyvin epävakaita ja taloudet hyvin hauraita.

Komission mielestä matkailualan kehityksen tukeminen AKT-maissa, ja tässä tapauksessa erityisesti Karibian alueella, voi auttaa niiden sosiaalista ja taloudellista kehitystä. Siten myös maailmantalous kehittyisi kattavammaksi ja eheämmäksi. Komission tämän hetkinen Karibian alueen matkailun kehittämistä koskeva politiikka tähtääkin tuohon päämäärään.

Komission Karibian matkailualan kehittämistä varten myöntämät rajalliset resurssit, jotka tällä hetkellä vastaavat vain kolmea prosenttia matkailun kapealla markkina-alalla, eivät tunnu varjostavan Euroopan matkailukohteiden tulevaisuusnäkymiä. Näitä näkymiä täytyy vahvistaa sopivin pyrkimyksin sekä yksityisellä että julkisella sektorilla. Täytyy pyrkiä uudistamaan ja parantamaan tarjolla olevien tuotteiden laatua ja eriyttämistä ja mainostamaan tuotteita tehokkaasti, mikä ei onnistu yksinkertaisesti suojelemalla matkailualaa ja rajaamalla tuen antamista vain kehitysmaihin.

(2004/C 88 E/0054) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1928/03**

esittäjä(t): Maria Carrilho (PSE) komissiolle

(13. kesäkuuta 2003)

Aihe: Kotiseudultaan siirtymään joutuneiden väestöryhmien avustaminen Aasiassa ja Latinalaisessa Amerikassa: 29. lokakuuta 2001 annetun asetuksen (EY) N:o 2130/2001 uudistaminen

On välttämätöntä varmistaa, ettei kotiseudultaan siirtymään joutuneille väestöryhmille Aasiassa ja Latinalaisessa Amerikassa tarkoitettuja avustuksia keskeytetä. Vuonna 2001, ennen syyskuun terrori-iskuja, kun kaikki avunantajat vähensivät avustuksiaan, komissio erottautui myönteisellä tavalla tästä joukosta lisäämällä määrärahoja kyseisiä avustuksia koskevaan budjettikohtaan.

Ottaen huomioon, että 29 päivänä lokakuuta 2001 annetun asetuksen (EY) N:o 2130/2001 [1] voimassaolo päättyy 31. joulukuuta 2004, aikooko komissio esittää ehdotuksen tämän asetuksen uudistamiseksi? Jos aikoo, niin milloin?

---

[1] EYVL L 287, 31.10.2001, s. 3.

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(4. heinäkuuta 2003)

Kesäkuussa 2002 komissio teki ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yhteisön yhteistyöstä Aasian ja Latinalaisen Amerikan maiden kanssa ([1]). Tämä ehdotus välitettiin parlamentille sekä neuvostolle ja sitä käsitellään parhaillaan.

Ehdotettuun asetukseen, joka tähtää oikeusperustojen määrän pienentämiseen, sisältyy myös yhteisön apu kotiseudultaan siirtymään joutuneille väestöryhmille. Kun se hyväksytään, se kumoaa toimista, jotka koskevat kotiseudultaan siirtymään joutuneiden väestöryhmien avustamista Aasian ja Latinalaisen Amerikan kehitysmaissa 29. lokakuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2130/2001.

Jos yhteisön yhteistyöstä Aasian ja Latinalaisen Amerikan maiden kanssa annettavan asetuksen hyväksyminen siirtyy, silloin on riski, että uusi asetus ei astu voimaan ennen 31. joulukuuta 2004. Tässä tapauksessa komissio tekisi ehdotuksen asetuksen (EY) N:o 2130/2001 voimassaoloajan pidentämisestä. Tämä ehdotus tehtäisiin tarvittavan ajoissa, jotta kotiseudultaan siirtymään joutuneiden väestöryhmien avunsaannin jatkuminen kyettäisiin takaamaan.

([1]) EYVL C 331 E, 31.12.2002.

(2004/C 88 E/0055) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1949/03**

esittäjä(t): Christa Randzio-Plath (PSE) komissiolle

(13. kesäkuuta 2003)

Aihe: Alkoholimonopoli TEKEL

Oluen ja alkoholijuomien viennissä Turkkiin on nykyisin huomattavia ongelmia, koska huolimatta 22. joulukuuta 1995 pidetystä EY:n ja Turkin välisen assosiaationeuvoston kokouksesta, jossa käsiteltiin tulliunionin päätökseen saattamista, Turkki ei ole vieläkään lakkauttanut alkoholimonopoli TEKELiä. Alkoholilakeja tosin muutettiin vuosi sitten, mutta tuontia koskevaa täytäntöönpanoasetusta ei tietääkseni vielä ole hyväksytty, eikä se myöskään olisi riittävä, koska tähänastisten suunnitelmien mukaan TEKEListä riippumaton tuonti olisi mahdollista vasta tietystä vähimmäisvolyymistä lähtien.

1. Miten Euroopan unionin ja Turkin välisissä neuvotteluissa tullisopimuksen soveltamisesta alkoholijuomien tuontiin on edistytty ja miten Turkin hallitus suhtautuu Euroopan komission syksyllä 2001 esittämään kehotukseen tulliliittoa koskevaan sopimukseen perustuvien alkoholijuomilla käytävää kauppaa koskevien velvoitteiden pikaisen täyttämisen takaamisesta?

2. Edustaako kyseinen ehdotus tuontisektoria koskevaksi täytäntöönpanoasetukseksi komission mielestä riittävää alkoholin ja alkoholijuomien markkinoiden vapauttamista koskevien säädösten täytäntöönpanoa, ottaen huomioon tavoite Turkin alkoholijuomamarkkinoiden avaamisesta?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(25. heinäkuuta 2003)

Komissio vahvistaa parlamentin jäsenen väitteen, jonka mukaan Turkki ei ole lakkauttanut alkoholimonopoli TEKELiä. Euroopan yhteisön ja Turkin välisen assosiaationeuvoston päätöksen N:o 1/95 ([1]) mukaan Turkki on kuitenkin ainoastaan velvollinen tekemään muutoksia monopoliin sen varmistamiseksi, ettei syrjintää esiinny niissä olosuhteissa, joissa tuotteita hankitaan ja markkinoidaan jäsenvaltioiden ja Turkin välillä.

Vuonna 2001 Turkki muutti primaarilainsäädäntöä (laki nro 4250) uudella alkoholilailla (laki nro 4619), jossa otettiin käyttöön kynnysarvoja yksittäisen hinnoittelun ja jakelun osalta. Myöhemmin tapahtui merkittävä muutos, kun tupakan ja alkoholijuomien markkinoiden sääntelystä vastaava viranomainen (Tobacco and Alcoholic Beverages Markets Authority, TABA) perustettiin tammikuussa 2002 lailla nro 4733. Kyseisellä lailla TEKELin lainsäädäntövalta siirrettiin TABAlle, joka on riippumaton viranomainen. Tämän seurauksena TABA vastaa sekundaarilainsäädännöstä, jolla vuoden 2001 alkoholilaki pannaan täytäntöön. Komission tietojen mukaan tätä koskeva täytäntöönpanoasetus julkaistiin kesäkuussa 2003.

Huhtikuussa 2003 pidetyssä Euroopan yhteisön ja Turkin assosiaationeuvoston kokouksessa komissio ja Turkki sopivat tulliliittoa koskevan yhteisen toimintaohjelman luomisesta ratkaistakseen monia jäljellä olevia ongelmia alkoholijuomien pääsy markkinoille mukaan luettuna. Komission yksiköiden laatima toimintaohjelma on lähetetty Turkkiin heinäkuun alussa.

Vaikka Turkin hallitus on ryhtynyt toimenpiteisiin noudattaakseen tulliliiton alkoholijuomia koskevia velvoitteitaan, komissio epäilee edelleen primaarilainsäädännön (laki nro 4250, sellaisena kuin se on muutettuna lailla nro 4619) ja näiden velvoitteiden yhteensopivuutta.

Tilannetta on arvioitava uudelleen, kun komissiolla on ollut mahdollisuus arvioida TABAn hiljattain hyväksymän sekundäärilainsäädännön (ts. täytäntöönpanoasetuksen) vaikutusta vientimarkkinoihin.

(1) EY—Turkki-assosiointineuvoston päätös N:o 1/95, tehty 22 päivänä joulukuuta 1995, tulliliiton viimeisen vaiheen aloittamisesta (EYVL L 35, 13.2.1996).

(2004/C 88 E/0056) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1954/03**

esittäjä(t): Jannis Sakellariou (PSE) komissiolle

(13. kesäkuuta 2003)

Aihe: Jesidikurdien ihmisoikeudet Georgiassa

Tietääkö komissio jesidikurdien vaikeasta tilanteesta Georgiassa? Miten komissio arvioi tätä?

Mihin poliittisiin ponnistuksiin on ryhdytty jesidikurdien tilanteen parantamiseksi pysyvästi?

Mitä teknisiä ja taloudellisia mahdollisuuksia komissiolla on käytössään jesidikurdivähemmistön tukemiseksi Georgiassa?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(18. heinäkuuta 2003)

Jesidikurdit, jotka ovat ei-islaminuskoinen kurdivähemmistö Georgiassa, kohtaavat komission käsityksen mukaan samoja ongelmia kuin muutkin Georgian etniset vähemmistöt. Jesidikurdit ovat pieni vähemmistö Georgiassa ja heillä ei ole vahvaa poliittista järjestelmää, jonka kautta he saisivat äänensä kuuluviin Georgian päätöksenteossa. Vaikka jesidikurdien syrjintä ei ole niin selkeää kuin muiden Georgian etnisten vähemmistöjen, eivät lait ja oikeusvaltioperiaate aina toteudu heidän kohdallaan.

Komissio ohjaa parhaillaan poliittista ja teknistä apua Georgiaan lujittaakseen maan hallintoa sekä edistääkseen ihmisoikeuksia ja kansalaisyhteiskuntaa. Georgian uudessa maaohjelmassa ehdotetaan institutionaalisia, lainsäädännöllisiä ja hallinnollisia uudistuksia tukevaa sekä siirtymävaiheen yhteiskunnallisia seurauksia lievittävää yhteistyötä ja apua yhteiskunnalliseen jälleenrakennukseen. Lisäksi komissio painostaa edelleen Georgian hallitusta panemaan täytäntöön Euroopan ihmisoikeusyleissopimuksen mukaiset velvoitteensa kunnioittaa vähemmistöjen oikeuksia sekä vahvistamaan kansallisten vähemmistöjen suojelua koskevan puiteyleissopimuksen. Komissio rahoittaa parhaillaan yhdessä Euroopan neuvoston kanssa hanketta, jonka tarkoituksena on edistää kansallisten vähemmistöjen suojelua koskevan puiteyleissopimuksen ratifiointia ja tehokasta täytäntöönpanoa. Tässä hankkeessa on mukana sekä valtiollisia että valtiosta riippumattomia järjestöjä.

Eurooppalaisesta ihmisoikeus- ja demokratia-aloitteesta (EIDHR) rahoitetaan valtiosta riippumattomien järjestöjen hankkeita maailmanlaajuisesti. Georgia on yksi niistä 31 kohdemaasta, joihin EIDHR keskittyy. Yksi EIDHR:n neljästä aihealueesta on tukea rasismin ja muukalaisvihan sekä vähemmistöjen ja alkuperäiskansojen syrjinnän vastustamista. Georgiassa on parhaillaan käynnissä EIDHR:n alainen hanke, jonka toteuttaa World Vision Deutschland e.V. ja jonka tarkoituksena on torjua georgialaisten välisten yhteenottojen muuttuminen etnisiksi Samskhe-Javakhetin ja Kvemo Kartlin alueilla, joilla monet jesidikurdit asuvat. Lisäksi komission Georgian edustusto on aikeissa julkistaa uuden EIDHR:n ehdotuspyynnön pienhankkeille, jotka Georgian valtiosta riippumattomat järjestöt panevat täytäntöön. Yksi tärkeimmistä aiheista, joka tullaan sisällyttämään tähän, on rasismin ja muukalaisvihan vastustaminen sekä uskonnollisten ja etnisten vähemmistöjen suojeleminen. Pyyntö tullaan luultavasti julkaisemaan heinäkuun 2003 alussa ja määräaika hakemusten toimittamiselle on syyskuussa 2003.

(2004/C 88 E/0057) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1984/03**

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle

(16. kesäkuuta 2003)

Aihe: Turkkilaiset Kreikan ilmatilan loukkaukset

Egeanmerellä turkkilaiset taistelulentokoneet loukkaavat jatkuvasti ilmaliikenteen sääntöjä ja Kreikan ilmatilaa, usein täydessä aseistuksessa, sekä harjoittavat estämistä ja valeilmataisteluja. Nämä tapahtumat ovat osa arkipäivää ja tuovat mukanaan suuria vaaroja alueen rauhalle, edustavat EU:n jäsenvaltioon kohdistuvaa uhkausta ja tietenkin loukkaavat hyvän naapuruuden periaatteita, joita Turkin pitäisi olla sitoutunut noudattamaan. Turkin asevoimien komentaja, kenraali Himi Ozkok, on lausunnoissaan (26.5.2003) maininnut, että Turkin taistelulentokoneet tulevat käyttämään vapaasti Kreikan ilmatilaa ja että tämä ei ole loukkaus, koska kyse on kansainvälisestä ilmatilasta.

Onko komissio ryhtynyt toimiin turkkilaisviranomaisten suuntaan näiden provosoivien toimien lakkauttamiseksi, jotka synnyttävät Euroopan unionin jäsenvaltioon kohdistuvia, hyvin suuria vaaroja? Mitä komissio lisäksi aikoo tehdä taivuttaakseen Turkin noudattamaan hyvän naapuruuden periaatteita suhteissaan Kreikkaan ja muihin naapurivaltioihin, eli toimintalinjaa, jota se on jo sitoutunut noudattamaan?

(2004/C 88 E/0058) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2050/03**

esittäjä(t): Konstantinos Hatzidakis (PPE-DE) komissiolle

(20. kesäkuuta 2003)

Aihe: Turkkilaishävittäjien toimeenpanema kreikkalaisen lentokoneen häirintä

Maanantaina 9. kesäkuuta turkkilaishävittäjät häiritsivät Olympic Airways -yhtiön lentokonetta, joka oli reittilennolla 321 Ateenasta Istanbuliin. Häirintä tapahtui kansainvälisessä ilmatilassa, mutta Kreikan vastuualueella (Ateenan lentotiedotusalue).

1. Kuinka komissio arvioi näitä toimia ja miten ne voivat vaikuttaa Turkin tulevaisuudennäkymiin Euroopassa?

2. Millaisia aloitteita komissio aikoo tehdä, jotteivät vastaavat, matkustajien turvallisuuden vaarantavat toimet toistuisi tulevaisuudessa?

(2004/C 88 E/0059) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2083/03**

esittäjä(t): Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE-DE) komissiolle

(24. kesäkuuta 2003)

Aihe: Turkkilaisten lentokoneiden tekemät Kreikan ilmatilan loukkaukset ja Aigeianmeren asukkaiden turvallisuuden vaarantaminen

Vieraillessani hiljattain Samoksen ja Ikarian rajasaarilla jouduin kokemaan asukkaiden syvän huolestumisen turkkilaisten sotilaskoneiden suorittamien jatkuvien ja provosoivien Aigeianmeren ilmatilan loukkauksien johdosta. Nämä loukkaukset vaikuttavat paikallisten asukkaiden elämään ja turvallisuuteen sekä heidän harjoittamaansa matkailuelinkeinoon.

Huolestuneisuutta lisäsi erityisesti hiljattain sattunut tapaus, jossa kaksi turkkilaista F16-hävittäjää ahdisteli Olympic Airways -lentoyhtiön Ateenasta Istanbuliin matkalla ollutta konetta.

Miten komissio suhtautuu Turkin käytökseen ja mitä toimia se aikoo toteuttaa välittömästi lopettaakseen nämä Turkin tekemät ilmatilan loukkaukset?

Mitä toimia komissio aikoo toteuttaa poistaakseen Aigeianmerellä asuvien tai alueella matkustavien eurooppalaisten turvattomuuden tunteen ja palauttaakseen alueelle normaalitilan ja rauhan?

Günter Verheugenin komission puolesta antama
yhteinen vastaus
kirjallisiin kysymyksiin E-1984/03, E-2050/03 ja E-2083/03

(7. elokuuta 2003)

EU:n ehdokasmaana Turkki on sitoutunut noudattamaan jäsenyydelle asetettuja edellytyksiä.

Arvoisan parlamentin jäsenen esille ottaman erityisen kysymyksen osalta komissio muistuttaa rajakiistojen ja muiden niihin liittyvien kysymysten rauhanomaista ratkaisua koskevasta periaatteesta, joka vahvistettiin Helsingissä vuoden 1999 joulukuussa kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmien 4 kohdassa.

Turkin tarkistettuun liittymiskumppanuuteen [1], joka vahvistettiin 19. toukokuuta 2003, sisältyy tähän periaatteeseen liittyvä erityinen ensisijainen tavoite.

Komissio seuraa tarkasti Turkin edistymistä tässä asiassa ja muilla aloilla ja antaa yksityiskohtaisen arvioinnin 5. marraskuuta 2003 julkaistavassa määräaikaiskertomuksessaan.

[1] EUVL L 145, 12.6.2003.

(2004/C 88 E/0060) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1985/03**

esittäjä(t): Anna Karamanou (PSE) komissiolle

(16. kesäkuuta 2003)

Aihe: Laittomia sterilointeja koskeva skandaali Slovakiassa

Kahden kansalaisjärjestön esittämien syytösten mukaan viimeisten 14 vuoden kuluessa ainakin 110 romaniyhteisöön kuuluvaa naista on steriloitu vasten tahtoaan Itä-Slovakiassa. Lisäksi naisille on annettu vääriä tietoja lisääntymisterveyden kysymyksistä ja heihin on kohdistettu syrjintää, mitä tulee pääsyyn hoidosta vastaaviin laitoksiin ja omien henkilökohtaisten terveystietojen saamiseen potilasrekistereistä.

Aikooko komissio painostaa Slovakian hallitusta tutkimaan perusteellisesti edellä mainitut syytökset ja rankaisemaan tästä epäinhimillisestä rikoksesta vastuussa olevia henkilöitä suojellen sekä maan alueella asuvien naisten terveyttä ja lisääntymisoikeuksia että maan vähemmistöjen ihmisoikeuksia ja kunnioittaen niitä sitoumuksia, joita sillä EU:n uutena jäsenenä on?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(31. heinäkuuta 2003)

Komissio on tietoinen Center for Reproductive Rights -järjestön vuoden 2003 alussa julkaistun raportin väitteistä, joiden mukaan romaninaisia on steriloitu itäisessä Slovakiassa ilman heidän suostumusta tai lääkäreiden painostettua heitä antamaan suostumuksensa. Raportissa nostetaan esiin muitakin ihmisoikeusloukkauksia, kuten syrjintä terveydenhuoltopalvelujen ja hoidon saannissa.

Kuten komissio on jo todennut vastauksissaan parlamentin jäsen Meijerin kysymykseen E-0434/03 [1] sekä jäsen Maesin kysymyksiin E-0575/03 [2] ja P-1630/03 [3], se otti kysymyksen viipymättä esiin kirjeessään Slovakian pääministeri Dzurindalle. Komissio korosti sitä, että väitteet ovat erittäin vakavia ja että jos ne pitävät paikkansa, kyse on vakavasta ihmisoikeusloukkauksesta, jos viranomaiset ovat tukeneet tällaisia käytäntöjä tai sallineet ne tai eivät ole ryhtyneet asianmukaisiin oikeustoimiin niiden johdosta. Lisäksi komissio on pyytänyt Slovakian viranomaisia panemaan päättäväisesti toimeen tarvittavat rikostutkimukset mahdollisesti syrjivien toimenpiteiden johdosta ja pitämään komission tilanteen tasalla oikeuskäsittelyn kulusta.

Vastauksessaan Slovakian pääministeri kertoi komissiolle, että toimivaltaiset viranomaiset ovat käynnistäneet rikostutkimukset ja että erityistä tutkimusryhmää oltiin parhaillaan perustamassa. Lisäksi sisäministeriön romaniasiain neuvonantajaa, joka itse on romani, oli pyydetty konsultoimaan kyseistä tutkimusryhmää, ja terveysministeriö ja Slovakian gynekologiliitto ovat osallistuneet tutkimuksiin täysipainoisesti. Mainittakoon myös, että Euroopan neuvosto on hiljattain tehnyt selvitysmatkan itäiseen Slovakiaan sterilointikysymyksen valottamiseksi.

Komissio jatkaa oikeuskäsittelyjen ja tutkimusten tulosten seuraamista tiiviisti ja harkitsee uusien toimenpiteiden toteuttamista, mikäli se katsoo ne aiheellisiksi ja tarpeellisiksi.

---

[1] Katso sivu 12.
[2] EUVL C 33 E, 6.2.2004, s. 55.
[3] Katso sivu 37.

(2004/C 88 E/0061) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2004/03**

esittäjä(t): Salvador Garriga Polledo (PPE-DE) komissiolle

(16. kesäkuuta 2003)

Aihe: Lääkkeiden maailmanpankki köyhiä maita varten

Yhä useammat tahot vaativat lääkkeiden maailmanpankin perustamista niitä kehitysmaita varten, joiden köyhyys tuomitsee maat tilanteeseen, jossa niillä ei ole edes välttämättömimpiä sivistyneen yhteiskunnan tarvitsemia lääkkeitä.

Lääkkeiden maailmanpankin perustamiseen pyrkivät tahot pitävät rikkaiden maiden nykyistä kantaa masentavana inhimillisen solidaarisuuden puutteena. Nämä maat ovat uppoutuneet kasvu- ja vaurastavoitteisiinsa, eivätkä halua nähdä pakottavaa tarvetta auttaa lääkkeillä huomattavaa osaa ihmiskuntaa, joka kärsii lääkkeiden puutteesta ja elää sen vuoksi kärsimyksessä.

Mikä on komissio kanta tähän maailman huomattavan väestönosan kunnianhimoiseen tavoitteeseen perustaa lääkkeiden maailmanpankki? Olisiko komissio valmis johtamaan tätä aloitetta, ainakin mitä tulee Euroopan unionin nykyisiin ja tuleviin jäsenvaltioihin?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(8. elokuuta 2003)

Komissio on ollut ja on edelleen eturivissä kohtuuhintaisten lääkkeiden saatavuuden parantamisessa etenkin HI-viruksen/aidsin, malarian ja tuberkuloosin torjumiseksi. Komissio hyväksyi vuonna 2001 toimintaohjelman, jonka nimi on HI-virusta ja aidsia, malariaa ja tuberkuloosia koskeva nopeutettu

toiminta köyhyyden vähentämisessä. Toimintaohjelmalla pyritään parantamaan nykyisten toimien tehokkuutta, saattamaan keskeisten lääkkeiden hinnat kohtuullisiksi ja kannustamaan erityisten yleismaailmallisten julkishyödykkeiden tutkimusta ja kehitystä HI-viruksen/aidsin, malarian ja tuberkuloosin torjumiseksi kansallisesti, alueellisesti ja maailmanlaajuisesti. Ohjelman määräraha on yli miljardi euroa.

Kaksi vuotta hyväksymisensä jälkeen toimintaohjelma on edelleen kokonaisvaltainen, pitkäjänteinen ja johdonmukainen unionin politiikan kehys, jolla pyritään merkittävään panostukseen näitä kolmea tartuntatautia koskevien kansallisten, alueellisten ja maailmanlaajuisten toimien parantamiseksi. Komissio jatkaa pitkän aikavälin lähestymistavan muotoilemista Dohassa annetun teollis- ja tekijänoikeuksien kaupallisia näkökohtia ja kansanterveyttä koskevan julistuksen puitteissa. Komissio jatkaa porrastetun hinnoittelun, teknologian siirron ja paikallisen tuotannon edistämistä, jolla parannetaan kohtuuhintaisten lääkkeiden tasaista saatavuutta. Lähestymistapaa täydentää investointi parempien ehkäisy-, diagnostiikka- ja hoitotuotteiden kehittämiseen lisäämällä kuudennen tutkimuksen puiteohjelman välityksellä annettavaa rahoitusta. Lisäksi unioni on voimakkaasti tukenut maailmanlaajuisen terveysrahaston perustamista, jolla on tarkoitus rahoittaa yksittäisiä hankkeita: unioni on rahoittanut 55 prosenttia rahaston 4,5 miljardin euron varoista.

Näistä seikoista johtuen komissio ei katso uusien instituutioiden perustamisesta olevan tällä alalla enempää hyötyä.

(2004/C 88 E/0062) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2019/03**

esittäjä(t): Bart Staes (Verts/ALE) komissiolle

(17. kesäkuuta 2003)

Aihe: Kiinasta tuotuja polkupyöriä koskeva polkumyyntitulli

Euroopan komissio ilmoitti keväällä 1993 ottavansa käyttöön polkumyyntitullin Kiinasta lähtöisin olevien polkupyörien tuonnille. Tullin määräksi vahvistettiin 34,4 prosenttia nettohinnasta, vapaasti yhteisön rajalla, ennen tullausta. Kyseinen toimenpide on voimassa heinäkuuhun 2005 saakka.

Mitä myönteisiä tai kielteisiä vaikutuksia tällä toimenpiteellä on (tai on ollut) Euroopan polkupyöräalalle?

Aikooko komissio pidentää kyseisen polkumyyntitullin voimassaoloaikaa?

Jos vastaus on myönteinen, voiko se antaa siitä konkreettisia lisätietoja?

Jos vastaus on kielteinen, miksei komissio aio jatkaa tullia?

Mitä seurauksia komissio arvelee koituvan Euroopan polkupyöräalalle siitä, jos se ei pidennä kyseisen toimenpiteen voimassaoloaikaa?

Miten komissio aikoo vastata kyseisiin seurauksiin?

Pascal Lamyn komission puolesta antama vastaus

(15. heinäkuuta 2003)

Menettely aloitettiin EBMA:n (European Bicycle Manufacturers Association) pyynnöstä, ja neuvosto otti käyttöön lopulliset toimenpiteet lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien polkupyörien tuonnissa yhteisöön ja väliaikaisen polkumyyntitullin lopullisesta kantamisesta 8 päivänä syyskuuta 1993 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2474/93 [1]. Tullin määräksi sovittiin 30,6 prosenttia. Tulli vahvistettiin toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun jälkeen, ja tarkastelusta päätettiin lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien polkupyörien tuonnissa yhteisöön 10 päivänä heinäkuuta 2000

annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1524/2000 ([2]). Myöhemmin aloitettiin välivaiheen tarkastelu neljän markkinatalousasemaa koskevan pyynnön esittäneen tuottajan aloitteesta. Tarkastelu päätettiin 29 päivänä lokakuuta 2001 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 2131/2001 ([3]) muuttamatta toimenpiteiden astetta, koska pyynnön esittäjät olivat peruneet tarkastelupyyntönsä. Toimenpiteiden voimassaolo päättyy heinäkuussa 2005, jollei toimenpiteiden jatkuvan tarpeen vahvistavaa täysimääräistä välivaiheen tarkastelua tai toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevaa tarkastelua aloiteta ennen kyseistä päivämäärää.

Polkumyyntiä koskevan perusasetuksen ([4]) 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti yhteisön tuottajat voivat esittää pyynnön toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun aloittamisesta viimeistään kolme kuukautta ennen tullien voimassaolon päättymistä. Polkumyyntiä koskevan perusasetuksen 5 artiklan 5 kohdan nojalla komissio ei voi esittää huomautuksia tutkimuksen vireille panemiseksi tehdyistä pyynnöistä tai valituksista, ennen kuin päätetään, pannaanko tutkimus vireille vai ei. Jos toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskeva tarkastelu aloitetaan, ilmoitus menettelyn aloittamisesta julkaistaan yleensä Euroopan unionin virallisessa lehdessä hieman ennen toimenpiteen ennalta sovittua voimassaolon päättymistä, joka tässä tapauksessa on 10. heinäkuuta 2005. Näin tehtäisiin myös, jos toimenpiteiden voimassaolon annettaisiin päättyä; toisin sanoen virallisessa lehdessä ilmoitettaisiin toimenpiteiden voimassaolon päättymisestä suurin piirtein sinä päivänä, jolloin toimenpiteiden voimassaolo päättyy. Toistaiseksi ei ole julkaistu edellä mainittuja toimenpiteitä koskevaa ilmoitusta.

Menettelyn tulevaa kehitystä voi seurata seuraavasta Internet-osoitteesta: (http://europa.eu.int/comm/trade/policy/dumping/stats.htm).

Kun on kyse toimenpiteiden seurauksista kyseiselle yhteisön toimialalle, näitä tietoja ei kerätä järjestelmällisesti tutkimuksen ulkopuolella. Koska mitään tutkimusta ei ole vireillä, komissiolla ei ole tietoa asiasta tällä hetkellä. Kannattaa kuitenkin panna merkille, että EBMA on väittänyt viimeisessä tarkastelussa, että toimenpiteiden voimassaolon päättyminen johtaisi todennäköisesti polkumyynnin ja yhteisön toimialalle aiheutuneen vahingon jatkumiseen tai toistumiseen. Komissio ehdottaa, että arvoisa parlamentin jäsen ottaa suoraan yhteyttä EBMA:an saadakseen lisätietoja toimenpiteiden seurauksista.

([1]) EYVL L 228, 9.9.1993.
([2]) EYVL L 175, 14.7.2000.
([3]) EYVL L 287, 31.10.2001.
([4]) Neuvoston asetus (EY) N:o 384/96, annettu 22 päivänä joulukuuta 1995, polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta, EYVL L 56, 6.3.1996.

(2004/C 88 E/0063) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2022/03**

esittäjä(t): Lennart Sacrédeus (PPE-DE) komissiolle

(17. kesäkuuta 2003)

Aihe: Nobelin rauhanpalkinnon saajan Aung San Suu Kyin pidättäminen

Burman johtava ihmisoikeuksien ja demokratian puolestapuhuja, Nobelin rauhanpalkinnon saaja Aung San Suu Kyi pidätettiin lähellä Monywan kaupunkia Burmassa 30. toukokuuta 2003. Burman sotilasjuntta ilmoittaa, että se on ottanut Aung San Suu Kyin ja 19 hänen kansallisen demokratiapuolueensa (NLD) jäsentä ”turvasäilöön” Pohjois-Burmassa hänen kannattajiensa ja hallitusta kannattavien mielenosoittajien välisen yhteenoton jälkeen.

Yli sata opiskelijaa, NLD:n kannattajaa ja buddhalaismunkkia pidätettiin yöllä 31. toukokuuta 2003, minkä lisäksi pidätettiin lukuisia kansanedustajia. Seitsemän NLD:n johtohenkilöä on määrätty kotiarestiin ja yli 50:n NLD:n paikallisosaston toiminta on kielletty. Pidätyksiä pidetään useaan vuoteen pahimpina Burman demokratiapyrkimyksiin kohdistuneina taka-iskuina.

Mitä todellista painostusta komissio ja EU ovat kohdistaneet Burman sotilasjunttaan, jotta se vapauttaisi välittömästi Nobelin palkinnon saajan Aung San Suu Kyin ja muut pidätetyt, kansanedustajat mukaan lukien? Miten EU voi tehostaa vaatimuksiaan, joiden mukaan sotilasjuntan on katkaistava väkivallan kierre ja avattava tie kohti välitöntä siirtymistä demokratiaan?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(7. heinäkuuta 2003)

Komissio ja jäsenvaltiot ovat useaan otteeseen vaatineet Daw Aung San Suu Kyin sekä pidätettyjen kansallisen demokratiapuolueen jäsenten ja kannattajien vapauttamista. Myös kansallisen demokratiapuolueen ympäri maata sijaitsevia toimistoja ja Burman/Myanmarin yliopistoja on vaadittu avattaviksi.

Unioni päätti 16. kesäkuuta 2003 panna viipymättä täytäntöön voimakkaammat sanktiot, jotka kohdistuvat erityisesti sotilasjunttaan ja sen kannattajiin. Alun perin niiden piti astua voimaan 29. lokakuuta 2003 tai aiemmin kuten Burmasta/Myanmarista 28. huhtikuuta 2003 määritellyssä yhteisessä kannassa (2003/297/YUTP) [1] sovittiin.

Lisäksi unioni on tehostanut Burman/Myanmarin tilanteesta käytäviä neuvotteluja aasialaisten neuvottelukumppaniensa kanssa rohkaistakseen näitä käyttämään vaikutusvaltaansa Burman hallitukseen Aung San Suu Kyin vapauttamiseksi ja tukemaan hyvän hallinnon ja taloudellisen uudistuksen edistämistä. Kaakkois-Aasian maiden liito (ASEAN) 17. kesäkuuta 2003 ennennäkemättömästi kehotti Burmaa/Myanmaria siirtymään rauhanomaisesti demokratiaan.

On rohkaisevaa, että kansainvälisesti Daw Aung San Suu Kyin vankeuteen on reagoitu voimakkaasti. Komissio myös vilpittömästi toivoo, että kaiken tämän lujan painostuksen ansiosta Burman hallitus vihdoin vapauttaisi Daw Aung San Suu Kyin kannattajineen ja osoittaisi merkkejä halukkuudesta tehdä työtä kansallisen sovun ja demokratiaan palaamisen hyväksi.

[1] EUVL L 106, 29.4.2003.

(2004/C 88 E/0064) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2024/03**

esittäjä(t): Maurizio Turco (NI) komissiolle

(17. kesäkuuta 2003)

Aihe: Uskonnonvapauteen kohdistuneet loukkaukset Turkmenistanissa

Turkmenistanissa uskonnonvapauteen kohdistuvat loukkaukset ovat vakavia, jatkuvia ja systemaattisia.

Toukokuun 31. päivänä Turkmenistanissa sijaitseva protestanttinen kirkko joutui jälleen kerran vakavan hyökkäyksen kohteeksi, jolloin paikallinen poliisi nouti kotoa Abadamin kaupungin seurakuntaan kuuluvat viisi jäsentä, Nuri Berdievin, Nabat Niyazovan, Guzelya Syraevan, Lyudmila Galkinan ja Akgulya Niyazovan, ja vei heidät poliisiasemalla, jossa heitä kuulusteltiin pitkään. Poliisi takavarikoi myös kirjoja ja uhkasi takavarikoida heidän asuntonsa, jos he edelleen kokoontuvat sinne harjoittaakseen uskontoaan.

Abadamissa tehty hyökkäys on viimeisin monista Turkmenistanin viranomaisten kohdistamista sorto- ja pelottelutoimista katolista ja protestanttista uskontoa tunnustavia sekä Jehovan todistajia vastaan, joita hallituksen viranomaiset eivät tunnusta ja joiden toimintaa pidetään laittomana.

Lisäksi OECD:n toimisto Turkmenistanin pääkaupungissa on kieltäytynyt kommentoimasta uskonnonvapauteen kohdistuneita hyökkäyksiä ja loukkauksia Turkmenistanissa, ja Ashgabadissa sijaitsevan OECD:n toimiston virkamies Dieter Matthei on ilmoittanut, että hän ei ole saanut minkäänlaisia tietoja protestantteihin kohdistuneista väkivaltaisuuksista ja kehottaa kääntymään kaikissa uskonnonvapautta koskevissa kysymyksissä Wienissä sijaitsevan OECD:n pääkonttorin puoleen.

Voiko komissio edellä mainitun perusteella ilmoittaa, onko se tietoinen näistä vakavista, jatkuvista ja järjestelmällisistä uskonnonvapauteen kohdistuneista loukkauksista Turkmenistanissa sekä edellä mainitusta tilanteesta?

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä tai mitä toimia se aikoo vaatia painostaakseen Turkmenistanin viranomaisia uskonnonvapauden takaamiseksi Turkmenistanissa?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(16. heinäkuuta 2003)

Komissio on erittäin huolestunut vaikeuksista, joita Turkmenistaniin sijoittautumaan pyrkivät uskonnolliset ryhmät ovat kohdanneet.

Vaikka Turkmenistanin perustuslaki takaa uskonnonvapauden, perustuslakia täytäntöönpanevassa laissa vaaditaan, että kaikki uskonnolliset ryhmät rekisteröityvät virallisesti ja niillä on tukena 500:n yli 18-vuotiaan kansalaisen allekirjoitus. Laki estää tehokkaasti muiden uskonnollisten yhteisöjen kuin sunnimuslimien ja Venäjän ortodoksisen kirkon harjoittaman toiminnan.

Tällä hetkellä ei ole virallista kahdenvälistä kehystä, jonka yhteydessä EU:n toimielimet ja Turkmenistanin viranomaiset voisivat keskustella näistä asioista, koska kauppa- ja yhteistyösopimus ei kata ihmisoikeuskysymyksiä.

Komissio toimii kuitenkin aktiivisesti Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön (ETYJ) demokraattisten instituutioiden toimiston kanssa ihmisoikeuksien edistämiseksi Turkmenistanissa.

(2004/C 88 E/0065) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2028/03**

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(18. kesäkuuta 2003)

Aihe: Kreikan tullin petoksille altis ja tarpeetonta hidastusta aiheuttava käytäntö kerätä EU:n kansalaisten passit Makedonian vastaisella rajalla

1. Onko komissio tietoinen siitä, että Kreikasta Skopjeen (Makedonia) ja Belgradiin (Serbia) liikennöivissä junissa muiden jäsenvaltioiden kansalaisten passit kerätään talteen pian Thessalonikista lähdön jälkeen ja että keräämisen suorittaa henkilö, jota ei voi tunnistaa Kreikan valtion virkamieheksi ja joka ilmoittaa, että passit voi myöhemmin noutaa poliisiasemalta?

2. Onko komissio tietoinen myös siitä, että Kreikan raja-asema Idomenin poliisiasemalla, josta passit ilmeisesti voi noutaa, passeja ei käsitellä millään havaittavalla tavalla, vaan ne vain luovutetaan takaisin tietyn odotusajan kuluttua?

3. Onko komissio kanssani yhtä mieltä siitä, että tämän menettelyn, jota on kyseisellä rajalla noudatettu jo vuosikymmeniä, voimassa pitämiseen liittyy riski, että passien keräämisen suorittaa henkilö, jolla ei ole tehtävän edellyttämää toimivaltaa, tai että toimivaltaisen virkamiehen keräämästä suuresta passikasasta katoaa yksi tai useampi passi, tai että junaan jätettyjä vartioimattomia matkatavaroita varastetaan?

4. Onko EU:n jäsenvaltioiden kansalaisten edes sallittu luovuttaa passiaan henkilölle, jolla ei ole tehtävään vaaditun toimivallan ulkoisia tunnusmerkkejä, vai onko heidän kieltäydyttävä siitä?

5. Mihin tällä menettelyllä pyritään, paitsi hankkimaan asiakkaita Idomenin aseman verovapaalle myymälälle pakottamalla matkustajat poistumaan junasta ja odottamaan, tai häiritsemään liikennettä sellaisen naapurimaan kanssa, jonka nimeä ei hyväksytä?

6. Miten EU voi vaikuttaa siihen, että kyseisellä rajalla passintarkastustapaa nopeutetaan ja se normalisoidaan erityisesti EU:n kansalaisten osalta? Miten komissio aikoo myötävaikuttaa kyseisenlaiseen ratkaisuun pääsemiseen?

António Vitorinon komission puolesta antama täydentävä vastaus

(20. huhtikuuta 2004)

Komissio lähetti 30. syyskuuta 2003 kirjeen Kreikan viranomaisille selvittääkseen arvoisan parlamentin jäsenen kirjallisessa kysymyksessään esittämiä seikkoja. Kirjeessä komissio välitti viranomaisille kysyjän esittämät väitteet ja pyysi heiltä tarkempia tietoja junassa tehtävistä tarkastuksista sen lähtiessä Kreikasta ja Idomenin raja-asemalla tehtävistä tarkastuksista sen saapuessa entiseen Jugoslavian tasavaltaan Makedoniaan (EJTM). Koska kirjeeseen ei saatu vastausta, komissio lähetti muistutuksen Kreikan viranomaisille 7. tammikuuta 2004.

Kahdessa kirjeessään, jotka oli päivätty 16. ja 28. tammikuuta 2004, Kreikan viranomaiset kiistivät kyseiset tiedot ja korostivat, että Idomenin raja-asemalla sekä junassa suoritetut tarkastukset tehdään mainittuja tarkastuksia koskevan yhteisen käsikirjan sääntöjen mukaisesti. Kreikan viranomaiset painottivat erityisesti, että junissa tarkastukset tehdään matkan aikana ja että kaikki matkustusasiakirjat tarkastetaan ja leimataan sääntöjen mukaisesti (yhteisen käsikirjan 2.1.1 kohdan mukaan yhteisön kansalaisten matkustusasiakirjoja ei leimata).

Toimitettujen tietojen mukaan kyseistä reittiä päivittäin kulkevassa kahdessa junassa tarkastuksen suorittavat virkapukuiset poliisit, jotka tarkastavat matkustajat yksitellen ja keräävät matkustusasiakirjat. Virkapukuisten poliisien suorittamien tarkastusten lisäksi yksi poliisi, joka ei ole pukeutunut virkapukuun, huolehtii yleisluontoisista tarkastus- ja valvontatehtävistä junassa. Tällä poliisilla on paitansa vasemmanpuoleisen rintataskun päällä henkilöstökortti.

Kreikan viranomaiset huomauttavat, että heille ei ole raportoitu yhtään tapausta, jossa tarkastusta suorittavaa tarkastajaa olisi pyydetty esittämään henkilöllisyystunniste.

Matkustusasiakirjojen keräämisolosuhteiden osalta Kreikan viranomaiset viittaavat yhteisen käsikirjan ohjeissa määriteltyyn tarkastusten keventämiseen EU:n ulkorajoilla silloin, kun kyseessä ovat makuu- tai lepovaunuissa matkustavat henkilöt. Näiden henkilöiden osalta yhteisen käsikirjan 3.2.4 kohdassa määrätään, että rajanylityksen mahdollistavat matkustusasiakirjat tarkastaa matkanjohtaja sillä edellytyksellä, että tämä on kerännyt kyseiset asiakirjat sääntöjen mukaisella tavalla ja säilyttää ne siten, että ne ovat tarkastajien saatavilla.

Tarkastuksen keston osalta Kreikan viranomaiset korostavat, että yhteisön kansalaisten tarkastus ei yleensä ylitä puolta minuuttia eikä yhteisön ulkopuolisten maiden kansalaisten tarkastus yhtä minuuttia. On kuitenkin mahdollista, että tarkastus viivästyy erityisesti kesäaikaan, jolloin junamatkailijoiden määrä kasvaa merkittävästi.

Kreikan viranomaisten toimittamien junissa tapahtuvaa tarkastusta koskevien selvitysten perusteella, ja koska matkajärjestelyistä ei ole saatavilla tarkempia tietoja, komissio ei ole voinut havaita, että Kreikan viranomaiset olisivat soveltaneet väärin EU:n ulkorajoilla tehtäviä tarkastuksia koskevia sääntöjä kysyjän kuvailemassa tapauksessa.

(2004/C 88 E/0066) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2055/03**

esittäjä(t): Bartho Pronk (PPE-DE) komissiolle

(20. kesäkuuta 2003)

Aihe: Poliisien ammattiyhdistysoikeudet Latviassa

1. Pitääkö paikkansa, että Latviassa poliisilla ei ole oikeutta järjestäytyä?

2. Eikö tilanne ole vastoin ILO:n sopimuksia, Euroopan neuvoston sosiaalista peruskirjaa ja EU:n perusoikeuskirjaa?

3. Onko komissio ottanut kysymyksen esille Latvian hallituksen kanssa? Jos vastaus on kielteinen, miksei komissio ole tehnyt niin? Jos vastaus on myönteinen, mihin tulokseen keskusteluissa päädyttiin?

4. Miksi komission vuosittaisissa (ehdokasvaltioiden) edistymistä käsittelevissä kertomuksissa tähän kysymykseen ei ole kiinnitetty huomiota?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(12. elokuuta 2003)

Latvian poliisilaissa, joka hyväksyttiin vuonna 1991, kielletään todellakin poliiseilta ammattiyhdistysten muodostaminen.

Ihmisoikeuksien ja perusoikeuksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen 11 artiklan 2 kohdan viimeisessä virkkeessä sallitaan kuitenkin järjestäytymisen lailliset rajoitetukset poliisien osalta. Tällaiset rajoitukset sallitaan lisäksi joissakin kansainvälisen työjärjestön (ILO) yleissopimuksen artikloissa.

Euroopan sosiaalisessa peruskirjassa, jonka Latvia ratifioi vuonn 2002, sallitaan myös, että sopimuspuolet määrittävät kansallisilla lailla tai asetuksilla, missä määrin järjestäytymisoikeus koskee poliiseja.

Euroopan unionin perusoikeuskirja, joka ei sisällä tällaisia rajoituksia, ei ole vielä laillisesti sitova. Ja vaikka se olisikin sitova, sitä ei sovellettaisi aloilla, jotka eivät kuulu yhteisön toimivaltaan.

Komissio seuraa tilannetta tältä samoin kuin muiden sosiaalisten perusoikeuksien ja ihmisoikeuksien osalta toimivaltuutensa rajoissa koko liittymisprosessin ajan.

(2004/C 88 E/0067) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2058/03**

esittäjä(t): Nelly Maes (Verts/ALE) komissiolle

(20. kesäkuuta 2003)

Aihe: AKT-banaanit

Asetuksessa (EY) N:o 1609/1999 ([1]) sovitaan väliaikaisen teknisen ja taloudellisen tuen toimittamisesta perinteisille AKT-banaanien toimittajavaltioille niiden sopeutumisen banaanialan markkinaolosuhteisiin helpottamiseksi ja riittämättömän kilpailukyvyn omaavien tuottajien elinkeinotoiminnan monipuolistamisen tukemiseksi.

Tuen suuruuden määrittämisessä käytettyä menetelmää kohtaan on nyt kuitenkin esitetty epäilyjä ja samoin on kyseenalaistettu menetelmän avoimuus, sillä siinä tunnutaan sovellettavan ristiriitaisia normeja.

Huolimatta siitä, että komissio on banaanialan yhteenliittymän (OCAB) kanssa pidetyissä kokouksissa jo myöntänyt, että Eurostatin tilastojen käyttö johtaa asetuksen virheelliseen soveltamiseen, se ei ole vielä ryhtynyt mihinkään toimiin tilanteen korjaamiseksi.

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä varmistaakseen, että asetusta N:o 1609/1999 sovelletaan asianmukaisesti?

([1]) EYVL L 190, 23.7.1999, s. 14.

(2004/C 88 E/0068) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2091/03**

esittäjä(t): Paulo Casaca (PSE) komissiolle

(24. kesäkuuta 2003)

Aihe: AKT-maiden trooppisia tuotteita koskevat laskuperusteet

Sain Norsunluurannikon ananaksen ja banaanin tuottajien-viejien keskusjärjestöltä kopion sen komissiolle lähettämästä 28. toukokuuta 2003 päivätystä kirjeestä. Norsunluurannikolle, kuten kaikille kyseisiä hedelmiä vieville AKT-maille, tämä toiminta on elintärkeä. Yhtä elintärkeää niille on se, että Euroopan unionin toimielimillä on kyseisten maiden tuontia koskevat selkeät, puolueettomat ja oikeudenmukaiset säännöt. Talousarvion valvontavaliokunnan varapuheenjohtajan luin kyseisen kirjeen tästä syystä erityisellä mielenkiinnolla.

Voiko komissio laatia kertomuksen, jossa selvitetään tarkasti kyseisiä trooppisia hedelmiä koskevat yhteisön tuet ja tullit sekä mahdolliset näitä asioita koskevat puutteet ja ehdotukset niiden korjaamiseksi?

Voiko komissio varmistaa, että tämä kertomus on parlamentin tarkasteltavissa vuoden 2002 talousarviota koskevan vastuuvapausmenettelyn yhteydessä?

Poul Nielsonin komission puolesta antama
yhteinen vastaus
kirjallisiin kysymyksiin E-2058/03 ja E-2091/03

(31. heinäkuuta 2003)

Komission asetuksessa (EY) N:o 1609/1999 säädetään erityisen tukikehyksen vahvistamisesta perinteisille AKT-banaanien toimittajavaltioille annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 856/1999 täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä, mukaan luettuna säännöt maakohtaisten osuuksien laskentamenetelmästä. Mitä tulee molemmissa kysymyksissä viitattuun banaaninviejien keskusjärjestön (OCAB) kirjeeseen, komissio tapasi 20. kesäkuuta 2003 järjestön edustajia ja keskusteli perinpohjaisesti kirjeessä esiin otetuista kysymyksistä. Kuten jo aiemmissa yhteyksissä on tehty selväksi, komissio selitti toistamiseen erityisen tukikehyksen taustaa ja toimintaa. Tukikehyksen ja voimassa olevien sääntöjen ja määräysten mukaisesti kilpailukyvyltään heikommat tuottajat (eli karibialaiset tuottajat) ovat toistaiseksi saaneet enemmän tukea, kun taas kilpailukykyisemmille (kuten Norsunluurannikon) tuottajille tukea on myönnetty vähemmän. Vuodesta 2004 tätä sovellustapaa aiotaan neuvoston ja komission asetusten nojalla muuttaa. Kaikkiin tuensaajiin on sovellettava vähennyskerrointa, mutta vähennys on pienempi kilpailukykyään kasvattaneille AKT-maille ja se suhteutetaan siihen, missä määrin kilpailukyky on kasvanut. Tapaamisessa OCAB:n edustajat totesivat omasta puolestaan, että niiden näkökulmasta komissio on aina soveltanut komission asetuksessa säädettyä menetelmää moitteettomasti ja oikeudenmukaisesti. Heille myös selvennettiin, ettei komissio ole koskaan katsonut tai epäillyt, että Eurostatin tietojen käyttäminen johtaisi komission asetuksen vääristyneeseen soveltamiseen. Päinvastoin, komission edustajat korostivat keskustelukumppaneilleen sitä, miten tärkeitä objektiiviset, vertailukelpoiset ja ajantasaiset tiedot ovat maakohtaisten osuuksien vuosittaisessa laskemisessa. Erityisen tukikehyksen käyttöönoton aikaan ainoastaan Eurostatin CIF-hinnat (kulut, vakuutus ja rahti) täyttivät kaikki edellä luetellut kriteerit. Toistaiseksi OCAB eikä mikään muukaan asianomainen osapuoli ole ehdottanut Eurostatin tiedoille käyttökelpoista vaihtoehtoa.

Mitä taas tulee pyyntöön raportin laatimisesta sekä tukijärjestelmää että tulleja koskevan tilanteen osalta, komissio muistuttaa, että sen neuvostolle ja parlamentille toimittama kaksivuotiskertomus [1] neuvoston asetuksella vahvistetun erityisen tukikehyksen toiminnasta on parhaillaan parlamentin käsittelyssä. Lisäksi komissio toimittaa parlamentille ja neuvostolle 31. joulukuuta 2004 mennessä kertomuksen banaanialan yhteisestä markkinajärjestelystä 13. helmikuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 404/93 [2] 32 artiklassa säädetyn mukaisesti. Kyseisessä kertomuksessa tarkastellaan sekä AKT-banaanien kauppavirtojen että niiden osuuksien kehitystä yhteisön markkinoilla. Komissio on huomioinut OCAB:n esittämät epäilykset tiettyjen tilastotietojen suhteen ja selvittää asiaa parhaillaan Eurostatin sekä tiedot keränneiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten avustamana.

Edellä esitetyn perusteella komissio ei näe mitään syytä muuttaa voimassa olevaa lainsäädäntöä. On syytä korostaa, että nykyisten säännösten ansiosta perinteiset AKT-banaanien tuottajat, Norsunluurannikko mukaan luettuna, ovat saaneet huomattavaa taloudellista apua alalle kriittisen siirtymävaiheen ajan.

Vaikka OCAB:n huomautukset koskevat yksinomaan banaaneja, arvoisaa parlamentin jäsentä pyydetään kiinnittämään huomiota myös siihen seikkaan, että ananastuotantoon tarkoitettua erityistä rahoitustukea myönnetään tällä hetkellä ainoastaan Martiniquelle ja Azoreille voimassa olevan, yhteisön syrjäisimpiä alueita koskevan lainsäädännön mukaisesti. Toistaiseksi kyseisen tuen hallinnointi ei ole tuottanut merkittäviä ongelmia.

[1] KOM(2002) 763 lopullinen.
[2] EYVL L 47, 25.2.1993.

(2004/C 88 E/0069) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2066/03**

esittäjä(t): Maurizio Turco (NI) komissiolle

(20. kesäkuuta 2003)

Aihe: Italian tasavalta ja arvonlisäverodirektiivin soveltaminen yhteisön sisällä tehtyihin hankintoihin

Saattaessaan arvonlisäverodirektiivin osaksi Italian lainsäädäntöä Italian hallitus päätti, että yhteisön sisällä tehtävien hankintojen osalta

a) on käytettävä erityistä laskua (EU:n sisäinen lasku), jotta toisessa jäsenvaltiossa ostetut ammattikäyttöön tarkoitetut tavarat voitaisiin vapauttaa arvonlisäverosta,

b) pitää tehdä vuosittainen ilmoitus.

Menettely koskee myös niitä, jotka eivät hanki tavaroita tai palveluita myytäväksi omassa valtiossaan, vaan käyttääkseen niitä itse omassa ammatinharjoittamisessaan.

Lisäksi:

— monet ulkomaiset liikkeet ja useat sähköistä kaupankäyntiä harjoittavat yritykset, kuten Amazon, eivät tunne EU:n sisäisiä laskuja ja kieltäytyvät antamasta niitä, jolloin ostaja ei voi vähentää niistä arvonlisäveroa;

— Italiassa vaadittu vuosittainen ilmoitus on niin mutkikas, että sen teettäminen ammattilaisella maksaa 100 euroa.

Kysynkin:

— Eikö komissio katso, että EU:n säännöstö (jossa vaaditaan erityinen lasku, jonka olemassaolosta useat yritykset eivät edes tiedä ja/tai jota ne eivät suostu antamaan) ja Italian säännöstö ovat yhteismarkkinoiden periaatteen vastaisia?

— Pitääkö komissio mahdollisena aloitteen tekemistä menettelyn yksinkertaistamiseksi?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(16. heinäkuuta 2003)

Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17. toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ET [1] 22 artiklan mukaan jokaisen verovelvollisen tulee toimittaa lasku tai laskuna toimiva muu asiakirja toiselle verovelvolliselle henkilölle tai verosta vapautetulle oikeushenkilölle osoituksena toimitetuista tavaroista ja suoritetuista palveluista.

Kun on kyse yhteisön sisäisestä tavarantoimituksesta, ainoastaan sillä jäsenvaltiolla, jossa tavarantoimittaja toimii, on toimivalta määritellä toimitettavalle laskulle asetettavat vaatimukset. Määränpäänä oleva jäsenvaltio ei siis voi määrätä mitään lisävaatimuksia toisesta jäsenvaltiosta hankitun tavaran tai palvelun arvonlisäveron vähentämiselle.

Kysymyksessään arvoisa parlamentin jäsen väittää, että Italian valtio hyväksyisi ainoastaan erityisen EU:n sisäisen laskun veronmaksajiensa arvonlisäveron vähentämiseen toisesta jäsenvaltiosta hankituista tavaroista tai palveluista.

Jos asia on näin, komissio tutkii, toimiiko Italia vastoin kuudennen direktiivin periaatetta rikkoen näin yhteisön lainsäädäntöä.

Pitää kuitenkin huomata, että neuvosto antoi 20. joulukuuta 2001 direktiivin 2001/115/EY direktiivin 77/388/ETY muuttamisesta arvonlisäverotuksen laskuttamiselle asettamien vaatimusten yksinkertaistamiseksi, ajanmukaistamiseksi ja yhdenmukaistamiseksi [2]. Tämä direktiivi tulee voimaan 1. tammikuuta 2004. Sen myötä poistuvat nykyiset ristiriidat kansallisten laskutusta koskevien vaatimusten välillä.

Arvoisa parlamentin jäsen on sitä mieltä, että Italiassa vaadittavan vuosittaisen ilmoituksen tekeminen on erittäin monimutkaista.

Kuudennen alv-direktiivin 22 artiklan mukaan jäsenvaltiot voivat itsenäisesti päättää suurimmasta osasta ilmoituksiin, yhteenvetoselvityksiin ja yhteenvetoilmoituksiin liittyvistä säännöksistä.

Jäsenvaltiot ovat vapaita päättämään näiden ilmoitusten muodosta ja sisällöstä, kunhan tietyt vähimmäisvaatimukset täytetään.

Komissio on kuitenkin tietoinen siitä, että alv-säännösten suuret eroavaisuudet jäsenmaittain voivat aiheuttaa ongelmia erityisesti niille kaupankäyntiä harjoittaville henkilöille, jotka ovat arvonlisäverovelvollisia useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa.

Komissio on siksi tehnyt tästä aiheesta kattavan tutkimuksen tarkoituksenaan tehdä tarvittavia ehdotuksia vuonna 2004. Tämä tutkimus on luettavissa komission www-sivustolta kohdasta Sinun äänesi ([3]).

([1]) EYVL L 145, 13.6.1977. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 3 päivänä joulukuuta 2002 annetulla neuvoston direktiivillä 2002/92/EY (EYVL L 331, 7.12.2002).
([2]) EYVL L 15, 17.1.2002.
([3]) http://europa.eu.int/yourvoice/index_fi.htm

(2004/C 88 E/0070) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-2078/03**

esittäjä(t): Ilda Figueiredo (GUE/NGL) komissiolle

(17. kesäkuuta 2003)

Aihe: Portugalin maitokiintiö

Äskettäisessä tapaamisessani Pohjois-Portugalin maidontuottajien kanssa tuli esiin kysymys niiden portugalilaisten maanviljelijöiden epäoikeudenmukaisesta kohtelusta, jotka olivat ylittäneet kiintiönsä viime maaliskuun loppuun mennessä.

Portugalilaiset maanviljelijät joutuivat tästä syystä maksamaan sakkoja, kun taas Italian kanssa, siellä hiljattain julkaistujen tietojen mukaan, tehtiin sopimus tämän saman myös italialaisia maanviljelijöitä koskevan ongelman ratkaisemiseksi.

Pyydän komissiota ilmoittamaan, mitkä olivat tarkalleen Italian kanssa tehdyn sopimuksen ehdot ja mihin toimiin se aikoo ryhtyä tämän portugalilaisten maanviljelijöiden kärsimän vääryyden korjaamiseksi.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(7. heinäkuuta 2003)

Näyttäisi siltä, että kysymyksessä viitataan neuvoston omasta aloitteestaan EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan 3 alakohdassa määrätyn erityismenettelyn mukaisesti tekemään päätökseen, ja se jää komission toimivallan ulkopuolelle. Kysymys on näin ollen esitettävä neuvostolle.

(2004/C 88 E/0071) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2086/03**

esittäjä(t): Glenys Kinnock (PSE) komissiolle

(24. kesäkuuta 2003)

Aihe: Kristittyjen tilanne Egyptissä

Onko komissio tietoinen Egyptin kristittyyn vähemmistöön kohdistuvista vainoista? Tiedotusvälineet ovat raportoineet, että erityisesti islaminuskosta kristinuskoon kääntyneiden uskonnon vaihtoa ei ole suostuttu kirjaamaan passeihin ja näin ollen he eivät voi jättää maata.

Aikooko komissio vaikuttaa tilanteeseen, jotta Egyptin kristityillä olisi uskonnonharjoittamisen vapaus?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(9. heinäkuuta 2003)

Komissio on tietoinen ongelmista, joita Egyptin suurella kristittyjen yhteisöllä on. Se on käynyt näistä ongelmista neuvotteluita koptisen kirkon jäsenten kanssa useaan otteeseen ja on myös tarkkaan seurannut tapauksia, joissa väkivaltaa on kohdistettu kristittyihin.

Komissio seuraa kristinuskoon kääntymistä ja liikkumisvapauteen liittyvää kysymystä Kairon valtuuskuntansa avulla. Se on saanut alustavaa tietoa siitä, että uskontoon liittyvää tietoa ei kirjata passeihin. Henkilöllisyystodistuksiin tosin sama ei välttämättä päde.

Egyptin hallitus on sitoutunut noudattamaan ihmisoikeuksiin ja demokratiaan liittyviä perusperiaatteita osana Barcelonan prosessia. Tämä käy ilmi ratifioitavana olevan assosiaatiosopimuksen tekstistä. Ihmisoikeuksiin liittyviä kysymyksiä, myös uskonnonvapautta, käsitellään Egyptin ja unionin välillä käytävässä poliittisessa vuoropuhelussa, jossa komissio on täysivaltaisesti mukana. Ihmisoikeuksista keskusteltiin myös 16. ja 17. kesäkuuta 2003 pidetyssä unionin ja Egyptin ministerikokouksessa.

(2004/C 88 E/0072) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2089/03**

esittäjä(t): José Gil-Robles Gil-Delgado (PPE-DE) komissiolle

(24. kesäkuuta 2003)

Aihe: Budjettikohdan määritteleminen kidutusta vastustaville valtiosta riippumattomille järjestöille

Vuodesta 1993 lähtien Euroopan parlamentti on tukenut kidutuksen uhreja kaikkialla maailmassa. Tätä tarkoitusta varten on perustettu kaksi budjettikohtaa, toinen (B7-70) kolmansia maita varten ja toinen (B5-813) Euroopan unionia varten. Euroopan unionin tukien ansiosta suurimmassa osassa maailman maita on ylläpidetty ja kehitetty avustusohjelmia, joilla autetaan kidutuksen uhreja omassa maassa tai pakolaisia ja turvapaikkaa etsiviä henkilöitä.

Komissio on päättänyt vahvistaa kidutuksen torjumista koskevia ponnistelujaan, ja Euroopan parlamentti tukee kyseistä päätöstä, mutta tietää, että tällä aloitteella on välittömiä vaikutuksia nykyisten uhrien tilanteeseen, koska sitä varten ei ole myönnetty uusia varoja. Tämän seurauksena suljetaan lukuisia keskuksia, jotka ovat toimineet pelkästään tämän määrärahan turvin.

Mikä on komission politiikan muutoksen todellinen vaikutus? Ovatko tukeminen ja ennaltaehkäisy kaksi erillistä strategiaa? Miten laajalle kyseinen päätös vaikuttaa? Riittävätkö Euroopan unionin määrärahat ennaltaehkäisyyn ja tukemiseen vai olisiko nykyistä määrää lisättävä? Mitä suunnitelmia on olemassa näiden määrärahojen suhteen?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(28. heinäkuuta 2003)

Komissio päätti ottaa käyttöön entistä strategisemman lähestymistavan kansanvaltaa ja ihmisoikeuksia koskevan eurooppalaisen aloitteen (EIDHR) kautta myönnettävään rahoitukseen, ja toukokuussa 2001 ([1]) annetussa komission ihmisoikeuksia ja demokratisoitumista koskevassa tiedonannossa tunnistettiin neljä temaattista painopistealuetta tulevalle EIDHR-tuelle kidutuksen ennaltaehkäisy ja kidutuksen uhrien kuntouttaminen mukaan luettuina. Rajoitettujen varojen kohdentamisen tehostamistarpeen mukaisesti komissio myös korosti, että unionin on keskityttävä niin paljon kuin mahdollista kidutuksen ennaltaehkäisyyn. Kansanvaltaa ja ihmisoikeuksia koskevan eurooppalaisen aloitteen 2002–2004 ohjelma-asiakirjassa todettiin, että rahoitusta on kohdennettava uudestaan kidutuksen ennaltaehkäisyyn pidemmällä aikavälillä.

Kuntoutuskeskusten varoja on vähennetty, ja on toteutettu toimenpiteitä, joilla vähennetään asteittain nykyistä riippuvuutta yhteisön rahoituksesta, minkä tarkoituksena on saada keskukset etsimään rahoitusta muista lähteistä. Vuoden 2001 ehdotuspyynnössä kuntoutushankkeiden enimmäistukea vähennettiin 60 prosenttiin unionissa toimivien keskusten osalta ja 80 prosenttiin unionin ulkopuolisten hankkeiden

osalta. Vuoden 2002 ehdotuspyynnössä näitä prosenttilukuja vähennettiin edelleen 50 prosenttiin ja 75 prosenttiin. Kestävyyttä koskeville kysymyksille arviointimenettelyssä annettu merkitys on myös tärkeä tekijä. Lisäksi "institutionaalinen vahvistaminen", johon varojenkeruutaitojen kehittäminen sisältyy, oli nimenomaisesti rahoituskelpoinen vuosina 2001 ja 2002.

Vuoden 2002 ehdotuspyynnön tarkoituksena oli jatkaa tätä prosessia. 25 miljoonan euron ehdotuspyyntö kattoi kidutuksen ennaltaehkäisyä koskevien hankkeiden ja kuntoutuskeskusten rahoituksen, ja tarkoitus oli varata käytettävissä olevista varoista kolmannes toiselle ja kaksi kolmannesta toiselle näistä kahdesta toiminta-alasta. Kaksi asiantuntijaa, joilla oli kokemusta kidutusta koskevista kysymyksistä, arvioi kaikki esitetyt hankkeet. Hankkeet asetettiin pisteiden mukaiseen paremmuusjärjestykseen, ja ne valittiin ottaen huomioon ehdotettujen toimien maantieteellisen jakauman tasapaino.

Unionissa toimivien kuntoutuskeskusten esittämien hankkeiden laatu (budjettikohta B5-813) johti itse asiassa tulokseen, jossa noudatettiin suunniteltua tasapainoa. Unionin ulkopuolella sijaitsevien keskusten esittämät hankkeet sijoittuvat kuitenkin melko heikosti (joskus vaaditun minimitason alapuolelle), jolloin kuntoutushankkeita ei voitu valita riittävästi, jotta olisi voitu noudattaa suunniteltua 2/3−1/3-tasapainoa. Noin 4,5 miljoonaa euroa osoitettiin unionin ulkopuolisille keskuksille (kaudelle 2002−2003), ja noin 8 miljoonaa euroa varattiin kidutuksen ennaltaehkäisyä koskeville hankkeille. Noin 4 miljoonaa euroa osoitettiin unionissa sijaitseville kuntoutuskeskuksille sekä lisäksi 2 miljoonaa euroa hankkeille, joissa oli otettu huomioon kidutuksen uhrien tukemista koskevia näkökohtia.

Väitettä, jonka mukaan keskukset on todennäköisesti suljettava, mikäli yhteisön tukea ei pystytä turvaamaan, on tarkasteltava ottaen huomioon edellä esitetty politiikka, jossa painopistettä siirretään kuntoutuksesta ennaltaehkäisyyn, ja edellä mainitut toimenpiteet, jotka ovat olleet kyseisen politiikan muutoksen seurausta. Keskuksille voidaan myöntää tukea ainoastaan niiden kilpailusääntöjen mukaisesti, joilla on tarkoitus varmistaa, että Euroopan unionin veronmaksaja saa vastinetta rahoilleen siten, että ainoastaan parhaimmat, vähimmäislaatuvaatimukset täyttävät ehdotukset rahoitetaan.

Uusi 11,5 miljoonan euron ehdotuspyyntö käynnistetään vuonna 2003 unionissa sijaitseville kuntoutuskeskuksille budjettikohdasta B5-813 (joka kattaa vuoden 2003 ja 2004 talousarvion sillä varauksella, että myös vuoden 2004 luottojen käyttö hyväksytään).

Komissio tarkastelee parhaillaan EIDHR:n vuoden 2004 ja sitä seuraavien vuosien ohjelmointia ja järjesti 14. heinäkuuta 2003 valtioista riippumattomille järjestöille erityisseminaarin kerätäkseen näkemyksiä temaattisista painopistealueista kidutus mukaan luettuna.

(1) KOM(2001) 252 lopullinen.

(2004/C 88 E/0073) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-2104/03**

esittäjä(t): Bob van den Bos (ELDR) komissiolle

(18. kesäkuuta 2003)

Aihe: Burmalaiset Rohingya-väestöön kuuluvat pakolaiset

Bangladeshissä sijaitsevien kahden virallisen pakolaisleirin, jonne on otettu noin 22 000 Rohingya-väestöön kuuluvaa pakolaista, lisäksi on 4 000 laitonta pakolaista majoittunut uuteen epäviralliseen "Teknaf Makeshift Camp" -nimiseen leiriin. Kyseinen leiri uhkaa piakkoin jäädä monsuuni-kauden alun tulvien alle.

Onko komissio tietoinen Rohingya-väestöön kuuluvien pakolaisten tilanteesta "Teknaf Makeshift Camp" -leirissä?

Onko komissio ollut yhteydessä Bangladeshin hallituksen kanssa (hätä)avun toimittamisesta Rohingya-väestöön kuuluville? Jos vastaus on kielteinen, aikooko komissio ottaa yhteyttä Bangladeshiin?

Onko komissio ollut yhteydessä YK:n pakolaisasiain päävaltuutettuun (UNHCR) kyseisten pakolaisten tilanteen johdosta ja keskustellut mahdollisuuksista tarjota heille apua?

(2004/C 88 E/0074)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-2155/03

esittäjä(t): Hanja Maij-Weggen (PPE-DE) komissiolle

(24. kesäkuuta 2003)

Aihe: Rohingya-kansan tilanne Bangladeshissa

Onko komissio tietoinen Rohingya-kansan vaikeasta tilanteesta Arakanissa Burmassa. Heitä ei tunnusteta edes kansalaisiksi ja heidän ihmisoikeuksiaan loukataan vakavasti. Rohingya-kansaa on paennut Bangladeshiin noin 121 000. Heistä 21 000 Bangladeshin viranomaiset ovat pakottaneet kahdelle virallisesti tunnustetulle pakolaisleirille, ja vähintään 100 000 Rohingyaa on maassa laittomasti.

Onko komissio tietoinen uudesta epävirallisesta Teknafin "tilapäisleiristä"? Sen on pystyttänyt Bangladeshin armeijan "Operaatio puhdas sydän". Leirille pakotetut 4 000 laitonta maahanmuuttajaa asuvat ihmisarvolle sopimattomissa olosuhteissa eivätkä Bangladeshin viranomaiset salli avun jakamista. Kesäkuusta lähtien leiriä piiskaa monsuuni, jolloin vesi saattaa viedä koko leirin mukanaan ja syntyy inhimillinen katastrofi.

Aikooko komissio painostaa Bangladeshin viranomaisia (hätä)avun sallimiseksi Rohingya-kansalle Teknafin tilapäisleirissä niin, että voidaan välttää inhimillinen katastrofi?

Christopher Pattenin komission puolesta antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin P-2104/03 ja P-2155/03

(23. heinäkuuta 2003)

Komissio on seurannut tarkasti Rohingya-pakolaisten tilannetta Bangladeshissa kriisin alusta alkaen. Se on antanut ja antaa edelleen apua kahdelle Cox's Bazarissa sijaitsevalle pakolaisleirille Yhdistyneiden Kansakuntien pakolaisasiain päävaltuutetun (UNHCR) kautta aina leirien perustamisesta lähtien. Myanmarissa jatkuvan epävakaan sosiaalisen ja poliittisen tilanteen vuoksi komissio on pyytänyt Bangladeshin hallitusta ja UNHCR:a jatkamaan hoidon ja ylläpidon tarjoamista vuoteen 2004 asti kahdessa virallisessa pakolaisleirissä oleville 22 000 Rohingya-pakolaiselle.

Vuoden 2003 alussa eräs hollantilainen valtioista riippumaton järjestö ilmoitti komissiolle, että Teknafiin oli perustettu epävirallinen pakolaisleiri "Clean Heart" -operaation jälkimainingeissa. Tässä leirissä sekä virallisissa pakolaisleireissä vallitsevien huolestuttavien elinolosuhteiden vuoksi komission Dhakan lähetystö päätti tarkastella tilannetta itse paikalla alkukeväällä 2003. Tätä ei kuitenkaan voitu tehdä Irakin sodan aikana diplomaatteihin sovellettujen matkustusrajoitusten vuoksi. Koska matkustusrajoitukset on nyt poistettu, vierailukäyntiä leireihin ollaan jälleen suunnittelemassa.

Komissio kävi Bangladeshin hallituksen kanssa laajoja neuvotteluja Rohingya-pakolaisten tilanteesta ihmisoikeuksia ja hallintoa käsittelevän sekakomission alaryhmän kokouksessa Dhakassa toukokuussa 2003. Tässä yhteydessä komissio esitti myös huolensa pakolaisleirien elinoloista. Vaikka Bangladeshin hallitus vastustaa tiukasti pakolaisten kotouttamista, kahdelle viralliselle pakolaisleirille yhteistyössä UNHCR:n kanssa annettavan avun jatkamisesta päästiin yhteisymmärrykseen.

Komissio on samaa mieltä parlamentin kanssa Teknafin epävirallisen leirin humanitaarisesta tilanteesta. Valitettavasti avunantajajärjestöjen ja erityisesti komission mahdollisuudet antaa apua ovat vähentynyt leirin asukkaiden oikeudellisen tilanteen vuoksi. Koska heillä ei ole virallista pakolaisen asemaa ja Bangladeshin hallitus katsoo näin ollen heidän oleskelevan maassa laittomasti, apua ei voida antaa, ellei Bangladeshin hallitus tätä pyydä.

Lähetystö on säännöllisesti yhteydessä UNHCR:ään Rohingya-pakolaisiin liittyvien kysymysten osalta. Lähetystö pyysi siltä hiljattain lisätietoja elinolosuhteista epävirallisessa leirissä ja mahdollisuudesta toimittaa sinne apua. Koska Bangladeshin hallitus ei ole pyytänyt UNHCR:n apua, toimenpiteitä ei tällä hetkellä voida toteuttaa. On epätodennäköistä, että Bangladeshin hallitus pyytää apua, sillä sen mielestä tilanteesta syntyisi ennakkotapaus, mikä houkuttelisi yhä useamman Rohingya-pakolaisen ylittämään rajan. Lähetystö seuraa tilannetta tarkkaavaisesti yhteistyössä UNHCR:n ja humanitaaristen avustusjärjestöjen kanssa ja käy neuvotteluja kriisinhallinnasta ja hätäavusta vastaavan ministeriön kanssa.

(2004/C 88 E/0075) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2116/03**

esittäjä(t): Claude Moraes (PSE) komissiolle

(25. kesäkuuta 2003)

Aihe: Sudanin tilanne

Onko komissio tietoinen raporteista, joiden mukaan Sudanissa on julistettu pyhä sota maan kristittyjä yhteisöjä kohtaan ja Sudanin hallitus vangitsee (ja joissakin tapauksissa myös kiduttaa) mielivaltaisesti toimittajia, opiskelijoita ja muita hallitusta avoimesti vastustavia kansalaisia?

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä Sudanin kestämättömän tilanteen johdosta?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(15. heinäkuuta 2003)

Komissio ei ole tietoinen siitä, että Sudanin kristittyjä yhteisöjä vastaan olisi julistettu äskettäin pyhä sota.

Komissio huomauttaa, että parhaillaan käynnissä olevissa hallitustenvälisen kehitysyhteistyöviranomaisen (IGAD) rauhanneuvotteluissa on edistytty. Heinäkuussa 2002 tehdyssä Machakosin pöytäkirjassa Sudanin hallitus ja Sudanin kansan vapautusliike (SPLM) sopivat kaikkien uskontojen kunnioittamisesta ja harjoittamisen vapaudesta.

Unioni jatkaa ihmisoikeustilanteen, oikeusvaltion periaatteiden ja demokratisoitumisen tarkkailua Sudanissa. Viimeaikaisista toimittajien ja opiskelijoiden vainoista voidaan todeta, että komissio sai tietoonsa yhden tapauksen, jossa toimittaja joutui vankilaan. Unioni otti virallisesti yhteyttä Sudanin hallitukseen huhtikuussa 2003 maan kanssa pidetyssä poliittista vuoropuhelua koskevassa kokouksessa. Tämän seurauksena toimittaja vapautettiin ja sanomalehteä ryhdyttiin uudelleen julkaisemaan.

(2004/C 88 E/0076) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2130/03**

esittäjä(t): Markus Ferber (PPE-DE) komissiolle

(26. kesäkuuta 2003)

Aihe: Euroopan komission antamat tuet kansalaisjärjestöille

1. Saavatko Attac Deutschland e.V., Share e.V. ja/tai Weed e.V. tukea Euroopan unionilta?

2. Jos saavat, niin kuinka paljon ja mille ajanjaksolle?

3. Minkä budjettikohdan tai minkä ohjelman perusteella tuki on myönnetty?

4. Jos rahat on jo maksettu, valvotaanko, että ne käytetään sääntöjen mukaisesti?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(14. heinäkuuta 2003)

WEED e.V:lle on myönnetty budjettikohdasta B7-6000 tukea kahteen valtiosta riippumattomien järjestöjen hankkeeseen, joilla pyritään lisäämään Euroopan kansalaisten tietoisuutta kehitykseen liittyvistä asioista, yhteisrahoitusta varten.

- 1997/014-332: nimike "Weltmarktregulation und Nord-Sud Beziehungen"
  - Kesto 36 kuukautta, päättyy 31. joulukuuta 2001
  - Yhteisön osuus 319 739 euroa eli 62 % kokonaiskustannuksista
  - Kokonaiskustannukset 514 206 euroa.

— 2001/010-327: nimike "Making the financial markets work for development" (yhteistyössä Informationsstelle Lateinamerika eV:n kanssa)

  — Kesto 36 kuukautta, päättyy 31. joulukuuta 2003

  — Yhteisön osuus 594 998 euroa, eli 75 % kokonaiskustannuksista

  — Kokonaiskustannukset 793 331 euroa.

Mistään EuropeAidin hallinnoimasta budjettikohdasta ei ole myönnetty tukea SHARE e.V:lle tai ATTAC e.V:lle.

Kaikki tuet edellyttävät, että noudatetaan EuropeAidin valvonta- ja seurantamenettelyä, joka perustettiin varainhoidon puiteasetuksen täytäntöönpanosäännöistä annettujen peräkkäisten komission asetusten säännösten mukaisesti.

(2004/C 88 E/0077) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2162/03**

esittäjä(t): Herbert Bösch (PSE) komissiolle

(30. kesäkuuta 2003)

Aihe: Budjettikohta B7-7010: ei ehdotuspyyntöjä vuonna 2003 — vaikutus vammaisten ihmisoikeuksien parantamiseen

Vuosituhannen julistuksessa asetetuissa kehitystavoitteissa Euroopan unionin ilmoitti sitoutuvansa köyhyyden vähentämiseen. Tavoitetta ei voida saavuttaa ottamatta huomioon vammaisten tarpeita, sillä heitä ei vieläkään ole otettu riittävästi mukaan unionin rahoittamaan kehitysyhteistyöhön.

Vuoden 2003 talousarviossa budjettikohtaa B7-7010 tarkistettiin siten, että siitä voidaan rahoittaa vammaisuutta koskevia toimia. Muutos tehtiin vammaisuudesta ja kehitysyhteistyöstä komission laatiman ohjeellisen julkaisun johdosta. Budjettikohtaan B7-7010 liittyviä ehdotuspyyntöjä ei kuitenkaan julkaistu vuonna 2003. Komissio valitsee hankkeet aikaisemmin esitettyjen joukosta ja jakaa niille määrärahat.

Olisiko mahdollista, että komissio kiinnittää tämän vuoksi erityistä huomiota vammaisuuteen tehdessään valintoja näistä aikaisemmin esitetyistä hankkeista?

Kun uusia hankkeita ei voida esittää, miten komissio aikoo rahoittaa hankkeita, jotka perustuvat vammaisuutta ja kehitystä koskevaan ohjeelliseen julkaisuun?

Aikooko komissio mukauttaa demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevan eurooppalaisen aloitteen ohjelmointiasiakirjan ensisijaisia toimia niin, että ne ovat äskettäin budjettikohtaan B7-7010 tehtyjen vammaisuutta koskevien tarkistusten mukaisia?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(16. syyskuuta 2003)

Toukokuussa 2001 annetussa komission tiedonannossa [1] korostettiin tarvetta tehostaa eurooppalaisessa ihmisoikeus- ja demokratia-aloitteessa (EIDHR) käytettävissä olevien rajallisten varojen käyttöä. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi päätettiin, että tuleva rahoitus kohdennetaan neljään temaattiseen painopistealueeseen: demokratisoitumisen, hyvän hallintotavan ja oikeusvaltion vahvistamiseen annettava tuki; kidutuksen ja rikosten rankaisematta jäämisen estäminen sekä kansainvälisen oikeuden edistäminen; kuolemanrangaistuksen poistamista tukevat toimet; rasismin ja muukalaisvihan sekä vähemmistöihin ja alkuperäiskansoihin kohdistuvan syrjinnän torjunta. Painopistealueet sisällytettiin vuosia 2002—2004 koskevaan EIDHR-ohjelma-asiakirjaan ja sen perusteella käynnistettyihin ehdotuspyyntöihin. Vuonna 2002 julkaistiin viisi ehdotuspyyntöä, jotka kaikki kattoivat kaksi varainhoitovuotta (vuodet 2002 ja 2003). Julkaisuhetkellä ei ollut olemassa säännöksiä vammaisuuteen liittyvistä ehdotuksista, koska tätä kysymystä ei ollut sisällytetty EIDHR-ohjelma-asiakirjaan. Yhteisön sääntöjen mukaan ehdotuksia ei voida muuttaa tekstien julkaisemisen jälkeen. Komissio ei voi "valita hankkeita aikaisemmin esitettyjen joukosta ja jakaa niille määrärahoja".

Komissio pohtii parhaillaan EIDHR:n tulevaisuutta nykyisen ohjelmakauden (2002–2004) jälkeen. Komissio järjesti 14. heinäkuuta 2003 erityisseminaarin, jossa tästä aiheesta oli mahdollisuus keskustella valtiosta riippumattomien järjestöjen, parlamentin jäsenten ja jäsenvaltioiden virkamiesten edustajien kanssa. Koska tiedonanto on ohjeellinen asiakirja, keskusteluissa keskitytään siihen, kuinka ohjelman temaattisia painopistealueita voitaisiin käsitellä tehokkaammin.

Komission "Vammaisuutta ja kehitystä koskevat ohjeet EU:n lähetystöille ja yksiköille" on jaettu komissio eri yksiköille. Niissä selostetaan, kuinka vammaiskysymykset voidaan ottaa tehokkaasti huomioon kehitysyhteistyössä. Ohjeissa painotetaan vammaiskysymysten valtavirtaistamisen tärkeyttä poliittisessa vuoropuhelussa ja maakohtaisessa ohjelmatyössä. Esimerkkinä tästä voidaan mainita parhaillaan valmisteilla olevat Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren maiden (AKT-maat) väliarvioinnin suuntaviivat, joiden mukaan on kartoitettava missä määrin maakohtaiset ohjelmat vastaavat vammaisten tarpeita.

Komissio pitää vammaiskysymystä erittäin tärkeänä. Tästä on osoituksena komission antama lainsäädäntö ja aktiivinen lähestymistapa, jonka komissio on omaksunut vammaisten oikeuksien suojelua ja edistämistä koskevaa yleissopimusta käsittelevässä tilapäisessä komiteassa.

(1) KOM(2001) 252 lopullinen.

(2004/C 88 E/0078) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2184/03**

esittäjä(t): Maurizio Turco (NI) komissiolle

(30. kesäkuuta 2003)

Aihe: Uskonnonvapauden jatkuvat loukkaukset Turkmenistanissa

Turkmenistanin viranomaiset eivät salli sellaisten yhteisöjen rekisteröimistä, jotka eivät ole venäläisiä yhteisöjä tai muslimiyhteisöjä. Kaikki rekisteröimätön uskonnollinen toiminta on laitonta ja toimintaa valvoo kaikilta osin kansallisen turvallisuuden komitean 6. osasto (KNB, entinen KBG).

Turkmenistanin viranomaiset tunkeutuivat toukokuun lopulla kahteen Hare Krishna -liikkeen kokoukseen. Marín lähellä sijaitsevassa kylässä viranomaiset osallistuivat uskonnolliseen seremoniaan kuvatakseen edellä mainitun liikkeen jäseniä. Myös Ashgabadin pääkaupungissa sisäministeriön alainen operatiivinen yksikkö, jota johtaa eversti Byashim Taganov, suoritti kotietsinnän liikkeen jäsenen, Gaurabhakta Devi Dasin, kotiin ilman kotietsintälupaa ja vei mukanaan ikoneja ja takavarikoi uskonnollista materiaalia. Kyseinen nainen ja kaksi muuta uskovaista pidätettiin. Näistä kolmesta kaksi sai sakkorangaistuksen ja heidät uhattiin karkottaa pääkaupungista. Kolmatta henkilöä pahoinpideltiin raa'asti ja häntä uhattiin rikosoikeudellisilla seurauksilla. Eversti Taganov kieltää osallisuutensa mainittuihin tapahtumiin.

Toukokuun 31. päivänä paikallisten viranomaisten yksityisasuntoon suorittaman kotietsinnän yhteydessä Guzelya Syraevaa sakotettiin, koska hänen luonaan kokoontui myös muita rekisteröimättömän protestanttisen yhteisön jäseniä. Myöhemmin viranomaiset ovat painostaneet Guzelya Syraevaa jättämään opettajan toimensa Abadanin esikoulussa. Viranomaiset ovat uhanneet erottaa esikoulun johtajan Tazegyul Nurievan, jos tämä ei erota Guzelya Syraevaa. Myös opetusministeriö on painostanut näitä kahta naista.

Kesäkuun 13. päivänä poliisi tunkeutui yksityisasuntoon, jossa baptistit olivat rukoilemassa. Kaikkia läsnä olleita kuulusteltiin usean tunnin ajan. Poliisipäällikkö Alaverdy Khudoberdiev puolusti tätä toimintaa toteamalla, että rekisteröimättömien järjestöjen toiminta on laitonta, mutta itse asiassa uskontoa koskevassa Turkmenistanin lainsäädännössä ei kielletä rekisteröimättömien uskonnollisten järjestöjen toimintaa. Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön (Etyj) poliittinen virkamies Dieter Matthei on kertonut vaikeuksista saada paikallisilta viranomaisilta raportteja edellä mainituista vihamielisistä hyökkäyksistä.

— Onko komissio tietoinen uskonnonvapauden vakavista ja jatkuvista loukkauksista Turkmenistanissa ja edellä mainituista tosiasioista?

— Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä tai mitä toimia se aikoo tukea painostaakseen Turkmenistanin viranomaisia uskonnonvapauden takaamiseksi Turkmenistanissa?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(29. heinäkuuta 2003)

Komissio on täysin tietoinen uskonnollisten vähemmistöjen erittäin vaikeista oloista Turkmenistanissa.

Komissio on huolissaan siitä, etteivät Turkmenistanin viranomaiset ole sitoutuneet parantamaan uskonnollisten vähemmistöjen tilannetta. Turkmenistanin valtio ei kunnioita uskonnonvapautta siten kuin se on kirjattuna Turkmenistanin perustuslakiin ja kuin maan hallitus on sen hyväksynyt kansainvälisissä sopimuksissaan Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestössä.

Komissio tulee jatkossakin ottamaan tämän kysymyksen esille jokaisessa kahdenvälisessä tapaamisessa Turkmenistanin viranomaisten kanssa.

(2004/C 88 E/0079) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-2198/03**

esittäjä(t): Niall Andrews (UEN) komissiolle

(26. kesäkuuta 2003)

Aihe: Ihmisoikeuksien turvaaminen Meksikossa

Onko komissio tietoinen Amnesty Internationalin ilmoittamista jatkuvista ihmisoikeusloukkauksista Meksikossa?

Niihin kuuluu seuraavia loukkauksia:

— ihmisoikeuksien puolustajien ahdistelut, pelottelut ja murhat,

— poliittisten vastustajien, alkuperäisväestön oikeuksien puolustajien ja heidän yhteisöjensä jäsenten vangitseminen ja ”katoaminen”,

— yli 200 naisen murha Ciudad Juárezissa vuoden 1993 jälkeen ja Meksikon viranomaisten kykenemättömyys suorittaa tehokkaita ja asianmukaisia tutkimuksia.

Onko komissio tietoinen, että Meksiko on jatkuvasti sitoutunut kunnioittamaan ihmisoikeuksia ja parantamaan ihmisoikeustilastojaan ja vaikka se on ratifioinut Amerikan valtioiden välillä tehdyn henkilöiden sieppausta koskevan yleissopimuksen Inter-American Convention on Forced Disappearances of Persons, se kieltäytyy kuitenkin tutkimasta ”sieppauksia”, jotka tapahtuivat ennen sopimuksen ratifiointia?

Onko komissio edelleen tietoinen, että ainoastaan salaiset sotilastuomioistuimet käsittelevät armeijan toimintaan liittyviä asioita, mikä heikentää tutkimusten uskottavuutta?

Ihmisoikeudet ja demokratia ovat ”olennaisia edellytyksiä” EU:n suhteissa unionin ulkopuolisiin valtioihin ja EU:n ja Meksikon välisten taloussuhteiden vahvistamiseksi. Aikooko komissio sen vuoksi ilmoittaa, mihin toimiin se ryhtyy varmistaakseen, että Meksikon hallitus noudattaa ihmisoikeuksia koskevia sitoumuksiaan ja velvollisuuksiaan?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(10. heinäkuuta 2003)

Komission sitoutuminen ihmisoikeuksien edistämiseen on kaikkien kahdenvälisten sopimusten keskeinen osa. Ihmisoikeuksien turvaaminen ja takaaminen on vakiinnutettu niin kutsuttuun demokratialausekkeeseen, joka on keskeinen osa suhteita Meksikon kanssa. Näitä suhteita hallitaan taloudellista kumppanuutta, poliittista koordinointia ja yhteistyötä koskevalla sopimuksella (yleissopimus), joka astui voimaan 1. lokakuuta 2000 ja joka perustuu kolmeen pilariin: politiikka, yhteistyö ja kaupankäynti.

Sopimuksessa vahvistettu institutionaalinen kehys muodostaa tällä hetkellä foorumin, jolla käydään avointa ja tuottoisaa poliittista vuoropuhelua kaikilla tasoilla: presidenttien, ministerien ja korkean tason virkamiesten kesken. Tämän ansiosta unioni kykenee vaihtamaan näkemyksiä, jotka koskevat muun muassa kahdenvälisiä ja monenvälisiä kysymyksiä ja ihmisoikeuksien kehittymistä molemmin puolin. Komission mielestä tämä järjestely on tyydyttävä ja tällä hetkellä se ei ota käyttöön lisätoimenpiteitä kyseisellä osa-alueella.

Syyskuussa 2002 Meksiko ratifioi henkilöiden sieppauksia koskevan Amerikan valtioiden välillä tehdyn yleissopimuksen. Vaikka komissio kiittää Meksikoa kyseisen sopimuksen ratifioinnista sellaisena kuin Amerikan valtioiden järjestö oli sen laatinut, sillä ei kuitenkaan ole suoraa täytäntöönpanovaltaa. Se kuitenkin käyttää olemassa olevia menetelmiä vaihtaakseen näkemyksiä ja tarpeen tullen rohkaistakseen kumppaneita noudattamaan ja panemaan täytäntöön ihmisoikeuksiin liittyviä sopimuksia ja yleissopimuksia kaikilla tasoilla. Näin ollen komissio katsoo, että presidentti Foxin pyrkimykset nostaa ihmisoikeuksia koskevia kysymyksiä esille poliittisessa agendassaan ja saattaa aiempiin rikoksiin syyllistyneet oikeuden eteen ovat rohkaisevia. Vaikka komissio myöntää, että oikeusjärjestelmässä on tiettyjä puutteita, se yrittää tukea mahdollisuuksien rajoissa kaikkia uudistuksia, joiden tarkoituksena on luoda luotettavampi, avoimempi ja toimivampi oikeusjärjestelmä. Unionin yhteistyöhanke, joka koskee Meksikon oikeusjärjestelmän uudistamista, alkaa vuoden 2003 toisella puoliskolla.

Vaikka komissio on tietoinen, että ihmisoikeuksien rikkominen ja siitä rankaisematta jättäminen jatkuu tietyillä tasoilla, se kuitenkin toivoo, että tiiviimpi poliittinen vuoropuhelu ja keskitetty yhteistyö tällä osa-alueella tekee Meksikon käynnissä olevista uudistukseen tähtäävistä ponnisteluista menestyksekkäitä.

(2004/C 88 E/0080) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2223/03**

esittäjä(t): Paulo Casaca (PSE) komissiolle

(2. heinäkuuta 2003)

Aihe: Euroopan unionin salaiset ydinenergiasopimukset kolmansien osapuolten kanssa

Kesäkuun 12. päivänä ilmestyneen European Voice -lehden mukaan neuvosto hyväksyi viime viikolla salaisen ydinenergiasopimuksen Kiinan kanssa. Lisäksi saman lehden mukaan sopimukseen ei kuulu ydinenergian käyttäminen joukkotuhoaseiden rakentamiseen.

Voiko komissio vahvistaa, onko tällainen sopimus olemassa?

Voiko komissio julkistaa tämän sopimuksen tai selittää syyt sen salaamiseen?

Voiko komissio selittää, miten voidaan varmistaa, ettei tällaisen sopimuksen seurauksena ole joukkotuhoaseiden leviäminen?

Voiko komissio todistaa, ettei tällaista sopimusta ole tehty Iranin kanssa?

Voiko komissio toimittaa pöytäkirjat niistä kokouksista, jotka se on järjestänyt Irakin hallituksen korkeiden virkamiesten kanssa niin kutsutun energia-alan rakentavan vuoropuhelun puitteissa?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(7. elokuuta 2003)

Kiinan tai Iranin kanssa ei ole tehty salaisia ydinenergiasopimuksia.

Neuvosto antoi 11. kesäkuuta 2003 neuvotteluohjeet tulevaa Euratomin ja Kiinan välistä sopimusta varten. Tässä sopimuksessa keskitytään tutkimustoimintaan ja sillä olisi ensisijaisesti pyrittävä helpottamaan kiinalaisten tutkimuslaitosten mahdollisuuksia osallistua Euratomin kuudenteen puiteohjelmaan samalla tavoin kuin ne osallistuvat yleiseen kuudenteen puiteohjelmaan. Kiinalaiset ovat aina painottaneet olevansa kiinnostuneita vain tutkimusta koskevasta sopimuksesta. Samaa mieltä ovat myös jäsenvaltiot, jotka yksimielisesti hyväksyivät mainitut neuvotteluohjeet.

Euratomilla ei ole sopimusta Iranin kanssa, eikä tällaista sopimusta varten ole laadittu neuvotteluohjeluonnosta. Komissio haluaa kuitenkin muistuttaa, että Iran on ydinsulkusopimuksen sopimuspuoli ja että Iran ja Kansainvälinen atomienergiajärjestö IAEA ovat tehneet täysimittaisen ydinmateriaalivalvontasopimuksen, joka tuli voimaan 15. toukokuuta 1974. Iranin ja IAEA:n välillä ei ole tällä hetkellä lisäpöytäkirjaa ydinmateriaalivalvonnan tehostamisesta.

Komissio neuvottelee parhaillaan Iranin kanssa kauppa- ja yhteistyösopimuksen tekemisestä. Nämä neuvottelut ovat sidoksissa samaan aikaan käytäviin neuvotteluihin poliittista vuoropuhelua ja terrorismin torjuntaa koskevasta sopimuksesta. Neuvottelut saattavat johtaa ensimmäisen sopimuksen tekemiseen EU:n ja Iranin islamilaisen tasavallan välillä ja helpottaa taloudellisten ja poliittisten siteiden tiivistämistä. EU:n suhteet Iraniin perustuvat kokonaisvaltaiseen vuoropuheluun, joka kattaa kahdenväliset, alueelliset ja maailmanlaajuiset kysymykset ihmisoikeudet, terrorismi ja aseiden leviämisen estäminen mukaan luettuina.

Komissio on vuodesta 1999 käynyt keskusteluja ydinenergiaan liittymättömistä energiakysymyksistä korkean tason työryhmässä. Tarkkoja tietoja EU:n ja Iranin energiatyöryhmän viimeisimmästä kokouksesta on saatavilla komission www-sivuilta ([1]).

([1]) http://europa.eu.int/comm/energy_transport/fi/enlarg_2_fi.html

(2004/C 88 E/0081) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2229/03**

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(2. heinäkuuta 2003)

Aihe: Angolan öljytulot — avoimuus

Kansalaisjärjestö Global Witnessin 20. kesäkuuta 2003 julkaiseman lehdistötiedotteen mukaan Angolan hallituksen varapääministeri Aguinaldo Jaime on luvannut tiedottaa avoimesti Angolan rannikolla tuotetusta öljystä saaduista tuloista.

Global Witnessin tiedotteessa on seuraava tärkeä kohta: Angolan varapääministeri Aguinaldo Jaime totesi puheenvuorossaan Lontoossa järjestetyssä öljyteollisuuden konferenssissa, että aikaisemmin Angolassa tehtiin budjetin ulkopuolisia rahansiirtoja, minkä vuoksi talousarvioon ei voitu luottaa. Hän totesi vielä, että ensimmäistä kertaa Angolan historiassa talousarvioon sisällytetään kaikki tulot ja että tämä osoittaa tuenantajille Angolan hallituksen sitoutuvan täysin avoimeen talousarvion hallinnointiin. Jaime tarkensi, että asianomaisiin lukuihin sisältyvät kaikki maan öljytulot.

Tietääkö komissio näistä varapääministeri Aguinaldo Jaimen lausunnoista?

Tietääkö komissio Angolan hallituksen antamista muista tämänkaltaisista lupauksista?

Ottaen huomioon neuvoston ja komission sekä muiden kansainvälisten tahojen aiemmin esittämät mielipiteet tästä asiasta, onko komissiolla varmaa tietoa, toteutuvatko nämä Angolan hallituksen lupaukset ja kuinka pian ne mahdollisesti toteutuvat? Jos nämä poliittisesti ja taloudellisesti tärkeät lupaukset toteutuvat, niin mikä vaikutus sillä olisi suunnitellun ja toistuvasti lykätyn Angolan jälleenrakentamisen tukemiseksi järjestettävän avunantajamaiden konferenssin toteutumiseen?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(9. syyskuuta 2003)

Komissio on tietoinen Angolan varapääministeri Aguinaldo Jaimen antamasta lausunnosta ja suhtautuu myönteisesti hallituksen sitoumukseen talousarvion avoimuuden parantamisesta. Joulukuussa 2002 tehty hallituspaikkojen vaihto, jossa hallitus sai uuden talousryhmän, antoi toivoa avoimemmasta taloushallinnosta ja varainhoidosta. Aiemmat kokemukset eivät kuitenkaan ole olleet myönteisiä, ja nähtäväksi jää, onko todellisia parannuksia luvassa.

Kansainvälinen yhteisö, komissio mukaan luettuna, kehottaa jatkossakin hallitusta pyrkimään talousarvion hallinnoinnissa avoimuuteen, erityisesti öljy- ja timanttitulojen osalta, ja se tarjoaa tähän tukea. Tältä osin kehitysyhteistyöstä vastaava komission jäsen korosti vieraillessaan Angolassa tammikuussa 2003 tapaamisissaan hallituksen edustajien ja presidentti dos Santosin kanssa nimenomaisesti tarvetta noudattaa maan runsaista luonnonvaroista saatavien tulojen hallinnoinnissa avoimuutta kaikkien angolalaisten hyödyksi. Hän korosti myös, että tällaiset toimet edistävät myös vakaata ja ennustettavissa olevaa toimintaympäristöä, joka on kipeästi kaivattujen ulkomaisten sijoitusten edellytys.

Ohjelma, jolla hallitusta tuetaan julkisten menojen hallinnoinnissa sekä öljy- ja verotulojen hallinnoinnin parantamisessa, on osa Maailmanpankin Angolaa koskevaa sodan jälkeisen siirtymävaiheen tukistrategiaa. EY:n ja Angolan välinen yhteistyöstrategia vuosiksi 2002–2007, joka allekirjoitettiin kehitysyhteistyöstä vastaavan komission jäsenen vierailun aikana tammikuussa, sisältää myös osa-alueen, jonka tavoitteena on taloushallinnon parantaminen.

Komissio ja kansainvälinen yhteisö ovat toistuvasti korostaneet, että Angolan jälleenrakennusta koskevan avunantajamaiden konferenssin onnistumisen kannalta ratkaisevaa on Angolan suhteiden parantaminen Kansainvälisen valuuttarahastoon (IMF), mukaan luettuna avoimuuden ja tilivelvollisuuden parantaminen, ja toinen ratkaisevan tärkeä elementti on uskottava köyhyyden lievittämisstrategia. Jos Angola tosiaan kykenee toteuttamaan varapääministerin antaman sitoumuksen, tämä vaikuttaa myönteisesti maan suhteisiin IMF:n kanssa ja helpottaa siten konferenssin pitämistä.

(2004/C 88 E/0082) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2244/03**

esittäjä(t): Elspeth Attwooll (ELDR) komissiolle

(7. heinäkuuta 2003)

Aihe: Luonnonvaraisten lintujen suojelusta annetun direktiivin noudattaminen Maltassa

Onko komissio vakuuttunut, että Malta pystyy heti EU:hun liityttyään noudattamaan luonnonvaraisten lintujen suojelusta annettua direktiiviä 79/409/ETY ([1]), lukuun ottamatta peippojen pyydystämistä koskevaa siirtymäjärjestelyä? Jos komissio ei ole vakuuttunut asiasta, mihin toimiin se aikoo ryhtyä?

([1]) EYVL L 103, 25.4.1979, s. 1.

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(4. elokuuta 2003)

Komissio jatkaa Maltan sekä muiden liittymässä olevien maiden lainsäädännön edistymisen seurantaa 1 päivään toukokuuta 2004. Tämän analyysin tulokset otetaan huomioon laajassa seurantakertomuksessa, joka julkaistaan marraskuussa 2003.

Maltan liittyessä unionin jäseneksi komissio varmistaa, että Malta, kuten kaikki muutkin jäsenvaltiot, on saattanut luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2. huhtikuuta 1979 annetun asetuksen asianmukaisesti osaksi kansallista lainsäädäntöä. Mikäli Malta ei noudata kyseistä direktiiviä, komissio harkitsee ryhtymistä toimenpiteisiin EY:n perustamissopimuksen määräysten perusteella.

(2004/C 88 E/0083) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-2303/03**

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(8. heinäkuuta 2003)

Aihe: Kuuba, komission lähetystö ja ihmisoikeudet

EU on päättänyt;

a) vaatia Kuuban viranomaisia vapauttamaan kaikki poliittiset vangit,

b) rajoittaa kahdenvälisiä korkean tason tapaamisia Kuuban johdon kanssa,

c) vähentää jäsenvaltioiden osallistumista kulttuuritapahtumiin,

d) kutsua kuubalaisia toisinajattelijoita jäsenvaltioiden kansallispäivien kunniaksi järjestettäviin tapahtumiin,

e) ja tarkistaa Kuubaa koskevaa yhteistä kantaansa.

— Ovatko Kuuban viranomaiset jo akkreditoineet komission lähetystön työntekijät?

— Miten komission lähetystö Kuubassa on pannut täytäntöön EU:n Kuubaa koskevat päätökset? Onko lähetystö kutsunut kuubalaisia toisinajattelijoita järjestämiinsä tilaisuuksiin kuten jäsenvaltioiden suurlähetystöjä pyydettiin tekemään?

— Miten komission lähetystö on esittänyt tai aikoo esittää Kuuban hallitukselle tiedon jäsenvaltioiden päätöksistä ja huolestumisensa ja vastalauseensa sen käyttämien totalitaaristen menetelmien johdosta?

— Miltä osin EU:n yhteistä Kuubaa koskevaa kantaa pitäisi komission mielestä tarkistaa?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(31. heinäkuuta 2003)

Komission Kuuban-lähetystöä johtaa asiainhoitaja, joka toimii Dominikaanisessa tasavallassa sijaitsevan lähetystön päällikön alaisuudessa. Tämä päällikkö on myös akkreditoitava Kuuban-lähetystön päälliköksi. Kuuban hallitus ilmoitti 14. huhtikuuta 2003 hyväksyvänsä hänen nimittämisensä tehtävään. Lähetystön päällikön valtuuskirjan esittämisen ajankohtaa ei ole vielä vahvistettu.

Komission Kuuban-lähetystö osallistuu täysimääräisesti unionin hyväksymien Kuubaa koskevien toimenpiteiden toteuttamiseen. Lähetystö kutsui toisinajattelijoita 9. toukokuuta 2003 järjestetylle Eurooppapäivän vastaanotolle. Lähetystö osallistui puheenjohtajatroikan viime kuukausien aikana Havannassa tekemiin virallisiin yhteydenottoihin, joissa Kuuban hallitukselle ilmoitettiin unionin päätöksistä ja Kuubaa pyydettiin välittömästi vapauttamaan vangitut toisinajattelijat.

Unionin yhteisen kannan uudelleenarviointi on juuri saatu päätökseen.

(2004/C 88 E/0084) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2304/03**

esittäjä(t): Emma Bonino (NI) komissiolle

(14. heinäkuuta 2003)

Aihe: Euroopan komission edustuston avaaminen Jemeniin

Jemenin tasavallan presidentin vieraillessa Brysselissä noin kolme vuotta sitten Euroopan komission puheenjohtaja sitoutui avaamaan lyhyen ajan sisällä oikean komission edustuston Sanaahan. Jemen on monelta kannalta strategisesti tärkeä alue unionille. Tästä huolimatta komissiota edustaa Sanaassa kuitenkin yhä vain Ammanin edustuston päällikkö.

Kansanvalta ja oikeusvaltio ovat juurtuneet asteittain Jemeniin, mistä on todisteena hiljattain pidettyjen vaalien sujuminen virheettömästi. Jemenistä aloittamalla on mahdollista lujittaa edellä mainittuja arvoja koko alueella.

Eikö komissio siis katso, että nyt on tullut aika toteuttaa annetut lupaukset ja avata Euroopan komission edustusto Sanaahan?

Eikö komissio ole sitä mieltä, että näin tehdessään se rohkaisisi Jemenin viranomaisia jatkamaan demokratian ja oikeusvaltion vahvistamisen tiellä?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(16. syyskuuta 2003)

Komissio tunnustaa Jemenin huomattavan edistymisen oikeusvaltion ja demokratian perinteiden lujittamisessa, eikä epäile etteikö komission ja Jemenin suhteiden vahvistaminen toimisi kannustimena demokratisoinnissa.

Komissio harkitsee nykyisen Jemenin toimistonsa muuttamista alueelliseksi lähetystöksi, joka toimisi Ammanin lähetystön alaisena. Ehdotusta tarkastellaan parhaillaan osana ulkomaanedustuksen yleistä kehittämistä. Komissio antaa asiasta aikanaan tiedonannon.

(2004/C 88 E/0085) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2308/03**

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(14. heinäkuuta 2003)

Aihe: Afrikka — Öljy — Köyhyys

Pohjoisamerikkalaisen Catholic Relief Services -kansalaisjärjestön tutkimuksen mukaan Afrikassa toteutettavilla uusilla öljyteollisuusinvestoinneilla ei kyetä poistamaan köyhyyttä kyseiseen energialähteeseen luottavissa maissa siitäkään huolimatta, että nähtävissä on Afrikan öljyntuotannon kaksinkertaistuminen kymmenessä vuodessa.

Tieto on todella järkyttävä.

Lehtitietojen mukaan kyseinen tutkimus julkistettiin Internetissä samana päivänä, kun Ison-Britannian pääministeri tapasi Lontoossa öljy-yhtiöiden edustajia (17. kesäkuuta 2003) ja kehotti heitä suurempaan avoimuuteen Afrikan mantereella tehtävissä liiketoimissa.

Kysyn komissiolta seuraavaa:

— Tunteeko komissio edellä mainitun tutkimuksen tai onko sillä käytettävissä muita luotettavia arvioita asiasta?

— Mitä tietoa komissiolla on öljy-yhtiöiden toiminnasta ja niiden avoimuudesta liiketoimissa, joita ne harjoittavat kyseisiä luonnonrikkauksia omistavien Afrikan valtioiden kanssa?

— Mihin toimiin komissio on ryhtynyt tai aikoo ryhtyä lisätäkseen unionin alueelle sijoittuneiden tai unionin alueella toimivien, Afrikan öljyvaroja hyödyntävien öljy-yhtiöiden avoimuutta, jotta voidaan kehittää öljyn tuomien varojen hallinnoinnin ja jakamisen seurantaa? Mihin toimiin komissio on ryhtynyt tai aikoo ryhtyä yhdessä Afrikan valtioiden kanssa nykyisten yhteistyösuhteiden puitteissa?

— Aikooko komissio kieltää sellaisten öljy-yhtiöiden toiminnan unionin alueella, jotka eivät ole valmiita selvittämään avoimesti kaupallisia ja teollisia suhteitaan Afrikan maihin, tai rajoittaa niiden toimintaa jotenkin?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(10. syyskuuta 2003)

Komissio ei ole tutustunut kyseiseen Catholic Relief Services -kansalaisjärjestön tutkimukseen, joka koskee öljyteollisuusinvestointien kyvyttömyyttä poistaa köyhyyttä öljyä tuottavista maista. Järjestön verkkosivuilla julkaistut tutkimustulokset vahvistavat kuitenkin trendin olemassaolon. Itse asiassa riippuvuuteen öljystä ja mineraaleista liittyy usein kiinteästi köyhien epätavallisen huonot olot. Öljyteollisuuteen pohjautuva kehitys usein keskittää entisestään vaurautta poliittisen ja sotilaallisen eliitin pariin, mihin saattaa liittyä demokratian polkeminen ja ihmisoikeustilanteen heikkeneminen. Kun valtiot tulevat riippuvaisiksi öljyn tai mineraalien viennistä, niiden on vaikea monipuolistaa talouttaan ja edistää maatalouden ja valmistusteollisuuden kaltaisia aloja, jotka tuovat enemmän suoraa hyötyä köyhille. Riippuvuus öljystä ja mineraaleista on myös este köyhien asemaa parantaville taloudellisille toimille.

Komissiolla ei ole yksityiskohtaista käsitystä öljy-yhtiöiden toiminnasta Afrikassa. Useita suoria kontakteja joihinkin edistyksellisiin monikansallisiin öljy- ja kaivosalan yrityksiin on kuitenkin luotu yritysten sosiaalista vastuuta koskevan komission strategian yhteydessä.

Komission puheenjohtaja Prodi kirjoitti vuonna 2002 kirjeen, jossa hän ilmaisi tukensa kesäkuussa 2002 käynnistetylle kampanjalle, jossa monikansallisia yrityksiä kehotettiin julkistamaan köyhien maiden hallinnoille suorittamansa maksut. Tämän niin sanotun "Publish What You Pay" -kampanjan johdossa toimi George Soros, ja sen allekirjoitti yli 30 eturyhmää, muun muassa Amnesty International, Maan ystävät (Friends of the Earth) ja Pelastakaa Lapset. Hiljattain perustettu eurooppalainen sidosryhmien foorumi (European Multi-Stakeholder Forum) käsittelee kampanjaa ja yritysten parhaita käytäntöjä seuraavassa kehitystä koskevassa paneelikokouksessaan 29. ja 30. syyskuuta 2003. Parlamentti osallistuu foorumiin tarkkailijana. Yritysten sosiaalisen vastuun edistäminen yksilöitiin myös Catholic Relief Services -kansalaisjärjestön raportissa tehokkaimpana keinona puuttua öljy- ja kaivosalalla ilmenneisiin ongelmiin Afrikassa.

Jos öljy-yhtiöt eivät halua julkistaa maksujaan, niiden toimintaa ei voida rajoittaa tai estää. Tästä huolimatta on tarpeen edistää aiempaa enemmän yritysten sosiaalista vastuuta ja kansalaisyhteiskunnan kansallisen tason roolia, johon voisi liittyä näiden yritysten toiminnan valvonta. Lisäksi komissio ilmaisee tukevansa täysin Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) lahjonnan vastaista yleissopimusta, jossa ulkomaisten virkamiesten lahjominen kansainvälisen yritystoiminnan yhteydessä määritellään rangaistavaksi teoksi.

Lopuksi on huomautettava, että komissio keskustelee useiden kumppanimaidensa kanssa käymänsä säännöllisen poliittisen vuoropuhelun yhteydessä öljy- ja mineraalituloihin liittyvistä kysymyksistä ja edistää näiden tulojen selkeää ja avointa sisällyttämistä valtioiden talousarvioihin.

(2004/C 88 E/0086) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2321/03**

esittäjä(t): Freddy Blak (GUE/NGL) komissiolle

(14. heinäkuuta 2003)

Aihe: Ulkosuhteiden parissa työskentelevien komission virkamiesten lukumäärä

Voiko komissio toimittaa luettelon, josta ilmenee komission pääosasto AidCo:ssa, humanitaarisen avun toimistossa (ECHO) ja kehitysyhteistyöasioista vastaavassa pääosastossa työskentelevien virkamiesten lukumäärä eriteltynä ohjelmittain ja maittain ja sen mukaan, työskentelevätkö he Brysselissä vai edunsaajamaissa?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(13. lokakuuta 2003)

Suoraan arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle lähetetyssä taulukossa (liite I) esitetään kaikkien EuropeAid-toimiston linjojen osalta, kuinka monta henkilöä yhteensä työskentelee kunkin ohjelman parissa. Ylimääräisiä toimihenkilöitä ei ole laskettu mukaan kokonaismäärään. Jollei toisin mainita, luvut vastaavat tilannetta vuoden 2003 kesäkuun lopussa.

Kysyjälle ja parlamentin sihteeristölle lähetetään myös taulukot, joissa esitetään pyydetyt tiedot humanitaarisen avun toimiston (ECHO) osalta (liite 2), lähetystöjen osalta (liite 3) ja kehitysyhteistyön pääosaston osalta (liite 4).

(2004/C 88 E/0087) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2345/03**

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL)
ja Alexander de Roo (Verts/ALE) komissiolle

(16. heinäkuuta 2003)

Aihe: Puolan (Ala-Sleesiassa sijaitsevan) Dolnoslacækien vuoristoalueen koskemattoman luonnon- ja kulttuurimaiseman suojeleminen ja ekoturismin edellytysten varmistaminen

1. Onko komissio tietoinen, että Puolan Ala-Sleesian alueen eteläosassa (województwo Dolnoslacækie) sijaitsevan Góri Izerskien ja Karkonoszen vuoristoalueen kaunis luonnonmaisema, vaikuttavat historialliset kylät ja aikaisempien asukkaiden asumusten rauniot ovat säästyneet sodilta, teollistumiselta ja maatalouden modernisoinnilta? Alueesta järjestettiin kansainvälinen matkailualan näyttely The Jelenia góra (Hirschberg) valley of castles and gardens, our joint European heritage. Alueella on Euroopassa ainutlaatuiset mahdollisuudet kehittää ekoturismia ja maaseutu-, kulttuuri ja terveysmatkailua.

2. Onko komissio tietoinen, että tämän alueen puolalaiset maanviljelijät ryhtyivät kymmenen vuotta sitten kehittämään eurooppalaista maaseutumatkailua edistävää ECEAT-verkostoa (European Centre for Eco and Agro Tourism), joka on kasvanut kansainväliseksi järjestöksi ja että tällä järjestöllä on yksiköitä 15 valtiossa, ja verkostoon kuuluu 2000 kestävän matkailun majoitusliikettä?

3. Onko komissio tietoinen, että Jelenia Góran kaupungin ja vuodesta 1959 suojellun Karkonoskin kansallispuiston (park narodow) ympärillä sijaitsevien Doliny Bobrun ja Rudawskin puiston maisemaa on suojeltu vuodesta 1989 lähtien (parki krajobrazowe) ja että suurin osa ympäröivästä maaseudusta on maisemansuojelualuetta (obszary krajobrazu chronionego oraz otuliny parków krajobrazowych), mutta Jelenia Góran ja Saksan rajalla sijaitsevan Zgorzelecin liikennealue ei kuulu maisemansuojelualueeseen?

4. Onko komissio tietoinen, että Puolan historiallista maisemaa suojeleva keskus ja sitä avustanut International Committee for historic gardens and cultural landscapes (ICOMOS-IFLA) järjestivät kolme kansainvälistä konferenssia, joissa suositeltiin, että Puolan hallitus sisällyttäisi tämän alueen Unescon maailmanperintöluetteloon?

5. Onko Puolan hallitus ehdottanut, että alue otetaan mukaan Natura 2000 -verkostoon?

(2004/C 88 E/0088) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2346/03**

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL)
ja Alexander de Roo (Verts/ALE) komissiolle

(16. heinäkuuta 2003)

Aihe: Puolan (Ala-Sleesiassa sijaitsevan) Dolnoslacækien alueen avolouhosten toiminnan laajenemisesta johtuva koskemattoman luonnon- ja kulttuurimaiseman pilaaminen ja ekoturismin edellytysten katoaminen

1. Onko komissio tietoinen, että kaivosyritykset hankkivat juuri ennen kuin Puola liittyy EU:hun kiireellisesti maata ja pitkäaikaisia toimilupia laajamittaiselle avolouhostoiminnalle osittain suojelluilla Góri

Izerskien ja Karkonoszen vuoristoalueilla, jotka sijaitsevat Puolan Ala-Sleesian alueen eteläosassa (województwo Dolnoslaœkie)?

2. Onko komissio tietoinen, että vuodesta 1999 lähtien ruotsalainen yritys NCC on tuhonnut Klopotnican (Mirskin kunta) maiseman ja viehätysvoiman, koska alueella tehdään kaivauksia, rakennetaan laajoja väyliä, ja räjäytykset aiheuttavat melua ja pölypilviä. Turistit eivät tule enää alueelle, ja se köyhtyy.

3. Onko komissio tietoinen, että vanhaa käytöstä poistettua kaivosta, joka sijaitsee Karpnikin (Myslakowicen kunta) lähistöllä Rudawski Janowicen puiston alueella, on suunniteltu laajennettavaksi 20−30-kertaiseksi? Tällä alueella on monia linnoja, palatseja ja historiallisia puutarhoja. Onko komissio lisäksi tietoinen, että Pol-Skalin yritys on tehnyt suunnitelmia Mala Kamienican ja Chromiecin välissä (Stara Kamienican kunta) sijaitsevasta laajamittaisesta 80 hehtaarin kokoisesta avolouhoksesta, josta saadaan erästä graniittilajia (leuco-granite)? Jos näihin toimiin ryhdytään, maisemaa pilataan huomattavasti, ja paikalliset asukkaat esittävät asiasta yhä painavamman vastalauseensa.

4. Onko EU tai Euroopan investointipankki osallistunut jollain tavalla kaivoshankkeen valmisteluun, rahoitukseen tai toteuttamiseen? Onko ympäristövaikutusten arviointia tehty?

5. Mitä komissio voi, ja mitä se aikoo tehdä, jotta luonnon- ja maisemansuojelun ja Ala-Sleesian matkailun ja maatalouden kestävää kehittämistä edistetään edelleen ja että EU:n varoja voitaisiin mahdollisesti käyttää tähän tarkoitukseen ja että sen lisäksi estettäisiin se, että avolouhostoiminta tuhoaa alueen ja jättää jälkeensä kuun pintaa muistuttavan epämiellyttävän maiseman, jota ei voida käyttää mihinkään tarkoitukseen?

Günter Verheugenin komission puolesta antama
yhteinen vastaus
kirjallisiin kysymyksiin E-2345/03 ja E-2346/03

(10. syyskuuta 2003)

Komissio ottaa huomioon arvoisien jäsenien mainitsemat Puolan kaivostoimintaan liittyvät seikat. Komissio ottaa myös huomioon Jelenia Góran laaksossa pidetyn kansainvälisen matkailunäyttelyn ja sen, että kolmessa kansainvälisessä konferenssissa on suositeltu, että Jelenia Góraa, Doliny Bobrua ja Rudawaskin puistoa ympäröivä alue otettaisiin mukaan Yhdistyneiden Kansakuntien kasvatus-, tiede- ja kulttuurijärjestön (Unesco) maailmanperintöluetteloon. Mitä suojelualueisiin tulee, komission on tietoinen Puolan kansallisesta maisemansuojelujärjestelmästä.

Mitä Puolan kaivostoimintaan tulee, komissio ei ole tietoinen arvoisien jäsenien mainitsemista erityishankkeista. Unionista saatujen aikaisempien kokemusten perusteella komission on kuitenkin todennut, ettei kaivostoiminta ole tosiasiassa yhteensopimatonta tehokkaan ympäristönsuojelun kanssa. Lukuisia kaivosalueita sijaitsee luonnonsuojelualueilla, ja kaivos- ja louhostoiminnan järkevästä suunnittelusta voi jopa olla apua uusien virkistystoimintaan tarkoitettujen alueiden kehittämisessä. Komissio kuitenkin vahvistaa, että Puolan kaltaisten unioniin liittyvien maiden, joilla on merkittävää kaivosteollisuutta, on yhä ponnisteltava tämän toiminnan puitekehyksen parantamiseksi. Tästä syystä komissio tukee viranomaisia ja kyseistä alaa tarjoamalla niille tarvittavaa tukea parhaiden käytäntöjen vaihdon välityksellä.

Pääsääntöisesti unioniin liittyviä maita on muistutettu säännöllisesti neuvoston 24. syyskuuta 1998 ympäristöä koskevista liittymisstrategioista tekemistä päätelmistä, joissa todetaan, että kaikkien uusien investointien tulisi olla ympäristöä koskevien säännösten mukaisia.

Mitä unionin asiaa koskevaan lainsäädäntöön tulee, kaivannaistoimintaan sovelletaan direktiivin 85/337/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 97/11/EY [1], ympäristövaikutusten arviointia koskevia vaatimuksia. Mineraalivarojen louhinnassa ja käsittelyssä syntyvän jätteen huollossa on noudatettava jätteistä annetun puitedirektiivin 75/442/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 91/156/ETY [2], yleisiä velvollisuuksia. Kun tällainen jäte sijoitetaan maan päälle tai maan sisään, on noudatettava etenkin kaatopaikoista annetun direktiivin 1999/31/EY [3] toimintaa koskevia ja teknisiä vaatimuksia.

Lisäksi tarkoituksenaan parantaa tämän alan ympäristönormeja komissio hyväksyi hiljattain kaivannaisteollisuuden jätehuoltoa koskevan direktiiviehdotuksen ([4]). Tässä ehdotuksessa vahvistetaan kaivosteollisuudelle kuuluvat tehtävät ja määritellään toimivaltaisen valvontaviranomaisen rooli kaivostoiminnan aikana ja sen lopettamisen jälkeen. Siinä myös esitetään rahoitusvakuutta koskeva vaatimus, jolla taataan kaivosalueen kunnostaminen konkurssitapauksessa. Näillä säännöksillä pyritään saastuttaja maksaa -periaatteen mukaisesti estämään se, että häikäilemättömät toimijat esimerkiksi konkurssin yhteydessä jättävät velvoitteensa hoitamatta ja kuormittavat siten tarpeettomasti yhteiskuntaa.

Liittymisneuvottelujen yhteydessä annettujen sitoumusten mukaisesti Puolan hallituksen on nimettävä lintudirektiivin ([5]) nojalla erityiset suojelualueet ja toimitettava luontotyypeistä annetussa direktiivissä ([6]) tarkoitettu kansallinen luettelo ”yhteisön tärkeänä pitämistä alueista” viimeistään liittymispäivään mennessä. Puolan hallitus on laatinut tieteellisten tutkimusten pohjalta luettelon ehdolla olevista alueista, ja näistä ehdotuksista keskustellaan paikallisviranomaisten ja sidosryhmien keskuudessa. Tähän mennessä luettelosta ei ole annettu virallista tiedonantoa.

Phare-ohjelmasta ei ole myönnetty varoja Puolassa toteutettaviin kaivos- ja louhoshankkeisiin. Jonkin verran varoja on myönnetty vaihtoehtoisten työllisyysmahdollisuuksien luomiseen hiili- ja terästeollisuuden jälleenrakennuksen yhteydessä.

Euroopan investointipankki ei ole rahoittanut mitään hankkeita, jotka liittyisivät näiden kaivos- ja louhoshankkeiden valmisteluun, rahoitukseen tai täytäntöönpanoon, eikä EIP ole myöskään osallistunut näitä kaivos- ja louhoshankkeita koskeviin keskusteluihin.

Kuten arvoisat jäsenet tietävät, Euroopassa ekomatkailua pidetään matkailumuotona, joka ei suinkaan koske vain suojelualueita, vaan jolla pyritään ensisijaisesti minimoimaan matkailun kielteiset vaikutukset kulttuuriin ja ympäristöön. Siksi Euroopan ekomatkailu tulisi nähdä matkailuna, jonka yhteydessä otetaan huomioon korkeimmat mahdolliset ympäristönsuojelunormit.

Tähän liittyen komissio on laatinut Internet-oppaan ”Union support for Tourism Enterprises and Tourist Destinations”, joka on ladattavissa seuraavassa osoitteessa: (http://europa.eu.int/comm/enterprise/services/tourism/tourism-publications/documents/internet_guide_en.pdf). Tämä Internet-opas sisältää kattavan tietopaketin erilaisista unionin ohjelmista, suunnitelmista, rahastoista, aloitteista ja toimista, jotka liittyvät matkailualaan, sekä linkit kyseisten ohjelmien verkkosivuille.

Tämän uuden Internet-oppaan tavoitteena on tarjota matkailualan toimijoille ja muille asiasta kiinnostuneille kattava ja järjestelmällinen katsaus yhteisön tarjoamiin mahdollisuuksiin kestävän matkailun ja sitä myötä myös ekomatkailun kehityksen edistämisen alalla. Internet-oppaassa esitellään yhteisön suunnitelmat, jotka on luokiteltu kohdealoittain — näitä ovat muun muassa koulutus ja työpaikkojen luomisen tukeminen, yritysten tukeminen ja yhteistyö, alueiden välinen yhteistyö, matkailua tukevat kulttuuritapahtumat tai tutkimus ja teknologinen kehitys. Kunkin ohjelman alaisuudessa toteutetuista matkailuun liittyvistä toimista esitetään sopivia esimerkkejä, joista käy ilmi ohjelman merkitys matkailulle.

Koska tässä oppaassa esitellään myös yhteenveto ohjelmien kuvauksista, kohderyhmistä ja vaatimuksista, määrärahoista ja tukiosuuksista sekä luetellaan asianomaisten ohjelmien verkkosivut, tietyn hankkeen edunsaajien on helpompi löytää oikea kanava asioidensa edistämiseen yhteisön eri rahoitusjärjestelmien tavoitteita vertailemalla.

Unioniin liittymässä olevan Puolan on liittymissopimuksen allekirjoitettuaan noudatettava edellä mainittuja direktiivejä ja pantava ne täytäntöön sekä noudatettava liittymisestä alkaen luonnonsuojelua ja alueiden nimeämistä koskevia vaatimuksia, koska minkäänlaisia siirtymävaiheen järjestelyjä ei ole myönnetty. Liittymisen jälkeen Puolan velvollisuutena on panna täytäntöön maatalousympäristöä koskevat toimet Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta rahoitettavan maaseudun kehittämisohjelman mukaisesti.

Komissio seuraa tilannetta jatkossakin tiiviisti ja esittää yksityiskohtaisen arvioinnin siitä kattavassa seurantakertomuksessa, joka koskee ympäristöalan vaatimusten täytäntöönpanon tilannetta Puolassa, ja se keskustelee tarvittaessa huolestuttavista kysymyksistä toimivaltaisten puolalaisten viranomaisten kanssa.

(1) Neuvoston direktiivi 97/11/EY, annettu 3 päivänä maaliskuuta 1997, tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista annetun direktiivin 85/337/ETY muuttamisesta, EYVL L 73, 14.3.1997.
(2) Neuvoston direktiivi 91/156/ETY, annettu 18 päivänä maaliskuuta 1991, jätteistä annetun direktiivin 75/442/ETY muuttamisesta, EYVL L 78, 26.3.1991.
(3) Neuvoston direktiivi 1999/31/EY, annettu 26 päivänä huhtikuuta 1999, kaatopaikoista, EYVL L 182, 16.7.1999.
(4) KOM(2003) 319 lopullinen.
(5) Neuvoston direktiivi 79/409/ETY, annettu 2 päivänä huhtikuuta 1979, luonnonvaraisten lintujen suojelusta, EYVL L 103, 25.4.1979.
(6) Neuvoston direktiivi 92/43/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1992, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta, EYVL L 206, 22.7.1992.

(2004/C 88 E/0089) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2354/03**

esittäjä(t): Mary Honeyball (PSE) komissiolle

(16. heinäkuuta 2003)

Aihe: AKT-maiden paikallishallinto

Voiko komissio antaa yksityiskohtaiset tiedot tuesta, jota se on myöntänyt AKT-maiden paikallishallinnoille instituutioiden/kapasiteetin kehittämiseen 12 viime kuun aikana sillä perusteella, että paikallinen hallinto kuuluu Cotonoun sopimuksen 6 artiklan nojalla yhteistyön toimijoihin?

Ovatko komission yksiköt, etenkin EuropeAid-yhteistyötoimisto (AIDCO), käynnistäneet rahoitusmenettelyjä tai muita menettelyjä varmistaakseen, että paikallishallinto pystyy yhteistyön toimijana hyödyntämään tehokkaasti kansallisten ja alueellisten viiteohjelmien resursseja, ja onko tähän mennessä saatu erityisiä esimerkkejä siitä, kuinka paikallishallinto on pääsyt hyödyntämään niitä?

Aikooko komissio tavata AKT-maiden paikallishallintotason foorumin ja siihen kuuluvan kansainyhteisön paikallishallintotason foorumin edustajia?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(11. syyskuuta 2003)

Komissio korostaa, että se on jo ennen Cotonoun sopimuksen voimaantuloa osoittanut olevansa tietoinen siitä, että paikallishallinnot ovat kehityskumppaneita AKT-maissa, ja pyrkinyt siksi parantamaan niiden valmiuksia ja tukemaan niitä niiden pyrkiessä osallistumaan maan poliittiseen, sosiaaliseen ja taloudelliseen elämään.

Komissio rahoittaa parhaillaan kahdeksannen EKR:n alaisuudessa hankkeita, joilla tuetaan hallinnoinnin hajauttamista paikallisille ryhmille, tai hajautettua yhteistyötä paikallishallintojen ja vaaleilla valittujen edustajien kanssa useissa Afrikan maissa: Beninissä, Kamerunissa, Norsunluurannikossa, Guinea Conakryssa, Malissa, Mauritaniassa, Nigerissä, Ugandassa ja Senegalissa. Lisäksi komissio tukee tämän alan hankkeita Etelä-Afrikassa. Näiden hankkeiden arvo on Euroopan kehitysrahaston kohdalla yhteensä 151 miljoonaa euroa ja Etelä-Afrikan kohdalla 102 miljoonaa euroa. Viimeisin hanke on ohjelma, jolla tuetaan 8,85 miljoonalla eurolla kuntien perustamista Beniniin (Prodecom).

Lisäksi useissa yhdeksännen EKR:n alaisuuteen kuuluvilla kansallisilla viiteohjelmissa tuetaan hallinnoinnin hajauttamista ja paikallishallintoja: Beninissä, Kap Verdessä, Djiboutissa, Etiopiassa, Ghanassa, Guineassa, Malissa, Nigerissä, Ugandassa ja Sierra Leonessa. Jo yksilöityjen hankkeiden arvo on yhteensä 93 miljoonaa euroa. Vastaavasti Etelä-Afrikan maaohjelmassa (2003–2006) vahvistetaan myös paikallishallintojen valmiuksia paikallisten kehityshankkeiden puitteissa.

Euroopan kehitysrahastoihin sovellettavien menettelyjen mukaisesti yhteistyöhankkeita rahoitetaan ainoastaan kansallisten tai alueellisten maaohjelmien varoista alueellisen tai kansallisen tulojen ja menojen hyväksyjän pyynnöstä. Lisäksi komission lähetystön päällikkö on AKT-kumppanimaissa edelleen tärkein neuvottelukumppani kumppanuuden toteuttamisessa, muun muassa erilaisten toimijoiden (erityisesti paikallishallintojen) välisen vuoropuhelun edistämisessä ja tukemisessa sekä taloushallinnossa. Komission rahoittamilla hallinnoinnin hajauttamista ja paikallishallintoja tukevilla hankkeilla varmistetaan, että kyseiset yhteisöt hyötyvät suoraan näille hankkeille osoitetuista varoista, perustamalla mekanismeja, joiden avulla voidaan vahvistaa niiden institutionaalisia, teknisiä ja rahoitukseen liittyviä valmiuksia. Näin ollen tämänhetkisiin hallinnoinnin hajauttamista ja paikallishallintoja tukeviin hankkeisiin sisältyy yleensä koulutusta ja teknistä tukea paikallishallinnoille ja vaaleilla valituille edustajille, investointirahastojen perustaminen kuntien infrastruktuureja ja julkisia palveluja varten tai luoton tarjoaminen kunnallisten palvelujen parantamiseen. Vastaavia menettelyjä sovelletaan Etelä-Afrikan tapauksessa.

Komissio seurasi hyvin tiiviisti AKT-maiden paikallishallintotason foorumin organisointia ja perustamista ja osallistui foorumin 14. maaliskuuta 2002 järjestämään seminaariin, jonka tarkoituksena oli pohtia yhdessä mahdollisuuksia tehdä yhteistyötä AKT-maiden paikallishallintojen kanssa.

Mitä tulee kansainyhteisön paikallishallintotason foorumiin (CLGF), yhteistyötoimisto EuropeAid on tavannut CLGF:n edustajat kaksi kertaa. Näissä kokouksissa komissio kertoi CLGF:n edustajille komission ponnisteluista AKT-maiden paikallishallintojen valmiuksien vahvistamiseksi. Lisäksi selitettiin Euroopan kehitysrahastoon ja ”Etelä-Afrikan” ja ”hajautetun yhteistyön” budjettikohtiin sovellettavia budjettirahoitusmenetelmiä. Edellä mainitun osalta on huomautettava, että komissio ei pidä CLGF:ää välttämättömänä neuvottelukumppanina ponnisteluissaan AKT-maiden paikallishallintojen tukemiseksi.

(2004/C 88 E/0090) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2363/03**

esittäjä(t): Stavros Xarchakos (PPE-DE) komissiolle

(17. heinäkuuta 2003)

Aihe: Turkkilaisen laivan tutkimukset Kreikan aluevesillä Egeanmerellä

Tänään (8. heinäkuuta 2003) Kreikan lehdistössä julkaistujen tietojen mukaan turkkilainen valtameritutkimusalus Piri Reis suorittaa tutkimuksia 4.—19. heinäkuuta Kreikan aluevesillä Egeanmerellä. Lehtitiedoissa mainitaan, että Kreikan merivoimat havaitsi Izmirin rannikkoradioaseman ilmoituksen ”aluksen valtameritutkimuksista”. Piri Reisin ”tutkimusohjelman” mukaan (huomattakoon, että Piri Reis kuuluu Izmirin yliopistolle) alus suorittaa tutkimuksia lähimmillään 5 mailin päässä Kykladien kalliosaari Kalogerista sekä 25 muussa kohteessa Kreikan aluevesillä.

Muistutan, että (EU:n ehdokasvaltio) Turkki on lähettänyt myös aiemmin kyseisen aluksen Egeanmerelle ohjeinaan suorittaa tutkimuksia Kreikan (ja siten yhteisön) aluevesillä, mikä on aiheuttanut jännitystä Kreikan ja Turkin välisissä suhteissa.

Onko komissio tietoinen Turkin viranomaisten aikeista? Onko Izmirin yliopistoa, jonka omistuksessa kyseinen alus on, tuettu yhteisön aloitteista (suoraan tai välillisesti, lainoin tai muin yhteisön varoin)? Mihin toimiin komissio voi ryhtyä välittömästi, jotta Turkki ei ryhdy tutkimuksiin EU:n jäsenvaltion aluevesillä?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(11. syyskuuta 2003)

Kysymyksessä mainitun turkkilaisen valtamerentutkimusaluksen toiminnasta voidaan todeta, että komissio ei ole tietoinen Turkin viranomaisten aikeista. Izmirin yliopisto ei ole saanut unionin rahoitusta.

Kreikan ja Turkin välisten suhteiden osalta yleisesti komissio viittaa rajakiistojen rauhanomaisen ratkaisemisen periaatteeseen, joka sisältyy Helsingissä joulukuussa 1999 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmiin.

Turkin 19. toukokuuta 2003 hyväksytyn tarkistetun liittymiskumppanuuden mukaisesti Turkin ensisijaisiin tavoitteisiin kuuluu, että "Helsingin Eurooppa-neuvoston päätelmien 4 kohdan mukaisesti Turkin on poliittisen vuoropuhelun yhteydessä tehtävä parhaansa ratkaistakseen jäljellä olevat rajakiistat ja muut tähän liittyvät ongelmat".

(2004/C 88 E/0091) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2392/03**

esittäjä(t): Anna Karamanou (PSE) komissiolle

(21. heinäkuuta 2003)

Aihe: Semsiye Allakin kivittäminen Yalimin kylässä Turkissa

Kansainvälisessä lehdistössä hiljattain ilmestyneiden lukuisten artikkeleiden mukaan 35-vuotiaan Semsiye Allakin perhe kivitti hänet Turkin Yalimin kurdikylässä. Nainen tuli raskaaksi sen jälkeen, kun naimisissa oleva mies raiskasi hänet. Hän kuoli 7 kuukautta kivityksen jälkeen yksin ja hylättynä sairaalassa, ja hänen perheensä tappoi raiskaajan "oman käden oikeudella".

Tämä kauhistuttava tapaus osoittaa jälleen kerran, millaisia traagisia seurauksia voi olla sukupuoleen perustuvasta syrjinnästä, joka johtuu uskonnollisesta suvaitsemattomuudesta ja kiihkomielisyydestä. On myös tarpeellista ryhtyä välittömästi konkreettisiin toimiin tällaista väkivaltaa ja naisiin kohdistuvia nöyryyttäviä rangaistuskeinoja vastaan, sillä niillä rikotaan järjestelmällisesti naisten ihmisoikeuksia, ja ne aiheuttavat hyvin usein naisen kuoleman. Näitä kunniarikoksia on käsiteltävä poliittisesti, ja ne on lopetettava nykyajan Turkissa, joka juuri neuvottelee EU:hun liittymisestä.

Voiko komissio ilmoittaa, aikooko se painostaa Turkin hallitusta, jotta se ottaisi käyttöön tiukan lainsäädännön, jonka perustella tällaiset rikokset ja oikeuden omiin käsiin ottaminen tehdään rangaistavaksi ja syylliset saatetaan tuomioistuimen käsiteltäväksi? Aikooko komissio puuttua asiaan ihmisoikeuksien turvaamiseksi ja naisiin kohdistuvan halveksunnan, väkivallan ja syrjinnän lopettamiseksi?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(4. syyskuuta 2003)

Komissio on tietoinen kansainvälisessä lehdistössä ilmestyneistä artikkeleista, jotka käsittelevät arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemaa tapausta.

Ehdokasmaana Turkki on sitoutunut noudattamaan Kööpenhaminassa vahvistettuja jäsenyyden poliittisia arviointiperusteita, joita ovat muun muassa sukupuolten välinen tasa-arvo sekä taloudelliset, sosiaaliset ja sivistykselliset oikeudet. Tätä on täsmennetty asettamalla Turkin tarkistetussa liittymiskumppanuudessa ensisijaiseksi tavoitteeksi seuraava: "Turkin on hyväksymiensä kansainvälisten ja eurooppalaisten oikeudellisten asiakirjojen mukaisesti taattava sekä lainsäädännössä että käytännössä kaikille yksilöille täysi oikeus nauttia ihmisoikeuksista ja perusvapauksista ilman syrjintää ja riippumatta kielestä, rodusta, ihonväristä, sukupuolesta, poliittisista mielipiteistä, uskonnosta tai vapaudesta."

Jo vuoden 2002 määräaikaiskertomuksessa [1] komissio kiinnitti huomiota kunniamurhakysymykseen ja huomautti, että Turkissa kunniamurhiin voidaan soveltaa lievennettyjä tuomioita, joita voidaan lieventää entisestään, jos syytetty on alaikäinen.

Turkin parlamentin 19. kesäkuuta 2003 hyväksymään kuudenteen poliittisten uudistusten pakettiin sisältyy joitakin toimenpiteitä kunniamurhiin puuttumiseksi. Erityisesti rikoslain 453 §:ää on muutettu niin, että aviottomien lasten tappamisesta määrättävä vankeusrangaistus on nostettu aiemmasta 4–8 vuodesta 6–10 vuoteen. Rikoslain 462 §, jossa säädettiin tuomion lieventämisestä kunniamurhatapauksessa, on kumottu.

Komissio seuraa tilannetta jatkossakin tiiviisti, erityisesti näiden uusien säännösten täytäntöönpanon osalta.

(1) KOM(2002) 700 lopullinen.

(2004/C 88 E/0092) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2402/03**

esittäjä(t): Mario Borghezio (NI) komissiolle

(21. heinäkuuta 2003)

Aihe: Turkki: kirjaroviot ja valtion palkkaamat 15 000 imaamia

Turkissa on äskettäin poltettu oikeusviranomaisten määräyksestä länsimaisia teoksia, jotka eivät ole ”islamilaisittain oikeaoppisia”. Lisäksi eräs viime päivien uutisista on, että Turkin hallitus on päättänyt palkata valtion kustannuksella 15 000 imaamia, joiden tehtävänä on levittää edelleen islamilaisuuteen liittyvää kulttia.

Katsooko komissio, että kyseiset tapaukset merkitsevät edistysaskeleita ”uuden Turkin etenemissuunnitelmassa” kohti EU:n jäsenyyttä ja sen arvoja?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(8. syyskuuta 2003)

Komissio ei ole tietoinen arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemasta kirjojen julkisesta polttamisesta.

Mitä taas tulee ylimääräisten imaamien nimittämiseen, komissio on tietoinen uskonnollisten asioiden viraston (Diyanet) ehdotuksesta, jonka tavoitteena on täyttää Turkin islamilaisessa papistossa avoinna olevat toimet. Tietojemme mukaan hallitus ei ole vielä vahvistanut ehdotusta.

Ehdokasmaana Turkki on sitoutunut täyttämään Kööpenhaminassa vahvistetut poliittiset liittymisehdot. Niihin kuuluu kaikkien uskonnollisten ryhmien vapaus harjoittaa uskontoaan. Komissio aikoo tehdä uskonnonvapauden tilasta yksityiskohtaisen katsauksen vuosittain julkaistavassa määräaikaiskertomuksessa ja jatkaa tilanteen seuraamista.

(2004/C 88 E/0093) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2442/03**

esittäjä(t): Jürgen Zimmerling (PPE-DE) komissiolle

(22. heinäkuuta 2003)

Aihe: Madagaskarin avustaminen

Tulevien Nato-jäsenten puolustusvoimien on hävitettävä laitteita ja välineitä, esimerkiksi telttoja ja kenttäkeittimiä, ja korvattava ne uusilla Naton vaatimusten täyttämiseksi.

Vanhoilla välineillä on kuitenkin vielä arvoa ja ne ovat hyvässä kunnossa. Ne soveltuisivat siis avustustarvikkeiksi kolmanteen maailmaan, sillä niitä voidaan käyttää erinomaisesti muihinkin kuin sotilastarkoituksiin.

Madagaskarin presidentti Marc Ravalomanana pyysi hiljattain tarkistamaan, voisiko Euroopan unioni myöntää humanitäärisen avun rahastostaan tukea kyseisten välineiden kuljetuskustannuksiin (kopio hänen kirjeestään sekä luettelo tarvittavista välineistä toimitettiin komissiolle). Pyynnön taustalla on Madagaskarissa hiljattain tapahtunut luonnonmullistus, minkä vuoksi kyseisiä laitteita ja välineitä tarvittaisiin kipeästi. Miten komissio suhtautuu asiaan?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(4. syyskuuta 2003)

Komissio on tietoinen siitä, että Madagaskar kärsii ajoittain luonnonmullistuksista, erityisesti siitä, että se kärsi huomattavia vahinkoja toukokuussa 2003 riehuneen trooppisen hirmumyrskyn Manoun seurauksena. Komissio reagoi nopeasti antamalla apua hirmumyrskyn uhreille nykyisten budjettivälineiden, kuten elintarviketurvallisuuden, liikenteen ja vientitulojen vakauttamisjärjestelmän (STABEX) budjettikohtien, puitteissa.

Mitä tulee Madagaskarille mahdollisesti annettavaan apuun ja kysymykseen liittymässä olevien maiden kansallisten armeijoiden poistamien välineiden kuljetuksen rahoittamisesta, komissio ei ole vielä saanut presidentti Ravalomananalta kirjettä aiheesta. Mitä kuitenkin tulee mahdollisuuteen käyttää humanitaarisen avun rahastoa tällaisen kuljetuksen rahoittamiseen, on pidettävä mielessä, että tämän budjettikohdan täytäntöönpanon ehdot on määritelty selkeästi 20. kesäkuuta 1996 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1257/96 [1]. Se on Euroopan komission humanitaarisen avun toimiston (ECHO) toiminnan oikeusperusta.

Käytännössä ECHO voisi rahoittaa tällaisia kuljetuksia vain tiettyyn katastrofiin liittyvän avun yhteydessä ja vain tunnustettujen kumppaniensa kanssa, mikä sulkee pois hallinnolle annettavan suoran rahoituksen.

Kuten arvoisa jäsen tietää, humanitaariseen toimintaan myönnetään rahoitusta tunnustettujen humanitaaristen toimijoiden, kuten Yhdistyneiden Kansakuntien järjestöjen, Punaisen Ristin ja erikoistuneiden humanitaaristen kansalaisjärjestöjen, esittämien pyyntöjen perusteella. Nämä toimijat — ECHO-yhteistyökumppanit — arvioivat uhrien tarpeet tasapuolisesti ja puolueettomasti ja esittävät ehdotuksia selkeänä strategianaan parantaa suunnitellun toiminnan tehoa ja kestävää vaikutusta. Humanitaarinen toiminta ei rajoitu tavaroiden ja välineiden kuljetukseen kriisialueelle, vaan siihen liittyy koordinointi paikallisten valmiuksien kanssa sekä monien erilaisten toimien täytäntöönpano.

Tässä yhteydessä on kiinnitettävä huomiota kaavailtujen toimien täytäntöönpanokeinojen kustannustehokkuuteen, jotta toimien tavoitteet saavutetaan.

ECHO ei ole tähän mennessä saanut humanitaarisilta kumppaneiltaan minkäänlaista pyyntöä, joka liittyisi käytöstä poistettujen sotilasvälineiden kuljettamiseen Madagaskariin.

Joka tapauksessa näiden välineiden käyttökunto ja niiden todellinen soveltuvuus humanitaarisiin avustustoimiin on harkittava tarkkaan. Tämän arvioinnin suorittavat ECHOn yhteistyökumppanit; sen on perustuttava havaittuihin tarpeisiin ja oltava avunsaajien edun mukaista.

Mikäli ECHO saa tällaisen pyynnön, se tutkii sen varainhoitoasetuksessa asetetun moitteettoman varainhoidon periaatteen mukaisesti.

[1] Neuvoston asetus (EY) N:o 1257/96, annettu 20 päivänä kesäkuuta 1996, humanitaarisesta avusta, EYVL L 163, 2.7.1996.

(2004/C 88 E/0094)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2490/03

esittäjä(t): Bob van den Bos (ELDR)
ja Bashir Khanbhai (PPE-DE) komissiolle

(25. heinäkuuta 2003)

Aihe: Ruoka-apua Etiopiaan

Tällä hetkellä yli 12,5 miljoonaa etiopialaista on ruoka-avun tarpeessa. Komissio on humanitäärisen kriisin seurauksena lisännyt ruoka-apuun myönnettävän tuen 115 miljoonaan euroon. Valitettavasti Etiopian tilanne huononee edelleen ja lisäapu on tarpeen.

Miten unionin ruoka-apuun myöntämä tuki käytetään?

Millaisia elintarvikkeita Etiopiaan toimitetaan ja mistä ne ovat lähtöisin?

Mikä on komission arvio ruoka-avun tarpeesta Etiopiassa ja väestölle annetun ruoka-avun tehokkuudesta?

Aikooko komissio edelleen kasvattaa ruoka-avun osuutta?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(25. syyskuuta 2003)

Komissio on auttanut hyvin huomattavalla panoksella Etiopiaa selviämään kriisitilanteesta.

Jäsenvaltioiden avustuksilla (101 miljoonaa euroa) ja komission avustuksella (114,3 miljoonaa euroa) rahoitetaan pääasiassa viljan ostoja. Komission osuus toimitetaan joko suoraan Etiopian hallitukselle (81 miljoonaa euroa) tai avustuksina Maailman elintarvikeohjelmalle (10 miljoonaa euroa), valtiosta riippumattomille järjestöille (13 miljoonaa euroa) ja Punaisen Ristin kansainväliselle komitealle (5 miljoonaa euroa). Jäljelle jäävä 5,3 miljoonaa euroa tulee ECHOlta. Komissio rahoittaa myös muita kuivuuskriisiin liittyviä toimia kuten valtiosta riippumattomien järjestöjen hankkeita terveydenhuollon, ravitsemuksen sekä vesihuollon ja viemäröinnin aloilla (22,8 miljoonaa euroa). Ruoka on pääasiassa viljaa, mutta ravinnon täydennykseksi on toimitettu myös seoselintarvikkeita. Komissio suosii järjestelmällisesti ostamista paikallisista ja alueellisista lähteistä, sillä jopa kriisivuosina on ylituotantoalueita, joilta ruokaa voidaan hankkia. Näin lisäksi ehkäistään hintoja notkahtamasta liikaa maassa ja alueilla, mikä lannistaisi viljelijöitä ja veisi heiltä viljelyhalut seuraavana vuonna. Vuonna 2003 komission paikallistason ostot ovat olleet 62 250 tonnia ja aluetason ostot 48 000 tonnia (Sudan). Loppu on peräisin tuonnista, lähinnä Euroopan markkinoilta.

Komissio vastaa Etiopian hallituksen ja YK:n järjestöjen vetoomuksiin, jotka perustuvat satoarvioihin ja humanitaarisiin tarpeisiin. Komissiolla on maassa teknistä apua, joka auttaa lähetystöä arvioimaan paikallista tilannetta ja seuraamaan avun täytäntöönpanoa. Paikallisesti tähän mennessä toteutetut arviot toimenpiteen tehokkuudesta kertovat elintarvikeavun toimituksen ja jakelun olevan tyydyttävää.

Komissio on sitoutunut toimittamaan Etiopiaan vuoden 2003 aikana noin 400 000 tonnia ruokaa. Päätös 40 000 tonnin lisäerästä on tarkoitus tehdä lähiaikoina. Tässä vaiheessa komissio ei suunnittele Etiopialle annettavan elintarvikeavun lisäämistä lähinnä siksi, että Etiopian hallitus on todennut avustusten määrän kokonaisuudessaan jo ylittävän sen viimeisimmän vetoomuksen.

Vaikka avunantajien vastaus Etiopian vetoomukseen onkin kokonaisuudessaan ollut hyvin tyydyttävä ja elintarvikkeiden jakelu on tapahtunut suunnitelman mukaisesti, ravitsemusselvitykset osoittavat, että vaikea yleinen aliravitsemus on edelleen laaja ongelma monissa osissa maata.

On selvää, ettei elintarvikeapu ole vastaus Etiopian ongelmiin. On huolehdittava elintarvikevarmuudesta, mikä tarkoittaa harkittua politiikkaa tilanteen muuttamiseksi perusteellisesti. Komissio pitää muutosta tähän suuntaan ensisijaisena, kun se keskustelee Etiopian hallituksen kanssa.

(2004/C 88 E/0095) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2504/03**

esittäjä(t): Esko Seppänen (GUE/NGL) komissiolle

(29. heinäkuuta 2003)

Aihe: Paluumuuttajien kaksoisverotus

Komissaari Frits Bolkestein on huhtikuussa 2001 kiinnittänyt huomion eläkkeiden kaksoisverotukseen ja esittänyt erityistapauksena syrjintää esiintyneen erityisesti Suomen ja Ruotsin eläkkeiden erilaisissa verotuskäytännöissä. Onko komissio toiminut epäkohtien poistamiseksi ja mitä tuloksia se on saavuttanut asiassa vuoden 2001 jälkeen?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(16. syyskuuta 2003)

Huhtikuussa 2001 eläkkeiden verotuksesta antamassaan tiedonannossa [1] komissio asetti etusijalle toisesta valtiosta maksettaviin työeläkkeisiin liittyvien verotusesteiden poistamisen. Sittemmin yhteisöjen tuomioistuin on antanut ennakkoratkaisuja Suomen ja Ruotsin soveltamista eläkkeitä koskevista verotussäännöistä [2]. Molemmissa tapauksissa tuomioistuimen päätös on ollut veronmaksajan hyväksi, ja tuomioistuin on kumonnut säännöt, jotka rajoittavat veronmaksajan oikeutta vähentää verotuksessa toisen maan eläkerahastoon maksetut maksut samalla tavalla kuin kotimaan eläkerahastoon maksetut maksut. Komissio tulee seuraamaan tarkasti, mitä muutoksia Suomi ja Ruotsi tekevät verolainsäädäntöönsä tuomioistuimen päätösten täytäntöön panemiseksi.

Tässä yhteydessä mainittakoon myös, että komissio on päättänyt haastaa Tanskan tuomioistuimeen, ja se on pannut vireille rikkomisesta johtuvat menettelyt seitsemää muuta jäsenvaltiota [3] vastaan. Niistä kaksi on jo ilmoittanut komissiolle toteuttavansa toimenpiteitä lainsäädäntönsä muuttamiseksi.

[1] EYVL C 165, 8.6.2001.
[2] Asia C-136/00, Danner, tuomio 3.10.2002 ja asia C-422/01, Skandia/Ramstedt, tuomio 26.6.2003.
[3] Katso IP/03/179 ja IP/03/965.

(2004/C 88 E/0096) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2512/03**

esittäjä(t): Koenraad Dillen (NI) komissiolle

(29. heinäkuuta 2003)

Aihe: Palestiinalaisalueen kriisin uhreille annettava tuki

Komissio hyväksyi tiistaina 8. heinäkuuta 2003 10 miljoonan euron tukipaketin Lähi-idän kriisin palestiinalaisuhreille ja Libanonin palestiinalaisille pakolaisille. Tämän määrän jälkeen komission palestiinalaisille toisesta intifadasta lähtien myöntämät varat ovat 100 miljoonaa euroa. Tätä rahoitusta käytetään terveyspalveluihin, infrastruktuuriin, koulutukseen, jne.

Millaisen monenvälisen tai kahdenvälisen yhteistyön perusteella tällaista tukea myönnetään? Miten tuki maksetaan käytännössä ja minkä pankkien, Palestiinan viranomaisten tai valtioista riippumattomien järjestöjen välityksellä?

Miten komissio aikoo valvoa varojen asianmukaista käyttöä?

Mitä takeita komissio sai siitä, että varoja ei käytetä väärin, kuten antisemiittiseen ja Israelin vastaiseen propagandaan tai terroristijärjestöjen tueksi?

Voiko komissio antaa katsauksen, mitä tähän asti palestiinalaisille myönnetyllä humanitaarisella avulla on konkreettisesti saatu aikaan?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(9. syyskuuta 2003)

Komissio teki arvoisan jäsenen tarkoittaman päätöksen 10 miljoonan euron suuruisen rahoituksen myöntämisestä 1. heinäkuuta 2003 Euroopan yhteisön humanitaarisen avun toimiston (ECHO) hallinnoiman humanitaarista apua koskevan budjettikohdan B7-210 puitteissa.

Päätöksellä myönnetään varoja palestiinalaisalueilla meneillään olevan kriisin uhreille ja Libanonissa asuvalle palestiinalaisväestölle, ja sen kohteena ovat seuraavat alat: elintarvikkeiden ja muiden tarvikkeiden toimittaminen, terveyteen liittyvä ja psykososiaalinen tuki, vesi- ja saniteettijärjestelmien parantaminen, kotitalouksille annettava tuki ja suojelutoiminta.

Komission budjettikohdan B7-210 nojalla tekemät rahoituspäätökset koskevat humanitaarisen avun toimintaa, jonka täytäntöönpanosta vastaavat unionin kansalaisjärjestöt, Yhdistyneiden Kansakuntien järjestöt ja Punaisen Ristin alaiset järjestöt.

Voidakseen toimia ECHOn täytäntöönpanokumppaneina unionin kansalaisjärjestöjen täytyy allekirjoittaa puitekumppanuussopimus, jota edeltää seulontamenettely, joka tarjoaa laajat takeet humanitaarisesta kutsumuksesta, teknisestä osaamisesta, hallinnollisista valmiuksista sekä rahoitusta koskevasta tilivelvollisuudesta ja vakavaraisuudesta. Ennen kumppanuussopimuksen tekemistä tarkistetaan humanitaaristen järjestöjen yleiset edellytykset täyttää yhteisön rahoitusta koskevat kelpoisuuskriteerit, jotka on asetettu humanitaarisesta avusta 20 päivänä kesäkuuta 1996 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1257/96 ([1]) (7 artiklassa). Lisäksi ECHOn ulkoinen tarkastusyksikkö suorittaa yhteistyökumppanijärjestöissä määräajoin tarkastuksia vuosittaisen tarkastusohjelman puitteissa.

Komission budjettikohdan B7-210 nojalla tekemät humanitaarisen avun toimintaa koskevat rahoituspäätökset tehdään seuraavan menettelyn mukaisesti.

Ensisijaiset tavoitteet määritellään jatkuvan tarvearvioinnin perusteella, joka suoritetaan ECHOssa sekä päätoimipaikassa ja säännöllisillä tarkastusmatkoilla että alueella toimivan asiantuntijaryhmän avustuksella. Tämä arviointi perustuu kentällä tehtävään humanitaarisen tilanteen kehittymisen järjestelmälliseen valvontaan, joka kattaa sekä käynnissä olevan ECHOn rahoittaman toiminnan täytäntöönpanon että kaikkien asianosaisten tahojen kuulemisen olemassa olevien koordinointimekanismien välityksellä: näihin kuuluvat jäsenvaltiot, YK:n järjestöt, kansalaisjärjestöt ja Punaisen Ristin alaiset järjestöt. ECHOn rahoittamalla humanitaarisella toiminnalla täydennetään muilla yhteisön välineillä rahoitettavia rakenteellisempia ja pitkäaikaisempia tukitoimia.

Lähi-idän kriisistä kärsivien palestiinalaisten humanitaaristen tarpeiden arvioinnissa ECHO hyödyntää Jerusalemiin ja Ammaniin perustettujen toimistojen ulkomaisia ja paikallisia työntekijöitä.

ECHOn rahoittama toiminta on luonteeltaan humanitaaristen tarpeiden täyttämiseen tähtäävää, siihen ei liity poliittisia näkökohtia, ja sen tulokset ovat helposti yksilöitävissä.

Pankkien tai vastaavien mekanismien välityksellä ei ohjata ECHO-varoja kansallisille viranomaisille ja/tai kansainvälisesti tunnustetuille hallinnollisille yksiköille.

Edellä kuvattua taustaa vasten, mitä tulee miehitettyjen palestiinalaisalueiden erityistilanteeseen, riski siitä, että budjettikohdan B7-210 nojalla myönnetyt varat käytetään muihin tarkoituksiin kuin humanitaarisen avun tarjoamiseen, on todellakin häviävän pieni. Käytännössä yhtään tapausta, johon olisi liittynyt tällaisia epäilyjä, ei ole tähän mennessä esiintynyt.

Sen jälkeen kun toinen intifada alkoi syyskuussa 2000, sadattuhannet kaikkein haavoittuvimmassa asemassa olevat palestiinalaiset ovat saaneet apua kymmenien ECHOn rahoittamien toimien puitteissa. Näillä toimilla on vahvistettu elintarviketurvallisuutta erityisen haavoittuvien ryhmien, kuten lasten ja imettävien äitien, parissa, sekä huolehdittu turvallisesta juomavedestä. Niillä on parannettu hygieniatilannetta, erityisesti pakolaisleireillä, muun muassa kunnostamalla erityisen vaarallisia suojia. Niiden puitteissa on tarjottu suojaa ja psykologista tukea sekä varmistettu perushoidon ja ensihoidon saatavuus. Omavaraisuuteen tähtäävää toimintaa ja työllisyysmahdollisuuksia on tuettu. Mahdollisuuksien mukaan on suosittu paikallisesti tuotettuja, jalostettuja tai pakattuja tuotteita, kuten oliiviöljyä, paikallistalouden tukemiseksi.

Näistä toimista laadittiin ulkoinen arviointi vuonna 2001: arvioinnin tulokset olivat kauttaaltaan myönteisiä, ja arvioinnin yhteydessä tehdyt ECHOn kyseisellä alueella rahoittamien hankkeiden tehokkuuden ja kestävyyden parantamiseen tähdänneet suositukset on otettu huomioon humanitaarisen avun tarjoamisessa vuosina 2002 ja 2003. Arviointikertomus voidaan pyydettäessä toimittaa arvoisalle jäsenelle.

Uusi ulkoinen arviointi on tarkoitus suorittaa vuoden 2004 ensimmäisellä puoliskolla.

([1]) EYVL L 163, 2.7.1996.

(2004/C 88 E/0097) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-2514/03**

esittäjä(t): Dorette Corbey (PSE) komissiolle

(21. heinäkuuta 2003)

Aihe: Lääkkeet: patenttioikeuksien erityispoikkeukset

Komissio ilmoitti, että se ei hyväksy ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä annetun direktiivin 2001/83/EY ([1]) muuttamiseksi annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston muutetun direktiiviehdotuksen tarkistusta 196. Tarkistuksen seurauksena otettaisiin käyttöön erityispoikkeus patenttioikeuksia varten. Näin annettaisiin lupa valmistaa patentilla suojattuja tuotteita vietäväksi kolmansiin maihin kyseisen kolmannen maan viranomaisten pyynnöstä.

1. Voiko komissio selventää, millä tavalla tarkistus ei vastaa TRIPS-sopimuksessa määrättyjen patenttioikeuksia koskevien poikkeuksien tiukkoja ehtoja ja millaisia nämä ehdot tarkkaan ottaen ovat?

2. Miten tarkistusta tulisi muuttaa, jotta se vastaisi ehtoja ja olisi ehdotetun tarkistuksen kaltainen?

3. Voiko komissio selittää, miksi kyseinen säännös ei sovi tähän säädökseen ja mihin säädökseen se olisi sisällytettävä komission näkemyksen mukaan?

([1]) EYVL L 311, 28.11.2001, s. 67.

Pascal Lamyn komission puolesta antama vastaus

(14. elokuuta 2003)

Teollis- ja tekijänoikeuksien kauppaan liittyvistä näkökohdista tehdyn sopimuksen (TRIPS-sopimus) 30 artiklassa määrätään, että Maailman kauppajärjestön (WTO) jäsenet ”voivat säätää rajoitettuja poikkeuksia patenttiin liittyviin yksinoikeuksiin edellyttäen, että sellaiset poikkeukset eivät kohtuuttomasti ole ristiriidassa patentin normaalin hyväksikäytön kanssa eivätkä kohtuuttomasti vahingoita patentinomistajan oikeutettuja etuja ottaen huomioon kolmansien osapuolien oikeutetut edut”.

Tämä merkitsee sitä, että ottaessaan käyttöön patenttioikeuksien poikkeuksia WTO:n jäsenten on varmistuttava kolmesta seikasta:

1. poikkeuksen on oltava rajoitettu;

2. se ei ole kohtuuttomasti ristiriidassa patentin normaalin hyväksikäytön kanssa;

3. se ei kohtuuttomasti vahingoita patentinomistajan oikeutettuja etuja ottaen huomioon kolmansien osapuolien oikeutetut edut.

Tavallisimmin tätä määräystä on käytetty tutkimuksen vuoksi perusteltuihin poikkeuksiin (jolloin patentoitua keksintöä on voitu käyttää tutkimustarkoituksiin), ns. ”Bolar-tyyppisiin poikkeuksiin” (jolloin patentoitua lääkettä on voitu valmistaa rajoitettu määrä sen toimittamiseksi viranomaisille markkinointi-

luvan hankkimista varten) tai ”maanviljelijöiden etuoikeuksiin” (tietyt maanviljelijät voivat vapaasti käyttää patenttisuojattua kasvien lisäysaineistoa monistamiseen tai lisäämiseen omalla tilallaan — ks. bioteknologian keksintöjen oikeudellisesta suojasta 6 päivänä heinäkuuta 1998 annetun parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/44/EY ([1]) 11 artikla). Luettelo ei ole täydellinen.

WTO:n riitojenratkaisupaneeli on tulkinnut TRIPS-sopimuksen 30 artiklaa asiassa ”Canada — Patent Protection of Pharmaceutical Products” (WT/DS114/R, 17. maaliskuuta 2000). Paneeli päätyi siihen, että Kanadan ”sääntelyn tarkistukseen liittyvä poikkeus” (Bolar-säännös) täyttää TRIPS-sopimuksen 30 artiklan kolme edellytystä, mutta totesi, että ns. ”varastopoikkeus” (jonka mukaan yritykset saavat tuottaa ja varastoida patenttilääkkeitä patentin voimassaoloaikana myydäkseen ne heti patentin voimassaolon päätyttyä) ei täytä näitä edellytyksiä. Paneeli totesi varsinkin, että koska tuotannon määrälle patentin voimassaoloaikana ei ollut mitään rajoitusta, tämä rajoittaa huomattavasti patentinomistajan yksinoikeuksia. Tämän vuoksi paneeli katsoi, että poikkeusta ei voida pitää TRIPS-sopimuksen 30 artiklassa tarkoitettuna rajoitettuna poikkeuksena. Vaikka valituselin ei ole tarkastanut kyseistä paneelin raporttia eikä sillä ole sitovaa merkitystä, se tarjoaa hyödyllistä ohjeistusta TRIPS-sopimuksen 30 artiklan tulkinnalle.

Komissio katsoo, että parlamentin ehdottama tarkistus 196 ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskeviin yhteisön sääntöihin ei takaa sitä, että ehdotettu poikkeus täyttäisi yhtäkään näistä kolmesta edellytyksestä. Ehdotus ei esimerkiksi tarjoa mekanismia sen varmistamiseksi, että poikkeusta sovellettaisiin ainoastaan niiden tuotteiden valmistukseen, joita tarvitaan maissa, joilla ei ole omaa lääketuotantokapasiteettia. Siinä ei myöskään ole sellaisia ehtoja, joilla varmistettaisiin, että tuotteita tosiasiassa viedään ainoastaan niitä tarvitseviin maihin eikä niitä kierrätetä muille markkinoille.

Lisäksi komissio katsoo, että koska WTO:ssa pohditaan parhaillaan ratkaisua lääketuotantokapasiteettia vailla olevien maiden ongelmiin (ks. WTO:n Dohan julistuksen TRIPS-sopimusta ja kansanterveyttä koskeva 6 kohta) TRIPS-sopimuksen 31 artiklan pohjalta, unionissa ei ole aiheellista soveltaa mihinkään muuhun TRIPS-sopimuksen määräykseen perustuvaa mekanismia. WTO:n Dohan julistuksen TRIPS-sopimusta ja kansanterveyttä koskevan 6 kohdan soveltamisesta 6. joulukuuta 2002 tehdyssä päätösluonnoksessa (ns. ”Perez Mottan teksti”) säädetään järjestelmästä, joka perustuu pakollisten vientilisenssien myöntämiseen (eli TRIPS-sopimuksen 31 artiklaan) eikä niinkään TRIPS-sopimuksen 30 artiklaan perustuvan yleisen poikkeuksen käyttöönottoon. Kaikki WTO:n jäsenet Yhdysvaltoja lukuun ottamatta vahvistivat tämän päätösluonnoksen, ja komissio pyrkii kovasti varmistamaan, että kaikki WTO:n jäsenet voivat sen virallisesti hyväksyä Cancunin ministerikokouksessa (syyskuussa 2003).

Lopuksi komissio on sitä mieltä, että kaikenlaiset mekanismit, jotka liittyvät patenttioikeuksien ja tiettyihin yhteisön ulkopuolisiin maihin tapahtuvan lääkkeiden viennin suhteeseen, edellyttäisivät itse asiassa patenttilakien jonkinasteista yhdenmukaistamista unionin sisällä, eivätkä ne tämän vuoksi kuulu asianomaiseen direktiiviin, joka koskee lääkkeiden saattamista markkinoille unionissa.

([1]) EYVL L 213, 30.7.1998.

(2004/C 88 E/0098) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2531/03**

esittäjä(t): Gabriele Stauner (PPE-DE) komissiolle

(29. heinäkuuta 2003)

Aihe: Keinottelijat ja roistot Kosovossa

Frankfurter Allgemeine Zeitung -sanomalehden 14. heinäkuuta 2003 ilmestyneessä numerossa Agron Bajrami arvostelee YK:n Kosovossa harjoittamaa tiedotusvälinepolitiikkaa artikkelissa, jonka otsikossa puhutaan Kosovon keinottelijoista ja roistoista. Bajrami on Kosovon suurimman päivälehden Koha Ditouren varapäätoimittaja. Hänen mukaansa YK:n hallinto tukee täysin sopimattomassa mitassa Radio Televisio Kosovoa ostaakseen itselleen hyvänsuopaa uutisointia. Bajrami väittää muun muassa, että Radio Televisio Kosovon johtajien palkat ovat moninkertaisia ministerinpalkkoihin verrattuna.

Voiko komissio vahvistaa nämä väitteet?

Voiko komissio kertoa, missä määrin Radio Televisio Kosovon tukeminen tapahtuu yhteisön talousarviosta tulevalla rahoituksella?

Zeit-sanomalehden 10. heinäkuuta 2003 ilmestyneessä numerossa kerrotaan energiayhtiö KEK:n voimalakombinaatin skandaalimaisesta tilasta. Lehden mukaan ränsistyneisiin voimalayksiköihin on sijoitettu vuodesta 1999 lähtien yli 400 miljoonaa euroa. Korjausfirmat, joiden joukossa on myös saksalainen yritys, ovat tehneet huolimatonta työtä ja käyttäneet vanhoja, loppuun kuluneita varaosia. Makedoniasta saapuneista öljykuljetuksista on maksettu täysi hinta, vaikka öljytankkerit olisivat olleet puolityhjiä.

Voiko komissio kertoa, kuinka paljon energiayhtiö KEK on saanut rahoitusta yhteisön talousarviosta?

Voiko komissio kertoa, mihin toimiin se ryhtyy mainittujen väärinkäytösten lopettamiseksi?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(2. lokakuuta 2003)

Kosovossa toimii kolme televisiokanavaa, joista yksi on julkinen (RTK) ja kaksi yksityistä (KTV ja TV21). "Koha Ditore", jonka omistajat ovat myös KTV:n omistajia, on osallistunut innokkaasti keskusteluun, joka koskee RTK:n asemaa julkisena ja riippumattomana yleisradiopalvelun harjoittajana.

RTK (Radio Television Kosovo) perustettiin demokratiaa kehittäväksi ja edistäväksi riippumattomaksi julkiseksi yleisradiopalvelun harjoittajaksi UNMIK:n (YK:n väliaikaisen hallinnon operaatio Kosovossa) ETYJ-johtoisessa (Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestö) kolmannessa pilarissa. RTK on saanut palkintoja riippumattomasta ohjelmistostaan, minkä RTK:n suuret katsojaluvut näyttävät todistavan. Kosovossa ohjelmistoa seuraa arviolta 60–70 % katsojakunnasta ja ulkomailla asuvista kosovolaisista lähes kaikki katsovat kanavaa.

UNMIK on kiinnittänyt palkkojen osalta komission huomion seuraaviin seikkoihin. RTK:n ylempiin johtajiin ei sovelleta samaa lainsäädäntöä ja palkkakattoja kuin kosovolaisiin virkamiehiin. RTK:n ylempien johtajien asema määritellään RTK:n perustamisesta annetussa asetuksessa (Radio Televisio Kosovon perustamisesta 15. kesäkuuta 2001 annettu asetus 2001/13). RTK:n johtajille maksettavien palkkojen on tarkoitus vastata markkinaoloja, ammatillisia vaatimuksia ja vastuuta. Niiden katsotaan myös vastaavan asianmukaisesti RTK:n toimituksellisen riippumattomuuden vaatimusta, mikä onkin tärkeää Kosovon selkkauksen jälkeen vallinneessa tilanteessa. Yhteisön tuki ei kata missään tapauksessa palkkamenoja.

Monet jäsenvaltiot ja kansainväliset rahoittajat, mukaan luettuna komissio Euroopan jälleenrakennusviraston kautta, ovat tukeneet RTK:n perustamista, jotta siitä tulisi julkinen, riippumaton ja ammattitaitoinen yleisradiopalvelun harjoittaja. RTK on ainoa televisiokanava, joka lähettää erityisesti vähemmistöille tarkoitettuja ohjelmia.

Vuonna 2002 Kosovon vuotuisesta CARDS-ohjelmasta myönnettiin RTK:lle 1,5 miljoonaa euroa neuvontaa, ohjelmatuotantoa, koulutusta, katsojatutkimusta, muihin kuin palkkoihin liittyviä suoria toimintamenoja, välineistön hankkimista ja riippumatonta tilintarkastusta varten.

Komissio voi vahvistaa, että kansainvälisen yhteisön selkkauksen lopussa vuonna 1999 Kosovossa toteama tilanne, joka oli seurausta kymmenien vuosien laiminlyönneistä ja alhaisesta investointitasosta, oli erittäin kriittinen, sillä julkinen energiayhtiö KEK ja sen voimalat olivat romahtamispisteessä.

Kosovon A- ja B-voimalat ovat hyvin vanhoja (A noin 40 ja B noin 20 vuotta), ja niiden toiminta oli vuonna 1999 käytännössä katsoen lakkautettu. Hiilikaivokset olivat pahasti laiminlyötyjä ja kärsivät vakavasta liikakäytöstä. Siirto- ja jakeluverkkoja vaivasivat pullonkaulat, sillä runkoverkko ei enää vastannut teollisuuden- ja väestönkehityksen tarpeita. Kaukolämpöjärjestelmät olivat huonossa kunnossa ja toimivat alhaisella kapasiteetilla.

Huolimatta komission ja kansainvälisen yhteisön sähköalalle ja KEK:iin tekemistä suurista investoinneista kosovolaisten sähkönjakelutilanne on tänä päivänäkin kriittinen, sillä edessä on vielä suunnattomia haasteita.

KEK:lle myönnetyn komission tuen täytäntöönpanosta huolehtii Euroopan jälleenrakennusvirasto. Tukea on myönnetty tähän mennessä noin 350 miljoonaa euroa, josta noin 80 miljoonaa euroa käytettiin sähkön tuontiin, 35 miljoonaa euroa tarvittavaan tekniseen apuun, 20–30 miljoonaa euroa selkkauksen aikaisten NATO:n pommitusten aiheuttamisen vahinkojen korjaamiseen (erityisesti siirtoverkot) ja 40 miljoonaa euroa Kosovo B:ssa salamaniskun ja tulipalon heinäkuussa 2002 aiheuttamien vahinkojen korjaamiseen.

Koska yhteisön tuki on tärkeää sähköalalla, komissio seuraa tuen täytäntöönpanoa tiiviissä yhteistyössä Euroopan jälleenrakennusviraston ja UNMIK:in EU-johtoisen pilarin kanssa.

Komissio ei ole tietoinen siitä, että Euroopan jälleenrakennusvirasto olisi tehnyt ala-arvoista työtä tai käyttänyt huonoja materiaaleja. Euroopan jälleenrakennusvirasto on vahvistanut, että riippumat tekniset asiantuntijat valvovat kaikkia töitä kansainvälisten standardien mukaisesti ja että kaikki käytetyt materiaalit ovat uusia. Euroopan jälleenrakennusvirasto ei ole myöskään tietoinen todisteista, jotka tukisivat vajaiden öljykuljetusten olemassaoloa.

(2004/C 88 E/0099) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2542/03**

esittäjä(t): Maurizio Turco (NI) komissiolle

(30. heinäkuuta 2003)

Aihe: Uskonnonvapauden loukkaaminen Venäjällä

Ottaen huomioon, että

– Kostroman viranomaiset kielsivät 15. toukokuuta 2000 Family of God -kirkon ja erään toisen helluntailiikkeeseen kuuluvan kirkkokunnan jäseniltä uskontonsa harjoittamisen, koska heitä syytettiin hypnotismista,

– marraskuussa 2001 Kostroman alueen oikeudellinen yksikkö pyysi näiden kahden kirkon lakkauttamista, mutta se ei onnistunut todistamaan, että, kuten uskontoa koskevassa Venäjän laissa vuodelta 1997 edellytetään, kansalaisille olisi aiheutunut henkistä tai fyysistä haittaa hypnoosin tuloksena; tämän lain mukaan on voitava todistaa hypnoosista aiheutunut haitta, ei siis hypnoosi sinänsä, jotta uskonnollinen liike voitaisiin kieltää,

– viime kesänä ei myönnetty viisumeja viidelle Yhdysvaltojen kansalaiselle, jotka työskentelivät Kostroman kristillisessä evankelisessa kirkossa Kostromassa, eikä Yhdysvaltojen kansalaiselle, joka työskenteli kaupungissa kristillisen humanitaarisen järjestön Children's Hope Chestin kanssa; lisäksi pastori Bill Nortonilta, joka vieraili Family of God -kirkossa säännöllisesti, evättiin pääsy sinne kolme kertaa,

– kesäkuussa Kostroman oikeudellinen yksikkö Moskovan lähellä määräsi tarkastuksen tehtäväksi Family of God -kirkossa,

ottaen lisäksi huomioon Euroopan unionin ja Venäjän erinomaiset yhteistyösuhteet,

voisiko komissio kertoa, onko se tietoinen näistä tosiseikoista

ja mitkä aloitteet voisivat yhteistyön puitteissa muodostaa todellisen ja tehokkaan keinon, jolla Venäjä saataisiin kunnioittamaan uskonnonvapautta, kuten säädetään maan perustuslaissa ja uskontoa koskevassa federaation laissa?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(15. syyskuuta 2003)

Komissio on tietoinen siitä, että muiden kuin kirkkokuntien kuin Venäjän ortodoksisen kirkon tilanne Venäjällä on joskus hankala.

Komissio ottaa EU:n ja Venäjän välisessä poliittisessa vuoropuhelussa usein esiin huolestuneisuutensa siitä, että Venäjän on taattava ihmisoikeuksien täysimääräinen kunnioittaminen, ja painottaa Venäjän viranomaisille jatkossakin sitä, että uskonnonvapauden tila Venäjällä ei vastaa niitä Venäjän ratifioimia keskeisiä kansainvälisiä ja eurooppalaisia ihmisoikeussopimuksia, joissa viitataan uskonnonvapauteen.

Tässä yhteydessä muistutetaan, että komissio edistää aktiivisesti ihmisoikeuksia eurooppalaisen demokratia- ja ihmisoikeusaloitteen välityksellä. Lisäksi Tacis-ohjelmaan kuuluvan avun toimittaminen Venäjälle on yksiselitteisesti sidottu demokratian periaatteiden ja ihmisoikeuksien kunnioittamiseen.

(2004/C 88 E/0100) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2551/03**

esittäjä(t): Avril Doyle (PPE-DE) komissiolle

(4. elokuuta 2003)

Aihe: EU:n vaikeudet kehitysapuvarojen käytössä

Viimeaikaisten tietojen mukaan EU:lle on kasautunut viime vuosikymmenen aikana 20 miljardia euroa käyttämätöntä avustusrahaa, vaikka kehitysmaissa on suuria investointitarpeita. Voiko komissio kertoa, miksi Euroopan kehitysrahasto ei ole käyttänyt käytettävissä olevia varoja kannattaviin hankkeisiin?

Voiko komissio myös kertoa, mihin toimiin se aikoo ryhtyä korjatakseen tilanteen ja tehostaakseen varojen jakamista hankkeita täytäntöönpaneville kumppaneille?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(28. lokakuuta 2003)

Käyttämättömät (EKR:n) avustusvarat

Vuoden 2002 lopussa varoja oli annettu käyttöön 32,4 miljardia euroa kuudennen, seitsemännen ja kahdeksannen Euroopan kehitysrahaston (EKR) kautta. Nämä rahastot ovat jatkuvassa muutoksessa. Edellä mainitusta summasta oli sidottu 29,9 miljardia euroa, mikä tarkoittaa, että tiettyjen hankkeiden aloittamisesta oli tehty viralliset päätökset. Siten itse asiassa 2,5 miljardia euroa oli osoitettu mutta ei sidottu.

Cotonoun sopimuksen mukaisesti unioni on velvoitettu toimimaan aktiivisesti kaikissa Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioissa (AKT-valtioissa), mukaan lukien sellaisissa valtioissa, missä muut avunantajat eivät halua toimia. Suuri osa sopimuksen mukaisesti myönnettävästä rahoituksesta on osoitettu kullekin AKT-valtiolle kansallisin perustein. Yhteistyötä voidaan kuitenkin myöhemmin joutua vähentämään tai se voidaan joutua keskeyttämään joissakin maissa poliittisista syistä (Cotonoun sopimuksen tärkeiden kohtien, ihmisoikeuksien tai demokratian ja oikeusvaltion periaatteiden rikkominen) tai käytännön syistä (sisällissodat, turvallisuustilanne jne.). Tämä tarkoittaa, että tiettyjä hankkeita koskevat sitoumukset saattaa olla vaikeaa tai mahdotonta hyväksyä. Edellä mainitusta 2,5 miljardin euron summasta on tällä hetkellä osoitettu 1,7 miljardia euroa maille, jotka ovat kriisissä tai ovat olleet kriisissä. Nämä varat jäävät osoitetuksi kyseisille maille. Varojen käyttö riippuu kriisin ratkaisusta, sillä ongelmat varojen käytössä aiheutuivat kriisistä.

Kun hankkeen rahoittamisesta on tehty päätös, sopimukset on tehtävä ja varat on maksettava työn edistyessä tai edellytysten täyttyessä. Vuoden 2002 lopussa sidotusta 29,9 miljardin euron summasta on maksettu 21,6 miljardia euroa. Suurin osa jäljellä olevista 8,3 miljardista eurosta maksetaan, kun hankkeet saadaan päätökseen. 8,3 miljardin euron suuruisten käyttämättömien sitoumusten osalta ongelmana ovat käyttämättä jääneet sitoumukset, joiden yhteydessä komissio ei ole havainnut rahoitustoimia (sopimuksia tai maksusuorituksia) hankkeessa viimeisten kahden vuoden aikana, sekä varat, jotka ovat edelleen maksamatta, vaikka tietyt hankkeet hyväksyttiin (ja varat sidottiin) ennen vuotta 1997 (vanhat sitoumukset). Komissio arvioi, että EKR:n tapauksessa tässä ongelmassa on kysymys 1,4 miljardin euron summasta, joka muodostaa melko pienen osan kaikista AKT-valtioille (kuudennessa, seitsemännessä ja kahdeksannessa EKR:ssä) osoitetuista EKR-varoista. Komissio kuitenkin luonnollisesti toimii erittäin aktiivisesti tämän summan pienentämiseksi.

Kaikki nämä luvut on ilmoitettu parlamentille, ja ne vastaavat suunnilleen ALA- ja MEDA-ohjelmien lukuja. Tässä yhteydessä on syytä huomauttaa, että kaikkiin monivuotisiin ohjelmiin sisältyy niiden luonteen vuoksi sisäänrakennettu viivästys alussa tehtävän sitoumuksen ja lopullisen maksusuorituksen välillä.

Kaikilla avunantajilla on runsaasti maksamattomia sitoumuksia, koska kaikkien avunantajien on saatava sovituksi ohjelmista ja hankkeista, ennen kuin sopimusten tekeminen ja maksaminen voi alkaa. Komissiolle tämä summa suurenee uuden EKR:n toiminnan alkaessa (yhdeksännen EKR:n yhteydessä vuonna 2003), kun monista uusista hankkeista tehdään sopimuksia (sitoumuksia). Komission käyttämättömät sitoumukset vastaavat jäsenvaltioiden keskitasoa. Arvioitaessa komission suorituksia on otettava huomioon myös se, että tilanne unionissa on hyvin rajoittava talousarvion ja oikeudellisten puitteiden osalta.

Toteutettavat toimet

Vuonna 2000 käynnistetyllä ulkoisen avun uudistuksella on ollut kauaskantoisia seurauksia, kuten erityisesti EuropeAid-yhteistyötoimiston perustaminen ja kunnianhimoinen ohjelma hankevastuun siirtämiseksi komission lähetystöille. Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) kehitysapukomitean tekemässä vertaisarvioinnissa todettiin kesäkuussa 2002 seuraavaa:

> EY on edistynyt tammikuusta 2001 lähtien huomattavasti kehitysapua ja humanitaarista apua koskevan järjestelmänsä organisaation ja hallinnon uudistamisessa. Erityisen merkittäviä asioita ovat parannukset vastuuvelvollisuudessa kaikilla tasoilla, maakohtaisten strategia-asiakirjojen käyttöönotto, humanitaarisen avun nopea ja tehokas toimittaminen, lievittämisen ja kehittämisen välisten yhteyksien selventäminen, arviointijärjestelmien parantuminen sekä edistyminen jäsenvaltioiden päätöksentekoprosessissa ja toimivallan siirtämisessä kentällä sijaitseville toimistoille.

Toimivallan siirtäminen

Hankkeiden hallintovastuun siirtäminen on nyt käynnissä 45 lähetystössä, jotka toteuttavat EY:n maakohtaisia ohjelmia pääasiassa Euroopassa, Välimeren alueella, Aasiassa ja Latinalaisessa Amerikassa. Tällä hetkellä keskitytään vuoden 2003 kolmanteen vaiheeseen kuuluviin jäljellä oleviin 30 lähetystöön, jotka toimivat pääasiassa AKT-valtioiden alueella.

Tässä yhteydessä on syytä huomauttaa, että komission virkamiehet käsittelevät keskimäärin useista kymmenen miljoonan euron suuruisista vuosittaisista avustuseristä koostuvia paketteja. Heidän jäsenvaltioiden hallinnossa toimivat kollegansa käsittelevät keskimäärin 3–7 kertaa pienempiä summia.

Vanhojen ja käyttämättömien EKR:n sitoumusten vapauttaminen (peruuttaminen)

Vuotta 1997 edeltävältä ajalta peräisin olevien vanhojen EKR:n sitoumusten kokonaismäärä väheni 310 miljoonalla eurolla vuonna 2002. Vuonna 2003 vähennyksen arvioidaan olevan vielä 470 miljoonaa euroa. Vuotta 1975 edeltävältä ajalta peräisin olevien vanhojen ja käyttämättömien sitoumusten ruuhkasta on purettu 76 prosenttia.

Avun sidonnaisuuksien purkaminen

Komissio on tehnyt kunnianhimoisen ehdotuksen tärkeästä asiasta: avun kansallisiin (kaupallisiin) etuihin liittyvien sidonnaisuuksien purkamisesta. Komissio katsoo, että avun sidonnaisuuksien purkaminen vähentäisi sen kumppanimaiden hallinnollisia rasitteita ja edistäisi siten tuen nopeampaa ja tehokkaampaa toimittamista.

EKR:n budjetointi

EKR:n olisi oltava kiinteä osa yhteisön yleistä talousarviota ja toimittava parlamentaarisen valvonnan alaisena. Tämä tarjoaisi yhdet oikeudelliset puitteet kehitysapurahastojen hallinnolle sekä toisi mukanaan merkittäviä parannuksia tehokkuuteen, jolloin komission henkilöstö voisi kiinnittää enemmän huomiota kumppanimaiden kanssa tehtävän yhteistyön ja käytävän vuoropuhelun toteuttamiseen, joka on välttämätöntä tehokkaan täytäntöönpanon kannalta, sekä käyttää vähemmän aikaa mutkikkaisiin menettelyihin. Tämän lähestymistavan laajan perustan sisältävä komission tiedonanto neuvostolle ja Euroopan parlamentille ([1]) hyväksyttiin 8. lokakuuta.

Organisaatiorakenteen uudistaminen

Ulkoisen avun uudistamisen uuden vaiheen käynnistäminen on ajankohtaan nähden sopimatonta, koska komission saaman valtuutuksen päättyminen lähestyy, valmistelukunta on antanut päätelmänsä ja HVK:n työ on yhä käynnissä. Nykyisellä komissiolla on kuitenkin velvollisuus kokemuksensa perusteella ja valmistelukunnan näyttämän suunnan mukaisesti analysoida kokonaisuudessaan komission ulkosuhteista vastaavien osastojen tehokkainta mahdollista organisointia, mikä koituu seuraavan komission eduksi.

Joustavuus

Yhteisön kehitysapua johdetaan noudattaen mutkikasta järjestelmää, joka koostuu komitologiasta, varainhoitoasetuksista ja alakohtaisista budjettikohdista. Tämä vie valtavasti komission niukkoja henkilöstöresursseja ja pitkittää huomattavasti päätöksentekomenettelyjä. Kaikki varainhoitoa koskevat ehdotukset on pian käännettävä 21 kielelle. Tässä olisi mahdollisuuksia toteuttaa lisää tehokkuuteen tähtääviä uudistuksia, joissa komissio jäsenvaltiot ja parlamentti olisivat mukana.

([1]) KOM(2003) 590 lopullinen.

(2004/C 88 E/0101) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2552/03**

esittäjä(t): Jules Maaten (ELDR) komissiolle

(4. elokuuta 2003)

Aihe: Vinh Binh Trinhin tapaus Vietnamissa

Kysymykseni E-1223/01 ([1]) koski vietnamilaissyntyisen Alankomaiden kansalaisen V. B. Trinhin tapausta. Venepakolaisena maahan saapunut V. B. Trinh perusti menestyvän yrityksen Hollantiin, ja myöhemmin hän perusti yrityksen myös synnyinmaahansa, mutta sai perättömien syytösten vuoksi vankeustuomion ja menetti yrityksensä. Kysymykseeni saamani vastauksen johdosta kysyn seuraavaa:

1. Onko komissio jo tietoinen, että tapauksessa on kyse siitä, että Vung Taun maakuntahallinnon viranomaiset ovat korruptoituneita ja Trinhiä vastaan vääriä perättömiä syytöksiä esittäneet henkilöt ovat tunnustaneet tekonsa ja että sisäministeriön keskusorganisaatio Hanoissa on ottanut tapauksen uudelleen käsiteltäväksi?

2. Onko komissio valmis vaatimaan Vietnamin viranomaisilta Trinhin maineen palauttamista?

3. Onko komissio tietoinen vastaavanlaisista tapauksista, joissa Euroopan unionista tulevat sijoittajat olisivat joutuneet tällaisen korruption uhreiksi, ja ovatko Vietnamin viranomaiset myös niissä tapauksissa valmiita puuttumaan korruptioon?

([1]) EYVL C 350 E, 11.12.2001, s. 95.

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(16. syyskuuta 2003)

Komissio on seurannut Trinhin tapausta Hanoin lähetystönsä avulla saatuaan parlamentin jäsenen kirjallisen kysymyksen E-1223/01. Viimeisimpien tietojen mukaan Trinhin pidättänyt poliisi on pidätetty korruption vuoksi. Trinhin tapauksen päätodistaja on myös kirjallisesti vetänyt lausuntonsa takaisin. Komissio ei kuitenkaan ole saanut vahvistusta siitä, ovatko Vietnamin viranomaiset ottaneet tapauksen uudelleenkäsittelyyn.

Komissio ei ole havainnut, että Trinhin tapaus tai mikään muu tapaus olisi vaikuttanut kielteisesti eurooppalaisiin investointeihin Vietnamissa. Korruptio ja avoimuuden puute ovat kuitenkin edelleen keskeinen osa Vietnamin uudistusprosessissa. Vietnamin hallitus on toteuttanut määrätietoisesti toimenpiteitä korruptiota vastaan hallinnon ja oikeuslaitoksen uudistusohjelmissa, jotka ovat parhaillaan toteutettavina ja joita jäsenvaltiot ja komissio ovat tarjoutuneet tukemaan. Hyvän hallintotavan, parhaiden hallintokäytänteiden ja asianmukaisesti toimivan oikeuslaitoksen edistäminen ovat maakohtaisen strategia-asiakirjan 2002–2006 mukaan ensisijaisia tavoitteita yhteisön yhteistyössä Vietnamin kanssa.

Tässä tapauksessa lähinnä Alankomaiden viranomaiset voisivat olla toimivaltaisia puuttumaan tapaukseen. Komission politiikkana Vietnamin suhteen on kannustaa ja tukea jatkuvaa edistymistä ihmisoikeuksiin, demokratisointiin ja hyvään hallintotapaan liittyvissä kysymyksissä ja esittää huolestumisensa, jos esiintyy väärinkäytöksiä tai tilanne huononee. Komissio toimii tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa maan tilanteen tarkkailemisessa. Se liittyy kaikkiin ihmisoikeuksia koskeviin unionin virallisiin yhteydenottoihin Vietnamin hallituksen kanssa. Komissio seuraa edelleen Trinhin tapausta yhdessä jäsenvaltioiden Vietnamissa sijaitsevien diplomaattisten edustustojen kanssa.

(2004/C 88 E/0102) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2558/03**

esittäjä(t): Robert Evans (PSE) komissiolle

(4. elokuuta 2003)

Aihe: Ihmisoikeudet Perussa

Onko komissio tietoinen Walter Cubas Baltazarin pidättämisestä ja vangitsemisesta Perussa? Huolestuneet äänestäjät ovat ottaneet minuun yhteyttä sellaisten ilmoitusten vuoksi, joiden mukaan Walter Cubas Baltazaria on todennäköisesti kidutettu hänen vankeutensa aikana.

Voiko komissio vakuuttaa äänestäjilleni, että se tarkkailee ilmoituksia ihmisoikeuksien rikkomuksista Perussa ja käyttää maiden välisiä virallisia suhteita ja niiden tarjoamia tilaisuuksia hyväkseen kiinnittääkseen huomiota huolestuttaviin tapauksiin?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(12. syyskuuta 2003)

Komissio on tietoinen Walter Cubas Balthazarin pidätyksestä ja vangitsemisesta Perussa, ja komission lähetystö Limassa seuraa tarkasti pidätykseen liittyviä tapahtumia.

EU:n politiikan suuntaviivoista suhteissa kolmansiin maihin kidutukseen liittyvissä kysymyksissä joulukuussa 2002 annetun valmisteluasiakirjan mukaisesti Limassa sijaitsevan EU:n ulkomaanedustuston päälliköt ovat äskettäin raportoineet kidutukseen liittyvästä tilanteesta kyseisessä maassa, ja he seuraavat kidutuksen täydellisen kieltämisen edistymistä Perussa.

Ihmisoikeuskysymykset ovat jatkuvasti esillä Unionin ja Perun poliittisessa vuoropuhelussa, jota käydään Andien yhteisön tasolla (CAN). Unioni arvostaa erityisesti totuus- ja sovittelukomission (Comisión de la Verdad y Reconciliación Nacional) työtä, johon myös vuosien 1980–2000 vakavien ihmisoikeusrikkomusten tutkinta kuuluu.

(2004/C 88 E/0103) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2563/03**

esittäjä(t): Maurizio Turco (NI) komissiolle

(4. elokuuta 2003)

Aihe: Sudanin diktatuurin harjoittama väkivalta ja EU:n kanssa parafoitu sopimus

— MISNA-uutistoimiston mukaan Sudanin hallituksen ja kapinallisjoukkojen viime viikkojen yhteenotoissa Sudanin ilmavoimien Antonov-koneet iskivät 25 kylään lännessä sijaitsevan Darfurin osavaltion luoteisosassa ja käyttivät tarkemmin määrittelemättömiä ”myrkkykaasuja”, joiden kerrotaan surmanneen kolmesataa ihmistä ja vahingoittaneen yli kahtasataa.

— Sudanin presidenttinä on kenraali Omar Hassan Al Bashir. Hänen hallituksensa ei vielä ole vastannut Sudanin kansan vapautusarmeijan (SPLA) syytökseen, jossa väitetään, että se haluaa iskeä Darfurin väestöön.

— Hallituksen ja SPLA:n rauhanneuvottelut ovat jälleen kerran keskeytyneet, ja uudet neuvottelut, joiden piti alkaa tällä viikolla, on siirretty alkavaksi 3. elokuuta.

— Hallituksen valtuuskunta kieltäytyi 11. heinäkuuta hyväksymästä tulevien neuvottelujen perustaksi hallitustenvälisen kehitysviranomaisen IGADin (Afrikan sarven maiden alueellinen elin, joka johtaa neuvotteluja) välittäjien ehdottamaa puitesopimusta, sen jälkeen kun SPLA:n valtuuskunta oli julkisesti ilmoittanut olevansa tyytyväinen sopimukseen.

— Osapuolet allekirjoittivat alustavan yhteisymmärryspöytäkirjan vuosi sitten heinäkuussa, mutta sen jälkeen asiassa ei ole tapahtunut mitään. Vaikuttaa siltä, että Khartumin hallituksella ei ole aikomustakaan menettää tai edes jakaa valtaa, joka koskee etelän öljyntuotantoalueita ja niiden tuottoja sekä uusia sotajoukkoja, jotka ovat diktaattori Al Bashirin hallinnon toimesta vuosikausia murhanneet ihmisiä Sudanissa.

Voisiko komissio kertoa,

— aikooko se edellä esitetyn johdosta sanoa irti 10. joulukuuta 2002 parafoidun, Khartumin hallituksen kanssa tehdyn sopimuksen, koska tämä käyttää asevoimiaan sumeilematta eikä sillä tunnu olevan minkäänlaista aikomusta panna täytäntöön viime heinäkuussa tehtyä Machakosin sopimusta?

— katsooko se, että Al Bashirin diktatorinen hallinto, joka on syyllistynyt todelliseen ei-muslimiväestön kansanmurhaan, voi taata rauhan, hyvinvoinnin ja turvallisuuden Sudanissa?

— aikooko se ryhtyä yhtenäisiin toimiin koko Euroopan unionin puolesta kaikilla monenvälisillä foorumeilla Yhdistyneistä Kansakunnista alkaen, jotta lisättäisiin kansainvälistä painostusta Khartumin hallitusta kohtaan ja eristettäisiin sen verenhimoinen diktaattori?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(25. syyskuuta 2003)

Komissio seuraa jäsenvaltioiden kanssa tarkkaavaisesti ihmisoikeuksien kunnioittamista ja väkivaltaisuuksien kehittymistä Sudanissa. Komissio keskeytti kehitysyhteisön Sudanin kanssa maaliskuussa 1990.

Komissio vahvisti 17. kesäkuuta 2002 annettujen neuvoston päätelmien mukaisesti, että kehitysyhteistyö aloitetaan uudelleen ainoastaan, jos Sudanin sisäiset levottomuudet päättävä rauhansopimus allekirjoitetaan.

Mitään sopimusta ei ole parafoitu Sudanin hallituksen kanssa 10. joulukuuta 2002. Kyseisenä päivänä unionin puheenjohtajavaltioiden troikka vieraili Khartumissa, jolloin todettiin, että unionin ja Sudanin välisten suhteiden normalisointi edellyttää rauhansopimuksen allekirjoittamista. Unioni katsoo, että sisäisten levottomuuksien ja ihmisoikeusrikkomusten jatkuminen ovat suurimmat esteet Sudanin taloudelliselle ja sosiaaliselle kehitykselle.

Komissio katsoo, että ainoastaan laajan ja oikeudenmukaisen rauhanprosessin kautta muodostettu hallitus voi taata ”rauhan, hyvinvoinnin ja turvallisuuden Sudanissa”.

Komissio on aina osallistunut Sudania koskeviin unionin aloitteisiin kansainvälisillä foorumeilla ja erityisesti Yhdistyneiden kansakuntien ihmisoikeuskomissiossa. Komissio toimii näin jatkossakin.

(2004/C 88 E/0104) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2574/03**

esittäjä(t): Margrietus van den Berg (PSE) komissiolle

(6. elokuuta 2003)

Aihe: Alankomaalainen yritys rikkoo kansainvälisiä säännöksiä Kongon demokraattisessa tasavallassa

1. Onko komissio seurannut uutisia alankomaalaisen yrityksen Chemie Pharmacie Hollandin (CPH) osallistumisesta Kongon demokraattisen tasavallan konfliktiin?

2. Onko totta, että CPH on maksanut satoja tuhansia euroja RCD-Gomalle (Rassemblement Congolais pour la Démocratie)? Jos on, niin mistä lähtien komissio on ollut tietoinen maksuista, ja miten se suhtautuu niihin?

3. Jos syytökset ovat totta, aikooko komissio ryhtyä muun muassa YK:n asiantuntijaryhmän suosittelemiin toimiin CPH:ta ja mahdollisesti muita yrityksiä vastaan? Jos ei aio, niin miksi?

4. Onko komissio valmis vaatimaan YK:lta moratoriota kolumbiitti-tantaliitin kaupalle, kunnes on mahdollista päästään asiasta sopimukseen väliaikaisen hallituksen kanssa? Jos ei ole, niin miksi ei?

5. Kun otetaan huomioon timanttikauppaa koskeva Kimberleyn prosessi, niin aikooko komissio tutkia kolumbiitti-tantaliitin ja muiden raaka-aineiden sertifiointimahdollisuuksia, jotta raaka-aineilla käytävällä kaupalla ei olisi mahdollista rahoittaa konflikteja? Miten komissio suhtautuu YK:n asiantuntijaryhmän suositukseen, että olisi perustettava pysyvä taho, joka valvoo konfliktialueiden raaka-ainekauppaa?

6. Cotonoun sopimuksen allekirjoittanut Ruanda on osallistunut Kongon demokraattisen tasavallan kolumbiitti-tantaliittikauppaan. Onko komissio valmis kehottamaan Ruandan hallitusta perustamaan Ugandan Porter-komission kaltaisen toimikunnan, joka tutkisi Ruandan ja Ruandan kansalaisten osallistumista raaka-aineiden anastamiseen Kongon demokraattisessa tasavallassa?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(29. syyskuuta 2003)

1.—3. Komissio seuraa mahdollisuuksiensa mukaan yksittäisiä, asiakirjassa Report of Illegal Exploitation of Natural Resources in the Democratic Republic of Congo (DRC) esiin otettuja tapauksia. Jatkotoimet ovat kuitenkin yksittäisten maiden vastuulla. Kansallisten viranomaisten käsittelyssä olevien tapausten kommentointi ei ole asiallista tutkimusten vielä jatkuessa.

Komissio panee merkille, että YK-paneelin raportin mukaan joukko Kongon demokraattisessa tasavallassa toimivia yrityksiä ei ole noudattanut Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) monikansallisille yrityksille laatimia ohjeita. OECD:n ohjeisiin sisältyy vapaaehtoisuuteen perustuvia vastuullisen liiketoiminnan periaatteita ja standardeja, joiden aiheita ovat muun muassa ihmisoikeudet, tietojen luovuttaminen ja korruption torjunta. Komissio pitää ohjeita keskeisenä ja ulottuvuudeltaan maailmanlaajuisena keinona vastuullistaa yrityksiä. Kussakin ohjeisiin sitoutuneessa maassa toimii kansallinen yhteyselin (National Contact Point), joka käsittelee ohjeisiin liittyviä kyselyjä ja väitteitä niiden laiminlyönnistä. Komissio on sitä mieltä, että väitteet OECD:n ohjeiden kanssa ristiriidassa olevasta toiminnasta pitäisi toimittaa asianomaisen yhteyselimen tutkittaviksi.

4. ja 5. Komissio on keskustellut paneelin (joka julkaisee lopullisen raportin lokakuussa 2003) kanssa ehdotuksesta keskeyttää kolumbiitti-tantaliitin kauppa. Paneeli katsoo, ettei kaupan keskeyttäminen ole mahdollista ja että rinnastus Kimberleyn prosessiin ei ole asianmukainen. Näin ollen paneeli ei aio ehdottaa kaupan kieltämistä.

Kongon demokraattisen tasavallan siirtymäkauden hallitus ei ole vielä onnistunut ottamaan koko maata tosiasialliseen ja tehokkaaseen valvontaan. YK:n alaiset MONUC-joukot ovat kuitenkin levittäytyneet laajalti itäiseen Kongoon, ja nyt kun taisteluosapuolet ovat päässeet sopimukseen armeijan kokoonpanosta, on vain ajan kysymys, että valvonta toteutuu.

Komissio katsoo, että pysyvä valvontaelin olisi saattanut olla aiheellinen konfliktin aiemmassa vaiheessa. Nyttemmin on siirtymäkauden hallituksen vastuulla toteuttaa aiheelliset toimenpiteet maan raaka-ainevarojen hyödyntämisen valvomiseksi.

6. Komissio haluaa huomauttaa, että vaikka paneeli mainitsi nimeltä useita henkilöitä ja tahoja Ugandasta, Ruandan tapauksessa raportissa mainitaan vain yksi nimi — olkoonkin, että kyseessä on merkittävä armeijan jäsen. Näin ollen tilanteet eivät ole rinnastettavissa. Komissio on ymmärtänyt, että kysymys saatetaan ottaa esiin raportissa, jonka paneeli toimittaa turvallisuusneuvostolle lokakuussa 2003.

(2004/C 88 E/0105) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2579/03**

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(6. elokuuta 2003)

Aihe: Turkista peräisin olevien perheiden euroseteleiden haltuunotto ja ryöstäminen vuosittaisen Bulgarian läpi kulkevan matkansa aikana

1. Onko komissio tietoinen, että kesäisin jo noin kymmenen vuoden ajan Turkista peräisin olevat perheet matkustavat Saksasta, Belgiasta, Alankomaista, Tanskasta, Itävallasta ja muista yhteisön jäsenvaltioista alkuperämaahansa lomalle ja sukulaisia tapaamaan usein henkilöautolla tai rautateitse?

2. Onko komissio saanut tiedon, että heidän läpikulkumatkan on vaikeutunut, koska Turkista peräisin olevien perheiden on maksettava Bulgariassa 100 euron maksu poliiseiksi pukeutuneille rikollisjoukkioille ja aseistautuneille varkaille ”SARS:n vastaisesta rokotteesta” tai valtavat sakot väitetystä ylinopeudesta?

3. Onko komissio tietoinen, että läpikulkumatkalla olevat henkilöt ovat yllättyneet, että Bulgarian poliisi ja tulli kieltää heitä viemästä suuria summia euroja (yli 5 000 bulgarian levan arvosta) ja että he joskus takavarikoivat tuhansia euroja perhettä kohden?

4. Mitä komissio tekee EU:n jäsenvaltion kansalaisten suojelemiseksi tällaiselta ryöstöltä ja kiristämiseltä, jota harjoittaa naapurivaltio, joka toivoo liittyvänsä EU:hun vuonna 2007?

5. Mitä takeita komissio voi antaa, jotta varmistetaan, että tällainen toiminta ei jatku kauttakulkuliikenteessä vuoden 2004 aikana ja sen jälkeen?

6. Käsitelläänkö näitä ongelmia Bulgarian tulevaa liittymistä koskevissa neuvotteluissa?

Lähde: alankomaalaisen päivälehden Rotterdams Dagbladin 18. heinäkuuta 2003 ilmestynyt numero.

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(15. syyskuuta 2003)

Useiden EU-kansalaisten tekemien valitusten sekä parlamentin jäsenten aiheesta aiemmin esittämien kysymysten (Ozan Ceyhunin parlamentin vuoden 2001 ensimmäisen, marraskuussa pidetyn istunnon kyselytunnilla esittämä kysymys H-0793/01 [1], Ozan Ceyhunin kysymys P-0437/02 [2], Jules Maatenin esittämä kysymys E-3790/02 [3] ja Joke Swiebelin esittämä kysymys P-1139/03 [4]) johdosta komissio on tietoinen siitä, että monet turkkilaista alkuperää olevat perheet matkustavat säännöllisesti Bulgarian kautta ja kohtaavat siellä moottoriteillä harjoitettavaan rikollisuuteen sekä poliisin ja tulliviranomaisten korruptoituneeseen käytökseen liittyviä ongelmia. Vuoden 2002 määräaikaiskertomuksessa [5] komissio ilmoitti selväsanaisesti, että poliisikunnassa esiintyvä korruptio on ongelma ja että Bulgarian läpi ajavat EU-kansalaiset ovat raportoineet liikenne- ja rajapoliisin vaatimista lahjuksista. EU:n ja Bulgarian assosiaatiokomitean viimeisimmässä kokouksessa komissio korosti sitä, että Bulgarian viranomaisten on puututtava ongelmaan. Komissio on virallisesti toimittanut yhteenvedon yksittäisistä valituksista sekä Stichting Inspraakorgaan Turken in Nederland -säätiön hiljattain laatiman raportin Bulgarian viranomaisille. Ongelma on otettu esiin myös liittymisneuvottelujen yhteydessä.

Bulgarian hallitus on reagoinut tilanteeseen laatimalla kansallisen korruption vastaisen strategian. Poliisivoimissa esiintyvän korruption samoin kuin valepoliisien suhteen hallitus on toteuttanut toimenpiteitä moottoriteillä esiintyvän rikollisuuden sekä poliisien harjoittamien laittomien toimien torjumiseksi. Mitä taas tulee tullihallinnon korruptoituneisuuteen, hallitus on ottanut käyttöön seuraamukset, muun muassa irtisanomiset, uusien eettisten toimintatapojen täytäntöönpanossa.

Ottaen huomioon, että Kööpenhaminassa (21. ja 22. kesäkuuta 1993) kokoontuneen Eurooppa-neuvoston vahvistamiin jäsenyysehtoihin kuuluu oikeusvaltioperiaatteen toteutumisen takaaminen, komissio pitää erittäin tärkeänä tehokkaan ja syrjimättömän lainvalvonnan kehittämistä Bulgariassa. Komissio jatkaa Bulgarian kehityksen seuraamista tällä alalla liittymispäivään saakka ja raportoi asiasta parlamentille ja jäsenvaltioille.

Merkille pantavaa on myös se, että korruption torjuntaa pidetään ensisijaisena tavoitteena Phare-apua Bulgarialle myönnettäessä ja että vuonna 2002 hyväksyttiin neljä korruption torjuntahanketta, joista yksi koskee yksinomaan korruptiota poliisivoimissa.

Valuutan tuonnin ja viennin osalta on huomattava, että valuutanvaihtoa koskevaan Bulgarian lakiin kesäkuussa 2003 tehtyjen muutosten myötä Bulgarian kansallinen lainsäädäntö vastaa nyt paremmin yhteisön säännöstöä ja EU:n parhaita käytäntöjä. Yli 5 000 levin tai vastaavan ulkomaanvaluutassa olevan käteismäärän tuontia ja vientiä koskeva ilmoitusmenettely on korvannut aiemmin voimassa olleet tiukemmat määräykset, joista esimerkkinä mainittakoon yli 20 000 levin käteismäärän vientiä koskeva lupamenettely. Tällä hetkellä yli 25 000 levin käteismäärää vietäessä vaaditaan ilmoituksen lisäksi näyttö siitä, ettei Bulgarian valtiolla ole saatavia asianomaiselta henkilöltä. Ulkomaalaisten ei tarvitse esittää tällaista näyttöä heidän viedessä maasta valuuttaa, joka on aiemmin ilmoitettu maahan tuoduksi.

(1) Kirjallinen vastaus, 13.11.2001.
(2) EYVL C 277 E, 14.11.2002.
(3) EUVL C 70 E, 20.3.2004, s. 24.
(4) Katso sivu 18.
(5) KOM(2002) 700 lopullinen.

(2004/C 88 E/0106) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2585/03**

esittäjä(t): Konstantinos Hatzidakis (PPE-DE) komissiolle

(8. elokuuta 2003)

Aihe: Tiettyjen mietojen alkoholijuomien verottaminen

Ready-To-Drink-nimiset uudet alkoholijuomat kasvattavat jatkuvasti suosiotaan. Voisiko komissio kertoa, onko seuraava tulkinta yhteisön lainsäädännöstä oikea: jos tietty hallitus päättää nostaa kansanterveydellisistä syistä ainoastaan RTD-alkoholijuomien valmisteveroa muuttamatta perinteisten alkoholijuomien veroa, se rikkoo yhteisön lainsäädäntöä? RTD-juomat ovat yleensä sokeroituja ja itse asiassa niitä käyttävät ennen kaikkea nuoret, mikä on merkittävä kansaterveydellinen ongelma.

Olisiko komission vastaus erilainen, jos tämän veron tuotto ei menisi suoraan valtion yleiseen talousarvioon, vaan se kohdennettaisiin tiettyyn tarkoitukseen (esimerkiksi taholle, jonka vastuulla on kansanterveys)?

Eikö tuomioistuimen oikeuskäytäntö tapauksessa, joka koski Ranskassa alkoholijuomista kannettavaa niin sanottua sosiaaliturvaveroa (24. helmikuuta 2000 annettu tuomio, asia C-434/97) [1] ja jossa sovellettiin direktiivin 92/12/ETY 3 artiklan 3 kohdan tarjoamia mahdollisuuksia, anna jäsenvaltioille perustaa verottaa perinteisiä alkoholijuomia ja alkoholipohjaisia RTD-juomia eri tavalla (tuomion 19 kohta)?

Eikö komissio ole sitä mieltä, että tämä juomaryhmä, jota ensisijaisesti yritetään suunnata nuorille tekemällä se makeaksi, pitäisi määritellä täsmällisesti ainakin verosyistä? Asia on vieläkin tärkeämpi, koska RTD-juomien valmistajat eivät epäröi muuttaa näiden juomien alkoholipitoisuutta hyödyntääkseen siitä saatavia verohelpotuksia kilpailullisesti (kuten ”malternatives”-tapauksessa Yhdysvalloissa).

[1] EYVL C 52, 24.2.2000, s. 2.

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(19. syyskuuta 2003)

Arvoisan parlamentin jäsenen kuvailemaa veroa joissakin suhteissa muistuttava vero on jo otettu käyttöön yhdessä jäsenvaltiossa. Siitä on tehty useita valituksia, joiden mukaan se on ristiriidassa sekä EY:n perustamissopimuksen 90 artiklan että valmisteveron alaisia tuotteita koskevasta yleisestä järjestelmästä sekä näiden tuotteiden hallussapidosta, liikkumisesta ja valvonnasta 25 päivänä helmikuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/12/ETY 3 artiklan 2 kohdan kanssa [1].

Näitä valituksia koskevassa komission tutkimuksessa selvitetään muun muassa kysyjän esille ottamia oikeudellisia kysymyksiä. Tutkimus on vielä kesken.

Komission tarkoituksena ei ole määritellä kysyjän mainitsemia alkoholijuomia erikseen verotustarkoituksia varten.

Sikäli kuin on kyse muista kuin verotukseen liittyvistä seikoista, komissio pyytää arvoisaa parlamentin jäsentä tutustumaan lasten ja nuorten alkoholinkäytöstä 5. kesäkuuta 2001 annettuun neuvoston suositukseen 2001/458/EY [2], jossa tarkastellaan asiaa kansanterveyden näkökulmasta.

[1] EYVL L 76, 23.3.1992.
[2] EYVL L 161, 16.6.2001.

(2004/C 88 E/0107)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2588/03

esittäjä(t): Marco Pannella (NI) komissiolle

(8. elokuuta 2003)

Aihe: Tabrizin yliopiston opiskelijaliikkeen johtajan, 19-vuotiaan Faramaz Mohammadin teloittaminen Iranissa

Azerbaidžanilaisessa Xalq Qazeti -lehdessä kirjoitettiin 22. heinäkuuta 2003, että

— joitakin päiviä aiemmin Tabrizin vallankumoustuomioistuin oli tuominnut opiskelijaliikkeen johtajan Faramaz Mohammadin kuolemaan.

— Faramaz Mohammadi oli 19-vuotias Azerbaidžanin kansalainen, joka opiskeli Tabrizin yliopistossa, ja lehden tietojen mukaan hän oli yksi opiskelijaliikkeen johtohahmoista.

— Teloituksen jälkeen Faramaz Mohammadin ruumis oli kuljetettu Ardabiliin.

— Hän oli yksi Tabrizin yliopiston opiskelijaliikkeen perustajajäsenistä, ja hän oli esittänyt radikaaleja puheenvuoroja Iranin hallintoa ja mullaheja vastaan.

— Vaikka tuomioistuin oli vasta langettanut kuolemantuomion kuukausi sitten, Faramaz Mohammadi teloitettiin jo kaksi päivää sitten.

Onko komissio tietoinen edellä esitetyistä seikoista, ja jos on, niin mitä aloitteita se on tehnyt tai aikoo tehdä kyseisessä asiassa? Aikooko komissio jäädyttää kaikki suhteensa Iraniin siihen asti, kunnes maa lopettaa ihmisoikeusloukkaukset ja kuolemantuomioiden langettamisen?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(23. syyskuuta 2003)

Kuten tuodaan esille EU:n politiikan suuntaviivoissa suhteissa yhteisön ulkopuolisiin maihin kuolemanrangaistusta koskevissa kysymyksissä, EU on jatkuvasti vastustanut kuolemanrangaistuksen käyttöä ja on käsitellyt asiaa Iranin hallituksen kanssa lukuisissa yhteyksissä. EU myös painotti vakavaa huolestuneisuuttaan Iranissa suoritettavista teloituksista YK:n ihmisoikeuskomission viimeisimmässä istunnossa huhtikuussa 2003. Lisäksi ihmisoikeusvuoropuheluun, jonka EU aloitti Iranin kanssa vuonna 2002, sisältyy yhteinen ponnistus käsitellä hyvin monenlaisia ihmisoikeuskysymyksiä, joista yksi on kuolemanrangaistuksen soveltaminen. Arvioidessaan vuoropuhelua ensimmäisen kerran 18. maaliskuuta 2003 yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvosto painotti olevansa jatkuvasti erittäin huolestunut Iranissa jatkuvista vakavista ihmisoikeusloukkauksista. Niihin kuuluvat myös kuolemanrangaistukset, joita toimeenpannaan kansainvälisesti hyväksytyistä turvatakuista välittämättä.

EU aikoo käyttää Iranin kanssa käytävää ihmisoikeusvuoropuhelua ilmaistakseen uudelleen huolensa kuolemanrangaistuksen käytöstä yleensä ja lukuisista yksittäisistä tapauksista erikseen.

Komissio uskoo, että soveltamalla Iraniin rakentavan yhteistyön politiikkaa voidaan edistää ja suojella ihmisoikeuksia ja perusvapauksia paremmin kuin katkaisemalla kaikki suhteet kyseiseen maahan. On syytä muistuttaa, että vuonna 2002, jolloin unioni päätti aloittaa Iranin kanssa neuvottelut kauppa- ja yhteistyösopimuksesta, tehtiin selväksi, että EU:n ja Iranin talous- ja kauppasuhteiden syventäminen edellytti vastaavaa edistymistä myös suhteiden muilla osa-alueilla. Aivan erityisesti EU odotti merkittävää myönteistä kehitystä neljällä ongelma-alueella: ihmisoikeudet, aseiden leviämisen estäminen, terrorismin vastainen taistelu ja Lähi-idän rauhanprosessi. Ihmisoikeustilanne on varmasti yksi tekijöistä, jotka määräävät edistymisen EU:n ja Iranin tulevissa suhteissa.

(2004/C 88 E/0108) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2593/03**

esittäjä(t): Graham Watson (ELDR) komissiolle

(14. elokuuta 2003)

Aihe: Kristittyjen vainoaminen Pakistanissa

Onko komissio tietoinen kristittyjen vainoamisesta Pakistanissa? Mitä vastalauseita se on esittänyt tai tulee esittämään asian johdosta Pakistanin hallitukselle?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(22. elokuuta 2003)

Komissio on hyvin huolestunut useista Pakistania koskevista ihmisoikeuskysymyksistä ja se osallistuu aktiivisesti EU yhteisiin toimiin näiden ongelmien ratkaisemiseksi. EU on säännöllisesti käyttänyt tilaisuuksiaan keskustella Pakistanin viranomaisten kanssa uskonnollisten vähemmistöjen tilanteesta. Ihmisoikeuskysymykset on otettu esille myös Pakistanin ja EU:n poliittisessa vuoropuhelussa, muun muassa osapuolten tavatessa viimeksi Islamabadissa 7. kesäkuuta 2003.

EU on toistuvasti kehottanut parantamaan kristittyjen ja muiden vähemmistöjen suojelua Pakistanissa. Komissio on tietoinen siitä, että kuluneiden kahden vuoden aikana kristittyihin on kohdistunut useita tekoja, joista mainittakoon erityisesti hyökkäys Karachissa sijaitsevan valtiosta riippumattoman järjestön (kansalaisjärjestön) toimistoon, kristittyjen tappaminen kirkossa Bhawalpurissa ja Islamabadissa sekä kristittyjen instituutioihin kohdistuneet hyökkäykset Murreessa ja Taxilassa. Komissio on tietoinen myös useista muista uskonnollisiin vähemmistöihin kuten ahmadi- ja šiiamuslimeihin kohdistuvista väkivaltaisuuksista. EU jatkaa Pakistanin taivuttelua saattamaan näiden rikosten tekijät oikeuteen ja toteuttamaan asianmukaisia toimia tällaisten tapausten ehkäisemiseksi.

EU on myös toistuvasti ilmaissut huolensa jumalanpilkkalaeista, joita on kohtuuttomasti sovellettu uskonnollisia vähemmistöjä vastaan (vaikkakin absoluuttisen määrän perusteella näiden lakien nojalla syytetyistä selvä enemmistö on ollut muslimeja). Komissio jatkaa Pakistanin hallituksen kehottamista toteuttamaan kaikkia mahdollisia toimenpiteitä jumalanpilkkalakien väärinkäytön estämiseksi niin kauan kuin lait ovat voimassa, jotta voidaan varmistaa se, että jumalanpilkasta syytettyjä henkilöitä suojellaan, sekä lujittaa institutionaalisia ja lainsäädännöllisiä suojakeinoja.

EU suhtautui myönteisesti presidentti Musharrafin 12. tammikuuta 2002 pitämään puheeseen, jossa hän tuomitsi kaikenlaisen ahdasmielisyyden ja uskonnollisen vihan pyrkimyksenään edistää maltillisempaa ja suvaitsevampaa islaminuskoa. Vaikka vähemmistöjen uskonnonharjoittamista ei ole rajoitettu lainsäädännössä, suuri osa väestöstä ei sitä tiedä, koska he ovat kouluja käymättömiä. Tästä syystä EY asettaa kehitysyhteistyössään etusijalle sen, että oikeutta osallistua tunnustuksettomaan opetukseen edistetään Pakistanin koulutuspolitiikan toteuttamisen yhteydessä. Keskipitkällä aikavälillä väestön koulutustason paranemisen pitäisi lisätä suvaitsevaisuutta vähemmistöjä kohtaan.

(2004/C 88 E/0109) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2594/03**

esittäjä(t): Claude Moraes (PSE) komissiolle

(14. elokuuta 2003)

Aihe: Kristittyjen vainoaminen

Eräs äänestäjistäni on ottanut esille ympäri maailmaa harjoitettavan kristittyjen vainoamisen. Esimerkiksi Laosissa ja Kambodžassa viiden kristityn perheen, joita jatkuvasti uhkailemalla ja pelottelemalla yritetään pakottaa luopumaan uskostaan, on käsketty lähteä maakunnastaan.

Miten komissio toimii EU:n ulkopuolisten maiden kanssa edistääkseen ja harjoittaakseen uskonnollista suvaitsevaisuutta?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(17. syyskuuta 2003)

Komissio korostaa uskonnon-, vakaumuksen- ja sananvapauteen liittyvien oikeuksien suurta tärkeyttä vuoropuhelussaan kolmansien maiden kanssa. Ajattelun-, omantunnon-, uskonnon- ja vakaumuksenvapaus ovat perusihmisoikeuksia ja sellaisina ne myös mainitaan lukuisissa kansainvälisissä asiakirjoissa kuten ihmisoikeuksien yleismaailmallisessa julistuksessa (18 artikla), kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevassa kansainvälisessä yleissopimuksessa (18 artikla) sekä Euroopan ihmisoikeussopimuksessa (9 artikla). Lisäksi Euroopan unionin perusoikeuskirjassa, jolla ohjataan komission ulkoisia toimia tällä alalla, tehdään selväksi, että jokaisella on oikeus ajatuksen-, omantunnon- ja uskonnonvapauteen (10 artikla) ja että kulttuurista, uskonnollista ja kielellistä monimuotoisuutta on kunnioitettava.

Unioni on useaan otteeseen vahvistanut, että ihmisoikeuksien ja demokratisoitumisen on oltava olennainen osa kaikkea poliittista vuoropuhelua kolmansien maiden kanssa. Uskonnonvapautta, joka on yksi perusihmisoikeuksista, sekä uskonnollisten vähemmistöjen oikeuksia käsitelläänkin unionin kahdenvälisissä poliittisissa vuoropuheluissa ja tarpeen mukaan virallisissa yhteydenotoissa ja julkisissa kannanotoissa sekä Yhdistyneiden Kansakuntien (YK) ihmisoikeustoimikunnan, YK:n yleiskokouksen kolmannen komitean ja Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön (ETYJ) kaltaisissa monenvälisissä foorumeissa.

Komissio on tietoinen Laosissa edelleen vallitsevista uskonnonvapauden rajoituksista. Asiasta ovat raportoineet myös kristittyjen ryhmien jäsenet, joita on vainottu ja/tai jotka on pidätetty uskonnollisen vakaumuksensa vuoksi.

Näin tapahtuu siitä huolimatta, että perustuslaissa taataan ”oikeus ja vapaus harjoittaa tai olla harjoittamatta uskontoa”. Suvaitsevaisuus uskonnon harjoittamista kohtaan vaihtelee alueittain. Vaikka joissain raporteissa mainitaan kristittyjen ryhmien vaikeudet perustaa uusia paikkoja uskonnon harjoittamista varten tietyille alueille, voivat katoliset ja protestantit harjoittaa avoimesti uskontoaan muualla maassa.

Komissio seuraa tiiviisti tätä ja muita kysymyksiä, jotka liittyvät ihmisoikeuksiin Laosissa, ja ottaa ongelmat toistuvasti esille komission ja Laosin kahdenvälisissä tapaamisissa. Komissio osallistuu myös kaikkiin unionin yhteydenottoihin, joiden tarkoituksena on välittää huolenaiheitamme Laosin viranomaisille.

Uskonnollisten ryhmien ja henkilöiden Kambodžassa kohtaamista vaikeuksista on raportoitu vähemmän. Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerin ihmisoikeusasioiden erityisedustaja Kambodžassa ei ole viimeisimmässä raportissaan sisällyttänyt uskonnonvapautta maan suurimpien huolenaiheiden joukkoon.

(2004/C 88 E/0110) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2604/03**

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle

(20. elokuuta 2003)

Aihe: Kyproksen muinaisen Salaminan kaivauskohteiden suojelu

Kyproksen muinaisesineiden suojeluviraston arkeologian professori V. Karajorgis, joka suoritti kaivauksia Kyproksen muinaisessa Salaminassa yhteistyössä ranskalaisen arkeologiryhmän kanssa ennen saaren miehitystä, on esittänyt syytöksiä, joiden mukaan turkkilainen professori S. Ozguner johtaa kaivauksia Salaminassa ilman aiempia kaivauksia suorittaneiden lupaa. Kun otetaan huomioon, että kansainvälisen käytännön mukaan aiempia kaivauksia suorittaneilta on pyydettävä lupa ja että Turkki on allekirjoittanut vuonna 1965 Haagin yleissopimuksen, jonka 5 artiklassa kielletään selkeästi arkeologinen toiminta vieraiden miehitysjoukkojen miehittämällä alueella ilman maan laillisen hallituksen lupaa, kysyn komissiolta, mihin toimiin se aikoo ryhtyä kyproksenturkkilaisen yhteisön viranomaisten suhteen laittomien kaivauksien lopettamiseksi?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(15. syyskuuta 2003)

Yleisesti ottaen vastuu kulttuuriasioissa kuuluu jäsenvaltioille yhteisön toimivallan ollessa rajallinen.

Mitä tulee kaivauksiin muinaisen Salamiin alueella, komissio ottaa huomioon arvoisan parlamentin jäsenen esittämät huomautukset. Komissiolla ei kuitenkaan ole lakisääteistä oikeutta ryhtyä asiassa toimiin.

(2004/C 88 E/0111) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2613/03**

esittäjä(t): Maurizio Turco (NI), Marco Pannella (NI), Marco Cappato (NI) ja Gianfranco Dell'Alba (NI) komissiolle

(28. elokuuta 2003)

Aihe: Pyhän istuimen korkeimman ja pyhän luostariveljeskunnan laatima Crimen Sollicitationis -asiakirja seksuaaliseen hyväksikäyttöön syyllistyneiden pappien toiminnan peittämiseksi

Amerikkalainen CBS-televisioyhtiö toi 6. elokuuta 2003 julkisuuteen Pyhän istuimen korkeimman ja pyhän luostariveljeskunnan ("Suprema Sacra Congregazione del Sant'Ufficio", joka on nykyään "Congregazione per la Dottrina della Fede", alunperin "Sacra Congregazione della Romana e Universale Inquisizione") laatiman asiakirjan, jota on pidetty salassa vuodesta 1962 alkaen.

Tämä asiakirja, joka on päivätty 16. maaliskuuta 1962 ja josta käytetään nimeä Crimen Sollicitationis, on kurinpitomenettelyjä koskeva kirkollinen määräys ja se on osoitettu patriarkoille, arkkipiispoille, piispoille ja muille hiippakuntien papeille sekä itämaisten kirkkojen papeille.

Asiakirja, joka on määrätty "säilytettäväksi huolellisesti seurakunnan salaisessa arkistossa", sisältää yksityiskohtaisia ohjeita siitä, miten toimia silloin kun pappi on syyllistynyt seurakunnan jäseneen kohdistuneeseen seksuaalirikokseen.

Asiakirjasta käy ilmi, että Pyhä istuin on säätänyt toimista ja toteuttanut toimia sen estämiseksi, että pappien syyllistyminen seksuaaliseen hyväksikäyttöön ei pääsisi julkisuuteen ja että tapauksia ei vietäisi tuomioistuimeen käsiteltäväksi. Niitä, jotka eivät noudata annettuja ohjeita, uhataan kirkosta erottamisella.

Lisäksi paavin kirjeestä "Motu Proprio Datae Quibus Normae De Gravioribus Delictis", jonka paavi Johannes Paavali II on allekirjoittanut 30. huhtikuuta 2001, ja kardinaali Ratzingerin 18. toukokuuta 2001 allekirjoittamasta epistolasta "De Delictis Gravioribus" käy ilmi, että ainakin viimeaikaisissa tapauksissa Crimen Sollicitationis -ohjetta on käytetty ja siihen on vedottu, koska viimeisten vuosikymmenten aikana vastaavanlaiset tapaukset ja niihin liittyvät skandaalit ovat yleistyneet ja tilanne on pahentunut katolisessa kirkossa.

Edellä mainitut seikat vahvistaa se, että — vaikka muut todisteet ovatkin itse asiassa turhia — monet tahot ovat todenneet, että yhteistyöstä poliisin kanssa on kieltäydytty ja että asian oikeuskäsittely on pyritty estämään.

Ottaen huomioon, että Euroopan unionilla on sekä institutionaaliset että diplomaattiset suhteet Pyhään istuimeen, tiedustelemme komissiolta seuraavaa:

— Mitä tutkimuksia, ennalta ehkäiseviä toimia, rangaistuksia ja diplomaattisia toimenpiteitä komissio aikoo toteuttaa ottaen huomioon, että edellä mainittuihin asiakirjoihin sisältyvät ohjeet ovat ristiriidassa Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden ihmisoikeuksia ja perusvapauksia koskevan politiikan sekä seksuaalisen hyväksikäytön, etenkin lasten naisten seksuaalisen hyväksikäytön torjunnan kanssa?

— Aikooko komissio pyytää Pyhää istuinta poistamaan nämä ohjeet, joilla pyritään selkeästi ja nimenomaan estämään yhteiskuntaa ja etenkin oikeusviranomaisia saamasta tietoa vakavasta moraalisesta, sosiaalisesta ja poliittisesta vitsauksesta?

— Aikooko komissio käynnistää tutkimuksen jäsenvaltioiden ja Vatikaanin välisistä yhteyksistä varmistuakseen siitä, ovatko näitä yhteyksiä sääntelevät oikeudelliset suhteet ristiriidassa perusoikeuksia ja -vapauksia koskevien kansainvälisen ja eurooppalaisen lainsäädännön kanssa?

— Katsooko komissio, että Euroopan unionin perustuslakia koskevan sopimusluonnoksen 51 artiklaa olisi kiireellisesti muutettava, jotta vältytään siltä, että kansallisen ja Eurooppaoikeuden alalla syntyy harmaita alueita ja papiston jäsenet jäävät ilman rangaistusta?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(22. lokakuuta 2003)

Euroopan unioni on sitoutunut ihmisoikeuksien edistämiseen maailmassa. Tässä kontekstissa unioni on korostanut tarvetta torjua lasten seksuaalista hyväksikäyttöä, muun muassa Yhdistyneiden Kansakuntien (YK) ihmisoikeuskomissiolle hiljattain antamassaan lasten oikeuksia koskevassa lausunnossa. Lisäksi unioni tuki toukokuussa 2002 järjestetyn YK:n lapsia koskeneen erityisistunnon hyväksymää toimintasuunnitelmaa ja julistusta, jonka keskeisiin tavoitteisiin kuului lasten suojeleminen hyväksikäytöltä ja riistolta. Pyhä istuin on ihmisoikeuskomission pysyvä tarkkailijajäsen.

Unionin kanta tähän asiaan on näin ollen selkeä, ja se on tuotu esille kansainvälisillä foorumeilla. Komissiolla ei kuitenkaan ole toimivaltaa ryhtyä arvoisien parlamentin jäsenten esittämiin toimiin tai puuttua jäsenvaltioiden diplomaattisuhteisiin.

(2004/C 88 E/0112) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2615/03**

esittäjä(t): Philip Claeys (NI) komissiolle

(28. elokuuta 2003)

Aihe: Komission jäsenen Günter Verheugenin uusi vastuualue

Komission jäsenellä Günter Verheugenilla on uusi vastuualue. Hän on vastuussa uusista yhteisön lähiympäristössä sijaitsevista valtioista, kuten Venäjästä, Ukrainasta, Israelista ja Marokosta. Aikaisemmin nämä valtiot kuuluivat ulkosuhteista vastaavan komission jäsenen Christopher Pattenin vastuualueeseen.

Miksi tämä vastuualue siirrettiin Pattenilta Verheugenille?

Aikooko komissio lukea muidenkin yhteisön lähellä sijaitsevien valtioiden kanssa käytävät suhteet laajentumista koskeviin suhteisiin eikä enää ulkosuhteisiin?

Eikö komissio ole huolissaan siitä, että yhä useamman valtion kanssa käytävien suhteiden saattaminen komission jäsenen Günter Verheugenin vastuualueeseen, johon pitäisi kuulua vain EU:n laajentuminen, voisi aiheuttaa vääriä odotuksia? Voi syntyä sellainen käsitys, että myös nämä valtiot voisivat liittyä Euroopan unioniin. Miten näille valtioille tiedotettiin komission jäsenen Günter Verheugenin uudesta vastuualueesta?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(23. syyskuuta 2003)

Sen jälkeen, kun liittymisneuvottelut kymmenen unioniin liittyvän maan kanssa oli päätetty joulukuussa 2002, komissio asetti kunnianhimoiseksi tavoitteeksi parantaa poliittisia ja taloudellisia suhteitaan laajentuneen unionin itäisiin ja eteläisiin naapureihin [1]. Asialle antoivat tukensa niin neuvosto kuin Thessalonikissa kesäkuussa 2003 kokoontunut Eurooppa-neuvostokin. Komissio teki 9. heinäkuuta 2003 päätöksen siitä, millä tavoin siihen liittyvä työ komission sisällä järjestettäisiin. Suhteet kaikkiin laajentuneen unionin naapurimaihin kuuluvat edelleen ulkosuhteista vastaavan komission jäsenen vastuualueeseen. Laajentumisasioista vastaava komission jäsen johtaa Laajempaan Eurooppaan liittyvää työtä. Näin huolehditaan siitä, että unioni antaa panoksensa yhteisen vaurauden ja vakauden alueen rakentamiseen laajentuneen unionin ympärille ja käyttää mahdollisuuksien mukaan hyväksi kokemuksia,

joita komissio on saanut auttaessaan unioniin liittyviä maita niiden liittymisvalmisteluissa. Tämä kuvastaa komission näkemystä, jonka mukaan vastineeksi tosiasiallisesta edistymisestä yhteisten arvojen omaksumisessa ja poliittisten, taloudellisten ja institutionaalisten uudistusten täytäntöönpanossa kaikille kyseisille maille olisi tarjottava näköaloja pääsystä unionin sisämarkkinoille ja muista pitkälle kehitetyistä yhteistyömuodoista.

Asianomaisille maille on tiedotettu asiasta diplomaattikanavien kautta.

(1) KOM(2003) 104 lopullinen.

(2004/C 88 E/0113) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2664/03**

esittäjä(t): Terence Wynn (PSE) komissiolle

(10. syyskuuta 2003)

Aihe: Kolmansissa maissa valmistetut tuotteet

Vastauksessa kysymykseen E-1795/03 (1) ei käsitellä asiaa oikealta kannalta. Haluan antaa esimerkin. Jos teollisesti valettu tuote valmistetaan Kiinassa EU:n markkinoille myytäväksi, kiinalaisten valmistajien ei tarvitse noudattaa samoja terveys-, turvallisuus- ja ympäristölakeja kuin EU:n valmistajien. Työntekijät voivat työskennellä olosuhteissa, joita EU:ssa ei hyväksyttäisi, eikä päästöjä ilmakehään myöskään hyväksyttäisi. Silti tällaisia tuotteita markkinoidaan EU:ssa, eivätkä EU:n tuotteet pysty kilpailemaan EU:n lainsäädännössä asetettujen vaatimusten takia.

Haluan toistaa kysymyksen E-1795/03:

> Miksi komissio sallii sen, että EU:hun tuodaan kolmansissa maissa valmistettuja tuotteita, jotka eivät täytä terveys-, turvallisuus- ja ympäristönormeja, joita EU:n yritysten on noudatettava? Onko komissio samaa mieltä, että jos tällaisten tuotteiden tuonti EU:hun sallitaan, se vaikuttaa suoraan yhteisön teollisuustyöpaikkojen vähenemiseen?

(1) EUVL C 78 E, 27.3.2004, s. 725.

Pascal Lamyn komission puolesta antama vastaus

(7. marraskuuta 2003)

Alkuperäisessä vastauksessa arvoisan parlamentin jäsenen kirjalliseen kysymykseen E-1795/03 viitattiin ponnisteluihin eurooppalaisen sääntelymenettelyn edistämiseksi yhteisön ulkopuolisissa maissa.

On tärkeää erottaa toisistaan kaksi asiaa: tuotteille asetetut pakolliset vaatimukset, jotka perustuvat oikeutettuihin poliittisiin tavoitteisiin, kuten ympäristönsuojeluun tai terveyteen ja turvallisuuteen, ja joita yhteisö soveltaa kotimaisiin ja samankaltaisiin ulkomaisiin tuotteisiin, ja toisaalta asiat, jotka liittyvät maahantuotujen tuotteiden valmistusmenetelmiin.

Yhteisö voi asettaa tuotteille oikeutettuja vaatimuksia, jos tällöin noudatetaan yhteisön kansainvälisiä velvoitteita. Toisin sanoen yhteisöllä ei ole vapautta soveltaa turvallisuutta ja ympäristöä koskevia lakeja yhteisön lainkäyttöalueen ulkopuolisissa maissa. Vastaavasti näillä mailla ei ole vapautta soveltaa omia vaatimuksiaan yhteisön alueella. Tämä on riippumattomuuden tärkeimpiä periaatteita ja täysin vuonna 1992 annetun ympäristöä ja kehitystä koskevan Rion julistuksen ja erityisesti sen periaatteiden 2, 11 ja 12 mukaista sekä samalla myös yksi Maailman kauppajärjestön (WTO) sääntöjen periaatteista.

Yhteisö pyrkii kuitenkin edistämään tiukempien normien käyttöä kehitysmaissa esimerkiksi seuraavasti:

— Kehitysmaille, jotka noudattavat tiukempia sosiaalisia tai ympäristönormeja, voidaan myöntää etuuskohteluun oikeuttava pääsy yhteisön markkinoille yleisen tullietuusjärjestelmän kautta.

— Kehittyneet maat käyvät vuoropuhelua yritysten kanssa kannustaakseen niitä toimimaan kehitysmaissa sosiaalisesti ja ympäristön kannalta vastuullisemmin. (Esimerkiksi Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestö (OECD) on laatinut yritysten sosiaalista vastuuta koskevat suuntaviivat).

— Komission kehitysapupolitiikka tukee kehitysmaita, joiden tavoitteena on uusien ja tiukempien normien luominen ja täytäntöönpano.

— Unioni tarkastelee myös WTO-kumppaniensa kanssa mahdollisuuksia parantaa kaupan ja ympäristön välisiä sidoksia.

Tässä yhteydessä on huomioitava, että tutkimukset osoittavat ympäristönormien tiukentuvan kehitystason noustessa. Taloudellisen kehityksen ja kasvun edistäminen on siten parasta, mitä unioni voi tehdä edistääkseen tiukempien normien omaksumista yhteistyökumppaniensa piirissä. Kehitysmaista tapahtuvan tuonnin pysäyttäminen vaikuttaisi aivan päinvastaisesti, sillä kehitysmaat jätettäisiin köyhyyteen ja niiden kehittymistä sääntelyssä hidastettaisiin edelleen.

Komissio on tietoinen väitteestä, että tällaisen tuonnin salliminen saattaisi aiheuttaa teollisuustyöpaikkojen vähenemistä Euroopassa. Tämä on vanha väite, jonka käytäntö on osoittanut suurelta osin vääräksi.

Komissio katsoo, että tätä väitettä arvioitaessa olisi otettava huomioon seuraavat seikat:

— On kysymys hypoteettisesta toteamuksesta, jonka perustana on sellainen olettamus, että yhteisö voisi luopua WTO-velvoitteistaan ja kääntää selkänsä monenkeskisistä kauppasopimuksista koituville hyödyille. Oletettua ”vähenemistä” on verrattava siihen vähemmän hypoteettiseen hyötyyn, että teollisuustyöpaikkoja on syntynyt lisää kaupan vapauttamisen vuosikymmenten aikana.

— Kaupan vapauttaminen mahdollistaa sen, että maat erikoistuvat aloilla, joilla ne ovat kilpailukykyisimpiä, minkä seurauksena kaikki osapuolet voivat hyötyä tuottavuuden kasvusta.

— Unionin talouden luonnollisen kehittymisen myötä työvaltaisen tuotannon, johon kehitysmaat erikoistuvat, merkitys on vähentynyt unionissa, ja unionin taloudellisen rakenteen perustana ovat nykyisin palvelut. Näin ollen unionin työntekijöiden kilpailu halpatuontia vastaan on hyvin rajallista.

— Eurooppalaisten kuluttajien tietoisuus ympäristöasioista ja sosiaalinen tietoisuus merkitsevät sitä, että yhteisön tuottajat voivat hyötyä tiukkojen normien mukaisten tuotteiden globaaleista markkinoista. Esimerkiksi hyvin tarkkojen kuluttajien palveleminen on auttanut tekemään unionin teollisuudesta todella kilpailukykyisen ympäristöä suojelevien ympäristöystävällisten tuotteiden ja tekniikoiden alalla.

(2004/C 88 E/0114) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2703/03**

esittäjä(t): Luigi Vinci (GUE/NGL) komissiolle

(11. syyskuuta 2003)

Aihe: Rotuvihaan yllyttämistä koskeva oikeudenkäynti Turkissa; sosiologi Mehmet Bercetia ja Goc-Der-pakolaisjärjestön johtajaa Sefika Gurbuzia vastaan nostetut syytteet

Sen jälkeen kun satoja tuhansia kurdeja oli pakkosiirretty Turkin kaakkoisosasta Turkin suurimpien kaupunkien laitamille ja etenkin Istanbuliin, sosiologi Mehmet Bercet, joka on myös kurdi, käynnisti tutkimuksen yhdessä Istanbulissa toimivan Goc-Der-pakolaisjärjestön kanssa arvioidakseen niiden kurdien vaikeita elinolosuhteita ja heihin kohdistuneita sortotoimia, jotka ovat joutuneet pakenemaan kotikylistään

ja jättämään maa-alueensa, työnsä ja asuntonsa. Goc-Der-pakolaisjärjestön johtaja Sefika Gurbuz esitteli tämän tutkimuksen tulokset Istanbulissa 17. huhtikuuta 2002 pidetyssä lehdistötilaisuudessa. Sefika Gurbuzia syytettiin separatismista Turkin rikoslain 312 artiklan 2 kohdan nojalla tutkimustulosten esittämisen vuoksi, kun taas Mehmet Bercetia, joka johti tutkimusta, syytettiin rotuvihaan yllyttämisestä. Molemmat asetettiin syytteeseen valtion turvallisuutta käsittelevässä tuomioistuimessa. Asiaa käsiteltiin tuomioistuimessa ensimmäisen kerran 25. marraskuuta 2002 ja seuraavassa 12. maaliskuuta 2003 pidetyssä istunnossa syyttäjä vaati molemmille syytetyille kolmen vuoden vankeustuomiota.

Mitä mieltä komissio on tästä tilanteesta? Eikö komission olisi tehtävä Turkin hallitukselle selväksi, että tällaiset syytökset ja Sefika Gurbuzin sekä Mehmet Bercetin syytteeseenpano ovat täysin ristiriidassa Turkin mahdollisuuksien kanssa liittyä Euroopan unioniin?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(1. lokakuuta 2003)

Komissio ei ole tietoinen arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemasta tapauksesta.

Turkki on toteuttanut kahtena viime vuotena useita ilmaisunvapautta koskevia uudistuksia, joilla Turkin rikoslakiin on tehty useita muutoksia. Erityisesti on muutettu perusteita, joilla ilmaisunvapautta voidaan rajoittaa (312 §). Muutoksilla pyritään yhdenmukaisuuteen eurooppalaisten standardien kanssa.

Virallisten tietojen perusteella valtaosassa tapauksia, joissa yksilöä on viime vuoden aikana syytetty ilmaisunvapauden väärinkäytöstä, tuomioistuin on antanut vapauttavan tuomion.

Yksilöitä vastaan nostetaan kuitenkin syytteitä jatkuvasti, ja niissä on usein kyse rikoslain asianomaisten säännösten rajoittavasta tulkinnasta.

Komissio on toistamiseen painottanut Turkin viranomaisille tarvetta panna uudistukset käytännössä täytäntöön, jotta kaikki kansalaiset alkuperään katsomatta voisivat hyötyä niistä.

Komissio jatkaa tilanteen seuraamista Kööpenhaminassa vahvistettujen poliittisten arviointiperusteiden valossa ja laatii yksityiskohtaisen arvion marraskuussa 2003 julkaistavaan määräaikaiskertomukseensa.

(2004/C 88 E/0115) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2725/03**

esittäjä(t): Jules Maaten (ELDR) komissiolle

(11. syyskuuta 2003)

Aihe: Bulgarian rajalla esiintyvä lahjonta

Tämän kysymyksen esittäjä pyysi 12. joulukuuta 2002 Euroopan komissiolta lisäselvityksiä tiedoista, joiden mukaan Bulgarian rajavartijat pyytävät matkailijoilta aiheettomasti rahaa vastineeksi rajan ylittämisestä (kirjallinen kysymys E-3790/02 [1]). Komission jäsen Günter Verheugen ilmoitti tuolloin, että komissio ryhtyisi asianmukaisiin toimiin valituksissa kuvailtujen tapahtumien ehkäisemiseksi.

Alankomaiden suurimman matkailu-, vapaa-aika- ja liikennealan etujärjestön ANWB:n tekemä tutkimus on osoittanut, että tilanne ei ole parantunut. Matkailijoiden on nyt jopa annettava rokottaa itsensä SARSia vastaan, vaikkei SARSin vastaista rokotetta ole edes olemassa!

1. Onko komissio tietoinen tästä asiaintilasta?

2. Pitääkö komissio kyseisiä rokotuksia vaarallisina kansanterveydelle?

3. Onko komissio ryhtynyt toimiin näiden käytäntöjen lopettamiseksi?

4. Katsooko komissio, että se seuraa Bulgarian rajaviranomaisten lahjontakäytäntöjä riittävän tehokkaasti?

5. Mihin konkreettisiin toimiin komissio aikoo ryhtyä kyseisten laittomien käytäntöjen lopettamiseksi?

(1) EUVL C 70 E, 20.3.2004, s. 24.

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(23. lokakuuta 2003)

Komissio on saanut tiedon valituksista, jotka koskevat SARSiin (Severe Acute Respiratory Syndrome) liittyvän 100 euron maksun perimistä Bulgarian rajatarkastuspisteissä. Bulgariaa on kehotettu antamaan tilanteesta selvitys, ja se on toimittanut komissiolle seuraavat tiedot.

Mitään SARSiin liittyviä maksuja tai sakkoja ei ole virallisesti otettu käyttöön Bulgarian rajatarkastuspisteissä. Valitusten tiimoilta kaikissa rajatarkastuspisteissä sekä Turkin, Saksan ja Itävallan Bulgarian-suurlähetystöissä on käynnistetty saksan-, englannin- ja turkinkielinen tiedotuskampanja, jossa kerrotaan, että SARSiin liittyvät maksut tai sakot eivät ole virallisia. Myös Saksan ja Itävallan Turkin-suurlähetystöille sekä tärkeimmille turkkilaisilla matkanjärjestäjille on myös ilmoitettu.

Lisäksi Bulgarian sisäministeriö on pyytänyt osastojaan ja paikallisosastojaan keräämään tietoja käytännöistä, joita väitteet koskevat. Tutkimustulosten perusteella päätetään, viedäänkö asia rikostuomioistuimen käsiteltäväksi. Tutkimusta vaikeuttaa se, että Bulgarian viranomaiset eivät ole saaneet virallisia valituksia, joista kävisi ilmi tapahtuneen aika ja paikka tai joissa kuvattaisiin teon tekijää.

Arvoisa parlamentin jäsen ymmärtänee, että komissiolla ei ole muodollisia valtuuksia tutkia tämänkaltaisia tapauksia. Komissio valvoo kuitenkin useiden mekanismien ja raportointilähteiden avulla sitä, miten Bulgaria noudattaa oikeusvaltioperiaatetta. Kun Bulgarian viranomaisilta saadaan lisätietoja, ne toimitetaan arvoisalle jäsenelle.

(2004/C 88 E/0116) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2742/03**

esittäjä(t): Richard Corbett (PSE) komissiolle

(11. syyskuuta 2003)

Aihe: Slovakia

Onko komissio tietoinen siitä, että Slovakia kieltää edelleen maahantulon sellaisilta EU:n kansalaisilta, joilla on esittää ainoastaan henkilötodistus, kuten lapsilta, jotka matkustavat passin omaavien vanhempiensa seurassa?

Onko komissio yhtä mieltä siitä, että tämä ei anna mairittelevaa kuvaa Slovakian asenteesta — maan, josta on määrä tulla unionin jäsen muutaman kuukauden kuluessa — kun otetaan huomioon, että alueen muut valtiot, riippumatta siitä, ovatko ne liittymässä EU:hun vai ei (kuten Unkari, Kroatia, Bosnia ja jopa Serbia-Montenegro), eivät pidä ongelmallisena EU:n jäsenvaltioiden myöntämien henkilötodistusten hyväksymistä luotettavina todisteina esittäjänsä henkilöllisyydestä?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(22. lokakuuta 2003)

Euroopan unionin kansalaiset voivat matkustaa vapaasti kaikkialla unionin alueella, jos heillä on mukanaan voimassa oleva passi tai henkilöllisyystodistus. Unioniin liittyvillä valtioilla, kuten Slovakialla tai muilla unionin ulkopuolisilla mailla, ei ole ennen liittymistä velvollisuutta sallia unionin kansalaisten, joilla on mukanaan ainoastaan henkilöllisyystodistus, pääsyä alueelleen.

Vastaavasti myöskään nykyisillä jäsenvaltioilla ei ole vastavuoroista velvollisuutta sallia liittyvien valtioiden kansalaisten, joilla on mukanaan ainoastaan henkilöllisyystodistus, pääsyä alueelleen.

Arvoisa jäsen tietänee, että esimerkiksi Yhdistynyt kuningaskunta vaatii tällä hetkellä Slovakian kansalaisilta viisumin.

(2004/C 88 E/0117) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2743/03**

esittäjä(t): Richard Corbett (PSE) komissiolle

(11. syyskuuta 2003)

Aihe: Slovakia

Onko komissio yhtä mieltä siitä, että mahdollisuuksien mukaan raja- ja tulliviranomaisten tulisi voida puhua sen naapurimaan kieltä, jonka rajaa ne vartioivat? Onko komissio tietoinen siitä, että Slovakian rajaviranomaiset Itävallan vastaisella rajalla eivät suostu puhumaan saksaa tai mitään muutakaan kieltä, paitsi slovakiaa tai venäjää?

Aikooko komissio, Slovakian lähestyvä liittyminen EU:hun mielessä pitäen, rohkaista Slovakiaa ja toki kaikkia muitakin jäsenvaltioita huolehtimaan siitä, että ainakin jotkut rajavartijat osaavat puhua kieltä, jota kyseisellä rajalla todennäköisesti tarvitaan?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(8. lokakuuta 2003)

Komissio on samaa mieltä siitä, että mahdollisuuksien mukaan unionin ja ehdokasmaiden tullivirkailijoiden olisi pystyttävä kommunikoimaan sen naapurimaan kielellä, jonka vastaista rajaa ne vartioivat. Komissio on kehottanut ehdokasmaiden tullihallintoja tarjoamaan kielikoulutusta tullivirkailijoilleen. Tullialan hallinnolliset ja organisatoriset seikat eivät kuitenkaan kuulu komission toimivaltaan vaan pelkästään nykyisten ja tulevien jäsenvaltioiden kansalliseen toimivaltaan.

Komissio ei ole tietoinen siitä, että tullivirkailijoilla ja rajavartijoilla olisi arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemia erityisongelmia. Slovakian ja Itävallan viranomaisten välistä raja-alueyhteistyötä pidetään tyydyttävänä. Muistutettakoon, että vuoden 2004 liittymispäivästä alkaen kaikki nykyisten ja uusien jäsenvaltioiden väliset tullitarkastukset lopetetaan ja että uusien ”sisärajojen” tullitoimipaikat on lakkautettava kyseiseen päivään mennessä. Tämän jälkeen Slovakian ja Itävallan välisellä rajalla ei siis enää ole tullivirkailijoita ja Slovakia vartioi ainoastaan osaa Ukrainan vastaisesta unionin ulkorajasta.

(2004/C 88 E/0118) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2744/03**

esittäjä(t): Richard Corbett (PSE) komissiolle

(11. syyskuuta 2003)

Aihe: Slovakia

Voiko komissio vahvistaa, että Bratislavan viranomaiset eivät salli Kosicen kaupunkia yhdistettävän moottoritieyhteydellä lähellä sijaitsevaan Unkarin moottoritieverkostoon (jota pitkin olisi sen jälkeen helppo päästä Itävallan ja muiden maiden moottoriteille), ennen kuin Pohjois-Slovakian kautta kulkeva Kosicen ja Bratislavan yhdistävä moottoritie on saatu valmiiksi?

Jos näin on asianlaita, onko syynä se, että Bratislavan viranomaiset haluavat vaikeuttaa tiiviiden yhteyksien muodostumista eteläisen Slovakian, jossa on unkarinkielinen vähemmistö, ja Unkarin välillä? Katsooko komissio, että kyseisenlainen asenne on sovitettavissa yhteen EU:n jäsenyyteen sanattomasti sisältyvän sisärajattoman Euroopan hengen kanssa?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(16. lokakuuta 2003)

Komissio on pannut merkille arvoisan parlamentin jäsenen huomautukset Slovakian hallituksen päätöksestä, joka koskee Kosicen ja Bratislavan yhdistävän moottoritien rakentamista. Komissio voi vahvistaa vain sen, että kyseinen moottoritie samoin kuin Kosicen ja Unkarin rajan välinen tie kuuluvat Euroopan laajuiseen liikenneverkkoon (TEN-T) ja että näiden reittien asettamisesta etusijalle on sovittu Slovakian ja unionin välillä. On kansallisten viranomaisten tehtävä asettaa näissä puitteissa omat ensisijaiset tavoitteensa ja ehdottaa rahoitettavia hankkeita komissiolle.

(2004/C 88 E/0119) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2759/03**

esittäjä(t): Fernando Fernández Martín (PPE-DE) komissiolle

(16. syyskuuta 2003)

Aihe: AKT-maista peräisin olevien banaanien perinteisille toimittajille myönnettävän taloudellisen tuen laskentamenetelmä

Komissio määrittelee AKT-maista peräisin olevien banaanien perinteisille toimittajille myönnettävien taloudellisten ja teknisten tukitoimien rahoitusta koskevat vuosittaiset luvut kullekin maalle laskentamenetelmällä, jossa otetaan huomioon tukea saavien AKT-maiden ja kolmansien banaanintuottajamaiden kilpailukyvyn välinen ero ja merkitys, joka banaanintuotannolla on niiden taloudessa (komission asetus 1609/1999 ([1])).

Komissio mittaa kilpailukyvyn tasoa Euroopan unionin rajalla käytössä olevan kolmannen maan banaanien cif-keskihinnan (kulut, vakuutus ja rahti maksettuina) ja kunkin AKT-maan banaanien keskihinnan välisen eron mukaan. Eurostat kerää nämä tiedot, jotka ovat peräisin kunkin jäsenvaltion tuonnista vastaavilta tulliviranomaisilta. Näyttää ikävä kyllä siltä, että luvut eivät ole yhden ainoan määritelmän mukaisia, mikä johtaa vakaviin virheisiin.

Jopa samasta paikasta peräisin olevien banaanien cif-hinnat poikkeavat huomattavasti toisistaan joissakin jäsenvaltiossa, kun taas toisissa jäsenvaltioissa kaikkien banaanien cif-arvo on sama. Tämä yhdenmukaistamisen puute aiheuttaa, että komissio käyttää sopimatonta välinettä AKT-maiden banaanintuottajien kilpailukyvyn mittaamisessa, mikä aiheuttaa valtavia menetyksiä neuvoston ja parlamentin toivomien tukien osalta.

Voiko Euroopan komissio selittää banaanien markkina-arvon ja niiden kilpailukyvyn välille vahvistettua suhdetta? Eikö banaanien kilpailukykyä mitattaisi tehokkaammin, jos otettaisiin huomioon niiden tuotantokustannukset? Voiko komissio taata, että se laskee AKT-maiden banaanien kilpailukyvyn todellisen cif-hinnan (kulut, vakuutus ja rahti maksettuina) eikä markkinahinnan mukaan ja yrittää kaikin keinoin korjata todetut epäoikeudenmukaisuudet?

([1]) EYVL L 190, 23.7.1999, s. 14.

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(21. lokakuuta 2003)

Kuten arvoisa parlamentin jäsen aivan oikein huomauttaa, kullekin Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren maista (AKT-maista) peräisin olevien banaanien perinteiselle tuottajalle myönnettävä taloudellinen tuki lasketaan komission asetuksessa N:o 1609/99 ([1]) esitettyjen perusteiden mukaisesti. AKT-maiden ja kolmansien maiden toimittajien kilpailukyvyn välisen eron mittarina käytetään erityisesti Eurostatin tilastoihin perustuvaa cif-hintaa (kulut, vakuutus ja rahti maksettuina). Kunkin jäsenvaltion tulliviranomaiset kokoavat luvut — jos ne ovat saatavilla — vapaaseen liikkeeseen luovuttamista koskevissa

ilmoituksissa annettujen arvojen perusteella. Koska banaaneihin ei sovelleta arvotulleja, arvot ilmoitetaan tilasto- ja arvonlisäverotarkoituksia varten, ja ne perustuvat komission asetuksen N:o 1917/2000 ([2]) 9 artiklan säännösten mukaisesti tullausarvoon. Mahdolliset erot eri jäsenvaltioissa kirjatuissa tilastoarvoissa johtuvat todennäköisesti eroista saatavilla olevissa relevanteissa tiedoissa, joita jäsenvaltioiden laitokset käyttävät cif-hintojen puuttuessa — tavaroiden todellinen hinta ei todellakaan ole aina tiedossa silloin, kun ne luovutetaan vapaaseen liikkeeseen. Vaikka tulisi pyrkiä täydelliseen yhteensovittamiseen, nämä eri käytännöt ovat voimassa olevien säännösten mukaisia.

Komissio ei katso, että tukiin liittyy "valtavia menetyksiä", koska komissio soveltaa perusteita yhdenmukaisesti ja oikeudenmukaisesti.

Banaanien kilpailukyvyn mahdollisten mittaustapojen osalta voidaan sanoa, että cif-hintaa parempiakin tapoja varmaan on. Arvoisa jäsen mainitsee sopivimpana välineenä tuotantokustannukset. Komission asetusta valmisteltaessa ei kuitenkaan ollut käytettävissä muita tietoja, jotka täyttäisivät sekä saatavuutta, tilivelvollisuutta että vertailtavuutta koskevat vaatimukset, ja tämä pätee vieläkin.

([1]) Komission asetus (EY) N:o 1609/1999, annettu 22 päivänä heinäkuuta 1999, erityisen tukikehyksen vahvistamisesta perinteisille AKT-banaanien toimittajavaltioille annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 856/1999 täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä, EYVL L 190, 23.7.1999.

([2]) Komission asetus (EY) N:o 1917/2000, annettu 7 päivänä syyskuuta 2000, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1172/95 soveltamissäännöksistä ulkomaankauppatilastojen osalta, EYVL L 229, 9.9.2000.

(2004/C 88 E/0120) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2775/03**

esittäjä(t): Jules Maaten (ELDR) komissiolle

(16. syyskuuta 2003)

Aihe: EU:n kansalaisen laiton vangitseminen Thaimaassa

1. Onko komissio tietoinen, että Thaimaan tuomioistuin julisti vapaaksi huumeiden salakuljetuksesta syytetyn Alankomaiden kansalaisen Machiel Kuijtin, mutta hän on edelleen pidätettynä?

2. Eikö komission mielestä ole tasapuolisuusperiaatteen vastaista, että Machiel Kuijtin kanssa teosta epäilty Italian kansalainen, joka myös julistettiin vapaaksi, sai lähteä maasta mahdollisen pidemmän tuomion vuoksi? Pitääkö komissio kielteisenä, että ystävällismielinen valtio kohtelee eriarvoisesti kahta EU:n kansalaista?

3. Katsooko komissio, että Thaimaan viranomaiset eivät noudata kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevaa kansainvälistä yleissopimusta, johon Thaimaa liittyi vuonna 1997, koska viranomaiset eivät päästäneet Machiel Kuijtia vapaaksi takuusummaa vastaan?

4. Aikooko komissio ottaa tämän asian puheeksi Thaimaan EU-edustajan kanssa?

5. Onko komissio valmis harkitsemaan pakotteita, jotta Thaimaan viranomaiset vakuutetaan siitä, että Machiel Kuijtin hallussapito mahdollisen pidemmän tuomion vuoksi on vastoin kansainvälisiä sopimuksia? Jos on, niin mitä pakotteita?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(16. lokakuuta 2003)

Komissio on seurannut Machiel Kuijtin tapausta Thaimaassa Bangkokin lähetystönsä välityksellä.

Komissio katsoo, että Alankomaiden viranomaisilla on ensisijainen toimivalta Kuijtin tapauksessa.

Komissio ei osallistu konsuliasioihin tai ota niihin kantaa muutoin kuin jäsenvaltioiden kanssa aiemmin sovitun toimintatavan puitteissa.

Komissio ehdottaa siksi, että arvoisa parlamentin jäsen ottaa asiassa ensi tilassa yhteyttä Alankomaiden hallitukseen.

Komissio seuraa tapausta yhteistyössä jäsenvaltioiden Thaimaassa sijaitsevien diplomaattisten edustustojen kanssa.

(2004/C 88 E/0121) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2784/03**

esittäjä(t): Cristiana Muscardini (UEN), Antonio Mussa (UEN) ja Adriana Poli Bortone (UEN) komissiolle

(17. syyskuuta 2003)

Aihe: Vaalit Albaniassa

Albanian kansa valitsee uuden kansalliskokouksen 10. lokakuuta 2003. Etyj yrittää tehdä vaaliprosessista avoimemman, ja se tutkii mahdollisuuksia vaaliprosessin tehokkaaseen uudistamiseen. Siksi Etyj on selkeästi kehottanut, että kansallinen vaalikomitea heijastaisi maan poliittista tilannetta ja että sen jäseninä olisi nykyisen enemmistön ja opposition edustajia, kumpiakin yhtä monta (3 + 3).

Voisiko komissio ilmoittaa,

1. onko se tietoinen, että tällä hetkellä kyseinen vaalikomitea onkin muodostunut viidestä nykyisen sosialistisen enemmistön edustajasta ja vain kahdesta demokraattisen opposition edustajasta,

2. eikö se ole sitä mieltä, että näin muodostunut vaalikomitea ei ole tasapuolinen ja että tämä voi aiheuttaa vakavia epäilyjä puolueellisuudesta,

3. eikö sen mielestä olisi tarpeellista perustaa vaalitarkkailuryhmä, joka seuraisi koko vaalia 10. lokakuuta?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(27. lokakuuta 2003)

Albanian paikallisvaalit järjestettiin 12. lokakuuta 2003.

Komissio on seurannut tarkasti näiden vaalien valmistelua ja toteuttamista. Kansainvälisen vaalitarkkailuvaltuuskunnan alustavien päätelmien mukaan nämä vaalit merkitsivät edistysaskelta kohti Etyjin, Euroopan neuvoston ja muiden kansainvälisten elinten demokraattisia vaaleja koskevien normien noudattamista. Useilla alueilla havaittiin kuitenkin puutteita, erityisesti äänestäjäluetteloissa, joihin liittyy yhä ongelmia, sekä useissa organisatorisissa kysymyksissä, ja nämä puutteet on korjattava.

Komissio on ollut tietoinen opposition vaatimuksista, jotka koskevat keskusvaalilautakunnan koostumusta ja poliittista tasapainoa. Kansainvälinen vaalitarkkailuvaltuuskunta toteaa kuitenkin alustavissa päätelmissään, että poliittisen tasapainon väitettyä puutetta koskevista suurista erimielisyyksistä huolimatta keskusvaalilautakunta on hallinnoinut vaaleja yleisesti ottaen ammattimaisesti, avoimesti ja tasapuolisesti.

Kansainvälinen vaalitarkkailuvaltuuskunta, komissio ja muut paikan päällä olevat toimijat jatkavat vaalien seurannan valvomista kiinnittäen erityistä huomiota laskennan loppuun saattamiseen, taulukointiin, tulosten julkaisemiseen sekä valitusten ja vetoomusten käsittelyyn. Komissio kehottaa myös Albaniaa puuttumaan näiden vaalien aikana havaittuihin puutteisiin hyvissä ajoin ennen seuraavia parlamenttivaaleja.

(2004/C 88 E/0122)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2804/03

esittäjä(t): Elisabeth Jeggle (PPE-DE) komissiolle

(19. syyskuuta 2003)

Aihe: Asia Urbs -ohjelmaan kuuluva sopimus Ala/95-21-b7-3010/39

Euroopan unionin Asia Urbs -ohjelmalla tuetaan Filippiineillä sijaitsevan Cagaya de Oron kaupungin kehittämishanketta. Euroopan komission yhteysviranomaisena hankkeessa toimii saksalainen Schelklingenin kaupunki. Hankkeen tilintarkastajaksi oli alun perin nimetty Schelklingenin kaupungin palveluksessa oleva henkilö, joten tilintarkastuksesta ei olisi aiheutunut kaupungille lisäkuluja. Kyseinen henkilö ei kuitenkaan ole enää kaupungin palveluksessa.

Schelklingenin kaupungin on nyt etsittävä tai palkattava uusi tilintarkastaja. Yhden tarkastuskerran kulut ovat alustavien laskelmien mukaan noin 15 000 euroa. Tarkastuskertoja on sopimuksen mukaan yhteensä kolme, joten kuluja aiheutuisi noin 45 000 euroa. Koska tilintarkastuskuluja ei ollut huomioitu hankkeen kustannusarviossa, eikä niitä myöskään voida myöntää kunnan talousarviosta, ne pitäisi nyt kattaa hankkeiden toteutukseen tarkoitetuilla varoilla.

Kysyn komissiolta:

1. Voiko komissio ehdottaa Schelklingenin kaupungille, miten nämä kolme tilintarkastusta voitaisiin järjestää mahdollisimman edullisesti ja epäbyrokraattisesti ja turvautumatta hankkeiden toteutukseen tarkoitettuihin varoihin?

2. Voiko komissio myöntää rahoituksen tilintarkastuksesta aiheutuviin kuluihin jälkikäteen?

3. Salliiko komissio hankkeiden toteutukseen myönnettyjen varojen käytön tilintarkastuksen rahoitukseen, mikäli muuta ratkaisua ei löydy?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(23. lokakuuta 2003)

1. Tähän avustussopimukseen sovellettavien komission menettelyjen mukaan hankkeiden tilit on tarkastettava vuosittain. Tilintarkastusyrityksen on oltava riippumaton elin, ei kaupungin sisäinen yksikkö. Schelklingenin kaupunkia kehotetaan ilmoittamaan komissiolle ehdotetusta muutoksesta (mm. yrityksen nimi, osoite ja asema) ennen uuden tilintarkastusyrityksen palkkaamista.

2. Jotta avustussopimukseen sisältyvää tilintarkastusmäärärahaa voitaisiin korottaa, komissiolle on toimitettava (ja sen on hyväksyttävä) talousarvion muuttamista koskeva pyyntö ennen muutosten vahvistamista. Muuttaminen voi tarkoittaa esimerkiksi tilintarkastuskustannusten satunnaisten kulujen ohjaamista uuteen tarkoitukseen. Yleisiin ehtoihin sisältyvissä sopimusehdoissa on määritelty edellytykset, joiden nojalla talousarvion varoja voidaan ohjata uuteen tarkoitukseen.

3. Kyllä. Kuten edellä todettiin, talousarviota on kuitenkin ehkä tehtävä muutettava. Edunsaajan on toimitettava komissiolle yksityiskohtainen talousarvion muuttamista koskeva pyyntö. Muuttamista koskevaan pyyntöön tulee sisältyä viittaus tilintarkastuskustannuksia koskeviin muutettuihin budjettikohtiin. Muut budjettikohdat, joihin on tehtävä vähennyksiä, jotta varat voidaan ohjata uuteen tarkoitukseen, on yksilöitävä, ja niitä koskevat uudet luvut on esitettävä. Muutokset eivät saa vaarantaa hankkeen avustussopimuksessa määriteltyä lopullista tavoitetta.

Edunsaajaa kehotetaan ottamaan yhteys asiasta vastaaviin komission yksiköihin, joilta saa lisäapua tässä asiassa.

(2004/C 88 E/0123) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2815/03**

esittäjä(t): Glyn Ford (PSE) komissiolle

(19. syyskuuta 2003)

Aihe: Pastori Rinaldy Damanikin pidätys ja vangitseminen Indonesian Sulawesissa

Olen saanut monta huolestunutta kirjettä, jotka koskevat Indonesian Keski-Sulawesin protestanttisen kristillisen yhteisön johtajan, pastori Rinaldy Damanikin, kohtaloa. Mitä komissio tietää hänen tämänhetkisestä tilanteestaan, ja aikooko se tutkia tapausta?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(15. lokakuuta 2003)

Komissio seuraa aseiden laittomasta hallussapidosta syytetyn pastori Rinaldy Damanakin tapausta. Jakartan protestanttisen kirjon kirkkoneuvoston (PGI) mukaan syytteet ovat perusteettomia. Koska aseiden laittomasta hallussapidosta annetusta kolmen vuoden tuomiosta on valitettu, eikä valitusta ole vielä käsitelty, vastalauseita ei juurikaan ole voitu esittää.

Komission Jakartan edustusto seuraa tapausta tarkasti ja on ollut yhteydessä pastorin asianajajaan Johnson Panjaitaniin saadakseen lisätietoja Rinaldy Damanakin pyynnöstä päästä vapauteen tai kotiarestiin odottamaan valituksen käsittelyä. Viranomaiset eivät vielä ole antaneet vastausta tähän pyyntöön, vaikka pastorin pidätysaika ylittää jo laissa sallitun ajan.

(2004/C 88 E/0124) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-2854/03**

esittäjä(t): Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE-DE) komissiolle

(18. syyskuuta 2003)

Aihe: MEDA-ohjelma ja naiset

Helmikuun 2003 täysistunnossa komission jäsen Christopher Patten vastasi kysymykseeni, joka koski naisten osallistumista taloudelliseen ja sosiaaliseen elämään sekä kehitykseen edistävän ensimmäisen alueellisen toimintaohjelman toteuttamista, vakuuttaen toteuttamisen alkavan vuonna 2004, lähtökohtana se, että ohjelman hyväksymis- ja valmisteluvaihe saatettaisiin päätökseen huhti-toukokuussa 2003.

Tätä taustaa vasten kysyn komissiolta: Mitkä ovat viivästymisen syyt? Missä vaiheessa ohjelman muokkaaminen tarkalleen sanoen on, kun ehdotuspyyntöä ei ole vieläkään julkaistu? Julkaistaanko ehdotuspyynnöt välittömästi, jotta ohjelmaa voitaisiin toteuttaa vuonna 2004 kuten oli tarkoitus?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(5. marraskuuta 2003)

Määrittely- ja suunnitteluvaihe, jonka aikana päätetään yhteistyön painopistealueista, alkoi joulukuussa 2002 ja saatiin päätökseen elokuussa 2003. Näihin painopistealueisiin keskitytään toteutettaessa tätä tärkeää alueellista ohjelmaa, jonka tavoitteena on edistää naisten osallistumista MEDA-ohjelman toteuttamisalueen taloudelliseen kehittämiseen.

Seuraava askel on ohjelman esittely MED-komitealle. Ehdotuspyyntö julkaistaan asianmukaisesti, heti kun päätös on tehty (todennäköisesti vuoden 2004 ensimmäisen neljänneksen aikana).

Tietoja tästä asiasta on EuropeAid-yhteistyötoimiston verkkosivuilla osoitteessa: (http://europa.eu.int/comm/europeaid/tender/index_en.htm).

(2004/C 88 E/0125) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2884/03**

esittäjä(t): Charles Tannock (PPE-DE) komissiolle

(29. syyskuuta 2003)

Aihe: Kristittyjen vainoaminen Egyptissä

Tietääkö komissio, että kaksi egyptiläistä kristittyä, Malak Cuirguis Fahmay ja tämän kristinuskoon kääntynyt vaimo Sarah Mikhail Lahzy (aikaisemmalta nimeltään Naglaa Hussein Ibrahim), pidätettiin jokin aika sitten Kairon lentokentällä sillä perusteella, että vaimo oli muuttanut henkilökorttiaan vastaamaan uutta kristityn henkilöllisyyttään, koska maan virallinen politiikka estää islaminuskosta kristinuskoon kääntyneitä muuttamasta nimeään ja uskontokuntaansa henkilöllisyystodistuksessaan. Pitääkö komissio tällaista politiikkaa olennaisena ihmisoikeuksien rikkomisena? Onko komissio siinä tapauksessa ottanut esille kyseisen asian ja lentokentällä tapahtuneen pidätyksen sekä syytetyn kohtelun keskusteluissaan Egyptin hallituksen kanssa?

Tietääkö komissio lisäksi Egyptin koptilaista kirkkoa huolestuttavasta seurakuntalaisten järjestelmällisestä pelottelusta sekä hallituksen ja poliisin kyvyttömyydestä tarjota asianmukaista suojelua, mistä järkyttävin esimerkki on El-Koshehissa tammikuussa 2000 tapahtunut kahdenkymmenenyhden kristityn joukkomurha? Onko komissio siinä tapauksessa ottanut Egyptin koptilaisen kirkon turvallisuutta koskevan aiheen esille Egyptin hallituksen kanssa käymissään keskusteluissa?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(21. lokakuuta 2003)

Edellisissä vastauksissaan jäsen Kinnockin kirjalliseen kysymykseen E-2086/03 [1] ja jäsen Evansin kysymykseen E-2557/03 [2] komissio ilmaisi olevansa tietoinen Egyptin kristityn yhteisön ongelmista, erityisesti Malak Cuirguis Fahmayn ja hänen vaimonsa Sarah Mikhail Lhazyn tapauksesta. Heitä syytettiin siitä, että he olivat muuttaneet laittomasti viimeksi mainitun henkilöllisyystodistuksia vastaamaan hänen muuttunutta uskontoaan. Komission tietojen mukaan Pohjois-Kairon rikostuomioistuin tutkii tämän tapauksen lokakuun 2003 loppuun mennessä.

Komissio ja jäsenvaltioiden Kairon suurlähetystöt ovat esittäneet Egyptin hallitukselle useita kannanottoja, jotka liittyvät Egyptin koptilaiseen kirkkoon liittyviin ihmisoikeuskysymyksiin. Arvoisa jäsen voi olla varma siitä, että komissio seuraa tätä tapausta ja ottaa nämä kysymykset esille Egyptin viranomaisten kanssa aina sopivan tilaisuuden tullen.

(1) Katso sivu 65.
(2) EUVL C 51 E, 26.2.2004, s. 257.

(2004/C 88 E/0126) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2889/03**

esittäjä(t): Samuli Pohjamo (ELDR)
ja Mikko Pesälä (ELDR) komissiolle

(29. syyskuuta 2003)

Aihe: Norjalaiselle lohelle ja kirjolohelle saatava minimituontihinta ja tuontitulli

Viime vuosina hallitsemattomasti paisunut Norjan lohi- ja kirjolohituotanto on johtanut huomattavaan ylituotantoon, kannattavuusongelmiin ja norjalaisten viljely-yritysten konkurssiaaltoon. Kasseissa kasvatetun lohen dumppaus EU:n alueelle puoleen hintaan tuotantokustannuksista on halvempaa kuin maksaa ylituotannon hävittämisestä aiheutuvat jätemaksut Norjassa. Norjan kassikasvattamoilta toistuvasti karkaavat lohet vaarantavat myös esimerkiksi luonnontilaisen Tenojoen arvokasta luonnonlohikantaa.

EU on tällä hetkellä aseeton tuontitulvaa vastaan, koska lohelta on poistettu sillä aiemmin ollut tuonnin minimihinta ja kirjolohen minimihinta on vasta suunnitteilla.

Lohen tuotantokustannukset Norjassa ovat 3,25 euroa/kg. Tuoreet tuontitilastot osoittavat, että selkeää alitusta on tapahtunut Suomessa; heinäkuun lopussa 2003 norjalaisen lohen tuontihinta oli 1,98 euroa/kg ja kirjolohen 2,70 euroa/kg.

Heinäkuun 2003 loppuun mennessä norjalaista lohta oli tuotu Suomeen 6,4 miljoonaa kiloa ja kirjolohta 4,4 miljoonaa kiloa. Lohen osalta lisäys edellisvuoteen oli 42 % ja kirjolohen osalta 144 %. Suomessa kirjolohta tuotetaan vuosittain 15 miljoonaa kiloa. Itämeren lohta ja Tenon lohta kalastetaan Suomessa vuosittain yhteensä 1 miljoona kiloa.

Tuotantokustannukset selkeästi alittava tuontilohen hinta on kovaa vauhtia johtamassa suomalaisen kirjolohituotannon häviämiseen. Samalla tuontilohi vääristää suomalaisten luonnonkalojen hintatasoa ja vaikeuttaa ammattikalastajien elinkeinon harjoittamista.

Pyydämme saada tietää, aikooko komissio ryhtyä toimiin palauttaakseen norjalaiselle lohelle asetetun minimituontihinnan ja asettaakseen kirjolohelle vähintään tuotantokustannuksia vastaavan minimituontihinnan sekä asettaakseen tälle kalalle tuontitullin Euroopan unionin alueelle?

Pascal Lamyn komission puolesta antama vastaus

(4. marraskuuta 2003)

Koska arvoisten parlamentin jäsenten kysymys koskee kahta eri polkumyynnin/tukien vastaista menettelyä, komissio antaa kaksi erillistä vastausta.

Viljelty merilohi:

— Vaikka Norjasta peräisin olevaa viljeltyä merilohta koskevien polkumyyntitoimenpiteiden ja tukien vastaisten toimenpiteiden voimassaolo päättyi toukokuussa 2003, komissio on jatkanut yhteisön markkinoiden seuraamista tiiviisti ja on tietoinen siitä, että tilanne on huonontunut toimenpiteiden voimassaolon päätyttyä. Tuoreimmat käytettävissä olevat viralliset tilastot viittaavat kuitenkin siihen, että Norjassa viljellyn merilohen yhteisöön suuntautuneen viennin hinnat ovat lähteneet nousuun. Jää kuitenkin nähtäväksi, jatkuuko noususuunta.

— Mitä taas tulee arvoisten parlamentin jäsenten ehdotukseen norjalaisen lohen tuonnissa uudelleen käyttöön otettavasta vähimmäishinnasta, on huomattava, että polkumyyntitoimenpiteiden ja tukien vastaisten toimenpiteiden voimassaolon päättyminen tarkoittaa sitä, ettei toimenpiteen hyvin nopealle käyttöönotolle ole olemassa menettelyllisiä perusteita. Maailman kauppajärjestön (WTO) jäsenten keskinäisen yhteisymmärryksen mukaisesti uusi polkumyyntimenettely voitaisiin aloittaa vasta vuoden kuluttua edellisten toimenpiteiden voimassaolon päättymisestä. Polkumyyntiä koskeva valitus pitäisi myöskin perustella asianmukaisesti, ja siinä pitäisi voida osoittaa muun muassa se, että olosuhteet, joiden perusteella päätös toimenpiteiden voimassaolon päättämisestä tehtiin, ovat muuttuneet ja että vahingollisesta polkumyynnistä on alustavaa näyttöä.

— Lisäksi on syytä muistaa, että komissio voi tuontiin sovellettavasta yhteisestä järjestelmästä 22 päivänä joulukuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3285/94 [1] mukaisesti suorittaa valvontaa tai toteuttaa suojatoimenpiteitä, jos kyseisen tuotteen tuonti i) kasvaa yhtäkkisesti ja merkittävässä määrin sekä ii) aiheuttaa tai uhkaa aiheuttaa vakavaa haittaa asianomaisille yhteisön tuottajille. Komissio on tietoinen asiasta tietyissä jäsenvaltioissa käytävistä keskusteluista.

— Kysymys viljelyaltaista luontoon karkaavista merilohista ei ole sellainen, että sitä voitaisiin käsitellä tavanomaisten polkumyynnin vastaisen menettelyn kaupallisten näkökohtien yhteydessä. Komissio on kuitenkin tietoinen Tenojokeen liittyvistä huolenaiheista. Kaksi vuotta sitten komissio edisti Suomen ja Norjan välistä tapaamista asian tiimoilta. Lisäksi Pohjois-Atlantin lohensuojelujärjestö (NASCO), johon sekä EU että Norja kuuluvat, on vuodesta 1994 antanut erinäisiä yleisluonteisia päätöslauselmia asiasta, muun muassa kesäkuussa 2001 annetut ohjeet varotoimenpiteistä lohen viljelyssä (Guidelines on containment of farmed salmon). Norja ilmoitti NASCOlle maaliskuussa 2003 toimenpiteistään päätöslauselmien täytäntöönpanemiseksi; samassa yhteydessä se ilmoitti, että varotoimenpiteitä koskevat ohjeet ovat valmisteilla ja että niitä koskeva kuulemiskierros järjestetään vuoden 2003 kuluessa. Edelleen Norja ilmoitti merilohen suojelualueiden perustamista koskevien uusien sääntöjen ensimmäisestä vaiheesta. Norjan parlamentin 25. helmikuuta 2003 hyväksymässä suunnitelmassa Tenojoki on yksi niistä 37 joesta, joissa lohi ja sen elinympäristö on asetettava etusijalle kaikkiin sellaisiin toimintoihin nähden, jotka saattaisivat olla niille vahingollisia.

Isokokoinen kirjolohi:

— Komission suorittaman Norjasta peräisin olevaa isokokoista kirjolohta koskevan polkumyyntitutkimuksen alustavien päätelmien mukaan vienti Norjasta yhteisöön on tapahtunut vahinkoa aiheuttavin polkumyyntihinnoin, joten yhteisön etu edellyttää toimenpiteitä.

— Komissio onkin jo toteuttanut toimenpiteitä ottamalla väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Norjasta ja Färsaarilta peräisin olevien isokokoisten kirjolohien tuonnissa 17. syyskuuta 2003 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1628/2003 ([2]) käyttöön 21,4 prosentin väliaikaisen polkumyyntitullin. Asetus tuli voimaan 19. syyskuuta 2003.

— Tapauksen tutkimukset jatkuvat, ja arvoisille parlamentin jäsenille vakuutetaan, että jos vahingollisen polkumyynnin olemassaolo voidaan vahvistaa ja jos toimenpiteistä pidättymiseen ei ole pakottavia syitä, komissio ehdottaa neuvostolle lopullisten toimenpiteiden käyttöönottoa. Tällöin on yhteisöjen tuomioistuimen viimeaikaisen oikeuskäytännön ([3]) mukaisesti otettava käyttöön lopulliset polkumyyntitoimenpiteet.

([1]) EYVL L 349, 31.12.1994, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksen (ETY) N:o 3030/93 1 artiklan 7 kohdan mukaisesti 1 päivänä tammikuuta 2002 GATT 1994 -sopimukseen sisällytettävien tekstiili- ja vaatetustuotteiden luettelon vahvistamisesta ja asetuksen (ETY) N:o 3030/93 liitteen X ja asetuksen (EY) N:o 3285/94 liitteen II muuttamisesta 9. marraskuuta 2000 annetulla asetuksella (EY) N:o 2474/2000, EYVL L 286, 11.11.2000.
([2]) EUVL L 232, 18.9.2003.
([3]) Asiassa C-76/01 P annettu tuomioistuimen tuomio päivätty 30. syyskuuta 2003.

(2004/C 88 E/0127) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2919/03**

esittäjä(t): Marco Cappato (NI) ja Maurizio Turco (NI) komissiolle

(2. lokakuuta 2003)

Aihe: Romaniassa pidätetyn Italian kansalaisen Maurizio Trottan tapaus

Reggio Emiliassa asuva Italian kansalainen Maurizio Trotta pidätettiin Romaniassa 2. elokuuta 2002 syytettynä kansainvälisestä huumausaineiden salakuljetuksesta sen jälkeen, kun hänen vuokra-asunnostaan Craiovasta oli löydetty 11 grammaa hasista.

Maurizio Trotta on ollut Craiovan vankilassa pidätyspäivästään lähtien, ja hän on käynyt läpi ensimmäisen oikeusasteen oikeudenkäynnin, jossa hänet tuomittiin kahdeksi vuodeksi vankeuteen. Kansainvälistä salakuljetusta, josta saatetaan määrätä jopa 25 vuoden vankeustuomio, koskeva syyte raukesi.

Kahdeksi vuodeksi vankeuteen tuomitun Trottan piti alunperin päästä pois vankilasta hyvän käytöksen vuoksi joulukuussa 2003, mutta koska yleinen syyttäjä on tehnyt valituksen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen antamasta tuomiosta, koko prosessi on jälleen nollapisteessä, ja on täysin epäselvää, kuinka pitkään tuomio kestää. Näin ollen Maurizio Trottan vankeus jatkuu edelleen.

Maurizio Trottan perhe on kuluttanut suuria rahasummia matkustamiseen Italian ja Romanian välillä sekä asianajajan palkkioihin. Trottaa palvelevat italialainen asianajaja Liborio Catagliotti sekä useat romanialaiset asianajajat, jotka ovat vaihtuneet prosessin kuluessa.

Kysymyksen esittäjän tietoon on lisäksi tullut, että tapauksen — joka on varsin epäselvä niin oikeudenkäynnin lopputuloksen kuin tuomion pituudenkin suhteen — käsittelyn kuluessa tilanteesta hyötymään pyrkivät tahot ovat pyytäneet laittomasti huomattavia rahasummia.

Voiko komissio ilmoittaa, otettuaan yhteyttä Romanian viranomaisiin, voidaanko kyseisessä tapauksessa katsoa EU:n perussopimusten nojalla olevan kyse perusoikeuksien loukkaamisesta?

Voiko komissio ilmoittaa, mitä Romanian viranomaiset vastaavat, ja mihin toimiin kyseisessä asiassa mahdollisesti ryhdytään?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(14. marraskuuta 2003)

Komissio ei pysty arvioimaan kansallisissa tuomioistuimissa vireillä olevia yksittäisiä tapauksia. Tällaiset tapaukset kuuluvat oikeuslaitosten yksinomaiseen toimivaltaan eikä komissio voi eikä sen ole syytäkään puuttua niiden toimintaan. Komissio huomauttaa, että jos henkilö katsoo ihmisoikeuksiaan rikotun jossakin ihmisoikeuksia koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen ratifioineessa valtiossa esim. kyseisen sopimuksen oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskevan 6 artiklan määräysten osalta, hänellä on oikeus saattaa asia Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen käsiteltäväksi sen jälkeen, kun kotimaiset muutoksenhakumenettelyt on saatu päätökseen.

Komissio on äskettäin pyytänyt Romanian oikeusministeriöltä tietoja arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemasta tapauksesta. Saatujen tietojen mukaan Maurizio Trotta pidätettiin ja asetettiin tutkintavankeuteen 2. elokuuta 2002. Doljin tuomioistuimen alainen syyttäjänvirasto nosti virallisen syytteen häntä vastaan 26. elokuuta 2002, ja häntä syytettiin huumeiden maahantuonnista, huumeiden laittomasta kaupasta ja huumeiden laittomasta hallussapidosta. Tuomioistuin vapautti hänet kahdesta ensimmäisestä syytteestä 9. heinäkuuta 2003, mutta tuomitsi hänet huumeiden laittomasta hallussapidosta kahden vuoden vankeuteen. Yleisen syyttäjän tekemän valituksen vuoksi Craiovan muutoksenhakutuomioistuin pidensi Maurizio Trottan tuomion viiteen vuoteen 25. syyskuuta 2003 huumeiden maahantuonnista, huumeiden laittomasta kaupasta ja huumeiden laittomasta hallussapidosta.

Huumerikoksia koskevan Romanian lainsäädännön, erityisesti luvattomasta kaupasta ja huumeiden käytöstä 26. heinäkuuta 2000 annetun lain, sellaisena kuin se on muutettuna lailla 169/2002 ja 39/2003, mukaan kannabiskasvit (Cannabis sativa), kannabisyrtti (marijuana), kannabishartsi (hasis) ja kannabisöljy luokitellaan "riskialttiiksi" huumeiksi. Lain 3 artiklan 1 kohdan mukaan "riskialttiiden" huumeiden tuonnista Romaniaan tuomitaan 10−20 vuodeksi vankeuteen, 2 artiklan 1 kohdan mukaan "riskialttiiden" huumeiden laittomasta kaupasta tuomitaan 3−15 vuodeksi vankeuteen ja 4 artiklan mukaan kaikkien huumeiden laittomasta hallussapidosta tuomitaan 2−5 vuodeksi vankeuteen.

(2004/C 88 E/0128) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2922/03**

esittäjä(t): Claude Moraes (PSE) komissiolle

(2. lokakuuta 2003)

Aihe: Burman vastaiset kauppapakotteet

Aung San Suu Kyi ja hänen kannattajiaan pidätettiin aiemmin tänä vuonna, jonka jälkeen burmalaiset ovat saaneet tuta maansa demokratialiikkeen säälimättömän murskaamisen. Tähän on syyllisenä Burman sotilasjuntta, joka edelleen avoimesti pieksee ja tappaa demokratiaa ajavia aktivisteja ja sen kannattajia huolimatta Euroopan unionin vaatimuksesta vapauttaa Aung San Suu Kyi. Sotilasjohtajien on ilmoitettu myös usein vierailevan EU:n alueella jättäen siten EU:n asettamat viisumipakotteet huomiotta.

Kun otetaan huomioon, että juntta ei edelleenkään piittaa EU:n pakotteista, eivätkö EU:n tämänhetkiset Burman vastaiset pakotteet ole komissionkin mielestä riittämättömiä välittämään sotilasjohtajille tehokas viesti siitä, että tällaista vainoa ei suvaita sivistyneessä maailmassa? Eikö olisi syytä harkita uudelleen kauppapakotteiden määräämistä, kuten Yhdysvallat on tehnyt viimeisten viiden vuoden ajan? Jos ei, miksi ei?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(27. lokakuuta 2003)

Komissio on useaan otteeseen ilmaissut olevansa erittäin huolissaan Burman ihmisoikeustilanteesta ja demokraattisten liikkeiden jatkuvasta häirinnästä maassa.

Vastauksena Burman poliittisen tilanteen huononemiseen unioni päätti vahvistaa huhtikuussa 2003 Burmaa koskevaa yhteistä kantaansa ([1]). Lisäksi se päätti esittää sotilaallisiin johtajiin ja heidän lähimpiin tukijoihinsa kohdistuvia lisäpakotteita sen jälkeen, kun Daw Aung San Suu Kyitä ja hänen kannattajiaan vastaan hyökättiin toukokuussa 2003.

Komissiolla on parhaillaan tekeillä tutkimus, jossa arvioidaan unionin tämänhetkisten pakotteiden vaikutusta Burman hallintoon, ja se harkitsee mahdollisia lisätoimia siinä tapauksessa, että tilanne ei parane. Suunnitellessaan unionin vahvistettujen pakotteiden laajuutta komissio harkitsee tarkoin erityisten pakotteiden, kuten Yhdysvaltojen asettamien taloudellisten pakotteiden, mahdollisia vaikutuksia Burman väestöön. Kaikki päätökset lisäpakotteista tekee neuvosto kaikkien jäsenvaltioiden ja komission tukemana.

([1]) EUVL L 106, 29.4.2003.

(2004/C 88 E/0129) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2934/03**

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(6. lokakuuta 2003)

Aihe: Kuuba — Espanjan kulttuurikeskus

Tiedotusvälineiden mukaan Espanjan kulttuurikeskus Havannassa on siirtynyt Kuuban valtion hallintaan 90 päivää sen jälkeen, kun Kuuban viranomaiset olivat ilmoittaneet keskusta koskevan kahdenvälisen sopimuksen irtisanomisesta.

Tämä teko on käsitetty Kuuban viranomaisten kostotoimenpiteeksi Euroopan unionin 5. kesäkuuta 2003 hyväksymistä Kuuban vastaisista toimenpiteistä.

Kysyn komissiolta seuraavaa:

— Mitä tietoja komissiolla on näistä tapahtumista?

— Mitä Kuuban viranomaisia koskevia toimenpiteitä komission edustusto toteutti estääkseen kyseisen kulttuurikeskuksen kansallistamisen?

— Miten komissio luokittelee Kuuban viimeaikaiset kannanotot?

— Mihin toimenpiteisiin komissio aikoo ryhtyä palauttaakseen Espanjan kulttuurikeskuksen tilanteen ennalleen ja estääkseen samankaltaiset tapahtumat tulevaisuudessa?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(17. marraskuuta 2003)

Espanja on ilmoittanut toisille jäsenvaltioille ja komissiolle Kuuban viranomaisten päätöksestä Havannassa sijaitsevaa Espanjan kulttuurikeskusta koskevan kahdenvälisen sopimuksen irtisanomisesta. Kuuban ulkoministeri ilmoitti tästä päätöksestä julkisesti 11. kesäkuuta 2003, unionin 5. kesäkuuta 2003 antaman Kuubaa koskevan julistuksen jälkeen.

On Espanjan asia harkita, mihin toimenpiteisiin se haluaa ryhtyä, ja haluaako se esimerkiksi aloittaa oikeuskäsittelyn tämän yksipuolisen sopimusrikkomuksen takia.

Thessalonikissa 19. ja 20. kesäkuuta 2003 pidetyssä Eurooppa-neuvostossa hyväksytyissä Kuubaa koskevissa päätelmissä viitattiin unionin 5. kesäkuuta 2003 ilmoittamiin toimenpiteisiin ja todettiin, ettei Kuuban viranomaisten käyttäytymistä unionia ja sen jäsenvaltioita kohtaan pidetty hyväksyttävänä. Niiden käyttäytymistä pidettiin valitettavana ja kokonaan tuomittavana myös Kuubaa koskevan yhteisen kannan uudelleenarvioinnista heinäkuussa 2003 tehdyissä neuvoston päätelmissä.

Kyseisten tapahtumien vuoksi jäsenvaltiot ja komissio ovat sopineet toimivansa hyvin yhtenäisesti toteutettaessa kaikkia niitä toimenpiteitä, joista päätettiin ja jotka julkistettiin 5. kesäkuuta 2003.

(2004/C 88 E/0130) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2953/03**

esittäjä(t): Maurizio Turco (NI) ja Marco Cappato (NI) komissiolle

(8. lokakuuta 2003)

Aihe: Kuoliaaksi kivittäminen Nigeriassa

Nigerialainen 20-vuotias Jibrin Babaji on todettu syylliseksi sukupuolisuhteiden ylläpitämiseen kolmeen alaikäiseen poikaan ja tuomittu kivitettäväksi hengiltä. Bauchin osavaltion islamilainen tuomioistuin antoi tuomion tiistaina 23. syyskuuta 2003 sharia-lakiin perustuvan rikosten rankaisukäytännön perusteella.

Onko komissiolla enemmän tietoja asiasta? Mitä se aikoo tehdä — kuolemantuomioiden täytäntöönpanon yleismaailmallista lykkäämistä koskevan eurooppalaisen politiikan mukaisesti — ehkäistäkseen tuomion täytäntöönpanon?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(21. marraskuuta 2003)

Komissio on seurannut tarkasti sharia-lakia soveltavien tuomioistuinten langettamien kuolemantuomioiden vastaisia vetoomuksia. On rohkaisevaa huomata, että joissakin runsaasti julkisuutta saaneissa hiljattaisissa tapauksissa tuomitut on vapautettu vetoomuksen johdosta (Amina Lawal Katsinassa ja Safiya Husseini Sokotossa). Komissio tuntee Jibrin Babajin tapauksen ja odottaa saavansa siitä lisätietoa Abujassa sijaitsevalta edustustoltaan.

Komissio vastustaa varauksetta kuolemantuomioita. Euroopan unioni on vaatinut kuolemantuomion säilyttäneitä maita vähentämään asteittain sen käyttöä ja antamaan asianmukaisissa tapauksissa lykkäyspäätöksiä. Troikka toteutti kuolemanrangaistusten vastaisen toimen Nigeriassa 12. helmikuuta 2002.

Lisäksi komissio kannustaa hallituksia noudattamaan kansainvälisiä ihmisoikeusnormeja ja kunnioittamaan kansalaisvapauksia. Komissio pyrkii lopettamaan eräiden maiden harjoittamat julkiset ja erityisen julmat teloitukset.

Kuten useissa neuvoston Nigeriaa koskevissa päätelmissä todetaan, poliittinen vuoropuhelu on rakentava käsittelytapa ihmisoikeus- ja kuolemantuomiokysymyksissä. Lisäksi komission ohjenuorana on Cotonoun sopimus, jonka olennaisena sisältönä on ihmisoikeuksien kunnioittaminen.

(2004/C 88 E/0131) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2955/03**

esittäjä(t): Maurizio Turco (NI) ja Marco Cappato (NI) komissiolle

(8. lokakuuta 2003)

Aihe: Homoseksuaalien jatkuva vaino Egyptissä

Euroopan parlamentti on toistuvasti tuominnut ankarasti Egyptissä harjoitetun homoseksuaalien vainon ja pyytänyt komissiota ja neuvostoa ryhtymään konkreettisiin ja voimistettuihin toimiin Egyptin viranomaisia kohtaan. Kuusikymmentäkaksi homoseksuaaliksi epäiltyä miestä pidätettiin Egyptissä 28. elokuuta 2003 Kairon poliisin tekemässä ratsiassa Qsr el Nil -sillalla. Poliisi oli piirittänyt sillan, solvannut sillalla olijoita ja lopuksi pidättänyt nämä. Kolmipäiväisen pidätyksen jälkeen näitä henkilöitä oli syytetty ”paheellisesta toiminnasta”. Heidän oli ollut allekirjoitettava asiakirja, jossa he tunnustivat syyllisyytensä, ja ilmoitettava asuinpaikkansa ennen kuin heidät päästettiin vapaiksi. Asian käsittely on marras- ja joulukuussa 2003.

Onko komissio tietoinen näistä pidätyksistä? Aikooko se ryhtyä konkreettisiin ja voimistettuihin toimiin Egyptin viranomaisia kohtaan, kuten Euroopan parlamentti on toistuvasti pyytänyt, homoseksuaaleihin kohdistuneen jo vuosia jatkuneen vakavan vainon vuoksi?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(5. marraskuuta 2003)

Komissio on tarkastellut perusteellisesti väitteitä homoseksuaalien vainoamisesta Egyptissä. Kuten parlamentin 10. huhtikuuta 2003 antamassa päätöslauselmassa pyydettiin, komissio on ilmaissut Egyptin viranomaisille huolestuneisuutensa Queen Boatin tapauksesta sekä siihen liittyen myös useista tapauksista, joissa poliisit ovat ahdistelleet kansalaisia.

Viime aikoina on tapahtunut tervetulleita parannuksia, joista tärkeimpiä olivat 29 epäillyn vapauttaminen ja oikeudenkäyntien siirtäminen valtion turvallisuusasioita käsittelevistä tuomioistuimista tavanomaiseen tuomioistuinjärjestelmään. Arvoisa parlamentin jäsen voi luottaa siihen, että komission Kairon-lähetystö jatkaa yhdessä jäsenvaltioiden lähetystöjen kanssa edellä mainitun tapauksen, samoin kuin 28. elokuuta pidätettyjen 62 miehen tapauksen, seuraamista. Lisäksi komissio ottaa edelleen nämä asiat tarvittaessa esille Egyptin viranomaisten kanssa.

Euroopan unionin ja Egyptin assosiaatiosopimus (jota useat jäsenvaltiot eivät ole vielä ratifioineet) tarjoaa hyödyllisen täydentävän foorumin monista ihmisoikeuskysymyksistä keskustelemiseksi.

Kuten arvoisa parlamentin jäsen tietää, komissio antoi lisäksi 22. toukokuuta 2003 tiedonannon Välimeren alueen kumppanimaiden kanssa toteutettavien, ihmisoikeuksiin ja demokratiakehitykseen liittyvien EU:n toimien lujittamisesta. Tavoitteena on tehdä rakentavaa työtä, jotta ihmisoikeuskysymyksissä voitaisiin edistyä konkreettisesti. Tämä tiedonanto on nyt neuvoston ja parlamentin käsiteltävänä.

(2004/C 88 E/0132) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2988/03**

esittäjä(t): Bart Staes (Verts/ALE) ja Jan Dhaene (Verts/ALE) komissiolle

(9. lokakuuta 2003)

Aihe: Toimintasuunnitelma ”Metsälainsäädännön soveltamisen valvonta, metsähallinto ja puukauppa (FLEGT)”

Komissio ehdotti 21. toukokuuta 2003 FLEGT-toimintaohjelmaa. Useat asiasta kiinnostuneet kansalaisjärjestöt ja monet jäsenvaltiot, jotka ovat tehneet aloitteen laittoman puunkorjuun torjumiseksi maailmanlaajuisesti, pitävät asiakirjaa edistysaskeleena ja lähtökohtana tulevalle lainsäädäntötyölle.

Asiakirjan ([1]) ilmestymisen jälkeen oli kuitenkin hiljaista, eikä komissio näyttänyt ryhtyvän jatkotoimiin toimintaohjelman täytäntöönpanemiseksi.

Minkälaisia tavoitteita ja minkälaisen aikataulun komissio asettaa FLEGT-toimintasuunnitelman täytäntöönpanemiseksi? Mitkä ovat tämän aikataulun mukaan tärkeimmät toimet kesäkuuhun 2004 mennessä?

Mikä pääosasto tulee olemaan vastuussa ohjelman täytäntöönpanosta ja mitkä välineet otetaan käyttöön?

Suunnitteleeko komissio FLEGT-ohjelmaa koskevan lainsäädäntötyön jatkamista?

Myös tulevissa jäsenvaltioissa laiton puunkorjuu on vakava ongelma. Aikooko komissio ryhtyä erityisiin toimiin ongelman ratkaisemiseksi tulevissa jäsenvaltioissa sekä ennen niiden liittymistä että liittymisen jälkeen?

([1]) KOM(2003) 251 lopullinen.

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(5. joulukuuta 2003)

Komissio on tehnyt työtä varmistaakseen, että EU:n toimintasuunnitelma ”Metsälainsäädännön soveltamisen valvonta, metsähallinto ja puukauppa” (FLEGT) pantaisiin nopeasti täytäntöön. Neuvoston päätelmät hyväksyttiin maatalousministereiden neuvostossa 13. lokakuuta 2003. Komissio odottaa edelleen vastausta parlamentilta.

Mittavia kuulemisia on aloitettu eri sidosryhmien keskuudessa, ja tiivis yhteydenpito on käynnistetty jäsenvaltioiden, kansalaisjärjestöjen sekä Euroopan puuteollisuusyritysten kanssa. Yhteyksiä on luotu myös potentiaalisiin kumppanuusmaihin, joilla on maailman suurimpia puuntuotantoalueita, ja tulokset ovat olleet rohkaisevia. Indonesian kanssa aloitetut keskustelut ovat erittäin hyvässä vaiheessa.

Helpottaakseen neuvotteluja Afrikan kanssa komissio myönsi hiljattain 500 000 euron määrärahan tukeakseen Afrikan metsälainsäädännön soveltamisen valvontaa ja metsähallintoa koskevaa hanketta (AFLEG) käsitellyttä Afrikan ministerikonferenssia, jossa yli 30 Afrikan maata antoi päättäväisen sitoumuksensa laittoman puunkorjuun torjumiseksi.

Seuraavassa vastaukset kysymyksessä esiin nostettuihin erityisiin aiheisiin:

1. Täytäntöönpanosta vastaavat kehitysyhteistyön ja ympäristöasioiden pääosastot tiiviissä yhteistyössä muiden pääosastojen, varsinkin ulkosuhteiden, kauppapolitiikan, EuropeAid-yhteistyötoimiston, verotuksen ja tulliliiton, yritystoiminnan sekä sisämarkkinoiden pääosastojen kanssa.

   Alussa tukiresursseja myönnetään trooppisia metsiä koskevasta budjettikohdasta. Määrärahoja on myös saatavilla eräistä maa- ja aluekohtaisista strategioista. Komissio aikoo ehdottaa, että metsäalan hallinto sisällytettäisiin maakohtaisiin strategia-asiakirjoihin välitarkistuksen yhteydessä sellaisissa maissa, joissa tämä asia lukeutuu tärkeimpien painopisteiden joukkoon.

2. Vuonna 2004 komissio aikoo esittää ehdotuksen asetukseksi toimintasuunnitelman täytäntöönpanemiseksi. Kyseinen asetus toimii lähtökohtana vapaaehtoiselle kumppanuushankkeelle, jolla valvotaan puun laitonta vientitoimintaa. Keskustelut ja kuulemiset on aloitettu puuntuotantomaiden kanssa, ja niitä jatketaan edelleen, koska tavoitteena on luoda kumppanuussopimuksia, joita tarvitaan täytäntöönpanon tukemisessa.

   Suunnitteilla ei ole uutta lainsäädäntöä, joka liittyisi FLEGT-toimintasuunnitelman yhteydessä käsiteltäviin ongelmiin. Lähitulevaisuudessa on kuitenkin tarkoitus aloittaa tutkimus mahdollisista uusista lainsäädännöllisistä vaihtoehdoista, ja tätä aihetta tarkastellaan uudelleen tästä työstä saatujen tulosten pohjalta.

3. Ehdokasmaat jäävät toimintasuunnitelman soveltamisalan ulkopuolelle. Komissio ei aio ryhtyä mihinkään erityistoimiin ennen kuin ehdokasmaat liittyvät unioniin, vaan pikemmin se aikoo kehittää strategian, joka perustuu niiden tulevaan osallistumiseen EU:n yhtenäismarkkinoihin. Komissio aikoo osallistua tätä aihetta käsittelevien vuonna 2004 järjestettävien Euroopan metsien suojelun ministerikokousten (MCPFE) työskentelyyn, jonka yhteydessä arvioidaan myös ongelman laajuutta Euroopassa.

(2004/C 88 E/0133) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2995/03**

esittäjä(t): Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE-DE) komissiolle

(14. lokakuuta 2003)

Aihe: Hagia Sofian arvokkaiden pyhäinjäännösten vahingoittuminen

Hagia Sofian uusi johtaja Seratzetin Sahine ilmoitti hiljattain Turkin museoista ja kulttuuriperinnöstä vastuussa olevan viraston tiedotustilaisuudessa, että 550 kallisarvoista ikonia ja korvaamatonta pyhäinjäännöstä (evankeliumeja ja liturgisia esineitä) olivat vaurioituneet kosteudesta Pyhän Sofian museon varastoissa. Pyhäinjäännökset oli kerätty monista Turkin käytöstä poistetuista ortodoksisista kirkoista.

Aikooko neuvosto hyväksyä selkeän kannan tästä asiasta, koska Hagia Sofia on maailman kulttuuriperintöluettelossa vuodesta 1985, ja viimeisimmän yhteisön säännöksien täytäntöönpanoa koskevan Turkin kansallisen ohjelman mukaan 17 päivänä kesäkuuta 1987 annettu laki nro 3386 suojelee maailman kulttuuriperintöä, jotta se säilyisi tuleville sukupolville?

Onko Turkkia koskevien liittymistä edeltävien ohjelmien ja MEDA-ohjelmien perusteella mahdollisuuksia saada rahoitusta kulttuurialalle ja erityisesti Hagia Sofian tapaisen kulttuuriomaisuuden turvaamiseen?

Eikö komissio katso, että näin vakavat kulttuurialan ja moraalisten arvojen ongelmat ole pikemminkin taantumista kulttuurin alan yhteisön säännöksien täytäntöönpanossa? Miten komissio aikoo toimia tässä nimenomaisessa tapauksessa?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(12. marraskuuta 2003)

Kuten komission hiljattain antamassa vastauksessa Alexandros Alavanosin kirjalliseen kysymykseen E-2962/03 ([1]) jo mainittiin, yhteisön Turkkia koskevassa rahoitustukiohjelmassa ei sallita tuen myöntämistä uskonnollisten tai kulttuuristen teosten, kuten Hagia Sofiassa varastoitujen teosten, säilyttämiseen ja entisöintiin. Ohjelma on suunniteltu pääasiassa Turkin tukemiseksi saatettaessa normeja vastaamaan unionin normeja politiikan, talouden ja lainsäädännön alalla. Hanke-ehdotukset valmistelee Turkin hallitus, ja komission on hyväksyttävä ne. Komissio hyväksyy ainoastaan sellaiset hankkeet, jotka vaikuttavat liittymistä edeltävän kumppanuuden ensisijaisten tavoitteiden saavuttamiseen, minkä ministerineuvosto vahvisti 15. toukokuuta 2003.

Lisäksi komissio seuraa hyvin tarkasti Turkin edistymistä asiaankuuluvan yhteisön säännöstön omaksumisessa kulttuurin alalla.

([1]) EUVL C 78 E, 27.3.2004, s. 771.

(2004/C 88 E/0134) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3013/03**

esittäjä(t): Marco Cappato (NI) komissiolle

(14. lokakuuta 2003)

Aihe: Tunisialaisen toimittajan Néziha Rejiban tapaus

Tunisian tulliviranomaiset esittivät 25. syyskuuta 2003 tunisialaiselle toimittajalle Néziha Rejiballe haasteen saapua oikeuteen, koska tämä oli antanut 170 euroa käteisenä eräälle nuorelle tunisialaiselle, mikä on Tunisian lain vastaista. Kyseisestä rikoksesta voidaan tuomita viideksi vuodeksi vankeuteen ja lisäksi sakkoihin. Néziha Rejiba ei kuitenkaan ole rikkonut lakia, koska siinä säädetään viikon aikarajasta, jonka kuluessa ulkomaan valuutta on vaihdettava Tunisian dinaareiksi.

Néziha Rejiba on julkaissut Internetissä artikkeleita, joissa hän on tuonut ilmi ihmisoikeusloukkauksia, joihin Tunisian viranomaiset ovat syyllistynet, ja hän kirjoittaa Internet-julkaisuun nimeltä "Kalima" (www.kalima.com), joka on ollut kielletty Tunisiassa siitä lähtien, kun se julkaistiin ensimmäisen kerran lokakuussa 2000. Kolmen viime vuoden aikana Néziha Rejiba on joutunut jatkuvien fyysisten aggressioiden ja poliisin sortotoimien kohteeksi, hänen kotiaan tarkkaillaan jatkuvasti, hänen puhelujaan kuunnellaan, ja toisinaan puhelinlinja on kokonaan suljettuna (kuten tällä hetkellä).

Onko komissio pyytänyt virallisesti Tunisian suurlähettiläältä selvitystä edellä mainitusta asiasta? Jos on, niin mitä sille on vastattu?

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä, jotta Tunisian hallitus kunnioittaisi Néziha Rejiban sananvapautta ja jotta Tunisian viranomaiset takaisivat hänelle oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin?

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä Tunisissa marraskuussa 2005 pidettävää tietoyhteiskuntaa käsittelevää huippukokousta silmällä pitäen, jotta Tunisian kansalaisiin kohdistuvat jatkuvat ja järjestelmälliset sananvapauden loukkaukset saataisiin loppumaan?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(17. joulukuuta 2003)

Komissio on tietoinen niistä Néziha Rejibaan liittyvistä tiedoista, joihin arvoisa parlamentin jäsen viittaa.

Komissio seuraa jatkuvasti hyvin tiiviisti Tunisian ihmisoikeustilannetta. Komissio on aina tuominnut loukkaukset, jotka kohdistuvat vapauden, demokratian, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamiseen sekä oikeusvaltion periaatteisiin. Nämä periaatteet ovat unionin perustana, ja ne ovat kaikille yhteiset, kuten Euroopan unionin perustamissopimuksen 6 artiklassa määrätään.

Erityisesti on todettava, että komissio pitää sananvapautta äärimmäisen tärkeänä sekä demokratian että kaikilla aloilla osallisuutta lisäävän yhteiskunnan kehittämisen kannalta. Yhteistyössä Euroopan lehdistökeskuksen kanssa komissio pyrkii edistämään Tunisiassa sananvapautta toteuttamalla MEDA-ohjelmaa koskevasta budjettikohdasta rahoitettavaa tiedotusvälineiden tukiohjelmaa, jonka tarkoituksena on kouluttaa toimittajia. Tukeakseen Tunisiaa sen pyrkimyksissä lujittaa oikeusvaltiota komissio aikoo myös käynnistää ohjelman, jonka tavoitteena on nykyaikaistaa Tunisian oikeuslaitosta. Vastaavanlainen ohjelma on käynnistetty jo Algeriassa ja palestiinalaisalueella.

Tietoyhteiskuntaa käsittelevän huippukokouksen osalta komissio viittaa arvoisan jäsenen esittämiin kirjallisiin kysymyksiin E-2554/03 ([1]) ja E-2931/03 ([2]) antamiinsa vastauksiin.

([1]) EUVL C 65 E, 13.3.2004, s. 175.
([2]) EUVL C 70 E, 20.3.2004, s. 165.

(2004/C 88 E/0135) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3025/03**

esittäjä(t): Konstantinos Hatzidakis (PPE-DE) komissiolle

(17. lokakuuta 2003)

Aihe: Kreikkalaisten ihmisoikeuksia loukkaava Turkin kansallinen maarekisteri Imvrosin saarella

Turkin kansallista maarekisteriä koskevan lain täytäntöönpano Imvrosin saarella vie saaren kreikkalaisilta ja heidän perillisiltään mestarillisella tavalla heidän omistusoikeutensa Turkin valtion hyväksi.

Turkin maarekisterin täytäntöönpano nimittäin riistää omistajiltaan maan, jota ei ole viljelty yli kahteenkymmeneen vuoteen, ja talot, joissa ei ole asuttu yli kahteenkymmeneen vuoteen, ja siirtää ne omavaltaisesti Turkin valtion haltuun. Se myös vie niiltä henkilöiltä, jotka ovat menettäneet Turkin kansalaisuuden — koska he eivät ole 21 vuoden ikään mennessä suorittaneet asepalvelusta Turkin armeijassa —, kaikki omistus- ja perintöoikeudet ja vie omistajilta mahdollisuuden vaatia takaisin korvauksetta pakkolunastettua omaisuuttaan, joka on jäänyt laittomasti turkkilaisten uudisasukkaiden haltuun ilman että hanketta, jonka perusteella pakkolunastus tapahtui, on toteutettu.

On ilmeistä, että edellä mainitut seikat koskevat kreikkalaisia omistajia ja heidän perillisiään, jotka menettävät kaikki lailliset omistusoikeutensa kaiken yhteisön lainsäädännön vastaisesti.

Ottaen huomioon, että Turkki on ehdokasvaltio Euroopan unionin jäseneksi ja sen ehdokkuutta arvioidaan vuonna 2004, kuinka komissio aikoo suhtautua edellä kuvattuun kysymykseen?

Aikooko se ryhtyä toimiin turkkilaisten viranomaisten suuntaan, jotta järjestys ja yhdenvertaisuus palautettaisiin?

Günther Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(14. marraskuuta 2003)

Komissio on tietoinen arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemasta Egeanmerellä sijaitsevan Imvrosin saaren kreikkalaisvähemmistön tilanteesta. Komissio on äskettäin saanut tietoja omistusoikeuden loukkaamisesta saarella.

Komissio tutkii tilannetta seuratessaan, kuinka Turkki noudattaa Kööpenhaminassa vahvistettuja poliittisia arviointiperusteita, joihin kuuluu mm. ihmisoikeuksien kunnioittaminen ja vähemmistöjen suojelu. Tulevassa määräaikaiskertomuksessa, joka julkaistaan 5. marraskuuta 2003, komissio esittää kokonaisarvion vähemmistöjen kohtaamista vaikeuksista Turkissa.

(2004/C 88 E/0136) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3032/03**

esittäjä(t): Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) komissiolle

(17. lokakuuta 2003)

Aihe: Turkki ja maan vähemmistöihin kohdistuvat loukkaukset

Turkin ihmisoikeusloukkaukset jatkuvat. Näin on huolimatta siitä, että Turkki on mukauttanut tiettyjä kansallisia lakejaan vastaamaan EU:n normeja. Esimerkkinä vähemmistöjen jatkuvasta vainosta Turkissa on se, että Turkin koulutusministeriö lähetti 14. huhtikuuta 2003 maan kaikille kouluille määräyksen, jonka mukaan koulujen on järjestettävä ainekirjoituskilpailuja ja kokouksia, joiden aiheena on vuonna 1914 ja sen jälkeisinä vuosina tapahtuneen armenialaisiin ja assyrialais-syyrialaisiin ryhmiin kohdistuneen kansanmurhan kieltäminen. Assyrialais-syyrialaisia ja armenialaisia lapsia syrjitään päivittäin etenkin pakottamalla heidät osallistumaan näihin kokouksiin, jotka loukkaavat heidän etnistä ja uskonnollista identiteettiään.

Turkkilainen ihmisoikeusjärjestö IHD on reagoinut voimakkaasti määräystä vastaan, ja se on aloittanut äskettäin yhdessä ihmisoikeuksien puolustajien kanssa kampanjan, jotta Turkin hallitus kumoaisi määräyksen ja lopettaisi loukkaukset. Koulutusministeriön 14. huhtikuuta 2003 antama määräys on jyrkässä ristiriidassa sen kanssa, mitä Turkilta edellytetään esimerkiksi Euroopan ihmisoikeusyleissopimuksen mukaan.

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä, jotta Turkin hallitus saataisiin kumoamaan määräys ja lopettamaan näihin etnisiin ja uskonnollisiin vähemmistöihin kohdistuvat loukkaukset?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(24. marraskuuta 2003)

Komissio on tietoinen Turkin koulutusministeriön 14. huhtikuuta 2003 lähettämästä yleiskirjeestä, jonka mukaan koulujen on järjestettävä ainekirjoituskilpailuja ja kokouksia, joiden aiheena on armenialaisten, Pontuksen kreikkalaisten ja assyrialaisten väitteiden kieltäminen.

Komissio on ottanut asian esiin Turkin viranomaisten kanssa käymissään säännöllisissä keskusteluissa. Asiaa on käsitelty komission määräaikaiskertomuksessa 5. marraskuuta 2003 ([1]).

Komissio on yleisemminkin tietoinen vähemmistöjen kohtaamista ongelmista Turkissa ja seuraa edelleen tarkkaan niiden kohtelua.

([1]) KOM(2003) 676 lopullinen.

(2004/C 88 E/0137)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3045/03

esittäjä(t): Proinsias De Rossa (PSE) komissiolle

(17. lokakuuta 2003)

Aihe: Lapsityö

Komission jäsen Neilson lupasi vastauksessaan suulliseen kysymykseeni H-0405/03 [1], että hän harkitsee mahdollisuutta tukea kansainvälisen työjärjestön (ILO) lapsityön poistamista koskevaa kansainvälistä ohjelmaa ja sitä, onko mahdollista lisätä lapsityöongelma komission ja ILOn yhteisten tavoitteiden ja arvojen alustavaan luetteloon ehdotetussa EU:n ja ILO:n välisessä strategisessa kumppanuudessa.

Voiko komissio tehdä yhteenvedon tähänastisesta kehityksestä ja kertoa, miten se aikoo saada riittävät varat käytettäväksi, jotta konkreettiset jatkotoimenpiteet tällä alueella ovat mahdollisia?

[1] Suullinen vastaus 1.7.2003.

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(21. marraskuuta 2003)

Komissio viimeistelee vuoden 2003 lopussa strategista kumppanuutta kansainvälisen työjärjestön (ILO) kanssa kehitysyhteistyön alalla. Kumppanuuden ensisijaisena painopistealueena on kehitettävä strategista lähestymistapaa lapsityön poistamiseksi peruskoulutusta lisäämällä.

Tämän strategian tarkoituksena on tarttua koulutusasioihin lapsityön torjumisen yhteydessä. Se on erityisen merkityksellistä, kun otetaan huomioon komission ponnistelut Koulutusta kaikille -ohjelman yhteydessä. Yhteisön koulutukseen ja harjoitteluun sekä koulutuksen saamiseen kaikkien ulottuville liittyvän politiikan ensisijaisia tavoitteita ja vuosituhannen kehitystavoitteita ei voida saavuttaa käsittelemättä työssä käyvien kouluikäisten lasten ongelmaa.

Tässä yhteydessä olisi hyödyllistä tunnistaa tämän ilmiön perussyyt, eli laissa lapsille suotujen oikeuksien ja sen todellisuuden välinen kuilu, jossa he elävät päivittäin. Tähän voitaisiin keskittyä hyvin ajoitetuissa toimissa, joissa yhteisön verkostot auttavat ja tukevat köyhiä perheitä paikallisella tasolla.

Lapsityötä ja koulutusta koskevan strategian on tässä pilottivaiheessa käsiteltävä erityisesti Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren aluetta, ja komissio varautuu siihen, että AKT-valtioiden sisäisessä yhteistyössä turvaudutaan Euroopan kehitysrahaston määrärahoihin.

Toimintakumppaniksi tulee kansainvälisen työjärjestön (ILO) lapsityön poistamista koskeva kansainvälinen ohjelma (IPEC). Tämä strateginen toimi täydentää nykyistä ILO-IPEC-ohjelmaa. Sen rahoituksessa keskitytään toimiin, jotka eivät kuulu ILO-IPECin tavanomaiseen toimintaan. IPECin interventiot ovat ensinnäkin laajasti ottaen kehittyneimpiä Aasiassa ja Latinalaisessa Amerikassa, kun taas komission rahasto antaa mahdollisuuden lisätä AKT-valtioihin kohdennettuja toimia. Kerättyä kokemusta ja parhaita toimintatapoja Aasiasta ja Latinalaisesta Amerikasta käytetään kohdennettujen toimien edistämiseen AKT-valtioissa pakkotyössä olevien lasten saamiseksi perusasteen koulutukseen ja saattamaan se päätökseen. Toiseksi tämä rahasto tukee koulutukseen kohdennettuja toimia.

(2004/C 88 E/0138)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3133/03

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(23. lokakuuta 2003)

Aihe: Angola — Falcone

Angolan hallitus nimitti Pierre Falconen, jonka väitetään olevan aseiden salakuljettaja ja jota vastaan on vireillä kanne ranskalaisessa tuomioistuimessa, ministerineuvokseksi Angolan Unescon-lähetystöön. Angolan oppositiopuolueet ja kansainvälinen lehdistö ovat kritisoineet nimitystä ja myös Unesco on suhtautunut asiaan varauksella.

Asia on huolestuttava koska kansainvälinen myötämielisyys Angolaa kohtaan voi tästä syystä vähetä juuri nyt kun Angola tarvitsee ulkoista apua kauan kestäneen sisällissodan päätyttyä pysyvän rauhan aikaansaamiseksi. Olisi toivottavaa, että tämä asia haittaisi mahdollisimman vähän Euroopan unionin kanssa tehtävää yhteistyötä ja ettei kovasti odotetun ja monta kertaa epäsuotuisten olosuhteiden vuoksi lykätyn avunantajamaiden konferenssin valmistelua ja järjestämistä tarvitsisi jälleen kerran perua ja siten pettää Angolan kansan odotuksia ja viivästyttää maan jälleenrakentamisen käynnistymistä.

— Miten komissio suhtautuu tähän nimitykseen? Onko komissio kommentoinut tai aikooko se kommentoida asiaa?

— Katsooko komissio, että kyseinen nimitys vaikuttaa Angolan viranomaisten uskottavuuteen? Onko tämä asia vaikuttanut yhteisön Angolaa koskeviin kehitysyhteistyöohjelmiin tai onko se vaikeuttanut tai vaikeuttaako se avunantajamaiden konferenssin valmistelua?

— Onko komissio ilmaissut tai aikooko se ilmaista Angolan hallitukselle kantansa tai huolestuneisuutensa, jos se on huolestunut, edellä mainituista seikoista?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(21. marraskuuta 2003)

Pierre Falconen nimitystä ministerineuvokseksi Angolan pysyvään Unescon-lähetystöön on pohdittava ensi sijassa asianmukaisella diplomaattisella tasolla. Tällaista yksityistapausta on tutkittava laajemmassa yhteydessä, jonka muodostaa Angolan pitkä taival sisällissotaa käyvästä maasta avoimeksi, osallistuvaksi ja vastuulliseksi demokratiaksi, mutta se voi todella heikentää Angolan uskottavuutta.

Euroopan yhteisön interventiot ovat osa pitkän aikavälin yhteistyöstrategiaa Angolan kanssa, eivätkä yksittäiset ajankohtaiset asiat periaatteessa vaikuta niihin. Komissio on sitä mieltä, että tällä tapahtumalla, niin epämiellyttävä kuin se onkin, ei todennäköisesti ole haitallisia vaikutuksia avunantajamaiden konferenssin valmisteluihin, kunhan kansainvälisen valuuttarahaston IMF:n kanssa käytävä vuoropuhelu, jonka tavoitteena on päästä sopimukseen ja esittää uskottava köyhyydenpoistostrategia, edistyy. Kansainvälinen yhteisö pitää näitä kahta elementtiä ensiarvoisen tärkeinä avunantajien konferenssin onnistumisen kannalta.

Komission tehtävänä tai aikomuksena ei ole keskustella tällaisista yksittäisistä asioista Angolan hallituksen kanssa. Angolan kanssa käytävän Cotonoun sopimuksen 8 artiklan mukaisen poliittisen vuoropuhelun yhteydessä edellytetään, että aiheina ovat myös avoimuus ja hyvä hallintotapa, jolloin keskustellaan myös arvoisan parlamentin jäsenen esittämän tapauksen laajemmasta yhteydestä. Myös neuvoston 13. lokakuuta 2003 tekemissä päätelmissä korostetaan, että unioni on valmis tukemaan Angolan hallitusta korruption torjunnassa.

(2004/C 88 E/0139) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3143/03**

esittäjä(t): Stavros Xarchakos (PPE-DE) komissiolle

(23. lokakuuta 2003)

Aihe: Yksityisautojen hinnat Kreikassa ja dieselmoottoreiden kieltäminen Ateenassa ja Thessalonikissa

Kreikan hallitus ilmoitti jokin aika sitten (muutama kuukausi ennen kansallisia vaaleja) uusien yksityiskäyttöön ostettavien autojen veron alentamisesta.

Tämän ilmoituksen tuloksena odotetaan lähinnä suurella moottorilla (yli 2 000 kuutiota) varustettujen autojen hintojen alentuvan, vaikka ne tästä huolimatta ovat jatkossakin kalliimpia kuin vastaavat autot muissa Euroopan unionin maissa.

Myyntihintojen alentuminen on suhteessa huomattavasti pienempi 1 800–2 000 kuution moottorilla varustettujen autojen kohdalla (joihin kuuluu korkean aktiivisen ja passiivisen turvavarustuksen omaavia ajoneuvoja), joten nämä autot pysyvät erittäin kalliina kreikkalaisille kuluttajille, joilla lisäksi on unionin alhaisimmat palkat ja joiden vuositulot henkeä kohden ovat vain 69 prosenttia yhteisön keskiarvosta (Eurostatin vuotta 2002 koskevien tietojen mukaan).

Euroopan parlamentin ympäristövaliokunnassa käytyjen keskustelujen aikana on toistuvasti huomautettu, että nykyaikaisilla dieselmoottoreilla on huomattavasti alhaisemmat saastepäästöt ja samankaltaiset hevosvoimat kuin bensiinimoottoreilla (koska turboahtimien käyttö on laajalle levinnyttä). Rikkoutuneista katalysaattoreista (joita käytetään lyijytöntä bensiiniä käyttävissä moottoreissa) tulevat päästöt ovat tunnetusti erityisen vaarallisia ihmisten terveydelle, ja on huomattava, että Ateenassa ja Thessalonikissa dieselmoottorilla varustettujen yksityisautojen liikennöinti on kielletty. Kaiken tämän tuloksena on vaarallisten saasteiden päätyminen ilmakehään (lähinnä Ateenassa, jossa on yli kaksi miljoonaa ajoneuvoa), ja myös kreikkalaisille kuluttajille koituu huomattavasti enemmän kustannuksia, koska tunnetusti lyijytön bensiini on kalliimpaa kuin dieselpolttoaine ja bensiinimoottoreilla on suurempi kulutus kuin dieselmoottoreilla.

Millä tavoin komissio voi ryhtyä toimiin kreikkalaisten viranomaisten suuntaan, jotta yksityisautojen verotusta (ja siten vähittäismyyntihintoja) alennettaisiin 1 800–2 000 kuution luokassa, joka kiinnostaa (kustannusten vuoksi) enemmän kreikkalaisia kuluttajia? Onko nykyaikaisilla dieselmoottoreilla varustettujen yksityisautojen liikkumisen kieltäminen Kreikan kahdessa suurimmassa kaupungissa järkevää ja ympäristön kannalta johdonmukaista? Mihin toimiin komissio on tähän mennessä ryhtynyt kahdessa edellä mainitussa asiassa ja mitä vastauksia kreikkalaiset viranomaiset ovat antaneet?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(17. joulukuuta 2003)

Komissio haluaisi ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että raskaiden tavaraliikenteen ajoneuvojen vuotuisia veroja ja maksuja koskeviin yleisiin sääntöihin liittyvää poikkeusta lukuun ottamatta yhteisön lainsäädännöllä säännellään tai yhdenmukaistetaan hyvin vähän jäsenvaltioissa henkilöautoihin sovellettavia kansallisia verotussäännöksiä. Tämän vuoksi on yksittäisten jäsenvaltioiden tehtävä antaa henkilöautojen verotusta koskevia kansallisia säännöksiä, joiden on oltava EY:n perustamissopimuksen yleisten periaatteiden mukaisia. Säännökset eivät myöskään saa lisätä jäsenvaltioiden väliseen kauppaan liittyviä rajanylitysmuodollisuuksia, ja niiden on noudatettava syrjimättömyyden periaatetta.

Komissio on tietoinen siitä, että rekisteröintiverotuksessa on suuria eroja niiden jäsenvaltioiden välillä, joissa kyseistä veroa vielä sovelletaan. Syyskuussa 2002 annetussa tiedonannossa henkilöautojen verotuksesta unionissa [1] komissio ehdottaa, että jäsenvaltiot poistaisivat rekisteröintiverotuksen tai alentaisivat sitä huomattavasti viidestä kymmeneen vuotta kestävän siirtymäajan kuluessa. Tiedonanto sisältää myös poliittisia toimenpiteitä, joiden avulla luodaan suorempi yhteys uusien henkilöautojen verotuksen tason ja hiilidioksidipäästöjen välille. Parlamentti antoi tiedonannosta myönteisen lausunnon 5. ja 6. marraskuuta 2003 pidetyssä täysistunnossa.

Komissio huomauttaa, että jäsenvaltioiden on hyväksyttävä neuvostossa yksimielisesti kaikki ne aloitteet, joita komissio mahdollisesti tekee neuvostossa ja parlamentissa käytävien henkilöautojen verotuksen lähentämiseen liittyvien keskustelujen tulosten perusteella.

Mitä tulee dieselkäyttöisten henkilöautojen kieltämiseen kahdessa Kreikan suurimmassa kaupungissa, komissio haluaa muistuttaa, että kun arvioidaan dieselkäyttöisten henkilöautojen ympäristövaikutuksia, olisi tehtävä ero ilman epäpuhtauksiin ja ilmastonmuutokseen liittyvien kysymysten välillä. Verrattuna bensiinikäyttöisiin henkilöautoihin nykyaikaiset dieselkäyttöiset henkilöautot vähentävät hiilidioksidipäästöjä, ja tämä on ilmastonmuutoksen kannalta keskeinen kysymys. Toisaalta dieselkäyttöisten henkilöautojen ilman laatua heikentävät päästöt, esimerkiksi hiukkaspäästöt ja typen oksidien päästöt, ovat kuitenkin selvästi suuremmat. Tällaisten päästöjen ilmassa olevien pitoisuuksien raja-arvoja säännellään ilmassa olevien rikkidioksidin, typpidioksidin ja typen oksidien, hiukkasten ja lyijyn pitoisuuksien raja-arvoista 22 päivänä huhtikuuta 1999 annetulla neuvoston direktiivillä 1999/30/EY [2], jossa määritetään pitoisuuksien raja-arvot ja ylitysmarginaalit. Ilmanlaatua koskevan puitedirektiivin nojalla komissiolle toimitettujen raporttien perusteella raja-arvot ja ylitysmarginaalit ylitetään edelleenkin Attican alueella, ja tämän vuoksi on otettava käyttöön tai jatkettava toimia, jotka kohdistuvat tiettyihin päästöjen lähteisiin, edellyttäen, että nämä toimet ovat EY:n perustamissopimuksen mukaisia.

Mikäli arvoisa jäsen haluaa tarkempia tietoja ilman epäpuhtauksista Kreikassa, kehotamme häntä tutustumaan vastaukseen, jonka komissio antoi Antonios Trakatellisin esittämään kirjalliseen kysymykseen E-3217/03 [3].

[1] KOM(2002) 431 lopullinen.
[2] EYVL L 163, 29.6.1999.
[3] EUVL C 78 E, 27.3.2004, s. 791.

(2004/C 88 E/0140) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3159/03**

esittäjä(t): Dirk Sterckx (ELDR) komissiolle

(24. lokakuuta 2003)

Aihe: Muuttokuljetuksiin erikoistuneiden liikkeiden epätasa-arvoinen kohtelu tuotaessa muuttoirtaimistoa EU:hun kolmansista maista ja asetuksen (ETY) N:o 918/83 erilaiset tulkinnat

Silloin kun tuodaan muuttotavaroita EU:n ulkopuolelta Yhdistyneen kuningaskunnan, Alankomaiden ja Ruotsin läpi johonkin toiseen jäsenvaltioon, vastaavien maiden tulliviranomaiset vapauttavat kyseiset tavarat tuontitullimaksuista ja arvonlisäverosta koko Euroopan unionin alueella.

Sitä vastoin osa jäsenvaltioista kuten Belgia antaa kolmansien maiden entisille asukkaille näiden tullessa EU:hun T-lomakkeen, joka koskee kuljetuksia yhteisön ulkopuolelta. Näin ollen muuttotavarat vapautetaan tuontitulleista ja arvonlisäverosta vain määränpäänä olevan maan rajalle asti, jossa niiden tuonnista on ilmoitettava. Näin ollen tuontitullien ja arvonlisäverojen poistamisesta päättävät määränpäänä olevan valtion tulliviranomaiset.

On ilmeistä, että muuttokuljetuksiin erikoistuneet jäsenvaltioissa toimivat liikkeet, jotka soveltavat T-lomakkeen mukaista menettelyä, ovat epäedullisessa asemassa verrattuina kilpailijoihinsa Yhdistyneessä kuningaskunnassa, Alankomaissa ja Ruotsissa. Yhä suurempi osa asiakkaista käyttää joustavien järjestelyjen takia englantilaisten, alankomaalaisten tai ruotsalaisten muuttoliikkeiden palveluja.

1. Onko asetuksen (ETY) N:o 918/83 [1] artiklan 128 mukaista, että jäsenvaltio, johon tullaan (eri jäsenvaltio kuin varsinainen määränpäävaltio) myöntää heti tuontitulleista ja arvonlisäverosta vapautuksen, joka koskee koko yhteisön aluetta?

2. Mikäli vastaus on myönteinen, onko Belgian tarkistettava menettelyään, johon kuuluu T-lomake, ja otettava käyttöön asetuksen (ETY) N:o 918/83 mukainen menettely, jossa vapautetaan välittömästi tuontitulleista ja arvonlisäverosta?

3. Mikäli vastaus on kielteinen, onko tuontitulleista ja arvonlisäveroista välittömästi vapauttava menettely, kuten esimerkiksi Yhdistynyt kuningaskunta asiaa soveltaa, asetuksen (ETY) N:o 918/83 vastainen?

(1) EYVL L 105, 23.4.1983, s. 1.

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(11. joulukuuta 2003)

1. Kun jäsenvaltioiden tulliviranomaiset luovuttavat kolmannesta maasta tulevat muuttotavarat vapaaseen liikkeeseen ja vapauttavat ne tuontitullimaksuista ja arvonlisäverosta, ne soveltavat kahteen eri säädökseen perustuvaa lainsäädäntöä. Vapautus tuontitullimaksuista perustuu neuvoston asetuksen (ETY) N:o 918/83 (1) 2—10 artiklaan ja vapautus arvonlisäverosta kansallisiin verotussäännöksiin, joilla pannaan täytäntöön neuvoston direktiivin 77/388/ETY (2) 14 artikla ja neuvoston direktiivin 83/181/ETY (3) 2—10 artikla.

Komissio hahmotteli tällaisten muuttotavaroiden tulliselvitystä koskevat periaatteet vastauksessaan arvoisan jäsenen Peijsin kirjalliseen kysymykseen E-0243/02 (4) ja katsoi, että neuvoston asetuksen (ETY) N:o 918/83 128 artiklaa ei sovelleta näihin tuontitavaroihin.

Asetuksen 128 artiklaa sovelletaan ainoastaan tavaroihin, joita vastaanottajan eli tavaranhaltijan on käytettävä erityisellä tavalla saadakseen maksusta erityisen vapautuksen. Asetuksen (ETY) N:o 918/83 7 artiklan 1 kohdassa määritellyissä muuttotavaroita koskevissa rajoituksissa edellytetään kuitenkin pelkästään, että muuttotavarat säilyvät kokonaan tavaranhaltijan omaisuutena kahdentoista kuukauden ajan. Tänä aikana tavaranhaltija voi käyttää tavaroita haluamaansa tarkoitukseen. Hän voi käyttää niitä esimerkiksi uuden asuntonsa sisustamiseen tai varastoida ne muuttoyhtiön tiloihin. Näin ollen komissio katsoo, että 7 artiklan 1 kohdan rajoitus ei synnytä velvollisuutta käyttää tavaroita erityistarkoituksiin, niin kuin 128 artiklassa edellytetään. Komissio tulkitsee tätä rajoitusta siten, että sillä pyritään estämään tavaroiden kaupallinen hyödyntäminen ja että se tässä suhteessa muistuttaa asetuksen (ETY) N:o 918/83 29 artiklan (tavarat, jotka yksityishenkilö lähettää toiselle yksityishenkilölle) tai 45 artiklan (matkustajien henkilökohtaisiin matkatavaroihin sisältyvät tavarat) rajoituksia.

Koska neuvoston direktiivin 83/181/ETY 2—10 artiklan säännökset ovat melkein samanlaiset kuin asetuksen (ETY) N:o 918/83 vastaavien artiklojen säännökset, jäsenvaltioiden arvonlisäverolainsäädännön tulisi vastata muuttotavaroiden osalta yhteisön tullimääräyksiä. On kansallisten viranomaisten harkintavallassa päättää, miten ne haluavat varmistaa, että tavaranhaltija noudattaa asetuksen (ETY) N:o 918/83 7 artiklan 1 kohdan rajoituksia ja kansallisen arvonlisäverolainsäädännön vastaavia säännöksiä. Säännösten noudattamista ei kuitenkaan tulisi valvoa siten, että tavaranhaltijalle syntyy ylimääräisiä kustannuksia eikä siten, että menetelmä poikkeaa liiaksi edellisessä kohdassa mainituissa esimerkeissä sovellettavista menetelmistä.

2. ja 3. Kuten kirjalliseen kysymykseen E-0243/02 annetussa vastauksessa jo todettiin, kolmannesta maasta yhteisöön muuttava henkilö — tai kolmas osapuoli hänen puolestaan — esittää vapaaseen liikkeeseen luovuttamista ja tullimaksuista ja arvonlisäverosta vapauttamista koskevan pyynnön siinä yhteisön tullitoimipaikassa, jonka tavaranhaltija valitsee tätä tarkoitusta varten. Kuten edellä on selostettu, jäsenvaltioilla on kuitenkin jossain määrin harkintavaltaa vaadittavien asiakirjojen osalta. Tämä harkintavalta juontaa juurensa jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön eroista, jotka liittyvät hallinnollisiin menettelyihin ja maahan muuttavaa henkilöä koskeviin vaatimuksiin. Jäsenvaltioiden tulliviranomaiset eivät saisi kuitenkaan käyttää harkintavaltaansa niin, että seurauksena on syrjivä tullauskohtelu kyseiseen maahan asettuvien henkilöiden ja toiseen yhteisön jäsenvaltioon asettuvien henkilöiden välillä. Koska muuttava henkilö päättää normaalisti itse pyynnön esityspaikasta eri syiden, myös eri jäsenvaltioissa voimassa olevien menettelyjen ja vaatimusten perusteella, mahdollisia ovat sekä menettely, jossa tavara luovutetaan vapaaseen liikkeeseen yhteisöön tultaessa, että menettely, jossa se vapautetaan missä tahansa muussa jäsenvaltiossa. Jälkimmäisessä tapauksessa T-lomake on tarpeen sen varmistamiseksi, että tavara kuljetetaan paikkaan, jossa se vapautetaan.

Jos arvoisalla parlamentin jäsenellä tai jollakulla muulla on hallussaan asiakirja-aineistoa, joka osoittaa, että nämä viranomaiset ovat rikkoneet joitakin tiettyjä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 918/83 tai neuvoston direktiivin 83/181/ETY oikeudellisia säännöksiä, tämän henkilön on etujensa puolustamiseksi joko tehtävä asiasta komissiolle virallinen valitus tai noudatettava jäsenvaltioiden lainsäädännössä tällaisten tapausten varalle säädettyjä normaaleja oikeusmenettelyjä.

([1]) Yhteisön tullittomuusjärjestelmän luomisesta 28 päivänä maaliskuuta 1983 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 918/83.

([2]) Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17 päivänä toukokuuta 1977 annettu kuudes neuvoston direktiivi 77/388/ETY, EYVL L 145, 13.6.1977.

([3]) Neuvoston direktiivi 83/181/ETY, annettu 28 päivänä maaliskuuta 1983, direktiivin 77/388/ETY 14 artiklan 1 kohdan d alakohdan soveltamisalasta vapautettaessa tietty tavaroiden lopullinen maahantuonti arvonlisäverosta, EYVL L 105, 23.4.1983.

([4]) EYVL C 301 E, 5.12.2002.

(2004/C 88 E/0141) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3163/03**

esittäjä(t): Bill Miller (PSE) komissiolle

(24. lokakuuta 2003)

Aihe: Unkarin aluepolitiikka

Mitä aluepolitiikkoja Unkarissa on toteutettu? Miten liittymistä edeltäviä ohjelmia/tukia on käytetty/jaettu Unkarissa (esim. kunkin ohjelman tuen hakijoiden/saajien määrä/tyyppi (yksityinen, valtiollinen, osuustoiminnallinen); alueellinen jakauma; keskeisten hankkeiden onnistuminen/kustannukset/toteutuspaikka; Ispa/Phare/Sapard-varojen käyttö; EU:n hankkeiden integrointi Unkarin hallituksen omiin maaseudun kehittämisohjelmiin; EU:n pitkän aikavälin tavoitteet Unkarin aluepolitiikalle liittymisen jälkeen)?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(19. marraskuuta 2003)

Se, että Unkari pitää aluekehitystä tärkeänä, ilmenee vuoden 1996 laissa aluekehityksestä ja kaavoituksesta. Lain perusteella on perustettu nykyisin toimivia aluekehitysneuvostoja. Aluekehitysstrategioita on määritelty sekä alustavassa kansallisessa kehittämissuunnitelmassa (2000—2002) että sen jälkeen laaditussa kansallisessa kehittämissuunnitelmassa (2003—2006).

Euroopan yhteisöjen komissio on tukenut liittymistä edeltävien rahastojen avulla (Phare, Ispa ja Sapard) Unkarin valmistautumista siihen, että se tulevaisuudessa osallistuu unionin aluepolitiikkaan ja siten myös rakenne- ja koheesiorahastojen hallinnointiin ja käyttöön.

Phare-varoista on myönnetty vuodesta 1998 alkaen laaja-alaista instituutioiden rakentamistukea (12,5 miljoonaa euroa eri varainhoitovuosina) institutionaalisten rakenteiden perustamiseksi ja vahvistamiseksi, edellytysten luomiseksi unionin rakenne- ja koheesiorahastojen moitteettomalle ja tehokkaalle hallinnoinnille ja ohjelmointiprosessin tukemiseksi. Unkarille myönnetään myös tukea asianmukaisen hankkeiden käsittelykoneiston luomiseen (15 miljoonaa euroa). Phare-varoista rahoitettu toiminta jatkuu vielä vuonna 2004 Unkarin avustamiseksi rakennerahastojen toimenpiteiden ensimmäisessä vaiheessa.

Phare-varoista on myös avustettu investointitoimintaa, ja tältä osin kaudelle 2002—2003 on laadittu erityinen ”alaohjelma”. Sen pääasiallisena tavoitteena on tarjota tukea, joka noudattaa tarkemmin Tavoite 1 -ohjelman lähestymistapaa rakennerahastoihin. Tämä ohjelma, joka perustuu alustavaan kansalliseen kehittämissuunnitelmaan ja saa rahoituksensa Phare-ohjelmasta (84 miljoonaa euroa) ja Unkarin hallitukselta (66,23 miljoonaa euroa), keskittyy kolmeen toimenpiteeseen, joiden tarkoituksena on tukea pitkäaikaistyöttömien (ja erityisesti romanien) uudelleenintegrointia työmarkkinoille, tietotekniikan ottamista käyttöön ala-asteen kouluissa ja paikallisen kehityksen edistämistä.

Yleisesti ottaen Phare-ohjelma on suuresti auttanut Unkaria liittymiseen valmistautumisessa sekä yleisellä tasolla että erityisesti suhteessa rakennerahastojen täytäntöönpanoon. Instituutioita on vahvistettu, henkilökuntaa on koulutettu ja pilottihankkeita aloitettu, ja vuosien 2002–2003 taloudellisen ja sosiaalisen yhdentymisen alaohjelman yhteydessä koko maa osallistui ensimmäistä kertaa yhtenäisen ohjelman laatimiseen ja täytäntöönpanoon.

Lisätietoja vuosien 1998–2003 Phare-ohjelmista ja tarkempia tietoja alaohjelmien määrärahoista on saatavissa seuraavalta Internet-sivulta: (http://europa.eu.int/comm/enlargement/financial_assistance.htm).

Ispa-ohjelman (liittymistä edeltävä rakennepolitiikan väline) osalta Unkari on lisäksi saanut Ispa-varoista 88,3 miljoonaa euroa vuonna 2000, 90,8 miljoonaa euroa vuonna 2001, 94,2 miljoonaa euroa vuonna 2002 ja saa 94,5 miljoonaa euroa vuonna 2003. Tuki on jakautunut karkeasti ottaen tasan ympäristö- ja liikennehankkeille. Kolmen ensimmäisen toimenpidevuoden aikana kaikista Ispan määrärahoista on tehty maksusitoumukset. Unkarin hallitus on myös laatinut liikennettä ja ympäristöä koskevat strategia-asiakirjat.

Tarkempia tietoja yksittäisistä Ispa-hankkeista on saatavissa seuraavalta Internet-sivulta: (http://europa.eu.int/comm/regional_policy/funds/ispa/ispa_fr.htm).

Unkarin Sapard-ohjelman (liittymistä edeltävä maatalouden ja maaseudun kehittämisen väline) komissio on hyväksynyt lokakuussa 2000. Ohjelmassa ennakoidaan maatalousalan ja jalostusteollisuuden kilpailukyvyn paranevan ja keskitytään ympäristönsuojeluun, ja sen avulla pyritään edistämään maaseutualueiden sopeutumiskykyä. Kaudella 2000–2003 keskimääräinen vuosittainen julkinen rahoitus on 50,5 miljoonaa euroa, josta 38,7 miljoonaa euroa on yhteisön rahoitusosuutta. Syyskuun lopussa 2003 on hyväksytty 541 Sapard-hanketta, joita koskevat maksusitoumukset ovat arvoltaan yhteensä noin 40 miljoonaa euroa.

(2004/C 88 E/0142) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3185/03**

esittäjä(t): Geoffrey Van Orden (PPE-DE) komissiolle

(27. lokakuuta 2003)

Aihe: Verottomat kiintiöt Kanarian saarilla

Miksi Kanarian saaret voivat soveltaa muita EU:n osia tiukempia kiintiöitä EU:n kansalaisiin, jotka tuovat maahan tai vievät sieltä verottomia tuotteita?

Jos tämä perustuu poikkeukseen tavanomaisista EU:n säännöistä, milloin tämän poikkeuksen on määrä päättyä?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(17. joulukuuta 2003)

Tietyt alueet, myöskään Kanariansaaret, eivät kuulu yhteisön verotusalueeseen [1] etupäässä historiallisista tai maantieteellisistä syistä. Koska Kanariansaaret on yhteisön verotusalueen ulkopuolella, se voi asettaa unionista saapuville matkailijoille sellaisia tavaroiden tuonti- ja vientirajoituksia, jotka poikkeavat muualla yhteisössä sovellettavista rajoituksista.

Kanariansaarille myönnetyn erityisaseman voimassaololla ei ole määräaikaa. Erityisasema voidaan kuitenkin poistaa komission aloitteesta [2] esittämällä tarvittavia ehdotuksia tai valmisteveron osalta Espanjan ilmoituksesta [3].

[1] Ks. kuudes neuvoston direktiivi 77/388/ETY, annettu 17 päivänä toukokuuta 1977, jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste, 3 artiklan 3 kohta, EYVL L 145, 13.6.1977, sekä neuvoston direktiivi 92/12/ETY, annettu 25 päivänä helmikuuta 1992, valmisteveron alaisia tuotteita koskevasta yleisestä järjestelmästä sekä näiden tuotteiden hallussapidosta, liikkumisesta ja valvonnasta, 2 artikla, EYVL L 76, 23.3.1992.

[2] Ks. kuudennen alv-direktiivin 3 artiklan 5 kohta.

[3] Ks. direktiivin 92/12/ETY 2 artiklan 2 kohta.

(2004/C 88 E/0143) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3223/03**

esittäjä(t): Anna Karamanou (PSE) komissiolle

(31. lokakuuta 2003)

Aihe: Kuolemaantuomitut lapset Filippiineillä

Amnesty International -järjestön tuore raportti paljastaa, että Filippiineillä on kuolemaantuomittuja lapsia vankiloissa odottamassa teloitustaan. Lapsen oikeuksista tehdyn yleissopimuksen mukaan, jonka Filippiinit on allekirjoittanut, ja myös maan kansallisen lainsäädännön mukaan rikokseen alle 18-vuotiaina syyllistyneitä lapsirikollisia ei voida tuomita kuolemaan eikä teloittaa. On siis selvää, että Filippiinit rikkoo noudattamallaan käytännöllä sekä kansallista että kansainvälistä oikeutta.

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä painostaakseen Filippiinien hallitusta omaksumaan täysin myös käytännössä kansallisessa ja kansainvälisessä oikeudessa säädetyt rajoitukset, jotka koskevat lapsirikollisille langetettavia rangaistuksia?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(3. joulukuuta 2003)

Komissio on parlamentin jäsenen tavoin huolissaan väitteistä, jotka koskevat lasten kuolemantuomioita Filippiineillä.

Komissio vahvistaa, että Filippiinit on allekirjoittanut lapsen oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen ja että tämän sopimuksen mukaisesti Filippiinien rikoslain 47 artiklassa todetaan, että rikokseen alle 18-vuotiaina syyllistyneitä ei voida tuomita kuolemaan.

Tutkimuksesta ilmenee, ettei syytetyn ikää välttämättä mainita tuomioistuimen käsiteltäväksi menevään tapaukseen liittyvissä asiakirjoissa. Tuomarit eivät järjestelmällisesti selvitä asiaa, ja ikä otetaan huomioon tuomioistuimen tuomiossa ainoastaan siinä tapauksessa, että puolustus ottaa asian esille. Tämä on erityisen ongelmallista niiden kannalta, joilla ei ole varaa yksityisen oikeusavustajan palkkaamiseen. Ongelmaa mutkistaa vielä se, että joillakin tuomituista ei ole syntymätodistusta, minkä vuoksi heidän alaikäisyytensä todistaminen on vaikeaa.

Filippiineillä on tällä hetkellä 17 kuolemaantuomittua, joiden väitetään olleen alaikäisiä tuomionsa perusteena olevien rikosten tekohetkellä. Filippiineillä toimiva Jesuit Prison Service Foundation -säätiö saattoi tämän asian maan korkeimman oikeuden tietoon. Korkein oikeus on nyt määrännyt alueoikeuden varmistamaan näiden henkilöiden iän.

Komissio on Manilan-lähetystönsä kautta ja yhdessä jäsenvaltioiden Filippiineillä sijaitsevien edustustojen kanssa seurannut tiiviisti kuolemanrangaistusasian kehittymistä ja on useaan otteeseen troikan välityksellä ilmaissut huolestuneisuutensa asiasta Filippiinien hallitukselle.

Kuolemanrangaistuskysymys liittyy edelleen myös komission Filippiinejä koskevaan kehitysyhteistyöpolitiikkaan. Komissio tukee demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevan eurooppalaisen aloitteen (EIDHR) yhteydessä paikallisia kansalaisjärjestöjä ja elimiä, jotka toimivat aktiivisesti kuolemanrangaistuksen poistamiseksi.

Tätä varten on sidottu varoja marraskuusta 2000 lähtien yhteensä 805 798 euroa, joilla on rahoitettu esimerkiksi seuraavia toimia: maksuttoman oikeusavun järjestäminen vähävaraisille kuolemaantuomituille, lakimiesten ja tuomareiden koulutus, tuomion jälkeinen DNA-testaus (jotta löydettäisiin todisteita, jotka voivat helpottaa väärien tuomioiden muuttamista), tutkimustyö ja painostustoiminta.

Kuten alaikäisten tuomitseminen kuolemaan osoittaa, Filippiinien oikeusjärjestelmässä on joukko puutteita. Komissio on määrittänyt oikeusjärjestelmän yhdeksi tärkeimmistä tuettavista aloista, ja se tulee rahoittamaan hyvän hallintotavan ohjelmaa, jolla pyritään parantamaan köyhien oikeussuojaa.

Filippiinien edustajainhuone ja senaatti ovat esittäneet ehdotuksen laiksi kuolemanrangaistuksen poistamisesta. Valiokuntakäsittelyn päätyttyä toukokuussa 2003 ehdotus on nyt valmiina kongressin molempien kamareiden käsittelyyn. Vaikka kuolemanrangaistuksen poistamista ajavat ryhmät näyttävät keränneen riittävästi tukea, jotta lakiehdotus tulee hyväksytyksi molemmissa kamareissa, todennäköisyys sille, että näin tapahtuu, kuitenkin pienenee toukokuun 2004 vaalien lähestyessä, sillä kuolemanrangaistus on edelleen kiistanalainen kysymys Filippiineillä.

(2004/C 88 E/0144) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3244/03**

esittäjä(t): Margrietus van den Berg (PSE) komissiolle

(3. marraskuuta 2003)

Aihe: Verkosto kehityspolitiikan yhdenmukaistamiseksi (Policy Coherence for Development)

Alankomaiden aloitteesta perustettiin hiljattain verkosto kehityspolitiikan yhdenmukaistamiseksi. Tavoitteena on edistää EU:n jäsenvaltioiden välillä tietojenvaihtoa yhdenmukaistamista koskevista asioista.

1. Voisiko komissio kertoa, kuinka verkosto toimii?

2. Mitkä ovat tietojen vaihdosta saadut ensimmäiset tulokset?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(11. joulukuuta 2003)

Unionin kehitysyhteistyöasioista vastaavien pääjohtajien 2. ja 3. lokakuuta 2003 pidetyssä kokouksessa kehitysyhteistyön pääosaston alankomaalainen pääjohtaja Jacobus Richelle otti esille ehdotuksen kehityspolitiikan yhdenmukaistamisesta vastaavan virallisen asiantuntijaverkoston perustamiseksi. Verkoston tehtävänä on parantaa yhdenmukaistamistoimien edellytyksiä ja koordinointia ja asettaa sille konkreettiset tavoitteet. Verkoston jäsenet tiedottavat toisilleen kehitysyhteistyöhön liittyvistä poliittisista aloitteista ja kartoittavat mahdollisia epäyhdenmukaisuuksia.

Verkoston ensisijaisena tavoitteena on parantaa jäsenvaltioiden toimien yhteensovittamista. Jäsenvaltiot ilmoittavat toisilleen kehityspolitiikan yhdenmukaistamisen päänäkökohdista entistä aktiivisemmin ja tehostavat koordinointia: ne vaihtavat tietoja tekeillä olevista päätöksistä sekä toimittavat toisilleen kehityskysymyksiä koskevia analyyseja, kannanottoluonnoksia ja mahdollisia koordinointistrategioita. Tällaisen tietojen vaihdon todettiin helpottavan sen varmistamista, että kehitysnäkökohdat todella otetaan huomioon unionin päätöksenteossa.

Ehdotukseen suhtauduttiin myönteisesti.

Komissio valitsee edustajansa verkostoon.

Verkoston toiminta on vasta aluillaan. Kukin jäsenvaltio nimeää koordinaattorin, joka vastaa tietojen vaihdosta sekä yhdenmukaistamiskysymyksiin liittyvästä jäsenvaltioiden keskinäisestä ja komission kanssa tehtävästä yhteistyöstä. Ensisijaisten aiheiden luetteloa laaditaan parhaillaan.

(2004/C 88 E/0145) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3252/03**

esittäjä(t): Baroness Sarah Ludford (ELDR) komissiolle

(3. marraskuuta 2003)

Aihe: Entisen Jugoslavian alueen kansainvälinen rikostuomioistuin

Ulkosuhteiden neuvosto ilmaisi 13. lokakuuta syvän huolestuneisuutensa, että tietyt Länsi-Balkanin maat eivät edelleenkään tee täysimääräistä yhteistyötä entisen Jugoslavian alueen kansainvälisen rikostuomioistuimen (ICTY) kanssa, ja toisti, että on tehostettava pyrkimyksiä saattaa Radovan Karadžic, kenraali Ratko Mladic ja kenraali Aute Gotovina ICTY:hyn.

Neuvoston 16. huhtikuuta 2003 antamassa yhteisessä kannassa 2003/280/YUTP [1] määrätään matkustuskielto Euroopan unionissa tietyille ICTY:n toimeksiannon täytäntöönpanoa haittaaville henkilöille, millä on ollut myönteisiä seurauksia, erityisesti Bosniassa ja Hertsegovinassa.

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä laajentaakseen tässä yhteisessä kannassa lueteltujen henkilöiden luetteloa siten, että siihen sisällytetään henkilöt, jotka auttavat ICTY:ssä syytteeseen pantuja pakoilemaan oikeutta muualla alueella?

Ennen kaikkea kohdistetaanko matkustuskielto nyt Karadžicia, Mladicia ja Gotovinaa, joiden tukiverkostot Kroatiassa sekä Serbiassa ja Montenegrossa ICTY:n mukaan ovat huomattavat, suojeleviin henkilöihin?

[1] EUVL L 101, 23.4.2003, s. 22.

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(26. marraskuuta 2003)

Neuvoston 16. huhtikuuta 2003 antamassa yhteisessä kannassa 2003/280/YUTP hyväksyttiin toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on estää sellaisten henkilöiden pääsy jäsenvaltioiden alueelle ja kauttakulku niiden alueiden kautta, jotka ovat osallisina toiminnassa, joka auttaa muita henkilöitä jatkamaan oikeuden pakoilua sellaisten rikosten osalta, joista entisen Jugoslavian alueen kansainvälinen rikostuomioistuin (ICTY) on asettanut heidät syytteeseen.

Hyväksyessään tämän yhteisen kannan neuvosto sopi, että liitteessä olevaan henkilöluetteloon voitaisiin tarvittaessa hyväksyä muutoksia. Niinpä, Bosnian ja Hertsegovinan korkean edustajan toimiston suositusten mukaisesti sekä ICTY:n kanssa käytyjen neuvottelujen perusteella, neuvosto lisäsi 27. kesäkuuta 2003 tekemässään päätöksessä 2003/484/YUTP [1] luetteloon uusia henkilöitä.

Komissio ja jäsenvaltiot pitävät yhteyttä ICTY:hyn sekä Bosnian ja Hertsegovinan korkeaan edustajaan ja tarkastelevat luetteloa säännöllisesti. Jos ja kun muita henkilöitä koskevia uusia todisteita ilmenee, voidaan ryhtyä asianmukaisiin toimenpiteisiin.

[1] EUVL L 162, 1.7.2003, muutos EUVL L 178, 17.7.2003.

(2004/C 88 E/0146) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3263/03**

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(4. marraskuuta 2003)

Aihe: Wallonian alueen valtuudet sallia aseiden vienti ja aseiden käyttö Nepalin kansan sortamiseksi

1. Onko komissio tietoinen, että Nepalin valtio on ostanut belgialaiselta aseita tuottavalta yritykseltä 5 500 konepistoolia sen sijaan, että rahoitus olisi käytetty köyhyyden torjumiseen, koulutukseen, terveydenhuoltoon ja vaalien järjestämiseen ja että aseet ovat valmiina käyttöön jo vuoden kuluttua tilauksen jättämisestä?

2. Onko komissio myös tietoinen, että näiden aseiden toimituksen jälkeen Nepalin kuningaskunnan hallitus ja armeija ovat päättäneet vuoden 2003 alkupuolella aloitetun vuoropuhelun opposition kanssa ja että aseita käytetään Länsi-Nepalissa aseistamattomien kansalaisten surmaamiseen, joiden epäillään mahdollisesti protestoivan tämän valtion perinteistä kansalaisten epätasa-arvoista tilannetta vastaan?

3. Katsooko komissio, että aseiden vienti Nepalin kaltaiselle konfliktialueelle tällaisten tavoitteiden toteuttamiseksi on yhdenmukainen aseiden vientiä koskevien yhteisön käytännesääntöjen kanssa?

4. Koskevatko käytännesäännöt ainoastaan EU:n jäsenvaltioita, tai niiden alueita, kuten Wallonian aluetta, jolle Belgian hallitus on antanut valtuudet viedä aseita ja joka teki päätöksen ensisijaisesti asetuotannon tarjoamien työpaikkojen vuoksi?

5. Miten vältetään tällaisen kielteisen tilanteen toistuminen, jotta aseita ei vietäisi enää sisäpoliittisia sortotoimia ja summittaisia teloituksia varten Nepaliin tai samankaltaisille alueille?

Lähde: belgialainen sanomalehti De Morgen, 17. lokakuuta 2003 ilmestynyt numero

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(4. joulukuuta 2003)

Komissio on täysin tietoinen Nepalissa meneillään olevasta konfliktista ja pahoittelee syvästi rauhanneuvotteluiden keskeytymistä 27. elokuuta 2003 sekä sen jälkeen tapahtunutta väkivallan lisääntymistä ja ihmishenkien menetyksiä.

Asekauppaa käsitellään parhaillaan yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan (YUTP) puitteissa, ja komissio on täysimääräisesti mukana tässä työssä. Unioni hyväksyi kesäkuussa 1998 aseiden vientiä koskevat käytännesäännöt YUTP:n nojalla sellaisten kriteerien perusteella, joita jäsenvaltiot ovat sitoutuneet noudattamaan.

Myös komissio on huolestunut parlamentin jäsenen mainitsemista seikoista, mutta sillä ei ole valtuuksia eikä keinoja valvoa aseiden vientiä. Aseiden vientiä koskevien lupien myöntäminen on kokonaan jäsenvaltioiden sisäinen asia, ja niiden vastuulla on järjestää se sopivaksi katsomallaan tavalla täyttääkseen käytännesääntöjen mukaiset velvoitteensa.

(2004/C 88 E/0147) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3292/03**

esittäjä(t): Claude Moraes (PSE) komissiolle

(7. marraskuuta 2003)

Aihe: Islamilainen laki sharia

Vaalipiirissäni toimiva uskontokuntien välinen oikeusapu-, tuki- ja sovittelukeskus CLAAS on ilmoittanut minulle, että monet Pakistanissa asuvat kristityt kärsivät jatkuvasta uhkailusta ja pelottelusta. Pakistanin luoteisen raja-alueen (North West Frontier Provincen) maakuntakokous otti aiemmin tänä vuonna käyttöön islamilaisen lain sharian. Kristityt ja alueen muihin uskonnollisiin vähemmistöihin kuuluvat eivät lain vuoksi pysty enää harjoittamaan uskontoaan vapaasti ja heitä käännytetään väkisin islaminuskoon. Heitä häiritään ja vainotaan heidän uskomustensa vuoksi ja tiukka islamilainen laki kieltää heidän ihmisoikeutensa. Yhä enemmän pelätään, että islamilaisten puolueiden yhteenliittymä Muttahidda Majilis-e-Amal (MMA) taivuttaa liittovaltion hallituksen hyväksymään sharian ja sen täytäntöönpanon koko maassa.

Voisiko komissio ottaa kantaa tilanteeseen sekä ilmoittaa, tulisiko islaminuskoon kuulumattomat henkilöt sen mielestä jättää sharia-lain ulkopuolelle?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(4. joulukuuta 2003)

Komissio on huolestunut kristittyjen ja muiden uskonnollisten vähemmistöjen tilanteesta Pakistanissa ja on ilmaissut huolensa Pakistanin viranomaisille useissa yhteyksissä Islamabadissa toimivien unionin diplomaattisten yhteyksien kautta. Komission ja jäsenvaltioiden lähetystöt ottavat nämä kysymykset jatkuvasti esiin yhteyksissään Pakistanin hallitukseen.

Islamilainen laki, sharia, tuli voimaan luoteisen raja-alueen maakunnassa 19. kesäkuuta 2003. Erilaiset toimikunnat, jotka on perustettu tarkastelemaan voimassa olevaa lainsäädäntöä sen mukauttamiseksi islamilaisiin käskyihin, eivät kuitenkaan vielä ole aloittaneet työtään. Lisäksi luoteisen raja-alueen kuvernööri on ilmaissut useita siihen hasba-lakiesitykseen liittyviä huolenaiheita, jonka tarkoituksena on

panna sharia täytäntöön nimittämällä poliisin valtuudet omaava oikeusasiamies. Nämä huolenaiheet on viety käsiteltäväksi islamilaisen ideologian neuvostoon, jonka on annettava niistä sitomaton lausunto. Näissä olosuhteissa ei ole mitenkään selvää, että luoteisen raja-alueen maakuntakokous hyväksyy hasba-lain. Lisäksi luoteisen raja-alueen maakunnassa hyväksytty sharia-laki on lähes yhdenmukainen vuonna 1991 kansallisella tasolla hyväksytyn sharia-lain kanssa, eikä kansallisen tason lakia ole koskaan pantu täytäntöön.

Komissio on Pakistanissa sijaitsevan lähetystönsä kautta säännöllisesti yhteydessä erilaisiin paikallisiin ja kansainvälisiin kansalaisjärjestöihin, jotka toimivat uskonnollisten vähemmistöjen hyväksi, ja on tarkkaillut tilannetta mahdollisten uskonnollisiin vähemmistöihin kohdistuvien väkivaltaisuuksien tai syrjinnän varalta sen jälkeen kun sharia hyväksyttiin luoteisen raja-alueen maakunnassa. Tähän mennessä ei ole saatu tietoja tällaisten tapahtumien lisääntymisestä. Tästä huolimatta vähemmistöt kertovat tuntevansa psykologisen paineen ja tulevaisuutta koskevan huolen lisääntyneen.

Ei näytä olevan varmaa vastausta siihen, pitäisikö muut kuin islaminuskoiset henkilöt jättää sharia-lain soveltamisen ulkopuolelle. Vaikka Pakistanin perustuslain 227 artiklan 1 kohdassa säädetään, että kaikki lait pitäisi saattaa yhdenmukaisiksi pyhästä Koraanista ja sunnasta ilmenevien islamin käskyjen kanssa, laissa on myös useita vähemmistöjä suojaavia säännöksiä. Perustuslain 20 artiklassa myönnetään oikeus uskonnon harjoittamiseen ja uskonnollisten instituutioiden ylläpitämiseen. Perustuslain 36 artiklan mukaan valtion edellytetään suojelevan vähemmistöjen oikeuksia, ja 227 artiklan 3 kohdassa kielletään kaikkia lakeja loukkaamasta muiden kuin islaminuskoisten henkilökohtaisia lakeja tai heidän asemaansa kansalaisina.

Tältä pohjalta jotkut islamin asiantuntijat päättelevät, että sharia-lain pitäisi kunnioittaa edellä mainittuja perustuslain takaamia vähemmistöjen oikeuksia ja että jotkin islaminuskoisia koskevat velvollisuudet eivät soveltuisi uskonnollisiin vähemmistöihin. Hasba-lakiesityksessä ei kuitenkaan tehdä tällaista eroa vähemmistöjen ja islaminuskoisen valtaväestön välillä — hasba-lain säännöksiä sovellettaisiin sekä vähemmistöihin että islaminuskoisiin.

Vaikka sharia-lain soveltamisesta voidaan käydä keskustelua, komissio jatkaa kristittyjen ja muiden vähemmistöjen suojelun ja kiihkouskonnollisen väkivallan välttämisen tarpeellisuuden korostamista Pakistanin viranomaisille. Lisäksi komissio pyrkii jatkuvasti parantamaan ihmisoikeustilannetta, myös vähemmistöjen syrjintään liittyvien kysymysten osalta, joidenkin kehitysyhteistyötoimiensa avulla.

(2004/C 88 E/0148) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3303/03**

esittäjä(t): Luigi Vinci (GUE/NGL) komissiolle

(3. marraskuuta 2003)

Aihe: Turkki ja turkkilaisen ihmisoikeusjärjestön (IHD) viimeisin raportti

Turkkilainen ihmisoikeusjärjestö IHD osoittaa viimeisimmässä raportissaan mittavaan dokumentointiin perustuen, että Turkin valtiolliset elimet ovat syyllistyneet viimeisen puolen vuoden aikana yhtä moneen ihmisoikeusrikkomukseen kuin koko edellisvuonna yhteensä.

Mikä on komission kanta tähän IHD:n yhteenvetoon? Pitääkö se raporttia totuudenmukaisena vai ei? Entä onko komissiolla tiedot kaikista IHD:n ja muiden turkkilaisten ihmisoikeusjärjestöiden viimeaikaisissa raporteissa esitetyistä tapauksista?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(26. marraskuuta 2003)

Komissio on selvillä turkkilaisen ihmisoikeusjärjestön laatimasta raportista. Komissio vastaanottaa säännöllisesti kyseisen järjestön sekä useiden muiden ihmisoikeuksien parissa työskentelevien kansalaisjärjestöjen valmistelemia raportteja. Raportit ovat hyödyllinen tietolähde arvioitaessa Turkin ihmisoikeustilannetta.

Marraskuun 5. päivänä 2003 julkaisemassaan määräaikaiskertomuksessa [1] komissio arvioi yksityiskohtaisesti Turkissa meneillään olevaa uudistusprosessia ja toteutettujen toimien vaikutusta ihmisoikeustilanteeseen.

[1] KOM(2003) 676 lopullinen.

(2004/C 88 E/0149) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3375/03**

esittäjä(t): Antonios Trakatellis (PPE-DE) komissiolle

(10. marraskuuta 2003)

Aihe: Ydinturvallisuus: yksiköiden käytöstä poistaminen ja kustannusten sisällyttäminen ydinenergian hintaan

Ydinturvallisuuden vahvistaminen on ensisijainen asia sekä Euroopan unionissa kymmenen uuden jäsenvaltion liittymisen yhteydessä että liittymässä olevissa valtioissa ja ehdokasvaltioissa. Komissio on tehtyyn arviointiin perustuen pyytänyt tiettyjen yksiköiden sulkemista, joita ei voida saattaa kansainvälisesti hyväksyttävälle turvallisuustasolle kohtuullisin kustannuksin (Kozloduj 1−4 ja Ignalina 1 ja 2 sekä Bohunice 1 ja 2), ja toisaalta turvallisuuden parantamista muissa ehdokasvaltioiden reaktoreissa tasolle, joka on vertailukelpoinen nykyisin unionissa vastaavantehoisissa reaktoreissa vallitsevan tason kanssa. Bulgarialaisten virkamiesten viime aikoina antamissa lausunnoissa on kuitenkin jälleen esitetty pyyntö neuvotella uudelleen Kozlodujin reaktoreiden 3 ja 4 sulkemisesta, mikä herättää oikeutettua huolta.

Kuinka komissio aikoo turvata sen, että valtiot noudattavat sitoumuksia, jotka ne itse ovat ottaneet kantaakseen komission ja kyseisen valtion (esimerkiksi Bulgarian) välillä allekirjoitetuissa sopimuksissa, ja EU:n kanssa solmittujen kumppanuussuhteiden kunnioittamisen, jotta sellaiset vaaralliset yksiköt suljettaisiin ja poistettaisiin käytöstä, joita ei voida nostaa kansainvälisesti hyväksyttävälle turvallisuustasolle kohtuullisin kustannuksin?

Mitä toimia on toteutettu tai ollaan toteuttamassa, mitä määrärahoja ja lainoja on myönnetty tai ollaan myöntämässä sellaisten vaarallisten reaktoreiden käytöstä poistamiseksi, joita ei voida nostaa kansainvälisesti hyväksyttävälle turvallisuustasolle kohtuullisin kustannuksin, ja mihin toimiin on ryhdytty, jottei hankkeita ja toimia rahoitettaisi valtioissa, jotka rikkovat kantaakseen ottamiaan kansainvälisiä sitoumuksia tai eivät toimi niiden mukaisesti?

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä, jotta reaktoreiden käytöstä poistamisesta tai nykyaikaistamisesta turvallisuuteen kohdistuvia parannuksia toteuttamalla koituvat ydinenergian ulkoiset kustannukset sisällytettäisiin tämän energian hintaan ja näin vältettäisiin kilpailun vääristymistä unionin sähköenergiamarkkinoilla?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(8. joulukuuta 2003)

Bulgaria lupautui sulkemaan Kozlodujin ydinvoimalan yksiköt 1 ja 2 vuoden 2002 loppuun mennessä energiaan liittyvän neuvotteluluvun alustavan päätökseen saattamisen puitteissa, mikä toteutui 18. marraskuuta 2002. Lisäksi Bulgaria lupautui sulkemaan yksiköt 3 ja 4 vuoteen 2006 mennessä. Niin sanotun ”vertaisarviointimekanismin” puitteissa unioni on Eurooppa-neuvoston tukemana valtuuttanut asiantuntijavaltuuskunnan matkustamaan Bulgariaan, kuten liittymisneuvotteluissa sovittiin. Valtuuskunta teki matkan 17.−19. marraskuuta 2003, ja neuvosto tarkastelee sen aikaansaamia tuloksia.

Sitoumus sulkea Ignalinan ydinvoimala Liettuassa ja Bohunicen ydinvoimalan V1 yksikkö Slovakiassa on sisällytetty liittymissopimuksen pöytäkirjoihin. Komissio aikoo ehdottaa, että Bulgarian liittymissopimukseen sisällytettäisiin Kozlodujin ydinvoimalaa koskevat vastaavanlaiset sulkemissitoumukset sopivan hetken tullen.

Komissio edellyttää, että maat pitävät täysin kiinni sulkemissitoumuksistaan osana unionin primaarioikeutta, ja se aikoo edelleen seurata tarkoin sitoumusten noudattamista.

Tukeakseen ydinvoimaloiden käytöstä poistamiseen tähtääviä ponnisteluja ja selvittääkseen sulkemisen ja käytöstäpoiston jälkiseuraukset, yhteisö on tarjonnut vuoteen 2003 asti tehdyillä rahoituspäätöksillä tukea seuraavasti:

— Slovakia: 90 miljoonaa euroa

— Liettua: 210 miljoonaa euroa

— Bulgaria: 158,75 miljoonaa euroa.

Liittymisen jälkeisenä aikana Liettua saa vuosina 2004—2006 lisärahoitusapua 285 miljoonaa euroa yksikköjen käytöstä poistamiseksi. Lisäksi unioni antoi sitoumuksensa jatkaa asianmukaisen tuen maksamista Liettualle sen käytöstä poistamiseen tähtääviä ponnisteluja varten myös vuoden 2006 jälkeen.

Slovakian kohdalla rahoitustuen määrä vuosina 2004—2006 on 90 miljoonaa euroa. Unioni tunnustaa, että käytöstäpoistoon tähtäävän prosessin on jatkuttava myös vuoden 2006 jälkeen ja että nämä ponnistelut merkitsevät Slovakialle suurta taloudellista rasitetta. Tämä tilanne otetaan huomioon yhteisön tuen maksamista koskevissa päätöksissä tällä alalla myös vuoden 2006 jälkeen.

Bulgarialle jo maksettavaksi kaavaillut 158,75 miljoonaa euroa saattavat nousta 200 miljoonaan euroon budjettiviranomaisen päätöksen mukaan. Sen lisäksi, kun neuvottelut energialuvusta, jossa Bulgaria sitoutui sulkemaan yksiköt 3 ja 4 vuonna 2006, saatettiin alustavasti päätökseen, unioni ilmaisi olevansa valmis harkitsemaan lisätuen myöntämistä. Suuruudeltaan 212,5 miljoonan euron Euratom-laina yksiköiden 5 ja 6 nykyaikaistamiseksi on osa tukipakettia.

Tarjottavat määrärahat ohjataan voimaloiden käytöstäpoistoa koskevien rahastojen kautta, joita Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankki hallinnoi ja joihin muut avunantajat osallistuvat.

Käytöstä poistamista tukevan kolmen kansainvälisen rahaston säännöt sisältävät selkeitä ehtoja siitä, miten näiden ohjelmien käyttö riippuu käytöstä poistamiseen tähtäävien sitoumusten noudattamisesta.

Unionissa ydinvoimaloista vastaavat toimijat varaavat rahaa käytöstä poistamisesta ja tähän liittyvien radioaktiivisten jätteiden hoitamisesta aiheutuvien kulujen kattamiseksi. Näiden varojen määrää yleensä nostetaan laskemalla prosentti myydyn energian hinnasta. Käytöstä poistamisesta aiheutuvat kulut sisällytetään näin ollen energiantuotantokustannuksiin. Turvallisuusvaatimuksista voimaloissa tehtäviä muutoksia käsitellään yleensä investointeina, joihin näin ollen sovelletaan kunkin maan rahoitussääntöjä.

(2004/C 88 E/0150) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3382/03**

esittäjä(t): Cristiana Muscardini (UEN) komissiolle

(17. marraskuuta 2003)

Aihe: Lääkärit ilman rajoja -järjestön vapaaehtoistyöntekijän kidnappaus

Kolme aseistettua miestä kidnappasi 12. elokuuta 2003 Dagestanin pääkaupungissa Mahatshkalassa Lääkärit ilman rajoja -järjestön vapaaehtoistyöntekijän Arian Erkelin, joka johti järjestön toimintaa Kaukasuksella. Lääkärit ilman rajoja -järjestö ei ole sen jälkeen kuullut hänestä mitään eikä sille ole sen jälkeen myöskään esitetty mitään vaatimuksia tai pyydetty lunnaita. Tohtori Erkel on neljäs Lääkärit ilman rajoja -järjestön vapaaehtoistyöntekijä, joka on kidnapattu Pohjois-Kaukasuksella vuoden 1996 jälkeen. Vuoden 1995 jälkeen alueella on tähän päivään mennessä kidnapattu yhteensä 56 humanitaarisen työn tekijää. Ensimmäisen konfliktin alkamisvuoden 1994 jälkeen alueella on kuollut noin 200 000 henkeä (noin 20 prosenttia koko väestöstä) ja 300 000 on joutunut pakenemaan tai siirtymään Tšetšenian tai Ingusetian alueelle pystytetyille leireille. Tämä humanitaarisen työn tekijään jälleen kerran kohdistunut kidnappaus osoittaa, kuinka epävarmoissa oloissa ne, jotka haluavat auttaa siviiliväestöä, joutuvat työskentelemään ja mitä vaaroja kohtaamaan työskennellessään alueilla, joilla väkivaltaisuudet ovat arkipäivää eikä humanitaarista työtä kunnioiteta. Voisiko komissio tämän ikävän ja piinallisen tilanteen huomioon ottaen vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Mitä aloitteita komissio voi tehdä tohtori Erkelin auttamiseksi?

2. Mitä komissio aikoo tehdä sen eteen, että riippumattomat humanitaariset järjestöt voisivat työskennellä turvassa ja päästä siviiliväestön luo ja Tšetšenian rajan tuntumassa sijaitseville alueille, joille pakolaisvirrat suuntautuvat, ja että neuvottelut saataisiin alkamaan uudelleen?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(17. joulukuuta 2003)

Komissio on hyvin huolissaan Arian Erkelin hyvinvoinnista, sillä tämä kidnapattiin Dagestanissa, kun hän työskenteli Euroopan yhteisön humanitaarisen avun toimiston (ECHO) rahoittaman hankkeen parissa. Komissio on monissa tilaisuuksissa, esimerkiksi EU:n ja Venäjän välisessä Roomassa 6. marraskuuta 2003 järjestetyssä huippukokouksessa, pyytänyt Venäjältä apua, jotta Erkel onnistuttaisiin vapauttamaan pian.

ECHOn kautta komissio on suurin humanitaarisen avun antaja Pohjois-Kaukasuksella. Se on tietoinen niistä hyvin huonoista turvallisuusoloista, joissa humanitaarisen työn tekijät joutuvat työskentelemään, erityisesti Tšetšeniassa. Komissio on näiltä osin toistuvasti kehottanut Venäjän viranomaisia helpottamaan humanitaarisen avun tarjoamista helpottamalla humanitaarisen työn tekijöiden pääsyä Tšetšeniaan, antamalla kansalaisjärjestöille mahdollisuuden hyödyntää Yhdistyneiden Kansakuntien suurtaajuusviestintää (VHF), varmistamalla avustustyöntekijöiden turvallisuuden sekä antamalla ECHOlle mahdollisuuden avata toimisto Nazranissa Ingušiassa. Se pahoittelee, ettei Venäjä ole vielä ryhtynyt konkreettisiin toimiin näiden asioiden toteuttamiseksi. Tšetšeniaan pääsyn mahdollistavasta järjestelmästä on päinvastoin tullut entistä sekavampi, ja turvallisuustilanne on edelleen hyvin epävarma.

Komissio aikoo edelleen poliittisissa tapaamisissa kehottaa Venäjän viranomaisia parantamaan Pohjois-Kaukasuksen turvallisuutta ja pääsymahdollisuuksia sinne.

(2004/C 88 E/0151) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3399/03**

esittäjä(t): Olle Schmidt (ELDR) komissiolle

(17. marraskuuta 2003)

Aihe: Azerbaidžan

Äskettäin Azerbaidžanissa pidettyjen presidentinvaalien seurauksena oli mellakoita ja poliittisia levottomuuksia. Uusi presidentti Ilhan Alijev, joka on edellisen presidentin poika, on jo pyrkinyt nujertamaan kaikki oppositiovoimat. Azerbaidžanissa on paljon ongelmia: joukoittain pakolaisia, ympäristötuhoja ja naapurikonflikteja. Samanaikaisesti maassa on paljon öljystä aiheutuvia luonnonrikkauksia, mikä on johtanut etenkin USA:n ja Euroopan unionin kiinnostuksen heräämiseen aluetta kohtaan. Tämä taloudellinen kiinnostus ei kuitenkaan saa johtaa siihen, että ummistamme silmämme Azerbaidžanin sisäisiltä epäkohdilta. Maa tarvitsee kipeästi uudistuksia ja kehitystä, mikä on tulevien öljytulojen vuoksi täysin mahdollista. Nykytilanne viittaa kuitenkin siihen, että maasta on tulossa Alijevin suvun yksityisomaisuutta, jossa demokraattinen kehitys ja elinolosuhteiden parantaminen eivät kuulu esityslistan tärkeimpiin kohtiin.

Mitä komissio aikoo tehdä varmistaakseen Azerbaidžanin demokraattisen kehityksen ja taloudellisen yhteistyön edistymisen? Onko EU:n puolelta olemassa sijoituksiin ynnä muihin liittyviä ennakkoehtoja, jolloin sijoitukset olisivat riippuvaisia edistyksestä demokratian, ihmisoikeuksien ja pakolaistilanteen aloilla ja öljytulojen siirtämisestä hyödyttämään koko väestöä?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(17. joulukuuta 2003)

Komissio on vuodesta 1992 lähtien avustanut Azerbaidžania sen siirtyessä kohti vapaaseen markkinatalouteen perustuvaa demokraattista yhteiskuntaa teknisen avun ja muiden avustusohjelmien kautta. Nyt näiden ohjelmien päätavoitteina on köyhyyden vähentäminen ja hallituksen uudistus. Azerbaidžanin hallitus on hiljattain aloittanut köyhyyden vähentämiseen ja talouden kehittämiseen tähtäävän valtiollisen ohjelman (Spred) täytäntöönpanon. Kansainväliset rahoituslaitokset ja laaja avustusyhteisö suhtautuvat ohjelmaan myönteisesti. Spred tarjoaa puitteet kaikelle avunantajien tarjoamalle avustukselle Azerbaidžanissa. Demokratiaan ja vapaaseen markkinatalouteen johtava kehitys on mahdollinen ainoastaan siten, että olennaiset ja perimmäiset ongelmat ratkaistaan.

Komissio käy yhdessä jäsenvaltioiden kanssa hyvin aktiivisesti keskustelua monista eri asioista, joista esimerkkinä demokratia, ihmisoikeudet ja öljystä saatavien tulojen käyttö koko kansan hyväksi. Komissio on yksi suurimmista avunantajista, jotka avustavat Azerbaidžanin pakolaisia ja kotimaassaan siirtymään joutuneita henkilöitä sodan tuhoamien alueiden kunnostamiseen tarkoitettujen ohjelmien kautta.

Azerbaidžanin hallitus on alkanut käyttää öljyrahastoaan Azerbaidžanin eri alueille sijoittautuneiden pakolaisten auttamiseen.

(2004/C 88 E/0152) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3402/03**

esittäjä(t): Anna Karamanou (PSE) komissiolle

(11. marraskuuta 2003)

Aihe: Kuusitoistavuotiaan jäsenten amputointi Sudanissa

Amnesty Internationalin hiljattain ilmestyneessä tiedotteessa tuomitaan sudanilaisen tuomioistuimen päätös tuomita aseistetusta hyökkäyksestä epäilty 16-vuotias mies amputoitavaksi siten, että häneltä leikataan pois oikea käsi ja vasen jalka. Jos päätös vahvistetaan, siihen ryhdytään välittömästi.

Amputointi, joka rinnastetaan kidutukseen, loukkaa erityisen vakavasti ihmisoikeuksia, ja Sudan on ratifioinut useita ihmisoikeuksien kunnioittamista ja kidutuksen tuomitsemista koskevia yleissopimuksia. Tämänkaltaiset tuomiot eivät ole harvinaisia valtioissa, joissa oikeuslaitos ja rikoslaki perustuvat islamin laillesharialle.

Mihin toimiin komissio ryhtyy painostaakseen Sudanin viranomaisia peruuttamaan kyseisen tuomion ja sitoutumaan lopettamaan kidutuksen, jotta noudatetaan allekirjoitettuja ihmisoikeuksien suojelua koskevia yleissopimuksia?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(10. joulukuuta 2003)

Ruumiillisen rangaistuksen soveltamisesta on huomautettu Sudanin hallitukselle lukuisia kertoja EU:n ja Sudanin välisen poliittisten keskustelujen yhteydessä, joissa ihmisoikeudet ovat yksi pääkysymyksistä. Khartumin hallitus on yleensä reagoinut huomautuksiin välttelemällä asiaa ja on sen sijaan korostanut, että sharia on nyt ja tulevaisuudessa Sudanin oikeusperusta. Tämä pätee ainakin maan pohjois- ja keskiosaan, mikä on vahvistettu heinäkuussa 2002 esitetyssä Machakosin pöytäkirjassa, joka on merkittävä saavutus rauhanprosessissa, jota unioni yleisesti ottaen tukee.

Komissio aikoo pyytää Khartumiin lähetettyä valtuuskuntaa ottamaan selvää Amnesty Internationalin mainitseman tapauksen olosuhteista ja yksityiskohdista ja pyytää unionin puheenjohtajatroikkaa tutkimaan tapausta, jotta se voitaisiin ottaa esiin Khartumiin pian tehtävän korkean tason vierailun aikana joulukuussa 2003.

(2004/C 88 E/0153) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3435/03**

esittäjä(t): Stavros Xarchakos (PPE-DE) komissiolle

(20. marraskuuta 2003)

Aihe: Bulgarian provokaatio EU:n jäsenvaltiota vastaan

Kreikkalaisessa lehdistössä julkaistujen tietojen mukaan Bulgariassa myydään postimerkkiä, johon on kuvattu osa Agion Orosta (nimittäin Zografosin luostari) Bulgarian alueeseen kuuluvana. Huolimatta kreikkalaisten esittämistä vastalauseista bulgarialaiset kieltäytyvät vetämästä postimerkkiä myynnistä sanoen, että merkki on julkaistu kesäkuussa 2001 Kostovin hallituksen aikana ja että sen myynnin lopettaminen voi herättää reaktioita opposition taholla.

Onko tämä Bulgarian provosoiva käytös EU:n jäsenvaltiota kohtaan asianmukaista sellaisen valtion käytökseksi, joka on ehdokkaana EU:n jäseneksi? Aikooko Euroopan komissio reagoida tähän ja millä tavoin, jotta kyseisen postimerkin myynti estettäisiin ja tämä maa ymmärtäisi, etteivät edellä mainittujen kaltaiset taktiikat sovi yhteen sen EU-jäsenyyden edistymisen kanssa?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(12. tammikuuta 2004)

Komission saamien tietojen mukaan arvoisan parlamentin jäsenen tarkoittamissa postimerkeissä esiintyy bulgariankieliseen munkkikuntaan kuuluva Zografosin luostari Kreikassa.

Euroopan unionilla ei kuitenkaan ole mitään toimivaltaa postimerkkeihin liittyvissä kysymyksissä. Tästä syystä komissio ei voi ryhtyä toimiin kyseisen postimerkin leviämisen estämiseksi.

(2004/C 88 E/0154) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3443/03**

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(20. marraskuuta 2003)

Aihe: Palestiinan itsehallintoviranomainen — varojen siirto

Tiedotusvälineiden mukaan pohjoisamerikkalaisen CBS-televisiokanavan Sixty minutes -ohjelmassa kerrottiin, että Jasser Arafat on kerännyt henkilökohtaisille pankkitileilleen 800 miljoonaa dollaria, jotka ovat peräisin hänen johtamansa palestiinalaishallinnon varoista.

Saman lähteen mukaan CBS väittää, että palestiinalaishallinto tallettaa kuukausittain 100 000 dollaria Arafatin nykyään Pariisissa asuvan vaimon henkilökohtaisille tileille ja että Arafatin siirtämät rahat tulevat avustusvaroista, joita kansainvälinen yhteisö lähettää säännöllisesti Palestiinan kansan tukiohjelmiin.

Mitä tietoja komissiolla on tästä väitetystä varojen siirrosta? Tietääkö komissio tai onko se yrittänyt ottaa selvää, onko väitettyjen siirtojen yhteydessä siirretty mahdollisesti myös yhteisön varoja?

Onko komissio ryhtynyt tai aikooko se ryhtyä palestiinalaishallintoa koskeviin toimenpiteisiin saadakseen tietää sen näkemyksen asiasta ja selvittääkseen sille, että rahoitusta ja talousarviota koskeva kurinalaisuus on tarpeen?

Jos nämä väitteet osoittautuvat todeksi, mitä vaikutuksia sillä voi olla palestiinalaishallinnolle myönnettävään tukeen nyt ja tulevaisuudessa? Mitä rahoituksen avoimuutta koskevia kriteerejä komission mielestä on erityisen tarpeellista vahvistaa ja vaatia suunniteltujen tukien säilyttämisen edellytyksenä?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(15. tammikuuta 2004)

Komissio on tietoinen CBS:n ohjelmassa hiljattain esitetyistä väitteistä, joihin arvoisa parlamentin jäsen viittaa. Nämä väitteet koskevat kaupallista toimintaa, investointeja ja talousarvion ulkopuolisia tuloja, joita tarkasteltiin yksityiskohtaisesti Kansainvälisen valuuttarahaston (IMF) 15. syyskuuta 2003 julkaisemassa raportissa. Nämä toimet koskevat vuosia 1995—2000, ja IMF:n arvion mukaan niiden arvo on noin 898 miljoonaa Yhdysvaltain dollaria. Niihin ei sisälly unionin varoja.

Komissio on myös tietoinen väitteistä, jotka koskevat Arafatin vaimonsa henkilökohtaiselle tilille siirtämiä varoja. Palestiinalaishallinnon valtiovarainministeriö on ilmoittanut komissiolle, että tällaisia maksuja on tehty kymmenien tuhansien dollarien (ei miljoonien) arvosta presidentin talousarviosta.

IMF:n raportissa mainittujen Palestiinan kaupallisen toiminnan, investointien ja talousarvion ulkopuolisten tulojen osalta komissio esitti palestiinalaishallinnolle virallisen vaatimuksen sisällyttää nämä varat Palestiinan investointirahastoon valtiovarainministeriön täydessä valvonnassa. Palestiinalaishallinnon valtiovarainministeri Salam Fayaad on tehnyt näin. Kansainvälien yritys Standard and Poor's suorittaa parhaillaan näitä varoja koskevaa tilintarkastusta, ja tarkastuksen tähänastiset tulokset on julkaistu Internetissä. Juuri komission rahalliselle tuelle asetettujen ehtojen ansiosta talousarvion ulkopuolisten tilien käyttö on lopetettu.

Komission taloudelliselle tuelle asetettujen ehtojen mukaisesti palestiinalaishallinnon on annettava laajoja selvityksiä talousarviostaan ja menoistaan. Nykyään julkaistaankin kuukausittain selvitys, jossa on eritelty palkat, toimintamenot ja varainsiirrot, ja se on Palestiinan lakiasäätävän neuvoston saatavilla parlamentaarista tarkastelua varten.

Mitä tulee tämänhetkiseen ja tulevaan tukeen palestiinalaishallinnolle, komissio aikoo vastakin asettaa uudistusta koskevia ehtoja, joissa edellytetään, että palestiinalaishallinto jatkaa varainhoidon valvontajärjestelmän, moitteettoman varainhoidon ja yleisen vastuuvelvollisuuden kehittämistä.

Komissio aikoo lisäksi täydentää tätä ehdoista riippuvaista tukeaan räätälöidyillä instituutioiden kehittämisohjelmilla, joilla vahvistetaan palestiinalaishallinnon hallinnollisia valmiuksia. Yksi esimerkki tästä on valtiovarainministerin henkilökunnalle suunnattu laaja koulutusohjelma, joka koskee uudenaikaisia sisäisen tarkastuksen menetelmiä.

(2004/C 88 E/0155) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3449/03**

esittäjä(t): Peter Skinner (PSE) komissiolle

(20. marraskuuta 2003)

Aihe: Espanjassa toimiva Smokes Direct -yhtiö

Malagassa Espanjassa toimii Smokes Direct -niminen yhtiö, joka tarjoaa kuluttajille savukkeita ilman, että nämä joutuvat maksamaan niistä jälkeenpäin valmisteveroja tai alv-maksuja. Eräs vaalipiirini äänestäjä valitti asiasta minulle ostettuaan kyseisiä savukkeita ja jouduttuaan luovuttamaan ne tullilaitokselle Yhdistyneeseen kuningaskuntaan paluunsa yhteydessä maksamattoman valmisteveron vuoksi. Smokes Direct ilmoittaa mainoksissaan, että se voi toimia kuluttajan agenttina ja ostaa ja toimittaa savukkeita kolmannelle osapuolelle, joka ei ole missään muodossa osallisena maksutapahtumassa, minkä vuoksi muita valmisteveroja ei ole tarpeen suorittaa. Savukkeet luokitellaan tämän jälkeen kolmannen osapuolen ja kuluttajan väliseksi lahjaksi, joten ostajan agenttina toimiva Smokes Direct vain avustaa tätä "'lahjan" perille toimittamisessa.

Kehotettuani vaalipiirini äänestäjää tutkimaan asiaa neuvoston direktiivin 92/12/ETY ([1]) kannalta jäi epäselväksi, voiko Smokes Direct, joka on voittoa tavoitteleva yritys, mainostaa sitä, että se voi toimia agenttina eikä myyjänä, ja mitkä ovat kyseisenlaisissa tilanteissa "lahjaksi" luokittelemisen yksityiskohtaiset edellytykset. Voiko komissio näin ollen tutkia kyseisen yhtiön toimintaa ja ilmoittaa, onko edellä kuvattu käytäntö laiton vai laillinen?

([1]) EYVL L 76, 23.3.1992, s. 1.

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(18. joulukuuta 2003)

Komissio ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että savukkeiden ja muiden valmisteveron alaisten tuotteiden yhteisön sisäistä liikkumista koskevista unionin yhtenäisistä säännöistä on säädetty valmisteveron alaisia tuotteita koskevasta yleisestä järjestelmästä sekä näiden tuotteiden hallussapidosta, liikkumisesta ja valvonnasta 25 päivänä helmikuuta 1992 annetussa neuvoston direktiivissä 92/12/ETY.

Kysymyksessä kuvattuja liiketoimia, jollaisia Smokes Direct -yritys harjoittaa, kutsutaan etämyynniksi, ja ne kuuluvat direktiivin 10 artiklan soveltamisalaan. Lyhyesti sanottuna siinä säädetään, että kun yksityishenkilö ostaa valmisteveron alaisia tavaroita, jotka myyjä tai joku muu tämän puolesta lähettää tai kuljettaa suoraan tai muutoin kuin suoraan, valmistevero on kannettava niiden määräjäsenvaltiossa, toisin sanoen siinä jäsenvaltiossa, johon tavarat lähetetään. Lisäksi valmistevero on kannettava tuotteita luovutettaessa myyjältä, joka voi vaatia palautusta valmisteverosta, joka on aiemmin maksettu siinä jäsenvaltiossa, josta tavara on lähetetty. Tämänkaltaisia liiketoimia harjoittaviin "agentteihin" sovelletaan asiassa C-296/95 [1] esiin tullutta yhteisön oikeuskäytäntöä, eikä se vaikuta edellä mainittuun tapaukseen.

Koska lähetyksen määräjäsenvaltioiden mahdollisuus varmistaa kyseisten määräysten noudattaminen sisämarkkinoilla on rajallinen, vastuu siitä, että myyjät noudattavat direktiivin 10 artiklassa säädettyjä vaatimuksia, jää suurelta osin sen jäsenvaltion kannettavaksi, johon myyjä on sijoittautunut, kuten kyseisen artiklan 3 kohdassa vahvistetaan.

Yritykset, jotka myyvät tupakkatuotteita erityisesti Internetin kautta muissa jäsenvaltioissa asuville yksityishenkilöille ja jotka perusteettomasti väittävät, ettei valmisteveroa tarvitse maksaa määränpäänä olevassa jäsenvaltiossa, aiheuttavat liiketoimillaan yhä pahenevia ongelmia, joita Euroopan komission petostentorjuntavirasto ja jäsenvaltioiden asiasta vastaavat viranomaiset tutkivat aktiivisesti tavoitteenaan kehittää toimia tämänkaltaisten petosten torjumiseksi.

Komission näkemys lahjoista on se, että niistä ei tarvitse maksaa valmisteveroa määränpäänä olevassa jäsenvaltiossa sillä edellytyksellä, että lahjan lähettää yhdessä jäsenvaltiossa oleva yksityinen henkilö toisessa jäsenvaltiossa olevalle yksityishenkilölle, että se on tarkoitettu yksityishenkilön omaan käyttöön, että lahjojen lähettäminen on satunnaista, eikä niistä peritä minkäänlaisia maksuja. Smokes Direct -yrityksen harjoittamat liiketoimet eivät täytä tällaisia vaatimuksia, joten kyse ei tällöin ole lahjoista.

Lopuksi komissio haluaa korostaa, että se aikoo pian esittää direktiivin 92/12/ETY 7–10 artiklaa koskevan tarkistuksen, joka muun muassa selventää parlamentin jäsenen esiin tuomia kysymyksiä.

[1] Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 2.4.1998, Kok. 1998, s. I-1605.

(2004/C 88 E/0156) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3462/03**

esittäjä(t): Helmuth Markov (GUE/NGL) komissiolle

(21. marraskuuta 2003)

Aihe: Guben/Gubinek-rajanylityspaikalle kaavaillut painorajoitukset ja EU-varat

Saksan liittotasavallassa Brandenburgin osavaltiossa sijaitsevan Spree-Neiße-maapiirin aloitteesta Guben/Gubinek-rajanylityspaikan läpi aiotaan jatkossa päästää ainoastaan sellaiset ajoneuvot, joiden kokonaispaino on enintään 20 tonnia. Kaavailtu tavaraliikenteen rajoittaminen olisi yksipuolista (Saksasta Puolaan suuntautuva liikenne). Rajoitus aiheuttaa paikalliselle taloudelle useita ongelmia. Schlagsdorf-paikkakunnalla sijaitsevan Guben/Gubinek-rajanylityspaikan perustamiseen on käytetty myös EU:n varoja. Viennin kannalta tarkasteltuna osa EU:n investoinnista on jäänyt käytännössä tuottamattomaksi. Lisäksi yksipuolinen rajoitus olisi vastoin EU-varojen käyttötarkoitusta, eli ehdokasvaltioiden ja EU:n välisen tavaraliikenteen edistämistä.

Voiko komissio – kun otetaan huomioon rajanylityspaikan perustamiseen jo käytetyt varat – vastata seuraaviin kysymyksiin:

– Mitä mieltä komissio on tavaraliikenteen rajoittamisesta Guben/Gubinek-rajanylityspaikalla, kun otetaan huomioon sen perustamiseen käytetyt EU-varat?

– Voiko komissio ryhtyä rajoituksen vastaisiin toimiin, ja jos voi, niin milloin?

– Millaiset toimet voisivat tulla/tulevat tällöin kyseeseen?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(9. tammikuuta 2004)

Pelkästään tavaraliikenteelle tarkoitettu Gubinek-rajanylityspaikka sai yhteisrahoitusta Phare-ohjelmasta. Paikka sijaitsee matkustajaliikenteelle varatun Gubin-rajanylityspaikan vieressä. Yhteisrahoituksella toteutettu työ saatettiin päätökseen vuonna 1998.

On totta, että Saksan puolella Puolaan suuntautuva tavaraliikenne on rajoitettu torstaisin ja perjantaisin alle 20 tonnin painoisiin raskaisiin kuljetusajoneuvoihin. Päätös tehtiin, koska Saksan puolella ei toistaiseksi ole vaihtoehtoista reittiä kaupungin ohittamiseksi, joten niinpä tällä hetkellä kaiken raskaan tavaraliikenteen täytyy kulkea kaupungin läpi. Saksalaisen kaupungin asukkaat valittivat asiasta toimivaltaisille saksalaisille viranomaisille ja pyysivät liikennerajoitusten käyttöönottamista. Rajoituksista tehtiin sopimus Saksan ja Puolan viranomaisten kesken.

Saksan puolella on jo aloitettu työt vaihtoehtoisen reitin rakentamiseksi, ja reitin pitäisi valmistua ensi vuonna. Rajoitukset ovat siten vain väliaikaisia. Puolan puolella on jo vaihtoehtoinen reitti, joten vastaavia ongelmia ei ole odotettavissa. Tämän vuoksi komissio ei ole sitä mieltä, että sijoitettuja varoja olisi käytetty väärin.

Mitä tulee itse rajoituksiin, yhteisön nykyisessä lainsäädännössä ei säädetä liikennettä koskevista kielloista. Kun otetaan huomioon, että väliaikaisessa rajoituksessa on kyse vain kertaluonteisesta rajoituksesta, jolle on vankat tieturvallisuuteen ja ympäristönsuojeluun liittyvät perusteet, komissio katsoo, ettei ole tarpeellista toteuttaa mitään toimia.

(2004/C 88 E/0157) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3478/03**

esittäjä(t): Baroness Sarah Ludford (ELDR) komissiolle

(24. marraskuuta 2003)

Aihe: Kukkatuonti Kolumbiasta ja GSP-järjestelmä

Miksi Kolumbian ala V (leikkokukat mukaan lukien) aiotaan sulkea GSP-järjestelmän ulkopuolelle siten, että niiltä kielletään etuuskohtelu?

Miten tämä voi olla oikeutettua, kun otetaan huomioon, että Kolumbian kukkatuonti EU:n markkinoille laski vuoden 1997 20,15 prosentista 15,41 prosenttiin vuonna 2001, ja kun otetaan huomioon, että Kolumbian kilpailijamaiden Israelin ja Kenian alan V tuontia ei suljeta GSP-järjestelmän ulkopuolelle?

Koska GSP:n ”huume”järjestelyn syyt ovat valitettavasti edelleen olemassa, eikö EU pakota entistä useammat kolumbialaiset uudelleen riippuvaisiksi huumekaupasta, kun se peruuttaa maasta tuotavien kukkien etuuskohtelun?

Pascal Lamyn komission puolesta antama vastaus

(20. tammikuuta 2004)

Vuoden 2002 lopussa komissio aikoi vähentää edunsaajamaiden etuuksia tietyillä aloilla yleisestä tullietuusjärjestelmästä (GSP) annetun neuvoston asetuksen N:o 2501/2001 12 artiklan mukaisesti. Kyseisessä säännöksessä edellytetään, että komissio päättää muutoksista GSP-järjestelmään kuuluvissa tuotteissa vuosittain. Tarkoituksena on tehostaa järjestelmän tehokkuutta ja oikeudenmukaisuutta keskittämällä sen edut niitä eniten tarvitseville mille ja aloille. Tämä päätös ei kuitenkaan ole poliittinen, vaan perustuu ainoastaan taloudellisiin perusteisiin. Ennen päätöksen tekemistä komission on unionin menettelyjen (komitologian) mukaan saatava jäsenvaltioiden (määräenemmistön) tuki.

GSP-järjestelmä pyrkii olemaan kannustava. Se pyrkii erityisesti kannustamaan edunsaajamaita kehittymään monipuolistamalla talouttaan. Jos edunsaajamaan vienti on liikaa yhden alan varassa, tämä saattaa haitata sen kehitystä, ja sen perusteella etuuksia voidaan vähentää. Näin ollen Kolumbian tapauksessa etuuksien vähentämisen perusteena ei ole ollut unionin markkinaosuus vaan yksittäisen alan liian suuri osuus Kolumbian viennistä.

Toimesta mahdollisesti aiheutuvien erityisvaikeuksien ottamiseksi huomioon tullien palauttaminen käyttöön tapahtuu kuitenkin poikkeuksellisesti kahdessa vaiheessa (1. marraskuuta 2003 ja 1. toukokuuta 2004), jotta kauppa ei häiriintyisi.

Lisäksi neuvosto hyväksyi joulukuussa 2003 GSP-asetusta koskevan tarkistuksen, jonka mukaan edunsaajamaiden, joiden osuus on alle prosentin GSP-tuonnista, etuuksia ei enää voida vähentää. Kolumbia täyttää tämän uuden säännöksen ehdot vuodesta 2005 alkaen, ja näin ollen etuuksia ei enää vähennetä millään alalla, ja alaa V koskeva GSP-etuus palautetaan 1. tammikuuta 2005 alkaen.

Mitä tulee kukkien tuontiin Keniasta, komissio muistuttaa, että maa voi viedä leikkokukkia vapaasti Cotonoun sopimuksen nojalla eikä se hyödynnä GSP-järjestelmään.

(2004/C 88 E/0158) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3484/03**

esittäjä(t): Bartho Pronk (PPE-DE) komissiolle

(24. marraskuuta 2003)

Aihe: Jatkokysymys poliisivirkamiehiltä ammatillisen järjestäytymisen kieltävää Latvian poliisilakia koskeneeseen kirjalliseen kysymykseen E-2055/03

Vastauksessaan poliisien ammattiyhdistysoikeuksia Latviassa koskevaan kysymykseeni E-2055/03 ([1]) komissio toteaa, että myös tietyt Kansainvälinen työjärjestön (ILO) yleissopimuksen artiklat mahdollistavat kyseisenlaisten rajoitusten soveltamisen.

1. Eikö vastaus ole puutteellinen, koska siinä ei mainita, missä ILO:n yleissopimuksissa näistä poikkeuksista on sovittu eikä sitä, mihin artikloihin ne perustuvat?

2. Voiko komissio vahvistaa, että yleissopimus nro 87 ei sisällä asiantuntijakomitean vakiintuneen tulkinnan mukaan sellaisia poikkeuksia, joiden nojalla esimerkiksi Latvian poliisilta voitaisiin evätä oikeus ammatilliseen järjestäytymiseen?

3. Jos vastaus on kielteinen, miten komissio perustelee tulkintansa, että yleissopimukseen nro 87 sisältyy sittenkin mainittu poikkeus?

4. Voiko komissio nyt entistä pontevammin vaatia Latvian viranomaisia poistamaan kyseisen järjestäytymiskiellon, jotta perustavia ammattiyhdistysoikeuksia varjeltaisiin tinkimättä myös Latviassa?

([1]) Katso sivu 61.

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(12. tammikuuta 2004)

Komissio haluaa täydentää arvoisan parlamentin jäsenen kirjalliseen kysymykseen E-2055/03 annettua vastausta seuraavilla tiedoilla:

— ILO:n yleissopimuksen nro 87 9 artiklan 1 kohdassa ja ILO:n yleissopimuksen nro 98 5 artiklan 1 kohdassa asetetaan seuraava poikkeus: ”Kansallisessa lainsäädännössä on määrättävä, missä määrin tämän sopimuksen määräämiä takeita on sovellettava puolustusvoimiin ja poliisiin.” Euroopan sosiaalisen peruskirjan 5 artiklaan sisältyy samansisältöinen säännös.

— Komissio on tietoinen edellä mainittujen poikkeuksien erilaisista oikeudellisista tulkinnoista ja huomauttaa, että useat nykyiset jäsenvaltiot, esimerkiksi Italia ja Kreikka, näyttävät myös asettaneen täydellisen kiellon poliisien ammattiliitoille.

— Komissio jatkaa tapauksen seuraamista kyseisessä asiassa melko rajallisen toimivaltansa puitteissa ja on jo edistänyt vuoropuhelua latvialaisten poliisien oikeudesta ammatilliseen järjestäytymiseen.

(2004/C 88 E/0159) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3485/03**

esittäjä(t): Torben Lund (PSE) komissiolle

(17. marraskuuta 2003)

Aihe: ETA, Norja ja EU-työntekijöiden verotus

Norja on tunnetusti EU:n ulkopuolella, mutta kuuluu sisämarkkinoihin, joilla ovat voimassa työntekijöiden vapaan liikkuvuuden ja kaikkien kansalaisten yhtäläisen kohtelun periaatteet. Siitä huolimatta Norjan hallitus on säätänyt lain, joka on tullut voimaan 1. tammikuuta 2003, jonka mukaan mm. Norjassa työssä olevat EU:n kansalaiset joutuvat maksamaan veroa asunnon ja matkakohteen välisestä matkasta (tässä konkreettisessa tapauksessa matkakohde on helikopteriterminaali/porauslautta). Norjassa työssä olevia Norjan kansalaisia ei veroteta tässä yhteydessä.

Norjassa asuvilla ulkomaalaisilla on oikeus 15 prosentin verovähennykseen, koska he eivät käytä Norjan kulttuuripalveluja ja julkisia palveluja samassa mitassa kuin norjalaiset. Toisaalta heidän lainojensa korot eivät ole vähennyskelpoisia jne.

Tässä yhteydessä pyydän komissiota ilmoittamaan, missä määrin Norjan sallitaan säätää verolakeja, jotka kohtelevat Norjassa asuvia EU:n kansalaisia ja Norjassa työssä olevia norjalaisia eriarvoisella tavalla. Pyydän komissiota ilmoittamaan myös, ovatko matkustamista koskevat Norjan verolait sopusoinnussa Norjan EU:n kanssa tekemien sopimusten kanssa, ja syrjivätkö ne työntekijöitä, jotka ovat EU:n kansalaisia. Lopuksi pyydän komissiota ilmoittamaan, mihin toimiin se aikoo ryhtyä siinä tapauksessa, että Norja on säätänyt syrjiviä lakeja.

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(19. joulukuuta 2003)

Komissio ei ole tätä ennen kuullut arvoisan parlamentin jäsenen esiin tuomasta ongelmasta. Kun sovellettavia oikeudellisia säädöksiä ei kuitenkaan ole käytettävissä, komissio voi ainoastaan viitata siihen tosiasiaan, että maassa asuvien ja ulkomailla asuvien erottelu verotuksessa on verotuksen yleinen peruspiirre, jonka yhteisöjen tuomioistuin on 14. helmikuuta 1995 antamassaan tuomiossa (asia C-279/93, Schumacker) hyväksynyt: periaate ei sen mukaan ole ristiriidassa yhteisön oikeuden kanssa. Jos ulkomailla asuvien tilanne kuitenkin on verrattavissa maassa asuvien tilanteeseen, ulkomailla asuvia ei saa verottaa raskaammin kuin maassa asuvia.

Koska Euroopan vapaakauppajärjestön EFTAn valvontaviranomaisen erityistehtävänä on seurata ja valvoa ETA- ja EFTA-valtioiden Euroopan talousalueesta tekemän sopimuksen (ETA-sopimuksen) soveltamista, komissio välittää esiin tuodun ongelman edelleen EFTAn valvontaviranomaiselle ja pyytää sitä ryhtymään tarvittaviin jatkotoimiin.

(2004/C 88 E/0160) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3565/03**

esittäjä(t): Herbert Bösch (PSE) komissiolle

(2. joulukuuta 2003)

Aihe: Laajentumiseen valmistautuminen EU:n rajaseuduilla

Euroopan unioni myöntää laajentumiseen liittyen varoja ”laajentumisen vaikutuksia unionin raja-alueilla koskevien valmistelevien toimien” yhteydessä.

Vuotta 2004 ajatellen julkaistiin muun muassa ehdotuspyyntö ”ehdokasmaiden vastaisilla Euroopan unionin rajaseuduilla toteutettavia, heikoimmassa asemassa oleville työntekijäryhmille tarkoitettuja ammattitaidon parantamiseen tähtääviä hankkeita” ([1]) varten. Yksi hankkeen tavoitteista on tukea laajentumisen vuoksi heikompaan asemaan joutuvia työntekijöitä ammattitaidon parantamiseen tähtäävien toimien ja koulutustoimien avulla, jotta heidän ammatillista liikkuvuuttaan voidaan parantaa. Euroopan unionin jäsenvaltioissa toimivat työmarkkinaosapuolet, koulutuslaitokset, ammatilliset koulutuskeskukset ja yliopistot voivat hakea tukea kyseisen ohjelman puitteissa.

Mistä syystä työmarkkinaosapuolet voivat kokonaisuutena saada tukea kyseisen ohjelman yhteydessä, mutta eivät yksittäiset työntekijäjärjestöt?

Onko myös vuodelle 2005 suunnitteilla ehdotuspyyntö rajaseutujen heikoimmassa asemassa olevien työntekijäryhmien ammattitaidon parantamiseksi? Jos on, otetaanko tukeen mahdollisesti oikeutettujen järjestöjen joukkoon mukaan myös työntekijöitä edustavat järjestöt? Jos ei oteta, miksi ei?

Mitä muita sellaisia hankkeita ”laajentumisen vaikutuksia unionin raja-alueilla koskevien valmistelevien toimien” täytäntöönpanon yhteydessä on tarkoitus toteuttaa, joihin työntekijöiden edustajat voivat osallistua?

(1) EUVL C 206, 2.9.2003, s. 25.

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(5. helmikuuta 2004)

”Työmarkkinaosapuolet, koulutuslaitokset, ammatilliset koulutuskeskukset ja yliopistot” olivat ne organisaatiot, jotka saivat osallistua arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemaan ehdotuspyyntöön. ”Työmarkkinaosapuolilla” tarkoitetaan työnantajia edustavia järjestöjä ja/tai ammattiyhdistyksiä. Näin ollen yksittäiset työntekijäjärjestöt voivat saada tukea. Hakemuksia arvioidaan parhaillaan. Ainakin kaksi ammattijärjestöä on jättänyt hakemuksen.

Unionilla ei ole määrärahoja tämän alan lisätoimiin vuoden 2004 talousarviossa, joten ehdotuspyyntöjä ei ole odotettavissa vuonna 2005.

Osana ”laajentumisen vaikutuksia unionin raja-alueilla koskevien valmistelevien toimien” ohjelmaa ammattijärjestöt saivat osallistua kumppaneina seuraaviin ehdotuspyyntöihin:

— ELARG/1/140503/SME/B53003: ”Ehdotuspyyntö tukipalveluihin keskittyviä, ehdokasmaiden vastaisilla Euroopan unionin rajaseuduilla toteutettavia mikroyrityksille tarkoitettuja alueellisia kumppanuustapahtumia varten (1)”

— ELARG/3/140503/ADM/B53003: ”Ehdotuspyyntö ehdokasmaiden vastaisilla Euroopan unionin rajaseuduilla toteutettavia paikallis- ja alueviranomaisten rajatylittäviä hankkeita varten (1)”.

Asianomaiset komiteat arvioivat parhaillaan ehdotuksia, jotka on saatu vastauksena edellä mainittuihin pyyntöihin. Hakijoille ilmoitetaan tulokset heti, kun arviointiprosessi saadaan päätökseen lähiviikkojen aikana.

(1) EUVL C 206, 2.9.2003.

(2004/C 88 E/0161) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3589/03**

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(5. joulukuuta 2003)

Aihe: Syyria ja USA:n sanktiot

Yhdysvaltain senaatti hyväksyi äskettäin suurella äänten enemmistöllä (398 puolesta ja 4 vastaan) ”Syria accountability and Lebanese Sovereignty Act” -lain, jonka nojalla voidaan määrätä sanktioita Syyrialle edustajainhuoneen lokakuussa 2003 hyväksymän samanlaisen lain ohella.

Yhdysvaltain presidentille annetaan valtuudet määrätä taloudellisia ja diplomaattisia sanktioita kyseiselle maalle, ja lailla pyritään rankaisemaan Syyriaa väitetyistä yhteyksistä terroristiryhmiin ja kehitettävänä olevasta aseohjelmasta.

Muistettakoon, että Yhdysvallat on syyttänyt Syyriaa joukkotuhoaseiden kehittämisestä, radikaalien terroristiryhmien Hizbollahin, Hamasin ja Jihadin suojelemisesta ja tukemisesta ja siitä, että se sallii naapurimaassaan Irakissa olevia liittouman joukkoja uhkaavien ääriryhmien käyttää aluettaan.

Kysyn komissiolta seuraavaa:

— Onko komissiolla tietoja asioista, jotka liittyvät Yhdysvaltojen esittämiin syytöksiin terrorismin tukemisesta ja tavallisista poikkeavien aseiden kehittämisestä? Vahvistaako komissio, että terroristijärjestöt käyttävät toistuvasti Syyrian aluetta?

— Mihin toimenpiteisiin komissio on ryhtynyt tai aikoo ryhtyä seuratakseen Syyrian toimia Euroopan unionin alueella?

— Minkä arvion komissio tekee Syyrian hallituksesta ja miten se määrittelee parhaillaan harjoitettavan Euroopan unionin Syyrian-politiikan ja minkä yhteenvedon se tekee siitä?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(16. tammikuuta 2004)

Komissiolla ei ole muita kuin avoimesti saatavilla olevista lähteistä peräisin olevia tietoja joukkotuhoaseiden valmistuksesta Syyriassa tai Syyrian alueen käyttämisestä terroritoimiin.

Vaikuttaa siltä, että jotkin unionin terroristijärjestöiksi luokittelemat järjestöt (erityisesti Hamas ja Palestiinan islamilainen Jihad) toimivat muiden maiden ohella Syyriassa. Syyria on hiljattain toteuttanut joitakin toimia näiden järjestöjen julkisen toiminnan lopettamiseksi. Komissio pitää näitä toimia riittämättöminä ja on kehottanut Syyriaa lopettamaan tukensa näille järjestöille, jotka hyväksyvät terroriteot tai aktiivisesti jatkavat niitä — terroritekoja, jotka paitsi ovat sellaisenaan tuomittavia myös heikentävät palestiinalaishallintoa ja siten vaikeuttavat Lähi-idän rauhanprosessin uudelleenkäynnistämistä.

Euroopan Syyrian-politiikka perustuu rakentavaan osallistumiseen. Komissio on huolissaan demokratiatilanteesta ja ihmisoikeuksien kunnioittamisesta Syyriassa, mutta se ei usko, että Syyrian eristäminen vaikuttaa myönteisesti alueen tilanteeseen tai parantaa maan poliittista tai ihmisoikeustilannetta.

Sen sijaan EU pyrkii saamaan Syyrian toteuttamaan taloudellisia sekä poliittisia uudistuksia Barcelonan prosessin kehyksessä ja erityisesti assosiointisopimuksen puitteissa.

Kyseinen sopimus tarjoaa hyvän perustan unionin pyrkimyksille tukea Syyrian ponnistuksia poliittisten ja taloudellisten uudistusten toteuttamiseksi. Ihmisoikeuksia, joukkotuhoaseiden kieltoa ja terrorismin torjuntaa koskevat lausekkeet vahvistavat sen mahdollisuuksia saada Syyria mukaan näiden kysymysten ratkaisemiseen.

(2004/C 88 E/0162) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3609/03**

esittäjä(t): Giovanni Pittella (PSE), Marco Cappato (NI), Giovanni Fava (PSE), Glyn Ford (PSE), Sérgio Marques (PPE-DE) ja Emilio Menéndez del Valle (PSE) komissiolle

(5. joulukuuta 2003)

Aihe: Euroopan unionin tarkkailijoiden lähettäminen Venezuelaan

Venezuelassa kolmen viime vuoden aikana tapahtuneet sosiaaliset, poliittiset ja taloudelliset muutokset vaikeuttavat kansalaisten elämää ja maan demokraattisten elinten toimintaa, aiheuttavat yhä suurempaa huolestuneisuutta myös kansainvälisen yhteisön keskuudessa ja vaarantavat vakavasti demokraattisen elämän ja oikeusvaltioperiaatteen sekä ihmisoikeuksien ja kansalaisoikeuksien kunnioittamisen.

Euroopan unionin tehtävänä on edistää vuoropuhelua rauhanomaisen neuvotteluratkaisun löytämiseksi Venezuelan nykyiseen kriisiin samaan tapaan kuin se on toiminut muillakin maailman alueilla.

Pian ajankohtaiseksi tuleva mahdollinen kansanäänestys, joka voidaan Venezuelan perustuslain mukaisesti riittävän määrän kansalaisia sitä pyytäessä järjestää jo lähikuukausina, edellyttää nopeaa kannanottoa.

Voiko komissio sopia — Amerikan maiden järjestön suostumuksella — Venezuelan hallituksen ja oppositiovoimien kanssa vaalitarkkailijoiden lähettämisestä Venezuelaan jo allekirjoitusten keräämisvaiheessa, jonka on määrä ajoittua marraskuun loppuun, jotta vaalitarkkailijat voisivat valvoa ennen kansanäänestystä ja sen aikana, että sen kaikki eri vaiheet tapahtuvat asianmukaisesti ja laillisesti?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(15. tammikuuta 2004)

Unioni on useissa julkilausumissa korostanut sitä, että Venezuelan poliittiseen kriisiin on löydyttävä rauhanomainen, demokraattinen, perustuslakiin ja vaaleihin perustuva ratkaisu. Lisäksi komissio on antanut taloudellista ja teknistä apua hallituksen ja opposition välillä 29. toukokuuta 2003 tehdyn sopimuksen täytäntöönpanoa varten. Tätä silmällä pitäen komissio on hyväksynyt hankkeen, jolla tuetaan Amerikan valtioiden järjestöä (OAS) sen ponnistuksissa sopimuksen täytäntöönpanemiseksi sekä vaaleja koskevan ratkaisun aikaansaamista, huhtikuun 2002 tapahtumia koskevaa tutkimusta ja siviiliväestön aseistariisumista. Hankkeen talousarvio on 600 000 euroa. Komissio tekee yhteistyötä OAS:n kanssa hankkeen nopean täytäntöönpanon varmistamiseksi.

Lisäksi komissio seuraa tiiviisti mahdollisia kansanäänestyksiä koskevaa kehitystä ja on valmis harkitsemaan tuen antamista, muun muassa vaalitarkkailijoiden lähettämistä. Vaaleilla valittujen korkeiden valtion virkamiesten erottamista koskeva kansanäänestys voidaan järjestää vain, jos on kerätty Venezuelan perustuslain edellyttämä määrä allekirjoituksia. Sekä hallitus että oppositio ovat keränneet allekirjoituksia kahdessa peräkkäisessä allekirjoituskampanjassa, ensin mainittu kansanedustajien ja viimeksi mainittu presidentti Chávezin erottamiseksi. Hallitus väittää keränneensä tarpeeksi allekirjoituksia useiden kansanedustajien erottamiseksi, ja oppositio väittää myös keränneensä riittävän määrän allekirjoituksia, jotta presidentti Chávezin viraltapanoon tähtäävä kansanäänestysmenettely voidaan käynnistää. Kerätyt allekirjoitukset on toimitettava kansalliselle vaalilautakunnalle tarkistusta varten.

Vaalitarkkailua koskevan tavanomaisen menettelyn mukaisesti kaikki päätökset unionin vaalitarkkailuvaltuuskunnan lähettämisestä riippuvat unionin alustavan tutkimusvaltuuskunnan suosituksesta siitä, onko tarkkailu suositeltavaa, hyödyllistä ja toteutettavissa. Lisäksi niin kuin kaikkien unionin vaalitarkkailuvaltuuskuntien kohdalla, isäntämaan viranomaisten on ensiksi esitettävä unionille vaalitarkkailijoiden lähettämistä koskeva pyyntö.

(2004/C 88 E/0163) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3623/03**

esittäjä(t): Ioannis Marínos (PPE-DE) komissiolle

(5. joulukuuta 2003)

Aihe: Turkin Imvrosin ja Tenedosin saarten kreikkalaisasutukseen kohdistuva syrjintä

Imvrosin ja Tenedosin saarilla on asunut syntyperäisiä kreikkalaisia jo 3 000 vuoden ajan. Nämä saaret luovutettiin Turkille vuonna 1923 Lausannen sopimuksella sillä edellytyksellä (sopimuksen 14 artikla), että ne nauttivat erityishallinnosta, joka koostuu paikallisista tahoista, ja että saarten syntyperäiselle muulle kuin islaminuskoiselle väestölle taataan itsehallinto sekä ihmisten ja omaisuuden suojelu. Sopimuksessa edellytettiin järjestyksen ylläpidon varmistamista muodostamalla syntyperäisestä väestöstä koostuvat joukot, jotka edellä määritetty paikallishallinto kokoaa ja jotka ovat sen määräysvallan alaisina.

Mainittakoon, että vuonna 1927 Imvrosilla asui — Turkin virallisen väestönlaskennan mukaan — 7 000 kreikkalaista ja vähäpätöinen määrä turkkilaisia, kun taas Tenedosilla asui 2 500 kreikkalaista ja 1 247 turkkilaista. Nykyään Imvrosille on jäänyt 250 kreikkalaista ja saarelle on asettautunut 9 000 turkkilaista uudisasukasta. Tenedosille on jäänyt vain 30 kreikkalaista. Turkin hallitus on muuttanut saarten tuhansia vuosia vanhat viralliset nimet siten, että ne ovat nyt nimeltään "Gökçe Ada" ja "Bozca Ada". Kreikkalaisiin kohdistuva vaino voimistui vuoden 1955 jälkeen, sitä jatkettiin vuonna 1964 ja se huipentui vuonna 1974, jolloin Turkin armeija miehitti Kyproksen.

Turkin valtio ei ole koskaan pannut Lausannen sopimuksen 14 artiklan määräyksiä täytäntöön, ja kreikan kielen opetus lopetettiin, kun Turkin valtio pakkolunasti kuusi kreikkalaista peruskoulua, lukion ja neljä lastentarhaa, joissa oli 1 300 oppilasta ja jotka rakennettiin saarten kreikkalaisyhteisöjen varoin. Sama kohtalo oli 300 kirkolla ja neljällä luostarilla. Tällaisia toimintatapoja esiintyy vain maissa, joissa noudatetaan tiukkaa "apartheid"-politiikkaa. Imvrosin ja Tenedosin kreikkalaisten juuriltaan repäisemistä täydensi heidän omaisuutensa riistäminen, ja on kuvaavaa, että näiltä saarilta lähtemään joutuneilta vietiin Turkin kansalaisuus ja samalla heidän omaisuutensa, jota he eivät voineet siirtää edes jälkeläisilleen. Huomattakoon, että esimerkiksi Imvrosin Agridian kylässä, joka oli viime aikoihin saakka ainut jäljellä oleva puhtaasti kreikkalainen kylä niin asukkailtaan kuin omaisuuksiltaan, maaomistus kirjattiin Turkin maarekisteriin, ja 23. kesäkuuta 2003 jälkeen ilmoitetut tulokset osoittavat, että Turkin valtion haltuun on joutunut yhteensä 77,18 prosenttia maa-alasta, joka kuului kylän asukkaille, ja yksityishenkilöt omistavat vain 22,82 prosenttia maasta.

Sopivatko edellä esitetyt seikat ehdokasvaltiolle, joka väittää noudattavansa Euroopan unionin periaatteita? Aikooko Euroopan unioni vaatia palauttamaan Turkin kaikille muille kuin islaminuskoisille asukkaille omistusoikeudet välittömästi ja tehokkaasti ennen liittymisneuvottelujen käynnistämispäivämäärän määrittämistä?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(5. helmikuuta 2004)

Komissio on tietoinen arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemista väitteistä, joiden mukaan kreikkalaisvähemmistön ihmisoikeuksia rikotaan Imvrosin ja Tenedosin saarilla Egeanmerellä.

Komissio arvioi vähemmistöjen oikeuksia Turkissa vuoden 2003 määräaikaiskertomuksessaan [1]. Komissio kehottaa kysyjää myös tutustumaan vastaukseen [2], jonka se antoi Konstantinos Hatzidakisin esittämään kirjalliseen kysymykseen E-3025/03.

[1] KOM(2003) 676 lopullinen.
[2] Katso sivu 127.

(2004/C 88 E/0164) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3635/03**

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(5. joulukuuta 2003)

Aihe: Kap Verden erityisasema EU:ssa

Kap Verden pääministeri päätti 24. marraskuuta työvierailun Portugaliin tehtyään sitä ennen virallisen vierailun EU:n jäsenvaltioihin Luxemburgiin, Alankomaihin ja Ranskaan. Vierailun tarkoitus oli saada kyseisten valtioiden viranomaiset tiedostamaan Kap Verden erityisasema Euroopan unionissa.

Lehdistössä esiintyneiden tietojen mukaan Portugalin pääministeri totesi José Maria Nevesin kanssa käydyn keskustelun päätteeksi, että Kap Verdellä on erityistehtävä Afrikan ja Euroopan mantereen välisissä yhteyksissä. Hän sanoi vielä, että Kap Verde on poliittisen kehityksensä ansiosta esimerkillinen demokratia ja että Kap Verdeä voidaan sen kulttuurisen kehityksen ja sen joihinkin Euroopan maihin, kuten Portugaliin, liittyvien vahvojen inhimillisten siteiden sekä sen maantieteellisen sijainnin perusteella todella pitää tietyllä tavalla eurooppalais-afrikkalaisena maana.

Perusteena tämän erityisaseman myöntämiselle Kap Verden pääministeri mainitsi Atlantin yhteyden, Kap Verden läsnäolon Euroopassa maahanmuuttajayhteisöjen muodossa ja sen, että Kap Verde on maantieteellisen sijaintinsa vuoksi myös lähellä Eurooppaa osana Makronesian saaristoa, johon myös Portugalin Madeira ja Azorien saaristo sekä Espanjan Kanariansaaret kuuluvat.

— Tietääkö komissio tästä Kap Verden aloitteesta?

— Miten komissio suhtautuu siihen?

— Mihin toimiin Kap Verden valtion pitäisi komission mielestä ryhtyä tavoitteensa saavuttamiseksi?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(19. tammikuuta 2004)

Komissio ei ole saanut asiasta virallista ilmoitusta Kap Verden viranomaisilta. Komissio on kuitenkin tietoinen, että Kap Verden viranomaiset ovat ottaneet asiaan esiin joihinkin jäsenvaltioiden pääkaupunkeihin suuntautuneilla vierailuillaan. Komissio on lisäksi tietoinen, että Portugalin viranomaiset ovat suhtautuneet avoimesti työryhmän luomiseen ”asiaan liittyvien eri näkökohtien selvittämiseksi”.

(2004/C 88 E/0165) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3695/03**

esittäjä(t): Margrietus van den Berg (PSE) komissiolle

(3. joulukuuta 2003)

Aihe: Maakohtaisten strategia-asiakirjojen väliarviointi Aasiassa ja Latinalaisessa Amerikassa

Maa- ja aluekohtaisilla strategia-asiakirjoilla pyritään luomaan johdonmukainen kehys yhteisön Aasiaan ja Latinalaiseen Amerikkaan kohdistuville kehitysyhteistyötoimille. Maakohtaisten strategia-asiakirjojen väliarvioinnissa arvioidaan strategia-asiakirjoissa asetettujen painopisteiden validiteettia. Ohjelmasuunnittelutyön suuntaviivoissa prosessiin on otettu mukaan sidosryhmien kuuleminen. On itsestään selvää, että ohjelmasuunnittelu menettää merkityksensä ja oikeutuksensa, jos sidosryhmiä ei ole kuultu. Joidenkin kansalaisjärjestöjen mukaan useimmat, elleivät peräti kaikki, Aasiaa ja Latinalaisen Amerikan maita koskevat strategia-asiakirjat on kuitenkin ilmeisesti kirjoitettu virkamiesten työpöytien takana Brysselissä. Tämä heikentää vakavasti maakohtaisten strategia-asiakirjojen arvoa ja pätevyyttä.

Nyt maakohtaisten strategia-asiakirjojen väliarviointiin liittyvässä tarkastusprosessissa on ilmenemässä uusi ongelma. On selvää, että väliarviointi on validi ainoastaan, jos siinä noudatetaan selviä tavoitteita, suuntaviivoja ja tulosindikaattoreita ja prosessi on tarkkaan määritelty. AKT-maita varten on kehitetty suuntaviivat, mutta jostain tuntemattomasta syystä niiden ei katsota koskevan muita kehitysmaita. Vielä merkittävämpää on, että väliarviointeja toteutetaan muissa kehitysmaissa ilman minkäänlaisia suuntaviivoja, tiedotusta tai avointa prosessia. Komissio on myös antanut ymmärtää, ettei se pyri tässä prosessissa kuulemaan sidosryhmiä, muun muassa kansalaisyhteiskuntaa, eikä anna niiden kuulemiselle arvoa. Tämä on erittäin outo näkökanta.

1. Aikooko komissio soveltaa AKT-maissa toteutettavia väliarviointeja varten kehitettyjä suuntaviivoja muiden kehitysmaiden väliarviointeihin?

2. Jos se ei aio näin tehdä, mitä suuntaviivoja on kehitetty muiden kehitysmaiden väliarviointeja varten ja miksi ne poikkeavat AKT-maita koskevista suuntaviivoista — kun väliarviointien tavoitteet kerran ovat samat kaikkien kehitysmaiden kohdalla?

3. Minkälaista tiedotuspolitiikkaa komissio soveltaa väliarviointiprosessiin?

4. Minkälaisia suunnitelmia komissiolla on Aasiaa ja Latinalaisen Amerikan maita koskevien maakohtaisten strategia-asiakirjojen ja väliarviointien suhteen vuosina 2003—2004?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(14. tammikuuta 2004)

On tärkeää korostaa, että komission lähetystöjä Aasian ja Latinalaisen Amerikan maissa (ALA) kehotettiin kuulemaan hallitusta ja kansalaisyhteiskuntaa valmistellessaan maakohtaisia strategia-asiakirjoja. Vaikka päätoimipaikan ja lähetystöjen osallistuminen saattaa vaihdella alueittain, minkään alueen maakohtaisten strategia-asiakirjojen osalta ei pidä paikkansa, että ne olisi kirjoitettu "virkamiesten työpöytien takana Brysselissä".

Mitä tulee väliarviointia koskeviin suuntaviivoihin, komissiolla on velvollisuus ottaa kansalaisyhteiskunta ja valtiosta riippumattomat toimijat mukaan ohjelmointi- ja täytäntöönpanoprosesseihin ja siten kuulla asianosaisia tahoja. Nämä kuulemiset ovat keskeinen arviointia koskeva vaatimus.

Maakohtaisia strategia-asiakirjoja koskevan prosessin johdonmukaisuuden ja tasaisen korkean laadun säilyttämiseksi on päätetty, että kaikkien alueiden maakohtaisiin strategia-asiakirjoihin sovelletaan tiettyjä perusperiaatteita.

Kehitysyhteistyön ja ulkosuhteiden pääosastojen johtajat hyväksyivät 7. lokakuuta 2003 yksiköiden välisen laatutukityöryhmän asiakirjan "Framework for Assessing, revised Strategy and Programming Documents", joka perustuu maakohtaisten strategia-asiakirjojen väliarviointia koskevissa neuvoston päätelmissä [1] annettuihin suuntaviivoihin ja jossa asetetaan väliarviointia koskevat perusperiaatteet.

Sekä Aasian että Latinalaisen Amerikan alueet ovat osallistuneet maakohtaisten strategioiden ja ohjelmien väliarviointiin. Tämän arvioinnin pohjalta valmistellaan useita tarkistettuja strategioita ja ohjelmia. On hyvin tärkeää huomauttaa, että kun otetaan huomioon ohjelmointikauden pituus, Aasiaa ja Latinalaista Amerikkaa koskevat väliarvioinnit on aloitettava paljon varhaisemmassa vaiheessa kuin Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren maiden (AKT) arvioinnit. Lisäksi arviointi on suoritettava täysin ALA-asetuksen mukaisesti, jolla säännellään yhteisön yhteistyötä näillä alueilla.

Väliarvioinnissa keskitytään neljään keskeiseen vaatimukseen:

— Maan tärkeimmät poliittiset, taloudelliset ja sosiaaliset kehityssuuntaukset — strategian ajantasaisuuden varmistaminen.

— Yhteisön/unionin uusien poliittisten tavoitteiden ja sitoumuksien huomioon ottamisen ja toteuttamisen varmistaminen.

— Tulokset, suoritus ja saadut kokemukset, siinä määrin kuin niitä on tässä vaiheessa mahdollista arvioida.

— Laadun parantaminen tarpeen mukaan — strategia-asiakirjojen laadun jatkuva parantaminen, erityisesti joidenkin ensimmäisen sukupolven maakohtaisten strategia-asiakirjojen puutteiden korjaaminen.

Tarkistetut asiakirjat toimitetaan yksiköiden väliselle laatutukityöryhmälle ja asianosaisille seurantakomiteoille olemassa olevien menettelyjen ja suuntaviivojen mukaisesti. ALA-alueen osalta nämä asiakirjat toimitetaan muutaman seuraavan kuukauden kuluessa.

[1] Neuvoston päätelmät, annettu 18. maaliskuuta 2003, maakohtaisten strategia-asiakirjojen yhteisestä kehyksestä, hyväksytty ilman keskustelua, Doc. 6377/03.

(2004/C 88 E/0166) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3819/03**

esittäjä(t): Stavros Xarchakos (PPE-DE) komissiolle

(12. joulukuuta 2003)

Aihe: Yksityisautojen liikennöiminen Kreikassa yhteisön rekisterikilvillä

Henkilöiden vapaa liikkuvuus EU:ssa on täysin vahvistettu ja sallii kaikkien yhteisön kansalaisten valita asuinpaikan mistä tahansa unionin jäsenvaltiosta, kirjoittautua asianmukaisiin rekistereihin ja ostaa

— halutessaan — yksityisauton, joka on varustettu sen jäsenvaltion rekisterikilvillä, johon kyseinen kansalainen on päättänyt asettua asumaan. Monet kreikkalaiset ovat laillisesti hankkineet edellä mainitulla tavalla jonkin yhteisön jäsenvaltion rekisterissä olevia yksityisautoja, jotka ovat liikenteessä Kreikassa. Kreikkalaiset viranomaiset kuitenkin rankaisevat tästä ankaralla kädellä, sillä he eivät salli näiden ajoneuvojen olla liikenteessä enempää kuin kuusi kuukautta. Mikäli he toteavat tämän puolivuotiskauden päättyneen, he saattavat jopa takavarikoida ajoneuvon ja määrätä hyvin raskaat sakot, vaikka näiden ajoneuvojen omistajat ovat laillisesti jonkin muun yhteisön jäsenvaltion asukkaita (tai jopa kansalaisia).

Ovatko nämä kreikkalaisten viranomaisten toimet sopusoinnussa yhteisön lainsäädännön kanssa? Missä muussa unionin jäsenvaltiossa yhteisön rekisterikilvillä liikennöiviä ajoneuvoja takavarikoidaan ja niiden omistajille määrätään tavattoman suuria sakkoja? Aikooko komissio ryhtyä toimiin edellä mainitun tilanteen muuttamiseksi ja millä tavoin? Tilanteen alkusyynähän on vääristynyt kreikkalainen verotusjärjestelmä, joka kuormittaa kohtuuttomasti yli 1 800 kuution moottorilla varustettuja autoja, jotka ovat hyvin kalliita Kreikassa (maassa, jossa tulot henkeä kohden ovat EU:n alhaisimmat ja yltävät vain 67 prosenttiin yhteisön keskiarvosta Eurostatin tuoreimpien tietojen mukaan), ja tämän vuoksi monet kreikkalaiset joutuvat ostamaan yhteisön muiden jäsenvaltioiden rekistereissä olevia ajoneuvoja.

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(13. helmikuuta 2004)

Kansalaisten vapaa liikkuminen unionissa on EY:n perustamissopimuksen 18 artiklassa tunnustettu perusoikeus. Mainitun artiklan mukaan EU:n kansalaiset saavat vapaasti valita asuinpaikkansa EU:ssa ja liikkua unionissa vapaasti EY:n perustamissopimuksen ehtojen mukaisesti. Tavallisesti EU:n kansalaiset rekisteröivät laillisesti ostamansa autot siinä jäsenvaltiossa, jossa he asuvat, jolloin asuinjäsenvaltio ei välttämättä vastaa kansalaisuutta (esimerkiksi Kreikan kansalainen asuu laillisesti Saksassa ja ostaa ja rekisteröi siellä auton).

Tämän kirjallisen kysymyksen alaan kuuluvan yhteisön erityislainsäädännön osalta on mainittava yhteisön alueella tiettyjen kulkuneuvojen väliaikaisessa maahantuonnissa sovellettavista verovapautuksista 28. maaliskuuta 1983 annettu neuvoston direktiivi 83/182/ETY [1], joka on sen johdantokappaleiden mukaan tarkoitettu poistamaan henkilöiden vapaata liikkumista ja Euroopan sisämarkkinoiden perustamista haittaavia esteitä, jotka johtuvat tietynlaisten kulkuneuvojen väliaikaisessa maahantuonnissa jäsenvaltioissa sovellettavista erilaisista verojärjestelmistä.

Direktiivin mukaan väliaikaisesti maahantuotaessa kulkuneuvot on vapautettava ajoneuvojen rekisteröintiverosta ja tavanomaisista tieveroista enintään kuuden kuukauden keskeytymättömäksi tai keskeytyväksi määräajaksi kahdentoista kuukauden ajalta seuraavin edellytyksin:

— kulkuneuvo on hankittu jäsenvaltion kotimarkkinoiden yleisin verotusedellytyksin;

— kulkuneuvon maahantuova henkilö asuu pysyvästi muussa jäsenvaltiossa kuin väliaikaisen maahantuonnin kohteena olevassa jäsenvaltiossa ja käyttää kulkuneuvoa vain yksityiskäyttöön;

— kulkuneuvoa ei luovuteta eikä anneta vuokralle väliaikaisen maahantuonnin kohteena olevassa jäsenvaltiossa, eikä sitä lainata tämän jäsenvaltion asukkaalle.

Komissio tietää, että tämän direktiivin soveltamisessa on ollut vaikeuksia Kreikassa. Asiasta on kolme tuomioistuimen päätöstä [2].

Pääongelmat ovat komission tietojen mukaan seuraavat:

— ”Pysyvän asuinpaikan” määrittäminen etenkin Kreikan kansalaisten osalta.

— Erittäin ankarat seuraamukset direktiivissä 83/182/ETY säädettyjen sääntöjen rikkomuksista. Tältä osin tuomistuin totesi asiassa C-262/99 antamassaan tuomiossa, ettei ”seuraamus saa olla rikkomuksen vakavuuteen nähden niin suhteeton, että siitä aiheutuisi este EY:n perustamissopimuksessa määrättyjen vapauksien toteutumiselle”. Tuomion mukaan seuraamus on ”suhteellisuusperiaatteen mukainen vain siltä osin kuin se on välttämätön rikkomusten rankaisemisen ja ehkäisemisen vaatimusten vuoksi

rikkomuksen vakavuus huomioon ottaen", ja "jos sovellettavan järjestelmän määrittäminen on ollut vaikeaa, rikkomukseen syyllistyneelle määrättävää seuraamusta tosiasiallisesti määritettäessä on kuitenkin otettava huomioon rikkomukseen syyllistyneen vilpitön mieli". Auton takavarikointi direktiivin 83/182/ETY oletetun rikkomisen vuoksi (mikä voi johtaa salakuljetussyytteeseen, jolloin joidenkin komission saamien tietojen mukaan viranomaiset voivat Kreikassa myydä auton, eikä sitä siis palauteta edelliselle omistajalle, vaikka toimivaltainen tuomioistuin myöhemmin julistaisikin EU:n kansalaisen viattomaksi) voi lisäksi johtaa ongelmiin Euroopan perusoikeuskirjan suhteen [3].

Komissio sai useita valituksia asiasta Kreikan kansalaisilta, joten se aloitti rikkomisesta johtuvan menettelyn ja päätti haastaa Kreikan oikeuteen. Lisäksi on syytä mainita, että komissio teki vuonna 1998 ehdotuksen neuvoston direktiiviksi [4], jonka tarkoituksena oli saattaa autojen verotuskäytäntö vastaamaan paremmin yhtenäismarkkinoiden tarkoitusta ja periaatteita.

Syyskuussa 2002 komissio antoi tiedonannon henkilöautojen verotuksesta EU:ssa [5]. Tiedonannossa tarkastellaan muun muassa tapoja poistaa nykyiset henkilöautojen vapaata liikkumista sisämarkkinoilla haittaavat veroesteet. Komissio tekee uuden ehdotuksen yhteisön lainsäännöksi tiedonannossa esitettyjen periaatteiden mukaisesti.

---

[1] EYVL L 105, 23.4.1983.
[2] Asiassa C-9/92 2.8.1993 annettu tuomio, komissio vastaan Helleenien tasavalta; asiassa C-389/95 29.5.1997 annettu tuomio, Siegfried Klattner vastaan Helleenien tasavalta ja asiassa C-262/99 12.7.2001 annettu tuomio, Paraskevas Louloudakis vastaan Helleenien tasavalta.
[3] Etenkin perusoikeuskirjan 17 artikla, jossa omistusoikeus sisällytetään EU:n kansalaisten perusoikeuksiin.
[4] EYVL C 108, 7.4.1998.
[5] Komission tiedonanto neuvostolle ja Euroopan parlamentille — Henkilöautojen verotuksesta Euroopan Unionissa — vaihtoehdot toimille kansallisella ja yhteisön tasolla, KOM(2002) 431 lopullinen, 6.9.2002.

(2004/C 88 E/0167) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3824/03**

esittäjä(t): Cristiana Muscardini (UEN) komissiolle

(12. joulukuuta 2003)

Aihe: Tuontituotteiden alkuperämerkinnät

Väärennökset ja piratismi ovat ilmiöitä, jotka aiheuttavat valtavia vahinkoja unionin tuottajille. Tietyt valtiot käyttävät valuutan polkumyyntiä keinona tuoda tuotteitaan unionin jäsenvaltioihin. Italiassa yksi eniten tällaisesta vilpillisestä tuonnista kärsivistä aloista on kenkientuotanto. Asianmukaisen kauppavaihdon takaamiseksi tarvittaisiin laajoja tarkastuksia ja sellaisten säännösten soveltamista, joiden avulla tuote voidaan tunnistaa. Unionin olisi myös tehtävä päätös tuotteidensa alkuperämerkinnästä, joka voisi olla esimerkiksi "EU" sekä tuotteen alkuperämaan nimi.

— Miksei komissio vaadi alkuperämerkintää Euroopan unionin ulkopuolisista maista tuleville tuotteille?

— Miksei komissio pidä tullimaksujen samanarvoisuutta kansainvälisen kaupan asianmukaisen vastavuoroisuuden osatekijänä?

— Miksei komissio tee pakolliseksi alkuperämerkintää myös EU-maiden tuotteille, niin että kuluttajat saisivat asianmukaista tietoa?

— Mitä komissio aikoo ehdottaa jarruttaakseen tätä vilpillistä tuontia, joka vahingoittaa eri jäsenvaltioiden tärkeitä tuotannonaloja?

(2004/C 88 E/0168) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3902/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(17. joulukuuta 2003)

Aihe: Made in Europe -merkin myöntäminen Euroopan unionin jäsenvaltioissa valmistetuille tuotteille

Italian varateollisuusministeri Adolfo Urso teki Palermossa 7. heinäkuuta 2003 pidetyssä Euro—Välimeri-konferenssissa ehdotuksen, joka on herättänyt varsin paljon kiinnostusta jäsenvaltioiden ministereiden keskuudessa ja joka koski eurooppalaista alkuperää osoittavan Made in Europe -merkin myöntämistä Euroopan unionin jäsenvaltioissa valmistetuille tuotteille väärentämisen ja epärehellisen kilpailun torjumiseksi.

Euroopan unionissa valmistetuilla tuotteilla on oltava maailmanlaajuisilla markkinoilla riittävä turva kansainvälisessä kaupassa tapahtuneiden merkittävien muutosten ja aasialaisten tuotteiden kilpailun aiheuttamien voimakkaiden paineiden vuoksi.

Pakollisen, vastavuoroisuutta Euroopan unionin jäsenvaltioiden kanssa koskevan järjestelyn mukaisesti Aasian maiden ei tarvitse todistaa kauppatavaroidensa alkuperää, ja jäsenvaltioissa on kilpailulainsäädännön mukaan kiellettyä ilmoittaa valmistusmaata useimpien tuoteryhmien tapauksessa. Näin ollen aasialaisia tuotteita myydään Euroopan unionissa ilman, että kuluttaja voisi tehdä valintoja tietoisena kunkin tuotteen alkuperämaasta.

Joissakin muissa maissa, kuten Japanissa ja Yhdysvalloissa, niiden omia tuotteita suojellaan Made in USA- ja Made in Japan -merkeillä, joiden katsotaan olevan osoitus tuotteen laadusta ja huolellisesta valmistuksesta.

Italian ehdotuksen avulla voitaisiin korjata edellä mainittu puute ja liittää yleiseen Made in Europe -merkkiin maininta tuotteen alkuperäjäsenvaltiosta.

Koska Euro—Välimeri-konferenssissa päätettiin edellä mainitun ehdotuksen suuntaisista tavoitteista kyseiselle aiheelle kokonaisuudessaan omistettua seuraavaa WTO:n kierrosta silmällä pitäen, voiko komissio ilmoittaa;

1. mihin toimiin edellä mainitun Euro—Välimeri-konferenssin johdosta on ryhdytty;

2. mitä Made in Europe -merkkiä koskevia aloitteita on suunnitteilla, meneillään tai jo toteutettu Euroopan unionissa;

3. miten Euroopan komissio ja muut yhteisöjen toimielimet ovat vastaanottaneet Italian ehdotuksen;

4. voiko komissio toimittaa kysymyksen esittäjälle kaikki edellä mainittua asiaa koskevat tiedot kokonaisuudessaan?

Pascal Lamyn komission puolesta antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-3824/03 ja E-3902/03

(6. helmikuuta 2004)

Komissio on erittäin huolestunut väärennösten ja piraattituotteiden runsaasta määrästä sekä unionin valmistajille niiden takia aiheutuvasta vahingosta. Oikeudenhaltijoiden suojelemista väärennettyjä tavaroita vastaan pidetään yhteisössä ensisijaisena, ja hiljattain on toteutettu useita merkittäviä toimia, esimerkiksi 22 päivänä heinäkuuta 2003 annettiin neuvoston asetus (EY) N:o 1383/2003 tulliviranomaisten toimenpiteistä epäiltäessä tavaroiden loukkaavan tiettyjä teollis- ja tekijänoikeuksia sekä tiettyjä teollis- ja tekijänoikeuksia loukkaavien tavaroiden suhteen toteutettavista toimenpiteistä [1]. Samoin annettiin ehdotus direktiiviksi teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamiseen tähtäävistä toimenpiteistä ja menettelyistä [2]. Lisäksi on toteutettu useita käytännön toimia tullivalvonnan tehostamiseksi tällä alalla ennen kaikkea Tulli 2007 -ohjelmassa [3], jonka ansiosta tulliviranomaiset takavarikoivat lähes 85 miljoonaa väärennöstä ja piraattituotetta unionin ulkorajoilla vuonna 2002 ja 50 miljoonaa vuoden 2003 ensimmäisellä puoliskolla.

Vilpillinen tuonti voi liittyä myös ulkomaisten valmistajien harjoittamaan polkumyyntiin. Polkumyynti tarjoaa unionin ulkopuolisista maista tuoville yrityksille epäreilun kilpailuedun, josta aiheutuu suurta vahinkoa yhteisön tuottajille. Polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 384/96 [4] säädetään polkumyynnin vastaisista toimenpiteistä, joita yhteisön tulliviranomaiset voivat toteuttaa varmistaakseen rehellisen kaupankäynnin kansainvälisissä kauppasuhteissa. Tällä hetkellä yhteisössä on yli 200 voimassa olevaa polkumyynnin vastaista toimenpidettä.

Maailmankauppajärjestö WTO:n toiminnasta ja vastavuoroisuudesta kannattaa mainita, että unioni vaatii Dohan kehitysohjelman markkinoillepääsystä neuvottelevassa ryhmässä, että kaikilta jäseniltä perittäisiin joitakin yhteisiä tullimaksuja erityisesti tekstiili- ja jalkinealalla.

Muutamilla yhteisön kauppakumppaneilla (Yhdysvalloilla, Japanilla) on käytössä alkuperämerkintää koskeva järjestelmä, jossa tuontitavaroilta edellytetään pakollista alkuperämerkintää ja jossa kotimaisten tavaroiden alkuperämerkintä on vapaaehtoinen. Tällä hetkellä yhteisöllä ei ole alkuperämerkintää koskevaa lainsäädäntöä. Alkuperämerkintää koskevan yhteisön lainsäädännön antaminen vaikuttaa kuitenkin kiinnostavan aiempaa enemmän erityisesti tekstiilialalla, kuten todettiin vastikään annetussa komission tiedonannossa [5], jossa käsiteltiin tekstiili- ja vaatetusalan tulevaisuutta laajentuneessa Euroopan unionissa. Tiedonannossa perusteltiin, mitä hyötyä yhteisön alkuperämerkintää koskevan säädöksen laatimisesta olisi tällä alalla.

Komissio pohtii parhaillaan, mitä mahdollisia hyötyjä ja haittoja tällaisen järjestelmän käyttöönotosta olisi kaikkien sidosryhmien kannalta. Tätä varten komission yksiköt ovat laatineet EU:n alkuperämerkintää käsittelevän valmisteluasiakirjan "Made in the EU origin marking" [6]. Asiakirjassa esitellään EU:n alkuperämerkinnän hyviä ja huonoja puolia ja tuodaan esiin pohdittavana olevia vaihtoehtoja: perustuisiko tuontitavaroiden ja kotimaisten tuotteiden alkuperämerkintä pelkästään vapaaehtoisuuteen; valitaanko sekajärjestelmä, jossa tuontitavaroiden alkuperämerkintä on pakollinen ja kotimaisten tuotteiden alkuperämerkintä vapaaehtoinen, vai asetetaanko alkuperämerkintä pakolliseksi sekä tuontitavaroille että kotimaisille tuotteille. Komissio kuulee kuluttajia ja elinkeinoelämää vuoden 2004 alkupuolella ja kehottaa jäsenvaltioita tekemään samoin.

([1]) EUVL L 196, 2.8.2003.
([2]) KOM(2003) 46 lopullinen.
([3]) Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 253/2003/EY, tehty 11 päivänä helmikuuta 2003, EUVL L 36, 12.2.2003 ja EUVL L 95, 11.4.2003.
([4]) EYVL L 56, 6.3.1996.
([5]) KOM(2003) 649 lopullinen.
([6]) Saatavana englanninkielisenä komission kauppapolitiikan pääosaston Internet-sivuilla osoitteessa: (http://trade-info.cec.eu.int/doclib/html/115557.htm).

(2004/C 88 E/0169) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3958/03**

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(5. tammikuuta 2004)

Aihe: Venäjän parlamenttivaalit

Tiedotusvälineiden mukaan Venäjän viimeksi järjestelyissä parlamenttivaaleissa läsnä olleet kansainväliset tarkkailijat, erityisesti 600 tarkkailijaa lähettäneet Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestö (Etyj) ja Euroopan neuvosto, ovat olleet huolestuneita vaalien tuloksista ja vaalikampanjan aikana noudatetuista menettelyistä. Vaalien vapautta kyseenalaistamatta ne epäilevät niiden paikkansapitävyyttä.

Alustavien tulosten mukaan Kremliä tukeva ja presidentti Putinin liittolainen Yhdistynyt Venäjä -puolue oli parlamenttivaalien suuri voittaja.

Yhdistynyt Venäjä sai noin 37 prosenttia valtiollisen Duuman (parlamentin alahuone) edustajapaikkoihin oikeuttavista äänistä. Noin 12 äänistä sai Vladimir Zhirinovskin liberaalidemokraatit, jota seuraa yhdeksän prosenttia äänistä saanut, joitakin kuukausia sitten Kremlin suojeluksessa perustettu äärikansallinen Isänmaa, joka osallistui ensimmäistä kertaa vaaleihin.

Euroopan neuvoston parlamentaarisen yleiskokouksen tarkkailijavaltuuskunnan johtaja David Atkinson selitti lehtimiehille, että koko vaalikampanjan ajan julkisia varoja, siis veronmaksajien rahoja, ja valtiollista televisiota käytettiin tiettyjen poliittisten voimien palvelukseen, mikä on saanut tarkkailijat pitämään vaaleja vapaina, mutta ehdottomasti epäoikeudenmukaisina.

Etyjin puheenjohtaja Bruce George tunnustaa, että ilmapiiri on epäoikeudenmukainen muille puolueille ja ehdokkaille, ja korostaa, että vaalit eivät sujuneet kansainvälisten sääntöjen mukaisesti. Hän totesi, että näissä vaaleissa valtiollisten tehtävien, resurssien, rakennusten ja laitteistojen hyödyntämisestä saatu suunnaton etu on vääristänyt suuresti vaalien tuloksia, mikä johtaa Venäjän taantumaan Venäjän demokratisoitumisessa.

Kysyn komissiolta seuraavaa:

— Mitä tietoja komissiolla on käytettävissään siitä, miten vapaat ja paikkansapitävät Venäjän parlamenttivaalit ovat olleet?

— Mihin Venäjän viranomaisia koskeviin toimenpiteisiin komissio on ryhtynyt tai aikoo ryhtyä vaalitarkkailijoiden ja oppositiopuolueiden ilmaiseman huolestuneisuuden takia?

— Mitä vaikutuksia komission mielestä kyseisellä arvostelulla voi olla Venäjän kansainväliselle uskottavuudelle?

— Missä määrin arvostelu voi vaikuttaa EU:n ja Venäjän suhteisiin?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(9. helmikuuta 2004)

Komissio on pannut merkille kansainvälisten vaalitarkkailijoiden esittämät alustavat päätelmät, joiden mukaan 7. joulukuuta 2003 pidetyt parlamenttivaalit eivät täyttäneet useita Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön (ETYJ) ja Euroopan neuvoston asettamia demokraattisia vaaleja koskevia vaatimuksia. Alustavien päätelmien mukaan Venäjän viranomaiset jättivät toteuttamatta tärkeitä suojatoimenpiteitä.

Komissio on huolissaan näistä päätelmistä. EU:n ja Venäjän väliset suhteet perustuvat demokraattisten periaatteiden ja ihmisoikeuksien kunnioittamiseen (lehdistön vapaus mukaan luettuna). Komissio on käyttänyt hyväkseen tilaisuutta keskustella Venäjän viranomaisten kanssa havaittujen puutteiden korjaamisesta. Komissio kehotti Venäjää noudattamaan maaliskuussa 2004 pidettävissä presidentinvaaleissa sitoumustaan järjestää vaalit kansainvälisesti sovittujen vaatimusten mukaisesti.

Komissio painottaa, että Venäjän on voitava jatkaa poliittisia ja taloudellisia uudistuksiaan. Se toivoo, että uusi parlamentti on valmis sitoutumaan tällaisiin uudistuksiin rakentavasti, mikä puolestaan vaikuttaisi myönteisesti EU:n ja Venäjän välisiin suhteisiin.

(2004/C 88 E/0170) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3965/03**

esittäjä(t): Mario Borghezio (NI) komissiolle

(5. tammikuuta 2004)

Aihe: Toimet Kiinaa vastaan CE-merkinnän väärinkäytön vuoksi

Kiina käyttää erilaisissa tuotteissaan merkintää ”China Export”, josta se käyttää lyhennettä CE. Monissa kiinalaisissa tuotteissa CE-lyhenteen käyttö merkitsee selvää ja epäasianmukaista Euroopan yhteisön merkin jäljittelemistä maailmanmarkkinoilla. Tällainen jäljittely aiheuttaa valtavasti haittaa eurooppalaisille tuottajille ja työmarkkinoillemme. Miten komissio aikoo toimia Kiinan kansantasavallan viranomaisten suhteen?

Pascal Lamyn komission puolesta antama vastaus

(9. helmikuuta 2004)

Komissio on tietoinen CE-merkinnän väärinkäytöstä muun muassa "China Export" -järjestelmässä. Komissio on tietoinen myös laaja-alaisemmista ongelmista, jotka koskevat teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamista kiinalaisissa tuotteissa. Komissio toteutti tutkimuksen teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisesta, ja Kiina mainittiin maana, joka asettaa teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamiselle suurimman haasteen maailmassa. Tutkimukseen voi tutustua osoitteessa: (http://europa.eu.int/comm/trade/issues/sectoral/intell_property/survey_en.htm).

Kirjainten "CE" (Conformité Européenne) käyttö kuuluu CE-merkintäjärjestelmään, jota sovelletaan tuotteisiin, joita säännellään terveyden, turvallisuuden ja ympäristön suojelua koskevassa yhteisön lainsäädännössä [1]. CE-merkintä on pakollinen tuotteissa, joihin järjestelmää sovelletaan. Valmistajan on toisin sanoen kiinnitettävä CE-merkintä tuotteeseensa voidakseen myydä tuotetta yhteisön markkinoilla. CE-merkintä osoittaa, että tuote täyttää siihen sovellettavat, valmistajalle asetetut yhteisön vaatimukset ja että asianmukaiset vaatimuksenmukaisuuden arviointimenettelyt on suoritettu.

CE-merkintä ei ole tavaramerkki, eikä siitä voida valittaa Maailman kauppajärjestöön WTO:hon. Kansallisten markkinoiden sääntelyviranomaiset, yleensä terveys- ja turvallisuusviranomaiset, voivat puuttua merkinnän väärinkäyttöön takavarikoinnilla tai muilla vastaavilla toimilla. Itse asiassa jäsenvaltioiden tulliviranomaiset voivat kuluttajansuojalainsäädännön nojalla takavarikoida harhaanjohtavalla CE-merkinnällä merkittyjä tuontitavaroita jopa ennen, kuin ne ovat myynnissä markkinoilla.

Koska merkinnät kiinnostavat elinkeinoelämää ja kuluttajia entistä enemmän, komissio kuulee parhaillaan sidosryhmiä mahdollisuudesta ottaa käyttöön alkuperämerkintäjärjestelmä.

[1] CE-merkintä on pakollinen vain seuraavissa tuotteissa:
- lelut
- koneet
- sähkölaitteet (pienjännitedirektiivi)
- sähkölaitteet (sähkömagneettista yhteensopivuutta koskeva direktiivi)
- henkilösuojaimet- painelaitteet- lääkinnälliset laitteet
- In vitro -diagnostiikkaan tarkoitetut lääkinnälliset laitteet
- aktiiviset implantoitavat lääkinnälliset laitteet
- radio- ja telepäätelaitteet- yksinkertaiset paineastiat
- kaasumaisia polttoaineita käyttävät laitteet
- hissit
- huviveneet- räjähdysvaarallisissa tiloissa käytettäväksi tarkoitetut laitteet ja suojajärjestelmät
- muut kuin itsetoimivat vaa'at
- köysiratalaitteistot- rakennusalan tuotteet
- siviilikäyttöön tarkoitetut räjähteet- uudet kuumavesikattilat.

(2004/C 88 E/0171) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3975/03**

esittäjä(t): Paulo Casaca (PSE) komissiolle

(5. tammikuuta 2004)

Aihe: Komission Brasilian-lähetystön työntekijöiden yhtäläinen kohtelu

Komission Brasilian-lähetystön paikalliset työntekijät ovat valittaneet, että heidän palkkansa ovat alentuneet vähitellen niin, että he saavat nyt 40 prosenttia vähemmän palkkaa kuin vuoden 1999 syyskuussa.

Voiko komissio vahvistaa tämän palkkojen alenemisen? Mitkä ovat perusteet tälle menettelylle? Voiko komissio taata, että komission Brasilian-lähetystön työntekijöitä kohdellaan Euroopan perusoikeuskirjan periaatteiden mukaisesti?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(13. helmikuuta 2004)

Lähetystöjen paikallisten toimihenkilöiden palkkoja tarkistetaan vuosittain puitesääntöjen perusteella. Niissä vahvistetaan komission palveluksessa kolmansissa maissa olevien paikallisten toimihenkilöiden työehdot. Vuotuisten palkkatarkistusten tavoitteena on säilyttää palkat tasolla, joka on kilpailukykyinen viitetyönantajien palkkatason kanssa paikallisilla työmarkkinoilla.

Brasilian 90-luvun dramaattisen taloustilanteen vuoksi päätettiin ottaa käyttöön ecu-määräinen palkkataulukko. Palkat maksetaan kuukausittain paikallisena valuuttana. Vuonna 1999 kävi selväksi, että ecu-määräinen taulukko oli keinotekoisesti nostanut paikallisten toimihenkilöiden palkat huomattavasti viitetyönantajien palkkoja korkeammiksi. Tästä syystä oli perusteltua palata kansallisena valuuttana vahvistettuihin palkkoihin. Lähetystössä tuolloin jo työskennelleet allekirjoittivat työsopimukseen tehdyn lisäyksen, jossa he hyväksyivät palkkojensa muuntamisen paikalliseen valuuttaan sovitun valuuttakurssin mukaan.

Tästä syystä lähetystössä vuonna 1999 jo työskennelleiden paikallisten toimihenkilöiden palkat ”jäädytettiin” siihen asti, että ne saadaan vastaamaan paikallismarkkinoita. Mukautus tehdään palkkataulukossa, joka vahvistetaan ja tarkistetaan vuosittain puitesääntöjen perusteella ammattiyhdistysten henkilöstöedustajien kanssa tehdyn sopimuksen mukaisesti. Komissio ei siis voi vahvistaa, että lisäyksen allekirjoittaneiden paikallisten toimihenkilöiden palkat olisivat laskeneet, koska palkkojen nimellisarvo on sama kuin vuonna 1999, ja nämä palkat ovat yhä huomattavasti korkeampia kuin paikallisten viitetyönantajien maksamat palkat.

Komissio kohtelee kaikkia sen lähetystöissä ympäri maailman työskenteleviä Euroopan perusoikeuskirjan mukaisesti.

(2004/C 88 E/0172) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3989/03**

esittäjä(t): Theresa Villiers (PPE-DE) komissiolle

(7. tammikuuta 2004)

Aihe: Myyntiä ja huoltoa koskevat EU:n säännöt

1. Voiko komissio vahvistaa, että yksi perustamissopimuksen 81 artiklan 3 kohdan soveltamisesta vertikaalisten sopimusten ja yhdenmukaistettujen menettelytapojen ryhmiin moottoriajoneuvoalalla annetun komission asetuksen (EY) N:o 1400/2002 [1] tavoitteista on antaa auton omistajille mahdollisuus käyttää riippumattomia autokorjaamoja ilman, että valmistajan antaman takuun ehdot samalla heikkenevät?

2. Onko komissiolla mitään todisteita, jotka viittaisivat siihen, että autojen maahantuojat ovat lyhentämässä uusien autojen takuuaikoja?

3. Voiko komissio vahvistaa, että ensimmäisen takuuajan mentyä umpeen autojen maahantuoja voi oman harkintansa mukaisesti myöntää takuuajan pidennyksiä?

4. Voidaanko uuden asetuksen nojalla takuuajan pidennyksiin sisällyttää lauseke, jonka mukaisesti autojen huollot voidaan tehdä vain maahantuojan valtuuttamissa liikkeissä sen uhalla, että takuu muuten raukeaa?

5. Onko komissiolla todisteita siitä, että vastaavanlaista käytäntöä näyttäisi esiintyvän myös käytettyjen autojen kohdalla? Katsooko komissio, että nykyinen käytäntö, jossa käytetyn auton ostajan on maksettava pidennetystä takuuajasta, mihin useimmiten liittyy vain tiettyjen huoltoliikkeiden käyttämistä koskeva ehto, on edellä mainitun asetuksen hengen mukainen?

6. Aikooko komissio selvittää sovelletaanko tämän tapaisia käytäntöjä?

7. Mitä toimenpiteitä komissio toteuttaisi autojen maahantuojia ja/tai jäsenvaltioita vastaan, jos se toteaisi kyseisiä käytäntöjä sovellettavan?

8. Miten komissio aikoo arvioida asetuksen vaikutuksia?

(1) EYVL L 203, 1.8.2002, s. 30.

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(11. helmikuuta 2004)

1. Komissio katsoo, että riippumattomat korjaajat ovat kuluttajille arvokas vaihtoehto valtuutettujen korjaamojen rinnalla. Yksi perustamissopimuksen 81 artiklan 3 kohdan soveltamisesta vertikaalisten sopimusten ja yhdenmukaistettujen menettelytapojen ryhmiin moottoriajoneuvoalalla 31 päivänä heinäkuuta 2002 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1400/2002 tavoitteista on varmistaa, että riippumattomat korjaajat voivat jatkossakin tarjota tämän vaihtoehdon ja että heitä ei suljeta pois markkinoilta.

Uusien sääntöjen mukaan valmistajan myöntämän ”perustakuuajan” tai valmistajalta ostetun pidennetyn takuuajan aikana on tavallista ja hyväksyttävää, että valmistaja vaatii takuukorjausten suorittamista vain sen hyväksymissä tai valtuuttamissa korjaamoissa.

”Takuukorjaukset” koskevat kuitenkin yleensä uuden ajoneuvon vikoja eivätkä kata määräaikaishuoltoja tai sellaisia toimintahäiriöitä, jotka eivät kuulu takuun piiriin. Jos valmistajat estäisivät järjestelmällisesti riippumattomia korjaajia tekemästä ajoneuvoon tällaisia muita kuin takuukorjauksia valmistajan myöntämän takuuajan aikana, seurauksena saattaisi olla markkinoilta sulkeminen (1).

2.—4. On tarpeen erottaa toisistaan erilaiset takuu- ja huoltopaketit, joita auton omistajalla voi olla.

Valmistajan antamat takuut, joihin viitattiin kohdassa 1, kuuluvat jälleenmyyjien ja valmistajien välisiin jakelusopimuksiin, ja niihin sovelletaan näin ollen todennäköisesti EY:n perustamissopimuksen 81 artiklaa. Ne kuuluvat todennäköisesti myös asetuksen (EY) N:o 1400/2002 soveltamisalaan. Komissiolla ei ole mitään perusteita olettaa, että autojen valmistajat olisivat yleisesti lyhentämässä uusien autojen ostajille myönnettäviä takuuaikoja. Komission havaintojen mukaan valmistajien takuut ovat muutamien viime vuosien aikana ennemminkin pidentyneet.

Jälleenmyyjän antamat takuut ovat sen sijaan jälleenmyyjän rahoittamia ja myöntämiä, ja ne perustuvat jälleenmyyjän ja kuluttajan väliseen sopimukseen. Ne eivät näin ollen kuulu valmistajan ja jälleenmyyjän väliseen vertikaaliseen jakelusopimukseen. Näihin takuisiin ei yleensä sovelleta 81 artiklaa tai asetusta (EY) N:o 1400/2002. Kuten jäljempänä mainitussa Office of Fair Trading -viraston raportissa kuitenkin osoitetaan, jälleenmyyjän takuiksi kutsutut takuut ovat usein pääasiallisesti valmistajan eivätkä jälleenmyyjän rahoittamia. Takuita olisi näin ollen pidettävä yhteisön kilpailulainsäädännössä tarkoitettuina valmistajan antamina takuina.

Kuluttaja voi halutessaan pidentää suoja-aikaa valmistajan myöntämän takuuajan jälkeen ostamalla valmistajalta tai kolmannelta osapuolelta pidennetyn takuun, tai hän voi valita myös huoltopaketin. Kun kuluttaja ostaa valmistajalta pidennetyn takuun, tilanteeseen pätee kohdassa 1 esitetty periaate.

5. Parlamentin jäsenen on syytä huomata, että käytettyjen autojen myynti ei kuulu asetuksen (EY) N:o 1400/2002 (2) soveltamisalaan ja että kyseisiä tuotteita käsitellään sen sijaan vertikaalisiin rajoituksiin liittyvää yleistä ryhmäpoikkeusta koskevassa komission asetuksessa (EY) N:o 2790/1999 (3).

6. ja 7. On selvää, että komissio suhtautuu tähän asiaan erittäin vakavasti ja tutkii asianmukaisesti kaikki valitukset, joiden mukaan valmistajien takuujärjestelmät eivät olisi asetuksen (EY) N:o 1400/2002 kirjaimen ja hengen mukaisia. Tässä vaiheessa komissio kuitenkin katsoo, ettei ole tarkoituksenmukaista pohtia sitä, mihin yksittäisiin toimiin se ryhtyisi oletetussa tilanteessa, sillä se riippuu tapaukseen liittyvistä tosiasioista.

Komissio antaa tässä yhteydessä tunnustusta Yhdistyneen kuningaskunnan Office of Fair Trading -virastolle (OFT) sen viime aikoina toteuttamasta tärkeästä työstä alalla (4).

8. Komissio pyytää parlamentin jäsentä kiinnittämään huomiota siirtymäkauden aikana toteutettuihin toimiin, joiden avulla on pyritty selventämään sitä, miten asetusta sovelletaan takuujärjestelmiin, sekä erityisesti kaikille asianomaisille osapuolille esitteen ([5]) ja usein esitettyjen kysymysten ([6]) muodossa annettuihin ohjeisiin.

Nyt kun siirtymäkausi on ohi ja asetus on tullut voimaan, komission toiminnan painopiste siirtyy kohdennetumpaan seurantaan ja asetuksen noudattamisen valvontaan. Lisäksi komissio arvioi ryhmäpoikkeuksen toimivuutta asetuksen (EY) N:o 1400/2002 11 artiklan mukaisesti.

([1]) Ks. lisätietoja asiasta komission esitteessä annetussa vastauksessa kysymykseen 38.
([2]) Ks. asetuksen N:o (EY) 1400/2002 2 artiklan 1 kohta.
([3]) Komission asetus (EY) N:o 2790/1999, annettu 22 päivänä joulukuuta 1999, EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan 3 kohdan soveltamisesta tiettyihin vertikaalisten sopimusten ja yhdenmukaistettujen menettelytapojen ryhmiin, EYVL L 336, 29.12.1999.
([4]) OFT:n raportti "New car warranties — Report of the market study" (joulukuu 2003).
([5]) Ks. erityisesti osa 5.1.2.
([6]) Ks. vastaukset kysymyksiin 1 ja 2. Sekä esite että usein esitetyt kysymykset ovat saatavilla komission verkkosivuilla osoitteessa: (http://europa.eu.int/comm/competition/car_sector/distribution/).

(2004/C 88 E/0173) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-4004/03**

esittäjä(t): Claude Moraes (PSE) komissiolle

(7. tammikuuta 2004)

Aihe: Venäjän vammaiset lapset

Monet vaalipiiriini kuuluvat henkilöt ovat ilmoittaneet olevansa erittäin huolissaan vammaisten lasten kohtelusta Venäjällä.

Onko komissio tietoinen sekä fyysisesti että henkisesti vammaisten lasten hoidon puutteesta Venäjällä?

Voiko komissio ilmoittaa, mihin toimiin se on mahdollisesti ryhtynyt kannustaakseen Venäjää puuttumaan tähän ongelmaan ja parantamaan tilannetta?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(9. helmikuuta 2004)

Komissio on pyrkinyt useiden vuosien ajan Tacis-ohjelman avulla parantamaan vammaisten lasten kohtelua Venäjällä. Esimerkkinä hankkeista voisi mainita terveydenhuollon, koulutuksen ja sosiaaliavun kumppanuushankkeen ("Partnership in health, education and social assistance"), joka toteutettiin osana Venäjää koskevaa vuoden 1999 Tacis-toimintaohjelmaa yhteistyössä opetusministeriön kanssa. Opetusministeriö on edistänyt lapsen vammaisuuden havaitsemista aikaisessa vaiheessa ja venäläisten lasten parempaa kohtelua monilla Venäjän alueilla.

Parhaillaan valmistellaan uusia hankkeita, jotka toteutetaan yhdessä venäläisten elinten, muiden muassa Venäjän työ- ja sosiaalikehitysministeriön kanssa.

Hankkeiden tavoitteina on esimerkiksi:

— parantaa nykyistä lainsäädäntöä

— kehittää yhteistyömekanismeja julkishallinnon osastojen/virastojen sekä vammaisten lasten kanssa työskentelevien järjestöjen välillä

— laatia ohjelmia vammaisten lasten sosiaalisen osallisuuden edistämiseksi ja heidän perheidensä tukemiseksi

— tehostaa sosiaalityöntekijöiden, hoitohenkilöstön ja opettajien koulutusta

— lisätä tietoa vammaisten lasten ja heidän perheidensä oikeuksista, vammaisten lasten kohtaamista ongelmista ja heidän arvostaan yhteiskunnan jäseninä.

Komissio on tukenut kansalaisyhteiskuntaohjelmansa avulla myös monia kansalaisjärjestöjä, hyväntekeväisyysjärjestöjä, vanhempainyhdistyksiä ja uskonnollisia järjestöjä. Tavoitteena on edistää lapsen vammaisuuden ymmärtämistä ja vammaisten lasten parempaa kohtelua. Komissiolla on aikomus jatkaa toimiaan tällä tärkeällä alalla.

(2004/C 88 E/0174) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0012/04**

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(16. tammikuuta 2004)

Aihe: EU:n ja Intian välinen huippukokous — suhteiden lähentäminen

New Delhissä 29. marraskuuta 2003 järjestetyssä neljännessä Euroopan unionin ja Intian välisessä huippukokouksessa tarkasteltiin kahdenvälisten suhteiden kehitystä ja keskusteltiin eri tavoista ja keinoista vahvistaa niitä.

Komission 10. syyskuuta 2002 julkaiseman Intiaa koskevan strategia-asiakirjan mukaan ensisijaisia tavoitteita ovat kulttuurienvälisen ymmärtämyksen edistäminen (s. 23), mikä edellyttää kummankin osapuolen välistä kulttuurivaihtoa ja minkä vuoksi on asianmukaista käynnistää uudelleen Euroopan unionin ja Intian kulttuuria koskeva ohjelma.

Ottaen huomioon tämän maanosan etnisen, sosiaalisen ja kulttuurisen monimuotoisuuden erityistä huomiota olisi kiinnitettävä sen kansojen ja EU:n jäsenvaltioiden välisiin moniin kulttuurisiteisiin, jotka merkitsevät todellista lisäarvoa sille keskinäiselle ymmärtämykselle, jota unioni pyrkii edistämään ja jonka avulla on helpompi saavuttaa läheisemmät suhteet sekä edistää sosiaalista, teknistä ja taloudellista yhteistyötä.

Muistutettakoon tässä yhteydessä Portugalin erityisistä siteistä Goan, Damãon, Diun, Dadrán ja Nagar-Avelin alueisiin. Nämä siteet juontuvat yli 450 vuoden yhteisestä historiasta, ja niitä olisi lujitettava Euroopan unionin ja Intian suhteiden lähentämistä koskevan ehdotuksen mukaisesti.

— Mihin toimiin komissio on ryhtynyt tai aikoo ryhtyä portugalin — maailman kolmanneksi eniten puhutun eurooppalaisen kielen — opiskelun edistämiseksi kyseisessä maanosassa?

— Mitä ehdotuksia komissio aikoo esittää Intian viranomaisille tämän kauan kestäneen mutta pitkän välimatkan vuoksi heikentyneen suhteen vahvistamiseksi ja elvyttämiseksi?

— Millä tavoin komissio aikoo saada Intian viranomaiset tiedostamaan kyseisten alueiden ja EU:n välisten kulttuuristen ja historiallisten siteiden lujittamisen tarpeen?

— Aikooko komissio myöntää uusia tukia jäsenvaltioiden hallitusten, yliopistojen, kansalaisjärjestöjen, kirkkojen jne. kulttuurihankkeisiin, jotka liittyvät erityisesti tämän yhteisen kulttuuri- ja historiallisen perinnön arvostamiseen, välittämiseen, ennallistamiseen, jälleenrakentamiseen ja säilyttämiseen, ja pyytää myös Intian valtiolta tukea näihin hankkeisiin?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(10. helmikuuta 2004)

Delhissä 29. marraskuuta 2003 pidetty neljäs EU:n ja Intian välinen huippukokous oli tärkeä tapahtuma osapuolten keskinäisten suhteiden edistämiseksi. Suhteissa onkin edistytty huomattavasti sen jälkeen, kun ensimmäinen huippukokous pidettiin Lissabonissa kesäkuussa 2000 Portugalin toimiessa tuolloin puheenjohtajavaltiona.

Vuoropuhelun ja yhteistyön syventyminen ovat jatkuneet politiikan, talouden, kehityksen ja kansalaisyhteiskunnan kaikilla osa-alueilla.

Tässä yhteydessä kulttuuriseen ulottuvuuteen on kiinnitetty entistä enemmän huomiota, ja jo tälläkin hetkellä aktiivisesti toimiva komissio etsii tapoja ja keinoja lujittaa EU:n ja Intian suhteiden tätä osa-aluetta entisestään.

Talouden alan poikkikulttuurillinen ohjelma, johon arvoisa parlamentin jäsen viittaa, käynnistettiin uudestaan viestimiä ja viestintää, yliopistoja, opiskelua ja yritysten verkottumista koskevilla aloilla heinäkuussa 2003 julkaistulla ehdotuspyynnöllä. Ehdotuksista on valittu 26 hanketta, joiden allekirjoitus on parhaillaan käynnissä.

Parhaillaan ollaan suunnittelemassa EU:n ja Intian apurahaohjelmaa. Ohjelmalla pyritään houkuttelemaan intialaisia jatko-opiskelijoita eurooppalaisiin — myös mahdollisesti portugalilaisiin — yliopistoihin EU:n ja Intian keskinäisten siteiden ja keskinäisen ymmärryksen syventämiseksi.

Myös EU:n ja Intian pienhankeohjelma tarjoaa rahoitusta kulttuuritoimille. Viimeisimmän ehdotuspyynnön yhteydessä rahoitusta myönnettiin yhdeksälle hankkeelle, joista yhdellä pyritään lisäämään kulttuurivaihtoa kääntämällä eurooppalaista ja intialaista kirjallisuutta.

Komissio oli aktiivisesti mukana järjestämässä tiivistä kulttuuriviikkoa Delhin huippukokouksen yhteyteen. Jäsenvaltioiden järjestämät lukuisat eurooppalaista kulttuuria esittelevät tapahtumat herättivät laajaa huomiota intialaisten keskuudessa.

Komissio on täysin samaa mieltä arvoisan parlamentin jäsenen kanssa siitä, että kulttuurivaihto on keskeinen osa EU:n ja Intian suhteita. Niinpä kun EU:n valmistelee strategista kumppanuutta Intian kanssa, kulttuurisiteiden merkitys otetaan asianmukaisesti huomioon sekä huippukokousten yhteydessä sekä jokapäiväisiä suhteita edistettäessä.

(2004/C 88 E/0175) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0049/04**

esittäjä(t): Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) komissiolle

(20. tammikuuta 2004)

Aihe: Euroopan unionin apu Iranille Bamin maanjäristyksen aiheuttamien järkyttävien seurausten lievittämiseksi

Mitä yhteyksiä EU:lla on ollut Iranin hallitukseen Bamin suuren maanjäristyksen jälkeen? Mitä apua EU on toimittanut Bamiin? Miten EU voi auttaa tuhoutuneiden kaupunkien ja kylien saattamisessa mahdollisuuksien mukaan entiselleen? Onko komissiolla käytettävissä yhteisön varoja tällaisten katastrofien varalle tuhoista kärsineen väestön auttamiseksi?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(5. maaliskuuta 2004)

EU on tutkinut vuosien ajan keinoja laajempien poliittisten ja taloudellisten suhteiden luomiseksi Iraniin. Tässä tarkoituksessa EU käynnisti joulukuussa 2002 Iranin kanssa neuvottelut kauppa- ja yhteistyösopimuksesta sekä poliittista vuoropuhelua ja terrorismin vastaista taistelua koskevasta sopimuksesta. Lähes samanaikaisesti Iranin kanssa aloitettiin myös ihmisoikeuksia koskeva vuoropuhelu. Kauppaa ja investointeja sekä energiaa käsittelevät työryhmät ovat olleet olemassa jo vuodesta 1999 alkaen. EU:n suhteet Irakiin perustuvat edelleenkin vuonna 1998 käyttöön otettuun yleiseen kokonaisvaltaisen vuoropuhelun käsitteeseen.

Traagisen 26. joulukuuta 2003 tapahtuneen maanjäristyksen jälkeen komissio reagoi nopeasti ja antoi 27. joulukuuta 2003 humanitaarisen avun toimiston (ECHO) kautta 2,3 miljoonaa euroa vastatakseen kiireellisimpään humanitaarisen avun tarpeeseen. Varat on ohjattu Punaisen Ristin ja kansainvälisten kansalaisjärjestöjen kautta. Jo 26. joulukuuta 2003 komission alaisuudessa toimiva EU:n pelastuspalvelualan seuranta- ja tiedotuskeskus lähetti Iraniin jäsenvaltioiden, Euroopan talousalueen (EEA), ehdokasmaiden ja liittymässä olevien maiden etsintä- ja pelastusjoukkoja ja koordinoi niiden toimia.

Komissio päätti 18. helmikuuta 2004 myöntää 6,2 miljoonaa euroa lisää humanitaarisen avun jatkamiseen. Kuten aiemminkin, varat maksetaan Punaisen Ristin ja kansainvälisten kansalaisjärjestöjen sekä YK:n järjestöjen kautta. Avun kohteina ovat terveys, vesihuolto ja sanitaatio sekä psykososiaalinen hoito, jossa keskitytään haavoittuvimpien, erityisesti lasten, auttamiseen.

Kehitysyhteistyöstä vastaava komission jäsen vieraili Iranissa 18. ja 19. helmikuuta 2004. Hän kävi Teheranissa keskusteluja hallituksen, Iranin Punaisen puolikuun ja YK:n järjestöjen kanssa ja hän vieraili myös Bamissa, jossa hän tapasi kentällä työskentelevien järjestöjen edustajia.

(2004/C 88 E/0176) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0072/04**

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(20. tammikuuta 2004)

Aihe: Ihmisen elimillä käytävää kauppaa koskevat epäilyt Mosambikissa

Vuoden 2003 lopussa alkoi kiertää huhuja, että Mosambikin pohjoisosassa sijaitsevalla alueella harjoittaa mahdollisesti toimintaansa rikollisten verkosto, joka käy kauppaa ihmisen elimillä, jotka ovat peräisin tätä tarkoitusta varten siepatuilta ja murhatuilta henkilöiltä (ennen kaikkea lapsilta, mutta myös aikuisilta). Kyseisten huhujen mukaan joka viikko Nampulan alueelta läheltä erästä luostaria löytyy silvottuja ruumiita, ja yllättäen kadonneita henkilöitä on lukuisia. Kauppaa ihmisen elimillä käydään mahdollisesti Etelä-Afrikan kautta, ja yhden Etelä-Afrikan kansalaisen kerrotaan sekaantuneen asiaan. Väestö on paniikin vallassa ja pelkää, että verkostolla on korkean tason poliittisia tai taloudellisia yhteyksiä.

Näistä äärimmäisen vakavista mahdollisesti todenperäisistä asioista saivat ensiksi tietää uskonnolliset piirit, jotka ovat alueella työskentelevien kirkon palveluksessa olevien henkilöiden hengen puolesta pelästen — tietoon on tullut, että kyseisistä rikoksista ja mahdollisesta ihmisen elimillä käytävästä kaupasta huolestuneiden ja harmistuneiden lähetystyöntekijöiden henkeä on uhattu — kertoneet edellä mainituista uutisista äärimmäisen varovasti samalla kun he ovat pyrkineet keräämään lisää todisteita. Samaan aikaan brasilialainen lähetystyöntekijä toi kuitenkin asian julkisuuteen brasilialaisessa televisio-ohjelmassa vuoden 2003 lopussa. Tässä yhteydessä tapaus tuli julki myös Portugalissa Público-sanomalehden välityksellä 24. joulukuuta 2003 ja 2. tammikuuta 2004. Viimeksi julkaistujen uutisten mukaan Mosambikin yleisen syyttäjän virasto olisi jo tietoinen paljastuksista ja tutkisi asiaa.

Euroopan parlamentti on käsitellyt äskettäin tätä teemaa yleisesti, kun se hyväksyi Kreikan aloitteesta puitepäätöksen ihmisen elinten ja kudosten laittoman kaupan ehkäisystä ja torjunnasta — ks. täysistunnossa 23. lokakuuta 2003 käydyt keskustelut ja vastaava Robert J. E. Evansin mietintö (A5-0326/2003).

Kysyn komissiolta seuraavaa:

— Onko komissiolla tietoja näistä Mosambikia koskevista seikoista?

— Miten komissio voi mahdollisesti tukea Mosambikin viranomaisia kyseisten seikkojen selvittämiseksi sekä ihmisen elimillä käytävän kansainvälisen kaupan ja muiden mahdollisten rikosten torjumiseksi?

— Mitä takeita on olemassa siitä, että yhteenkään Euroopan unionin jäsenvaltioon ei voida tuoda rikollisesti saatuja ja laittomasti kaupattuja ihmisen elimiä?

(2004/C 88 E/0177) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0143/04**

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(26. tammikuuta 2004)

Aihe: Ihmisen elimillä käytävä kauppa Mosambikissa

Minulla on ollut äskettäin tilaisuus kysyä tätä asiaa komissiolta ja neuvostolta. Asiassa on tapahtunut uusia käänteitä. Nimittäin Mosambikin tasavallan yleinen syyttäjä, Joaquim Madeira, on tunnustanut tiedotusvälineille, että ihmisen elimillä käytävä kauppa on totta. Itse asiassa yleinen syyttäjä on vahvistanut jo jokin aika sitten portugalilaiselle RDP-África-radioasemalle, että Ihmisoikeusliiton puheenjohtaja esitti syyttäjänvirastolle tutkintapyynnön sen jälkeen, kun brasilialainen lähetystyöntekijä Elilda dos Santos oli tehnyt havaintoja kahdeksasta mahdollisesta tapauksesta, joissa Nampulan lapsilta oli otettu elimiä. Mosambikin yleisen syyttäjän viraston tutkimusryhmä selvittää parhaillaan Manican, Maputon ja Nampulan provinsseissa ilmi tulleita tapauksia, ja se on jo kuullut joitakin todistajia tässä asiassa. Samalla se on kertonut kyseisestä huolestuttavasta ja hyvin vakavasta ilmiöstä muissa Afrikan maissa.

Jo 14. tammikuuta 2004 Portugalin television tärkein yleinen uutiskanava RTP 1 esitti pitkän reportaasin Mosambikin tapauksesta ja vahvisti ilmi tulleet seikat ja toi esille paikallisen poliisin (joka kieltää) ja yleisen syyttäjän viraston (joka vahvistaa tapahtumat) välisen räikeän ristiriidan.

Toisessa Mosambikin televisiolle antamassaan haastattelussa yleinen syyttäjä on vedonnut Mosambikin yhteiskuntaan ”rintaman tiivistämiseksi” taistelussa tämän rikollisuuden torjumiseksi. Kolme henkilöä on jo pidätetty Manican provinssissa Mosambikin keskiosassa syytettyinä ihmisen elimillä käydystä kaupasta, ja ulkomaalainen aviopari, jonka on osoitettu yrittäneen siepata alaikäisiä elinten saamiseksi, on päästetty ehdonalaiseen vapauteen Nampulassa. Brasilialainen ensimmäisistä paljastuksista vastuussa oleva lähetystyöntekijä, joka asuu Nampulan luostarissa ja joka hoitaa köyhiä ja orpoja lapsia, uskoo, että on olemassa merkkejä siitä, että viimeksi kuluneiden kuukausien aikana useita alaikäisiä on tapettu elinten saamiseksi.

Toistan aikaisemman kysymykseni E-0072/04 ja kysyn komissiolta seuraavaa:

— Onko Mosambikin viranomaisiin otettu yhteyttä tässä asiassa? Onko tuki- tai avustustoimia tai poliisiyhteistyöhön liittyviä toimia käynnistetty?

— Onko komissiolla tietoja ihmisen elimillä käytävästä kaupasta muissa Afrikan maissa?

— Onko komissio valmis torjumaan tätä kammottavaa kauppaa ja antamaan Mosambikissa ja muissa apua pyytävissä maissa hätäavun lisäksi myös tiedottamista ja koulutusta koskevaa apua sekä viranomaisille että tätä hirvittävää rikollisuutta vastaan taisteleville kansalaisyhteiskunnan osille?

Poul Nielsonin komission puolesta antama
yhteinen vastaus
kirjallisiin kysymyksiin E-0072/04 ja E-0143/04

(19. maaliskuuta 2004)

Komissio jakaa arvoisan parlamentin jäsenen huolen näistä hirvittävistä rikoksista, jotka liittyvät ihmisten, erityisesti mosambikilaisten lasten, elinten laittomaan kauppaan.

Komissio, joka on täysin tietoinen tilanteen vakavuudesta Maputossa olevan valtuuskuntansa ansiosta, on jo ottanut yhteyttä tasavallan yleiseen syyttäjään näiden rikosten suhteen. Tämä on, kuten arvoisa jäsen kysymyksessään mainitsee, vahvistanut, että yhdestä tapauksesta on ilmoitettu Nampulassa ja asiaa ollaan tutkimassa perinpohjin ei ainoastaan tällä alueella vaan myös muilla alueilla koko maassa. Tähän mennessä yleinen syyttäjä ei ole esittänyt pyyntöä lisäavusta komissiolle tai millekään muulle avunantajalle.

EU:n lähetystöjen johtaja ja EY:n valtuuskunta ovat keskustelleet tapauksista, ja ne toivat asian esille EU:n ja Mosambikin välisen poliittisen vuoropuhelun puitteissa.

Mosambik on saanut tukea oikeusjärjestelmäänsä (strategiseen suunnitteluun, oikeuden saantiin, ihmisoikeuksiin, vankilareformeihin, lakikoulutukseen, Maputon siviilituomioistuimeen, Mosambikin poliisiin) EU:lta (Tanskalta, Irlannilta, Portugalilta, Espanjalta, Italialta ja Alankomailta), Norjalta, YK:n kehitysohjelmasta (UNDP) ja Yhdysvaltain kehitysyhteistyövirastosta (USAID).

Tukea tällä alalle on ennakoitu EY-Mosambikin maakohtaisessa strategia-asiakirjassa, ja komissio on hyväksymässä 10 miljoonan euron ohjelmaa. Tämän ohjelman strategiana on täydentää muiden rahoittajien toimia ja, perustuen siihen tosiseikkaan, että rikosoikeudellisia kysymyksiä on käsiteltävä systemaattisesti, sisällyttää kaikki osallistuvat toimijat tekijöiksi "rikosoikeudelliseen ketjuun": rikostutkinnasta vastaava poliisi, yleisen syyttäjän toimisto, tuomioistuimet, vankeinhoito, oikeudellinen puolustus samoin kuin kansalaisyhteiskunta, jolla on tärkeä rooli sellaisilla alueilla kuin rikostentorjunta (yhteisöön perustuvien toimien kautta) ja puolustus ihmisoikeuskysymyksissä. Toinen ratkaisevan tärkeä alue on hajauttaminen, jonka tavoitteena on korjata järjestelmän maantieteelliset vääristymät ja helpottaa oikeuden saantia, erityisesti alueellisella ja paikallisella tasolla. Strategia perustuu oikeuksien ja palvelujensaamiseen liittyvään lähestymistapaan. Itse ohjelma keskittyy politiikan tavoitteisiin, joiden saavuttamiseksi erilaisten ja itsenäisten elinten on oltava yksimielisiä. Tässä ohjelmassa ennakoituihin toimiin kuuluu institutionaalinen tuki, vankilatuomion vaihtoehtojen kartoittaminen, tiedotusvälinekampanjat ja tietoisuuden lisäämiseen tähtäävät kampanjat, tutkimustyö, koulutus, erityisten ihmisoikeuksia tukevien rahastojen perustaminen, kuntoutus ja välineiden hankkiminen.

Mitä tulee tilanteeseen EU:n sisällä, on hyväksytty huomattava määrä toimia, jotka koskevat jäsenvaltioiden poliisipalvelujen ja tullihallinnon välisen yhteistyön parantamista ja ulkorajojen vahvistamista. Nimenomaan ihmisten elinten laittoman kaupan osalta Kreikka esitti neuvoston hyväksyttäväksi aloitetta puitepäätökseksi ihmisten elimistä ja kudoksista käytävän laittoman kaupan ehkäisemiseksi ja kontrolloimiseksi. Ehdotuksen tavoitteena on määritellä, minkä tyyppisen toiminnan tulisi olla rangaistavaa kaikissa jäsenvaltioissa ja määritellä tällaisissa rikoksissa sovellettavat vähimmäisrangaistukset. Periaatteessa komissio suhtautuu ehdotukseen myönteisesti. Komissio on pyrkinyt tukemaan Kreikan aloitetta pyytämällä hakemuksia muista tämän alan hankkeista vuoden 2004 poliisiyhteistyötä ja oikeudellista yhteistyötä rikosasioissa koskevan AGIS-ohjelman puitteissa.

Lisäksi Europolin valtuutusta on 1. tammikuuta 2002 alkaen laajennettu koskemaan ihmisten elinten ja kudosten laitonta kauppaa.

(2004/C 88 E/0178) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0154/04**

esittäjä(t): Margrietus van den Berg (PSE) komissiolle

(29. tammikuuta 2004)

Aihe: Kleptokraattivero

Yritykset väittävät, että niiden edessä ovat kovat ajat: saneeraukset, irtisanomiset, tappiolliset tulokset. Yritysten johdon mielestä vika ei ole heissä, vaan tulot supistuvat, koska kansantalous on huonossa kunnossa. Taas sanotaan, että on toteutettava kaikkien kannalta kipeitä toimia, kaikkien on kiristettävä vyötään ja kannettava yhteistä kuormaa. Kaikkien on kannettava kortensa kekoon niin, että lopulta päästään vaikeuksien yli. Kun tarkastellaan toimitusjohtajien palkkoja Alankomaissa huomataan, että ne ovat yhä pilvissä optioiden, kultaisten kädenpuristusten, bonusten ja lainojen ansiosta. Vyön kiristäminen ei näköjään koske heitä.

Koska Balkenenden hallituksen ja Tabaksblatin johtaman komitean ehdotukset eivät riitä rajoittamaan näitä korkeita tuloja, Alankomaiden ammattiliittojen keskusjärjestö FNV on ehdottanut muita toimia. Se haluaa, että Alankomaiden viranomaiset nappaavat nämä huipputulot verotuksen avulla. Se merkitsee, että tietyn — esimerkiksi 500 000 euron — rajan ylittäviin tuloihin sovelletaan nykyistä 52 prosenttia kireämpää verotusta. Saatavat lisätulot voitaisiin käyttää taloudelliseen apuun niille, jotka ovat joutuneet kyseisten herrojen toteuttamien saneeraustoimien uhreiksi.

1. Katsooko komissio, että eurooppalaisilla toimitusjohtajilla on aivan käsittämättömän korkeat palkat, kun otetaan huomioon, miten huonosti yrityksillä menee ja että ihmisiä on sanottava sen takia irti?

2. Katsooko komissio, että niin sanottu "kleptokraattivero" olisi asianmukainen toimenpide tilanteen korjaamiseksi, ja olisiko komissio valmis, kun otetaan huomioon, että useissa unionin jäsenvaltioissa tilanne on sama, jonkinlaiseen yhteensovittamiseen?

3. Voiko komissio ajatella, että se itse ottaisi osaa tähän prosessiin? Mitä toimenpiteitä komissio siinä tapauksessa voisi toteuttaa?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(12. maaliskuuta 2004)

1. Komissio katsoo, että johtajien palkkioiden rakennetta ja määrää koskevat päätökset kuuluvat ensisijaisesti yrityksille ja niiden osakkeenomistajille. Komissio on kuitenkin sitä mieltä, että osakkeenomistajien olisi voitava muodostaa perusteellinen kuva yrityksen tuloksen ja johdon palkka- ja palkkiotason välisestä suhteesta sekä päättää osakkeen hintaan sidoksissa olevista palkkioista. Tätä varten tarvitaan tietojen antamista koskevat asianmukaiset sääntelypuitteet ja hallintotapaa koskevia tarkastuksia.

2. Kuten komissio totesi EU:n tulevaa veropolitiikkaa koskevasta kattavasta strategiasta toukokuussa 2001 antamassaan tiedonannossa [1], monella verotuksen alalla, kuten julkisten menojen alalla, yhdenmukaistaminen ei ole jäsenvaltioiden verojärjestelmien toisistaan suuresti poikkeavien ominaisuuksien ja erilaisten kansallisten mieltymysten vuoksi tarpeen eikä toivottavaa. Komission näkemyksen mukaan esimerkiksi tuloverot voidaan jättää jäsenvaltioiden päätettäväksi silloinkin, kun Euroopan unioni on nykyistä enemmän yhdentynyt. Tuloverojen yhteensovittamista EU:n tasolla tarvitaan vain rajatylittävään toimintaan liittyvän syrjinnän estämiseksi tai neljän vapauden harjoittamiseen liittyvien esteiden poistamiseksi sekä joissakin tapauksissa siksi, että vältettäisiin kaksinkertainen verotus tai rajatylittävän toiminnan tahaton verottamatta jättäminen tai että voitaisiin estää rajatylittävään toimintaan liittyvät veropetokset.

3. Komissio ilmoitti yhtiöoikeuden uudistamisesta ja omistajaohjauksen (corporate governance) parantamisesta Euroopan unionissa 21. toukokuuta 2003 antamassaan tiedonannossa [2], että se aikoo antaa suosituksen johdon palkkioita koskevien asianmukaisten sääntelypuitteiden vahvistamisesta. Sääntelypuitteiden olisi koostuttava neljästä perustekijästä: nämä ovat palkka- ja palkkiopolitiikkaa koskevien tietojen antaminen vuositilinpäätöksessä, johdon yksittäisten jäsenten palkkausta ja palkkioita koskevien tarkkojen tietojen antaminen vuositilinpäätöksessä, vaatimus yhtiökokouksen ennakkohyväksynnän hankkimisesta johdon jäsenille tarkoitetuille osake- ja osakeoptiojärjestelmille sekä yhtiölle tämänkaltaisista järjestelmistä aiheutuvien kustannusten asianmukainen huomioonottaminen vuositilinpäätöksessä. Komissio aikoo antaa suosituksen vuonna 2004.

[1] EYVL C 284, 10.10.2001.
[2] KOM(2003) 284 lopullinen.

(2004/C 88 E/0179) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0187/04**

esittäjä(t): Brice Hortefeux (PPE-DE) komissiolle

(29. tammikuuta 2004)

Aihe: Yritystilien valvonta

Yritysten tilinpidon valvonnasta on tullut erityisen päivänpolttava asia sen jälkeen kun äskettäin paljastui tuorein skandaali, joka koskee Parmalatin piilottamaa 7 miljardin euron aukkoa tilinpidossa.

Veroparatiisit, piilotetut tappiot, väärennetyt asiakirjat ja väärennetyt taseet ovat kaikki tekijöitä, jotka ovat ruokkineet viimeaikaisia talousskandaaleja. Vaikka on vielä liian aikaista tehdä päätelmiä tästä erittäin monimutkaisesta tapauksesta, olisi tarpeen ryhtyä analysoimaan, miten nämä tapaukset vaikuttavat yhteisön rahoituspalvelualan toimintalinjoihin.

Aikooko komissio harkita yritystilien oikeudellisen valvonnan tehostamista ja säätää tilintarkastusyritysten tiukemmasta valvonnasta saattamalla ne vastuuseen kaikista konsolidoituja tilejä koskevista näkökohdista?

Aikooko komissio täyttää oikeudellisen tyhjiön, joka syntyy siitä, että kaksi tilintarkastusyritystä on vastuussa kulloinkin osasta tilejä? Jos aikoo, miten?

Onko pohdittu sitä, että kiellettäisiin tilintarkastajia osallistumasta millään tavalla liikkeenjohdolliseen päätöksentekoon?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(11. maaliskuuta 2004)

Komissio on samaa mieltä siitä, että on liian aikaista tehdä lopullisia päätelmiä Parmalat-konsernin tappioista, koska tilanne todella on hyvin monimutkainen. Komissio ehdotti kuitenkin jo yhtiöoikeuden uudistamisesta ja omistajaohjauksen (corporate governance) parantamisesta Euroopan unionissa sekä lakisääteisen tilintarkastuksen kehittämisestä EU:ssa 21 päivänä toukokuuta 2003 antamissaan tiedonannoissa useita toimenpiteitä, jotka liittyvät erityisesti joihinkin Parmalatin tapauksessa esiin tulleisiin ongelmiin. Konsernin tappioiden johdosta komissio aikoo jouduttaa joidenkin näissä toimintasuunnitelmissa esitettyjen ehdotusten toteuttamista.

Lakisääteisen tilintarkastuksen osalta komissio aikoo sisällyttää ehdotukseensa uudistetuksi direktiiviksi säännöksen, jolla vahvistetaan periaate, että lakisääteinen tilintarkastaja ei voi millään tavalla osallistua yrityksen hallintoa koskeviin päätöksiin. Ehdotukseen sisällytetään niin ikään säännös, jonka mukaan konsernin tilintarkastaja kantaa täyden vastuun konsolidoitua tilinpäätöstä koskevasta tilintarkastuskertomuksesta.

(2004/C 88 E/0180) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0214/04**

esittäjä(t): Giles Chichester (PPE-DE) komissiolle

(30. tammikuuta 2004)

Aihe: Palestiinan viranomaisille myönnetty EU-rahoitus

Monet äänestäjäni ovat ottaneet minuun yhteyttä ja ilmoittaneet olevansa huolissaan julkisuudessa esiintyneistä epäilyistä, joiden mukaan Euroopan unioni on myöntänyt tukea Palestiinan viranomaisille. Tähän päivään mennessä varojen käytöstä ei ole annettu yksityiskohtaisia tietoja eikä raportteja, jotka vahvistaisivat tai kumoaisivat kyseiset syytteet.

Unionia syytetään edelleen rahoituksen myöntämisestä Palestiinalle, ja Euroopan parlamentin työryhmä selvittää asiaa luottamuksellisesti. Voiko komissio selvittää a) kuinka paljon tukea unioni on myöntänyt Palestiinalle viimeksi kuluneiden kolmen vuoden aikana, b) mikä on rahoituksen tarkoitus (Palestiinan viranomaisten mukaan) ja c) kuinka suuria summia on varattu vuosiksi 2003–2004?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(10. maaliskuuta 2004)

Euroopan yhteisön Länsirannalle ja Gazan alueelle myöntämän tuen (jäsenvaltioiden kahdenvälistä tukea lukuun ottamatta) kokonaismäärä, kun otetaan huomioon humanitaarinen apu, ruoka-apu ja kansalaisjärjestöille annettava tuki, on jakautunut kolmen viime vuoden aikana (sitoumusperusteisesti) seuraavasti: 225,86 miljoonaa euroa vuonna 2000, 149,39 miljoonaa euroa vuonna 2001 ja 326,31 miljoonaa euroa vuonna 2002. Tähän sisältyy Jordaniassa, Libanonissa ja Syyriassa oleskeleville palestiinalaispakolaisille annettu humanitaarinen apu.

Euroopan yhteisön taloudellisen avun osalta on viime vuosina pyritty löytämään keskitie lyhyen aikavälin hätäavun ja strategisemman ja pitkäjänteisemmän kehitysavun välillä tulevan demokraattisen Palestiinan valtion valmistelemiseksi.

Vuonna 2003 Euroopan yhteisön Länsirannalle ja Gazan alueelle myöntämän tuen (jäsenvaltioiden kahdenvälistä tukea lukuun ottamatta) kokonaismäärä, kun otetaan huomioon humanitaarinen apu, ruoka-apu ja kansalaisjärjestöille annettava tuki, oli 255,78 miljoonaa euroa. Tähän sisältyy Jordaniassa, Libanonissa ja Syyriassa oleskeleville palestiinalaispakolaisille annettava humanitaarinen apu. Vuoden 2004 ohjelmasuunnitelma ei ole vielä valmis, mutta tuen määrää tulee olemaan verrattavissa edellisvuosina annetun tuen määrään.

(2004/C 88 E/0181) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0270/04**

esittäjä(t): Brice Hortefeux (PPE-DE) komissiolle

(5. helmikuuta 2004)

Aihe: Rajat ylittäviä maksuja koskevien määräysten seuranta

Euroopan parlamentin hyväksymä asetus (EY) nro 2560/2001 ([1]) euromääräisistä rajat ylittävistä maksuista, joka tuli voimaan 31. joulukuuta 2001, on huomattavasti auttanut vähentämään rajat ylittävistä maksuista koituvia kustannuksia sisämarkkinoilla. Toisaalta se on rohkaissut pankkisektoria uudenaikaistamaan maksuliikenteen perusrakenteita EU:n laajuisesti. Se on huomattava askel kohti yhtenäistä sisämarkkinoiden maksualuetta muissakin kuin käteissuorituksissa, jollaista ei ole ollut olemassa euron käyttöönotosta huolimatta.

Kuitenkin hiljattain Ranskassa tehtiin kysely, jonka tuloksia esiteltiin 20. tammikuuta talous- ja raha-asioiden valiokunnan järjestämässä kuulemisessa yhteisestä maksualueesta. Se paljastaa, että tutkimukseen osallistuneilla 25 pankilla on käytössään 180 erilaista maksua. Siksi on selvää, että kuluttajan on entistä vaikeampaa suunnistaa hallintoviidakossa, varsinkin kun 24 prosenttia haastatelluista kertoo saaneensa virheellistä tietoa. Tämän lisäksi pankit ovat vielä korottaneet maksujaan ja ottaneet käyttöön uusia laittomia maksuja, joilla yritetään korvata asetuksen voimaantulon pankeille aiheuttamat menetykset.

Mihin toimenpiteisiin komissio aikoo ryhtyä, jotta tämän lainsäädännön odotetut edut eivät katoaisi pankkilaitosten vastatoimien vuoksi?

Harkitseeko komissio sellaista lainsäädäntöä, joka lopultakin pakottaisi pankit toimittamaan yhtenäistä ja käyttäjille helposti ymmärrettävää tietoa?

([1]) EYVL L 344, 28.12.2001, s. 13.

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(11. maaliskuuta 2004)

Korttimaksuihin ja käteisautomaattinostoihin 1. heinäkuuta 2002 lähtien sovelletun ja tilisiirtoihin 1. heinäkuuta 2003 lähtien sovelletun asetuksen (EY) N:o 2560/2001 mukaisesti rajat ylittävien euromääräisten maksujen kustannusten on oltava samat kuin maan sisäisten maksutapahtumien kustannukset.

Tähän mennessä saamiensa tietojen perusteella komissio katsoo, että lukuun ottamatta Espanjaa, jota komissio on kehottanut ryhtymään tarvittaviin toimenpiteisiin asetuksen panemiseksi moitteettomasti täytäntöön, asetus on yleisesti ottaen pantu jäsenvaltioissa hyvin täytäntöön. Komissio on tietämätön Ranskassa tehdystä kyselystä, johon arvoisa parlamentin jäsen viittaa, mutta ottaa mielellään vastaan lisätietoja asiasta.

Mikäli käy ilmi, että asetusta ei noudateta, kansallisten viranomaisten on pantava täytäntöön tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia seuraamuksia.

Lisäksi komissio esittelee viimeistään kesäkuussa 2004 neuvostolle ja Euroopan parlamentille asetuksen (EY) N:o 2560/2001 täytäntöönpanoa koskevan kertomuksen, jonka yksi osa käsittelee kansallisten maksujen kehitystä. Komissio kykenee silloin antamaan asiasta kattavamman vastauksen. On kuitenkin huomattava, että monet pankkien palvelumaksukorotuksista eivät kuulu asetuksen soveltamisalaan, joka kattaa vain tilisiirtoihin ja sähköisiin maksutapahtumiin liittyvät kustannukset. Komissio katsoo, että pankeilla on oikeus vapaasti määritellä palvelujensa hinnat ja että kuluttajien asia on kilpailuttaa pankkeja.

Siksi komissio myös pitää maksupalvelujen käyttäjille suunnatun tiedonvälityksen avoimuutta hyvin tärkeänä. Tämän avoimuuden varmistamiseksi komissio teki joulukuussa 2003 neuvostolle ja Euroopan parlamentille maksualan uudesta oikeudellisesta kehyksestä sisämarkkinoilla antamassaan tiedonannossa [1] ehdotuksen maksupalvelujen tarjoajiin sovellettaviksi Euroopan tasolla yhdenmukaistettaviksi avoimuussäännöksiksi.

[1] KOM(2003) 718 lopullinen.

(2004/C 88 E/0182) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0272/04**

esittäjä(t): Mario Borghezio (NI) komissiolle

(5. helmikuuta 2004)

Aihe: Timisoaran rahtiterminaali

Romaniassa toteutettavan Timisoaran rahtiterminaalihankkeen piti alunperin tehdä Romaniasta ”portti itään”, mutta nyt hankkeen ympärillä käydään erilaisia spekulaatioita erikseen.

Suunnitelma rahtisataman sijoittamisesta 150 hehtaarin laajuiselle julkiselle maa-alueelle kaupungin pohjoispuolelle oli jo saanut alustavan hyväksynnän Euroopan unionilta, mutta nyt se on odottamatta korvattu suunnitelmalla, jonka mukaan rahtisatama sijoitetaan ainoastaan 30 hehtaarin laajuiselle alueelle, jota voidaan teoriassa laajentaa korkeintaan 70 hehtaarin laajuiseksi, kaupungin eteläpuolelle Serbiaan vievän tien varrelle, jolloin raskaan kaluston käyttömahdollisuus on pois suljettu. Alkuperäinen suunnitelma, jossa oli ehtona, että jos rahtiterminaalihanketta ei toteuteta, alueen aiempi maatalouskäyttö palautetaan automaattisesti ennalleen, teki tyhjiksi kaikki kiinteistöalan spekulaatiot, jotka taas nykyisen suunnitelman myötä tulevat kuvaan mukaan.

Aikooko komissio tutkia Timisoaran rahtiterminaalin uuteen sijoituspaikkaan liittyviä huolestuttavia näkökohtia, ottaen huomioon, että Euroopan unioni saattaa myöntää tukea kyseiseen hankkeeseen?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(11. maaliskuuta 2004)

Komissio on tietoinen hankkeesta rakentaa multimodaaliterminaali Timisoaraan, mutta siltä ei ole pyydetty hyväksyntää millekään ehdotetulle sijoituspaikalle. Koska hankkeelle ei ole pyydetty EU:lta liittymistä valmistelevaa tukea, komissio ei aiokaan ottaa kantaa kysymykseen terminaalin sijoituspaikasta.

(2004/C 88 E/0183) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0288/04**

esittäjä(t): Marco Cappato (NI) komissiolle

(6. helmikuuta 2004)

Aihe: Huumeviljelmien tuhoamista koskeva ohjelma Kolumbiassa

Komission jäsen Patten toi julki äskeisen Kolumbian-vierailunsa aikana eurooppalaisten esittämän arvostelun Yhdysvaltojen tukemaa huumeviljelmien tuhoamista koskevaa ohjelmaa kohtaan. Komission jäsen Patten sanoi myös, että EU on kieltäytynyt rahoittamasta Andeilla tehtäviä lentoruiskutuksia, ja viittasi niiden vaikutuksiin, jotka kohdistuvat kolumbialaisten elämään ja hyvinvointiin sekä ympäristöön.

Patten vahvisti myös Euroopan sitoutuneen rahoittamaan noin 50 miljoonalla eurolla vaihtoehtoisia kehitysohjelmia, jos Kolumbia noudattaa Yhdistyneiden Kansakuntien ihmisoikeustoimikunnan suosituksia.

Aikooko komissio ottaa esiin lentoruiskutuksien vaikutukset USA:n hallinnon kanssa käytävissä kahdenkeskisissä neuvotteluissa ja korostaa niiden kokonaisvaikutusta ja huomattavia epäonnistumisia?

Voisiko komissio harkita joidenkin sellaisten kokapensaan vaihtoehtoista kehittämistä koskevien ehdotusten rahoittamista, joita useat kolumbialaiset järjestöt tällä hetkellä laativat ja jotka voisivat johtaa eräiden alkuperäiskansojen pyhinä pitämien lehtien käyttöön muiden tuotteiden kuin kokaiinin tuottamiseksi?

Kun otetaan huomioon, että 16.—25. maaliskuuta 2004 pidettävä YK:n huumausainetoimikunnan kokous voisi olla sopiva tilaisuus ehdottaa muutoksia YK:n huumausaineita koskeviin yleissopimuksiin, mitkä ovat tieteelliset syyt siihen, että komission mielestä kokapensas olisi pidettävä luettelossa I sen sijaan, että se uudelleen luokiteltaisiin luetteloon IV?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(11. maaliskuuta 2004)

Komissio on jo tehnyt Yhdysvaltain hallitukselle selväksi, mikä on sen kanta yleensä lentolevityksiin (”lentoruiskutukset”) ja erityisesti Kolumbian laittomien viljelmien tuhoamiskeinona.

Komissio on saanut Kolumbian hallitukselta poliittisen sitoumuksen, jonka mukaan vaihtoehtoisiin kehitysohjelmiin kuuluvia alueilla ei suoriteta lentolevityksiä. Komissio myös valvoo tilanteen kehittymistä tarkasti paikan päällä.

Tämä kanta on samansuuntainen kuin se komission unionissa antama sitoumus, jonka mukaan tulevaisuudessa lentolevitykset vähennetään minimiin tai jopa kielletään kokonaan. Tiedonannossaan ”Kohti torjunta-aineiden kestävän käytön teemakohtaista strategiaa” [1] komissio ehdottaa lentolevitysten yleistä kieltämistä, sillä niillä voi olla haitallisia vaikutuksia ihmisten terveyteen ja ympäristöön ja mahdollisesti myös sosioekonomisia vaikutuksia kohdealuetta ympäröiviin alueisiin sekä asuinalueisiin ja vesivaroihin [2]. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin myöntää erityisen poikkeusluvan lentolevitykseen, jos siitä on selvää etua ja myös ympäristöhyötyä verrattuna muihin levitysmenetelmiin.

Komission Kolumbiassa tukemiin vaihtoehtoisiin kehityshankkeisiin kuuluu kokapensasviljelmien vapaaehtoinen tuhoaminen käsin.

Seuraava YK:n huumausainetoimikunnan kokous pidetään Wienissä 15.—22. maaliskuuta 2004. Yhdistyneiden Kansakuntien huumausaineista tehtyjen yleissopimusten muuttaminen tai kokapensaan uudelleenluokittelu näiden sopimusten yhteydessä eivät ole YK:n huumausainetoimikunnan tämänkertaisen kokouksen esityslistalla. Komissiolla ei ole kokapensaan luokittelua koskevaa toimivaltaa.

[1] KOM(2002) 349 lopullinen.
[2] http://europa.eu.int/comm/environment/ppps/home.htm

(2004/C 88 E/0184) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0320/04**

esittäjä(t): Gary Titley (PSE) komissiolle

(6. helmikuuta 2004)

Aihe: Laittomat hakkuut ja puukauppa

Komissio lienee tietoinen, että suuret puutavarakauppiaat ovat viime aikoihin saakka keskittäneet toimiansa Indonesian saarille ja nopeuttaneet niiden metsien tuhoutumista. Nyt kohteena näyttävät olevan Länsi-Papuan metsät, joita uhkaa sama kohtalo.

Komissio julkisti 21. toukokuuta 2003 EU:n toimintasuunnitelman ”Metsälainsäädännön soveltamisen valvonta, metsähallinto ja puukauppa (FLEGT)”. Komissio on kertonut aikovansa esittää vuonna 2004 ehdotuksen asetukseksi toimintasuunnitelman täytäntöönpanemiseksi ja luoda perustan vapaaehtoiselle kumppanuusjärjestelmälle laittoman puutavaratuonnin valvomiseksi.

Euroopan parlamentin teollisuus-, ulkomaankauppa-, tutkimus- ja energiavaliokunta antoi 19. tammikuuta 2004 lausunnon, jossa se totesi, että vaikka vapaaehtoinen lupajärjestelmä estäisi laittoman puutavaran pääsyn järjestelmään osallistuvista maista EU:n markkinoille, kaikki tuottajamaat eivät varmaankaan suostu tekemään kahdenvälisiä sopimuksia. Valiokunta suosittelee, että luodaan pikaisesti sitova lainsäädäntö, jotta estetään alkuperämaasta riippumatta kaiken laittomista lähteistä peräisin olevan puutavaran ja metsäteollisuuden tuotteiden tuonti ja markkinointi. Näin ollen EU:n jäsenvaltioiden viranomaiset voisivat nostaa oikeusjuttuja yhtiöitä ja yksityishenkilöitä vastaan.

Voiko komissio vahvistaa, aikooko se esittää sitovaa lainsäädäntöä, ja mitä se aikoo tehdä seuraavaksi?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(16. maaliskuuta 2004)

Komissio on tietoinen siitä, että FLEGT-toimintasuunnitelmasta [1] annetussa tiedonannossa ehdotettu vapaaehtoinen lupajärjestelmä ei kattaisi kaikkia puuntuottajamaita. Vaarana siis on, että EU:hun voitaisiin tuoda laittomasti korjattua puutavaraa tällaisiin järjestelmiin kuulumattomista maista. Jos kuitenkin ne maat, joissa on eniten laittomaan puunkorjuuseen liittyviä ongelmia, tekevät kahdenvälisiä sopimuksia EU:n kanssa, laittoman puunkorjuun pitäisi vähetä huomattavasti.

Komissio totesi FLEGT-toimintasuunnitelmassa, että se tutkii ehdotetun vapaaehtoisen lupajärjestelmän lisäksi muitakin mahdollisia lainsäädännöllisiä toimia, joilla pyritään estämään laittomasti korjatun puutavaran tuonti ja kaupan pitäminen. Komissio aikoo esittää parlamentille ja neuvostolle mahdollista lainsäädäntöä koskevia vaihtoehtoja vuoden 2004 aikana. Mahdollista uutta lainsäädäntöä koskeva päätös riippuu vaihtoehtojen toteutettavuudesta ja luonteesta.

On kuitenkin syytä todeta, että vaikka laittomasti korjatun puutavaran tuontia koskeva yleinen kielto vaikuttaa houkuttelevalta, siihen liittyy myös hankalia oikeudellisia ja käytännöllisiä kysymyksiä, kuten kysymys siitä, kuka määrittää puutavaran laillisuuden ja miten seurataan puutavaran kulkua metsästä jalostuslaitosten kautta tuontipaikkaan. Tietyt mahdolliset toimenpiteet, kuten rikosoikeudelliset toimenpiteet, voivat lisäksi kuulua pikemminkin jäsenvaltioiden kuin yhteisön toimialaan. Komissio tunnustaa kuitenkin arvoisan parlamentin jäsenen kysymyksessä mainitun ongelman vakavuuden ja varmistaa, että yhteisö tekee oman osuutensa asiassa.

[1] KOM(2003) 251 lopullinen.

(2004/C 88 E/0185) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0362/04**

esittäjä(t): Graham Watson (ELDR) komissiolle

(12. helmikuuta 2004)

Aihe: Nimet Latvian passeissa

Voisiko komissio kertoa, miksi Latvian lainsäädäntö edellyttää, että passeissa olevien henkilöiden nimien on oltava latvian kielen mukaisessa asussa? Jos esimerkiksi nainen avioituu Smith-nimisen henkilön kanssa, naisen passissa olevaa sukunimeä ei voi muuttaa nimeksi Smith, vaan kirjoitusasu on Smite, joka on lähinnä latvialaista ääntämystä?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(22. maaliskuuta 2004)

Komissio on maininnut kysymyksen passissa esiintyvien nimien ”latvialaistamisesta” kaikissa vuosittaisissa kertomuksissa edistymisestä liittymisvalmisteluissa ns. Kööpenhaminan poliittisia kriteerejä käsittelevän otsikon alla eli kansanvallan, oikeusvaltion, ihmisoikeuksien ja vähemmistöjen suojelun yhteydessä. On epäilemättä ihmisarvosta ja vapaudesta johdettu yksilön oikeus, että valtion viranomaiset kunnioittavat ihmisen nimeä. Lisäksi puolisot voivat vedota valtion velvollisuuteen kunnioittaa perhe-elämää, jonka suojelusta määrätään esimerkiksi Euroopan unionin perusoikeuskirjan 7 artiklassa.

Vuoden 2002 edistymiskertomuksessa [1] komissio pani merkille Latvian oman valtiosääntötuomioistuimensa päätöksen perusteella tekemät muutokset. Nämä muutokset johtivat alkuperäisen nimen näkyvämpään sijoitteluun passissa. Komissio kuitenkin huomautti myös näiden muutosten rajoituksista, erityisesti siitä, että latvialaistettu muoto on parhaiten näkyvillä tietosivulla. Näin ollen on päätelty, että ihmisoikeusnäkökulmasta lainsäädäntö saatetaan vielä kyseenalaistaa. On kuitenkin tuomioistuinten eikä komission asia päättää Latvian lainsäädännön laillisuudesta, paitsi siinä tapauksessa, että Latvian tultua jäsenvaltioksi komissiolle tehtäisiin virallinen valitus EU:n lainsäädännön tiettyjen säännösten noudattamatta jättämisestä.

[1] KOM(2002) 700 lopullinen.

(2004/C 88 E/0186) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0378/04**

esittäjä(t): Hartmut Nassauer (PPE-DE)
ja Bernd Lange (PSE) komissiolle

(12. helmikuuta 2004)

Aihe: Suunniteltu ehdotus toiseksi raja-arvodirektiiviksi, jonka tarkoituksena on määritellä muun muassa typpimonoksidin (NO) ohjeellinen raja-arvo työpaikoilla

Komissio aikoo työperäisen altistuksen raja-arvoja käsittelevän tiedekomitean (SCOEL) suosituksesta laskea merkittävästi typpimonoksidin raja-arvoa työpaikoilla.

Tämä antaa aihetta seuraaviin kysymyksiin:

1. Mihin tieteellisiin tuloksiin perustuu ehdotus typpimonoksidin ohjeellisen raja-arvon asettamisesta 0,2 ppm:ksi?

2. Kun raja-arvoa määritellään — vaikka kyseessä olisikin vain ohjeellinen raja-arvo — otetaanko huomioon eri jäsenvaltioiden olosuhteet, erityisesti erilaiset teollisuudenhaarat ja tässä tapauksessa varsinkin kaivostoiminnan eri tyypit?

3. Missä määrin työpaikan raja-arvon määrittelyssä on käytetty epidemiologisia tutkimuksia?

4. Millä menetelmällä NO:n 0,2 ppm:n suuruinen pitoisuus on mitattavissa? Voidaanko tätä menetelmää soveltaa myös kaivosolosuhteissa? Minkä mittausmenetelmän komissio on määritellyt neljännentoista erityisdirektiivin 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti käytettäväksi mittaustekniikaksi? Onko tämän menetelmän pätevyys todettu?

5. Millä perusteilla työpaikan NO-raja-arvoja lasketaan 125 kertaa alemmiksi kuin voimassaolevat arvot useimmissa jäsenvaltioissa?

6. Miksi typpimonoksidi (NO) on otettu mukaan toiseen raja-arvodirektiiviin, vaikkei ole voitu todeta ammattiperäisiä sairastumisia aiheutuneen altistuksesta tälle aineelle?

7. Keitä työperäisen altistuksen raja-arvoja käsittelevään tiedekomiteaan kuuluu? Kuka valitsee sen jäsenet ja millä perusteella?

8. Onko niillä, joita direktiivi koskee, ollut mahdollisuus esittää omat perustelunsa? Millä perusteella komissio on torjunut teollisuuden perustelut sekä neuvoa-antavan komitean, kaivosteollisuuden turvallisuuden ja terveellisyyden pysyvän neuvottelukunnan (SHCMOEI) ja kaivosteollisuuden alakohtaisen yhteiskomitean johtopäätökset?

Stravos Dimasin komission puolesta antama vastaus

(20. huhtikuuta 2004)

1. Neuvoston direktiivin 98/24/EY [1] 3 artiklan 1 kohdassa velvoitetaan komissio arvioimaan ”vaarallisten kemiallisten tekijöiden terveysvaikutusten ja työperäisen altistumisen tason välistä suhdetta viimeisimpien saatavina olevien tieteellisten tietojen riippumattoman tieteellisen arvioinnin avulla”.

Kyseisen riippumattoman arvioinnin suorittaa tätä tarkoitusta varten perustettu [2] työperäisen altistuksen raja-arvoja käsittelevä tiedekomitea (SCOEL). Se koostuu 21:stä erittäin pätevästä riippumattomasta asiantuntijasta, joissa on tehtävien täyttämisen varmistamiseksi edustettuna koko tieteellisen asiantuntemuksen kirjo erityisesti kemian, toksikologian, epidemiologian, työlääketieteen ja työhygienian aloilta. Sillä on myös yleinen toimivalta asettaa raja-arvoja työpaikoilla. SCOEL suorittaa arviointinsa käyttäen vakiintunutta, hyväksyttyä ja julkistettua menetelmää (EUR 19253-EN), joka ottaa huomioon mittausmenetelmien saatavuuden.

Komission ehdotuksen tieteellinen perusta on loppuasiakirja SCOEL/SUM/89, jonka komissio on julkaissut SCOEL:n suositusten [3] sarjassa. Kaikki SCOEL:n käyttämät tieteelliset esitykset ja tutkimukset ovat SCOEL:n asiakirjan viitteissä.

2. Neuvoston direktiivin 98/24/EY 3 artiklan 1−3 kohdan mukaan yhteisön tasolla määritetyt työperäisen altistumisen viiteraja-arvot (IOELV) ovat terveysnäkökohtiin perustuvia arvoja, jotka eivät sido, ja jotka on johdettu viimeisimmästä saatavilla olevasta tieteellisestä tiedosta ja käytössä olevista tarkoituksenmukaisista mittausmenetelmistä. Arvojen avulla voidaan määritellä mitä tahansa ainetta koskeva altistumisen raja-arvo, jonka alapuolella ei pitäisi olla haitallisia terveysvaikutuksia. Ne ovat saavutettaviksi tarkoitettuja tavoitteita, ja ne ovat välttämättömiä, jotta työnantaja voi määritellä ja arvioida riskit neuvoston direktiivin 98/24/EY 4 artiklan mukaisesti.

Lainsäätäjä tunnistaa IOELV:n teknisen ja tieteellisen luonteen, koska direktiivissä otetaan huomioon mukautuminen tekniikan kehittymiseen. Sitä vastoin EU:n sitovat raja-arvot ovat luonteeltaan poliittisia. Ne määritellään paitsi terveysvaikutusten, myös toteuttamiskelpoisuuden, sosiaalisten ja taloudellisten vaikutusten sekä sen riskin määrän perusteella, jonka yhteiskunta on valmis hyväksymään. Poliittinen auktoriteetti on määritellyt ne EY:n perustamissopimuksen 137 artiklan nojalla.

Typpimonoksidin (NO) osalta komissio on myös tietoinen jäsenvaltioissa suoritetuista erityisistä mittauksista. Esimerkiksi Yhdistyneen kuningaskunnan terveys- ja turvallisuusviranomaisen Chemical Agents Occupational Hygiene Unit of the Technology Division (teknisen osaston kemiallisten aineiden työhygienian yksikkö) tarkasteli typpimononoksidin ja typpidioksidin käyttöä ja niille altistumista Yhdistyneen kuningaskunnan työpaikoilla. Kaivosalalla mitattu keskimääräinen työpaikka-altistumisen määrä oli 0,3−0,81 miljoonasosaa (ppm). Komissio ei ole vielä arvioinut, missä määrin nämä tulokset voidaan ottaa huomioon, kun tehdään NO:n uutta IOELV:tä koskevaa päätöstä.

3. SCOEL perehtyy kaikkiin olennaisiin saatavilla oleviin epidemologisiin tutkimuksiin ja kaikkeen muuhun olennaiseen tieteelliseen tietoon, kun se suosittelee IOELV:ia. Tähän liittyen ja erityisesti NO:n osalta SCOEL on tutkinut Saksan työturvallisuudesta ja työlääketieteestä vastaavan laitoksen (BAuA) ja kaivosteollisuuden työnantajien työsuhdevastuuvakuutuksen instituutin (IGF) vuonna 1998 julkaiseman työterveystutkimuksen (1998 julkaisusarja Bau A/FB 791) alustavia tuloksia. Niissä on tutkittu yli 400 potaskateollisuuden kaivostyöntekijää, ja heidän keuhkojensa toiminnassa ei ole havaittu muutoksia. Kun tutkimus on saatettu loppuun ja se on saatavilla, SCOEL tutkii sen ja tarvittaessa päivittää suosituksensa. Komissio harkitsee myös käynnistävänsä 90 päivää kestävän rottakokeen, jota kyseinen teollisuus on tarjoutunut rahoittamaan. Sen pitäisi lisätä seuraavan kolmen vuoden aikana tieteellisestä tiedosta nykyisin olevaa tietoa. Koe noudattaa direktiivin 67/548/ETY [4] vaatimuksia.

4. NO-pitoisuuksia ulkona tai työpaikalla mittaavia kaupallisia laitteita on saatavana noin 5 miljardisosan (ppb) mittaamistarkkudella ja muutaman minuutin vasteajalla. Sen lisäksi on saatavana passiivisia NO-näytteenottokeräimiä, joita käytetään usein monesta eri paikasta tapahtuvaan tietojen keruuseen, ja niiden mittaamistarkkuus on alempi, 0,07 ppm-h. Maailman terveysjärjestö (WHO) ja Kansainvälinen työjärjestö (ILO) ovat julkaisseet yhdessä International Programme on Chemical Safetyn (kansainvälinen kemikaaliturvallisuusohjelma, IPCS) puitteissa julkaisun Environmental Health Criteria 188. — Nitrogen Oxides (ympäristön terveellisyyden arviointiperusteet 188 — typpioksidit) (toinen painos), jossa kuvataan tyhjentävästi markkinoilla oleva menetelmä NO:n tutkimiseksi ja keräämiseksi. CEN-standardiluonnoksessa pr-EN 14211 Ambient air quality — Measurement method for the determination of the concentration of nitrogen dioxide and nitrogen monoxide by chemiluminiscence (ulkoilmanlaatu ja menetelmä typpidioksidin ja typpimonoksidin esiintymien mittaamiseksi kemiallisen luminisenssin avulla) ja ISO-standardissa 7996:1985, joka koskee typpioksidien määrittelyä ulkoilmassa, määrätään yhdenmukaisesta mittaamismenetelmästä. Komissio arvioi lisäksi työpaikkamittausten käytännöllisyyden ja EN 428 -mukaisuuden.

5. Nykyinen typpimonoksidin IOELV, joka on 25 ppm, määriteltiin vuonna 1991 ([5]). Sen jälkeen on saatu uutta tieteellistä tietoa, mukaan luettuna vuonna 1995 tehty eläintutkimus. Niiden mukaan jopa 0,5 ppm:n altistus voisi aiheuttaa keuhkovaurion, joskin SCOEL on arvoinut näiden tulosten olevan jossain määrin epäjohdonmukaisia ja NO:n genotoksisuuspotentiaalin jäävän elävässä organismissa jää epävarmaksi.

6. Direktiivin 98/24/EY mukaan komissiolla on velvollisuus määritellä altistuksen viiteraja-arvot, kun sillä on siihen tarvittavat tiedot.

7. SCOEL:n kokoonpano, nimittämissäännöt ja sen tehtävät käyvät ilmi edellä mainitusta komission 12. heinäkuuta 1995 tekemästä päätöksestä.

8. NO:ta koskeva suositusluonnos on SCOEL:n noudattaman menettelyn mukaan lähetetty lausuntoja varten kuuden kuukauden ajaksi yhteyselimille, joihin myös toimialajärjestöt kuuluvat. Saadut lausunnot ovat olleet huolellisesti harkittuja, ja suositusluonnoksen tekstiä on muutettu niiden mukaisesti.

Komissio lähetti lisäksi tarkistetun luonnoksen kolmikantaiselle kaivosteollisuuden ja muun kaivannaistoiminnan turvallisuuden ja terveellisyyden pysyvälle neuvottelukunnalle (SHCMOEI) lausuntoa varten. Komissio arvioi yhä sen lausuntoa.

([1]) Neuvoston direktiivi 98/24/EY, annettu 7 päivänä huhtikuuta 1998, työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelemisesta työpaikalla esiintyviin kemiallisiin tekijöihin liittyviltä riskeiltä (neljästoista direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi), EYVL L 131, 5.5.1998.

([2]) Komission päätös 95/320/EY, tehty 12 päivänä heinäkuuta 1995, kemiallisten aineiden työperäisen altistuksen rajaarvoja käsittelevän tiedekomitean perustamisesta, EYVL L 188, 9.8.1995.

([3]) http://europa.eu.int/comm/employment_social/health_safety/publicat/sum_89_nitrogen_monoxide.pdf

([4]) Neuvoston direktiivi 67/548/ETY, annettu 27 päivänä kesäkuuta 1967, vaarallisten aineiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä, EYVL P 196, 6.8.1967.

([5]) Komission direktiivi 91/322/ETY, annettu 29 päivänä toukokuuta 1991, viiteraja-arvojen määrittämisestä panemalla työntekijöiden suojelemisesta vaaroilta, jotka liittyvät altistumiseen kemiallisille, fysikaalisille ja biologisille tekijöille työssä 27 päivänä marraskuuta 1980 annettu neuvoston direktiivi 80/1107/ETY täytäntöön, EYVL L 177, 5.7.1991.

(2004/C 88 E/0187) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0382/04**

esittäjä(t): Stavros Xarchakos (PPE-DE) komissiolle

(12. helmikuuta 2004)

Aihe: Vapaa liikkuvuus Kreikan ja muun EU:n välillä

EY:n perustamissopimuksen 14 ja 18 artikla vahvistavat henkilöiden vapaan liikkuvuuden sisämarkkinoilla. Kuten myös julkisasiamies G. Cosmasin ehdotuksista asiassa C-378/97 ilmenee, näiden perustamissopimuksen kahden artiklan määräykset eivät ole identtisiä käsitteelliseltä kannalta, vaan täydentävät toisiaan.

Näissä olosuhteissa on vaikea ymmärtää, miksi Kreikka edelleen katsoo salakuljetukseksi sen, että Kreikassa pidetään liikenteessä muussa EU:n jäsenvaltiossa pysyvästi asuvan EU:n kansalaisen ajamaa autoa, joka on ostettu kyseisestä toisesta jäsenvaltiosta laillisesti yksityiskäyttöön ja varustettu omistajan asuinmaakseen valitseman jäsenvaltion rekisterikilvillä. Kansainvälisessä oikeudessa auto on irtain esine, jonka juridista asemaa säätelevät sen paikan lait, jossa esine on kirjattu rekisteriin, kuten tapahtuu myös muiden liikennevälineluokkien kohdalla. Tästä huolimatta hyvin usein ajoneuvoja, joilla on yhteisön rekisterikilvet, takavarikoidaan Kreikassa, niiden omistajat vangitaan ja heille määrätään myös sakkoja. Yhteisön muiden jäsenvaltioiden rekisterikilvillä varustettujen autojen omistajien esittämissä valituksissa todetaan, että Kreikassa tapahtuva ajoneuvon välitön takavarikoiminen ja Kreikan uuden tullikoodeksin 129 pykälän 5 kohdan säännös, jonka mukaan yhteisön maiden rekistereissä olevat ajoneuvot voidaan — ennen perittävän rekisteröintiveron vahvistamista — lähettää takaisin muihin Euroopan unionin jäsenvaltioihin tai viedä kolmansiin maihin, ovat keskenään ristiriidassa. Tässä tapauksessa autoilija ei voi viedä omaa autoaan takaisin toiseen jäsenvaltioon, koska Kreikan julkinen viranomainen on jo takavarikoinut sen.

Onko Kreikka komission mielestä rikkonut perustamissopimuksen 14 ja 18 artiklaa toteuttaessaan toimia, joiden seurauksena yksityisomistuksessa olevia, yhteisön rekisterikilvillä varustettuja autoja takavarikoidaan ja niitä Kreikan sisällä käyttäviä yhteisön kansalaisia vangitaan? Voisivatko nämä kansalaiset mahdollisesti vaatia yhteisön lainsäädännön perusteella myös korvauksia, koska aivan ilmeisesti he ovat kärsineet vahinkoa tämän kreikkalaisten viranomaisten harjoittaman käytännön vuoksi? Voiko EU:n kansalaisella olla eri asuinpaikkoja EU:n eri jäsenvaltioissa, ja voiko hän vapaasti matkustaa yhdestä toiseen ilman velvoitetta jatkuvasti laskea, montako päivää hän on ollut yhdessä EU:n jäsenvaltiossa ja montako toisessa? Mikä on komission mielipide kaikkien jäsenvaltioiden keskinäisesti tunnustamien yhteisön rekisterikilpien käyttöönotosta; keskinäinen tunnustaminenhan on jo käytössä esimerkiksi yhteisön ajokortin kohdalla, joka (direktiivin 91/439/ETY [1] mukaan) on voimassa kaikissa jäsenvaltioissa?

[1] EYVL L 237, 24.8.1991, s. 1.

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(26. huhtikuuta 2004)

Komissio muistuttaa arvoisaa parlamentin jäsentä vastauksestaan tämän edelliseen kirjalliseen kysymykseen E-3819/03 [1], joka koski muissa jäsenvaltioissa kuin Kreikassa asuvien EU:n kansalaisten, erityisesti kreikkalaisten, oikeutta tuoda moottoriajoneuvoja Kreikkaan.

EU:n oikeuskäytännössä on tunnustettu periaate, jonka mukaan jäsenvaltio on vastuussa ja korvausvelvollinen aina, kun mikä tahansa valtion elin loukkaa yhteisön oikeutta toiminnallaan tai laiminlyönnillään (ks. esimerkiksi yhteisöjen tuomioistuimen tuomiot 19. marraskuuta 1991 (yhdistetyt asiat C-6/90 ja C-9/90, Francovich ym.) ja 5. maaliskuuta 1996 (yhdistetyt asiat C-46/93 ja C-48/93, Brasserie du Pêcheur).

Unionin kansalainen, joka noudattaa yhteisön oikeutta, voi vapaasti liikkua jäsenvaltioissa ja vapaasti valita asuinpaikkansa. Yhteisön oikeus sallii EU:n kansalaisten pitää useampia asuinpaikkoja eri jäsenvaltioissa.

Vaikka periaatteessa olisikin mahdollista ottaa käyttöön yksi yhteinen EU:n rekisterikilpi, sitä varten olisi ennalta täytettävä lukuisia ehtoja. Näitä ehtoja ovat muun muassa ajoneuvojen verotus- ja katsastusjärjestelmien yhdenmukaistaminen sekä tarvittavien verkostojen luominen rekisteriviranomaisten ja poliisin välille rikosten torjuntaa ja liikennettä koskevien säännösten soveltamista varten. Nämä ehdot eivät tällä hetkellä täyty, eikä komissiolla ole aikomusta tehdä asiasta ehdotusta. Komissio esitteli kuitenkin vuoden 2003 lopussa asetusluonnoksen [2], jonka tarkoituksena on myöntää ajoneuvorekisteriviranomaisille pääsy joihinkin Schengenin tietojärjestelmän (SIS) tietoihin. Luonnos noudattaa ajoneuvojen rekisteröintiasiakirjoista 29 päivänä huhtikuuta 1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/37/EY [3] mukaisia periaatteita.

Seuraten Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-262/99 antamaa tuomiota ja ottaen huomioon Kreikan viranomaisten jatkuvasti toteuttamat käytännöt komissio lisäksi nosti 25. maaliskuuta kanteen Kreikkaa vastaan EY-tuomioistuimessa. Kanne perustuu niihin suhteettomiin seuraamuksiin, joita Kreikassa yhä langetetaan muun muassa väitetystä ”salakuljetuksesta” henkilöille, joiden oletetaan asuvan pysyvästi

Kreikassa. Näin Kreikka rikkoo EY:n perustamissopimuksen 90 artiklaa sekä yhteisön alueella tiettyjen kulkuneuvojen väliaikaisessa maahantuonnissa sovellettavista verovapautuksista 28 päivänä maaliskuuta 1983 annettua neuvoston direktiiviä 83/182/ETY [4], joissa kielletään ylimääräisten rekisteröintiverojen periminen väliaikaisesti maahantuotavista ajoneuvoista.

[1] Katso sivu 156.
[2] KOM(2003) 510 lopullinen.
[3] EYVL L 138, 1.6.1999.
[4] EYVL L 105, 23.4.1983.

(2004/C 88 E/0188) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0384/04**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(12. helmikuuta 2004)

Aihe: Ansaldo-Breda-yhtiö ja asbestille altistuvien työntekijöiden suojelua koskevan lainsäädännön rikkominen

Junavaunuja valmistavan italialaisen Ansaldo-Breda-yhtiön Pistoian tehtaalla toteutettiin vuosina 1987–1991 saneeraus, jossa Eternit-katon päällyste vaihdettiin tehtaan saattamiseksi yhteisön turvallisuusnormien mukaiseksi.

Saneeraus suoritettiin keskeyttämättä normaalia tuotantotoimintaa, järjestämättä työntekijöille suojavarusteita ja ilmoittamatta heille asbestipölylle altistumisen vaarasta, joka oli tuolloin aivan ilmeinen. Tehtaan työntekijät ovat kertoneet, että he joutuivat kyseisenä ajanjaksona puhdistamaan työpöydät päivittäin kompressorilla, jolloin kattorakenteista irronnut asbestipöly levisi ympäri tehdasta.

Edellä mainitut tapahtumat ovat aiheuttaneet mesotelioomakuolleisuuden nousun huomattavasti yli kansallisen keskiarvon. Kyseessä on harvinainen kasvain, joka aiheutuu asbestialtistuksesta. Pistoian tehtaan työntekijöiden on sittemmin tunnustettu kärsivän ammattisairaudesta, ja he ovat oikeutettuja Italian laissa nro 257/92 säädettyihin korvauksiin, jotka muodostuvat eläkkeistä ja sosiaaliavustuksista, mutta jotka on kuitenkin laskettu vain vuoteen 1990 asti.

Todellisuudessa kyseisessä tehtaassa on suoritettu puhdistustöitä myös vuoden 1991 jälkeen, ja ne ovat vielä kesken, mutta tehtaassa työtehtäviään suorittavat työntekijät eivät saa vastaavia korvauksia ajanjaksolta, joka ulottuu vuodesta 1991 tähän päivään.

Yleinen syyttäjävirasto tutkii parhaillaan edellä mainittua tapausta, ja tutkimuksista on käynyt ilmi, että paikallinen terveysvirasto katsoo tutkimansa asbestille altistumisen tason olevan tällä hetkellä sallitun rajoissa. Kyseistä tulosta on kuitenkin syytä epäillä, koska viime vuosina 20 kyseisen tehtaan työntekijää on kuollut mesotelioomaan.

Ottaen huomioon, että Euroopan unioni on sitoutunut työntekijöiden suojelemiseen, kuten Euroopan parlamentin 23. lokakuuta 2002 hyväksymässä päätöslauselmassa yhteisön työterveys- ja työturvallisuusstrategiasta vuosiksi 2002–2006 [1] sekä työturvallisuuden ja työterveyden neuvoa-antavan komitean perustamisesta 22. heinäkuuta 2003 tehdyssä neuvoston päätöksessä [2] todetaan, voiko komissio ilmoittaa;

1. katsooko se, että edellä mainitussa asiassa on rikottu EY:n perustamissopimuksen 137 artiklaa ja varsinkin direktiiviä 83/477/ETY [3], joka on täytäntöönpantu asetuksella N:o 277/91;

2. katsooko se, että edellä mainitussa asiassa on rikottu direktiiviä 2003/18/EY [4];

3. onko komissio tietoinen edellä mainitun yhtiön teettämästä asbestisaneerauksesta, ja voiko se ilmoittaa, miten pitkään saneeraus on jatkunut, jatkuuko se edelleen, toteutetaanko se turvallisuusnormien mukaisesti, ja onko työntekijöille tiedotettu siitä asianmukaisesti;

4. valvooko paikallinen terveysvirasto asianmukaisesti turvallisuutta työpaikoilla, joilla esiintyy asbestia, koskevan yhteisön lainsäädännön noudattamista edellä mainitussa asiassa;

5. mihin toimiin voidaan ryhtyä, jotta työntekijöille maksettaisiin korvauksia myös sen ajanjakson jälkeiseltä ajalta, jolta on jo myönnetty korvauksia?

(1) EUVL C 300 E, 11.12.2003, s. 290.
(2) EUVL C 218, 13.9.2003, s. 1.
(3) EYVL L 263, 24.9.1983, s. 25.
(4) EUVL L 97, 15.4.2003, s. 48.

Stavros Dimasin komission puolesta antama vastaus

(19. huhtikuuta 2004)

Työntekijöiden altistumista asbestille säädellään työntekijöiden suojelemisesta vaaroilta, jotka liittyvät asbestialtistukseen työssä, 19. syyskuuta 1983 annetulla neuvoston direktiivillä 83/477/ETY. Direktiivin tarkoituksena on suojella työntekijöitä työhön liittyvän asbestialtistuksen aiheuttamilta tai mahdollisesti aiheuttamilta terveysriskeiltä sekä ehkäistä näitä riskejä. Direktiiviin sisältyy raja-arvot ja muita erityissäännöksiä. Se ei estä jäsenvaltioita soveltamasta tai ottamasta käyttöön lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä, joilla työntekijöille tarjotaan parempi suoja.

Direktiivin saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä ja täytäntöönpano kuuluvat jäsenvaltioiden toimivaltaan. On ensisijaisesti Italian viranomaisten velvollisuus huolehtia direktiivien oikeasta soveltamisesta ja säätää kansallisessa lainsäädännössä hallinnollisista ja oikeudellisista muutoksenhakukeinoista. Jos kuitenkin on konkreettista näyttöä siitä, että yhteisön direktiivien täytäntöönpanemiseksi annettua kansallista lainsäädäntöä ei yleisesti sovelleta, komissio voi EY:n perustamissopimuksen valvojana käyttää EY:n perustamissopimuksessa ja erityisesti sen 226 artiklassa määrättyjä keinoja.

Italia on toimittanut komissiolle direktiivin 83/477/ETY kansalliset täytäntöönpanosäännökset.

Arvoisan parlamentin jäsenen toimittamat tiedot viittaavat direktiivin täytäntöönpanemiseksi annetun Italian lainsäädännön täytäntöönpanoon käytännössä. Täytäntöönpanon valvonta ja seuranta kuuluvat yksinomaan kansallisten viranomaisten toimivaltaan. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että viranomaiset hoitavat tehtävänsä oikein toteuttamalla tehokkaita valvontatoimia varmistaakseen kansallisen lainsäädännön moitteettoman soveltamisen. Komissiolla ei ole käytettävissään tietoja, joiden perusteella se voisi arvioida Italian toimivaltaisen viranomaisen toimintaa kyseisessä tapauksessa.

Työntekijöiden suojelemisesta vaaroilta, jotka liittyvät asbestialtistukseen työssä, annetun neuvoston direktiivin 83/477/ETY muuttamisesta 27. maaliskuuta 2003 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/18/EY on merkittävä edistysaskel altistuneiden työntekijöiden suojelemisessa, sillä se sisältää tiukempia säännöksiä, joilla pyritään parantamaan ehkäisytoimia.

Koska jäsenvaltioilla on kuitenkin huhtikuuhun 2006 asti aikaa saattaa direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä, direktiivin mahdollinen rikkominen ei ole vielä todettavissa. Joka tapauksessa — kuten kohdassa 1 todettiin — arvoisan parlamentin jäsenen esille ottamassa tapauksessa on kyse Italian lainsäädännön täytäntöönpanosta käytännössä.

Komissiolla ei ole käytettävissään kansallisten viranomaisten toimittamia tietoja tässä kirjallisessa kysymyksessä esitetystä erityistapauksesta. Komissio aikoo tähän liittyvästi pyytää Italian viranomaisilta yksityiskohtaisia tietoja arvoisan parlamentin jäsenen esittämästä tilanteesta.

Ammattitautien tunnustamiseen ja korvaamiseen liittyvät kysymykset puolestaan kuuluvat yksinomaan jäsenvaltioiden viranomaisten toimivaltaan. Yhteisön tasolla on annettu 19. syyskuuta 2003 jäsenvaltioille osoitettu komission suositus eurooppalaisesta ammattitautiluettelosta (1), joka sisältää tietyt asbestin aiheuttamat sairaudet. Suositus ei kuitenkaan ole sitova, ja tällä alalla jäsenvaltiot ovat yksin toimivaltaisia.

(1) EUVL L 238, 25.9.2003.

(2004/C 88 E/0189) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0411/04**

esittäjä(t): Charles Tannock (PPE-DE)
ja John Bowis (PPE-DE) komissiolle

(17. helmikuuta 2004)

Aihe: Ahmadiyya-muslimien yhteisön vainoaminen Bangladeshissa

Parlamentti on tietoinen vuoden 2003 ihmisoikeusraporttiin tehdyistä muutoksista, jotka koskevat sitä, että Pakistanin hallitus ei ole tehnyt mitään estääkseen Ahmadiyya-muslimien vainoamisen Pakistanissa. Siksi Euroopan parlamentti pyysi Pakistanin hallitusta estämään kyseisen vähemmistöryhmän vainoamisen jatkossa.

Kun asiaa tarkastellaan vuoden 2003 ihmisoikeusraporttiin tehtyjen muutosten valossa, onko komissio tietoinen, että Bangladeshin hallitus on samalla tavalla lepytellyt ääriuskonnollisia ryhmiä, jotka ovat vainonneet Ahmadiyya-muslimien yhteisöä?

Jos näin on, mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä estääkseen sen, että nyt Bangladeshissa käy niin kuin Pakistanissa kävi vuonna 1974 (taivuttiin uskonkiihkoisten ryhmien pyyntöihin, minkä takia Ahmadiyya-muslimeja vainottiin ja murhattiin sekä moskeijoita tuhottiin jatkuvasti yli 30 vuoden ajan)?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(12. maaliskuuta 2004)

Sekä komissio että jäsenvaltiot ovat erittäin huolissaan Bangladeshin vähemmistöjen, kuten Ahmadiyya-muslimien, ihmisoikeustilanteen huonontumisesta. Paikallinen EU-troikka vetosi Bangladeshin hallitukseen 23. joulukuuta 2003 Ahmadiyya-muslimien yhteisöön vuoden 2003 lopussa kohdistuneiden hyökkäysten takia ja ilmaisi EU:n huolen vähemmistöjen oikeuksien loukkauksista.

Koska demokraattisten periaatteiden edistäminen ja ihmisoikeuksien kunnioittaminen ovat oleellinen osa komission ja Bangladeshin välisiä suhteita, komissio aikoo ottaa asian esille seuraavassa komission ja Bangladeshin sekakomission alaryhmän kokouksessa, joka on alustavasti suunniteltu pidettäväksi toukokuussa 2004. Kokous toimii virallisena foorumina järjestelmälliseen vuoropuheluun ihmisoikeuksia ja hallintotapaa koskevista asioista. Komissio odottaa, että myös kansainvälinen avunantajien yhteisö ilmaisee huolensa seuraavassa Bangladeshin kehitysfoorumin vuosikokouksessa, joka on niin ikään tarkoitus järjestää toukokuussa 2004.

Komissio aikoo myös lisätä tukeaan ihmisoikeuksiin ja hallintotapaan liittyville erityistoimille vuosina 2005 ja 2006 Bangladeshin maaohjelman tarkastelun yhteydessä. Komissio seuraa Dhakassa sijaitsevan lähetystönsä välityksellä erittäin tarkkaan Bangladeshin ihmisoikeustilannetta.

(2004/C 88 E/0190) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0413/04**

esittäjä(t): Charles Tannock (PPE-DE)
ja Theresa Villiers (PPE-DE) komissiolle

(17. helmikuuta 2004)

Aihe: Muuttolinnut ja luontotyyppidirektiivit Maltan tasavallassa

Malta liittyy Euroopan unionin jäseneksi tämän vuoden toukokuussa. Väitetään, että Maltan toimet EU:n lintu- ja luontotyyppidirektiivien toimeenpanemiseksi ovat olleet vähäisiä. Väsyneitä muuttavia petolintuja tapetaan edelleen puolivuosittain, eikä niiden tappaminen ole laantumassa.

Arvosteleeko komissio yhdessä parlamentin kanssa Maltan asennetta tähän tärkeään asiaan? Toteuttaako komissio tehokkaita toimia varmistaakseen, että Maltan viranomaiset täyttävät luonnonsuojelua ja eläinten hyvinvointia koskevat velvoitteensa?

Asia on erityisen tärkeä, koska ensi vuonna tulee kuluneeksi 25 vuotta lintu- ja luontotyyppidirektiivien säätämisestä. Monet yksityishenkilöt, järjestöt, virastot ja hallitukset ovat tehneet paljon työtä direktiivien laatimiseksi ja toimeenpanemiseksi.

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(12. maaliskuuta 2004)

Maltan on pantava täytäntöön lintudirektiivi ja noudatettava sitä liittymispäivästä 1. toukokuuta 2004 alkaen, mutta sille on myönnetty siirtymäkausi seitsemän peippolajin pyydystämiseen 31. joulukuuta 2008 saakka, jotta Malta voi ottaa käyttöön vankeudessa tapahtuvan kasvatusjärjestelmän. Jos yhteisön lainsäädäntöä ei panna täytäntöön tai noudateta jäsenyyden alkamispäivästä lähtien, komissio ryhtyy tarvittaviin toimiin, jotta Malta noudattaisi yhteisön nykyistä lainsäädäntöä ja menettelyjä.

Komissio on jo kiinnittänyt Maltan viranomaisten huomion nimenomaan lintujen suojelua koskevan lainsäädännön noudattamisessa esiintyviin puutteisiin. Maltan Ornis-komitea (lintujen suojelusta vastaava komitea) on toteuttanut tiettyjä toimia, kuten perustanut valvojajärjestelmän, parantaakseen lainsäädännön noudattamista. Komissio on kuitenkin huomauttanut, että Maltan olisi ensisijaisesti laadittava lainsäädännön noudattamista koskeva kattava strategia. Komissio seuraa edelleen Maltan edistymistä lintudirektiivin mukaisten velvoitteiden noudattamisessa ja tiedottaa siitä. Komissio on myös julkaissut strategian, jossa seurataan jäsenyyteen johtavaa prosessia.

(2004/C 88 E/0191) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0419/04**

esittäjä(t): Anna Karamanou (PSE) komissiolle

(17. helmikuuta 2004)

Aihe: Naisiin kohdistuvat murhapoltot Pakistanissa

Viime aikoina on jälleen tullut julkisuuteen polttamalla tapahtuvien henkirikosten vastenmielinen käytäntö, joka on tapana Pakistanissa, Intiassa ja Bangladeshissa. Kyse on perheväkivallan yhdestä muodosta, jossa mennään niin pitkälle, että naisten omat puolisot tai heidän appivanhempansa murhaavat heidät polttamalla; syitä tähän on monia, ne vaihtelevat raha-asioihin liittyvästä kiistasta puolison päihtymistilaan. Naisten päälle valellaan kerosiinia ja heidät sytytetään tuleen tai heidän päälleen yksinkertaisesti heitetään happoa. Viralliseksi kuolinsyyksi ilmoitetaan ruoanvalmistuksen yhteydessä sattunut onnettomuus. Joka tapauksessa seurauksena on yleensä uhrin kuolema, joko välittömästi tai myöhemmin, puutteellisen hoidon vuoksi. Syytöksiä esitetään hyvin vähän, koska naiset pelkäävät.

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä painostaakseen Pakistanin, Intian ja Bangladeshin hallitusta, jotta naisvihan torjumiseen ja polttorikoksiin syyllistyneiden henkilöiden rankaisemiseen varoittavana esimerkkinä liittyvä välinpitämättömyys ja poliittisen tahdon puute saataisiin kitkettyä?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(23. maaliskuuta 2004)

Komissio on tietoinen tästä käytännöstä arvoisaa parlamentin jäsenen mainitsemassa kolmessa maassa.

Polttamalla, erityisesti hapolla, tehdyt hyökkäykset, ovat yksi monista naisiin kohdistuvista väkivallan muodoista Pakistanissa. Pakistanin ihmisoikeuskomission mukaan vuonna 2000 rekisteröitiin 55 tapausta, vuonna 2000 niitä rekisteröitiin 63, ja vuonna 2002 niitä rekisteröitiin 88. Se tosiseikka, että näistä tapauksista raportoidaan tiedotusvälineissä yhä useammin, pakotti viranomaiset myöntämään ongelman. Tällä on kuitenkin saattanut olla myös se epätoivottu seuraus, että ajatus tällaisesta käytännöstä levisi.

Kysymys on monimutkainen, sillä kunniamurhien juuret ovat muinaisissa perinteissä, joita noudatetaan eräissä Pakistanin syrjäisimmistä alueista. Lisäksi islamin määräysten ja heimoperinteiden välillä on sekaannusta. Pakistanissa henkirikokset kuuluvat yksityiseen alaan, mikä tarkoittaa, ettei valtio voi ryhtyä toimiin ellei uhri ja/tai hänen perheensä nosta kannetta. Tämä tilanne on edistänyt uhrin kiristämistä tai lahjomista, tai jopa poliisin lahjomista, ettei tämä veisi tapausta eteenpäin, ja jättänyt monet rikoksentekijät vapaiksi ja vääristänyt normaalia oikeusprosessia.

Tehokas puuttuminen ongelmaan edellyttäisi rikoslain muokkausta, poliisin asianmukaista koulutusta ja laajaa tiedotuskampanjaa. Joitakin myönteisiä edistysaskelia on havaittu viimeksi kuluneen kuuden kuukauden aikana hallituksessa ja parlamentissa käydyn uuden avoimen keskustelun myötä, jossa käsitellään perheväkivaltaa, kunniamurhia ja nimenomaan hapolla tehtyjen hyökkäysten ongelmaa. Maakuntatason kokouksissa hyväksyttiin päätöslauselmia aiheesta ja itse presidentti Musharraf otti kantaa yhteen tapaukseen. Paljon enemmän on kuitenkin tehtävä sellaiseen tilanteeseen pääsemiseksi, että uhrit olisivat suojassa aiheettomalta paineelta.

EU on toistuvasti tuonut esiin naisiin kohdistuvan väkivallan ongelman erilaisissa diplomaattisissa vetoomuksissa Pakistanin laki-, oikeus- ja ihmisoikeusministeriössä. Lisäksi on suunniteltu, että lähiviikkoina tehtävässä diplomaattisessa vetoomuksessa mainittaisiin erityisesti hapolla tehtyjen hyökkäysten kasvava määrä.

Lisäksi komission edustusto Pakistanissa teki vuoden 2003 lopulla ensimmäistä kertaa ehdotuspyynnön eurooppalaisen ihmisoikeus- ja demokratia-aloitteen (EIDHR) ohjelman puitteissa naisiin kohdistuvaa väkivaltaa torjuvien pienhankkeiden rahoittamiseksi. Tämän aloitteen seurauksena koko maassa odotetaan rahoitettavan 12 paikallisten kansalaisjärjestöjen ylläpitämää hanketta erilaisiin perheväkivallan muotoihin puuttumiseksi. Mahdollisiin toimiin kuuluu tiedotuskampanjoita, lääke- ja oikeusavun tarjoamista uhreille samoin kuin paikallisten viranomaisten ottamista mukaan näihin kysymyksiin sekä kouluttamista.

Kuten Pakistanissakin, myös Bangladeshissa naisten polttaminen ja hapon heittäminen liittyy usein ongelmiin myötäjäisissä tai siihen, että nainen kieltäytyy menemästä naimisiin. Nykyinen Bangladeshin kansallispuolueen johtama hallitus on osoittanut erityistä päättäväisyyttä taistellessaan tätä erittäin raakaa rikollisuudenmuotoa vastaan, joka hapon heittämisestä henkiin jääneiden yhdistyksen mukaan kaksinkertaistui vuonna 2002 yli 350 ilmoitetuksi hyökkäykseksi. Parlamentti hyväksyi maaliskuussa 2003 lain, jonka tarkoitus on taistella hapon heittämisen uhkaa vastaan, ja nyt se rankaisee hirveimpien tapausten tekijöitä kuolemanrangaistuksella.

Komissio on pitänyt asiaa esillä eurooppalaisen ihmisoikeus- ja demokratia-aloitteen avulla tukemalla väkivallan uhreja ja edistämällä mahdollisuuksien antamista suojattomassa asemassa oleville naisille ja lapsille. Samaan aikaan komissio suunnittelee lisäävänsä tukeaan erityisille ihmisoikeustoimille vuonna 2005 ja 2006 Bangladeshia koskevan alustavan kansallisen ohjelman (National Indicative Programme) uudelleentarkastelun puitteissa. Tämä saattaa sisältää tukea Unicefin ohjelmalle, joka tukee suojattomassa asemassa olevia nuoria, sekä niitä, jotka ovat erityisesti varassa joutua hapon heittämisen uhreiksi. Kysymys on otettu esiin myös komission ja hallituksen ihmisoikeuksia ja hallintoa käsittelevässä virallisessa vuoropuhelussa.

Intiassa naisten polttomurhia tapahtuu sellaisissa tapauksissa, että morsian tai hänen perheensä on kykenemätön vastaamaan sulhasen tai hänen perheensä esittämiin yhä suurempiin pyyntöihin myötäjäisistä. Naisten polttomurhat on syytä nähdä laajemmassa yhteydessä osana naisten alistettua asemaa intialaisessa yhteiskunnassa.

Komission tavoitteena on osaltaan edistää mahdollisuuksien antamista Intian naisille yhteiskunnalliseen alaan sekä terveyden ja koulutuksen alaan liittyvien kehitysohjelmiensa avulla. Komissiolla on parhaillaan sitoumuksia lähes puolen miljardin euron edestä alakohtaisissa ohjelmissa, jotka käsittelevät lisääntymisterveyttä — eli päähyötyjiä ovat naiset — ja perusopetusta, jossa erityinen painopiste on alueilla, joissa naisten lukutaito on vähäinen.

Komissio on myös rahoittanut Intiassa lukuisia kansalaisyhteiskuntaan liittyviä ja kansalaisjärjestöjen hankkeita, joissa käsitellään sukupuoleen suoraan liittyviä kysymyksiä. Yksi esimerkki on yhteisön varoilla New Delhiin perustettu koulutusinstituutti, joka antaa mahdollisuuksia naisille (Training Institute for Women's Empowerment). Tämä instituutti on tarjonnut muun muassa sukupuolikysymyksiin liittyvää koulutusta poliiseille, minkä pitäisi auttaa tietoisuuden levittämisessä monenlaisten kysymysten osalta, mukaan luettuina morsianten polttomurhat.

Kaikissa kolmessa maassa komissio asettaa kehitysyhteistyönsä kautta etusijalle perusopetuksen saatavuuden ja laadun parantamisen, jonka pitäisi johtaa asenteiden muutoksiin keskipitkällä aikavälillä.

(2004/C 88 E/0192) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0429/04**

esittäjä(t): John Bowis (PPE-DE) komissiolle

(17. helmikuuta 2004)

Aihe: Pastori Rinaldy Damanikin tapaus Indonesiassa

Onko komissio tietoinen siitä, että pastori Rinaldy Damanik tuomittiin kolmen vuoden vankeuteen laittomien aseiden hallussapidosta ja että oikeudenkäynnin väitettiin perustuvan poliittisiin syihin? Palun korkein oikeus on vahvistanut myöhemmin valtion tuomioistuimen tuomion, ja pastori Rinaldy Damanikin asianajajat valmistautuvat nyt muutoksenhakuun Jakartan korkeimmassa oikeudessa.

Central Sulawesi -saarella sijaitsevan kriisikeskuksen johtajana pastori Damanikin tehtäviin kuului kansainväliselle yhteisölle tiedottaminen kristittyjen ja muslimien yhteisöihin kohdistuneista ihmisoikeusrikkomuksista, monien sisäisesti syrjäytettyjen ihmisten auttaminen käytännön asioissa sekä kristittyjen evakuointi militanttien hyökkäyksen tieltä.

Aikooko komissio ottaa selvää pastori Damanikin terveydentilasta ja tapahtumista, jotka ovat johtaneet pastorin pidätykseen ja oikeudenkäyntiin?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(12. maaliskuuta 2004)

Komissio seuraa tarkkaan pastori Damanikin tapausta. Korkein oikeus vahvisti pastori Damanikin laittomien aseiden hallussapidosta saaman kolmen vuoden vankeustuomion vuoden 2003 lopussa. Koska pastori Damanik on ollut vankilassa jo puolitoista vuotta, hänet voidaan vapauttaa aiemmin.

Komission Jakartassa sijaitseva lähetystö on ollut yhteydessä pastori Damanikia avustaneeseen PBHI-järjestöön. Tämä järjestö ei enää (korkeimman oikeuden tuomion jälkeen) voi avustaa pastori Damanikia, mutta Indonesian kirkkoa lähellä oleva toinen valtiosta riippumaton ihmisoikeusjärjestö avustaa nykyään pastori Damanikia. Lähetystö on ottanut siihen yhteyttä ja kuullut, että se arvioi parhaillaan mahdollisuutta panna vireille uusi oikeudenkäynti uusien todisteiden tai todistajien perusteella.

Komissio voi vakuuttaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että se seuraa tapausta tarkkaan Jakartassa sijaitsevan lähetystönsä välityksellä. Lisäksi tuki Indonesiassa vähemmistöjen oikeuksia puolustaville järjestöille sisältyy yhteisön ja Indonesian yhteistyöohjelmaan, erityisesti demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevassa eurooppalaisessa aloitteessa tuettujen hankkeiden kautta.

(2004/C 88 E/0193) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0465/04**

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(23. helmikuuta 2004)

Aihe: ”Made in EU” -pakkausmerkinnän käyttöönotto

Useissa tiedotusvälineissä äskettäin esitettyjen tietojen mukaan komissio valmistautuu esittämään ehdotuksen ”Made in EU” -pakkausmerkinnän käyttöönotosta ja kansallisista merkinnöistä luopumisesta.

Näiden tietojen mukaan Italia esitti ajatuksen lieventääkseen Euroopan tekstiiliteollisuuden kärsimiä suuria vahinkoja, jotka johtuvat vastoinkäymisistä kehitysmaissa. Ongelma lienee kuitenkin laajentunut kysymykseksi, joka koskee kaikkien Euroopan unionissa valmistettujen tuotteiden pakkausmerkintöjä.

Kysyn komissiolta seuraavaa:

— Ovatko tiedot tosia?

— Aikooko komissio esittää tämänsisältöisen tai jonkin muun ehdotuksen asiasta?

— Mikäli esitetyt tiedot ovat totta, mitä asioita komissio pitää ”Made in EU” -pakkausmerkinnän käyttöönoton etuina ja haittoina kansallisiin merkintöihin verrattuna? Minkälaisia tutkimuksia näiden etujen ja haittojen määrittämiseksi on tehty? Mikä on komission arvio toimenpiteen aiheuttamista lisäkustannuksista?

— Eikö komissio katso, että kansallisesta alkuperämerkinnästä luopuminen voi alentaa monien sellaisten eurooppalaisten tuotteiden kilpailukykyä, jotka ovat saaneet kaupallista etua nimenomaan siitä, että ne tulevat jostakin tietystä jäsenvaltiosta?

Pascal Lamyn komission puolesta antama vastaus

(11. maaliskuuta 2004)

Koska tietyillä teollisuudenaloilla ja tietyissä jäsenvaltioissa on jälleen herännyt kiinnostus alkuperämerkintöjä koskevan EY:n asetuksen laatimiseen, komissio päätti käynnistää keskustelun asiasta laatimalla tällaisen järjestelmän seurauksia käsittelevän valmisteluasiakirjan, joka toimitettiin 133 artiklan komitealle 19. joulukuuta 2003 ([1]).

Asiakirjassa esitetään mahdolliset vaihtoehdot, mikäli olisi aiheellista muuttaa nykyistä asiaintilaa ja ottaa käyttöön EY:n järjestelmä:

— Otetaan käyttöön täysin vapaaehtoiset alkuperämerkinnät sekä tuontituotteissa että kotimaan markkinoiden tuotteissa.

— Otetaan käyttöön sekajärjestelmä, jossa tuontituotteiden alkuperämerkinnät ovat pakollisia ja kotimaisten tuotteiden alkuperämerkinnät vapaaehtoisia.

— Otetaan käyttöön pakolliset alkuperämerkinnät sekä tuontituotteissa että kotimaisissa tuotteissa.

Asiakirjassa annetaan myös yleiskuva alkuperämerkintöjä koskevan EY:n asetuksen eduista ja haitoista. Yhtäältä kuluttajavalistus paranee, kuluttajiin kohdistuvat petokset ja vilpilliset menettelyt vähenevät, käsitys eurooppalaisesta alkuperästä laadun takeena vahvistuu, ja EY:n näkyvyys yhtenäismarkkina-alueena lisääntyy, mutta toisaalta on punnittava muun muassa tuottajille ja viranomaisille aiheutuvia mahdollisia lisäkustannuksia, tällaisen järjestelmän käyttöönottoon liittyviä käytännön vaikeuksia sekä uusien sääntöjen tarpeellisuutta ja tehokkuutta.

Asiakirjassa ei käsitellä erikseen kansallisia alkuperämerkintöjä (kuten Made in Portugal), ja on syytä korostaa, ettei niiden käytön lopettamisesta ole tehty ehdotuksia. Asiakirja ei kata maantieteellisiä merkintöjä (kuten Made in the Algarve), jotka liittyvät pikemminkin teollis- ja tekijänoikeuksiin.

Komissio ei tässä vaiheessa tee konkreettisia ehdotuksia. Kaikkien asianosaisten tehtävänä kansallisella tasolla ja EU:n tasolla on määrittää omat etunsa alkuperämerkintöjä koskevan EY:n asetuksen laatimisessa, kuten ”Made in the EU” -alkuperämerkinnän käyttöönotosta saatava lisäarvo sekä — mikäli ne kannattavat muutosta — mahdollisen sääntelyn luonne ja soveltamisala.

Komissio on jo ottanut yhteyttä teollisuuden ja kuluttajien edustajiin sekä saanut huomioita ja ehdotuksia. Jäsenvaltioita on kehotettu järjestämään sisäisiä kuulemisia asiasta.

([1]) Ks. (http://trade-info.cec.eu.int/doclib/html/115557.htm).

(2004/C 88 E/0194) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0501/04**

esittäjä(t): Jorge Hernández Mollar (PPE-DE) komissiolle

(23. helmikuuta 2004)

Aihe: Niin sanottua Odysseuksen syndroomaa koskevat toimenpiteet

Maahanmuuttajat kohtaavat suuria vaikeuksia etsiessään parempaa elämää. Vaikeuksien vuoksi heillä on yhä enemmän psyykkisiä häiriöitä, joista on tullut maahanmuuttajien vastaanottajamaiden terveysongelma.

Niin sanottu Odysseuksen syndrooma tai maahanmuuttajan syndrooma, johon liittyy kroonista tai toistuvaa stressiä, puhkeaa, kun maahanmuuttaja on joutunut kokemaan toistuvasti tuskaa menetettyään asioita, jotka ovat ihmiselle hyvin tärkeitä: perheen, ystävät, oman kulttuurin, maansa, yhteiskunnallisen asemansa ja fyysisen turvallisuutensa.

Onko komissio tietoinen mainitun ongelman olemassaolosta, vakavuudesta ja merkityksestä? Katsooko komissio, että sen on toteutettava lainsäädännöllisiä toimenpiteitä ongelman ratkaisemiseksi?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(28. huhtikuuta 2004)

Komissio on tietoinen siitä, että maahanmuuttajat voivat kärsiä terveysongelmista ja kroonisesta tai toistuvasta stressistä, joka johtuu elämän tärkeiden kiinnekohtien, kuten perheen ja ystävien, oman kulttuurin ja maan sekä yhteiskunnallisen aseman menettämisestä.

Komissio kiinnitti tähän asiaan huomiota maahanmuuttoa, kotouttamista ja työllisyyttä koskevassa tiedonannossaan [1], jossa se kehotti jäsenvaltioita kehittämään kansallisella tasolla kokonaisvaltaisia kotouttamispolitiikkoja, joissa otetaan huomioon maahanmuuttajien kotouttaminen kaikilla elämänalueilla, asianmukaisesta terveydenhuollosta ja sosiaalipalveluista huolehtiminen mukaan luettuna. Komissio korosti myös tarvetta ottaa maahanmuuttoon ja kotouttamiseen liittyvät erityiskysymykset huomioon kaikilla politiikan aloilla Euroopan tasolla. Näihin kuuluu myös yhteisön terveyspolitiikka. Tähän liittyen komissio rahoitti edellisen terveystilanteen seurantaohjelman puitteissa hankkeen, jossa tarkasteltiin terveysindikaattorien sosio-ekonomisia eroja Euroopassa. Hankkeen yhtenä tuloksena julkaistiin erityisraportti terveyteen liittyvästä eriarvoisuudesta Euroopassa ja epäsuotuisassa asemassa olevien väestönosien tilanteesta ("Health inequalities in Europe and the situation of disadvantaged groups"). Raportissa esitettiin maahanmuuttajien erityistilannetta koskevia huomioita.

Mitä tulee kysymykseen aihetta käsittelevän EU:n lainsäädännön ehdottamisesta, on syytä muistaa, että asianmukaisesta terveydenhuollosta huolehtiminen ja maahanmuuttajien erityisten terveysongelmien käsitteleminen kuuluvat edelleen jäsenvaltioiden vastuulle. Sen vuoksi komissio ei aio ehdottaa tätä alaa koskevaa erityislainsäädäntöä.

[1] KOM(2003) 336 lopullinen.

(2004/C 88 E/0195) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0510/04**

esittäjä(t): Sérgio Marques (PPE-DE) komissiolle

(24. helmikuuta 2004)

Aihe: Venezuelalle annetun tuen täytäntöönpanon tila

Venezuelaa joulukuussa 1999 runnelleiden traagisten tulvien jälkeen komissio osoitti niistä kärsineiden seutujen jälleenrakentamiseen huomattavia rahasummia, joilla haluttiin yhtäältä tukea Vargasin osavaltion jälleenrakentamista ja toisaalta riskien ehkäisemistä, eli luonnonuhkien hallintaohjelmien laatimista ja toteuttamista vuoden 1999 tulvien koettelemalla laajalla alueella Falcónin, Mirandan ja Yaracuyn osavaltioissa.

Komission osoittamista määrärahoista huolimatta hankkeiden aloittaminen on viivästynyt jatkuvasti.

Komission syyskuussa 2003 esittämien tietojen mukaan kahden Vargasin osavaltiossa toteutettavan hankkeen (”Tuki Vargasin osavaltion jälleenrakentamiselle ja luonnonmullistusten ehkäisemiselle” ja ”Vargasin osavaltion sosiaalinen jälleenrakentaminen”) täytäntöönpanon aloittaminen yhdessä Corpovargas-instituutin (Instituto Autónomo Corporación para la Recuperación y Desarrollo del estado de Vargas) kanssa riippuu kahden eurooppalaisen asiantuntijan saapumisesta Venezuelaan antamaan teknistä tukea, sillä Venezuelan hallitus on jo allekirjoittanut rahoitussopimukset.

Komission samana ajankohtana päivättyjen tietojen mukaan hankkeessa ”Fálconin, Yaracuyn ja Mirandan osavaltioiden tulvien ehkäiseminen” on vielä viimeisteltävä rahoitussopimuksen tekniset liitteet. Komission ja Venezuelan hallituksen on allekirjoitettava sopimus 31. joulukuuta 2003 mennessä.

Haluan kysyä komissiolta seuraavaa:

1. Missä vaiheessa on Vargasin osavaltion hankkeiden täytäntöönpano?

2. Onko Venezuelan hallitus tehnyt päätöksen Fálconin, Yaracuyn ja Mirandan osavaltioiden tulvien ehkäisemishankkeen varmistavasta valvontaviranomaisesta? Milloin komissio ja Venezuelan hallitus allekirjoittavat hanketta koskevan rahoitussopimuksen ja milloin hanke toteutetaan?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(13. huhtikuuta 2004)

Luonnonmullistusten ehkäisemistä ja Vargasin osavaltion yhteiskunnallista jälleenrakentamista koskevaan hankkeeseen liittyvät toimet aloitettiin virallisesti 1. syyskuuta 2003, jolloin alueelle saapui kaksi hankkeen hallinnoinnista vastaavan yksikön (Corpovargas) eurooppalaista asiantuntijaa. Asiantuntijoiden, joiden tehtävä kestää kuusi kuukautta, ensisijaisena tavoitteena on vauhdittaa ensimmäisten töiden käynnistämistä ja neuvoa kyseistä hankkeen hallinnoinnista vastaavaa yksikköä sekä väliaikaisen että vuotta 2004 koskevan toimintasuunnitelman laatimisessa. Asiantuntijat ovat lisäksi tukeneet aktiivisesti ensimmäisen kansainvälisen rakennustöitä koskevan tarjouskilpailun (EuropeAid/117572/D/W/VE) käynnistämiseen vaadittujen asiakirjojen valmistelua. Määrärahoja rakennustöihin on varattu lähes 10 miljoonaa euroa.

Väliaikainen toimintasuunnitelma, jonka määrärahat ovat 382 450 euroa, hyväksyttiin 14. marraskuuta 2003, jolloin ensimmäiset maksuerät oli jo maksettu. Pitkäaikaisen kansainvälisen teknisen avun yksikkö aloitti toimintansa helmikuussa 2004.

Komissio haluaa korostaa, että komission vaatimuksista huolimatta kansallinen vastapuoli ei ole osallistunut millään tavoin hankkeen toteuttamiseen. Tämän tilanteen takia paikallista teknistä apua ei ole voitu hankkia. Tämä voi aiheuttaa muutoksia töiden toteuttamista koskevaan aikatauluun.

Venezuelan ulkoministerin allekirjoittama Fálconin, Yaracuyn ja Mirandan osavaltioiden tulvien ehkäisemistä koskeva rahoitussopimus astui voimaan 29. joulukuuta 2003. Tässä sopimuksessa määritellään suunnittelusta ja kehitysasioista vastaavan ministeriön varaministerin kanslian vastuu ja tehtävät hankkeen hallinnoinnista vastaavana valvontaviranomaisena. Ulkoasiainministeriön ja suunnittelusta ja kehitysasioista vastaavan ministeriön välinen valtuutussopimus on allekirjoitusvaiheessa.

Kansainvälistä apua koskevan sopimuksen tekemistä koskevan tarjouskilpailun asiakirjat on jo laadittu. Arviointikomitea on laatinut päätelmänsä ja sopimuksen myöntämisestä on tehty ehdotus.

(2004/C 88 E/0196)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0517/04

esittäjä(t): Antonios Trakatellis (PPE-DE) komissiolle

(24. helmikuuta 2004)

Aihe: Myrkyllisten jätteiden vapautuminen Thessalonikissa sijaitsevan teollisuuslaitoksen tulipalossa ja Kreikan laiminlyönti yhteisön tuomioistuimen vaarallisia jätteitä koskevan päätöksen täytäntöönpanossa

Thessalonikissa sijaitsevan entisen DIANA-nimisen teollisuuslaitoksen tilapäisvaraston tiloissa, joissa oli varastoituna 210 tonnia myrkyllisiä jätteitä, tapahtunutta räjähdystä seurannut tulipalo vapautti ilmakehään ja ympäristöön suuria määriä myrkyllisiä aineita vaarantaen siten ihmisten terveyden. Ympäristöjärjestöt syyttävät, että yrityksen hylättyihin ja huonokuntoisiin tiloihin oli tilapäisesti varastoitu noin 1 000 tonnia vaarallisia kasvinsuojeluaineita. Vaarallisten jätteiden valvomatonta sijoittamista koskevissa, useaan otteeseen esittämissäni kysymyksissä (P-2724/03 [1], E-3216/03 [2]) olen tuonut esiin sen, että yhteisön lainsäädännön vastaisesti (vaarallisista jätteistä annettu direktiivi 91/689/ETY [3] sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 94/31/EY [4]) ei edelleenkään ole tiedossa, mihin tiloihin noin 230 000 tonnia vaarallisia jätteitä maassamme vuosittain tuotettavasta 390 000 tonnin kokonaismäärästä on tilapäisesti varastoitu.

1. Mihin välittömiin toimiin voidaan ryhtyä ihmisten terveyden ja ympäristön suojelemiseksi ja sen selvittämiseksi, minne vuosittain tuotetut 230 000 tonnia vaarallisia jätteitä, jotka nyt ovat tilapäisvarastoissa ja muodostavat ihmisten terveyttä ja ympäristöä uhkaavan aikapommin, lopullisesti sijoitetaan tai miten niitä hyödynnetään?

2. Mihin toimiin komissio on ryhtynyt tai aikoo ryhtyä, jotta Kreikassa noudatettaisiin vaarallisten aineiden ja jätteiden turvallista varastointia, säilytystä ja merkitsemistä koskevia yhteisön säännöksiä?

3. Millä tavoin voidaan, panemalla yhteisön lainsäädäntö tehokkaasti täytäntöön Kreikassa kehittyvän tuotannollisen toiminnan yhteydessä, välttyä jätteiden ympäristöön kaatamiselta ja ympäristön saastumiselta?

4. Mihin vaiheeseen menettely seuraamusten määräämiseksi Kreikalle yhteisön tuomioistuimen 13. kesäkuuta 2002 tekemän tuomitsevan päätöksen (C-33/01) noudattamatta jättämisestä on edennyt, ja mitä Euroopan komissio ehdottaa yhteisön tuomioistuimelle?

---

(1) EUVL C 70 E, 20.3.2004, s. 132.
(2) EUVL C 78 E, 27.3.2004, s. 490.
(3) EYVL L 377, 31.12.1991, s. 20.
(4) EYVL L 168, 2.7.1994, s. 28.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(6. huhtikuuta 2004)

Antonios Trakatellisin kirjallisiin kysymyksiin E-2645/02 [1], P-2724/03, E-3216/03 ja Mihail Papayannikisin kirjalliseen kysymykseen E-2025/03 [2] antamiensa vastausten lisäksi komissio haluaa kiinnittää arvoisan parlamentin jäsenen huomioon seuraaviin seikkoihin:

1. Kreikan viranomaisten toimittamien tietojen mukaan toimivaltaiset viranomaiset myöntävät lupia tilapäistä varastointia varten ja harjoittavat jatkuvaa valtiollista valvontaa varmistaakseen kansanterveyden ja ympäristön suojelun.

2. ja 4. Komissiolla ei ole tietoa niiden paikkojen täsmällisestä sijainnista, jonne 230 000 tonnia vaarallisia jätteitä on tilapäisesti varastoitu. Tämän vuoksi on aloitettu rikkomismenettely. Yhteisöjen tuomioistuimen annettua tuomion [3] 13. kesäkuuta 2002 komissio on saanut puutteelliset tiedot toimenpiteistä, jotka Kreikka on toteuttanut noudattaakseen tuomiota. Näin ollen komissio katsoi Kreikan laiminlyöneen EY:n perustamissopimuksen 228 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut velvoitteensa ja lähetti

sille virallisen ilmoituksen EY:n perustamissopimuksen 228 artiklan 2 kohdan nojalla. Kreikan viranomaisten vastaus viralliseen ilmoitukseen on parhaillaan arvioitavana. Jos todetaan, että Kreikka ei ole noudattanut edellä mainittua yhteisöjen tuomioistuimen tuomiota, komissio antaa lausunnon perusteluineen EY:n perustamissopimuksen 228 artiklan 2 kohdan nojalla.

Komission toteuttamista toimenpiteistä sen varmistamiseksi, että Kreikka noudattaa yhteisön jätelainsäädäntöä, on syytä muistaa, että äskettäin yhteisöjen tuomioistuin [4] totesi Kreikan laiminlyöneen polykloorattujen bifenyylien ja polykloorattujen terfenyylien käsittelystä 16. syyskuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/59/EY [5] 4 artiklan 1 kohdassa ja 11 artiklassa tarkoitetut velvoitteensa. Lisäksi yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi on jätetty asia C-163/03, jonka mukaan Kreikka ei ole ottanut käyttöön asianmukaista vaarallisten jätteiden hoitosuunnitelmaa Thriassio Pedion seudulla (Attikin hallintoalueella). Käsiteltäväksi jätetyn asian mukaan Kreikka ei ole myöskään estänyt vaarallisista jätteistä johtuvaa pohjaveden pilaantumista.

Komissio jatkaa tietojen tarkastelemista, minkä perusteella voidaan olettaa, että Kreikka ei sovella yhteisön jätelainsäädäntöä asianmukaisella tavalla.

3. Yhteisön jätelainsäädännön tehokas täytäntöönpano sinänsä takaa ympäristönsuojelun korkean tason. Vaikka komissio vastaakin yhteisön oikeuden soveltamisen valvonnasta, yhteisön lainsäädännön täytäntöönpano kuuluu ensisijaisesti jäsenvaltioiden toimivallan piiriin. Komissio tukee tätä prosessia pitämällä säännöllisesti kokouksia kansallisten viranomaisten ja muiden sidosryhmien kanssa sekä vastaamalla niiden teknisiin ja oikeudellisiin kysymyksiin. Lisäksi jäsenvaltiot voivat hyödyntää useita käytettävissä olevia rahoitusvälineitä ja resursseja täyttääkseen yhteisön jätelainsäädännön mukaiset velvoitteensa.

(1) EUVL C 110 E, 8.5.2003.
(2) EUVL C 51 E, 26.2.2004.
(3) Asiassa C-33/01, komissio v. Kreikka, 13. kesäkuuta 2002 annettu tuomio, Kok. 2002, s. 5447.
(4) Asiassa C-83/02, komissio v. Kreikka, 5. kesäkuuta 2003 annettu tuomio, Kok. 2003, s. 5639.
(5) EYVL L 243, 24.9.1996.

(2004/C 88 E/0197) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0545/04**

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(26. helmikuuta 2004)

Aihe: YMP: Maatalouden tulojen laskun kohdentumisen seuraukset sekä eläin- ja ympäristöystävällisten tekniikoiden rahoittaminen pientiloilla

1. Onko komissio tutustunut Landbouw-Economish Instituut (LEI) -laitoksen 1. huhtikuuta 2003 Alankomaiden maatalous-, luonto- ja kalastusministerin toimeksiannosta toimittamaan analyysiin, jossa käsitellään komission uudistusehdotusten vaikutuksia maatalouden kehitykseen ja erityisesti maatalousyrittäjien tuloihin ja josta ilmenee muun muassa, että tulevaisuudessa Alankomaissa viljojen ja vihantamaissin pinta-alat pienenevät, perunoiden ja vihannesten viljely lisääntyy ja nurmen pinta-ala kasvaa 5 prosenttia, missä yhteydessä viljelijätalouksien tulot laskevat nykyisestä noin 30 000 eurosta 28,4 prosenttia ja maitokarjatiloilla peräti 49 prosenttia?

2. Kuinka tämä tulotason lasku jakautuu komission odotusten mukaan koko EU:ssa alle 25 ha:n, 25–50 ha:n, 50–75 ha:n, 75–100 ha:n, 100–500 ha:n, 500–1 000 ha:n ja yli 1 000 ha:n tilakokojen mukaan eroteltuna prosentuaalisesti viljanviljelyn ja karjankasvatuksen eri tilatyyppien mukaan?

3. Kuinka komissio estää sen, että sen uudistussuunnitelmiin tuen lisäehtona oikeutetusti sisältyvä eläin- ja ympäristöystävällisen maatalouden painottaminen ei johda siihen, että juuri suurtilat, joilla on käytössään enemmän varoja uusien kalliiden tekniikoiden käyttöönottoon, saavat suurimmat tuet, ja että pienet tilat, jotka jo aiemmin ovat omasta aloitteestaan siirtyneet biologisesti vastuulliseen tuotantoon, joutuvat niitä heikompaan asemaan?

4. Miten komissio edistää sitä, että erityisesti uusien jäsenvaltioiden pienet maatalousyritykset, jotka toimivat nykyisin uusia ympäristöystävällisiä tekniikoita käyttämättä, joutuvat heti muita heikompaan asemaan sen perusteella, mikä on niiden saama osuus teknisten uudistusten rahoittamiseen käytettävistä avustuksista?

5. Antavatko odotettavissa olevat epäsuotavat vaikutukset komission mielestä aiheen mukauttaa uudistussuunnitelmia joiltakin osin?

Franz Fischlerin komission puolesta antama täydentävä vastaus

(28. huhtikuuta 2004)

1. Komissio on tietoinen maatalouden taloudellisen tutkimuslaitoksen LEI:n tekemästä tutkimuksesta. Tutkimuksessa viitataan tammikuussa 2003 julkaistuun komission ehdotukseen yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) uudistuksesta. LEI on tällä välin julkaissut uuden tutkimuksen yhteisen maatalouspolitiikan uudistuksen ja Maailman kauppajärjestön (WTO) Dohan kierroksen vaikutuksista (raportti nro 6.04.03, helmikuu 2004). LEI:n jälkimmäisen tutkimuksen tulokset ovat samankaltaisia kuin useimmat muut riippumattomien tieteellisten tutkimuslaitosten tekemät tutkimukset, joissa analysoidaan YMP:n uudistuksen vaikutuksia.

2. Komissio on useiden riippumattomien tutkimuslaitosten tapaan arvioinut, että YMP:n vuoden 2003 uudistus ei juurikaan vaikuta tuloihin. Laadullinen analyysi ennustaa, että EU-15-maiden viljelijöiden tulot laskevat hieman (– 0,5 %), mutta EU-25-jäsenvaltioiden viljelijöiden YMP:n uudistusten jälkeisten tulojen ennustetaan pysyvän käytännöllisesti katsoen samoina (+ 0,1 %).

Komissio ei ole vielä julkaissut yksityiskohtaista analyysia uudistuksen vaikutuksista eri tilakokoluokkien tuloihin, koska vaikutus riippuu suuressa määrin tilakohtaisen tulotukijärjestelmän kansallisesta täytäntöönpanosta. Sellaisissa jäsenvaltioissa, jotka siirtyvät aluekohtaisiin tukiin, on odotettavissa tulonsiirtoja nykyisin määrältään korkeaa suoraa hehtaaritukea saavilta maidon ja naudanlihan tuottajilta peltokasvien viljelijöille. Maatilakohtaisen tulotukijärjestelmän käyttöönotto ei johda tulonsiirtoihin, joten maatilakohtaisella tulotukijärjestelmällä on neutraali vaikutus tuloihin. Tämä on myös komission arvio.

3. Tilakohtainen tulotuki perustuu aiempiin viitetietoihin, eikä se sellaisenaan muuta viljelijöille maksettavan tuen jakautumaa. Mukauttamisella on kuitenkin vapaaosuuden ansiosta myönteinen vaikutus pienempien tilojen tuloihin, kuten vastauksessa arvoisan parlamentin jäsenen kirjalliseen kysymykseen E-0544/04 ([1]) selvitettiin. Täydentäviä ympäristöehtoja ei ole tarkoitettu suorien tukien lisäehdoiksi, vaan rangaistusjärjestelmäksi, jossa viljelijän avustuksia vähennetään, jos hän ei noudata neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003 ([2]) liitteessä III ilmoitettuja pakollisia standardeja. Näiden pakollisten standardien noudattamisen helpottamiseksi on otettu käyttöön uusi tukitoimenpide, jonka ansiosta viljelijöitä voidaan maaseudun kehittämistoimenpiteiden puitteissa avustaa.

4. Laajentumisen myötä maaseutualueen osuus EU:ssa kasvaa noin 30 %, vaikka tuotanto kasvaakin 15 jäsenvaltion EU:hun verrattuna vain 10 % ja maataloustulo 6 %. Tämä johtuu tuotannon alhaisemmasta intensiteetistä uusia jäsenvaltioissa. Jotta uusien jäsenvaltioiden viljelijöiden olisi helpompi noudattaa pakollisia EU-standardeja, investointeja on sisällytetty vaatimusten noudattamista koskevaan tukitoimenpiteeseen.

5. YMP:n uudistuksen mahdolliset vaikutukset uusien jäsenvaltioiden tuloihin, pieniin tiloihin ja viljelijöihin olivat vilkkaan keskustelun kohteena uudistuspaketin hyväksymistä edeltävissä neuvotteluissa, ja lopulliseen versioon sisällytettiinkin edellä kuvatut vastatoimenpiteet. Komissio ei sen vuoksi tällä hetkellä aio harkita muutoksia äskettäin hyväksyttyihin toimenpiteisiin. Komissio on kuitenkin tietoinen, että tulevaisuudessa käytävä keskustelu uuden sukupolven maaseudun kehittämisohjelmista tarjoaa sopivan tilaisuuden arvioida ja tarvittaessa muuttaa kyseisiä tukitoimenpiteitä.

([1]) EUVL C 84 E, 3.4.2004, s. 620.

([2]) Neuvoston asetus (EY) N:o 1782/2003, annettu 29 päivänä syyskuuta 2003, yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä, EUVL L 270, 21.10.2003.

(2004/C 88 E/0198) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0559/04**

esittäjä(t): Mario Borghezio (NI) komissiolle

(26. helmikuuta 2004)

Aihe: Rahoittaako Euroopan unioni Suha Arafatin makeaa elämää Pariisissa?

OLAF tutkii parhaillaan Euroopan unionin palestiinalaishallinnolle myöntämiä tukia (arviolta 350 miljoonaa euroa vuodessa).

Ranskan syyttäjäviranomaiset käynnistivät äskettäin palestiinalaishallinnon presidentin Jasser Arafatin puolisoon Suha Arafatiin kohdistuneen, rahanpesua koskeneen tutkimuksen, jonka mukaan huomattavia rahasummia (yhdeksän miljoonaa euroa) on siirretty sveitsiläisestä pankista Suha Arafatin tileille Arab Bankiin sekä BNP-pankkiin Pariisiin.

Suuri osa (kaksi miljoonaa euroa) edellä mainitusta summasta on päätynyt pariisilaisen jet setin maineikkaan sisustussuunnittelijan Alberto Pinton tileille.

Myös huomattavia määriä Kansainvälisen valuuttarahaston palestiinalaishallinnolle myöntämiä varoja on siirretty Arafatin hallinnassa olevalle pankkitilille.

Aikooko komissio tarkistaa, onko palestiinalaishallinnolle myönnetyt runsaat avustukset käytetty joko kokonaan tai osittain Arafatin puolison makean elämän rahoittamiseen tämän ylellisessä Pariisin asunnossa kaukana vaaroista ja Palestiinan kansan kärsimyksistä?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(1. huhtikuuta 2004)

Komissio ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että se on ollut läheisessä yhteydessä palestiinalaishallintoon selvittääkseen, onko Jasser Arafatin puoliso käyttänyt palestiinalaishallinnolle myönnettyjä varoja henkilökohtaisiin tarkoituksiin.

Tällä hetkellä palestiinalaishallinto kärsii vakavasta rahoitusvajeesta eikä ole pystynyt maksamaan tavanomaisia laskujaan yksityiselle sektorille tai tukemaan sosiaalipalveluja riittävällä tavalla, minkä seurauksena on ollut velkarästien kasautuminen.

Näiden velkarästien selvittämiseen on vuodesta 2003 lähtien myönnetty komission tukea, jonka avulla yksityistä sektoria ja sosiaalisektoria on pyritty avustamaan mahdollisimman tehokkaasti ilman välikäsiä tarjoamalla hätäapua ja auttamalla työpaikkojen sekä sosiaalipalvelujen säilyttämisessä. Tuen maksamisen edellytyksenä on käynnissä olevien palestiinalaishallinnon sisäisten uudistusten täytäntöönpano; kyseessä ovat erityisesti varainhoitoa ja varainhoidon valvontaa koskevat lisäuudistukset.

Komissio on perustanut teknisen avun ryhmän, jonka tehtävänä on tarkastaa ja hyväksyä kaikki laskut. Teknisen avun ryhmän suorittamat tarkastukset varmentaa jostakin eurooppalaisesta kansallisesta tilintarkastusvirastosta tehtävään määrätty tarkastaja, joka tarkastaa, että kaikki laskut ovat peräisin yksityisen sektorin yrityksiltä ja sosiaalipalvelujen tarjoajilta. Varat asetetaan käyttöön vasta laskujen tarkastamisen jälkeen. Mahdolliset Suha Arafatille ja muille kolmansille osapuolille, jotka eivät ole tukeen oikeutettuja, osoitettuja maksuja koskevat laskut siis karsiutuisivat tämän valvontajärjestelmän ansiota.

Komissiolla ei ole tietoa kysyjän tarkoittamasta Kansainvälisen valuuttarahaston (IMF) varojen siirtämisestä Jasser Arafatin hallinnassa olevalle pankkitilille.

(2004/C 88 E/0199) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0574/04**

esittäjä(t): Monica Frassoni (Verts/ALE) komissiolle

(26. helmikuuta 2004)

Aihe: Gariglianon ydinvoimalaitos

Sessa Auruncan kuntaan (Caserta), Garigliano-joen mutkaan vuonna 1964 rakennettu Gariglianon ydinvoimalaitos, joka suljettiin vuonna 1978 ja poistettiin käytöstä vuonna 1982, on ensimmäinen purettava ydinvoimalaitos, kuten Italian hallitus aikanaan päätti.

Pohjois-Campanian ja Etelä-Lazion alueen kuntien asukkaat ja ympäristöjärjestöt antoivat 28. toukokuuta 2003 esittämässään vetoomuksessa (jonka komission pääsihteeristö rekisteröi numerolla 2003/4763 — SG(2003) A/7079) yksityiskohtaisen selvityksen EU:n säännöksiin kohdistuneista rikkomuksista, joita voimalan passiivisiin turvatoimiin oli siihen mennessä liittynyt.

Voisiko komissio vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Ottaen huomioon, että Gariglianon jokialueella ja männikköalueella on kolme Natura 2000 -verkostoon kuuluvaa yhteisön tärkeänä pitämää erityissuojelualuetta (SPA) tai erityisten suojelutoimien aluetta (SCA), tehdäänkö kaikista passiivisista turvatoimista, mukaan lukien polttoainesauvojen kuljetus Saluggiaan, ympäristövaikutusten arviointi, josta on säädetty direktiivissä 85/337/ETY ([1]), sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 97/11/EY ([2]) (Italiassa annetut asetukset DPCM 337, 10.7.1988, ja DPCM 27.12.1988, sellaisena kuin se on myöhemmin muutettuna), ja alueelle aiheutuvien vaikutusten arviointi, josta on säädetty luontotyyppidirektiivissä 92/43/ETY ([3]) (jota koskeva asetus annettiin Italiassa 3. syyskuuta 2002 ja julkaistiin Italian virallisessa lehdessä nro 224, 24. syyskuuta 2002)?

2. Oliko säännösten mukaan sallittua turvautua ”hätätilan julistamiseen Lazion, Campanian, Emilia Romagnan, Basilicatan ja Piemonten alueella siirretyn radioaktiivisen jätteen käsittelemiseksi äärimmäisen turvallisissa olosuhteissa” 31. joulukuuta 2003 asti ja nimittää ydinvoimaloiden hallinnoinnista vastaavan yrityksen SOGINin puheenjohtaja erityisvaltuutetuksi, jonka tehtävänä oli ydinmateriaalin turvallisuudesta huolehtiminen, mitä tuli erityisesti käytettyyn ydinpolttoaineeseen ja korkea-aktiiviseen radioaktiiviseen jätteeseen sekä suunnitelmien laatimiseen Gariglianon, Trino Vercellesen, Caorson ja Latinan ydinvoimaloiden purkutöiden käynnistämiseksi, vaikka tämä poikkesi siitä, mitä 8. heinäkuuta 1986 annetussa Italian laissa nro 349 on säädetty ja ympäristövaikutusten arvioinnista annetuissa alueellisissa määräyksissä määrätty?

3. Voidaanko piippu, jonka seinät ovat radioaktiivisen pölyn saastuttamat, purkaa ilman ympäristövaikutusten arviointia?

([1]) EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40.
([2]) EYVL L 73, 14.3.1997, s. 5.
([3]) EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(22. huhtikuuta 2004)

Tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27 päivänä kesäkuuta 1985 annetussa neuvoston direktiivissä 85/337/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 3. maaliskuuta 1997 annetulla neuvoston direktiivillä 97/11/EY, säädetään, että ympäristövaikutusten arvioinnin (YVA) tekeminen on pakollista suljettaessa tai poistettaessa käytöstä ydinvoimaloita tai ydinreaktoreita. Vastauksena arvoisan parlamentin jäsenen ensimmäiseen ja kolmanteen kysymykseen tuodaan esille, että direktiivissä ei missään kohtaa mainita, että ydinvoimalan tai reaktorin käytöstäpoiston jokin osa-alue voitaisiin jättää ympäristövaikutusten arvioinnista.

Komissio on jo vastaanottanut parlamentin jäsenen mainitseman kantelun, joka koskee Gariglianon ydinvoimalaitosta ja siihen liittyvää ympäristövaikutusten arviointidirektiivin 85/337/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 97/11/EY ja 21 päivänä toukokuuta 1992 annetulla neuvoston direktiivillä 92/43/ETY luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta, puutteellista soveltamista. Parlamentin jäsenen kysymyksessä mainitsemat tiedot on lisätty kantelua koskeviin tietoihin.

Jos komissio katsoo, että mainitussa tapauksessa rikotaan yhteisön lainsäädäntöä, se ei epäröi EY:n perustamissopimuksen valvojana toteuttaa kaikkia toimenpiteitä — EY:n perustamissopimuksen 226 artiklassa määrätty rikkomista koskeva menettely mukaan luettuna — sen varmistamiseksi, että noudatetaan asianmukaista yhteisön lainsäädäntöä. Lisäksi komissio tutkii, ovatko suunnitellut toimenpiteet Euroopan atomienergiajärjestön perustamissopimuksen II osaston 3 luvun määräyksten mukaisia.

(2004/C 88 E/0200) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0583/04**

esittäjä(t): Nirj Deva (PPE-DE) komissiolle

(26. helmikuuta 2004)

Aihe: EU:n Zimbabwelle antama apu

Viittaan huomautuksiin, joita tilintarkastustuomioistuin esitti varainhoitovuoden 2002 vuosikertomuksensa osan "Kertomus kuudenteen, seitsemänteen ja ka24hdeksanteen Euroopan kehitysrahastoon liittyvistä toimista" viidennessä luvussa "Erityistapaus: yleisten asioiden neuvoston päätös ja Zimbabwen taloudellinen tilanne", joka julkaistiin Euroopan unionin virallisessa lehdessä [1]. Haluaisin tietää, mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä EKR:n varojen tuhlauksen (tilintarkastustuomioistuimen vuosikertomuksen 68 a kohdan mukaan EKR:n varojen arvo aleni 89 prosenttia) ja väärinkäytön suhteen? Mugaben hallituksen jäsenet, jotka on lueteltu tietyistä Zimbabwea koskevista rajoittavista toimenpiteistä annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 310/2002 [2] (2 artikla ja liite I), ovat onnistuneet saamaan ulkomaan valuttaa kiinteään vaihtokurssiin 55 Zimbabwen dollaria/1 Yhdysvaltain dollari, kun heidän muut maanmiehensä ovat joutuneet maksamaan yhdestä Yhdysvaltain dollarista 1 500 Zimbabwen dollaria.

Koska EU:n varoja on väärinkäytetty törkeästi, haluaisin tietää, aikooko komissio lopettaa tällaisen valuutanvaihdon mahdollistamisen maissa, jotka vaativat kiinteiden vaihtokurssien säilyttämistä, vai aikooko komissio sietää sitä jatkossakin?

Tilintarkastustuomioistuimen vuosikertomuksessa 2002 todetaan "komission lähetystö kehotti kiinnittämään huomiota tähän kehitykseen ja sai sen jälkeen ohjeet soveltaa edelleen kiinteää vaihtokurssia siirtäessään varoja tileille, jotka oli avattu yhteisön rahoittamia hankkeita ja ohjelmia varten" (V luku, kohta 63). Voisiko komissio selittää, miten on mahdollista, että näin tapahtui, vaikka "komissio menetti vuonna 2002 huomattavan määrän varoja aina, kun se siirsi rahaa tileille, jotka oli avattu hankkeita varten Zimbabwen dollareina" (ks. tilintarkastustuomioistuimen vuosikertomus 2002, V luku, 64 kohta)?

---

[1] EUVL C 286, 28.11.2003, s. 355 ja sitä seuraavat sivut.
[2] EYVL L 50, 21.2.2002, s. 4.

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(6. huhtikuuta 2004)

Komissio ei hyväksy tilintarkastustuomioistuimen tilanneanalyysia seuraavista syistä:

— Vaihtoehtoisen valuuttakurssin käyttö Zimbabwen pankkien tekemissä virallisissa varainsiirroissa oli laitonta (ks. komission vastaus tilintarkastustuomioistuimen kertomuksen 62 kohtaan); itse asiassa keskuspankki on uhannut moneen otteeseen syyttää pankkeja mustan pörssin toiminnasta. Tästä syystä lähetystölle annettiin ohjeet soveltaa virallista vaihtokurssia sen siirtäessä varoja hanketileille, kunnes hallituksen ja pankkien kanssa käytävien keskustelujen tulos olisi selvillä.

— Komissiota sitoivat vuonna 2002 Euroopan kehitysrahaston avustusten osalta Lomén yleissopimuksissa vahvistetut menettelyt, jotka antavat kansallisille tulojen ja menojen hyväksyjille selkeät toimivaltuudet varainhoidossa, sekä niiden sovitut täytäntöönpanosäännöt. Valtiolla on oikeus päättää yksin virallisesta valuuttakurssista, joten ainoa mahdollisuus soveltaa toista vaihtokurssia on aloittaa neuvottelut kansallisen tulojen ja menojen hyväksyjän sekä maan pankkien kanssa. Komissio teki näin, kun virallinen valuuttakurssi muuttui mahdottomaksi.

— Komissio katsoo etenkin, että 89 prosentin ”laskenut arvo”, jota tilintarkastustuomioistuin soveltaa maksuihin, joiden kokonaissumma on 4,5 miljoonaa euroa (alle 5 prosenttia yhteisön kokonaisavusta Zimbabwelle vuonna 2002), ei heijasta todellista tilannetta eikä niitä olosuhteita, joissa komissio toimi, kun maksujen haluttiin pysyvän laillisina ja säännönmukaisina.

— Sen lisäksi, että komissio neuvotteli ”yhdistelmäkurssin” virallisen valuuttakurssin ja vaihtoehtoisen markkinakurssin välisen erotuksen tasoittamiseksi, komissio ja lähetystö ryhtyivät seuraaviin merkittäviin toimenpiteisiin:

  — Paikallisella valuutalla suoritetut maksut vähennettiin minimiin.

  — Euromääräiset maksut suoritettiin maan ulkopuolella aina kun mahdollista (esimerkiksi keskittämällä terveydenhuolto-ohjelma lähes täysin lääketoimituksiin).

  — Varmistettiin, että euromääräisiä maksuja siirretään paikallishankkeita koskevien työohjelmien käyttötileille.

Yhteisön kokonaisapu Zimbabwelle vuonna 2002 oli 94 miljoonaa euroa, joista vain 8 miljoonaa euroa käytettiin maan sisällä. Esimerkiksi elintarvikeapu, maatalouteen liittyvät tuotteet ja lääkintätarvikkeet ostettiin naapurimaista.

(2004/C 88 E/0201) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0585/04**

esittäjä(t): Bill Miller (PSE) komissiolle

(26. helmikuuta 2004)

Aihe: Cancunin ja Geneven WTO-neuvottelut

Haluaisin tietää, kuinka WTO-neuvottelut ovat edistyneet sen jälkeen, kun neuvottelut käynnistettiin uudelleen Genevessä Cancunin neuvottelujen epäonnistuttua.

Vaatiiko Euroopan unioni edelleen uusien kysymysten ottamista asialistalle?

Pascal Lamyn komission puolesta antama vastaus

(17. maaliskuuta 2004)

Komissio on Cancunin kokouksen epäonnistuttua tarkistanut kantaansa neuvostolle, parlamentille sekä talous- ja sosiaalikomitealle 26. marraskuuta 2003 antamassaan tiedonannossa [1] ”Dohan kehitysohjelmaa koskevien neuvottelujen elvyttäminen — EU:n näkökanta”, jonka suuntaviivoja tuettiin neuvostossa 9. joulukuuta 2003 [2]. Tästä voidaan päätellä, että EU on omaksunut erilaisen ja entistä joustavamman lähestymistavan joihinkin arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemiin ”uusiin kysymyksiin”.

Parlamentti keskusteli Dohan kierroksen tulevaisuudesta 13. tammikuuta 2004 pitämässään istunnossa. Komissio on erittäin tyytyväinen lähestymistapansa saamaan laajaan tukeen. Uudessa lähestymistavassa asetetaan etusijalle monenväliset neuvottelut, ollaan valmiita lisäämään joustavuutta tietyissä aiheissa, kuten ns. Singaporen kysymyksissä, sekä tehostetaan vuoropuhelua kauppakumppaneiden kanssa, jotta lähikuukausina voidaan edistyä neuvotteluissa, jotka piti saada päätökseen vuonna 2003.

Sen jälkeen, kun kaikki Maailman kauppajärjestön (WTO) jäsenet ilmaisivat selkeästi WTO:n yleisneuvoston kokouksessa 15. joulukuuta 2003 poliittisen tahtonsa jatkaa Dohan kehitysohjelmaa koskevia neuvotteluja, kauppapolitiikasta vastaava komission jäsen on käynyt Brasiliassa G20-maiden kokouksessa, Intiassa, Bangladeshissa, Indonesiassa ja Keniassa, tavannut G90-maiden edustajat Genevessä, osallistunut AKT:n ja EU:n yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen istuntoon Addis Abebassa, käynyt Washingtonissa sekä osallistunut muihin tapaamisiin Brysselissä. Asiasta käydään lisäkeskusteluja ennen toukokuussa pidettävää WTO:n yleisneuvoston kokousta.

---

[1] KOM(2003) 734 lopullinen.
[2] 15535/03, 5.12.2003.

(2004/C 88 E/0202) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0624/04**

esittäjä(t): Marjo Matikainen-Kallström (PPE-DE) komissiolle

(1. maaliskuuta 2004)

Aihe: Norjasta ja Färsaarilta tuotavan kirjolohen polkumyynti

Komission syyskuussa määräämän väliaikaisen polkumyyntitullin jatkaminen pysyvänä (5 vuotta) Norjasta ja Färsaarilta tuotavalle isolle kirjolohelle on parhaillaan käsiteltävänä. Komissio on ehdottanut Norjasta tuotavalle kirjolohelle 19,9 %:n polkumyyntitullia.

EU:n kalankasvattajien kannalta tullin toteutuminen on elinkeinon jatkamisen kannalta ehdottoman tärkeää. Vuonna 2003 Norja toi Euroopan unionin jäsenmaihin lähes 7 miljoonaa kiloa kirjolohta kaikkein halvimmalla hinnalla, 2,46 euroa/kg. Tuotantokustannukset Norjassa ja esimerkiksi Suomessa, ovat noin 3,50 euroa kilolta.

Norjan polkumyynti johtuu ylituotannosta. Norjan valtio myönsi viime vuonna 50 uutta tuotantolupaa ja vielä loppuvuonna tarjosi myyntiin 60 uutta lupaa. Vuoden 2002 kalankasvatuksen tappiot olivat Norjassa 190 miljoonaa euroa ja viime vuosi oli vielä tappiollisempi. Tuotannosta noin 20 % on kirjolohta.

Mihin toimenpiteisiin ja missä aikataulussa Euroopan komissio sisämarkkinoiden valvojana aikoo ryhtyä epäterveen polkumyynnin kitkemiseksi markkinoilta?

Pascal Lamyn komission puolesta antama vastaus

(2. huhtikuuta 2004)

Sen jälkeen kun isojen kirjolohien tuonnissa Norjasta ja Färsaarilta otettiin syyskuussa 2003 käyttöön väliaikaiset polkumyyntitullit, komissio on tutkinut kaikki asianomaisten osapuolten huomautukset alustavista päätelmistä. Tammikuussa oli hyväksytty färsaarelaisten viejien hintasitoumus.

Jäsenvaltiot vahvistivat syvällisen tarkastelun jälkeen alustavat päätelmät. Niinpä neuvoston asetuksella (EY) N:o 437/2004 [1] otettiin käyttöön 19,9 prosentin lopullinen polkumyyntitulli Norjasta peräisin olevien isokokoisten kirjolohien tuonnissa ja 42,6−54,4 prosentin tullit saman tuotteen tuonnissa Färsaarilta. Polkumyyntitullia ei kuitenkaan kanneta niiden viejien tuonnissa, joiden hintasitoumuksen komissio oli hyväksynyt. Näillä toimenpiteillä pyritään poistamaan vahingollinen polkumyynti, joka todettiin komission tekemässä tutkimuksessa. Niiden odotetaan palauttavan tasapuoliset toimintaedellytykset yhteisön markkinoilla ja suojaavan siten yhteisön tuotannonalaa epäterveeltä kilpailulta. Lopullisia polkumyyntitoimenpiteitä sovelletaan viisi vuotta, mikä on vahingollisen polkumyynnin torjumiseen tavallisesti tarvittava aika.

[1] Neuvoston asetus (EY) N:o 437/2004, annettu 8 päivänä maaliskuuta 2004, lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Norjasta ja Färsaarilta peräisin olevien isokokoisten kirjolohien tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta, EUVL L 72, 11.3.2004.

(2004/C 88 E/0203) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0640/04**

esittäjä(t): Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) komissiolle

(3. maaliskuuta 2004)

Aihe: EU:n elinten nimien, kuten OLAFin, hämmästyttävä esiintyminen Israelin viranomaisten välittämissä epämääräisissä uutisissa, jotka koskevat Palestiinan presidentin EU-varojen käyttöä

Espanjan tiedotusvälineissä on hiljattain esiintynyt nähtävästi Israelin viranomaisten tarkoituksellisesti levittämiin huhuihin perustuvia tietoja, joiden mukaan erään rahasumman siirto Palestiinan presidentin vaimon pankkitilille Pariisiin liittyisi jotenkin OLAF-valtuuskunnan Jerusalemissa toteuttamaan tutkimuk-

seen, joka koskee niin sanottuja Arafat-asiakirjoja. Tutkimus toteutetaan nykyisen Israelin terveysministerin alaisuudessa, ja se koskee asiakirjoja, jotka Israelin armeija otti haltuunsa palestiinalaisalueen pienentämiseen ja Länsirannan asukkaiden eristämiseen Palestiinasta tarkoitetun laittoman ja häpeällisen muurin rakentamisen yhteydessä. Mikä on väitetty OLAFin osuus tässä hyvin sekavassa tilanteessa? Ovatko komission asianomaiset yksiköt jo vastanneet näihin ilmeisesti poliittisesti värittyneisiin väitteisiin, jotka on esitetty juuri nyt, kun on kyse Israelin hallituksen esiintymisestä Haagin tuomioistuimessa kyseisen muurin rakentamista koskevassa asiassa ja Israelin pääministerin Sharonin omat ongelmat Israelin tuomioistuinten kanssa ovat tapetilla?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(26. huhtikuuta 2004)

Pyydämme parlamentin jäsentä tutustumaan vastaukseen, jonka komissio antoi Mario Borghezion kirjalliseen kysymykseen E-0559/04 ([1]).

Lisäksi komissio ilmoittaa parlamentin jäsenelle, että Euroopan petostentorjuntavirasto (OLAF) on käynnistänyt tutkimuksen, jonka tarkoituksena on selvittää epäilyt palestiinalaishallinnon toimintabudjettia varten maksettujen yhteisön varojen mahdollisista kavalluksista, sekä tutkimuksen palestiinalaisten järjestöjen tai organisaatioiden esittämien humanitaaristen ja kehitysyhteistyöhankkeiden rahoituksesta.

([1]) Katso sivu 193.

(2004/C 88 E/0204) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0649/04**

esittäjä(t): Esko Seppänen (GUE/NGL) komissiolle

(8. maaliskuuta 2004)

Aihe: Romanit Slovakiassa

Onko komissio kiinnittänyt huomiota Slovakian hallituksen toimenpiteisiin paikallisen romaniväestön sosiaaliturvan leikkaamiseksi ja siitä aiheutuneisiin levottomuuksiin muun muassa Trhovistessa ja onko Slovakian hallituksen ihmisoikeuspolitiikka komission käsityksen mukaan sopusoinnussa EU:n jäsenvaltiolta vaadittavan politiikan kanssa?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(21. huhtikuuta 2004)

Komissio on kiinnittänyt huomiota siihen, että Slovakiassa on otettu käyttöön uusi sosiaalietuusjärjestelmä, mikä on johtanut sosiaalietuusmaksujen huomattavaan pienentymiseen maaliskuun 2004 alusta alkaen. Komissio on myös ollut huolissaan romaniväestön keskuudessa ilmenneistä levottomuuksista ja ryöstelystä Itä-Slovakiassa.

Yleisesti ottaen komissio vastustaa selkeästi kaikkea väkivallan käyttöä sosiaalisten tai muiden vaatimusten ilmaisemisessa. Komissio on ollut yhteydessä Slovakian viranomaisiin tästä aiheesta ja ilmaissut toiveensa, että Slovakian hallitus käyttäisi kiireellisesti kaikkia käytössään olevia keinoja päästäkseen kohtuulliseen ja harkittuun tulokseen tässä vaikeassa kysymyksessä. Erityistä huomiota olisi kiinnitettävä etuuksien vähentämisestä todennäköisesti eniten kärsimään joutuvien, köyhimpien väestönosien vaikeuksien lievittämiseen. Työmahdollisuuksia olisi lisättävä maan köyhimmissä osissa ja erityisesti Itä-Slovakiassa. Tähän liittyen komissio ilmaisee tyytyväisyytensä Slovakian hallituksen hiljattain esittämään 14-kohtaiseen asiakirjaan heikoimmassa asemassa olevien kansalaisten, erityisesti romaniväestön, olojen parantamiseksi. Slovakian viranomaiset ovat myös vakuuttaneet komissiolle, että ne seuraavat tarkasti poliisin toimintaa maan itäosissa.

Komissio tukee niin pitkälle kuin mahdollista Slovakian viranomaisten toimintaa asian ratkaisemiseksi mahdollisimman pikaisesti.

(2004/C 88 E/0205) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0660/04**

esittäjä(t): Roger Helmer (PPE-DE) komissiolle

(9. maaliskuuta 2004)

Aihe: Kansalaisjärjestöjen rahoittaminen

Voiko komissio kertoa;

— kokonaissumman, jolla EU rahoittaa hallituksista riippumattomia järjestöjä, kansalaisyhteiskunnan ryhmiä ja poliittisia tai tiedotukseen keskittyviä liikkeitä kertarahoituksella tai jatkuvasti,

— mitkä hallituksista riippumattomat järjestöt saavat avustuksia, rahoitusta tai kulukorvauksia EU:lta, kuinka paljon ja kuinka usein,

— millä perusteilla hallituksista riippumattomat järjestöt katsotaan kelpoisiksi saamaan avustuksia, rahoitusta ja/tai kulukorvauksia EU:lta?

Michaele Schreyerin komission puolesta antama vastaus

(28. huhtikuuta 2004)

Varainhoitoasetukseen ja sen soveltamissääntöihin ei sisälly valtiosta riippumattomia järjestöjä koskevia erityismääräyksiä eikä niiden käsittely sen vuoksi poikkea muista luonnollisista tai oikeushenkilöistä. Niihin sovelletaan siten kaikkia tuensaajia koskevia yleisiä hylkäämis- ja valintaperusteita. Varainhoitoasetuksen toisen osan IV osastoon sisältyy kuitenkin ulkoisia toimia koskevia erityissäännöksiä. Lisäksi toiminta-ohjelmissa ja eri toimiin liittyvissä ehdotuspyynnöissä voidaan asettaa erityisiä tukikelpoisuusehtoja.

Valtiosta riippumattomat järjestöt toimivat komission kanssa yhteistyössä lukuisten toimien täytäntöönpanemiseksi sekä EU:ssa että sen ulkopuolella. Koska niitä ei tavallisesti käsitellä erikseen muista järjestöistä, tahoista tai yrityksistä, komission kirjanpidossa ei määritellä valtiosta riippumattomien järjestöjen saaman rahoituksen määrää. Monissa tapauksissa nämä järjestöt ovat ohjelmien täytäntöönpanosta vastaavia kumppaneita, eivätkä yhteisön toimien lopullisia edunsaajia. Tämän vuoksi komissio ei voi antaa vastausta arvoisan parlamentin jäsenen kahteen ensimmäiseen kysymykseen.

Yhteistyöstä valtiosta riippumattomien järjestöjen kanssa on kuitenkin saatavissa paljon lisätietoa Europa-palvelimella. Esimerkkeinä ovat EU:ssa toteutettavat koulutus- ja kulttuuritoimet (http://europa.eu.int/comm/dgs/education_culture/civilsociety/fr.htm) sekä kansainväliset kehitysyhteistyötoimet (http://europa.eu.int/comm/europeaid/projects/ong_cd/index_fr.htm).

(2004/C 88 E/0206) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0665/04**

esittäjä(t): Gerhard Schmid (PSE) komissiolle

(9. maaliskuuta 2004)

Aihe: Seteliskannausten kuvankäsittelyä koskevat turvallisuusstandardit

Adobe Photoshop CS:n ja Paint Shop Pron uusilla ohjelmistoilla ei voi lukea eikä käsitellä seteleiden kuvia. Tämä maailmanlaajuisen keskuspankkien väärennösten estämiseen tähtäävän ryhmän (Central Bank Counterfeit Deterrence Group, CBCDG) kehittämä järjestelmä edesauttaa suuresti setelien väärentämisen estämistä.

1. Onko tämä järjestelmä komissiolle tuttu?

2. Aikooko komissio ottaa tämän järjestelmän käyttöön sitovana turvallisuusstandardina?

Michaele Schreyerin komission puolesta antama vastaus

(28. huhtikuuta 2004)

Komissio on tietoinen väärennösten estämiseen tähtäävän keskuspankkien ryhmän (Central Bank Counterfeit Deterrence Group) ponnisteluista väärennösten estotekniikan kehittämiseksi. Järjestelmän tarkoituksena on estää seteleiden kuvien digitaalinen jäljentäminen.

Komissio pitää tärkeänä, että väärennösten estotekniikoita otetaan käyttöön.

Komissio on ollut yhteydessä Euroopan keskuspankkiin mahdollisuuksista ehdottaa lainsäädäntöä, jolla väärennösten estotekniikoiden käyttäminen tehdään pakolliseksi laitteissa, joilla voidaan käsitellä digitaalisia kuvia.

Yhteisymmärryksessä komission kanssa Euroopan keskuspankki laatii parhaillaan alustavaa tilannearviota suoraan alan teollisuuden kanssa.

(2004/C 88 E/0207) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0666/04**

esittäjä(t): Mihail Papayannakis (GUE/NGL) komissiolle

(9. maaliskuuta 2004)

Aihe: Ympäristölainsäädännön rikkominen

Thessalian alueen metsäosaston päätöksellä 1070/13.5.2002 on hyväksytty louhoksen perustaminen epäorgaanisten ainesten louhimista ja käsittelyä varten Agian kunnan Potamian hallinnollisen jaoksen Ksera-nimisellä paikalla, 30,615 hehtaarin kokoisella laitumella.

Kun otetaan huomioon, että

— kyseinen alue on määritelty suojelualueeksi liittämällä se Natura 2000 -verkkoon,

— alueellisen kehityksen ministeriö on antanut Larisan teollisuusosastolle osoittamassaan asiakirjassa (A.P.D10/B/F6.12.Gen/6422, 9.5.2000) lausunnon, jonka mukaan lain nro 2115/93 4 artiklassa kielletään määrittelemästä louhokseksi aluetta, joka sijaitsee 2 kilometrin säteellä arkeologiseksi alueeksi tai suojelualueeksi määritellystä alueesta; näin ollen Natura 2000 -verkon sisällä sijaitsevaa aluetta ei voida määritellä louhosalueeksi,

— kaivannaisteollisuus tuottaa hyvin suuren määrän jätteitä, joilla on muun muassa pinta- ja pohjavesien laatuun, fyysiseen vakauteen, tomuun ja eroosioon sekä maanpäällisten ja vedenalaisten elinympäristöjen laatuun kohdistuvia ympäristövaikutuksia,

— louhoksen sijoittaminen hyvin pienelle etäisyydelle asutuksesta tulee aiheuttamaan maataloustuloihin liittyviä ongelmia, koska sillä on vaikutuksia alueen aitauksiin ja omenaviljelmiin,

— Larisan kaupungin, Agian ja Larisan läänin rannikon yhdistävällä pääväylällä syntyy liikenneongelmia, kun nytkin vilkkaasti liikennöidyille teille tulee epäorgaanisia aineksia kuljettavia raskaita ajoneuvoja, erityisesti kesäkuukausina, jolloin liikenne on entuudestaan ongelmallista,

mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä lopettaakseen tällaisen toiminnan kehittämisen, joka on vastoin sekä yhteisön että Kreikan ympäristölainsäädäntöä?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(22. huhtikuuta 2004)

Komissiolla ei ole toimivaltaa ottaa kantaa Kreikan lainsäädännön säännösten mahdollisiin rikkomisiin tai jonkun hankkeen rakentamisen aiheellisuuteen. Kreikan viranomaisten on kuitenkin noudatettava velvoitteita, jotka johtuvat tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27 päivänä kesäkuuta 1985 annettuun neuvoston direktiivistä 85/337/ETY ([1]), sellaisena kuin se on muutettuna 3 päivänä maaliskuuta 1997 annetulla neuvoston direktiivillä 97/11/EY ([2]), sekä luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annettuun neuvoston direktiiviin 92/43/ETY ([3]).

Toisaalta direktiivin 85/337/ETY mukaan niistä hankkeista, joilla todennäköisesti on merkittäviä ympäristövaikutuksia, on ennen luvan myöntämistä tehtävä lupahakemus ja ympäristövaikutusten arviointi. Kyseiset hankkeet määritellään 4 artiklassa, joka viittaa direktiivin liitteisiin I ja II. Etenkin louhoksille, joiden pinta-ala on yli 25 hehtaaria (direktiivin liite I.19) on tehtävä lupahakemus ja ympäristövaikutusten arviointi. Lisäksi Kreikan lainsäädännössä, jolla direktiivi on saatettu osaksi Kreikan lainsäädäntöä edellytetään, että näin tehdään niille louhoksille, joiden pinta-ala on pienempi kuin 25 hehtaaria (liite II.2.a).

Toisaalta saatujen tietojen mukaan näyttää siltä, että kiistanalainen louhos sijaitsee yhteisön tärkeänä pitämän Karla–Mavrovouni–Kefalovryso Velestinou–Neochori-alueen (koodi GR1420004) rajoilla. Kreikan viranomaiset ovat nimenneet alueen direktiivin 92/43/ETY perusteella, jotta se otettaisiin Natura 2000 -verkostoon. Näin ollen asiassa voidaan soveltaa direktiivin 92/43/ETY säännöksiä ja erityisesti sen 6 artiklan 3 kohtaa.

Ympäristövaikutusten arvioinnissa toimivaltaisten kansallisten viranomaisten eli ympäristöministeriön eikä Thessalian alueen täytyy tehdä hankkeesta ympäristöehtojen hyväksymistä koskeva päätös. Tässä päätöksessä, joka tehdään ympäristövaikutusten arvioinnin perusteella ja kansalaisten kuulemisen jälkeen, on tarkoitus määritellä hankkeen laajuus, arvioida huomattavat kielteiset vaikutukset, jotka hankkeella mahdollisesti on ympäristöön ja määritellä toimenpiteet, joilla noita vaikuksia vältetään ja vähennetään. Lisäksi koska hanke näyttää voivan vaikuttaa huomattavasti yhteisön tärkeänä pitämään alueeseen, myös ympäristövaikutukset huomioon ottavassa päätöksessä on tehtävä asianmukainen arvio hankkeen vaikutuksista alueeseen sen suojelutavoitteiden mukaisesti.

Saatujen tietojen perusteella komissio ei näe yllä mainittujen direktiivien rikkomista. Komissio pyytää arvoisaa parlamentin jäsentä ilmoittamaan sille, mikäli hänellä on asiasta lisätietoja, joista mahdollisesti käy ilmi, että kyseinen hanke ei ole joiltakin osin yhteisön ympäristölainsäädännön mukainen.

([1]) EYVL L 175, 5.7.1985.
([2]) EYVL L 73, 14.3.1997.
([3]) EYVL L 206, 22.7.1992.

(2004/C 88 E/0208) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0667/04**

esittäjä(t): Proinsias De Rossa (PSE) komissiolle

(9. maaliskuuta 2004)

Aihe: Sligon ja Corkin välisen läntisen rautatieyhteyden uudelleenavaaminen Irlannissa

”West on Track” -raportissa esitettyjen arvioiden mukaan Sligon ja Corkin välisen rautatieyhteyden uudelleenavaaminen maksaisi 250 miljoonaa euroa ja reitti voisi tarjota merkittäviä mahdollisuuksia rahtiliikenteelle. Irlannin liikenneministeri ei odotetusti kannattanut rautateitä koskevassa strategiapaperissa esitettyä näkemystä, jonka mukaan yhteyttä ei voida avata uudelleen. Voiko komissio kertoa, onko Irlannin hallitus ottanut esille mahdollisuutta avata yhteys uudelleen? Miten komissio vastaisi mahdolliseen ehdotukseen? Katsooko komissio, että Euroopan unioni voisi myöntää ehdotukseen tai sen osaan tukea Marco Polo -ohjelmasta tai jostakin muusta Euroopan unionin ohjelmasta?

(2004/C 88 E/0209) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0674/04**

esittäjä(t): Proinsias De Rossa (PSE) komissiolle

(9. maaliskuuta 2004)

Aihe: Iarnrod Eireann -yhtiön rautatiekuljetukset

Kuten komissio tietää, Iarnrod Eireann -yhtiö on Euroopan unionin ainoa kansallinen rautatiekuljetusyhtiö, joka ei saa valtiontukea rautatiekuljetuksilleen.

Rautatiekuljetusten lisääminen on komission syyskuussa 2001 esittelemän liikennepolitiikan valkoisen kirjan ja myös Marco Polo -ohjelman päätavoite. Myös Irlannin hallitus laatii parhaillaan rautateitä koskevaa strategiapaperia. Miten komissio suhtautuu asiaan, jos Irlannin hallitus päättää myöntää valtiontukea Iarnrod Eireann -yhtiölle sen rautatiekuljetuksia varten?

Missä Euroopan unionin säädöksissä on säädetty tällaisen tuen myöntämisestä?

Loyola de Palacion komission puolesta antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-0667/04 ja E-0674/04

(30. huhtikuuta 2004)

Rautatieala on keskeisessä osassa yhteisön yhteisessä liikennepolitiikassa, jonka tavoitteena on kehittää kestävä liikennejärjestelmä muuttamalla eri liikennemuotojen välistä suhdetta. Kyseinen politiikka kuvailtiin 12. syyskuuta 2001 julkaistussa valkoisessa kirjassa ”Eurooppalainen liikennepolitiikka vuoteen 2010: valintojen aika” ([1]).

Samassa yhteydessä komissio perusti Marco Polo -ohjelman auttaakseen innovatiivisten kuljetuspalvelujen käyttöönottoa. Marco Polo -ohjelman päätavoitteena on vähentää maanteiden ruuhkautuneisuutta ja parantaa koko kuljetusjärjestelmän ympäristönsuojelun tasoa siirtämällä tavarakuljetuksia maanteiltä lyhyen matkan meriliikenteeseen, rautatieliikenteeseen ja sisävesiliikenteeseen.

Mitä infrastruktuuriin tulee, Sligon ja Corkin välinen linja ei kuulu Euroopan laajuisten verkkojen (TEN) liikenteeseen, joten sille ei voida myöntää tukea TEN:n budjetista tai koheesiorahastosta. Vaikka kyseinen linja voisi saada tukea Euroopan aluekehitysrahastosta, nykyisen ohjelmakauden (2000–2006) aikana yhteisön tukea saavat toimet eivät sisällä käytöstä poistettujen linjojen uudelleenavaamista.

Marco Polo -ohjelman kaltaisten yhteisön varojen lisäksi kullakin jäsenvaltiolla on oikeus käyttää julkisia varoja kansallisten poliittisten tavoitteiden tukemiseen, kuten esimerkiksi tavaraliikenteen elvyttämiseen rautatiepalvelujen avulla. Kaikenlaisen valtionavun on kuitenkin noudatettava EY:n perustamissopimuksessa määrättyjä kilpailusääntöjä. Yleisenä periaatteena on, että kilpailua yhteismarkkinoilla vääristävä valtiontuki kielletään perustamissopimuksessa. EY:n perustamissopimuksen nojalla myönnetään kuitenkin poikkeuksia valtiontukikieltoon, jos tukiohjelma vaikuttaa myönteisesti koko Euroopan unioniin: perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla voidaan hyväksyä tuki tietyn taloudellisen toiminnan tai talousalueen kehityksen edistämiseen. Perustamissopimuksen 73 artiklan mukaisesti tuki on sopimuksen mukainen, jos se on tarpeen liikenteen yhteensovittamiseksi. On myös otettava huomioon, että komissio on hyväksynyt lukuisia suuntaviivoja ja puitteita selventääkseen valtiontukipolitiikkaansa monilla aloilla, kuten esimerkiksi ympäristönsuojelussa sekä vaikeuksissa olevien yritysten pelastamisessa ja rakenneuudistuksessa, mikä on otettava huomioon komission toteuttaman minkä tahansa valtiontuen arvioinnin aikana.

Tämän takia kustakin valtiontukitapauksesta tutkitaan erikseen ne asiat, jotka liittyvät sovellettavaan lakiin ja yleiseen käytäntöön. Lopuksi on syytä mainita, että jokainen rautatieyhtiö voi saada tukea jäsenvaltioilta, mikäli tuet ovat korvausta julkisten palvelujen käsitteeseen kuuluvien velvoitteiden täyttämisestä.

Mitä rautatiemarkkinoihin tulee, Irlannilla on mahdollisuus avata kotimarkkinansa rautateiden tavaraliikennepalvelujen väliselle kilpailulle. Tämä voisi houkutella kyseisten palveluiden tarjoamisesta kiinnostuneita uusia tulokkaita silloin, kun kansallinen toimija ei ole kiinnostunut tarjoamaan niitä muiden prioriteettiensa takia.

([1]) KOM(2001) 370 lopullinen.

(2004/C 88 E/0210) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0670/04**

esittäjä(t): Proinsias De Rossa (PSE) komissiolle

(9. maaliskuuta 2004)

Aihe: Dublinin Poolbeg Peninsula -niemen öljypäästöjä koskeva komission tutkimus

Komissio antoi Irlannille huhtikuussa 2003 virallisen huomautuksen, josta ilmoitettiin lehdistötiedotteessa IP/03/544. Huomautus koskee sitä, että Irlannin hallitus ei ole suostunut tekemään yhteistyötä komission kanssa sen tutkiessa valituksia veteen joutuneista öljypäästöistä erityisen suojelualueen lähellä Poolbeg Peninsula -niemellä ja sitä, miten Irlanti noudattaa vaarallisten aineiden direktiiviä 76/464/ETY [1] ja luontotyyppidirektiiviä 92/43/ETY [2]. Onko komissio saanut Irlannilta vastausta huomautukseen? Mitä Irlanti tässä tapauksessa vastasi?

Mitä toimia komissio on toteuttanut tai aikoo toteuttaa asian yhteydessä?

[1] EYVL L 129, 18.5.1976, s. 23.
[2] EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(21. huhtikuuta 2004)

Arvoisan parlamentin jäsenen mainitsema komission virallinen ilmoitus koski Irlannin haluttomuutta vastata tiedonantopyyntöön ympäristölainsäädännön noudattamisesta Dublinin Poolbegin niemen kohdalla. Irlanti ei vastannut viralliseen ilmoitukseen, minkä seurauksena komissio antoi sille joulukuussa 2003 perustellun lausunnon. Tämän seurauksena Irlanti antoi yksityiskohtaisen vastauksen komission alkuperäiseen tiedonantopyyntöön. Vastauksen katsottiin päättävän Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 10 artiklan mukaisen yhteistyövelvollisuuden laiminlyönnistä johtuvan rikkomismenettelyn, eikä komissio harkitse tällä hetkellä mitään asiaa koskevia toimenpiteitä. Komissio käsittelee vielä alkuperäiseen kanteluun liittyviä aineellisoikeudellisia kysymyksiä [1].

[1] P2001/4789.

(2004/C 88 E/0211) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0675/04**

esittäjä(t): Proinsias De Rossa (PSE) komissiolle

(9. maaliskuuta 2004)

Aihe: Jätteensiirtoasetus

Komissio antoi Irlannille huhtikuussa 2003 virallisen huomautuksen, josta ilmoitettiin lehdistötiedotteessa IP/03/544. Huomautus koskee sitä, että Irlannin hallitus ei ole vastannut komission tietopyyntöön siitä, miten Irlanti on noudattanut neuvoston jätteensiirtoasetusta (ETY) N:o 259/93 [1]. Komissio pyysi tietoja saatuaan valituksen Irlannin jätteiden vientiä koskevien asiakirjojen laadinnassa tapahtuneista säännönvastaisuuksista. Onko komissio saanut Irlannilta vastausta huomautukseen? Mitä Irlanti tässä tapauksessa vastasi?

Mitä toimia komissio on toteuttanut tai aikoo toteuttaa asian yhteydessä?

[1] EYVL L 30, 6.2.1993, s. 1.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(21. huhtikuuta 2004)

Komissio sai Irlannilta kesäkuussa 2003 vastauksen arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemaan viralliseen ilmoitukseen. Vastauksen katsottiin päättävän Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 10 artiklan mukaisen yhteistyövelvollisuuden laiminlyönnistä johtuvan rikkomismenettelyn, eikä komissio harkitse tällä hetkellä mitään asiaa koskevia toimenpiteitä. Komissio käsittelee vielä alkuperäiseen kanteluun liittyviä aineellisoikeudellisia kysymyksiä.

(2004/C 88 E/0212) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0684/04**

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(9. maaliskuuta 2004)

Aihe: Parmalat ja Alankomaiden poikkeavasta verolainsäädännöstä johtuvat houkuttimet ulkomaalaisille yrityksille, joiden aikeet eivät ole rehelliset

1. Onko komissio tietoinen, että Forum Administrations, joka on suuren alankomaalaisen Nauta Dutilh -asianajotoimiston tytäryritys, hallinnoi Alankomaissa ainakin yhtä säätiötä ja viittä rajavastuuyhtiötä, joiden osake-enemmistö on italialaisomistuksessa ja jotka ovat kytköksissä syytteeseen joutuneeseen italialaiseen Parmalat-meijerikonserniin?

2. Onko komissio tietoinen, että Alankomaissa on tätä kautta laskettu liikkeelle lähes 6 miljardin euron arvosta Parmalatin joukkovelkakirjoja, että viimeinen 350 miljoonan euron laina järjestettiin vielä syyskuussa 2003 ja etteivät nämä lainat ole enää minkään arvoisia?

3. Onko komissio tietoinen myös siitä, että Alankomaiden keskuspankin mukaan 181 alankomaalaisen omaisuudenhoitajan hallintaan on annettu 800 miljardin euron omaisuus?

4. Voiko komissio vahvistaa, että nykyisin huomiota herättävän monet sellaiset yritykset, joiden päätoimipaikka ja merkittävimmät toiminnot eivät sijaitse Alankomaissa, etsivät keinoja järjestääkseen rahoituksensa ja verotuksensa kyseisen maan kautta tästä odotettavissa olevien verotusetujen vuoksi?

5. Miltä osin nykyinen, 1990-luvulla mukautettu Alankomaiden verolainsäädäntö poikkeaa muista EU:n jäsenvaltioista? Mikä tekee Alankomaiden verolainsäädännöstä ulkomaisille yrityksille niin houkuttelevan?

6. Tarjoaako Alankomaiden nykyinen verolainsäädäntö yrityksille erityisesti mahdollisuuden kiertää muiden valtioiden asettamia sääntöjä ja samalla tilaisuuden niille, jotka haluavat itselleen hyötyä vahingoittamalla muita yrityksiä, viranomaisia, työntekijöitä, osakkeenomistajia, joukkovelkakirjojen haltijoita, tavarantoimittajia ja asiakkaita?

7. Helpottaako se, että yhtiöllä on oikeushenkilö Alankomaissa, myös kuuden Karibianmeren saaren verotusetujen hyödyntämistä? Nämä saaret kuuluvat Alankomaihin mutta eivät Euroopan unioniin, ja Parmalatilla on tytäryhtiöitä myös niissä.

8. Mitä Alankomaiden verolainsäädännössä tulee komission näkemyksen mukaan muuttaa?

Lähde: Alankomaalainen päivälehti ”De Volkskrant”, 22. tammikuuta 2004.

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(26. huhtikuuta 2004)

1., 2. ja 3. Komissio on tietoinen 22. tammikuuta 2004 ilmestyneen ”De Volkskrant” -sanomalehden artikkelissa mainituista seikoista ja Parmalatia koskevista ongelmista. Komissio on myös tietoinen tiettyjen Parmalat-tapauksen ytimessä olevien seikkojen ja ilmoitusvelvollisuuksien välisestä kytkennästä, ja komissio aikookin ehdottaa 4:nteen ja 7:nteen yhtiöoikeusdirektiiviin asianmukaisia tarkistuksia ensi syksynä.

4. Komissiolla ei ole virallista tietoa niiden Alankomaihin rekisteröityneiden yritysten määrästä, joita käytetään rahoituksen järjestämiseen siten, että yhtymän kokonaisverotaakka kevenee.

5. Alankomaiden verolainsäädännön mukaan muissa maissa sijaitseviin tytäryhtiöihin liittyvä voitonjako ja myyntivoitto on vapautettu veroista kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi. Tämä kaksinkertaisen verotuksen vähentämiseen tähtäävä periaate on kansainvälisesti hyväksytty periaate, ja joissakin muissa jäsenvaltioissa on samankaltaisia järjestelmiä. Alankomaiden ”holdingjärjestelmän” yhdenmukaisuus jäsenvaltioiden haitallisen verokilpailun estämiseksi sopimien yritysverotukseen sovellettavien menettelysääntöjen kanssa on tutkittu tarkkaan. Tutkinnan tuloksena todettiin, että Alankomaiden pitäisi tiukentaa väärinkäytöksiä estäviä toimenpiteitään tämän järjestelmän osalta. Alankomaat on nyt tehnyt niin.

6. Komissio ei ole tietoinen siitä, että Alankomaiden verolainsäädäntö tarjoaisi erityisen mahdollisuuden kiertää muiden maiden asettamia sääntöjä. Kuten edellä on jo todettu, Alankomaat on ryhtynyt toimenpiteisiin estääkseen järjestelmänsä mahdollisia väärinkäytöksiä vahvistamalla entistä tiukemmat väärinkäytösten vastaiset säännöt yritysverotukseen sovellettavien menettelysääntöjen puitteissa.

7. Menettelysääntöjen noudattamista koskeneen tutkinnan yhteydessä tutkittiin tarkkaan myös Alankomaiden Antillien ja Aruban verotusta koskevat säännöt. Tämän tuloksena vaadittiin sekä Alankomaiden Antilleja että Arubaa lakkauttamaan haitalliset verotustoimenpiteensä eli verotusedut, joita neuvosto piti haitallisina. Alankomaiden asukas hyötyisi näin ollen Alankomaiden Antilleilla ja Arubassa harjoittamastaan liiketoiminnasta vain siten, että Alankomaiden kuningaskunnan kolmen osan välillä on kaksinkertaista verotusta estävä sopimus, joka on hyvin samankaltainen kuin ne kaksinkertaista verotusta estävät kahdenväliset verosopimukset, joita jäsenvaltiot ja Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) jäsenmaat neuvottelevat keskenään ja muiden maiden kanssa.

8. Jäsenvaltiot voivat vapaasti määritellä verotusjärjestelmänsä, kunhan säännöt ovat yhdenmukaiset yhteisön säännöstön kanssa, etenkin valtiontukia koskevien sääntöjen, EY:n perustamissopimukseen sisältyvien perusvapauksien ja yritysverotukseen sovellettavien menettelysääntöjen periaatteiden kanssa.

(2004/C 88 E/0213) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0686/04**

esittäjä(t): Paulo Casaca (PSE) komissiolle

(9. maaliskuuta 2004)

Aihe: Vedyn hyödyntämistä käsittelevä eurooppalainen foorumi

Panin tyytyväisenä merkille vedyn hyödyntämis- ja polttokennotekniikkaa käsittelevän eurooppalaisen foorumin (European Hydrogen and Fuel Cell Technology) perustamisen, mutta olen hämmästynyt siitä, ettei tämän foorumin neuvoa-antavan komitean 35 jäsenen joukossa ole yhtään portugalilaista.

Muistutan komissiota siitä, että Azorien yliopiston meriympäristön ja -tekniikan laboratorio (Laboratório de Ambiente Marínho e Tecnologias) on johtavassa asemassa vedyn hyödyntämistekniikan kehittämisessä.

Onko mahdollista, että komission mielestä erittäin syrjäisellä alueella tehtävä tutkimustyö ei ole yhtä arvokas kuin kyseiseen komiteaan kuuluvissa suurissa maissa tehty tutkimus?

Eikö komissio katso, että tämäntyyppiseen aloitteeseen olisi otettava mukaan kaikki asianomaiset osapuolet asianomaisten maiden koosta riippumatta?

Pitääkö komissio aiheellisena laajentaa kyseistä neuvoa-antavaa komiteaa esimerkiksi siten, että siihen otettaisiin mukaan Azorien yliopiston meriympäristön ja -tekniikan laboratorio?

Philippe Busquinin komission puolesta antama vastaus

(21. huhtikuuta 2004)

Tammikuussa 2004 aloitettuun vety- ja polttokennoteknologian yhteistyöfoorumiin (Technology Platform for Hydrogen and Fuel Cells) pyritään saamaan mukaan kaikki tulevaisuuden vetytaloutta edistävän teknologian kehittämisen alan eurooppalaiset toimijat ja toimet. Yhteistyöelimen neuvoa-antavalla toimikunnalla on keskeinen tehtävä eri toimien ja toimijoiden ohjaajana.

Ensimmäinen neuvoa-antava toimikunta valittiin 18 kuukauden toimikaudeksi. Se muodostuu korkean tason henkilöistä, jotka edustavat eurooppalaisen talouden ja yhteiskunnan eri toimijoita, tutkimusyhteisö sekä tärkeimmät asiaa koskevan teknologian kehittämiseen osallistuvat teollisuudenalat mukaan luettuina.

Vaikka neuvoa-antavassa toimikunnassa ei ole tällä hetkellä portugalilaista jäsentä, portugalilaisia osapuolia osallistuu varmasti foorumin eri ryhmiin ja rakenteisiin (mm. jäsenvaltioiden seurantaryhmä, ohjauskomiteat, aloiteryhmät) ja erityisesti yhteistyöfoorumin toimiin, joihin on mahdollista osallistua kaikkien asiaa koskevien ja meneillään olevien aloitteiden kautta. Komissio panee merkille Azorien yliopiston meriympäristö- ja teknologian laboratorion (Laboratorio de Ambiente Marínho e Tecnologias, da Universidade dos Açores) mahdollisen kiinnostuksen.

(2004/C 88 E/0214) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0724/04**

esittäjä(t): María Herranz García (PPE-DE) komissiolle

(11. maaliskuuta 2004)

Aihe: Viinin merkintöjä koskevat säännöt

Yhdysvaltojen ja muiden kolmansien maiden kanssa vuosia kestäneissä yhteisön viinien alkuperämerkintöjä koskevissa neuvotteluissa ja yhteisön viinintuottajien vetoomusten mukaisesti EU on radikaalisti vastustanut kaikkia kolmansien maiden yrityksiä käyttää väärin näitä merkintöjä. Komissio on kuitenkin nyt kaikista aikaisemmista ponnisteluista huolimatta lopulta päättänyt antaa periksi näille ulkopuolisille painostuksille ja sallia muiden käyttävän kyseisiä alkuperämerkintöjä, sillä asianomainen hallintokomitea on hyväksynyt viinin merkintöjä koskevien sääntöjen muutoksen vastoin yhteisön tärkeimpien viinintuottajamaiden kantaa.

Tästä lähtien kaikki ne yhteisön ulkopuoliset maat, jotka voivat osoittaa käyttäneensä vähintään kymmenen vuoden ajan esimerkiksi sellaisia merkintöjä kuin ”gran reserva” tai ”crianza”, saavat edelleen käyttää niitä ja jopa myydä näin merkittyjä tuotteitaan EU:n markkinoille.

Voiko komissio selittää, mistä tämä täyskäännös johtuu, varsinkin kun sen päätös voi heikentää yhteisön asemaa maantieteellisten alkuperämerkintöjen suojaa koskevissa Maailman kauppajärjestön (WTO) neuvotteluissa? Mitä komissio odottaa saavansa kyseisen päätöksensä vastineeksi?

Useat maat ovat valittaneet WTO:lle vuonna 2002 annetuista viinin merkintöjä koskevista yhteisön säännöksistä. Miksi komissio ei voinut odottaa edes WTO:n lausuntoa tästä asiasta ennen kuin se teki päätöksensä?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(19. huhtikuuta 2004)

Komissio antoi uusia sääntöjä tiettyjen viinituotteiden kuvauksen, nimityksen, tarjontamuodon ja suojauksen osalta, jotta WTO:n paneelimenettelyä ei käynnistettäisi. Se olisi aiheuttanut vakavan vaaran eurooppalaiselle viinien päällysmerkintöjä koskevalle politiikalle.

Sen jälkeen kun asetus (EY) N:o 753/2002 ([1]) annettiin tiedoksi WTO:lle, useat kolmannet maat ovat esittäneet sille kommenttejaan ja ilmaisseet varauksiaan. Genevessä on järjestetty kaksi tätä aihetta koskevaa kuulemistilaisuutta. Kolmannet maat katsoivat, että eräiden perinteisten merkintöjen yksinomainen suoja (B osa) on uusi teollis- ja tekijänoikeus, jonka unioni myöntää teollis- ja tekijänoikeuksien kauppaan liittyvistä näkökohdista tehdyn sopimuksen (TRIPS) mukaisesti ja joka on maantieteellisille merkinnöille jo myönnetyn suojan kaltainen. WTO:n paneeli olisi näin ollen voinut vaarantaa maantieteellisten merkintöjen suojaa koskevan EU:n politiikan, mitä tuli välttää.

Komissio päätti tehdä kyseiseen asetukseen eräitä muutoksia kolmansien maiden esittämien huomautusten perusteella. Muutokset koskevat erityisesti kolmansien maiden mahdollisuutta käyttää eräitä perinteisiä merkintöjä noudattaen samoja sääntöjä kuin jäsenvaltioihin sovellettavat säännöt. Huomioon oli otettava myös, että useilla kolmansilla mailla ei ole viinialalla keskitettyä lainsäädäntöä. Sen vuoksi lainsäädäntöjärjestelmään liittyvät eurooppalaiset vaatimukset muutettiin ja korvattiin ”lainsäädäntöä” koskeva vaatimus ”sovellettavilla säännöillä”. Näihin sääntöihin kuuluvat myös edustavien ammattialan järjestöjen säännöt. Asetukseen sisällytettiin myös edustavuuden määritelmä.

Samoin on tärkeää korostaa, että neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1493/1999 ([2]) ei viitata kahden tyyppisiin perinteisiin merkintöihin (päinvastoin kuin asetuksen (EY) N:o 753/2002 liitteessä III), vaan ainoastaan komission mahdollisuuteen vahvistaa perinteisiä merkintöjä koskevia vaatimuksia jäsenvaltioiden kansallisten säännösten mukaisesti.

Uudet edellytykset, jotka koskevat yhteisön perinteisten merkintöjen käyttöä kolmansissa maissa, ovat vastaavat kuin asetuksen (EY) N:o 753/2002 liitteessä III olevan A osan perinteisten merkintöjen käyttöä aiemmin koskeneet edellytykset.

Näihin edellytyksiin kuuluvat asetuksen (EY) N:o 316/2004 ([3]) 1 artiklan 10 kohdan, jolla muutetaan asetuksen (EY) N:o 753/2002 37 artiklan 1 kohdan e alakohtaa, mukaisesti seuraavat:

— kolmannen maan on esitettävä komissiolle perusteltu hakemus ja toimitettava perinteisen merkinnän hyväksymistä tukevat tiedot;

— perinteisen merkinnän on oltava tehty hakemuksen tehneen kolmannen maan virallisella kielellä ja sitä on pitänyt käyttää kyseisellä kielellä vähintään kymmenen vuoden ajan;

— jos perinteisen merkinnän kieli ei ole virallinen kieli, sen käytöstä on säädettävä kyseessä olevan kolmannen maan lainsäädännössä; tällaista muun kielistä perinteistä merkintää on pitänyt käyttää keskeytyksettä vähintään 25 vuotta;

— on noudatettava myös muita samassa asetuksessa säädettyjä, merkintään liittyviä kriteereitä (erityisyys, erottuvuus) ja estettävä harhaanjohtamisen mahdollisuus.

Komissiolle osoitetussa kirjallisessa kysymyksessä mainittuja espanjalaisia perinteisiä merkintöjä "Gran Reserva" tai "Crianza" koskevia käyttöedellytyksiä kolmansissa maissa ei ole muutettu, sillä ne sisältyvät jo asetuksen (EY) N:o 753/2002 liitteessä III olevaan A osaan.

([1]) Komission asetus (EY) N:o 753/2002, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2002, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1493/1999 soveltamista koskevista eräistä yksityiskohtaisista säännöistä tiettyjen viinituotteiden kuvauksen, nimityksen, tarjontamuodon ja suojauksen osalta, EYVL L 118, 4.5.2002.

([2]) Neuvoston asetus (EY) N:o 1493/1999, annettu 17 päivänä toukokuuta 1999, viinin yhteisestä markkinajärjestelystä, EYVL L 179, 14.7.1999.

([3]) Komission asetus (EY) N:o 316/2004, annettu 20 päivänä helmikuuta 2004, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1493/1999 soveltamista koskevista eräistä yksityiskohtaisista säännöistä tiettyjen viinituotteiden kuvauksen, nimityksen, tarjontamuodon ja suojauksen osalta annetun asetuksen (EY) N:o 753/2002 muuttamisesta, EUVL L 55, 24.2.2004.

(2004/C 88 E/0215) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0749/04**

esittäjä(t): Paul Rübig (PPE-DE) komissiolle

(11. maaliskuuta 2004)

Aihe: Alakohtaiseen lähestymistapaan siirtyminen Euroopan unionin kehitysyhteistyössä

Alakohtaiseen lähestymistapaan siirtyminen on tuonut merkittäviä muutoksia Euroopan komission kehitysyhteistyöpolitiikkaan. Uuden lähestymistavan periaatteena on, että rahoitus myönnetään yhä useammin suoran budjettituen muodossa. Tämä puolestaan merkitsee sitä, että eurooppalaisten konsultointiyritysten käytössä olevan, teknistä apua koskeviin hankkeisiin tarkoitetun rahoituksen määrää vähennetään jatkuvasti, sillä tehtäviä siirretään tulevaisuudessa yhä enemmän edunsaajavaltion ja sen hallinnon vastuulle.

Voiko komissio toimittaa tilaston (esimerkiksi muodossa: hankkeet/budjettituki/kokonaistalousarvio) siitä, miten tekniseen apuun, myös hankintatoimiin, myönnetyn rahoituksen prosentuaalinen osuus kehitysyhteistyön kokonaistalousarviosta on kehittynyt absoluuttisesti (euroina) ja suhteellisesti vuodesta 1996 nykypäivään? Millaisena tämä kehitys jatkuu nykyisen, vuoden 2006 loppuun kestävän rahoituskauden aikana?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2004)

Komissio on taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) kehitysapukomitean (DAC) jäsen, ja siksi sillä on velvollisuus antaa säännöllisesti kattavia kertomuksia kaikesta kehitysavustaan DAC:n normaalien raportointikäytäntöjen mukaisesti.

Yksi elementeistä, joista komissio kertomuksissaan ilmoittaa, on "tekniselle yhteistyölle" varattu summa. DAC:n mukaan tekninen yhteistyö "kattaa sellaisten resurssien tarjoamisen, joiden keskeisenä päämääränä on lisätä ihmisten henkistä pääomaa eli tietoja, taitoja, teknistä osaamista …" ja summat, "joiden ensisijaisena tavoitteena on tukea hankkeen täytäntöönpanoa …".

Oheisesta taulukosta käyvät ilmi DAC:lle tekniseen yhteistyöhön vuosina 1996–2002 varatut summat ja niiden osuudet julkiseen kehitysapuun liittyvien sitoumuksien ja maksujen kokonaisarvosta. Tämä suhdeluku on vaihdellut sitoumusten kohdalla 5,4 prosentin ja 3,2 prosentin välillä ja maksujen kohdalla 5,2 prosentin ja 3,1 prosentin välillä.

DAC:lle ilmoitettu EU:n tekninen yhteistyö
verrattuna kahdenvälisen avun kokonaisarvoon

(miljoonaa euroa)

Vuosi	Maksut			Sitoumukset		
	Kahdenvälinen julkinen kehitysapu	Tekninen yhteistyö	%	Kahdenvälinen julkinen kehitysapu	Tekninen yhteistyö	%
1996	4 297,28	178,13	4,1	6 098,27	226,83	3,7
1997	4 549,91	235,48	5,2	5 251,81	286,04	5,4
1998	4 580,58	192,54	4,2	6 929,46	322,10	4,6
1999	4 593,19	181,93	4,0	7 009,32	248,99	3,6
2000	4 789,75	228,93	4,8	7 841,43	247,03	3,2
2001	6 160,42	199,74	3,2	6 286,88	199,49	3,2
2002	6 645,80	203,81	3,1	6 854,94	246,94	3,6

Koska teknistä yhteistyötä koskevat päätökset tehdään kunkin yksittäisen hankkeen tai ohjelman puitteissa, sitoumuksien ja maksujen ennustaminen on mahdotonta.

(2004/C 88 E/0216) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0762/04**

esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE-DE) komissiolle

(11. maaliskuuta 2004)

Aihe: Komission ehdotukset rahoituspalvelujen toimintasuunnitelman seurannasta

Komissio aikoo vuoden 2004 aikana järjestää pitkän kuulemismenettelyn komission 1990-luvun lopun rahoituspalvelujen toimintasuunnitelman seurannan suunnittelemiseksi. Katsooko komissio, että sen pitäisi Euroopan unionin taloudellisen strategian kannalta laatia ensin esimerkiksi valkoinen kirja, jossa se itse osallistuisi Euroopan unionin poliittisen strategian kehittämiseen ennen tällaisen kuulemismenettelyn järjestämistä?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(26. huhtikuuta 2004)

Kattavassa kuulemismenettelyssä, jonka komissio on aloittanut rahoitusalan integroitumiseen liittyen, arvioidaan saavutettuja tuloksia rahoituspalvelujen toimintasuunnitelman lainsäädäntövaiheen lähestyessä loppuaan. Prosessin alussa tavoitteeksi asetettiin EU:n rahoitusmarkkinoiden tehokas toiminta, sijoittajansuoja ja markkinoiden vakaus, ja näiden tavoitteiden toteutumista aiotaan arvioida. Komissio uskoo, että kyseiset tavoitteet ovat jatkossakin keskeisessä asemassa arvioitaessa EU:n toimia tällä osa-alueella pitkällä aikavälillä.

Rahoitusalan integraatiota koskeva komission työ on osa kattavaa Lissabonin strategiaa, jolla pyritään parantamaan EU:n globaalia kilpailukykyä. Komissio saa tietoa rakenneuudistusta koskevista keskusteluista, joita käydään parhaillaan talouspolitiikan laajoihin suuntaviivoihin liittyen, ja joista myös parlamentti esittää näkemyksensä. Komissio tarkastelee huolellisesti muitakin pidemmän aikavälin toimintaa koskevia tutkimuksia, kuten "Kasvavan Euroopan toimintasuunnitelmaa" koskevaa Sapirin raporttia, jonka riippumaton korkean tason työryhmä on laatinut. Komissio katsoo, että sen toimet tällä alalla ovat keskeinen osa kattavaa, hyvin suunniteltua talouspoliittista strategiaa.

Rahoitusalan integroitumista koskeva kuulemismenettely tuottaa "alhaalta ylöspäin" palautetta tärkeässä asemassa olevasta rakenneuudistuksesta. EU:n toimielimet voivat näin suunnata tulevia toimiaan tarkemmin tällä alalla, jotta ne hyödyttävät parhaalla mahdollisella tavalla laajempia talouspoliittisia tavoitteita. Kaikista poliittisista suuntaviivoista, jotka perustuvat edellä mainittuun arviointiprosessiin, käydään avoin keskustelu ja toteutetaan kuulemismenettely.

(2004/C 88 E/0217) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0763/04**

esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE-DE) komissiolle

(11. maaliskuuta 2004)

Aihe: Julkisten viranomaisten rooli rahoituspalvelujen toimintasuunnitelman seurannassa

Komission rahoituspalvelujen toimintasuunnitelman seurannassa julkisilla viranomaisilla, erityisesti kansallisilla viranomaisilla, tulee olemaan merkittävä rooli eri direktiivien säännösten, erityisesti toisen tason säännösten, täytäntöönpanossa.

Ovatko nykyisin käytössä olevat rakenteet ja etenkin kansalliset valvonta- ja sääntelykomiteat riittävät saavuttamaan Lamfalussyn prosessissa määritellyn tavoitteen direktiivien teknisten säännösten joustavasta ja yhtenäisestä täytäntöönpanosta?

Onko niitä vahvistettava ja millä tavalla?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(28. huhtikuuta 2004)

EU:n toimielimet ovat vastikään päättäneet ulottaa rahoituspalvelujen uuden komitearakenteen koskemaan pankki- ja vakuutusalaa, työeläkkeitä sekä yhteissijoitusyrityksiä. Voimassa olevilla järjestelyillä voidaan varmistaa direktiivien teknisten säännösten joustava ja yhtenäinen täytäntöönpano.

Lamfalussyn raportissa määritetään Euroopan arvopaperimarkkinavalvojien komitean (Committee of European Securities Regulators, CESR) rooli tason 3 toimissa: eräs CESR:in päätehtävä on avustaa kansallisia viranomaisia niiden pyrkiessä tulkitsemaan ja täytäntöönpanemaan yhdenmukaisesti tason 1 ja 2 lainsäädäntöä.

Tähän liittyen CESR:

— laatii johdonmukaisia ohjeita kansallisella tasolla annettavia hallinnollisia säännöksiä varten;

— vertailee ja tarkistaa sääntelykäytänteitä, jotta varmistetaan tehokas täytäntöönpano EU:n laajuisesti, sekä määrittelee parhaat toimintatavat;

— tekee säännöllisin väliajoin vertaisarviointeja jäsenvaltioiden hallinnollisista säännöksistä ja sääntelykäytänteistä.

CESR aikoo pitää komission rinnakkaisia toimia täydentäviä ad hoc -kokouksia, joissa käsitellään markkinoiden väärinkäytöstä annettuun direktiiviin [1] liittyviä ongelmia.

Kun CESR laatii ohjeita tai antaa komissiolle asiantuntija-apua tasolle 2 kuuluvassa lainsäädännön laadinnassa, se pyrkii ratkaisuihin, jotka kaikki jäsenvaltiot voivat hyväksyä. Komission näkemyksen mukaan tämä prosessi edistää kansallisten viranomaisten toimien yhdenmukaisuutta niiden saattaessa yhteisön säädöksiä osaksi kansallista lainsäädäntöä ja soveltaessa niitä.

Pankki- ja vakuutusalalla Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitea (Committee of European Banking Supervisors, CEBS) ja Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komitea (Committee of European Insurance and Occupational Pensions Supervisors, CEIOPS) ovat vastikään aloittaneet toimintansa. Ne ovat keskeisessä asemassa pyrittäessä varmistamaan uuden lainsäädännön (esim. vakavaraisuusdirektiivi (CAD III) ja solvenssi II -direktiivi) yhdenmukainen soveltaminen.

CEBS on hyväksynyt kunnianhimoisen työohjelman, jolla pyritään varmistamaan valvontakäytänteiden lähentyminen tulevien vakavaraisuuspuitteiden keskeisillä osa-alueilla. Näitä ovat muun muassa luottoriskin ja operatiivisen riskin arvioinnissa sovellettavien sisäisten käytänteiden vahvistaminen sekä valvontamenettely, jolla hienosäädetään yksittäisiä pääomavaatimuksia.

Komissio tekee yhteistyötä kaikkien valvontakomiteoiden kanssa varmistaakseen parhaiden toimintatapojen täytäntöönpanon.

On huomattava, että komissio on ”perustamissopimuksen valvoja”, ja tämän vuoksi sen tehtäviin kuuluu valvoa yhteisön säädösten saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä ja täytäntöönpanon laatua jäsenvaltioissa. Komissio voi avustaa tulkinnassa ja luoda yhteyksiä, jotta täytäntöönpano helpottuu, säädökset saatetaan asianmukaisesti osaksi kansallista lainsäädäntöä eikä rikkomisesta johtuvia menettelyjä tarvitse aloittaa Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa. Nämä ovat Lamfalussyn prosessin mukaisia tason 4 toimia.

Euroopan arvopaperikomitean (European Securities Committee, ESC) toiminta on johtanut lukuisiin aloitteisiin (esimerkiksi yhteyspisteiden perustaminen kunkin ”Lamfalussyn direktiivin” täytäntöönpanoa varten). Suunnitteilla on myös useita kokouksia, joissa on tarkoitus päättää tulkintavälineistä, joilla helpotetaan markkinoiden väärinkäytöstä annetun direktiivin ja esitedirektiivin [2] täytäntöönpanoa. CESR:n toimet täydentävät komission määrätietoisia pyrkimyksiä yhteisön lainsäädännön täytäntöönpanon ja noudattamisen valvonnan tehostamiseksi.

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/6/EY, annettu 28 päivänä tammikuuta 2003, sisäpiirikaupoista ja markkinoiden manipuloinnista (markkinoiden väärinkäyttö), EUVL L 96, 12.4.2003.

[2] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/71/EY, annettu 4 päivänä marraskuuta 2003, arvopapereiden yleisölle tarjoamisen tai kaupankäynnin kohteeksi ottamisen yhteydessä julkistettavasta esitteestä ja direktiivin 2001/34/EY muuttamisesta, EUVL L 345, 31.12.2003.

(2004/C 88 E/0218) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0764/04**

esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE-DE) komissiolle

(11. maaliskuuta 2004)

Aihe: Liittymisen valmisteluun tarkoitettujen tukien käyttö

Voiko komissio ilmoittaa, liittymisen valmisteluun tarkoitettujen tukien tehokkaan käytön kannalta, kuinka monta tilintarkastusta on jo suoritettu uusissa jäsenvaltioissa?

Mitkä ovat tilintarkastusten tärkeimmät tulokset?

Mitkä ovat suurimmat epäkohdat tukien käytössä näissä valtioissa?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2004)

Arvoisan parlamentin jäsenen ensimmäisen kysymyksen osalta on syytä tähdentää, että liittymistä edeltävään tukeen liittyvissä tilintarkastuksissa keskityttiin lähinnä hallinnoinnin valvontaan ja että kyseiset toimet kuuluvat ehdokasmaiden hajautetun vastuun piiriin (liittymistä edeltävän tuen hallinnointi siirrettiin yleensä ottaen ehdokasmaiden kansallisille viranomaisille jo varhaisessa vaiheessa, jotta ne voisivat valmistautua tuleviin tehtäviinsä moitteettoman yhteisön varojen hoidon osalta).

Tällöin suoritettiin kahdenlaisia tarkastuksia: toimien säännönmukaisuutta ja laillisuutta koskevia päättämistarkastuksia tai vaihtoehtoisesti niin sanottuja järjestelmätarkastuksia.

Kaikki liittymistä edeltävän tuen avulla rahoitetut ja ehdokasmaiden kansallisten viranomaisten hallinnoimat sopimukset alistetaan komission ennakkovalvontaan siihen asti kun ehdokasmaat liittyvät yhteisöön, minkä jälkeen allekirjoitettavia uusia sopimuksia uudet jäsenvaltiot hallinnoivat yleensä kaikilta osin itse EDIS-järjestelmän ([1]) avulla, ilman komission ennakkovalvontaa.

Näin ollen päättämistarkastukset toimivat merkittävässä määrin ylimääräisenä valvontakeinona komission jo harjoittaman ennakkovalvonnan lisäksi. Koska päättämistarkastukset tehdään nimensä mukaisesti ohjelman päättyessä, niitä on toistaiseksi tehty lähinnä liittymistä edeltävän Phare-tuen osalta, koska liittymistä edeltävä rakennepolitiikan väline (ISPA) sekä liittymistä edeltävä maatalouden ja maaseudun kehittämisen väline (Sapard) käynnistyivät varsin hiljattain eikä niitä ole vielä saatettu päätökseen. Ohjelmille voidaan tehdä päättämistarkastus vasta vuonna n+4; n tarkoittaa ohjelman ensimmäistä toteutusvuotta. Vuoteen 2000 mennessä oli suoritettu 139 Phare-ohjelman päättämistarkastukset. Vuodesta 2001 lähtien on suoritettu lisäksi 149 Phare-ohjelman päättämistarkastukset, jotka koskevat lähinnä vuosien 1992−1999 ohjelmia. Näitä tarkastuksia tehdään vastedeskin.

Järjestelmätarkastuksissa tarkastellaan ehdokasmaan kansallisten viranomaisten luomaa, liittymistä edeltävään tukeen kohdistuvaa hallinnointi- ja valvontajärjestelmää kokonaisuudessaan. Useimmissa 10 uudesta jäsenvaltiosta on jo suoritettu täydelliset EDIS-sovellusten järjestelmätarkastukset Phare-tuen osalta (EDIS-järjestelmän varmentamisprosessiin liittyen). Vuonna 2005 nämä tarkastukset suoritetaan Bulgariassa ja Romaniassa. Myös Turkin kansallisia viranomaisia koskeva järjestelmätarkastus tehtiin ennen kuin tehtiin päätös Turkille myönnettävän liittymistä edeltävän tuen hallinnoinnin hajauttamisesta.

Liittymistä edeltävän ISPA-tuen osalta on tähän mennessä suoritettu yhteensä 32 järjestelmätarkastusmatkaa ([2]). Lisäksi on tehty matkat kolmeen maahan EDIS-järjestelmän varmentamiseksi. Uusissa jäsenvaltioissa 1. toukokuuta 2004 jälkeen tehtävät uudet tarkastukset kuuluvat koheesiorahastoasetuksen soveltamisalaan.

Kuten arvoisa parlamentin jäsen tiennee, liittymistä edeltävä Sapard-väline on aina toiminut täysin hajautetusti, jolloin liittymistä edeltävää tukea ei ole myönnetty ennen EDIS-järjestelmän valtuuksien myöntämistä kansallisille viranomaisten alaisille virastoille ja jolloin on edellytetty kattavia järjestelmätarkastuksia. Hallinnoinnin siirtämiseen liittyvät tarkastukset olivat perustana komission tekemälle päätökselle hallinnoinnin siirtämisestä. Hallinnoinnin siirtämiseen liittyviä tarkastuksia tehtiin yhteensä 21. Hallinnoinnin siirtämisen jälkeen tehtiin tarkastuskäynnit neljään maahan. Lisäksi suoritettiin Sapardia koskevat tilintarkastukset neljässä maassa vuonna 2002 ja kahdeksassa maassa vuonna 2003. Tarkastusten kohteena olivat Sapard-viraston toimittamien tilikirjojen ja Sapard-ohjelman euromääräisen tilin koskemattomuus, täsmällisyys ja todenmukaisuus. Lisäksi suoritettiin sääntöjenmukaisuustarkastukset kahdeksassa maassa syyskuun 2003 ja maaliskuun 2004 välisenä aikana.

Merkittävimmät havainnot ja puutteet ovat luonteeltaan samanlaisia kuin nykyisissä jäsenvaltioissa käytössä olevia järjestelmiä koskevat havainnot ja puutteet ja merkitykseltään varsin vähäisiä, esimerkiksi silloin kun tarkastuksen kohteena on sopimuksiin liittyvien tarjousasiakirjojen arkistointi ottaen huomioon, että nämä tarkastukset tehdään joitakin vuosia sopimusten tekemisen jälkeen. Komissio oli kuitenkin aiemmassa vaiheessa antanut näille sopimuksille ennakkohyväksyntänsä. Järjestelmätarkastukset paljastivat heikkouksia − jotka korjattiin EDIS-järjestelmän akkreditointiprosessin aikana − esimerkiksi henkilöstöön tai koulutukseen liittyviä puutteita, paikallisen sisäisen tarkastuksen toteutuksen kehittymättömyyttä, puutteita ”epätavallisten” sopimustyyppien (esimerkiksi kummitoimintaa koskevien sopimusten) valmistelussa, ydinturvallisuudessa jne.

Puutteet, joita Sapard-ohjelmaan sisältyvissä hallinnoinnin siirtämiseen liittyvissä tarkastuksissa havaittiin, olivat vähäisiä. Puutteista ilmoitettiin toimivaltaisille viranomaisille huomautuskirjeillä ja komissio seurasi puutteita koskevien suositusten täytäntöönpanoa. Tilintarkastusten perusteella annettiin suosituksia Sapard-ohjelman euromääräisen tilin hallinnoinnista. Joissakin tapauksissa sääntöjenmukaisuustarkastusten yhteydessä todettiin vähäisiä puutteita, joista ilmoitettiin ehdokasmaille huomautusten ja suositusten muodossa.

(1) EDIS-järjestelmä (Extended Decentralised Implementation System) on akkreditointiprosessi, jossa komissio myöntää liittymistä edeltävää tukea hallinnoivien kansallisten virastojen järjestelmille valtuudet samaan tapaan kuin rakenne- ja koheesiorahastojen tapauksessa, jolloin tarjouskilpailu- ja sopimusmenettelyjä (ja hankkeiden valintaa avustusten osalta) ei alisteta komission ennakkovalvontaan. Ennen yhteisöön liittymistä kaikki maat ovat sitoutuneet parantamaan järjestelmiään ja tehneet ehdotuksia sovelluksista, joille olisi myönnettävä valtuudet EDIS-järjestelmän mukaisesti (lukuun ottamatta tiettyjä ISPA-tapauksia, joissa oikeusperusta muuttuu yhteisöön liittymisen myötä).

(2) Kaikki unioniin liittyvät maat lukuun ottamatta Kyprosta ja Maltaa sekä Bulgaria ja Romania.

(2004/C 88 E/0219) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0765/04**

esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE-DE) komissiolle

(11. maaliskuuta 2004)

Aihe: Luottoluokituslaitokset ja sisäpiiritietojen saanti

Minkä Euroopan unionin lainsäädännön perusteella luottoluokituslaitosten on mahdollista saada yritysten sisäpiiritietoja?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(26. huhtikuuta 2004)

Sisäpiirikaupoista ja markkinoiden manipuloinnista (markkinoiden väärinkäytöstä) 28 päivänä tammikuuta 2003 annetun parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/6/EY (1) 3 artiklan a alakohdan ja 6 artiklan 3 kohdan 1 alakohdan mukaan rahoitusvälineen liikkeeseenlaskija (tai sen puolesta tai lukuun toimiva henkilö) voi ilmaista sisäpiiritiedon sivulliselle osana työnsä, ammattinsa tai tehtäviensä tavanomaista suorittamista. Kyseinen tieto on julkistettava samanaikaisesti tai viipymättä, paitsi jos tiedon saanutta henkilöä koskee luottamuksellisen tiedon salassapitovelvollisuus, riippumatta siitä, perustuuko tämä velvoite lakiin, sääntöihin, yhtiöjärjestykseen vai sopimukseen. Siten luottoluokituslaitokset voivat saada käsiinsä sisäpiiritietoja liikkeeseenlaskijoilta, mikäli niitä sitoo tällainen salassapitovelvollisuus.

Koska luottoluokituslaitoksia ei kuitenkaan nimenomaisesti mainita edellä mainituissa määräyksissä, niiden oikeus (tai sen epääminen) saada käsiinsä sisäpiiritietoa liikkeeseenlaskijoilta jää käytännössä jäsenvaltioiden päätettäväksi. Asiasta ei ole vielä annettu yhdenmukaistettua EU:n lainsäädäntöä, toisin kuin Yhdysvalloissa, joissa virallisesti tunnustetut luottoluokituslaitokset voivat virallisesti päästä käsiksi tällaisiin tietoihin.

Tämän vuoksi työllisyydestä ja sosiaaliasioista vastaava komissaari totesi 9. helmikuuta 2004 Euroopan parlamentin luottoluokituslaitoksia koskevan valiokunta-aloitteisen mietinnön (esittelijä: Giorgios Katiforis) täysistuntokäsittelyssä, että luottoluokituslaitoksiin liittyy vielä ainakin neljä ratkaisematonta kysymystä. Epäselvää on muun muassa se, miten luottoluokituslaitosten pääsyä liikkeeseenlaskijoiden antamaan sisäpiiritietoon tulisi kohdella oikeudellisesti EU:ssa. Asiasta ei ole olemassa yhtenäistettyä EU:n lainsäädäntöä eikä edes yhtään kansallista säädöstä. Jos luottoluokituslaitosten sallitaan päästä käsiksi sisäpiiritietoon, olisi varmistettava, että kaikki luottoluokituslaitokset saavat samat tiedot. Katiforisin mietintö tukee tätä ajatusta, ja asiassa onkin ryhdyttävä nopeasti toimenpiteisiin. Euroopan komissio sitoutui tähän Oviedon Eurooppa-neuvostossa huhtikuussa 2002, ja sitoumuksesta tulee pitää kiinni, jottei uusia skandaaleja ilmaantuisi. Euroopan komissio voi siten ottaa kantaa asiaan viimeistään kesällä tai syksyllä 2004. Katiforisin mietintö on yksi tärkeä suunnannäyttäjä asiassa.

Muuntyyppisiä luottamuksellisia tietoja, jotka eivät vastaa direktiivin 2003/6/EY 1 artiklan 1 kohdassa määriteltyjä ”sisäpiiritiedon” erityiskriteerejä, ei käsitellä sen enempää tässä direktiivissä kuin missään muussakaan EU:n lainsäädännössä. Yrityksiä, jotka eivät ole rahoitusvälineiden liikkeeseenlaskijoita eivätkä näiden puolesta tai lukuun toimivia henkilöitä, ei myöskään säännellä EU:n tasolla.

([1]) EUVL L 96, 12.4.2003.

(2004/C 88 E/0220) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0773/04**

esittäjä(t): Maurizio Turco (NI) komissiolle

(11. maaliskuuta 2004)

Aihe: Uskonnonvapauden loukkaus Belgiassa

Ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen 9 artiklassa määrätään uskonnonvapaudesta ja EU:n perusoikeuskirjan 10 artiklassa määrätään uskonnonvapaudesta ja 22 artiklassa uskonnollisesta monimuotoisuudesta. Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklassa määrätään perusoikeuksista. Lisäksi Yhdysvaltain ulkoministeriö on julkaissut kansainvälisen raportin uskonnonvapaudesta vuonna 2003.

Belgiassa myönnettiin aiemmin Assemblies of God -helluntaikirkkoon kuuluville ulkomaalaisille opettajille erityisesti lähetyssaarnaajille tarkoitettuja viisumeja, jolloin he eivät tarvinneet työlupaa. Koska nykyään lähetyssaarnaajien erityisviisumien luokitusta ei enää ole, työlupa on välttämätön, mutta ei ole tarkennettu, mihin nimenomaiseen luokkaan kuuluva työlupaa tarvitaan, minkä takia lähetyssaarnaajat eivät tiedä, mitä niistä hakea. Tämä aiheuttaa heille hallinnollisia esteitä. Myöhempien aikojen Pyhien kirkko ponnistelee yhä ratkaistakseen lähetyssaarnaajiensa viisumiongelman.

Onko komissio tietoinen edellä kuvatuista seikoista?

Katsooko komissio, että edellä kuvatut toimenpiteet loukkaavat EU:n perusoikeuskirjan 10 ja 22 artiklassa turvattuja perusoikeuksia ja että ne vaikuttavat näin ollen niiden perusoikeuksien olennaiseen sisältöön, jotka nimenomaisesti suojataan perusoikeuskirjan 52 artiklassa?

Katsooko komissio niin ikään, että nämä seikat ovat ristiriidassa Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklan ja näin ollen jäsenvaltioille yhteisten ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamisen periaatteiden kanssa?

Voiko komissio ilmoittaa, miten se aikoo saada Belgian kuningaskunnan tiedostamaan, että tällainen menettely loukkaa oikeutta uskonnonvapauteen?

Mikäli se ei nimenomaisesti tuomitse edellä kuvattuja toimenpiteitä, millaisilla oikeusperiaatteilla se perustelee kantansa?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(28. huhtikuuta 2004)

Komissio ei ole tietoinen parlamentin jäsenen mainitsemista seikoista.

Erityistyöluvan myöntämisestä kolmansista maista lähtöisin oleville hengellisille työntekijöille komissio haluaa muistuttaa, että yhteisön tasolla ei tällä hetkellä ole olemassa sääntöjä, jotka koskevat kolmansien maiden kansalaisten työntekoon perustuvaa maahantuloa ja oleskelua. Kaikki kyseiseen asiaan liittyvät päätökset kuuluvat kunkin jäsenmaan omaan toimivaltaan.

Komissiolla ei myöskään ole toimivaltaa puuttua epäiltyihin perusoikeuksien rikkomuksiin, joihin kuuluu uskonnonvapauden rikkominen, elleivät ne kuulu yhteisön oikeuden ja sen täytäntöönpanon piiriin.

Lopuksi on muistettava, että jos henkilö on sitä mieltä, että hänen perusoikeuksiaan on rikottu, hän voi valittaa asiasta Euroopan ihmisoikeustuomioistuimeen käytyään ensin läpi kyseisen maan omat valitusmenettelyt.

(2004/C 88 E/0221) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0774/04**

esittäjä(t): Maurizio Turco (NI) komissiolle

(11. maaliskuuta 2004)

Aihe: Uskonnonvapauden loukkaus Kyproksessa

Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklassa määrätään perusoikeuksista ja EU:n perusoikeuskirjan 10 artiklassa määrätään uskonnonvapaudesta ja 22 artiklassa kulttuurisesta ja uskonnollisesta monimuotoisuudesta. Ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi vuonna 1950 tehdyssä yleissopimuksessa (erityisesti sen 9 artiklassa) määrätään puolestaan uskonnonvapaudesta ja syrjinnän kiellosta. Lisäksi Yhdysvaltain ulkoministeriö on julkaissut kansainvälisen raportin uskonnonvapaudesta vuonna 2003.

Komissio antoi 19. helmikuuta 2003 lausunnon Tšekin tasavallan, Viron, Kyproksen, Latvian, Liettuan, Unkarin, Maltan, Puolan, Slovenian ja Slovakian EU:n jäsenyyshakemuksista ja 29. lokakuuta 2003 Euroopan parlamentille ja neuvostolle tiedonannon [1] "Komission lainsäädäntö- ja työohjelma vuodeksi 2004". Lisäksi Kööpenhaminan poliittisiin kriteereihin kuuluu oikeus uskonnonvapauteen.

Kyproksessa jehovantodistajien edustajat ovat tiedottaneet vaikeuksista kieltäytyä aseista omantunnonsyistä ja saada vapautus Kyproksen Kreikan puoleisen osan kansalliskaartissa suoritettavasta asepalveluksesta. Saaren pohjoisosassa Vakf (Kyproksen turkkilaisten uskonnonharjoittamista säätelevä islamilainen toimielin) maksaa vuoden 1960 perustuslain nojalla toimintakustannukset ja islamilaisten uskonjohtajien palkat. Se on vapautettu veroista uskonnonharjoittamisen takia ja se saa virallista tukea. Mitään muuta uskonnollista yhteisöä ei ole vapautettu veroista, eivätkä ne saa tukea. Turkin puoleisen Kyproksen kansalaiset ovat tiedottaneet, että rajavyöhykkeen tarkastuspisteiden hitaasti sujuvat käsittelyt ovat vähentäneet niiden ihmisten lukumäärää, jotka voivat ylittää rajavyöhykkeen käydäkseen uskonnollisissa kohteissa lomansa aikana.

Koska Kypros on yksi niistä maista, joista tulee EU:n jäseniä 1. toukokuuta 2004, komissiolta kysytään seuraavaa:

— Onko komissio tietoinen kaikista edellä kuvatuista seikoista? Jos vastaus on myöntävä, mitä mieltä se on niistä?

— Koska uskonnon- ja yhdistymisvapaus kuuluu unionin ensisijaisiin aiheisiin ja kun otetaan huomioon komission 29. lokakuuta 2003 Euroopan parlamentille ja neuvostolle antama tiedonanto "Komission lainsäädäntö- ja työohjelma vuodeksi 2004", jonka mukaan Euroopan unionin ja uusien jäsenvaltioiden lakisääteiset velvoitteet on täytettävä yhteisön säännöstön osalta liittymispäivästä lähtien, voiko komissio täsmentää, aikooko se ilmoittaa näiden maiden viranomaisille tästä aikomuksestaan? Miten komissio siis saa nämä maat noudattamaan yhteisön säännöstöä liittymispäivästä lähtien, jos samanaikaisesti loukataan samoja oikeuksia, joiden kunnioittaminen on ehdottoman välttämätöntä liittymiselle EU:hun?

— Koska komission 19. helmikuuta 2003 antamassa lausunnossa vahvistetuissa poliittisissa arviointiperusteissa jäsenyyttä hakeneilta valtioilta edellytetään vakaita instituutioita, jotka takaavat demokratian, oikeusvaltioperiaatteen, ihmisoikeudet sekä vähemmistöjen kunnioittamisen ja suojelemisen, eikö komissio katso, että nämä seikat ovat este kyseisten maiden liittymiselle EU:hun ja näin ollen yhteisön säännöstön vastaisia ja että maat, joissa edellä kuvatut seikat ovat sattuneet, eivät lainkaan täytä mainittuja arviointiperusteita?

— Aikooko komissio käyttää kaikkia saatavillaan olevia keinoja, jotta oikeutta uskonnonvapauteen ei enää loukattaisi?

([1]) KOM(2003) 645 lopullinen.

(2004/C 88 E/0222) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0777/04**

esittäjä(t): Maurizio Turco (NI) komissiolle

(11. maaliskuuta 2004)

Aihe: Uskonnonvapauden loukkaus Unkarissa

Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklassa määrätään perusoikeuksista ja EU:n perusoikeuskirjan 10 artiklassa määrätään uskonnonvapaudesta ja 22 artiklassa kulttuurisesta ja uskonnollisesta monimuotoisuudesta. Ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi vuonna 1950 tehdyssä yleissopimuksessa (erityisesti sen 9 artiklassa) määrätään puolestaan uskonnonvapaudesta. Lisäksi Yhdysvaltain ulkoministeriö on julkaissut kansainvälisen raportin uskonnonvapaudesta vuonna 2003. Komissio on antanut 19. helmikuuta 2003 lausunnon Kyproksen, Latvian, Liettuan, Maltan, Puolan, Slovakian, Slovenian, Tšekin, Unkarin ja Viron EU:n jäsenyyshakemuksista ja 29. lokakuuta 2003 Euroopan parlamentille ja neuvostolle tiedonannon "Komission lainsäädäntö- ja työohjelma vuodeksi 2004" ([1]). Lisäksi Kööpenhaminan poliittisiin arviointiperusteisiin kuuluu oikeus uskonnonvapauteen.

Unkarin hallitus on osoittanut haluavansa kohdella enemmistöuskontoja tai jo jonkin aikaa sitten perustettuja uskontoja suotuisammin kuin vähemmistöön kuuluvia uskonnollisia yhteisöjä. Useassa säädöksessä, kuten asetuksessa sotilaallisesta uskonnollisesta avusta, vanhoille uskonnoille taataan nimenomaisesti sellaisia oikeuksia ja erioikeuksia, joita ei taata muille uskonnollisille ryhmille.

Tietojen mukaan hallitus on lainvastaisesti lykännyt äskettäin perustetuille vähemmistöuskonnoille annettavaa lupaa koulujen ylläpitämiseen ja joissakin tapauksissa evännyt tällaisen luvan. Sen sijaan hallitus ei ole tarkastellut vastaavasti "vanhojen" uskontojen lupapyyntöjä.

Koska Unkari on yksi niistä maista, joista tulee EU:n jäseniä 1. toukokuuta 2004, komissiolta kysytään seuraavaa:

— Onko komissio tietoinen kaikista edellä kuvatuista seikoista? Jos vastaus on myöntävä, mitä mieltä se on niistä?

— Koska uskonnon- ja yhdistymisvapaus kuuluu unionin ensisijaisiin aiheisiin ja kun otetaan huomioon komission 29. lokakuuta 2003 Euroopan parlamentille ja neuvostolle antama tiedonanto "Komission lainsäädäntö- ja työohjelma vuodeksi 2004", jonka mukaan Euroopan unionin ja uusien jäsenvaltioiden lakisääteiset velvoitteet on täytettävä yhteisön säännöstön osalta liittymispäivästä lähtien, voiko komissio täsmentää, aikooko se ilmoittaa näiden maiden viranomaisille tästä aikomuksestaan? Miten komissio siis saa nämä maat noudattamaan yhteisön säännöstöä liittymispäivästä lähtien, jos samanaikaisesti loukataan samoja oikeuksia, joiden kunnioittaminen on ehdottoman välttämätöntä liittymiselle EU:hun?

— Koska komission 19. helmikuuta 2003 antamassa lausunnossa vahvistetuissa poliittisissa arviointiperusteissa jäsenyyttä hakeneilta valtioilta edellytetään vakaita instituutioita, jotka takaavat demokratian, oikeusvaltioperiaatteen, ihmisoikeudet sekä vähemmistöjen kunnioittamisen ja suojelemisen, eikö komissio katso, että nämä seikat ovat este kyseisten maiden liittymiselle EU:hun ja näin ollen yhteisön säännöstön vastaisia ja että maat, joissa edellä kuvatut seikat ovat sattuneet, eivät lainkaan täytä mainittuja arviointiperusteita?

— Aikooko komissio käyttää kaikkia saatavillaan olevia keinoja, jotta oikeutta uskonnonvapauteen ei enää loukattaisi?

([1]) KOM(2003) 645 lopullinen.

(2004/C 88 E/0223) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0778/04**

esittäjä(t): Maurizio Turco (NI) komissiolle

(11. maaliskuuta 2004)

Aihe: Uskonnonvapauden loukkaus Liettuassa

Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklassa määrätään perusoikeuksista ja EU:n perusoikeuskirjan 10 artiklassa määrätään uskonnonvapaudesta ja 22 artiklassa kulttuurisesta ja uskonnollisesta monimuotoisuudesta. Ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi vuonna 1950 tehdyssä yleissopimuksessa (erityisesti sen 9 ja 14 artiklassa) määrätään puolestaan uskonnonvapaudesta ja syrjinnän kiellosta. Komissio antoi 19. helmikuuta 2003 lausunnon Kyproksen, Latvian, Liettuan, Maltan, Puolan, Slovakian, Slovenian, Tšekin, Unkarin ja Viron EU:n jäsenyyshakemuksista sekä antoi 29. lokakuuta 2003 Euroopan parlamentille ja neuvostolle tiedonannon ([1]) "Komission lainsäädäntö- ja työohjelma vuodeksi 2004". Lisäksi Yhdysvaltain ulkoministeriö on julkaissut kansainvälisen raportin uskonnonvapaudesta vuonna 2003 ja Kööpenhaminan poliittisiin arviointiperusteisiin kuuluu oikeus uskonnonvapauteen.

Liettuassa valtiollinen ja paikallinen opetus sekä oppilaitokset ovat perustuslain mukaan maallisia, ja silti varaopetusministeri totesi helmikuussa 2003, että Pyhän istuimen kanssa tehdyn sopimuksen takia katolisilla papeilla on viimeinen sana uskonnonopetuksesta julkisissa kouluissa vastaavien opettajien palkkaamisessa.

Koska Liettua on yksi niistä maista, joista tulee EU:n jäseniä 1. toukokuuta 2004, komissiolta kysytään seuraavaa:

— Onko komissio tietoinen kaikista edellä kuvatuista seikoista? Jos vastaus on myöntävä, mitä mieltä kyseinen toimielin on niistä?

— Koska uskonnon- ja yhdistymisvapaus kuuluu unionin ensisijaisiin aiheisiin ja kun otetaan huomioon komission 29. lokakuuta 2003 Euroopan parlamentille ja neuvostolle antama tiedonanto "Komission lainsäädäntö- ja työohjelma vuodeksi 2004", jonka mukaan Euroopan unionin ja uusien jäsenvaltioiden lakisääteiset velvoitteet on täytettävä yhteisön säännöstön osalta liittymispäivästä lähtien, voiko komissio täsmentää, aikooko se ilmoittaa näiden maiden viranomaisille tästä aikomuksestaan? Miten komissio siis saa nämä maat noudattamaan yhteisön säännöstöä liittymispäivästä lähtien, jos samanaikaisesti loukataan samoja oikeuksia, joiden kunnioittaminen on ehdottoman välttämätöntä liittymiselle EU:hun?

— Koska komission 19. helmikuuta 2003 antamassa lausunnossa vahvistetuissa poliittisissa arviointiperusteissa jäsenyyttä hakeneilta valtioilta edellytetään vakaita instituutioita, jotka takaavat demokratian, oikeusvaltioperiaatteen, ihmisoikeudet sekä vähemmistöjen kunnioittamisen ja suojelemisen, eikö komissio katso, että nämä seikat ovat este kyseisten maiden liittymiselle EU:hun ja näin ollen yhteisön säännöstön vastaisia ja että maat, joissa edellä kuvatut seikat ovat sattuneet, eivät lainkaan täytä mainittuja arviointiperusteita?

— Aikooko komissio käyttää kaikkia saatavillaan olevia keinoja, jotta oikeutta uskonnonvapauteen ei enää loukattaisi?

([1]) KOM(2003) 645 lopullinen.

(2004/C 88 E/0224) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0779/04**

esittäjä(t): Maurizio Turco (NI) komissiolle

(11. maaliskuuta 2004)

Aihe: Uskonnonvapauden loukkaus Puolassa

Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklassa määrätään perusoikeuksista ja EU:n perusoikeuskirjan 10 artiklassa määrätään uskonnonvapaudesta ja 22 artiklassa kulttuurisesta ja uskonnollisesta monimuotoisuudesta. Ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi vuonna 1950 tehdyssä yleissopimuksessa (erityisesti sen 9 artiklassa) määrätään puolestaan uskonnonvapaudesta. Lisäksi Yhdysvaltain ulkoministeriö on julkaissut kansainvälisen raportin uskonnonvapaudesta vuonna 2003. Komissio antoi 19. helmikuuta 2003 lausunnon Kyproksen, Latvian, Liettuan, Maltan, Puolan, Slovakian, Slovenian, Tšekin, Unkarin ja Viron EU:n jäsenyyshakemuksista ja 29. lokakuuta 2003 Euroopan parlamentille ja neuvostolle tiedonannon ([1]) "Komission lainsäädäntö- ja työohjelma vuodeksi 2004". Kööpenhaminan poliittisiin arviointiperusteisiin puolestaan kuuluu oikeus uskonnonvapauteen.

Puolassa ortodoksit ovat ilmoittaneet yhteisöään kohtaan harjoitetusta syrjinnästä, ja tietojen mukaan ortodoksikirkon kulttuuritoimintaan annetaan suhteettoman vähän määrärahoja. Lisäksi on ollut tapauksia, joissa ortodoksit on irtisanottu ensimmäisinä, ja paikallisessa lehdistössä katolisuutta on pidetty todellisen kansalaisuuden kannalta välttämättömänä.

Koska Puola on yksi niistä maista, joista tulee EU:n jäseniä 1. toukokuuta 2004, komissiolta kysytään seuraavaa:

— Onko komissio tietoinen kaikista edellä kuvatuista seikoista? Jos vastaus on myöntävä, mitä mieltä se on niistä?

— Koska uskonnon- ja yhdistymisvapaus kuuluu unionin ensisijaisiin aiheisiin ja kun otetaan huomioon komission 29. lokakuuta 2003 Euroopan parlamentille ja neuvostolle antama tiedonanto ”Komission lainsäädäntö- ja työohjelma vuodeksi 2004”, jonka mukaan Euroopan unionin ja uusien jäsenvaltioiden lakisääteiset velvoitteet on täytettävä yhteisön säännöstön osalta liittymispäivästä lähtien, voiko komissio täsmentää, aikooko se ilmoittaa näiden maiden viranomaisille tästä aikomuksestaan? Miten komissio siis saa nämä maat noudattamaan yhteisön säännöstöä liittymispäivästä lähtien, jos samanaikaisesti loukataan samoja oikeuksia, joiden kunnioittaminen on ehdottoman välttämätöntä liittymiselle EU:hun?

— Koska komission 19. helmikuuta 2003 antamassa lausunnossa vahvistetuissa poliittisissa arviointiperusteissa jäsenyyttä hakeneilta valtioilta edellytetään vakaita instituutioita, jotka takaavat demokratian, oikeusvaltioperiaatteen, ihmisoikeudet sekä vähemmistöjen kunnioittamisen ja suojelemisen, eikö komissio katso, että nämä seikat ovat este kyseisten maiden liittymiselle EU:hun ja näin ollen yhteisön säännöstön vastaisia ja että maat, joissa edellä kuvatut seikat ovat sattuneet, eivät lainkaan täytä mainittuja arviointiperusteita?

— Aikooko komissio käyttää kaikkia saatavillaan olevia keinoja, jotta oikeutta uskonnonvapauteen ei enää loukattaisi?

(1) KOM(2003) 645 lopullinen.

Günter Verheugenin komission puolesta antama
yhteinen vastaus
kirjallisiin kysymyksiin E-0774/04, E-0777/04, E-0778/04 ja E-0779/04

(30. huhtikuuta 2004)

Komissio pitää huomattavan tärkeinä arvoisan parlamentin jäsenen esille ottamia seikkoja, jotka liittyvät neljään kysymykseen uskonnonvapauden loukkaamisesta uusissa jäsenvaltioissa.

Uskonnonvapaus sisältyy Euroopan unionin jäsenyyden poliittisiin kriteereihin, jotka Kööpenhaminassa kokoontunut Eurooppa-neuvosto vahvisti vuonna 1993. Vuonna 1997 annettujen jäsenyyshakemuksia koskevien lausuntojen jälkeen komissio on seurannut ja arvioinut vuosittain määräaikaiskertomuksissaan unioniin liittyvien valtioiden edistymistä Kööpenhaminan kriteereiden täyttämisessä, uskonnonvapaus mukaan luettuna. Näissä kertomuksissa vahvistettiin, että maat täyttivät edelleen Kööpenhaminan poliittiset kriteerit, joskin tietyillä osa-alueilla tarvittiin vielä lisätoimenpiteitä.

Tätä taustaa vasten saatettiin päätökseen jäsenyysneuvottelut 10 unioniin liittyvän valtion kanssa joulukuussa 2002. Liittymissopimus allekirjoitettiin huhtikuussa 2003 parlamentin hyväksyttyä sen, minkä jälkeen kaikki maat ratifioivat sopimuksen.

Erityisesti on syytä todeta, että liittymissopimuksen mukaisesti kaikkien unioniin liittyvien valtioiden on pantava 1. toukokuuta 2004 mennessä täytäntöön yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista 27. marraskuuta 2000 annettu direktiivi 2000/78/EY (1), jossa kielletään muun muassa uskontoon tai vakaumukseen perustuva syrjintä työssä ja koulutuksessa.

Komissio haluaa muistuttaa arvoisaa parlamentin jäsentä siitä, että yhteisöllä ei ole toimivaltuuksia eikä yhteisön oikeudessa säädetä erityisistä vaatimuksista, jotka koskisivat uskonnollisten yhteisön kohtelua. Tämä vastaa Amsterdamin sopimuksen julistusta N:o 11. Näin ollen EU:n jäsenvaltioiden hallituksilla on

harkintavalta uskonnollisten yhteisöjen tunnustamisen, rekisteröintivaatimusten tai julkisen rahoituksen kaltaisissa kysymyksissä edellyttäen, että ne noudattavat yhteisön oikeuden yleisinä periaatteina pidettyjä perusoikeuksia (Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklan 2 kohta), joita sovelletaan kaikkiin jäsenvaltioiden toteuttamiin, yhteisön oikeuden soveltamisalaan kuuluviin toimenpiteisiin. Komissio valvoo näiden periaatteiden noudattamista ja mikäli se epäilee periaatteita rikotun, se käyttää kaikki käytettävissään olevat keinot rikkomisen lopettamiseksi.

Komissio toteaa arvoisan parlamentin jäsenen esille ottamista, tiettyjä uusia jäsenvaltiota koskevista seikoista seuraavaa:

— Puolan osalta komissio ottaa huomioon Puolan ortodoksisen kirkon kohtelua koskevat huomautukset. Tiedot yksittäisistä tai kollektiivista syrjintätapauksista voidaan toimittaa komissiolle Puolan liityttyä unioniin ja ne tutkitaan edellä mainittujen oikeudellisten sääntöjen ja periaatteiden perusteella.

— Komissio on tietoinen Liettuan ja Pyhän istuimen (Vatikaanin) välisestä yhteistyösopimuksesta koulutuksen ja kulttuurin alalla. Tämä 5. toukokuuta 2000 allekirjoitettu sopimus on oikeudellisesti sitova kansainvälinen sopimus.

  Sopimuksessa määrätään, että opiskelijoita, jotka ovat valinneet katolista uskontoa käsittelevän kurssin, opettavat katolisen uskonnon opettajat. Katolisen uskonnon opettajan pätevyys myönnetään noudattaen Liettuan tasavallan säädöksissä vahvistettua menettelyä ottaen asianmukaisella tavalla huomioon Liettuan piispainkokouksen antamat ohjeet. Katolisen uskonnon opettajilla on oltava paikallisen piispan antama todistus (missio canonica), joka antaa pätevyyden katolisen uskonnon opettamiseen. Tämä vaatimus koskee vain katolisen uskonnon opettajia eikä sillä näin ollen ole merkitystä muihin uskontokuntiin kuuluville opiskelijoille annettavan uskonnonopetuksen kannalta.

  Näiden seikkojen perusteella komissio katsoo, että uskonnonvapautta kunnioitetaan Liettuassa kaikilta osin, eikä se aio toteuttaa toimenpiteitä tällä alalla.

— Unkarin perustuslain mukaan Unkarin valtio on uskonnon suhteen neutraali; kirkko ja valtio on erotettu toisistaan. Unkarin kansalaisilla on oikeus harjoittaa uskontoaan vapaasti. Mikä tahansa uskontokunta voidaan rekisteröidä virallisesti edellyttäen, että se kerää allekirjoitukset vähintään sadalta kannattajaltaan. Uskonnonharjoittamisen sisältöön ei kohdistu vaatimuksia eikä rekisteriä pitävän tuomioistuimen tarvitse valvoa sitä lukuun ottamatta uskontokunnalta edellytettyä vakuutusta, jonka mukaan sen tavoitteet eivät ole ristiriidassa Unkarin perustuslain kanssa.

  Unkarin valtio myöntää uskontokunnille taloudellisia etuuksia niiden koon ja julkisten palvelujen tarjoamisen perusteella. Vuonna 2001 neljä suurinta uskontokuntaa olivat katolinen, luterilainen ja kalvinistinen kirkko sekä juutalainen yhteisö. Nämä neljä uskontokuntaa mainitaan ”historiallisina uskontokuntina” vuonna 1994 annetussa valtioneuvoston asetuksessa sotilaspappien tehtävistä (61/1994). Asetuksessa varmistetaan kaikkien sotilaiden oikeus saada haluamiaan uskonnollisia palveluja miltä tahansa rekisteröidyltä uskontokunnalta. Perustuslakituomioistuin päätti, että tämä asetus ei loukkaa uskonnonvapautta (päätös 970/B/1994).

  Julkista koulutusta koskevan lain (79/1993) mukaan kaikilla rekisteröidyillä Unkarin uskontokunnilla on oikeus perustaa omia kouluja. Unkarin viranomaisilla ei ole oikeutta kieltää keneltäkään pääsyä kouluun edellyttäen, että se täyttää kaikki lainsäädännössä määritellyt yleiset kriteerit (koulutus, terveys, turvallisuus jne.).

— Kyproksen osalta komissiolla ei ole tietoa siitä, että Jehovan todistajilla olisi vaikeuksia tulla hyväksytyksi aseistakieltäytyjinä. Tältä osin komission tietoon ei ole tuotu yhtään kantelua.

  On syytä todeta, että Kyproksen tasavallan hallitus ei harjoita tosiasiallista valvontaa saaren pohjoisosassa ja rajanylityspaikoilla. Vuonna 2003 laaditun liittymisasiakirjan pöytäkirjan N:o 10 1 artiklan 1 kohdan mukaan yhteisön säännöstön täytäntöönpanoa näillä alueille lykätään ratkaisun syntymiseen saakka. Komissio ei pysty vahvistamaan, että vuoden 1960 perustuslaissa viitattaisiin Evkafia koskeviin erityismääräyksiin. Rajavyöhykkeen tarkastuspisteiden käsittelyn hitaudesta on todettava, että rajanylityspaikkoja on ainoastaan neljä. Tämän vuoksi rajanylitykseen liittyvät odotusajat pitenivät jonkin verran, kun rajan yli haluavia ilmaantui runsaasti sen jälkeen kun demarkaatiolinjan ylittäminen sallittiin yksityishenkilöille erityisesti yleisinä vapaapäivinä ja viikonloppuisin. Komissio ei näe asiassa mitään yhteyttä uskonnonvapauteen tai viranomaisten pahansuopuuteen. Sittemmin rajanylityksessä ei ole juurikaan ollut mainittavia viivästyksiä.

(1) EYVL L 103, 2.12.2000.

(2004/C 88 E/0225)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0784/04

esittäjä(t): Proinsias De Rossa (PSE) komissiolle

(11. maaliskuuta 2004)

Aihe: Perheiden yhdistäminen

Irlannin hallitus on tehnyt äskettäin päätöksen, jonka mukaan oikeutta perheen yhdistämiseen ei myönnetä automaattisesti vanhemmille, joiden lapset ovat Irlannin tai EU:n kansalaisia ja jotka toivovat voivansa palata perheenjäsentensä luo Irlantiin. Seuraako komissio päätöksen vaikutuksia?

Onko komissio keskustellut Irlannin hallituksen kanssa tarpeesta perustaa yhdenmukainen järjestelmä, jota sovellettaisiin silloin, kun perheen yhdistämistä hakevat vanhemmat, joiden lapset ovat Irlannin tai EU:n kansalaisia ja jotka ovat Irlannissa laillisesti asuvia kolmansien maiden kansalaisia ilman pakolaistaustaa? Onko komissio samaa mieltä siitä, että kieltäessään EU:n alueella laillisesti asuvien kolmansien maiden kansalaisilta oikeuden perheiden yhdistämiseen hallitus ei noudata kansainvälisiä ihmisoikeusnormeja?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(22. huhtikuuta 2004)

Arvoisan parlamentin jäsenen esittämä kysymys koskee perheiden yhdistämistä tapauksessa, jossa kyse on Irlannissa asuvista kolmannen maan kansalaisista ja Irlannin tai muun EU:n jäsenvaltion kansalaisista.

Kolmannen maan kansalaisia koskevasta perheiden yhdistämisestä säädetään oikeudesta perheenyhdistämiseen 22. syyskuuta 2003 annetussa neuvoston direktiivissä, joka sisältää perheenjäsenten maahantulo- ja oleskeluedellytyksiä koskevat yhteiset säännöt. Direktiivi on saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä vuoden 2005 loppuun mennessä kaikissa muissa jäsenvaltioissa paitsi Tanskassa, Irlannissa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa, jotka eivät niihin sovellettavien pöytäkirjojen mukaisesti osallistu yhteiseen maahanmuuttopolitiikkaan.

Oleskeluoikeutta koskevan johdetun yhteisön oikeuden mukaan EU-kansalaisten perheenjäsenillä, jotka ovat kolmannen maan kansalaisia, on oikeus siirtyä oleskelemaan EU-kansalaisen luokse, jos tämä on palkkatyössä tai jos tällä on muutoin on sellaiset tulot tai varat, jotka riittävät ylläpitoon ilman, että kyseisen kansalaisen tarvitsee turvautua vastaanottavan jäsenvaltion sosiaalihuoltojärjestelmään oleskelunsa aikana, ja jos tällä on kaikki riskit kattava sairausvakuutus. Jälkeläisistä tämä oikeus on ainoastaan EU-kansalaisen huollettavana olevilla jälkeläisillä. Yleisesti voidaan olettaa, että alaikäisten lasten vanhemmat eivät ole näiden huollettavina.

Yhteisöjen tuomioistuin on kuitenkin asiassa C-413/99, Baumbast ja R, 17. syyskuuta 2002 antamassaan tuomiossa vahvistanut aikaisemmin asiassa C-60/00, Carpenter, 11. heinäkuuta 2002 antamassaan tuomiossa sovelletun periaatteen, jonka mukaan henkilöiden vapaata liikkuvuutta koskevia yhteisön säännöksiä on tulkittava yhteisön oikeudessa tunnustetun, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen 8 artiklassa mainitun perhe-elämän kunnioittamista koskevan vaatimuksen valossa.

Tämän periaatteen mukaisesti tuomioistuin on päätellyt, että kun lapsilla on oikeus oleskella vastaanottavassa jäsenvaltiossa osallistuakseen siellä peruskoulutukseen asetuksen (ETY) N:o 1612/68 [1] 12 artiklan mukaisesti, tätä säännöstä on sen tarkoituksenmukaiseksi soveltamiseksi tulkittava siten, että lasten tosiasiallisena huoltajana oleva vanhempi saa säännöksen mukaan kansalaisuudestaan riippumatta oleskella heidän kanssaan mainitun oikeuden käyttämisen helpottamiseksi huolimatta siitä, että vanhemmat ovat tällä välin eronneet tai että se vanhemmista, joka on Euroopan unionin kansalainen, ei enää ole siirtotyöläinen vastaanottavassa jäsenvaltiossa.

Tuomiosta seuraa, että huoltajana oleva vanhempi voi kansalaisuudestaan riippumatta oleskella vastaanottavassa jäsenvaltiossa myös silloin, kun hän ei harjoita siellä taloudellista toimintaa, ilman että hänen tarvitsee tällöin todistaa, että hänellä on riittävät tulot tai varat ja riittävä sairausvakuutus, koska hänen oleskeluoikeutensa perustuu asetuksen N:o 1612/68 12 artiklaan, jossa ei aseteta edellä mainittuja ehtoja.

Yhteisöjen tuomioistuimessa on lisäksi parhaillaan käsiteltävänä asia, joka liittyy vanhemmille lasten olosuhteiden perusteella myönnettävään oleskeluoikeuteen (asia C-200/02, Chen). Asia koskee oleskeluoikeutta tapauksessa, jossa äiti on Kiinan kansalainen ja lapsi Irlannin kansalainen. Äiti synnytti lapsensa

Irlannissa, ja lapsi sai Irlannin kansalaisuuden. Äiti matkusti tämän jälkeen Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, jossa hän haki oleskeluoikeutta yhteisön oikeuden nojalla. Yhteisöjen tuomioistuimen on ratkaistava, onko kyseisellä alaikäisellä lapsella oikeus oleskella Yhdistyneessä kuningaskunnassa yhteisön oikeuden nojalla ja voiko äiti saada oleskeluoikeuden Yhdistyneessä kuningaskunnassa lapsensa oleskeluoikeuden perusteella, vaikka hän ei ole lapsensa huollettavana.

Jos EU-kansalainen ei ole käyttänyt oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen ja hänellä on perheenjäseniä, jotka ovat kolmannen maan kansalaisia, kyseisten perheenjäsenten maahantulo- ja oleskeluedellytyksiin ei tällä hetkellä sovelleta yhteisön lainsäädäntöä vaan kunkin jäsenvaltion kansallista lakia.

(1) Neuvoston asetus (ETY) N:o 1612/68, annettu 15 päivänä lokakuuta 1968, työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella, EYVL L 257, 19.10.1968.

(2004/C 88 E/0226) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0789/04**

esittäjä(t): Cristiana Muscardini (UEN), Sergio Berlato (UEN), Roberta Angelilli (UEN), Roberto Bigliardo (UEN), Antonio Mussa (UEN), Sebastiano Musumeci (UEN), Mauro Nobilia (UEN), Adriana Poli Bortone (UEN) ja Franz Turchi (UEN) komissiolle

(11. maaliskuuta 2004)

Aihe: Kansainvälinen piratismi viinialalla — Asetuksen (EY) N:o 753/2002 muuttaminen

Viinin hallintokomitea hyväksyi 10. helmikuuta 2004 pidetyssä äänestyksessä niukalla enemmistöllä uudelleen 27. tammikuuta 2004 pidetyn äänestyksen, jossa hyväksyttiin lausunto asetuksen (EY) N:o 753/2002 (1) ja erityisesti tiettyjen viinituotteiden kuvausta, nimitystä, tarjontamuotoa ja suojausta koskevan luvun muuttamisesta. Euroopan komissio hyväksyi äskettäin kyseisen lausunnon ja se julkaistiin Euroopan unionin virallisessa lehdessä (2). Uusi järjestelmä tulee voimaan 15. maaliskuuta 2004.

Komission asetuksella (EY) N:o 316/2004 (3), jolla muutetaan asetusta (EY) N:o 753/2002, vapautetaan italialaisten viinien 17 perinteisen merkinnän kansainvälinen käyttö. Merkintöjä voidaan siis käyttää 15. maaliskuuta 2004 alkaen yhteisön ulkopuolelta saatuihin viineihin, joskin tiettyjä perusteita pidetään tärkeinä, kuten sen osoittamista, että kyseistä mainintaa on käytetty aikaisemmin.

Enää ei ole kuitenkaan välttämätöntä, että sama merkintä olisi tunnustettu tai sitä olisi suojeltu kansallisella lainsäädännöllä, kuten aikaisemmassa sääntelyssä edellytettiin. Päätös merkitsee vapautta tai ainakin markkinoinnin helpottumista maailman viinimarkkinoilla, joilla merkitään perinteisiksi italialaisiksi viinit, joita ei kuitenkaan ole tuotettu Italiassa.

Näin ollen kysyn komissiolta:

— Eikö komissio katso, että ehdotettu uusi sääntely on ristiriidassa voimassa olevan merkitsemistä ja kuluttajan suojelua koskevan yhteisön lainsäädännön kanssa?

— Eikö komissio katso, että viinin etikettiin olisi ehdottomasti merkittävä viinin luonne, kypsymisaika sekä tietyllä tuotantomenetelmällä saavutettu laatu ja väri alueella, joka liittyy tiiviisti merkityn viinin historiaan ja kulttuuriin?

— Eikö komissio katso, että asetukseen (EY) N:o 316/2004 sisällytetyt asetuksen (EY) N:o 753/2002 muutokset ovat ristiriidassa maatalouden alan piratismin torjumisen tavoitteen kanssa, joka on olennainen osa WTO:n neuvotteluja rehellisen kaupan takaamiseksi ja perinteisten tuotteiden suojelemiseksi kansainvälisiltä jäljennöksiltä kaikkien maiden paikallisen kehityksen eduksi?

— Eikö komissio katso, että todennäköisesti eniten jäljennettävien tyypillisten elintarvikkeiden suojelun ankara sääntely olisi kuluttajan suojeluun tähtäävä avointen markkinoiden valinta, jolla on merkittävä vaikutus myös Euroopan talouteen ja työllisyyteen?

— Eikö komissio katso, että ehdotetulla uudella sääntelyllä ei loppujen lopuksi edistetä kansainvälistä piratismia viinialalla?

(1) EYVL L 118, 4.5.2002, s. 1.
(2) EUVL L 55, 24.2.2004.
(3) EUVL L 55, 24.2.2004, s. 16.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(28. huhtikuuta 2004)

Sen jälkeen kun asetus (EY) N:o 753/2002 (1) oli annettu tiedoksi Maailman kauppajärjestölle (WTO), useat kolmannet maat ovat esittäneet WTO:lle sitä koskevia huomautuksia ja ilmaisseet varaumia. Kolmannet maat katsoivat, että eräiden perinteisten merkintöjen yksinomainen suoja (B osa) on uusi teollis- ja tekijänoikeus, jonka unioni myöntää teollis- ja tekijänoikeuksien kauppaan liittyvistä näkökohdista tehdyn sopimuksen (TRIPS) mukaisesti ja joka on maantieteellisille merkinnöille jo myönnetyn suojan kaltainen.

Vastatakseen tiettyjen kolmansien maiden WTO:n Geneven kuulemistilaisuuksissa esittämiin väitteisiin komissio on antan ut asetuksen (EY) N:o 316/2004 (2), jolla muutetaan asetusta (EY) N:o 753/2002 ja jolla vahvistetaan uudet viinin päällysmerkintöjä koskevat uudet säännöt.

Komission hyväksymät muutokset asetukseen (EY) N:o 753/2002 eivät ole ristiriidassa yhteisön päällysmerkintöjä koskevien säännösten kanssa. On syytä palauttaa mieliin, että asetuksessa (EY) N:o 1493/1999 (3) ei viitata kahteen perinteisen merkintöjen tyyppiin (A osa ja B osa), kuten asetuksessa (EY) N:o 753/2002.

Kyseisillä muutoksilla ei pyritä vapauttamaan kansainvälisellä tasolla asetuksen (EY) N:o 753/2002 liitteessä III olevassa B osassa lueteltuja perinteisiä merkintöjä, vaan ainoastaan vahvistamaan nykyiset edellytykset, jotka ovat vastaavat kuin samassa liitteessä olevan A osan perinteisten merkintöjen käyttöä aiemmin koskeneet edellytykset.

Näihin edellytyksiin kuuluvat asetuksen (EY) N:o 316/2004 1 artiklan 10 kohdan, jolla muutetaan asetuksen (EY) N:o 753/2002 37 artiklan 1 kohdan e alakohtaa, mukaisesti seuraavat:

1. kolmannen maan on esitettävä komissiolle perusteltu hakemus ja toimitettava perinteisen merkinnän hyväksymistä tukevat tiedot;

2. perinteisen merkinnän on oltava tehty hakemuksen tehneen kolmannen maan virallisella kielellä ja sitä on pitänyt käyttää kyseisellä kielellä vähintään kymmenen vuoden ajan;

3. jos perinteisen merkinnän kieli ei ole virallinen kieli, sen käytöstä on säädettävä kyseessä olevan kolmannen maan lainsäädännössä; tällaista muun kielistä perinteistä merkintää on pitänyt käyttää keskeytyksettä vähintään 25 vuotta;

4. on noudatettava myös muita samassa asetuksessa säädettyjä, merkintään liittyviä kriteereitä (erityisyys, erottuvuus) ja estettävä harhaanjohtamisen mahdollisuus.

On syytä tarkentaa, että sekä jäsenvaltiot että kolmannet maat saavat itse päättää, ilmoittavatko ne päällysmerkinnässä tuotteen luokitusta, väriä tai valmistusmenetelmää koskevat tiedot. Kyseiset tiedot voi ilmoittaa, jos käyttöedellytykset noudattavat viinintuottajiin sovellettavia sääntöjä, joihin kuuluvat myös ammattijärjestöjen säännöt.

Kaiken edellä mainitun perusteella komissio on päätynyt siihen, että asetuksen (EY) N:o 753/2002 muutos on kuluttajansuojelulainsäädännön mukaista ja että se ei edistä kansainvälistä piratismia ja jäljitelmiä.

(1) Komission asetus (EY) N:o 753/2002, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2002, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1493/1999 soveltamista koskevista eräistä yksityiskohtaisista säännöistä tiettyjen viinituotteiden kuvauksen, nimityksen, tarjontamuodon ja suojauksen osalta, EYVL L 118, 4.5.2002.
(2) Komission asetus (EY) N:o 316/2004, annettu 20 päivänä helmikuuta 2004, EUVL L 55, 24.2.2004.
(3) Neuvoston asetus (EY) N:o 1493/1999 viinin yhteisestä markkinajärjestelystä, EYVL L 179, 14.7.1999.

(2004/C 88 E/0227) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0790/04**

esittäjä(t): Roberto Bigliardo (UEN) komissiolle

(11. maaliskuuta 2004)

Aihe: Vaaralliset määrät dioksiinia Acerran kunnassa (Napoli) Italiassa

Italiassa Napolin maakunnassa sijaitsevan väkirikkaan Acerran kunnan laitumilla käyskentelevien vuohien maidosta maaliskuussa 2003 tehtyjen ja vasta lokakuussa 2003 julkaistujen tutkimusten tulokset olivat huolestuttavia, sillä maidossa havaittiin 13 pikogrammaa dioksiinia, vaikka lain sallima raja on 3 pikogrammaa.

Vaikka nämä tiedot, joista käy ilmi ympäristön jo silloin hyvin vakava tila, ovat hälyttäviä ja kuvaavia, Campanian aluehallitus, jonka tehtäviin kuuluvat valvonnat ja niistä johtuvat toimet, ei ole ollut kuulevinaankaan Acerran kunnanhallituksen vaatimusta välttämättömien maanparannustoimien aloittamisesta.

Edes paikallinen terveysviranomainen ASL (Azienda Sanitaria Locale) ei ole ryhtynyt mihinkään toimiin.

Tällä hetkellä tilanne on kyseisen pikkukaupungin väestölle (noin 50 000 asukasta) äärimmäisen uhkaava. Milanolaisen Mario Negrin instituutin tuoreiden tutkimusten mukaan dioksiinin määrä samojen vuohien maidossa on käsittämättömän korkea: 50 pgTE/g.

Näin vaikuttava ja vakava tieto, jota ei ole koskaan kirjattu alueella, osoittaa, että dioksiinin määrä maaperässä johtuu vakavista saastuttavista tekijöistä, joista Kansallisen liiton paikalliset poliittiset edustajat syystäkin tekivät ilmoituksen Nolan yleiselle syyttäjälle 31. lokakuuta 2003.

Allekirjoittanut on jo pyytänyt vetoomusvaliokunnan puheenjohtajaa teettämään asianmukaisen tutkimuksen Acerran alueen ympäristön tilasta. Näin ollen kysyn: Eikö Euroopan komissio aio puuttua Campanian alueen tilanteeseen alueen ympäristön ja kymmenien tuhansien kaupungissa asuvien ihmisten hengen pelastamiseksi?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2004)

Komissio sai tiedon kysymyksessä mainitusta saastumistapauksesta 26. maaliskuuta 2003 ja toimitti sitä koskevat tiedot muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille elintarvikkeita ja rehuja koskevan nopean hälytysjärjestelmän (Rapid Alert System for Feed and Food) kautta 28. maaliskuuta 2003. Saastumistapaus tuli ilmi, kun vuohenmaitoa tutkittiin elävissä eläimissä ja niistä saatavissa tuotteissa olevien tiettyjen aineiden ja niiden jäämien osalta suoritettavista tarkastustoimenpiteistä ja direktiivien 85/358/ETY ja 86/469/ETY sekä päätösten 89/187/ETY ja 91/664/ETY kumoamisesta 29 päivänä huhtikuuta 1996 annetussa neuvoston direktiivissä 96/23/EY (1) säädetyn valvontaohjelman mukaisesti. Havaitut dioksiinipitoisuudet ylittivät merkittävästi tiettyjen elintarvikkeissa olevien vieraiden aineiden enimmäismäärien vahvistamisesta 8 päivänä maaliskuuta 2001 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 466/2001 (2), sellaisena kuin se on muutettuna 29 päivänä marraskuuta 2001 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 2375/2001 (3), säädetyn dioksiinin enimmäismäärän.

Tutkimukset aloitettiin dioksiinien, furaanien ja PCB:iden vähentämisestä rehuissa ja elintarvikkeissa 4 päivänä maaliskuuta 2002 annetun komission suosituksen 2002/201/EY ([4]) mukaisesti saastumisen lähteen selvittämiseksi ja sellaisten toimenpiteiden toteuttamiseksi, joilla saastumisen lähteitä vähennetään tai ne poistetaan. Tutkimuksissa kävi ilmi, että yksi saastumisen lähde saattaisi olla maaseudulle jätettyjen aineiden valvomaton polttaminen.

Italian viranomaisten toimittamien tietojen mukaan saastuminen rajoittui Casertan maakuntaan ja sen rajakuntiin Napolin pohjoispuolella. Saastuneet alueet on merkitty. Kaupallisesti tuotetusta rehusta ei tutkimuksissa ole löydetty dioksiinipitoisuuksia, jotka ylittäisivät haitallisista aineista eläinten rehuissa 7 päivänä toukokuuta 2002 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2002/32/EY ([5]), sellaisena kuin se on muutettuna 17 päivänä kesäkuuta 2003 annetulla komission direktiivillä 2003/57/EY ([6]) säädetyn enimmäispitoisuuden.

Italian viranomaiset ovat sitoutuneet:

— poistamaan mainitun lähteen, toteuttamaan lisätutkimuksia mahdollisten muiden lähteiden löytämiseksi ja ennallistamaan saastuneet alueet

— poistamaan mahdolliset saastumisen lähteet

— toteuttamaan jatkuvaa valvontaa, joka kohdistuu ympäristöön, tiloihin, käytettyihin rehuihin ja tuotteisiin saastuneella alueella

— vetämään saastuneet tuotteet markkinoilta ja hävittää ne valvotuissa olosuhteissa.

Kun otetaan huomioon annettu sitoumus ja jos kaikki mainitut toimenpiteet toteutetaan asianmukaisesti, komissio katsoo, että toimenpiteet ovat riittävät kansanterveyden ja ympäristön suojelemiseksi.

([1]) EYVL L 125, 23.5.1996.
([2]) EYVL L 77, 16.3.2001.
([3]) EYVL L 321, 6.12.2001.
([4]) EYVL L 67, 9.3.2002.
([5]) EYVL L 140, 30.5.2002.
([6]) EUVL L 151, 19.6.2003.

(2004/C 88 E/0228) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0794/04**

esittäjä(t): Paul Rübig (PPE-DE) komissiolle

(11. maaliskuuta 2004)

Aihe: Asetus (EY) N:o 141/2000 harvinaislääkkeistä (Orphan Drugs)

Pyydämme vastausta seuraaviin harvinaislääkkeistä annettua asetusta (EY) N:o 141/2000 ([1]) koskeviin kysymyksiin:

1. Voidaanko jokin lääke edelleen määritellä harvinaislääkkeeksi, jos lääkkeen määrittelyn jälkeen ja ennen lääkkeen markkinoille saattamista koskevan luvan myöntämistä useissa jäsenvaltioissa sallitaan muiden, osittain eri ja osittain samoja vaikuttavia ainesosia sisältävien ja samaan käyttötarkoitukseen tarkoitettujen lääkkeiden myynti?

2. Voidaanko jokin lääke edelleen määritellä harvinaislääkkeeksi, jos lääkevalmistekomitea (CPMP) on puoltanut lääkkeen käyttöä vain toissijaisena (”2nd line” indication) ja ensisijaisen lääkkeen myynti ei ole sallittua kaikissa jäsenvaltioissa?

3. Onko ”2nd line” -hyväksynnän myöntäminen yhdelle sijoittajalle esteenä saman vaikuttavan ainesosan määrittelylle toisen sijoittajan hyväksi harvinaislääkkeeksi, jolla on ”1st line” -hyväksyntä?

4. Voiko sijoittaja pyytää vaikuttavan ainesosan määrittelyä harvinaislääkkeeksi, jos samanlaiselle toisen lääkealan yrityksen lääkkeelle on jo annettu kansallinen markkinointilupa?

5. Voidaanko jokin vaikuttava ainesosa määritellä tiettyyn käyttötarkoitukseen tarkoitetuksi harvinaislääkkeeksi, vaikka lääkärit jo käyttävät tätä lääkettä tähän tarkoitukseen ilman markkinointilupaa ja sijoittaja saa siten suuria voittoja? Voidaanko lääke luokitella harvinaislääkkeeksi, vaikka tätä lääkettä käytettäessä toiseen tarkoitukseen saadaan suuria voittoja, joilla osaltaan rahoitetaan harvinaislääkkeiden kehittämistä? Täyttyykö näissä tapauksissa asetuksen N:o 141/2000 3 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu edellytys?

(1) EYVL L 18, 22.1.2000, s. 1.

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(20. huhtikuuta 2004)

Kysymyksessä esitettyjä asioita on käsitelty komission heinäkuussa 2003 antamassa tiedonannossa (1). Kun asetusta oli sovellettu kolmen vuoden ajan ja sen tulkinnasta ja selventämisestä oli esitetty useita pyyntöjä, komissio halusi tuoda esiin kantansa tietyistä kysymyksistä, jotka koskevat harvinaislääkkeeksi määrittelemisestä ja kaupallisesta yksinoikeudesta annettujen säännösten täytäntöönpanoa. Nämä tulkinnat oli tarkoitettu ohjeellisiksi ja ne oli suunnattu Euroopan lääkearviointivirastolle, jäsenvaltioille, lääketeollisuudelle ja muille osapuolille, joita asia koskee. Lisäksi useiden selvennysten tarkoituksena oli välttää poikkeamiset asetuksen hengestä. Tiedonannossa käsitellään sen vuoksi harvinaislääkkeistä 16. joulukuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 141/2000 3 artiklaan (harvinaislääkkeeksi määrittelemisen perusteet), 5 artiklaan (harvinaislääkkeeksi määrittelemisessä ja rekisteristä poistamisessa noudatettava menettely) ja 7 artiklaan (yhteisön markkinoille saattamista koskeva lupa) liittyviä kysymyksiä.

1. Lääke voidaan edelleen määritellä harvinaislääkkeeksi, jos ”lääkkeen määrittelyn jälkeen ja ennen lääkkeen markkinoille saattamista koskevan luvan myöntämistä useissa jäsenvaltioissa sallitaan muiden, osittain eri ja osittain samoja vaikuttavia ainesosia sisältävien ja samaan käyttötarkoitukseen tarkoitettujen lääkkeiden myynti.” Kuitenkin 5 artiklan 12 kohdassa säädetään, että ”harvinaislääke on poistettava yhteisön harvinaislääkkeiden rekisteristä a) rahoittajan pyynnöstä, b) kun on ennen markkinoille saattamista koskevan luvan myöntämistä osoitettu, että 3 artiklassa säädetyt arviointiperusteet eivät enää täyty kyseisen lääkkeen osalta tai c) kun 8 artiklassa tarkoitettu kaupallinen yksinoikeus päättyy”. Komission edellä mainitun heinäkuussa 2003 antaman tiedonannon 5 artiklan 12 kohdan b alakohtaa käsittelevässä B kohdan 2.3 alakohdassa todetaan, että ”komissio tulkitsee tämän tarkoittavan sitä, että harvinaislääkkeeksi määrittelyn perusteet on arvioitava uudelleen ennen kuin markkinoille saattamista koskeva lupa myönnetään”.

2. Toisessa kysymyksessä oletetaan, että lääkkeen määrittely harvinaislääkkeeksi perustui merkittävään etuun. Harvinaislääkkeitä käsittelevän komitean (COMP) tehtävänä on arvioida, onko kyseessä merkittävä etu. Komission edellä mainitun tiedonannon A kohdan 4 alakohdan 5 kappaleessa todetaan, että ”valmisteen mahdollisen saatavuuden osalta yhteisön väestön kannalta lääkkeellä, joka on saanut luvan ja on saatavana kaikissa jäsenvaltioissa, voidaan katsoa olevan merkittävää etua verrattuna vastaavanlaiseen lääkkeeseen, joka on saanut luvan ainoastaan osassa jäsenvaltioita”.

3. Sama vaikuttava aine voidaan määritellä useammin kuin kerran samaan tai päällekäiseen terapeuttiseen käyttötarkoitukseen.

4. Sijoittaja voi pyytää määrittelyä harvinaislääkkeeksi tässä kysymyksessä tarkoitetussa tapauksessa. COMP:n olisi kuitenkin arvioitava, olisiko lääkkeestä merkittävää etua tällaisesta sairaudentilasta kärsiville. Komission tiedonannon A kohdan 4 alakohdan 5 kappale on tässä yhteydessä myös olennainen.

5. Asetuksen (EY) N:o 141/2000 tavoite on määritelty sen 1 artiklassa: ”Tämän asetuksen tarkoituksena on ottaa käyttöön yhteisön menettely sen määrittelemiseksi, mitkä lääkkeet ovat harvinaislääkkeitä ja säätää harvinaislääkkeiksi määriteltyjen lääkkeiden tutkimista, kehittämistä ja markkinoille saattamista koskevista kannustimista”. Sen lisäksi asetuksen johdanto-osan ensimmäisessä perustelukappaleessa säädetään, että ”jotkut sairaudentilat ovat niin harvinaisia, ettei niiden diagnosoimiseen, ehkäisemiseen tai hoitamiseen käytettävien lääkkeiden kehittämisestä ja markkinoille saattamisesta aiheutuvia kustannuksia saada katetuksi lääkkeen oletetuilla myyntituloilla. Lääketeollisuus ei ole halukas kehittämään tällaista lääkettä tavanomaisessa markkinatilanteessa. Mainittuja lääkkeitä kutsutaan harvinaislääkkeiksi”. Asetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetyt edellytykset, joiden täyttymistä COMP arvioi, voisivat täyttyä myös silloin, jos sijoittaja olisi saanut voittoa kysymyksessä tarkoitetulla tavalla eli lääkkeen luvattomasta käytöstä siihen sairaudentilaan, johon harvinaislääkkeeksi määrittelyä haetaan, tai lääkkeen käytöstä

muuhun sairaudentilaan. Asetuksen 1 artikla on selkeä: kannustimia tarjotaan lääkkeiden tutkimista, kehittämistä, luvan saantia ja markkinoille saattamista varten.

([1]) EUVL C 178, 29.7.2003.

(2004/C 88 E/0229) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0795/04**

esittäjä(t): Patricia McKenna (Verts/ALE) komissiolle

(11. maaliskuuta 2004)

Aihe: Derrybrienin tuulipuiston aiheuttama maanvyöry

Jatkona komission antamaan vastaukseen, joka koski kysymystäni P-3350/03 ([1]), totean, että ESP:n tytäryhtiön Hibernian Wind Power LTD:n ja Galwayn piirikunnanvaltuuston teettämät äskettäin julkistetut tutkimukset vahvistavat tuulipuistoyhtiön vastuun yhdestä suuresta maanvyörystä ja useista aikaisemmista pienemmistä maanvyöryistä. Tutkimuksessa määritetään monta aluetta, jotka ovat vastaavalla tavalla riskinalaisia, mikä erityisesti osoittaa sen, että alhaisten vakavuustasojen vuoksi maanvyöryä suoraan kylän yläpuolella ei voida sulkea pois laskuista. Mainituissa kahdessa tutkimuksessa kiinnitetään kuitenkin vain vähän huomiota dynaamisten voimien vaikutukseen turvemassaan, ja suurin osa turvallisuusanalyyseistä näyttää perustuvan vain staattiseen kuormitukseen. Tämä tarkoittaa sitä, että raskaiden kuorma-autojen ja nostureiden liikkuminen kelluvilla teillä sekä räjähdysaineiden käyttäminen jätetään käytännöllisesti katsoen huomiotta. Lisäksi on todettava, että turvallisuutta on tutkittu vain tuulipuiston alueella, ei sen ulkopuolella. Mainitut tutkimukset tukevat toisiaan ja ovat huomattavan yhdenmukaisia, ja konsulttiryhmien tiedetään järjestäneen yhteisen tapaamisen, mikä antaa syyn tuntea sitäkin enemmän huolta niiden todellisesta riippumattomuudesta.

Jotta tuulienergian tulevaisuus voidaan varmistaa Irlannissa, aikooko komissio nyt vaatia, että suunnitteluprosessi aloitetaan alusta siten, että se perustuu ehdotetun hankkeen asianmukaiseen ja täydelliseen ympäristövaikutusten arviointiin, ja vaatia myös, että hankkeen mahdollisen jatkamisen on perustuttava uuteen rakennuslupaan? Aikooko komissio auttaa paikallisia asukkaita saamaan toteutetuksi todella riippumaton tutkimus hankkeesta ja sen vaikutuksista, kuten nämä ovat ehdottaneet, päätarkoituksenaan uusien ympäristövahinkojen, loukkaantumisten ja jopa ihmishenkien menettämisen ehkäiseminen, mikä aivan varmasti olisi seurauksena Derrybrienin kylään kohdistuvasta maanvyörystä?

([1]) EUVL C 78 E, 27.3.2004, s. 528.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(27. huhtikuuta 2004)

Komissio vahvistaa saaneensa eräiden valitusten yhteydessä arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemat kaksi raporttia. Komissio on myös saanut muuta kattavaa aineistoa Derrybrienin tuulipuiston osalta noudatetuista ympäristölupamenettelyistä. Tämän asiakirja-aineiston tarkastelun päätelmiä ei ole vielä vahvistettu, minkä vuoksi komissio katsoo, että on ennenaikaista esittää yksityiskohtaisia näkemyksiä hankkeen osalta toteutettavista jatkotoimista.

(2004/C 88 E/0230) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0798/04**

esittäjä(t): Mihail Papayannakis (GUE/NGL) komissiolle

(11. maaliskuuta 2004)

Aihe: Amfilohia ja Ramsarin sopimus

Kuten paikalliset järjestöt valittavat, Artan läänissä, Amfilohian kaupungin sisääntuloalueella, on kaadettu 120 yli satavuotista eukalyptuspuuta Amfilohian metsäviraston tehtyä asiaa koskevan päätöksen. Ottaen

huomioon, että alue on suojeltu Ramsarin sopimuksella, voisiko komissio kertoa minulle, missä määrin tällainen teko sopii yhteen niiden sitoumusten kanssa, jotka jäsenvaltio on tehnyt edellä mainitun sopimuksen allekirjoittaessaan?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(22. huhtikuuta 2004)

Komissio ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että Ramsarin yleissopimuksessa ei nimenomaisesti kielletä kaatamasta vanhoja puita yleissopimuksessa mainituilla alueilla. Kyseisen yleissopimuksen eli vesilintujen elinympäristönä kansainvälisesti merkittäviä vesiperäisiä maita koskevan yleissopimuksen alkuperäisenä tarkoituksena oli painottaa vesiperäisten maiden järkiperäistä käyttöä ja säilyttämistä vesilintujen elinympäristönä. Vuosien saatossa yleissopimuksen soveltamisalaa on kuitenkin laajennettu kattamaan kaikki vesiperäisten alueiden järkiperäiseen käyttöön ja suojeluun liittyvät näkökohdat, sillä on tunnustettu, että vesiperäiset maat ovat ekosysteemeinä erittäin tärkeitä luonnon monimuotoisuuden säilymisen ja ihmisten hyvinvoinnin kannalta. Yleissopimus velvoittaa sopimuspuolet huomioimaan vesiperäisten maiden suojeluun sisältyvät näkökohdat kansallisessa maankäytön suunnittelussaan. Sopimuspuolet ovat sitoutuneet laatimaan ja toteuttamaan maankäyttösuunnitelman sekä mahdollisuuksien mukaan edistämään vesiperäisten maiden mahdollisimman järkevää käyttöä alueellaan (yleissopimuksen 3 artiklan 1 kappale). ”Järkevän hyödyntämisen suuntaviivoissa” korostetaan kosteikkojen merkitystä sedimentin ja eroosion hallinnan, tulvien torjunnan, vesien laadun ylläpidon ja saastumisen torjunnan, pinta- ja pohjavesivarojen säilyttämisen, kalastusalan, laidunmaiden ja maatalouden tukemisen sekä ihmisten ulkoilumahdollisuuksien ja ilmaston vakauden säilyttämisen kannalta.

Komission käsityksen mukaan luvan Amfilokhian kaupungin eukalyptuspuiden kaatamiseen on antanut metsänhoitohallinnon aluetoimisto, joka on kyseisistä luvista vastaava toimivaltainen viranomainen. Komissio olettaa, että viranomainen on tarkastanut ennen luvan myöntämistä paikan luokittelun yleissopimuksessa ja voimassa olevan hoitosuunnitelman ja että se on noudattanut asiaan sovellettavia kansallisia oikeudellisia menettelyjä.

(2004/C 88 E/0231) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0800/04**

esittäjä(t): María Bergaz Conesa (GUE/NGL) komissiolle

(11. maaliskuuta 2004)

Aihe: Doctor Moliner de Serra -sairaala Valenciassa ja jätevesien käsittely

Doctor Moliner de Serra -sairaala Valenciassa on jo vuoden ajan laskenut puhdistamattomia käymäläjätevesiä ja muita erittäin saastuttavia jätevesiä erääseen Calderonan luonnonpuistossa sijaitsevaan notkoon. Jätevedet ovat saastuttaneet pohjavettä useissa lähteissä, joista suuri osa alueen asukkaista ottaa juomavetensä.

Jätevesien laskeminen tällä tavalla näin pitkän ajan ja niiden haitallisuus ja mahdollinen vaarallisuus ympäristölle ja ihmisten terveydelle osoittavat kuinka vähän toimivaltaiset viranomaiset (Valencian itsehallintoalueen hallitus) ovat kiinnostuneet ratkaisemaan tätä ongelmaa.

Voiko komissio pyytää tietoja sairaalan käsittelemättä laskemien jätevesien koostumuksesta?

Voiko komissio selvittää, noudatetaanko yhdyskuntajätevesien käsittelystä annettua direktiiviä 98/15/EY [1] ja pohjaveden suojelemisesta tiettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamalta pilaantumiselta annettua direktiiviä 80/68/ETY [2]?

Voiko komissio varmistaa, onko edellä mainittujen lähteiden vesi juomakelpoista ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laadusta annetun direktiivin 98/83/EY [3] mukaisesti?

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä varmistaakseen yhteisön lainsäädännön ja erityisesti edellä mainittujen direktiivien asianmukaisen ja tinkimättömän noudattamisen tässä vakavassa asiassa?

(1) EYVL L 67, 7.3.1998, s. 29.
(2) EYVL L 20, 26.1.1980, s. 43.
(3) EYVL L 330, 5.12.1998, s. 32.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(21. huhtikuuta 2004)

Riippuen siitä, millaiset olosuhteet tarkalleen ottaen ovat, arvoisan parlamentin jäsenen mainitseman sairaalan päästöille tarvitaan todennäköisesti lupa Espanjan viranomaisilta yhteisön ympäristölainsäädännön edellyttämällä tavalla.

Kyseisen alueen juomaveden suhteen voidaan todeta, että sen on täytettävä vaatimukset, jotka määritellään ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laadusta 3. marraskuuta 1998 annetussa neuvoston direktiivissä 98/83/EY edellyttäen, että yhtäkään mainitun direktiivin 3 artiklassa vahvistetuista poikkeuksista ei voida soveltaa. Kyseisessä direktiivissä vahvistetaan juomavedelle asetetut erityisvaatimukset, joissa edellytetään muun muassa, että juomavedestä ei saa löytyä lainkaan E-kolibakteeria.

Yhdyskuntajätevesien käsittelystä 21 päivänä toukokuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/271/ETY (1) mukaisesti jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikissa taajamissa, joissa asukasvastineluku (avl eli mittayksikkö, joka vastaa yhden ihmisen yhden vuorokauden aikana tuottamaa keskimääräistä orgaanisen kuormituksen määrää) on enemmän kuin 2 000, on käytössä jäteveden keruu- ja käsittelyjärjestelmä. Pienemmissä taajamissa, joissa jätevedet kerätään, ne käsitellään asiaankuuluvalla tavalla. Saatavilla olevien tietojen mukaan Serran asukasvastineluku on alle 2 000, joten direktiivissä 91/271/ETY säädetty velvoite ei koske tätä taajamaa.

Yhdyskuntajätevedet voivat sisältää aineita, jotka sisältyvät pohjaveden suojelemisesta tiettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamalta pilaantumiselta 17 päivänä joulukuuta 1979 annetussa neuvoston direktiivissä 80/68/ETY esitettyyn luetteloon II (esimerkiksi fosfori ja raskasmetallit).

Direktiivissä 80/68/ETY edellytetään, että jäsenvaltioiden on saatettava ennakkotarkastuksen alaisiksi ja luvanvaraisiksi sellaiset saastepäästöt ja jätteiden käsittely, joiden voidaan epäillä aiheuttavan pohjaveden pilaantumista (5 artikla). Direktiiviin sisältyy myös edellä mainittuun velvoitteeseen liittyviä edellytyksiä tutkimusten, lupien, valvonnan ja tiedostojen pitämisen osalta (7–16 artikla).

Komissio aikoo sen vuoksi pyytää tietoja Espanjan viranomaisilta kyetäkseen paremmin arvioimaan tapausta ja harkitsemaan, miten se voi edetä asiassa.

(1) EYVL L 135, 30.5.1991, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna 27 päivänä helmikuuta 1998 annetulla komission direktiivillä 98/15/EY.

(2004/C 88 E/0232) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0801/04**

esittäjä(t): Monica Frassoni (Verts/ALE) komissiolle

(11. maaliskuuta 2004)

Aihe: Poikkeuksellinen metsästys ja luonnonvaraisen linnuston suojelu – Sardinia

Sardinian autonominen alue hyväksyi 13. helmikuuta 2004 alueellisen lain nro 2, jossa sallitaan niin sanottu poikkeuksellinen metsästys lailla nro 221/2002 Italiassa voimaan saatetun direktiivin 79/409/ETY (1) 9 artiklan mukaisesti. Sen jälkeen 18. helmikuuta 2004 annetulla Sardinian alueen ympäristöministerin asetuksella nro 3/V sallittiin pensasvarpusen (Passer hispaniolensis), pikkuvarpusen (Passer montanus), kottaraisen (Sturnis vulgaris), laulurastaan (Turdus philomelos) ja punakylkirastaan (Turdus iliacus) poikkeuksellinen metsästys 21., 22., 26. ja 29. helmikuuta 2004. Sardinian noin 50 000 metsästäjää voivat tappaa mahdollisesti jopa 6 000 000 yksilöä.

Poikkeuksellinen metsästys sallittiin väitettyjen viljelyksille aiheutuvien vahinkojen sekä rastaiden, varpusten ja kottaraisten olemattoman ”rynnäkön” vuoksi alueellisen maatalousasioista ja maa- ja paimentalous-uudistuksesta vastaavan ministerin pyynnöstä (pöytäkirjamuistio nro 296/Gab, 13. helmikuuta 2004).

Sardinian alueellinen laki nro 2/2004 näyttää olevan direktiivien 79/409/ETY, 85/411/ETY [2] ja 91/244/ETY [3] vastainen, koska siinä säädetään poikkeuksellisesta metsästyksestä, joka vahingoittaa kaikkia ”tasalämpöisen eläimistön lajeja” erotuksetta, eikä sitä varten ole pyydetty teknistieteellistä lausuntoa miltään tunnustetulta erikoislaitokselta.

Helmikuun 18. päivänä 2004 annettu alueellisen ministerin asetus nro 3/V näyttää olevan vielä karkeammin asiaa koskevan yhteisön lainsäädännön vastainen, koska siinä säädetään poikkeuksellisesta metsästyksestä etsimättä vaihtoehtoista ratkaisua ja osoittamatta maatalouden viljelyksille aiheutuneita väitettyjä vahinkoja, koska se koskee hädin tuskin päättyneen tavanomaisen metsästyskauden aikana metsästettävää linnustoa (metsästyskauden jatkaminen näyttää olevan Sardinian autonomisen alueen ainoa todellinen huolenaihe), koska siinä sallitaan kaikkea muuta kuin pienten ja marginaalisten määrien pyydystäminen kesken pariutumista edeltävää muuttokautta ja lisääntymiskautta ja koska siinä ylenkatsotaan selvästi Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen asiaa koskevaa oikeuskäytäntöä (ks. asia C-182/02, tuomio 16. lokakuuta 2003; asia C-38/99, tuomio 7. joulukuuta 2000; asia C-435/92, tuomio 19. tammikuuta 1994 ja asia C-157/89, tuomio 17. tammikuuta 1991).

Luonnonsuojelujärjestöt Lega per l'Abolizione della Caccia, Amici della Terra, Gruppo d'Intervento Giuridico, Movimento U.N.A. ja L.A.V. ovat huolehtineet asiaa koskevan kantelun välittämisestä (muistiot 13. ja 20. helmikuuta 2004) jäsenvaltion ja yhteisön viranomaisille.

Onko komissio tietoinen edellä mainituista seikoista?

Onko komissio tarkistanut, noudatetaanko luonnonvaraisen linnuston suojelua koskevaa lainsäädäntöä?

Aikooko komissio toteuttaa tämän perusteella asianmukaisia toimenpiteitä?

---

[1] EYVL L 103, 25.4.1979, s. 1.
[2] EYVL L 233, 30.8.1985, s. 33.
[3] EYVL L 115, 8.5.1991, s. 41.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(23. huhtikuuta 2004)

Komissio on jo kirjannut kantelun, joka koskee luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2 päivänä huhtikuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 6 päivänä maaliskuuta 1991 annetulla komission direktiivillä 91/244/ETY, mahdollista väärin soveltamista arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemassa Sardinian alueen metsästyslainsäädännössä.

Arvoisan parlamentin jäsenen antamat tiedot lisätään valitusta koskeviin asiakirjoihin, jotka ovat parhaillaan komission käsiteltävinä.

Jos komissio päättelee, että asiassa rikotaan yhteisön lainsäädäntöä, se toteuttaa EY:n perustamissopimuksen valvojana kaikki tarvittavat toimenpiteet, EY:n perustamissopimuksen 226 artiklan mukainen rikkomisesta johtuva menettely mukaan luettuna, varmistaakseen, että yhteisön lainsäädäntöä noudatetaan.

(2004/C 88 E/0233) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0808/04**

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(15. maaliskuuta 2004)

Aihe: Muissa jäsenvaltioissa myönnettyjen tutkintotodistusten arvioinnissa syrjintää tai hyljeksintää kohdanneiden henkilöiden takeet saada jälleen yhtäläiset oikeudet

1. Miten EU varmistaa sen, että yhdessä jäsenvaltiossa saadut tutkintotodistukset antavat oikeuden tehdä samaa työtä myös toisessa jäsenvaltiossa? Viittaan tilanteeseen, joka on kuvattu tämänpäiväisissä kysymyksissäni, joiden aihe on ”Siviili-ilmailun lentolupakirjan voimassaolon lakkaaminen, kun lupakirjaa käytetään toisessa jäsenvaltiossa tai kun ATPL-lupakirjoja koskevia sääntöjä uudistetaan”.

2. Miten EU varmistaa kysymyksessä 1 tarkoitetuissa olosuhteissa, että kun sääntöjä myöhemmin muutetaan, EU-kansalaisten välillä ei harjoiteta minkäänlaista syrjintää sillä perusteella, missä on henkilön kotijäsenvaltio, asuinjäsenvaltio, missä hän opiskelee tai työskentelee esimerkiksi myöntämällä korvaavat asiakirjat myöhemmin tai myöntämällä erilaiset asiakirjat?

3. Mitä mahdollisuuksia sellaisilla henkilöillä, jotka ovat kärsineet ensin todistusten riittämättömästä vastaavuudesta ja sen jälkeen todistuksille asetettavien vaatimusten uudistamisesta, on säilyttää ja saada takaisin aiemman toimintansa jatkamiseen liittyvän oikeutensa?

4. Miten estetään se, että asianosaiset voivat saada yhtäläiset oikeutensa takaisin ainoastaan pitkäkestoisten, kalliiden ja lopputulokseltaan epävarmojen oikeusjuttujen kautta?

5. Jos kysymyksessä 3 tarkoitetut mahdollisuudet eivät tällä hetkellä ole riittäviä, mitä komission mielestä olisi tarpeen muuttaa? Aikooko komissio ryhtyä tarvittaviin toimenpiteisiin?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(30. päivänä huhtikuuta 2004)

Direktiivi 91/670/ETY [1] jättää jäsenvaltioiden päätettäväksi sen, miten jossain toisessa valtiossa annettu lupakirja hyväksytään. Koska asiaa koskevat kansalliset säännökset ovat erilaisia, lentäjän on kuitenkin pyydettävä lupakirjansa hyväksymistä jokaisessa valtiossa, missä hän haluaa sitä käyttää.

Direktiivin 91/670/ETY tarkoituksena on nimenomaan edistää EY:n perustamissopimuksessa säädettyjen velvollisuuksien noudattamista ja varmistaa ohjaamomiehistön liikkuvuus yhteisössä.

Komission tehtävänä on valvoa EY:n perustamissopimuksen ja johdetun oikeuden säännösten noudattamista. Tarvittaessa komissio tutkii yksittäistapaukset, jotka arvoisa parlamentin jäsen haluaa jättää sen tarkastettavaksi.

Mikäli yhteisön oikeutta rikotaan, yksityisillä henkilöillä on käytössään säännöksiä mahdollisesti rikkoneen jäsenvaltion voimassa olevat oikeusturvakeinot, ja he voivat myös tehdä valituksen komissiolle.

Komissio esittää lähikuukausina asetusehdotuksen, jonka tarkoitus on laajentaa 15 päivänä heinäkuuta 2002 yhteisistä siviili-ilmailua koskevista säännöistä ja Euroopan lentoturvallisuusviraston perustamisesta annetun parlamentin ja neuvoston asetuksen 1592/2002 [2] soveltamisalaa lentomiehistön lupakirjojen myöntämiseen. Näin ollen lentomiehistön lupakirjat tullaan myöntämään yhteisten perusteiden perusteella sekä tunnustamaan automaattisesti yhteisössä. Kyseisen asetuksen hyväksyminen tulee ratkaisemaan arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemat ongelmat.

[1] Neuvoston direktiivi 91/670/ETY, annettu 16 päivänä joulukuuta 1991, siviili-ilmailun tehtävien suorittamiseksi annettujen henkilöstön lupakirjojen vastavuoroisesta hyväksymisestä, EYVL L 373, 31.12.1991.
[2] EYVL L 240, 7.9.2002.

(2004/C 88 E/0234) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0817/04**

esittäjä(t): Stefano Zappalà (PPE-DE) komissiolle

(15. maaliskuuta 2004)

Aihe: Suomalaiset tullimaksut

Italian kansalainen Claudio Oliviero on asunut Suomessa 1. tammikuuta 2004 lähtien ja työskentelee eläinlääkärinä. Työnsä vuoksi hän on päättänyt tuoda Italiassa rekisteröidyn autonsa Suomeen.

Suomen lainsäädännön mukaan hänen on maksettava 7 000 euroa autoveroa voidakseen käyttää autoaan.

Jotta välttyisi vaaditulta autoverolta,

1. on ensinnäkin pitänyt asua yli vuoden ajan lähtöjäsenvaltiossa ja

2. lisäksi omistanut ajoneuvon vähintään kuusi kuukautta ennen Suomeen muuttoa.

Claudio Oliviero täyttää ensimmäisen vaatimuksen muttei toista, sillä hän on hankkinut autonsa vain kaksi ja puoli kuukautta ennen Suomeen muuttoa.

Jos edellä mainittu pitää paikkansa, voisiko komissio antaa lausuntonsa asiasta ja mahdollisesta yhteisön oikeuden rikkomisesta, joka koskee henkilöiden ja tavaroiden vapaata liikkuvuutta sekä yleensäkin sisämarkkinoihin liittyviä periaatteita?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(14. huhtikuuta 2004)

Kysymyksestä ei käy selkeästi ilmi mitä veroja Claudio Oliviero on joutunut ajoneuvostaan maksamaan. Kyseessä ei missään tapauksessa ole tullimaksu, kuten valituksen tekijä väittää, sillä Suomi ei peri tullimaksuja toisesta jäsenvaltiosta tuotavasta ajoneuvosta. Sen sijaan toisessa jäsenvaltiossa rekisteröityjen ajoneuvojen rekisteröinnistä ja käyttöön ottamisesta on Suomessa maksettava autovero ja autoverosta maksettava arvonlisävero.

Tämänhetkisen yhteisön oikeuden mukaan tiettyjä veroja voidaan vaatia maksettavaksi määränpäänä olevassa valtiossa, vaikka lähtövaltiossa olisikin jo maksettu niihin verrattavia maksuja. Yhteisön oikeuden sisältämät rajoitukset rajaavat kuitenkin jäsenvaltioiden vapauksia tällä alalla.

On syytä huomata, että valituksen tekijä oli ostanut autonsa Italiassa vain kaksi ja puoli kuukautta ennen Suomeen muuttoa ja että hän joutui maksamaan 7 000 euroa veroa autonsa käyttöön ottamisesta Suomessa.

Tilannetta on siis tarkasteltava ensisijaisesti luonnollisten henkilöiden henkilökohtaisen omaisuuden lopullisessa maahantuonnissa jäsenvaltiosta sovellettavista verovapauksista 28 päivänä maaliskuuta 1983 annetun neuvoston direktiivin 83/183/ETY [1] valossa. Direktiiviä ei kuitenkaan voida soveltaa tässä tapauksessa, koska valituksen tekijä ei täytä direktiivissä määrättyjä ehtoja, sillä ajoneuvo ei ollut hänen käytössään vähintään kuutta kuukautta ennen asuinpaikan muutosta.

Valituksen tekijää koskevassa tapauksessa kyseistä autoveroa on pidettävä sisäisenä verona. Tämänkaltaiset verot ovat yhteisön oikeuden vastaisia ainoastaan silloin, jos ne rikkovat Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 90 artiklaa, eli jos muiden jäsenvaltioiden tuotteista kannetaan korkeampia välittömiä tai välillisiä sisäisiä maksuja, kuin samanlaisista kotimaisista tuotteista.

Komissiolla ei ole riittäviä tietoja, jotta se voisi arvioida, onko tässä tapauksessa rikottu Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 90 artiklaa. On kuitenkin syytä tarkentaa, että se tutkii parhaillaan, onko maahantuotuihin ajoneuvoihin sovellettava Suomen verojärjestelmä yhteisön lainsäädännön vastainen. Suomen hallitukselle on lähetetty virallinen huomautus asiasta vuonna 2003. Tässä huomautuksessa komissio pyytää Suomen viranomaisia kiinnittämään huomiota suomalaisen lainsäädännön ja Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 90 artiklan yhdenmukaisuuteen. Suomen lainsäädäntöä on tämän jälkeen muutettu. Komissio arvioi parhaillaan uuden lainsäädännön yhdenmukaisuutta yhteisön lainsäädännön kanssa.

Toiseen jäsenvaltioon siirrettävien ajoneuvojen verotus esitetään yksityiskohtaisesti komission Internet-sivustolla: (http://europa.eu.int/comm/taxation_customs/taxation/vehicles_taxation/index.htm).

[1] EYVL L 105, 23.4.1983.

(2004/C 88 E/0235)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0820/04

esittäjä(t): Ilda Figueiredo (GUE/NGL) komissiolle

(15. maaliskuuta 2004)

Aihe: Maanviljely — WTO-neuvottelut

Komission jäsen Franz Fischler totesi USA:ssa Arlingtonissa (Virginia) ja Washington DC:ssä 19. helmikuuta 2004 pitämissään puheissa, että Dohan mandaatti koskee myös vientiluottoja ja pääasiassa USA:ssa käytettyä ruoka-avun muodossa olevaa ylijäämää. Fischler viittasi Kanadan, Australian ja Uuden Seelannin vientimonopoleihin ja siihen, että USA ja Kanada saivat voiton äskettäisessä kiistassa, koska WTO:lla ei ole tätä asiaa koskevia selkeitä sääntöjä. Fischlerin mukaan kyse on myös muista vähemmän keskustelluista viennin vääristymistä, kuten erityisvientiveron soveltaminen Argentiinan soijapavun vientiin osoittaa.

Mitä tietoja komissiolla on näistä asioista, joihin komission jäsen Franz Fischler viittasi USA:ssa pitämissään puheenvuoroissa?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(29. huhtikuuta 2004)

Komissio ajaa Dohan kehitysohjelmaa koskevien neuvottelujen yhteydessä täysin vastavuoroisia etuja vientikilpailuvälineiden suhteen. Tämä tarkoittaa sitä, että kaikentyyppiset vientitukiin on sovellettava sitovia sääntöjä tällä kierroksella. Näin ei tapahtunut Uruguayn kierroksella, jolloin EU:n vientitukiin sovellettiin vähennyssitoumusta. Sitovia sääntöjä ei ole sovellettu muihin vientitukivälineisiin, kuten esimerkiksi elintarvikeavun muodossa toteutettuun ylijäämän poistamiseen ja joihinkin valtion kaupallisten yritysten (State Trading Enterprises, STE) käytänteisiin. Kauppaa vääristävät käytänteet, kuten erilainen vientiverokohtelu, on niin ikään otettava huomioon. Myöskään vientiluottoihin ei sovelleta vähennyssitoumusta samalla tavoin kuin muihin vientitukiin, vaikka ne ovatkin usein vientitukea, jotka kuuluvat joidenkin Maailman kauppajärjestön (WTO) maataloussopimuksen sitovien sääntöjen soveltamisalaan.

Esimerkkeinä tällaisista käytänteistä voidaan mainita, että Amerikan yhdysvalloille on kertynyt vastikään yhteensä 500 000 tonnin varastot rasvatonta maitojauhetta, mutta samanaikaisesti näitä varastoja on poistettu kansainvälisen ruoka-avun muodossa noin 70 000 tonnia vuodessa. Tämä toimenpide on hyvin todennäköisesti korvannut kaupallista toimintaa. Rasvattoman maitojauheen maailmankaupan volyymi on noin miljoona tonnia, joten Yhdysvaltojen ruoka-avun osuus tästä kokonaismäärästä on merkittävä. EU, Kanada, Australia ja Uusi-Seelanti ovat tuoneet esille olevansa erittäin vakavasti huolissaan tästä kehityksestä. Komissio on ottanut asian esille Yhdistyneiden Kansakuntien maatalous- ja elintarvikejärjestön FAO:n neuvoa-antavassa ylituotannon sijoittelua käsittelevässä alakomiteassa.

Lisäksi Yhdysvaltojen vuoden 2005 vientitakuiden budjetti on noin 4,5 miljardia Yhdysvaltain dollaria, kun vuonna 2003 tämäntyyppisiin vientitakuisiin käytettiin 3,2 miljardia Yhdysvaltain dollaria. Tällaiset vientitakuut helpottavat vientiä tapauksissa, joissa vientiä ei todennäköisesti muutoin tapahtuisi. Komissio on seurannut Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestössä (OECD) tehtyä työtä, joka liittyy vientiluottoja koskevien sääntöjen laatimiseen.

Myös komissio on huolissaan joidenkin valtion kaupallisten yritysten monopolistisista käytänteistä. Esimerkkinä voidaan mainita uusiseelantilainen Fonterra, joka antamiensa tietojen perusteella vie vuositasolla 1,6 miljoona tonnia maitotuotteita, kun maan maitotuotteiden vuotuinen kokonaistuotanto on 1,8 miljoonaa tonnia. Vientiverotuksen osalta esimerkkinä voidaan mainita argentiinalaiset öljysiementen puristajat, jotka saavat raaka-aineen verottomana, vaikka argentiinalaisia soijapapuja käyttävät ulkomaiset puristajat joutuvat maksamaan raaka-aineen hinnan lisäksi myös veron. Veron katsotaan tällaisessa tapauksessa vääristävän kauppaa.

Edellä esitetyn perusteella on selvää, että kaikki yhteisön vientitukea koskevat uudet sitoumukset on sovitettava yhteen muiden WTO:n jäsenten niiden omia vientikilpailuun liittyviä välineitä koskevien sitoumusten kanssa.

(2004/C 88 E/0236) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0835/04**

esittäjä(t): Antonio Di Pietro (ELDR) komissiolle

(15. maaliskuuta 2004)

Aihe: Viinituotteita koskevista päällysmerkinnöistä annetun asetuksen muuttaminen

Komissio muutti äskettäin asetusta (EY) N:o 753/02 [1], jolla säädellään viinituotteita koskevia päällysmerkintöjä ja annetaan kolmansille maille mahdollisuus käyttää samoja perinteisiä nimityksiä, joita käytetään Euroopan unionin jäsenvaltioissa, sillä edellytyksellä, että ne noudattavat tiettyjä ehtoja.

Uudessa asetuksessa on yhdistetty yhteen ainoaan luetteloon kaksi perinteisten nimitysten kategoriaa, joita käytettiin aiemmin laatuviinien etiketeissä. Kategoriaan A kuului 50 italialaista termiä, kuten Classico, Cacc'e mitte, Fine, Passito jne., jotka olivat rajoitetusti suojattuja ja joita myös ulkomaiset tuottajat saattoivat käyttää tietyissä olosuhteissa. Kategoriaan B kuului 17 italialaista nimitystä ja maantieteellistä merkintää, kuten esimerkiksi Amarone, Brunello, Gutturnio, Recioto ja Sforzato, jotka oli varattu vain ja ainoastaan italialaisille viineille.

Asetuksen muuttamisen johdosta kyseiset termit eivät enää ole vain joidenkin tiettyjen alueiden tuottajien yksinomaisessa käytössä, vaan niitä voivat vastedes käyttää myös Euroopan unionin ulkopuolisten maiden viinintuottajat, jos kyseessä oleva viini on kyseisessä maassa voimassa olevien sääntöjen mukaista. Esimerkiksi australialaiset ja chileläiset viinintuottajat voivat käyttää etiketeissään mielikuvituksellisia nimiä, joissa käytetään kaikkein tunnetuimpiin italialaisiin viineihin viittaavia termejä, jotka saattavat johtaa kuluttajia harhaan.

Vaikka italialaisten ja muiden yhteisössä tuotettujen viinien on oltava eurooppalaisia tma-laatuviinejä koskevien erittäin tiukkojen sääntöjen mukaisia, muutetussa asetuksessa tunnustetaan Euroopan unionin ulkopuolisten viinintuottajien mahdollisuus käyttää viinietiketeissään termejä, joille tuottajaryhmät voivat itse myöntää lupia ja joita ne voivat valvoa. Tällöin on selvästi vaarana, ettei kukaan tarkista niiden aitoutta tai oikeellisuutta.

Katsooko komissio, että 15. maaliskuuta 2004 asti kestävän siirtymävaiheen aikana sen pitäisi kiireellisesti pohtia, miten voidaan parhaiten välttää mahdolliset Euroopan unionin kuluttajien haitaksi koituvat petokset ja taata avoimet ja korkealaatuiset viinimarkkinat?

Katsooko komissio, että sen sijaan, että suojaudutaan mahdollisilta Euroopan unionin ulkopuolisten maiden vastalauseilta WTO-neuvotteluissa, olisi parempi suojella eurooppalaista viinintuotantoa ottaen huomioon, että viinin hallintokomitea hyväksyi edellä mainitun asetuksen siitä huolimatta, että useat viinintuottajamaat, kuten Italia, Ranska, Portugali, Kreikka ja Luxemburg äänestivät sitä vastaan?

[1] EYVL L 118, 4.5.2002, s. 1.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(19. huhtikuuta 2004)

On syytä huomata, että komissio antoi viinien päällysmerkintöjä koskevat uudet säännöt, koska eräät viiniä tuottavat kolmannet maat kritisoivat voimakkaasti asetuksen (EY) N:o 753/2002 [1] sisältöä sen jälkeen kun se oli annettu tiedoksi Maailman kauppajärjestölle (WTO). Kolmansien maiden pyytämien selvitysten antamiseksi Genevessä järjestettiin kaksi kuulemistilaisuutta.

Kolmannet maat ovat katsoneet, että eräitä perinteisiä merkintöjä (B osa) koskeva unionin politiikka on unionin pyrkimystä laajentaa teollis- ja tekijänoikeuksien kauppaan liittyvistä näkökohdista tehdyssä sopimuksessa (TRIPS) määrättyjä teollis- ja tekijänoikeuksia. Niiden mukaan unioni myöntää perinteisille merkinnöille yksinomaisen suojan, joka on maantieteellisille merkinnöille jo myönnetyn suojan kaltainen. Tämä olisi voinut vaarantaa EU:n maantieteellisten merkintöjen suojaamispolitiikan ja lisätä viinien päällysmerkintöjä koskevan unionin politiikan vastaisen paneelimenettelyn käynnistämisriskiä WTO:ssa.

Komissio päätti tehdä asetukseen eräitä muutoksia kolmansien maiden huomautusten perusteella minimoidakseen nykyisen lainsäädännön heikkenemisvaaran. Se loi järjestelmän perinteisten merkintöjen suojaamiseksi sekä sisämarkkinoilla että silloin kun kyseessä ovat tuontiviinit.

Nykyiset edellytykset, jotka koskevat yhteisön perinteisten merkintöjen käyttöä kolmansissa maissa, ovat vastaavat kuin asetuksen (EY) N:o 753/2002 liitteessä III olevan A osan perinteisten merkintöjen käyttöä aiemmin koskeneet edellytykset.

Näihin edellytyksiin kuuluvat asetuksen (EY) N:o 316/2004 [2] 1 artiklan 10 kohdan, jolla muutetaan asetuksen (EY) N:o 753/2002 37 artiklan 1 kohdan e alakohtaa, mukaisesti seuraavat:

a) kolmannen maan on esitettävä komissiolle perusteltu hakemus ja toimitettava perinteisen merkinnän hyväksymistä tukevat tiedot;

b) perinteisen merkinnän on oltava tehty hakemuksen tehneen kolmannen maan virallisella kielellä ja sitä on pitänyt käyttää kyseisellä kielellä vähintään kymmenen vuoden ajan;

c) jos perinteisen merkinnän kieli ei ole virallinen kieli, sen käytöstä on säädettävä kyseessä olevan kolmannen maan lainsäädännössä; tällöin tällaista muun kielistä perinteistä merkintää on pitänyt käyttää keskeytyksettä vähintään 25 vuotta;

d) on noudatettava myös muita samassa asetuksessa säädettyjä, merkintään liittyviä kriteereitä (erityisyys, erottuvuus) ja estettävä harhaanjohtamisen mahdollisuus.

Italialaisten perinteisten merkintöjen osalta on täytettävä useita edellytyksiä, jotta kolmannet maat voivat käyttää niitä yhteisössä. Niinpä jotta "Brunellon" tai "Amaronen" tapaisia perinteisiä merkintöjä voidaan käyttää, italian kielen on oltava kolmannen maan virallinen kieli ja perinteistä merkintää on pitänyt käyttää vähintään kymmenen vuoden ajan, tai italian kielen on oltava tunnustettu toiseksi kieleksi kyseisen kolmannen maan lainsäädännössä ja merkintää on pitänyt käyttää vähintään 25 vuoden ajan. Ilmaisun on niin ikään oltava erityinen ja erottuva, eikä se saa johtaa kuluttajaa harhaan pidettäessä viiniä kaupan yhteisössä. Ilmaisun käytöllä kolmannessa maassa on myös oltava tietty perinne.

Samoin on syytä muistuttaa, että jäsenvaltiot osallistuvat viinin hallintokomiteassa päätöksentekoon silloin kun kolmannen maan hakemuksesta on pyydettävä kyseisen komitean lausuntoa.

---

[1] Komission asetus (EY) N:o 753/2002, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2002, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1493/1999 soveltamista koskevista eräistä yksityiskohtaisista säännöistä tiettyjen viinituotteiden kuvauksen, nimityksen, tarjontamuodon ja suojauksen osalta, EYVL L 118, 4.5.2002.

[2] Komission asetus (EY) N:o 316/2004, annettu 20 päivänä helmikuuta 2004, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1493/1999 soveltamista koskevista eräistä yksityiskohtaisista säännöistä tiettyjen viinituotteiden kuvauksen, nimityksen, tarjontamuodon ja suojauksen osalta annetun asetuksen (EY) N:o 753/2002 muuttamisesta, EUVL L 55, 24.2.2004.

(2004/C 88 E/0237) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0845/04**

esittäjä(t): Giorgio Celli (Verts/ALE) komissiolle

(19. maaliskuuta 2004)

Aihe: "Hoitolaitoksen" rakentaminen Es Salobrarin — Es Trencin kosteikkoalueelle Mallorcalla

Baleaarien itsehallintoalueen hallitus hyväksyi 22. joulukuuta 2003 budjettilain liitteenä olevaan verotuksellisia ja hallinnollisia toimenpiteitä koskevaan lakiin sisältyneen lisämääräyksen, jolla mallorcalaisen Camposin kunnan viranomaisille annetaan lupa rakentaa "hoitolaitos" Es Salobrarin — Es Trencin kosteikkoalueelle. Rakennettava pinta-ala on 70 000 m^2. Määritelmän "hoitolaitos" taakse kätkeytyy todellisuudessa entisen kylpylälaitoksen rakennuspinta-alan laajentaminen loistohotellin rakentamista varten. Rakennuttaja on saksalainen Dieter Steymachec.

Vaikutukset ympäristöön ja maisemaan ovat erittäin rankat. Kosteikko on ympäristöltään hyvin arvokas ja kaikkein ainutlaatuisimpia luontoalueita koko Mallorcan saarella. Pienellä hyvin säilyneellä rannikkoalueella on lähekkäin 17 erilaista luontotyyppiä. Muuttolinnuille, erityisesti jänkäsirriäisille, se on tärkeä pysähdyspaikka ja se on pitkäjalkojen, avosettien, mustajalkatyllien, sardiniankerttujen tai paksujalkojen pesimispaikka. Kosteikko on julistettu luontotyyppidirektiivin 92/43/ETY [1] ja lintudirektiivin 79/409/ETY [2] mukaiseksi erityssuojelualueeksi (N:o 198709) ja yhteisön tärkeänä pitämäksi alueeksi (N:o 200007).

Tietääkö komissio tästä hankkeesta?

Koska kyse ei ole yleisen edun mukaisesta ensisijaisesta hankkeesta, miten Natura 2000 -verkostoon kuuluvalle alueelle voidaan myöntää rakennuslupa?

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä suojellakseen kyseistä kosteikkoa ja hankkeen siirtämiseksi tarvittaessa muulle alueelle?

Voiko komissio ilmoittaa onko hankkeelle myönnetty yhteisön rahoitusta?

(1) EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.
(2) EYVL L 103, 25.4.1979, s. 1.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2004)

Komissio ei ole tietoinen arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemasta hankkeesta eli terveydenhoitoon liittyvän hoitolaitoksen rakentamisesta Es Salobarin — Es Trencin kosteikkoalueelle Mallorcan eteläosaan, mikä voisi johtaa loistohotellin rakentamiseen alueelle.

Komissio on varmistanut, että arvoisan parlamentin jäsenen mainitsema alue on luokiteltu lintujen suojelualueeksi luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2 päivänä huhtikuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY (1) 4 artiklan perusteella.

On myös huomattava, että Espanjan viranomaiset ovat ehdottaneet kyseistä 1 442 hehtaarin suuruista Es trenc — Salobrar de Campos ES0000037 -aluetta yhteisön tärkeänä pitämäksi alueeksi, joka mahdollisesti sisällytetään Natura 2000 -verkostoon luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY (2) perusteella.

Komissio on ottanut yhteyttä Espanjan viranomaisiin kysyäkseen heidän havaintojaan yllä mainittujen direktiivien täytäntöönpanosta kyseisessä asiassa ja selvittääkseen sen, onko kyseisellä hankkeella mahdollisesti merkittävä vaikutus mainittuun alueeseen direktiivin 92/43/ETY kannalta, missä tapauksessa on sovellettava sen 6 artiklassa säädettyä menettelyä.

Perussopimusten valvojana komissio toteuttaa joka tapauksessa tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että asiassa noudatetaan yhteisön lainsäädäntöä.

Lisäksi huomautetaan, että terveydenhuoltoon tehtävät investoinnit jäävät Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR) yhteisrahoituksen ulkopuolelle tavoite 2 -alueilla. Sen sijaan hotelli- ja matkailualan yrityksille voidaan myöntää tukea kyseisestä rahastosta.

(1) EYVL L 103, 25.4.1979.
(2) EYVL L 206, 22.7.1992.

(2004/C 88 E/0238) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0847/04**

esittäjä(t): Monica Frassoni (Verts/ALE) komissiolle

(19. maaliskuuta 2004)

Aihe: Kivennäisvedenottamo Padernello di Paesessa (Treviso)

— Veneton alueen vedenotosta vastaava tekninen lautakunta hyväksyi 8. marraskuuta 2002 asetuksella nro 3123 San Benedetto -yhtiön hakemuksen kivennäisvesilähteen etsimiseksi Padernello-nimisen veden tuotantoa varten.

— Veneton alueen viranomaisten myöntämä lupa koski vain veden etsintää, ei sen pullottamista, sen voimassaoloaika oli yksi vuosi ja se voidaan uusia ainoastaan vuodeksi edellyttäen, että yhtiö esittää ympäristövaikutustutkimuksen.

— Aluehallituksen geologia- ja vesiosasto jatkoi 15. lokakuuta 2003 asetuksella nro 263 luvan voimassaoloa vuodella.

— Tähän vedenottoon — joka ei vielä ole edes alkanut täydellä teholla — liittyvät ongelmat ovat jo köyhdyttäneet pohjavesikerrostumia, jotka ovat koko Sile-joen luonnonpuiston olemassaolon edellytys, haitanneet lähiympäristön asukkaita, ja aiheuttaneet sen, että jo ennestään ruuhkaiselle Postumian tielle on siirtynyt noin 200 kuorma-auton päivittäinen liikenne.

— San Benedetto on jo rakentanut pohjavesialueelle 175 000 neliömetrin alalle 2 625 000 kuutiometriä uusia maanpäällisiä rakennuksia ja vielä 450 000 kuutiometriä maanalaista tilaa ja on toimittanut Paesen kunnalle jo uuden rakennuslupahakemuksen.

— Vaikka Veneton alueen myöntämä lupa ja sen uusiminen koskevat vain maaperäkerrosten tutkimista, San Benedetto on useita kertoja ilmoittanut, että vuoden 2004 maaliskuusta lähtien se aloittaa lähdeveden pullottamisen. Paesen kunnanjohtajalle toimitetun rakennuslupahakemuksen teknisessä osassa yhtiö ilmoittaa, että kun vedenotto saadaan toden teolla käyntiin, vuotuinen tuotanto on 2 500 miljoonaa litraa, joka on kaksi kertaa enemmän kuin Veneton alueen viranomaisille toimitetussa etsintälupahakemuksessa.

— Tällainen pääoman ja resurssien investoiminen tuskin liittyy vuoden kestävään etsintälupaan, joka voidaan uusia kerran.

— Vedenotto vaikuttaa Sile-joen luonnonpuiston lähellä sijaitsevalla yhteisön tärkeänä pitämään alueeseen IT3240011, joka turmeltuisi peruuttamattomasti suunnitellun toiminnan seurauksena, kuten koko ympäröivä seutu.

— Ovatko Veneton alueen myöntämät luvat ja San Benedetton jo käynnistämä sekä suunnittelema vedenotto yhteisön ympäristölainsäädännön, mukaan lukien pohjavesien suojelua ja ympäristövaikutusarvioita koskevien säädösten mukaisia?

— Mihin kiireellisiin toimiin se aikoo ryhtyä yhteisön tärkeänä pitämän alueen IT3240011 suojelemiseksi?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(22. huhtikuuta 2004)

Alle 10 miljoonan kuutiometrin pohjavedenottoon sovelletaan tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27. kesäkuuta 1985 ([1]) annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY (YVA-direktiivi), sellaisena kuin se on muutettuna 3. maaliskuuta 1997 annetulla neuvoston direktiivillä 97/11/EY, liitettä II ([2]). YVA-direktiivin mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava, että ennen luvan myöntämistä arvioidaan ympäristövaikutukset, jos hankkeilla etenkin laatunsa, kokonsa tai sijaintinsa vuoksi todennäköisesti on merkittäviä ympäristövaikutuksia. Komission saamista tiedoista ei selviä, onko San Benedetto -yhtiölle annettu rakennuslupa nostaa vuosittain 2500 miljoonaa litraa vettä. Tiedoista selviää kuitenkin, että kyseinen alue on myöntänyt luvan pohjaveden etsintään. Jos yhtiö todella hakee lupaa pohjavedenottoon, Italian viranomaisten on määritettävä tapauskohtaisesti tai tiettyjä kynnysarvoja tai muita kriteereitä soveltamalla, onko hankkeesta tehtävä siihen liittyvien todennäköisten merkittävien ympäristövaikutusten vuoksi arviointi direktiivin liitteessä III mainittujen valintaperusteiden mukaisesti.

Luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21. toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY ([3]) 6 artiklan 3 ja 4 kohdassa määritetään, miten on meneteltävä ennen luvan myöntämistä suunnitelmille tai hankkeille, joilla on todennäköisesti merkittäviä vaikutuksia Natura 2000 -alueeseen. Tämänkaltaiset suunnitelmat tai hankkeet on erityisesti arvioitava sen kannalta, miten ne vaikuttavat alueen luonnonsuojeluun. Italian viranomaiset ovat vastuussa sen arvioimisesta, voiko

hankkeella olla merkittäviä vaikutuksia yhteisön tärkeänä pitämäksi ehdotettuun alueeseen "Sile: sorgenti, paludi di Morgano e S.Cristina". Jos merkittäviä vaikutuksia havaitaan olevan, Italian viranomaisten noudatettava ennen luvan myöntämistä direktiivissä määritettyä menettelyä.

Arvoisa parlamentin jäsen ei ole toimittanut konkreettista tietoa Natura 2000 -alueelle koituvista ympäristövahingoista, joten komissio ei pysty toteamaan, onko yhteisön lainsäädäntöä mahdollisesti rikottu. Jos parlamentin jäsen voi toimittaa tarkempaa tietoa, jonka perusteella komissio voi arvioida asiaa suhteessa edellä mainittuun direktiiviin, komissio voi alkaa tutkia asiaa.

(1) EYVL L 175, 5.7.1985.
(2) EYVL L 73, 14.3.1997.
(3) EYVL L 206, 22.7.1992.

(2004/C 88 E/0239) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-0850/04**

esittäjä(t): Salvador Jové Peres (GUE/NGL) komissiolle

(11. maaliskuuta 2004)

Aihe: Jalostettuja tomaatteja koskevien lisäkiintiöiden sääntöjenvastaisen myöntämisen oikaiseminen

Komission päätöksessä 2004/136/EY (1), annettu 4. helmikuuta 2004, määrätään 8,7 miljoonan euron oikaisusta lisäkiintiöiden sääntöjenvastaisen myöntämisen (tuki tomaattien jalostukseen) ja lopputuotteiden laatutarkastusten puutteiden vuoksi.

Millaisista puutteista lopputuotteiden laatutarkastuksessa on kyse? Mistä satovuosista on kyse?

Lisäkiintiöiden sääntöjenvastaisesta myöntämisestä tomaattien jalostuksessa kysyn seuraavaa: Mitkä sääntöjenvastaisuudet ovat syynä oikaisuihin? Minkä satovuosien aikana sääntöjenvastaisuudet ovat tapahtuneet? Kuinka paljon lisäkiintiöitä myönnettiin sääntöjenvastaisesti kunkin satovuoden aikana? Kuinka moni yritys on saanut etua lisäkiintiöiden myöntämisestä sääntöjenvastaisesti kunkin satovuoden aikana, joita oikaisut koskevat? Kuinka moni yritys oli kelpoinen saamaan etua lisäkiintiöistä kunkin satovuoden aikana, joita oikaisu koskee?

(1) EUVL L 40, 12.2.2004, s. 31.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(2. huhtikuuta 2004)

Komissio on lähettänyt suoraan arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin pääsihteeristöön otteen yhteenvetokertomuksesta, jossa selvitetään kaikki rahoitusoikaisumenettelyn käynnistämiseen johtaneet syyt. Rahoitusoikaisumenettelyä, joka koskee tomaattien jalostamista Espanjassa, selvitetään myös päätöksessä 2004/136/EY (1).

Lisäksi komissio ilmoittaa arvoisalle jäsenelle seuraavat tiedot:

— Satovuodet, joita oikaisu koskee, ovat 1997/1998 (kyseistä satovuotta koskeva summa on määrältään vähäinen, sillä se koskee vain lopputuotteiden laadunvalvontaa koskevaa oikaisua), 1988/1999, 1999/2000 ja 2000/2001;

— Myönnettyjen lisäkiintiöiden määrät ovat seuraavat: 35 027 tonnia (1998/1999), 14 341 tonnia (1999/2000) ja 21 224 tonnia (2000/2001).

Periaatteessa kaikki yritykset, jotka olivat ostaneet raaka-aineita vähimmäishinnalla satovuoden alussa määriteltyjä kiintiömääriä enemmän, saivat etua lisäkiintiöistä.

Periaatteessa kaikki yritykset, jotka olivat ilmoittaneet haluavansa solmia lisämääriä koskevia sopimuksia, ovat voineet saada etua lisäkiintiöistä.

(1) Komission päätös 2004/136/EY, tehty 4 päivänä helmikuuta 2004, Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä yhteisörahoituksen ulkopuolelle.

(2004/C 88 E/0240) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0864/04**

esittäjä(t): Nelly Maes (Verts/ALE) komissiolle

(22. maaliskuuta 2004)

Aihe: Kielellinen monimuotoisuus

Viitaten 23. syyskuuta 2003 päivättyyn kysymykseeni E-2825/03 (1) ja komission jäsenen Viviane Redingin siihen komission puolesta antamaan vastaukseen, haluaisin vielä esittää samaan aiheeseen liittyvän lisäkysymyksen.

Vähemmistökielten suojeleminen on Kööpenhaminan liittymiskriteereiden mukaan asianmukaisen vähemmistöpolitiikan osatekijä. Eikö tämä pidä enää paikkansa liittymisen jälkeen? Miten Euroopan unioni ja Euroopan komissio aikovat huolehtia konkreettisesti kyseisestä suojelemisesta?

(1) EUVL C 65 E, 13.3.2004, s. 225.

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2004)

Liittymässä olevista valtioista tulee 1. toukokuuta 2004 Euroopan unionin täysivaltaisia jäseniä. Tämän vuoksi niiden suhteen ei siis enää sovelleta Kööpenhaminassa vahvistettuja liittymisperusteita, vaan unionin toimintaa koskevia yleisiä sääntöjä.

Kuten Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklassa määritellään, unioni perustuu jäsenvaltioille yhteisiin vapauden, kansanvallan, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamisen periaatteisiin. Mikäli näitä periaatteita rikotaan vakavasti ja jatkuvasti, komissio tai jäsenvaltioiden yksi kolmasosa voi saattaa asian valtion- tai hallitusten päämiesten kokoonpanossa kokoontuvan neuvoston käsiteltäväksi.

Nämä oikeudet on vahvistettu Euroopan unionin perusoikeuskirjassa. Sen 21 artiklan 1 kohdassa kielletään syrjintä, joka perustuu muun muassa sukupuoleen, etniseen alkuperään, kieleen, uskontoon tai kansalliseen vähemmistöön kuulumiseen, ja 22 artiklassa edellytetään, että unioni kunnioittaa kulttuurista, uskonnollista ja kielellistä monimuotoisuutta.

(2004/C 88 E/0241) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0868/04**

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(22. maaliskuuta 2004)

Aihe: Suuret kotitaloudet

Äskettäin julkaistussa komission raportissa kevään Eurooppa-neuvostolle "Lissabonin strategian edistyminen — uudistuksia laajentuneen unionin tueksi" (1) todetaan (kohdassa 2.4.1. Sosiaalisen yhteenkuuluvuuden vahvistaminen), että "… köyhyyden ilmiö kytkeytyy varsin tiiviisti työttömyyteen, sillä köyhyysriskin piiriin kuuluu 38 prosenttia työttömistä. Riski kohdistuu myös monilapsisiin perheisiin, yksin eläviin iäkkäisiin naisiin sekä yksinhuoltajaperheisiin (joista 71 prosentissa huoltaja on nainen)".

Eurooppa-neuvosto on päättäväisesti pyrkinyt köyhyyden vähentämiseen vuoteen 2010 mennessä. Komissio on useaan otteeseen vedonnut sosiaalisen osallisuuden edistämistä koskevien kansallisten strategioiden käyttöönottamisen puolesta (ks. Yhteinen raportti sosiaalisesta osallisuudesta — yhteenveto sosiaalista osallisuutta koskevien kansallisten toimintasuunnitelmien (2003—2005) tarkastelun tuloksista [2], jossa todetaan muun muassa, että "suuret kotitaloudet, joissa on vähintään kolme huollettavaa lasta, ovat erityisen alttiita tuloköyhyysriskille. Riski on suurin Irlannissa, Italiassa, Espanjassa ja Portugalissa (34—49 prosenttia, kun EU:n keskiarvo on 27 prosenttia)").

— Ottaen huomioon, että erityisesti suuret kotitaloudet ovat usein muita heikommassa asemassa ja alttiita köyhyysriskille, mitä konkreettisia toimia komissio on ehdottanut jäsenvaltioille tämän erityistä köyhyysvaaraa koskevan ongelman ratkaisemiseksi ja sen varmistamiseksi, että kaikki osapuolet panevat Lissabonin strategian täysimääräisesti täytäntöön? Katsooko komissio, että tämän erityisen köyhyysilmiön syntyyn ovat myötävaikuttaneet harjoitettu sosiaalipolitiikka sekä sellaiset usein yhden tai kahden hengen talouksille suunnatut veropoliittiset toimet, jotka objektiivisesti katsoen ovat perheitä syrjiviä ja sitä epäedullisempia mitä useampia jäseniä perheessä on?

— Aikooko komissio teettää asianomaisilla yksiköillään tutkimuksen tästä aiheesta ja pyytää niitä esittämään ehdotuksia tehokkaampien ratkaisumallien löytämiseksi ottaen huomioon parhaiden käytäntöjen edistämisen merkityksen? Pitääkö komissio aiheellisena ottaa käyttöön avoimeen koordinointimenetelmään perustuvia yhteisön laajuisia toimia?

[1] KOM(2004) 29 lopullinen/2.
[2] KOM(2003) 773.

Stavros Dimasin komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2004)

Komissio on arvoisan parlamentin jäsenen kanssa yhtä mieltä siitä, että suurperheet ovat erityisen alttiita kärsimään köyhyydestä. Suur- ja yksinhuoltajaperheiden kohdalla on lisäksi todennäköisintä, että köyhyys ja sosiaalinen syrjäytyminen siirtyy myös lasten elämään. Verohelpotusjärjestelmät ovat tärkeitä tilanteen korjaamisessa, mutta niiden vaikutukset suurperheisiin vaihtelevat huomattavasti sen mukaan, millainen painotus näille perheille annetaan rahamääräisiä etuuksia, tukia ja verohelpotuksia myönnettäessä. Nizzassa hyväksytyissä yhteisissä tavoitteissa kehotetaan jäsenvaltioita toteuttamaan toimenpiteitä perheitä koskevan yhteisvastuun säilyttämiseksi sen kaikissa muodoissa sekä torjumaan lasten sosiaalista syrjäytymistä. Tämän perusteella komissio ja neuvosto ovat sosiaalista osallisuutta koskevassa yhteisessä raportissa hiljattain suositelleet, että jäsenvaltiot asettavat seuraavien kahden vuoden aikana politiikassaan etusijalle lasten köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen poistamisen.

Tätä tarkoitusta varten voidaan tarvita monenlaisia keinoja, joita ovat esimerkiksi seuraavat: hyvien työpaikkojen saannin turvaaminen; perheellisten matalapalkkaisten työntekijöiden nettotulojen parantaminen verotuksen, sosiaaliturvajärjestelmien tai minimipalkkalainsäädännön avulla; lapsiperheille suunnatun tulotuen lisääminen; lastenhoitojärjestelyjen edullisuuden, laadun ja saatavuuden parantaminen; kunnollisen asunnon ja asumiseen liittyvien peruspalvelujen (kuten sähkön, veden ja lämmityksen) saannin turvaaminen kaikille.

Komissio ei kuitenkaan pidä asianmukaisena yhteisön laajuisten toimenpiteiden ottamista käyttöön avoimen koordinointijärjestelmän kautta, sillä komissiolla ei ole oikeudellista toimivaltaa sellaiseen. Kyseisillä keskeisillä politiikanaloilla toimivalta on jäsenvaltioilla.

Komissio on edistänyt, ja aikoo jatkossakin edistää, aktiivisesti kokemusten ja parhaiden käytänteiden kansainvälistä vaihtoa tällä alalla seuraavien toimien avulla:

— Komissio kannustaa lapsiin ja köyhyyteen liittyvien parhaiden käytänteiden vaihtoa. Välineitä ovat kansainvälinen vaihto-ohjelma, jota tuetaan sosiaalista osallisuutta koskevan yhteisön toimintaohjelman kautta, ja tuki lasten köyhyyttä käsittelevälle eurooppalaiselle verkolle.

— Komissio on käynnistänyt tutkimuksen, jossa vertaillaan keinoja lasten köyhyyden poistamiseksi. Tutkimusta tekee Dortmundin yliopisto, ja loppuraportti on saatavilla piakkoin.

— Komissio rahoittaa sosiaalista tilannetta, väestöä ja perhettä koskevaa eurooppalaista seurantajärjestelmää, jossa seurataan demografisia, sosioekonomisia ja poliittisia suuntauksia koko unionissa erityisesti perheeseen liittyvien kysymysten ja niiden poliittisten vaikutusten osalta.

— Komissio kehittää tutkimusohjelmaa ja tekee analyysejä, jotka liittyvät sosiaalisiin suuntauksiin ja väestöön, ja myös perhe- ja köyhyyskysymyksiin. Aiheesta julkaistaan vuosittainen raportti "Sosiaalinen tilanne Euroopan unionissa".

(2004/C 88 E/0242) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0876/04**

esittäjä(t): Struan Stevenson (PPE-DE) komissiolle

(22. maaliskuuta 2004)

Aihe: Laiton kalastus Azorien ympäristön vesillä

Portugalin viranomaiset ovat julkistaneet tiedon, että tammi- ja helmikuussa 2004 Azorien ympäristön vesillä kalasti 63 alusta. Niistä 20 kalasti 100 mailin rajan sisäpuolella.

Portugalin tiedotusvälineet ovat väittäneet, että komission kanta asiassa on, että se pitää laillisena tällaista kalastusta, joka olisi komission oikeudellisen yksikön lausunnon mukaista.

Asetuksen (EY) N:o 1954/2003 15 artiklassa säädetään kuitenkin selvästi, että vanha järjestelmä, jolla suojellaan Azorien vesiä, lakkaa vasta 1. elokuuta 2004 jälkeen tai kun hyväksytään kalastusponnistuksia koskevia uusia säädöksiä.

Ottaako komissio täyden vastuun nykyisestä tilanteesta, jossa Azorien ympäristön vesillä kalastus on kontrolloimatonta ja rajoittamatonta?

Jos ottaa, mitä komissio aikoo tehdä?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(26. huhtikuuta 2004)

Komissio on ilmaissut kantansa asetuksen (EY) N:o 1954/2003 ([1]) soveltamisesta. Kanta annettiin jäsenvaltioille tiedoksi neuvoston kalastustyöryhmän 19. helmikuuta 2004 pidetyssä kokouksessa toimitetussa muistiossa.

Kyseisen asiakirjan sekä edellä mainitun asetuksen asiaa koskevien säännösten perusteella muut yhteisön kalastusalukset kuin Portugalin alukset voivat laillisesti harjoittaa kalastustoimintaa Azoreja ympäröivällä 100 ja 200 meripeninkulman välisellä vyöhykkeellä.

Komission tietoon ei ole tullut, että mainitulla vesialueella harjoitettaisiin kontrolloimatonta tai laitonta kalastustoimintaa. Jos yhteisön lainsäädäntöä ei noudateta, kansallisten viranomaisten (hallinto- tai oikeusviranomaisten) velvollisuutena on toteuttaa tarvittavat toimenpiteet yhteisön sääntöjen moitteettoman soveltamisen varmistamiseksi. Komissio voi lisäksi aloittaa EY:n perustamissopimuksen 226 artiklassa määrätyn menettelyn soveltamisen, jos jäsenvaltio ei noudata yhteisön lainsäädäntöä.

Komissio pyrkii kuitenkin siihen, että kyseisellä alueella harjoitettu toiminta tapahtuu kaikkien asianomaisten osapuolten kannalta tyydyttävissä ja hyväksyttävissä olosuhteissa.

([1]) Neuvoston asetus (EY) N:o 1954/2003, annettu 4 päivänä marraskuuta 2003, tiettyjä yhteisön kalastusalueita ja kalavaroja koskevan pyyntiponnistuksen hallinnoinnista, asetuksen (ETY) N:o 2847/93 muuttamisesta sekä asetusten (EY) N:o 685/95 ja (EY) N:o 2027/95 kumoamisesta, EUVL L 289, 7.11.2003.

(2004/C 88 E/0243) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0881/04**

esittäjä(t): Ilda Figueiredo (GUE/NGL) komissiolle

(22. maaliskuuta 2004)

Aihe: Jätteidenpolttolaitoksen rakentamishanke Portugalin keskiosassa

Portugalilainen ympäristönsuojelujärjestö Quercus on toimittanut lokakuussa 2003 Euroopan komissiolle yksityiskohtaisen selonteon havaitsemistaan pakkausten käsittelyä ja uudelleenkäyttöä koskevista pahimmista ongelmista Portugalissa.

Quercus vastustaa muun muassa ERSUC:n (Empresa de Resíduos Sólidos Urbanos do Centro) aikomusta rakentaa jätteidenpolttolaitos, jossa poltettaisiin yli 90 prosenttia Keski-Portugalin kiinteistä yhdyskuntajätteistä, koska se pitää kyseistä ratkaisua kaikkein saastuttavimpana, tehottomimpana ja kalleimpana vaihtoehtona.

1. Miten komissio suhtautuu pakkausten käsittelyä ja uudelleenkäyttöä Portugalissa koskevaan Quercus-järjestön selontekoon?

2. Tunteeko komissio ERSUC-yhtiön laatiman selvityksen jätteidenpolttolaitoksen rakentamisesta Keski-Portugaliin? Mikä on komission kanta tähän ehdotukseen?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2004)

1. Komissio tutkii parhaillaan parlamentin jäsenen mainitsemassa raportissa esitettyjä tietoja. Portugali ei kuitenkaan ole vielä toimittanut komissiolle vuotta 2002 koskevia virallisia tietoja pakkausten kierrättämisestä. Komission päätöksessä 97/138/EY ([1]) säädetään, että nämä tiedot on toimitettava komissiolle viimeistään 30. kesäkuuta 2004.

Quercusin toimittamat kierrätettyjä pakkausjätteitä koskevat vuoden 2002 tiedot eroavat merkittävästi vuosia 1998–2001 koskevista virallisista tiedoista. Portugalin toimittamien vuotta 2001 koskevien virallisten tietojen perusteella pakkausjätettä on kierrätetty 484 225 tonnia, kun taas Quercusin tietojen perusteella määrä on ainoastaan 193 502 tonnia. Vastaavasti virallisten tietojen mukaan kierrätysaste oli 38 % vuonna 2001, mutta Quercusin ilmoituksen mukainen vastaava prosenttiluku oli ainoastaan 15 % vuonna 2002. Quercusin raportissa ei selitetä mitenkään tätä eroa, joka ei kuitenkaan voi johtua pelkästään siitä, että kysymyksessä on eri vuosi.

Edellä mainitut tiedot liittyvät kierrätykseen, mutta direktiivin 94/62/EY ([2]) (sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2004/12/EY ([3])) mukaan ainoa Portugalille vuodeksi 2001 asetettu tavoite oli, että 25 % pakkausjätteistä hyödynnetään tai poltetaan energia talteenottaen jätteenpolttolaitoksissa. Portugalin toimittamien tietojen mukaan tähän kategoriaan kuuluu vuonna 2001 yhteensä 667 916 tonnia pakkauksia, minkä perusteella pakkauksista on hyödynnetty tai poltettu energia talteen ottaen jätteenpolttolaitoksissa 52 %. Näin ollen komissiolla ei ole käytettävissään riittäviä tietoja, joiden perusteella se voisi epäillä, ettei Portugali ole saavuttanut sille vuodeksi asetettua tavoitetta. Komissio aikoo kuitenkin tarkistaa vuotta 2002 koskevat viralliset tiedot ja muut sille myöhemmin toimitettavat asiaan liittyvät tiedot.

Quercusin raportissa tuodaan esille myös muita seikkoja, kuten esimerkiksi avoimuus, Ponto Verde (vihreä piste) -maksut, supermarketit, uudelleenkäyttö, teollisuuspakkaukset, lääkepakkaukset, tiettyjen yritysten tai pakkaustyyppien muita suotuisampi kohtelu ja tilanne Azoreilla. Nämä seikat kuuluvat kuitenkin kansallisten viranomaisten toimivaltaan, eikä komissiolla ole toistaiseksi tiedossaan mitään sellaisia seikkoja, jotka osoittaisivat, että pakkauksista ja pakkausjätteistä annettua direktiiviä tai muuta yhteisön lainsäädäntöä on rikottu.

2. Asiasta vastaavalla komission yksiköllä ei ole käytettävissään ERSUC-tutkimusta, joka koskee polttolaitoksen rakentamista Keski-Portugaliin. Komissio on kuitenkin tutustunut Internetissä saatavilla oleviin tietoihin. Jäsenvaltioilla on vapaus järjestää jätehuolto omalla tavallaan, kunhan jätteitä koskevaa yhteisön lainsäädäntöä noudatetaan. Tämä koskee erityisesti kaatopaikoille sijoitettavan biohajoavan jätteen vähentämistavoitteita. Portugal on ilmoittanut uuden jätteenpolttolaitoksen rakentamisesta Litoral Centron alueelle osana kansallista strategiaa, joka koskee kaatopaikoille sijoitettavan biohajoavan jätteen vähentä-

mistä. Lisäksi on syytä mainita, että lupien myöntäminen kuuluu kansallisille viranomaisille, eikä niistä tarvitse ilmoittaa komissiolle. Jollei komissiolle toimiteta päinvastaisia tietoja, se ei katso voivansa päätellä, ettei Portugali noudata yhteisön jätelainsäädäntöä.

(1) Komission päätös 97/138/EY, tehty 3 päivänä helmikuuta 1997, tietokantajärjestelmään liittyvien taulukoiden vahvistamisesta pakkauksista ja pakkausjätteistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/62/EY mukaisesti, EYVL L 52, 22.2.1997.
(2) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/62/EY, annettu 20 päivänä joulukuuta 1994, pakkauksista ja pakkausjätteistä, EYVL L 365, 31.12.1994.
(3) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/12/EY, annettu 11 päivänä helmikuuta 2004, EUVL L 47, 18.2.2004.

(2004/C 88 E/0244) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-0902/04**

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle

(19. maaliskuuta 2004)

Aihe: Kyproksen ongelman ratkaisemisesta käytävät keskustelut

Neuvosto ilmaisi 23. helmikuuta 2004 pitämässään kokouksessa tyytyväisyytensä Euroopan komission valmiuteen toimia tukijan tehtävässä, mille monissa Eurooppa-neuvoston kokouksissa on annettu tunnustusta, ja tarjota Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerin pyytämää apua.

Ottaen huomioon tämän roolin, jossa YK:n pääsihteeri on pyytänyt Euroopan komissiota toimimaan, kysyn komissiolta: Voiko se tähän asti käytyjen neuvottelujen pohjalta vakuuttaa, että tarve panna yhteisön säännöstö täytäntöön koko saarella otetaan huomioon, samoin myös tarve luoda toimintakykyinen valtio, joka kykenee täyttämään Euroopan unionin jäsenyyden sille asettamat vaatimukset?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(20. huhtikuuta 2004)

Komissio voi vahvistaa, että Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerille toimitetussa kokonaisvaltaisessa ratkaisuehdotuksessa otetaan huomioon tarve panna täytäntöön yhteisön säännöstö koko saarella. Yksi Yhdistyneiden Kansakuntien (YK) alakomitea käsittelee ainoastaan tulevien liittovaltion lakien ja Kyproksen perustuslakien yhdenmukaistamista yhteisön lainsäädännön kanssa. Tämän alakomitean kokousten puheenjohtajana toimivat YK:n asiantuntijat, joilla on EU-tausta. Nämä asiantuntijat ottavat myös huomioon yhdistyneen Kyproksen kyvyn täyttää EU-lainsäädännön sille asettamat velvoitteet ja osallistua täysimääräisesti EU:n toimintaan.

(2004/C 88 E/0245) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0904/04**

esittäjä(t): Richard Corbett (PSE) komissiolle

(24. maaliskuuta 2004)

Aihe: Mercedes-Benz-autojen takuut

Onko komissio tietoinen, että Mercedes-Benz antaa kaikille Isosta-Britanniasta ostetuille autoille kolmen vuoden valmistustakuun mutta Manner-Euroopasta ostetuille autoille vain kahden vuoden takuun?

Voidaan ajatella, että näin pyritään estämään Ison-Britannian kansalaisia ostamasta autoja muista EU:n jäsenvaltioista. Onko komission mielestä kyseessä vapaan kaupankäynnin este koko Euroopan unionissa?

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(22. huhtikuuta 2004)

Komissio on tietoinen siitä, että Mercedes-Benzille ja muutamille muille automerkeille myönnetään kolmen vuoden takuu Yhdistyneessä kuningaskunnassa, mutta ainoastaan kahden vuoden takuu muissa jäsenvaltioissa.

Komissio katsoo, että Mercedes-Benz-henkilöautojen takuun pituus riippuu täysin DaimlerChryslerin markkinointistrategiasta Euroopassa. Mikäli kyseinen takuu täyttää moottoriajoneuvoalaa koskevan komission asetuksen (EY) N:o 1400/2002 ([1]) vaatimukset (esimerkiksi kuluttajan oikeus teettää takuukorjauksia missä tahansa autonvalmistajan verkkoon kuuluvassa korjaamossa EU:n alueella), komissio ei pidä pidennettyä takuuaikaa kilpailua rajoittavana käytänteenä, joka haittaisi kaupankäyntiä Euroopan unionissa.

Pidennetty takuu on alennusten tapaan hyvä myynninedistämiskeino, mutta se ei estä kuluttajaa ostamasta autoa Yhdistyneen kuningaskunnan ulkopuolelta, jos hän arvelee tekevänsä paremmat kaupat ulkomailla.

([1]) Komission asetus (EY) N:o 1400/2002, annettu 31 päivänä heinäkuuta 2002, perustamissopimuksen 81 artiklan 3 kohdan soveltamisesta vertikaalisten sopimusten ja yhdenmukaistettujen menettelytapojen ryhmiin moottoriajoneuvoalalla, EYVL L 203, 1.8.2002.

(2004/C 88 E/0246) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0905/04**

esittäjä(t): Richard Corbett (PSE) komissiolle

(24. maaliskuuta 2004)

Aihe: Pyöräilykypärät

Onko komissio tietoinen, että Euroopan pyöräilyliitto vastustaa lainsäädäntöä, jonka mukaan kaikkien pyöräilijöiden olisi käytettävä kypärää? Onko komissio tietoinen myös liiton mainitsemista tutkimuksista, joista käy ilmi, että kypärän käytön pakollisuus ei vähennä pyöräilijöiden onnettomuuksia?

Onko komissio valmis tutkimaan asiaa ja harkitsemaan tarvittaessa uudelleen tällaisen lainsäädännön tarpeellisuutta?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2004)

Komissio on tietoinen Euroopan pyöräilyliiton kypärän käyttöä koskevasta kannasta ja myös arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemasta tutkimuksesta.

Komissio ei ole toistaiseksi ottanut kantaa siihen, onko yhteisössä tarvetta pyöräilijöiden kypäränkäyttöä koskevalle lainsäädännölle. Vuonna 2003 hyväksytyssä kolmannessa tieliikenneturvallisuuden eurooppalaisessa toimintaohjelmassa ([1]), jota komissio käyttää viitekehyksenään vuoteen 2010 asti, todetaan, että komissio aikoo tehdä tilastoselvityksen pyöräilijöiden kypäränkäytöstä Euroopan unionissa ja sen tehokkuudesta kallovammojen riskin vähentämisessä etenkin 10–14-vuotiailla, jotka ovat suurin riskiryhmä. Tarkoitus on selvittää myös kypäränkäytön myönteisiä tai kielteisiä vaikutuksia polkupyöräilyyn sekä tarvittaessa koko EU:n tasolla toteutettavia toimenpiteitä. Koska tämä selvitys ei kuulu ensisijaisiin toimiin, se käynnistyy vasta vuonna 2005.

([1]) ”Tieliikenteen kuolonuhrien määrän puolittaminen Euroopan unionissa vuoteen 2010 mennessä: yhteinen vastuu” – komission tiedonanto KOM(2003) 311 lopullinen.

(2004/C 88 E/0247) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0908/04**

esittäjä(t): Paolo Bartolozzi (PPE-DE) komissiolle

(24. maaliskuuta 2004)

Aihe: Yleishyödylliset palvelut

Komissio on julkaissut vihreän kirjan yleishyödyllisistä palveluista [1], josta Euroopan parlamentti antoi päätöslauselman 14. tammikuuta 2004.

Komissio katsoi vihreässä kirjassa, että terveydenhuolto kuuluu muihin kuin taloudellisiin yleishyödyllisiin palveluihin ja määritteli lisäksi taloudellisten ja muiden kuin taloudellisten palveluiden välisen eron perustavanlaatuiseksi, sillä niitä koskevat eri säännöt perussopimuksissa.

On selvää, että "… muiden kuin taloudellisten yleishyödyllisten palvelujen", kuten terveydenhuollon tai sosiaalipalveluiden, "tulevaisuus nostaa esiin kysymyksiä Euroopan tasolla" samoin kuin eurooppalaisen yhteiskuntamallin sisältökin.

Tähän liittyen on huomattava, että

— eettiset ja sosiaaliset arvot erottavat terveydenhuoltoalan muista, sillä oikeus terveyden suojeluun on subjektiivinen ja luovuttamaton oikeus, mikä ei kuitenkaan tarkoita, että siihen tarkoitetut palvelut olisivat luonteeltaan muita kuin taloudellisia organisoinnin ja hallinnon näkökulmasta;

— "taloudellisia ja muita kuin taloudellisia palveluja voi esiintyä yhtä aikaan samalla alalla" ja lisäksi "jako taloudellisiin ja muihin kuin taloudellisiin toimintoihin on ollut dynaaminen ja kehittyvä";

— useissa jäsenvaltioissa toteutetuissa uudistuksissa yhteisenä tavoitteena on ollut turvata hyvinvointivaltion periaatteet "yhteiskunnan tekemänä valintana" ottamalla käyttöön kilpailullisia elementtejä julkisten ja yksityisten palveluntarjoajien välille, jolloin kansalaisilla on täysi valinnanvapaus.

Edellä mainituista syistä terveydenhuollon lukeminen muuksi kuin taloudelliseksi yleishyödylliseksi palveluksi, ja sellaiseksi, johon "ei sovelleta erityisiä yhteisön sääntöjä eikä myöskään perustamissopimuksen sisämarkkinasääntöjä" on rajoittavaa.

— Miksi terveydenhuoltoa ei ole luettu taloudelliseksi yleishyödylliseksi palveluksi, ottaen huomioon, että myös niihin sovelletaan kansalaisten turvallisuuden takaavia velvoitteita kuten yleispalvelu, jatkuvuus, palvelun laatu, kohtuuhintaisuus sekä käyttäjien ja kuluttajien suoja?

— Jos terveydenhuolto jätetään sisämarkkinoiden ulkopuolelle, eikö silloin vaarana ole, että hylätään monien jäsenvaltioiden vahvistama tavoite markkinoiden tehokkuudesta saatavien etujen hyödyntämisestä unohtamatta sosiaalista oikeudenmukaisuutta, josta huolehtii valtio ohjaamalla, valvomalla ja ottamalla vastuuta?

— Millä perusteella terveydenhuolto on jätetty komission tiedonannossa "Palvelujen sisämarkkinastrategia" annettujen suuntaviivojen ulkopuolelle? Eikö terveydenhuollon tunnustaminen taloudelliseksi yleishyödylliseksi palveluksi siten, että kilpailua edistämällä parannetaan palvelun laatua, auttaisi saavuttamaan yhteisön tavoitteen, joka on terveyden suojelun korkea taso?

[1] KOM(2003) 270.

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2004)

Julkisia tavoitteita täyttävät terveydenhuoltojärjestelmät ovat periaatteessa yleishyödyllisiä palveluja, olivatpa kyseessä taloudelliset tai muut kuin taloudelliset palvelut. On kuitenkin jäsenvaltioiden asia määrittää asianomaiset julkisen palvelun velvoitteet osana yleisesti vastuullaan olevaa terveyden- ja sairaanhoidon järjestämistä. Koska terveydenhuoltosektori on organisoitu eri tavoin eri maissa, myös

oikeudellinen asema yhteisön lainsäädäntöön ja yleishyödyllisiä palveluja koskeviin säännöksiin nähden vaihtelee. Tässä yhteydessä on syytä tehdä ero terveydenhuoltopalvelujen tarjoamisen ja niiden rahoittamiseksi luotujen järjestelmien välillä. Korvausta vastaan tarjotut terveydenhuoltopalvelut ovat EY:n perustamissopimuksessa tarkoitettua taloudellista toimintaa riippumatta siitä miten ne rahoitetaan (ks. asia C-158/96, Kohll ja asia C-157/99, Smits-Peerbooms). Toisaalta yhteisvastuuseen perustuvat, voittoa tuottamattomat sosiaaliturvarahastot eivät ole EY:n perustamissopimuksen kilpailusäännöissä tarkoitettuja yrityksiä (ks. yhdistetyt asiat C-159/91 ja C-160/91, Poucet-Pistre ja uudemmat yhdistetyt asiat C-264/01, C-306/01, C-354/01 ja C-355/01, AOK Bundesverband, tuomio 16.3.2004). Se, miten erilaiset kansalliset terveydenhuoltojärjestelmät sopivat näihin luokkiin, riippuu kuitenkin niiden organisaatiosta ja asemasta.

Kaikkia unionin alueen terveydenhuoltojärjestelmiä yhdistävät niiden monimuotoisuudesta huolimatta kuitenkin yhteiset arvot, joita ovat palvelujen saatavuus, laatu ja taloudellinen kestävyys. Lisäksi Euroopan laajuisen liikkuvuuden ja yhteistyön tuomat edut ovat potilaiden, palveluntarjoajien ja terveydenhuoltojärjestelmistä vastaavien hyödynnettävissä. Sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamista koskevat säännökset (joita ollaan parhaillaan yksinkertaistamassa) ja käyttöön otettava eurooppalainen sairaanhoitokortti tarjoavat potilaille tehokkaan välineen terveydenhuoltopalvelujen saamiseksi koko unionin alueella sekä kulukorvauksen saamiseksi. Komissio on myös antanut ehdotuksen direktiiviksi palveluista sisämarkkinoilla [1], jonka avulla helpotetaan rajat ylittävää palvelujen tarjontaa ja joka sisältää nimenomaiset selvennykset terveydenhuoltopalveluista aiheutuvien kulujen korvaamisesta.

Terveydenhuollosta vastaavat ministerit ja muut terveydenhuollon sidosryhmät ovat kokoontuneet yhteen korkean tason pohdintaryhmään tarkastelemaan potilaiden liikkuvuutta ja terveydenhuollon kehityskulkuja Euroopan unionissa. Tämän pohdintaryhmän laatima raportti sisältää yhdeksäntoista suositusta, jotka koskevat eurooppalaisen yhteistyön edistämistä seuraavissa kysymyksissä: voimavarojen parempi käyttö, tiedottaminen potilaille, ammattihenkilöille ja palveluntarjoajille, hoidon saatavuus ja laatu, laajentumisen tuomiin haasteisiin vastaaminen investoimalla terveydenhuoltoon ja kansallisten tavoitteiden yhteensovittaminen eurooppalaisten velvoitteiden kanssa. Komissio on vastannut näihin suosituksiin ehdottamalla avoimen koordinaatiomenetelmän laajentamista koskemaan terveydenhuoltoa ja pitkäaikaishoitoa. Yhdessä kaikki nämä erilaiset aloitteet muodostavat yhtenäisen strategian, jonka avulla potilaat voivat käyttää eurooppalaisen lainsäädännön heille tarjoamia oikeuksia terveydenhuoltoon muissa jäsenvaltioissa ja jonka avulla helpotetaan eurooppalaista yhteistyötä terveydenhuoltojärjestelmien välillä samalla kunnioittaen jäsenvaltioiden vastuuta huolehtia terveydenhuoltopalvelujen ja sairaanhoidon organisoinnista ja toteuttamisesta.

[1] KOM(2004) 2 lopullinen.

(2004/C 88 E/0248) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-0913/04**

esittäjä(t): Philip Bradbourn (PPE-DE) komissiolle

(19. maaliskuuta 2004)

Aihe: Kuljettajatodistusten tarkastukset

Voisiko komissio ilmoittaa minulle montako prosenttia jäsenvaltioiden ulkopuolisista maista EU:hun tulevista raskaiden tavarankuljetusajoneuvojen kuljettajista tarkastetaan säännöllisesti kuljettajatodistuksia koskevien säännösten mukaisesti heidän saapuessaan EU:n yhteisille rajoille erityisesti Saksaan ja Itävaltaan?

Minkälaisia tällaisten tarkastusten vähimmäisosuuksia komissio ja jäsenvaltiot ehdottavat, jotta varmistetaan, että laajentumisen jälkeen uusilla rajoilla on täydellinen kuljettajatodistuksia koskeva poliisivalvonta?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(23. huhtikuuta 2004)

Asetuksessa (ETY) N:o 881/92 [1], sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 484/2002 [2], säädetään, että jäsenvaltio myöntää kuljettajatodistuksen jokaiselle yhteisön luvan haltijalle, joka pitää kyseisessä jäsenvaltiossa laillisessa työsuhteessa tai jonka käyttöön on laillisesti asetettu kuljettajia, jotka

ovat kolmannen maan kansalaisia. Tästä seuraa, että ainoastaan kuljettajien, jotka ovat muiden kuin jäsenvaltioiden kansalaisia ja jotka kuljettavat yhteisössä rekisteröityä ajoneuvoa kansainvälisessä tavaraliikenteessä (yhteisön luvalla), on esitettävä kuljettajatodistus tarkastuksissa, joita voidaan toteuttaa muun muassa rajoilla yhteisöön tultaessa.

Periaatteessa kaikki asetuksen (ETY) N:o 881/92 soveltamisalaan kuuluvat kuljettajat tarkastetaan yhteisön ulkorajoilla heidän tullessaan ensimmäisen kerran yhteisön alueelle. Tämä tilanne ei muutu laajentumisen jälkeen.

Lisäksi edellä mainitussa asetuksessa säädetään, että sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on tarkastettava säännöllisesti vuosittaisin tarkastuksin, jotka koskevat vähintään 20:tä prosenttia kyseisessä jäsenvaltiossa myönnetyistä voimassaolevista todistuksista, täyttyvätkö kuljettajatodistuksen myöntämisedellytykset edelleen.

Asetuksen (EY) N:o 484/2002 tarkoitus ei ole suojella sisämarkkinoita yhteisön ulkopuolisissa valtioissa sijaitsevien yritysten kilpailulta vaan sen tarkoituksena on varmistaa yhteisön tieliikenteen sisämarkkinoiden asianmukainen toiminta.

(1) EYVL L 95, 9.4.1992.
(2) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 484/2002, annettu 1 päivänä maaliskuuta 2002, neuvoston asetusten (ETY) N:o 881/92 ja (ETY) N:o 3118/93 muuttamisesta kuljettajatodistuksen käyttöön ottamiseksi (EYVL L 76, 19.3.2002).

(2004/C 88 E/0249) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0914/04**

esittäjä(t): Caroline Lucas (Verts/ALE) komissiolle

(24. maaliskuuta 2004)

Aihe: Laiton linnunpyynti Kyproksella

Vuosittain pyydystetään laittomasti arviolta 12 miljoonaa lintua niiden vaeltaessa etelään tai pohjoiseen Kyproksen kautta. Erittäin tiheiden verkkojen ja liima-ansojen kaltaisia pyyntimenetelmiä, jotka ovat vastoin lintudirektiivin säännöksiä, käytetään yhä laajalti.

Kun otetaan huomioon, että Kypros ei ole 1. toukokuuta 2004 mennessä pannut täysimääräisesti täytäntöön lintudirektiiviä (79/409/ETY (1)) tai luontotyyppidirektiiviä (92/43/ETY (2)) eikä se valvo niiden noudattamista, mihin toimiin komissio ryhtyy rajoittaakseen laitonta linnunpyyntiä ja varmistaakseen, että direktiivit pannaan täysimääräisesti täytäntöön ja että niiden noudattamista valvotaan liittymispäivään mennessä?

(1) EYVL L 103, 25.4.1979, s. 1.
(2) EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2004)

Komissio on selvästi todennut liittymisneuvotteluissa ja niitä seuranneen liittymistä edeltävän ajanjakson aikana, että tietyt linnunpyyntimenetelmät, kuten erittäin tiheiden verkkojen ja liima-ansojen käyttö, ovat vastoin lintudirektiivin (luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2. huhtikuuta 1979 annettu neuvoston direktiivi 79/409/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 6. maaliskuuta 1991 annetulla komission direktiivillä 91/244/ETY (1)) säännöksiä. Tällainen linnunpyynti on laitonta Kyproksella, ja Kyproksen viranomaiset ovat vakuuttaneet komissiolle, että toimia kyseisen lainsäädännön noudattamisen valvomiseksi tehostetaan.

Kyproksen edellytetään varmistavan, että lintudirektiivi ja luontotyyppidirektiivi (luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21. toukokuuta 1992 annettu neuvoston direktiivi 92/43/ETY) pannaan täysimääräisinä täytäntöön siitä päivästä lähtien, kun maa liittyy Euroopan unioniin. Toukokuun 1. päivästä 2004 lähtien komissio toteuttaa Kyproksen osalta samat tarvittavat toimenpiteet kyseisten direktiivien täysimääräisen täytäntöönpanon varmistamiseksi kuin se toteuttaisi muidenkin jäsenvaltioiden osalta.

Kypros on liittymistä edeltävän ajanjakson aikana saattanut mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöään ja on näin ollen velvoitettu panemaan ne täytäntöön maan kansallisen lainsäädännön nojalla.

(1) EYVL L 115, 8.5.1991.

(2004/C 88 E/0250) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0916/04**

esittäjä(t): Proinsias De Rossa (PSE) komissiolle

(26. maaliskuuta 2004)

Aihe: Irlanti ja meriturvallisuutta koskeva lainsäädäntö

Komissio ilmoitti heinäkuussa 2003 käynnistäneensä oikeudellisen menettelyn Irlantia vastaan (lehdistötiedote IP/03/1116), koska Irlanti ei ole pannut täytäntöön alusten katsastamista koskevan direktiivin 2001/105/EY [1] ja satamavaltioiden suorittamaa valvontaa koskevan direktiivin 2001/106/EY [2] säännöksiä asianmukaisella tavalla. Onko komissio saanut Irlannilta vastausta tähän ilmoitukseen? Mitä Irlanti siinä tapauksessa vastasi komissiolle? Mihin toimiin komissio on ryhtynyt asiassa tai mitä toimia se ehdottaa?

[1] EYVL L 19, 22.1.2002, s. 9.
[2] EYVL L 19, 22.1.2002, s. 17.

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(23. huhtikuuta 2004)

Irlanti ilmoitti komissiolle 25. heinäkuuta 2003 päivätyllä kirjeellä kansallisista toimenpiteistä, (European Communities (Ship Inspection and Survey Organisations) Regulations 2003 — S.I. No. 301), joilla pyritään saattamaan alusten tarkastamisesta 19 päivänä joulukuuta 2001 annettu parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/105/EY [1] osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Irlanti ilmoitti komissiolle 1. heinäkuuta 2003 päivätyllä kirjeellä kansallisista toimenpiteistä (European Communities Merchant Shipping (Port State Control) (Amendment) Regulations 2003 — S.I. No. 243 of 2003), joilla saatetaan satamavaltion suorittamasta valvonnasta 19 päivänä joulukuuta 2001 annettu parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/106/EY [1] osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Tämän takia ja komission 15. lokakuuta 2003 tekemän päätöksen mukaisesti on lopetettu Irlantia vastaan aloitetut rikkomisesta johtuvat menettelyt, jotka johtuivat siitä, että Irlanti jätti ilmoittamatta kansalliset toimenpiteet, joilla saatetaan yllä mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä.

[1] EYVL L 19, 22.1.2002.

(2004/C 88 E/0251) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0917/04**

esittäjä(t): Proinsias De Rossa (PSE) komissiolle

(26. maaliskuuta 2004)

Aihe: Jätteistä annetun puitedirektiivin ja kaupunkijäteveden käsittelyä koskevien säännösten noudattaminen Irlannissa

Kirjallisessa kysymyksessäni E-0077/04 [1] kysyin komissiolta, oliko Irlannin hallitus vastannut sille heinäkuussa 2003 toimitettuun perusteltuun lausuntoon (josta ilmoitettiin lehdistötiedotteessa IP/03/1108), joka koski kaupunkijäteveden käsittelyä Irlannissa ja sitä, että Irlanti mahdollisesti rikkoo vuodelta 1975 peräisin olevan jätteitä koskevan puitedirektiivin säännöksiä. Kysyin komissiolta myös, miten se suhtautuu Irlannin hallituksen vastaukseen.

Komissio vastasi kysymykseeni 2. maaliskuuta 2004, mutta vaikuttaa siltä, että komission antama vastaus viittasi kokonaan toiseen, 7. lokakuuta 2002 lähetettyyn perusteltuun lausuntoon, joka koski yhdyskuntajätevesien käsittelystä annetun neuvoston direktiivin 91/271/ETY [2] säännösten täytäntöönpanoa.

Voiko komissio nyt ilmoittaa, onko Irlannin hallitus vastannut sille heinäkuussa 2003 toimitettuun perusteltuun lausuntoon (josta ilmoitettiin lehdistötiedotteessa IP/03/1108), joka koski kaupunkijäteveden käsittelyä Irlannissa ja sitä, että Irlanti ei ole pannut asianmukaisella tavalla täytäntöön jätteistä annetun puitedirektiivissä (eli neuvoston direktiivissä 75/442/ETY [3], sellaisena kuin se on tarkistettuna direktiivillä 91/156/ETY [4]) säädettyjä vaatimuksia kaupunkien jätevesilaitoksista ja sitä, että Irlanti ei ole varmistanut, että kaupunkien jätevesilaitoksiin sovelletaan direktiivissä säädettyä lupajärjestelmää, jonka ansiosta muun muassa kyseisistä laitoksista aiheutuvia hajuhaittoja voidaan säännellä ja valvoa?

Miten komissio suhtautuu Irlannin hallituksen vastaukseen ja mihin toimiin komissio on ryhtynyt tai aikoo ryhtyä tässä asiassa?

[1] EUVL C 84 E, 3.4.2004, s. 759.
[2] EYVL L 135, 30.5.1991, s. 40.
[3] EYVL L 194, 25.7.1975, s. 39.
[4] EYVL L 78, 26.3.1991, s. 32.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2004)

Arvoisan parlamentin jäsenen kysymyksessään mainitsema perusteltu lausunto liittyy siihen, että Irlanti on jättänyt noudattamatta jätteistä 15 päivänä heinäkuuta 1975 annettua neuvoston direktiiviä 75/442/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 18 päivänä maaliskuuta 1991 annetulla neuvoston direktiivillä 91/156/ETY. Tarkemmin ottaen tapauksessa on kysymys siitä, ettei Irlanti ole noudattanut direktiivissä säädettyjä velvoitteita, jotka koskevat jätevedenkäsittelylaitosten hajuhaittoja. Direktiivin 2 artiklan 1 kohdan [1] mukaisesti direktiiviä ei sovelleta jätevesiin ”milloin ne kuuluvat muun lainsäädännön alaan”. Komissio katsoi, että Irlannin jätevedenkäsittelylaitoksiin on sovellettava direktiivin 91/156/ETY säännöksiä, sillä muuta lainsäädäntöä ei ole annettu. Irlanti haki 7. elokuuta 2003 lisäaikaa vastauksensa antamiseen. Ennen kuin mitään vastausta annettiin, Euroopan yhteisöjen tuomioistuin antoi 11. syyskuuta 2003 asiassa C-114/01 (AvestaPolarit Chrome Oy) tuomion, jossa annetaan tulkinta direktiivin 2 artiklan 1 kohdassa olevasta säännöksestä ”milloin ne kuuluvat muun lainsäädännön alaan”. Tämän tuomion jäteveteen ja muihin direktiivin 2 artiklan 1 kohdassa mainittuihin jäteluokkiin kohdistuvien vaikutusten ottamiseksi huomioon komissio lähetti Irlannille 19. joulukuuta 2003 täydentävän virallisen ilmoituksen osana samaa rikkomista koskevaa menettelyä [2]. Irlanti on pyytänyt kaksi kuukautta lisää aikaa viralliseen ilmoitukseen vastaamiseen, mikä on myönnetty.

[1] Direktiivin 2 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:
Tätä direktiiviä ei sovelleta:
a) kaasumaisiin päästöihin ilmakehään;
b) seuraaviin jätteisiin, milloin ne kuuluvat muun lainsäädännön alaan:
i) radioaktiiviseen jätteeseen;
ii) mineraalivarojen etsimisestä, louhimisesta, käsittelystä ja varastoinnista sekä louhosten toiminnasta syntyviin jätteisiin;
iii) eläinten raatoihin ja seuraaviin maatalouden jätteisiin: ulosteet ja muut luonnonmukaiset, vaarattomat maanviljelyksessä käytetyt aineet;
iv) jätevesiin, lukuun ottamatta nestemäistä jätettä;
v) käytöstä poistettuihin räjähteisiin.
[2] 2000/4158.

(2004/C 88 E/0252) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0920/04**

esittäjä(t): Proinsias De Rossa (PSE) komissiolle

(26. maaliskuuta 2004)

Aihe: Jäteöljyjen käsittely Irlannissa

Komissio toimitti Irlannille heinäkuussa 2001 perustellun lausunnon (ks. lehdistötiedote IP/01/1144), koska Irlanti ei ole noudattanut jätehuollosta annetun direktiivin 75/439/ETY [1] säännöksiä ja asettanut jäteöljyjen uudistamista ensisijaiseksi tavoitteeksi ennen jätteiden käsittelyä. Onko komissio saanut Irlannilta vastausta perusteltuun lausuntoon? Mitä Irlanti tässä tapauksessa vastasi? Mihin jatkotoimiin komissio on ryhtynyt tai aikoo ryhtyä asiassa?

[1] EYVL L 194, 25.7.1975, s. 23.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2004)

Parlamentin jäsenen kysymyksessään mainitsema perusteltu lausunto koskee sitä, ettei Irlanti ole pannut täytäntöön 16 päivänä heinäkuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 75/439/ETY säännöksiä, joissa jäsenvaltiot velvoitetaan asettamaan etusijalle jäteöljyjen uudistamisen verrattuna niistä huolehtimiseen. Komissio on menetellyt samoin eräitä muitakin jäsenvaltioita kohtaan. Irlannin viranomaiset vastasivat komissiolle 14. marraskuuta 2001 ja selittivät, että Irlannissa syntyvän jäteöljyn määrä on niin pieni, ettei uudistaminen ole taloudellisesti kannattavaa. Lisäksi Irlannin viranomaiset toimittivat komissiolle 25. huhtikuuta 2002 kopiot kahdesta tutkimuksesta, joiden ne katsoivat tukevan päätelmäänsä. Tutkimukset paljastivat laajempia ongelmia direktiivin saattamisessa osaksi Irlannin kansallista lainsäädäntöä ja erityisesti sen, että suuresta määrästä jäteöljyä huolehditaan Irlannissa ilman kirjanpitoa. Komissio toimitti Irlannille 11. heinäkuuta 2003 täydentävän virallisen ilmoituksen, jossa käsitellään näitä laajempia ongelmia. Irlanti vastasi tähän 27. marraskuuta 2003. Komissio tekee asiasta päätöksen myöhemmin vuonna 2004.

(2004/C 88 E/0253) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0929/04**

esittäjä(t): Glyn Ford (PSE) komissiolle

(26. maaliskuuta 2004)

Aihe: Meijerituotteiden myynnin edistäminen

Valitsijani kysyi lähettämässään kirjeessä, onko olemassa määräyksiä meijerituotteiden myynnin edistämiseksi Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Valitsijani myy maitopohjaisia tuotteita, ja nähtyään televisiosta EU:n rahoittamia maitomainoksia hän haluaa tietää, olisiko muita rahoitusohjelmia käytettävissä?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(29. huhtikuuta 2004)

Arvoisan parlamentin jäsenen viittaama myynninedistämiskampanja on osa kansallista maidon menekinedistämiskampanjaa, jota kansallinen maitotuoteneuvosto rahoittaa yhteistyössä (Yhdistynyt kuningaskunta 50 %) Euroopan unionin kanssa.

Komissio myöntää rahoitusta ohjelmille, joilla tuetaan tiettyjä Euroopan unionin maataloustuotteita, ja maito ja maitotuotteet kuuluvat tukikelpoisiin aloihin. Tämänkaltaiset menekinedistämiskampanjat ovat yleisluontoisia, eikä niillä voida mainostaa mitään tiettyä merkkiä tai yritystä. Kampanjoilla kerrotaan eurooppalaisten tuotteiden laatuun, elintarviketurvallisuuteen, ravintoarvoon, merkintöihin, eläinten hyvinvointiin ja ympäristön huomioonottamiseen liittyvistä eduista.

Menettelytapa on seuraavanlainen: jäsenvaltion tukitoimista vastaava viranomainen (Yhdistyneessä kuningaskunnassa Rural Payments Agency) pyytää alaa edustavilta ammattialajärjestöiltä tai toimialakohtaisilta organisaatioilta tukiohjelmaa tai tiedotuskampanjaa koskevan luonnoksen. Alan organisaatio suunnittelee yhdessä tarjouskilpailun kautta valitun täytäntöönpanoelimen kanssa tiukat tukikelpoisuusvaatimukset täyttävän ohjelman. Ohjelmassa on myös sopivalla tavalla selvitettävä yhteisön avustus.

Maatalouden pääosaston www-sivuilla: (http://europa.eu.int/comm/agriculture/prom/index_en.htm) on lisää asiaan liittyvää tietoa. Sivuilla on selitetty ohjelmien sisältö kokonaisuudessaan ja niiden lainsäädännöllinen perusta (asetukset (EY) N:o 2826/2000 [1] ja (EY) N:o 94/2002 [2]).

Maitotuoteneuvoston järjestämien ohjelmien lisäksi Yhdistyneen kuningaskunnan kouluissa on tällä hetkellä käynnissä Dairy Industry Association Ltd:n järjestämä ja yhteisön osaksi rahoittama maidonedistämiskampanja.

(1) Maataloustuotteita koskevista tiedotus- ja menekinedistämistoimista sisämarkkinoilla 19 päivänä joulukuuta 2000 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 2826/2000, EYVL L 328, 23.12.2000.
(2) Maataloustuotteita koskevista tiedotus- ja menekinedistämistoimista sisämarkkinoilla annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2826/2000 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 18 päivänä tammikuuta 2002 annettu komission asetus (EY) N:o 94/2002, EYVL L 17, 19.1.2002.

(2004/C 88 E/0254) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0933/04**

esittäjä(t): John Purvis (PPE-DE) komissiolle

(26. maaliskuuta 2004)

Aihe: Energiaa Itsenäisten valtioiden yhteisöltä

Mitä suunnitelmia komissiolla on Itsenäisten valtioiden yhteisön ja Euroopan unionin sähkönjakeluverkkoliittymien parantamiseksi?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2004)

Komissio tukee Manner-Euroopan runkoverkon koordinoinnista ja hallinnoinnista vastaavan sähköenergian siirtoa koskevan yhteistyön liiton (Union for the Co-ordination of the Transmission of Electricity, UCTE) ja sen vastaavista tehtävistä Venäjällä ja uusissa itsenäisissä valtioissa huolehtivien kumppaneiden kesken käynnissä olevaa tutkimustyötä, joka koskee mahdollisuuksia liittää yhteen Itsenäisten valtioiden yhteisön integroitu järjestelmä ja Euroopan unionin sähkönsiirtojärjestelmä. Yhteenliitännät Venäjän ja muiden Euroopan unionin naapurialueiden IVY-maiden (1) kuten Ukrainan kanssa mainitaan Euroopan laajuisia energiaverkkoja koskevien suuntaviivojen vahvistamisesta ja päätöksen N:o 1254/96/EY kumoamisesta 26. kesäkuuta 2003 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen 1229/2003/EY (2) liitteessä III (yhteistä etua koskevat hankkeet), minkä vuoksi ne ovat mahdollisesti oikeutettuja rahoitustukeen.

EU:n ja sen naapurimaiden sähkömarkkinoiden yhdentäminen ei kuitenkaan ole mahdollista ilman tasapuolisia toimintaedellytyksiä, jotka liittyvät markkinoihin ja ympäristövaatimuksiin, ydinturvallisuus mukaan luettuna.

(1) Itsenäisten valtioiden yhteisö.
(2) EUVL L 176, 15.7.2003.

(2004/C 88 E/0255) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-0935/04**

esittäjä(t): Hans Kronberger (NI) komissiolle

(22. maaliskuuta 2004)

Aihe: Euroopan ympäristö- ja terveysstrategia (Scale)

Komissio aloitti viime kesän alussa ympäristö- ja terveysstrategian (Scale) valmistelut.

Komissio luonnosteli 11. kesäkuuta 2003 antamassaan lehdistötiedotteessa (IP/03/823) strategian viisi pääelementtiä. Toisena pääelementtinä mainittiin lapset, koska he reagoivat erittäin herkästi ympäristöstä aiheutuviin vaikutuksiin. Komissio totesi tässä yhteydessä, että ympäristöstä aiheutuvat ongelmat haittaisivat 157 miljoonaa eurooppalaista lasta.

Viidentoista jäsenvaltion EU: avainlukuja -julkaisun vuoden 2000 laitoksen mukaan alle 20 prosenttia koko EU:n väestöstä oli 0–14-vuotiaita vuonna 1998. Koska unionin kansalaisia on yhteensä noin 370 miljoonaa, jäisi alle 15-vuotiaiden määrä parhaassakin tapauksessa 74 miljoonaan. Vaikka asiassa olisi otettu huomioon laajentumisesta aiheutuva väestömäärän kasvu, niin lopputuloksessa ei päästäne 157 miljoonaan lapseen.

Kysyn tämän vuoksi komissiolta seuraavaa:

1. Millä perusteilla komissio on päätynyt laskelmissaan 157 miljoonaan eurooppalaiseen lapseen?

2. Voiko komission esittämä luku johtua kirjoitusvirheestä?

3. Voiko komissio siinä tapauksessa ilmoittaa, kuinka moni eurooppalainen lapsi todella kärsii ympäristöstä aiheutuvista ongelmista?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2004)

1. Komissio on päätynyt 157 miljoonaan eurooppalaiseen lapseen Yhdistyneiden Kansakuntien (YK) väestötietokannan perusteella, koska tilastotoimisto Eurostat ei ollut tässä vaiheessa käytettävissä. Kyseisellä luvulla tarkoitetaan 0–15-vuotiaita eurooppalaisia lapsia vuonna 2000. Luku viittaa kuitenkin eurooppalaisten lasten kokonaismäärään, eikä ympäristöön liittyvistä sairauksista kärsivien lasten määrään.

2. Komission esittämä luku ei johdu kirjoitusvirheestä. Asiaa käsittelevä Internet-sivusto on osoitteessa: (www.un.org/popin/data.html).

3. Komissiolla ei ole tässä vaiheessa luotettavia lukuja siitä, kuinka monta lasta kärsii ympäristöön liittyvistä sairauksista koko Euroopassa. On arvioitu, että jopa yksi viidesosa teollistuneissa maissa esiintyvistä sairauksista johtuu ympäristötekijöistä [1]. Tämän takia lapset ovat tärkeä kohderyhmä, koska he ovat erityisen herkkiä ympäristöriskeille. Yksi tähän asiaan liittyvä tärkeä kehitys on lasten astman merkittävä kasvu kehittyneissä länsimaisissa yhteiskunnissa, missä noin 10 % lapsista kärsii astmaoireista. Ympäristö- ja terveystilanteen valvonta, jota kehitetään EU:n ympäristöterveysstrategian ensisijaisena tavoitteena, tulee mahdollistamaan tarkempien arvioiden kehittämisen siitä, kuinka monta lasta kärsii ympäristöön liittyvistä sairauksista.

[1] K. R. Smith et al, "How much global ill health is attributable to environmental factors?", Epidemiology, 1999.

(2004/C 88 E/0256) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0938/04**

esittäjä(t): Margrietus van den Berg (PSE) komissiolle

(26. maaliskuuta 2004)

Aihe: Uskonnolliset vähemmistöt Gujaratissa

Sen jälkeen, kun komissio 15. toukokuuta 2003 vastasi yhdessä muutamien virkaveljieni kanssa 9. huhtikuuta 2003 esittämiini kysymyksiin (E-1417/03 [1]), ei Gujaratissa ole juurikaan edistytty helmikuussa 2002 tehtyyn joukkomurhaan syyllistyneiden saamisessa oikeuden eteen ja sen uhrien ja/tai heidän läheistensä kuntoutuksessa. Amnesty International ilmoitti viimeksi marraskuussa 2003 muslimien laittomista pidätyksistä Gujaratissa. Human Richts Watch -järjestö raportoi jo aiemmin ihmisoikeusaktivisteihin kohdistuneista uhkailuista Gujaratissa. AWAAZ South Asia Watch -järjestö totesi hiljan raportissaan "In Bad Faith? British Charity and Hindu Extremism", että hindujen äärijärjestö RSS:n peiteorganisaatiot ovat keränneet Britannian kansalaisilta tekaistuin verukkein miljoonia puntia, jotka on toimitettu laajoihin väkivaltaisuuksiin ja vähemmistövihan lietsomiseen osallistuneille järjestöille. Lisäksi on saatu lukuisia ilmoituksia siitä, että muslimeja syrjitään työmarkkinoilla.

1. Onko komissio tietoinen Amnesty Internationalin, Human Richts Watch -järjestön ja AWAAZ South Asia Watch -järjestön edellä mainituista raporteista?

2. Onko komissio ryhtynyt toimiin niiden johdosta?

3. Jos vastaus on myönteinen, mihin tuloksiin ne ovat johtaneet? Jos vastaus on kielteinen, miksei komissio ole tehnyt mitään?

4. Onko Gujaratin nykytilanteella merkitystä sen kannalta, että yhteisön yritykset voivat henkilöstöpolitiikassaan tosiasiallisesti noudattaa syrjimättömyysperiaatetta?

([1]) Katso sivu 30.

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2004)

Komissio on tietoinen arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemista raporteista ja seuraa edelleen tarkoin tilannetta Gujaratissa. Komissio on täysin samaa mieltä siitä, että rikoksentekijät on saatettava oikeuden eteen, uhrit kuntoutettava ja uskonnollisten vähemmistön oikeuksia suojeltava.

Komissio on reagoinut Gujaratin väkivaltaisuuksiin toimittamalla uhreille avustuspaketin humanitaarisen avun toimistonsa (ECHO) kautta.

Lisäksi EU on luvannut käsitellä kaikkia Intian demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevia asioita käydessään säännöllistä, jatkuvaa ja rakentavaa vuoropuhelua Intian hallituksen kanssa.

Intia ja EU ovat äskettäin käynnistäneet ns. Ateenan prosessin — säännölliset ihmisoikeuskeskustelut Intian viranomaisten kanssa — mielipiteiden vaihtamiseksi ongelmallisista kysymyksistä. EU:n lähetystöpäälliköt New Delhissä (komission lähetystön päällikkö mukaan luettuna) seuraavat tarkoin ihmisoikeuskysymyksiä, erityisesti Gujaratin tilannetta ja uskonnonvapauteen liittyviä seikkoja.

Komissiolla ei ole toimivaltuuksia yhteisön ulkopuolisissa maissa harjoitettavaa toimintaa koskevien nimenomaisten suositusten antamiseksi yksityisyrityksille. Komissio on kuitenkin sitoutunut kannustamaan yrityksiä toimimaan yritysten sosiaalista vastuuta koskevien Yhdistyneiden Kansakuntien (YK) ja EU:n suuntaviivojen mukaisesti. Näissä suuntaviivoissa viitataan selkeästi tarpeeseen suojella ja edistää työntekijöiden ihmisoikeuksia ja välttää vähemmistöryhmiin kohdistuvaa syrjintää.

(2004/C 88 E/0257) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0940/04**

esittäjä(t): Robert Evans (PSE) komissiolle

(26. maaliskuuta 2004)

Aihe: Indonesian kirkot

Olen saanut äänestäjiltä useita kirjeitä, joissa on ilmaistu huoli Indonesian Keski-Sulawesin protestanttisen kristillisen yhteisön johtajan pastori Rinaldy Damanikin kohtalosta. Onko komissio saanut uutta tietoa Damanikin tilanteesta kirjalliseen kysymykseen E-2815/03 ([1]) lokakuussa 2003 antamassaan vastauksessa ilmoitettujen tietojen lisäksi?

Tietääkö komissio, että Indonesiassa on hiljattain suljettu useita kirkkoja, eikä tuhansien kristittyjen pakkokäännytykseen islamilaisiksi Molucca-saarten uskonnollisen konfliktin aikana ole puututtu? Onko komissio tehnyt aloitteita kannustaakseen Indonesian hallitusta tekemään lopun kristittyjen vainoamisesta Indonesiassa?

([1]) Katso sivu 117.

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(23. huhtikuuta 2004)

Komissio seuraa edelleen pastori Rinaldy Damanikin tilannetta. Korkein oikeus vahvisti hänelle langetetun kolmen vuoden vankeustuomion aseiden laittomasta hallussapidosta vuoden 2003 lopussa. Koska hän on viettänyt vankilassa jo yli 1,5 vuotta, on mahdollista, että hänet vapautetaan aikaisemmin.

Komission Jakartan lähetystö on ollut yhteydessä valtiosta riippumattomaan ihmisoikeusjärjestöön, jolla on yhteyksiä Indonesian kirkkoon ja jolle pastori Damanikin avustaminen siirtyi korkeimman oikeuden antaman tuomion jälkeen. Kyseinen järjestö ilmoitti lähetystölle tutkivansa mahdollisuutta saattaa asia uuteen käsittelyyn uusien todisteiden ja todistajien avulla.

Komission paikallisilta uskonnollisilta ryhmittymiltä saamien tietojen mukaan alueilla, joilla on esiintynyt runsaasti uskonnollisia konflikteja, on perustettu eri uskontoryhmittymien välisiä ryhmiä yhteistyön tekemiseksi ja vastavuoroisen suojelun ja puolustuksen perustamiseksi. Komissio on äskettäin tavannut yhden Malukun provinssissa toimivan ryhmän.

Komissio seuraa tarkasti uskonnonvapauden kunnioittamista Indonesiassa. Lisäksi osana yhteisön ja Indonesian välistä yhteistyöohjelmaa se antaa tukea vähemmistöjen oikeuksia puolustaville järjestöille erityisesti eurooppalaisesta ihmisoikeus- ja demokratia-aloitteesta rahoitettavilla hankkeilla.

(2004/C 88 E/0258) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0941/04**

esittäjä(t): Robert Evans (PSE) komissiolle

(26. maaliskuuta 2004)

Aihe: Geneettisesti muunnetut organismit

Tietääkö komissio Kanadan korkeimmassa oikeudessa käsiteltävästä tapauksesta Percy Scmeiser vastaan Monsanto? Tapauksessa on käsitelty korvausvastuuta geneettisesti muunnettujen kasvien levitessä tavallisten tai luonnonmukaisesti viljeltyjen kasvien joukkoon sekä yhtäältä geneettisesti muunnettujen organismien tahallista ja tahatonta levittämistä ympäristöön ja toisaalta patentinloukkausta.

Oikeustapauksen yhteydessä on kysytty, voiko kyseessä olla patentinloukkaus, vaikka myös patentinloukkauksesta syytettyjen viljelijöiden maat voivat olla joutuneet geneettisesti muunnettujen organismien tahattoman levityksen kohteeksi?

Vastauksessaan kirjalliseen kysymykseen E-0819/03 [1] komissio viittasi bioturvallisuuspöytäkirjan yhteydessä käymiinsä kansainvälisiin neuvotteluihin vastuu- ja korvauskysymyksistä. Aikooko komissio pyrkiä varmistamaan suojatoimien toteuttamisen, jotta vältyttäisiin edellä kuvatun kaltaisilta oikeudellisilta tilanteilta?

[1] EUVL C 78 E, 27.3.2004, s. 358.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2004)

Arvoisa parlamentin jäsen viittaa kysymyksessään Kanadan korkeimmassa oikeudessa käsiteltävänä olevaan tapaukseen Percy Schmeiser vastaan Monsanto, joka koskee oletettua patentinloukkausta johtuen muuntogeenisen aineksen leviämisestä perinteisiin viljelykasveihin.

EU:ssa patentinloukkauksiin sovelletaan jäsenvaltioiden kansallista lainsäädäntöä. Komission tiedossa ei ole, että EU:ssa esiintyisi tämänkaltaisia vaikeuksia.

Kysyjä viittaa erityisesti Cartagenan bioturvallisuuspöytäkirjan yhteydessä vastuu- ja korvauskysymyksistä käytyihin keskusteluihin, jotka liittyvät muuntogeenisten organismien tarkoituksellisiin siirtoihin valtion rajojen yli.

Biologista monimuotoisuutta koskevaan yleissopimukseen liittyvän Cartagenan bioturvallisuuspöytäkirjan sopimuspuolten ensimmäinen kokous pidettiin Kuala Lumpurissa helmikuussa 2004. Sen aikana sopimuspuolet päättivät yhteisymmärryksessä käynnistää prosessin asianmukaisten kansainvälisten sääntöjen ja menettelyjen vahvistamiseksi vastuu- ja korvauskysymysten alalla. Tätä varten kokouksessa perustettiin kaikille sopimuspuolille avoin oikeudellisten ja teknisten asiantuntijoiden ad hoc -työryhmä, jonka on määrä kokoontua viisi kertaa vuosina 2005–2007, ja määriteltiin yleisluonteisesti työryhmän tehtävät. Lisäksi sopimuspuolet päättivät kokouksessa, että tekninen asiantuntijaryhmä kokoontuu myöhemmin vuonna 2004 huolehtiakseen prosessin edellyttämästä valmistelutyöstä.

Kokouksessa vahvistettu tehtävänmääritys on melko yleisluonteinen ja antaa osapuolille vapaat kädet keskustella kaikista vaihtoehdoista. Sen vuoksi tässä vaiheessa on liian aikaista ennakoida prosessin tuloksena vahvistettaven sääntöjen ja menettelyjen sisältöä ja luonnetta.

Kysyjä voi olla varma, että komissio tekee tulevissa neuvotteluissa kaikkensa sellaisten toimivien ja tehokkaiden sääntöjen ja menettelyjen vahvistamiseksi, jotka osaltaan edesauttavat Cartagenan pöytäkirjan tavoitteiden saavuttamista.

(2004/C 88 E/0259) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0943/04**

esittäjä(t): Cristiana Muscardini (UEN) komissiolle

(26. maaliskuuta 2004)

Aihe: Tutkimusohjelma ja MS-tauti

MS-taudin syyt ovat edelleen suurelta osin tuntemattomia, vaikka sairauden uskotaankin olevan seurausta geneettisten, ympäristöön liittyvien ja immunologisten tekijöiden yhteisvaikutuksesta. Näiden eri tekijöiden vastaavuussuhteiden tutkiminen voisi auttaa selvittämään syitä tähän tautiin, johon sairastuneita on European Multiple Sclerosis Platform -järjestön mukaan 400 000 Euroopan unionissa. Euroopan parlamentin 18. joulukuuta 2003 antamassa päätöslauselmassa (A5-0451/2003 – P5_TA(2003)0601) katsottiin, että ”MS-taudin tutkimuksen taloudellisten voimavarojen lisääminen Euroopan unionissa ja tutkimushankkeiden täydentävyyden parantaminen ovat välttämättömiä, kun otetaan huomioon niiden tekijöiden kokonaisuus, joiden oletetaan aiheuttavan sairauden puhkeamisen”.

Voisiko komissio näin ollen vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Olisiko sen mielestä seuraavassa tutkimuksen puiteohjelmassa viitattava neurodegeneratiivisten sairauksien yhteydessä erikseen aivosairauksiin ja erityisesti multippeliskleroosiin?

2. Olisiko sen mielestä aiheellista tehdä tästä asiasta ensisijainen 7. puiteohjelmassa, kun otetaan huomioon, että 6. ohjelmassa ei vaaditulla tavalla huolehdittu vammaisuuteen liittyvien asioiden sisällyttämisestä yhteisön politiikkaan ja että vammaisuutta ja MS-taudin kaltaisia sairauksia koskeva tutkimus on Euroopan unionissa vähentynyt rajusti?

Philippe Busquinin komission puolesta antama vastaus

(28. huhtikuuta 2004)

Komissio haluaa korostaa, että aivosairauksia ja erityisesti neurodegeneratiivisia sairauksia (kuten multippeliskleroosia eli MS-tautia) koskeva perus- ja kliininen tutkimus ovat kuudennen puiteohjelman keskeisiä tutkimusaloja. Ensisijaiseen aihealueeseen 1 ”Terveysalan biotieteet, genomiikka ja bioteknologia” kuuluvilla osa-alueilla ”Merkittävimmät sairaudet” ja ”Genomiikan ja bioteknologian tietämyksen ja teknologian sovellukset terveysalalla” on suunniteltu järjestettäväksi yhteensä neljä ehdotuspyyntöä, joista on jo toteutettu kaksi. Toteutettuihin kahteen ehdotuspyyntöön sisältyy useita integroitujen hankkeiden (IP) ja huippuosaamisen verkostojen (NOE) muodossa toteutettavia tutkimusaiheita neurodegeneratiivisten aivosairauksien ja uusien hoitomuotojen alalla (”Proteiinien aggregaation rooli ja mekanismit hermoston rappeumasairauksissa – integroitu hanke”; ”Hermoston rappeutumisen ja regeneraation molekyylimeka-

mismit — huippuosaamisen verkosto"; "Kantasolut ja hermosto — huippuosaamisen verkosto"; "Uudet hoidot keskus ja ääreishermoston rappeumasairauksiin — integroitu hanke". Parhaillaan suunnitellaan kolmatta ehdotuspyyntöä, johon myös saattaa sisältyä MS-taudin kannalta merkittäviä aihealueita.

Lisäksi komission terveys- ja kuluttaja-asioiden pääosasto pohtii parhaillaan, voisiko kansanterveysohjelmaa koskevaan vuoden 2004 ehdotuspyyntöön sisällyttää neurodegeratiivisten sairauksien (MS-tauti mukaan luettuna) tilannetta arvioivan eurooppalaisen tutkimuksen. Tutkimuksen tavoitteena olisi selvittää tällaisten sairauksien epidemiologiset vaikutukset ja vaikutukset terveydenhoitojärjestelmiin. Vuonna 2005 voitaisiin julkaista aihetta koskeva tarjouspyyntö, ellei ehdotuksia saada jo vuonna 2004.

Lisätietoja ehdotuspyynnöistä, ohjelmista ja valituista hankkeista on saatavilla seuraavista osoitteista:

— http://fp6.cordis.lu/fp6/home.cfm

— http://europa.eu.int/comm/research/fp6/firstcallresult_en.html

— (http://europa.eu.int/comm/health/ph_programme/howtoapply/how_to_apply_en.htm).

Komissio katsoo, että edellä mainitut kuudennen puiteohjelman toimet edistävät omalta osaltaan merkittävästi terveystutkimusta, jonka tavoitteena on saada lisätietoa neurodegeneratiivisista sairauksista, kuten esimerkiksi MS-taudista, ja edistää niiden hoitomuotoja. Komissio määrittelee parhaillaan seitsemännen puiteohjelman perusrakennetta osana vuosien 2006—2013 rahoitusnäkymiä koskevaa tiedonantoaan. Se aikoo ottaa seitsemännen puiteohjelman sisältöä koskevissa keskusteluissa asianmukaisesti huomioon kuudennen puiteohjelman yhteydessä ilmenneet tähdelliset terveystutkimuksen osa-alueet sekä keskeiset kansanterveysnäkökohdat.

(2004/C 88 E/0260) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0950/04**

esittäjä(t): Paul Rübig (PPE-DE) komissiolle

(29. maaliskuuta 2004)

Aihe: Liikenteen esteet Tonavalla

Itävaltalaisille yrityksille aiheutui vuonna 2003 huomattavia lisäkustannuksia Tonavan vedenpinnan ollessa matalalla, koska esimerkiksi Komarnon ja Dunaujvarosin alueella laivaliikennettä valvova poliisi ei päästänyt laivoja jatkamaan matkaansa, vaikka ne oli lastattu vain puolilleen.

Lisäksi Novisadin ponttonisiltaa ei voitu aina avata, joten matka Linzistä Ismaeliin kesti kaksi ja puoli kuukautta. Metallilevyjen kuljetuksia jouduttiin joissakin tapauksissa jatkamaan kuorma-autoilla, mikä aiheutti yrityksille huomattavia lisäkustannuksia.

Samoin länteen päin suuntautuvassa liikenteessä (Duisburgiin, Antwerpeniin, Rotterdamiin jne.) voitiin kesäkuun 2003 ja tammikuun puolenvälin 2004 välisenä aikana käyttää, kuten lähes joka vuosi, vain puolet tai neljännes laivojen lastauskapasiteetista, mutta matalan veden vuoksi maksettava lisämaksu oli joissakin tapauksissa maksettava jopa kokonaan.

Tonavan houkuttelevuutta Euroopan tärkeimpänä vesireittinä voitaisiin lisätä merkittävästi parantamalla Regensburgin ja Passaun välistä reittiä ja Unkarissa sijaitsevia reittejä sekä rakentamalla silta Novisadiin (tällä hetkellä käytetään noin kymmenen prosenttia joen kapasiteetista).

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä poistaakseen mainitut liikenteen esteet Tonavalta ja edistääkseen siten pikaisesti tarvittavaa kauttakulkuliikenteen vähentämistä maanteillä?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2004)

Eurooppalaista liikennepolitiikkaa koskevassa komission valkoisessa kirjassa [1] suositetaan yhdennettyä lähestymistapaa. Siinä yhdistyvät muun muassa toimenpiteet, joilla pyritään elvyttämään rautatieliikennettä erityisesti tavaraliikenteen osalta, edistämään sisävesiliikennettä ja lyhyen matkan merenkulkua, parantamaan suurnopeusjuna- ja lentoliikenteen keskinäistä täydentävyyttä ja edistämään yhteentoimivien älykkäiden liikennejärjestelmien kehittämistä verkon tehokkuuden ja turvallisuuden lisäämiseksi.

Komissio ehdotti 1. lokakuuta 2003 tekemässään päätöksessä [2] liikenneväylää Rein—Maas—Main—Tonava Euroopan laajuisen verkon ensisijaiseksi hankkeeksi ja määritteli joukon pullonkauloja, jotka on poistettava, jotta tätä liikennemuotoa voitaisiin parhaiten käyttää laajentuneen Euroopan edun mukaisella tavalla. Neuvosto ja Euroopan parlamentti ovat äskettäin hyväksyneet komission ehdotuksen (parlamentti äänesti asiasta 21. huhtikuuta 2004).

Interreg III D Cadses -ohjelma (Keski-Eurooppa, Tonavan ja Adrianmeren alueet sekä Kaakkois-Eurooppa) kattaa laajalti Tonavan alueen. Interreg on Euroopan aluekehitysrahastosta (EAKR) rahoitettava yhteisöaloite. Ohjelman kautta voidaan tukea hankkeita, jotka liittyvät kestävien liikennejärjestelmien kehittämiseen Tonavalla alueen valtioiden välisen yhteistyön puitteissa.

[1] KOM(2001) 370 lopullinen.
[2] KOM(2003) 564 lopullinen.

(2004/C 88 E/0261) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-0958/04**

esittäjä(t): Manuel dos Santos (PSE) komissiolle

(23. maaliskuuta 2004)

Aihe: Portugalin hallituksen toteuttaman lainojen arvopaperistamisen riskien siirtäminen

Tiedotusvälineissä on kerrottu, että Eurostatin käynnistämän, kansantalouden tilinpitoa koskevan tutkimuksen mukaisesti komissio hyväksyi Portugalin hallituksen vuonna 2003 esittämän budjettivajeen, joka oli 2,8 prosenttia BKT:sta.

Kyseinen luku on todennettavissa vain, jos kansantalouden tilinpitoon lasketaan mukaan tulokset, jotka saatiin valtion lainojen arvopaperistamista koskevasta operaatiosta, joka toteutettiin Citigroupin kanssa tehdyn sopimuksen mukaisesti.

Ei ole selvää, että sopimuksella varmistetaan kokonaan valtion riskien siirtäminen mainitun arvopaperistamista koskevan operaation sijoittajille, mikä toteutuessaan mitätöi esitetyn vajeen arvon.

Kysyn komissiolta seuraava:

1. Voiko komissio vahvistaa, että arvopaperistamista koskevasta operaatiosta ei aiheudu minkäänlaista riskiä Portugalin valtiolle, minkä vuoksi kaikki vuonna 2003 kirjatut ylimääräiset tulot toteutuvat?

2. Tunteeko komissio IDEFE:n (Instituto Superior de Economía e Gestão -laitoksen toimielin) laatiman lausunnon, jossa vahvistetaan, että 19 prosenttia nyt arvopaperistetuista lainoista on peruutettavissa?

3. Onko komissiolle ilmoitettu — ja minkälaisin takein — muista valtion lainoista, jotka voivat lopulta korvata peruutettavat lainat?

Pedro Solbes Miran komission puolesta antama vastaus

(19. huhtikuuta 2004)

Ecofin-neuvosto antoi 18. helmikuuta 2003 parhaan käytännön säännöt, jotka koskevat tietojen laadintaa ja raportointia liiallisen alijäämän menettelyssä. Sääntöjen mukaan jäsenvaltioiden olisi neuvoteltava Eurostatin kanssa, kun ne ovat epävarmoja, miten erityinen tai monimutkainen liiketoimi käsitellään kirjanpidossa.

Portugalin viranomaiset kirjoittivat Eurostatille 6. lokakuuta 2003 kuvauksen suunnittelemastaan liiketoimesta, eli maksamattomien verosaatavien myynnistä, ja tiedustelivat Eurostatilta, miten liiketoimi pitäisi kirjata.

Vastausta varten Eurostat tapasi Portugalin virkamiehistä koostuvan valtuuskunnan Luxemburgissa 13. lokakuuta 2003. Eurostat totesi 4. marraskuuta 2003 Portugalin antamien tietojen perusteella, että perimättä jääneiden vero- ja sosiaaliturvamaksusaatavien myymistä voitaisiin pitää tulona, eli tapahtumana, joka ei liity rahoitukseen.

Eurostatin pääperusteet olivat seuraavat:

a) Portugalin hallitus on kirjannut verot ja sosiaaliturvamaksut kassaperusteisesti tai ajallisesti oikaistuna kassaperusteisesti asetuksen (EY) N:o 2516/2000 [1] mukaisesti. Siksi myytyjä verosaatavia ei ollut koskaan kirjattu tuloina.

b) Portugalin hallitus ei antanut mitään nimenomaista tai epäsuoraa takausta ostajalle. Tämä koski sekä verosaatavien perintäkelposuutta että kaupan rahoitusta.

c) Toteutuneen kauppahinnan ja markkinapohjaisen hinta-arvion ero oli alle 15 prosenttia, mikä viittaa siihen, että riski siirtyi tehokkaasti ostajalle. Tämä on Eurostatin arvopaperistamisesta 3. heinäkuuta 2002 tekemän puitepäätöksen mukaista.

Portugali toimitti Eurostatille 16. helmikuuta 2004 jäljennökset sopimuksesta ja siihen liittyvistä asiakirjoista, kuten kysymyksessä mainitun IDEFE:n riippumattoman kertomuksen.

Komissio on tietoinen, että kauppaan sisältyy perimättä jääneitä saatavia, jotka on riitautettu oikeudessa. Jos (ja vain jos) todetaan, että verosaatava on osittain tai kokonaan mitätön, Portugalin valtion on korvattava kyseinen saatava. Se ei kuitenkaan tarkoita sitä, että Portugalin valtio takaisi perittävät saatavat tai veronmaksajien maksukyvyn. Kyseisen järjestelyn ainoa tarkoitus on varmistaa myytyjen saatavien aineellinen eheys.

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 2516/2000, annettu 7 päivänä marraskuuta 2000, Euroopan kansantalouden tilinpito- ja aluetilinpitojärjestelmän yhteisössä (EKT 95) yhteisten periaatteiden muuttamisesta verojen ja sosiaaliturvamaksujen osalta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2223/96 muuttamisesta, EYVL L 290, 17.11.2000.

(2004/C 88 E/0262) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0971/04**

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(29. maaliskuuta 2004)

Aihe: Venezuela ja kansanäänestys

Tiedotusvälineiden mukaan presidentti Hugo Chávezia vastustavien puolueiden yhteinen Coordenadora Democrática -järjestö on tyytyväinen Venezuelan korkeimman oikeuden (STJ) päätökseen, jonka mukaan maan keskusvaalilautakuntaa (CNE) vaaditaan hyväksymään 876 017 nimikirjoitusta, joiden aitoutta on epäilty, vaikka niiden yhteyteen on liitetty kunkin allekirjoittajan sormenjäljet.

STJ:n päätöksellä vaaditaan CNE:tä lisäämään yli 876 tuhatta nimikirjoitusta hyväksyttyihin 1 832 493 nimikirjoitukseen (yhteensä 2 708 510) ja järjestämään presidentin virasta erottamista koskeva kansanäänestys.

Coordenadora Democrática -järjestön tiedottaja on ilmoittanut Venezuelan tiedotusvälineille järjestön olevan tyytyväinen laillisuuden ja perustuslaillisuuden palauttamisesta ja korostaa velvollisuutta noudattaa keskusvaalilautakuntaa koskevaa oikeuden päätöstä.

Kuitenkin Libertadorin kunnan (yksi Caracasin kunnista) pormestari, Fredy Bernal, on ilmoittanut, että hallituspuolueisiin kuuluva Movimiento Quinta República (MVR) aikoo tehdä valituksen korkeimman oikeuden vaaliasioita käsittelevän jaoston päätöksestä.

Politiikantutkijoiden mukaan lähitulevaisuudessa maan eri oikeusviranomaisten ja instituutioiden, erityisesti Venezuelan korkeimman oikeuden vaaliasioita käsittelevän jaoston ja keskusvaalilautakunnan, välille voi kehittyä konflikti.

Kysyn komissiolta seuraavaa:

1. Mitä tietoja komissiolla on näistä asioista?

2. Pitääkö komissio toivottavana, että presidentin virasta erottamista koskevan kansanäänestyksen järjestämisestä ei päätetä?

3. Mitä seurauksia komission mielestä Venezuelalle voi aiheutua tästä tilanteesta?

4. Mitä aloitteita komissio on esittänyt tai aikoo esittää edistääkseen sitä, että vältetään mahdollinen viranomaisten suhteiden kiristyminen ja lopulta sanavalta annetaan Venezuelan kansalle, mikä on ainoa tapa ratkaista maassa vallitseva demokratiaa koskeva kriisi?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2004)

Presidentin virasta erottamista koskevaan kansanäänestykseen liittyvä oikeudellinen toiminta on ollut vilkasta sen jälkeen, kun maan keskusvaalilautakunta (CNE) ilmoitti alustavat tulokset 2. maaliskuuta 2004. CNE päätti, että tutkituista allekirjoituksista (3 086 013 allekirjoitusta: oppositio sanoi jättäneensä 3 467 050 allekirjoitusta) vain hieman yli 1,8 miljoonaa on julistettu päteviksi, 876 017 epäilyttäviksi ja yli 230 000 mitättömiksi. Epäilyttävinä pidetyt allekirjoitukset olivat ”planillas planas” -lomakkeissa (allekirjoituslomakkeet, joihin on täytetty käsin allekirjoittaneiden perustiedot), ja ne pitäisi tarkistaa uudestaan niin sanotussa oikaisuprosessissa (”reparo”), samoin kuin tietyt muut alun perin mitättömiksi julistetut allekirjoitukset. CNE:n mukaan yli miljoona allekirjoitusta piti siis tarkistaa uudestaan, ja allekirjoittajien oli vahvistettava ne. Presidentin virasta erottamista koskevan kansanäänestyksen järjestämiseksi tarvitaan 2,4 miljoonaa allekirjoitusta.

Korkeimman oikeuden vaaliasioita käsittelevä jaosto päätti kuitenkin 15. maaliskuuta 2004, että ”planillas planas” -allekirjoitukset ovat päteviä. CNE valitti tästä päätöksestä korkeimman oikeuden perustuslakijaostoon, joka katsoi, ettei vaaliasioita käsittelevä jaosto ollut toimivaltainen vuonna 1999 hyväksytyn perustuslain mukaan, ja joka määräsi sen pidättäytymään kansanäänestysprosessia koskevasta päätöksestä. Vaaliasioita käsittelevä jaosto on todennut uudelleen, että sillä on toimivalta asiassa, ja se on pyytänyt tuomioistuimen täysistuntoa päättämään asiasta. Tulosta on mahdotonta ennustaa varmasti. Tämä perustuslaillinen kiista viivästyttää entisestään mahdollista presidentti Chávezia koskevaa kansanäänestystä.

Euroopan unioni tukee Amerikan valtioiden järjestön (OAS) ja Carter Centerin tehtävää konfliktissa sekä niiden pyrkimyksiä panna täytäntöön Venezuelan hallituksen ja opposition 29. toukokuuta 2003 allekirjoittama poliittinen sopimus OAS:n päätöslauselman nro 833 mukaisesti. Tuossa päätöslauselmassa vaaditaan rauhanomaista, demokraattista, perustuslaillista ja vaaleihin perustuvaa ratkaisua. EU on toistanut, että on tärkeää panna sopimus täytäntöön. Vaikka kansanäänestys järjestettäisiin, yhteiskunnan kahtiajaon poistaminen vie oman aikansa, samoin kuin taloustilanteen elpyminen.

(2004/C 88 E/0263) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0972/04**

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(29. maaliskuuta 2004)

Aihe: Natura-verkoston rahoitus

Portugalin hallituksen ympäristöasioista vastaava valtiosihteeri José Eduardo Martins on todennut äskettäin lausunnossaan, että määrärahat, joita Euroopan unioni valmistelee myönnettäväksi Portugalille Natura-verkoston hallintoa varten, ovat selvästi riittämättömät ja jäävät huomattavasti tarpeellisen tason alapuolelle. Valtiosihteeri viittasi Portugaliin todetessaan, että arvioiden mukaan maan Natura-verkoston hallintoon kaudeksi 2003–2007 tarvitaan ainakin noin 220 miljoonaa euroa, mutta Euroopan unionin rahoitusnäkymät jäävät kauas tämän jälkeen. Mutta toisaalta näyttää siltä, että samanlainen ongelma esiintyy Espanjassa, Italiassa, Ranskassa ja Kreikassa.

Näyttää siltä, että ongelma johtuu uusien rahoituspuitteiden mukaisesti siitä, että ympäristö ja maatalous sisältyvät samaan budjettikohtaan, jossa (Portugalin tapauksessa) yli 80 prosenttia varataan kuitenkin maataloudelle.

Kysyn komissiolta seuraavaa:

— Miten komissio aikoo hoitaa kyseiset ongelmat, vaikeudet ja puutteet?

— Voiko komissio vakuuttaa, että Natura-verkosto ja sen tavoitteet eivät joudu kriisiin rahoituksen keskeytymisen ja riittämättömän talousarvion vuoksi?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2004)

Komissio on sitoutunut antamaan Natura 2000:n rahoitusta koskevan tiedonannon vuonna 2004. Tiedonanto on määrä antaa vuoden 2004 ensimmäisellä vuosipuoliskolla. Lisäksi komissio on jo sisällyttänyt Natura 2000 -verkon ja sen tarpeet kaikkiin merkittäviin yhteisön rahoitusta koskeviin ehdotuksiinsa, kuten esimerkiksi komission ehdotukseen tulevista rahoitusnäkymistä ja kolmanteen taloudellista ja sosiaalista koheesiota käsittelevään kertomukseensa.

Komissio esittää tulevia rahoitusnäkymiä vuoden 2006 jälkeen käsittelevässä tiedonannossaan [1], että Natura 2000 -ohjelmaan kuuluvia alueita koskevat maaseudun kehittämistoimet olisivat tulevan maaseudun kehittämispolitiikan keskeisiä tavoitteita. Samassa yhteydessä tiedonannossa ehdotetaan, että Natura 2000 -alueiden verkon kehittäminen ja toteuttaminen Euroopan biologisen monimuotoisuuden säilyttämiseksi sekä biologiseen monimuotoisuuteen liittyvän toimintaohjelman toteuttaminen olisivat keskeisiä vuosina 2007—2013 toteutettavia ympäristöalan ensisijaisia toimia. Komissio tuo esille kolmannessa taloudellista ja sosiaalista koheesiota käsittelevässä kertomuksessaan [2], että rakennerahastotoimia saatetaan tulevaisuudessa kohdistaa sellaisia infrastruktuureja koskeviin investointeihin, jotka liittyvät Natura 2000 -ohjelmaan ja jotka edistävät yleistä alueellista kilpailukykyä.

Samanaikaisesti komissio vahvistaa, että koheesiopolitiikka perustuu jäsenvaltioiden ja alueiden kanssa toteutettaviin toissijaisuus- ja kumppanuusperiaatteisiin ja että yhteisrahoitetuissa toimenpiteissä olisi otettava huomioon aluepolitiikan painopisteet ja taloudellisen kehityksen tarpeet. Komissio ei voi toimia näiden keskeisten periaatteiden vastaisesti ja velvoittaa jäsenvaltioita ja alueita rahoittamaan tiettyjä toimia tai menemään vielä pidemmälle ja korvamerkitsemään rahoitusta tiettyä politiikan alaa varten. Ohjelmakeskustelun yhteydessä komissio keskustelee jäsenvaltioiden ja alueiden kanssa siitä, mikä olisi paras tapa ottaa huomioon yhteisön painopistealueet, mukaan luettuina Natura 2000 -verkon rahoitustarpeet.

[1] Komission tiedonanto neuvostolle ja Euroopan parlamentille: Yhteisen tulevaisuuden rakentaminen — Politiikan haasteet ja rahoitusmahdollisuudet laajentuneessa unionissa 2007—2013, KOM(2004) 101 lopullinen.
[2] Kolmas taloudellista ja sosiaalista koheesiota käsittelevä kertomus, KOM(2004) 107 lopullinen.

(2004/C 88 E/0264) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0977/04**

esittäjä(t): John Bowis (PPE-DE) komissiolle

(30. maaliskuuta 2004)

Aihe: Sairausvakuutukset Tšekin tasavallassa

Onko komissio tietoinen siitä, että Tšekin tasavallassa on yksi merkittävä ja useita pienempiä sairausvakuutusyhtiöitä? Onko komissio tietoinen myös siitä, että kyseisellä merkittävällä yhtiöllä on ollut taloudellisia vaikeuksia? Tietääkö se lisäksi, että Tšekin hallitus on antanut luvan jakaa pienille yhtiöille maksetut vakuutusmaksut uudelleen isolle yhtiölle ilman vakuutuksenottajien hyväksyntää? Onko komissio yhtä mieltä siitä, että tämä ei liene sen enempää kilpailun kuin vakuutuksenottajienkaan kannalta katsoen suotavaa ja aikooko se ottaa tämän kysymyksen esille Tšekin viranomaisten kanssa?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2004)

Komissio on tietoinen sairausvakuutusjärjestelmän organisaatiosta Tšekin tasavallassa. Siellä on nykyisin yksi yleinen sairausvakuutusyhtiö, joka kattaa valtaosan väestöstä, ja kahdeksan alakohtaista sairausvakuutusyhtiötä, jotka oli alun perin tarkoitettu tiettyjen toimialojen (pankkitoiminta, kaivostoiminta) työntekijöille mutta jotka ovat nykyisin avoimia kaikille. Kaikki Tšekin tasavallassa pysyvästi oleskelevat kuuluvat näiden rahastojen hallinnoiman pakollisen terveydenhoitovakuutuksen piiriin.

Komission saatavilla olevien tietojen mukaan Tšekin parlamentissa käsitellään parhaillaan sairausvakuutusyhtiöiden toimintaa koskevien säädösten, kuten kerättyjen varojen uudelleen jakamista koskevien säännösten, muuttamista.

Jäsenvaltiot vastaavat terveydenhoito- ja sosiaaliturvajärjestelmien organisaatiosta ja rahoituksesta. Jäsenvaltioiden on kuitenkin hoidettava velvollisuutensa tällä alalla yhteisön oikeuden mukaisesti. Jotta voidaan arvioida, sovelletaanko sairausvakuutuksen tarjoajaan EU:n kilpailusääntöjä, on välttämätöntä arvioida, harjoittaako tarjoaja taloudellista toimintaa vai hallinnoiko tarjoaja sosiaaliturvajärjestelmää. Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännöstä seuraa, että tiettyjä pakollisia sosiaaliturvajärjestelmiä hallinnoiviin elimiin ei sovelleta kilpailusääntöjä.

Komission saatavilla olevien tietojen mukaan terveydenhoito Tšekin tasavallassa maksetaan pakollisesta sairausvakuutuksesta, joka kattaa kaikki Tšekin tasavallassa pysyvästi oleskelevat. Näin ollen vakuutuksen tarjoajat ilmeisesti hallinnoivat pääasiassa sosiaaliturvajärjestelmää, johon ei sovelleta kilpailusääntöjä. Saatavilla olevien tietojen perusteella komissio ei toistaiseksi aio ottaa tätä kysymystä esille Tšekin viranomaisten kanssa.

(2004/C 88 E/0265) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0978/04**

esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle

(30. maaliskuuta 2004)

Aihe: Elintarvikkeiden ainesosat

1. Pitäen mielessä lisääntyvät kansanterveyteen kohdistuvat huolenaiheet, kuten liikalihavuuden, korkean verenpaineen ja sokeritaudin yleistyminen, voiko komissio kertoa, mihin toimiin se on mahdollisesti ryhtynyt auttaakseen jäsenvaltioita ratkaisemaan kyseiset ongelmat?

2. Suunnitteleeko komissio toimia rajoittaakseen elintarvikkeiden sisältämän sokerin/suolan enimmäismäärää ja/tai vaatiakseen elintarvikkeiden varustamista selkeillä (sokeri- tai suolapitoisuutta koskevilla) merkinnöillä?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2004)

1. Euroopan komissio on laatinut asiakirjan, jonka otsikkona on "Tilanneraportti Euroopan komission työstä ravitsemuksen alalla Euroopassa — lokakuu 2002". Tämä asiakirja on toimitettu parlamentin tiedotustoimistoille, komission edustustoille jäsenvaltioissa, komission kabineteille, kansallisille parlamenteille sekä eräille tiedotusverkostoille ja kuluttajajärjestöille. Asiakirja on lisäksi saatavilla kansanterveysasioiden www-sivustolta.

Komissio on perustanut jäsenvaltioiden, liittymässä olevien maiden ja Euroopan talousalueen (ETA) maiden erityislaitoksista, Maailman terveysjärjestöstä (WHO) ja Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestöstä (OECD) koostuvan ravitsemusta ja liikuntaa käsittelevän verkoston. Verkosto on foorumi, jossa voidaan vaihtaa kokemuksia sekä määrittää ja levittää parhaita toimintatapoja. Näin verkostolla edistetään jäsenvaltioiden politiikan koordinointia. Verkosto antaa lisäksi komissiolle neuvoja, kun suunnitellaan kansanterveyttä tukevaa ravitsemusta koskevaa yhteisön strategiaa, vähennetään ja torjutaan ruokavalioon liittyviä sairauksia, edistetään liikuntaa ja torjutaan lihavuutta.

Komissio rahoittaa kansanterveyden toimintaohjelmassa (2003–2008) [1] sekä vuosien 2003 ja 2004 työsuunnitelmissaan hankkeita, joissa kerätään tietoa lihavuudesta, ravinnosta ja liikunnasta. Ohjelmassa on lisäksi tarkoitus tukea merkittävää hanketta, jolla pyritään torjumaan lasten lihavuutta.

Terveitä elämäntapoja koskevissa neuvoston päätelmissä joulukuulta 2003 korostetaan kokonaisvaltaista lähestymistapaa terveyskysymyksiin. Tässä yhdistyvät terveiden elämäntapojen edistäminen sekä toimet, joilla pyritään vastaamaan sosiaaliseen ja taloudelliseen epätasa-arvoon sekä vaikuttamaan fyysiseen ympäristöön. Samalla sitoudutaan ajamaan terveystavoitteita myös yhteisön muiden alojen toimintalinjojen kautta. Lähestymistapa on hyvin samansuuntainen kuin komission omaksuma toimintatapa kansanterveysalan toimintaohjelman yhteydessä, ja siihen sisältyy terveellistä ravitsemusta edistäviä ja lihavuutta torjuvia toimia.

Elintapoihin liittyviä ”terveystietokysymyksiä” pohtimaan on perustettu erityistyöryhmä. Sen tarkoituksena on yhdistää erillishankkeet, joissa käsitellään elintapoihin liittyviä indikaattoreita ja tietoja, sekä selvittää, mihin lisätekijöihin olisi puututtava.

Komissio on tukenut aktiivisesti puheenjohtajamaa Irlannin aloitteita, jotka liittyvät sydän- ja verisuonitauteihin sekä lihavuuteen. Tämän työn tuloksena ovat nyt valmisteilla neuvoston päätelmät sydämen terveyden edistämisestä. Ehdotusluonnoksessa komissiota kehotetaan esittämään neuvoston suositushdotus, joka koskisi keskeisiä terveyteen vaikuttavia tekijöitä sydämen ja verenkiertoelimistön terveyden edistämiseksi. Lihavuuden torjuminen kuuluu olennaisena osana kaikkiin tällaisiin toimenpiteisiin.

2. Komissio ei suunnittele enimmäismäärien asettamista elintarvikkeiden suola- tai sokeripitoisuudelle. Pakkausmerkinnöissä on lueteltava elintarvikkeen valmistuksessa käytetyt sokerit ja suola osana ainesluetteloa, ja ne on tällöin ilmoitettava painon mukaisessa alenevassa järjestyksessä. Komissio on lisäksi jättänyt parlamentin ja neuvoston hyväksyttäväksi asetusehdotuksen [2], jolla yhdenmukaistettaisiin elintarvikkeiden pakkausmerkinnöissä, esillepanossa ja mainonnassa esitettäviä ravitsemus- ja terveysväittämiä koskevat säännöt. Tässä yhteydessä ehdotetaan erityisehtoja sokereja ja suolaa koskeville ravitsemusväittämille.

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1786/2002/EY, annettu 23 päivänä syyskuuta 2002, yhteisön kansanterveysalan toimintaohjelman (2003–2008) hyväksymisestä, EYVL L 271, 9.10.2002, s. 1.
[2] KOM(2003) 424 lopullinen.

(2004/C 88 E/0266) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0980/04**

esittäjä(t): Luigi Vinci (GUE/NGL) komissiolle

(30. maaliskuuta 2004)

Aihe: Turkin maavoimien ylipäällikön aloite

Turkin maavoimien ylipäällikkö antoi viime tammikuussa tiedustelupalveluille ja maakuntajohtajille ohjeen – jolle pääesikunta antoi myöhemmin tukensa – kerätä tietoja Turkin EU:hun liittymiseen tai Yhdysvaltoihin myönteisesti suhtautuvista kansalaisista ja järjestöistä, satanismin kannattajista ja vapaamuurareista sekä Internet-keskusteluryhmistä, vähemmistöistä, varakkaiden perheiden lapsista jne. Maavoimien ylipäällikön mukaan nämä kaikki ovat mahdollisia separatistisen tai kumouksellisen toiminnan harjoittajia.

Turkin lehdistössä tällainen menettely tuomittiin jyrkästi.

Turkin hallitus ei kuitenkaan näytä vastustaneen tietojen keräämistä, vaikka kyse on karkeasti demokratianvastaisesta yksityisyyden loukkaamisesta, joka heikentää Turkin mahdollisuuksia liittyä EU:hun ja rikkoo myös Turkin voimassa olevaa lainsäädäntöä.

Voiko komissio esittää asiasta näkemyksensä ja kertoa, millaisiin toimiin se aikoo ryhtyä Kööpenhaminan kriteerien vahvistamiseksi ja yleensäkin Turkin hallituksen ja EU:n yhteisesti hyväksymän Turkin demokratisoitumiskehityksen edistämiseksi?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2004)

Komissio on tietoinen tapahtumista, joihin arvoisa parlamentin jäsen viittaa.

Ministerineuvoston 19. toukokuuta 2003 hyväksymään tarkistettuun liittymiskumppanuuteen sisältyy ensisijainen tavoite, jonka mukaan Turkin on saatettava armeijan siviilivalvonta vastaamaan EU:n jäsenvaltioissa sovellettavaa käytäntöä.

Komissio totesi marraskuussa 2003 antamassaan uusimmassa määräaikaiskertomuksessa [1], että Turkin asevoimat käyttävät vaikutusvaltaansa erilaisten epävirallisten mekanismien avulla. Sen mukaan kansallisen turvallisuusneuvoston sotilasjäsenet ovat useissa yhteyksissä esittäneet mielipiteitään poliittisista, sosiaalisista ja ulkopoliittisista asioista julkisissa puheissa, tiedotusvälineille annetuissa lausunnoissa ja julkilausumissa.

Turkin yleisesikunta julkaisi 16. maaliskuuta 2004 edellä mainittuja seikkoja koskevan lausuman, jossa kiistettiin, että armeija aikoisi antaa erityiskäskyjä henkilöiden poliittiseen näkemykseen tai elämäntapaan perustuvan mustan listan kokoamisesta. Lausumassa todettiin kuitenkin, että asevoimien velvollisuutena on toteuttaa toimia ”separatististen ja fundamentalististen uhkien” torjumiseksi. Nämä seikat herättivät Turkin parlamentissa keskustelun, jonka aikana otettiin esille kysymys siitä, onko tällainen tiedonkeruu sopusoinnussa ajatuksenvapauden periaatteen kanssa.

Komissio seuraa edelleen siviilien ja armeijan suhteiden kehittymistä Turkissa Kööpenhaminan poliittisten kriteerien perusteella sekä ottaa tarvittaessa kysymyksen suoraan esille Turkin viranomaisten kanssa.

[1] KOM(2003) 676 lopullinen.

(2004/C 88 E/0267) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0981/04**

esittäjä(t): Giovanni Pittella (PSE) ja Guido Sacconi (PSE) komissiolle

(30. maaliskuuta 2004)

Aihe: Meriympäristön suojelu ja säilyttäminen

Parlamentti hyväksyi 19. kesäkuuta 2003 päätöslauselman (P5_TA(2003)0295) komission tiedonannosta ”Kohti meriympäristön suojelua ja säilyttämistä koskevaa strategiaa”. Parlamentti vaati päätöslauselmassaan ympäristönsuojelunäkökohtien sisällyttämistä tiiviimmin päätöksentekoon ja meriympäristön suojelua ja säilyttämistä monimuotoisuuden suojelun olennaisena osana.

Lisäksi parlamentti pyysi komissiota laatimaan mahdollisimman nopeasti yhtenäisen ja yhdenmukaistetun temaattisen meriympäristöä käsittelevän strategian, ottaen huomioon joidenkin meriekosysteemien kriittisen tilan.

Voiko komissio kertoa, onko se edellä mainittua strategiaa laatiessaan ottanut huomioon:

— ennakolta varautumisen periaatteen,

— kestävän meriympäristön käsitteen,

— strategisen ympäristöarvioinnin,

— integroidun lähestymistavan, jolla käsitellään ihmisen toiminnan aiheuttamia uhkia meriympäristölle, niiden perusteellista arviointia, keskinäisiä vaikutuksia ja keskinäistä riippuvuutta,

— integroidun lähestymistavan rannikkojen ja avomerialueiden hoitoon,

— alueellisen lähestymistavan, jossa otettaisiin huomioon ympäristöolojen ja -uhkien sekä sosioekonomisten näkökohtien alueelliset erot,

— koko Euroopan mannerjalustan kattavan alueellisten merien merialuesuunnittelustrategian, jonka puitteissa otetaan käyttöön alakohtaisten päätöksentekojärjestelmien suunnittelujohtoinen lähestymistapa?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2004)

Komissio laatii parhaillaan Euroopan unionin meristrategiaa, ja marraskuussa 2004 järjestetään Alankomaiden puheenjohtajakauden merkeissä asiaa käsittelevä sidosryhmien konferenssi. Lopullinen ehdotus on määrä julkaista maaliskuussa 2005.

Valmisteilla olevan strategian pääkohtia ovat:

— koko Euroopan merialueita koskeva yhteinen lähestymistapa, johon liittyy myös erityinen alueellinen lähestymistapa, jonka avulla voidaan tarkastella alueellisia ongelmia ja etsiä niihin ratkaisuja,

— kokonaisvaltainen yhdennetty lähestymistapa, jonka avulla käsitellään kaikkea meriympäristöön vaikuttavaa ihmistoimintaa.

Olennainen osa strategian täytäntöönpanoa on ekosysteemiperusteinen lähestymistapa käsiteltäessä meriympäristöön vaikuttavaa ihmistoimintaa. Siinä otetaan huomioon kaikki arvoisan parlamentin jäsenen kirjallisessa kysymyksessään mainitsemat seikat.

(2004/C 88 E/0268) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0984/04**

esittäjä(t): Piia-Noora Kauppi (PPE-DE) komissiolle

(30. maaliskuuta 2004)

Aihe: Väsymisen merkitys kolaritilanteissa

Suomen Liikenneturvan mukaan maantieliikenteen kuolonkolarien tutkintalautakuntien tilastot osoittavat, että 12 prosenttia kuolemaan johtaneista nokkakolareista johtuu kuljettajan nukahtamisesta. Tämä tilasto tuskin kertoo koko totuutta, sillä usein väsymyksestä de facto aiheutuva kolari tulkitaan muuksi ajoneuvon käsittelyvirheeksi. Norjassa on tehty tutkimus, jonka mukaan jopa kolmannes kaikista kohtaamis- ja suistumisonnettomuuksista johtuu tavalla tai toisella väsymyksestä, kun esimerkiksi alkoholi ja huumeet ovat mukana vain 11 prosentissa onnettomuuksia.

Komission yksi painopistealue liikennepolitiikassa on liikenneturvallisuuden edistäminen. Etsiessään konkreettisia keinoja liikenneturvallisuuden parantamiseen, miten komissio aikoo ottaa huomioon väsymisturmien yleisyyden? Onko komissio selvittänyt ja jollei, onko se valmis selvittämään EU:n laajuisesti väsymisen merkitystä kolaritilanteissa?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2004)

Komissio on tietoinen arvoisan parlamentin jäsenen esittämistä luvuista, jotka osoittavat väsymyksen olevan merkittävä tieliikenneonnettomuuksiin johtava tekijä.

Väsymys on tärkeä näkökohta, joka on otettu huomioon ammattikuljettajien työ-, ajo- ja lepoaikoja koskevassa lainsäädännössä [1]. Komissio on hiljattain tehnyt useita siihen liittyviä ehdotuksia, ja tieliikenteen tarkastuksia koskeva ehdotus [2] on parhaillaan parlamentin ja neuvoston käsiteltävänä.

Komissio tukee tutkimushankkeita, joiden tarkoituksena on päästä selville väsymyksen (muunkin kuin pelkästään kuljettajan unenpuutteesta johtuvan väsymyksen) vaikutusmekanismeista tieliikenneonnettomuuksissa. Tällainen on muun muassa viidenteen tutkimusta koskevaan puiteohjelmaan kuuluva AWAKE-hanke ([3]). Samalla pyritään validoimaan tekniikoita, joiden avulla voitaisiin havaita kuljettajan tarkkaavaisuuden herpaantuminen ja varoittaa häntä tästä.

Komissio tukee jatkossakin tämän alan tutkimuksia.

([1]) Erityisesti asetukset (ETY) N:o 3820/85, EYVL L 370, 31.12.1985 ja (ETY) N:o 3821/85 sekä direktiivi 2002/15/EY, EYVL L 80, 23.3.2002.
([2]) KOM(2003) 628 lopullinen.
([3]) Assessment of driver vigilance and Warning According to traffic risK Estimation.

(2004/C 88 E/0269) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-0992/04**

esittäjä(t): Francesco Fiori (PPE-DE) komissiolle

(24. maaliskuuta 2004)

Aihe: Televiestintä

Uudessa sääntelyjärjestelmässä viranomaiset voivat puuttua televiestintämarkkinoiden toimintaan ja käyttää suurta harkintavaltaa päätettäessä asianmukaisista velvoitteista markkinoiden puutteellisen toiminnan korjaamiseksi. Itse direktiiveihin ei sisälly riittäviä ohjeita siitä, miten sääntelytoimet olisi sovitettava viranomaisten mahdollisesti määräämiin velvoitteisiin.

Euroopan komissio ilmoittaa vuoden 2004 työohjelmassaan aikovansa hyväksyä suosituksen, jonka tarkoituksena on tiettyjen suuntaviivojen vahvistaminen sääntelyviranomaisten toimille niin, että nämä ovat yhdenmukaisia suhteellisuusperiaatteen ja puitedirektiivin sääntelytavoitteiden kanssa.

Euroopan sääntelyviranomaisten ryhmä puolestaan toteaa vuoden 2004 työohjelmassaan, että se aikoo hyväksyä asiakirjan, jonka se määrittelee ”luonnokseksi Euroopan sääntelyviranomaisten ryhmän ja Euroopan komission yhteiseksi lähestymistavaksi keinoista uudessa sääntelyjärjestelmässä”. Uuden sääntelyjärjestelmän mukaisten keinojen soveltamisperusteita koskeva lainsäädännöllinen toimenpide vaikuttaisikin tarpeelliselta yhdenmukaistamisen varmistamiseksi. Voiko komissio kuitenkin selventää Euroopan sääntelyviranomaisten ryhmän ja Euroopan komission yhteisen lähestymistavan oikeudellista luonnetta ja sen asemaa yhteisön säännöstössä ja kansallisissa säännöstöissä?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2004)

Uuden sääntelyjärjestelmän tavoitteena on sähköisen viestinnän palvelujen, sähköisen viestinnän verkkojen ja niihin liittyvien järjestelmien yhdenmukaistetun sääntelyjärjestelmän luominen. Sääntelyelin päättää kuitenkin kansallisella tasolla, mitä keinoa tai keinoja käytetään yrityksiin, joilla on huomattava markkinavoima. Lukuun ottamatta poikkeuksellisia keinoja (joista päättää komissio) kaikista muista keinoista, joita voidaan käyttää huomattavan markkinavoiman omaaviin yrityksiin, säädetään käyttöoikeusdirektiivin ([1]) 9–13 artiklassa ja yleispalveludirektiivin ([2]) III luvussa.

Puitedirektiivin ([3]) 7 artiklan 2 kohdassa säädetään, että kansallisten sääntelyviranomaisten on uuden sääntelyjärjestelmän niille antamaa toimivaltaa käyttäessään myötävaikutettava sisämarkkinoiden kehittymiseen toimimalla keskenään ja komission kanssa yhteistyössä avoimesti, jotta varmistetaan sääntelyjärjestelmän yhdenmukainen soveltaminen. Kansallisten sääntelyviranomaisten on pyrittävä erityisesti sopimaan välineistä ja keinoista, jotka soveltuvat parhaiten tietyntyyppisten markkinatilanteiden hoitoon.

Tältä pohjalta eurooppalainen sääntelyviranomaisten ryhmä on laatinut oman kannanottonsa, joka koskee asianmukaisia keinoja ja välineitä uudessa sääntelyjärjestelmässä. Tietoyhteiskunnan pääosasto ja kilpailun pääosasto osallistuivat eurooppalaisen sääntelyviranomaisten ryhmän kanssa kannanoton laatimistyöhön, mutta kannanotto on kuitenkin eurooppalaisen sääntelyviranomaisten ryhmän oma asiakirja.

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/19/EY, annettu 7 päivänä maaliskuuta 2002, sähköisten viestintäverkkojen ja niiden liitännäistoimintojen käyttöoikeuksista ja yhteenliittämisestä (EYVL L 108, 24.4.2002).
(2) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/22/EY, annettu 7 päivänä maaliskuuta 2002, yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla (EYVL L 108, 24.4.2002).
(3) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/21/EY, annettu 7 päivänä maaliskuuta 2002, sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä (EYVL L 108, 24.4.2002).

(2004/C 88 E/0270) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0994/04**

esittäjä(t): Proinsias De Rossa (PSE) komissiolle

(31. maaliskuuta 2004)

Aihe: Lastensuojelu ja EU:n tulevat nuorille suunnatut ohjelmat

Komissio julkaisi 9. maaliskuuta 2004 kaksi tiedonantoa koulutus- ja kansalaisuuspolitiikkojen tulevaisuudesta vuoden 2006 jälkeen, joista toinen koskee yhteisön yleissivistävän ja ammatillisen koulutuksen ohjelmien uutta sukupolvea (KOM(2004) 156) ja toinen aktiivista kansalaisuutta (KOM(2004) 154). Kuinka komissio aikoo varmistaa, että lastensuojeluasioita käsitellään laajasti EU:n tulevissa koulutus- ja kansalaisuusohjelmissa, jotka on määrä julkaista myöhemmin tämän vuoden aikana?

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2004)

Arvoisa parlamentin jäsen ottaa esille kysymyksen lastensuojelun huomioon ottamisesta komission tulevissa uusissa ohjelmissa, jotka koskevat yleissivistävää ja ammatillista koulutusta sekä kansalaisuutta (1). Komissio katsoo, että nuorten mahdollisimman hyvä suojelu on ehdottomasti taattava kulloisenkin toimivallan puitteissa. Komissio on jo tehnyt aloitteita omaan toimivaltaansa kuuluvissa asioissa. Näihin kuuluvat direktiivi 94/33/EY nuorten työntekijöiden suojelusta (2), suositus Euroopan audiovisuaalisia ja tietopalveluja tuottavien yritysten kilpailukyvyn parantamisesta edistämällä kansallisia järjestelmiä, joiden tarkoituksena on saattaa alaikäisten ja ihmisarvon suojelu vertailukelpoiselle ja tehokkaalle tasolle (3) sekä toimintasuunnitelman, joka koskee Internetin ja verkon käyttöön liittyvien uusien tekniikoiden käyttöturvallisuuden parantamista siten, että torjutaan laitonta ja haitallista sisältöä varsinkin lasten ja alaikäisten suojelun näkökulmasta (4).

Lastensuojelu on kuitenkin ensisijassa kansallinen asia, ja toiminta tällä alueella on jäsenvaltioiden vastuulla.

Yleissivistävää ja ammatillista koulutusta sekä kansalaisuutta koskeviin uuden sukupolven ohjelmiin liittyvissä ehdotuksissa komissio esittää kahdentyyppisiä toimia:

— komission suoraan johtamia keskitettyjä toimia ja

— hajautettuja toimia, joista vastaavat osallistujamaiden nimeämät kansalliset elimet.

Suurin osa määrärahoista on tarkoitus osoittaa hajautettuihin toimiin. Nimenomaan näillä toimilla tuetaan nuoriin, ja etenkin nuorten liikkuvuuteen, liittyvää toimintaa.

Komissio katsoo, että osallistuvien maiden viranomaisten velvollisuutena on yhdessä kansallisten elinten kanssa ryhtyä tarvittaviin toimenpiteisiin alaikäisten suojelun varmistamiseksi kansallisten lakien ja kulttuurinäkökohtien mukaisesti.

Komissio valvoo yleisesti, eritoten ehdotuspyyntöihin sovellettavien valintaperusteiden kautta, että hyväksytyillä hankkeilla on kiistämätöntä kasvatuksellista arvoa ja niissä otetaan täydelleen huomioon osallistujien ja varsinkin alaikäisten edut.

(1) Asiakirjat KOM(2004) 154 lopullinen ja KOM(2004) 156 lopullinen.
(2) Neuvoston direktiivi 94/33/EY, annettu 22 päivänä kesäkuuta 1994, nuorten työntekijöiden suojelusta, EYVL L 216, 20.8.1994.
(3) Neuvoston suositus 98/560/EY, annettu 24 päivänä syyskuuta 1998, EYVL L 270, 7.10.1998.
(4) EUVL L 162, 1.7.2003.

(2004/C 88 E/0271) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0995/04**

esittäjä(t): Bartho Pronk (PPE-DE) komissiolle

(31. maaliskuuta 2004)

Aihe: EU:n joidenkin jäsenvaltioiden suunnittelemat rajoitustoimet EU:n myöntämän yhtäläisen kohtelun vastaisia

Useiden EU:n jäsenvaltioiden (Yhdistynyt kuningaskunta, Irlanti, Tanska) lehdistötiedotteiden mukaan uusista jäsenvaltioista tulevien maahanmuuttajien sosiaalisia oikeuksia aiotaan eri tavoin rajoittaa. Sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta annetussa asetuksessa (ETY) N:o 1408/71 (1) säädetään periaate, että palkatut työntekijät ja itsenäiset ammatinharjoittajat ovat sinänsä oikeutettuja asetuksessa säädettyihin etuihin ilman mitään asumisaikavaatimusta. Näkemykseni mukaan kahden vuoden jatkuvan asumisen ehto asetuksella N:o 1408/71 myönnettyjen etujen saamiseksi on ristiriidassa EY-lainsäädännön kanssa.

1. Mikä komission reaktio tällaisiin selvästi EY-lainsäädännön vastaisiin toimiin tulee olemaan?

Tuoreimmat julkaistut tutkimukset ennustavat, ettei maastamuuttoaste uusista jäsenvaltioista tule olemaan enempää kuin 1 prosentti 1. toukokuuta 2004 jälkeen.

2. Katsooko komissio, että Unkari todella muodostaa uhan nykyisten jäsenvaltioiden työmarkkinoille ja että useiden hallitusten suunnittelemat rajoitustoimet, joiden selkeänä tavoitteena on estää Unkarin kansalaisilta pääsy Euroopan työmarkkinoille, ovat näin ollen perusteltuja?

(1) EYVL L 149, 5.7.1971, s. 2.

Stavros Dimasin komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2004)

1. Liittymissopimuksen siirtymäjärjestelyjen mukaisesti vanhat jäsenvaltiot voivat tietyin edellytyksin ja enintään seitsemän vuoden ajan pitää voimassa rajoituksia, jotka koskevat uusien jäsenvaltioiden kansalaisten pääsyä niiden työmarkkinoille. Nämä rajoitukset koskevat ainoastaan työmarkkinoille pääsyä. Ne eivät siis koske sosiaaliturvaetuuksien saantia tai oikeutta sosiaalietuuksiin. Komissio on säännöllisesti ja myös aivan viime aikoina muistuttanut jäsenvaltioita näistä periaatteista ollessaan yhteydessä jäsenvaltioiden edustajiin teknisissä kysymyksissä. Useimmat jäsenvaltiot ovat ilmoittaneet komissiolle, että ne parhaillaan viimeistelevät lainsäädäntötoimia, jotka liittyvät siirtymäkauden kahteen ensimmäiseen vuoteen. Komissio aikoo myös lähettää kaikille kyseisille jäsenvaltioille kirjeen, jossa se muistuttaa niitä yhteisön lainsäädännön mukaisista velvoitteista sekä pyytää kaikkia jäsenvaltioita toimittamaan sille mahdollisimman pian kaikkien siirtymäkauden kahteen ensimmäiseen vuoteen liittyvien säädösten lopullisen tekstin. Komissio aikoo jatkossakin seurata asiaa ja toteuttaa tarvittavat toimet. Tarvittaessa tähän voi sisältyä myös säädösten selkeyttämistä koskeva pyyntö.

2. Liittymissopimuksen ehtojen mukaisesti nykyisten jäsenvaltioiden ei tarvitse osoittaa, että työmarkkinoilla on häiriö (tai häiriön riski), jos ne haluavat soveltaa rajoituksia siirtymäkauden viiden ensimmäisen vuoden ajan. Liittymissopimuksessa määrätään ainoastaan, että siirtymäkauden kahden viimeisen vuoden aikana, eli vuoden 2009 jälkeen, nykyinen jäsenvaltio voi rajoittaa työmarkkinoille pääsyä ainoastaan silloin, kun on näyttöä työmarkkinoiden vakavasta häiriöstä tai sen uhasta. Liittymissopimuksen mukaisesti nykyiset jäsenvaltiot voivat kuitenkin milloin tahansa päättää työmarkkinoidensa täydellisestä tai osittaisesta avaamisesta siirtymäkauden aikana. Jos jäsenvaltio on luopunut rajoituksista näiden seitsemän vuoden aikana, se voi turvautua "turvalausekkeeseen" ja säätää uusista rajoituksista, jos on näyttöä vakavista häiriöistä (tai niiden uhasta) työmarkkinoilla. Komissio uskoo, että useimmat työmarkkinoille pääsyä koskevat rajoitukset poistetaan liittymistä seuraavien viiden vuoden aikana, eli vuoteen 2009 mennessä. Vuodesta 2011 lähtien — seitsemän vuoden kuluttua liittymisestä — uusista jäsenvaltioista tulevien työntekijöiden liikkuminen on täysin vapaata.

(2004/C 88 E/0272) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-0999/04**

esittäjä(t): Daniel Hannan (PPE-DE) komissiolle

(24. maaliskuuta 2004)

Aihe: Korkeajännitelinjojen yhdistäminen Civitella Paganicon kunnassa

Civitella Paganicon kunta sallii Italian sähköyhtiön Terna SpA:n jatkaa hanketta kahden nykyisen korkeajännitelinjan yhdistämiseksi Speranza-Valmontonen ja Suvereto-Montalton välillä. Kyseisellä alueella sijaitsee tähän asti kaivamaton roomalainen asuinpaikka, ja siksi Italian kulttuuriministeriö arvioi sitä parhaillaan nimetäkseen sen kulttuuriperinnöltään arvokkaaksi alueeksi. Huolimatta arvioinnista ja siitä, että kunnanvaltuusto on jo antanut kielteisen lausunnon, hanketta jatketaan edelleen.

Katsooko komissio, että Civitella Paganicon kunnan toimet ovat yhteensopivia kansanterveyden ja Euroopan kulttuuriperinnön suojelusta annettujen unionin sitoumusten kanssa?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2004)

Ilmajohtojen rakentamisen kaltaiset hankkeet kuuluvat tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27. kesäkuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY ([1]) (YVA-direktiivi), sellaisena kuin se on muutettuna 3. maaliskuuta 1997 annetulla neuvoston direktiivillä 97/11/EY ([2]) soveltamisalaan. Direktiivissä säädetään, että jäsenvaltioiden on varmistettava, että ennen luvan myöntämistä arvioidaan sellaisten hankkeiden vaikutukset, joilla muun muassa niiden luonteen, koon tai sijainnin vuoksi on todennäköisesti merkittäviä ympäristövaikutuksia. Ympäristövaikutusten arvioinnissa on tunnistettava, kuvattava ja arvioitava hankkeen suorat ja välilliset vaikutukset ihmisiin, eläimiin, kasveihin, maaperään, veteen, ilmaan, ilmastoon sekä maisemaan, aineelliseen omaisuuteen ja kulttuuriperintöön.

Tällaiset hankkeet määritellään direktiivin 4 artiklassa, jossa viitataan direktiivin liitteisiin I ja II. Jännitteeltään vähintään 220 kilovoltin ja pituudeltaan vähintään 15 kilometrin ilmajohtojen rakentaminen kuuluu liitteen I soveltamisalaan, kun taas sähkönsiirtoon tarkoitetut edellä mainittua pienemmät ilmajohdot sisältyvät liitteeseen II. Liitteeseen I kuuluvien hankkeiden osalta ympäristövaikutusten arviointi on pakollinen, kun taas liitteeseen II kuuluvien hankkeiden osalta jäsenvaltion viranomaisten on määritettävä joko tapauskohtaisesti tai tiettyjen arviointiperusteiden tai rajojen mukaan, onko hankkeelle tehtävä ympäristövaikutusten arviointi sen todennäköisten merkittävien ympäristövaikutusten vuoksi, ottaen huomioon direktiivin liitteessä III vahvistetut valintaperusteet.

Tarkasteltavana olevassa tapauksessa komissio ei pysty arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemien tietojen perusteella ottamaan kantaa asiaan. Edellä mainitusta syystä kysyjää pyydetäänkin ystävällisesti toimittamaan lisätietoja asiasta, jotta komissio voisi arvioida tapausta asiaan liittyvän yhteisön lainsäädännön mukaisesti.

Neuvosto antoi 12. heinäkuuta 1999 suosituksen 1999/519/EY ([3]) väestön sähkömagneettisille kentille altistumisen rajoittamisesta. Sen tavoitteena oli terveyden suojelun korkean tason varmistaminen. Suositetut enimmäismäärät perustuvat Kansainvälisen säteilysuojatoimikunnan (ICNIRP) vahvistamiin ohjeisiin, jotka komission tieteellinen ohjauskomitea on hyväksynyt. Suositukseen sisältyvien perusrajoitusten ja viitearvojen moitteettomalla noudattamisella varmistetaan väestön korkea suojataso ionisoimattomalle säteilylle altistumisen akuutteja ja pitkäaikaisia vaikutuksia vastaan koko taajuusalueella. Samanaikaisesti komissio seuraa tarkkaan alan tutkimustyötä ja osallistuu sen rahoittamiseen, ottaen tarvittaessa huomioon mahdollisesti esiin tulevat kokonaan uudet tieteelliset todisteet.

Vastuu edellä mainitun suosituksen ohjeiden saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä kuuluu jäsenvaltioille, minkä vuoksi asia olisikin otettava tarkasteltavaksi toimivaltaisten kansallisten viranomaisten kanssa.

([1]) EYVL L 175, 5.7.1985.
([2]) EYVL L 73, 14.3.1997.
([3]) EYVL L 199, 30.7.1999.

(2004/C 88 E/0273) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1008/04**

esittäjä(t): Albert Maat (PPE-DE) ja Neil Parish (PPE-DE) komissiolle

(1. huhtikuuta 2004)

Aihe: Maailman eläintautijärjestön konferenssi rokotuksista eläintauteja vastaan

Maailman eläintautijärjestö järjestää 13.–16. huhtikuuta 2004 Buenos Airesissa kansainvälisen konferenssin rokotuksista eläintauteja vastaan.

1. Aikooko komissio perustaa kannanottonsa tässä konferenssissa Euroopan parlamentin väliaikaisen suu- ja sorkkatautivaliokunnan mietintöön ja päätöslauselmaan? Jos ei aio, mitä se esittää kannanotossaan?

2. Onko komissio valmis soveltamaan Maailman eläintautijärjestössä EU:n jäsenvaltioiden kanssa politiikkaa, jonka mukaan suojaavan hätärokotuksen (rokotetut eläimet pidetään hengissä) käyttöä ei eroteta ehkäisevästä hätärokotuksesta tai ennaltaehkäisevästä teurastuksesta?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2004)

Komissio voi ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että se osallistuu tarttuvien eläintautien torjuntaa rokotuksen avulla käsittelevään kansainväliseen konferenssiin Buenos Airesissa 13.–16. huhtikuuta 2004 ja myös esittää siellä näkemyksiään.

Konferenssin järjestelykomitean pyynnöstä komission edustaja esittelee asiakirjan, jonka aiheena on antigeenien ja rokotepankkien käyttö hätärokotuksissa Euroopan yhteisössä. Komission edustaja on lisäksi kutsuttu puhejohtajaksi ryhmään, joka käsittelee antigeenejä ja rokotepankkeja turvatoimenpiteenä tautien leviämisen estämiseksi.

Esitettävässä asiakirjassa keskitytään hätärokotuksen liittämiseen osaksi toimenpidekokonaisuutta, joka on määrä toteuttaa suu- ja sorkkataudin taudinpurkauksen yhteydessä. Siinä käsitellään varosuunnitelmien tarpeellisuutta ja selvitetään tässä yhteydessä yhteisön antigeenipankkia. Yksi päätelmistä on tietoisuuden lisääminen rokotuksia tekevissä maissa siitä, että erittäin puhtaat rokotteet ja riittävän herkät ja spesifiset testit ei-rakenteellisten proteiinien vasta-aineiden havaitsemiseksi ovat olennainen ennakkoedellytys, jotta voitaisiin osoittaa todeksi väite viruksen esiintymättömyydestä rokotuksen käytön jälkeen. Tätä varten toteutettavassa valvonnassa olisi vähintäänkin saavutettava maailman eläintautijärjestön (OIE) vaatimukset ja niihin olisi sisällytettävä viruksen kanssa kosketuksiin joutuneen karjan perusteellinen seuranta sekä sitä koskevat tiukat toimet.

Komission osallistuminen perustuu yhteisön toimenpiteistä suu- ja sorkkataudin torjumiseksi 29. syyskuuta 2003 annettuun direktiiviin 2003/85/EY ([1]), jossa kuvastuvat vuoden 2001 taudinpurkauksesta saadut opetukset, parlamentin 13. joulukuuta 2002 antama päätöslauselma sekä maaeläinten terveyttä koskevassa OIE:n säännöstössä annetut ehdot taudista ja tartunnasta vapaan aseman palauttamiseksi.

Mitä tulee erotteluun yhtäältä suojaavan hätärokotuksen, jossa eläimet jäävät henkiin, ja toisaalta ehkäisevän rokotuksen sekä lopettamisen välillä, komissio haluaa toistaa kantansa, jonka mukaan viimeksi mainittu on osa taudinhävittämismenettelyä, jota sovelletaan tartunnan saaneeseen tai saastuneeseen karjaan. Jos eri strategiat kuitenkin liittyvät suojaavan rokottamisen asteittaiseen päättämiseen, eli taudista ja tartunnasta vapaan aseman palauttamiseen kolme kuukautta sen jälkeen, kun rokotetut eläimet on teurastettu ihmisravinnoksi (eikä siis kuuden kuukauden kuluttua, kun rokotetut eläimet jäävät henkiin), komissio kiinnittää huomiota edellä mainitun direktiivin 62 artiklaan, jossa säädetään rokotuksen jälkeisen valvonnan tuloksen perusteella tehtävästä poikkeuksesta odotusaikaan.

Komissio pysyy kannassaan, jonka mukaan kansainvälisesti hyväksyttyjen vaatimusten taudista ja tartunnasta vapaan aseman palauttamiseksi hätärokotuksiin turvautumisen jälkeen on tarjottava korkeatasoinen suoja. Kun otetaan huomioon kyseisen viruksen biologiset ominaisuudet ja taudin epidemiologia, taudista ja tartunnasta vapaan aseman palauttamisen nopeuttaminen voi merkittävästi lisätä riskiä saada suu- ja sorkkatautivirus eläintuotteiden kautta. Suu- ja sorkkatautia käsittelevän parlamentin tilapäisen komitean suositusten mukaisesti komissio on sitoutunut minimoimaan tällaiset riskit ja samalla kunnioittamaan niitä sitoumuksia, joita yhteisöllä on kansainvälisten kauppasopimusten puitteissa.

([1]) EUVL L 306, 22.11.2003.

(2004/C 88 E/0274) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-1009/04**

esittäjä(t): Johannes Voggenhuber (Verts/ALE) komissiolle

(25. maaliskuuta 2004)

Aihe: Lobaun moottoritie

Ympäristövaikutusten arvioinnista annettu direktiivi (97/11/EY ([1])) velvoittaa EU:n jäsenvaltiot suorittamaan tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden yhteydessä ympäristövaikutusten arvioinnin. Direktiivin liitteen I mukaan arviointi on tehtävä myös moottori- ja pikateiden yhteydessä. Itävallassa moottoritiehankkeet hyväksytään antamalla ”tielinja-asetuksia” (Trassenverordnungen) maan tielain (Bundesstraßengesetz) 4 §:n mukaisesti. Tämä merkitsee sitä, että tällaista hanketta ei hyväksytä yksittäisellä päätöksellä, vaan yleisellä ja abstraktilla asetuksella.

Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on oikeuskäytännössään (asia C-287/98) tarkentanut, että ympäristövaikutusten arvioinnin yhteydessä hanke voidaan periaatteessa hyväksyä oikeudellisen säädöksen avulla, mutta se on hyväksyttävä yksityiskohtaisesti asiaa koskevalla lailla tai asetuksella.

Itävallan perustuslakituomioistuin on Wienin ulkopuolella olevaa kehäpikatietä koskevassa uusimmassa oikeuskäytännössään todennut, että tielinja-asetus ei oikeudellisen luonteensa vuoksi voi itse sisältää mitään oheismääräyksiä (velvoitteita), mikä olisi edellytyksenä esitetyn hankkeen hyväksymiselle ympäristövaikutusten arviointia koskevan lainsäädännön mukaisesti. Ympäristövaikutusten arvioinnin tuloksia ei voida ottaa huomioon sitovalla tavalla tielinja-asetuksen yhteydessä.

Katsooko komissio, että moottoriteiden hyväksyminen tielinja-asetuksilla, joissa ympäristövaikutusten arvioinnin tulosta ei voida ottaa huomioon, vastaa ympäristövaikutusten arvioinnista annettua direktiiviä?

([1]) EYVL L 73, 14.3.1997, s. 5.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(22. huhtikuuta 2004)

Komissio katsoo, että jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27 päivänä kesäkuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY [1] (YVA-direktiivi), sellaisena kuin se on muutettuna 3 päivänä maaliskuuta 1997 annetulla neuvoston direktiivillä 97/11/EY, soveltamisalaan kuuluvien hankkeiden ympäristövaikutuksista tehtävän arvioinnin tulokset otetaan huomioon lupamenettelyssä, kuten mainitun direktiivin 8 artiklassa selkeästi säädetään.

Kanteessa (S 1, ent. B 301) mainitun erityisen moottoritiehankkeen osalta todettakoon, että komissio on hiljattain saattanut päätökseen samaa tienhanketta koskevien valitusasiakirjojen käsittelyn saatuaan Itävallan viranomaisilta sitoumuksen YVA-direktiivin asianmukaisesta huomioon ottamisesta meneillään olevassa lupamenettelyssä.

Komissio seuraa asiaan kuuluvalla tavalla YVA-direktiivin täytäntöönpanoon liittyviä mahdollisia säännönvastaisuuksia Itävallassa toteutettavien tiehankkeiden osalta.

Komission mielestä kyseisiä moottoritiehankkeiden hyväksymistä koskevia kansallisia määräyksiä (Trassenverordnungen) ei voi pitää YVA-asetuksen 1 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuina erityisinä kansallisen lainsäädännön alaan kuuluvina säädöksinä. Vaikuttaa siltä, että kyseiset määräykset eivät kata kaikkia yksittäisen tiehankkeen yksityiskohtia (Itävallassa tiehankkeiden hyväksyminen edellyttää yleensä lisälupia), eivätkä ne myöskään ole varsinaisia säädöksiä (kyseessä ovat viranomaisten antamat määräykset eivätkä parlamentin hyväksymät lait). YVA-direktiivissä ei kuitenkaan edellytetä yhden lupamenettelyn soveltamista (2 artiklan 2 a alakohta). YVA-direktiivin 2 artiklan 2 kohdan mukaan ympäristövaikutusten arviointi voidaan liittää jäsenvaltioissa voimassa oleviin lupamenettelyihin tai muihin asianmukaisiin menettelyihin. Näin ollen tiehankkeen ympäristövaikutusten arvioinnin sisällyttämistä "Trassenverordnung"-määräykseen ei voida katsoa sinänsä YVA-direktiivin rikkomiseksi.

[1] EYVL L 175, 5.7.1985.

(2004/C 88 E/0275) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1010/04**

esittäjä(t): Johannes Voggenhuber (Verts/ALE) komissiolle

(1. huhtikuuta 2004)

Aihe: Lobaun kansallispuiston alueelle rakennettava moottoritie

Itävallan tasavalta on ilmoittanut aikovansa rakentaa moottoritien Lobaun kansallispuiston alueelle. Euroopan komissio on luokitellut Lobaun suojelualueeksi luonnonvaraisten lintujen suojelusta annetun direktiivin 79/409/ETY [1] ja luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta annetun direktiivin 92/43/ETY [2] perusteella.

Suunnitelmien mukaan suojelualuetta pienennetään sen reunoilta käsin. Moottoritien on tarkoitus ulottua suojelualueelle tällä kohtaa ja sitten jatkua suojelualueen ali kulkevana tunnelina. Teknisesti olisi mahdollista toteuttaa myös toisenlainen ratkaisu, joka ei vaatisi suojelualueen pienentämistä.

Lisäksi Lobaun luonnonsuojelualueen välittömään läheisyyteen on tarkoitus rakentaa nelikaistainen moottoritielle johtava liittymä (johon on joissakin kohdin lisätty kaksi hidasta kaistaa).

1. Onko Natura 2000 -alueisiin kuuluvan Lobaun luonnonsuojelualueen pienentäminen moottoritiehankkeen vuoksi sallittua yhteisön lainsäädännön mukaisesti?

2. Onko moottoritien rakentaminen Natura 2000 -suojelualueen alle sallittua?

3. Onko neli-kuusikaistaisen tien rakennushankkeesta tehtävä alueelle aiheutuvien vaikutusten arviointi luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta annetun direktiivin 6 artiklan mukaisesti?

[1] EYVL L 103, 25.4.1979, s. 1.
[2] EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2004)

Itävalta on ilmoittanut Nationalpark Donau-Auen (Wiener Teil) -alueen (AT1301000) lintudirektiivin ([1]) mukaiseksi erityiseksi suojelualueeksi ja ehdottanut sitä myös luontotyyppidirektiivin ([2]) mukaiseksi yhteisön tärkeänä pitämäksi alueeksi. Alueen pinta-ala on 2 258 hehtaaria. Alueen vieressä Ala-Itävallan osavaltiossa sijaitsevasta "Donau-Auen östlich von Wien" -alueesta on ilmoitettu 9 172 hehtaarin alue (AT1204V00) erityiseksi suojelualueeksi. Vastaavasti siitä on ehdotettu 9 579 hehtaarin alue (AT1204000) yhteisön tärkeänä pitämäksi alueeksi. Natura 2000 -verkko muodostuu erityisistä suojelualueista sekä yhteisön tärkeinä pitämistä alueista.

Komissio vastaa arvoisan parlamentin jäsenen esittämiin kysymyksiin seuraavasti:

— Yhteisön lainsäädäntö ei salli Natura 2000 -alueen pinta-alan pienentämistä sillä perusteella, että alueella aiotaan toteuttaa infrastruktuurihanke. Jäsenvaltiot eivät voi tällä tavoin kiertää EU:n ympäristölainsäädännön velvoitteita. Natura 2000 -alueiden rajat on määriteltävä yksinomaan tieteellisin perustein eli ottaen huomioon yhteisön tärkeänä pitämien lajien ja luontotyyppien määrä ja tarpeet.

— Moottoritien rakentamishankkeen yhdenmukaisuus EU:n ympäristölainsäädännön vaatimusten kanssa on ratkaistava tapauskohtaisesti. Jos ehdotettu suunnitelma tai hanke saattaa vaikuttaa Natura 2000 -alueeseen, hanke on arvioitava luontotyyppidirektiivin 6 artiklan säännösten mukaisesti. Näiden käytäntöä ja menettelyä koskevien takeiden ansiosta voidaan varmistaa, että Natura 2000 -alueisiin haitallisesti vaikuttavia hankkeita ei sallita, ellei niitä voida vaihtoehtoisten ratkaisujen puuttuessa perustella erittäin tärkeän yleisen edun vuoksi. Jos kyseisellä alueella on ensisijaisesti suojeltava laji tai luontotyyppi, ainoat kysymykseen tulevat näkökohdat ovat sellaisia, jotka liittyvät ihmisen terveyteen tai yleiseen turvallisuuteen tai ensisijaisen tärkeisiin suotuisiin vaikutuksiin ympäristöön taikka, komission lausunnon mukaan, muihin erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottaviin syihin.

— Luototyyppidirektiivin 6 artiklassa säädetty arvio on suoritettava, jos suunnitelma tai hanke saattaa vaikuttaa merkittävästi Natura 2000 -alueeseen. Tällaisessa tapauksessa ei suunnitelman tai hankkeen toteutuspaikalla ole väliä, vaan se voi olla Natura 2000 -alueen ulko- tai sisäpuolella.

([1]) Neuvoston direktiivi 79/409/ETY, annettu 2 päivänä huhtikuuta 1979, luonnonvaraisten lintujen suojelusta. Direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna komission direktiivillä 91/244/ETY, annettu 6 päivänä maaliskuuta 1991 (EYVL L 115, 8.5.1991).

([2]) Neuvoston direktiivi 92/43/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1992, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta.

(2004/C 88 E/0276) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1015/04**

esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE-DE) komissiolle

(5. huhtikuuta 2004)

Aihe: Katkaravun pyynti Huippuvuorilla

Yhteisön kalastuslaivaston harjoittama katkaravun pyynti Huippuvuorilla on vaikeutunut johtuen velvoitteista, joiden mukaan samanaikaisesti voi kalastaa korkeintaan neljä EU:n laivaston yksikköä. Kyseistä käytäntöä on sovellettu muutaman vuoden ajan, ja on olemassa vaara, että siitä johtuva haitta keskittyy yhteisön laivastoon, joka ei voi hyödyntää kaikkia sille myönnettyjä vuotuisia pyyntiponnistuksia (519 päivää). Kaikkeen tähän on vielä lisättävä, että kyseinen rajoitus on voimassa niiden muutaman kuukauden aikana, jolloin kyseiselle alueelle voi mennä johtuen alueella suurimman osaa vuodesta vallitsevista vaikeista ilmasto-olosuhteista. Komissio vastasi 8. toukokuuta 2002 aikaisempaan kirjalliseen kysymykseeni E-1037/02 ([1]), että se oli täysin tietoinen vaikeuksista, joita tämän kalastusalueen tilanne aiheuttaa jäsenvaltioille. Myöhemmin 26. tammikuuta 2004 kysymykseeni E-3581/03 ([2]) antamassaan vastauksessa komissio totesi, että "niiden ehtojen parantamisesta, jotka koskevat yhteisön katkarapulaivaston pääsyä Huippuvuorille, on neuvoteltu Norjan kanssa useita kertoja, viimeksi korkean tason tapaamisessa maaliskuussa 2003" ja että "Norja ei ole halukas harkitsemaan kalastuspäivien lisäystä, mutta on antanut ymmärtää, että alueella samanaikaisesti olevien alusten sallitun määrän kasvattamista voitaisiin harkita." Lisäksi "Norja kuitenkin sitoo alusten määrän lisäämisen siihen, että muissa avoimissa kysymyksissä, kuten Norjan unioniin suuntautuvan katkaravunviennin ehtojen parantamisessa, saavutetaan

Norjaa tyydyttävä ratkaisu". Komissio on periaatteessa sopinut Norjan kanssa uudesta kesäkuussa 2004 järjestettävästä korkean tason tapaamisesta vuoropuhelun jatkamiseksi ja muun muassa tyydyttävän ratkaisun löytämiseksi ongelmiin, jotka koskevat yhteisön katkaravunpyyntialusten pääsyä Huippuvuorille.

Tähän mennessä asiassa ei ole edistytty mitenkään, ja tietyt yhteisön laivastot, kuten NAFO-yleissopimuksen nojalla pyytävä laivasto, ovat joutuneet leikkaamaan huomattavasti saaliitaan, mikä edellyttää lisätoimia vaihtoehtojen löytämiseksi. Onko komissio tietoinen vahingoista, joita nykyinen neuvottelutilanne Norjan kanssa aiheuttaa EU:n laivastolle?

Koska EU:n laivaston ainoa pyyntö on, että kyseisellä alueella voisi olla samanaikaisesti useampia aluksia ja että Norja voisi suostua siihen, eikö komissio pidä asiallisena tällä hetkellä kyseisen kesäkuuksi suunnitellun korkean tason kokouksen järjestämistä aikaisemmin, jotta näinkin vahingollinen tilanne voitaisiin keskeyttää aikaisemmin?

([1]) EYVL C 229 E, 26.9.2002, s. 172.
([2]) EUVL C 78 E, 27.3.2004, s. 830.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(28. huhtikuuta 2004)

Komissio haluaa muistuttaa, että Norjan kanssa käydyissä neuvotteluissa on useaan otteeseen yritetty ratkaista vieläkin avoin kysymys yhteisön laivaston harjoittamasta katkaravun pyynnistä Huippuvuorilla. Norjan kanta asiaan on komission yrityksistä huolimatta pysynyt jo jonkin aikaa samana. Norja haluaa, että sen katkaravunviennille myönnetään paremmat kauppaehdot vastapainona sille, että Norja helpottaa yhteisön alusten pääsyä Huippuvuorten vesille.

Vaikka onkin totta, että yhteisö ja Norja pitävät korkean tason tapaamisen kesäkuussa 2004, komissio käy kuitenkin jatkuvasti myös epävirallisia neuvotteluja katkaravun pyynnin ehdoista. Komissio tekee tiivistä yhteistyötä jäsenvaltioiden kanssa käytettävissä olevien kalastuspäivien jakamiseksi sopivimmalla tavalla. Viimeisin komission ja jäsenvaltioiden välinen tapaaminen oli maaliskuussa 2004.

Komissio on täysin tietoinen joidenkin jäsenvaltioiden kalastusmahdollisuuksia koskevista ongelmista. Komissio haluaisi nähdä todellista parannusta kalastusehdoissa. Komissio ei kuitenkaan usko, että korkean tason neuvottelujen siirtäminen aikaisempaan ajankohtaan edistäisi yhteisön neuvotteluasemaa.

(2004/C 88 E/0277) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1023/04**

esittäjä(t): Ilda Figueiredo (GUE/NGL) komissiolle

(5. huhtikuuta 2004)

Aihe: Portugalin kalastuslaivaston nykyaikaistaminen

Portugalin kalastuslaivaston nykyaikaistamista koskevia merkittäviä hankkeita on meneillään Penichen, Nazarén, Sesimbran ja Setúbalin satamissa, joissa pienimuotoinen lähivesikalastus on hyvin tärkeätä paikalliselle väestölle sekä alueen kehitykselle. Setúbalissa ollaan toteuttamassa uuden säilyketehtaan rakentamishanketta, eikä ole hyväksyttävää, että Mare-ohjelman (kalastusalan kestävän kehityksen ohjelma, QCA III 2000–2006) mukaisten hakemusten esittämistä on lykätty, kuten Portugalin hallitus on 8. maaliskuuta antamallaan, Lissabonia ja Vale do Tejon aluetta koskevalla asetuksella nro 252/2004 tehnyt määrärahojen puutteen perusteella.

Pyydän komissiolta ilmoittamaan minulle seuraavaa:

1. Mihin toimenpiteisiin voidaan ryhtyä, jotta lisää määrärahoja voidaan myöntää Mare-ohjelmalle, jolla pyritään tukemaan meneillään olevia hankkeita Lissabonin ja Vale do Tejon alueen kalasatamissa?

2. Mihin toimenpiteisiin komissio aikoo yhdessä Portugalin hallituksen kanssa ryhtyä tukeakseen kalastuslaivaston uudelleenjärjestelyitä sekä uusien säilyketehtaiden rakentamista alueella ottaen huomioon kasvavan työttömyyden ja sen, että noin 50 prosenttia kyseisten kalasatamien aluksista on hyvin vanhoja?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2004)

Lissabonin ja Vale do Tejon alue kuuluu tavoitteen 1 mukaisiin siirtymäkauden tukea saaviin alueisiin, minkä vuoksi sen on noudatettava yhteisön tukikehyksen osalta Berliinissä vahvistetuissa rahoitusnäkymissä edellytettyjä rakennerahastojen enimmäismääriä. Tämän mukaisesti kalatalouden ohjauksen rahoitusvälineen (KOR) kyseistä aluetta koskevien määrärahojen korottaminen edellyttää vastaavansuuruista vähennystä muiden rahastojen määrärahoihin.

Kyseiselle alueelle KOR:stä myönnettävä tuki, jonka määräksi on vahvistettu 32,988 miljoonaa euroa kaudella 2000–2006, kanavoidaan yksinomaan Mare-toimenpideohjelman kautta. Tähänastiset maksusitoumukset ovat yhteensä 30,2 miljoonaa euroa, ja hallituksen asetuksen nro 252/2004 julkaisemisajankohtaan mennessä esitetettyjen hankkeiden arvo on kolminkertainen käytettävissä oleviin määrärahoihin nähden.

Kalatalousalan rakenteellisia toimia koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja edellytyksistä 17 päivänä joulukuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2792/1999 [1] 9 artiklan 1 kohdan mukaan kalastusalusten nykyaikaistamiseen myönnettävää julkista tukea ei enää sallita 31. joulukuuta 2004 jälkeen.

KOR-määrärahojen lisääntyneen tarpeen vuoksi rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä 21 päivänä kesäkuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1999 [2] 14 artiklan 2 kohdassa säädetyn ohjelmakauden väliarvioinnin yhteydessä tehtävissä tarkistuksissa on kuitenkin tarkoitus lisätä KOR-rahoitusta kohdentamalla siihen osa suoritusvarauksesta ja tekemällä pieniä mukautuksia määrärahasiirtoina Euroopan aluekehitysrahastosta (EAKR) KOR:iin. Tällainen lisärahoitus voi silti osoittautua riittämättömäksi ehdotettujen hankkeiden määrän vuoksi, mutta Berliinissä vahvistettujen rahoitusnäkymien edellyttämä enimmäismäärä ei anna mahdollisuutta yhteisön tuen lisäämiseen siirtymäkauden tukea saavilla alueilla.

[1] EYVL L 337, 30.12.1999.
[2] EYVL L 161, 26.6.1999.

(2004/C 88 E/0278) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-1027/04**

esittäjä(t): Marie Isler Béguin (Verts/ALE) komissiolle

(26. maaliskuuta 2004)

Aihe: Yhteisön ympäristölainsäädännön noudattaminen

Komissio on ilmoittanut tavoitteisiinsa kuuluvan luonnon monimuotoisuuden säilyttämisen ja palauttamisen. Yhteisöllä on käytössään välineitä, joiden avulla sen pitäisi pysytä vastaamaan kyseisiin haasteisiin. Näitä välineitä ovat esimerkiksi lintudirektiivi ja luontotyyppidirektiivi sekä ympäristövaikutusten arviointia koskeva direktiivi. Jäsenvaltiot ovat sisällyttäneet kansalliseen lainsäädäntöönsä asiaa koskevan yhteisön lainsäädännön tärkeimmät säännökset.

Kyseisiä direktiivejä ei kuitenkaan ole saatettu tyydyttävästi osaksi kansallista lainsäädäntöä ainakaan Ranskassa. Koska aluesuunnitteluohjelmilla on huomattavia kielteisiä vaikutuksia luonnon monimuotoisuuteen, arvioinnin toteuttamisessa ennen rakenteiden kehittämiseen tähtäävien hankkeiden täytäntöönpanoa varsinkin Natura 2000 -verkostoon kuuluvilla alueilla olisi otettava asianmukaisesti huomioon suojeluvelvoite.

Poitou-Charentesin alueen soilla kulkevan A831-tien ja Sarthen A28-moottoritien tapaukset osoittavat, etteivät noudatetut menettelyt vastaa alkuunkaan edellä mainittujen säädösten tavoitteita. Ympäristövaikutusten alakohtaiset lähestymistavat ovat edelleen vallalla, ja niiden avulla voidaan vähätellä vahinkoja ja laistaa velvollisuudesta valita sellaisia ratkaisuja, jotka aiheuttavat vähiten vahinkoa Natura 2000 -verkostoon kuuluville alueille. Arviointimenettelyt ovat näin ollen osoittautuneet vähäisessä määrin erilaisiksi kuin perinteiset ympäristövaikutusten arvioinnit, joissa jätetään huomioimatta joidenkin lajien tai luontotyyppien tarkasti suojeltu asema tuhoamalla ne suoraan tai hajottamalla ydinalueet. Lisäksi siitä, että vahinkoja aiheuttavia rakennustöitä edistävät tahot hyödyntävät poikkeussäännöksiä, on tullut pikemminkin sääntö kuin poikkeus, ja sen johdosta edellä mainitut direktiivit menettävät merkitystään aikana, jolloin luonnon monimuotoisuuden suojelu pitäisi sisällyttää julkisiin politiikkoihin.

1. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä, jotta edellä mainitut, luonnon monimuotoisuuden huomioon ottamiseen Euroopan unionin politiikoissa liittyvät tärkeät direktiivit saisivat takaisin todellisen merkityksensä sekä yleisesti ottaen että edellä mainituissa tapauksissa?

2. Mitä valvontamenettelyjä komissio aikoo ottaa käyttöön puuttuakseen edellä mainittuihin räikeisiin epäkohtiin?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(21. huhtikuuta 2004)

Arvoisan parlamentin jäsenen viittaamiin yleisiin puitteisiin viitaten komissio muistuttaa, että luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2 päivänä huhtikuuta 1979 annettu neuvoston direktiivi 79/409/ETY ([1]) ja luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annettu neuvoston direktiivi 92/43/ETY ([2]) pyrkivät varmistamaan lintulajien, luontotyyppien ja luonnonvaraisen kasviston ja eläimistön säilymisen edistääkseen luonnon monimuotoisuuden yleisen tavoitteen edistämiseksi.

Direktiivit 79/409/ETY ja 92/43/ETY perustuvat toissijaisuusperiaatteeseen. Näin ollen jäsenvaltioilla on käytössään laajennettu liikkumavara siinä, kuinka ne toteuttavat käytännössä Natura 2000 -verkostoon kuuluvien alueiden erityiset hoito- ja suojelutoimenpiteet. Näin ollen jokainen jäsenvaltio on vastuussa yhteisöoikeuden täytäntöönpanosta kansallisessa oikeusjärjestyksessään. Vaikka jäsenvaltiot ovat vapaita valitsemaan tavan, jolla ne haluavat toteuttaa käytännölliset toimenpiteet, on näiden tapojen oltava direktiivin yleisen tavoitteen ja direktiivin säännösten erityisten tavoitteiden mukaisia.

Komissio, jonka tehtävänä on EY:n perustamissopimuksen 211 artiklan mukaisesti valvoa yhteisön lainsäädännön noudattamista, puuttuu asiaan aina kun jäsenvaltioissa esille tulleet asiat osoittavat sen, että voimassa olevan yhteisön lainsäädännön vaatimuksia ei ole noudatettu.

Arvoisan parlamentin jäsenen viittaamassa tapauksessa komissio on lähettänyt Ranskan viranomaisille useita lisätietopyyntöjä tutkiessaan Poitou-Charentes'in suoaluetta koskevaa A 831 -moottoritiehanketta. Hankkeen toteuttamisesta ei ole vielä tehty yhtään lopullista päätöstä. Komissio tutkii parhaillaan asiaa. Komissio on myös lähettänyt Ranskan viranomaisille perustellun lausunnon siitä, että ne eivät ole noudattaneet säännöksiä, jotka liittyvät tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27 päivänä kesäkuuta annetun neuvoston direktiiviin 85/337/ETY ([3]), sellaisena kuin se on muutettuna 3 päivänä maaliskuuta 1997 annetulla neuvoston direktiivillä 97/11/EY ([4]) ja direktiiviin 92/43/ETY ja jotka koskevat maa-alueiden uusjakoa A28-moottoritien Le Mans'n ja Tours'in välisen osan rakentamisen yhteydessä.

Komissio ryhtyy kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin varmistaakseen Natura 2000 -verkostoon kuuluvien alueiden koskemattomuuden sekä verkoston yhtenäisyyden. Komissio myös aloittaa määräysten rikkomisesta johtuvat menettelyt silloin kun se on tarpeellista.

([1]) EYVL L 103, 25.4.1979.
([2]) EYVL L 206, 22.7.1992.
([3]) EYVL L 175, 5.7.1985.
([4]) EYVL L 73, 14.3.1997.

(2004/C 88 E/0279) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-1028/04**

esittäjä(t): Nicole Thomas-Mauro (UEN) komissiolle

(26. maaliskuuta 2004)

Aihe: Teräsmarkkinoilla vallitsevat jännitteet

Teräsmarkkinoilla hinnat nousevat, ja alalla vallitsee tällä hetkellä voimakkaita jännitteitä. Vaikka suuret alihankkijat saavatkin vuoden pituisia sopimuksia ja vaikka hintojen nousu ei tällä hetkellä haittaa niitä, pienemmät yritykset kärsivät tilanteesta. Eurooppalaiset yritykset eivät enää voi hankkia raaka-aineita, koska niitä ei ole tarjolla. Esimerkiksi Champagne-Ardennen alueen yritykset ovat joutuneet vaikeuksiin kyseisen tilanteen vuoksi, ja ne eivät enää pysty pitämään kiinni asiakkaille antamistaan sitoumuksista. Ne ovat ilmoittaneet, että niiden tuotanto pysähtyy muutaman viikon kuluttua, ja osa niistä on jo ryhtynyt lomauttamaan työntekijöitään.

Todellisena syynä hintojen nousuun ovat Kiinan ostot, joiden johdosta se hallitsee yksin 70 prosenttia maailmanmarkkinoista. Teollisuuden ja rakennusalan liittojen edustajat esittävät asiasta paljon kirjavampia arvioita. Vaikka kukaan ei käy kiistämään Kiinan kasvuhakuisuutta ja raaka-aineiden (rautamalmin, rautaromun ja kivihiilikoksin) hintoihin sekä merikuljetusten kustannuksiin kohdistuvia paineita, monet ostajat puhuvat kyseisestä tilanteesta kriisiaikojen jälkeen hyötyvän maailman markkinajohtajan Arcelorin marginaalien palauttamisesta.

Mitä ratkaisuja voidaan harkita hintojen nousun monitahoisien vaikutusten välttämiseksi, ja miten voidaan torjua raaka-ainepulan riski, jos nykyinen tilanne jatkuu?

Katsooko komissio, että rautaromun viennin rajoittaminen esimerkiksi Keski-Euroopan tuottajamaista olisi mahdollista käytettävissä olevan raaka-ainemäärän ja teräksen kysynnän saattamiseksi tasapainoon?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(15. huhtikuuta 2004)

Komissio seuraa tarkkaavaisesti maailman teräsmarkkinoiden ja teräksen raaka-ainemarkkinoiden kehittymistä. Erityisesti se tutkii näiden tuotteiden Aasian kysynnän kasvun vaikutusta EU:n markkinoihin ja hintoihin. Iso osa EU:n markkinoiden nykyisistä ongelmista liittyy Kiinan huomiota herättävään teollisuuden kehittymiseen, joka on aiheuttanut raaka-aineiden kysynnän kasvun myötä jännitettä markkinoilla ja maailmanmarkkinahintojen voimakkaan nousun.

EU on merkittävä teräksen ja romuraudan tuottaja ja viejä. Näiden kahden tuotteen nykyiset varastot eivät tuota ongelmia. Nyt kuitenkin, kun kysyntä ja hinnat ovat nousussa, kaikki toimijat joutuvat tarkasti tasapainottamaan ostonsa ja varastonsa vähentääkseen lisääntyneen taloudellisen paineen vaikutusta yrityksen toimintaan. Tämä koskee teräksentuottajaa Arceloria, kuten kaikkia muitakin tuotanto- ja jakelualan toimijoita. Pienillä yrityksillä on kuitenkin niiden joukossa heikommat neuvotteluasemat verrattuna isoja tuote-eriä ostavaan suurasiakkaaseen.

Komission näkemys nykytilanteesta on varovainen ja tasapainoinen, kuten kysymyksen esittäjänkin. EU:n markkinoiden huolena on nyt enemmän kova hintapaine kuin ongelmat tuotteen saatavuudessa. Toimijat ovat yleisesti onnistuneet siirtämään hinnannousun asiakkailleen, mikä on tehnyt kilpailukyvyn tason säilyttämisen mahdolliseksi hintapaineen helpottamista odotellessa. Muutaman viime viikon aikana olemme havainneet Aasian kysynnän hidastuneen merkittävästi. Sillä on ollut välitön vaikutus maailmanmarkkinahintoihin. Nämä ovat rohkaisevia merkkejä, vaikka emme haluakaan tehdä ennenaikaisia päätelmiä.

Komissio ilmoittaa kysymyksen esittäjälle jatkavansa teräsmarkkinoiden ja teräksen raaka-ainemarkkinoiden kehittymisen tarkkaa seuraamista kaikkia mahdollisia keinoja käyttäen sen varmistamiseksi, että näiden tuotteiden maailmanlaajuisessa kaupassa noudatetaan avoimen ja reilun kaupan sääntöjä.

(2004/C 88 E/0280)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1038/04

esittäjä(t): Avril Doyle (PPE-DE) komissiolle

(29. maaliskuuta 2004)

Aihe: Direktiiviehdotus Sellafieldin ydinvoimalan tarkastamisesta

Voiko komissio vahvistaa, että:

1. se pyrkii voimakkaasti saamaan aikaan direktiivin, joka edellyttää Ison-Britannian ydinvoimaviranomaisia (BNFL) ilmoittamaan Sellafieldissa nykyisin varastoitavan radioaktiivisen jätteen määrän,

2. EU:n tarkastajat saavat tutustua alueeseen vapaasti, jotta he voivat todentaa BNFL:n tietojen todenperäisyyden,

3. tällaisten tarkastusten tuloksista tiedotetaan muille Sellafieldin vaikutuspiiriin suoranaisesti kuuluville jäsenvaltioille?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2004)

Komissio vahvistaa, että Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen 82 artiklaan perustuva direktiivi hyväksyttiin 30. maaliskuuta 2004.

Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen 82 artiklassa säädetään, että komission tarkastajat ovat vastuussa 79 artiklassa tarkoitetusta tietojen hankinnasta ja todentamisesta. Tarkastajien on määrä raportoida komissiolle kaikista rikkomuksista. Komissio voi antaa direktiivin, jolla asianomaista jäsenvaltiota kehotetaan toteuttamaan kaikki tarvittavat toimenpiteet rikkomuksen lopettamiseksi.

Komission kannan mukaan British Nuclear Fuels plc on rikkonut Euroopan atomienergiayhtiön perustamissopimuksen 79 ja 81 artiklaa, kun se on jättänyt esittämättä ja pitämättä toimintaa koskevia asiakirjoja, joiden avulla kaikesta tällä hetkellä Sellafieldin (Yhdistynyt kuningaskunta) B30-altaassa varastoitavasta ydinmateriaalista voidaan pitää kirjanpitoa, ja kun se ei ole säteilysuojeluun liittyvistä syistä päästänyt komission tarkastajia tarkistamaan B30-altaassa varastoitavaa ydinmateriaalia.

Direktiivi velvoittaa Yhdistyneen kuningaskunnan toimittamaan komissiolle ennen 1. toukokuuta 2004 kokonaisvaltaisen suunnitelman rikkomusten lopettamiseksi. Yhdistyneen kuningaskunnan on lisäksi esitettävä komissiolle kuuden kuukauden välein täytäntöönpanon edistymistä kuvaava raportti. Tämän raportin ja komission omien tarkastusten perusteella komissio arvioi, noudattaako Yhdistynyt kuningaskunta direktiivissä säädettyjä velvoitteita.

Asetuksen (Euratom) N:o 3 ([1]) perusteella yhteisön Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen perusteella saamat tai jäsenvaltioiden toimittamat ja tietoturvallisuusasteikon mukaan luokitellut tiedot on käsiteltävä Euratomin salaisina tietoina. Salaisiin tietoihin pääsy ja niiden hallussapito on sallittava yksinomaan siihen valtuutetuille henkilöille, joiden on tehtäviensä vuoksi ehdottoman tarpeellista tietää tai saada ne.

Komissio on kuitenkin vuodesta 2001 lähtien toimittanut vuosittain parlamentille ja neuvostolle kertomuksen Euratomin ydinmateriaalivalvonnan ([2]) toiminnasta. Kertomuksessa kuvataan Euratomin ydinmateriaalivalvonnan roolia ja oikeusperustaa ja kerrotaan sen toiminnasta kertomuksessa mainitulla kaudella. Siinä kerrotaan myös tämänhetkisestä kehityksestä ja esitetään yleiskatsaus tulevaisuuteen.

Tulevissa kertomuksissa selvitetään järjestelmällisesti, kuinka Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset ovat edistyneet edellä mainitun direktiivin täytäntöönpanossa.

([1]) Euroopan ydinenergiayhteisön perustamissopimuksen 24 artiklan soveltamisesta annettu asetus N:o 3, EYVL 17, 6.10.1958.

([2]) Saatavana Internet-osoitteesta: (http://europa.eu.int/comm/energy/nuclear/safeguards/index_en.htm).

(2004/C 88 E/0281) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-1039/04**

esittäjä(t): Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE) komissiolle

(29. maaliskuuta 2004)

Aihe: Komission jäsenen Viviane Redingin ehdokkuus Euroopan parlamentin vaaleissa

Komission jäsen Viviane Reding on ehdokkaana Euroopan parlamentin vaaleissa. Reding ei hakenut virkavapautta nykyisistä tehtävistään vaalikampanjan ajaksi, kuten entinen työllisyys- ja sosiaaliasioista vastaava komission jäsen Anna Diamantopoulou.

Miksi ei ole luotu yleistä sääntöä, jota voitaisiin soveltaa vaaleissa ehdolla oleviin komission jäseniin? Katsooko komissio, että on tarpeellista luoda komission jäsenille selkeät ohjesäännöt, jotta vältyttäisiin eturistiriidoilta komission jäsenen tehtävien ja vaaliehdokkaan etujen välillä?

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus

(28. huhtikuuta 2004)

Komission nykykäytännön mukaan kollegion jäsenen on ilmoitettava hyvissä ajoin puheenjohtajalle aikomuksestaan asettua ehdolle vaaleissa sekä osallistumisestaan vaalikampanjaan. Jos ehdokkaana olevan komissaarin osallistuminen vaalikampanjaan tulee olemaan aktiivista, se edellyttää, että hän pidättäytyy ottamasta osaa kollegion työhön vaalikampanjan aikana [1]. Toisaalta on kyse eturistiriitoihin liittyvien riskien välttämisestä ja toisaalta mahdollisimman laajan toiminta- ja sananvapauden takaamisesta kyseiselle komissaarille kollegiaalisuuden periaatteen mukaisesti.

Tilanteessa, jossa komissaari ei ehdokaslistalla ollessaan osallistuisi aktiivisesti vaalikampanjaan, kyseinen komissaari voi asiaa komission puheenjohtajan kanssa harkittuaan ja ottaen huomioon vallitsevat olosuhteet itse arvioida, voiko hän osallistua kollegion työhön.

Viviane Reding ilmoitti komission puheenjohtajalle päättäneensä olla osallistumatta aktiivisesti vaalikampanjaan. Näin ollen hänen ehdokkuutensa ei arvioitu vaikuttavan komission työhön osallistumiseen eikä sen katsottu aiheuttavan eturistiriitaa. Edellä mainituista syistä Viviane Redingin osallistumiselle kollegion työhön ei ole mitään estettä kyseisenä ajanjaksona.

Tämä päätelmä noudattaa komissaarien toimintasääntöjä, joiden mukaan komissaarit voivat toimia aktiivisesti poliittisissa puolueissa, mikäli kyseinen toiminta ei haittaa heidän työtään komissiossa.

Saatujen kokemusten valossa on mahdollista, että tuleva komission puheenjohtaja katsoo aiheelliseksi tutkia, ovatko komissaarien vaalikampanjoiden aikana sovellettavat yleiset säännöt tarpeen.

[1] Katso erityisesti vastaukset kirjallisiin kysymyksiin N:o 124/68, EYVL C 83, 23.8.1968; N:o 858/76, EYVL C 70, 21.3.1977 ja N:o 2752/94, EYVL C 88, 10.4.1995.

(2004/C 88 E/0282) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1051/04**

esittäjä(t): Paulo Casaca (PSE) komissiolle

(5. huhtikuuta 2004)

Aihe: Asetuksen (EY) N:o 1954/2003 15 artiklan voimassaoloa koskevan komission kannan vahvistaminen

Maaliskuun 12. päivänä komission oikeudellinen yksikkö vahvisti ilmoituksellaan 7327/04 kantansa, jossa tunnustetaan asetuksen (EY) N:o 1954/2003 [1] 15 artiklan voimassaolo kokonaisuudessaan.

Samaan aikaan komissaari Fischler lähetti minulle kirjeen, jossa myönnetään, että vuoden 1995 asetukset 685 ja 2027 — asetukset, joilla Portugalin yksinomaiseen talousvyöhykkeeseen kuuluvilla Azoreilla saavat kalastaa ainoastaan alukset, joilla on Portugalin kansallisten viranomaisten myöntämät luvat — ovat tällä hetkellä yhä voimassa.

Täydellisenä yllätyksenä koin sen, että komissaari Fischler ilmoitti eilen Portugalin televisiossa, että Espanjan alukset voivat kalastaa Portugalin yksinomaiseen talousvyöhykkeeseen kuuluvilla Azoreilla siitä saakka, kun niillä on siihen lupa.

Tietääkö komissio, ovatko Portugalin viranomaiset myöntäneet 1. tammikuuta 2004 alkaen voimassa olevia kalastuslupia espanjalaisille kalastusaluksille Portugalin yksinomaiseen talousvyöhykkeeseen kuuluvilla Azoreilla?

Jos ei tiedä, voiko komissio selittää, miten kyseiset kaksi lausuntoa sopivat yhteen?

(1) EUVL L 289, 7.11.2003, s. 1.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2004)

Komissio ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että Portugalin viranomaiset eivät ole myöntäneet yhtään 1. tammikuuta 2004 alkaen voimassa olevaa kalastuslupaa espanjalaisille kalastusaluksille Portugalin Azoreiden yksinomaiseen talousvyöhykkeeseen kuuluvilla vesillä harjoitettavaan toimintaan.

Komissio soveltaa vuoden 1995 järjestelmää ja 4 päivänä marraskuuta 2003 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1954/2003 (1) perustettua järjestelmää ja vahvistaa kantansa, joka on seuraava:

— Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1954/2003 5 artikla sisältää erityisesti Azorien vesiä koskevan pyyntiponnistuksen rajoitusjärjestelmän. Samalla säännöksellä perustettu järjestelmä on erilainen kuin se järjestelmä, jota voidaan soveltaa 15 päivänä kesäkuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2027/95 (2) perusteella. Edellä mainittu 5 artikla tuli voimaan 14 päivänä marraskuuta 2003.

— Kyseisen päivän sovellettavuuteen kohdistuu muutamia epäilyjä, koska asetuksen 15 artikla kumoaa edelliset asetukset vasta täytäntöönpanoasetuksen voimaantulopäivästä lähtien tai viimeistään 1. elokuuta 2004.

— Kyseinen säännös ei kuitenkaan ole sellainen, että se vaikuttaisi asetuksen N:o 1954/2003, ja erityisesti sen 5 artiklan, voimaantulopäivään. Oikeudessa tapahtuu usein niin, että samaa asiaa säädellään useilla eri säännöksillä. Konfliktitapauksessa sovelletaan myöhemmin annettua asetusta. Näin menetellään myös asetuksen N:o 1954/2003 5 artiklan kohdalla. Kyseisellä asetuksella annetaan espanjalaisille ja portugalilaisille aluksille rajoitetumpi yksinoikeus kuin aiemmassa järjestelmässä, jota ei ole vielä muodollisesti kumottu. Tässä tapauksessa jälkimmäinen sääntö, eli asetus N:o 1954/2003, syrjäyttää edellisen säännön.

(1) Neuvoston asetus (EY) N:o 1954/2003, annettu 4 päivänä marraskuuta 2003, tiettyjä yhteisön kalastusalueita ja kalavaroja koskevan pyyntiponnistuksen hallinnoinnista, asetuksen (ETY) N:o 2847/93 muuttamisesta sekä asetusten (EY) N:o 685/95 ja (EY) N:o 2027/95 kumoamisesta, EUVL L 289, 7.11.2003.

(2) Neuvoston asetus (EY) N:o 2027/95, annettu 15 päivänä kesäkuuta 1995, tiettyjä yhteisön kalastusalueita ja kalakantoja koskevasta pyyntiponnistusten hallintojärjestelmästä, EYVL L 199, 24.8.1995.

(2004/C 88 E/0283) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1076/04**

esittäjä(t): Christopher Heaton-Harris (PPE-DE) komissiolle

(6. huhtikuuta 2004)

Aihe: Simpukanpyytäjät

Voiko komissio vahvistaa, tukeeko EU Pohjois-Irlannin simpukanpyytäjiä? Jos tukea maksetaan, voiko komissio antaa yksityiskohtaisia tietoja mainittujen tukien määristä ja siitä, miten ne on hankittu?

Voisivatko myös East Midlandin alueella sijaitsevan Bostonin simpukanpyytäjät olla kelpoisia edellä mainitun tuen saamiseen?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2004)

Komissio vahvistaa, ettei tukea ole maksettu Pohjois-Irlannin simpukanpyytäjille, jotka saattavat kuitenkin saada epäsuoraa hyötyä satamien kalustoa varten maksettavista tuista ja voivat hakea tukea kalastusalusten nykyaikaistamiseen laadun parantamiseksi. Äyriäisten jalostajat voivat myös hyötyä äyriäistuotteiden jalostamiseen, markkinoille saattamiseen ja myynninedistämiseen tarkoitetusta tuesta. Tukikelpoisille äyriäistenkasvatusta koskeville hankkeille on aikaisemmin myönnetty tukea kalatalouden ohjauksen rahoitusvälineestä (KOR) rahoitetusta vesiviljelyjärjestelmästä.

Bostonin simpukanpyytäjillä on käytettävissään vastaavat KOR:n simpukanviljelijöille tarkoitetut tuet eli tuet satamien kalustoa varten, tuki kalastusalusten nykyaikaistamiseen laadun parantamiseksi ja tuki äyriäistuotteiden jalostamiseen, markkinoille saattamiseen ja myynninedistämiseen. Tuen maksamisen edellytyksenä on kuitenkin, että asiaa hallinnoiva viranomainen sisällyttää nämä toimet omaan ohjelmaansa.

(2004/C 88 E/0284) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-1078/04**

esittäjä(t): Philip Claeys (NI) komissiolle

(1. huhtikuuta 2004)

Aihe: Hollanninkielisen Brabantin EU:n läänintason tiedotuspisteen poliittinen neutraalius

Hollanninkielisen (flaamilaisen) Brabantin Eurooppa-tiedotuspiste järjestää 15. huhtikuuta Euroopan parlamentin vaaleja koskevan keskustelutilaisuuden Leuvenin läänintalolla. Huolimatta siitä, että Euroopan parlamentin tuleviin vaaleihin osallistuu Flanderissa viisi parlamentissa edustettua puoletta, kutsuttiin edellä mainittuun tilaisuuteen vain kolmesta puolueesta edustajia: kutsutut ovat Marianne L.P. Thyssen (Christen-Democratisch & Vlaams -puolue), Saïd El Khadraoui (Sosialistipuolue) ja Dirk Sterckx (Flanderin liberaalit ja demokraatit -puolue). Pientä "Vihreät"-puoluetta ei kutsuttu. Myöskään Vlaams Blok -puoluetta ei kutsuttu, vaikka se sai edellisissä Euroopan parlamentin vaaleissa kolmanneksi eniten ääniä Flanderissa. Kun Eurooppa-tiedotuspisteeltä tiedusteltiin asiaa puhelimitse, vastauksena oli, että mainitun keskustelun aiheena on flaamilainen Brabant ja Eurooppa. Yksi osallistujista ei kuitenkaan asu kyseisessä läänissä, kun taas toinen Vlaams Blokin kahdesta edustajasta Euroopan parlamentissa sitä vastoin asuu siellä. Eurooppa-tiedotuspiste ja flaamilaisen Brabantin lääni olivat päättäneet täysin mielivaltaisin perustein olla kutsumatta Vlaams Blok -puoluetta. Vaikuttaa siltä, että flaamilaisen Brabantin Eurooppa-tiedotuspiste haluaa välittää vain osan Euroopan parlamenttia koskevista tiedoista.

Keskusteluun osallistumaan kutsuvaan esitteeseen on painettu Eurooppa-tiedotuspisteen (jota komissio tukee taloudellisesti) ja läänin tunnusten lisäksi myös yhteisön lippu.

Pitääkö komissio normaalina sitä, että sen osittain rahoittama viranomaispalvelu sulkee mielivaltaisesti poliittisia puolueita julkisen keskustelutilaisuuden ulkopuolelle?

Eikö maakunnallisten Eurooppa-tiedotuspisteiden tule olla poliittisesti puolueettomia?

Mihin toimiin voidaan ryhtyä kyseisenlaisten epätoivottujen tilanteiden ehkäisemiseksi?

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2004)

Komissio kiittää arvoisaa parlamentin jäsentä kysymyksestä.

Komissio kiinnittää hänen huomionsa siihen, että "U stemt toch ook voor Europa?" (Äänestäthän sinäkin Euroopan puolesta?) -keskustelutilaisuuden järjestää Leuvenin kaupungin Eurooppa-tiedon palvelupiste, eivätkä komission yksiköt.

Komission tukemien muiden suuren yleisön tietopisteiden tavoin kyseinen palvelupiste kuuluu isäntäorganisaation — Vlaams-Brabantin läänin — alaisuuteen, joka on tehnyt sopimuksen komission kanssa. Tämän sopimuksen mukaan isäntäorganisaatio ja sen Eurooppa-tiedon palvelupiste toimivat omissa nimissään ja vastaavat itse täysin yleisölle tarjoamistaan tiedoista ja tiedonvälitystoimistaan.

Isäntäorganisaatioiden ja Eurooppa-tiedon palvelupisteiden tavoitteiden ja toiminnan on noudatettava unionin periaatteita ja tavoitteita ja kunnioitettava sen kansalaisten mielipiteiden monimuotoisuutta. Käytettävissään olevien tietojen perusteella komissio ei ole havainnut, että näitä periaatteita olisi rikottu.

(2004/C 88 E/0285) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-1083/04**

esittäjä(t): Rolf Linkohr (PSE) komissiolle

(1. huhtikuuta 2004)

Aihe: Kioton pöytäkirjan hankemekanismit

Voiko komissio ilmoittaa, mitkä jäsenvaltiot ovat jo tehneet kolmansien maiden kanssa sopimuksia hankemekanismien käytöstä?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2004)

Uuden seuranta- ja täytäntöönpanopäätöksen (280/2004/EY) mukaisesti, joka tuli voimaan 10. maaliskuuta 2004, jäsenvaltioiden on ilmoitettava 15. maaliskuuta 2005 alkaen (ja sen jälkeen joka toinen vuosi) Kioton pöytäkirjan mukaisten joustomekanismien (suunnitellusta) käytöstä.

Tietojen saamiseksi ennen kyseistä päivämäärää komissio on lähettänyt jäsenvaltioille kyselylomakkeen, joka koskee niiden aikeita ja valmistelevia toimenpiteitä Kioton pöytäkirjan mekanismien käyttämiseksi (Kioton pöytäkirjan 6, 12 ja 17 artikla). Lomakkeeseen vastaaminen on vapaaehtoista. Jäsenvaltioilta tähän mennessä saadut tiedot ovat kuitenkin varsin rajallisia, eivätkä ne riitä antamaan kattavaa yleiskuvaa. Kuusi jäsenvaltiota (Belgia, Espanja, Alankomaat, Itävalta, Portugali ja Yhdistynyt kuningaskunta) ovat jo periaatteessa päättäneet käyttää Kioton pöytäirjan mekanismeja kansallisten politiikkojen ja toimenpiteiden lisäksi ensimmäisen sitoumuskauden tavoitteidensa saavuttamiseksi. Kaksi jäsenvaltiota on esittänyt ensimmäiset määrälliset arvionsa. Hieman yksityiskohtaisempi yhteenveto löytyy yhteisön kasvihuonekaasupäästöjen valvontajärjestelmästä 24. kesäkuuta 1993 tehdyn ja 26. huhtikuuta 1999 tehdyllä neuvoston päätöksellä 1999/296/EY ([1]) muutetun neuvoston päätöksen 93/389/ETY ([2]) mukaisesta komission viimeisimmästä kertomuksesta ([3]).

Lisätietoja joustomekanismien aiotusta käytöstä on kuitenkin mahdollista saada jäsenvaltioiden kansallisista jakosuunnitelmista päästökauppajaksolla 2005–2007 erityisesti silloin, kun käyttö on ratkaisevan tärkeää jäsenvaltion Kioton pöytäkirjan mukaisten päästötavoitteiden saavuttamiseksi.

([1]) EYVL L 117, 5.5.1999.
([2]) EYVL L 167, 9.7.1993.
([3]) KOM(2003) 735 lopullinen.

(2004/C 88 E/0286) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-1105/04**

esittäjä(t): Massimo Carraro (PSE) komissiolle

(5. huhtikuuta 2004)

Aihe: Raaka-ainetilanne

Useille Euroopan taloudelle elintärkeille teollisuuden tuotantoprosesseille välttämättömien raaka-aineiden, kuten alumiinin, kuparin, koksin ja rautaromun, hinnat ovat nousseet huomattavasti, ja tuotannossa on alkanut ilmetä häiriöitä.

Tämä Euroopan teräsmarkkinoiden tilanne johtuu suureksi osaksi Kiinan toimista, sillä se on Maailman kauppajärjestöön liittymisestään huolimatta ylläpitänyt kaupankäynnin määrällisiä rajoituksia.

Katsooko komissio, että on tarpeen:

1. ryhtyä pikaisesti toimiin eurooppalaisen rautaromun viennin rajoittamiseksi tekemällä siitä mahdollisesti luvanvaraista toimintaa, jotta voidaan estää teräksen hinnan nousu vielä kalliimmaksi;

2. vaatia Kiinaa lakkauttamaan kaikki kaupankäynnin määrälliset rajoitukset, koska se on Maailman kauppajärjestöön liittyessään sitoutunut noudattamaan sen sääntöjä;

3. seurata teräsmarkkinoiden tilannetta yhteisön tasolla, jotta voidaan puuttua eurooppalaisille tuottajille haittaa aiheuttaviin taloudellisiin epäkohtiin ja estää raaka-aineiden hinnoilla keinottelu?

(2004/C 88 E/0287) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-1148/04**

esittäjä(t): Renato Brunetta (PPE-DE) komissiolle

(6. huhtikuuta 2004)

Aihe: Rautaromun saatavuus Euroopan unionin markkinoilla

On yleisesti tunnettu asia, että terästuotteiden käytön huomattava lisääntyminen Kaukoidän maissa (Kiinassa, Intiassa, Taiwanissa, Thaimaassa) ja kulutuksen vakaa elpyminen Yhdysvalloissa ovat johtaneet siihen, että nämä tuottajamaat ovat ostaneet Euroopan unionista äkkiä suunnattomia määriä rautaromua. Eurooppalaiset teräksentuottajat ovat joutuneet kamppailemaan rakettimaisen hintojen nousun (70:stä 250 euroon/tonni) sekä rautaromun hankintaan liittyvien ongelmien kanssa, jotka ovat usein johtaneet tuotannon pysähtymiseen, minkä vuoksi toimitussopimuksista ei aina ole pystytty pitämään kiinni. Rautaromun hinnan nousu on luonnollisestikin johtanut teräksestä valmistettujen lopputuotteiden hintojen nousuun.

Euroopan parlamentti on korostanut useaan otteeseen Euroopan unionin strategista tarvetta voida laskea vahvan ja kilpailukykyisen, riippumattoman eurooppalaisen tuotannon varaan sekä terästuotteiden merkitystä teollisuustuotteiden ja tavanomaisten kulutustuotteiden hinnoille.

— Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä edellä mainitussa tilanteessa, josta on jo tullut rakenteellinen ongelma? Miten komissio aikoo panna täytäntöön edellä mainitut periaatteet eurooppalaisen elektroniikka- ja terästeollisuuden turvaamiseksi, ottaen huomioon, että terästä sisältävien lopputuotteiden hinnat saattavat nousta jo lähikuukausina?

— Mihin konkreettisiin ja välittömiin toimiin komissio aikoo ryhtyä ratkaistakseen mahdollisimman pikaisesti edellä mainitusta tilanteesta aiheutuvat ongelmat ennen, kuin teräksen kulutuksen kasvu Kiinassa johtaa työpaikkojen menetykseen ja inflaatiokierteeseen Euroopassa?

(2004/C 88 E/0288) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1161/04**

esittäjä(t): Mario Mauro (PPE-DE) komissiolle

(20. huhtikuuta 2004)

Aihe: Valimoalan raaka-ainepula

Euroopassa on parhaillaan vakava kriisi, joka koskee terästeollisuutta ja valimoalaa sekä tästä johtuen kaikkia suuria teräksen käyttäjiä aina rakennusfirmoista autoteollisuuteen ja kodinelektroniikkateollisuuteen asti.

Tämän kriisin ovat aiheuttaneet kaksi tekijää: yhtäältä Kiinan päätös rajoittaa kivihiilen vientiä, millä on huomattavia seurauksia Euroopassa, ja toisaalta rautaromun hinnan nousu, joka johtuu osittain todellisesta materiaalipulasta mutta myös keinottelusta.

Pula raaka-aineista, kivihiilestä ja rautaromusta osoittaa dramaattisesti, kuinka välttämätöntä on, että Eurooppa tuottaa itse teräksen tuotantoon tarvittavan kivihiilen, sen sijaan että ollaan riippuvaisia tuonnista tuottajamaista, joista sitä saadaan sen mukaan kuin näiden oma tarve antaa myöten.

Vaikeudet rautaromun saannissa aiheuttavat samalla sen, että sähköuuniteräsvalimot eivät saa säännöllisesti raaka-aineita ja näin niiden olemassaolo vaarantuu.

Voisiko komissio kertoa, mihin toimenpiteisiin se aikoo ryhtyä lisätäkseen raaka-aineiden "kiertoa" markkinoilla?

Erkki Liikasen komission puolesta antama
yhteinen vastaus
kirjallisiin kysymyksiin P-1105/04, P-1148/04 ja E-1161/04

(29. huhtikuuta 2004)

Arvoisia parlamentin jäseniä pyydetään tutustumaan vastauksiin, jotka komissio on antanut kirjallisiin kysymyksiin P-0949/04 (esittäjä Costa) [1], E-1020/04 (esittäjä Muscardini) [2], ja P-1028/04 (esittäjä Thomas-Mauro) [3].

[1] EUVL C 84 E, 3.4.2004, s. 698.
[2] EUVL C 84 E, 3.4.2004, s. 929.
[3] Katso sivu 275.

(2004/C 88 E/0289) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1110/04**

esittäjä(t): Christine De Veyrac (PPE-DE) komissiolle

(14. huhtikuuta 2004)

Aihe: Euroopan laajuinen liikenneverkko

Luettelo Euroopan laajuiseen tieverkkoon kuuluvista ensisijaisista hankkeista on parhaillaan viimeisteltävänä neuvostossa ja Euroopan parlamentissa.

Mille viranomaiselle kuuluu päätös hankkeiden tarkan linjauksen määrittelemisestä?

Komissiolleko, koska sillä on päätösten toteuttamisvalta?

Euroopan parlamentille ja neuvostolleko, koska ne ovat yhdessä lainsäätäjiä ja päättävät tästä asiasta yhteispäätösmenettelyllä?

Vai kullekin jäsenvaltiolle siltä osin, kuin hanke sijaitsee sen alueella?

Kuullaanko paikallisia viranomaisia?

Missä märin paikalliset järjestöt ja kansalaiset otetaan mukaan linjausten määrittelemiseen?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2004)

Ensisijaisen hankkeen tarkan tielinjauksen määrittäminen kuuluu hankkeen tilaajalle, joka voi olla valtio taikka kyseisen jäsenvaltion alueellinen tai pikallisviranomainen sovellettavasta lainsäädäntökehyksestä riippuen. Kyseisiin hankkeisiin sovelletaan tiettyjen suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten

arvioinnista 27 päivänä kesäkuuta 2001 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2001/42/EY ([1]) ja tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27 päivänä kesäkuuta 1985 annettua neuvoston direktiiviä 85/337/ETY ([2]). Niissä säädetään kaikkien asiaan liittyvien sidosryhmien kuulemisesta. Lisäksi sovelletaan kansallisia rakennuslupien myöntämismenettelyjä, joissa edellytetään, että asiaan liittyviä sidosryhmiä on kuultava.

([1]) EYVL L 197, 21.7.2001.
([2]) EYVL L 175, 5.7.1985. Direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiivillä 97/11/EY, annettu 3 päivänä maaliskuuta 1997 (EYVL L 73, 14.3.1997).

(2004/C 88 E/0290) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1114/04**

esittäjä(t): Proinsias De Rossa (PSE) komissiolle

(14. huhtikuuta 2004)

Aihe: Väestönsuojelu

Tapasin hiljattain Dublinin palokuntien liiton edustajia, ja he ilmaisivat toiveensa tulla kuulluiksi Euroopan unionin tulevan väestönsuojelun toimintaohjelman laatimisvaiheessa.

Dublinin palokuntien liiton edustajat ehdottivat yhteisen konferenssin järjestämistä 25 jäsenvaltion ja liittymässä olevan valtion palontorjuntajoukoille, jotta voitaisiin varmistaa, että irlantilaiset palomiehet ovat valmistautuneet unionin nykyisten toimintaohjelmien täytäntöönpanoon.

Konferenssin yhteydessä Euroopan unionin väestönsuojelusta vastaavilla toimijoilla olisi mahdollisuus keskustella Euroopan unionin toimien yhteensovittamisesta. Konferenssin järjestäminen edistäisi myös suojautumista kriisejä vastaan ja niistä selviytymistä. Euroopan unionin palontorjuntalaitosten ja poliisivoimien konferenssin järjestäminen olisi erityisen tärkeää etenkin maaliskuussa tapahtuneiden Madridin kohtalokkaiden pommi-iskujen jälkeen.

Voiko komissio harkita tällaisen konferenssin järjestämistä? Mitä Euroopan unionin rahoitusta voitaisiin siinä tapauksessa myöntää konferenssin järjestämiseen?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2004)

Yhteisön pelastuspalvelualan toimintaohjelman tavoitteena on jäsenvaltioiden pyrkimysten tukeminen ja täydentäminen sekä jäsenvaltioiden välisen yhteistyön, kokemusten vaihdon ja keskinäisen avunannon helpottaminen pelastuspalvelualalla. Tätä tarkoitusta varten komissio kuulee säännöllisin väliajoin jäsenvaltioiden toimivaltaisia viranomaisia. Palomiesyhdistysten tulisi pitää yhteyttä kansallisiin pelastuspalveluviranomaisiin voidakseen vaikuttaa tulevaan pelastuspalvelualan toimintaohjelmaan.

Vastikään viimeistellyssä, pelastuspalvelualan toimintaohjelman yhteydessä kehitetyssä paloturvallisuushankkeessa esitetään perustettavaksi kansallisten pelastuspalveluviranomaisten verkko kiireellisimpien paloturvallisuusyhteisön käsiteltäväksi tarkoitettujen kysymysten tarkastelemiseksi. Näistä kysymyksistä EU-toimien yhteensovittamisen voidaan katsoa merkittävästi edistävän tehokkaampaa suojautumista sellaisia kriisejä vastaan ja niistä selviytymistä, jotka edellyttävät palokuntien asiaan puuttumista.

(2004/C 88 E/0291) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-1181/04**

esittäjä(t): Salvador Jové Peres (GUE/NGL) komissiolle

(14. huhtikuuta 2004)

Aihe: Jalostettuja tomaatteja koskevien lisäkiintiöiden sääntöjenvastaisen myöntämisen oikaiseminen

Kirjallisessa kysymyksessäni P-0850/04 [1] esitin komissiolle useita kysymyksiä, joihin ei ole vastattu asianmukaisesti. Komissio on tyytynyt selittämään, että lopputuotteiden laatutarkastuksen puutteet koskivat satovuosia 1997/1998 ja että lisäkiintiöiden sääntöjenvastainen myöntäminen koski satovuosia 1998/1999 sekä 2000/2001. Komissio on suostunut ilmoittamaan myönnettyjen lisäkiintiöiden määrän, mutta ei epäsäännöllisesti myönnettyjä kiintiöitä, joiden on täytynyt olla syynä rahoitusoikaisun tekemiseen. Komissio selventää myös, että periaatteessa kaikki yritykset, jotka ovat hankkineet vähimmäishintaan satovuoden alussa myönnettyjä kiintiöitä suuremman määrän raaka-aineita, ovat hyötyneet lisäkiintiöistä ja että periaatteessa kaikki yritykset, joita ilmaisivat olevansa valmiita tekemään sopimukset lisämääristä, pystyivät hyötymään lisäkiintiöistä. Tämä ei selvennä rahoitusoikaisun kohteena olevien säännönvastaisuuksien luonnetta eikä niiden vaikutusta mahdollisiin kilpailuhäiriöihin.

Koska kirjalliseen kysymykseen P-0850 ei ole vastattu, esitän sen uudelleen.

1. Millaisista puutteista lopputuotteiden laatutarkastuksessa on kyse? Mistä satovuosista on kyse?

2. Mitkä sääntöjenvastaisuudet ovat syynä oikaisuihin?

3. Minkä satovuosien aikana sääntöjenvastaisuudet ovat tapahtuneet?

4. Kuinka paljon lisäkiintiöitä myönnettiin sääntöjenvastaisesti kunkin satovuoden aikana?

5. Kuinka moni yritys on saanut etua lisäkiintiöiden myöntämisestä sääntöjenvastaisesti kunkin satovuoden aikana, joita oikaisut koskevat?

6. Kuinka moni yritys oli kelpoinen saamaan etua lisäkiintiöistä kunkin satovuoden aikana, joita oikaisu koskee?

---

[1] Katso sivu 237.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(29. huhtikuuta 2004)

Komissio viittaa yhteenvetokertomukseen, joka on liitteenä komission alkuperäisessä vastauksessa, jossa toistetaan yksityiskohtaisesti komission [1] havainnot ja rahoitusoikaisun syyt.

Mitä arvoisan parlamentin jäsenen esittämiin kuuteen kysymykseen tulee, seuraavat tiedot on toimitettu:

1. Puutteet laatutarkastuksissa johtuvat siitä, että Espanjan viranomaiset tekivät lopputuotteiden laatutarkastuksia niin, että tuotteiden jalostajat voivat heti satovuoden alusta lähtien tietää ennakolta sen, että olivat tarkastuksen kohteena. Katsokaa komission alkuperäisessä vastauksessa liitteenä olevan yhteenvetokertomuksen kohdat B.2.2.1.2. ja B.2.2.3.2. sekä kyseisen vastauksen ensimmäinen kohta (eli satovuodet vuosiin 2000/2001 saakka).

2. Lisäkiintiöiden myöntämisessä ei välttämättä ollut kysymys sääntöjenvastaisuudesta, vaan siitä, että Espanjan viranomaisten perustamat kiintiöiden hallinnointijärjestelmät eivät olleet yhteisön lainsäädännön mukaisia. Katsokaa yhteenvetokertomuksen kohdat B.2.2.1.1., B.2.2.3.1. ja B.2.2.5. (toinen kappale).

3. Komissio huomasi puutteet kiintiöiden hallinnointijärjestelmissä satovuodesta 1998/1999 satovuoteen 2000/2001. Katsokaa komission alkuperäisen vastauksen ensimmäinen kohta.

4. Lisäkiintiöitä myönnettiin sääntöjenvastaisesti seuraavasti: 35 027 tonnia (1998/1999), 14 341 tonnia (1999/2000) ja 21 224 tonnia (2000/2001).

5. Komission tekemässä tutkimuksessa käsiteltiin tarkastusjärjestelmää yleensä, eikä siis yrityksiä erikseen. Näin ollen komission päättämä rahoitusoikaisu kohdistettiin yhteisön lainsäädännön säännösten vastaisesti myönnettyihin kiintiöihin kokonaisuudessaan ilman erillisiä viittauksia yrityksiin. Tämän lisäksi komission alkuperäisen vastauksen kolmannesta kohdasta löytyy lisätietoja.

6. Edellinen kohta vastaa tähän kysymykseen. Tämän lisäksi komission alkuperäisen vaatimuksen neljännestä kohdasta löytyy lisätietoja.

(1) N:o AGR08472, 24.3.2004.

(2004/C 88 E/0292) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-1199/04**

esittäjä(t): Helmuth Markov (GUE/NGL) komissiolle

(14. huhtikuuta 2004)

Aihe: Arvonlisäveron periminen EU:n tuesta

ESR-tukivarojen saajat ovat pyytäneet minua ilmoittamaan komissiolle, että Saksan liittotasavallassa olevat tuensaajat joutuvat osiin jaetun tuen yhteydessä maksamaan arvonlisäveroa ja toteuttamaan lisäksi hankkeiden tuen ennakkorahoituksen, koska EU ei anna tukivaroja käyttöön samanaikaisesti.

Kysyn komissiolta seuraavaa:

1. Onko komissio samaa mieltä siitä, että tuen myöntämistä yleensä ja erityisesti ESR:n tapauksessa ei pidä toteuttaa tukea koskevien jäsenvaltioiden määräysten mukaisesti niin, että tuensaajilta vaaditaan arvonlisäveron maksamista, mikä merkitsee EU:n tukivarojen verottamista jäsenvaltiossa?

2. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä tällaisen menettelyn estämiseksi?

3. Millaista oikeusperustaa soveltaen kyseiset tuensaajat voivat vastustaa tällaista menettelyä tai nostaa asiaa koskevan kanteen?

4. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä, jotta tuensaajien ei jatkossa tarvitsisi toteuttaa myönnettyjen EU-tukien ennakkorahoitusta kuukausia etukäteen?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2004)

Arvoisa parlamentin jäsen ilmoittaa, että Euroopan sosiaalirahastosta rahoitusta saaneet tahot valittavat siitä, että Saksassa olevat tuensaajat joutuvat maksamaa arvonlisäveroa osiin jaetun tuen (gesplittete Zuwendungsbescheide) yhteydessä. Hän kysyy, voidaanko komission mielestä tuen ja erityisesti ESR:n tuen myöntäminen järjestää siten, että tuensaajilta vaaditaan arvonlisäveron maksamista, mikä merkitsee EU:n tukivarojen verottamista jäsenvaltiossa.

Kysymyksestä ei käy ilmi, mitä tapauksia arvoisa jäsen tarkoittaa. Komissio ei voi vastata esitettyihin kysymyksiin yksityiskohtaisemmin ilman tarkempia lisätietoja. On kuitenkin todettava, että kuudennen arvonlisädirektiivin (1) (sellaisena kuin se on muutettuna) 11 artiklan A kohdan 1 alakohdan a alakohdassa määrätään, että maan alueella veron perusteen on oltava tavaroiden luovutusten tai palvelujen suoritusten osalta kaikki se, mikä muodostaa luovuttajan tai suorittajan näistä liiketoimista ostajalta, vastaanottajalta tai kolmannelta saaman tai saatavan vastikkeen, mukaan luettuina näiden liiketoimien hintaan suoraan liittyvät

tuet. Tukia (ja nimenomaan yhteisön tukia) voidaan siis verottaa. Tuista ei kuitenkaan suoriteta arvonlisäveroa, jos tuki ei muodosta tavaroiden luovutuksesta tai palvelujen suorituksesta maksettua vastiketta esimerkiksi tapauksissa, joissa tavaroita tai palveluja ei ole kulutettu [2]. Näin ollen yksittäiset tapaukset on tutkittava huolellisesti, jotta voidaan määritellä, kuuluuko tapaus arvonlisäverotuksen piiriin ja suoritetaanko toimesta arvonlisävero. Kansalliset tuomioistuimet vastaavat ensisijaisesti tutkimuksista, joissa selvitetään, soveltavatko jäsenvaltiot yhteisön lainsäädäntöä moitteettomasti. Ne voivat tutkia kyseiseen tapaukseen liittyviä seikkoja välittömämmin ja henkilökohtaisemmin, sekä tarvittaessa pyytää ennakkoratkaisua Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta. Unionin kansalaiset voivat myös tehdä kantelun komission pääsihteeristöön. Komission Internet-sivustolla (http://europa.eu.int/comm/sg/lexcomm) on esitetty lomake, jonka avulla kantelija voi laatia kanteensa.

Arvonlisäveron tukikelpoisuudesta rakennerahastoista yhteisrahoitettavien toimien yhteydessä määrätään 28 päivänä heinäkuuta 2000 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1685/2000 [3], joka on annettu neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä rakennerahastoista yhteisrahoitettujen toimien tukikelpoisuuden osalta.

Kyseisen asetuksen liitteeseen sisältyvässä säännössä 7 määrätään, että arvonlisävero on tukikelpoinen meno ainoastaan, jos lopullinen edunsaaja tai yksittäinen saaja on sen maksanut neuvoston kuudennen arvonlisäverodirektiivin 77/388/ETY mukaisten kansallisten sääntöjen mukaisesti. Tässä tapauksessa arvonlisävero katsotaan tukikelpoiseksi menoksi, ja se voidaan sisällyttää hankkeen kustannuksiin. Vähennyskelpoinen arvonlisävero ei ole tukikelpoinen meno, ja näin ollen se on lopullisen edunsaajan tai loppukäyttäjän vastuulla.

Yhteisön yhteisrahoitus ei saa ylittää tukikelpoisia kokonaismenoja, joilla tarkoitetaan tässä menoja, joihin ei ole sisällytetty arvonlisäveroa.

Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1999 32 artiklan 2 kohdassa määrätään, että ”Komissio suorittaa ensimmäisen sitoumuksen yhteydessä maksuviranomaiselle ennakkomaksun. Ennakkomaksun suuruus on 7 prosenttia rahastojen rahoitustuesta kyseiselle tukitoimelle. … Tukitoimen koko keston ajan maksuviranomainen käyttää ennakkomaksua maksaakseen yhteisön osuuden tähän tukitoimeen liittyvistä menoista”.

Tämä 7 prosentin ennakkomaksu, joka lasketaan kaudelle 2000−2006 myönnetystä kokonaistuesta, vastaa noin 50:tä prosenttia vuosittain maksettavasta rahoitustuesta.

Tämän ennakkomaksun tai minkä tahansa muun kansallisen rahoituslähteen käytöstä päättäminen yksittäisten hankkeiden ennakkorahoittamiseen kuuluu jäsenvaltioiden yksinomaiseen toimivaltaan.

---

[1] Neuvoston direktiivi 77/388/ETY, annettu 17 päivänä toukokuuta 1977, jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta − yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste, EYVL L 145, 13.6.1977.

[2] Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tuomiot asiassa C-215/94, Mohr, tuomio 29.2.1996, Kok. 1996, s. I-959; asiassa C-384/95, Landboden-Agrardienste, tuomio 18.12.1997, Kok. 1997, s. I-7387; asiassa C-184/00, Office des produits wallons, tuomio 22.11.2001, Kok. 2001, s. I-9115 ja asiassa C-353/00, Keeping Newcastle Warm, tuomio 13.6.2002, Kok. 2002, s. I-5419.

[3] Sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 448/2004, annettu 10 päivänä maaliskuuta 2004, EUVL L 72, 11.3.2004.

(2004/C 88 E/0293) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-1202/04**

esittäjä(t): Françoise Grossetête (PPE-DE) komissiolle

(14. huhtikuuta 2004)

Aihe: Jätteitä, jätehuoltoa ja jätteiden käsittelyä koskevat määritelmät

Euroopan unionin jäsenvaltioissa tulkitaan eri tavoin määritelmiä, jotka koskevat jätteitä samoin kuin jätehuoltoa ja jätteiden käsittelyä. Koska tulkinnat poikkeavat toisistaan huomattavasti, on mahdotonta taata riittävää oikeusvarmuutta ja järjestää tehokasta jätehuoltoa Euroopassa.

Millä tavoin ja minkä aikataulun mukaisesti komissio aikoo toteuttaa perusteellisen jätepolitiikan uudistuksen, niin että samalla yksinkertaistetaan määritelmiä, jotka koskevat jätteitä, jätehuoltoa ja jätteiden käsittelyä?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2004)

Komissio tarkastelee parhaillaan jätepolitiikkaa jätteiden syntymisen ehkäisemisen ja kierrätyksen teemakohtaisen strategian puitteissa. Strategia on määrä hyväksyä keväällä 2005.

Jätteiden määrittelemisen osalta komissio viittasi tiedonannossaan "Kohti jätteiden syntymisen ehkäisemisen ja kierrätyksen teemakohtaista strategiaa" [1] mahdollisuuteen muuttaa jätteiden määritelmää, jos siitä koituu selkeää lisäarvoa ja jos samalla voidaan säilyttää ympäristönsuojelun korkea taso. Tiedonantoa varten suoritetun sidosryhmien kuulemisen perusteella vaikuttaisi siltä, että perinpohjaiselle uudistukselle ei ole erityisempää tarvetta, mutta sen sijaan saattaisi olla hyödyllistä selkeyttää tiettyjä jätteiden määritelmään liittyviä näkökohtia ja erityisesti sitä, milloin jäte lakkaa olemasta jätettä. Komissio pohtii parhaillaan keinoja asian ratkaisemiseksi.

Erot jätehuollossa ja jätteiden käsittelyssä saattavat heijastaa EU:n alueella vallitsevia toisistaan poikkeavia maantieteellisiä, sosiaalisia ja taloudellisia olosuhteita. On tärkeää vahvistaa ympäristönsuojelun korkea ja yhtenäinen taso jätehuollon eri vaiheissa, mutta jätteiden käsittelymenetelmien valinnassa olisi säilytettävä joustovaraa paikallisten olosuhteiden huomioimiseksi. Edellä mainitussa tiedonannossa pannaan merkille kierrätyksen tasapuolisten toimintaedellytysten puuttuminen, ja teemakohtaisessa strategiassa pyritäänkin tarkastelemaan mahdollisuuksia tilanteen korjaamiseksi.

[1] KOM(2003) 301 lopullinen.

KIRJALLISET KYSYMYKSET JA VASTAUKSET
(Osa 2)

(2004/C 88 E/0294) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0811/02**

esittäjä(t): Michl Ebner (PPE-DE) komissiolle

(25. maaliskuuta 2002)

Aihe: Ajoneuvoja koskevien määräysten yhdenmukaistaminen

Äskettäinen uutinen Itävallan läpi bussilla tehtävien lomamatkojen viivästymisestä herätti kummastusta. Sunnuntaina 10. maaliskuuta 2002 poliisin Kundlissa järjestämissä tarkastuksissa pysäytettiin Saksasta, Tanskasta ja Belgiasta tulevia edelleen matkaansa jatkavia busseja, koska ne olivat yli 12 metriä pitkiä, mikä on enemmän kuin bussien sallittu enimmäispituus. Tällaisille busseille on haettava erikoislupa Itävallan läpiajoa varten.

Onko komissio sitä mieltä, että ajoneuvoja koskevia määräyksiä, tässä tapauksessa siis bussien enimmäispituutta koskevia määräyksiä, olisi lähennettävä ja ne olisi yhdenmukaistettava koko unionissa? Lisäksi on käsittämätöntä, että nykyisin tarvittavia poikkeuslupia ei ole saatavilla jatkuvasti, esimerkiksi sunnuntaisin.

Voiko komissio antaa asiasta tietoja ja kertoa asiassa tapahtuvasta edistymisestä?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(6. toukokuuta 2002)

Komissio on tietoinen arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemasta ongelmasta.

Tiettyjen yhteisössä liikkuvien tieliikenteen ajoneuvojen suurimmista kansallisessa ja kansainvälisessä liikenteessä sallituista mitoista ja suurimmista kansainvälisessä liikenteessä sallituista painoista annetun neuvoston direktiivin 96/53/EY muuttamisesta 18. helmikuuta 2002 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2002/7/EY ([1]) säädetään linja-autoille seuraavat enimmäispituudet:

— kaksiakselinen linja-auto: 13,50 m

— vähintään kolmiakselinen linja-auto: 15,00 m

— nivellinja-auto: 18,75 m

— linja-auton ja perävaunun yhdistelmä: 18,75 m.

Jäsenvaltioiden on saatettava kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 9. maaliskuuta 2004. Itävallassa noudatetaan voimassa olevia kansallisia rajoituksia, kunnes direktiivi on saatettu osaksi Itävallan kansallista lainsäädäntöä.

([1]) EYVL L 67, 9.3.2002.

(2004/C 88 E/0295) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1776/02**

esittäjä(t): Patricia McKenna (Verts/ALE) komissiolle

(24. kesäkuuta 2002)

Aihe: Näkövammaisiin kohdistuva syrjintä

Euroopan unionin rahoittamalla pilottihankkeella Irlannissa, Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja Ruotsissa näkövammaisille tarjottiin mahdollisuus kampanjoida näkövammaisten elämänlaadun parantamiseen tarvittavien vähimmäisvaatimusten puolesta. Näihin vaatimuksiin sisältyvät ääniopasteiden asentaminen kaikkiin tienristeyksiin, esteiden poistaminen kaduilta ja muilta julkisilta paikoilta, kuljetuspalveluiden parantaminen, sosiaalitilat jne.

Kun otetaan huomioon, että vuosi 2003 on julistettu Euroopan vammaisten teemavuodeksi, mitä toimia komissio ehdottaa tällaisen näkövammaisiin kohdistuvan tosiasiallisen syrjinnän torjumiseksi?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(15. heinäkuuta 2002)

Tiedonannossaan ”Esteetön Eurooppa vammaisille” ([1]) komissio vahvistaa sitoumuksensa perustaa työryhmä määrittämään asianmukaiset toimenpiteet, joilla voidaan parantaa kaikki vammaiset huomioon ottavan ympäristön rakentamista. Myös näkövammaiset otetaan huomioon.

Ryhmän kokoonpanoa ja hallintojärjestelyjä tarkastellaan parhaillaan. Ryhmän on määrä aloittaa tehtävänsä tänä vuonna, jotta se saa ne päätökseen vuonna 2003, joka on Euroopan vammaisten teemavuosi.

Useat eri yksiköt komissiosta osallistuvat ryhmän työskentelyyn. Ryhmän työskentelyyn liittyvät kiinteästi myös vammaisjärjestöjen edustajat sekä eri toimialat ja asiantuntijat.

([1]) KOM(2000) 284.

(2004/C 88 E/0296) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-2081/02**

esittäjä(t): Christoph Konrad (PPE-DE) komissiolle

(8. heinäkuuta 2002)

Aihe: Tavoitteen 2 varojen käyttö Nordrhein-Westfalenissa

Eräs suuri Mülheimissa (Nordrhein-Westfalen/NRW) toimiva yritys joutuu jatkuvan laajentumisen vuoksi jättämään nykyisen sijaintipaikkansa, ja se etsii uutta paikkaa, johon se voisi asettua. Nordrhein-Westfalenissa on kaksi vakavasti otettavaa kilpailevaa kaupunkia: Mülheim ja Oberhausen. Oberhausenin kaupunki on ilmoittanut myöntävänsä yritykselle 1,5 miljoonan euron investointituen osavaltion hallituksen alueellisesta talouden tukiohjelmasta — jota tunnetusti rahoitetaan osittain EU:n tavoitteen 2 varoista — jos yritys valitsee Oberhausenin uudeksi sijaintipaikakseen. Koska Mülheimin kaupunki ei kuulu tavoitteen 2 alueeseen, se on tässä suhteessa huonommassa asemassa.

Katsooko komissio, että tällainen tavoitteen 2 varojen käyttö on asianmukaista?

Jos katsoo, millaisin ehdoin kaupunki tai Saksan osavaltio voi käyttää näitä varoja ratkaistakseen omaksi edukseen tilanteen, jossa kaupungit tai osavaltiot kilpailevat yritysten sijaintipaikoista?

Jos ei katso, mihin toimiin komission mielestä tulee tällaisessa tilanteessa ryhtyä?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(12. elokuuta 2002)

Oberhausenin kaupunginvaltuustolla ei ole toimivaltaa hyväksyä Nordrhein-Westfalenin tavoitteen 2 yhtenäisen ohjelma-asiakirjan (YOA) osana rahoitustukea saavia hankkeita. Tästä vastaa yksinomaan hallintoviranomainen, joka tässä tapauksessa on Nordrhein-Westfalenin osavaltion hallitus.

Yksityisinvestointien tuki on tässä YOA:ssa pääasiassa rajattu pieniin ja keskisuuriin yrityksiin. Suuryrityksiä voidaan tukea poikkeuksellisesti, jos ne lisäävät alueen vahvuutta esimerkiksi toimenpiteessä 2.8 (uudet energiamuodot) tai toimenpiteessä 3.4 (logistiikka).

Yritysten sijoittautumista koskevat päätökset tekee yrityksen johto, ja niitä tehdessä on otettava huomioon kaikki vaikuttavat olosuhteet. Tällaisiin päätöksiin tuskin vaikuttaa yksin mahdollisuus julkisen tuen saantiin. Tämän lisäksi kaikessa tämänkaltaisessa julkisessa tuessa, olipa se alkuperältään kansallista tai yhteisön tukea, on noudatettava valtiontukia koskevaa yhteisön lainsäädäntöä.

Rakennerahastojen osalta voimassa olevien sääntöjen mukaan on olemassa kaksi toimenpidettä, joiden tarkoituksena on rajoittaa yhteisön tukea saavien yritysten toimipaikkojen siirtojen vaikutuksia. Ensinnäkin kansallisia aluetukia koskevissa yhteisön suuntaviivoissa [1] vaaditaan, että EU:n tuensaajien on pidettävä tuella luodut investoinnit tai työpaikat viiden vuoden ajan. Toiseksi rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä 21 päivänä kesäkuuta 1999 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1260/1999 [2] säädetään, että EU:n osarahoituksen saantiedellytyksenä tuottaviin toimintoihin on toimintojen sijoittautumispaikan säilyminen muuttumattomana viiden vuoden ajan tukipäätöksestä.

[1] EYVL C 74, 10.3.1998.
[2] EYVL L 161, 26.6.1999.

(2004/C 88 E/0297) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2280/02**

esittäjä(t): Emilia Müller (PPE-DE) komissiolle

(24. heinäkuuta 2002)

Aihe: Eläinperäisen jauhon käyttökiellon lieventäminen eläimiä ruokittaessa

Kuinka suuria eläinperäisen jauhon jäämiä EU:ssa tarkkaan ottaen havaitaan, ja miten ne jakautuvat valtioittain ja alueittain?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(25. syyskuuta 2002)

Komissio toteutti maaliskuussa 2001 kyselyn, jossa pyydettiin yksityiskohtaisia tietoja loppukäsittelytavoista ja kullakin tavalla käsiteltyjen eläinten sivutuotteiden määristä ja kustannuksista. Selvityksen tarkoituksena oli seurata eläinten sivutuotteiden määrän kasvua ja sen vaikutuksia erityisesti prosessoidun eläinperäisen proteiinin — myös lihaluujauhon — varastointi- ja loppukäsittelykapasiteettiin jäsenvaltioissa. Selvityksessä tuli muun muassa ilmi seuraavat tiedot prosessoitujen eläinperäisten proteiinien varastoista kyseisenä aikana:

(tonneina)

Jäsenvaltio	Prosessoidun eläinperäisen proteiinin arvioitu määrä maaliskuussa 2001
Belgia	14 000
Tanska	56 000
Saksa	27 453
Kreikka	5 000
Espanja	4 194
Ranska	200 000
Irlanti	100 000
Italia	30 000
Luxemburg	0
Alankomaat	75 000
Itävalta	< 1 000
Portugali	83 617
Suomi	10 000
Ruotsi	12 600
Yhdistynyt kuningaskunta	436 000

Luxemburg lähettää kaikki eläinten sivutuotteet Belgiaan renderointia varten, eikä sillä siksi ole prosessoidun eläinperäisen proteiinin varastoja. Neljä jäsenvaltiota (Kreikka, Ranska, Alankomaat ja Portugali) ja kaksi Saksan liittovaltiota (Baden-Württemberg ja Mecklenburg-Vorpommern) ilmoittivat, ettei niillä ole riittävästi varastointikapasiteettia.

Komissio pyysi hiljattain jäsenvaltioilta lisätietoja. Kutakin jäsenvaltiota kehotettiin toimittamaan viralliset suunnitelmansa nykyisin sovellettavista lihaluujauhovarastojen käsittely-, kuljetus- ja varastointitavoista sekä niiden loppukäsittelystä. Tiedot on toimitettava 30. elokuuta 2002 mennessä. Komissio aikoo aikanaan raportoida kyselylomakkeeseen saaduista vastauksista ja niiden perusteella tehtävistä johtopäätöksistä.

(2004/C 88 E/0298) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2677/02**

esittäjä(t): Chris Davies (ELDR) komissiolle

(24. syyskuuta 2002)

Aihe: Paloturvallisuus

Mikä osuus komissiolla on parhaiden käytäntöjen edistämisessä jäsenvaltioiden ja jäsenvaltioiden paloviranomaisten välillä pyrittäessä vähentämään tulipalojen aiheuttamia kuolemia ja loukkaantumisia?

Aikooko komissio ottaa käyttöön rakennusten suunnittelua koskevia uusia sääntöjä, joilla taattaisiin kaikille EU:n kansalaisille vähimmäissuoja tulipalojen aiheuttamilta loukkaantumisilta edellyttämällä muun muassa palovaroittimien ja palonsammutin-hälytinjärjestelmien asentamista?

Tunnustaako komissio, että kansalliset tai alueelliset palokunnat ovat ensisijaisesti vastuussa kuntien paloturvallisuudesta? Kohdellaanko palokuntia tämän mukaisesti ja konsultoidaanko niitä tulipaloihin liittyvistä terveyttä ja turvallisuutta koskevista kysymyksistä?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(15. lokakuuta 2002)

Komissiolla ei ole varsinaista toimivaltaa paloturvallisuuden alalla. Yhteisö myötävaikuttaa kuitenkin paloturvallisuuden edistämiseen — toissijaisuusperiaatteen mukaisesti — useiden direktiivien ja aloitteiden kautta yhteisön eri politiikkojen alalla.

Näin ollen kansallisten, alueellisten ja paikallisten paloviranomaisten rakenne ja toimivalta vaihtelevat jäsenvaltiosta toiseen, eikä komissiolla ole toimivaltaa vahvistaa yhteisiä sääntöjä, joita kaikkien jäsenvaltioiden olisi noudatettava.

Komissio on toteuttanut pelastuspalvelun alalla useita aloitteita, joiden tarkoituksena on antaa palokunnille mahdollisuus määritellä niiden kiireellisimmät tarpeet. Mitä tulee parhaiden käytäntöjen edistämiseen jäsenvaltioiden välillä, Ruotsi on vastikään nimetty yhteisön pelastuspalvelun toimintaohjelman yhteydessä johtamaan tulipalojen torjuntahanketta, jonka tarkoituksena on selvittää parhaat käytännöt eri jäsenvaltioissa.

Komissio ei aio tehdä savunilmaisulaitteiden ja sammutusjärjestelmien asentamista pakolliseksi. Useissa jäsenvaltioissa on jo voimassa tällaiset velvoitteet. Palohälytys- ja palonilmaisulaitteet, kiinteät sammutusjärjestelmät sekä palon- ja savunhallintatuotteet kuuluvat rakennusalan tuotteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 21. joulukuuta 1988 annetun neuvoston direktiivin 89/106/ETY ([1]) soveltamisalaan. Direktiivissä säädetään yhteisistä turvallisuusmerkinnöistä, joilla ilmaistaan rakennusalan tuotteiden käyttäytymistä tulipalotilanteessa. Merkinnät ilmaisevat tuotteen palonkestävyyttä ja paloteknisiä ominaisuuksia (nk. euroluokat), ja niiden avulla kaikissa jäsenvaltioissa saadaan selville tuotteiden käyttäytyminen palotilanteessa.

Ainoastaan jäsenvaltiot itse voivat nimetä tahot, joiden toimialaan paloturvallisuus kuuluu yhteisössä. Yhteisön tasolla keskustellaan kuitenkin esitetyistä aloitteista kaikkien asiaan liittyvien eurooppalaisten osapuolten kanssa.

([1]) EYVL L 40, 11.2.1989.

(2004/C 88 E/0299) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2970/02**

esittäjä(t): Christa Prets (PSE) komissiolle

(22. lokakuuta 2002)

Aihe: Kulttuuri 2000 -ohjelma — ”Pietari 2003” -hankkeiden esittämisen määräaika

Kulttuuri 2000 -ohjelman yhteydessä tuetaan myös erityisiä kulttuuritapahtumia, joilla on eurooppalainen tai kansainvälinen ulottuvuus. Komission koulutuksen ja kulttuurin pääosasto pyysi tähän liittyen 22. elokuuta 2002 jäsenvaltioiden asianomaisia tahoja esittämään yhteistyöhankkeita, joiden teemana on ”Eurooppa Pietarissa”.

Hankkeisiin osallistuu hankkeen koordinaattorin ohella vähintään kolme muuta järjestäjää ainakin kolmesta muusta sellaisesta maasta, jotka osallistuvat Kulttuuri 2000 -ohjelmaan. Komissio ilmoittaa hakemusten jättämisen määräajaksi 1. lokakuuta 2002. Näin ollen ensimmäisen hankkeiden esittämistä koskeneen pyynnön ja määräajan välillä on vain 40 päivää, joista työpäiviä on 29. Tällainen aika on epäilemättä liian lyhyt näin laajan hankkeen suunnittelemiseksi. Miksi komissio ilmoitti hankkeiden esittämistä koskevasta mahdollisuudesta niin myöhään?

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus

(29. marraskuuta 2002)

Koska komissio on viime aikoina todennut jäsenvaltioiden osallistuvan entistä enemmän Pietarissa suunniteltuihin kulttuurihankkeisiin ja toimijoiden olevan niistä kiinnostuneita, se on kokeellisen toimen — jonka tarkoitus on kehittää Kulttuuri 2000 -ohjelman toimen 3 tiettyjä mahdollisuuksia — puitteissa halunnut kokeilla ideaa monenkeskisestä yhteistyöstä tällaisessa tapahtumassa (kuten myös parlamentti toivoi päätöslauselmassaan 2000/2323 kulttuuriyhteistyöstä Euroopan unionissa).

Välttämättömien keskustelujen ja menettelyjen jälkeen elokuussa 2002 osoitettiin ohjelmaan osallistuville valtioille niiden pysyvien edustajien välityksellä erityinen pyyntö esittää hankkeita, joiden teemana on Eurooppa Pietarissa kaupungin 300-vuotisjuhlan tapahtumien puitteissa vuonna 2003. Pysyvien edustustojen hoitaman hakemusten jättämisen määräaika, jonka alun perin ilmoitettiin olevan 1. lokakuuta 2002, siirrettiin lokakuun 15. päivään 2002, jotta jäsenvaltioilla olisi mahdollisimman paljon aikaa ja aloite voitaisiin kuitenkin konkretisoida vuoden 2002 puolella. Vastaanotettuja hanke-ehdotuksia käsitellään parhaillaan, ja parlamentille ilmoitetaan tietenkin aloitteen jatkotoimista.

(2004/C 88 E/0300) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3331/02**

esittäjä(t): Mihail Papayannakis (GUE/NGL) komissiolle

(26. marraskuuta 2002)

Aihe: Tietoyhteiskuntaa koskeva yhteisöohjelma

Voisiko komissio kertoa, miten tietoyhteiskuntaohjelman toteuttaminen edistyy, kun otetaan huomioon, että Kreikan lehdistössä esiintyneiden tietojen mukaan siitä vastaavissa ministeriöissä on havaittavissa suuria viivästymisiä, sillä ministeriöillä on vaikeuksia julkaista kilpailuilmoituksia koordinoinnin puuttumisen vuoksi? Onko todennäköistä, että näiden viivästymisten vuoksi menetetään kolmannessa tukikehyksessä varattuja määrärahoja?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(6. maaliskuuta 2003)

Tietoyhteiskuntaa koskeva toimintaohjelma (OP) hyväksyttiin 14. maaliskuuta 2001 tehdyllä komission päätöksellä C(2001)551. Taulukko, jossa esitetään yhteenveto toimintaohjelman etenemisestä siitä lähtien, kun ensimmäiset toimenpiteet käynnistettiin [1] heinäkuussa 2001, ja joka on laadittu ohjelman hallintoviranomaiselta saatujen tietojen [2] perusteella, lähetetään suoraan arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle. Tuoreimmat tiedot osoittavat, että ohjelman julkiset menot ovat tähän mennessä 73,8 miljoonaa euroa eli 3,3 prosenttia ohjelmassa suunnitelluista julkisista menoista.

Edellä mainittujen tietojen perusteella voidaan todeta, että tietoyhteiskuntaa koskeva toimintaohjelma on menojen osalta yksi hitaammista Kreikassa toteutettavista ohjelmista. Tärkein selitys tälle on se, että tämä ohjelma, paitsi sähköiseen hallintoon liittyvät toimenpiteet osittain, koostuu uusista toimenpiteistä, jotka edellyttävät teknisen luonteensa vuoksi huolellista suunnittelua ja vaativat siten aikaa käynnistyäkseen.

Koska aiemmat pyrkimykset edistää tietoyhteiskuntaa Kreikassa ovat menestyneet heikosti. ohjelmasta vastaavat viranomaiset ponnistelevat selvittääkseen, minkä tyyppisiä hankkeita rahoitettaisiin ja kuinka nämä hankkeet olisi toteutettava. Merkittävä osa ohjelmaa liittyy televiestintämarkkinoiden vapauttamisen edistymiseen. Vaikka Kreikan viestintäpalvelujen sääntelypuitteet ovat yhteisön lainsäädännön mukaiset ja vaikka Kreikan viranomaisten odotetaan hyväksyvän tätä alaa koskevat uudet EU:n sääntelypuitteet vuoden 2003 ensimmäisen neljänneksen aikana, vapauttamisen kaikki vaikutukset eivät vielä tunnu markkinoilla. Tämä on aiheuttanut lisää viivästymistä ohjelman toteuttamisessa.

Komissio tarkastelee parhaillaan tilannetta yhdessä Kreikan viranomaisten kanssa, ja erityisesti tarkastellaan sitä, onko olemassa riski menettää määrärahoja vuoden 2003 lopussa (n+2 -sääntö). Tällä hetkellä riskiä ei näytä olevan vuoden 2003 osalta.

([1]) Kreikan viranomaisten mukaan ohjelman toteuttaminen määritellään seuraavasti: toimenpide käynnistetään pyytämällä toimenpiteen lopullista tuensaajaa (lopullisia tuensaajia) eli täytäntöönpanoelintä (ks. määritelmä neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1260/1999) toimittamaan hanke-ehdotuksensa hallintoviranomaiselle arviointia varten.

([2]) Ks. myös www-sivusto (www.infosoc.gr).

(2004/C 88 E/0301) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3361/02**

esittäjä(t): Maria Sanders-ten Holte (ELDR) komissiolle

(27. marraskuuta 2002)

Aihe: Korvausvastuu

Kaikkien maiden tärkeimmät museot lainaavat säännöllisesti kokoelmiaan toisilleen, jotta kunkin maan kansalaiset voisivat nauttia suurten eurooppalaisten taideperintöjen teoksista. Valitettavasti vakuutuskysymykset vaikeuttavat vakavasti tätä taidevaihtoa. Esimerkiksi jos Haarlemin Teylers-museo ja British Museum haluavat järjestää hallussaan olevia Michelangelon piirroksia esittelevän yhteisnäyttelyn, ei British Museumin tarvitse maksaa lainkaan vakuutusmaksuja, kun taas Teylers-museon on maksettava useita miljoonia euroja rajoitettua korvausvastuuta koskevan Alankomaiden valtiovarainministeriön järjestelyn vuoksi. Eurooppalaiset museot voisivat esitellä Euroopan kulttuuriperintöä kansalaisilleen paljon laajemmin, jos kaikissa jäsenvaltioissa olisi voimassa korvausvastuun kokonaan poistava järjestely.

1. Onko komissio yhtä mieltä siitä, että kulttuuriaarteiden vaihdolla tuetaan Euroopan yhdentymiskehitystä?

2. Onko komissio tietoinen siitä, että eri jäsenvaltioissa sovelletaan erilaisia korvausvastuujärjestelyjä tai niitä ei ole lainkaan?

3. Onko komissio yhtä mieltä kanssamme siitä, että nykyinen tilanne on epätyydyttävä, myös tavaroiden ja ajatusten vapaata liikkuvuutta Euroopassa ajatellen?

4. Jos vastaus on myönteinen, onko komissio valmis ryhtymään toimiin ja nostamaan kysymyksen unionin asialistalle?

5. Jos vastaus on myönteinen, onko komissio siinä tapauksessa valmis toteuttamaan väliaikaisia toimenpiteitä tilapäisratkaisuna?

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus

(27. tammikuuta 2003)

Komissio toteaa arvoisan parlamentin jäsenen tavoin, että taideteosten vaihdolla voidaan tukea Euroopan yhdentymiskehitystä.

Komissio on tietoinen siitä, että korvausvastuujärjestelyt vaihtelevat suuresti eri jäsenvaltioissa. Tilanne johtuu suoraan eroista, joita on nykyisin kansallisten toimintalinjojen välillä.

Komissio yhtyy arvoisan parlamentin jäsenen näkemykseen, jonka mukaan nykyinen tilanne on epätyydyttävä, kun ajatellaan tavaroiden ja ajatusten vapaata liikkuvuutta Euroopassa.

Näin ollen komissio on valmis käynnistämään yhtenäismarkkinoiden toteuttamiseen kytkeytyvän hankkeen, jossa pohditaan, mitkä toimenpiteet ovat tarpeen hyvien toimintatapojen koordinoimiseksi ja vaihtamiseksi taideteoksia koskevien korvausvastuujärjestelyjen alalla.

Mitä tulee kyseisen ongelman puhtaasti kulttuurisiin näkökohtiin, komissio haluaa kiinnittää arvoisan parlamentin jäsenen huomion siihen, ettei tällaiseen tarkoitukseen voida myöntää yhteisön tukea Kulttuuri 2000 -ohjelmasta (kulttuurialan yhteistyön edistämiseen tarkoitettu yhtenäinen rahoitus- ja ohjelmointiväline) määrärahojen vähyyden vuoksi.

(2004/C 88 E/0302) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3496/02**

esittäjä(t): Paulo Casaca (PSE) komissiolle

(2. joulukuuta 2002)

Aihe: Pienimuotoiselle rannikkoliikenteelle myönnettävät valtiontuet Azoreilla

Marraskuun 26. päivänä johonkin aikaan iltapäivästä haaksirikkoutui Hortan kaupungin ja Madalena kylän välisessä salmessa Azorien autonomisella alueella pieni, noin sadan vuoden ikäinen Rival-niminen rahtialus. Haaksirikossa katosi aluksen kapteeni Manuel Fernando Costa.

Aluksen omistavan, pienen rannikkoliikennettä harjoittavan Cristiano Lda. -yrityksen henkilökuntaan kuuluvat merimiehet olivat ilmoittaneet minulle yrityksen aikeista modernisoida kaksi alustaan ja anoa lupaa matkustajien kuljettamista varten.

Alueviranomaiset kuitenkin ilmoittivat minulle, että aluekehitystä koskevasta nykyisestä ohjelmasta, jota rahoitetaan rakennerahastoista ja joka on jo kauan ollut pääasiallisin Azoreilla käytettävissä oleva rahoitusmekanismi talouden nykyaikaistamiseksi julkisen tuen avulla, ei ollut mahdollista myöntää tukea paikallisille meriliikennettä harjoittaville yrityksille, koska kilpailun valvonnasta vastaavat yhteisön toimivaltaiset viranomaiset eivät hyväksyneet asiaa koskevaa Azoreiden alueviranomaisten tekemää ehdotusta ajoissa.

Katsooko komissio, että on järkevää analysoida äärimmäisen pienille Azoreiden meriliikennettä hoitaville yrityksille myönnettäviä mahdollisia valtiontukia samalla tavalla kuin suurille meriliikennettä harjoittaville yhteisön yrityksille myönnettäviä tukia?

Ottaako komissio huomioon vielä toiminnassa olevien rannikkoliikennettä harjoittavien pienten yritysten korvaamattoman merkityksen Azoreiden pienimpien saarten väestölle sekä Azoreiden autonomisen alueen voimassa olevat meriturvallisuutta koskevat määräykset ja tarpeen parantaa paikallisliikenteen turvallisuutta?

Ottaako komissio asianmukaisesti huomioon 299 artiklan 2 kohdan meriliikenteen valtiontukia koskevissa menettelyissään?

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(22. tammikuuta 2003)

Rakennerahoituksen osalta Azoreiden toimintaohjelman (Prodesa), joka kuuluu Portugalia vuosina 2000–2006 koskevan yhteisön tukikehyksen piiriin, toimintalinjan 5 toimessa 5.4 asetetaan mahdollisuus tukea saarten välisen matkustajalento- ja laivaliikenteen lisävarusteiden hankkimista sillä edellytyksellä, että varusteita käytetään alkuperäiseen tarkoitukseensa koko niiden käyttöiän ajan.

Toimintaohjelman toimintalinjan 1 toimessa 1.1 asetetaan lisäksi turvallisuuden ja saarten liikenneyhteyksien parantamiseksi mahdollisuus rahoittaa kauppasatamien ja satamaratapihojen rakentamis-/uudistamishankkeita ja muita satamatoiminnan tukihankkeita sekä varusteiden, kuljetusvälineiden ja koneiden hankkimista satamiin ja lentoasemille kauppatavaran käsittelyä ja kuljettamista sekä matkustajien kuljettamista varten. Näiden mahdollisuuksien pitäisi parantaa matkustusturvallisuutta ja helpottaa saarten välistä liikennöintiä.

Komissio on valmis harkitsemaan kaikkia tarpeellisia muutoksia, joita kansalliset ja alueelliset viranomaiset haluavat tällä alalla ehdottaa tehtäviksi Prodesaan, kun ohjelmaa tarkistetaan sen puolessavälissä eli vuoden kuluttua.

Valtiontukien valvonnan osalta komission tiedossa ei ole valtiontukiin liittyvien kilpailusääntöjen vuoksi käsiteltävänä olevaa tapausta, joka koskisi nimenomaan paikan päällä sijaitsevien, Azorien saaristoon kuuluvien saarten välisistä yhteyksistä vastaavien merenkulkuyritysten tarpeisiin suunnatun tukijärjestelmän perustamista.

Komissio sai viime vuonna ilmoituksen Madeiran vapaasataman valtiontukiohjelman käynnistämisestä (uudelleen) vuosiksi 2003–2006. Portugalin viranomaiset olivat keskeyttäneet ohjelman täytäntöönpanon vuosina 2000 ja 2001. Ilmoituksen mukaan Madeiran vapaasatamaan kuuluu kansainvälinen merenkulkurekisteri, tullivapaa teollisuusalue ja kansainvälinen palvelukeskus. Komissio teki 11. joulukuuta 2002 päätöksen, jolla hyväksytään tärkeimmät linjaukset. Kansainvälistä merenkulkurekisteriä koskeva päätös tehdään ennen kuun loppua. Nämä tuet kohdistuvat kuitenkin ennen kaikkea saarten kansainvälisiin osiin.

Meriliikenteen valtiontukiin sovellettavien sääntöjen mukaan [1] tukien myöntäminen on joka tapauksessa tietyin edellytyksin sallittua, ja komissio ottaa huomioon tukijärjestelmän kohteeseen liittyvän yhteiskunnallisen ja taloudellisen ympäristön analysoidessaan valtiontukia. Jos komissiolle ilmoitettaisiin tukihankkeesta, joka kohdistuisi Azorien saaristoon kuuluvien saarten välisistä yhteyksistä vastaaville merenkulkuyrityksille, se tutkisi tapauksen ottaen huomioon kaikki suotuisat näkökohdat.

Komissio tutkii edelleen kysymystä siitä, otetaanko 299 artiklan 2 kohta huomioon yhteisön kilpailusääntöjä sovellettaessa. Yleisesti ottaen komissio katsoo, että liikenneyhteydet ovat strateginen osa syrjäisimpien alueiden kehitystä, kuten Sevillassa kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmissä ja La Palmassa 15. lokakuuta 2002 annetussa syrjäisimpien alueiden puheenjohtajien julkilausumassa korostetaan. Niitä aiotaankin pohtia perusteellisesti syrjäisimpien alueiden tulevaisuutta käsittelevässä selvityksessä, jonka komissio esittelee Sevillan Eurooppa-neuvoston päätelmien mukaisesti vuoden 2003 lopussa. Tutkimusten ja pohdinnan kohteena ovat muun muassa valtiontuet ja julkisen palvelun velvoitteet liikenteen alalla sekä rakennerahastojen käyttäminen sellaisten liikennemuotojen ylläpitämiseen ja kehittämiseen, joilla on tarkoitus korjata alueiden syrjäisen sijainnin aiheuttama haitta.

Kuten komissio ilmoitti valkoisessa kirjassaan Eurooppalainen liikennepolitiikka vuoteen 2010: valintojen aika [2], se valmistautuu jo nyt keventämään meriliikenteen julkiseen palveluun sovellettavia yhteisön sääntöjä, kun kyseessä on reittiliikenne pienelle saarelle.

[1] EYVL C 205, 5.7.1997, s. 5.
[2] KOM(2001) 370 lopullinen.

(2004/C 88 E/0303) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3540/02**

esittäjä(t): Chris Davies (ELDR) komissiolle

(11. joulukuuta 2002)

Aihe: Terveyttä koskeva eriarvoisuus

Viittaan tutkimukseen strategioista terveysalan eriarvoisuuden poistamiseksi Alankomaissa. Tutkimuksen ovat laatineet professorit Johan P. Mackenbach ja Karien Stronks Amsterdamin yliopistosta ja se on julkaistu British Medical Journalissa (vol. 325, 2. marraskuuta 2002).

Tutkimuksessa kerrotaan monista innovaatioista, joilla on voitu vähentää terveyteen liittyvää sosiaalis-taloudellista eriarvoisuutta Alankomaissa, mutta päätellään, että yksikään maa ei yksi pysty keräämään kuin osan tarvittavasta tiedosta tällaisten strategioiden tukemiseksi ja kehittämiseksi. Tutkimuksessa ehdotetaan, että Euroopan unionilla voisi olla tärkeä rooli yhteistyön edistämisessä.

Mikä on komission kanta asiaan ja mitkä ovat siihen liittyvät suunnitelmat?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(27. tammikuuta 2003)

Komissio on tietoinen professori Mackenbachin ja hänen kollegojensa tekemästä tutkimuksesta, jossa käsitellään terveyteen liittyvää eriarvoisuutta. Osa tutkimuksesta on saanut tukea yhteisön terveyden-edistämisohjelmasta.

Uudessa kansanterveysalan toimintaohjelmassa (2003−2008) painotetaan, että on tärkeää käsitellä terveyteen (laajemmin) vaikuttavia tekijöitä. Muun muassa pienet tulot, köyhyys, epäterveelliset elin-olosuhteet, työolosuhteet, työttömyys sekä elämäntyyliin liittyvät tekijät ovat merkittäviä terveyteen vaikuttavia tekijöitä. Terveyden ja siihen vaikuttavien tekijöiden epätasainen jakautuminen kytkeytyy yhteiskuntaluokkaan ja sosioekonomiseen asemaan.

Ohjelma sisältää erityisiä toimia, joiden avulla tähdätään eriarvoisuuden poistamiseen terveysasioissa. Ohjelmassa todetaan, että tarvitaan strategioita terveyteen liittyvän eriarvoisuuden vähentämiseksi yhteisössä, jotta voidaan toteuttaa koordinoituja toimia tärkeimmillä politiikan aloilla.

Aluksi on määrä keskittyä toimiin, joissa kehitetään terveyteen liittyvää eriarvoisuutta mittaavia indikaattoreita, kerätään kaikkialta Euroopasta tietoja ja parhaita toimintatapoja toimintalinjojen ja toimenpiteiden osalta ja kehitetään pilottiverkostoja, jotta voidaan taata tehokas tietojenvaihto maiden välillä terveyteen liittyvän eriarvoisuuden torjumisen alalla.

(2004/C 88 E/0304) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3566/02**

esittäjä(t): Freddy Blak (GUE/NGL) komissiolle

(12. joulukuuta 2002)

Aihe: Eurostatin ja Eurogrammen väliset yhteydet

Lähetin 14. marraskuuta 2002 seuraavansisältöisen kirjeen komissaari Pedro Solbesille: ”Saamieni tietojen mukaan Eurostatilla on useita sopimuksia Eurogramme Ltd. -yhtiön kanssa. Nyttemmin nämä sopimukset on siirretty uudelle yritykselle, jonka nimi on yksinkertaisesti Eurogramme. Voitteko vahvistaa tietojen paikkansapitävyyden? Jos tiedot ovat oikein, voisitteko selittää, miten tämä tilanne soveltuu sääntöön, että Eurostat tekee sopimuksia vain sellaisten yritysten kanssa, joilla on näyttöä kolmen vuoden täysimääräisistä ja oikein hoidetuista sopimuksista?”

Vastauksessaan komissaari Solbes totesi seuraavaa: ”Kiitän Teitä 14. marraskuuta päivätystä kirjeestänne, joka koski Eurostatin sopimuksia Eurogramme-yhtiön kanssa. Tämä kysymys on siirretty OLAF:n käsiteltäväksi enkä siten voi kommentoida asiaa ennen tutkimusten saattamista päätökseen.”

Nyt kysyn komissiolta seuraavaa:

1. Minkä sääntöjen mukaan komissio ei voi vastata sen nykyisiä sopimuskumppaneita koskevaan kysymykseen vain siksi, että OLAF tutkii parhaillaan aiempia sopimuskumppaneita?

2. Mikä on Eurostatin sopimuskumppanin nimi? Eurogramme Limited vai Eurogramme? Jos se on Eurogramme, voisitteko kertoa, miten tämä tilanne soveltuu sääntöön, että Eurostat tekee sopimuksia vain sellaisten yritysten kanssa, joilla on näyttöä kolmen vuoden täysimääräisistä ja oikein hoidetuista sopimuksista?

Pedro Solbes Miran komission puolesta antama vastaus

(6. helmikuuta 2003)

Komissio ei periaatteesta halua kommentoida tätä Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkittavana olevaa tapausta. OLAF:in tutkimuksista on säädetty Euroopan petostentorjuntaviraston tutkimuksista 25. toukokuuta 1999 annetussa parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1073/1999 [1], jonka mukaan OLAF:in tutkimusten yhteydessä saadut tiedot kuuluvat salassapitovelvollisuuden ja tietosuojasääntöjen piiriin.

Sopimuskumppanin nimi on Eurogramme SARL. Kyseinen yritys allekirjoitti vuoden 2001 lopulla komission kanssa lisäsopimuksen, jolla sille siirrettiin kaikki Eurogramme Limited Succursale Luxembourgin sopimukseen liittyvät oikeudet ja velvoitteet.

Ei ole sääntöä, jonka mukaan komissio voisi tehdä sopimuksia ainoastaan sellaisten yritysten kanssa, jotka voivat esittää kirjanpitoaineistonsa kolmen vuoden ajalta. Julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 18. kesäkuuta 1992 annetussa neuvoston direktiivissä 92/50/ETY [2] säädetään erilaisista menetelmistä, joilla voidaan osoittaa yrityksen taloudellinen kapasiteetti. Tällaiset vaihtoehtoiset menetelmät ovat tarkoituksenmukaisia esimerkiksi silloin, kun on kyse hiljattain perustetusta yrityksestä.

[1] EYVL L 136, 31.5.1999.
[2] EYVL L 209, 24.7.1992.

(2004/C 88 E/0305) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3607/02**

esittäjä(t): Mary Banotti (PPE-DE) komissiolle

(16. joulukuuta 2002)

Aihe: Eri maiden postimerkkien käyttö euroalueella

Koska postimerkit ovat nyt samanhintaisia monissa euroalueen maissa, milloin eri maiden postimerkkien käyttäminen rinnatusten tulee mahdolliseksi euroalueella (milloin voidaan esim. käyttää irlantilaista postimerkkiä Belgiassa)?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(30. tammikuuta 2003)

Eri maiden postimerkkien käytön laajentaminen kotimaan ulkopuolelle näyttää edellyttävän useiden vaatimusten täyttymistä. Hintojen ja palvelujen olisi oltava samat, ja olisi varmistettava, että postimerkkitulojen kohdentaminen postialan toimijoille on helposti hallinnoitavissa ilman erimielisyyksiä.

Arvoisa parlamentin jäsen on myös tietoinen, että postimaksuissa on edelleen eroja yhteisön alueella. Tähän vaikuttaa postidirektiivin 97/67 mukainen vaatimus sovittaa maksut kustannuksiin. Eri postipalvelujen tuottajille postipalveluista aiheutuvien kustannusten taso kuitenkin vaihtelee, ja tämä johtuu muun muassa kansallisista olosuhteista, kuten maantieteellisistä oloista, elinkustannuksista sekä kotimaisten palvelujen erilaisesta laatutasosta.

Toimijat myös soveltavat erilaista hinnoittelua postilähetyksen painon, koon tai mittojen perusteella.

Monet postialan toimijat tarjoavat nykyisin asiakkailleen laajan valikoiman postipalveluita monin erilaisin hintavaihtoehdoin. Tämä voi hankaloittaa samankaltaisten palvelujen vertailua ja yhtäläistä hinnoittelua.

Postimerkkitulojen kohdentaminen postialan toimijoille olisi äärimmäisen hankalaa, jos eri maiden postimerkit olisivat käytettävissä kotimaan ulkopuolella. Jos esimerkiksi irlantilaisia postimerkkejä käytettäisiin Belgiassa, Irlannin postialan toimija saisi postimerkkitulon itselleen, mutta sille ei koituisi kustannuksia Belgiassa lähetetystä postista. Tällaisten vääristymien poistamiseksi tarvittaisiin postialan toimijoiden tulojen kohdentamisjärjestelmä, joka olisi monimutkainen, kallis ja mahdollisesti erimielisyyttä aiheuttava.

Edellä todetun johdosta eri maiden postimerkkien käytön laajentamisen edellytykset eivät näytä täyttyvän nyt eivätkä myöskään lähitulevaisuudessa.

Parlamentin jäsen tuo kuitenkin esille mielenkiintoisen aiheen, joka koskee postipalveluiden markkinoiden mahdollista tulevaa kehityssuuntaa ja jota komissio aikoo myös vastedes seurata.

(2004/C 88 E/0306) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3626/02**

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle

(10. joulukuuta 2002)

Aihe: Direktiivin 1999/70/EY täytäntöönpano Kreikassa

Neuvoston määräaikaisesta työstä 28. kesäkuuta 1999 antamassa direktiivissä 1999/70/EY [1] edellytetään, että jäsenvaltiot saattavat tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait voimaan viimeistään 10 päivänä heinäkuuta 2002. Kolme kuukautta sen määräajan päättymisen jälkeen, jossa Kreikan olisi pitänyt panna direktiivi 1999/70/EY täytäntöön, Kreikan hallitus antoi julkisuuteen ehdotuksen presidentin asetukseksi, joka laittomasti vapauttaa julkisen sektorin kanssa tehdyn sopimuksen sopimuspuolet, julkisoikeudelliset oikeushenkilöt, alueelliset ja paikalliset viranomaiset sekä monet muut taloudellisen toiminnan alat direktiivin soveltamisvelvoitteesta.

Kreikan talous- ja sosiaalikomitea hylkää edellä mainitut, presidentin asetuksessa myönnetyt poikkeukset asetuksesta antamassaan lausunnossa työntekijöiden ja työnantajien yksimielisyydellä ”direktiivin kirjaimen vastaisina”. Direktiivi 1999/70/EY koskee useita tuhansia turvattoman ja epävarman järjestelyn puitteissa työskenteleviä työntekijöitä Kreikassa. Kysyn komissiolta: Miksi se ei aloita prosessia Kreikan viemiseksi Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen sen perusteella, ettei kyseinen valtio ole noudattanut direktiivin 1999/70/EY täytäntöönpanon määräaikaa ja että Kreikan hallitus rajoittaa jyrkästi direktiivin 1999/70/EY soveltamisalaa?

[1] EYVL L 175, 10.7.1999, s. 43.

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(14. tammikuuta 2003)

Koska Kreikka ei ole toimittanut komissiolle mitään tietoja Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemästä määräaikaista työtä koskevasta puitesopimuksesta annetun direktiivin 1999/70/EY saattamisesta osaksi maan lainsäädäntöä, komission on ryhdyttävä tarkastelemaan mahdollisuutta jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan menettelyn käynnistämisestä Kreikkaa vastaan näillä perusteilla.

(2004/C 88 E/0307) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3650/02**

esittäjä(t): Paul Rübig (PPE-DE) komissiolle

(11. joulukuuta 2002)

Aihe: Kolmansien maiden hyväksi tarkoitettuja EU-ohjelmia koskevien tarjouskilpailuehtojen laatiminen pk-yrityksille suotuisammiksi

EU:n julkaisemiin kolmansien maiden hyväksi tarkoitettujen ohjelmien (Ala, Cards, Edf, Ispa, Meda, Phare, Sapard, Tacis) tarjouskilpailuehtoihin sisältyy usein kriteerejä, jotka vaikeuttavat huomattavasti pk-yritysten ja pienimpien yritysten osallistumista kilpailuun, koska suuntauksena on tarjouskilpailujen järjestäminen yhä suuremmista hankkeista. Yritysten on usein näytettävä toteen hankkeen talousarvioon verrattuna kaksin- tai jopa kymmenkertainen vuosittainen liikevaihto. Jokaisen yksittäisen yrityksen on tehtävä tämä myös silloin kun ne osallistuvat konsortion osapuolina tarjouskilpailuun. Lähes jokaisessa tarjouskilpailussa on myös näytettävä toteen, että käytettävissä on jopa sata tiettyjen ammattialojen asiantuntijaa jo mikäli hankkeen talousarvio yltää 0,6 miljoonaan euroon. Usein vaatimuksena on menestyksekäs osallistuminen yllä mainittuihin EU-ohjelmiin kolmen viimeisen vuoden aikana samalla alueella ja samassa mittakaavassa, mikä tekee mahdottomaksi uusien yritysten osallistumisen. Osallistumisehdot on usein määritelty niin yksityiskohtaisesti, että niihin perehtymiseen tarvittava aika säikäyttää suuren osan mahdollisista osallistujista. Tarjousasiakirjoihin sisältyy usein vain karkea suunnitelma ja joitakin määräpäiviä, minkä vuoksi tarjoajan on ennen tarjouksen tekemistä laadittava lisäsuunnitelmia maksutta. Pk-yrityksille tämä ei ole taloudellisesti mahdollista eikä laskennallisesti arvioitavissa. Toinen pk-yritysten ongelma on tarjouskilpailuun osallistumisen edellyttämät kalliit pankkitakuut. Olisi myös toivottavaa, että Practical Guide -oppaan mukaiset veroja ja sosiaalivakuutusta koskevat todistukset määriteltäisiin tarkemmin, koska ne ovat usein saatavissa vain aikaavievien ja jäsenvaltioittain eri tavoin säänneltyjen byrokraattisten muodollisuuksien jälkeen. Pk-yritysten, joilla useimmiten ei ole suoria yhteyksiä tarjouskilpailujen järjestäjiin, on vaikeaa ottaa yhteyttä näihin tahoihin saadakseen tietoja tai perusteluja hakemuksen hylkäämiselle. Olisi myös harkinnanarvoista julkaista sopimuksen tekemisen jälkeen kaikkien tarjoajien tarjoamat hinnat, jotta ne hakijat, jotka eivät ole menestyneet kilpailussa, voisivat helpommin tehdä johtopäätöksiä omasta kilpailukyvystään.

Mitä komissio aikoo pikimmiten tehdä laatiakseen kolmansien maiden hyväksi tarkoitettujen EU-ohjelmien osallistumisedellytyksistä pk-yrityksille suotuisammat ja välttääkseen siten kilpailunvääristymien ja kilpailuhaittojen syntymistä?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(7. helmikuuta 2003)

Nykyisten menettelyjen tarkoituksena on pikemminkin kannustaa kuin estää pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritysten) osallistumista. Tilanne parani merkittävästi, kun tammikuussa 2001 julkaistiin "Practical Guide to EC external aid contract procedures" (EY:n ulkoista apua koskevien sopimusten menettelytapaopas). Oppaan mukaiset menettelyt, jotka esitetään EuropeAid-verkkosivustolla ([1]), perustuvat oikeudenmukaisen kilpailun ja avoimuuden periaatteisiin. Ennakkoilmoitukset, sopimuksia koskevat ilmoitukset, luetteloilmoitukset sekä tarjouskilpailun ratkaisua koskevat ilmoitukset on nykyisin julkaistava EuropeAid-verkkosivustolla, josta on tullut yhteisön toimielinten eniten käytetty verkkosivusto. Nämä ja muut näkökohdat ovat vaikuttaneet yleisesti menettelyjen yksinkertaistamiseen ja yhdenmukaistamiseen tällä alalla.

Lisäksi kannustettaessa konsortioita (jotka voivat olla pysyviä, laillisesti perustettuja ryhmittymiä tai tiettyä tarjouskilpailua varten epävirallisesti perustettuja ryhmittymiä) osallistumaan tarjouskilpailuihin pk-yrityksillä pitäisi olla mahdollisuus päästä jopa suurempien sopimusten piiriin liittymällä yhteen muiden yritysten kanssa ja perustamalla konsortion. Silloin pienyrityksen tai jopa aloittavan yrityksen osallistuminen konsortioon voi olla yritykselle mahdollisuus hankkia kokemusta.

Kaikkien tarjouskilpailujen ratkaisuperusteiden on oltava selkeät ja yksityiskohtaiset mutta ei liian rajoittavat. Komissio on kuitenkin tietoinen aiemmin ilmenneistä tapauksista, joissa jotkin sopimuksen

tekevät viranomaiset ovat käyttäneet ratkaisuperusteita, joita sovelletaan yksittäisiin konsortion jäseniin eikä konsortioon kokonaisuutena. Tämän seurauksena maaliskuussa 2002 lähetettiin muistutus siitä, että ratkaisuperusteita on sovellettava konsortioon kokonaisuutena. Tilanteen pitäisi olla korjautunut siitä lähtien, mutta kaikkien pk-yritysten, jotka törmäävät liian rajoittaviin ratkaisuperusteisiin, olisi valitettava vastuussa olevalle sopimusviranomaiselle asiasta.

Komissio on käsitellyt ongelmaa, joka liittyy mahdollisten sopimusosapuolten vakavaraisuuden arviointiin ennen sopimusten tekemistä. (Ks. esimerkiksi riippumattomien asiantuntijoiden toinen kertomus vuodelta 1999.) Näin ollen yhteisön taloudellisten etujen turvaamiseksi menettelytapaoppaan mukaisissa menettelyissä sopimusviranomaiset velvoitetaan julkaisemaan rahoitukseen liittyvät perusteet sopimuksia koskevissa ilmoituksissa. Vastaavasti rahoitustakuiden edellyttäminen suuremmilta summilta pohjautuu moitteettoman varainhoidon periaatteisiin. Täyttääkseen nämä edellytykset pienyrityksellä on myös mahdollisuus jakaa kustannuksia muiden kanssa ollessaan osa konsortiota.

Asiakirjat, joita tarjouksen tekijöiden on esitettävä, eritellään nykyisin selkeämmin neuvoston 25. kesäkuuta 2002 hyväksymässä varainhoitoasetuksessa [2]. Komissio pitää myös yhteyttä jäsenvaltioiden viranomaisiin laatiakseen ajantasaisen luettelon viranomaisista ja organisaatioista, jotka voivat toimittaa tarvittavia todistuksia kyseisissä valtioissa toimivista tahoista. Menettelytapaopasta tarkistetaan parhaillaan, jotta nämä muutokset voitaisiin ottaa huomioon. Myös palvelusopimuksissa käytettävää vakiomuotoista hakulomaketta tarkistetaan, jotta voitaisiin varmistaa, että yleistiedot esitetään konsortiosta kokonaisuutena sekä myös jokaisesta yksittäisestä konsortion jäsenestä. Samalla annetaan lisäohjausta ratkaisuperusteiden asettamisesta, kuten esimerkiksi vuosittaista liikevaihtoa koskevan perusteen asettamisesta pohjautumaan sopimuksen keskimääräiseen vuosittaiseen talousarvioon mieluummin kuin sopimuksen kokonaistalousarvioon.

Sen osalta, kuinka paljon tarjousasiakirjat sisältävät edellytysten yksityiskohtia, voidaan todeta, että kaikilla tarjouksen tekijöillä on mahdollisuus pyytää selvennyksiä sopimusviranomaiselta erityisesti silloin, jos erittelyt tai tekniset vaatimukset ovat epäselviä.

Sen osalta, kuinka tietoa tai perusteita on saatavilla hylkäämisestä, voidaan todeta, että menettelytapaoppaaseen sisältyy jo vakiomuotoisia kirjeitä hylätyksi tulleita hakijoita ja tarjouksen tekijöitä varten, jotka vaativat toimitettavaksi vertailutietoja voidakseen arvioida omaa kilpailukykyään jälkeenpäin. Esimerkiksi palvelusopimusten tapauksessa hylätyksi tulleille tarjouksen tekijöille lähetettävään kirjeeseen sisältyy sekä vastaanottajan että hyväksytyn tarjouksen tekijän saamien pisteiden yksityiskohtainen erittely.

[1] http://europa.eu.int/comm/europeaid/tender/gestion/index_en.htm
[2] Neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 1605/2002, tehty 25 päivänä kesäkuuta 2002, Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta, EYVL L 248, 16.9.2002.

(2004/C 88 E/0308) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3676/02**

esittäjä(t): Toine Manders (ELDR) komissiolle

(18. joulukuuta 2002)

Aihe: Työkyvyttömyys

Aikaisemmin riskiin perustuvassa vakuutusjärjestelmässä (Alankomaat) työskennellyt rajatyöntekijä, joka siirtyy progressiiviseen (Saksan mallin mukaiseen) järjestelmään ja on kykenemätön työskentelemään, voi periaatteessa saada Alankomaiden ja Saksan pro rata -työkyvyttömyyskorvausta. Harmonisoimisen puutteen vuoksi rajatyöntekijä voidaan Alankomaiden lain mukaan todeta työkyvyttömäksi, mutta Saksan liittotasavallan lakien mukaan täysin työkykyiseksi. Jos kyseinen rajatyötekijä on kuulunut riskiin perustuvaan vakuutusjärjestelmään (Alankomaat) vain muutamia vuosia, hän saa Alankomaista ainoastaan pientä pro rata -työkyvyttömyyskorvausta (eikä mitään Saksasta).

Jos työsuhde päättyy Saksassa, minkä jäsenvaltion on maksettava työttömyyskorvaukset? Alankomaat, jossa työntekijä asuu, kieltäytyy maksamasta työttömyyskorvausta, koska kyse ei ole täydellisestä työkyvyttömyydestä. Onko työntekijällä oikeus saada Saksan työttömyyskorvausta?

1. Onko Alankomaissa asuvalla rajatyöntekijällä, joka on Alankomaiden lakien mukaan todettu täysin työkyvyttömäksi, oikeus saada Saksan työttömyyskorvausta, jos hän on viimeksi työskennellyt Saksassa, ja hän ei saa Saksan työkyvyttömyyskorvausta, koska hän on Saksan lakien mukaan työkykyinen?

2. Mihin asetuksen (ETY) N:o 1408/71 ([1]) kohtiin ja oikeuskäytäntöön (Miethe C-1/85) tämä päätös perustuu?

3. Voiko Saksan toimivaltainen viranomainen (Arbeitsamt) edellyttää, että Saksassa työttömäksi joutuneella Alankomaissa asuvalla rajatyöntekijällä pitää olla saksalainen vakuutus vähintään puolet työelämästään, jotta hän saisi saksalaista työttömyyskorvausta?

([1]) EYVL L 149, 5.7.1971, s. 2.

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(27. tammikuuta 2003)

Komissio haluaa ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että jäsenvaltio, jossa työtön työntekijä voi hakea työttömyysetuuksia, määräytyy asetuksen (ETY) N:o 1408/71 ([1]) mukaan: Työtön työntekijä, joka viimeisen työskentelynsä aikana ei asunut työskentelyvaltiona olleen jäsenvaltion alueella, saa työttömyysetuudet asuinvaltion lainsäädännön mukaan 71 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, jos hän oli rajatyöntekijä. Rajatyöntekijällä tarkoitetaan työntekijää, joka työskentelee yhden jäsenvaltion alueella ja asuu toisen jäsenvaltion alueella, johon hän palaa säännönmukaisesti, kuitenkin vähintään kerran viikossa. Jos hän on "muu palkattu työntekijä kuin rajatyöntekijä", hänellä on 71 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaan valintamahdollisuus työttömyysetuuksien maksamisen osalta: Hänen on mahdollista saada työttömyysetuudet asuinvaltion lainsäädännön mukaan tai sen valtion lainsäädännön mukaan, jossa hän on viimeksi työskennellyt edellyttäen, että hän asettuu jommankumman valtion työvoimaviranomaisten käytettäväksi.

Euroopan yhteisöjen tuomioistuin totesi asiassa Miethe (C-1/85), että "epätyypillinen rajatyöntekijä" — eli rajatyöntekijä, joka on poikkeuksellisesti pitänyt yllä henkilökohtaisia ja ammatillisia suhteita työskentelyvaltiossa niin, että hänellä on parhaat edellytykset löytää nimenomaan sen alueelta toinen työ — on katsottava 71 artiklan 1 kohdan b alakohdan soveltamisalaan kuuluvaksi muuksi työntekijäksi kuin rajatyöntekijäksi. On yksinomaan kansallisen tuomioistuimen asia kuitenkin päättää, onko työntekijä, joka asuu muun valtion kuin työskentelyvaltion alueella, silti säilyttänyt parhaat työnsaantimahdollisuudet kyseisessä valtiossa ja kuuluuko hän siksi 71 artiklan 1 kohdan b alakohdan soveltamisalaan.

Arvoisan parlamentin jäsenen tarkoittama henkilö voi näin ollen hakea Saksan lainsäädännön mukaisia työttömyysetuuksia 71 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti, mikäli voidaan katsoa, että hän on joko yhteisöjen tuomioistuimen asiassa Miethe antamassa tuomiossa tarkoitettu "epätyypillinen rajatyöntekijä" tai "muu palkattu työntekijä kuin rajatyöntekijä". Sillä, että henkilö saa Alankomaiden työkyvyttömyyseläkettä, ei ole vaikutusta määritettäessä Saksa jäsenvaltioksi, joka on toimivaltainen työttömyysetuuksien maksamisen osalta.

Henkilön todellinen oikeus saada Saksan työttömyysetuuksia riippuu kuitenkin siitä, täyttääkö hän Saksan lainsäädännön mukaiset ehdot työttömyysetuuksien saamiseksi. Yhteisön lainsäädännössä ei yhdenmukaisteta jäsenvaltioiden sosiaaliturvajärjestelmiä, vaan säädetään niiden yhteensovittamisesta; kullakin jäsenvaltiolla on toimivalta määrittää etuuksien saamisen ehdot. Jos kansallisissa säännöksissä kuitenkin

edellytetään tiettyjen vakuutuskausien täyttymistä ennen kuin oikeus etuuteen syntyy (odotusaika) ja jos siirtotyöläinen ei ole ollut tarpeeksi kauan vakuutettuna kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan täyttääkseen odotusajan, asetuksessa (ETY) N:o 1408/71 säädetään, että toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan täyttyneet kaudet otetaan huomioon ikään kuin ne olisivat täyttyneet ensiksi mainitussa jäsenvaltiossa.

(1) Neuvoston asetus (ETY) N:o 1408/71, annettu 14. kesäkuuta 1971, sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä, sellaisena kuin se on muutettuna 2. joulukuuta 1996 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 118/97 (EYVL L 28, 30.1.1997).

(2004/C 88 E/0309) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3737/02**

esittäjä(t): Ilda Figueiredo (GUE/NGL) komissiolle

(19. joulukuuta 2002)

Aihe: ”ABEJ — Solidarités”

”ABEJ — Solidarités” on Ranskan Lillessä toimiva yhdistys, joka tekee tärkeää työtä katunuorten parissa. Nyt yhdistyksen toiminnan jatkuvuus on vaarassa, koska vuoden 2003 terveydenhuoltobudjetin avustusmäärärahoja on leikattu 55 prosentilla.

Näin ollen asia voi vaikuttaa 700—800 apua saaneeseen henkilöön ja pahentaa sosiaalista syrjäytymistä.

Voiko komissio kertoa, miksi on vähennetty tällaisille yhdistyksille annettavaa tukea ja mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä, jotta estetään sosiaalisen syrjäytymisen paheneminen?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(30. tammikuuta 2003)

Komissiolla ei ole tietoa ranskalaiselle ”ABEJ — Solidarités” -yhdistykselle annettavan tuen vähentämisestä. Tuen myöntäminen kuuluu yksinomaan Ranskan hallituksen toimivaltaan sen hyväksyessä kansallisen vuositalousarvion.

Kun köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjumista koskevia toisen vaiheen kansallisia toimintasuunnitelmia käsitellään heinäkuussa 2003, komissio analysoi yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa niiden hallitusten suorittamia toimenpiteitä. Analyysin tulokset vahvistetaan toisessa yhteisessä raportissa sosiaalisesta osallisuudesta. Raportti esitetään Eurooppa-neuvostossa keväällä 2004.

(2004/C 88 E/0310) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3780/02**

esittäjä(t): Kathleen Van Brempt (PSE) komissiolle

(6. tammikuuta 2003)

Aihe: Asetuksen (EY) N:o 1259/1999 täytäntöönpano: ympäristötoimia ja maatalouden tukijärjestelmiä koskevat jäsenvaltioiden ilmoitukset

Asetuksessa (EY) N:o 1259/1999 (1) ja soveltamista koskevassa asetuksessa (EY) N:o 963/2001 (2) annetaan yhteisen maatalouspolitiikan mukaisia tukijärjestelmiä koskevat yhteisön tason säännökset, joissa tuen saaminen liitetään erityisesti ympäristönsuojelutoimiin. Jäsenvaltiot voivat tässä yhteydessä valita

asettavatko ne yleisiä ympäristöä koskevia vaatimuksia, myöntävätkö ne tukea vastineeksi erityisistä maatalous-/ympäristötoimista vai asettavatko ne suoran tulotuen saamisen ehdoksi tiettyjen ympäristötoimien toteuttamisen. Jäsenvaltiot voivat leikata tukea tai poistaa se kokonaan, jos kyseisiä ympäristövaatimuksia ei noudateta. Näiden toimenpiteiden toteuttamista vuosina 2000–2001 kuvaava ensimmäinen kertomus oli määrä toimittaa komissiolle viimeistään 30. huhtikuuta 2002.

1. Lähettivätkö kaikki jäsenvaltiot kyseisen kertomuksen ajoissa?

2. Onko komissio saanut sille toimitettuja kertomuksia koskevan arvioinnin valmiiksi ja voiko komissio siten antaa yksityiskohtaisen kuvauksen kaikista toimenpiteistä, jotka on toteutettu näiden kahden asetuksen nojalla?

3. Missä määrin jäsenvaltiot ovat turvautuneet näissä asetuksissa tarkoitettuihin mahdollisuuksiin ja seuraamuksiin?

4. Mitkä ovat yleisesti ottaen olleet näiden toimenpiteiden ympäristövaikutukset?

5. Miten ja missä määrin ovat nämä toimenpiteet vaikuttaneet torjunta-aineiden käyttöön maataloudessa eri jäsenvaltioissa, eri alueilla ja eri viljelyjen osalta?

(1) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 113.
(2) EYVL L 136, 18.5.2001, s. 4.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(28. helmikuuta 2003)

Yhteisen maatalouspolitiikan mukaisia suoran tuen järjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun monialaisen neuvoston asetuksen (EY) N:o 1259/1999 soveltamiseen liittyvistä raportointivelvoitteista säädetään 17. toukokuuta 2001 annetussa komission soveltamisasetuksessa (EY) N:o 963/2001. Tämän asetuksen 2 ja 3 artiklassa säädetään komissiolle toimitettavien tietojen sisällöstä ja tietojen toimittamisen aikatauluista.

Asetuksen (EY) N:o 963/2001 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti ympäristönsuojelun vaatimusten toteuttamista (asetuksen (EY) N:o 1259/1999 3 artikla) ja tuen mukauttamista (asetuksen (EY) N:o 1259/1999 4 artikla) koskevat vuosikertomukset on toimitettava vuosittain huhtikuun 30. päivään mennessä vuodesta 2002 lähtien.

Komissio on vastaanottanut ensimmäiset vuosikertomukset kaikilta muilta jäsenvaltioilta paitsi Belgialta, Espanjalta, Luxemburgilta ja Portugalilta.

Maatalousministerien neuvosto pyysi 15.–16. kesäkuuta 2001 kokoontuneelle Göteborgin Eurooppa-neuvostolle esittämissään päätelmissä, jotka koskivat ympäristönäkökohtien sisällyttämistä ja kestävää kehitystä yhteisessä maatalouspolitiikassa, komissiota ”toimittamaan vuonna 2003 yhteenvetokertomuksen, joka koskee yhteisistä säännöistä annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1259/1999 mainittuihin toimenpiteisiin liittyviä jäsenvaltioiden toteuttamia toimenpiteitä ja johon sisältyy jäsenvaltioiden kertomuksiin perustuva laadullinen kuvaus vaikutuksista ympäristöön ja kestävään kehitykseen”.

Komissio laatii vuoden 2003 aikana tämän kertomuksen jäsenvaltioiden vuosina 2002 ja 2003 toimittamien tietojen pohjalta. Kahden vuoden aikana annettujen tietojen pohjalta on mahdollista esittää ensimmäinen katsaus siitä, kuinka jäsenvaltiot ovat soveltaneet monialaista asetusta, ja arvioida laadullisesti niiden toteuttamien toimenpiteiden vaikutuksia.

(2004/C 88 E/0311) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3817/02**

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(9. tammikuuta 2003)

Aihe: Tehokkaat toimet lopun tekemiseksi sille, että EU:n kansalaiset hyötyvät muualla tehdystä lapsityöstä

1. Onko komissio tietoinen siitä, että Belgian keskusammattijärjestö ABVV:n nuorisojärjestö keräsi marraskuussa 10 000 allekirjoitusta lapsityövoimaa vastustavaan adressiin, jonka se luovutti Belgian liittovaltion parlamentin puheenjohtajalle, ja että tämän hankkeen syynä oli se tosiseikka, että huolimatta Kansainvälinen työjärjestö ILO:n yleissopimuksista 138 ja 182, joissa asetetaan ikärajoja ja joilla lapsityövoiman käytön pahimpia muotoja yritetään kieltää, maailmassa on yhä arviolta 250 miljoonaa lasta, jotka tekevät jo hyvin nuorina työtä vaarallisissa ja erittäin kehnoissa oloissa ja joita käytetään siten häpeilemättä hyväksi?

2. Onko komissio tietoinen myös siitä, että kysymyksessä 1 tarkoitetun hankkeen aloitteentekijät katsovat, että kolmannen maailman lapsityövoimaa voidaan torjua tehokkaasti ainoastaan siten, että muualla tehdyn lapsityön järjestämisestä tai siitä hyötymisestä tehdään rangaistava teko rikkaiden maiden asukkaille näiden omassa maassa, samalla tavoin kuin on olemassa lainsäädäntöä, joka mahdollistaa seuraamusten määräämisen kansalaisille, jotka syyllistyvät lasten sukupuoliseen hyväksikäyttöön muissa maissa?

3. Katsooko komissio, että se seikka, että Maailman kauppajärjestön (WTO) ja ILO:n pääsihteeristöjen välisellä vuodesta 1996 alkaen tehdyllä yhteistyöllä, sosiaalisen ulottuvuuden sallimisella kansainvälisissä kauppasopimuksissa ja maailmanlaajuisesti ratifioidun lasten oikeuksia koskevan yleissopimuksen 32 artiklan avulla ei ole saatu aikaan yksiselitteisiä johtopäätöksiä eikä rikkomusten seuraamuksia ole säännelty, on riittävä syy sisällyttää lapsityöllä valmistettujen tuotteiden torjuminen ja syyllisten rankaiseminen niin jäsenvaltioiden kuin unioninkin lainsäädäntöön?

4. Onko olemassa sellaisia EU:n jäsenvaltioita, jotka eivät vielä ole ratifioineet 17. kesäkuuta 1999 annettua ILO:n yleissopimusta 182, johon sisältyy suositus 190, tai vanhempaa yleissopimusta 138? Jos vastaus on myönteinen, mistä jäsenvaltioista on kyse? Tietääkö komissio, miksi kyseisiä ratifiointeja ei ole tähän mennessä saatu aikaan?

5. Aikooko komissio itse ryhtyä toimiin löytääkseen asianmukaisen ratkaisun tähän niin ihmisoikeuksien suojelun kuin kilpailun vääristymisen ehkäisemisenkin kannalta merkittävään ongelmaan?

Lähde: Metro-lehden Flanderin painos, 14. marraskuuta 2002.

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(17. helmikuuta 2003)

Komissio on sitoutunut edistämään perustyönormien ja lapsityövoimaa koskevan kiellon maailmanlaajuista soveltamista. Se antoi 18. heinäkuuta 2001 tiedonannon perustyönormien edistämisestä ja työmarkkina- ja sosiaalipolitiikan ohjausjärjestelmän kehittämisestä maailmanlaajuistumisen yhteydessä [1]. Komissio ehdotti tiedonannossa yhdennettyä lähestymistapaa, jotta kaikki asianomaiset toimijat, mukaan luettuina jäsenvaltiot sekä kansainväliset työmarkkina-, talous- ja rahoitusjärjestöt, kuten WTO, ILO, Kansainvälinen valuuttarahasto (IMF), Maailmanpankki jne. osallistuisivat aktiivisesti tähän toimintaan. Komissio ehdotti myös positiivisten kannustimien vahvistamista perustyönormien edistämiseksi. Tässä yhteydessä yhteisen tullietuusjärjestelmän perustyönormeja koskevaa kannustinta vahvistettiin joulukuussa 2001. Perustyönormien edistäminen sekä lapsityövoiman ja lapsityön pahimpien muotojen torjunta sisältyy myös erilaisiin aloitteisiin, kuten eurooppalaiseen ihmisoikeus- ja demokratia-aloitteeseen (EIDHR).

Komissio on kuitenkin torjunut kauppapakotteisiin perustuvan negatiivisen lähestymistavan.

Parlamentti on tukenut tätä lähestymistapaa perustyönormeista ja työmarkkina- ja sosiaalipolitiikan ohjausjärjestelmästä 4. heinäkuuta 2002 antamassaan päätöslauselmassa [2], kun taas jäsenvaltiot keskustelevat vielä tiedonannosta ja yhdennetystä strategiasta.

Jotkin parlamentin jäsenen kysymyksessä ehdotetut toimenpiteet, jotka koskevat esimerkiksi rikosoikeutta, edellyttävät kaikkien jäsenvaltioiden täysimääräistä osallistumista.

Komissio on laajentanut ja vahvistanut yhteistyötään Kansainvälisen työjärjestön kanssa. Uudistettu yhteistyö vahvistettiin komission ja ILO:n pääjohtajan välisessä 14. toukokuuta 2001 päivätyssä kirjeenvaihdossa. Lisäksi 14. helmikuuta 2002 pidetyssä komission ja ILO:n vuotuisessa korkean tason kokouksessa sovittiin ILO:n työohjelmia koskevan teknisen yhteistyön käynnistämisestä perustyönormien, köyhyyden vähentämisen ja ihmisarvoista työtä koskevan ILO:n toimintaohjelman edistämisen alalla.

Komissio tuki voimakkaasti globalisaation sosiaalisia näkökohtia käsittelevän maailmankomission perustamista. ILO perusti tämän elimen helmikuussa 2002, ja komissio on sitoutunut osallistumaan sen työhön. Komissio järjestää 3.—4. helmikuuta 2003 korkean tason seminaarin, johon osallistuvat maailmankomissio sekä jäsenvaltioiden edustajat, ehdokasvaltiot, parlamentin jäsenet, työmarkkinaosapuolet, kansalaisjärjestöt ja paikallisviranomaiset.

Jäsenvaltiot ovat reagoineet myönteisesti komission 15. syyskuuta 2000 antamaan suositukseen [3] lapsityön pahimpien muotojen kieltämisestä tehdyn ILO:n yleissopimuksen nro 182 ratifioimisesta. Kaikki jäsenvaltiot ovat ratifioineet yleissopimuksen nro 182, ja lisäksi kaikki jäsenvaltiot ovat ratifioineet työhön pääsemiseksi vaadittavaa vähimmäisikää koskevan yleissopimuksen nro 138.

[1] KOM(2001) 416 lopullinen.
[2] A5-0251/02.
[3] EYVL L 243, 28.9.2000.

(2004/C 88 E/0312) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3824/02**

esittäjä(t): Jan Wiersma (PSE) komissiolle

(20. joulukuuta 2002)

Aihe: Romaniväestö — Buhusi

Onko komissiolle kerrottu vakavasta tapauksesta, joka sattui hiljattain romanialaisessa Buhusin kunnassa, jossa poliisi surmasi kolme romania?

Mikä aiheutti tapauksen ja mikä oli perusteena romanien voimakkaalle reaktiolle poliisiin toimintaan, mikä johti näihin traagisiin surmiin?

Voiko komissio varmistaa, ettei kyse ollut poliisin liiallisesta väkivaltaisuudesta, kun otetaan huomioon Euroopan neuvoston hiljattain antama lausuma siitä, että tällaista tapahtuu edelleen romanien kotietsintöjen ja epäiltyjen romanien pidätysten yhteydessä? Jos liiallista väkivaltaa käytettiin, mihin toimiin komissio ryhtyy?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(24. tammikuuta 2003)

Komissio on saanut tietää Romanian poliisin ja Buhusin romaniyhteisön 5. joulukuuta 2002 tapahtuneesta välikohtauksesta Romanian lehdistöstä sekä erään romanien ihmisoikeusjärjestön raportista ja poliisin antamasta selonteosta. Komission tietojen mukaan välikohtauksessa kuoli kaksi romania ja kaksi muuta loukkaantui poliisin toimien seurauksena, ja neljä poliisia loukkaantui.

Tilanne syntyi poliisivoimien (noin 45 poliisin ja myöhemmin lisäksi 40 santarmin) pyrkiessä pidättämään neljä romania, joista oli annettu pidätysmääräys varkaus- ja pahoinpitelyepäilyjen vuoksi.

Poliisin mukaan 200 talikoin ja kirvein varustautunutta ihmistä piiritti heidät. Syntyneessä mellakassa pidätettävät henkilöt yrittivät paeta, jolloin poliisi antoi ensin varoituksen ja tämän jälkeen alkoi ampua.

Romanien ihmisoikeusjärjestön mukaan poliisin voimankäyttö tutkimuksen aikana oli suhteetonta, ja epäillyt olivat sen kohteena etnisen alkuperänsä vuoksi.

Romanian poliisivoimien järjestyksenvalvontaosaston päällikön 11. joulukuuta 2002 antaman selonteon mukaan Bacaun alueen syyttäjänviraston alustavissa tutkimuksissa on todettu, että poliisit käyttivät aseita itsepuolustukseksi sen jälkeen, kun romaniyhteisöön kuuluvat henkilöt olivat hyökänneet näiden kimppuun.

Syyttäjänviraston tutkimusten lopullisia päätelmiä ei vielä ole saatavissa.

Komissio seuraa ehdokasmaiden vähemmistöjen oikeuksien kunnioittamisen ja suojelun tilaa Kööpenhaminassa vahvistettujen poliittisten arviointiperusteiden seurannan yhteydessä, ja raportoi asiasta vuosittaisissa määräaikaiskertomuksissaan. Komissio ottaa Romaniaa koskevaa tämänvuotista kertomusta laatiessaan huomioon kaikki kyseistä asiaa koskevat tiedot ja yleensä kaikki tiedot siitä, miten poliisi kohtelee romaneja.

(2004/C 88 E/0313) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3906/02**

esittäjä(t): Anna Karamanou (PSE) komissiolle

(7. tammikuuta 2003)

Aihe: Aliravitsemusongelma Gazan ja Länsirannan alueella

YK:n tuoreimpien käytettävissä olevien tietojen mukaan Gazan kaistaleella ja Länsirannalla on ilmennyt vakava aliravitsemusongelma. Palestiinalaiset nimittäin kärsivät lähinnä mikroravintoaineiden puutoksesta, jota Maailman terveysjärjestö nimittää ”piilonälänhädäksi”. Mikroravintoaineiden puutos haittaa lasten kehitystä, vahingoittaa usein heidän kognitiivisia kykyjään vakavasti ja pysyvästi sekä heikentää niin lasten kuin aikuistenkin immuunijärjestelmää ja älyllisiä ja fyysisiä kykyjä. Ääritapauksissa seurauksena saattaa olla sokeutuminen ja kuolema. Samanaikaisesti Yhdysvaltojen kehitysyhteistyöviraston USAIDin toteuttamassa tutkimuksessa todetaan, että Gazassa ja Länsirannalla neljä viidestä lapsesta kärsii raudan ja sinkin puutoksesta ja yli puolella lapsista esiintyy hiilivetyjen ja A-vitamiinin puutetta.

Millä tavalla komissio jakaa EU:n Palestiinalle tarjoaman rahoitusavun siten, että se edistää välittömästi tilanteen korjaamista?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(29. tammikuuta 2003)

Komissio päätti äskettäin myöntää elintarvikevarmuutta koskevasta budjettikohdasta 10 miljoonaa euroa tukeakseen Maailman elintarvikeohjelman (WFP) hätäapusuunnitelmaa (EMOP) nro 10190, jotta autettaisiin konfliktin uhreja palestiinalaisalueilla. Edunsaajina on noin 360 000 vaikeassa asemassa olevaa ja hädänalaista palestiinalaista, jotka eivät ole pakolaisia. Näihin kuuluu alle viisivuotiaita lapsia, raskaana olevia naisia ja imettäviä äitejä, vanhuksia, vammaisia ja kroonisesti sairaita. Nämä ihmiset olivat oikeutettuja Palestiinan sosiaaliministeriön sosiaaliapuun (sekä rahana että tavaroina annettavaan), mutta kyseinen ohjelma jouduttiin keskeyttämään nykyisen kriisitilanteen vuoksi.

Tuotteet, joita komission myöntämillä varoilla toimitetaan näille ihmisille, ovat vehnäjauhot, riisi, linssit, sokeri, kasvisöljy ja oliiviöljy. Joustavuuden ja toiminnan nopean käynnistämisen varmistamiseksi WFP:n suunnitelmien mukaisesti osan näistä tuotteista hankkii ja toimittaa komissio jäsenvaltioilta ja osan suoraan WFP palestiinalaisalueilta ja naapurimaista.

Osana WFP:n hätäapusuunnitelmaa nro 10072, joka päättyi elokuussa 2002, komissio myönsi 5 miljoonaa euroa, joilla ostettiin 7 400 tonnia vehnäjauhoja ja 3 200 tonnia riisiä vastaavansuuruisen ihmisjoukon auttamiseksi.

Näin komissio on ollut ylivoimaisesti suurin avunantaja näissä kahdessa ohjelmassa (arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin sihteeristöön lähetetään suoraan taulukko palestiinalaisalueille myönnetyistä rahoitusosuuksista).

1990-luvun puolivälin jälkeen komissio on rahoittanut joka vuosi elintarvikeapua ja raha-avustusohjelmaa vaikeassa asemassa olevien palestiinalaispakolaisten auttamiseksi. Nämä määrärahat olivat 15 miljoonaa euroa vuonna 2002. Ohjelman toteutuksesta vastaa UNRWA (Yhdistyneiden Kansakuntien Lähi-idässä olevien palestiinalaispakolaisten avustus- ja työelin), ja se kattaa viisi toiminta-aluetta: Jordanian, Libanonin, Syyrian arabitasavallan sekä Länsirannan ja Gazan alueen. Ohjelmasta tuetaan noin 224 000:ta erityisen vaikeaa tapausta, joihin sisältyy 105 000 odottavaa ja imettävää naista ja heidän lastaan, 500 tuberkuloosipotilasta, leskien elättämiä perheitä, orpoja, vanhuksia, työkyvyttömiä jne. Palestiinalaisalueilla tästä ohjelmasta saa apua 73 000 ihmistä Gazan alueella ja 31 000 ihmistä Länsirannalla. Äskettäisessä ohjelmasta tehdyssä arvioinnissa korostettiin ravitsemusta ja lisäruokintaa koskevia ohjelman osia. Näiden yhteydessä raskaana oleville naisille toimitetaan kuivamuona-annoksia alkaen viidennestä raskauskuukaudesta ja jatkuen vuoden ajan synnytyksen jälkeen. Samoin tähän liittyen äitiys- ja lastenneuvoloissa annetaan rautatäydennystä alle kouluikäisille lapsille ja hedelmällisessä iässä oleville naisille.

Elintarvikevarmuutta koskevien tietojen saattamiseksi ajan tasalle komissio — läheisessä yhteistyössä YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestön (FAO) kanssa — WFP ja UNRWA sekä Yhdysvaltain kehitysyhteistyövirasto (USAID) ja sen yhteistyökumppanit ovat viimeistelemässä yksityiskohtaisia ohjeita elintarvikevarmuuden kattavan arvioinnin toteuttamiseksi palestiinalaisalueiden kaupungeissa ja maaseudulla, sekä pakolaisten että muun väestön keskuudessa. Tässä operaatiossa tutkitaan ja analysoidaan elintarvikkeiden saatavuuteen liittyviä seikkoja ja annetaan suosituksia palestiinalaishallinnolle, jotta se voisi koordinoida tehokkaammin kansainvälisen yhteisön toteuttamia ponnisteluja elintarviketilanteen parantamiseksi. Operaatio on määrä käynnistää vuoden 2003 alussa. Siitä vastaa ryhmä FAO:n korkean tason asiantuntijoita ja kansallisia asiantuntijoita.

(2004/C 88 E/0314) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3907/02**

esittäjä(t): Ilda Figueiredo (GUE/NGL) komissiolle

(7. tammikuuta 2003)

Aihe: EU:n laajentumisen taloudelliset ja sosiaaliset seuraukset

Kuten korostin aiemmassa komissiolle esittämässäni kysymyksessä, EU:n tuleva laajentuminen Keski- ja Itä-Euroopan maihin aiheuttaa huomattavia taloudellisia ja sosiaalisia seurauksia erityisesti sellaisille alueille ja jäsenvaltioille, joiden talouden rakenne muistuttaa näitä maita, esimerkiksi Portugalille.

On vaikea ymmärtää miten laajentumisen rahoituskehyksiä on voitu esittää ainoastaan ”EU:n tason” vaikutusten arvioimisen perusteella, vaikka EU ei selvästikään ole yhdenmukainen talousalue, vaan sen valtioiden, alueiden ja tuotantoalojen välillä on valtavia eroja.

Portugalille laajentumisen on katsottu aiheuttavan monenlaisia seurauksia: yritykset siirtävät tuotantoaan uusiin EU:n jäsenvaltioihin ja maa menettää niille suoria ulkomaisia investointeja kiihtyneessä kilpailussa. Tämä aiheuttaa negatiivisia vaikutuksia työllisyydelle ja talouskehitykselle.

Vasta nyt, Kööpenhaminan huippukokouksen päätettyä laajentumisen rahoituksesta komissio on päättänyt perustaa asiantuntijaryhmän tutkimaan laajentumisen seurauksia ja vastaamaan "kansalaisten esittämiin kysymyksiin".

Onko komissio ottanut huomioon, että EU ei ole yhdenmukainen talousalue ja että EU:n eri jäsenvaltioille aiheutuu erilaisia vaikutuksia? Jos on, miten se arvioi näitä vaikutuksia jäsenvaltioittain?

— Millaista rahoitusta se aikoo järjestää ja mitä toimenpiteitä se aikoo toteuttaa laajentumisesta pahiten kärsivien alueiden, elinkeinojen ja maiden kuten Portugalin tukemiseksi?

— Aikooko se perustaa järjestelmiä (erityisiä talouden kehityksen tukiohjelmia, kuten aiempien laajentumisten yhteydessä) laajentumisen negatiivisten taloudellisten ja sosiaalisten vaikutusten torjumiseksi?

— Mitä tavoitteita vasta perustetulle asiantuntijaryhmälle on asetettu ja mitä tuloksia siltä odotetaan?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(29. tammikuuta 2003)

Euroopan unionin laajentumisen makrotaloudellisen vaikutuksen arvioidaan olevan suhteellisen vähäinen 15 nykyisen jäsenvaltion osalta kokonaisuudessaan (EU-15).

Komissiossa tehdyn selvityksen [1] mukaan tätä tulevaa laajentumista seuraavien kymmenen vuoden aikana 15 nykyiselle jäsenvaltiolle koituu yhteensä 0,7 prosentin talouskasvun lisäys.

Taloudellinen vaikutus on suurempi ehdokasmaihin rajoittuvilla alueilla, lähinnä Saksassa ja Itävallassa, ja niistä kauempana oleviin alueisiin laajentuminen vaikuttaa vähemmän.

Portugalin osuus ehdokasmaiden kokonaisviennistä unioniin oli vain 0,7 prosenttia vuonna 2002 ja sen osuus ehdokasmaiden kokonaistuonnista unionista oli vain 0,3 prosenttia.

Ehdokasmaihin ja jäsenvaltioihin suuntautuvien ulkomaisten suorien investointien vertaaminen on paljon monimutkaisempaa. Eurooppa-sopimuksilla on edistetty huomattavaa markkinoiden avaamista jo ennen laajentumista. Yhdistyneiden Kansakuntien julkaiseman vuotta 2002 koskevan maailman investointiraportin mukaan bruttoinvestoinnit ehdokasmaihin ovat lisääntyneet jatkuvasti vuodesta 1996. Raportissa mainitaan myös, että Tšekki sai 5,3 miljardia euroa ulkomaisia suoria investointeja vuonna 2000 ja 5,5 miljardia euroa vuonna 2001, kun taas Unkari sai 1,6 miljardia euroa vuonna 2000 ja 2,6 miljardia euroa vuonna 2001. Portugali puolestaan sai 6,9 miljardia euroa vuonna 2000 ja 6,7 miljardia euroa vuonna 2001, mikä on valtava lisäys vuosiin 1996—1999 verrattuna. Näin ollen komissio katsoo, että laajentumisesta on hyötyä kaikille.

Aluksi laajentumisen jälkeen taloudelliset ja sosiaaliset erot 25 jäsenvaltion EU:ssa kasvavat. Tämä on kuitenkin tilastovaikutus, koska liittyvien maiden bruttokansantuotteen (BKT) taso on alhaisempi.

Kööpenhaminassa (12. ja 13. joulukuuta 2002) kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätösten perusteella rakennerahastoista uusissa jäsenvaltioissa annettava avustus henkeä kohti nousee 118 euroon vuonna 2006, kun se on keskimäärin 217 euroa henkeä kohti vuosina 2000—2006 nykyisten jäsenvaltioiden tavoitteeseen 1 kuuluvilla alueilla.

[1] The economic impact of enlargement. Enlargement Papers nº 4, kesäkuu 2001.

(2004/C 88 E/0315) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3916/02**

esittäjä(t): Juan Naranjo Escobar (PPE-DE) komissiolle

(14. tammikuuta 2003)

Aihe: Vedonlyönti Internetissä

Vastauksessaan kirjalliseen kysymykseen E-2885/01 [1] komissio toteaa, että Internetissä tapahtuvaa uhkapelitoimintaa säännellään jäsenvaltioiden kansallisella lainsäädännöllä. Tämä asettaa esteitä sisämarkkinoille, ja vaatii siten huomiota.

Uhkapelitoiminta Internetissä on rajat ylittävää. Kansalliset arpajaisten järjestäjät ovat panneet merkille, että kysymystä on välttämätöntä käsitellä yhteisön tasolla. Mitä komissio on tehnyt asian suhteen? Onko komissio arvioinut tarvetta yhtenäistää alaa? Miten tämä voitaisiin toteuttaa?

[1] EYVL C 81 E, 4.4.2002, s. 211.

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama

(3. maaliskuuta 2003)

Useat jäsenvaltiot ovat mukauttamassa voimassa olevia lakeja tai ottamassa käyttöön uutta lainsäädäntöä säännelläkseen tietoyhteiskunnan palveluja, joihin Internetissä tapahtuva uhkapelitoiminta kuuluu. Tällaisista uusista laeista on ilmoitettava teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä annetun direktiivin 98/34/EY muuttamisesta 20. heinäkuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/48/EY [1] mukaisesti. Komissio voi vakuuttaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että tämän mekanismin avulla se seuraa alan kehitystä ja varmistaa, että nämä uudet lait eivät aiheuta perusteettomia esteitä sisämarkkinoille, kun otetaan huomioon kyseisten palvelujen erityisluonne, joka on vahvistettu Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä. Komissio katsoo kuitenkin, että yhdenmukaistamiseen ei tällä hetkellä ole tarvetta.

[1] EYVL L 217, 5.8.1998.

(2004/C 88 E/0316) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3917/02**

esittäjä(t): Juan Naranjo Escobar (PPE-DE) komissiolle

(14. tammikuuta 2003)

Aihe: Rajaseutualueet

Tiedonannossaan yhteisön rajaseututoiminnasta [1] komissio ehdottaa 195 miljoonan euron suuruisen määrärahan myöntämistä vuosiksi 2002–2006 erityistoimiin jäsenvaltioiden alueille, jotka ovat ehdokasmaiden rajoilla.

Nämä toimet, jotka vaikuttavat 23 alueeseen viidessä jäsenvaltiossa, hoidettaisiin Euroopan laajuisten verkkojen (TEN), raja-alueita koskevien yhteisöaloitteiden (Interreg), YOUTH:in sekä pilottihankkeiden kautta pienille ja keskisuurille yrityksille ja rahoitettaisiin budjettikohdasta B5-3003.

Voisiko komissio eritellä budjettikohdittain kaikki määrärahat, joita on myönnetty rajaseutualueille vuosien 2002 ja 2003 talousarvioissa, mukaan lukien budjettiviranomaisten hyväksymät ylimääräiset varat?

Voiko komissio antaa selvityksen, jossa eritellään jokaisen rajaseutualueen saamat maksut vuosina 2002 ja 2003?

Kuinka paljon maksettiin kullekin rajaseutualueelle vuonna 2002?

[1] KOM(2001) 437.

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(27. helmikuuta 2003)

Jäseneksi liittyvien maiden vastaisilla rajoilla sijaitsevia unionin alueita varten tarkoitettuja ylimääräisiä maksusitoumusmäärärahoja sisältyi vuosien 2002 ja 2003 talousarvioihin noin 98 miljoonaa euroa.

Määrärahat jakautuivat vuoden 2002 talousarviossa seuraavasti:

— 30 miljoonaa euroa sidottiin Interreg-ohjelman ohjelmalohkon A 13:een ohjelmaan, jotka kattavat ehdokasvaltioiden vastaiset rajat, sekä Interreg-ohjelman ohjelmalohkon B ohjelmaan, joka koskee Itämeren aluetta yhteiseksi painopisteeksi asetetun ehdokasvaltioiden vastaisilla rajoilla sijaitsevien alueiden erityistuen (budjettikohta B2-1411) puitteissa.

— 20 miljoonaa euroa osoitettiin Interreg-ohjelmaan ohjelmalohkon C (itä, pohjoinen ja etelä) kolmeen ohjelmaan ja Interact-ohjelmaan sellaisia toimia varten, joilla on tarkoitus edistää ja helpottaa yhteistyötä rajaseutualueilla. Tämä summa perustui Interreg-suuntaviivojen 53 kohtaan (budjettikohta B2-1410).

— 20 miljoonaa euroa käytettiin kokeiluhankkeeseen, joka koskee laajentumisen vaikutuksia EU:n rajaseutualueisiin (budjettikohta B5-3003). Summa jakautui seuraavasti:

  — 3 miljoonaa euroa osoitettiin ARGE28:lle pieniä ja keskisuuria yrityksiä tukevaa Growing together with Europe -hanketta varten.

  — 15 miljoonaa euroa sidottiin komission käynnistämien kolmen ehdotuspyynnön yhteydessä. Ehdotuspyyntöjen tavoitteena oli pk-yritysten kilpailukyvyn parantaminen, työntekijöiden tarpeiden tarkasteleminen sekä paikallisten ja alueellisten viranomaisten valmiuksien parantaminen laajentumisen hallinnollisiin vaikutuksiin valmistautumiseksi.

  — 2 miljoonaa euroa oli tarkoitus käyttää sellaisten lisätoimenpiteiden rahoittamiseen, joilla tuetaan rajaseutualueilla asuvia nuoria Youth-ohjelmassa sovellettavien sääntöjen, kriteerien ja menettelyjen mukaisesti.

Määrärahat jakautuvat vuoden 2003 talousarviossa seuraavasti:

— 17 miljoonan euron summa perustuu budjettikohtaan B5-3003 (laajentumisen vaikutukset EU:n rajaseutualueisiin — valmistelutoimenpiteet).

— 3 miljoonaa euroa on sidottu sellaisten lisätoimenpiteiden rahoittamiseen, joilla tuetaan rajaseutualueilla asuvia nuoria Youth-ohjelman puitteissa (budjettikohta B3-1010).

— 8 miljoonaa euroa on sidottu pk-yrityksiä koskevan laajentumisohjelman puitteissa (budjettikohta B5-514). Tämä ohjelma kattaa kuitenkin unionin nykyisiä rajaseutualueita laajemman alueen.

Jäseneksi liittyvien maiden vastaisilla rajoilla sijaitsevia unionin alueita varten ei ole tehty ylimääräisiä sitoumuksia Euroopan laajuisten verkkojen puitteissa, koska komission 2. lokakuuta 2001 hyväksymää vastaavaa lainsäädäntöehdotusta eli ehdotusta asetukseksi Euroopan laajuisten verkkojen alaan liittyvän yhteisön rahoitustuen myöntämistä koskevista yleisistä säännöistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2236/95 muuttamisesta [1] ei ole vielä hyväksytty.

Komissiolla ei ole mahdollisuutta toimittaa tarkkaa selvitystä kutakin aluetta varten vuosiksi 2002 ja 2003 tarkoitetuista määrärahoista. Erityisesti Interreg-ohjelmien tapauksessa menojen maantieteellinen jakauma johtuu tuettujen hankkeiden toteuttamispaikasta, kun taas hankkeet itse valitaan käyttäen laatuperustetta.

Jäseneksi liittyvien maiden vastaisilla rajoilla sijaitsevia alueita varten vuodeksi 2002 tarkoitettujen ylimääräisten rahoitusvarojen sitominen on saatu päätökseen. Hankkeiden toteuttamisessa ollaan kuitenkin vielä alkuvaiheessa. Siksi tietoja maksuista ei ole mielekästä esittää.

Edellä mainittujen Interreg-ohjelman ohjelmalohkojen A ja B osalta voidaan todeta, että suurin osa mukautetuista ohjelma-asiakirjojen täydennyksistä toimitettiin komissiolle vuoden 2002 loppuun mennessä. Hankkeiden rahoittaminen voi siten alkaa vuoden 2003 alussa. Asiaankuuluvien ohjauskomiteoiden tehtävänä on sitoa nämä rahoitusvarat konkreettisiin hankkeisiin ohjelma-asiakirjojen täydennyksiin sisältyvien kriteerien mukaisesti. Tulevat maksut riippuvat siten paikalla koituvista menoista. Menojen tukikelpoisuus tässä rahoituksessa päättyy 31. joulukuuta 2004.

([1]) EYVL C 75 E, 26.3.2002.

(2004/C 88 E/0317) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0046/03**

esittäjä(t): Pasqualina Napoletano (PSE)
ja Giovanni Pittella (PSE) komissiolle

(21. tammikuuta 2003)

Aihe: Venezuelan kriisi

Ottaen huomioon, että Venezuelassa on meneillään dramaattinen poliittinen ja yhteiskunnallinen kriisi, johon liittyy väkivaltaisia tekoja presidentti Chavezin hallitusta lähellä olevien radikaalien ryhmien taholta ja toisaalta lähes vallankaappaus opposition ääriryhmien toimesta. Tilanne on todellinen uhka demokratialle ja vapaudelle. Laaja osa Venezuelan väestöstä on alun perin Euroopasta (ja suuri osa Italiasta).

Mitä on jo tehty (ja millaisin tuloksin) ja mitä aiotaan tehdä, jotta Euroopan unioni voi osallistua kansainvälisen yhteisön ja instituutioiden roolin vahvistamiseen — roolin, joka on olennaisen tärkeä kriisin selvittämiseksi poliittisin keskusteluin ja demokratiaa ja perustuslakia kunnioittaen?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(13. helmikuuta 2003)

Euroopan unioni on antanut vuonna 2002 kolme julkilausumaa Venezuelassa meneillään olevasta kriisistä. Ensimmäinen annettiin huhtikuun vallankaappausyrityksen jälkeen, toinen 9. lokakuuta ja kolmas 23. joulukuuta. Unioni on ilmaissut julkilausumissaan täyden tukensa Amerikan maiden järjestön (OAS) toimille Venezuelan hallituksen ja Coordinadora Democrática (järjestäytynyt oppositio) sekä muiden tärkeiden yhteiskunnan alojen välisen kansallisen vuoropuhelun edistämiseksi. Näiden julkilausumien ja muiden julkilausumien, joita muut valtiot, alueet tai kansainväliset instituutiot ovat antaneet, vaikutukset ovat varmastikin olleet myönteisiä siltä osin, että niillä on kehotettu Venezuelan kansaa pidättymään väkivallasta, ja niissä on tehty selväksi opposition radikaaleimmille ryhmille, ettei kansainvälinen yhteisö hyväksy epädemokraattisia tai perustuslain vastaisia ratkaisuja.

OAS:n toimet eivät ole kuitenkaan vielä johtaneet mihinkään käytännön tuloksiin poliittisen kriisin ratkaisemiseksi. Näyttää siltä, etteivät konfliktin osapuolet kykene rakentavaan vuoropuheluun tilanteen ratkaisemiseksi. Quitossa käynnistettiin 15. tammikuuta 2003 uusi aloite, jolla pyritään edistämään konfliktin ratkaisua ja jonka yhteydessä perustettiin niin sanottu ystävien ryhmä. Kaksi jäsenvaltiota, Espanja ja Portugali, kuuluvat tähän ryhmään, jonka perustamista unioni piti myönteisenä asiana 21. tammikuuta 2003 antamassaan julkilausumassa. OAS tukee ystävien ryhmän toimintaa.

Lisäksi komissio on hyväksynyt hankkeen rahoitustuen myöntämisestä OAS:lle niitä toimia varten, joilla pannaan täytäntöön sopimukset, joita on mahdollisesti tehty OAS:n välityksellä käydyissä osapuolten välisissä neuvotteluissa. Hankkeella edistetään käynnissä olevia neuvotteluja, ja siinä on kolme pääosaa: tuki vapaille ja oikeudenmukaisille vaaleille, vuoden 2002 huhtikuun tapahtumien (epäonnistunut vallankaappaus) tutkinta ja siviiliväestön riisuminen aseista.

(2004/C 88 E/0318)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0070/03

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(23. tammikuuta 2003)

Aihe: Energiaa tuhlaavien ja turvattomien maastokelpoisten henkilöautojen suosion nousu Yhdysvalloissa ja toimet vastaavanlaisen kehityksen torjumiseksi EU:ssa

1. Onko komissio tietoinen siitä, että Yhdysvalloissa on sellaisten maastoautojen tuotanto ja myynti lisääntynyt voimakkaasti, joissa on nelipyöräveto ja jotka pystyvät siten kulkemaan ajoteiden ulkopuolella ja että kyse on siis raskaista ja paljon energiaa kuluttavista henkilöautoista, jollaisia lisäksi myydään tällä hetkellä enemmän kuin tavanomaisia autoja?

2. Onko komissio tietoinen myös siitä, että tämäntapaisten autojen esiinmarssi Yhdysvalloissa johtaa kasvavaan arvosteluun ja vastatoimiin, koska se tekee maasta yhä riippuvaisemman öljyntuonnista, kuormittaa ankarasti öljyvarantoja ja lisää voimakkaasti ympäristön saastumista?

3. Tietääkö komissio myös, että tällainen auto on vaarallinen siinä matkustaville ja heidän ympäristölleen, koska yllättävien liikkeiden seurauksena se voi kaatua helposti ja koska sen taakse muodostuu suuri, viiden metrin mittainen kuollut kulma, mikä estää peruuttavaa kuljettajaa näkemästä takana olevia lapsia?

4. Kuinka suuren osan EU:n henkilöautokannasta maastoautot muodostavat tällä hetkellä?

5. Voidaanko myös EU:n jäsenvaltioissa havaita tämänkaltaisten autojen osuuden kasvavan selvästi?

6. Mihin toimiin ryhdytään näiden autojen tuotantoa, tuontia ja myyntiä koskevien rajoitusten kiristämiseksi EU:ssa?

Lähde: Alankomaiden TV-kanava RTL 4, uutiset, 4. tammikuuta 2003.

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(7. maaliskuuta 2003)

Komissio on täysin tietoinen siitä, että Yhdysvalloissa niin kutsuttujen katumaasturien (Sport Utility Vehicle, SUV), pakettiautojen ja avonaisella tavaratilalla varustettujen pakettiautojen myynti ja markkinaosuus on noussut huomattavasti ja on nyt noin 50 prosenttia uusien kevyiden ajoneuvojen myynnistä. Näiden ajoneuvojen osuus kaikista kevyistä ajoneuvoista lähestyy 30:tä prosenttia. Ne on lähes poikkeuksetta varustettu ottomoottorilla, ja niiden polttoaineen kulutus on melko korkea. Polttoaineen alhainen hinta Yhdysvalloissa on osaltaan vaikuttanut näiden ajoneuvojen myynnin kasvuun.

Komissio on tietoinen siitä, että Yhdysvalloissa ollaan entistä huolestuneempia tämäntyyppisten ajoneuvojen käytön lisääntymisestä. Liikenneturvallisuutta käsittelevä viranomainen National Highway Traffic Safety Administration (NHTSA) esitti äskettäin julkisesti tähän asiaan liittyvän huolensa ja keskittyi pääasiassa nurinajoriskeihin. Myös ympäristövaikutuksista ja energiakysymyksistä keskustellaan. Toinen sekä Yhdysvalloissa että Euroopassa puhuttava aihe on kysymys näiden ajoneuvojen ja suhteessa pienempien tavallisten henkilöautojen yhteensopivuudesta törmäystilanteissa. Katumaasturien rakenne aiheuttaa yleensä huomattavasti suuremman iskuvoiman, joka lisää mahdollisten vammojen vakavuutta. Osa valmistajista ja lainsäädäntöviranomaisista on nyt ryhtynyt tutkimaan tätä ongelmaa.

Kaikkien Euroopan markkinoilla myytävien katumaasturien ja avonaisella tavaratilalla varustettujen pakettiautojen on oltava asianomaisten yhteisön ja kansallisten säädösten mukaisia.

Komissio seuraa tarkasti näiden ajoneuvojen käyttäytymistä, erityisesti korkeita ja raskaita katumaastureita, voidakseen todeta, onko toimenpiteisiin syytä ryhtyä. Muutamat jo ehdotetut tulevat vaatimukset koskevat joitain tärkeimpiä osia tämäntyyppisissä ajoneuvoissa. Komissio ehdottaa aiemman ilmoituksensa mukaisesti puitedirektiiviä, jonka aiheena on jalankulkijoiden ja pyöräilijöiden suojelu. Se kattaa tämäntyyppiset ajoneuvot, joiden paino on enintään 2,5 tonnia. Lisäksi komissio ehdottaa direktiiviä, joka koskee karjapuskureita, joita käytetään yleisesti näissä ajoneuvoissa. Komissio on myös jo ehdottanut direktiiviä, joka koskee parannettua epäsuoraa näkemää [1]. Se edellyttää peilejä tai vaihtoehtoisia ratkaisuja "kuolleiden kulmien" vähentämiseksi.

Termiä "Sport Utility Vehicle" ei ole määritelty täsmällisesti. On kuitenkin arvioitu, että kaikista yhteisössä rekisteröidyistä kevyistä ajoneuvoista noin kolme prosenttia on näitä katumaastureita, joten niiden osuus on vain kymmenesosa Yhdysvaltojen tasosta. On vaikeaa ennustaa markkinoiden kehittymistä, mutta tietyt tekijät rajoittavat näiden ajoneuvojen käyttöä, kuten niiden hinta, polttoaineenkulutus ja polttoaineen hinta sekä koko, joka tekee niistä epäkäytännöllisiä monilla kaupunkialueilla Euroopassa. Tästä huolimatta on kiistatonta, että niiden myynti on kasvussa.

On tärkeää huomata, että autoteollisuus on sitoutunut hiilidioksidipäästöjen (CO_2) vähentämiseen M1-luokan henkilöautoissa keskimäärin 140 grammaan kilometriä kohti (g/km) vuosiin 2008–2009 mennessä yhteisön markkinoilla tapahtuvan myynnin osalta. Sitoumuksen seurannassa on todettu hiilidioksidipäästöjen alentuneen viime vuosina. Mikäli katumaasturit ja vastaavanlaiset ajoneuvot luokitellaan M1-luokan henkilöautoiksi, ne kuuluvat tämän sitoumuksen piiriin. Polttoaineenkulutuksen pienentäminen on siten tärkeä tekijä teollisuudenalalle. Komissio on ehdottanut, että hiilidioksidipäästöjen mittaukset laajennettaisiin kattamaan N1-luokan ajoneuvot (tavaroiden kuljetukseen käytettävät ajoneuvot) [2]. Komissio suorittaa parhaillaan tutkimusta arvioidakseen mahdollisia vaihtoehtoja jos ja kun tämä luokka otetaan mukaan hiilidioksidipäästöjen vähentämistä koskeviin toimenpiteisiin. Tutkimuksen tuloksista on tarkoitus tiedottaa neuvostolle ja parlamentille vielä vuoden 2003 aikana.

Komission toimintatapoihin ei kuulu hillitä minkään tiettyjen ajoneuvotyyppien myyntiä, kunhan ne täyttävät kaikki turvallisuutta ja päästöjä koskevat vaatimukset. Komissio tutkii ja kehittää kuitenkin jatkuvasti aloitteita, joilla pyritään lisäämään sisämarkkinoilla myytävien ajoneuvojen ympäristö- ja turvastandardeja.

[1] EYVL C 126 E, 28.5.2002.
[2] EYVL C 51 E, 26.2.2002.

(2004/C 88 E/0319) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0106/03**

esittäjä(t): Luciano Caveri (ELDR) komissiolle

(28. tammikuuta 2003)

Aihe: Mont Blancin tunnelipalo

Ranskan oikeusviranomaiset jatkavat Mont Blancin tunnelipalon syiden selvittämistä, jossa 39 ihmistä sai surmansa 24. maaliskuuta 1999. Samanaikaisesti vakavaa huolestuneisuutta aiheuttaa uutinen, jonka mukaan tunnelissa palamaan syttyneessä ja traagisen onnettomuuden aiheuttaneessa Volvo-merkkisessä rekassa olisi mahdollisesti ollut tekninen vika. Epäilyt kohdistuvat tietyn rekkamallin tuotantovirheeseen, josta johtuen rekka voi syttyä tuleen, jos ulkopuolelta joutuu palava tupakannatsa rekan sisätiloihin. Onko komissiolla tietoja tästä asiasta?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(20. maaliskuuta 2003)

Komissiolle ei tiedoteta Ranskan oikeuslaitoksen suorittaman tutkinnan etenemisestä katastrofin kaikkien vastuiden selvittämiseksi, koska tämä selvitystyö kuuluu tutkintaan liittyvän salassapitovelvollisuuden piiriin. Sitä vastoin komissio on tutustunut useisiin julkisesti saatavilla oleviin virallisiin raportteihin, joissa

annetaan selonteko tapahtuneesta. Komissio on tällä tavoin saanut tietää, että katastrofin aiheutti puoliperävaunun vetoajoneuvossa ollut tulipalo, joka syttyi muutama minuutti sen jälkeen kun ajoneuvo oli ohittanut Chamonix'n tietulliaseman. On esitetty useita oletuksia siitä, miten tulipalo sai alkunsa vetoajoneuvossa. Tätä nykyä mitään näistä oletuksista ei ole pystytty vahvistamaan tai hylkäämään, ja esitutkintatuomarin nimeämien asiantuntijoiden tehtävänä on tarkistaa niiden paikkansapitävyys.

Komissio antoi 30. joulukuuta 2002 direktiiviehdotuksen Euroopan laajuisen maantieverkon tunnelien turvallisuutta koskevista vähimmäisvaatimuksista, jotta vältetään tällaiset onnettomuudet ja suojellaan tunnelien käyttäjiä.

Komissio aikoo myös tehdä käsisammuttimet tai sammutusjärjestelmät pakollisiksi kaikissa ajoneuvoissa, joiden enimmäismassa on suurempi kuin 3,5 tonnia. Se pyrkii ratkaisemaan turvallisuusongelman, joka aiheutuu raskaisiin ajoneuvoihin asennettavista lisäpolttoainesäiliöistä.

Komissio aikoo lisäksi antaa tämän vuoden kuluessa ehdotuksen, jonka tavoitteena on laajentaa yhteisön tyyppihyväksyntä koskemaan hyötyajoneuvoja. Ennen tätä uudistusta kyseisten ajoneuvojen hyväksyntä kuuluu edelleen kunkin jäsenvaltion toimivaltaan, ja näiden ajoneuvojen valmistusstandardit kuuluvat kansallisen sääntelyn soveltamisalaan.

(2004/C 88 E/0320) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-0110/03**

esittäjä(t): Peter Liese (PPE-DE) komissiolle

(21. tammikuuta 2003)

Aihe: Isorokkorokotukset jäsenvaltioissa

EU:n jäsenvaltioissa varaudutaan tällä hetkellä eri tavoin isorokkoviruksen avulla tehtävien mahdollisten terrori-iskujen varalta. Tiedotusvälineiden raportointi on herättänyt suurta huolta väestön keskuudessa. Koska isorokkovirukset tuskin pysähtyvät jäsenvaltioiden rajoille, tarvitaan EU:n yhteisiä toimia.

Onko Euroopan komissiolla tietoa jäsenvaltioiden erilaisista suunnitelmista? Miten on tarkoitus koordinoida suunnitelmia yli rajojen? Voiko komissio auttaa jäsenmaita, erityisesti isorokkorokotteen sivuvaikutusten arvioinnissa? Miten Euroopan sisämarkkinoita voidaan hyödyntää, jotta kaikkiin jäsenvaltioihin saadaan niin nopeasti kuin mahdollista ja tarpeellista tehokas ja sivuvaikutuksiltaan vähäinen rokote?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(12. helmikuuta 2003)

Kuten komissio esitti tiedonannoissaan "Pelastuspalvelu — ennakkovalmiudet mahdollisten hätätilanteiden varalta" [1] ja "Pelastuspalvelu — edistyminen mahdollisiin hätätilanteisiin valmistautumista koskevan ohjelman toteuttamisessa" [2], se työskentelee yhdessä jäsenvaltioiden kanssa terveysturvallisuuden toimintaohjelman puitteissa vahvistaakseen valmiutta reagoida biologisten ja kemiallisten tekijöiden tahallisen levittämiseen. Tähän kuuluu esimerkiksi isorokkoepidemian puhkeamiseen liittyviä kansallisia strategioita koskevien tietojen luottamuksellinen vaihto ja hyvien toimintatapojen jakaminen, jotta epidemiatilanteessa voitaisiin koordinoida mahdollisimman hyvin vastatoimenpiteiden käyttöönotto. Siihen sisältyy myös terveydenhuoltoalan ammattilaisille suunnattu tietojen, katsausten ja suuntaviivojen levittäminen esimerkiksi seurantaan, havaitsemiseen, laboratorioanalyyseihin ja tapausten hallintaan liittyvistä ensisijaisen tärkeistä aiheista.

Maailman terveysjärjestön WHO:n isorokon hävittämisohjelmassa esiintyneet isorokkorokotusten sivuvaikutukset on hyvin dokumentoitu ja julkaistu. Kun joissakin maissa suunniteltuista rokotuksista saadaan uusia tietoja, terveysturvallisuutta käsittelevä komission työryhmä vastaa näiden tietojen jakamisesta.

Yhteisössä ei ole tällä hetkellä hyväksyttyjä isorokkorokotteita. Uusia rokotteita on kehitteillä, mutta yhtään myyntilupahakemusta ei ole vielä jätetty. Koska ei ole olemassa tuotetta, joka olisi saanut myyntiluvan yhteisössä, jäsenvaltiot ovat perustamassa kansallisia varastoja joko ensimmäisen tai toisen sukupolven rokotteista.

Komission kehotuksesta Euroopan lääkearviointiviraston EMEAn perustama rokotteita käsittelevä tilapäinen asiantuntijaryhmä kehitti ohjeita vacciniavirusrokotteiden kehittämiseksi isorokkoa vastaan ([3]). Ohjeet julkaistiin komission ja EMEAn verkkosivuilla heinäkuussa 2002. Niihin sisältyy osio, jossa käsitellään turvallisuuden arviointia ja hyväksynnän jälkeisiä tutkimuksia.

Kaikki uudet rokotteet voivat hakea myyntilupaa keskitetyn menettelyn kautta, ja niihin voidaan soveltaa nopeutettua arviointia. Jos turvallisuuteen, tehokkuuteen ja laatuun liittyvät tarvittavat kriteerit täyttyvät, tuote saa yhteisön luvan, jota sovelletaan välittömästi kaikissa jäsenvaltioissa.

Tutkimuksen kuudennessa puiteohjelmassa tuetaan tutkimusta, joka johtaa uusien rokotteiden kehittämiseen mahdollisia biologisia tartunnanaiheuttajia vastaan sekä uusiin hoitomenetelmiin.

([1]) KOM(2001) 707 lopullinen.
([2]) KOM(2002) 302 lopullinen.
([3]) Note for guidance on the development of vaccinia virus based vaccines against smallpox (http://pharmacos.eudra.org/F2/home.html tai http://www.emea.eu.int/).

(2004/C 88 E/0321) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0131/03**

esittäjä(t): Joan Colom i Naval (PSE) komissiolle

(28. tammikuuta 2003)

Aihe: Budjettikohdan B2-1411 "Tuki ehdokasvaltioiden naapurialueille" toteuttaminen

Budjettikohdalle B2-1411 "Tuki ehdokasvaltioiden naapurialueille", joka luotiin vuoden 2002 talousarviomenettelyn yhteydessä, osoitettiin 30 miljoonaa euroa maksusitoumusmäärärahoina ja 15 miljoona euroa maksumäärärahoina.

Maksusitoumusmäärärahojen ja maksumäärärahojen toteuttamista vuoden 2002 joulukuun 31. päivään mennessä käsittelevän komission kertomuksen mukaan maksusitoumusmäärärahoista toteutettiin 100 prosenttia, kun taas maksumäärärahoista toteutettiin vain 14 prosenttia.

Voiko komissio kertoa, miksi maksumäärärahoja on toteutettu näin vähän?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(4. maaliskuuta 2003)

Arvoisaa parlamentin jäsentä kehotetaan tutustumaan vastaukseen, jonka komissio antoi Juan Andrés Naranjo Escobarin esittämään kirjalliseen kysymykseen E-3917/02 ([1]).

([1]) Katso sivu 310.

(2004/C 88 E/0322) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0141/03**

esittäjä(t): Daniel Varela Suanzes-Carpegna (PPE-DE) komissiolle

(28. tammikuuta 2003)

Aihe: EU:n ja Guinea-Bissaun välinen kalastussopimus ja kehitysyhteistyö

Ottaen huomioon voimassa olevan EU:n ja Guinea-Bissaun välisen kalastussopimuksen voisiko komissio ilmoittaa,

1. kuinka paljon EU:n varoja on osoitettu Guinea-Bissaun kalastusalan kehittämiseen,

2. kuinka paljon EU maksaa korvausta yhteisön kalastuslaivaston saamista kalastusoikeuksista,

3. kuinka paljon yhteisön varustajien on maksettava kalastusluvista ja -oikeuksista?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(6. maaliskuuta 2003)

1. Yhteisön ja Guinea-Bissaun tasavallan välisen kalastussopimuksen liitteenä olevan nykyisen pöytäkirjan (16. kesäkuuta 2001 – 15. kesäkuuta 2006) 2 artiklan mukaisesti taloudellisen vastikkeen kokonaismäärästä käytetään vuosittain miljoona euroa pöytäkirjan 4 artiklassa tarkoitettujen erityistoimien maksamiseen. Näillä toimilla pyritään erityisesti kehittämään Guinea-Bissaun kalastusalaa.

2. Pöytäkirjan 2 artiklan mukaisesti taloudellinen vastike on 10 miljoonaa euroa vuodessa (10,5 miljoonaa euroa kahtena viimeisenä vuonna). Tästä summasta taloudellisen korvauksen osuus on 9 miljoonaa euroa pöytäkirjan soveltamisen kolmena ensimmäisenä vuonna ja 9,5 miljoonaa euroa kahtena viimeisenä vuonna.

Edellä mainitun artiklan mukaisesti pöytäkirjassa vahvistetun taloudellisen korvauksen käyttö kuuluu Guinea-Bissaun tasavallan hallituksen yksinomaiseen toimivaltaan.

Pöytäkirjan 1 artiklassa määrätyt kalastusmahdollisuudet ovat seuraavat:

– Katkaravun pakastustroolarit: 9 600 bruttorekisteritonnia vuodessa.

– (Kalojen ja pääjalkaisten) pakastustroolarit: 2 800 bruttorekisteritonnia vuodessa.

– Nuottaa käyttävät tonnikala-alukset: 40 alusta.

– Vapapyydyksiä käyttävät alukset ja pintasiima-alukset: 36 alusta.

3. Laivanvarustajilta perittävät maksut bruttorekisteritonnia kohti ovat seuraavat:

– Vuosilisenssit:
  – 197 euroa kalatroolareilta
  – 219 euroa pääjalkaisia pyytäviltä troolareilta
  – 279 euroa katkaraputroolareilta.

– Kuuden kuukauden lisenssit:
  – 102 euroa kalatroolareilta
  – 113 euroa pääjalkaisia pyytäviltä troolareilta
  – 144 euroa katkaraputroolareilta.

– Kolmen kuukauden lisenssit:
  – 52 euroa kalatroolareilta
  – 58 euroa pääjalkaisia pyytäviltä troolareilta
  – 73 euroa katkaraputroolareilta.

Näitä maksuja korotetaan viidellä prosentilla pöytäkirjan soveltamisen neljännestä 12 kuukauden jaksosta lähtien.

Jos saaliit vastoin liitteen 4 kohdassa säädettyä pakollista markkinahintaan tapahtuvaa saaliiden aluksista purkamista jätetään purkamatta, varustajilta peritään seuraavat lisämaksut:

— Kolmen kuukauden lisenssi: 7 euroa bruttorekisteritonnilta.

— Kuuden kuukauden lisenssi: 14 euroa bruttorekisteritonnilta.

— Vuosilisenssi: 23 euroa bruttorekisteritonnilta.

(2004/C 88 E/0323) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-0215/03**

esittäjä(t): Marco Cappato (NI) komissiolle

(27. tammikuuta 2003)

Aihe: Huumeisiin liittyvä väkivallan lisääntyminen Boliviassa

Kansainvälisen yhteisön pitäisi olla erityisen huolestunut Bolivian tilanteesta, koska kokan lehtien tapaisten perinteisten tuotteiden käyttöä suosivat alkuperäiskansanryhmät osoittavat mieltään hallitusta vastaan, joka rajoittaa jyrkästi niiden käyttöä. Boliviassa on viime päivinä ollut vakavia yhteenottoja poliisin ja armeijan ja mielenosoittajien, pääasiassa talonpoikien välillä, koska viimeksi mainitut ovat osoittaneet mieltään perinteisen viljelysten hävittämistä vastaan. Bolivian tiedotusvälineiden mukaan väkivalta on eskaloitunut niin, että mielenosoituksissa on kuollut ainakin 17 ihmistä, kymmeniä ihmisiä on loukkaantunut ja satoja ihmisiä on pidätetty.

Onko komissio tietoinen hallituksen ja kokaviljelmien hävittämistä vastaan mieltään osoittavien alkuperäiskansanryhmien yhteenottojen eskaloitumisesta ja mihin toimiin komissio on ryhtynyt ja aikoo ryhtyä tukeakseen Bolivian viranomaisten toimia, jotka tähtäävät kokaviljelmien tuhoamiseen?

Katsooko komissio, että on tullut aika korjata epäonnistumiset ja tuhoisat seuraukset, jotka huumeiden kieltäminen aiheuttaa sekä tuottajamaissa että kuluttajamaissa, ja että on tullut aika ehdottaa 16.—17. huhtikuuta 2003 kokoontuvalle YK:n huumausainetoimikunnan ministerikokoukselle ryhtymistä toimiin, joilla huumaavia ja psykotrooppisia aineita koskevaa kolmea kansainvälistä yleissopimusta tarkistetaan siten, että niillä edistetään pragmaattisempaa suhtautumista huumekysymykseen?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(24. helmikuuta 2003)

Komissio on seurannut tarkkaan Bolivian hallituksen ja kokapensaan lehtien tuottajien ja muiden yhteiskunnan sektorien välisten yhteenottojen kiihtymistä. Se on pannut huolestuneena merkille 13. tammikuuta 2003 jälkeen rakennettuihin tiesulkuihin liittyvät väkivallanteot. Komissio on pannut tyytyväisenä merkille, että sen jälkeen, kun Evo Morales ja presidentti Sánchez de Lozada pääsivät sopimukseen 26. tammikuuta 2003, yhteenotot ovat harventuneet ja osapuolet ovat päässeet vuoropuheluyhteyteen muun muassa kokapensasviljelmien hävittämistä koskevasta hallituksen politiikasta ja huumausaineiden torjuntakäytännöistä.

Yhteisvastuun periaatteen nojalla komissio on tukenut vaihtoehtoisten kehitysapuhankkeiden toteuttamista Boliviassa maakohtaisessa strategia-asiakirjassa määriteltyjen kehitysyhteistyön painopisteiden mukaisesti. Parhaillaan toteutetaan kolmea hanketta, joiden yhteisarvo on 30 miljoonaa euroa, ja vuonna 2003 todennäköisesti hyväksytään neljäs hanke, jonka arvo on 13 miljoonaa euroa.

Komission lähestymistavan lähtökohtana on, että suurin osa laittomilla kokapensasviljelmillä työskentelevistä henkilöistä on jättänyt väliaikaisesti tai pysyvästi taakseen Cochabamban alueen läntisen ylängön ja laaksojen kaivosyhteisöjen köyhät elinolot ja lamaantuneen paikallistalouden. Kokapensasviljelmistä saatavat tulot ovat huomattavasti suuremmat kuin kaivostyöstä tai laillisten viljelykasvien kasvattamisesta saatavat tulot, joten viljelijöille on taattava tarpeeksi hyvät vaihtoehtoiset tulonlähteet.

Komissio rahoittaa nyt ja tulevaisuudessa Chaparen ja Los Yungasin kokapensaiden viljelyalueisiin kohdistettuja toimia, joilla luodaan kestäviä maatalouteen liittyviä ja muita tulonlähteitä kokapensasviljelijöiden kannustamiseksi viljelyn lopettamiseen. Toimilla kehitetään myös paikallista infrastruktuuria, kuten terveyskeskuksia ja kouluja. Komission tarkoituksena on lisäksi parantaa elinoloja ja tukea talouskehitystä ylängön alueilla, joista muuttaa eniten työvoimaa muualle. Tarkoituksena on vähentää äärimmäisen köyhyyden aiheuttamaa muuttopainetta, joka edistää työntekijöiden siirtymistä kokapensaiden viljelyalueille. Komissio toimii yhteistyössä paikallisviranomaisten kanssa ja käy vuoropuhelua kokapensasviljelijöiden kanssa. Paikallinen väestö suhtautuu komission hankkeisiin myönteisesti.

Komissio toimii aktiivisesti YK:n huumausainetoimikunnan pysyvänä tarkkailijana. Se on puoltanut tasapainoista lähestymistapaa, jossa sekä hoidetaan huumausaineriippuvaisia ja ennaltaehkäistään huumausaineiden käyttöä että torjutaan huumausaineiden tuotantoa ja kauppaa. Vaihtoehtoiset kehitysapuhankkeet ovat hyvä esimerkki tästä lähestymistavasta, sillä niissä pyritään tarjoamaan vaihtoehtoisia tulonlähteitä ja vähentämään viljelijöiden riippuvuutta huumausaineiden viljelystä.

Seuraavassa YK:n huumausainetoimikunnan kokouksessa ei ole tarkoituksena aloittaa mainittujen kolmen YK:n yleissopimuksen tarkistusprosessia. Jäsenvaltiot ja komissio eivät ole kumpikaan ottaneet tätä asiaa esille säännöllisissä keskusteluissa unionin huumausainepolitiikasta.

(2004/C 88 E/0324)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0226/03

esittäjä(t): Guido Podestà (PPE-DE)
ja Amalia Sartori (PPE-DE) komissiolle

(3. helmikuuta 2003)

Aihe: Kultasepäntuotteiden yhteisön sisäisen kaupan lainsäädännölliset esteet — EY:n perustamissopimuksen 28 artiklan rikkominen

EY:n perustamissopimus ja yhteismarkkinoiden perustamista koskevat säännökset tulivat voimaan lähes 50 vuotta sitten. Tästä huolimatta on olemassa edelleen monia lainsäädäntöön perustuvia esteitä, jotka estävät tietyssä jäsenvaltiossa laillisesti leimattujen ja markkinoitujen kultasepäntuotteiden vapaan liikkuvuuden EU:ssa.

Tämä koskee erityisesti italialaisia kultasepäntuotteita, joiden vienti EU:n muihin jäsenvaltioihin, etenkin Ranskaan, Irlantiin ja Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, on vaikeaa voimassa olevien lainsäädännöllisten ja määräyksiin perustuvien esteiden vuoksi siitä huolimatta, että nämä tuotteet on valmistettu Italiassa, laillisesti leimattu ja niitä markkinoidaan Italiassa.

Yhteisön oikeuskäytännön mukaisesti, jäsenvaltioiden taloudelliset määräykset, jotka saattavat todellisuudessa tai mahdollisesti vaikeuttaa yhteisön sisäistä kauppaa suoranaisesti tai välillisesti, katsotaan tuonnin määrällisiksi rajoituksiksi tai vaikutukseltaan vastaaviksi toimenpiteiksi ja näin ollen EY:n perustamissopimuksen 28 artiklan vastaisiksi.

Viimeaikaisista valituksista huolimatta — joiden käsittely on vielä kesken — ja todettujen rikkomusten vakavuudesta huolimatta, jotka murentavat vapaan liikkuvuuden periaatetta ja vaikeuttavat yhteisön kannalta tärkeää tuotteiden vapaata liikkuvuutta, komissio ei näytä kiinnittävän riittävän paljon huomiota tähän asiaan.

1. Edellä esitetyn perusteella tiedustelisin komissiolta, miten se aikoo lopultakin poistaa erilaiset haitat ja esteet, jotka murentavat vapaan liikkuvuuden periaatetta ja vaikeuttavat erityisesti tavaroiden vapaata liikkuvuutta jäsenvaltioiden välillä yhteismarkkinoilla tietyssä jäsenvaltiossa laillisesti tuotettujen, leimattujen ja markkinoitujen kultasepäntuotteiden osalta?

2. Voisiko komissio selvittää, miksi se ei ole tähän mennessä toistuvista ilmoituksista huolimatta puuttunut asiaan riittävän päättäväisesti, jotta edellä mainitut rikkomukset voitaisiin saada loppumaan?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(5. maaliskuuta 2003)

Komissiolle on esitetty kysymys siitä, miten se aikoo poistaa jäsenvaltiossa laillisesti tuotettujen, leimattujen ja markkinoille saatettujen kultasepäntuotteiden vapaan liikkuvuuden esteet ja mihin toimenpiteisiin se on ryhtynyt, jotta EY:n perustamissopimuksen 28 artiklaa noudatettaisiin tältä osin.

Komissio on aikoinaan ehdottanut alan lainsäädännön yhdenmukaistamista, mutta tuloksetta. Leimaamista koskevan yhdenmukaisen lainsäädännön puuttuessa kultasepäntuotteiden vapaan liikkuvuuden esteet unionissa kuuluvat EY:n perustamissopimuksen 28–30 artiklan soveltamisalaan.

Eri jäsenvaltioita, kuten Ranskaa, Irlantia ja Yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan nostettiin 1990-luvan alussa useita kanteita jalometallien kaupan esteisiin liittyvien rikkomistapausten vuoksi. Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen asiassa Houtwipper (C-293/93) 15. syyskuuta 1994 antaman tuomion perusteella tapaukset katsottiin kuitenkin loppuunkäsitellyiksi. Asiassa Houtwipper antamassaan tuomiossa yhteisöjen tuomioistuin hylkäsi selkeästi Saksan hallituksen väitteen, jonka mukaan:

> jäsenvaltio ei saa kieltää saattamasta alueellaan markkinoille jalometallituotteita, jotka valmistaja on itse leimannut vientijäsenvaltiossa, jossa lainsäädännön mukaisuus ja sen myötä kuluttajansuoja ja hyvä kauppatapa taataan toimenpitein, joilla voidaan varmistua leiman toimimisesta takeena.

Yhteisöjen tuomioistuin totesi sen sijaan, että yhteisön sääntöjen puuttuessa jäsenvaltioille jää asiassa laaja harkintavalta ja että on niiden tehtävänä valita petosten riskin torjumiseksi soveltuvat toimenpiteet. Jäsenvaltioiden on lainsäädäntöpolitiikassaan päätettävä itse käytetäänkö ennakkotarkastuksesta vastaavaa riippumatonta elintä vai annetaanko valmistajien hoitaa tuotteiden leimaaminen itse siten, että riittävästä koulutuksesta, tarvittavista laadunvalvontasäännöistä ja seuraamusten asettamisesta huolehditaan. Yhteisöjen tuomioistuin puuttuisi asiaan vain, jos todetaan ”selkeä arviointivirhe”.

Asiassa komissio vastaan Irlanti (asia C-30/99) 21. kesäkuuta 2001 antamassaan tuomiossa yhteisöjen tuomioistuin päätti olla tarkastelematta uudestaan ”kysymystä siitä, antavatko valmistajan lyömät leimat vastaavat takeet kuin riippumattoman elimen lyömät leimat”.

Komissio sai äskettäin kolme uutta kantelua, jotka koskevat arvoisan parlamentin jäsenen esittämässä kysymyksessä viitattuja jäsenvaltioita. Niissä väitetään, että näiden jäsenvaltioiden noudattama politiikka, jonka mukaan ne jättävät tunnustamatta akkreditointi-, seuranta- ja valvontajärjestelmän mukaisesti annettuja valmistajan leimoja on vastoin EY:n perustamissopimuksen 28 artiklaa. Komissio tutkii parhaillaan voidaanko tällaista leimojen tunnustamatta jättämistä pitää näiden jäsenvaltioiden viranomaisten ”selkeänä arviointivirheenä”

(2004/C 88 E/0325) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0230/03**

esittäjä(t): Helle Thorning-Schmidt (PSE) komissiolle

(4. helmikuuta 2003)

Aihe: Laajentumisen vaikutus tullivirkailijoiden työllisyyteen

Analyysit osoittavat, että jopa 22 000 tullivirkailijaa menettää työpaikkansa vuonna 2004 laajentumisen seurauksena, ja että Keski- ja Itä-Euroopan maiden osuus on 20 000 menetettyä työpaikkaa. Tämä merkitsee sitä, että osa tullivirkailijoista on jo tässä vaiheessa etsimässä uutta työpaikkaa, koska he tietävät menettävänsä työpaikkansa toukokuussa 2004. Tämä saattaa aiheuttaa monia käytännön ongelmia, koska juuri tullivirkailijat varmistavat sekä EU:n että ehdokasmaiden tullimääräysten noudattamisen, minkä myötä tavarat voivat ylittää EU:n ulkorajat.

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä varmistaakseen EU:n ja ehdokasmaiden välisen rajat ylittävän kaupan sujuvuuden 1. toukokuuta 2004 saakka? Aikooko komissio panna täytäntöön järjestelyjä, joilla varmistetaan, että tullivirkailijoita kannustetaan pysymään työpaikassaan laajentumisen toteutumiseen saakka? Voidaanko odottaa, että komissio antaa samankaltaisen asetuksen kuin vuonna 1992 sisämarkkinoihin siirtymisen yhteydessä? Jos vastaus on kielteinen, miten komissio aikoo ratkaista muodostumassa olevan ongelman?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(14. maaliskuuta 2003)

Kuten komissio on jo maininnut Giorgio Lisin kirjalliseen kysymykseen E-2488/02 antamassaan vastauksessa [1] se ei aio esittää sen kaltaista järjestelyä kuin vuonna 1992 yhtenäismarkkinoiden tullessa voimaan. Vastauksessaan mainittuun kysymykseen komissio viittasi jäsenvaltioille rakennerahastojen puitteissa tarjottuihin mahdollisuuksiin sekä valtiontuista annettuihin ohjeisiin.

[1] EUVL C 52 E, 6.3.2003, s. 179.

(2004/C 88 E/0326) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0267/03**

esittäjä(t): Laura González Álvarez (GUE/NGL) komissiolle

(6. helmikuuta 2003)

Aihe: Spanair- ja Iberia-lentoyhtiöt ja määräävän aseman väärinkäyttö ja harhaanjohtava mainonta (Espanja)

Asturiaksen provinssin kuluttajaliitto on tehnyt valituksen Spanair- ja Iberia-lentoyhtiöiden viimeisestä mainoskampanjasta. Liitto katsoo, että kuluttajille tärkeiden tietojen (kuten lauantain ja sunnuntain välisen yön viettäminen kohteessa, kymmenen päivän enimmäisoleskelu, varauksen tekeminen neljä päivää ennen matkaa jne.) pimittäminen mainonnassa saattaa rikkoa harhaanjohtavasta mainonnasta annettua direktiiviä 97/55/ETY [1].

Kuluttajaliitto on myös tehnyt valituksen näistä lentoyhtiöistä ja Air Nostrum-lentoyhtiöstä, koska ne ovat sopineet hinnoista, mikä merkitsee määräävän aseman väärinkäyttöä ja EY:n perustamissopimukseen sisältyvän, määräävän aseman väärinkäyttöä koskevan 82 artiklan rikkomista.

Onko komissio tietoinen edellä esitetyistä seikoista?

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä perussopimusten valvojana yhteisön oikeuden noudattamisen takaamiseksi tässä tapauksessa?

[1] EYVL L 290, 23.10.1997, s. 18.

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(14. maaliskuuta 2003)

Komission tietoon on tullut kuluttajajärjestöjen valituksia lentoliikenteessä käytetyistä harhaanjohtavista mainoskeinoista. Keskeinen näkökohta yhteisön kuluttaja- ja liikennepolitiikassa onkin, että matkustajilla on oltava oikeus kattavaan ja selkään tietoon. Keskeisten tietojen mainitsematta jättäminen lentoliikennepalveluita koskevissa mainoksissa voi olla yhteisön lainsäädännön vastaista. Harhaanjohtavaa mainontaa koskevaa 10. syyskuuta 1984 annettua neuvoston direktiiviä 84/450/ETY [1] muutettiin 6. lokakuuta 1997 annetulla parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/55/EY siten, että siihen sisällytettiin vertaileva mainonta, ja direktiivi tarjoaa välineen, jolla voidaan tehokkaasti puuttua harhaanjohtaviin keinoihin. Direktiivin täytäntöönpanon päivittäinen valvonta kuuluu käytännössä kuitenkin jäsenvaltioille,

jotka pystyvät parhaiten ratkaisemaan, kuinka se kulloinkin olisi toteutettava niiden tapauksessa. Valitettavasti komissio ei pysty suoraan puuttumaan kansalaisten jäsenvaltioille osoittamiin valituksiin. Espanjan hallituksen ilmoittamien harhaanjohtavaa ja vertailevaa mainontaa koskevien toimenpiteiden tarkastelu ei ole antanut komissiolle aihetta päätellä, että yhteisön lainsäädäntöä on rikottu.

Lentomatkustajien kokemiin epäkohtiin puuttumiseksi komissio julkaisi 7. kesäkuuta 2002 kuulemisasiakirjan, joka koskee lentoyhtiöiden sopimuksia asiakkaiden kanssa. Asiakirjassa käsiteltiin muun muassa tietoja, jotka matkustajan olisi saatava ennen lentolipun ostamista. Kuulemisessa saatiin lukuisia kannanottoja sidosryhmiltä, ja komissio punnitsee parhaillaan toimia, joihin olisi ryhdyttävä lentomatkustajiin kohdistuviksi epäkohdiksi nimettyihin seikkoihin puuttumiseksi.

Mitä tulee väitteisiin kilpailua rajoittavasta käyttäytymisestä, on totta, että yritykset, joilla on määräävä asema markkinoillaan, voivat tietyissä oloissa käyttää väärin määräävää asemaansa EY:n perustamissopimuksen 82 artiklan merkityksessä. Koska kuitenkaan espanjalaisten lentoyhtiöiden väitetystä markkina-aseman väärinkäytöstä ei ole enempää tietoja, ei voida ratkaista, onko EY:n perustamissopimusta rikottu.

(1) EYVL L 250, 19.9.1984.

(2004/C 88 E/0327) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0303/03**

esittäjä(t): Roger Helmer (PPE-DE) komissiolle

(10. helmikuuta 2003)

Aihe: Maltan liittyminen EU:hun

Voisiko komissio kommentoida tietoja, joiden mukaan 900 henkisesti toimintakykyistä iäkästä kansalaista on poistettu Maltan vaaliluettelosta eikä heidän anneta äänestää maan liittymisestä EU:hun tulevassa kansanäänestyksessä?

Voisiko komissio lisäksi kommentoida tietoja, joiden mukaan liittymistä kannattava puolue ("Yes" National Party) on oman kampanjansa edistämiseksi ja estääkseen liittymistä vastustavien kampanjan sekaantunut sopimattomaan ja epädemokraattiseen toimintaan? Valtion virkamiehiin on pyritty vaikuttamaan, liittymistä vastustavan työväenpuolueen ("No" Labour Party) joukkokokousten määrää on rajoitettu ja kielteisesti liittymiseen suhtautuvia on verrattu natseihin.

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(13. maaliskuuta 2003)

Arvoisan parlamentin jäsenen kysymykset liittyvät merkittäviin demokraattisiin oikeuksiin. Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklan 1 kohdassa määrätään, että unioni perustuu kansanvallan sekä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamisen periaatteisiin. Unionilla ei kuitenkaan ole yleistä toimivaltaa perusoikeuksien suhteen, vaan se voi toimia ainoastaan, jos unionin lainsäädännön soveltamisalaan kuuluvia perusoikeuksia rikotaan.

Vaaliasiat, myös kansanäänestystä koskevan äänioikeuden saamisen perusteet, kuuluvat jäsenvaltioiden toimivaltaan. Aiheesta ei ole annettu unionin lainsäädäntöä. Jäsenvaltiot sopivat vuonna 1993 ns. Kööpenhaminassa vahvistetuista arviointiperusteista. Näiden perusteiden mukaan jäsenyys edellyttää, että ehdokasmaassa on muun muassa "vakaat instituutiot, jotka takaavat demokratian, oikeusvaltioperiaatteen, ihmisoikeuksien sekä vähemmistöjen kunnioittamisen ja suojelemisen". Arvoisan parlamentin jäsenen Maltasta esittämiä kysymyksiä voidaan pohtia tältä näkökannalta.

Maltan yleisiä vaaleja koskevassa laissa säädetään, että päätöksiä äänioikeusrekisteriin tehtävistä siirroista, korjauksista ja peruutuksista voi tehdä ainoastaan vaalilautakunta, joka sisältää molempien poliittisten puolueiden nimeämiä edustajia. Jos kansalaisen äänioikeus asetetaan kyseenalaiseksi henkisen vajavaisuuden perusteella, vaalilautakunta voi päättää rekisteröinnin peruuttamisesta ainoastaan, jos nimetty lääketieteellinen toimikunta on sitä ennen päättänyt yksimielisellä äänestyksellä, että kyseinen äänestäjä ei ole mieleltään terve. Lääketieteellinen toimikunta koostuu puheenjohtajaksi nimetystä lääkäristä sekä kunkin poliittisen puolueen nimeämästä lääkäristä. Tämä oikeudellinen menettely takaa sen, että kansalaisen äänioikeutta ei poisteta äänioikeutettujen rekisteristä väärin perustein.

Vaikka kumpikin puolue on kyseenalaistanut joidenkin kansalaisten äänioikeuden henkisen vajavaisuuden takia, henkilön poistamisessa rekisteristä on noudatettava oikeudellisesti vahvistettuja menettelyjä. Komissio ei ole tietoinen siitä, että tämä olisi johtanut satojen kansalaisten poistamiseen rekisteristä. Komissio on myös pannut merkille, että kansallispuolue on vetänyt pois esityksensä asettaa kyseenalaiseksi eräiden kansalaisten äänioikeus henkisen vajavaisuuden perusteella ja esittänyt pahoittelunsa niille, joiden äänioikeus on asiattomasti asetettu kiistanalaiseksi.

Komissio uskoo, että liittymistä koskevaan kansanäänestykseen liittyvä poliittinen kampanjointi Maltalla on tähän mennessä sujunut demokraattisten perussääntöjen mukaisesti. Sen tietojen mukaan työväenpuolueen ja liittymistä vastustavan puolen kokoontumisoikeutta ei ole rajoitettu. Komissio ei ole tietoinen siitä, että valtion virkamiehiin olisi pyritty vaikuttamaan.

Komissio kuitenkin haluaa korostaa, että unioniin liittyminen on Maltalle historiallisesti merkittävä asia, ja se aiheuttaa voimakkaita tunteita maassa, joka anoi jäsenyyttä jo vuonna 1990.

(2004/C 88 E/0328) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-0370/03**

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(6. helmikuuta 2003)

Aihe: CJ & Clark -yhtiön toiminnan lopettaminen Portugalissa, yhteisön tuki ja toiminnan siirtäminen muualle

Portugalissa on uutisoitu näkyvästi englantilaisen monikansallisen yhtiön CJ & Clarkin äskettäinen ilmoitus aikeistaan sulkea Castelo de Paivassa Pohjois-Portugalissa sijaitseva kenkätehdas. Tehtaan odottamaton sulkeminen aiheuttaa lähes 600 työntekijän irtisanomisen, joiden työttömäksi jääminen vaikuttaa hyvin negatiivisesti tavoitteeseen 1 kuuluvan kaupungin asukkaiden ja työntekijöiden sosiaaliseen tilanteeseen.

Yritys sai Portugalin valtiolta ja EU:lta huomattavan määrän tukea tehtaan perustamiseksi Castelo de Paivaan vuonna 1988, ja tehtaan piti jatkaa toimintaansa ainakin vuoteen 2007 saakka.

Julkisuudessa moneen kertaan esitettyjen väitteiden mukaan CJ & Clark on siirtämässä tehdasta Portugalista Romaniaan ja se yrittää nyt saada laajentumista edeltävää tukea tai Romanian tulevaan jäsenyyteen liittyvää yhteisön tukea Romaniassa avattavaa tehdasta varten.

Onko komissiolla virallisia tietoja CJ & Clarkin aikeista siirtää tehtaansa Portugalista Romaniaan? Pystyykö komissio varmistamaan, että CJ & Clark, jolle on annettu suoraan tai välillisesti yhteisön tukea tehtaan perustamiseksi Portugaliin, ei saa uutta yhteisön suoraa tai välillistä tukea Romaniaan perustettavaa tehdasta varten (joka olisi epäsuorasti ”palkinto” tehtaan sulkemisesta Portugalissa)?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(24. huhtikuuta 2003)

Komissiolla ei ole yksityiskohtaisia tietoja siitä, että kyseinen yhtiö olisi aikeissa siirtää toimintansa Portugalista Romaniaan. Komissio ilmoittaa lisäksi arvoisalle parlamentin jäsenelle, että se ei ole tietoinen siitä, että yritys olisi saanut laajentumista edeltävää tukea Romaniassa avattavaa ja alun perin Portugaliin perustettua tehdasta varten. On syytä korostaa, että suorat tuet, joita myönnetään yrityksille Phare-ohjelmasta, on pääasiassa tarkoitettu pienille ja keskisuurille yrityksille, ja tässä yhteydessä yrityksien uudelleensijoittaminen ei ole tukikelpoinen toimi. Ehdokasmaat hallinnoivat yleensä laajentumista edeltäviä tukia sellaisten ohjelmien puitteissa, joista on sovittu komission kanssa, mikä tarkoittaa sitä, että komissio ei myönnä tukia suoraan ja että tukien suunnittelu perustuu jonkin alueen tai maan määriteltyihin kehitystarpeisiin ja/tai liittymisen valmistelemiseen liittyviin tarpeisiin. Yritykset sijoitetaan markkinalogiikan perusteella, ja se perustuu alueiden ja maiden tarjoamia etuja vertailevaan analyysiin. Saatavilla olevilla suorilla tuilla on vain toissijainen merkitys näissä valinnoissa, koska myönnettävät tuet määritellään kokonaisvaltaisten kehitystarpeiden eikä jonkin tietyn yrityksen tarpeiden perusteella.

Komissio haluaa myös kiinnittää arvoisan parlamentin jäsenen huomion vastaukseen, jonka komissio antoi Regina Bastosin kirjalliseen kysymykseen P-0089/03 ([1]), ja erityisesti tällä alalla sovellettavien yhteisön säännösten näkökohtiin.

([1]) EUVL C 11 E, 15.1.2004, s. 67.

(2004/C 88 E/0329) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0430/03**

esittäjä(t): Rosa Miguélez Ramos (PSE) komissiolle

(18. helmikuuta 2003)

Aihe: Prestige-öljytankkeri ja valtiontuet

Luonnonkatastrofi, joka on seurausta Prestige-öljytankkerin uppoamisesta Galician rannikolla, on aiheuttanut useille kalastusyrityksille ja muille yrityksille, joiden toiminta liittyy mereen, huomattavia tappioita ja Galician lähialueille vakavaa sosioekonomista vahinkoa.

Osa niistä ratkaisuvaihtoehdoista, joilla valtavia menetyksiä voitaisiin helpottaa, on ristiriidassa EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan määräyksen kanssa, jonka mukaan jäsenvaltion myöntämä tuki jollekin yritykselle tai tuotannonalalle ei sovellu yhteismarkkinoille. 87 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaan ”tuki luonnonmullistusten tai muiden poikkeuksellisten tapahtumien aiheuttaman vahingon korvaamiseksi” soveltuu yhteismarkkinoille.

Lisäksi 87 artiklan 3 kohdan e alakohdan mukaan ”muuta tukea, josta neuvosto päättää määräenemmistöllä komission ehdotuksesta” voidaan pitää yhteismarkkinoille soveltuvana.

88 artiklan mukaan ”jäsenvaltion pyynnöstä neuvosto voi yksimielisesti päättää, että tukea, jota tämä jäsenvaltio myöntää tai aikoo myöntää, pidetään […] yhteismarkkinoille soveltuvana, jos tällainen päätös on poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi perusteltu”.

Voisiko komissio kertoa tarkemmin, millaisia aloitteita se on tehnyt, jotta EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan mukaisesti vahinkoa kärsineiden yritysten menetyksiä lievennettäisiin valtiontuilla, ilman että tukia pidettäisiin yhteismarkkinoille soveltumattomina?

Onko jokin jäsenvaltio esittänyt jonkinlaisen pyynnön saada myöntää tukea onnettomuudesta kärsineille yrityksille tai tuotannonaloille?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(1. huhtikuuta 2003)

Parlamentin jäsenen mainitseman EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan ja sitä seuraavien artiklojen määräysten perusteella komissiolla on erityinen valta antaa lausuntoja valtiontukien soveltuvuudesta yhteismarkkinoille. Sen sijaan ei ole komission vaan jäsenvaltioiden velvollisuus suunnitella tukihankkeita, joita voidaan pitää yhteismarkkinoille soveltuvina. Komission saamien tietojen mukaan mikään jäsenvaltio ei kuitenkaan vielä ole ilmoittanut kalastus- ja vesiviljelyalan valtiontukihankkeesta, joka liittyisi Prestige-öljytankkerin haaksirikkoon. On kuitenkin huomautettava, että asetuksen (EY) N:o 2792/1999 ([1]), sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2369/2002 ([2]), 19 artiklan 2 kohdan mukaan jäsenvaltioiden pakollisia rahoitusosuuksia yhteisön osarahoittamiin ja kehityssuunnitelmissa tarkoitettuihin toimenpiteisiin ei enää tarvitsee ilmoittaa etukäteen komissiolle.

Tämän rakennerahastoihin liittyvän asian yhteydessä komissio käytti sille EY:n perustamissopimuksessa myönnettyä aloiteoikeutta ja esitti neuvostolle asetusehdotuksen ([3]), jonka johdosta neuvosto hyväksyi erityistoimenpiteistä korvauksen myöntämiseksi Espanjan kalastus-, simpukanviljely- ja vesiviljelyaloille Prestige-säiliöaluksen öljyvuotojen vuoksi 20 päivänä joulukuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2372/2002 ([4]). Kyseisessä asetuksessa vahvistetaan poikkeukselliset tukitoimenpiteet Prestige-säiliöaluksen haaksirikon aiheuttamasta öljysaasteesta kärsineillä Espanjan rannikkoalueilla Espanjan kalastus-, simpukanviljely- ja vesiviljelyalalla työskenteleville henkilöille ja yrityksille sekä poikkeukset asetuksen (EY) N:o 2792/1999 eräistä säännöksistä ja yhteisön lisäosuus, jolla kyseiset toimenpiteet voidaan toteuttaa. Lisäksi kalatalouden ohjauksen rahoitusvälinettä (KOR) koskevien olemassa olevien säännösten perusteella toisten jäsenvaltioiden kalastajille, jotka ovat joutuneet keskeyttämään toimintansa Prestigen haaksirikon vuoksi, voidaan maksaa korvaus toiminnan tilapäisestä keskeytymisestä. Komissiolle ei kuitenkaan ole vielä toimitettu tällaisia hakemuksia.

([1]) EYVL L 337, 30.12.1999.
([2]) Neuvoston asetus (EY) N:o 2369/2002, annettu 20 päivänä joulukuuta 2002, kalatalousalan rakenteellisia toimia koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja edellytyksistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2792/1999 muuttamisesta, EYVL L 358, 31.12.2002.
([3]) KOM(2002) 766 lopullinen.
([4]) EYVL L 358, 31.12.2002.

(2004/C 88 E/0330) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0432/03**

esittäjä(t): Dorette Corbey (PSE) komissiolle

(18. helmikuuta 2003)

Aihe: Ilman saastuminen: hiukkasten pitoisuuksien raja-arvon arvojen ylittäminen

Neuvoston direktiivin 1999/30/EY ([1]) mukaisesti tänä vuonna arvioidaan direktiivin toteuttamisesta saatuja kokemuksia. Komission ensimmäisestä alustavasta kertomuksesta (23. toukokuuta 2002: "Overview of Methods and Results of the preliminary Assesment of Airquality in Europe under Directives 96/62/EC and 1999/30/EC") käy ilmi, että hiukkasten (PM10) raja-arvot ylittyvät moninkertaisesti.

Voiko komissio sanoa, missä määrin uudemmat tiedot tukevat tätä huolestuttavaa kuvaa?

Voiko komissio sanoa, kuinka monta ennenaikaista kuolemantapausta EU:ssa johtuu hiukkasten aiheuttamasta ilman saastumisesta?

Onko komissio sitä mieltä, että jäsenvaltiot, joissa nämä arvot ylitetään, eivät ole toteuttaneet riittäviä toimia, jotta hiukkasten pitoisuudet pysyisivät raja-arvojen alapuolella?

Voiko komissio sanoa, mitä toimia se aikoo toteuttaa?

([1]) EYVL L 163, 29.6.1999, s. 41.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(1. huhtikuuta 2003)

Ilmassa olevien rikkidioksidin, typpidioksidin ja typen oksidien, hiukkasten ja lyijyn pitoisuuksien raja-arvoista 22. huhtikuuta 1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/30/EY mukaan jäsenvaltiot velvoitettiin toimittamaan komissiolle vuotta 2001 koskevat tiedot viimeistään 30. syyskuuta 2002. Komissio laatii näiden tietojen perusteella yhteenvetokertomuksen, jossa tulevat näkymään myös raja-arvojen ylitysten mittasuhteet. Viimeaikaiset tiedot osoittavat, että verrattuna raja-arvoihin hiukkastasot (PM10) ([1]) ovat joissakin Euroopan osissa todellakin melko korkeita. Ongelmat liittyvät ennemminkin lyhyen aikavälin raja-arvon (ei enempää kuin 35 kertaa yli päiväkohtaisen keskiarvon rajan, 50 mikrogrammaa kuutiometriä kohti eli µg/m^3) ylityksiin, erityisesti kriittisimmillä alueilla kuten liikenteen vaikutuksia mittaavilla asemilla tai teollisuusalueilla, kuin pitkän aikavälin raja-arvon, 40 µg/m^3 (vuosikeskiarvo) ylityksiin. Kaupunkitaustaa edustavilla asemilla ylityksistä ilmoitetaan useammin Etelä-Euroopassa kuin pohjoisilla ja läntisillä alueilla. On kuitenkin huomattava, että näistä raja-arvoista tulee oikeudellisesti sitovia vasta vuonna 2005.

Ilmansaasteiden — mukaan luettuna hiukkaset — terveysvaikutusten arvioimiseksi komissio antaa taloudellista tukea Euroopan ilmanlaadun terveysvaikutusten järjestelmälliselle arvioinnille, jonka suorittaa Maailman terveysjärjestö WHO. Hiljattain julkaistun loppukertomuksen luonnoksen mukaan pitkäaikainen altistuminen nykyisille ilman hiukkaspitoisuuksille saattaa johtaa keskimääräisen elinajanodotteen selvään laskuun, mahdollisesti yhdestä vuodesta kahteen vuoteen. Lisäksi viimeaikaisessa Ranskan, Itävallan ja Sveitsin yhdistettyä väestömäärää (noin 75 miljoonaa ihmistä) koskeneessa riippumattomassa tutkimuksessa arvioidaan, että noin 40 000 kuolemantapausta vuodessa johtuu ilmakehän hiukkasista (Kunzli et al. 2000 ([2])).

Tässä vaiheessa on liian aikaista tehdä selkeitä johtopäätöksiä siitä, toteuttavatko jäsenvaltiot riittäviä toimia, jotta raja-arvoja noudatettaisiin vuoteen 2005 mennessä, kuten direktiivissä 1999/30/EY vaaditaan. Näiden kahden direktiivin (96/62/EY ([3]) ja 1999/30/EY) mukaan jäsenvaltioiden on tehtävä vuosittain selvitys suunnitelmista ja ohjelmista, jotka osoittavat, kuinka ne aikovat saavuttaa raja-arvot, ja ensimmäinen kertomus on toimitettava joulukuussa 2003. Silloin komissio pystyy arvioimaan raja-arvojen noudattamisen tulevaisuudennäkymiä.

Koska hiukkastasoa on kuitenkin laskettava viipymättä, komissio on jo todennut hiukkasten olevan yksi merkittävimmistä saasteista, joita käsitellään Puhdasta ilmaa Euroopalle -ohjelmassa (CAFE-ohjelma), joka käynnistettiin toukokuussa 2001 ([4]). CAFE-ohjelman tarkoitus on valmistella kuudennessa ympäristöä koskevassa yhteisön toimintaohjelmassa esitetyn ilmanlaadun teemakohtaisen strategian kehittämistä. Strategian pitäisi olla valmis vuonna 2005, ja se tulee sisältämään vaihtoehtoisia toimintatapoja sen osalta, miten hiukkasten aiheuttamia terveysriskejä voitaisiin vielä vähentää. Komissiota tukevat tässä tehtävässä useat työryhmät, joihin kuuluu asiantuntijoita jäsenvaltioista, ehdokasmaista, teollisuudesta ja ympäristöjärjestöistä.

([1]) Hiukkaset, joiden läpimitta on vähemmän kuin 10 mikrometriä (µm).
([2]) Kunzli, N. et al. Public-health impact of outdoor and traffic-related air pollution: a European assessment. Lancet 356: 795—801 (2000).
([3]) Neuvoston direktiivi 96/62/EY, annettu 27. syyskuuta 1996, ilmanlaadun arvioinnista ja hallinnasta (EYVL L 296, 21.11.1996).
([4]) KOM(2001) 245 lopullinen.

(2004/C 88 E/0331) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-0547/03**

esittäjä(t): Struan Stevenson (PPE-DE) komissiolle

(19. helmikuuta 2003)

Aihe: Naudanlihan ja elävien nautojen vienti Libanoniin ja Egyptiin

Voiko komissio ilmoittaa, kuinka suuri määrä (teuraspainoekvivalenttina) 1) eläviä nautoja ja 2) naudanlihaa on viety Euroopan yhteisöstä a) Libanoniin ja b) Egyptiin niiden viimeisimmän kolmen kalenterivuoden aikana, joilta tietoja on saatavilla?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(7. maaliskuuta 2003)

Seuravassa taulukossa esitetään yhteisön elävien nautaeläinten ja naudanlihan vienti Libanoniin ja Egyptiin kalenterivuosina 1999, 2000 ja 2001.

Täydellisiä tilastotietoja ei ole vielä saatavilla kalenterivuodesta 2002.

EU:n vienti teuraspainotonneina ilmaistuna

	Libanoniin			Egyptiin		
	1999	2000	2001	1999	2000	2001
Elävät nautaeläimet	53 705	49 402	40 923	8 493	14 067	277
Naudanliha	8 506	8 022	2 339	192 271	171 107	5 436

(2004/C 88 E/0332) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0570/03**

esittäjä(t): Freddy Blak (GUE/NGL) komissiolle

(28. helmikuuta 2003)

Aihe: Maahantuotujen autojen rangaistusmaksut

Käytettyjen moottoriajoneuvojen maahantuonnin yhteydessä Tanskan valtio perii erilaisia maksuja auton iästä riippuen.

2. joulukuuta 2002 vahvistetun lain nro 977 eli "Moottoriajoneuvojen ym. rekisteröintilain" 4 pykälän 6 kohdan 1 ja 2 alakohdassa todetaan muun muassa, että mitä vanhempi auto on, sitä korkeammaksi maksujen kokonaismäärä nousee (vaihteluvälillä 180—105 prosenttia) suhteessa auton arvoon.

Käytännössä tämä merkitsee sitä, että käytettyjen moottoriajoneuvojen maahantuonti ja rekisteröinti nostaa moottoriajoneuvon hintaa monessa tapauksessa niin paljon, että tuonti on kalliimpaa kuin vastaavan käytetyn ajoneuvon ostaminen Tanskassa.

Tämä muodostaa teknisen kauppaesteen tuotujen tavaroiden vahingoksi.

Onko edellä mainittu järjestelmä komission mielestä sopusoinnussa niiden säännösten kanssa, jotka koskevat tavaroiden vapaata ja syrjimätöntä liikkuvuutta EU:ssa?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(8. huhtikuuta 2003)

Yhteisössä on toistaiseksi vain vähän lainsäädäntöä henkilöautojen verotuksen alalla ja sitä koskevaa jäsenvaltioiden kansallista verosäännöstöä on yhdenmukaistettu vain vähän. Lisäksi yhteisön lainsäädäntö ajoneuvojen verotuksesta on erittäin monimutkainen eikä se vastaa sisämarkkinoiden tarpeita. Tätä lainsäädäntöä voidaan kuitenkin muuttaa ainoastaan jäsenvaltioiden yksimielisellä sopimuksella eikä komissio käytännössä voi tehdä paljoakaan tilanteen muuttamiseksi lyhyellä aikavälillä.

Jäsenvaltioilla on periaatteessa vapaus soveltaa sisäistä verotusta moottoriajoneuvoihin silloin, kun ne tuodaan maahan ensi kertaa ja useimmat jäsenvaltiot kantavat tällaista veroa. Jäsenvaltioiden oikeuksia tällä alalla rajoitetaan kuitenkin merkittävästi sekä EY:n perustamissopimuksessa että yhteisön johdetussa lainsäädännössä.

EY:n perustamissopimuksen 90 artiklan mukaan jäsenvaltioilla ei ole oikeutta määrätä muiden jäsenvaltioiden tuotteille korkeampia veroja kuin samanlaisille kotimaisille tuotteille. Tämän vuoksi monet jäsenvaltiot määräävät verot käytetyille tuontiautoille mielivaltaisten arviointiperusteiden mukaan.

Tällainen arviointi saatettiin yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi asiassa C-393/98 (Gomes Valente), josta annettu tuomio vahvistettiin äskettäin asiassa C-101/00 (Antti Siilin). Yhteisöjen tuomioistuin totesi ratkaisussaan seuraavaa:

> Se, että jäsenvaltio soveltaa toisista jäsenvaltioista tuotuihin käytettyihin ajoneuvoihin verojärjestelmää, jossa ajoneuvon arvon todellinen aleneminen lasketaan yleisellä ja abstraktilla tavalla laissa, asetuksessa tai hallinnollisessa määräyksessä määritettyjen arviomääräisten perusteiden tai asteikkojen nojalla, on perustamissopimuksen 95 artiklan ensimmäisen kohdan (josta on muutettuna tullut EY 90 artiklan ensimmäinen kohta) mukaan sallittua, kunhan näiden perusteiden tai asteikkojen avulla kyetään takaamaan, että tällaisesta ajoneuvosta kannettavan veron määrä ei missään tapauksessa ylitä vastaavan kyseisessä jäsenvaltiossa jo rekisteröidyn käytetyn ajoneuvon arvoon sisältyvää verosta jäljellä olevaa määrää.

Toisin sanoen käytetystä arviointijärjestelmästä riippumatta silloin kun käytetyistä tuontiautoista kannetaan veroa, arvo, josta veroa kannetaan, lisättynä kannetun veron määrällä ei saa ylittää jäsenvaltiossa jo olevan vastaavan käytetyn auton verollista hintaa. Tanska ei ole vielä saattanut lainsäädäntöään tämän ratkaisun mukaiseksi. Tästä johtuvaa lainsäädännöllistä kantaa tarkastellaan parhaillaan.

Jäsenvaltioiden oikeuksia soveltaa kulutusveroja kansalaisten muista jäsenvaltioista omaan käyttöönsä maahan tuomiin autoihin rajoitetaan EY:n perustamissopimuksen lisäksi kahdella neuvoston direktiivillä.

Näistä ensimmäinen on yhteisön alueella tiettyjen kulkuneuvojen väliaikaisessa maahantuonnissa sovellettavista verovapautuksista 28 päivänä maaliskuuta 1983 annettu neuvoston direktiivi 83/182/ETY [1]. Toinen direktiivi on luonnollisten henkilöiden henkilökohtaisen omaisuuden lopullisessa maahantuonnissa jäsenvaltiosta sovellettavista verovapauksista 28 päivänä maaliskuuta 1983 annettu neuvoston direktiivi 83/183/ETY [1].

Komissio on tässä mielessä jo ryhtynyt toimiin Tanskaa vastaan edellä mainitun direktiivin 1 artiklan täytäntöönpanon vuoksi. Perusteltu lausunto asiasta lähetettiin äskettäin Tanskalle. Jollei komissio saa tyydyttävää vastausta kahden kuukauden kuluessa, asia voidaan saattaa yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi. Tässä yhteydessä viittaisin 23. tammikuuta 2003 julkaistuun lehdistötiedotteeseen.

Komissio on äskettäin esittänyt henkilöautojen verotuksesta unionissa tiedonannon [2], jonka tarkoituksena on käynnistää neuvottelut jäsenvaltioiden, muiden toimielinten ja tärkeiden asianomaisten kanssa yhteisön ja kansallisista tulevista toimista. Keskusteluja asiasta käydään parhaillaan. Komissio voi tiedonannon tärkeimpien periaatteiden ja neuvotteluprosessin perusteella tehdä vuonna 2004 ehdotuksia yhteisön lainsäädännöksi mm. jäsenvaltiosta toiseen siirrettyjen käytettyjen henkilöautojen rekisteröinnistä kannettavien verojen laskentamenetelmistä.

[1] EYVL L 105, 23.4.1983.
[2] KOM(2002) 431 lopullinen.

(2004/C 88 E/0333) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0610/03**

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(3. maaliskuuta 2003)

Aihe: EU/São Tomé ja Príncipe 1999–2003: yhteistyö, kehitys, ihmisoikeudet, tuet ja muut kysymykset

Voisiko komissio vastata seuraaviin São Toméa ja Príncipea koskeviin kysymyksiin vuosien 1999, 2000, 2001, 2002 ja 2003 osalta: Mitä São Toméa ja Príncipea koskevia ohjelmia EU on kehittänyt tai aikoo kehittää? Kuinka paljon varoja ohjelmille on myönnetty? Mikä on kunkin ohjelman suunniteltu kesto? Mitä tuloksia ohjelmista on ollut ja mikä arvio on tehty ohjelmien onnistumisesta tai epäonnistumisesta? Mitä erityisiä edistysaskeleita kullakin ohjelmalla on saavutettu?

(2004/C 88 E/0334) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0611/03**

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(3. maaliskuuta 2003)

Aihe: EU/Guinea Bissau 1999–2003: yhteistyö, kehitys, ihmisoikeudet, tuet ja muut kysymykset

Voisiko komissio vastata seuraaviin Guinea Bissauta koskeviin kysymyksiin vuosien 1999, 2000, 2001, 2002 ja 2003 osalta: Mitä Guinea Bissauta koskevia ohjelmia EU on kehittänyt tai aikoo kehittää? Kuinka paljon varoja ohjelmille on myönnetty? Mikä on kunkin ohjelman suunniteltu kesto? Mitä tuloksia ohjelmista on ollut ja mikä arvio on tehty ohjelmien onnistumisesta tai epäonnistumisesta? Mitä erityisiä edistysaskeleita kullakin ohjelmalla on saavutettu?

(2004/C 88 E/0335) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0612/03**

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(3. maaliskuuta 2003)

Aihe: EU/Kap Verde 1999–2003: yhteistyö, kehitys, ihmisoikeudet, tuet ja muut kysymykset

Voisiko komissio vastata seuraaviin Kap Verdeä koskeviin kysymyksiin vuosien 1999, 2000, 2001, 2002 ja 2003 osalta: Mitä Kap Verdeä koskevia ohjelmia EU on kehittänyt tai aikoo kehittää? Kuinka paljon varoja ohjelmille on myönnetty? Mikä on kunkin ohjelman suunniteltu kesto? Mitä tuloksia ohjelmista on ollut ja mikä arvio on tehty ohjelmien onnistumisesta tai epäonnistumisesta? Mitä erityisiä edistysaskeleita kullakin ohjelmalla on saavutettu?

(2004/C 88 E/0336) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0613/03**

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(3. maaliskuuta 2003)

Aihe: EU/Mosambik 1999–2003: yhteistyö, kehitys, ihmisoikeudet, tuet ja muut kysymykset

Voisiko komissio vastata seuraaviin Mosambikia koskeviin kysymyksiin vuosien 1999, 2000, 2001, 2002 ja 2003 osalta: Mitä Mosambikia koskevia ohjelmia EU on kehittänyt tai aikoo kehittää? Kuinka paljon varoja ohjelmille on myönnetty? Mikä on kunkin ohjelman suunniteltu kesto? Mitä tuloksia ohjelmista on ollut ja mikä arvio on tehty ohjelmien onnistumisesta tai epäonnistumisesta? Mitä erityisiä edistysaskeleita kullakin ohjelmalla on saavutettu?

(2004/C 88 E/0337) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0614/03**

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(3. maaliskuuta 2003)

Aihe: EU/Angola 1999–2003: yhteistyö, kehitys, ihmisoikeudet, tuet ja muut kysymykset

Voisiko komissio vastata seuraaviin Angolaa koskeviin kysymyksiin vuosien 1999, 2000, 2001, 2002 ja 2003 osalta: Mitä Angolaa koskevia ohjelmia EU on kehittänyt tai aikoo kehittää? Kuinka paljon varoja ohjelmille on myönnetty? Mikä on kunkin ohjelman suunniteltu kesto? Mitä tuloksia ohjelmista on ollut ja mikä arvio on tehty ohjelmien onnistumisesta tai epäonnistumisesta? Mitä erityisiä edistysaskeleita kullakin ohjelmalla on saavutettu?

Poul Nielsonin komission puolesta antama
yhteinen vastaus
kirjallisiin kysymyksiin E-0610/03,
E-0611/03, E-0612/03, E-0613/03 ja E-0614/03

(21. toukokuuta 2003)

Arvoisan parlamentin jäsenen kysymykset ovat laajoja ja yksityiskohtaisia.

Euroopan kehitysrahasto

Kyseisten maiden kanssa tehtävän rahoitusyhteistyön pääasiallinen lähde on Euroopan kehitysrahasto (EKR). Nämä varat on myönnetty Lomén yleissopimusten nojalla ja 1 huhtikuuta 2003 jälkeen Cotonoun yleissopimuksen nojalla. Oheinen taulukko, joka lähetetään suoraan arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle, sisältää kunkin maan osalta yhteenvedon sitoumusmäärärahoista ja maksumäärärahoista kaudelta 1999–2002 ja osoittaa, mitä suuruusluokkaa kunkin ohjelman osuus on ja miten se on kehittynyt kauden aikana.

Edustuston johtaja esittää raportit EKR:n rahoittamien ohjelmien täytäntöönpanosta kussakin maassa.

Raportit kattavat muun muassa:

a) alustavan ohjelman, sitoumusmäärärahojen ja maksujen määrän sekä alustavan ohjelman ja alueellisten ohjelmien toteuttamisaikataulun;

b) kertomuksen hankkeiden ja ohjelmien edistymisestä;

c) arvion Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioita (AKT) koskeviin ja alueellisiin ohjelmiin kuuluvista rahaston toimista.

Vuoden 2002 loppuun saakka vallinnutta tilannetta koskevat raportit ovat nyt valmistumassa ja toimitetaan arvoisalle parlamentin jäsenelle heti, kun ne ovat käytettävissä.

Muu rahoitus

Kyseiset valtiot voivat saada rahoitusta myös yhteisön yleisestä talousarviosta. Demokratiaa ja ihmisoikeuksia tukevia hankkeita koskevat tiedot lähetetään suoraan parlamentille ja parlamentin sihteeristölle. Muita budjettirahoitteisia hankkeita koskevat tiedot lähetetään niin pian kuin mahdollista.

Tehokkuus

Komissio pitää erittäin tärkeänä rahoitettujen toimenpiteiden mahdollisimman suurta tehokkuutta. Kussakin maassa toteutettavien toimenpiteiden strategiasta päätetään vasta, kun hallituksen, muiden rahoittajien ja kansalaisyhteiskunnan kanssa on käyty perusteelliset keskustelut. Viittä strategiaa koskevat yhteenvedot lähetetään arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle. Kunkin strategian täydellinen teksti on saatavilla kehitysyhteistyön pääosaston kotisivulla osoitteessa (http://europa.eu.int/comm/development/body/csp_rsp/csp_en.cfm).

Kyseisistä viidestä maasta on tehty erilaisia arviointeja. Vuodesta 1999 alkaen valmistuneiden arvioiden yhteenvedot lähetetään arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle. Kunkin raportin täydellinen teksti on saatavilla EuropeAid-toimiston kotisivulla osoitteessa (http://europa.eu.int/comm/europeaid/evaluation/program/acprep.htm).

(2004/C 88 E/0338) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0697/03**

esittäjä(t): Brice Hortefeux (PPE-DE) komissiolle

(10. maaliskuuta 2003)

Aihe: Kokojen määrittelyjärjestelmien yhdenmukaistaminen

Juhlimme tämän vuoden tammikuussa sisämarkkinoiden kymmenvuotispäiviä. Näiden kymmenen vuoden aikana tapahtuneet muutokset ovat muuttaneet valtavasti Eurooppaa ja sen kansalaisten elämää. Esteitä on poistettu ja ovia avattu. Kuluttajilla on kiistattomasti enemmän varaa valita korkealaatuisten tuotteiden välillä, ja euron ansiosta he voivat vertailla paremmin hintoja.

Euroopan unionissa on kuitenkin käytössä ainakin neljä erilaista järjestelmää, joilla määritellään vaatteiden ja kenkien koot. Italialla, Ranskalla, Saksalla ja Yhdistyneellä kuningaskunnalla on kullakin oma järjestelmänsä. Tämä harmonisoinnin puute vaikeuttaa kuluttajien ja vientiyritysten toimintaa.

Eikö komissio katso, että näiden teknisten erojen poistaminen helpottaisi Euroopan yhtenäismarkkinoiden toteuttamista? Mikäli komissio on tätä mieltä, miten komissio aikoo yhdenmukaistaa koot?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(2. huhtikuuta 2003)

Komissio pyytää arvoisaa parlamentin jäsentä tutustumaan vastaukseensa, jonka se on antanut Winfried Menradin kirjalliseen kysymykseen E-3437/02 ([1]).

Komissio toistaa, että se ei tällä hetkellä suunnittele aloitteen tekemistä vaatteiden ja jalkineiden kokojen ja kokomerkintöjen standardoimiseksi tai yhdenmukaistamiseksi Euroopassa.

Monet vaatetusalan toimijat yhteisössä katsovat, että yhdenmukaistettu järjestelmä parantaisi teollisuuden kilpailukykyä, mutta erilaisia kokojärjestelmiä ei sinällään ole pidetty yhteisön lainsäädännössä määriteltyinä kaupan esteinä. Komissio ei myöskään ole tietoinen minkäänlaisesta unionin laajuisesta yksimielisyydestä sidosryhmien ja/tai jäsenvaltioiden välillä tässä asiassa. Yksi mahdollisuus edetä olisi teollisuuden oma aloite kaikkien asiaan liittyvien tahojen (valmistajien, maahantuojien, kuluttajien jne.) ja mahdollisesti kansallisten viranomaisten välisten vapaaehtoisten sopimusten tekemiseksi.

Euroopan standardointikomitea valmistelee parhaillaan kaikenlaisten vaatteiden kokomerkintöihin ja mittausmenetelmiin liittyvää työtä. Näiden standardien laatiminen ei tapahdu komission toimeksiannosta, vaan työ on teollisuuden alulle panemaa. Teollisuus voi soveltaa standardeja sopivaksi katsomallaan tavalla ja haluamassaan aikataulussa.

Jalkineiden osalta komissio on tietoinen teollisuuden kehittämästä aloitteesta, jonka tarkoituksena on vahvistaa vakiomitat, jotta tieto- ja viestintätekniikan käyttöä alalla voitaisiin lisätä. Samoin kuin tekstiilialalla, sidosryhmien ja kansallisten viranomaisten välillä ei ole saavutettu yksimielisyyttä unionin laajuisesta kokojärjestelmien yhdenmukaistamisesta. Näissä olosuhteissa komissio katsoo, että vapaaehtoiset sopimukset ovat tällä hetkellä paras tapa edetä asiassa.

([1]) EUVL C 137 E, 12.6.2003, s. 208.

(2004/C 88 E/0339) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0761/03**

esittäjä(t): Charles Tannock (PPE-DE) komissiolle

(12. maaliskuuta 2003)

Aihe: Matkapuhelinmastojen asentamista koskevat EU-vaatimukset

Vastauksessaan kirjalliseen kysymykseen E-3246/02 [1], komissaari Byrne totesi muun muassa seuraavaa:

> Mitä tulee matkapuhelinverkon tukiasemien antennien asentamista koskevien yhteisön säädösten mahdolliseen olemassaoloon, näiden antennien sijoittaminen kuuluu paikallisten, alueellisten ja valtion viranomaisten vastuualueeseen.
>
> Yhteisön radiolaitteita, mukaan luettuina matkapuhelinverkkoon kuuluvat antennit, koskevassa lainsäädännössä velvoitetaan valmistajat varmistamaan, että tuotteet ovat turvallisia, kun niitä käytetään asianmukaiseen tarkoitukseen, mutta kansalliset tai paikalliset viranomaiset voivat määrätä lisärajoituksia radiolaitteiden käytölle esimerkiksi määräämällä vähimmäisetäisyydet altistuviin henkilöihin varmistaakseen puhelinverkkoon kuuluvien antennien asianmukaisen asennuksen.
>
> Matkapuhelinverkon tukiasemien antenneihin mahdollisesti liittyvien vaarojen suhteen yhteisö on lisäksi antanut ohjeita noudatettavista turvatasoista laatimalla joukon enimmäisaltistuksen raja-arvoja.

Voisiko komissio selventää neuvoston suosituksen 1999/519/EY [2] oikeudellisen aseman? Ovatko suosituksessa mainitut turvatasoja koskevat ohjeet ainoastaan neuvoa-antavia vai rikkoisiko jäsenvaltio direktiiviä 1995/5/EY [3] (ottaen erityisesti huomioon direktiivin johdanto-osan 14 kappaleessa määritetyt yleiset vaatimukset, joiden mukaan "on huolehdittava siitä, etteivät radio- ja telepäätelaitteet aiheuta terveysvaaroja, jotka voitaisiin ehkäistä") tai jotain muuta EU:n lainsäädäntöä, mikäli siltä jää varmistamatta, että joko valmistaja tai asianomaiset kaavoitusviranomaiset noudattavat kyseisiä ohjeita?

Pystyykö komissio vakuuttamaan, että matkapuhelinmastojen asentamisesta kussakin jäsenvaltiossa annetut säännökset ovat yhdenmukaiset direktiivissä 1995/5/EY valmistajille tai muille toimijoille asetettujen vaatimusten kanssa, vai tutkiiko komissio asiaa vasta saatuaan asiaa koskevan valituksen?

Onko komissiolla tietoa, mitkä jäsenvaltiot vaativat, että matkapuhelinmastojen on sijaittava vähintään 500 metrin päässä kouluista ja asuinalueista?

---

[1] EUVL C 137 E, 12.6.2003, s. 179.
[2] EYVL L 199, 30.7.1999, s. 59.
[3] EYVL L 91, 7.4.1999, s. 10.

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(14. huhtikuuta 2003)

Väestön sähkömagneettisille kentille (0 Hz–300 GHz) altistumisen rajoittamisesta 12. heinäkuuta 1999 annetussa neuvoston suosituksessa 1999/519/ETY asetetut altistuksen raja-arvot eivät ole jäsenvaltioita sitovia, sillä suositukset eivät ole EY:n perustamissopimuksen nojalla sitovia. Suurin osa jäsenvaltiosta, myös Yhdistynyt kuningaskunta, on ottanut raja-arvot käyttöön. Jotkut jäsenvaltiot soveltavat tiukempia rajoja, mutta yksikään jäsenvaltiot ei sovella väljempiä rajoja.

Kuten vastauksessa arvoisan parlamentin jäsenen kirjalliseen kysymykseen E-2736/00 ([1]) todetaan, komissio on radio- ja telepäätelaitteista annetun direktiivin 1999/5/EY ([2]) mukaisesti antanut Euroopan standardointielimille tehtäväksi ottaa nämä rajat täysimääräisesti huomioon, kun ne laativat yhdenmukaistettuja turvallisuusstandardeja matkaviestinlaitteille. Tämän seurauksena laite, joka altistaisi yleisön neuvoston suosituksessa asetettuja raja-arvoja suuremmille arvoille, ei selkeästi noudattaisi direktiivin olennaisia turvallisuusvaatimuksia. Tällaisessa tapauksessa direktiivin 9 artiklassa velvoitetaan jäsenvaltiot ryhtymään aiheellisiin toimenpiteisiin sellaisia laitteistoja vastaan, jotka eivät noudata direktiiviä.

Jäsenvaltiot voivat radio- ja telepäätelaitteista annetun direktiivin 7 artiklan 2 kohdan nojalla rajoittaa radiolaitteiden käyttöönottoa erityisesti kansanterveyttä koskeviin asioihin liittyvistä syistä. Komissio on tietoinen siitä, että matkapuhelinmastojen pystyttämistä säännellään useilla kansallisilla ja paikallisilla säännöksillä. Vaikka näitä säännöksiä koskevan kattavan tutkimuksen toteuttaminen on käytännössä mahdotonta (koska monet säännöksistä on annettu paikallistasolla), komission tietoon ei ole tullut sellaista kansallista säännöstä, jolla asetettaisiin vaatimuksia, jotka tosiasiallisesti höllentäisivät direktiivillä 1999/5/EY säädettyä järjestelyä.

Siitä huolehtiminen, että laitteistot ovat radio- ja telepäätelaitteista annetun direktiivin vaatimusten mukaisia, on lähinnä jäsenvaltioiden asia. Direktiivin 9 artiklan mukaisesti komission tehtävänä on määrittää kantansa vaatimuksenmukaisuuden puuttumista koskeviin ilmoitettuihin tapauksiin eikä ryhtyä oikeudellisiin toimiin laitteistojen valmistajia vastaan. Jos jäsenvaltiot kuitenkin jättävät noudattamisen varmistamista koskevat velvoitteensa täyttämättä, komissio voi aloittaa rikkomisesta johtuvan menettelyn EY:n perustamissopimuksen 226 artiklan mukaisesti. Komissiolla ei kuitenkaan ole syytä uskoa, että nykytilanne edellyttäisi sitä. Useiden jäsenvaltioiden suorittamat mittaukset ovat osoittaneet, että matkapuhelinmastojen aiheuttamat altistusmäärät ovat reilusti neuvoston suosituksessa asetettuja rajoja alhaisemmat.

Mitä viimeiseen kysymykseen tulee, komissio ei ole tietoinen, että jäsenvaltioissa olisi annettu vähimmäismatkoja koskevia säännöksiä. Jotkut paikallisviranomaiset ovat antaneet tämäntyyppisiä säännöksiä yleisten huolenilmauksien seurauksena.

([1]) EYVL C 174 E, 19.6.2001.
([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 1999/5/EY, annettu 9 päivänä maaliskuuta 1999, radio- ja telepäätelaitteista ja niiden vaatimustenmukaisuuden vastavuoroisesta tunnustamisesta, EYVL L 91, 7.4.1999.

(2004/C 88 E/0340) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0867/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(20. maaliskuuta 2003)

Aihe: Venezuelan talouskriisi

Viime kuukausien aikana Etelä-Amerikan yhteiskunnallinen, taloudellinen ja poliittinen kriisi on syventynyt edelleen ja laajentunut koskemaan myös Venezuelaa.

Monet Venezuelan nykyisistä asukkaista ovat kansallisuudeltaan italialaisia — itse asiassa maassa on jo useiden vuosien ajan ollut suuren espanjalaisyhteisön ohella yksi suurimmista italialaisyhteisöistä.

Maan nykytilanne on käytännössä romahduttanut kaiken taloudellisen toiminnan ja useat yritykset ovat joutuneet lopettamaan toimintansa, mikä on johtanut Venezuelassa toimivien italialaisyritysten kannattavuuden radikaaliin laskuun ja kasvavaan työttömyyteen.

Tämä kaikki on synnyttänyt todellisen sisällissotatilan, jossa kansalaiset joutuvat päivittäin ryöstöjen, murhien ja varkauksien kohteeksi ilman että yksikään kansainvälinen instituutio olisi kiinnostunut etsimään ongelmaan tehokasta ratkaisua.

Tähän päivään mennessä, vuosia kestäneiden kärsimysten jälkeen, Venezuelassa asuvat Euroopan unionin kansalaiset eivät edelleenkään ole saaneet Euroopan unionilta minkäänlaista apua.

Voiko komissio edellä esitetyn perusteella vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko olemassa erityisiä kriisitilanteessa olevia Etelä-Amerikan maita varten tarkoitettuja avustusohjelmia?

2. Onko olemassa Venezuelassa asuvien Euroopan unionin kansalaisten hyväksi tarkoitettuja toimintaohjelmia?

Voiko komissio antaa tilanteesta myös yleiskatsauksen?

(2004/C 88 E/0341) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0937/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(26. maaliskuuta 2003)

Aihe: Venezuelassa olevien EU:n kansalaisten tukeminen

Viime kuukausien aikana Venezuelan yhteiskunnallinen, taloudellinen ja poliittinen kriisi on kehittynyt dramaattisesti, mikä on käytännössä aiheuttanut kaiken taloudellisen toiminnan romahtamisen. Yrityksiä on suljettu, ja työttömyys kasvaa eksponentiaalisesti. Maa on sisällissodan partaalla. Lisäksi monet nykyistä presidenttiä Hugo Chávezia vastustavat kansalaiset, joiden joukossa on useita sotilasjohtajia, on ajettu maanpakoon.

Tilanteesta vastuussa on pääasiassa nykyinen presidentti, joka, vaikka hänet valittiin demokraattisesti, vaikuttaa lyhyessä ajassa perustaneen eräänlaisen autoritaarisen hallinnon keskittäen kaiken valtiovallan itselleen.

Maanpakoon joutuneiden mukaan Venezuelassa rikotaan jatkuvasti alkeellisimpiakin demokratian periaatteita, kuten mielipiteenvapautta ja ihmisoikeuksien kunnioittamista, joista säädetään monissa kansainvälisissä yleissopimuksissa ja EU:n perusoikeuskirjassa.

Venezuelassa on paljon eurooppalaisia, lähinnä espanjalaisia ja portugalilaisia, mutta myös laaja italialainen yhteisö, joka on yli 50 vuoden ajan vaikuttanut huomattavasti maan kehitykseen. Vaikuttaa kuitenkin siltä, että tähän päivään mennessä Venezuelassa asuvat eurooppalaiset eivät ole saaneet EU:lta minkäänlaista tukea. Kansainväliset järjestötkään eivät ole osoittaneet kiinnostusta heidän oloihinsa.

Tähän mennessä on kerätty 4,5 miljoonaa allekirjoitusta ihmisiltä, jotka haluavat, että Venezuelan parlamentti pitäisi mahdollisimman pian uudet vaalit.

Voisiko komissio edellä olevan perusteella kertoa,

1. onko olemassa erityisiä sopimuksia Venezuelan auttamiseksi?

2. onko toimintaohjelmia EU:n kansalaisten auttamiseksi Venezuelassa?

3. onko EU:lla yhteinen kanta tästä ongelmasta?

4. mitä EU aikoo asiassa tehdä?

Christopher Pattenin komission puolesta antama
yhteinen vastaus
kirjallisiin kysymyksiin E-0867/03 ja E-0937/03

(30. huhtikuuta 2003)

Venezuelan poliittista, taloudellista ja yhteiskunnallista kriisiä ei ole saatu ratkaistua. Yhteiskunnan jyrkkä kahtia jakautuminen vaikeuttaa huomattavasti nopean ratkaisun löytämistä. Lisäksi Venezuelan hallitus on menetellyt kaksijakoisesti suhteessa kansainväliseen yhteisöön, erityisesti Amerikan valtioiden järjestöön (OAS), kun se on tukenut opposition kanssa parhaillaan käytäviä neuvotteluja. Kansainvälinen yhteisö näet pelkää, että presidentti käyttää viivyttelytaktiikkaa lykätäkseen mahdollisen kumoavan kansanäänestyksen vuoteen 2004. Venezuelan taloudellinen tilanne ei parane merkittävästi lyhyellä aikavälillä. Bruttokansantuotteen ennustetaan laskevan 20 prosenttia vuonna 2003, mikä lisää työttömyyttä ja köyhyyttä sekä heikentää elintasoa. Valtion tämän vuoden tulot eivät todennäköisesti yllä yleislakkoa edeltäneelle tasolle, mikä vaikeuttaa yhteiskunnallisten vaatimusten täyttämistä.

Komissio ja jäsenvaltiot seuraavat Venezuelan tilannetta tiiviisti. Yhteiskunnan selvä kahtia jakautuminen presidentti Chávezin kannattajiin ja vastustajiin on saanut EU:n ja myös OAS:n tähdentämään sitä, että kriisiin tarvitaan rauhanomainen ja demokraattinen ratkaisu, joka perustuu perustuslakiin ja äänestykseen. OAS:n ponnistelujen tukemiseksi on perustettu tukiryhmä, johon kuuluu kaksi jäsenvaltiota, Espanja ja Portugali.

Yhteisön ja Venezuelan välillä ei ole erityistä tukisopimusta, vaan yhteistyö perustuu yhteisön ja Andien maiden välistä yhteistyötä koskevaan puitesopimukseen, joka tuli voimaan vuonna 1998. Lokakuun 15. päivänä 2001 allekirjoitettiin yhteisön ja Venezuelan välinen yhteisymmärryspöytäkirja, jossa osoitetaan 38,5 miljoonan euron rahoitus kahdenväliseen yhteistyöhön vuosiksi 2000–2006. Pöytäkirjaan sisältyy tuki Venezuelaan jälleenrakentamista, katastrofien estämistä ja talouden monipuolistamista varten. Jälleenrakennusvaiheeseen on tämän lisäksi osoitettu 25 miljoonaa euroa.

Lisäksi komissio antaa kriisin ratkaisemiseksi OAS:lle taloudellista tukea, jotta järjestö voisi ylläpitää osapuolten välistä neuvotteluyhteyttä ja toteuttaa mahdolliset sopimukset, jotka liittyvät kolmeen seuraavaan pääkohtaan: vapaat ja rehelliset vaalit, huhtikuun 2002 tapahtumien tutkinta ja siviiliväestön riisuminen aseista. Komissio on myös valmis lähettämään vaalitarkkailulähetystön, jos Venezuelassa pidetään kansanäänestys.

Komissio harkitsee Latinalaisen Amerikan valtioiden ja näin ollen myös Venezuelan sosiaalialaan liittyvien ehdotusten asettamista etusijalle, kun budjettikohdasta B7-6000 myönnetään yhteisön rahoitusta operaatioihin, joita valtiosta riippumattomat järjestöt suorittavat kehitysmaissa.

Komissio ei ole ryhtynyt erityistoimiin Venezuelassa olevien EU:n kansalaisten suojelemiseksi. EU:n kansalaisten turvallisuudesta ja tukemisesta vastaa yleensä kotimaa.

(2004/C 88 E/0342) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0896/03**

esittäjä(t): Klaus-Heiner Lehne (PPE-DE) komissiolle

(21. maaliskuuta 2003)

Aihe: Saksan veroviranomaisten soveltama liikevaihtoverokäytäntö

Saksan veroviranomaiset vaativat yhä useammin Saksan ulkopuolella toimivilta yrityksiltä Saksan liikevaihtoveron maksamista silloin, kun nämä toimittavat tuotteita ulkomailla olevasta toimipaikastaan

Saksassa oleville asiakkaille. Veroviranomaiset ovat sitä mieltä, että Saksan ulkopuolella toimivien myyntiliikkeiden on maksettava Saksan liikevaihtoveroa, koska ne toimittavat tuotteita saksalaisille asiakkaille. Veroa peritään myös silloin, kun tuotteet toimitetaan myyjän valitseman huolintaliikkeen varastoon eikä suoraan saksalaiselle asiakkaalle. Huolintaliike tarkistaa, että tilaus on täydellinen ja asianmukaisessa kunnossa. Vasta kun asiakas on maksanut Saksan ulkopuolelta ostamansa tuotteet ja kun tuotteet on tarkistettu, myyjä saa luovuttaa ne varastosta, toisin sanoen asiakas noutaa tuotteet tai lähettää jonkun noutamaan ne puolestaan. Saksan veroviranomaisten lähtökohta on, että vaikka tuotteet on jo myyty asiakkaalle, ne toimitetaan ensin Saksaan myyjän käyttöön. Menettely vaikeuttaa huomattavasti yhteisön sisäistä kaupankäyntiä Saksan liittotasavallan kanssa.

1. Mikä on komission näkemys Saksan veroviranomaisten laintulkinnasta?

2. Jos komissio pitää Saksan veroviranomaisten toimintaa yhteisön liikevaihtoverosäännösten vastaisena, millaisiin toimiin se aikoo ryhtyä?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(7. toukokuuta 2003)

Arvoisan parlamentin jäsenen esittämä kysymys koskee paikkaa, jossa Saksan ulkopuolelle sijoittautuneiden, saksalaisille ostajille tuotteita myyvien myyjien oletetaan luovuttavan tuotteet, kun ne on ensin viety kuljetusyrityksen varastoon, josta ostajat noutavat ne.

Vastaus tähän kysymykseen riippuu kunkin tapauksen erityisolosuhteista sekä myyjiä ja ostajia sitovien sopimusten konkreettisista ehdoista. Olisi tarkasteltava erityisesti sitä, tapahtuuko kuljetus tuotteiden luovutuksen yhteydessä vai edeltääkö kuljetus mahdollista luovutusta.

Komissiolle on jo tiedotettu arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemasta ongelmasta, ja se aikoo ottaa yhteyttä Saksan viranomaisiin selvittääkseen heidän käytäntönsä.

(2004/C 88 E/0343) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0900/03**

esittäjä(t): Richard Corbett (PSE) komissiolle

(21. maaliskuuta 2003)

Aihe: Sisämarkkinoiden rajoitukset

1. Onko komissio tietoinen, että Italia näyttää käyttävän teknisiä hallinnollisia menettelyjä protektionistisena keinona muiden jäsenmaiden yritysten syrjäyttämiseksi kaupankäynnistä? Esimerkiksi Yorkshiren Dewsburyssä sijaitseva SKOPOS Design Ltd sai jo yli vuosi sitten tulenkestävyystodistuksen (”certificato di classificazione di reazione al fuoco”), jonka se tarvitsee tuotteidensa myyntiin Italiassa, mutta se odottaa edelleenkin tyyppihyväksyntää sisäministeriöltä. Kirjoitin henkilökohtaisesti ministeriöön 20. marraskuuta 2002 ja en ole tähän mennessä saanut mitään vastausta. Olen tämän jälkeen kirjoittanut kahdesti suurlähettiläälle Brysselissä sijaitsevaan Italian pysyvään EU-edustustoon enkä ole saanut sieltäkään tyydyttävää vastausta.

2. Myöntääkö komissio, että Italia on jättänyt noudattamatta sisämarkkinasäännöksiä sekä perustamissopimuksen 10 artiklassa määriteltyä velvollisuutta toimia hyvässä yhteistyössä?

3. Mitä komissio aikoo tehdä tilanteen korjaamiseksi?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(25. huhtikuuta 2003)

Komissio on tietoinen siitä, että kaikissa jäsenvaltioissa käytössä olevat tiettyjä tuotteita koskevat lupamenettelyt voivat aiheuttaa ongelmia tavaroiden vapaalle liikkuvuudelle. Tämä johtuu usein ajasta, joka kansallisilta hallintoviranomaisilta kuluu menettelyyn — siitäkin huolimatta, että näitä menettelyjä on kevennetty mahdollisimman paljon.

Lupapyyntöön annettavan vastauksen viipyminen kohtuuttoman pitkään arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemassa tapauksessa on tietenkin valitettavaa, samoin kuin se, etteivät Italian viranomaiset ole antaneet vastausta arvoisan parlamentin jäsenen kahteen selvityspyyntöön. Tästä syystä tapaus kirjataan kanteluksi.

Hallinnollisen yhteistyön parantamiseksi ja jäsenvaltioiden saamiseksi suoraan mukaan käsittelemään ongelmia, joita niiden kansalaiset ja yritykset kohtaavat pyrkiessään muiden jäsenvaltioiden kotimarkkinoille, on perustettu yhteistyöverkko. Tämän Solvit-nimisen verkon tarkoituksena on ratkoa hallinnollisia ongelmia rajat ylittävissä tapauksissa.

Seuraavassa osoitteessa on lyhyt kuvaus Solvit-verkon tehtävistä sekä muutamia verkon käyttöön liittyviä vinkkejä: (http://europa.eu.int/comm/internal_market/solvit/index_en.htm).

Komissio katsoo, että Solvit voi tehokkaasti ratkaista arvoisan parlamentin jäsenen esiin tuoman ongelman. Tapaukseen liittyvät tiedot toimitetaan tämän vuoksi Solvit-verkolle, joka pyrkii ratkaisemaan ongelman kymmenessä viikossa.

Komissio seuraa tiiviisti tapauksen etenemistä.

(2004/C 88 E/0344) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0921/03**

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(24. maaliskuuta 2003)

Aihe: Itä-Timor — vuoden 1999 verilöyly, vastuullisten tuomitseminen ja ihmisoikeudet

Maaliskuun 12. päivänä indonesialainen prikaatinkenraali tuomittiin jakartalaisessa erityistuomioistuimessa viideksi vuodeksi vankeuteen rikoksista ihmiskuntaa vastaan, koska hän ei ollut estänyt vuonna 1999 Itä-Timorissa tapahtuneita verilöylyjä. Kenraali Noer Muis oli tapahtumien aikaan eversti ja Itä-Timorin komendantti.

Kansainväliset ihmisoikeusjärjestöt ovat tuominneet "vilpilliseksi" oikeudenkäynnin, jossa selviteltiin, kuka oli vastuussa sorrosta ja kansanmurhasta, joihin Indonesian armeija syyllistyi ja kannusti ja joiden se salli tapahtua, koska syytettyjen joukossa ei ollut korkeinta sotilasjohtoa kuten kenraali Wirantoa, joka oli puolustusvoimien komentaja ja puolustusministeri.

Joulukuun 19. päivänä 2002 Jules Maatenin ja Lousewies Van Der Laanin esittämässä kirjallisessa kysymyksessä neuvostolle (E-3865/02 [1]) kysyttiin: "Katsooko neuvosto Itä-Timorin oikeudenkäyntien osoittavan — kuten Yhdistyneiden Kansakuntien ihmisoikeusvaltuutettu on todennut — että Indonesia ei ole ottanut vastuuta Itä-Timorissa tapahtuneista rikoksista ihmiskuntaa vastaan?" Tähän kysymykseen ei ole vielä vastattu.

Ottaen huomioon, että kyseinen oikeudenkäynti ilmeisesti järjestettiin Indonesian hallitukseen kohdistuneen kansainvälisen painostuksen vuoksi, jotta Itä-Timorissa tehdyt rikokset selvitettäisiin oikeudessa ja niistä langetettaisiin tuomiot, kysyn komissiolta seuraavaa:

— Onko komissio seurannut tiiviisti kyseisen tuomioistuimen toimintaa? Vahvistaako komissio, että kyseisenä ajankohtana Indonesian armeijaa johtaneita ei ole syytettyinä tässä oikeudenkäynnissä? Jos vahvistaa, katsooko komissio, että tämä edistää tuomioistuimen uskottavuutta ja Indonesian pyrkimyksiä saada totuus selville ja rangaista syyllisiä? Vai vahvistaako komissio mieluummin neuvoston jo vastauksessaan tästä aiheesta 12. kesäkuuta 2001 tehtyyn aikaisempaan kysymykseen (E-1646/01 [2]) esittämän huolen, että ”äskettäiset oikeuden päätökset eivät täytä kansainvälisiä oikeus- ja oikeudenmukaisuusnormeja”?

— Tietääkö komissio, onko Indonesian hallitus kehittynyt aikaisempaa halukkaammaksi alistamaan sotilaita siviilien valvontaan? Mitä tietoja komissiolla on ihmisoikeuksien kunnioittamisesta Indonesiassa?

— Voivatko nämä tekijät vaikuttaa Euroopan unionin ja Indonesian suhteisiin? Voiko komissio etenkin harkita uudelleen kyseistä maata koskevia kehitysyhteistyöhankkeita?

([1]) EUVL C 280 E, 21.11.2003, s. 30.
([2]) EYVL C 40 E, 14.2.2002, s. 70.

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(6. toukokuuta 2003)

Komissio on Indonesiassa toimivan edustustonsa kautta ja yhdessä EU-maiden suurlähetystöjen edustajien kanssa seurannut tiiviisti Itä-Timorissa tehtyjä rikoksia tutkivan Indonesian tilapäisen ihmisoikeustuomioistuimen oikeudenkäyntejä.

Prikaatinkenraali Noer Muis on yksi niistä 18:sta indonesialaisesta virkamiehestä ja miliisistä, jotka on asetettu syytteeseen Itä-Timorin vuoden 1999 kansanäänestystä edeltäneistä ja seuranneista väkivaltaisuuksista. Noer Muis tuomittiin 12. maaliskuuta 2003 viideksi vuodeksi vankeuteen siitä, ettei hän estänyt kahta siviileihin kohdistunutta kohtalokasta hyökkäystä.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on vapauttanut tähän mennessä 12 syytettyä. Kaksi alempiarvoista upseeria ja kaksi siviiliä on saanut kolmesta kymmeneen vuotta pitkät vankeustuomiot. Kahden muun henkilön oikeudenkäynnit ovat vielä kesken, he ovat sotapäällikkö prikaatinkenraali Tono Suratman ja kenraalimajuri Adam Damiri, entinen Balilla toiminut Udayanan komentaja, jonka vastuualueeseen kuuluivat Bali, Nusa Tenggara ja Itä-Timor. Näissä oikeudenkäynneissä odotetaan annettavan tuomiot toukokuun 2003 alussa.

EU antoi 21. elokuuta 2002 tuomioistuimen ensimmäisten tuomioiden jälkeen julistuksen, jossa se ilmaisi huolensa siitä, ettei oikeudenkäynneissä ole tutkittu kunnolla Itä-Timorissa vuonna 1999 tapahtuneita väkivaltaisuuksia, ja kehotti Indonesian viranomaisia varmistamaan, että tuomioistuimen oikeudenkäynneissä noudatetaan oikeusvaltion periaatetta ja kansainvälisiä ihmisoikeusnormeja.

EU tarkastelee jatkuvasti tuomioistuimen toimintaa ja saattaa käsitellä asiaa tarkemmin, mahdollisesti sitten, kun viimeinen tuomio annetaan todennäköisesti toukokuun 2003 alussa, ja ennen kuin valitusprosessi käynnistyy.

Komissio uskoo, että vuonna 1999 järjestettyjen vaalien myötä Indonesia on ottanut merkittävän askelen siirtymisessä autokraattisesta hallinnosta täysipainoiseen demokratiaan. Vuonna 2004 järjestettävät presidentin- ja parlamentinvaalit vahvistavat tätä prosessia ja etenkin armeijan saattamista täysin siviilien hallintaan. Komission mielestä tässä asiassa on kuitenkin vielä paljon tekemättä.

Komission edustusto ja jäsenvaltioiden suurlähetystöt Indonesiassa seuraavat maan ihmisoikeustilannetta tarkasti ja herkeämättä, ja ne raportoivat säännöllisesti neuvoston ihmisoikeusasioita käsittelevälle ryhmälle. Viimeisin tällainen raportti laadittiin keväällä 2002.

Ihmisoikeudet ovat olennainen osa EU:n ja Indonesian tehostettua poliittista vuoropuhelua. Komission Indonesiaa koskevassa maakohtaisessa strategia-asiakirjassa (2002–2006) ja kansallisessa maaohjelmassa (2002–2004) painotetaan voimakkaasti hyvän hallinnon edistämistä sekä oikeusjärjestelmän ja ihmisoikeuksien lujittamista. Näitä tärkeitä aloja koskevia yhteisön tukemia ohjelmia toteutetaan tai valmistellaan.

(2004/C 88 E/0345) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1180/03**

esittäjä(t): Marco Pannella (NI), Emma Bonino (NI), Marco Cappato (NI), Gianfranco Dell'Alba (NI) ja Benedetto Della Vedova (NI) komissiolle

(1. huhtikuuta 2003)

Aihe: Kambodžan rajalle perustettu salainen vietnamilainen vankila kristityn vuoristokansan jäsenten vangitsemista varten näiden tultua palautetuiksi Vietnamiin haettuaan turvapaikkaa Kambodžasta, sekä pidätys-, kidutus- ja katoamistapaukset

Useat riippumattomat tarkkailijat ovat raportoineet, että Vietnamin hallitus on perustanut Kambodžan vastaiselle rajalle Mokdengin piirikuntaan Pleikun maakuntaan salaisen vankilan, jossa armeijan 773. divisioona ja 721. prikaati pitävät vangittuina 28 kristittyyn vuoristokansaan (degareihin) kuuluvaa pakolaista, jotka on palautettu Kambodžasta.

Vietnamin poliisivoimat pidättivät 12. helmikuuta 2003 ja veivät Buonmathuotin vankilaan N'Granin (39 vuotta, kotoisin Buon Dak R'lasta Dak Milin piirikunnasta Dak Lacin maakunnasta), koska hänellä oli hallussaan matkapuhelin, jota Vietnamin hallituksen mukaan käytetään yhteydenpitoon Yhdysvalloissa asuvien kristityn vuoristokansan jäsenten kanssa; N'Granin terveydentilasta ei ole tietoa.

Vietnamin poliisivoimat pidättivät 13. helmikuuta 2003 noin kello 22 Y-Dhem Nien (36 vuotta, kotoisin Buon Ea Kaosta Buonmathuotin piirikunnasta Dak Lacin maakunnasta), koska hän toimitti ruokaa kahdelle muulle degarille, jotka piilottelivat viidakossa; hänen olinpaikastaan ja pidätysolosuhteistaan ei ole tietoa.

Poliisit pidättivät 14. helmikuuta 2003 Buonmathoutissa Y-Suarin (33 vuotta, kotoisin Buon Jun Yuhista Dak Milin piirikunnasta Dak Lacin maakunnasta); hänen terveydentilastaan ei ole tietoa.

Y-Yan Buon Ya (37 vuotta) ja H'Powel Nie (31 vuotta), aviopari, pakenivat viidakkoon 17. helmikuuta 2003 turvallisuuspalvelun jäsenten yritettyä pidättää heidät. Pariskunnan lapset, yhdeksänvuotias H'Nong Nie ja kuusivuotias Y-Le Nie jäivät kotiin.

Vietnamin poliisivoimat pidättivät ja veivät Buonmathuotin vankilaan 22. helmikuuta 2003 noin kello 11 Y-Dhun Ebanin (42 vuotta, kotoisin Buon Kruesta Krong Anan piirikunnasta Dak Lacin maakunnasta), joka piilotteli välttyäkseen pidätykseltä. Päivää myöhemmin Y-Dhun Ebanin sisar H'Nget Eban ja tämän aviomies Y-Lia Ken, jotka molemmat ovat 28-vuotiaita, pidätettiin ja vietiin Buonmathuotin vankilaan, koska heidän epäiltiin auttaneen Y-Dhun Ebania.

Voiko komissio ilmoittaa edellä esitettyjen seikkojen johdosta,

1. aikooko se pyytää Vietnamin hallitukselta selitystä siihen, miksi turvallisuusjoukot pidättävät ja pahoinpitelevät järjestelmällisesti kristityn vuoristokansan jäseniä;

2. aikooko se pyytää Vietnamin hallitusta sallimaan kansainvälisten järjestöjen, kuten UNHCR:n ja muiden kansalaisjärjestöjen rajoittamattoman ja välittömän pääsyn Vietnamin keskusylängölle ja Kambodžan vastaisen rajan alueelle, joilla rikotaan järjestelmällisesti ihmisoikeuksia, kuten Yhdistyneiden Kansakuntien ihmisoikeuskomissio on edellyttänyt 27. kesäkuuta 2000 antamassaan lausunnossa, ja jos Vietnamin hallitus yhä estää pääsyn kyseisille alueille, aikooko komissio perua Vietnamin allekirjoittaman yhteistyösopimuksen, jonka edellytyksenä on selvästi ihmisoikeuksien ja demokratian kunnioittaminen Vietnamissa?

(2004/C 88 E/0346)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1181/03

esittäjä(t): Marco Pannella (NI), Emma Bonino (NI), Marco Cappato (NI), Gianfranco Dell'Alba (NI) ja Benedetto Della Vedova (NI) komissiolle

(1. huhtikuuta 2003)

Aihe: Vietnamin viranomaisten pidättämät kristityn vuoristokansan jäsenet, joiden epäillään tukevan Montagnard Foundationia, olevan kristittyjä ja värväävän jäseniä ylikansalliseen radikaalipuolueeseen

Seuraavat kristityn vuoristokansan jäsenet (degarit) on pidätetty, koska heidän epäillään tukevan Montagnard Foundationia, olevan kristittyjä ja keräävän sellaisten degarien nimiä, jotka haluavat liittyä kansalaisjärjestöön, jolla on neuvoa-antava asema Yhdistyneissä Kansakunnissa (ylikansallinen radikaalipuolue) ja joka vaatii rauhanomaisin keinoin ihmisoikeuksien kunnioittamista kaikkialla maailmassa:

— 28. tammikuuta 2003 noin kello 12: Y-Nen Buon Ya (24 vuotta) ja Y-Ne Buon Ya (27 vuotta), kotoisin Buon Buorin kylästä, Cu Jutin piirikunnasta; viimeksi mainittua on kidutettu hakkaamalla ja sähkösokeilla Cu Jutin vankilassa;

— 29. tammikuuta 2003: Y-Thim Eban (57 vuotta) ja Y-Seo Buon Ya (29 vuotta), kotoisin Buon Kdunista Buonmathuotin piirikunnasta; heistä ei olla kuultu sen koommin mitään;

— 12. helmikuuta 2003: Y-Mul Buon Ya (39 vuotta), kotoisin Buon Cu Dluen kylästä Cu Jutin piirikunnasta; häntä on kidutettu Cu Jutin vankilassa;

— 12. helmikuuta 2003 noin kello 12: Y-Ngoan Buon Ya (41 vuotta), kotoisin Buon Nuin kylästä Cu Jutin piirikunnasta, häntä on kidutettu Cu Jutin vankilassa;

— 13. helmikuuta 2003 noin kello 3: Y-Uen Buon Krong (27 vuotta), kotoisin pienestä Buon Buorin kylästä Cu Jutin piirikunnasta; häntä pidetään vangittuna Cu Jutissa;

— 24. helmikuuta 2003: Y-Gedion Nie (42 vuotta), kotoisin pienestä Buon Tongin kylästä Krong Anan piirikunnasta; häntä pidetään vangittuna Buonmathuotin entisen radioaseman tiloissa toimivassa vankilassa, jossa häntä on kidutettu;

— 27. helmikuuta 2003: Y-Put Hdok, kotoisin pienestä Buon Cuor Knian kylästä Buon Donin piirikunnasta; hänestä ei olla kuultu sen koommin mitään.

Voiko komissio ilmoittaa edellä esitettyjen seikkojen johdosta,

1. mihin toimiin se aikoo ryhtyä sen varmistamiseksi, että edellä mainituista, kristittyyn vuoristokansaan kohdistuneista raakuuksista vastuussa olevat henkilöt joutuvat oikeuden eteen ja että väkivallan uhrit vapautetaan välittömästi;

2. mitä mieltä se on siitä, että Vietnamin hallitus pitää rikollisena toimintana sellaiseen kansalaisjärjestöön liittymistä, jolla on neuvoa-antava asema Yhdistyneiden Kansakuntien talous- ja sosiaalineuvostossa (kuten esimerkiksi ylikansallinen radikaalipuolue) ja joka edistää rauhanomaisin keinoin kansainvälisen oikeuden noudattamista ihmisoikeusasioissa;

3. katsooko komissio, että Vietnamin viranomaisten toiminta sopii yhteen Vietnamin hallituksen kanssa tehtyjen yhteistyösopimusten kanssa ottaen huomioon, että hallitus määrää toistuvasti turvallisuusjoukkojaan vangitsemaan, pahoinpitelemään ja kiduttamaan kristityn vuoristokansan jäseniä, jotka yrittävät käyttää perusoikeuksiaan eli uskonnon-, mielipiteen- ja kokoontumisvapautta, jotka sisältyvät Vietnamin ratifioimaan, poliittisia oikeuksia ja kansalaisoikeuksia koskevaan kansainväliseen sopimukseen?

(2004/C 88 E/0347)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1182/03

esittäjä(t): Marco Pannella (NI), Emma Bonino (NI), Marco Cappato (NI), Gianfranco Dell'Alba (NI) ja Benedetto Della Vedova (NI) komissiolle

(1. huhtikuuta 2003)

Aihe: Vietnamin viranomaisten mielivaltaisesti pidättämät ja kiduttamat kristityn vuoristokansan jäsenet (degarit)

Montagnard Foundation ja Radio Australia ABC ilmoittivat 15. maaliskuuta 2003, että 24. helmikuuta 2003 noin kello seitsemältä turvallisuuspalvelun poliisit olivat pidättäneet Buon Cuor Knian kylässä (Buon Donin piirikunnassa, Dak Lacin maakunnassa) seuraavat kristityn vuoristokansan jäsenet (degarit), jotka ovat ylikansallisen radikaalipuolueen jäseniä: Y-Phan Buon Krong (s. 1950), Y-Be Nie (s. 1945), Y-Pen Buon Ya (s. 1970), Y-Glen Buon Krong (s. 1976) ja Y-Gun Hwing (s. 1974). Nämä henkilöt on pidätetty, koska heidän epäillään tukevan Montagnard Foundationia, olevan kristittyjä ja keräävän sellaisten degarien nimiä, jotka haluavat liittyä kansalaisjärjestöön, jolla on neuvoa-antava asema Yhdistyneissä Kansakunnissa (ylikansallinen radikaalipuolue) ja joka vaatii rauhanomaisin keinoin ihmisoikeuksien kunnioittamista kaikkialla maailmassa. Pidätetyille laitettiin käsiraudat ja heitä hakattiin rajusti kepeillä ja kivillä heidän perheenjäsentensä edessä, kunnes he menivät tajuttomiksi. Turvallisuuspalvelun poliisit hakkasivat erityisesti Y-Phan Buon Krongia ja Y-Glen Buon Krongia polviin suurella kivellä. Seuraavaksi pidätetyt kuljetettiin Buon Donin piirikunnan vankilaan. Siellä heitä kiduttivat Vietnamin turvallisuuspalvelun poliisit Nguyen Truong That ja Pham Huu Nhat, jotka Hanoin hallitus on lähettänyt Vietnamin keskusylängölle.

Voiko komissio ilmoittaa edellä esitettyjen seikkojen johdosta,

1. mihin toimiin se aikoo ryhtyä sen varmistamiseksi, että edellä mainituista, kristittyyn vuoristokansaan kohdistuneista raakuuksista vastuussa olevat henkilöt joutuvat oikeuden eteen ja että väkivallan uhrit vapautetaan välittömästi;

2. mitä mieltä se on siitä, että Vietnamin hallitus pitää rikollisena toimintana sellaiseen kansalaisjärjestöön liittymistä, jolla on neuvoa-antava asema Yhdistyneiden Kansakuntien talous- ja sosiaalineuvostossa (kuten esimerkiksi ylikansallinen radikaalipuolue) ja joka edistää rauhanomaisin keinoin kansainvälisen oikeuden noudattamista ihmisoikeusasioissa;

3. katsooko komissio, että Vietnamin viranomaisten toiminta sopii yhteen Vietnamin hallituksen kanssa tehtyjen yhteistyösopimusten kanssa ottaen huomioon, että hallitus määrää toistuvasti turvallisuusjoukkojaan vangitsemaan, pahoinpitelemään ja kiduttamaan kristityn vuoristokansan jäseniä, jotka yrittävät käyttää perusoikeuksiaan eli uskonnon-, mielipiteen- ja kokoontumisvapautta, jotka sisältyvät Vietnamin ratifioimaan, poliittisia oikeuksia ja kansalaisoikeuksia koskevaan kansainväliseen sopimukseen?

Christopher Pattenin komission puolesta antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-1180/03, E-1181/03 ja E-1182/03

(13. toukokuuta 2003)

Komissio ja sen Vietnamissa edustettuna olevat jäsenvaltiot seuraavat tiiviisti Vietnamin ihmisoikeustilanteen kehittymistä. Seuranta koskee myös yksittäisiä huolenaiheita ja kysymyksiä, jotka liittyvät etnisten vähemmistöjen oikeuksiin sekä uskonnon- ja mielipiteenvapauteen. Tämä on osa unionin politiikkaa, jolla rohkaistaan ja tuetaan Vietnamin hallituksen jatkuvaa sitoutumista edistykseen ihmisoikeuksien alalla. Komissio käy jäsenvaltioiden ohella myös säännöllistä vuoropuhelua ihmisoikeuskysymyksistä Vietnamin hallituksen kanssa ja osallistuu kaikkiin asiaa koskeviin Vietnamin hallitukselle esitettyihin vetoomuksiin. Arvoisien parlamentin jäsenten kysymyksissään mainitsemiin väitettyihin yksittäisiin ihmisoikeuksien rikkomistapauksiin ei ole vielä onnistuttu saamaan riippumatonta vahvistusta.

Jäsenvaltiot jäsenten ominaisuudessa ja komissio tarkkailijana tukevat lisäksi täysin YK:n ihmisoikeusasiain päävaltuutetun työtä ja tekevät aktiivisesti yhteistyötä YK:n ihmisoikeuskomission kanssa. Komissio on

YK:n ihmisoikeuskomission tavoin huolissaan ja samaa mieltä tämän päätelmistä, jotka koskevat Vietnamin allekirjoittaman kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen täytäntöönpanoa. Erityisesti tämä koskee komitean huomautuksia, jotka liittyvät alkuperäiskansojen muodostamien yhteisöjen jäsenten oikeuksien kunnioittamiseen, sananvapauteen tiedotusvälineissä ja oikeuteen rekisteröidä poliittisia puolueita ja osallistua vapaasti niiden toimintaan.

Komissio ja jäsenvaltiot ovat toistuvasti kehottaneet Vietnamin hallitusta vahvistamaan poliittisen vapauden ja uskonnonvapauden periaatteiden kunnioittamista sekä vahvistamaan edelleen taloudellista ja yhteiskunnallista vapautta. Ne uudistivat tämän toivomuksensa yhteisessä julistuksessa, joka annettiin Hanoissa joulukuussa 2002 pidetyn neuvoa-antavan ryhmän kokouksen yhteydessä.

Komission ja Vietnamin yhteistyösopimuksen 1 artiklassa oleva maininta ihmisoikeuksien kunnioittamisesta muodostaa kehyksen, joka mahdollistaa komissiolle ihmisoikeuksia koskevan vuoropuhelun Vietnamin hallituksen kanssa esimerkiksi sekakomitean kokousten yhteydessä.

Komissio jatkaa yhdessä jäsenvaltioiden kanssa Vietnamin ihmisoikeustilanteen seuraamista tiiviisti, mukaan lukien arvoisien parlamentin jäsenten mainitsemat tapaukset, ja ottaa Vietnamin hallituksen kanssa esille erityiskysymyksiä sekä ryhtyy tarvittaviin toimenpiteisiin.

(2004/C 88 E/0348) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1209/03**

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle

(2. huhtikuuta 2003)

Aihe: Vauvojen maitojauheen jakelu Afrikan maissa

Rintaruokinnan suojelua koskevissa ohjeissaan Maailman terveysjärjestö (WHO) suosittelee, että vauvojen maitojauheita ei mainostettaisi. Maidontuottajayritykset ja vauvojen maitojauhetta valmistavat yritykset, kuten Nestle ja Danone, kuitenkin rikkovat WHO:n koodia ja vedoten siihen, että ne pyrkivät toiminnallaan vähentämään lapsikuolleisuutta, ne jakavat ilmaiseksi maitojauhetta ja muita lahjoja, kuten stetoskooppeja raskaana oleville naisille. Maidon kanssa jakamissaan mainosesitteissä yritykset korostavat, että niiden valmistama maito on äidinmaidon veroista.

Koska näiden yritysten toimet ovat rintaruokinnan tukemista koskevan WHO:n kansainvälisen koodin vastaisia ja koska yritykset palvelevat eurooppalaisia intressejä, mitä komissio aikoo tehdä puuttuakseen edellä kuvattuun tilanteeseen?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(21. toukokuuta 2003)

Komissio tukee täysin äidinmaidonkorvikkeiden kansainvälistä markkinointisäännöstöä, joka hyväksyttiin WHO:n yleiskokouksessa vuonna 1981. Komissio on selvillä ja huolissaan siitä, että eräät vauvanruokayritykset eivät vieläkään noudata säännöstöä eivätkä kaikki hallitukset ole panneet sen säännöksiä täytäntöön. Komissio jatkaa yksityissektorin ja erityisesti arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemien yritysten kannustamista säännöstön noudattamiseen yritysten sosiaalista vastuuta käsittelevällä EU:n foorumilla sekä siihen liittyvissä vuoropuheluissa ja kumppanuuksissa.

(2004/C 88 E/0349) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1247/03**

esittäjä(t): Robert Evans (PSE) komissiolle

(2. huhtikuuta 2003)

Aihe: Burman pakolaiset

Tietääkö komissio Thaimaahan paenneiden Burman pakolaisten surkeasta tilanteesta?

Äänestäjät ovat ilmaisseet huolestumisensa, koska Thaimaan hallitus ei kykene selviytymään pakolaisista, vaan aikoo sulkea pakolaisleirit ja palauttaa pakolaiset rajan yli. Myöntääkö Euroopan unioni taloudellista tai diplomaattista apua Thaimaan hallitukselle tai pakolaisille, jotta vältyttäisiin ihmisoikeuskatastrofilta?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(7. toukokuuta 2003)

Komissio on hyvin tietoinen lähinnä etniseen vähemmistöön kuuluvien, Thaimaan ja Burman välisellä rajalla sijaitseviin leireihin sijoitettujen Burman pakolaisten tilanteesta.

Komissio on nykyisin yksi merkittävimmistä Thaimaassa olevalle burmalaiselle pakolaisväestölle suunnatun avun rahoittajista. Komission apu, jota eurooppalaiset hallituksista riippumattomat järjestöt toteuttavat, käsittää lähinnä elintarvikkeita ja perushyödykkeitä sekä lääkinnällistä apua ja koulutusta. Komissio on viime vuosina rahoittanut kyseistä toimintaa 7−7,5 miljoonalla eurolla vuodessa.

Komission Thaimaassa oleva edustusto seuraa tiiviisti burmalaisten pakolaisten tilannetta tekemällä suoria vierailuja leireille ja pitämällä säännöllisesti yhteyttä hallituksista riippumattomiin järjestöihin ja muihin järjestöihin, jotka tukevat pakolaisia.

Komissio jatkaa myös avointa vuoropuhelua Thaimaan viranomaisten kanssa pakolaisleirien tilanteesta ja Thaimaan burmalaisia pakolaisia koskevasta politiikasta. Komissio huoli burmalaisten pakolaisten kohtelusta ja Thaimaan viranomaisten väkivalloin toteuttamista karkotuksista on otettu esille viime-aikaisissa kahdenvälisissä tapaamisissa sekä 29. ja 30. tammikuuta Brysselissä pidetyssä yhteisön ja Thaimaan johtavien virkamiesten välisessä kokouksessa.

Komissio seuraa edelleen tilannetta ja on valmis ryhtymään lisätoimiin, jos burmalaisten pakolaisten tilanne heikkenee jyrkästi.

(2004/C 88 E/0350) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-1251/03**

esittäjä(t): Carlos Bautista Ojeda (Verts/ALE) komissiolle

(26. maaliskuuta 2003)

Aihe: Euroopan matkailualan kriisi

Vuoden 2002 loppupuolella esille noussut Irakin aseellisen konfliktin mahdollisuus pysäytti matkojen varaukset kesäksi 2003 ja tämän myötä myös matkailualan lievän, vuoden 2002 puolivälissä alkaneen noususuhdanteen. Sodan alettua Irakissa tilanne on kärjistynyt entisestään.

Tämä epävarma tilanne voi vahingoittaa huomattavasti Euroopan matkailualaa, millä on kielteisiä seurauksia EU:n talouteen.

Onko komissio ryhtynyt toimiin matkailualan kriisin lieventämiseksi? Mikäli on, mistä toimista on kyse? Mikäli komissio ei ole vielä ryhtynyt mihinkään toimiin asian hyväksi, onko sillä aikomus ryhtyä niihin?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(23. huhtikuuta 2003)

Komissiolla ei ole todisteita siitä, että meneillään oleva aseellinen selkkaus aiheuttaisi yleisen kriisin Euroopan matkailualalle. Komissio on tietoinen siitä, että eräillä matkailualan lohkoilla on havaittu lisääntyviä vaikeuksia (erityisesti suuret matkanjärjestäjät ja niiden valmismatkat). Ei ole kuitenkaan varmaa, missä määrin nämä ilmiöt johtuvat Irakin selkkauksesta, kansantalouksien yleisistä ongelmista, nopeista muutoksista matkailijoiden mieltymyksissä tai tavasta, jolla matkailija arvioi ja ostaa tuotteen. Komissio ei myöskään sulkisi pois sitä tekijää, että Irakin selkkauksen mahdolliset vaikutukset matkailijoiden valintoihin saattavat vaikuttaa tiettyihin alueellisiin matkakohteisiin Euroopassa enemmän kuin toisiin. Tilannetta ei siksi voi lähestyä yleisin toimenpitein, vaan se vaatisi eriytettyä ja yksityiskohdat huomioon ottavia toimia.

Ennen sotilaallisten toimien alkamista Irakissa komissio kuuli Euroopan matkailualaa siitä, mihin matkailuun liittyviin toimenpiteisiin komission pitäisi ryhtyä tällaisen tapahtuman varalta. Se nosti kysymyksen esille myös WTO:n komiteassa (Recovery Committee) maaliskuun 2003 alussa.

Matkailualan ammattilaisilta saadut vastaukset osoittivat, että mihinkään eritystoimiin ei ole syytä ryhtyä niin kauan kuin aseellinen selkkaus Irakissa kestää. Alalla oltiin sitä mieltä, että niiden tänä aikana tarvitsema tuki on matkustusneuvoja, tiedotusta siitä, että ala on valmistautunut tilanteeseen, kansallisia varosuunnitelmia jne., jotka eivät kuitenkaan kuulu komission toimivaltaan. Euroopan matkailuala ja alan kansainväliset elimet ilmoittivat kuitenkin, että sotilaallisten toimien loputtua pitäisi ryhtyä merkittäviin toimenpiteisiin. Ne katsoivat, että toimissa pitäisi sittenkin enimmäkseen keskittyä Euroopan matkailun markkinointiin ja myynninedistämiseen, millä alalla komissiolla ei ole tähän mennessä ole ollut toimivaltaa eikä erityisiä keinoja.

Koska on epävarmaa, kuinka kauan aseellinen selkkaus Irakissa kestää, komissio ja Euroopan matkailuala sopivat tutkivansa asiaa sopivan ajan koittaessa. Komissio aikoo joka tapauksessa tarkkailla matkailualan tilannetta ja on valmis tekemään tarkemman analyysin, kuten se teki syyskuuta 11. päivän 2001 jälkeen.

(2004/C 88 E/0351) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-1287/03**

esittäjä(t): Olivier Dupuis (NI) komissiolle

(31. maaliskuuta 2003)

Aihe: Pöyristyttävä vaalifarssi Tšetšeniassa

Monien sanomalehtien, joiden joukossa ovat The Financial Times, Le Monde, Libération, ja silminnäkijöiden mukaan Kremlin sunnuntaina 23. maaliskuuta 2003 järjestämä ”kansanäänestys”, jossa tšetšeenien — ja venäläisten joukkojen — oli määrä äänestää uuden ”perustuslain” hyväksymisestä, toteutettiin täysin sääntöjenvastaisesti. Venäjän viranomaisten mukaan vaaliin osallistui 65 prosenttia äänestäjistä ja 95 prosenttia uurnilla kävijöistä äänesti Kremlin ehdottaman ”perustuslain” puolesta. Monien kansainvälisten kirjeenvaihtajien antamien tietojen mukaan vaalihuoneistoissa oli kuitenkin lisäksi ”täydentäviä vaaliluetteloita”, jotka mahdollistivat kaikenlaisen manipuloinnin. Eräs ranskalainen toimittaja onnistui jopa kirjoittautumaan vaalilistoille ja äänestämään vaalihuoneistossa 372. Samojen tietolähteiden mukaan järjestettiin myös linja-autokuljetuksia ”äänestäjien” kuljettamiseksi vaalihuoneistosta toiseen, jotta näyttäisi siltä, että äänestäjiä saapui paikalle taukoamatta, ja luultavasti ”täydentävien listojen” täyttämiseksi uusilla äänestäjillä. Lisäksi erään Etyj:n edustajan, joka korosti ettei hän ollut paikalla tarkkailijana, mukaan äänestyksen järjestämis- ja toteutusolosuhteet olivat kaukana ideaalista.

Komission edustajan mukaan kyseessä saattoi olla oiva askel kohti poliittista ratkaisua, joka on tyydyttävä useimmille tšetšeeneille. Pitääkö komissio näitä lausuntoja yhteensopivina niiden tietojen kanssa, jotka osoittavat, että kyseessä ei ollut kuin Kremlin organisoima pöyristyttävä vaalifarssi? Aikooko komissio korjata kiireellisesti edustajansa esittämät vastuuttomat lausunnot ja osoittaa selvästi Venäjän tasavallan viranomaisille, että se ei anna huijata itseään näin röyhkeillä toimilla, jotka eivät ole lähelläkään demokraattista käytäntöä ja kriteereitä, joista Venäjän kuuluminen Euroopan neuvostoon on riippuvainen? Aikooko komissio ryhtyä vakaviin toimiin sen hyväksi, että presidentti Putin ja presidentti Maskhadov saataisiin neuvottelemaan Venäjän ja Tšetšenian välisestä tragediasta poliittisen ratkaisun löytämiseksi?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(15. huhtikuuta 2003)

Venäjän viranomaisten toimittamien tietojen mukaan Tšetšeniassa perustuslaista sunnuntaina 23. maaliskuuta 2003 järjestetyn kansanäänestyksen äänestysprosentti oli arviolta 85. Äänestäneistä 95 prosenttia äänesti perustuslakiluonnoksen puolesta.

Komissio ei osallistunut kansanäänestyksen tarkkailuun. Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön (ETYJ) alainen demokraattisten instituutioiden ja ihmisoikeuksien toimisto (ODIHR), joka lähetti vaalien alla kyseiseen Venäjän tasavaltaan asiantuntijatiimin, tuli sekin jo etukäteen siihen tulokseen, ettei se voi osallistua kansanäänestyksen tarkkailuun vedoten muun muassa Tšetšenian turvallisuustilanteeseen. ODIHR pani kuitenkin merkille, että monet Tšetšenian asukkaat ja asuinsijoiltaan siirtymään joutuneet henkilöt toivovat kansanäänestyksen johtavan poliittisen prosessin käynnistymiseen ja tuovan alueelle rauhan ja vakauden.

Komissio on tietoinen väitteistä, joiden mukaan äänestyksen kuluessa tapahtui joitakin sääntöjenvastaisuuksia. Komissio kuitenkin toivoo, että kansanäänestys toimisi ensimmäisenä askeleena kohti Tšetšenian konfliktin poliittista ratkaisua ja oikeusvaltioperiaatteen uudelleen juurtumista tasavaltaan.

Kuten komission päätiedottaja totesi kansanäänestyksen jälkimainingeissa, tämä voidaan saavuttaa vain, jos useiden komission osana EU:n ja Venäjän poliittista vuoropuhelua toistamiseen esiin ottamien kysymysten ratkaisemiseksi ryhdytään tositoimiin. Komissio katsoo, että Venäjän pitäisi tavoitella kokonaisvaltaista poliittista ratkaisua, jonka on kunnioitettava Venäjän suvereniteettia ja alueellista koskemattomuutta. Katoamiset ja ihmisoikeusrikkomukset pitäisi saada loppumaan välittömästi, tapaukset tutkia perusteellisesti ja puolueettomasti ja vastuulliset pantava syytteeseen. Venäjän pitäisi myös taata, että asuinsijoiltaan siirtymään joutuneita henkilöitä ei pakoteta palaamaan, ja turvata humanitaarisen avun tehokas perillemeno. Tämä näkemys on tullut esiin Yhdistyneiden Kansakuntien ihmisoikeustoimikunnan (UNCHR) Genevessä parhaillaan pidettävässä 59. istunnossa käydyissä keskusteluissa.

Komissio seuraa tarkkaan tulevien kuukausien tapahtumia, erityisesti Venäjän aikomusta neuvotella Tšetšenian asemaa Venäjän federaatiossa koskeva sopimus federaation ja Tšetšenian välillä sekä tasavallassa järjestettäväksi suunniteltuja presidentin- ja duumanvaaleja.

(2004/C 88 E/0352) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1290/03**

esittäjä(t): Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) komissiolle

(4. huhtikuuta 2003)

Aihe: Rautaseosten tuontiin sovellettavat polkumyynnin vastaiset toimenpiteet: Galiciassa, Costa da Morten rannikolla, Cee-Dumbrian alueella toimivan Ferroatlántica-yrityksen ongelma

Rautaseoksia valmistava Ferroatlántica-yritys on elintärkeä Galician Costa da Morten alueen taloudelle. Yrityksen toiminnan kehitys on uhattuna, koska Euroopan unioni tuo kyseisiä tuotteita polkumyyntihinnoin Kiinasta, Kazakstanista, Venäjältä ja Ukrainasta. Tämänkaltainen tuonti aiheuttaa vilpillistä kilpailua, ja tuontia suosivien teräsyhtiöiden epäoikeudenmukaiset etuudet huomioon ottaen rautaseosten

valmistajat, muun muassa Ferroatlántica, vaativat komissiota soveltamaan tehokkaita polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä. Komission aiemmin toteuttamat toimenpiteet polkumyynnin vastaisten säännösten hyväksymiseksi eivät ole saaneet kannatusta Euroopan rautaseosvalmistajien keskuudessa, koska ne näyttäisivät suosivan alhaisilla hinnoilla tuotuja tuotteita käyttäviä teräsvalmistajia. Missä vaiheessa on tämä asia, joka vaikuttaa Ferroatlántican kaltaisten yritysten elinkelpoisuuteen?

Pascal Lamyn komission puolesta antama vastaus

(7. toukokuuta 2003)

Komissio seuraa tiiviisti hyvän kauppatavan vastaisesta kaupasta yhteisön tuotannonalalle aiheutuvia ongelmia, panee vireille tutkimuksia ja ehdottaa korjaavien toimenpiteiden käyttöönottoa, jos niille on oikeudellisia edellytyksiä. Neuvosto voi määrätä polkumyyntitutkimuksiin liittyviä toimenpiteitä, jos polkumyynnillä myytävien tuotteiden todetaan aiheuttavan yhteisön tuotannonalalle merkittävää vahinkoa ja että kyseiset toimenpiteet eivät olisi vastoin kaikkien asianomaisten taloudellisten toimijoiden kokonaisetua.

Yhteisön rautayhdisteteollisuuden esittämien riittäviin asiakirjatodisteisiin perustuvien pyyntöjen mukaisesti komissio on viimeisten kymmenen vuoden aikana aloittanut 37 hyvän kauppatavan vastaista rautayhdisteiden kauppaa koskevaa polkumyyntitutkimusta. Tämä on johtanut toimenpiteiden käyttöönottoon 30 tapauksessa, joista seitsemässä toimenpiteet ovat edelleen voimassa. Lokakuussa 2002 käynnistetty uusin tutkimus koski venäläistä alkuperää olevan piimetallin tuontia ja samassa kuussa aloitettiin kiinalaista alkuperää olevaa samaa tuotetta koskevien toimenpiteiden uudelleentarkastelu. Nämä tutkimukset ovat vielä kesken ja niiden odotetaan päättyvän 15 kuukauden kuluessa tutkimusten alkamisesta. Jos tutkimukset vahvistavat hyvän kauppatavan vastaisen kaupan olemassaolon, komissio ehdottaa toimenpiteiden jatkamista viidellä vuodella kiinalaisten tuotteiden osalta ja korjaavien toimenpiteiden ottamista käyttöön venäläisten tuotteiden osalta myös viideksi vuodeksi.

Jos muita hyvän kauppatavan vastaisia ongelmia ilmenee, komissio on kuten tähänkin asti valmis tutkimaan yhteisön tuotannonalan esittämät perustellut valitukset.

(2004/C 88 E/0353) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1294/03**

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(7. huhtikuuta 2003)

Aihe: Venezuela — kriisin demokraattinen ratkaisu

Yhdysvaltain entisen presidentin Jimmy Carterin aloitteesta tehdyn presidentti Chávezin ja Venezuelan opposition välisen sopimuksen ehtojen mukaan osapuolten konflikti lopetettaisiin valitsemalla kahdesta vaihtoehdosta toinen. Joko hyväksyttäisiin perustuslain muutos, jolla rajoitetaan presidentin valtaa tai järjestettäisiin kansanäänestys presidentin valtaoikeuksien kumoamisesta.

Carterin mielestä perustuslain muutos olisi nopeampi ja helpompi toteuttaa. Toinen vaihtoehto, siis kansanäänestys nykyisen perustuslain mukaisesti, voitaisiin toteuttaa tulevan elokuun 19. päivästä alkaen, kun Chávezin valtakausi on puolivälissä. Presidentti kannattanee tätä toista vaihtoehtoa.

Neuvottelut jatkuvat edelleen.

Tiedotusvälineiden mukaan Rafael Alonso, joka on Coordinadora Democrática -liikkeen johtokunnan jäsen, on nyt paljastanut, että vaikka Chávez on luvannut alistua kansan tahtoon 19. elokuuta ja jopa arvostellut oppositiota kärsimättömyydestä, hän on viimeksi televisiossa esiinnyttyään tehnyt selväksi aikovansa kuitenkin jatkaa vuonna 2006 päättyvän virkakautensa loppuun.

Kysyn komissiolta seuraavaa:

— Mitä tietoja komissiolla on neuvotteluiden kulusta?

— Mihin toimenpiteisiin komissio on ryhtynyt tai aikoo ryhtyä erityisesti Venezuelan presidentin suhteen edistääkseen sitä, että koko Venezuelan kansaa koskeva kriisi saataisiin päätökseen ja että kahdesta vaihtoehdosta toinen otettaisiin todellakin huomioon ja varmistettaisiin näin demokraattinen ratkaisu?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(15. toukokuuta 2003)

Neuvotteluiden alettua 8. marraskuuta 2002 Venezuelan hallituksen ja ”Coordinadora Democrática” -liikkeen (järjestäytynyt oppositio) välillä on päästy kahteen sopimukseen. Ensimmäinen oli helmikuussa 2003 tehty väkivallattomuussopimus. Toista sopimusta esitti Amerikan valtioiden järjestön (OAS) välittäjä 11. huhtikuuta 2003 ja se oli tarkoitus allekirjoittaa 22. huhtikuuta 2003. Tämä ”esisopimus” on askel kohti mahdollista kansanäänestystä presidentti Chávezin valtaoikeuksien kumoamisesta, kun hänen virkakautensa on 19. elokuuta 2003 perustuslain vaatimalla tavalla ehtinyt puoliväliin. Näyttää siltä, että oppositio on valmis allekirjoittamaan sopimuksen, kun taas hallitus on tehnyt joitakin muutosehdotuksia. Sopimuksen allekirjoittamista on lykätty. Hallitus on kuitenkin kansainvälisen painostuksen alaisena, kun lähinnä ”ystävien ryhmän” jäsenet kehottavat sitä hyväksymään ja allekirjoittamaan sopimuksen.

Tätä ”esisopimusta” koskevissa neuvotteluissa tärkeimpänä erimielisyyden aiheena on ollut, voiko virassa oleva presidentti osallistua uusiin vaaleihin, jos hänen valtaoikeutensa kumotaan kansanäänestyksen tuloksena. Eräs oppositiopuolueista pyysi korkeinta oikeutta selvittämään tämän kysymyksen, eikä selvitystä ole vielä saatu.

Esisopimuksessa määritellään roolit kansainvälisille toimijoille, joista mainitaan kansainvälisinä takaajina YK:n kehitysohjelma (UNDP), Carter Center ja OAS. Ystävien ryhmä on ilmaissut tyytyväisyytensä uusimpaan kehitykseen ja valmiutensa antaa apua tulevan prosessin aikana.

Komissio ja jäsenvaltiot seuraavat huolellisesti Venezuelan tilannetta. Unioni on huolestunut yhteiskunnan ilmeisestä kahtiajakautumisesta presidentti Chávezin kannattajiin ja vastustajiin ja se on ilmaissut useissa julistuksissa (lokakuussa ja joulukuussa 2002 sekä tammikuussa 2003) täysin tukevansa OAS:n ja ystävien ryhmän pyrkimyksiä hallituksen ja Coordinadora Democrática -ryhmän (järjestäytynyt oppositio) sekä muiden merkittävien yhteiskunnallisten ryhmittymien välisen kansallisen vuoropuhelun mahdollistamiseksi. Unioni on korostanut tarvetta löytää kriisiin rauhanomainen, demokraattinen, perustuslain mukainen ja vaaleihin perustuva ratkaisu. Ystävien ryhmään kuuluu kaksi jäsenvaltiota (Espanja ja Portugali).

Komissio tukee myös taloudellisesti OAS:n ponnistuksia mahdollistaa osapuolten välinen jatkuva vuoropuhelu ja mahdollisten sopimusten toteuttaminen niiden kolmen pääkohdan osalta: vapaat ja oikeudenmukaiset vaalit, totuuskomission perustaminen tutkimaan huhtikuun 2002 tapahtumia ja siviiliväestön riisuminen aseista. Komissio on myös valmis lähettämään Venezuelaan vaalitarkkailijoita, jos neuvoa-antava kansanäänestys toteutetaan ja Venezuelan hallitus pyytää tarkkailijoiden lähettämistä.

(2004/C 88 E/0354) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1296/03**

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(7. huhtikuuta 2003)

Aihe: Nigeria — yhteenottoja etelässä

Tiedotusvälineiden mukaan kymmeniä on kuollut armeijan ja kahden kapinallisryhmittymän välisissä taisteluissa Nigerian eteläosissa öljystä rikkaalla Niger-joen suistoalueella. Alueen asukkaat, jotka ovat

paenneet jo useita päiviä kestäneitä väkivaltaisuuksia, ovat kertoneet sotilaiden ja kapinallisten ampuneen summittaisesti, ja kokonaisia kyliä on tuhottu polttamalla. Selkkauksen osapuolia ovat ilmeisesti kaksi paikallista yhteisöä, Ijaw ja Itsekiri, ja tuhansia sotilaita on jo siirtynyt alueelle, Ijaw-yhteisön johtajien mukaan 50 kapinallista on kuollut Okorenkorossa torstaina laivastoa ja maavoimia vastaan käydyissä taisteluissa. He paheksuvat sitä, että armeijan joukot piirittivät heidän kylänsä. Alueella toimivat kansainväliset öljy-yhtiöt onnistuivat lähettämään viikon loppupuolella satoja alueen asukkaita pois, ja selkkauksen vuoksi kolme alueella toimivaa öljy-yhtiötä — ChevronTexaco, Shell ja nigerialainen National Petroleum Corporation — on vähentänyt tuotantoaan. Nigerian presidentti Olusegun Obasanjo on jo puhunut vakavaan sävyyn siitä, että väkivallan taso alkaa uhata ensi kuussa järjestettäväksi suunniteltuja vaaleja.

Kysyn komissiolta seuraavaa:

— Mitä tietoja komissiolla on näistä tapahtumista? Ovatko vaalit komission mielestä vaarassa?

— Mihin toimenpiteisiin komissio on ryhtynyt tai aikoo ryhtyä etenkin Nigerian viranomaisten suhteen?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(6. toukokuuta 2003)

Komissio seuraa turvallisuustilannetta Etelä-Nigerian Deltan osavaltiossa erittäin tarkasti. Warrissa ja sen lähistöllä puhkesi helmikuussa 2003 laajoja väkivaltaisia yhteenottoja, näissä Urhobos- ja Itsekiri-yhteisöjen ja sen jälkeen Ijaw- ja Itsekiri-yhteisöjen välisissä selkkauksissa kuoli kymmeniä ihmisiä ja tuhoutui useita kyliä. Alueelle lähetettiin maaliskuussa 2003 suuri sotilasosasto, ja turvallisuusjoukkojen on raportoitu kohdistaneen umpimähkäisiä hyökkäyksiä Ijaw-yhteisöön kostoksi neljän sotilaan tappamisesta.

Väkivaltaisuuksien taustalla vaikuttaa olevan osittain paikallisia poliittisia intressejä huhtikuun 2003 vaalien alla, kun suurimmat etniset ryhmät riitelevät valtuustopaikoista. Sitä kuitenkin lietsoo myös turhautuminen siihen, ettei alue kehity, vaikka sillä on suunnattomat öljyvarat. Tämä on kiihdyttänyt hyökkäyksiä öljy-yhtiöiden laitoksia vastaan, ja viimeksi räjäytettiin kaksi öljyputkea, minkä johdosta yhtiöt joutuivat keskeyttämään tuotannon ja kotiuttamaan henkilöstön turvasyistä.

Tilanne on yhä epävakaa ja kireä. Deltan osavaltion valtuutettu ilmoitti sijoittaneensa alueelle 7 000 poliisia vartioimaan 3 500 äänestyspaikkaa vaaleissa. Riippumaton kansallinen vaalilautakunta ilmoitti vaativansa erityisiä turvajärjestelyjä vaalien järjestämiseksi Deltan osavaltiossa.

EU ja useat muut järjestöt lähettivät maahan vaalitarkkailuryhmiä. EU:n 111 tarkkailijan ryhmä lähetettiin suunnitelmien mukaan, ja se havaitsi vakavia sääntöjenvastaisuuksia Deltan osavaltion presidentin- ja kuvernöörinvaaleissa. Heidän huomionsa esitetään yksityiskohtaisesti toisessa alustavassa selonteossa, joka julkaistiin 22. huhtikuuta 2003. Komission valtuuskunta seurasi yhdessä jäsenvaltioiden edustajien kanssa maan turvallisuustilannetta vaalien alla. Ne eivät suositelleet Nigerian hallitukselle mitään erityistä lähestymistapaa Deltan osavaltion ongelmiin.

(2004/C 88 E/0355) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1310/03**

esittäjä(t): Bill Newton Dunn (ELDR) komissiolle

(7. huhtikuuta 2003)

Aihe: Nigerian kansalaisen ja hartaan kristityn Abubakirin tilanne

Komissio lienee tietoinen Nigeriassa Kanon alueella Bilkawa-nimisessä kylässä asuvan Abubakirin ja hänen kahden tyttärensä, Rakiyan ja Dijen, tilanteesta. Nigerian muslimiviranomaiset ovat todistettavasti painostaneet tyttäriä kääntymään islaminuskoon ja menemään naimisiin muslimimiesten kanssa. Asia on erittäin tärkeä ottaen huomioon, että Nigerian viranomaiset ovat allekirjoittaneet kansalais- ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen.

1. Onko komissio esittänyt vastalauseen Nigerian hallitukselle Abubakirin tilanteesta?

2. Onko komissiolla muita suunnitelmia sen varmistamiseksi, että Nigerian viranomaiset kunnioittavat maan kristityn vähemmistön ihmisoikeuksia?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(6. toukokuuta 2003)

Komissio ei ole ollut tietoinen mainitun Abubakirin perheen tilanteesta eikä ole ottanut asiaa esille Nigerian viranomaisten kanssa. Komissio on nyt pyytänyt Abujan-lähetystöään tiedustelemaan asiaa Nigerian keskushallinnon ja kyseisen osavaltion viranomaisilta.

(2004/C 88 E/0356) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1316/03**

esittäjä(t): Hanja Maij-Weggen (PPE-DE) komissiolle

(7. huhtikuuta 2003)

Aihe: Indonesiassa sijaitsevan Papuan maakunnan itsehallinto

Tietääkö komissio, että Indonesian hallitus antoi vuoden 2003 tammikuun lopussa asetuksen, jonka mukaan olisi kiirehdittävä Papuan maakunnan jakamista kolmeen osaan?

Voisiko komissio kertoa, kuinka on mahdollista sovittaa yhteen kyseinen asetus, joka on sinänsä ymmärrettävä, ja Indonesian hallituksen aiemmin tekemä päätös myöntää Papualle erityinen itsehallinto?

Olisiko komissio valmis täsmentämään, mitä erityinen itsehallinto sisältää ja miten se vaikuttaa tällä hetkellä?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(15. toukokuuta 2003)

Komissio seuraa tiiviisti Itä-Indonesian tapahtumia ja erityisesti Papuan tilannetta. Se on myös hyvin tietoinen arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemasta presidentin asetuksesta.

Indonesian hallitus on aloittanut maakuntien ja valtakunnan hallintojen tasoilla keskustelut tämän maakunnan jakamista kolmeen erilliseen provinssiin koskevan päätöksen sovittamisesta yhteen parlamentin vuonna 2001 hyväksymän autonomiaa koskevan erityislain määräysten kanssa. Lopullista päätöstä ei ole kuitenkaan vielä julkistettu.

Komissio kehottaa arvoisaa parlamentin jäsentä tutustumaan neuvoston 14. huhtikuuta 2003 tekemiin Indonesiaa koskeviin päätelmiin, joissa ”korostetaan autonomiaa koskevan erityislain kirjaimen ja hengen täydellisen täytäntöönpanon tärkeyttä Acehissa ja Papuassa” sekä ”tarvetta selkeyttää Papuaan liittyvän autonomiaa koskevan erityislain ja jokin aika sitten annetun presidentin asetuksen välistä suhdetta” ja ilmaistaan ”sen huolestuminen Indonesian viivästyneestä hyväksynnästä autonomiaa koskevan erityislain täytäntöönpanoa koskevalle kansainväliselle tuelle”.

Koska autonomiaa koskevaa erityislakia ei ole vielä pantu täytäntöön, sen tarkasta muodosta ja vaikutuksesta ei ole vielä mahdollista antaa yksityiskohtaisia tietoja.

Komission Jakartassa oleva edustusto seuraa tilannetta yhteistyössä jäsenvaltioiden edustajien kanssa ja suosittelee tarvittaessa mahdollisia toimia.

(2004/C 88 E/0357) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1317/03**

esittäjä(t): Nelly Maes (Verts/ALE) komissiolle

(7. huhtikuuta 2003)

Aihe: Yhteisön ohjelmien täytäntöönpano Slovakiassa

Voisiko komissio antaa yksityiskohtaisia tietoja siitä, kuinka Slovakiassa käytettiin vuosina 2000, 2001 ja 2002 ISPA-, PHARE- ja Sapard-ohjelmien määrärahat (taulukoita, tietoja määrärahojen toteuttamisesta ja jakautumisesta alueittain)?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(12. kesäkuuta 2003)

Slovakian tasavallalle sidottiin Phare-ohjelmassa vuosina 2000–2002 Phare-tuen puitteissa määrärahoja lähes 240 miljoonaa euroa. Jäljempänä olevassa taulukossa esitettyihin kokonaismäärärahoihin sisältyy muun muassa kansallisten ohjelmien ja rajaseutuyhteistyötä (CBC) koskevien ohjelmien rahoitus, yhteisön ohjelmiin ja virastojen toimintaan osallistumisen rahoitus sekä tuki ydinturvallisuuden alalla (Bohunice ydinvoimalan purkaminen).

Vuosi	Sitoumukset	Sopimuksia tehty	%
2000 ([1])	78 818 979	76 800 648	97,44
2001 ([2])	80 500 000	14 307 444	17,77
2002 ([3])	79 100 000	7 497 800	9,48

([1]) Sopimuskausi päättyi 31. joulukuuta 2002.
([2]) Sopimuskausi päättyy 30. marraskuuta 2003.
([3]) Sopimuskausi päättyy 30. marraskuuta 2004.

Phare-tuen tarkoituksena on tukea Slovakian ponnisteluja täyttääkseen sitoumuksensa, jotka koskevat lainsäädännön lähentämistä ja yhteisön säännöstön täytäntöönpanoa jäsenyysneuvottelujen yhteydessä tehtyjen sitoumusten mukaisesti. Hallinnon ja oikeuslaitoksen valmiuksien kehittämistä koskevassa toimintasuunnitelmassa, joka laadittiin yhdessä Slovakian viranomaisten kanssa, esitettiin, mihin toimiin Slovakian tasavallan olisi ryhdyttävä saavuttaakseen hallinnon ja oikeuslaitoksen riittävät valmiudet jäseneksi liittymiseen mennessä. Toimenpiteet valittiin siten, että ne ovat yhteensopivia liittymistä valmistelevan kumppanuuden ensisijaisten tavoitteiden kanssa ja Slovakian yhteisön säännöstön käyttöönottoa koskevan kansallisen ohjelman (NPAA) mukaisia.

Phare-tuen maantieteellisestä jakaumasta voidaan todeta, että vuosina 2000 ja 2001 taloudellisen ja sosiaalisen koheesion (kansallisten ohjelmien) puitteissa rahoitetut hankkeet toteutettiin Slovakian hallituksen esittämillä vähiten kehittyneillä alueilla, kuten Košicessa, Prešovissa ja Banská Bystricassa. Taloudelliseen ja sosiaaliseen koheesioon liittyviin toimiin osoitettiin 6,3 miljoonaa euroa vuonna 2000 ja 18,4 miljoonaa euroa vuonna 2001.

Rajaseutuyhteistyöohjelmissa annetaan rahoitusta tiettyihin infrastruktuurihankkeisiin (erityisesti ympäristön, liikenteen ja talouden kehittämistä varten) seuraavilla tukikelpoisilla alueilla:

— CBC Slovakia/Unkari: Bratislava, Trnava, Nitra, Banská Bystrica ja Košice

— CBC Slovakia/Puola: Zilina ja Prešov

— CBC Slovakia/Itävalta: Bratislava ja Trnava.

Rajaseutuyhteistyön määrärahoja myönnettiin eri kohteisiin seuraavasti:

	2000	2001	2002	Yhteensä
Slovakian ja Unkarin raja	2	2	2	6
Slovakian ja Puolan raja	4	4	4	12
Slovakian ja Itävallan raja	6	6	6	18
Yhteensä	12	12	12	36

Tarkkoja tietoja Phare-ohjelman toteuttamisesta esitetään Phare-ohjelman vuosien 2000 ja 2001 vuosikertomuksissa (http://europa.eu.int/comm/enlargement/pas/phare/publist.htm). Phare-ohjelman vuoden 2002 vuosikertomus hyväksytään myöhemmin tänä vuonna.

Slovakialle osoitettiin vuosina 2000, 2001 ja 2002 Ispa-välineen puitteissa 278 miljoonaa euroa. Tästä summasta meni ympäristöalalle 106 miljoonaa euroa ja liikennealalle 172 miljoonaa euroa. Yhdessä kansallisen yhteisrahoituksen kanssa hankkeiden kokonaisarvo oli 511 miljoonaa euroa.

Ispan kolmen ensimmäisen toteuttamisvuoden aikana rahoitettiin 11 ympäristöhanketta keskittyen pääasiassa juoma- ja jätevettä koskevien direktiivien noudattamisen tukemiseen Slovakiassa, ja hankkeet jakautuivat tasaisesti koko maahan.

Liikennealan hankkeet muodostuvat kolmesta rautatiehankkeesta, joilla pyritään parantamaan Bratislavan ja Zilinan välistä kansainvälistä ratayhteyttä, sekä yhdestä Bratislavassa toteutettavasta moottoritiehankkeesta. Tarkkoja tietoja Ispan toteuttamisesta esitetään Ispan vuosien 2000 ja 2001 vuosikertomuksissa (http://europa.eu.int/comm/regional_policy/funds/ispa/docum_en.htm). Ispan vuoden 2002 vuosikertomus hyväksytään myöhemmin tänä vuonna.

Lisätietoja Ispasta saa myös Ispan www-sivustolta (http://europa.eu.int/comm/regional_policy/funds/ispa/ispa_en.htm).

Maatalouden ja maaseudun kehittämisen erityisessä liittymisohjelmassa (Sapard-ohjelmassa) Slovakian tasavallalle osoitettiin vuosina 2000—2004 määrärahoja yhteensä 96 miljoonaa euroa. Ohjelma perustuu kolmeen ensisijaiseen tavoitteeseen: (i) maataloustuotantoalan (mukaan lukien elintarvikkeiden jalostuslaitosten) parantaminen, (ii) maaseudun kestävä kehittäminen ja (iii) henkilöstöresurssien kehittäminen.

Koska ohjelman hallinnointi ja toteuttaminen on siirretty täysin ehdokasvaltioiden tehtäväksi, Slovakian viranomaisten oli aluksi saatava hyväksyntä täytäntöönpanovirastolleen (ns. Sapard-virastolle), jotta ohjelma voisi toimia.

Hyväksymisprosessi [1] saatiin päätökseen 15. huhtikuuta 2002, ja samalla komissio teki päätöksen Sapard-tuen hallinnoinnin siirtämisestä Slovakian viranomaisille. Slovakia sai aloittaa Sapard-ohjelman toteuttamisen kyseisestä päivämäärästä lähtien.

Ensimmäisestä Sapard-ohjelman rahoitustukihakemusten esittämistä koskevasta pyynnöstä lähtien virasto on hyväksynyt 75 hanketta maaliskuun 2003 puoliväliin mennessä.

Hyväksytyt hankkeet jakautuivat alueittain seuraavasti:

Alue	Ehdotetut hankkeet	Hyväksytyt hankkeet
B. Bystrica	11	6
Kosice	15	3
Nitra	35	16
Presov	12	9
Trencin	13	10
Trnava	35	10
Zilina	29	21
Yhteensä	150	75

Tarkkoja tietoja Sapard-ohjelman toteuttamisesta esitetään Sapard-ohjelman vuoden 2000 vuosikertomuksessa (http://europa.eu.int/comm/agriculture/publi/reports/sapard2000/index_en.htm) ja vuoden 2001 vuosikertomuksessa (http://europa.eu.int/comm/agriculture/publi/reports/sapard2001/index_en.htm). Sapard-ohjelman vuoden 2002 vuosikertomus hyväksytään myöhemmin tänä vuonna.

Lisätietoja saa myös maataloutta käsitteleviltä www-sivulta (http://europa.eu.int/comm/agriculture/external/enlarge/countries/slovakia/index_en.htm).

Lisätietoja kolmen liittymistä valmistelevan välineen toteuttamisesta vuoden 2002 aikana saa liittymistä valmistelevan tuen täytäntöönpanoa koskevasta vuoden 2003 yleiskertomuksesta, joka esitettiin Phare-ohjelman hallintokomitealle 9. huhtikuuta 2003 ja joka tulee pian saataville laajentumista käsittelevällä www-sivulla (http://europa.eu.int/comm/enlargement/docs/index.htm).

[1] Tätä varten Slovakia on saanut päätökseen hyväksyntään liittyvät kansalliset toimensa, jotka hyväksyttiin toimivaltaisen Slovakian viranomaisen annettua hyväksymisasiakirjan 19. joulukuuta 2001. Slovakian viranomaiset ilmoittivat komissiolle tästä hyväksymisprosessista, ja komissiolle lähetettiin 7. tammikuuta 2002 kattavia tietoja. Komissio tarkasteli kansallisen hyväksynnän perusteita sekä sai lisätietoja ja -selvityksiä osana yksityiskohtaista tarkastusta.

(2004/C 88 E/0358) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1321/03**

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(8. huhtikuuta 2003)

Aihe: Angola — pakolaisten palaaminen

Tiedotusvälineiden mukaan YK:n pakolaisasiain päävaltuutettu (UNHCR) on tehnyt ilmiannon siitä, että Kongon demokraattisesta tasavallasta, Kongosta ja Sambiasta Angolaan palaavien pakolaisten oikeuksia on rikottu.

Samat lähteet väittävät, että pakolaisia velvoitetaan maksamaan laittomia veroja tai luovuttamaan omaisuuttaan rajan molemminpuolisilla raja-asemilla. Lisäksi on huhuja naisten raiskaustapauksista ja mittavasta syrjinnästä.

Pakolaisten suojelusta vastaavan virkamiehen Ester Benazrin mielestä tämänkaltaiset tilanteet voivat johtua ainoastaan siitä, että pakolaiset eivät ole odottaneet virallista kotiuttamista, jonka oli määrä alkaa vasta toukokuussa. Benazri ennustaa tilanteen paranevan, kun UNHCR ja kansainvälinen yhteisö lisäävät edustustaan raja-alueilla.

— Mitä tietoja komissiolla on edellä mainituista seikoista?

— Mihin toimiin komissio on ryhtynyt tai aikoo ryhtyä kyseisissä valtioissa, jotta edellä mainitut ihmisoikeusrikkomukset saataisiin päättymään niin pian kuin mahdollista?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(15. toukokuuta 2003)

Komissio on tietoinen raportoiduista väärinkäytöksistä, joiden kohteeksi jotkin oma-aloitteisesti naapurimaista palaavat Angolan pakolaiset tietojen mukaan joutuvat. Raporteissa kerrotaan erityisesti Kongon demokraattisen tasavallan ja Angolan välisellä rajalla tapahtuvista väärinkäytöksistä kuten vainoista, ryöstöistä, seksuaalisesta väkivallasta ja kiristyksestä. Jos tällaiset käytännöt voidaan todistaa, ne ovat marraskuussa ja joulukuussa 2002 Angolan, YK:n pakolaisasiain päävaltuutetun (UNHCR) ja Kongon demokraattisen tasavallan, Namibian, Kongon tasavallan tai Sambian hallituksen välillä allekirjoitettujen pakolaisten kotiinpaluuta koskevien kolmikantasopimusten vastaisia.

Vaikka Angolan hallituksella on ensisijainen vastuu puuttua asiaan tällaisten käytäntöjen lopettamiseksi, komissio aikoo ottaa tämän kysymyksen esille UNHCR:n kanssa, koska tämä on yksi kolmikantasopimuksen allekirjoittajista ja hoitaa erityistä pakolaisiin liittyvää tehtävää. Lisäksi komissio aikoo tutkia näitä kysymyksiä kaikkien tulevien yhteisön rahoitustoimenpiteiden yhteydessä, joilla tuetaan pakolaisten kotiinpaluuta.

Jos nämä väitteet vahvistetaan ja niitä tulee lisää, komissio harkitsee läheisessä yhteistyössä kyseisissä maissa toimivien jäsenvaltioiden edustustojen kanssa asianmukaisten kansallisiin viranomaisiin liittyvien toimien toteuttamista.

(2004/C 88 E/0359) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-1336/03**

esittäjä(t): Ilka Schröder (GUE/NGL) komissiolle

(2. huhtikuuta 2003)

Aihe: Homoseksuaalien vainoaminen Palestiinan itsehallintoalueilla

Viime kuukausien aikana lehdistö (muun muassa The New Republic, 19. elokuuta 2002; East Bay Voice, 19. syyskuuta 2002; Ha'aretz, 6. maaliskuuta 2003/10. syyskuuta 2001; Jerusalem Post, 5. kesäkuuta 2001) ja kansalaisoikeusjärjestöt (esimerkiksi Agudah, http://agudah.israel-live.de) ovat toistuvasti raportoineet homoseksuaalien, transseksuaalien ja transvestiittien ihmisoikeuksien vakavista loukkauksista palestiinalaishallinnon alueilla. Tietojen mukaan vuonna 2000 neljä palestiinalaista tapettiin homoseksuaalisuutensa vuoksi ja sadat joutuivat pakenemaan Israeliin. Homojen eristäminen kuuluu käytännössä palestiinalaishallinnon viralliseen politiikkaan. Usein asianomaisia on syytetty Israelin kätyreiksi, mutta viimeisten kolmen vuoden aikana kahdessa tapauksessa syyte on nostettu nimenomaan homoseksuaalisuuden takia. "Al-Aqsa-Intifadan" seurauksena on tämän lisäksi kuulemma alettu soveltaa Sharia-oikeutta, jonka perusteella homoseksuaalit voidaan tuomita kuolemaan kivittämällä, polttamalla tai hirttämällä. Lisäksi homoseksuaalisuudesta epäillyt henkilöt on näiden oikeuksien nojalla julistettu lainsuojattomiksi, mikä merkitsee, että kyseisten henkilöiden murha ei ole rangaistava teko. Lisäksi palestiinalaishallinnon poliisilla on tapana kiduttaa homoseksuaaleja mitä julmimpia menetelmiä käyttäen.

Euroopan unioni on myöntänyt alueelle valtavat määrät taloudellista tukea: vuodesta 1993 asti palestiinalaishallinnon alueelle on maksettu yli 1,4 miljardia euroa, ja kesäkuussa 2001 Euroopan unioni päätti 10 miljoonan suuruisen suoran lisätuen maksamisesta kuukausittain. Lisäksi MEDA-ohjelmasta on myönnetty merkittäviä summia. Tästä syystä kysyn komissiolta, tietääkö se edellä kuvatusta homo- ja transseksuaalien sekä transvestiittien tilanteesta palestiinalaishallinnon alueella. Onko komission tiedossa muita asiaa koskevia tietoja? Mitä tietoja komissiolla mahdollisesti on? Tietääkö komissio, millaisessa tilanteessa homoseksuaalit ovat Euroopan unionin yhteisrahoittamilla YK:n Palestiinan pakolaisten avustus- ja työelimen (UNWRA) ylläpitämillä leireillä? Onko komissio jo toteuttanut toimia tämän sietämättömän tilanteen muuttamiseksi? Katsooko komissio muussa tapauksessa, että Euroopan unionilla on palestiinalaishallinnolle myönnettyjen tukien perusteella oikeus vaatia, että palestiinalaishallinto noudattaa ihmisoikeuksia koskevia velvoitteita ja toteuttaa näitä myös käytännössä? Olisiko komissio vaihtoehtoisesti samaa mieltä siitä, että vainotuille olisi välittömästi myönnettävä turvapaikka rajoittamattomaksi ajaksi Euroopan unionin jäsenvaltioissa? Miten komissio perustelee näkemyksensä, mikäli se on eri mieltä asiasta?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(7. toukokuuta 2003)

Komissio on tietoinen arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemista lehtiartikkeleista, jotka koskevat homoseksuaalien väitettyä vainoamista, ja se on saanut epävirallisia tietoja ihmisoikeusrikkomuksista palestiinalaishallinnon alueilla.

Komissio on huolestunut ihmisoikeusrikkomuksia koskevista väitteistä ja ilmoituksista, ja se on muiden kansainvälisten rahoittajien kanssa pyytänyt palestiinalaishallintoa käynnistämään demokraattisia uudistuksia, varmistamaan oikeusvaltion periaatteen noudattamisen ja kunnioittamaan perusihmisoikeuksia.

EU osallistuu aktiivisesti kvartetin sekä palestiinalaisten uudistuksia käsittelevän kansainvälisen työryhmän työskentelyyn. Työryhmä perustettiin heinäkuussa 2002 seuraamaan ja tukemaan palestiinalaisten yhteiskunnallisia uudistuksia sekä ohjaamaan kansainvälisten rahoittajien yhteisöä palestiinalaisten uudistusohjelman tukemisessa. Työryhmään osallistuvat Yhdysvallat, EU, Venäjä, Yhdistyneet Kansakunnat, Norja, Japani, Kanada, Maailmanpankki ja Kansainvälinen valuuttarahasto. Se seuraa edistymistä avainaloilla, kuten kansalaisyhteiskunnan, julkishallinnon ja oikeusvaltion periaatteen alalla, sekä suosittelee toimenpiteitä palestiinalaishallinnolle.

Komissio ei ole tietoinen arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemasta UNRWA:n pakolaisiin kuuluvien homoseksuaalien erityistilanteesta, eikä se ole saanut asiasta mitään selvityksiä.

Komissio jatkaa uudistusten parissa tapahtuvan edistyksen seuraamista EU:n ja palestiinalaishallinnon kahdenvälisten suhteiden puitteissa ja yhdessä muiden kansainvälisten rahoittajien kanssa.

Turvapaikan osalta komissio haluaa muistuttaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset arvioivat turvapaikka-aseman myöntämistä koskevat hakemukset tapauskohtaisesti ja pakolaisten asemasta vuonna 1951 tehdyn Geneven yleissopimuksen mukaisesti.

(2004/C 88 E/0360) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1400/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(16. huhtikuuta 2003)

Aihe: Euroopan elintarvikeviraston sijoituspaikka

Joitakin päiviä sitten Italian lehdistö toi julki uutisen, jonka mukaan tuleva EU:n elintarvikevirasto jaettaisiin kahtia ja molemmille virastoille asetettaisiin erilaiset toimenkuvat.

Helsingin elintarvikevirasto tulisi vastaamaan elintarviketurvallisuudesta ja tutkimustyöstä sekä ravitsemuspolitiikasta ja GMO:ista, kun taas Parman virasto keskittyisi vastaamaan laadunvalvonnasta, alkuperäkysymyksistä, maataloustuotannosta ja eurooppalaisen ruokakulttuurin edistämisestä.

Komitea, joka ajaa Parman kaupunkia elintarvikeviraston sijoituspaikaksi (ja johon kuuluvat kunta, maakunta, pankit ja yliopisto), ja suurimmat Italian maanviljelijöiden liitot ovat olleet hyvin huolissaan mahdollisesta elintarvikeviraston kahtiajaosta, koska asetuksessa (EY) N:o 178/2002 ([1]) säädetään vain yhdestä elintarviketurvallisuusviranomaisesta. Lisäksi koko lainsäädäntömenettelystä tulisi hyvin pitkä ja monimutkainen, mikä pitkittäisi vielä enemmän "kakkosviraston" toteuttamista.

Kuitenkin EU:n maatalouskomissaari Franz Fischler kannattaa kahta eri sijoituspaikkaa, koska hänen mielestään se on teknisesti aivan mahdollista. Myös Italian maatalousministeri Giovanni Alemanno vahvisti, että molemmat sijoituspaikat tulevat olemaan samanarvoisia ja itsenäisiä.

1. Minkälaisia tehtäviä virastot tulevat hoitamaan ja onko ylipäätään mahdollista jakaa toimenkuvia kuten edellä mainittu?

2. Mihin lakeihin ja mihin oikeusperustaan Parman "kakkosvirasto" perustuu?

3. Kuinka kauan kahden viraston toteuttamiseen kuluu aikaa ottaen huomioon, että asetuksessa (EY) N:o 178/2002 säädetään vain yhdestä elintarvikevirastosta?

([1]) EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1.

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(18. kesäkuuta 2003)

Arvoisaa parlamentin jäsentä kehotetaan tutustumaan vastaukseen, jonka komissio antoi Joan Colom i Navalin esittämään kirjalliseen kysymykseen P-1395/03 ([1]) koskien Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen sijoituspaikkaa.

Elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta ja sen tehtävien jakamisesta elintarvikkeiden turvallisuutta ja laatua käsitteleviin lohkoihin komissio voi kertoa seuraavaa:

— Elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamista koskevan asetuksen (EY) N:o 178/2002 ([2]) mukaan viranomaisen tieteellinen tehtävä kattaa kaikki kysymykset, joilla voi olla joko välitön tai välillinen vaikutus elintarvikeketjun turvallisuuteen (mukaan luettuna kaikki eläinten terveyteen liittyvät kysymykset), eläinten hyvinvointiin tai kasvien terveyteen. Virasto antaa myös tieteellisiä lausuntoja ravitsemuksesta ja geneettisesti muunnetuista organismeista, vaikka ne eivät olekaan elintarvikkeita tai rehuja.

— Elintarvikkeiden laatuun tai niiden alkuperän suojeluun liittyvät näkökohdat eivät toistaiseksi millään lailla kuulu elintarviketurvallisuusviranomaisen toimeksiantoon ja sen vastuualueeseen.

— Euroopan elintarviketurvallisuusviranomainen on jo aloittanut toimintansa. Viranomaisen johtokunta on työskennellyt syyskuusta 2002, sen toiminnanjohtaja on toiminut virassaan vuoden 2003 alusta samoin kuin sen neuvoa-antava ryhmä. Viranomaisen yhteyteen ollaan perustamassa myös tiedekomiteaa sekä pysyviä tiedelautakuntia. Lisäksi ensimmäinen ryhmä keskeisiä työntekijöitä, jotka ovat etenkin tiedemiehiä, on jo aloittanut työnsä. Piakkoin on määrä rekrytoida myös uusia työntekijöitä.

— Tällä hetkellä ei ole suunnitteilla mahdollista virastoa, joka hoitaisi tuotteiden alkuperänimityksiä, maantieteellisiä merkintöjä ja erityisluonteesta annettuja todistuksia.

([1]) EUVL C 242 E, 9.10.2003, s. 228.

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 178/2002, annettu 28 päivänä tammikuuta 2002, elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä, EYVL L 31, 1.2.2002.

(2004/C 88 E/0361) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1576/03**

esittäjä(t): Chris Davies (ELDR) komissiolle

(8. toukokuuta 2003)

Aihe: Euroopan unionin laajuinen energiaverotus

Neuvostossa on hiljattain sovittu koko Euroopan unionin kattavan energiaverotuksen vähimmäistasojen käyttöönotosta. Mitä toimenpiteitä komissio aikoo nyt toteuttaa varmistaakseen, että sopimus pannaan toimeen?

Milloin komissio aikoo ehdottaa tarvittavia toimenpiteitä, ja mihin mennessä se toivoo, että niitä sovelletaan koko Euroopan unionin alueella?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(5. kesäkuuta 2003)

Neuvosto pääsi yksimieliseen poliittiseen sopimukseen energiaverodirektiivin luonnoksesta 23. maaliskuuta 2003. Komission kannan mukaisesti neuvosto päätti 9. huhtikuuta 2003 kuulla parlamenttia uudelleen asiasta. Päätös tehtiin, koska viimeisin sovintoratkaisu eroaa merkittävästi komission vuonna 1997 tekemästä ehdotuksesta [1]. Tästä syystä on tärkeää, että parlamentille suodaan mahdollisuus antaa lausuntonsa direktiiviluonnoksesta.

Muodollisesti neuvoston päätös energiaverodirektiivin antamisesta tehdään vasta sen jälkeen, kun parlamentti on antanut lausuntonsa.

Komissio on sitoutunut auttamaan jäsenvaltioita ja ehdokasmaita niiden saattaessa direktiiviä osaksi kansallista lainsäädäntöään. Teknisiä näkökohtia käsitteleviä kokouksia järjestetään yksikkötasolla prosessin tehostamiseksi, nopeuttamiseksi ja sen korkeatasoisuuden varmistamiseksi.

Direktiivin on tarkoitus tulla voimaan 1. tammikuuta 2004 lukuun ottamatta muutamia artikloja, joita sovelletaan takautuvasti 1. päivästä tammikuuta 2003.

[1] EYVL C 139, 6.5.1997.

(2004/C 88 E/0362) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1580/03**

esittäjä(t): Chris Davies (ELDR) komissiolle

(8. toukokuuta 2003)

Aihe: Laittomia huumeita koskevien tietojen analysointi EU:ssa

Esittämääni kirjalliseen kysymykseen E-0315/03 [1] saamani vastauksen perusteella kysyn, onko komissio nyt vakuuttunut, että sillä on yhteiset määritelmät laittomien huumeiden käyttöä koskevien tietojen keräämiseen ja analysointiin?

Jos ei, mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä asian toteuttamiseksi ja milloin määritelmät ovat valmiit?

[1] EUVL C 51 E, 26.2.2004, s. 18.

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(16. kesäkuuta 2003)

Tiedonkeruun luonteen johdosta niin yhteisön kuin jäsenvaltioidenkin tasolla on jatkuvasti ponnisteltava tietojen vertailukelpoisuuden ja luotettavuuden parantamiseksi. Tätä varten on tehty yhteistyötä Euroopan tilastojärjestelmän kanssa kansanterveysalan toimintaohjelmien puitteissa sekä Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksessa (EMCDDA). Työtä jatketaan.

Lisäksi hyväksymisvalmis neuvoston suositus huumausaineiden väärinkäyttöön liittyvien riskien ehkäisemisestä ja vähentämisestä sisältää joukon merkityksellisiä toimenpiteitä:

— Kehitetään riittäviä arviointikäytäntöjä kaikkia huumeidenkäytön ehkäisyä ja riskien vähentämistä koskevia ohjelmia varten ja toteutetaan näitä käytäntöjä.

— Luodaan arvioinnin laatukriteerit ja sovelletaan niitä ottaen huomioon EMCDDA:n suositukset.

— Järjestetään yhdenmukaistettua tiedonkeruuta ja -levitystä EMCDDA:n suositusten mukaisesti REITOX-tietoverkon kansallisten keskusten kautta [1].

[1] Huumausaineita ja niiden väärinkäyttöä koskevaan eurooppalaiseen tietoverkkoon (REITOX) kuuluvat kansalliset seurantakeskukset, joita on yksi kussakin 15 jäsenvaltiossa, yksi Norjassa ja yksi Euroopan komissiossa. Seurantakeskukset koordinoivat kansallisia tiedotuskeskuksia, jotta tietyt EMCDDA:n vaatimat perustiedot saadaan kerättyä. Seurantakeskukset myös laativat kansallisen vuosikertomuksen huumetilanteesta kussakin jäsenvaltiossa sekä ylläpitävät kansallista tietoverkkoa (http://www.emcdda.org/partners/nfp.shtml).

(2004/C 88 E/0363) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-1607/03**

esittäjä(t): Antonio Tajani (PPE-DE) komissiolle

(7. toukokuuta 2003)

Aihe: Ihmisoikeuksien jatkuvat loukkaukset Kuubassa

Vuoden 2003 alussa Kuuban kommunistinen hallinto päätti tukahduttaa demokraattiset erimielisyydet iskemällä toimittajia, hallituksen vastustajia ja ihmisoikeuksien puolustajia vastaan. 18. maaliskuuta Kuuban poliisi pidätti noin 80 ihmistä, jotka olivat valittaneet demokratian puutteesta.

1. huhtikuuta yksitoista hallituksen vastustajaa anasti lautan paetakseen Yhdysvaltoihin; kymmenen päivän jälkeen kolme nuorta, jotka osallistuivat pakoon teloitettiin ampumalla.

Seuraavina viikkoina ilmoitukset vankien epäinhimillisistä oloista kasvoivat. YK pyysi päästä saarelle tarkastamaan, että vankien ihmisoikeuksia kunnioitetaan, johon Fidel Castro vastasi kielteisesti. Kuuban ihmisoikeuksien ja sovinnon kansallinen komissio ilmoitti, että Kuubassa on noin kolmesataa poliittista vankia.

Mitä komissio aikoo tehdä edesauttaakseen ihmisoikeuksien turvaamista Kuubassa?

Aikooko Euroopan komission puheenjohtaja Prodi vaatia Fidel Castrolta suoraan, että komission ja parlamentin edustajat voisivat tulla tarkastamaan, miten EU:n myöntämiä yhteistyötukia käytetään?

Miten komissio aikoo turvata saarella asuvien ja työskentelevien eurooppalaisten oikeudet?

Aikooko puheenjohtaja Prodi suostua 31 italialaisen EU-parlamentaarikon vaatimukseen EU:n ja Fidel Castron välisen yhteistyösopimuksen allekirjoittamisesta ilman, että Kuuban instituutioiden demokraattisuutta tarkastetaan etukäteen?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(18. kesäkuuta 2003)

Unioni on reagoinut nopeasti, tiukasti ja toistuvasti äskettäin tapahtuneisiin toisinajattelijoiden laajoihin pidätyksiin, epäoikeudenmukaisiin oikeudenkäynteihin, heille langetettuihin mielivaltaisiin ja kohtuuttomiin tuomioihin sekä kuubalaisen lautan kaappaamisesta syytettyjen kolmen Kuuban kansalaisen teloituksiin. Komissio on antanut täyden ja aktiivisen tukensa asiaa vastustaville toimille.

Komissio ja jäsenvaltiot ovat yhdessä voimakkaasti tuominneet tämänkaltaiset pidätykset 26. maaliskuuta 2003 julkaistussa lausumassa. Sitä seurasi unionin virallinen yhteydenotto Havannaan, missä Kuuban viranomaisia vaadittiin pikaisesti suostumaan vangittujen välittömään vapauttamiseen. Unioni otti toisen kerran virallisesti yhteyttä Havannaan 18. huhtikuuta 2003, minkä jälkeen asiasta julkaistiin 14. huhtikuuta 2003 ulkoministerien lausunto.

Äskettäin on sovittu uusista toimista, kuten korkean tason vierailujen rajoittamisesta.

Komissio päätti 30. huhtikuuta 2003 lykätä Kuuban anomusta Cotonou-sopimukseen liittymiseksi ja osoitti siten, että viimeaikaiset tapahtumat eivät edistä unionin ja Kuuban välistä yhteistyötä.

Kuuban viranomaiset peruivat hakemuksensa 16. toukokuuta 2003.

Hiljattain Havannaan perustettu lähetystö helpottaa yhteisön antaman rahoituksen käytön tiiviimpää seurantaa. Yhteisön yhteistyössä on vuodesta 2000 lähtien keskitytty hankkeisiin, joilla edistetään talousuudistusta ja kansalaisyhteiskunnan kehitystä. Komissio lähetti vuonna 2002 riippumattoman tarkkailuvaltuuskunnan tarkistamaan seitsemän komission Kuubassa rahoittamaa hanketta, ja uusi tarkkailuvaltuuskunta on suunnitteilla vuoden 2003 puolivälin jälkeen.

Euroopan kansalaisten oikeuksien toteutuminen Kuubassa on kyseisten kansalaisten omien valtioiden viranomaisten vastuulla.

(2004/C 88 E/0364) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1629/03**

esittäjä(t): Eija-Riitta Korhola (PPE-DE) komissiolle

(14. toukokuuta 2003)

Aihe: Reilun kaupan tuotteiden edistäminen EU:ssa

Kolmas viidettä alkavalla reilun kaupan viikolla suomalaiset kansalaisyhteiskunnan toimijat muistuttavat reilun kaupan tuotteista ja kehottavat mm. seurakuntia siirtymään enenevässä määrin käyttämään reilun kaupan kahvia.

Komission jäsenen Pascal Lamyn komission puolesta antamassa vastauksessa kirjallisiin kysymyksiini (P-3856/02, 24. tammikuuta 2003 [1]) todetaan: "Pitkällä aikavälillä ainoastaan se, että reilun kaupan tuotteiden kysyntä eurooppalaisten kuluttajien keskuudessa jatkaa kasvuaan, saattaa laskea [reilun kaupan tuotteiden] hintoja merkittävästi."

Onko EU:lla mahdollisuuksia edistää reilun kaupan tuotteiden kysyntää tuomalla näkyvästi esiin eurooppalaista reilun kaupan viikkoa (3.—9. toukokuuta), ja sitomalla se jo Euroopan yhteisöjen perustamisessa lausuttuihin ajatuksiin rajat ylittävän taloudellisen yhteistyön vakautta edistävistä vaikutuksista (osuuhan viikkoon myös Schuman-päivä)?

Onko komissiolla aikeita omalta osaltaan edistää reilun kaupan tuotteiden kysyntää julkisten hankintojen kautta yhteisön elimissä ja jäsenvaltioissa?

---

[1] EUVL C 70 E, 20.3.2004, s. 26.

Pascal Lamyn komission puolesta antama vastaus

(30. kesäkuuta 2003)

Ajatus eurooppalaisesta reilun kaupan viikosta, joka tarjoaisi mahdollisuuden kiinnittää suuren yleisön huomio reilun kaupan tuotteisiin, on ehdottomasti selvittämisen arvoinen. Tämäntyyppinen aloite sopisi lähtökohtaisesti komission yleiseen politiikkaan, jolla tietämystä reilun kaupan tuotteista lisätään rahoittamalla yksityissektorin johdolla toteutettavia toimia.

EU:n on tässä vastauksessa hankala sitoutua tällaisen aloitteen täytäntöönpanoon, koska se edellyttää lisäselvitysten tekemistä siitä, missä muodossa tällaista tukea voitaisiin antaa. Tästä syystä olisi tarkoituksenmukaista, jos reilun kaupan viikon puolestapuhujat voisivat lähestyä komission asianomaisia yksikköjä (kauppapolitiikan pääosasto) sen selvittämiseksi, minkälaista tukea komissio voisi mahdollisesti antaa.

Tässä yhteydessä on syytä huomauttaa, että Belgiassa (6.—9. lokakuuta 2003) järjestettävän reilun kaupan viikon kuluessa on mainoskampanjan lisäksi tarkoitus toteuttaa erityisiä tukitoimia. Yrityksiä kehotetaan tarjoamaan mahdollisuuksien mukaan reilun kaupan tuotteita ja jatkamaan niiden tarjontaa niin kauan kuin kysyntää riittää.

Komissio avustaa useita kehitysmaita kaupan alalla talouskasvun edistämiseksi ja köyhyyden vähentämiseksi; tässä yhteydessä reilun kaupan käsitteiden taustalla olevat periaatteet otetaan asianmukaisesti huomioon. Reilusta kaupasta annetun tiedonannon [1] mukaisesti reilussa kaupankäynnissä kehitysmaiden tuottajat saavat tuotteistaan korkeammat tulot sekä paremmat mahdollisuudet uusien markkinoiden löytämiseksi. Reilu kauppa on erityisen palkitsevaa pientuottajille, varsinkin maataloudessa ja käsiteollisuudessa, koska kehitysmaiden pientuottajat asuvat usein eristyneillä maaseutualueilla eikä heidän tuotantonsa ole riittävää suoraan vietäväksi. Piakkoin valmistuvassa komission valmisteluasiakirjassa Agricultural Commodity Trade, Dependence and Poverty selvitetään sellaisia strategiatekijöitä, joilla kehitysmaiden perushyödykkeitä tuottavia viljelijöitä voitaisiin tukea; siinä reilu kauppa esitellään yhtenä vaihtoehtona sille, miten tuottajia voidaan avustaa uusien markkinasegmenttien haltuunotossa.

Reilun kaupan tuotteiden käytön edistäminen on erityisen lähellä komission sydäntä, ja sen rakennuksissa kokousten aikana tarjoiltava kahvi onkin reilun kaupan kahvia. Yritysten sosiaalisen vastuuntunnon edistämiseen liittyen komissio neuvottelee parhaillaan reilun kaupan tuotteiden käytöstä ja edistämisestä Brysselin Euro-City-supermarketissa sekä kaikissa komission rakennuksissa sijaitsevissa myyntipisteissä.

[1] KOM(1999) 619 lopullinen.

(2004/C 88 E/0365) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-1631/03**

esittäjä(t): Carlos Coelho (PPE-DE) komissiolle

(12. toukokuuta 2003)

Aihe: Kansalaisuuteen perustuva syrjintä

Euroopan yhteisön kehitys on jo ylittänyt puhtaasti taloudellisen ulottuvuutensa. Yhteisön väkiluku on tällä hetkellä 375 miljoonaa, eikä kyse ole pelkästään laajojen yhtenäismarkkinoiden kuluttajista vaan myös Euroopan unionin kansalaisista, joilla on oikeus liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella sekä henkilökohtaisista että ammatillisista syistä ja jotka toivovat voivansa elää ilman pelkoa minkäänlaisesta syrjinnästä.

Eräs kansainvälistä uraa luova Shell Accounting Service -yksikön palveluksessa Glasgowissa oleva Portugalin kansalainen on työskennellyt ja asunut Yhdistyneessä kuningaskunnassa (Skotlannissa) lähes kahden vuoden ajan. Kyseinen henkilö katsoo joutuneensa syrjinnän kohteeksi kansalaisuutensa perusteella, koska Royal Bank of Scotland -pankkiryhmään kuuluva Banco Halifax -pankki kieltäytyi tarkistamasta kyseisen henkilön pankkitilin ehtoja hänen sitä pyytäessä. Pankki perusteli päätöstään sillä, että kyseistä toimintoa varten henkilön tulee olla asunut maassa vähintään kolme vuotta. Eikö kyseisellä henkilöllä tulisi unionin kansalaisena olla samat oikeudet ja velvollisuudet kuin syntyperäisillä Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaisilla?

Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 12 artiklassa vahvistetaan, että "kaikki kansalaisuuteen perustuva syrjintä on kiellettyä tämän sopimuksen soveltamisalalla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän sopimuksen erityismääräysten soveltamista". Eikö Banco Halifax -pankin harjoittamaa politiikkaa voida näin ollen pitää syrjivänä, koska se on unionin perusluonteen vastaista ja rikkoo selvästi perustamissopimuksessa vahvistettua syrjinnän vastaista periaatetta?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(13. kesäkuuta 2003)

Lähtökohtaisesti pankki voi sopimusvapautensa puitteissa vapaasti tehdä sopimuksia potentiaalisten asiakkaiden kanssa. Tämä pätee sekä siihen, aiotaanko ylipäänsä ryhtyä sopimussuhteeseen (esimerkiksi avata tili), että myös siihen, millaisin ehdoin tällainen sopimus tehdään (erityisesti tilinhoitomaksut, korot, tililuoton myöntäminen ym.).

Periaatteessa ei siis ole mitään moitittavaa siinä, ettei Halifax-pankki halua myöntää asiakkaalle parempia ehtoja sillä perusteella, että asiakkaan on tätä varten oltava asunut maassa vähintään kolme vuotta. Tämä ei välttämättä ole kansalaisuuteen perustuvaa syrjintää. Kieltäytyminen voi pikemminkin perustua konkreettisiin taloudellisiin syihin (riskinarviointi, tilihistoria, saapuneiden ja lähteneiden maksujen suuruus, maksumoraali tai muut itse asiakkaasta johtuvat syyt). Esitetyt tiedot eivät ole riittäviä yksiselitteisen oikeudellisen arvioinnin tekemiseksi.

(2004/C 88 E/0366) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1640/03**

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(16. toukokuuta 2003)

Aihe: Palvelujen säilyttämiseen ja hankkeiden yhteisrahoitukseen tarvittavien varojen puute uusissa jäsenvaltioissa, jotka käyttävät verojen alennusta saadakseen kilpailuetuja

1. Tietääkö komissio, että vuosien 2004 ja 2007 välillä EU:hun liittyvissä uusissa jäsenvaltioissa — yhdessä tai useammassa — suuntauksena on laskea veroja ja erityisesti korkeampien tulojen ja yritysvoittojen verotusta?

2. Odottavatko uudet jäsenvaltiot, että verotuksen alentaminen yhdessä EU:n rahastoista saatavien tukien kanssa tuo mukanaan merkittäviä kilpailuetuja, jotka kannustavat yrityksiä siirtymään nykyisistä jäsenvaltioista tuleviin jäsenvaltioihin?

3. Liittyykö tähän suuntaukseen myös vähimmäispalkan ja työntekijöiden työaikarajoitusten poistaminen sekä työttömyyssuojan lakkauttaminen ja sosiaaliturvan, eläkkeiden ja sairausvakuutuskorvausten vähentäminen?

4. Missä uusissa jäsenvaltioissa kyseinen suuntaus ilmenee selkeimmin?

5. Mitkä uudet jäsenvaltiot eivät toteuta kyseistä suuntausta politiikassaan?

6. Onko jo havaittavissa, että verotusta alentavilla uusilla jäsenvaltioilla ei ole tulevaisuudessa riittävästi varoja käytössään palvelujen säilyttämiseksi ja uudistamiseksi sekä EU:n rahastojen tukemien projektien toteuttamiseksi? Näin ollen uudet jäsenvaltiot tulevat riippuvaisiksi kattavista ja pitkäaikaisista lainoista.

7. Miten komissio aikoo estää EU:n rahastoista tukea tavoittelevia uusia jäsenvaltioita aiheuttamasta ongelmia, jotka vaikuttavat kielteisesti rahoituksen määrään ja mahdollisuuteen käyttää varoja yhteishankkeisiin?

Günther Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(27. kesäkuuta 2003)

Viitaten yhteisön yleiseen politiikkaan komissio huomauttaa, että ehdokasmaat sitoutuivat jäsenyysneuvotteluissa muuttamaan lainsäädäntöään ja menetelmiään saattaakseen ne vastaamaan yhteisön säännöstöä viimeistään 1. toukokuuta 2004. Tähän ei kuitenkaan lueta mukaan alueita, joita varten on myönnetty erityisiä siirtymäkauden järjestelyjä. Näin ollen komissio tarkkailee näiden sitoutumisten täytäntöönpanoa ja ilmoittaa siitä neuvostolle säännöllisesti. Paraikaa valmisteilla on kattava seurantakertomus, joka annetaan neuvostolle ja parlamentille 5. marraskuuta 2003.

Verotusta koskevasta erityiskysymyksestä mainittakoon, että yritysten ja yksityisten tulojen lakisääteisen verotuksen alentaminen 1990-luvun loppupuolelta lähtien on suosittu suuntaus sekä ehdokasmaissa että nykyisissä jäsenvaltioissa. Useimmiten tämän lisäksi verokantaa laajennetaan, jotta mahdollinen budjettivaje korvautuu. Joskus arvonlisäveron tai muiden välillisten verojen korottamisella (erityisesti ympäristöverojen) korvataan alennettua verotusta.

1970-luvun alkupuolelta lähtien melko pysyvä suuntaus useimmissa Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestöön (OECD) kuuluvissa maissa on ollut, että varsinainen verotulo kasvaa suhteessa bruttokansantuotteeseen (BKT). Vuoden 2001 tuloja koskevat alustavat luvut näyttävät nyt olevan laskussa monissa OECD-maissa (sekä nykyisissä jäsenvaltioissa että joissakin liittymässä olevissa maissa), mikä saattaa merkitä, että tämä suuntaus on loppumassa. On kuitenkin huomattava, että tämä osittain heijastaa viimeaikaista suhdannekehitystä sekä heikkeneviä pörssimarkkinoita.

Seuraavaksi vastaus arvoisan parlamentin jäsenen sosiaalipolitiikkaa koskeviin kysymyksiin. On muistettava, että yhteisön työlainsäädäntö on olennainen osa unionin sosiaalialaa koskevaa säännöstöä. Se sisältää 15 useata direktiiviä, jotka koskevat eri aloja kuten työntekijöille tiedottamista ja työntekijöiden kuulemista, työaikoja sekä osa-aikaisten tai määräaikaisten työntekijöiden suojelua. Suurin osa näistä direktiiveistä asettaa minimivaatimukset, esimerkiksi työajoista, lepoajoista tai vuosilomista, jotka ehdokasmaiden on saatettava osaksi lainsäädäntöään komission tarkan valvonnan alla. Työlainsäädäntöä koskevien direktiivien päämääränä ei ole yhdenmukaistaa työlainsäädäntöä yhteisössä. Työntekijöiden oikeudet ja joustavuus ovat tasapainossa kaikissa direktiiveissä. Unionissa ei ole selkeitä työlainsäädäntöä koskevia direktiivejä yksittäisistä irtisanomisista, minimipalkoista tai kollektiivisista oikeuksista. Nykyisten ja tulevien jäsenvaltioiden on itse määriteltävä nämä kohdat perinteidensä mukaan eri työolosuhteissa.

Lopuksi vastaus yhteisön varoja koskevaan kysymykseen. Komissio huomauttaa että, sekä nykyisten että uusien jäsenvaltioiden kanssa neuvoteltaessa rakennerahaston ja koheesiorahastojen ohjelma-asiakirjoista, se tutkii tarkkaan varojen täytäntöönpanoa koskevan yhteisön lainsäädännön, esimerkiksi kilpailulainsäädännön, noudattamista. Komissio tutkii myös pätevien kansallisten tai alueellisten viranomaisten ehdottamien hallinnollisten tai taloudellisten järjestelyjen yhdenmukaisuutta ja vakautta. Hyväksyttyään ohjelma-asiakirjat päätöksessään, komissio valvoo ja arvioi niiden täytäntöönpanoa.

(2004/C 88 E/0367)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1641/03

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(16. toukokuuta 2003)

Aihe: Slovenian kansalaisuuden kieltäminen henkilöiltä, joilla oli vuonna 1991 Jugoslavian kansalaisuus Slovenian osavaltion asukkaina

1. Voiko komissio vahvistaa, että tuleva jäsenvaltio Slovenia on poistanut suuren osan asukkaistaan väestörekisteristä vuoden 1991 itsenäisyysjulistuksen jälkeen ja että näillä ihmisillä ei ole enää oikeutta koulutukseen, työhön, asuinpaikkaan, terveydenhuoltoon ja eläkkeisiin?

2. Voiko komissio vahvistaa myös sen, että Slovenian asukkaat, joilla on entisen Jugoslavian kansalaisuus ja jotka eivät hakeneet Slovenian kansalaisuutta kuuden ensimmäisen itsenäistymisen jälkeisen kuukauden aikana, eivät ole enää voineet saada kansalaisuutta? Heillä oli kuitenkin lyhyen ajan mahdollisuus vuonna 1998 vakituisina asukkaina anoa uudestaan kansalaisuutta.

3. Onko uuden Slovenian valtion muodostaminen johtanut siihen, että kansalaisuutta vailla olevien määrä on kasvanut? Mitkä väestöryhmät ovat joutuneet eniten kärsimään? Koskeeko asia eniten ihmisiä, joiden vanhemmat kuuluivat italialaiseen, unkarilaiseen, saksalaiseen, bosnialaiseen, makedonialaiseen ja romaanivähemmistöön?

4. Ovatko uudet jäsenvaltiot velvollisia myöntämään kansalaisuudet nykyisin asuville ja aiemmin maassa asuneille, joilla on entisten valtioiden kansalaisuus? Onko uusien jäsenvaltioiden huolehdittava siitä, ettei kukaan jäisi ilman oikeuksiaan väliaikaisen poissaolon, tietämättömyyden, sairauden tai muiden syiden takia? Saavatko asiasta kärsimään joutuneet uuden mahdollisuuden anoa kansalaisuutta?

5. Eikö komission tähän mennessä edistämän politiikan mukaisesti ole pyritty torjumaan sitä, että vakituiset asukkaat menettävät kansalaisuuden ja normaalit oikeudet? Mitä komissio aikoo tehdä estääkseen ongelmien syntymisen, kun ihmisistä tulee toisen luokan kansalaisia eikä heillä ole valtiota eikä oikeuksia?

Tietolähde: Alankomaiden TV 2, ajankohtaisohjelma 2-Vandaag, 2. toukokuuta 2003.

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(30. kesäkuuta 2003)

Kun Slovenia julistautui itsenäiseksi vuonna 1991, Jugoslavian sosialistisen liittotasavallan (jäljempänä "entinen Jugoslavia") Sloveniassa asuville kansalaisille annettiin mahdollisuus hakea Slovenian kansalaisuutta. Hakemusten jättämiselle asetettiin määräaika, ja suuri määrä ihmisiä haki Slovenian kansalaisuutta, joka heille myönnettiinkin. Toiset valitsivat jonkin toisen entisen Jugoslavian seuraajavaltion kansalaisuuden, monet muuttivat Sloveniasta johonkin muuhun entisen Jugoslavian seuraajavaltioon ja eräät muut jäivät Sloveniaan, mutteivät hakeneet kansalaisuutta. Henkilöt, jotka eivät hakeneet kansalaisuutta, poistettiin väestörekisteristä. Slovenian sisäasiainministeriön mukaan tällaisten henkilöiden lukumäärä on 18 300. Komissiolla ei kuitenkaan ole tilastotietoja asianomaisista väestöryhmistä.

Vuonna 1999 annetulla lailla pyrittiin sääntelemään näiden Sloveniassa asuvien entisen Jugoslavian kansalaisten (nk. poispyyhittyjen) asemaa antamalla heille mahdollisuus hakea pysyvää oleskelulupaa kolmen kuukauden kuluessa. Slovenian viranomaisten mukaan tehtiin noin 13 000 pysyvää oleskelulupaa koskevaa hakemusta. Syyskuussa 2002 tehtiin 10 200 oleskelulupapäätöstä, joista 9 800 oli myönteisiä. Lisäksi useille pysyvää oleskelulupaa hakeneille oli hakuprosessin kestäessä jo ehditty myöntää Slovenian kansalaisuus.

Huhtikuussa 2003 perustuslakituomioistuin antoi tuomion, jonka mukaan vuoden 1999 laissa hakemusten jättämiselle asetettu määräaika oli liian lyhyt, joten se oli perustuslain vastainen. Tuomioistuin pyysi parlamenttia saattamaan asiaa koskevan lainsäädännön perustuslain mukaiseksi kuuden kuukauden kuluessa.

Myös lokakuussa 2002 annetun kansalaisuuslain muutoksilla pyritään ratkaisemaan ”poispyyhittyjä” koskeva ongelma säätämällä joustavammista menettelyistä Slovenian kansalaisuuden myöntämiseksi kansalaisuudettomille henkilöille.

Uusien valtioiden kansalaisuuskysymys on hyvin monimutkainen. Jäsenvaltion kansalaisuus on täysin asianomaisen jäsenvaltion oma asia kuten Maastrichtin sopimukseen liitetyssä julistuksessa jäsenvaltion kansalaisuudesta vahvistetaan [1]. Näin ollen kukin jäsenvaltio vahvistaa itse ottaen asianmukaisesti huomioon yhteisön lainsäädännön edellytykset kansalaisuuden saamiselle ja menettämiselle [2]. Komissio on kuitenkin kannustanut Slovenian viranomaisia ratkaisemaan tämän kysymyksen ja seurannut edistymistä vuotuisissa määräaikaiskertomuksissaan otsikkokohdassa Poliittiset arviointiperusteet.

[1] Julistus (N:o 2) jäsenvaltion kansalaisuudesta, EYVL C 191, 29.7.1992.
[2] Katso yhteisöjen tuomioistuimen tuomio asiassa C-369/90 Micheletti, annettu 7.7.1992, Kok. 1992.

(2004/C 88 E/0368) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1646/03**

esittäjä(t): María Rodríguez Ramos (PSE) komissiolle

(16. toukokuuta 2003)

Aihe: Suojalausekkeen soveltaminen Kiinasta peräisin olevien säilykesatsumien tuontiin Euroopan unioniin

Vuoden 2002 lokakuussa esitin komissiolle kiireellisen kysymyksen (P-2956/02 [1]) suojalausekkeen soveltamisesta, koska Kiinasta peräisin olevien säilykesatsumien tuonti Euroopan unioniin oli lisääntynyt liikaa.

Antamassaan vastauksessa komissio antoi ymmärtää, että se odotti vaadittuja asiakirjoja Espanjan valtiolta, sillä Espanjan siihen mennessä esittämät tiedot eivät vastanneet WTO:n sääntöjen mukaisia tiukkoja vaatimuksia.

Voiko komissio kertoa, ovatko Espanjan viranomaiset jo toimittaneet kaikki vaaditut tiedot?

Mikä estää komissiota ryhtymästä asetuksessa (EY) N:o 2201/96 [2] tällaisia tilanteita varten säädettyihin toimiin?

[1] EUVL C 161 E, 10.7.2003, s. 55.
[2] EYVL L 297, 21.11.1996, s. 29.

(2004/C 88 E/0369) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1920/03**

esittäjä(t): Carlos Bautista Ojeda (Verts/ALE) komissiolle

(12. kesäkuuta 2003)

Aihe: Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien säilöttyjen mandariinilohkojen tuonti

Kesäkuun 5. päivänä 2002 Espanja anoi sovellettavaksi kiireellisesti Kiinan kansantasavallasta massoittain tuotujen säilöttyjen mandariinilohkojen takia asetusta (EY) 2201/96 [1] ja erityisesti sen 22 artiklaa, jossa säädetään turvalausekkeen soveltamisesta siinä tapauksessa, että yhteisössä ilmenee tuonnista johtuvia markkinahäiriöitä.

Jos komissio katsoo, että ei ole asianmukaista soveltaa asetusta, koska Kiinan kansantasavalta on liittynyt Maaliman kauppajärjestöön tai muusta syystä,

— miksi se ei ole soveltanut asetuksen (EY) 3285/94 [2] toimenpiteitä ”tuontiin sovellettavasta yhteisestä järjestelmästä”, vaikka se on saanut Espanjalta kaikki asiaa koskevat raportit, viimeisimmän maaliskuussa 2003?

— miksi se ei ole puolestaan soveltanut siirtymäkauden tuotekohtaisesta suojamekanismista Kiinan kansantasavallasta peräisin olevalle tuonnille annettua neuvoston asetusta (EY) 427/2003 [3]?

Yhteisön mandariinilohkomarkkinoille, jonka tuotteet ovat miltei yksinomaan peräisin Espanjasta, on aiheutettu peruuttamatonta vahinkoa ja niillä vallitsee vakava häiriötila. Milloin komissio aikoo ryhtyä toimenpiteisiin suojellakseen omia markkinoitaan?

[1] EYVL L 297, 21.11.1996, s. 29.
[2] EYVL L 349, 31.12.1994, s. 53.
[3] EUVL L 65, 8.3.2003, s. 1.

(2004/C 88 E/0370) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1921/03**

esittäjä(t): Carlos Bautista Ojeda (Verts/ALE) komissiolle

(12. kesäkuuta 2003)

Aihe: Kiinan kansantasavallasta peräisin olevat säilötyt mandariinilohkot

Säilöttyjen mandariinilohkojen tuonnin hämmästyttävä kasvu on aiheuttanut vakavia markkinahäiriöitä yhteisössä. Säilöttyjä mandariinilohkoja tuotetaan yhteisössä miltei yksinomaan Espanjassa. Kyseisen maan mandariinilohkojen teollinen tuotanto on vähentynyt 36 prosenttia markkinointikausien 1998—1999 ja 2001—2002 aikana.

Ottaen huomioon neuvoston asetuksen 2201/96/EY [1] 22 artiklan mukaisen turvalausekkeen, jossa säädetään, että yhteisössä ilmenevien tuonnista johtuvien vakavien markkinahäiriöiden vuoksi komissio voi jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan päättää tarvittavista toimenpiteistä 3 vuorokauden kuluttua pyynnön vastaanottamisesta.

Miksi komissio ei ole ryhtynyt mihinkään toimenpiteisiin, vaikka se on ollut tietoinen vakavasta tilanteesta 5. kesäkuuta lähtien, jolloin Espanja pyysi toimenpiteiden pikaista soveltamista?

Miksi komissio ei myöskään ole ryhtynyt oma-aloitteisiin toimenpiteisiin?

[1] EYVL L 297, 21.11.1996, s. 29.

Pascal Lamyn komission puolesta antama
yhteinen vastaus
kirjallisiin kysymyksiin E-1646/03, E-1920/03 ja E-1921/03

(25. heinäkuuta 2003)

Komissio ilmoittaa arvoisille parlamentin jäsenille, että Espanja on nyt toimittanut komissiolle kaikki vaadittavat asiakirjat sisältävän pyynnön siirtymäkauden tuotekohtaisesta suojamekanismista Kiinan kansantasavallasta peräisin olevalle tuonnille ja tiettyjen kolmansien maiden tuontiin sovellettavasta yhteisestä menettelystä annetun asetuksen (EY) N:o 519/94 muuttamisesta 3. maaliskuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 427/2003 [1] 5 artiklan mukaisesti.

Koska komissiossa tiedetään, että pyyntö on kiireellinen, sitä on jo alettu käsitellä ja siitä on lähetetty kopio kaikille jäsenvaltioille, joita kuullaan asian käsittelyn yhteydessä.

[1] EUVL L 65, 8.3.2003.

(2004/C 88 E/0371) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1677/03**

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(19. toukokuuta 2003)

Aihe: Kuuba ja Cotonoun sopimus

Viime viikkojen traagisten tapahtumien valossa komissio ilmoitti keskeyttävänsä toistaiseksi Cotonoun sopimukseen liittymistä koskevan Kuuban pyynnön arvioimisen. Tämä on tervetullut reaktio, vaikka se olisikin pitänyt tehdä jo aiemmin kun ihmisoikeustilanteen jyrkkä huonontuminen oli selvästi havaittavissa.

Muistettakoon, että komission Havannan edustuston avajaisissa komission jäsen Poul Nielson ilmoitti ettei nähnyt mitään esteitä Kuuban liittymiselle Cotonoun sopimukseen.

— Onko komissiolla siis viime aikaisten tapahtumien valossa ollut tietoa Kuuban todellisesta tilanteesta?

— Eivätkö edustuston avaamisen aikaan tiedossa olleet seikat, erityisesti Oswaldo Payán Saharov-palkinnon vastaanottoseremoniassa antamat lausunnot (ks. 12. maaliskuuta 2003 tekemäni kirjallinen kysymys), olleet riittävän huolestuttavia todisteita Kuuban järjestelmän todellisesta luonteesta?

— Mitä vähimmäisedellytyksiä (poliittisen vainon loppuminen? kaikkien poliittisten vankien vapauttaminen? poliittisten rakenteiden ja prosessien demokratisoiminen?) Kuuban hallituksen pitää täyttää ansaitakseen sopimukseen liittymiseen vaadittavan luottamuksen?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(15. heinäkuuta 2003)

Komissio on koko ajan seurannut tarkasti tilannetta Kuubassa ja on siinä jopa paremmassa asemassa Havannan lähetystön avaamisen jälkeen.

Kehityksestä ja huminitaarisesta avusta vastaava komission jäsen tapasi 9.—15. maaliskuuta tekemällään vierailulla Havannaan tapasi ryhmän toisinajattelijoita ja sai ensi käden tietoa siitä, mitä he ajattelevat Kuuban ihmisoikeuksista. Jotkut näistä Kuuban kansalaisyhteiskunnan edustajista ilmaisivat huolensa Kuuban liittymisestä Coutonoun sopimukseen. Toiset, kuten Osvaldo Payá, kuvailivat sitä historialliseksi tilaisuudeksi ja mahdollisesti ainoaksi Kuuban hallituksen 44 vuoteen tekemäksi sopimukseksi, jossa on sitovia säännöksiä demokratisoitumisesta ja ihmisoikeuksista.

Puheenjohtajavaltion 26. maaliskuuta 2003 antamassa julistuksessa, neuvoston 14. huhtikuuta 2003 tekemissä päätöksissä sekä parlamentin 10. huhtikuuta 2003 antamassa päätöslauselmassa tuomittiin nämä toimet ja todettiin, että ne vaikuttavat unionin ja Kuuban välisiin suhteisiin sekä lisääntyneen yhteistyön tulevaisuudennäkymiin. Kokoontuessaan 30. huhtikuuta 2003 komissio toisti tuomitsevansa tilanteen jyrkästi ja arvioi, että Kuuban Cotonoun sopimusta koskevan liittymispyynnön käsittelyä tulisi lykätä. Komissio pani merkille, että Kuuba on valittu uudelleen YK:n ihmisoikeuksia käsittelevään komiteaan ja katsoi, että kyseiseen komiteaan kuulumista koskevat ehdot tulisi kyseenalaistaa.

(2004/C 88 E/0372) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-1680/03**

esittäjä(t): Anna Karamanou (PSE) komissiolle

(15. toukokuuta 2003)

Aihe: Naisten kiduttaminen ja pahoinpitely turkkilaisissa vankiloissa

Turkissa pidetään 13. kesäkuuta ensimmäinen oikeudenkäynti kahden naisen, 22-vuotiaan Naziye Tsogaltafin ja 28-vuotiaan Sounai Yesildanin, tapauksesta. Naisia kidutettiin Istanbulissa vankeusrangaistuksen aikana. Molemmat naiset pidätettiin 23. syyskuuta. Heitä syytetään jäsenyydestä laittomassa järjestössä. Lääkärintarkastuksen perusteella heitä oli kidutettu vankeusrangaistuksen aikana. Naisia hakattiin, heille annettiin sähköiskuja, heidän suunsa pakotettiin auki, ja heidät pakotettiin nielemään kiduttajansa sylkeä.

Joidenkin turkkilaisten vankiloiden barbaariset olot ovat vastoin ihmisten perusoikeuksia, ja ne ovat kansainvälisten sopimusten, demokratian ja vapauden päämäärien vastaisia. Aikooko komissio puuttua asiaan, jotta ehdokasvaltio Turkin vankiloissa tapahtuva kidutus lopetetaan ja varmistaa, että puututaan ensisijaisesti naisten ihmisoikeuksien kunnioittamista koskeviin kysymyksiin?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(10. kesäkuuta 2003)

Komissio on tietoinen Turkissa esiintyvistä ongelmista, jotka liittyvät kidutukseen (jota tapahtuu pääasiassa tutkintavankeuden aikana poliisin otettua henkilön säilöön), naisiin kohdistuvaan väkivaltaan ja vankeusoloihin. Komissio esitti keskeiset näihin asioihin liittyvät huolenaiheet Turkkia koskevassa vuoden 2002 määräaikaiskertomuksessaan [1]. Hiljattain hyväksytyssä tarkistetussa Turkin liittymistä valmistelevassa kumppanuudessa asetetaan näihin huolenaiheisiin liittyvät painopistealueet.

Painopisteisiin sisältyy tarve toteuttaa kidutuksen vastaisia toimenpiteitä Euroopan ihmisoikeusyleissopimuksen 3 artiklan ja Euroopan kidutuksen vastaisen komitean suositusten mukaisesti. Niihin sisältyy myös tarve toteuttaa lisätoimia, joilla varmistetaan, että syyttäjät huolehtivat tapausten nopeasta ja tehokkaasta tutkimisesta ja että tuomioistuimet määräävät asianmukaiset rangaistukset väärinkäytöksistä tuomituille. Vankeusolojen osalta Turkin on liittymistä valmistelevan kumppanuuden mukaisesti tarpeen taata, että pidätetyillä ja vangituilla on käytännössä oikeus ottaa yksityisesti yhteyttä asianajajaan ja toimittaa tapahtuneesta tieto sukulaisille heti pidätyksen jälkeen Euroopan ihmisoikeusyleissopimuksen mukaisesti. Turkkia pyydetään myös jatkamaan vankilaolojensa muuttamista jäsenvaltioiden normien mukaisiksi.

Kuten edellä mainituissa painopisteissä vahvistetaan, komissio huomauttaa, että merkittäviä parannuksia tarvitaan vielä, vaikka lainsäädännön täytäntöönpanossa on edistytty jonkin verran. Yhdistyneiden Kansakuntien kidutuksen vastainen komitea, Amnesty International ja Maailmanlaajuinen kidutuksen vastainen järjestö (OMCT) ovat kaikki muistuttaneet siitä, että tutkintavankeuden aikainen kidutus, mukaan lukien naisiin kohdistuva seksuaalinen ja fyysinen väkivalta, ovat edelleen merkittävä huolenaihe Turkissa.

Komissio ottaa huomioon, että Turkki on kuitenkin edistynyt merkittävästi oikeudellisessa uudistuksessa taistelussa kidutusta vastaan. Turkki on erityisesti poistanut edellytyksen, että ylemmältä upseerilta on pyydettävä lupa tutkimusten käynnistämiseksi, jos poliisin epäillään syyllistyneen kidutukseen. Kidutuksesta annettavia vankeustuomioita ei voida enää muuntaa sakoiksi, kyseisen poliisin erottamiseksi tai muuksi toimenpiteeksi. Valtion turvallisuusasioita käsittelevissä tuomioistuimissa rikoksesta syytetyillä on nyt kaikkien muiden rikoksesta syytettyjen lailla oikeus ottaa yhteyttä asianajajaan heti pidätyksen jälkeen.

Ehdokasvaltiona Turkki pyrkii täyttämään Kööpenhaminan poliittiset kriteerit. Tähän sisältyy tarve saada kaikentyyppinen kidutus loppumaan ja taata täysi oikeus nauttia ihmisoikeuksista ja perusvapauksista Euroopan unionin perusoikeuskirjan ja kaikkien Turkin hyväksymien asianmukaisten kansainvälisten ja eurooppalaisten asiakirjojen mukaisesti. Komissio seuraa edelleen kaikkia tapahtumia, jotka liittyvät väitteisiin Turkissa esiintyvästä kidutuksesta, samoin kuin edellä mainitun lainsäädännön täytäntöönpanoa.

(1) KOM(2002) 700 lopullinen.

(2004/C 88 E/0373) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-1708/03**

esittäjä(t): Emma Bonino (NI) komissiolle

(19. toukokuuta 2003)

Aihe: Nigerian Nasarawan osavaltiossa naisten asemasta ja sosiaalisesta kehityksestä vastaavan valtion edustajan Joyce Miamuna Katain murha

Nigerian Nasarawan osavaltiossa (Keski-Nigeria) naisten asemasta ja sosiaalisesta kehityksestä vastaava valtion edustaja Joyce Miamuna Katai murhattiin Toton kaupungissa 5. toukokuuta. Myös kaksi hänen avustajaansa tapettiin. Vain avustajista kolmas, Phoebe Ayenajeh, onnistui pakenemaan paikalta. Erään poliisivoimien tiedottajan mukaan kolmoismurha, joka tapahtui poliisiasemalla, oli lynkkaus sanan varsinaisessa merkityksessä.

Ihmiset olivat pyytäneet Joyce Miamuna Katailta apua. He tarvitsivat suojelua järjestäytynyttä aseellista joukkiota vastaan, joka aikoi anastaa vaaliuurnat väärentääkseen vaalien tuloksen. Katai yritti auttaa tässä asiassa pyytäen mukaan paikallisen poliisin, joka ei kuitenkaan pystynyt takaamaan edes hänen turvallisuuttaan.

Joyce Katain tehtävät naisten asemasta ja sosiaalisesta kehityksestä vastaavana valtion edustajana ovat osa presidentti Obansajon ja Nasarawan osavaltion kuvernöörin Abdullahi Adamun ohjelmaa, jossa yhtenä maan demokratisoitumisen poliittisena mittarina käytetään naisten sivistystasoa, koulutusta ja sosiaalista arvostusta.

Obansajo on virkakaudellaan edistänyt voimakkaasti maan demokraattista kehitystä. Vallankaappaukset seurasivat toistaan Nigeriassa vuoteen 1999 asti, jolloin Obansajo valittiin presidentiksi. Sen jälkeen kun hallitus vuonna 2002 julisti Amina Lawalin tapauksen seurauksena joitakin islamilaisen lain kohtia perustuslainvastaisiksi, jännitys muslimiväestön ja kristittyjen välillä alkoi taas kasvaa. Se johti myös siviiliväestöön kohdistuneeseen verilöylyyn Nigeriassa pidettäviksi aiottujen Miss Maailma -kilpailujen yhteydessä.

Presidentin puoliso Stella Obansajo on tukenut miestään tämän pyrkimyksissä edistää naisten oikeuksia. Hän on rohkaissut naisia yliopisto-opintoihin, asettumaan ehdolle virkoihin ja osallistumaan aktiivisesti maan yhteiskunnalliseen ja poliittiseen elämään. Hän on myös antanut tukensa kansainväliselle vetoomukselle naisten ympärileikkauksen kieltämiseksi. Nigerialaisista nuorista naisista ja tytöistä 40 prosenttia joutuu edelleenkin alistumaan siihen.

Onko komissio tietoinen näistä vakavista tapahtumista Nasarawan osavaltiossa?

Onko komissio jo ilmoittanut presidentti Obansajolle ja Nigerian demokraattisten osavaltioiden edustajille paheksuntansa viime toukokuun 5. päivän tapahtumien johdosta?

Ottaen huomioon, että nämä tapahtumat ovat erityisen vakavia, mitä komissio aikoo tehdä edistääkseen Nigerian osavaltioiden demokraattista kehitystä?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(10. heinäkuuta 2003)

Komissio on tietoinen siitä, että nuorisojoukko murhasi Joyce Miamuna Katain 3. toukokuuta 2003 Rafin Kunaman äänestyspaikassa Totossa Nasarawan osavaltiossa. Surmattu oli ilmeisesti yrittänyt estää vaalipetoksen, kun nuorisojoukko hyökkäsi ja ajoi häntä takaa paikalliselle poliisiasemalle, jossa se tappoi edustajan ja kaksi hänen apulaistaan.

Komissio ei ole tehnyt asiasta erityistä virallista yhteydenottoa viranomaisille, mutta onnitellessaan presidentti Obasanjoa tämän uudelleenvalinnasta, se viittasi selkeästi vaalien yhteydessä tapahtuvaan väkivaltaan ja korosti, että kaikki tapaukset on syytä tutkia perinpohjaisesti ja että rikolliset on saatettava oikeuden eteen.

Komissio tukee Nigeriaa demokratiaan siirtymisessä. AKT-maiden ja EU:n välillä 23. kesäkuuta 2003 Cotonoussa solmitun kumppanuussopimuksen 9 artiklassa nimetään kolme olennaista perusedellytystä: ihmisoikeuksien, demokraattisten periaatteiden ja oikeusvaltioperiaatteen kunnioittaminen. Nigerian kanssa 16. heinäkuuta 2002 ([1]) solmitussa maakohtaisessa strategiassa tuetaan toimenpiteitä, joilla edistetään näitä periaatteita. Nigeria on myös keskeinen valtio eurooppalaisessa ihmisoikeus- ja demokratia-aloitteessa. Komissio tuki paikallisia valvojia ja kokosi yhteen suuren kansainvälisen ryhmän tarkkailemaan äskettäisiä vaaleja.

([1]) http://europa.eu.int/comm/development/body/csp_rsp/csp_en.cfm

(2004/C 88 E/0374) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-1746/03**

esittäjä(t): Proinsias De Rossa (PSE) komissiolle

(20. toukokuuta 2003)

Aihe: Carrickminesin linnan arkeologiset löydöt

Voisiko komissio antaa tietoja direktiiviin 85/337/ETY ([1]) liittyvien ympäristövaikutusten arviointia koskevien tutkimustensa tämänhetkisestä tilasta ja erityisesti siitä, miksi se ei ole arvioinut vaikutuksia Carrickminesin alueen arkeologiseen perintöön? Ottaen huomioon komission vastauksen suulliseen kysymykseen H-0649/02 ([2]) ja tilanteen kiireellisyyden, sillä tämä arkeologinen aarre uhkaa tuhoutua, voisiko komissio ilmoittaa, milloin se aikoo tiedottaa tutkimuksistaan?

([1]) EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40.
([2]) Kirjallinen vastaus 22. lokakuuta 2002.

Margot Wallströmin komission puolesta antama täydentävä vastaus

(5. huhtikuuta 2004)

Komissio vastaanotti heinäkuussa 2003 oman asiantuntijalausuntonsa, joka koskee tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27. kesäkuuta 1985 annetun direktiivin 85/337/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 3. maaliskuuta 1997 annetulla neuvoston direktiivillä 97/11/EY ([1]), mukaisesti suoritetun M50-moottoritiehankkeen ympäristövaikutusten arvioinnin arkeologisia näkökohtia. Komissio pyysi Irlannin viranomaisia esittämään asiasta huomautuksensa, jotka sille myöhemmin toimitettiin. Komissio on tämän jälkeen toimittanut parlamentin jäsenelle jäljennöksen asiantuntijalausunnosta ja Irlannin viranomaisten vastauksesta.

([1]) EYVL L 73, 14.3.1997.

(2004/C 88 E/0375) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1750/03**

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(27. toukokuuta 2003)

Aihe: Yhteistyö Angolan kanssa: vakaus ja Unitan kotiutetut sotilaat

Lukuisissa uutisissa on kerrottu huolestuttavasta tilanteesta, jossa kotiutetut entiset Unitan taistelijat elävät. Tämä seikka on antanut aihetta jo useaan kyseisen puolueen johtajien Angolan hallitukselle tekemään välikysymykseen ja aiheuttanut huolta Yhdistyneiden Kansakuntien järjestöissä. Entisten sotilaiden ja heidän perheidensä integroiminen takaisin yhteiskuntaan ja työelämään on toisaalta osa sopimuksia, joilla pitkään kestänyt sotilaallinen konflikti saatiin päätökseen, ja toisaalta oleellista maan vakauden kannalta. Tyytymättömyys, juurettomuus, kurjuus, nälkä ja tulevaisuuden odotusten puute voivat saattaa jotkut epätoivoon ja muodostaa hyvin vakavien sosiaalisten ongelmien siemeniä ja kaikkialle maahan leviäviä levottomuuspesäkkeitä.

Lisäksi on otettava huomioon, että tilanne on ollut (vaikeuksineen ja puutteineen) suhteellisen hyvin valvonnassa ja sillä on ollut kannatusta entisten Unitan sotilaiden ja heidän perheidensä asuessa noin 30 vastaanottoleirillä, jotka perustettiin välittömästi aseellisen konfliktin päätyttyä. Inhimillinen ja sosiaalinen tilanne voi kuitenkin nopeasti heiketä, kun kyseiset leirit suljetaan yllättäen ilman, että kyseisen väestön kotialueille olisi sillä välin luotu vähimmäisedellytykset ihmisten vastaanottamiseksi ja heidän integroimiseksi uudelleen yhteiskuntaan. Myöskään ei ole toteutettu riittäviä ammatilliseen koulutukseen, maatalouden elvyttämiseen tai maatalousneuvontaan tähtääviä toimia.

Vastauksessaan toiseen, 4. maaliskuuta 2003 esittämään kysymykseeni E-0608/03 ([1]) komission jäsen Poul Nielson vahvisti komission puolesta — mikä on pantava tyytyväisenä merkille — sen, että yhteisön tuilla on taipumus keskittyä keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä sosiaalialoille (terveydenhuolto ja koulutus) sekä elintarviketurvallisuuteen ja että tällä hetkellä asetetaan etusijalle rauhanprosessin ja kansallisen sovinnon tukemiseen tarvittavien toimenpiteiden rahoittaminen.

Kysyn komissiolta seuraavaa:

— Mitä tietoja komissiolla on käytettävissä kotiutettujen Unitan sotilaiden tilanteesta?

— Mihin toimenpiteisiin komissio on ryhtynyt tai aikoo ryhtyä tässä asiassa?

— Onko komissio valmis varaamaan 28. tammikuuta 2003 sovitusta, kauden 2002—2007 kehitysyhteistyöstrategian mukaisesta rahoituserästä erityismäärärahan kotiutettujen Unitan taistelijoiden elinolosuhteiden parantamiseen etenkin aloilla, jotka koskevat kylien kunnostamista, maatalousneuvontaa, terveydenhuoltoa, yleissivistävää ja ammatillista koulutusta, ja suoraan tukemaan rauhansopimusten tämän osan toteutumista sekä suoraan edistämään rauhaa, sovintoa ja vakautta Angolassa?

— Suhtautuuko komissio, samalla tavalla kuin Maailmanpankki asiaa tulkitsee, avoimesti siihen, että hallitus ja Unita hallinnoisivat yhdessä näitä erityisohjelmia?

([1]) EUVL C 33 E, 6.2.2004, s. 57.

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(18. heinäkuuta 2003)

Entisten Unitan sotilaiden demobilisointi ja yhteiskuntaan sopeuttaminen on rauhanprosessin onnistumisen ehto, ja Angolan hallituksen tavasta hoitaa demobilisointi- ja sopeuttamishankkeita on todellakin tullut valituksia. Kun vastaanottoleirit virallisesti suljettiin 31. maaliskuuta 2003, monet entiset Unitan sotilaat ja heidän perheensä lähetettiin kauttakulkukeskuksiin, joista heidät oli tarkoitus kuljettaa uudelleenasuttamisalueille. Logististen viivästysten vuoksi olosuhteet uudelleenasuttamisalueilla eivät kuitenkaan ole

kohdallaan ja tämän vuoksi tuhannet ihmiset ovat edelleen kauttakulkukeskuksissa puutteellisissa oloissa. Entisten sotilaiden ja heidän perheenjäsentensä lukumäärä on ollut paljon suurempi kuin mitä huhtikuun 2002 yhteisymmärryspöytäkirjassa arvioitiin (noin 105 000 entistä sotilasta 55 000:n sijaan), joten hallituksella on pätevä selitys osaan ongelmista.

Komissio on vakuuttunut siitä, että Angolan demobilisointi- ja yhteiskuntaan sopeuttamisohjelma, jonka arvo on noin 180 miljoonaa dollaria ja jonka hallitus on valmistellut ja neuvotellut Maailmanpankin kanssa, ratkaisee ongelmat. Kuten vastauksessa arvoisan parlamentin jäsenen kirjalliseen kysymykseen E-1678/03 ([1]) on mainittu, komissio osallistuu ohjelmaan 20 miljoonan euron osuudella, joka maksetaan monen rahoittajan rahastosta osana monta maata koskevaa demobilisointi- ja sopeuttamisohjelmaa.

Komission Angolan demobilisointi- ja sopeuttamisohjelmalle myöntämän avun lisäksi entiset Unitan sotilaat ja heidän perheensä saavat 30 miljoonan euron arvoisen rauhanohjelmaa tukevan hätäohjelman kautta jaettavia siemeniä, työkaluja ja ruokaa. Entiset Unitan sotilaat ja heidän perheensä ovat saaneet apua myös yhteisön rahoittamasta hätäravinnon tuonnista sekä terveydenhuoltotoimenpiteistä. Näiden lisäksi entisten Unitan sotilaiden ja heidän perheidensä paluuta helpottaa komission jälleenrakennustukiohjelma (Programa de Apoio a Reconstrução), joka on tärkein maaseudulla toteutettava kuntoutus- ja jälleenrakennusohjelma Angolassa (55 miljoonaa euroa) ja jonka tavoitteena on parantaa perussosiaalipalveluihin pääsyä pääasiassa keskiylängön alueella. Komissio miettii parhaillaan avustuksen tekemistä FAS:lle (Fondo de Apoio Social) yhdeksännestä Euroopan kehitysrahastosta. Tämän rahaston, joka on nyt kolmannessa vaiheessaan, tarkoituksena on parantaa, laajentaa ja tehdä kestävämmäksi sosiaalisten ja taloudellisten peruspalveluiden käyttöä sekä tukea sellaista hallintotapaa, jossa paikallishallinto ja -yhteisöt jakavat vastuun.

Lopuksi mainittakoon, että yleisesti ottaen eri ryhmien, kuten entisten sotilaiden, asuinsijoiltaan siirtymään joutuneiden henkilöiden ja palaavien pakolaisten, välinen syrjintä ei ole järkevää, sillä se todennäköisesti aiheuttaa jännitystä ryhmien välille. Tästä huolimatta Unita on tietysti erityistapaus, ja entisten sotilaiden sekä heidän perheidensä edullisempi kohtelu on väistämätöntä rauhanprosessin lujittamiseksi. Tilanne on kuitenkin arka ja sitä pitää hoitaa varovasti. Komissio suhtautuu avoimesti siihen, että hallitus ja Unita hallinnoisivat yhdessä tiettyjä ohjelmia.

([1]) Katso sivu 39.

(2004/C 88 E/0376) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1751/03**

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(27. toukokuuta 2003)

Aihe: Venezuela — työttömyys ja kansanäänestys

Venezuelan tiedotusvälineiden välittämien uutisten mukaan maan työttömyysaste on noussut 22,6 prosenttiin, ja viime vuonna 792 811 henkilöä menetti työpaikkansa.

Uutistapahtumiin liittyy maassa vallitseva poliittisesti ratkaisematon tilanne sekä presidentti Chávezin tukijoiden ja opposition välinen kärjistynyt yhteiskunnallinen ilmapiiri. On olemassa merkkejä siitä, että itse presidentti yrittäisi eri tavoin estää virka-asemaansa koskevan kansanäänestyksen järjestämisen.

Euroopan parlamentin 13. helmikuuta 2003 antama päätöslauselma huomioon ottaen kysyn komissiolta seuraavaa:

— Mitä tietoja komissiolla on Venezuelan poliittisesta, yhteiskunnallisesta ja taloudellisesta tilanteesta?

— Minkälaista kehitystä komissio arvelee tapahtuvan keskipitkällä/pitkällä aikavälillä?

— Onko komissio tarkkaillut jollakin tavalla Venezuelan kriisin vaikutuksia EU:n jäsenvaltioista peräisin oleviin siirtolaisyhteisöihin?

— Harkitseeko komissio mahdollisuutta myöntää tukea EU:n jäsenvaltioiden kansalaisille ja heidän jälkeläisilleen, jos tilanne pahenee?

— Mitä tietoja komissiolla on Venezuelan presidentin ja hänen hallituksensa toimista, jotka koskevat kumoavan kansanäänestyksen järjestämiseen tarvittavien asianmukaisten olosuhteiden luomista?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(10. heinäkuuta 2003)

Venezuelan poliittinen tilanne on edelleen epävakaa, sillä yhteiskunta on jakautunut syvästi hallituksen kannattajiin ja vastustajiin. Hallituksen ja opposition edustajat allekirjoittivat 29. toukokuuta 2003 sopimuksen, jonka kolme pääkohtaa sisältyvät neuvottelujen asialistaan: vaaliratkaisun tukeminen, huhtikuun 2002 tapahtumien tutkiminen ja siviiliväestön riisuminen aseista. Tämän sopimuksen tarkoitus on antaa mahdollisuus peruslaissa määrätylle kansanäänestykselle ja siten edesauttaa perustuslain mukaista, rauhanomaista ja demokraattista, vaalien kautta tehtävää ratkaisua, jota kansainvälinen yhteisö, myös unioni, on vaatinut.

On vaikea ennustaa, millaiseksi Venezuelan tilanne kehittyy. Seuraavaksi nimitetään viisi jäsentä kansalliseen vaalineuvostoon kansalliskokouksessa, jossa ei luultavasti päästä helposti yhteispäätökseen. On epäselvää, ovatko opposition keräämät allekirjoitukset, joilla se helmikuussa yritti ajaa ei-sitovaa kansanäänestystä virassa istuvaa presidentti Chávezia vastaan, kansallisen vaalineuvoston mukaan päteviä, sitten kun se perustetaan. Jos näin ei ole, opposition on yritettävä kerätä uudelleen tarvittavat allekirjoitukset kansanäänestyksen pitämistä varten. Uuden kansallisen vaalineuvoston tulee vahvistaa allekirjoitukset ja todeta, että ne muodostavat oikean prosenttimäärän (toisin sanoen vähintään 20 prosenttia rekisteröidyistä äänestäjistä). Presidentti Chávez on ilmoittanut noudattavansa perustuslain 72 artiklaa ja sopimusta. Hän vaatii, että kansanäänestystä ei rajoitettaisi ainoastaan presidenttiin, vaan että sillä valittaisiin myös muut viranomaiset. Vaalien käynnistäminen aikaisin on presidentti Chávezin toinen mahdollisuus.

Samanaikaisesti talous kärsii vakavasta kriisistä, jolla on huomattavia sosiaalisia vaikutuksia. Vuodelle 2003 tehdyn ennusteen mukaan taloudellinen taantuma on 15 prosentin luokkaa ja työttömyys, joka tällä hetkellä on noin 20 prosenttia, kasvaa.

Komissio seuraa tarkasti poliittista tilannetta. Se on tukenut täysipainoisesti Amerikan maiden järjestöä (OAS) ja kolmen osapuolen työryhmää yhdessä YK:n kehitysohjelman (UNDP) kanssa. Se on myös tukenut Carter Centrea ja Venezuelan ystävien ryhmää niiden pyrkimyksissä helpottaa kansallista vuoronpuhelua. Useissa julistuksissa unioni on korostanut rauhanomaisen, demokraattisen, perustuslainmukaisen ja vaalien kautta tehtävän ratkaisun tarvetta. Viimeisimmässä julistuksessaan 5. kesäkuuta 2003 unioni kiittää Venezuelan hallitusta ja oppositiota 29. toukokuuta 2003 solmitusta poliittisesta sopimuksesta ja kehottaa kaikkia osapuolia viipymättä etenemään sopimuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin. Unioni myös korostaa olevansa valmis avustamaan sopimuksen täytäntöönpanossa.

Vastavetona tämänhetkiseen kriisiin komissio on sitoutunut hankkeeseen, jossa se avustaa Amerikan maiden järjestöä tämän pyrkimyksissä panna täytäntöön mahdolliset sopimukset, jotka järjestön välittämään vuoropuheluun osallistuvat kumppanit ovat solmineet. Hanke, jonka kustannukset ovat 600 000 euroa, muodostuu sopimuksen kolmesta osasta: vaalien avulla saavutettavan ratkaisun tukeminen, huhtikuun 2002 tapahtuminen tutkiminen ja siviiliväestön riisuminen aseista. Lisäksi Venezuela on listattu maihin, joita komissio ehdottaa vaalitarkkailun ensisijaisiksi kohteiksi, jos neuvoa-antava kansanäänestys toteutetaan. Lopullinen päätös tarkkailijavaltuuskunnan lähettämisestä vaaleihin perustuisi esikartoitukseen, jolla arvioitaisiin, olisiko Euroopan unionin tarkkailu suositeltavaa, hyödyllistä ja mahdollista toteuttaa. Esikartoitusta koskeva päätös tehdään heti, kun vaalien kulku selkenee.

Unionin tasolla ei ole tehty erityisiä toimia Venezuelassa olevien unionin kansalaisten suojelemiseksi. Jäsenmaat, joista he ovat kotoisin, takaavat heidän turvaamisensa ja tukemisensa yleisen käytännön mukaan.

(2004/C 88 E/0377) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1767/03**

esittäjä(t): Charles Tannock (PPE-DE) komissiolle

(28. toukokuuta 2003)

Aihe: Indonesian kristittyjen vainoaminen

Monissa raporteissa on kerrottu, että muslimit vainoavat kristittyjä Indonesiassa. Kristittyjä on pidätetty uskonnollisiin väkivaltaisuuksiin kiihottamisen vuoksi. Näin tapahtui kolmelle kristitylle Sulawesin keskiosassa sijaitsevassa Palussa syyskuussa 2000, ja heidät tuomittiin kuolemanrangaistuksiin. Oikeudenkäynnin aikana tuhannet mielenosoittajat huusivat rakennuksen ulkopuolella uhkaillen sekä asianajajia että todistajia. Tämän seurauksena vain yksi puolustuksen hyväksi todistamaan lupautuneesta 18 todistajasta antoi lausunnon ja vain kaksi neljästä puolustusasianajajasta suostui puolustamaan syytettyjä.

Voiko komissio ilmoittaa, mitä tietoja sillä on tuomittujen henkilöiden kohtalosta, onko se ottanut esille heidän tapauksensa ja mitä tietoja sillä on kristittyjen vainoista eri puolella Indonesiaa? Tietääkö komissio, onko väkivaltaisuuksia järjestetty viranomaisten taholta tai ovatko ne saaneet jonkinlaista tukea viranomaisilta? Uskooko komissio tilanteen parantuvan vaiko huononevan jatkossa?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(30. kesäkuuta 2003)

Kysymyksessä viitataan Fabianus Tibon, Marianus Riwun ja Dominggus da Silvan tapaukseen. Kyseisille henkilöille langetettiin kuolemantuomio Palun alueen tuomioistuimessa huhtikuussa 2001, koska he olivat osallisina Poson mellakassa kesä-heinäkuussa 2000. Mellakassa sai surmansa 200 henkeä. Toukokuussa 2001 Keski-Sulawesin ylioikeus hylkäsi vetoomukset tuomioiden lieventämisestä. Kolme vastaajaa jätti syyskuussa 2002 pyynnön asian käsittelemiseksi uudelleen. Tähän mennessä asiassa ei ole tehty uutta päätöstä.

Komissio on seurannut tiiviisti Keski-Sulawesin tilannetta kuten alueen väkivaltaisuuksiin liittyviä oikeudenkäyntejä ja jatkaa asian tiivistä seuraamista edelleen. Komissio on myös toimittanut humanitaarista apua maan sisäisille pakolaisille ja paikallisyhteisöille humanitaarisen avun toimiston (ECHO) ja kotiseudultaan siirtymään joutuneille henkilöille suunnattujen ohjelmien (Aid to Uprooted People programmes) avulla.

Keski-Sulawesissä toimivien yhteisön toimijoiden ja muiden kansainvälisten järjestöjen ja kansainvälisten valtiosta riippumattomien järjestöjen mukaan tilanne siellä on vakiintunut kuluneen vuoden aikana. Malinon [1] prosessi on joistakin huomattavista puutteistaan huolimatta alkanut luoda mahdollisuuksia saada konflikti päättymään.

[1] Joulukuussa 2001 maan hallitus kokoontui kansalaisten hyvinvointia koordinoivan ministerin Jusuf Kallan johdolla sovittelemaan kaksipäiväistä kokousta Poson 25 muslimijohtajan ja 24 kristittyjen johtajan välillä Malinossa, Etelä-Sulawesissa. Osapuolet sopivat lopettavansa konfliktin ja toimivansa yhdessä rauhan säilyttämiseksi Posossa, Keski-Sulawesissa, sekä antoivat 10-kohtaisen julistuksen (Malinon julistuksen). Hallituksen ensisijaisena tavoitteena on pitää sotivat yhteisöt erillään toisistaan sekä ylläpitää rauhaa ja järjestystä, minkä jälkeen Malinon julistuksen sisältöä levitetään ruohonjuuritasolla. Käyttöön on otettu erikoisturvallisuusjoukkoja, jotka ovat toteuttaneet ”siivousoperaatioita” aseiden keräämiseksi molempien sotaa käyvien ryhmittymien sotilailta ja taistelijoilta. Hallitus antaa myös taloudellista tukea 100 miljardia Indonesian rupiaa (10 miljoonaa Yhdysvaltain dollaria) hätäsiirtolaisten uudelleenasuttamiseksi ja jälleenrakennustarkoituksiin. Malinon kokouksen ja sitä seuranneiden toimien jälkeen Poson turvallisuustilanne on parantunut huomattavasti. Liikenneyhteydet on saatu jälleen toimimaan, ja tuhansia aseita on luovutettu vapaaehtoisesti.

(2004/C 88 E/0378) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1776/03**

esittäjä(t): Claude Moraes (PSE) komissiolle

(28. toukokuuta 2003)

Aihe: Lasten astma ja allergiset sairaudet

Äskettäisessä Maailman terveysjärjestön raportissa on osoitettu, että lasten astmaa ja allergisia sairauksia koskevat tapaukset ovat kaksinkertaistuneet Euroopassa vuosien 1970−1990 aikana.

Onko komissiolla omaa analyysiä syistä, ja sisältyvätkö siihen huono ilman laatu sekä synteettisten kemikaalien vaikutukset veteen ja ravintoon?

Mikä on komission näkemys siitä, että ainakin kahdessa EU-maassa, Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja Italiassa, lasten astma ja allergiset sairaudet ovat WHO:n mukaan tällä hetkellä ”helpottumassa”?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(19. kesäkuuta 2003)

Osana kansanterveyden alalla toteutettavia toimia hyväksytyn saasteperäisten sairauksien vastaisen yhteisön toimintaohjelman (1999−2001) [1] yhteydessä komissio rahoitti useita hankkeita, jotka koskivat astman ja allergisten sairauksien ehkäisemistä. Luettelo ja yhteenveto hankkeista on saatavilla Internet sivustoltamme osoitteesta: (http://europa.eu.int/comm/health).

Lukuisten tieteellisten tutkimusten mukaan astman ja allergisten sairauksien syntymiseen vaikuttavat monet tekijät, minkä vuoksi niiden ehkäiseminen on vaikeaa.

Komissiolla ei ole erityisiä tietoja astman ja allergisten sairauksien vähentymisestä Italiassa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa.

Näitä sairauksia potevien ihmisten määrän vähentäminen on yksi 23. syyskuuta 2002 hyväksytyn yhteisön uuden kansanterveysalan toimintaohjelman [2] ensisijaisista tavoitteista. Astman ja allergisten sairauksien torjunta katsotaan ensisijaiseksi toimeksi myös 11. kesäkuuta 2003 annetussa komission tiedonannossa ”Eurooppalainen ympäristö- ja terveysstrategia”, joka on saatavilla Internet-sivustoltamme osoitteesta: (http://europa.eu.int/comm/press room/presspacks/health/pp health en.htm).

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1296/1999/EY, tehty 29 päivänä huhtikuuta 1999, saasteperäisten sairauksien vastaisen yhteisön toimintaohjelman hyväksymisestä osana kansanterveyden alalla toteutettavia toimia (1999−2001), EYVL L 155, 22.6.1999.

[2] Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1786/2002/EY, tehty 23 päivänä syyskuuta 2002, yhteisön kansanterveysalan toimintaohjelman (2003−2008) hyväksymisestä − komission lausunnot, EYVL L 271, 9.10.2002.

(2004/C 88 E/0379) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1800/03**

esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle

(28. toukokuuta 2003)

Aihe: SARS ja lentoyhtiöiden ilmankierrätys

Mitä määräyksiä sovelletaan EU:n alueella liikennöivien lentoyhtiöiden korkean erotusasteen ilmansuodattimiin (HEPA)? Kuinka usein nämä suodattimet vaihdetaan? Kuinka nopeasti niiden tehokkuus laskee käytössä? Miksi matkustajien täytyy ylipäänsä hengittää kierrätettyä ilmaa? Mikä on ilmanvaihtojärjestelmän sallittu vaihteluväli (aika minuuteissa, jolloin ilma on kokonaan vaihtunut matkustamossa)? Jos matkustajien keskuudessa ilmenee epäilyttäviä tapauksia, miten voidaan estää samalla koneella matkustavien tartunnat? Onko komissio tyytyväinen nykyisiin toimenpiteisiin ottaen huomioon riskin?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(15. heinäkuuta 2003)

Kaikkien vuoden 1985 jälkeen suunniteltujen lentokoneiden ilmankierrätysjärjestelmään on asennettu standardin mukainen korkean erotusasteen ilmansuodatin (HEPA). HEPA-suodattimet poistavat erittäin tehokkaasti pölyä ja ilmassa kulkeutuvia epäpuhtauksia, kuten pisaroita, bakteereja ja suurikokoisia mikrobeja. Tällaisten suodattimien tavanomainen käyttöikä on kahden C-tarkastuksen välinen aika eli 12–18 käyttökuukautta. Tehokkuus ei heikkene käytön aikana, jos suodattimen osat vaihdetaan vaadituin väliajoin.

Lennon aikana matkustamoon lasketaan koko ajan raikasta ilmaa. Lentokonetyypin mukaan koko matkustamon ilma vaihtuu joka toinen minuutti. Ilmaa kierrättämällä voidaan osaltaan vähentää ilmastoinnin aiheuttamaa polttoaineen kulutusta. Euroopan lentokonevalmistajien toteuttamat toimenpiteet ovat osoittaneet, että kierrätetty ilma on käytännössä ulkoilmaa puhtaampaa.

Yhteisön tartuntatautien epidemiologisen seurannan ja valvonnan verkosto hyväksyi SARSia käsittelevän EU:n asiantuntijaryhmän laatiman teknisen ohjeasiakirjan lentoyhtiöille, lentohenkilöstölle ja maalla toimivalle lääkintähenkilöstölle osoitetuista Euroopan yhteisön suosituksista toimenpiteiksi, joita on toteutettava ennen lentoja ja lennettäessä maista, joissa SARS leviää paikallisesti ("Recommendation by the European Community for airlines, flight personnel and ground medical personnel for measures to be taken before and during flights from countries with local transmission of SARS"). Asiakirjassa annetaan suosituksia toimenpiteistä ja menettelyistä, joita olisi toteutettava, jos lentokoneessa havaitaan SARS-epäily.

Näissä suuntaviivoissa annetaan suosituksia toimista, joita lentohenkilökunnan olisi toteutettava, jos matkustajalla on kuumeen, yskän tai hengenahdistuksen kaltaisia oireita taikka jos hän on ilmiselvästi sairas. Matkustajaa olisi pyydettävä pitämään suu–nenä-suojusta, ja häntä palvelevien henkilöiden olisi pidettävä FFP2/3-suojusta. Matkustaja olisi mahdollisuuksien mukaan sijoitettava istumaan erilleen eli mahdollisimman kauaksi muista matkustajista. Jos matkustajalla on selviä oireita eli hänellä on kova yskä, ainakin kahden–kolmen metrin (noin kahden rivin) säteellä sairaasta henkilöstä istuvien matkustajien sekä koko miehistön olisi pidettävä suojusta.

Suuntaviivoissa suositellaan myös, että lentoyhtiöt varmistavat, että kaikille matkustajille jaetaan tiedotusaineistoa, jossa heille kerrotaan mahdollisista riskeistä. Kahden metrin säteellä sairaasta matkustajista istuvien matkustajien ja miehistön olisi myös saatava maahantulokortti (jos he eivät ole täyttäneet sellaista lähtiessään) ja tiedote, jossa annetaan tärkeää terveyteen liittyvää tietoa matkustajille, jotka saattavat olla kosketuksissa vakavaan, äkilliseen hengitystieoireyhtymään (SARS) ("Important health information for passengers concerning possible contact with the severe acute respiratory syndrome (SARS)". Suosituksen mukaan lentoyhtiön olisi kerättävä maahantulokortit ja pidettävä ne terveysviranomaisten saatavilla 14 päivää laskeutumisen jälkeen.

Lisätietoja näissä tilanteissa toteutettavista toimista on saatavilla Internetin Europa-palvelimella osoitteessa (http://europa.eu.int/comm/health/ph_threats/com/sars/keydo_sars_en.htm).

Komissio keskustelee parhaillaan jäsenvaltioiden, lentoliikennealan kansainvälisten organisaatioiden ja lentokenttäviranomaisten kanssa näiden suositusten täytäntöönpanosta.

Maailman terveysjärjestön (WHO) raporttien mukaan riski SARSin leviämisestä lentokoneessa on erittäin pieni. Tähän mennessä neljällä lennolla ilmenneet oireilevat todennäköiset SARS-tapaukset on yhdistetty lennolla mahdollisesti tapahtuneeseen tartuntaan. Kaksi näistä lennoista lennettiin ennen WHO:n 15. maaliskuuta 2003 antamaa hätätilan matkustussuositusta. Lentomatkustajista ei ole kirjattu uusia SARS-tapauksia sen jälkeen, kun lennolle lähtevien matkustajien tarkastukset aloitettiin 23. maaliskuuta 2003.

(2004/C 88 E/0380) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-1806/03**

esittäjä(t): Konstantinos Hatzidakis (PPE-DE) komissiolle

(23. toukokuuta 2003)

Aihe: Jäsenvaltioille yhteisön toisesta tukikehyksestä suoritettavat maksut

Koska maksatukset yhteisön toisesta tukikehyksestä on aloitettu, voiko komissio ilmoittaa

— kuinka suurta määrää jokainen jäsenvaltio lopulta haki?

— kuinka suurta määrää kukin jäsenvaltio jätti hakematta?

— kuinka suuren osan jäsenvaltiot jättivät käyttämättä kaikista sidotuista määrärahoista jokaista jäsenvaltioita kohden prosentteina?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(23. kesäkuuta 2003)

Komissio pyytää arvoisaa parlamentin jäsentä tutustumaan vastaukseen [1], jonka se antoi Emmanouil Mastorakisin Euroopan parlamentin täysistunnon kyselytynnilla tekemään suulliseen kysymykseen H-0301/03.

[1] Kirjallinen vastaus, 3. kesäkuuta 2003.

(2004/C 88 E/0381) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1821/03**

esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle

(2. kesäkuuta 2003)

Aihe: Makkaran valmistukseen käytetty liha

Tekevätkö makkaroiden ainesosien tuotemerkinnät komission mielestä kuluttajalle selväksi, mitä hän syö etenkin mitä tulee makkaran rasvapitoisuuteen? Mitä toimenpiteitä on toteutettu nyt, kun elintarviketeollisuus on kehittänyt uusia tuotteita varmistaakseen, että rasvat pysyvät kiinteinä kuumennettaessa? Kuluttajille on tehtävä selväksi, että halpojen makkaroiden rasvapitoisuus on noussut.

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(10. heinäkuuta 2003)

Sellaisenaan myytävien makkaroiden tuotemerkintöihin sovelletaan 20. maaliskuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2000/13/EY [1], sellaisena kuin se on muutettuna erityisesti 26. marraskuuta 2001 annetulla komission direktiivillä 2001/101/EY [2] ja 6. marraskuuta 2002 annetulla komission direktiivillä 2002/86/EY [3], vahvistettuja sääntöjä.

Direktiivin 2000/13/EY 7 artiklan 2 kohdassa säädetään elintarvikkeen tuotannossa käytettävien sitä luonnehtivien ainesosien määrän ilmoittamisesta. Niinpä makkaran sisältämän lihamäärän ilmoittaminen on pakollista.

Vaikka lihan tai valmiin tuotteen sisältämän rasvan määrän ilmoittaminen ei olekaan pakollista, lihaksi kutsuttavan ainesosan rasvapitoisuudelle on säädetty enimmäismäärä, joka on esimerkiksi porsaanlihalle 30 prosenttia ja naudanlihalle 25 prosenttia (direktiivin 2001/101/EY liite).

Jos nämä rasvan enimmäismäärät ylittyvät, lihapitoisuutta on tarkistettava vastaavasti alaspäin ja ainesosaluettelossa on mainittava rasvan esiintyminen.

Direktiivin 2002/86/EY mukaan asianomaisten tuotteiden pakkausmerkintöjen on oltava edellä mainittujen sääntöjen mukaisia 1. heinäkuuta 2003 alkaen.

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/13/EY, annettu 20 päivänä maaliskuuta 2000, myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä. EYVL L 109, 6.5.2000.
(2) Komission direktiivi 2001/101/EY, annettu 26 päivänä marraskuuta 2001, direktiivin 2000/13/EY muuttamisesta. EYVL L 310, 28.11.2001.
(3) Komission direktiivi 2002/86/EY, annettu 6 päivänä marraskuuta 2002, direktiivin 2001/101/EY muuttamisesta sen päivämäärän osalta, josta alkaen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/13/EY vastaisten tuotteiden kauppa on kiellettyä. EYVL L 305, 7.11.2002.

(2004/C 88 E/0382) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-1931/03**

esittäjä(t): Horst Schnellhardt (PPE-DE) komissiolle

(5. kesäkuuta 2003)

Aihe: Yhteisön elintarvikenormien täytäntöönpano uusissa jäsenvaltioissa

Lehtitietojen mukaan tulevien uusien jäsenvaltioiden yrityksillä on vakavia ongelmia yhteisön elintarvikenormien täytäntöönpanossa.

Kysyn komissiolta:

1. Miten kriittisesti tähän tietoon on syytä suhtautua?

2. Kuinka monta puolalaista ja unkarilaista yritystä on anonut siirtymäaikoja? Kuinka suuri on niiden prosentuaalinen osuus kaikista yrityksistä?

3. Mihin toimiin komissio on ryhtynyt sen varmistamiseksi, että hygieniasäännöksiä puutteellisesti noudattavat elintarvikealan yritykset eivät jatka toimintaansa 1. toukokuuta 2004 jälkeen?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(30. kesäkuuta 2003)

Komissio seuraa tarkasti EU:hun liittymässä olevien maiden elintarvikkeiden turvallisuustilannetta. EU:hun liittyessään kaikkien uusien jäsenvaltioiden on sovellettava korkeatasoisia eurooppalaisia normeja, jotka määritellään yhteisön lainsäädännössä.

Ehdokasmaat ovat pääsääntöisesti jo edistyneet huomattavasti elintarvikkeiden turvallisuuden alalla. EU:hun liittyminen epäilemättä parantaa huomattavasti näiden maiden elintarvikkeiden turvallisuuden tasoa.

Komissio seuraa tiiviisti kehitystä liittymässä olevissa maissa elintarvike- ja eläinlääkintätoimiston toteuttamien säännöllisten tarkastuskäyntien, vertaisarviointien sekä muiden tarkastuskäyntien ja vierailujen avulla. Edellä mainittuja keinoja täydennetään useilla muilla seurantavälineillä kuten seuranta- ja vastaavuustaulukoilla. Mahdollisesti havaituista ongelmista on ilmoitettu asianomaisille maille. Jos puutteita ilmenee elintarvikkeiden turvallisuuden alalla maan liityttyä EU:hun, EU:n kuluttajien suojelemiseksi toteutetaan asianmukaisia toimenpiteitä, jotka voivat olla suojatoimenpiteitä.

Kun kyse on Puolan ja Unkarin maataloustuotteita jalostavista elintarvikelaitoksista, tietty määrä siirtymäaikoja myönnettiin, kun jäsenyysneuvotteluja saatettiin päätökseen joulukuussa 2002. Puolan osalta siirtymäaikoja myönnettiin 370 lihanjalostuslaitokselle (kylmävarastot ja kalanjalostuslaitokset mukaan luettuina). Niiden osuuden oletetaan olevan 13 prosenttia Puolan lihanjalostuslaitoksista maan

liittyessä EU:hun. Siirtymäaikoja myönnettiin myös 169 puolalaiselle meijerille, joiden osuuden oletetaan olevan 51 prosenttia Puolan meijereistä EU:hun liityttäessä. Puola voi soveltaa näitä siirtymäaikoja 31. joulukuuta 2007 saakka. Unkarissa siirtymäaikoja myönnettiin 44:lle lihanjalostuslaitokselle, joiden tuotantokapasiteetti on huomattava. Niiden osuus on 7 prosenttia Unkarin lihanjalostuslaitoksista. Unkari voi soveltaa siirtymäaikoja 31. joulukuuta 2006 saakka.

Siirtymäkauden aikana kaikissa kyseisten tuotantolaitosten tuottamissa tuotteissa on oltava erityismerkinnät ja niitä voidaan pitää kaupan vain asianomaisen maan kotimarkkinoilla eli niitä ei saa viedä EU:n sisämarkkinoille.

Komission seurannan perusteella sellaiset maataloustuotteita jalostavat elintarvikelaitokset on suljettava, joille ei ole myönnetty siirtymäaikaa ja jotka eivät täytä EU:n elintarvikkeiden turvallisuusnormeja. Jäsenyyttä edeltävässä vaiheessa komissio avustaa maataloustuotteita jalostavien elintarvikelaitosten valmiuksien parantamisessa antamalla asiantuntija-apua teknisen avun tiedonvaihtotoimiston (TAIEX) välityksellä sekä vertaisarviointien, koulutuksen ja kummitoimintaohjelman (twinning) avulla. Lisäksi se tarjoaa huomattavaa taloudellista tukea Phare- ja Sapard-ohjelmista.

(2004/C 88 E/0383) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-1933/03**

esittäjä(t): Dana Scallon (PPE-DE) komissiolle

(5. kesäkuuta 2003)

Aihe: Sosiaalinen kehitys

Komission ehdotuksessa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi avusta lisääntymis- ja seksuaaliterveyteen ja lisääntymistä ja seksuaalisuutta koskeviin oikeuksiin liittyville politiikoille ja toimille kehitysmaissa [1] käsitellään kehitysmaiden terveydenhuollon rahoitusta. Lainsäädäntömenettelyn kuluessa tuli selväksi, että komissio aikoo käyttää kyseiselle ohjelmalle talousarvioissa varattuja määrärahoja muun muassa vapaaehtoisten aborttien rahoittamiseen.

Yhteisön toimivalta kehitysyhteistyön alalla perustuu EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan 1 kohtaan, jossa viitataan käsitteeseen ”sosiaalinen kehitys”, joka voidaan tulkita eri tavoin. Perustamissopimuksen 136–145 artiklassa käsite ”kehitys” määritellään sosiaalipolitiikan osalta kun on kyse sisäisistä politiikoista. On kiistatonta, että yhteisöllä ei ole toimivaltaa antaa abortteja koskevia päätöksiä tai rahoittaa niitä yhteisössä. Tämän vuoksi olisi epäjohdonmukaista tulkita sama oikeudellinen käsite eri tavoin. Tuntuu siksi asianmukaiselta, perustamissopimuksen 5 artiklan ensimmäinen virke huomioon ottaen, tulkita 177 artiklan 1 kohta vastaavalla tavalla, mikä tarkoittaa, että yhteisö ei saa toteuttaa toimia, jotka ovat yhteisössä lainvastaisia.

Tulkitseeko komissio perustamissopimuksen 177 artiklan 1 kohtaan sisältyvän käsitteen ”sosiaalinen kehitys” siten, että se tarjoaa oikeudellisen perusteen toimille, joilla helpotetaan omasta pyynnöstä tapahtuvan abortin saamista?

---

[1] KOM(2002) 120 lopullinen – EYVL C 151 E, 25.6.2002, s. 260, KOM(2003) 168 lopullinen.

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(30. kesäkuuta 2003)

Hiljattain avusta lisääntymis- ja seksuaaliterveyteen ja lisääntymistä ja seksuaalisuutta koskeviin oikeuksiin liittyville politiikoille ja toimille kehitysmaissa annetulla asetuksella [1] pyritään rahoittamaan innovatiivisia toimia, joilla parannetaan kehitysmaiden miesten ja naisten lisääntymis- ja seksuaaliterveyttä. Arvoisan parlamentin jäsenen väite, että asetuksella rahoitetaan omasta pyynnöstä tehtäviä raskauden keskeytyksiä,

on harhaanjohtava. Asetuksen johdanto-osan 16 kappaleessa todetaan selvästi, että asetuksen nojalla ei anneta tukea aloitteille, joilla kannustetaan sterilointiin tai raskauden keskeytykseen, eikä ehkäisymenetelmien epäasianmukaiselle testaamiselle kehitysmaissa. Yhteistyötoimenpiteitä toteutettaessa on noudatettava tarkasti Kansainvälisen väestö- ja kehityskonferenssin (ICPD) ([2]) päätöksiä, erityisesti ICPD:n toimintaohjelman 8.25 kohtaa, jossa määrätään muun muassa siitä, että raskauden keskeytystä ei saa missään tapauksessa edistää perhesuunnittelumenetelmänä. Raskauden keskeytyksen jälkeistä neuvontaa, koulutusta ja perhesuunnittelupalveluja olisi tarjottava aktiivisesti ja ripeästi, mikä osaltaan vähentäisi toistuvia raskauden keskeytyksiä.

Kuten komissio jo toteaa vastauksessaan arvoisan parlamentin jäsenen kirjalliseen kysymykseen E-3323/02 ([3]), yhteisön toimivallasta kehitysyhteistyöpolitiikan alalla määrätään Euroopan yhteisön perustamissopimuksen XX osastossa. Niinpä kaikissa yhteisön kehitysyhteistyötoimissa on noudatettava EY:n perustamissopimuksen 177 artiklassa määriteltyjä tavoitteita.

Komissio muistuttaa, että yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-268/1994 (Portugali vastaan komissio, [1996] Kok. I-6177) antaman tuomion mukaan kehitysyhteistyösopimuksessa voi olla erityisaloja koskevia säännöksiä tai määräyksiä ilman, että jonkin toisen oikeusperustan käyttäminen tai jäsenvaltioiden osallistuminen sopimuksen tekemiseen olisi välttämätöntä, jos sopimuksen pääasiallisena kohteena on 177 artiklassa tarkoitettuihin tavoitteisiin pyrkiminen ja jos erityisaloja koskevat määräykset eivät saa aikaan velvollisuuksia, joilla on sellainen ulottuvuus, että ne tosiasiallisesti ovat kehitysyhteistyön tavoitteista erillisiä tavoitteita.

Tästä syystä yhteisöllä on täysi toimivalta kehitysmaiden väestön seksuaali- ja lisääntymisterveyden alalla. Yhteisön kehitysapu pannaan aina täytäntöön asianomaisen maan lainsäädäntöä noudattaen.

([1]) EUVL L 224, 6.9.2003.
([2]) ICPD: Kansainvälinen väestö- ja kehityskonferenssi.
([3]) EUVL C 11 E, 15.1.2004.

(2004/C 88 E/0384) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1948/03**

esittäjä(t): Roger Helmer (PPE-DE) komissiolle

(13. kesäkuuta 2003)

Aihe: Liettuan kansanäänestys

Mitä mieltä komissio on siitä, että Liettuan kansanäänestyskampanjan aikana käytettiin epäreiluja keinoja, kuten esimerkiksi, että:

— vaalilakia rikottiin kampanjoimalla jatkuvasti ”kyllä”-kampanjan puolesta myös alle 30 tuntia ennen kansanäänestystä, mikä on Liettuan vaalilain vastaista,

— hallituksen johtavat virkamiehet, julkisuuden henkilöt ja liikemiehet esiintyivät valtion radio- ja televisiokanavilla ”kyllä”-kampanjan puolesta kun kansanäänestykseen oli aikaa alle 30 tuntia ja molempien äänestyspäivien aikana ja käyttivät keskeisiä poliittisia iskulauseita, jotta äänestäjät käyttäisivät äänioikeuttaan ja äänestäisivät ”kyllä”,

— keskeisin ”kyllä”-kampanjan iskulause: ”äänestä huomispäivän nuorison puolesta” oli paljon muutakin kuin valistushenkinen,

— maan suurin vähittäiskauppaketju tarjosi ilmaisia juomia, makeisia ja pesuaineita kaikille, jotka pystyivät todistamaan käyneensä äänestämässä, mikä auttoi nostamaan äänestysprosentin yli tarvittavan 50 prosentin kynnyksen,

— 300 000 äänestäjän vyöry ilmaistavaroista ilmoittamisen jälkeen saattaa johtua suoraan ”erikoistarjouksesta”, joka toistui tunnin välein valtion radiokanavilla, koska äänestäjien määrän valtava kasvu ilmoittamisen jälkeen ei vastaa lainkaan ensimmäisen päivän äänestyskäyttäytymistä,

— hallituksen johtavat virkamiehet kokoontuivat ensimmäisen äänestyspäivän jälkeen ja päättivät lisätä kampanjointia ”kyllä”-äänten puolesta, mikä on kiellettyä Liettuan vaalilain mukaan,

— johtavien virkamiesten ja liikemiesten poikkeukselliset tempaukset, etenkin ilmaistavaroiden jakaminen elintarvikekaupoissa, vaikuttivat ratkaisevasti äänestyksen tulokseen?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(18. heinäkuuta 2003)

Arvoisan parlamentin jäsenen esittämät kysymykset kuuluvat Liettuan yksinomaiseen toimivaltaan, sillä se on demokraattinen ja suvereeni valtio. Unioniin liittymisestä järjestetystä kansanäänestyksestä tiedottaminen sekä iskulauseiden valinta kuuluvat myös täysin Liettuan vastuulle.

Kansanäänestys Liettuan liittymisestä unioniin pidettiin 10. ja 11. toukokuuta 2003. Äänestysprosentti oli 63,3 ja unioniin liittymistä kannatti 91,07 prosenttia äänestäneistä.

Kansanäänestyksen järjestäminen perustui Liettuan kansanäänestyslakiin. Tämän lain mukaan kaikki valitukset kampanjoinnin 30 tuntia ennen äänestystä sekä äänestyspäivinä kieltävän lain mahdollisista rikkomuksista tulee tehdä Liettuan keskusvaalikomitealle. Liettuan unioniin liittymisestä järjestetyn kansanäänestyksen jälkeen useat Liettuan kansalaiset tekivät kanteluita, jotka on käsitelty Liettuan keskusvaalikomiteassa. Tämän lopputuloksena oli, että kansanäänestyksen tulos katsottiin päteväksi.

(2004/C 88 E/0385) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1960/03**

esittäjä(t): Elspeth Attwooll (ELDR) komissiolle

(13. kesäkuuta 2003)

Aihe: Maantieliikenteen johtajat

Onko komissio sitä mieltä, että jäsenvaltion on soveltaakseen asianmukaisesti maanteiden tavara- ja henkilöliikenteen harjoittajien ammattiin pääsyä koskevaa neuvoston direktiiviä 96/26/EY ([1]) edellytettävä, että maanteiden liikenteenharjoittajat sananmukaisesti palkkaavat direktiivin kaikki vaatimukset täyttävän maantieliikenteen johtajan (eli tekevät työntekijän ja työnantajan välisen työsopimuksen kansallisen lainsäädännön mukaisesti) eivätkä tee erillistä sopimusta tämän palveluista (kuten sopimus palveluntarjoajan kanssa maantieliikenteen johtamispalveluista)?

([1]) EYVL L 124, 23.5.1996, s. 1.

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(16. heinäkuuta 2003)

Maanteiden kansallisen ja kansainvälisen tavara- ja henkilöliikenteen harjoittajien ammattiin pääsystä sekä tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroisesta tunnustamisesta sekä toimenpiteistä näiden liikenteenharjoittajien sijoittautumisvapauden tehokkaan käyttämisen edistämiseksi 29. huhtikuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/26/EY 3 artiklan 1 kohdassa säädetään, että jos liikenteenharjoittaja on luonnollinen henkilö, joka ei täytä säädettyä

ammatillisen pätevyyden vaatimusta, hänen on nimettävä liikenteen johtaja, joka täyttää direktiivin vaatimukset hyvästä maineesta ja ammattitaidosta ja joka johtaa yrityksen kuljetustoimintaa jatkuvasti ja tosiasiallisesti. Jos liikenteenharjoittaja ei ole luonnollinen henkilö, yrityksen kuljetustoiminnasta jatkuvasti ja tosiasiallisesti vastaavan liikenteenjohtajan on kuitenkin täytettävä hyvää mainetta ja ammatillista pätevyyttä koskevat edellytykset.

Komissio huomauttaa, että liikenteen johtajan on joka tapauksessa johdettava yrityksen kuljetustoimintaa jatkuvasti ja tosiasiallisesti. Direktiivin noudattaminen on arvioitava tämän kriteerin perusteella. Direktiivissä ei kuitenkaan oteta kantaa siihen, onko vaatimus täytettävä suoraan palkkaamalla liikenteen johtaja vai erinäisillä sopimusjärjestelyillä. Siten kumpaakaan vaihtoehtoa ei tule pitää automaattisesti poissuljettuna.

(2004/C 88 E/0386) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2011/03**

esittäjä(t): Ioannis Marínos (PPE-DE) komissiolle

(17. kesäkuuta 2003)

Aihe: Yhteisön säännöstön täytäntöönpano Kyproksessa

Tunnetusti tuhannet syntyperäiset kyproksenturkkilaiset ovat lähteneet vuodesta 1974 miehitettyinä olleilta Pohjois-Kyproksen alueilta ja heitä on nykyään tuskin 50 prosenttia siitä määrästä, joka heitä oli ennen turkkilaisten maahantunkeutumista (18 prosenttia koko väestöstä vuonna 1972 tehdyn virallisen väestönlaskennan mukaan), kuten myös kyproksenturkkilainen, Denktashin hallinnon armottomasti vainoama Afrika-sanomalehti jatkuvasti valittaa.

Kyproksen presidentin Papadopoulosin Kreikan valtion televisiokanavalla (NET) 18. toukokuuta 2003 antamien lausuntojen mukaan Kyproksen tasavallan omaisuusrekisterivirasto on virallisesti kirjannut kyproksenturkkilaisten puolesta heidän kiinteän omaisuutensa osuuden, joka oli — ennen turkkilais-armeijan maahantunkeutumista — 12,9 prosenttia. Samassa haastattelussa Papadopoulos korosti myös, että turkkilaissatamien lähestymiskielto on edelleen voimassa aluksille, jotka kulkevat Kyproksen lipun alla, riippumatta siitä, kuka on niiden omistaja.

Onko yhteisön säännöstön kanssa sopusoinnussa säilyttää tämä kielto, joka koskee sellaisen maan aluksia, josta tulee EU:n jäsen toukokuun 1. päivästä 2004 alkaen? Ovatko Annanin suunnitelman määräykset, jotka koskevat omistusasteen rajoittamista ja kyproksenturkkilaisen ”osavaltion” hallintoon — suunnitelman mukaan — kuuluville alueille palaavien kreikkalaisten pakolaisten kiintiötä, yhteisön säännöstön kanssa sopusoinnussa? Miten komissio kommentoi Denktashin pääargumentin romahtamista, jonka mukaan ”Kyproksen kreikkalaisten ja turkkilaisten erillään pitäminen on tarpeen, koska rinnakkaiselo johtaisi levottomuuksien alkamiseen”, kun tuhannet kreikkalaiset ja turkkilaiset ovat ylittäneet ”vihreän linjan” ilman että heidän välillään olisi sattunut mitään maininnan arvoista välikohtausta? Onko yhteisön säännöstön kanssa sopusoinnussa se, että 9 prosenttia Kyproksen syntyperäisestä väestöstä (jonka omistuksessa on 12,9 prosenttia maan pinta-alasta) hallinnoi 29,5:tä prosenttia maan kokonaispinta-alasta, kuten Annanin suunnitelmassa ehdotetaan?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(28. heinäkuuta 2003)

Kuten Eurooppa-neuvosto totesi Luxemburgissa 1997, ratkaisu Kyproksen ongelmaan tulee löytää YK:n johdolla käytävien neuvottelujen avulla. Ainoastaan YK:lla on välittäjän valtuudet tässä asiassa. YK:n pääsihteeri Kofi Annan esitteli 1. huhtikuuta 2003 välitystehtäväänsä Kyproksella koskevan kertomuksen, jossa hän käsittelee vuonna 1999 alkaneen toimikautensa aikana havaittuja ongelmia.

Kyproksen lipun alla kulkevien alusten lähestymiskielto turkkilaissatamiin ei ole yhteisön säännöstön mukainen. Vaikka Turkilla ehdokasmaana ja assosiaatiosopimuksen mukaan ei olekaan mitään velvoitteita noudattaa säännöstöä tässä asiassa, on sitä useaan otteeseen suositeltu nopeuttamaan säännöstön käyttöönottoa ja täytäntöönpanoa. Lähestymiskielto on lisäksi kansainvälisten sääntöjen vastainen mukaan

luettuina Maailman kauppajärjestön (WTO) ja Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) säännöt. Periaatteessa meriliikenteen rajoittaminen on unionin yleisten poliittisten tavoitteiden vastaista, sillä meriliikennepalvelualaa ollaan entisestään vapauttamassa. Komissio pitää tätä asiaa jatkuvasti esillä kahdenvälisissä yhteyksissään Turkkiin.

Mitä tulee Annanin suunnitelmassa oleviin säännöstöön liittyviin kysymyksiin, komissio haluaa muistuttaa, että Eurooppa-neuvosto on toistuvasti todennut, että unioni mukautuu Kyproksen ongelman ratkaisun ehtoihin, jos ne ovat unionin perustamisperiaatteiden mukaiset. Komissio ei voi arvioida ennakolta asianosaisten välisten neuvottelujen tulosta.

(2004/C 88 E/0387) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2029/03**

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(18. kesäkuuta 2003)

Aihe: EU:n nykyisten ja tulevien jäsenvaltioiden välisillä matkoilla pääsyn Serbiaan avaavien kauttakulkuviisumien hinnankorotus

1. Onko komissio tietoinen siitä, että vuoteen 2002 saakka silloisen Jugoslavian (Serbia ja Montenegro) rajoilla myönnettiin muista Euroopan maista saapuville henkilöille kauttakulkuviisumi 6−10 euron maksua vastaan ja että kyseinen kortti (Turisticka Propusnica) oli maasta poistuttaessa jälleen luovutettava poliisille ilman kuittia?

2. Onko komissio tietoinen myös siitä, että järjestely muuttui vuonna 2003 siten, että kauttakulkevien matkustajien on ensin maksettava pankkiin (esimerkiksi Šidin rautatieasemalla Kroatian vastaisella rajalla Vojvodina-pankkiin) 33 euron suuruinen maksu, jonka jälkeen heidän on vietävä saamansa maksutodiste rajapoliisin toimistoon, jossa heille nykyään annetaan kuitti ja jossa heidän passinsa leimataan ja siihen liitetään viisumi?

3. Tietääkö komissio, mikä on tämän voimakkaan hinnannousun ja enemmän aikaa vievän menettelyn syy? Onko nykyisen asiaintilan takana halu periä maksu vuoden 1999 sotatoimien aiheuttamien vahinkojen korvaamiseksi, onko se osoitus suhteiden heikkenemisestä ulkomaailman kanssa vai onko kyse vastatoimesta EU:n tai sen jäsenvaltioiden uusille viisumiehdoille?

4. Kuinka kauan komissio arvioi tämän poikkeuksellisen tilanteen jatkuvan? Käyvätkö EU ja Serbian tai Serbia ja Montenegron hallitukset neuvotteluja tästä viisumijärjestelystä ja sen täytäntöönpanosta? Jos vastaus on kielteinen, miksei kysymyksestä neuvotella?

5. Katsooko komissio, että EU on Serbian kautta kulkevan henkilöliikenteen helpottamisen kiinnostunut osapuoli, kun otetaan huomioon, että EU:n nykyisten ja tulevien jäsenvaltioiden väliset tie- ja rautatieyhteydet kulkevat Serbian halki?

6. Mihin toimiin komissio voi ryhtyä rajoittaakseen kansainvälisten junien pitkiä odotusaikoja ja matkustajien tarvetta astua ulos junasta Serbian ulkorajoilla muun muassa Šidin, Subotican, Dimitrovgradin ja Preševon asemilla?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(23. heinäkuuta 2003)

Komissio on erittäin tyytyväinen voidessaan vastata arvoisalle parlamentin jäsenelle, että Serbia ja Montenegron ministerineuvosto päätti hiljattain myöntää Euroopan unionin kansalaisille, entisen Jugoslavian sosialistisen liittotasavallan muiden tasavaltojen kansalaisille ja Schengen-sopimuksen luettelossa mainittavien maiden kansalaisille viisumittoman pääsyn Serbia ja Montenegroon.

Eurooppa-neuvosto pani merkille Thessalonikissa kesäkuussa 2003, että "Länsi-Balkanin kansat ja hallitukset pitävät viisumijärjestelmän vapauttamisen mahdollisuutta tärkeänä". Komissio käy vakautus- ja assosiaatiosopimuksen mukaisesti keskusteluja kunkin maan kanssa siitä, millaisia uudistuksia tällainen tilanne edellyttäisi esim. oikeusvaltioperiaatteen lujittamisen, järjestäytyneen rikollisuuden, korruption ja laittoman maahanmuuton vastaisen taistelun sekä rajavalvonnan ja asiakirjaturvallisuuden hallintoresurssien lisäämisen osalta.

Komissio pyrkii ennen kaikkea Serbia ja Montenegrossa auttamaan maan viranomaisia tullipalvelujen ja rajavartioston nykyaikaistamisessa sekä yhtenäisen rajavalvonnan kehittämisessä. Vuosien 2002–2004 yhteisön jälleenrakennus-, kehitys- ja vakautusavusta (Cards) käytetään yli 50 miljoonaa euroa näiden palveluiden ja menettelyjen uudistamiseen eurooppalaisten standardien mukaisiksi. Avun myötä henkilöiden ja tavaroiden kulku Serbia ja Montenegron kautta helpottuu, ja samalla suojataan sekä Serbia ja Montenegron että muiden Kaakkois-Euroopan maiden ja unionin kansalaisten turvallisuutta.

(2004/C 88 E/0388) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2077/03**

esittäjä(t): Paulo Casaca (PSE) komissiolle

(24. kesäkuuta 2003)

Aihe: Yhteisön tuki kidutuksen uhreille

Olen saanut kuulla useilta kidutuksen uhreja tukevilta järjestöiltä, että niiden saamia uhrien tukemiseen tarkoitettuja määrärahoja on leikattu noin 45 prosentilla vuoteen 2002 verrattuna.

Näiden leikkausten vuoksi lähes 20 maassa toimivan noin 30 kuntoutuskeskuksen on ehkä lopetettava toimintansa tai vähennettävä avustustoimintaansa tuntuvasti.

Kyseisten järjestöjen mukaan leikkaukset johtuvat komission politiikan muutoksesta, sillä komissio on päättänyt panostaa kidutuksen ennaltaehkäisyyn kidutuksen uhrien kuntoutuksen sijaan.

Voiko komissio vahvistaa näiden tietojen paikkansapitävyyden?

Tietääkö komissio, mitä haittaa on tehty sillä, että se on muuttanut politiikkaansa?

Voiko komissio ilmoittaa, kuinka paljon varoja tarvitaan jo aloitettujen kuntoutushankkeiden jatkamiseen yhteisön varoin?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(6. elokuuta 2003)

Komissio antoi jo vastauksessaan Proinsias De Rossan kirjalliseen kysymykseen E-1858/03 [1] perusteellisen selvityksen kidutuksen uhrien kuntoutustoimien rahoituksesta vuosina 2002 ja 2003.

Kyseiseen vastaukseen voidaan lisätä, että komissio tarkastelee parhaillaan eurooppalaisen ihmisoikeus- ja demokratia-aloitteen ohjelmasuunnittelua vuodelle 2004 ja siitä eteenpäin. Heinäkuun 14 päivänä 2003 järjestettiin erityinen kansalaisjärjestöjen seminaari (johon osallistui myös useita parlamentin jäseniä), jossa tarkasteltiin tulevien rahoituskohteiden keskeisiä teemoja, myös kidutusta.

[1] Katso sivu 48.

(2004/C 88 E/0389) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2131/03**

esittäjä(t): Mihail Papayannakis (GUE/NGL) komissiolle

(26. kesäkuuta 2003)

Aihe: Malminlouhinta Bergamassa

Eurogold-yhtiön kultakaivoksen toiminnan käynnistäminen uudelleen Turkin Bergamassa Lesvosin saaren kohdalla vaarantaa alueen ekosysteemin ja asukkaiden terveyden. Asiantuntijoiden tiedoista ilmenee, että vuonna 2002 tuotettiin 6,8 tonnia kultaa ja 8,5 tonnia hopeaa, jonka louhimiseen käytettiin 25 tonnia syanidia. Tämä määrä myrkyllistä jätettä on sijoitettu vain 25 kilometrin päähän Kreikan Lesvosin saaren rannoista ja Mitilinin kaupungista, ja Ovacikin kylään on luotu myrkyllisten jätteiden ja syanidipitoisten suolojen varastointilampi. Kun otetaan huomioon, että alue on erittäin altis maanjäristyksille, myrkyllisten syanidijätteiden mahdollisella valumisella pohjavesiin ja Egeanmereen suuren maanjäristyksen seurauksena olisi tuhoisat seuraukset.

Koska Euroopan parlamentti on tuominnut asian päätöslauselmassaan (B4-0410/94 [1]), kysyn komissiolta, aikooko se pyytää Turkilta osana maan EU:hun lähentymistä tietoja edellä mainituista seikoista ja ryhtyä tarvittaviin toimiin, jotta vältetään niin Kreikan kuin Turkinkin ympäristölle aiheutuvat suuret vahingot?

[1] EYVL C 341, 5.12.1994, s. 169.

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(7. elokuuta 2003)

Komissio on tietoinen arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemista seikoista. Izmirin hallintotuomioistuin on käsitellyt malminlouhintaan Bergamassa osallistuvien yritysten toimintaa ja antanut asiaa koskevan tuomion 10. tammikuuta 2002. Kööpenhaminassa vahvistettuihin EU-jäsenyyden arviointiperusteisiin kuuluvan oikeusvaltioperiaatteen mukaisesti Turkin viranomaisten edellytetään noudattavan täysimääräisesti tuomioistuinten päätöksiä. Kysyjän mainitseman kaltaisesta kaivostoiminnasta saattaa olla väärin toteutettuna vakaviakin seurauksia ympäristölle ja ihmisten terveydelle. Turkki on osana unioniin liittymistä koskevia valmistelujaan sitoutunut ottamaan aikanaan käyttöön ja panemaan täytäntöön yhteisön säännöstön.

Komissio jatkaa tilanteen tarkkaa seurantaa asiaan sovellettavien poliittisten arviointiperusteiden ja yhteisön säännöstön käyttöönottoa koskevien perusteiden valossa.

(2004/C 88 E/0390) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2139/03**

esittäjä(t): Maurizio Turco (NI) komissiolle

(26. kesäkuuta 2003)

Aihe: Uskonnonvapauden rikkominen ja uskonnollisen toiminnan harjoittamista koskevat lailliset rajoitukset Valko-Venäjällä

Helluntailainen evankelista Mikhail Balyk on kieltäytynyt maksamasta sakkoa, joka hänelle on langetettu rekisteröimättömän uskonnollisen järjestön uskonnollisten menojen ja toiminnan harjoittamisesta, joka on rikos Valko-Venäjän lain mukaan.

Balyk korostaa, että valtion viranomaiset ovat rikkoneet useita menettelysääntöjä häntä koskevaa pöytäkirjaa laatiessaan. Häntä ei itse asiassa ollut lähestytty aikana, jolloin hänen väitetään harjoittaneen laitonta toimintaa, eikä viranomaisilla ole näyttöä siitä, että hän olisi perustanut rekisteröimättömän uskonnollisen järjestön ja johtanut sitä.

Viime marraskuussa voimaan tulleen uskonnonharjoittamista koskevan uuden, entistä rajoittavamman lain mukaan:

a) järjestö voi rekisteröityä ja toimia laillisesti vain, jos siihen kuuluu vähintään 20 jäsentä; hallinnollisen säännöstön mukaan uskonnollinen järjestö ei kuitenkaan voi aloittaa toimintaansa, jollei sitä ole rekisteröity;

b) vain suurilla kansallisilla uskonnollisilla järjestöillä — tai niillä, joihin kuuluu vähintään kymmenen kuntaa vähintään neljältä alueelta maan yhteensä kuudesta alueesta — on oikeus perustaa munkki- tai nunnaluostareita tai muita koulutuslaitoksia uskonnollisen toiminnan harjoittamista varten.

Uusien järjestöjen on rekisteröidyttävä, ja nykyisten järjestöjen puolestaan on mukautettava toimintansa uuden lain edellytyksiä vastaavaksi 16. marraskuuta 2004 mennessä voidakseen jatkaa toimintaansa.

Uuden lain 19 artiklan mukaan munkki- ja nunnaluostareiden ja muiden luostarilaitosten on koostuttava vähintään kymmenestä jäsenestä, ja koulutuslaitoksissa on oltava pätevät kaksikieliset (venäjä ja valkovenäjä) opettajat.

Tällä hetkellä vain harvat valkovenäläiset järjestöt pystyvät täyttämään laissa asetetut edellytykset uskonnollisen toiminnan jatkamiselle.

Ottaen huomioon Euroopan unionin ja Valko-Venäjän väliset erinomaiset taloudelliset ja kaupalliset yhteistyösuhteet, voisiko komissio ilmoittaa:

— onko se tietoinen esitetyistä seikoista?

— mitkä aloitteet voisivat niiden välisessä yhteistyössä olla varteenotettavia ja tehokkaita keinoja saada Valko-Venäjä kunnioittamaan uskonnonvapautta?

(2004/C 88 E/0391) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2183/03**

esittäjä(t): Maurizio Turco (NI) komissiolle

(30. kesäkuuta 2003)

Aihe: Uskonnonvapauden jatkuvat loukkaukset ja uskonnollista toimintaa koskevat oikeudelliset rajoitukset Valko-Venäjällä

Kesäkuun 1. päivän iltana joukko aseistautuneita poliiseja tunkeutui yksityisasuntoon pääkaupungissa Minskissä ja keskeytti hindujen meditaatiorituaalit.

Ryhmän johtaja Natalya Solovyova vahvistaa, että tämä tapahtui täsmälleen viikko sen jälkeen kun vastaavanlainen meditaatiokokous oli keskeytetty muualla kaupungissa.

Hindu-yhteisölle ei ole langetettu sakkorangaistuksia kokoontumisten takia, mutta yhteisöä on uhattu erilaisilla oikeudellisilla seurauksilla kuten vankeusrangaistuksilla, koska poliisi on määritellyt ryhmän lahkoksi.

Viranomaiset eivät ole missään vaiheessa ilmoittaneet oikeudellisia perusteita toimilleen.

Ryhmä on yrittänyt rekisteröityä ilman tulosta ennen kuin uskontoa koskeva tiukempi laki tuli voimaan viime vuoden marraskuussa.

Yksikään kansallisista tai paikallisista uskonnollisista asioista vastuussa oleva viranomainen, mukaan lukien Minskissä sijaitsevan etnisistä ja uskonnollisista asioista vastaavan ministeriön johtaja Alla Ryabitseva, ei ole antanut selitystä näihin kokouksiin tehdyille aseellisille ratsioille.

Edellä mainitun perusteella ja ottaen huomioon Euroopan unionin ja Valko-Venäjän välisen yhteistyön talouden ja kaupan alalla tiedustelisin komissiolta seuraavaa:

— Onko komissio tietoinen edellä esitetyistä tosiasioista?

— Mitkä toimet voisivat olla yhteistyön kannalta vakava ja tehokas keino saada Valko-Venäjä kunnioittamaan uskonnonvapautta?

Christopher Pattenin komission puolesta antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-2139/03 ja E-2183/03

(28. heinäkuuta 2003)

Aluksi on syytä muistuttaa, että syyskuussa 1997 neuvosto päätti, etteivät EY ja sen jäsenvaltiot tee väliaikaista sopimusta tai kumppanuus- ja yhteistyösopimusta (PCA) Valko-Venäjän kanssa ja että yhteisön ja jäsenvaltioiden teknisten tukiohjelmien täytäntöönpano jäädytetään humanitaarisia tai alueellisia hankkeita tai suoraan demokratisoitumiskehitystä tukevia hankkeita lukuun ottamatta.

PCA-sopimuksen ratifioimisen keskeyttäminen ja väliaikaisen sopimuksen jäädyttäminen rajoittaa voimakkaasti unionin ja Valko-Venäjän välisiä kaupallisia ja taloudellisia suhteita.

Jäsenvaltiot ja komissio ovat tietoisia Valko-Venäjällä viime marraskuussa voimaan tulleesta uskonnonharjoittamista koskevasta laista ja ovat erittäin huolestuneita joistakin lain säännöksistä ja lain soveltamistavasta. Unioni on myös ilmaissut nämä huolenaiheet Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestössä (ETYJ), jonka jäsen Valko-Venäjä on. Komissio on huolestunut niistä kahdesta tapauksesta, joihin parlamentin jäsen viittaa.

Komissio haluaa toistaa, että oikeus uskonnon-, vakauden- ja sananvapauteen on sille erittäin tärkeä. Unioni on useaan otteeseen vahvistanut, että ihmisoikeuksien ja demokratisoitumisen on oltava olennainen osa kolmansien maiden kanssa käytävää poliittista vuoropuhelua. Uskonnonvapautta, joka on yksi perustavanlaatuisista ihmisoikeuksista, sekä uskonnollisten vähemmistöjen oikeuksia käsitellään näin ollen unionin kahdenvälisissä poliittisissa vuoropuheluissa ja tarpeen mukaan virallisissa yhteydenotoissa ja julkisissa kannanotoissa sekä unionin toiminnassa Yhdistyneiden Kansakuntien (YK) ihmisoikeustoimikunnan tai YK:n yleiskokouksen kolmannen komitean kaltaisissa foorumeissa.

Komissio on edelleen sitoutunut tukemaan uskonnonvapautta ja ihmisoikeuksia Valko-Venäjällä tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden, Euroopan neuvoston, ETYJin sekä YK:n kanssa ja aikoo jatkossakin ottaa tämän kysymyksen esille Valko-Venäjän kanssa kaikissa mahdollisissa foorumeissa. Komissio ei yhteistyöpuitteiden rajoissa ole tietoinen muista aloitteista, jotka voisivat olla varteenotettavia ja tehokkaita keinoja saada Valko-Venäjä kunnioittamaan uskonnonvapautta.

(2004/C 88 E/0392) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2140/03**

esittäjä(t): Maurizio Turco (NI) komissiolle

(26. kesäkuuta 2003)

Aihe: Uskonnonvapauden rikkominen Uzbekistanissa

Toukokuussa 2003 neljä jehovantodistajaa, jotka olivat rukoilleet kadulla, joutui paikallisten viranomaisten pahoinpitelemiksi Kaganin poliisiaseman lähistöllä. Yksi heistä oli menettänyt tajuntansa ja toinen oli potilaskertomuksen mukaan saanut kallovammoja päähän kohdistuneista iskuista. Poliisi ei myönnä näiden neljän joutuneen väkivallan uhreiksi. Oikeuslaitos ei ole vielä päättänyt, olisiko sen käynnistettävä rikosoikeudellinen tai hallinnollinen menettely näitä uskovaisia vastaan.

Kahta jehovantodistajaa, Shukhrat Ashurovia ja Alisher Argeliyevia, oli kuulusteltu hallinnollisia rikkomuksia koskevan säännöstön perusteella sen jälkeen, kun poliisi oli tehnyt ratsian näistä toisen asuntoon ja takavarikoinut jehovantodistajien aineistoa (Koraani, Uusi testamentti ja Raamattu). Ashurov oli todennut, että tekstit oli tuotu Uzbekistaniin laillisesti, mutta Gazalkentin alueen terrorismin torjunnan ja kansainvälisten asioiden viraston virkailija Khusan Imanaliyev oli puolustellut toimia sillä, että vaikka näitä kahta ei pidetty terroristeina, he olivat kuitenkin löydetyn materiaalin perusteella syyllistyneet käännytystoimintaan, joka on kielletty Uzbekistanin laissa.

Helluntailainen pappi Bakhtier Tuichiev on jo muutaman vuoden ajan yrittänyt saada paikallisia viranomaisia rekisteröimään hänen Andijianissa toimivan kirkkonsa. Helmikuussa 2002 Tuichiev oli saanut luvan oman alueensa viranomaisilta, mutta keskushallinto on vaikeuttanut anomuksen rekisteröimistä palauttamalla sen toistuvasti takaisin vetoamalla syihin, jotka eivät ole kovin uskottavia. Tämän vuoden tammi- ja huhtikuussa Tuichieville ilmoitettiin häntä vastaan mahdollisesti aloitettavasta hallinnollisesta menettelystä, jos hän jatkaisi uskonnollista toimintaa ilman lupaa (jota hän oli pyytänyt mutta jota hänelle ei ollut myönnetty). Kirkko on poliisiviranomaisten jatkuvassa tiukassa valvonnassa.

Viime syyskuussa Tuichievia kävi tapaamassa BBC:n ja CNN:n toimittajiksi esittäytynyt ryhmä, joka oletettavasti kuitenkin koostui kansallisen turvallisuuspalvelun jäsenistä (entinen KGB).

Ottaen huomioon Euroopan unionin ja Uzbekistanin väliset erinomaiset taloudelliset ja kaupalliset yhteistyösuhteet, voisiko komissio ilmoittaa:

— onko se tietoinen esitetyistä seikoista?

— mitkä aloitteet voisivat niiden välisessä yhteistyössä olla varteenotettavia ja tehokkaita keinoja saada Uzbekistan kunnioittamaan uskonnonvapautta?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(30. heinäkuuta 2003)

Komissio on erittäin tietoinen Uzbekistanin uskonnollisten vähemmistöjen erittäin vaikeista olosuhteista.

EU:n ja Uzbekistanin kumppanuus- ja yhteistyösopimus tarjoaa asianmukaiset puitteet tällaisten kysymysten keskustelulle.

Oikeus uskonnon-, vakaumuksen- ja sananvapauteen on tärkeä komissiolle. Tämä on perustavanlaatuinen ihmisoikeus ja sellaisena se on vahvistettu monissa kansainvälisissä sopimuksissa ihmisoikeuksien yleismaailmallinen julistus (18 artikla), kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskeva kansainvälinen yleissopimus (18 artikla) ja Euroopan ihmisoikeussopimus (9 artikla) mukaan luettuina. Lisäksi Euroopan unionin perusoikeuskirjassa, jolla ohjataan komission ulkoisia toimia tällä alalla, tehdään selväksi, että jokaisella on oikeus ajatuksen, omantunnon ja uskonnon vapauteen (10 artikla) ja että kulttuurista, uskonnollista ja kielellistä monimuotoisuutta on kunnioitettava.

Unioni on useaan otteeseen vahvistanut, että ihmisoikeuksien ja demokratisoitumisen on oltava olennainen osa poliittista vuoropuheluamme kolmansien maiden kanssa. Uskonnonvapautta, joka on yksi perustavanlaatuisista ihmisoikeuksista, sekä uskonnollisten vähemmistöjen oikeuksia käsitellään näin ollen unionin kahdenvälisissä poliittisissa vuoropuheluissa ja tarpeen mukaan virallisissa yhteydenotoissa ja julkisissa kannanotoissa sekä Yhdistyneiden Kansakuntien (YK) ihmisoikeustoimikunnan, YK:n yleiskokouksen kolmannen komitean ja Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön (ETYJ) kaltaisissa monenvälisissä foorumeissa.

Komissio aikoo jatkossakin ottaa tämän kysymyksen esille Uzbekistanin viranomaisten kanssa mahdollisuuksien mukaan.

(2004/C 88 E/0393)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2146/03

esittäjä(t): John Bowis (PPE-DE) komissiolle

(27. kesäkuuta 2003)

Aihe: Komission vastaus neuvoston päätelmiin terveysasioista

Millaisia ehdotuksia sosiaaliasioiden pääosasto aikoo tehdä vastauksena neuvoston päätelmiin 31. maaliskuuta 2003 (mielisairauksiin liittyvän leimautumisen ja syrjinnän torjunta), 18. maaliskuuta 1999 (mielenterveyden edistäminen) ja 15. maaliskuuta 2001 (stressin ja masennuksen torjunta)?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(31. heinäkuuta 2003)

Mielenterveyttä koskevat asiat kuuluvat pääasiassa terveyden- ja kuluttajasuojan pääosaston toimialaan.

Mitä tulee syrjintään työelämässä, yhteisö voi kuitenkin EY:n perustamissopimuksen 13 artiklan mukaan toteuttaa tarvittavat toimenpiteet muun muassa vammaisuuteen perustuvan syrjinnän torjumiseksi. Tämän toimivallan perusteella neuvosto antoi 27. marraskuuta 2000 direktiivin 2000/78/EY ([1]) yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista. Direktiivissä kielletään direktiivin soveltamisalalla uskontoon tai vakaumukseen, vammaisuuteen, ikään taikka seksuaaliseen suuntautumiseen perustuva välitön ja välillinen syrjintä. Neuvoston direktiivillä kielletään sellaisten vammaisten syrjintä, jotka muutoin ovat kykeneviä, kokeneita, koulutettuja ja täyttävät muut tehtäviinsä tai tavoittelemiinsa tehtäviin liittyvät vaatimukset ja jotka voivat ilman mukautuksia tai kohtuullisin mukautuksin selviytyä keskeisistä työtehtävistään. Mielenterveysongelmista kärsivät henkilöt voisivat hyödyntää direktiivin tarjoamaa suojelua näiltä osin.

Vammaisten osalta direktiivissä todetaan, että kohtuullisista mukautuksista kieltäytyminen työpaikalla voi olla syrjintää. Mukautuksia koskevan velvoitteen tavoitteena on poistaa esteitä vammaisten osallistumiselle työelämään. Tämä merkitsee sitä, että työnantajien on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta vammaiset voivat päästä johonkin toimeen, harjoittaa sitä ja edetä urallaan tai saada koulutusta, jollei näistä toimenpiteistä aiheudu työnantajalle kohtuutonta rasitetta.

Mitä tulee köyhyyteen ja sosiaaliseen syrjäytymiseen, Eurooppa-neuvoston Nizzassa joulukuussa 2000 hyväksymät yleiset tavoitteet, erityisesti tavoite 3 ”heikoimmassa asemassa olevien tukeminen” kattavat vammaisten henkilöiden tilanteen.

Yhteisessä raportissa sosiaalisesta osallisuudesta, joka perustui jäsenvaltioiden vuonna 2001 laatimiin kansallisiin toimintasuunnitelmiin, määriteltiin useita riskitekijöitä tai esteitä, jotka rajoittavat merkittävällä tavalla ihmisten pääsyä niihin pääasiallisiin järjestelmiin, jotka helpottavat sosiaalista osallisuutta. Suurin osa jäsenvaltioista määritteli vammaiset sosiaalisen syrjäytymisen riskiryhmäksi ja esitti enemmän tai vähemmän johdonmukaisia strategioita heidän osallistamisekseen.

Mielenterveysongelmat esitetään useimmissa kansallisissa toimintasuunnitelmissa ja jäsenvaltiot myöntävät tarpeen puuttua mielenterveysongelmiin erilaisin toimintatavoin, jotka perustuvat erityisesti alueelliseen tai paikalliseen yhteistyöhön, hätäavun ja majoituspalvelujen parempaan tarjoamiseen sekä terveys- ja sosiaalipalvelujen henkilöstön erityiskoulutukseen.

([1]) EYVL L 303, 2.12.2000.

(2004/C 88 E/0394)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2161/03

esittäjä(t): Glenys Kinnock (PSE) komissiolle

(30. kesäkuuta 2003)

Aihe: Tuki jäseniksi liittyville maille ja AKT-maille

Useat jäseneksi liittyvät maat (Unkari, Puola, Slovakia ja Tšekin tasavalta) tarvitsevat kiireellisesti maatalouselintarvikejärjestelmiensä uudistamista täyttääkseen eläinten ja kasvien terveyttä sekä kansanterveyttä koskevat Euroopan unionin normit. Sulkeminen uhkaa yrityksiä, jotka eivät täytä elintarvikkeiden turvallisuusnormeja. Voiko komissio vahvistaa numeroin, että paljon kaivattu tuki annetaan näille maille niiden pyrkimyksiin täyttää EU:n normit?

Voiko komissio lisäksi antaa selkeät tiedot ja luvut siitä, missä suhteessa nämä luvut ovat voimavaroihin, joita annetaan AKT-maille, joilla on vieläkin suurempia haasteita pyrkiessään hyötymään paremmasta pääsystä EU:n markkinoille?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(5. syyskuuta 2003)

EU:n tuki hakijamaille

Komissio on hyvin tietoinen siitä, että unioniin liittyvien maiden on uudistettava maatalouselintarvikejärjestelmiään täyttääkseen eläinten ja kasvien terveyttä sekä kansanterveyttä koskevat Euroopan unionin normit. Tätä koskeva tuki kuuluu liittymistä valmistelevien välineiden, erityisesti Sapard-ohjelman, keskeisiin tavoitteisiin. Sapard-ohjelmasta myönnetään vuosittain 560 miljoonaa euroa kymmenelle edunsaajamaalle, muun muassa Unkarille, Puolalle, Slovakialle ja Tšekin tasavallalle. Keskimäärin 48 prosenttia tästä summasta ohjataan toimenpiteisiin, jotka liittyvät maatilojen investointeihin (22 prosenttia) sekä maatalous- ja kalastustuotteiden jalostukseen ja kaupan pitämiseen tehtäviin investointeihin (26 prosenttia). Yksittäisissä ohjelmissa painotetaan investointeja näiden alojen yritysten uudistamiseen unionin tavoitteita vastaaviksi.

Näitä kysymyksiä käsitellään yksityiskohtaisemmin Sapard-ohjelman vuosikertomuksessa vuodelta 2000, komission kertomuksessa neuvostolle, Euroopan parlamentille, talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle [1], erityisesti sivulla 23–25 ja liitteessä 4.

Lisäksi Phare-varoja voidaan käyttää Sapard-ohjelmaa täysin täydentävällä tavalla laadunvalvonnan sekä eläinten ja kasvien terveyden valvontarakenteiden parantamiseen, elintarvikkeiden laadun ja kuluttajansuojan edistämiseen, muun muassa rajavalvontapisteisiin. Suurinta osaa julkisen sektorin investoinneista, joilla pyritään varmistamaan yhteisön säännöstön noudattaminen, tuetaan yleensä Phare- eikä Sapard-ohjelmasta, koska jälkimmäisestä tuetaan vain pieniä paikallisen tason toimia (arvo alle kaksi miljoonaa euroa). Liitteessä 1 on taulukko, jossa luetellaan Phare-hankkeissa elintarviketurvallisuuden ja maatalouselintarvikejärjestelmien uudistamiseen käytetyt summat euroina, ja se toimitetaan suoraan arvoisalle jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle.

Yhteisön tuki Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren maille (AKT-maille)

Komission yhteistyöohjelmissa AKT-maiden kanssa otetaan huomioon ongelmat, jotka liittyvät AKT-maista Euroopan markkinoille suuntautuvan vientiteollisuuden maatalouselintarvikejärjestelmien uudistamiseen. Lisäksi niissä käsitellään myös laajemmin kaikkia AKT-maista yhteisön markkinoille suuntautuvaan vientiin liittyviä ongelmia, kuten puhtaanapitoa koskevaa lainsäädäntöä, tuottajien ja vienti- ja tuontiyritysten organisaatiota jne.

Euroopan kehitysrahaston (EKR) mahdollisuuksia rahoittaa nopeasti tukihankkeita rajoittaa kuitenkin se, että AKT:n ja EU:n välisistä yhteistyöohjelmista keskustellaan ja sovitaan edunsaajamaan tai -alueen kanssa kumppanuuspohjalta ja ne noudattavat Cotonou-kumppanuuksien ohjelmakierroksia.

Vientiin tarkoitettujen viljelykasvien kasvinsuojelun alalla komission on tehnyt tiivistä yhteistyötä kumppanimaiden ja -alueiden kanssa kolmella alalla (yksityiskohtaiset tiedot liitteessä 2, joka toimitetaan suoraan arvoisalle jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle).

Eläinten terveyden alalla komission tärkeimmät toiminta-alat ovat olleet kalataloustuotteiden puhtaus ja karjatautien torjunta (yksityiskohtaiset tiedot liitteessä 3, joka toimitetaan suoraan arvoisalle jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle).

Komissio käynnistää uuden ruoan ja rehun valvontaa koskevan asetuksen (joka on parhaillaan neuvoston ja parlamentin käsiteltävänä yhteispäätösmenettelyssä) perusteella toteutettavuustutkimuksen, jolla pyritään arvioimaan uuden asetuksen vaikutusta ja määrittelemään kustannustehokkaimmat ja kestävimmät tavat tukea AKT-maita. Lisäksi tulevissa AKT-maiden ja alueellisten strategioiden väliarvioinneissa tarjotaan mahdollisuus arvioida, onko ohjattava lisää varoja kasvien ja eläinten terveyden suojelua koskevien unionin normien täyttämiseen EKR:n käytettävissä olevien resurssien puitteissa.

(1) KOM(2001) 341 lopullinen.

(2004/C 88 E/0395) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2177/03**

esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle

(30. kesäkuuta 2003)

Aihe: Hankintasopimukset

Voiko komissio ajantasaistaa arvioitaan niiden julkisten hankintasopimusten vuosittaisista määristä — pääoman ja nykyisten menojen mukaan eriteltynä — jotka annetaan valtion ulkopuolisille yrityksille jokaisessa jäsenvaltiossa?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(4. elokuuta 2003)

Vastauksessaan parlamentin jäsenen aiempaan julkisia hankintasopimuksia koskeneeseen kirjalliseen kysymykseen E-0563/03 (1) komissio esitti arviot suoran ja epäsuoran yhteisön sisäisen tuonnin arvosta osuutena vuoden 1998 julkisten hankintojen kokonaisarvosta. Tiedot oli saatu yritystutkimuksesta.

Komissio ilmoitti myös pyrkivänsä mahdollisuuksien mukaan yhdistämään kyseisen tutkimuksen yritysten rakennetilastoja koskevaan ohjelmaan, jonka toteuttamisesta vastaa Eurostat yhdessä jäsenvaltioiden tilastokeskusten kanssa. Jäsenvaltioiden tilastokeskukset eivät ole osoittautuneet halukkaiksi yhdistämään tutkimusta ohjelmaan, eikä komissio pysty toistaiseksi ajantasaistamaan arvioita.

Tietojen perusteella unionin julkisten hankintojen markkinoilla suoran tuonnin määrä ja arvo, eli valtion ulkopuolisille yrityksille annetut hankintasopimukset, on alhainen ja pysyy aiempien tulosten tasolla. Komissiolle parhaillaan tehdyistä tutkimuksista saadaan uutta tietoa rajat ylittävästä toiminnasta, hinnoista sekä pienten ja keskisuurten yritysten osallistumisesta julkisten hankintasopimusten markkinoille. Esimerkiksi komission hiljattain toteuttamasta uudesta paneelitutkimuksesta, jossa tarkasteltiin viranomaisille tavaroita ja palveluja toimittavia tahoja sekä viranomaisia, saatiin alustavat tulokset, joiden perusteella epäsuoran tuonnin osuus kaikista julkisista hankinnoista olisi kasvanut 14 prosenttiin. Jos tulokset vahvistuvat, kasvu on huomattavaa verrattuna vuonna 1998 arvioituun 8,5 prosenttiin.

Tutkimuksen alustavat tulokset on vielä analysoitava yksityiskohtaisesti ja vahvistettava, mutta niiden perusteella vaikuttaa myös siltä, että ulkomaisessa omistuksessa olevat tytäryhtiöt, jotka ovat merkittäviä toimijoita monilla julkisten hankintojen markkinoilla, ovat menestyneet hyvin ja voittaneet tarjouskilpailuja yhtälailla kuin kotimaiset tarjoajat. Tuloksista käy lisäksi ilmi, että unionin yritykset ovat jatkuvasti aktiivisesti kiinnostuneita tekemään tarjouksia julkisista hankintasopimuksista jossain muussa jäsenvaltiossa kuin omassaan.

Komissio tiedottaa parlamentin jäsenelle mielellään tutkimuksen lopullisista tuloksista, joiden pitäisi valmistua lokakuuhun 2003 mennessä — ajoissa käytettäväksi yhteisön tuote- ja pääomamarkkinoiden toimintaa koskevassa vuosikertomuksessa.

(1) EYVL C 330 E, 21.11.2000.

(2004/C 88 E/0396) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-2199/03**

esittäjä(t): Marco Pannella (NI) komissiolle

(27. kesäkuuta 2003)

Aihe: Huhtikuussa 2003 pidetyssä näytösoikeudenkäynnissä tuomittujen 75 kuubalaisen toisinajattelijan epäinhimillinen ja halventava kohtelu kuubalaisessa vankilassa — Martha Beatriz Roque Cabellon tapaus

— Kuubassa huhtikuussa 2003 pidetyssä näytösoikeudenkäynnissä 75 toisinajattelijaa (intellektuelleja ja riippumattomia toimittajia) sai vankeustuomion.

— Human Rights Watchin mukaan kyseisten vankien ainoa rikos oli Kuubassa kiellettyjen aatteiden levittäminen.

— Vangittujen joukossa oleva ainoa nainen, 58-vuotias Martha Beatriz Roque Cabello on Manuel Sánchez Herreron nimeä kantavan Instituto Cubano de Economistas Independientes -instituutin johtaja. Hänet tunnetaan myös kirjailijana, ekonomistina ja poliittisena aktivistina.

— Martha Beatriz Roque Cabello sai 27 vuoden vankeustuomion, ja häntä pidetään Manto Negron vankilassa tiukan valvonnan alaisena ikkunattomassa 1,5 × 3 metrin kokoisessa sellissä, jossa jyrsijöitä ja torakoita, vain reikä henkilökohtaisia tarpeita varten, valot aina päällä ja hän saa juotavakseen vain saastunutta vettä.

— Martha Beatriz Roque Cabello kärsii vakavista reumavaivoista ja vatsahaavasta. Hänellä on korkea verenpaine, hänen koko vasen puolensa on halvaantunut ja hän on laihtunut yli 14 kiloa viime huhtikuun jälkeen. Hän ei ole myöskään saanut asianmukaista hoitoa eikä tarvitsemiaan lääkkeitä.

— Martha Beatriz Roque Cabello on erittäin tunnettu kuubalaisten toisinajattelijoiden keskuudessa. New York Academy of Sciences myönsi hänelle tiedemiehille tarkoitetun ihmisoikeuspalkinnon ja äskettäin useat kansainväliset järjestöt ovat nimenneet hänet omantunnonvangiksi. Hän on kuulunut 80-luvulta lähtien Partido Radical Transnacional -puolueeseen.

— Tietääkö komissio edellä mainituista seikoista? Jos tietää, niin mihin toimiin se on ryhtynyt tai aikoo ryhtyä sen varmistamiseksi, että Kuuban viranomaiset vapauttavat kyseiset 75 vankia tai että heille vähintäänkin taataan perustavien ihmisoikeuksien mukaiset vankilaolot?

— Onko komissio pyytänyt tai aikooko se pyytää, että jokin Euroopan unionin valtuuskunta tai joidenkin muiden merkittävien ja tunnustettujen kansainvälisten järjestöjen edustajat saisivat tavata kyseisiä vankeja ja erityisesti Martha Beatriz Roque Cabelloa? Jos tätä pyyntöä ei ole vielä esitetty, niin milloin se esitetään?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(23. heinäkuuta 2003)

Komissio seuraa tarkoin Kuuban ihmisoikeustilannetta ja 75 toisinajattelijan ja riippumattoman toimittajan, myös Martha Beatriz Roquen, äskettäistä vangitsemista ja tuomitsemista Kuubassa erityisesti Havannan-valtuuskuntamme välityksellä.

Euroopan unioni on reagoinut pikaisesti, päättäväisesti ja voimakkaasti hiljattain tehtyyn laajamittaiseen toisinajattelijoiden vangitsemiseen, epäoikeudenmukaisiin oikeudenkäynteihin ja heille annettuihin mielivaltaisiin tuomioihin. Komissio on tukenut täysin ja aktiivisesti tässä yhteydessä toteutettuja toimia.

Euroopan unioni on voimakkaasti tuominnut nämä pidätykset kahdessa julistuksessa, jotka julkaistiin 26. maaliskuuta ja 5. kesäkuuta 2003 ja joita seurasi kummassakin tapauksessa virallinen yhteydenotto Havannassa, jolloin unioni pyysi kaikkien poliittisten vankien välitöntä vapauttamista. Kesäkuun 5. päivänä 2003 antamassaan julistuksessa ja virallisessa yhteydenotossa unioni vetosi myös Kuuban viranomaisiin, jotta vangit eivät joutuisi kärsimään tarpeettomasti ja jotta heitä ei kohdeltaisi epäinhimillisesti.

Euroopan unioni on päättänyt Kuuban vastaisista poliittisista sanktioista, mukaan luettuina korkean tason vierailujen rajoittaminen ja unionin yhteisen kannan varhainen uudelleenarviointi.

Komissio katsoi 30. huhtikuuta 2003, että Kuuban Cotonou-sopimuksen jäsenyyttä koskevan pyynnön tarkastelua tulisi lykätä, mikä viestii, että nämä viimeaikaiset tapahtumat eivät edistä unionin ja Kuuban välistä yhteistyötä. Kuuban viranomaiset päättivät 16. toukokuuta 2003 peruuttaa hakemuksensa Cotonou-sopimukseen liittymisestä.

Näiden toimien välityksellä Kuuban viranomaiset ovat saaneet tietää, etteivät poliittisin perustein tehdyt pidätykset ole hyväksyttäviä ja että unioni kehottaa vapauttamaan kaikki vangit, jotka on pidätetty mielipiteidensä tai poliittisen toiminnan perusteella. Tässä yhteydessä aiomme varmasti ottaa Martha Beatriz Roquen tapauksen esille Kuuban viranomaisten kanssa ja seurata tätä tapausta tarkasti ja kohdistamme edelleen poliittista painostusta Kuuban viranomaisiin.

(2004/C 88 E/0397) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2217/03**

esittäjä(t): Maurizio Turco (NI) komissiolle

(2. heinäkuuta 2003)

Aihe: Uskonnonvapauden loukkaaminen Sloveniassa

Otettakoon huomioon seuraavat seikat:

— Sloveniassa on toiminut vuodesta 1999 lähtien Uskonnollisten yhteisöjen toimisto (UCR).

— Natasa Sivic, joka on hinduryhmän johtaja, on odottanut ryhmänsä rekisteröintiä 21. maaliskuuta 2002 lähtien. Yhteisö on tehnyt asiakirjoihin kaikki edellä mainitun toimiston pyytämät muutokset. Ryhmä ei ole saanut enää minkäänlaista kirjallista vastausta pyyntöä koskevan päivän jälkeen.

— Natasa Sivic syyttää UCR:n johtajaa Drago Ceparia lainvastaisesta tilanteesta, jossa hinduyhteisö nyt on. Cepar on hoitanut virkaa kolme vuotta. Tänä aikana mitään uskonnollista yhteisöä ei ole rekisteröity. Eräs hallituksen virkamies on vahvistanut, että niin kauan kuin Cepar hoitaa virkaa, rekisteröintejä ei tehdä.

— On kulunut vuosi ja kolme kuukautta siitä, kun hindut lähettivät UCR:lle rekisteröintipyyntönsä, ja viisi kuukautta siitä, kun buddhalaiset lähettivät omansa, eikä tänä aikana mikään yhteisö ole saanut vastausta. Hindut ja buddhalaiset syyttävät muuttumattomasta tilanteesta UCR:n johtajaa Drago Ceparia.

— Buddhalaisapotti Gelong Shenphenin mukaan ongelma koskee kaikkia uskonnollisia ryhmiä, jotka ovat odottaneet vastausta vuodesta 1999 lähtien. Hänen mukaansa kyseisen slovenialaisen toimiston tehtävä ei ole "arvottaa" yhteisöjä vaan rekisteröidä ne. "Ihmettelen, kuinka tällaista syrjintää voi tapahtua maassa, joka liittyy ensi vuonna Euroopan unioniin", toteaa Gelong Shenphen.

— Drago Ceparin mukaan asia on kovin monimutkainen eikä valtio ei ole määritellyt kriteerejä, joiden mukaisesti "jokin ryhmä katsottaisiin uskonnolliseksi yhteisöksi". Lisäksi hän on todennut hallituksen tekevän kovasti työtä täyttääkseen tämän "juridisen tyhjiön". "Kuinka on mahdollista puhua 'juridisesta tyhjiöstä', kun 31 uskonnollista yhteisöä on jo rekisteröity?" vastaa Dharmaling-yhteisön apotti (buddhalainen).

Ottaen huomioon, että Slovenia on yksi niistä maista, jotka liittyvät Euroopan unioniin alle vuoden sisällä, voisiko komissio vastata seuraaviin kysymyksiin?

— Onko komissio tietoinen edellä kuvatuista seikoista, ja jos on, onko se tehnyt aloitteita ja minkälaisia aloitteita se on mahdollisesti tehnyt?

— Katsooko komissio Slovenian viranomaisten menettelytavan olevan yhteisön lainsäädännön vastainen?

— Mikäli tilannetta ei tarvitse korjata, millaisia Sloveniaa koskevia muodollisia aloitteita EU voisi tehdä, jotta Sloveniassa kunnioitettaisiin uskonnonvapauden periaatetta ennen maan liittymistä Euroopan unioniin?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(22. elokuuta 2003)

Komissio seuraa säännöllisesti Slovenian uskonnonvapaustilannetta, koska uskonnonvapauden kunnioittaminen on tärkeä osa Kööpenhaminassa jäsenyydelle vahvistettuja poliittisia arviointiperusteita. Tästä syystä komissio seuraa asiaan liittyvää tilannetta muun muassa pitämällä yhteyttä kansainvälisiin ihmisoikeusjärjestöihin. Komissio on myös käsitellyt asiaa määräaikaiskertomuksissaan Slovenian edistymisestä Euroopan unioniin liittymisen valmisteluissa, joista viimeisin on julkaistu lokakuussa 2002 [1].

Komissio on tietoinen viipeistä, joita jotkut uskonnolliset yhteisöt ovat kohdanneet hoitaessaan yhteisöjensä rekisteröintiä asianomaisten Slovenian viranomaisten kanssa. Myös Slovenian oikeusasiamies on ottanut asian esille. Komission saamien tietojen mukaan uskonnollisten yhteisöjen toimisto laatii parhaillaan asiaa koskevaa uutta lainsäädäntöä nykyisen lainsäädännön ajan tasalle saattamiseksi ja lainsäädännön täytäntöönpano-ongelmien ratkaisemiseksi.

Komissio jatkaa tilanteen seuraamista, uuden lainsäädännön antamisen seuraaminen mukaan luettuna.

[1] KOM(2002) 700 lopullinen.

(2004/C 88 E/0398) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2227/03**

esittäjä(t): Michael Cashman (PSE) komissiolle

(2. heinäkuuta 2003)

Aihe: Ihmisoikeudet Länsi-Saharassa

Ihmisoikeuskansalaisjärjestön "Forum for Truth and Justice" Saharan osasto hajotettiin Layounnen tuomioistuimen päätöksellä 18. kesäkuuta 2003. Komissio lienee tietoinen siitä, ettei Saharawi-kansan ihmisoikeuksia rajoitettu tuolloin ensimmäistä kertaa ja että on tärkeää suojella juuri ihmisoikeuksien puolesta taistelevia ja antaa heille mahdollisuudet toimia.

Voiko komissio kertoa, mihin toimiin Euroopan unioni aikoo ryhtyä suojellakseen ihmisoikeuksia Länsi-Saharassa?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(29. heinäkuuta 2003)

Komissio on samaa mieltä parlamentin jäsenen kanssa siitä, että ihmisoikeuksien puolesta taistelevien toimintavapauden suojaaminen kansainvälisten normien mukaisesti on erittäin tärkeää.

Komissio on tietoinen "Forum for Truth and Justice" -järjestön Saharan osaston hajottamisesta sekä jatkuvista väitteistä Länsi-Saharan kansalaisyhteiskunta-aktivistien ahdistelusta ja pelottelusta. Komissio ymmärtää, että tässä nimenomaisessa tapauksessa puolustusasianajajat ovat ilmoittaneet aikomuksestaan hakea muutosta Layounnen tuomioistuimen 18. kesäkuuta 2003 antamaan päätökseen. Komissio seuraa asiaa tarkasti.

Marokon ja Euroopan unionin välisiä suhteita säännellään assosiaatiosopimuksella, ja ihmisoikeuksia ja Länsi-Saharaa koskevia kysymyksiä käsitellään muun muassa assosiaationeuvostoissa ja -komiteoissa käytävän poliittisen vuoropuhelun tasolla (2 artikla).

Komissio antoi 22. toukokuuta 2003 tiedonannon [1], jonka tavoitteena oli lujittaa unionin ihmisoikeuksiin ja demokratiakehitykseen liittyviä toimia Välimeren alueen kumppanimaiden kanssa Euro—Välimeri-assosiaatiosopimusten vuoropuhelun ja yhteistyön puitteissa.

Tässä tiedonannossa esitetään suuntaviivat niiden välineiden parhaan mahdollisen käytön varmistamiseksi, jotka EU:lla ja sen Välimeren alueen kumppaneilla on käytettävissään niiden pyrkiessä saavuttamaan yhteisen tavoitteensa eli demokratiakehityksen edistämisen sekä yleismaailmallisten ihmisoikeuksien ja perusvapauksien turvaamisen ja edistämisen. Tiedonannossa esitetään kymmenen konkreettista suositusta EU:n ja Välimeren alueen kumppaneiden välisen vuoropuhelun ja EU:n rahoitusyhteistyön kehittämiseksi ihmisoikeuksien alalla. Useassa suosituksessa mainitaan kansalaisyhteiskunnan tärkeä tehtävä ihmisoikeuksien edistämisessä ja suojelussa ja tarve tehdä rakentavaa yhteistyötä kumppanimaiden kanssa kansalaisyhteiskunnan toimintavapauden varmistamiseksi kansainvälisten normien mukaisesti. Tiedonannon täytäntöönpanoa edistää täydentävyys kolmella tasolla eli poliittisen vuoropuhelun ja rahoitustuen välillä, MEDA-ohjelman ja eurooppalaisen ihmisoikeus- ja demokratia-aloitteeseen (EIDHR) kuuluvan tuen välillä sekä kansallisen ja alueellisen ulottuvuuden välillä.

Tiedonanto tarjoaa uuden konkreettisen tilaisuuden käydä Välimeren alueen kumppaneiden, kuten Marokon, kanssa jatkuvaa vuoropuhelua kaikista ihmisoikeuksiin ja demokratiakehitykseen liittyvistä kysymyksistä erityistapauksia koskevat kysymykset tarvittaessa mukaan luettuina.

Tämän osalta komissio haluaa vakuuttaa parlamentin jäsenelle, että ihmisoikeuksien tehokas suojelu Länsi-Saharassa on edelleen komission jatkuva ja keskeinen painopistealue.

[1] KOM(2003) 294 lopullinen.

(2004/C 88 E/0399) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2231/03**

esittäjä(t): Bill Newton Dunn (ELDR) komissiolle

(3. heinäkuuta 2003)

Aihe: Ihmisoikeuksien loukkaukset Burmassa

Komissio lienee tietoinen Burmassa edelleen tapahtuvista ihmisoikeuksien loukkauksista, erityisesti Aung San Suu Kyin pidättämisestä.

1. Onko komissio esittänyt vastalauseita Burman hallitukselle?

2. Onko komissiolla mitään muita suunnitelmia tämän kauhean tilanteen korjaamiseksi?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(31. heinäkuuta 2003)

Komissio ja jäsenvaltiot ovat toistuvasti vaatineet Daw Aung San Suu Kyin sekä pidätettyjen kansallisen demokratiapuolueen jäsenten ja kannattajien välitöntä vapauttamista. Lisäksi on vaadittu kansallisen demokratiapuolueen ympäri maata sijaitsevien toimistojen sekä kaikkien Burman/Myanmarin yliopistojen avaamista.

Unionissa päätettiin 16. kesäkuuta 2003 panna viipymättä täytäntöön voimakkaammat pakotteet, jotka kohdistuvat erityisesti sotilasjunttaan ja sen kannattajiin. Alun perin niiden piti astua voimaan 29. lokakuuta 2003 tai aiemmin kuten Burmasta/Myanmarista 28. huhtikuuta 2003 määritellyssä yhteisessä kannassa (2003/297/CFSP) [1] sovittiin.

Unionissa on lisäksi tehostettu Burman tilanteesta käytäviä keskusteluja aasialaisten neuvottelukumppanien kanssa ja rohkaistu niitä käyttämään vaikutusvaltaansa Burman hallitukseen Aung San Suu Kyin vapauttamiseksi ja tukemaan hyvän hallinnon sekä taloudellisen uudistuksen edistymistä. Kaakkois-Aasian maiden liitto kehotti ennennäkemättömästi 17. kesäkuuta 2003 Burmaa siirtymään rauhanomaisesti demokratiaan.

Komissio jatkaa yhteistyötä kaikkien EU:n neuvottelukumppanien kanssa taatakseen, että kansainvälinen painostus kohdistuu Burman hallitukseen siihen asti, kunnes se vapauttaa Daw Aung San Suu Kyin ja kaikki hänen kannattajansa, ja kunnes Burmassa otetaan vakaita askelia kohti kansallista sovintoa ja demokratiaan paluuta.

[1] EUVL L 106, 29.4.2003.

(2004/C 88 E/0400) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-2252/03**

esittäjä(t): Glenys Kinnock (PSE) komissiolle

(1. heinäkuuta 2003)

Aihe: Sitomattomat ja käyttämättä jääneet yhteisön varat Etelä-Afrikassa

Voiko komissio vahvistaa, että Etelä-Afrikkaa varten vapautettuja varoja ei voida järjestää uudelleen, joten niitä ei voida käyttää? Olisi kiireellisesti harkittava sellaisia joustavampia keinoja, joilla tarpeellisia hankkeita voitaisiin laajentaa. Näin vähennettäisiin vakavien yhteiskunnallisten ja/tai poliittisten seurausten todennäköisyyttä. Voiko komissio esittää näkemyksensä tästä asiasta?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(29. heinäkuuta 2003)

Komissio vahvistaa, että yleisestä talousarviosta myönnetyn ulkoisen avun osalta yhtenä varainhoitovuonna vapautettuja varoja ei periaatteessa voida käyttää uudestaan tai antaa uudelleen käyttöön tulevina varainhoitovuosina. Näihin vuosittaisiin talousarviotoimiin sovelletaan neuvoston ja parlamentin antaman varainhoitoasetuksen [1] sitovia oikeussääntöjä. (Ohjelmointi on pitkäaikainen suunnittelutoimi, jossa asetetaan keskeisiä painopistealueita — se ei sisällä virallista rahoitussitoumusta.) Tämä ei koske pelkästään Etelä-Afrikkaa vaan kaikkia muitakin maita, jotka saavat ulkoista apua komission yleisestä talousarviosta. Komissio on viime kuukausina käynyt tästä kysymyksestä vilkasta keskustelua Etelä-Afrikan viranomaisten kanssa.

Komissio on aina ollut erittäin joustava Etelä-Afrikan yhteistyöhankkeiden laajentamisen suhteen. Siitä lähtien, kun jälleenrakentamisen ja kehittämisen Eurooppa-ohjelma (EPRD) käynnistettiin Etelä-Afrikan kanssa, komissio on hyväksynyt yli 150 lisäystä rahoitussopimusten laajentamiseksi. Kaikki laajennukset eivät valitettavasti ole johtaneet odotettuihin tuloksiin. Komissio on kuitenkin valmis jatkamaan

keskusteluja Etelä-Afrikan viranomaisten kanssa niiden hankkeiden laajentamisesta, joissa esiintyy toteutettavuusongelmia. Vuonna 2003 noin 14 hankkeeseen on tehty laajennuksia ja muutoksia. Itse asiassa komissio yrittää ratkaista sen ongelman, että liian moni aikaisempi sitoumus ja hanke käynnistettiin täyttämättä samoja laatua ja toteutettavuutta koskevia vaatimuksia, joita komissio nykyisin vaatii — vaikka niiden tavoitteet olivat ja ovat hyviä ja perusteltuja.

Saatuaan parlamentilta ja neuvostolta arvostelua komissio on pyrkinyt löytämään paremman tasapainon talousarviositoumusten ja tosiasiallisesti käytettyjen varojen välillä. Lisäksi parlamentti ja neuvosto sopivat varainhoitoasetuksessa osana talousarvion toteuttamisen parantamiseen tarkoitettuja toimia, että moitteettoman varainhoidon periaatteen mukaisesti on määritettävä täytäntöönpanon määräaika. Näin ollen jokaista hankkeen laajentamista koskevaa yksittäistä pyyntöä on arvioitava huolellisesi, ja laajennus voidaan hyväksyä ainoastaan, jos se on asianmukaisesti perusteltua hankkeen tärkeyden tai moitteettoman varainhoidon kannalta.

([1]) Neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 1605/2002, tehty 25 päivänä kesäkuuta 2002, Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta, EYVL L 248, 16.9.2002. Katso 77 artiklan 3 kohta.

(2004/C 88 E/0401) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2256/03**

esittäjä(t): Maurizio Turco (NI) komissiolle

(8. heinäkuuta 2003)

Aihe: Helluntailaisten uskonnonvapauden rikkominen Valko-Venäjällä

— Läntisen Valko-Venäjän kaupungeissa ja kylissä on jälleen tiukennettu rajoituksia, jotka koskevat helluntailaisten kokoontumista yksityistiloissa. Muun muassa Aleksandr Tolochkolle langetettiin sakkorangaistus hallinnollisten määräysten 193 artiklan mukaan, jossa tuomitaan rekisteröimätön uskonnollinen toiminta.

— Brestin alueella Baranovichissa on sakotettu useita henkilöitä, muun muassa kahta naista, joista toinen on invalidi ja toinen eläkeläinen.

— Piispa Nikolai Kurkajev on arvostellut viime marraskuussa voimaan tullutta uutta uskontolakia. Hallitus teki lisäksi 12. kesäkuuta ortodoksisen kirkon kanssa sopimuksen, joka monien muiden uskonnollisten yhteisöjen mukaan heikentää entisestään näiden oikeuksia.

— Piispa Khomichin mukaan poliisin keskellä yötä tekemät rynnäköt ovat laittomia, koska Zheludokin kylässä ei ole vielä aloitettu kirkollista toimintaa.

— Hallintovirkamies Sergei Kasperchuk on totuuden vastaisesti todennut, että uskovaisten on kaikissa Euroopan maissa rekisteröidyttävä voidakseen kokoontua (Valko-Venäjä on ainoa Euroopan valtio, jossa rekisteröitymistä vaaditaan kansainvälisen ihmisoikeuslainsäädännön vastaisesti).

Ottaen huomioon Euroopan unionin ja Valko-Venäjän väliset erinomaiset taloudelliset ja kaupalliset yhteistyösuhteet, voisiko komissio ilmoittaa:

— onko se tietoinen esitetyistä seikoista?

— mitkä aloitteet voisivat niiden välisessä yhteistyössä olla varteenotettavia ja tehokkaita keinoja saada Valko-Venäjä kunnioittamaan uskonnonvapautta?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(8. elokuuta 2003)

Valko-Venäjää koskeneessa, syyskuussa 1997 annetussa neuvoston päätöslauselmassa todettiin, että EY ja sen jäsenvaltiot eivät tee Valko-Venäjän kanssa väliaikaista sopimusta eivätkä kumppanuus- ja yhteistyösopimusta ja että yhteisön ja jäsenvaltioiden teknisen avun ohjelmien täytäntöönpano keskeytetään lukuun ottamatta humanitaarisia, alueellisia tai suoraan demokratiakehitystä tukevia hankkeita.

Komissio on ehdottomasti huolissaan Valko-Venäjän omantunnonvapautta ja uskollisia organisaatioita koskevan lain soveltamisesta. Unioni on ilmaissut nämä huolet Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestössä (ETYJ).

Komissio haluaa toistaa jälleen kerran, miten tärkeinä se pitää uskonnon- ja ilmaisunvapautta. Unioni on toistuvasti vahvistanut, että ihmisoikeuksien ja demokratian on oltava olennainen osa kaikkea poliittista vuoropuhelua unionin ulkopuolisten maiden kanssa. Niinpä uskonnonvapautta, yhtä perusihmisoikeuksista, sekä uskonnollisten vähemmistöjen oikeuksia käsitellään EU:n kahdenvälisissä poliittisissa vuoropuheluissa ja tarvittaessa virallisissa yhteydenotoissa ja julkilausumissa sekä unionin toimissa kansainvälisillä foorumeilla kuten YK:n ihmisoikeustoimikunnassa tai YK:n yleiskokouksen kolmannessa komiteassa.

Komissio on edelleen sitoutunut uskonnonvapauden ja ihmisoikeuksien tukemiseen Valko-Venäjällä läheisessä yhteistyössä jäsenvaltioiden, Euroopan neuvoston, ETYJ:n ja YK:n kanssa ja pitää aihetta esillä Valko-Venäjän kanssa kaikilla mahdollisilla foorumeilla.

(2004/C 88 E/0402) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-2262/03**

esittäjä(t): Mario Mastella (PPE-DE) komissiolle

(1. heinäkuuta 2003)

Aihe: Venezuelan vakava poliittinen, sosiaalinen ja taloudellinen kriisi

— Venezuelan poliittinen kriisi on vienyt maan vakavaan taloudelliseen ja sosiaaliseen kriisiin. Kaksi kuukautta kestäneen yleislakon lisäksi tuonti on ollut pysähdyksissä yli 130 päivää, ja Venezuela on monien tuotteiden osalta riippuvainen tuonnista. Hallitus on käyttänyt vaihtokurssien valvontaa poliittisena aseena kaikkien lakkoon osallistuneiden rankaisemiseksi.

— Tuhannet yritykset ovat joutuneet sulkemaan ovensa, minkä vuoksi työttömyys on noussut 26 prosenttiin, minkä lisäksi harmaan talouden parissa työskentelee 56 prosenttia aktiiviväestöstä.

— Presidentin mandaatin jatkamista koskeva kansanäänestys on mahdollista järjestää 19. elokuuta 2003 lähtien perustuslain nojalla ja hallituksen ja Coordinadora Democratican tekemän sopimuksen mukaisesti ja Amerikan maiden järjestön välityksellä. Hallitus yrittää viivyttää kansanäänestystä ja viedä kaikin tavoin siltä oikeutuksen.

— Lisäksi vaalien lähestyessä Venezuelan hallitus on myöntänyt maan kansalaisuuden lukuisille kuubalaisille, kiinalaisille ja kolumbialaisille.

— Venezuelassa asuu miljoonia Euroopan unionin kansalaisia ja heidän jälkeläisiään, joista monet omistavat taloudellisten toimenpiteiden vuoksi lujille joutuneita pk-yrityksiä ja joiden turvallisuus on uhattuna väkivaltaisuuksien kiihtymisen vuoksi. Mielenosoituksissa on kuollut 50 henkeä, ja Venezuelassa tehdään päivittäin noin 25 murhaa kaoottisten olojen vallitessa ja valtion puuttumatta mitenkään tilanteeseen.

Voiko komissio ilmoittaa,

1. mihin toimiin se aikoo ryhtyä Venezuelassa asuvien Euroopan unionin kansalaisten suojelemiseksi ja sen estämiseksi, etteivät he joudu palaamaan Eurooppaan;

2. aikooko se ryhtyä toimiin perustuslain vastaisten toimien ja ihmisoikeusloukkauksien johdosta, joihin Venezuelan tämänhetkisen hallituksen väitetään syyllistyneen;

3. aikooko Euroopan unioni lähettää Venezuelaan kansainvälisiä tarkkailijoita varmistamaan, että kansanäänestys on laillinen ja heijastaa Venezuelan kansan tahtoa?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(30. heinäkuuta 2003)

Komissio seuraa tarkkaan Venezuelan poliittista tilannetta. Unioni on YK:n kehitysohjelman ja Carter Centren kanssa muodostamassaan kolmikantatyöryhmässä antanut täyden tukensa Amerikan maiden järjestön sekä Venezuelan ystävien ryhmän pyrkimyksille helpottaa kansallista vuoropuhelua. Unioni on useissa julistuksissa korostanut rauhanomaisen, demokraattisen, perustuslaillisen ja vaalien kautta tehtävän ratkaisun tarvetta. Viimeisimmässä julistuksessaan 5. kesäkuuta 2003 unioni kiitti Venezuelan hallitusta ja oppositiota 29. toukokuuta 2003 solmitusta poliittisesta sopimuksesta ja kehotti kaikkia osapuolia viipymättä etenemään sopimuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin. Unioni myös korosti olevansa valmis avustamaan sopimuksen täytäntöönpanossa. Tähän sisältyy vaalien kautta tehtävän ratkaisun tukeminen, huhtikuun 2002 tapahtumien tutkiminen sekä siviiliväestön aseistariisuminen.

Komissio on tässä tarkoituksessa sitoutunut hankkeeseen, jolla se avustaa Amerikan maiden järjestöä tämän pyrkimyksissä panna sopimus täytäntöön. Hankkeeseen on budjetoitu 600 000 euroa.

Jos neuvoa-antava kansanäänestys toteutetaan, on komissio valmis harkitsemaan vaalitarkkailijoiden lähettämistä. Lopullinen päätös vaalitarkkailijavaltuuskunnan lähettämisestä tehtäisiin Venezuelan viranomaisilta saatavan kutsun pohjalta, joka voisi mahdollistaa esikartoituksen tekemisen siitä, onko unionin tarkkailu suositeltavaa, hyödyllistä ja mahdollista toteuttaa.

Unionissa ei ole ryhdytty erityistoimiin Venezuelassa olevien EU:n kansalaisten suojelemiseksi. Heidän turvallisuudestaan ja tukemisestaan vastaa yleensä heidän oma jäsenvaltionsa.

(2004/C 88 E/0403) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-2286/03**

esittäjä(t): Ozan Ceyhun (PSE) komissiolle

(7. heinäkuuta 2003)

Aihe: (Entiseen Jugoslaviaan kuuluneen) Serbia ja Montenegron raja ja tullimääräykset

Frankfurtissa toimiva Turkin tasavallan konsuli on lähettänyt minulle faksin (entiseen Jugoslaviaan kuuluneen) Serbia- ja Montenegron rajamuodollisuuksista ja matkustusmääräyksistä. Asia koskee unionin alueella laillisesti asuvia Turkin kansalaisia sekä sukujuuriltaan turkkilaisia unionin kansalaisia. Faksin saatuani olen lisäksi lukenut turkkilaisessa Millyet-sanomalehdessä olleen artikkelin samasta aiheesta. Artikkelissa todettiin, että Serbia ja Montenegroon matkustavien ulkomaalaisten edellytetään luovuttavan tullikamarille hallussaan pitämän ulkomaisen valuutan, jonka määrä ylittää 2 000 euroa. Muussa tapauksessa Serbia ja Montenegron viranomaiset ottavat 2 000 euron ylittävän osuuden maasta poistuttaessa. Yli 190:ltä Turkin kansalaiselta on tällä tavoin saatu noin miljoona euroa heidän matkatessaan maitse Turkkiin Serbia ja Montenegron kautta. Rahojen palauttaminen vie pitkällisen byrokratian ja oikeusmenettelyjen vuoksi kahdesta viiteen vuotta. Suullisia ilmoituksia 2 000 euron ylittävistä osuuksista ei hyväksytä. Tällöin on ehdottoman välttämätöntä täyttää kaavake selvitystä annettaessa.

Onko komissiolla tietoja tästä ongelmasta? Komissiolta pyydetään apua asian ratkaisemiseksi. Lisäksi haluaisin tietää, mitä toimia komissio aikoo toteuttaa ratkaistakseen ongelman.

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(4. elokuuta 2003)

Ilmoittamisvelvoitteet ja valuutanvaihdon rajoitukset valuutan tuonnin ja viennin yhteydessä eivät ole harvinaisia maissa, jotka pyrkivät ehkäisemään rahanpesua ja/tai valvomaan pääomanvientiä.

Ulkomaanvaluuttalaki tuli voimaan Jugoslavian liittotasavallassa (nykyinen Serbia ja Montenegro) 27. huhtikuuta 2002. Voimassa on useita rajoituksia, jotka koskevat ulkomaan valuutan fyysisiä siirtoja erityisesti maastaviennin yhteydessä.

Tulliviranomaiset voivat (todistusta vastaan) ottaa raja-asemilla sekä maassa asuvilta että ulkomaalaisilta määräaikaisesti haltuunsa dinareita, ulkomaan valuuttaa, shekkejä ja arvopapereita Jugoslavian keskuspankin vahvistaman määrän ylittävältä osalta.

Nämä toimenpiteet eivät kohdistu nimenomaan jonkin tietyn maan kansalaisiin tai johonkin tiettyyn alkuperäväestöön. Tietämän mukaan toimenpiteitä on sovellettu myös muiden Euroopan unionin maiden kansalaisiin.

Komissio aikoo ilmoittaa valtioliiton kansainvälisistä taloussuhteista vastaavalle ministeri Lukovacille tästä vakavasta tilanteesta ja painottaa erityisesti valuutan haltuunoton ja luovuttamisen välisen ajanjakson väitettyä pituutta (2–5 vuotta). Lisäksi komissio ehdottaa, että ulkomaan valuutan tuonnin ja viennin ilmoittamista koskevat edellytykset on ilmaistu matkustajille mahdollisimman selvästi kaikilla rajanylityspaikoilla. Siten voidaan minimoida tapaukset, joissa on unohdettu pyytää vaadittua kirjallista ilmoitusta, joka koskee enimmäismäärän (2000 euroa) ylittävän määrän viemistä maahan.

Yhteisön tuen osalta yhteisön jälleenrakennus-, kehitys- ja vakautusavulla [1] sekä muilla vakautus- ja assosiaatioprosessiin liittyvillä yhteisön välineillä edistetään jo nyt uudistusprosessia, jolla Serbian ja Montenegron lainsäädäntöä lähennetään EU:n säännöstöön. Tähän kuuluu myös valuuttamarkkinatoimien vapauttaminen keskipitkällä aikavälillä.

[1] Neuvoston asetus (EY) N:o 2666/2000, annettu 5 päivänä joulukuuta 2000, Albanialle, Bosnia ja Hertsegovinalle, Kroatialle, Jugoslavian liittotasavallalle ja entiselle Jugoslavian tasavallalle Makedonialle annettavasta avusta ja asetuksen (EY) N:o 1628/96 kumoamisesta sekä asetusten (ETY) N:o 3906/89 ja (ETY) N:o 1360/90 sekä päätösten 97/256/EY ja 1999/311/EY muuttamisesta, EYVL L 306, 7.12.2000.

(2004/C 88 E/0404) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2296/03**

esittäjä(t): Alejo Vidal-Quadras Roca (PPE-DE) komissiolle

(11. heinäkuuta 2003)

Aihe: Suurten liikehuoneistojen käyttämää pinta-alaa koskeva itsehallintoyhteisön vero

Esitin 31. lokakuuta 2002 komissiolle kirjallisen kysymyksen (P-3185/02 [1]), joka koski yritysten sijoittautumisvapautta vakavasti rajoittavaa Katalonian itsehallintoalueen lakia 16/2000, jolla suurille liikehuoneistoille määrätään niiden käyttämää pinta-alaa koskeva vero. Komission puolesta 17. joulukuuta 2002 esittämässään vastauksessa Mario Monti vahvisti, että komissiolla ei ole mitään aikomusta sallia EY:n perustamissopimuksen 43 artiklassa tarkoitetun sijoittautumisvapauden vastaisia sääntöjä.

Tässä asiassa toimivaltainen sisämarkkinoiden pääosasto ei kuitenkaan ole vielä toteuttanut mitään toimia Espanjan viranomaisten suhteen tässä yhteisön yritysten sijoittautumisvapautta rajoittavia Katalonian lakeja 16/2000 ja 17/2000 koskevassa asiassa.

Jos komissio ei puutu tähän asiaan, syntyy sellainen ristiriita, että toisaalta sallitaan tämäntyyppiset säännökset EU:ssa ja samanaikaisesti vaaditaan niiden lakkauttamista maissa, jotka neuvottelevat liittymisestä.

1. Aikooko sisämarkkinoiden pääosasto aloittaa jonkin menettelyn Espanjan valtiota vastaan Katalonian lakeja 16/2000 ja 17/2000 koskevassa asiassa? Jos aikoo, niin milloin tämä menettely aloitetaan?

2. Aikooko sisämarkkinoiden pääosasto toteuttaa edellä mainittujen suurten liikehuoneistojen sijoittautumisvapauden käytännössä estävien toimien vastaisia yleisiä toimia? Jos aikoo, niin milloin nämä toimet toteutetaan?

3. Onko komissio tietoinen, että tässä asiassa olisi toimittava mahdollisimman nopeasti, jotta voidaan estää paitsi sijoittautumisvapautta rajoittavien toimien laajeneminen myös sellaisten jo voimassa olevien säädösten kuin Katalonian lain 16/2000 täytäntöönpano, koska sen vuoksi investoinnit siirtyvät keinotekoisesti ja peruuttamattomasti muualle?

([1]) EUVL C 192 E, 14.8.2003, s. 102.

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(5. syyskuuta 2003)

Komissio vakuuttaa ensin arvoisalle parlamentin jäsenelle, että se ei aio hyväksyä EY:n perustamissopimuksen 43 artiklassa tarkoitetun sijoittautumisvapauden vastaisia sääntöjä, olivatpa ne peräisin jäsenvaltioista tai ehdokasvaltioista.

Kuten arvoisa parlamentin jäsen on maininnut, komissio aikoo toteuttaa liikehuoneistojen sijoittautumisvapauden käytännössä estävien toimien vastaisia yleisiä toimenpiteitä. Komissio on lisäksi pyytänyt ja saanut hiljattain jäsenvaltioilta muistion niiden kansallisista säännöksistä, jotka koskevat suurten liikehuoneistojen sijoittautumista. Komissio kykenee siten jatkamaan kyseisten säännösten tutkimista, jotta niiden yhteensoveltuvuus EY:n perustamissopimuksen periaatteiden — etenkin 43 artiklan mukaisen sijoittautumisvapauden — kanssa saadaan arvioiduksi. On muistutettava siitä, että komissio kiinnittää palvelujen sisämarkkinoita koskevassa strategiassaan ([1]) erityistä huomiota kauppaketjuihin mahdollisesti vaikuttaviin kansallisiin säännöksiin ja varsinkin toimenpiteisiin, jotka koskevat liikehuoneistojen sijoittautumista.

Katalonian lakien 16/2000 ja 17/2000 osalta komissio ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että komissio on saanut maaliskuussa 2003 lakeja koskevan kantelun ja tutkii parhaillaan asiaa. Komissio on myös lähettämässä Espanjan viranomaisille kirjettä, jossa pyydetään lisätietoja erityisesti Kataloniassa toteutettujen toimenpiteiden perusteista ja vaikutuksista. Jos perustamissopimuksen rikkomisesta johtuva menettely on aloitettava tämän tutkimuksen seurauksena, se on aloitettava mahdollisimman nopeasti.

([1]) Komission kertomus neuvostolle ja Euroopan parlamentille — Palvelujen sisämarkkinatilanne, KOM(2002) 441 lopullinen, 30.7.2002.

(2004/C 88 E/0405) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2307/03**

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(14. heinäkuuta 2003)

Aihe: Timor — joukkomurhat 1999 — vastuullisten tuomitseminen — Indonesia — ihmisoikeudet

Vastauksessaan asiasta esittämääni edelliseen kysymykseen (E-0921/03 ([1])) komissaari Patten totesi, että unioni seuraa jatkuvasti Itä-Timorissa tehtyjä rikoksia käsittelevän ad hoc -tuomioistuimen toimintaa ja palannee asiaan mahdollisesti siinä yhteydessä, kun saadaan toukokuun 2003 alussa odotettavissa oleva lopullinen tuomio ja ennen valitusmenettelyn käynnistymistä.

Kysyn komissiolta seuraavaa:

— Mitä tietoja komissiolla on tällä hetkellä ad hoc -tuomioistuimen toiminnasta?

— Millaisia päätelmiä komissio on tehnyt kyseisestä toiminnasta?

— Pitääkö komissio kyseisen tuomioistuimen päätöksiä uskottavina, kun otetaan huomioon vaatimukset, jotka koskevat lain noudattamisen ensisijaisuutta ja kansainvälisten ihmisoikeuksien kunnioittamista?

— Onko EU:n ja Indonesian välillä käynnissä tai valmisteluvaiheessa ohjelmia, jotka koskevat hyvää hallintoa, oikeusjärjestelmän vahvistamista ja ihmisoikeuksien kunnioittamista?

([1]) Katso sivu 337.

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(15. syyskuuta 2003)

Komissio on Jakartassa sijaitsevan lähetystönsä kautta ja yhdessä jäsenvaltioiden Indonesiassa sijaitsevien edustustojen kanssa seurannut tiiviisti Itä-Timoria käsittelevän tuomioistuimen toimintaa.

Viimeisimmän, 5. elokuuta 2003 annetun tuomion johdosta EU antoi julistuksen, jossa se ilmaisi tyytymättömyytensä ja totesi, että prosessissa ilmenneet puutteet ovat vaarantaneet tuomioiden uskottavuuden.

Komissio aikoo rohkaista toimivaltaisia viranomaisia parantamaan vetoomusmenettelyjä kansainvälisten oikeusnormien mukaisesti sen varmistamiseksi, että tuomiot ovat suhteessa tehtyjen rikosten vakavuuteen.

Indonesian oikeusjärjestelmän heikkoudet huomioon ottaen komissiolla on 13 miljoonan euron pysyvä maksusitoumus YK:n kehitysohjelman täytäntöön panemaa, hyvää hallintoa koskevaa kumppanuusohjelmaa varten. Komissiossa on myös suunnitteilla 11 miljoonan euron ohjelma oikeuslaitoksen tukemiseksi. Ohjelmassa keskitytään tuomareiden ja syyttäjien koulutukseen. Komissio myös harkitsee Indonesian kansallisen ihmisoikeuskomitean (KOMNAS HAM) pyyntöä saada tutkimusmenetelmiä koskevaa asiantuntija-apua Indonesian konfliktialueilla.

(2004/C 88 E/0406) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-2310/03**

esittäjä(t): Baroness Sarah Ludford (ELDR) komissiolle

(8. heinäkuuta 2003)

Aihe: Japanissa vangittuina olevat Euroopan unionin kansalaiset

Koska komissiolla on oikeus osallistua Euroopan unionin konsuliviranomaisten kuukausittaisiin kokouksiin, voiko se ilmoittaa, montako Euroopan unionin kansalaista on tällä hetkellä Japanin vankiloissa, ja minkä jäsenvaltioiden kansalaisista on tarkalleen ottaen kyse?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(24. heinäkuuta 2003)

Komission Tokion lähetystö osallistuu unionin konsuliasioiden koordinointikokouksiin ainoastaan silloin, kun komissio on toimivaltainen käsiteltävinä olevissa kysymyksissä. Vankilakäynnit ja konsuliavun tarpeessa olevien jäsenvaltioiden kansalaisista huolehtiminen eivät kuulu lähetystön tehtäviin. Konsuli-

asioiden kokouksessa käydyissä keskusteluissa mainittiin kuitenkin, että viimeisten tietojen mukaan länsimaalaisia vankeja on sata pelkästään Tokiossa. Tarkkoja tietoja on vaikea saada, erityisesti silloin kun unionin kansalainen on pidätetty paikallisessa prefektuurissa ja häntä pidetään vangittuna siellä. (Eräissä tapauksissa tämä tarkoittaa myös erilaista kansalaisuuden tulkintaa, sillä esim. Yhdistyneen kuningaskunnan suurlähetystö ei hyväksy sitä, että Japanin viranomaiset pitävät Hongkongin kansalaisia Kiinan kansalaisina). Suurin osa tapauksista liittyy huumelainsäädännön rikkomiseen. Komissio ei näin ollen voi antaa yksityiskohtaisempaa jäsenvaltiokohtaista jakaumaa. Tällaisia tietoja olisi pyydettävä suoraan jäsenvaltioilta.

(2004/C 88 E/0407) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2317/03**

esittäjä(t): Armando Cossutta (GUE/NGL) komissiolle

(14. heinäkuuta 2003)

Aihe: Euroopan kansalaisten oikeus yksityisyyteen

Kesäkuun 25. päivänä pidettiin EU:n ja Yhdysvaltain huippukokous. Eräänä käsiteltävänä aiheena oli — tai ainakin olisi pitänyt olla — niin kutsuttu TIA-hanke (alunperin "Total Information Awareness", sittemmin nimi muutettiin muotoon "Terrorism Information Awareness"). Tässä hankkeessa on kyse valtavan koneiston käynnistämisestä hyvin erilaisista lähteistä — esimerkiksi olemassa olevista tietokannoista, jotka sisältävät tietoja liiketoimista, ja viestejä salakuuntelemalla — saatavien tietojen keräämiseksi ja analysoimiseksi. Italian tietosuojavaltuutetun Stefano Rodotàn mukaan hanke merkitsee valvonnassa uutta ulottuvuutta ja lisää valtion oikeuksia saada käyttöönsä mitä tahansa henkilökohtaisia tietoja, riippumatta siitä, kuka ne on kerännyt ja mikä oli keräämisen alkuperäinen tarkoitus. Euroopan parlamentti on ilmaissut selvästi, muun muassa puhemiehensä Pat Coxin kautta, että Yhdysvaltojen ei voida antaa sanella lakeja Euroopassa.

1. Mitkä ovat 25. kesäkuuta pidetyn EU:n ja Yhdysvaltojen huippukokouksen tulokset TIA-hankkeen osalta?

2. Yhtyykö komissio näkemykseen, että Yhdysvaltojen lakien vaikutukset eivät voi eikä niiden pidä ulottua Yhdysvaltojen ulkopuolelle ja että tällaiset kysymykset voidaan tarvittaessa parhaiten ratkaista kansainvälisin sopimuksin?

3. Onko komissio puolustanut periaatetta, jonka mukaan ei voida pitää hyväksyttävänä, että Yhdysvallat kerää kaikin keinoin Euroopan kansalaisten vapaassa viestinnässä välitettyjä tietoja?

4. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä suojatakseen Euroopan kansalaisten yksityisyyttä?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(16. syyskuuta 2003)

1. Komissio seuraa tiiviisti Amerikan yhdysvaltojen 11. syyskuuta 2001 jälkeen käynnistämiä eri aloitteita, joiden tavoitteena on turvallisuuden parantaminen.

Näihin aloitteisiin kuuluu parlamentin jäsenen mainitsema TIA-hanke (Terrorism Information Awareness). Vuoden 2003 alusta alkaen monilla kongressin toimilla on pyritty keskeyttämään puolustusministeriön ja uuden sisäisistä turvatoimista vastaavan ministeriön soveltamien tiedonseulontatekniikkojen käyttö, jota kongressi ei ole hyväksynyt ja johon ei sovelleta asianmukaisia kansalaisten vapauksien turvaamiskeinoja. Helmikuussa 2003 kongressi keskeytti TIA-ohjelman rahoituksen ja pyysi puolustusministeriötä raportoimaan hankkeen vaikutuksista yksityisyyden suojaan ja kansalaisten vapauteen. Lisäksi kongressi edellytti, että ohjelman soveltaminen amerikkalaisiin henkilöihin edellyttää kongressin säätämällä lailla annettavaa

erityistä lupaa. Yhdysvaltain presidentti allekirjoitti asiaa koskevan lain 20. helmikuuta 2003. Puolustusministeriön tutkimusyksikkö (DARPA) julkaisi 20. toukokuuta 2003 mainitun raportin. Kuten parlamentin jäsen mainitsee, ohjelman nimi muutettiin alkuperäisestä muodostaan "Total Information Awareness" muotoon "Terrorism Information Awareness".

2. TIA-ohjelman luonteen ja Euroopan kansalaisten oikeuksiin mahdollisesti vaikuttavien toimien vuoksi komissio seuraa tiiviisti tämän alan kehitystä ja on jo ottanut asian esille lentoyhtiöiden keräämien henkilötietojen (Passenger Name Record tai "PNR") käyttöoikeudesta Yhdysvaltojen kanssa parhaillaan käytävissä keskusteluissa. Komissio on parlamentin jäsenen kanssa samaa mieltä siitä, että Yhdysvaltojen tietojenkeruuta koskevien lakien vaikutukset eivät saisi ulottua Yhdysvaltojen ulkopuolelle. Tarkastelun kohteena olevat toimet ovat kuitenkin luonteeltaan sellaisia, että ongelmien ratkaisemiseksi tarvitaan kansainvälistä yhteistyötä.

3. Vaikka TIA-ohjelma ei sisältynytkään virallisesti 25. kesäkuuta 2003 pidetyn EU:n ja Yhdysvaltojen huippukokouksen asialistaan, tietosuoja otettiin esille laajemmassa merkityksessä edellä mainittujen PNR-keskustelujen yhteydessä.

Komissio on parlamentin jäsenen kanssa samaa mieltä siitä, että tietojenkeruuta koskevat monet Yhdysvaltojen lait voivat vaikuttaa Euroopan kansalaisten oikeuksiin. Komissio aikookin jatkaa kehityksen seurantaa ja keskustella asiasta Yhdysvaltojen kanssa, jotta löydettäisiin tyydyttävä ratkaisu, jolla varmistetaan eurooppalaisten tietosuojaperiaatteiden mahdollisimman tarkka noudattaminen ja turvataan Euroopan kansalaisten oikeus yksityisyyden suojaan.

4. Komissio ottaa huomioon parlamentin jäsenen huomautuksen, jonka mukaan tällaiset kysymykset voidaan ratkaista parhaiten kansainvälisin sopimuksin, ja ottaa sen esille sisäisissä keskusteluissaan sekä keskusteluissaan Yhdysvaltojen kanssa. Komissio pitää parlamentin kansalaisvapauksien valiokunnan ajan tasalla keskustelujen edistymisestä ja toivoo, että asiasta keskustellaan edelleen tällä foorumilla.

(2004/C 88 E/0408) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2357/03**

esittäjä(t): Maurizio Turco (NI) komissiolle

(17. heinäkuuta 2003)

Aihe: Uskonnonvapauden loukkaus Uzbekistanin islaminuskoisia kansalaisia kohtaan

Otettakoon huomioon seuraavat asiat:

— Noin 50 naista kokoontui 17. kesäkuuta 2003 Namanganiin vaatimaan mielipidevankeina olevien miestensä vapauttamista. Miehet olivat syyllisiä islaminuskoisuuteen.

— Yksi mielenosoittajista, Misor Ubaidulaeva, valitti olosuhteita, joissa hänen miestään pidetään. Miestä lyödään päivittäin ja lyöntien seurauksena hän on menettänyt kuulonsa.

— Paikallinen poliisi ei kiellä painostaneensa Misor Ubaidulaevaa allekirjoittamaan kirjallista julkilausumaa, jossa tämä sanoo luopuvansa "laittomiin kokouksiin" osallistumisesta.

Koska Euroopan unionilla on erinomaiset yhteistyösuhteet talouden ja kaupan alalla Uzbekistanin kanssa, kysyn:

— Onko komissio tietoinen edellä mainituista tapahtumista?

— Mihin toimiin se aikoo ryhtyä yhteistyösuhteiden alalla ja millä todella tehokkaalla välineellä se aikoo saada Uzbekistanin kunnioittamaan uskonnonvapautta?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(14. elokuuta 2003)

Komissio on selvillä islaminuskoisten erittäin vaikeasta tilanteesta Uzbekistanissa. Komissio on myös tietoinen Namanganissa pidetystä kokouksesta ja seuraa tilannetta tarkasti.

EU:n ja Uzbekistanin välisessä kumppanuus- ja yhteistyösopimuksessa määrätään vuoropuhelun käymisestä tällaisissa kysymyksissä.

Komissio ottaa jatkossakin esille uskonnonvapautta koskevat kysymykset Uzbekistanin viranomaisten kanssa käytävissä kahdenvälisissä neuvotteluissa.

(2004/C 88 E/0409) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2359/03**

esittäjä(t): Maurizio Turco (NI) komissiolle

(17. heinäkuuta 2003)

Aihe: Uskonnonvapauden loukkaus Kosovossa

Otettakoon huomioon seuraavat asiat:

— Naton pääsihteeri George Robertson kehotti 27. kesäkuuta 2003 Pristinassa käydessään Kosovon albaaneja olemaan suvaitsevaisempia ja valmiita rakentamaan monikansallista yhteiskuntaa.

— Samana päivänä Kosovska Vitinan ortodoksisella hautausmaalla häväistiin hautoja ja Pristinassa vallattiin S. Nicolan ortodoksinen kirkko, jonka suojelun Kosovon-joukot (KFOR) lopettivat viime vuoden lopussa.

— Tuntemattomat henkilöt ampuivat 28. maaliskuuta 2003 KFOR:n kahta espanjalaista vartiostotilasta, jotka olivat vartiossa Goriocin ortodoksisessa luostarissa Istokin lähellä.

— 31. maaliskuuta 2003 heitettiin kranaatti paikkaan, jota valvoivat eteläisessä Urosevacin kaupungissa sijaitsevaa S. Czar Uros -kirkkoa suojelevat Kreikan KFOR-joukot.

— Yhdistyneiden Kansakuntien UNMIK- ja KFOR-joukot etsivät niitä, jotka ovat vastuussa näistä viimeaikaisista tapahtumista. Kolmen viimeksi kuluneen vuoden aikana on kuitenkin tehty satoja vastaavanlaisia hyökkäyksiä ortodoksisia kirkkoja ja hautausmaita vastaan. Yhtään pidätystä ei kuitenkaan ole tehty.

— Kosovo ja Metohija ovat alueita, joilla neljä vuotta sodan päättymisen jälkeen ei ole vielä voitu saada takaisin kristittyjen pyhiä paikkoja.

Koska Euroopan unioni on sijoittanut valtavasti varoja Kosovoon, kysyn:

— Onko komissio tietoinen edellä mainituista tapahtumista?

— Millä todella tehokkailla toimilla Kosovon hallitus voitaisiin saada kunnioittamaan uskonnonvapautta?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(12. elokuuta 2003)

Serbian ortodoksikirkon uskonnollisten paikkojen suojeleminen Kosovossa on kansainvälisen yhteisön huolenaiheita. Komissio tuomitsee jyrkästi tällaisiin paikkoihin tehdyt hyökkäykset ja on tyytyväinen siitä, että Pohjois-Atlantin liiton (NATO) johtamat rauhaturvajoukot Kosovossa (KFOR) ovat sijoittaneet huomattavan paljon sotilasvoimia Kosovon kansallisperintöön kuuluvien alueiden suojeluun.

Komissio tukee Yhdistyneiden kansakuntien pyrkimyksiä perustaa Kosovoon demokraattisia toimielimiä, jotka helpottaisivat yhteisöjen välisen sovinnon saavuttamista, sillä se on ratkaisu väkivallan vähentämiseen sekä monikansallisen ja ilmapiiriltään suvaitsevan Kosovon rakentamiseen.

Komissio on kehottanut Kosovon kansainvälistä siviilihallintoa (YK:n operaatio Kosovossa — UNMIK) ja väliaikaisia itsehallinnon toimielimiä (PISG) sisällyttämään julkisen jälleenrakennuksen ja investoinnin ensisijaisiin tavoitteisiin myös vaurioituneiden kohteiden korjaamisen, joka rahoitettaisiin yhteisön tukemasta Kosovon konsolidoidusta talousarviosta. Tämä toimenpide korostaisi asian tärkeyttä ja antaisi poliittisille johtajille ja Kosovon väestölle enemmän vastuuta tämän ongelman käsittelemisessä.

Näin ollen komissio ei aio itse erikseen ryhtyä Kosovon uskonnollisten rakennusten jälleenrakentamiseen EY:n rahoituksella. Puheenjohtaja Romano Prodin aloitteesta ja koulutuksesta ja kulttuurista vastaavan komission jäsenen tuella komissio on kuitenkin mukana rahoittamassa integroitua kunnostushanke-suunnitelmaa (IRPP), johon kuuluu yhteinen toiminta arkeologisen ja rakennustaiteellisen perinnön kartoittamiseksi (mukaan sisältyy eri uskontokuntien uskonnollinen perintö), ja luettelon laatimista ensisijaisista muistomerkeistä ja paikoista, jotka ovat kiireellisen suojelun tai kunnostuksen tarpeessa Balkanin alueella. Yhteistä toimintaa kehitetään kaakkois-Euroopan kulttuuri- ja luonnonperinnön alue-ohjelmalla, jonka Euroopan neuvosto käynnisti vuosina 2003—2005 ja joka on erittäin hyödyllinen väline viranomaisten, avunantajien ja kansainvälisten järjestöjen osallisuuden kasvattamiseksi tällä alalla.

(2004/C 88 E/0410) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2360/03**

esittäjä(t): Maurizio Turco (NI) komissiolle

(17. heinäkuuta 2003)

Aihe: Uskonnonvapauden loukkaus ja uskonnonharjoittamisen oikeudelliset rajoitukset Slovakiassa

Otettakoon huomioon seuraavat asiat:

— Pienten protestanttisten kirkkojen johtajat, islaminuskoiset ja Hare Krishnaan kuuluvat valittavat vuonna 1991 annetusta uskonnollisesta laista, jonka mukaan alle 20 000 jäsenen uskonnolliset yhteisöt eivät voi saada laillista asemaa.

— Brethrenin protestanttisen kirkon johtaja, pappi Ivan Zustiaka, pyysi rekisteröintiä, mutta uskonnollisista asioista vastaava virasto kielsi sen.

— Slovakian kansalaisuuden saanut Syyrian imaami Mohamad Safwan Hasna sanoo, että rekisteröinnin ja moskeijoiden rakentamisen kieltäminen on hyvin nöyryyttävää. Yhteisöllä ei ole asianmukaista ja pysyvää paikkaa, jonne voisi kokoontua rukoilemaan, tapaamaan toisia tai selittämään islamilaista kulttuuria. Hasna oli hankkinut maapalstan kaupungin historiallisesta keskuksesta kolme vuotta sitten, mutta kaupunginjohtaja ei antanut hänelle rakennuslupaa. Slovakiassa on noin 5 000 muslimia, joista suurin osa Bratislavassa. Bratislavan yhteisö, jonka on pitänyt rekisteröityä hyväntekeväisyysjärjestönä, on jo vuosia yrittänyt rakentaa islamilaista keskusta.

— Bratislavan protestanttisen Word of Life -kirkon avustava pappi Martin Huncar sanoo, että hänen kirkkonsa ei ole edes yrittänyt rekisteröityä, koska hän tiesi sen olevan hyödytöntä. Kirkon on ollut rekisteröidyttävä sisäasiain ministeriöön järjestönä, joka harjoittaa yhteiskunnallista ja kristillistä nuorisotyötä. Virallisissa asiakirjoissa ei voida käyttää sanaa ”kirkko”. Huncar korostaa, että ilman rekisteröitymistä kirkko ei voi toimittaa lainvoimaisia vihki- tai hautajaisseremonioita eikä se voi toimia kouluissa tai vankiloissa.

— Prsovin lähellä sijaitsevan Abranovcen Hare Krishna -yhteisön johtaja Ragunatha Priya on sanonut, että heidän on ollut pakko rekisteröityä vain kansalaisjärjestönä.

— Kulttuuriministeriön uskonnollisista asioista vastaavan viraston johtaja Jan Juran vastasi kysymykseen, onko uusien uskonnollisten ryhmien rekisteröinnin kieltäminen syrjintää, että "todennäköisesti niin on, mutta tilanne on tämä. Slovakian parlamentti tai Helsinki-komitea eivät ole vielä esittäneet minkäänlaista kritiikkiä". Juran kieltäytyi sanomasta, painostaako hallitseva katolinen kirkko olemaan myöntämättä uskonnollisille ryhmille lupaa rekisteröityä.

Onko komissio tietoinen mainituista tapahtumista?

Katsooko komissio, että vuoden 1991 laki on yhteensopiva eurooppalaisten sopimusten sekä kansainvälisesti tunnustettujen uskonnonvapautta koskevien yleissopimusten ja määritelmien kanssa?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(12. elokuuta 2003)

Uskonnonvapaus on kaikille yhteinen yksilön perusoikeus, ja sellaisena se on kansallisen lainkäyttövallan yläpuolella.

Komissio seuraa säännöllisesti uskonnonvapaustilannetta Slovakiassa, koska uskonnonvapaus on merkittävä tekijä Kööpenhaminan poliittisissa liittymiskriteereissä. Slovakiassa oikeus harjoittaa vapaasti uskontoaan tai toimia uskomuksensa mukaan taataan Slovakian perustuslain 24 artiklassa. Näistä takeista säädetään yksityiskohtaisemmin uskonnonvapautta sekä kirkkojen ja uskonnollisten yhteisöjen asemaa koskevassa säädöskokoelmassa nro 308/1991, sellaisena kuin se on muutettuna. Siinä säädetään myös joistakin kirkkojen rekistöröimisedellytyksistä yhdessä kirkkojen ja uskonnollisten yhteisöjen rekisteröimistä koskevan säädöskokoelman nro 192/1992 kanssa. Rekisteröityminen on kirkon tai uskonnollisen yhteisön hyväksymisen edellytys. Parlamentin jäsenen mainitsemia yhdistyksiä ei ole tämän oikeusperustan perusteella rekisteröity kirkoksi tai uskonnolliseksi yhteisöksi. Rekisteröitymisvaatimus ei kuitenkaan rajoita Slovakian perustuslain 24 artiklassa taattuja oikeuksia ja vapauksia. Yksilön oikeus harjoittaa vapaasti uskontoaan tai toimia uskomuksensa mukaan on silti olemassa. "Rekisteröidyn kirkon" aseman vaatiminen ei myöskään ole valtion tunnustuksellisen neutraaliuden (jonka Slovakian perustuslaki myös takaa) vastaista.

Tämä on todettu myös jokin aika sitten laaditussa Euroopan neuvoston Slovakia-raportissa, jonka ministerikomitea hyväksyi 3. heinäkuuta 2003 (CM/Monitor(2003)9). Raportissa korostetaan, että uskonnonvapautta ei pidä ymmärtää mahdollisuutena käyttää yhtäläisiä nimityksiä. Rekisteröinnillä annetaan oikeus kirkko-nimitykseen osoituksena sosiaalisesti hyödyttävästä toiminnasta valtiotasolla. Raportin päätelmissä todetaan, että kirkot ja uskonnolliset yhdistykset voivat de jure ja de facto toimia vapaasti riippumatta siitä, onko ne rekisteröity vai ei.

(2004/C 88 E/0411) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2361/03**

esittäjä(t): Maurizio Turco (NI) komissiolle

(17. heinäkuuta 2003)

Aihe: Uskonnonvapauden loukkaus Valko-Venäjällä ortodoksiselle kirkolle lisää valtuuksia myöntävällä uudella sopimuksella

Otettakoon huomioon seuraavat asiat:

— Ortodoksinen kirkko ja valtio allekirjoittivat 12. kesäkuuta 2003 sopimuksen, jolla ortodokseille annetaan enemmän vaikutusvaltaa valtion elimissä ja joka mahdollistaa yhteistyöohjelmien toteuttamisen kaikkien vaikutusvaltaisten alojen kanssa.

— Tällä sopimuksella valtio tunnustaa Valko-Venäjän nimittämisen ortodoksisen kirkon ”kanoniseksi alueeksi”.

— Toistaiseksi entisistä neuvostotasavalloista vain Georgia oli tehnyt korkean tason sopimuksen paikallisen ortodoksisen kirkon kanssa. Presidentti Eduard Shevardnadze allekirjoitti ”perustuslaki-sopimuksen” patriarkka Catholicos Ilya II:n kanssa 14. lokakuuta 2002.

— Georgian kanssa tehdyn sopimuksen muiden muassa verovapautta ja kirkon omaisuuden palauttamista koskevat määräykset vastaavat laajalti Venäjällä voimassa olevia uskonnollisia lakeja. Valko-Venäjän kanssa tehdyssä uudessa sopimuksessa mennään kuitenkin pidemmälle, koska siinä otetaan valtion oikeudelliseen terminologiaan lukuisia avainaiheita, joita Moskovan patriarkaatti tuki Neuvostoliiton kaatumisen jälkeen.

Koska Euroopan unionilla on erinomaiset yhteistyösuhteet talouden ja kaupan alalla Valko-Venäjän kanssa, niin kysyn:

— Onko komissio tietoinen edellä mainituista tapahtumista?

— Mihin toimiin se aikoo ryhtyä yhteistyösuhteiden alalla ja millä todella tehokkaalla välineellä se aikoo saada Valko-Venäjän kunnioittamaan uskonnonvapautta?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(12. syyskuuta 2003)

EU:n ja Valko-Venäjän välisissä suhteissa on otettava huomioon, että unionin ja jäsenvaltioiden toimet Valko-Venäjän kanssa ovat poliittisia yhteyksiä koskevista lukuisista rajoituksista syyskuussa 1997 annetun neuvoston päätöslauselman mukaisesti tiukasti säänneltyjä. Yhteisön ja Valko-Venäjän välisiä talous- ja kauppasuhteita ei voida tässä yhteydessä luonnehtia ”erinomaisiksi”.

Komissio haluaa toistaa, että se pitää uskonnon- ja sananvapauteen liittyviä oikeuksia erittäin tärkeinä. EU on toistuvasti korostanut, että ihmisoikeuksien ja demokratiakehityksen on oltava keskeinen osa kolmansien maiden kanssa käytävää vuoropuhelua. Niinpä uskonnonvapautta, yhtä perusihmisoikeuksista, sekä uskonnollisten vähemmistöjen oikeuksia käsitellään EU:n kahdenvälisissä poliittisissa vuoropuheluissa ja tarvittaessa virallisissa yhteydenotoissa ja julkilausumissa sekä unionin toimissa kansainvälisillä foorumeilla kuten YK:n ihmisoikeustoimikunnassa tai YK:n yleiskokouksen kolmannessa komiteassa.

Komissio on edelleen sitoutunut uskonnonvapauden ja ihmisoikeuksien tukemiseen Valko-Venäjällä läheisessä yhteistyössä jäsenvaltioiden, Euroopan neuvoston, ETYJ:n ja YK:n kanssa.

(2004/C 88 E/0412) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-2370/03**

esittäjä(t): Anna Karamanou (PSE) komissiolle

(16. heinäkuuta 2003)

Aihe: Brittisotilaat syyllistyneet joukkoraiskauksiin Keniassa

Äskettäin julkistettujen syytösten mukaan 650 Itä-Kenian Isiolon kaupungissa asuvaa naista on joutunut brittisotilaiden raiskaamiksi, usein joukkoraiskausten uhreiksi. Alueella sijaitsee Ison-Britannian tukikohta, jossa järjestetään vuosittain sotaharjoituksia. Syytösten mukaan raiskauksia on tapahtunut vuodesta 1977 alkaen, ja Ison-Britannian puolustusministeriö ei ole puuttunut tilanteeseen, vaikka se on ollut siitä tietoinen. Näiden raiskausten seurauksena monet naiset ovat synnyttäneet mulattilapsia ja elävät marginalisoituneina perheidensä karkottamina. Suurin osa naisista on maansa taloudellisen tuen turvin nostanut kanteen ja vaatii vahingonkorvauksia.

Seuraavat seikat herättävät raivoa ja paheksuntaa:

— Näitä naisia käytetään seksuaalisesti hyväksi huvittelumuotona, johon syyllistyvät vieläpä eurooppalaiset kansalaiset.

— Naisten fyysistä ja henkistä koskemattomuutta ei kunnioiteta lainkaan.

— Hinta, jonka naiset ja heidän lapsensa joutuvat maksamaan tapahtumasta, johon he eivät ole syyllisiä, on syrjäytyminen ja perheidensä hyljeksintä.

Näin ollen kysyn komissiolta, aikooko se puuttua asiaan tilanteen selvittämiseksi, moraalisten ja materiaalisten korvausten myöntämiseksi kenialaisnaisille ja syyllisten rankaisemiseksi varoittavina esimerkkeinä? Mihin toimiin komissio aikoo niinikään ryhtyä, jotta tulevaisuudessa vältetään vastaavat naisiin kohdistuvat seksuaalisen hyväksikäytön ja väkivallan ilmentymät, jotka ovat heidän ihmisoikeuksiensa räikeitä loukkauksia?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(14. elokuuta 2003)

Komissiolle on toimitettu tietoja väitetyistä brittisotilaiden tekemistä naisten joukkoraiskauksista Keniassa. Komission mielestä asian käsittely ja tarvittavien toimenpiteiden toteuttaminen kuuluu kuitenkin asianomaisen valtion hallitukselle. Tässä yhteydessä komissio haluaa mainita Amnesty Internationalin raportin "Decades of Impunity: Serious allegations of Rape of Kenyan Women by UK Army Personnel", jossa todetaan, että Yhdistyneen kuningaskunnan sotapoliisiin erityistutkimusjaosto (RMP-SIB) käynnisti huhtikuussa 2003 tutkimuksen useista väitetyistä raiskaustapauksista.

(2004/C 88 E/0413) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-2371/03**

esittäjä(t): Michael Cashman (PSE) komissiolle

(16. heinäkuuta 2003)

Aihe: EU:n ja Egyptin assosiaatiosopimus

Voiko komissio taata, että EU:n ja Egyptin assosiaatiosopimuksen tultua voimaan, se valvoo edelleenkin sitä, miten Egypti noudattaa 2 artiklassa vahvistettuja ihmisoikeuksien kunnioittamista koskevia ehtoja? Miten komissio aikoo mitata sen, miten Egypti noudattaa tätä artiklaa, ja mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä varmistaakseen, että Egypti noudattaa täysin velvoitteitaan?

Onko mitään mahdollisuutta, että Egypti pystyy käyttämään "varhaisessa vaiheessa" hyväkseen joitakin sopimuksesta saatavia etuja? Mikäli näin on, voiko komissio selvittää, mitä etuja voidaan tarjota ja milloin? Katsooko komissio, että jos tällaisia etuja tarjotaan, Egyptiä vaaditaan myös ryhtymään toimiin, jotka koskevat sopimuksen muita aloja ja varsinkin 2 artiklaa?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(4. elokuuta 2003)

Komissio pitää ihmisoikeuksien noudattamista hyvin tärkeänä, ja se onkin seurannut Egyptin tilannetta tarkasti assosiaatiosopimuksen voimaantulosta riippumatta. Arvoisa parlamentin jäsen tuntenee unionin pyrkimykset ihmisoikeuksien ja demokratisoinnin alalla Egyptissä. Viimeksi ihmisoikeusasioista keskusteltiin unionin ja Egyptin välisessä ministerikokouksessa 16. ja 17. kesäkuuta 2003.

Kun assosiaatiosopimus tulee voimaan, sen 3 artiklassa määrätään virallisen poliittisen vuoropuhelun aloittamisesta mm. ihmisoikeuksista ja demokratisoinnista assosiaationeuvostoissa ja -komiteoissa. Tämä vuoropuhelu muodostaa hyvän pohjan syvemmälle keskustelulle ja yhteistyölle Egyptin kanssa näissä asioissa.

Tämän lisäksi komissio aikoo hyödyntää lisääntynyttä vuoropuhelua ja yhteistyötä panemalla täytäntöön uuden komission aloitteen. Komissio julkaisi 22. toukokuuta 2003 tiedonannon, jolla pyritään "lujittamaan Välimeren alueen kumppanimaiden kanssa toteutettavia ihmisoikeuksiin ja demokratiakehitykseen liittyviä EU:n toimia" Euro−Välimeri-assosiaatiosopimusten vuoropuhelun ja yhteistyön osana. Tiedonanto on parhaillaan neuvoston ja parlamentin tutkittavana.

Se, pystyykö Egypti "käyttämään 'varhaisessa vaiheessa' hyväkseen joitakin sopimuksesta saatavia etuja", riippuu ensinnäkin siitä, koska assosiaatiosopimus tulee voimaan ja koska kukin jäsenvaltio sitten ratifioi sen. Assosiaatiosopimuksen väliaikainen soveltaminen koskisi kauppaa ja siihen liittyviä määräyksiä ja edellyttäisi, että molemmat sopimuspuolet pääsevät yhteisymmärrykseen tällaisesta toimintatavasta. Esimerkkejä assosiaatiosopimusten väliaikaisesta soveltamisesta on jo (esim. Libanon). Tällöin edut olisivat samat kuin 25. kesäkuuta 2001 allekirjoitetun assosiaatiosopimuksen edut. Niihin kuuluisi tariffien poisto Egyptiin tuotavilta teollisuustuotteilta sekä maatalous- ja kalataloustuotteita sekä jalostettuja maatalous-tuotteita koskevat järjestelyt. Egyptistä peräisin olevia teollisuustuotteita voi jo vuonna 1977 allekirjoitetun yhteistyösopimuksen perusteella tuoda yhteisöön vapaasti.

Sopimuksen tavoitteiden toteuttamiseksi ja erityisesti uuden naapuruuspolitiikan osana komissio varmistaa, että edistystä tapahtuu kaikilla sopimusaloilla 3 artikla mukaan lukien.

(2004/C 88 E/0414) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-2372/03**

esittäjä(t): Eija-Riitta Korhola (PPE-DE) komissiolle

(16. heinäkuuta 2003)

Aihe: Vangittujen EU-kansalaisten siirto kotimaiden vankiloihin

Suomen ulkoasiainhallinnon tietojen mukaan yksin Venezuelassa on 500 EU-maan kansalaista kärsimässä pitkää vankeustuomiota usein varsin epäinhimillisissä oloissa; eräässä esimerkkitapauksessa vankila ei järjestä lainkaan peruspalveluita, vaan vangit joutuvat maksamaan itse 300 euroa kuukaudessa välttämättömistä hankinnoista kuten päivittäisestä ruoasta. Kuljetukset ovat pitkiä ja epäinhimillisiä.

Vaikka Venezuela on liittynyt kansainväliseen sopimukseen rangaistusten kärsimisestä kotimaassa (ratifiointi on tapahtunut huhtikuussa), ei käytännössä näytä olevan mahdollista saada aikaan sopimuksia vangin siirtämisestä kotimaahan. Jopa yksittäiset EU-jäsenvaltiot näyttävät olevan voimattomia. Yksi syy siirtojen epäonnistumiseen lienee suuri korruptio kyseisen maan hallinnossa.

Onko komissio valmis järjestämään nopeasti kertaluontoisen neuvottelun kaikkien Venezuelassa vangittuna olevien EU-kansalaisten siirtämiseksi kärsimään loppurangaistustaan kotimaidensa vankiloihin? Onko tähän tarkoitukseen mahdollista koota korkean tason delegaatio, joka matkustaisi lähikuukausina Venezuelaan hoitamaan asiaa korkeimmalla mahdollisella tasolla?

Onko komissio tietoinen muiden kolmansien maiden tilanteesta ja tulisiko EU:n kehittää järjestelmä, jolla nopeammin voitaisiin siirtää ainakin kaikkein vaikeimmissa oloissa pidettävät EU-kansalaiset kärsimään rangaistuksensa kotimaahan?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(12. elokuuta 2003)

Komissio on selvillä Venezuelan vankiloiden yleisestä tilasta ja oloista.

Konsuliapu unionin kansalaisille on pikemmin kulloinkin kyseessä olevan jäsenvaltion kuin yhteisön tehtävä. Jäsenvaltiot seuraavat diplomaattiedustustojensa välityksellä tiiviisti vangittujen unionin kansalaisten tilannetta. Joillakin jäsenvaltioilla on menetelmiä vankien tukemiseksi ja ne käyttävät niitä parhaansa mukaan. Tukimuotoja voivat olla esimerkiksi siirtomahdollisuus kotimaahan sekä taloudellinen apu ja terveyspalvelut.

Rangaistusten kärsimistä kotimaassa koskevan kansainvälisen sopimuksen lisäksi joillakin jäsenvaltioilla on kahdenvälisiä sopimuksia Venezuelan kanssa. Näihin sopimuksiin perustuvat menettelyt ovat kuitenkin mutkikkaita ja saattavat kestää jopa kaksi vuotta.

Kolme jäsenvaltiota, Saksa, Italia ja Alankomaat, on suorittanut virallisen yhteydenoton Venezuelan sisäasiainministeriin toukokuussa 2003. Komissio on valmistautunut kuulemaan jäsenvaltioita suorittaakseen EU:n yhteisen virallisen yhteydenoton Venezuelan viranomaisiin. Yhteydenoton tarkoituksena olisi vaatia Venezuelan viranomaisia noudattamaan edellä mainitun kansainvälisen sopimuksen velvoitteita sekä parantamaan samasta aiheesta jäsenvaltioiden kanssa tehtyjen kahdenvälisten sopimusten soveltamista. Yhteydenotossa voitaisiin myös muistuttaa Venezuelan viranomaisia niiden kansainvälisen oikeuden mukaisesta velvollisuudesta varmistaa vangituille ulkomaalaisille inhimilliset vankeusolot.

Koska asia ei varsinaisesti kuulu yhteisön toimivaltaan, komissio ei saa systemaattisesti tietoa unionin ulkopuolisissa maissa vangittuina olevista unionin kansalaisista.

(2004/C 88 E/0415) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2401/03**

esittäjä(t): Avril Doyle (PPE-DE) komissiolle

(21. heinäkuuta 2003)

Aihe: Vapautus alv:stä: hyväntekeväisyysjärjestöjen postituskulut

Komissio on ehdottanut, että postituskulut liitettäisiin arvonlisäverotuksen piiriin. Tämä aiheuttaisi merkittävän taloudellisen taakan hyväntekeväisyysjärjestöille, jotka lähettävät paljon postia varojen keräämiseksi ja jotka eivät voi vaatia alv-palautusta samalla tavalla kuin yritykset.

Voiko komissio ilmoittaa, voidaanko sellaiset hyväntekeväisyysjärjestöt, jotka eivät voi vaatia alv-palautusta Irlannin verolainsäädännön mukaisesti, vapauttaa kyseisen säädöksen soveltamisesta?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(5. syyskuuta 2003)

Komission ehdotus [1], jolla muutetaan direktiiviä 77/388/ETY [2] postialalla suoritettavien palveluiden arvonlisäveron osalta, antaisi jäsenvaltioille mahdollisuuden soveltaa alennettua alv-kantaa suurimpaan osaan yksityisten kuluttajien tällä hetkellä käyttämistä postipalveluista. Ehdotuksessa alennetun verokannan soveltamisalaan kuuluisi hyväntekeväisyysjärjestöjen varojenkeräystarkoituksessa lähettämä suora posti. Komission laskelmien mukaan hintojen ei pitäisi nousta, jos Irlanti soveltaisi kyseisiin postipalveluihin viiden prosentin alennettua verokantaa. Tämä johtuu siitä, että tällä hetkellä An Post ei voi vähentää kustannuksistaan maksamaansa arvonlisäveroa, joka yleensä kannetaan yleisen alv-kannan eli 21 prosentin suuruisena. Ehdotuksen hyväksymisen jälkeen postin kustannukset laskisivat, koska se pystyy tällöin vähentämään kustannuksistaan maksamansa arvonlisäveron.

Arvonlisäverossa otetaan huomioon hyväntekeväisyystyöhön liittyvä yhteiskunnallinen etu vapauttamalla tietyt hyväntekeväisyysjärjestöjen tuottamat tavarat ja palvelut verosta. Vapautus ei kuitenkaan koske hyväntekeväisyysjärjestöjen hankkimia, mutta muiden tahojen toimittamia tavaroita ja/tai palveluja. Sellainen järjestelmä ei ole tarkoituksenmukainen, jossa postipalveluihin liittyvä veronmaksuvelvollisuus riippuu siitä, kuka palveluja hankkii. Postilaitoksille se tietäisi valtavia sääntöjen noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia ja verohallinnoille niiden harjoittaman valvonnan vaikeutumista.

(1) KOM(2003) 234 lopullinen.

(2) Kuudes neuvoston direktiivi 77/388/ETY, annettu 17 päivänä toukokuuta 1977, jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste (EYVL L 145, 13.6.1977).

(2004/C 88 E/0416) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2420/03**

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(21. heinäkuuta 2003)

Aihe: Israelin palestiinalaisiin tiedotusvälineisiin ja koulukirjoihin kohdistamat toistuvat syytökset ja niiden perusteella jatkettu kampanja EU:n suorittamia maksuja vastaan

1. Onko komissio tietoinen, että israelilainen järjestö ”Palestinian Media Watch”, joka on kuuden vuoden ajan seurannut palestiinalaisia tv-lähetyksiä, lehdistöä ja koulukirjoja, on sitä mieltä, että myös viimeaikaisissa lähetyksissä ja julkaisuissa on sanottu Israelin juutalaisväestöä tilapäisiksi kolonialistisiksi maahantunkeutujiksi, joilla ei ole omia historiallisia siteitä kyseiseen alueeseen, että Jaffan (nykyään Tel Avivin kaupunginosa) ja Beersheban kaupunkeja sekä Galilean merta (Yam Kinneret) kutsutaan Palestiinan osiksi ja että nuorisoa kehotetaan uhraamaan itsensä ja kärsimään ”sahidina” marttyyrikuoleman?

2. Onko komissio tietoinen, että saman lähteen mukaan palestiinalaisessa Birzeitin yliopistossa elokuussa 2002 toteutetun mielipidetutkimuksen mukaan 42 prosenttia kaikista palestiinalaisvaltion kannattajista oli monipuoluedemokratian kannalla ja 42 prosenttia islamistisen yksipuoluevaltion kannalla, kun taas nuorisolle suunnatun propagandan seurauksena 58 prosenttia 18—25 vuotiaista kannatti islamistista yksipuoluevaltiota?

3. Onko komissio tietoinen, että näitä huolestuttavia tietoja käytetään jatkuvasti argumenttina sille, että pitäisi lopettaa EU:n palestiinalaishallinnon alaisille alueille antama rahallinen tuki, ja että näin vastustetaan ponnisteluja palestiinalaisten koulujärjestelmän ja talouselämän saattamiseksi mahdollisimman nopeasti samalle tasolle kuin Israelissa?

4. Onko komissio myös näiden uusimpien syytösten jälkeen yhä vielä varma siitä, että osapuolet eivät voi käyttää EU:n talousarvioapua tai eri hankkeisiin antamaa rahoitusta propagandatarkoituksiin Israelin ja palestiinalaisten välisen konfliktin ratkaisemiseen yksipuolisesti ja väkivaltaisesti?

5. Mitä komissio voi tehdä varmistaakseen, että kun se toivottavasti jatkaa tai lisää apuaan palestiinalaisille, ei pilata mahdollisuuksia perustaa täysivaltainen palestiinalaisvaltio ja saada aikaan rauhanomainen rinnakkaiselo naapurimaan Israelin kanssa tunnustetuissa ja turvallisissa rajoissa?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(12. syyskuuta 2003)

1. Komissio on tietoinen israelilaisen järjestön ”Palestinian Media Watch” ja muiden palestiinalaisten tiedotusvälineiden ja koulujen opetusohjelmien sisältöä seuraavien järjestöjen työstä.

2. Komissio on myös tietoinen mainitusta mielipidetutkimuksesta.

3. Komissio on tietoinen siitä, miten näitä tietoja käytetään.

4. Komissiolla ei ole todisteita siitä, että yhteisön rahoitusta palestiinalaishallinnolle käytettäisiin mihinkään muuhun kuin sovittuun tarkoitukseen. Jos tällaisia todisteita tulee esille, toimiin ryhdytään välittömästi.

5. Komission palestiinalaisille antamalla tuella pyritään lievittämään taloudellista ja humanitaarista kriisiä samalla, kun rakennetaan sellaisen riippumattoman, demokraattisen ja elinkelpoisen palestiinalaisvaltion instituutioita, joka viettää rauhanomaista rinnakkaiseloa Israelin kanssa tunnustetuissa ja turvallisissa rajoissa tuoreen rauhansuunnitelman mukaisesti.

Uudistuksen syventäminen, väestön auttaminen taloudellisesta kriisistä selviämisessä sekä hyvän hallintotavan ja vastavuoroisen suvaitsevaisuuden ja ymmärryksen periaatteiden edistäminen on paras strategia rauhanomaisen rinnakkaiselon aikaansaamiseksi Israelin ja palestiinalaisten välille. Nämä periaatteet ovat jo pitkään olleet komission palestiinalaisia koskevan tukiohjelman lähtökohtina. Komissio on tukenut uudistusta suunnittelemalla palestiinalaishallinnolle räätälöityjä instituutioiden rakennusohjelmia (esim. oikeuslaitoksen alalla) ja asettamalla avun antamiselle tiukat uudistuksiin liittyvät ehdot. Myönteisiä tuloksia on jo saatu aikaan, varsinkin julkisen talouden ja keskeisten säädösten hyväksymisen saralla.

Palestiinalaishallinnon uusi hallitus pääministeri Abbasin johdolla on sitoutunut laajaan uudistusohjelmaan, johon sisältyy konkreettisia toimia kansankiihotuksen kitkemiseksi ja jota hahmoteltiin EY:n ja palestiinalaishallinnon välisen kauppa- ja yhteistyösopimuksen sekakomiteakokouksessa 26. kesäkuuta 2003. Kansainvälinen yhteisö valvoo tarkkaan rauhansuunnitelmaan sisältyviä velvollisuuksia.

Komissio tukee joidenkin jäsenvaltioiden ponnistuksia uudenaikaisen, suvaitsevaisuuteen ja vastavuoroiseen ymmärrykseen perustuvan koulutusjärjestelmän kehittämiseksi Palestiinaan, ja se edistää tässä yhteydessä yhteyksiä palestiinalaishallintoon ja vuoropuhelua kaikkien asianosaisten kanssa.

Lopuksi komissio haluaa ilmoittaa arvoisalle jäsenelle, että yhteisön rahoitustuki sekä Palestiinan talouden toiminnan jatkumiselle että keskeisten demokraattisten uudistustoimien tukemiselle on saanut laajaa tunnustusta kansainväliseltä yhteisöltä, varsinkin kansainvälisten avunantajien (joihin kuuluvat Euroopan unioni, Yhdysvallat, Norja ja Maailmanpankki) tilapäisen yhteyskomitean kokouksessa Lontoossa 18. ja 19. helmikuuta 2003.

(2004/C 88 E/0417) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2471/03**

esittäjä(t): Catherine Stihler (PSE) komissiolle

(24. heinäkuuta 2003)

Aihe: Italia ja eläinten hyvinvointia koskevien säädösten noudattaminen

Independent-sanomalehdessä vastikään julkaistujen tietojen mukaan Italian poliisi on ilmoittanut, että onkijat käyttävät syötteinä eläviä kissanpoikasia jättikokoisia monneja kalastaessaan.

Giuseppe Laganan, Mantovassa Po-joen laaksossa työskentelevän poliisin mukaan ensimmäiset tapaukset kissanpoikasten käytöstä syötteinä Po-joen varrella havaittiin toukokuussa. Lagana, joka palvelee myös Ampanassa, Italian vapaaehtoisissa luonnonsuojelujoukoissa, kertoo, että tapaus ei ollut ainoa laatuaan.

Voiko komissio vahvistaa, noudattaako Italia täysin EU:n yleistä eläinsuojelulainsäädäntöä?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(11. syyskuuta 2003)

Komissio tuomitsee tunnetusti eläimiin kohdistuvan julmuuden kaikissa muodoissaan, ja se olisi järkyttynyt, jos eläviä kissanpentuja käytettäisiin syötteinä kalastuksessa, kuten arvoisa parlamentin jäsen väittää.

Eläinten hyvinvointia koskevan yhteisön lainsäädännön soveltamisala on kuitenkin hyvin rajoitettu. Se käsittää pääasiassa vain eläinten kasvatuksen maatiloilla ja näiden eläinten teurastamisen tai lopettamisen sekä kaikkien eläinten kuljetuksen ja laboratorioeläinten kohtelun.

Esimerkiksi kissoihin kohdistuvien julmuuksien estäminen kuuluu yksinomaan jäsenvaltioiden toimivaltaan, ja siksi on Italian viranomaisten asia tutkia parlamentin jäsenen mainitsemat väitteet.

(2004/C 88 E/0418) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2476/03**

esittäjä(t): Juan Naranjo Escobar (PPE-DE) komissiolle

(24. heinäkuuta 2003)

Aihe: Euroopan unionin hotellien, ravintoloiden ja kahviloiden arvonlisäveron alentaminen

Voimassa olevien säännösten mukaisesti hotelli- ja ravintola-ala kuuluu edelleen kuudennen alv-direktiivin liitteessä H säänneltyihin aloihin.

Kyseisen direktiivin perusteella viidestätoista jäsenvaltiosta kaksitoista on päättänyt soveltaa kyseisiin palveluihin alle 15 prosentin arvonlisäveroa. On kuitenkin selvää, että eri maissa eri tasolla oleva alv johtaa epätasa-arvoon ja mahdolliseen kilpailun vääristymiseen alalla, joka on muutoinkin erityisen haavoittuvainen mitä tulee verotukseen.

Aikooko komissio toteuttaa aloiteoikeutensa nojalla toimenpiteitä muistuttaakseen jäsenvaltioille, että näiden otettava huomioon olosuhteet, joiden perusteella alalla olisi sovellettava mahdollisimman alhaista arvonlisäveroa?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(5. syyskuuta 2003)

Vuonna 2000 antamassaan tiedonannossa [1] komissio määritteli strategian, jonka tavoitteena on parantaa sisämarkkinoiden arvonlisäjärjestelmän toimintaa.

Arvonlisäverokantoja ei ole tarkoitus muuttaa arvonlisäverostrategian täytäntöönpanojaksolla. Toissijaisuusperiaatteen mukaisesti komissio ei aio puuttua jäsenvaltioiden verotukselliseen toimivaltaan enemmän kuin on tarpeen sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan varmistamiseksi erityisesti sen suhteen, mitä tulee jäsenvaltioiden toivomien arvonlisäverokantojen vahvistamiseen.

Komission tehtävä on kuitenkin ehdottaa neuvostolle tarvittavia sääntöjä sisämarkkinoiden toiminnan parantamiseksi. Komissio on siis päättänyt keskittyä nykyjärjestelmässä oleviin verokantojen epäjohdonmukaisuuksiin edetäkseen tässä asiassa. On varmistettava kaikkien jäsenvaltioiden, mukaan lukien uusien jäsenvaltioiden tasavertaisempi kohtelu ja poistettava vääristymät, jotka aiheutuvat siitä, että tietyt jäsenvaltiot voivat soveltaa alennettuja verokantoja tietyillä aloilla, vaikka se on muilta kielletty.

Tähän liittyen komissio antoi 23. heinäkuuta 2003 alennettuja verokantoja koskevan direktiiviehdotuksen [2]. Hotellipalvelujen lisäksi myös ravintolapalvelut kuuluvat vastedes uuteen alennetun verokannan alaisten tavaroiden ja palvelujen luetteloon. Joka tapauksessa komissio ei aio kyseenalaistaa alennettujen arvonlisäverokantojen valinnaisuutta, ja on siis jäsenvaltioiden tehtävä päättää, millä aloilla ne haluavat alennettuja verokantoja soveltaa.

Neuvoston tehtävä on nyt päättää yksimielisesti alennetun arvonlisäverokannan tulevasta soveltamisalasta.

[1] KOM(2000) 348 lopullinen.
[2] KOM(2003) 397 lopullinen.

(2004/C 88 E/0419) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2478/03**

esittäjä(t): Miet Smet (PPE-DE) komissiolle

(24. heinäkuuta 2003)

Aihe: Naisten oikeudet Afganistanissa

Afganistanilaisten naisten asema huonontui huomattavasti, kun talibanit kaappasivat vallan vuonna 1996. Naiset joutuivat äärimmäisen psykologisen ja ruumiillisen sorron kohteeksi, koska heiltä kiellettiin osittain tai kokonaan terveydenhuolto, koulutus, elannon ansaitseminen ja liikkumisvapaus.

Monet toivoivat, että Taliban-hallinnon päättyminen aloittaisi naisten oikeuksien uuden aikakauden. Euroopan parlamentin 5. syyskuuta 2002 antamassa päätöslauselmassa [1] korostetaan, että afganistanilaisten naisten asema on ehdoton prioriteetti. Jäsenet pyysivät myös Afganistanin uutta hallitusta hyväksymään ja ottamaan käyttöön tehokkaita toimia naisten oikeuksien parantamiseksi. Euroopan unioni haluaa myös edistää tätä, ja se on osoittanut suoraan osan eurooppalaisesta tuesta erityisiin naisten asemaa koskeviin hankkeisiin.

On kulunut yli puolitoista vuotta Bonnin konferenssista, mutta naisten asema on hädin tuskin parantunut. Naisten asema ei ole muuttunut ollenkaan maaseudulla, jossa elää kolme neljäsosaa afganistanilaisista. Tämän vahvistivat myös Euroopan parlamentin Afganistaniin lähettämän valtuuskunnan jäsenet. Talibanhallinnon kaatumisen jälkeen naisten oikeudet ovat parantuneet vain Kabulissa, ja ainoastaan 30 prosenttia afganistanilaisista tytöistä käy koulua.

Miten EU suhtautuu naisten oikeuksien jatkuvaan sortamiseen? Mitä erityisiä naisten asemaa koskevia hankkeita EU rahoittaa Afganistanissa? Aikooko EU parantaa naisten asema muillakin toimilla, kuin tukemalla naisten asemaa koskevia hankkeita? Kuinka suurta osaa EU:n Afganistanille myöntämästä rahoituksesta käytetään pelkästään naisia varten?

[1] P5-TA(2002)0407.

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(18. elokuuta 2003)

Komissio pyrkii vaikuttamaan Afganistanin tilanteeseen avustusohjelmansa kautta. Vuonna 2002 rahoitettiin naisille tarkoitettuja erityishankkeita, joista esimerkkeinä mainittakoon naisten kylpylöiden (peseytymispaikkojen) kunnostaminen ja yksinomaan naisille tarkoitetun puiston avaaminen. Lisäksi komissio on rahoittanut useita kansalaisyhteiskuntaa sekä muita heikommassa asemassa olevien ryhmien ja vähemmistöjen, myös naisten, asioiden ajamista edistäviä aloitteita.

Vuosien 2003 ja 2004 maakohtaisessa strategia-asiakirjassa korostetaan tarvetta asettaa naiset etusijalle komission lähestymistavassa Afganistaniin. Komissio rahoittaa jatkossakin nimenomaan naisille tarkoitettuja hankkeita, esimerkiksi naisten kylpylöitä kuudessa Kabulin ulkopuolella sijaitsevassa kaupungissa, ja huolehtii siitä, että naisen erityistarpeet otetaan huomioon kaikissa hankkeissa. Komission jälleenrakennusohjelmasta vähintään kaksi prosenttia käytetään naisille tarkoitettuihin hankkeisiin. Naisten tarpeiden huomioon ottaminen eli valtavirtaistaminen on kuitenkin se toimintatapa, jolla voidaan varmistaa, että naiset hyötyvät merkittävällä tavalla kaikista yhteisön toimista. Esimerkiksi komission terveysalan ohjelmassa pääpaino on naisten terveystarpeissa.

Yleisemmin tarkasteltuna komission on kansainvälisen yhteisön rinnalla taattava se, että naisten oikeudet ja roolit ovat maan kuntouttamisen ja jälleenrakentamisen ytimessä perusterveydenhuoltopalvelujen saannista ja koulutuksesta aina naisten osallistumiseen kaikkiin poliittisen päätöksentekoprosessin vaiheisiin. Terveydenhuollossa komissio on merkittävin avunantaja; ensisijaisia toimia ovat lapsi- ja äitiyskuolleisuuteen samoin kuin lisääntymisterveyteen liittyvät kysymykset.

Kansainvälisen yhteisön on tehtävä yhteistyötä hallituksen kanssa sen varmistamiseksi, että uudessa perustuslaissa ihmisoikeudet taataan kaikille, myös naisille, ja että oikeuslaitos valvoo niiden toteutumista. Komissio osallistuu Law and Order -rahaston ja oikeusalan rahoittamiseen. Näin helpotetaan oikeudellisten uudistusten rahoittamista ja varmistetaan, että lait pannaan tosiasiallisesti täytäntöön.

(2004/C 88 E/0420) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2486/03**

esittäjä(t): Maurizio Turco (NI) komissiolle

(25. heinäkuuta 2003)

Aihe: Adventisteihin sekä Aasian protestanttisen kirkon jäseniin kohdistuvat uskonnonvapauden loukkaukset Uzbekistanissa

— Nukusissa, Karakalpakstanin pääkaupungissa, Luoteis-Uzbekistanin autonomisessa tasavallassa adventistien ryhmä haastettiin 20. heinäkuuta 2003 pidettävään oikeudenkäyntiin viisi kuukautta sen jälkeen, kun salainen poliisi oli tehnyt ratsian heidän pieneen seurakuntaansa Nukusissa, ja runsaat kaksi kuukautta sen jälkeen, kun heidät oli tuomittu sakkoihin.

— Nukusin syyttäjä Sultan Ibragimov kieltäytyy antamasta tietoja oikeuteen haastamisen syistä.

— Uskonnollisista asioista vastaava viranomainen Nurula Jamalov on myöntänyt, että adventisteilta ratsiassa takavarikoitua aineistoa ei pitäisi jaella Uzbekistanissa.

— Kansallisen turvallisuuskomitean, KNB:n, (entinen KGB) upseeri kuulusteli 21. kesäkuuta 2003 Nelya Denisovaa, Aasian protestanttisen kirkon jäsentä, neljä tuntia. KNB kielsi naista kertomasta julkisesti kuulustelusta.

— Aasian protestanttinen kirkko ei ole vielä onnistunut rekisteröitymään, mikä tekisi siitä laillisen, koska Uzbekistanin uskontolain 8 artiklassa vaaditaan papilta erityistä teologista koulutusta.

Taloudellinen ja kaupallinen yhteistyö Euroopan unionin ja Uzbekistanin välillä on erinomaista.

— Voiko komissio kertoa, onko se tietoinen näistä vakavista ja jatkuvista uskonnonvapauden loukkauksista Uzbekistanissa ja muista mainituista asioista?

— Millä yhteistyöhön liittyvillä aloitteilla komission mielestä voitaisiin luotettavasti ja tehokkaasti vaikuttaa siihen, että Uzbekistan saataisiin kunnioittamaan uskonnonvapautta?

(2004/C 88 E/0421) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2487/03**

esittäjä(t): Maurizio Turco (NI) komissiolle

(25. heinäkuuta 2003)

Aihe: Uskonnonvapauden loukkaukset sekä muslimien ja venäläisten ortodoksien suojelu Turkmenistanissa

— Sisäasiainministeriön osaston ryhmä teki Ashgabadin kaupungissa 27. toukokuuta 2003 kotietsinnän Hare Krishna -liikkeen kannattajan Gaurabhakta devi dasin taloon, jota käytettiin temppelinä uskonnon harjoittamiseen.

— Kotietsinnän aikana kaksi muuta uskovaista, Varshana prabhu ja Mishra Bhagavan prabhu, pidätettiin, ja poliisi hakkasi viimeksi mainitun verille yrittäessään saada häneltä tietoa.

— Turkmenistanin viranomaiset eivät edelleenkään salli muiden uskonnollisten yhteisöjen kuin muslimien ja venäläisten ortodoksien rekisteröityä.

— Turkmenistanin perustuslaki vahvistaa kuitenkin oikeuden yksityisyyteen omassa asunnossa, ja kyseistä oikeutta voidaan rajoittaa vain erikoistapauksissa tai asianmukaisen oikeusperustan nojalla; kumpikaan näistä ehdoista ei täyttynyt toukokuun 27. päivän tapahtumissa.

— Voiko komissio kertoa, onko se tietoinen näistä vakavista ja jatkuvista uskonnonvapauden loukkauksista Turkmenistanissa ja muista mainituista asioista?

— Mitä aloitteita komissio aikoo tukea tai vaatia painostaakseen Turkmenistanin viranomaiset takaamaan uskonnonvapauden maassa?

(2004/C 88 E/0422) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2543/03**

esittäjä(t): Maurizio Turco (NI) komissiolle

(30. heinäkuuta 2003)

Aihe: Uskonnonvapauden loukkaaminen Armeniassa

Ottaen huomioon, että

— heinäkuun alusta yksi Jehovan todistaja on tuomittu puolentoista vuoden työleirille ja kaksi muuta on pidätetty ja oikeudenkäynti heitä vastaan on parhaillaan menossa, koska he kieltäytyivät asepalveluksesta,

— tämä nostaa 24:ään niiden Jehovan todistajien määrän, jotka on tuomittu, koska he eivät ole halunneet mennä armeijaan, ja kahdeksan Jehovan todistajaa odottaa oikeudenkäyntiä samasta syystä,

— Jehovan todistajilta, joita Armeniassa on noin 7 500, on kielletty oikeus rekisteröityä uskonnolliseksi organisaatioksi,

— joulukuussa 2002 määrättiin, että poliisivoimiin voivat liittyä vain Armenian apostolisen kirkon jäsenet; muiden kirkkokuntien jäsenten on osallistuttava kasvatukselliseen työhön ja koulutukseen, jonka tuloksena he luopuvat vapaaehtoisesti muista uskonnoista; jos ”kasvatuksellinen työ ja koulutus” ei ole riittävää, on nykyisten poliisien erottava toimestaan ja poliisiksi haluavien luovuttava haaveestaan,

ottaen huomioon, että

— kun Armenia liittyi Euroopan neuvostoon tammikuussa 2001, se sitoutui hyväksymään lain asepalvelukselle vaihtoehtoisesta palveluksesta ja vapauttamaan aseistakieltäytyjät, ja että tähän päivään mennessä tällaista lakia ei ole annettu eikä aseistakieltäytyjiä vapautettu,

— Euroopan neuvoston rasismin ja suvaitsemattomuuden vastainen eurooppalainen komissio (ECRI) totesi 13. joulukuuta 2002 pitävänsä ”epätyydyttävänä” Jehovan todistajien kohtelua Armenian viranomaisten toimesta,

ottaen lisäksi huomioon Euroopan unionin ja Armenian väliset erinomaiset yhteistyösuhteet talouden ja kaupan alalla,

voisiko komissio kertoa onko se tietoinen näistä tosiseikoista?

Mitkä aloitteet voisivat yhteistyön puitteissa muodostaa todellisen ja tehokkaan keinon, jolla Armenia saataisiin kunnioittamaan uskonnonvapautta?

Christopher Pattenin komission puolesta antama
yhteinen vastaus
kirjallisiin kysymyksiin E-2486/03, E-2487/03 ja E-2543/03

(22. elokuuta 2003)

Komissio on huolissaan uskonnonvapauden loukkausten lisääntymisestä Etelä-Kaukasiassa ja Keski-Aasiassa. Se on täysin tietoinen adventistien ja Aasian protestanttisen kirkon jäsenten tilanteesta Turkmenistanin muslimi- ja venäjänortodoksisissa yhteisöissä sekä Jehovan todistajien tilanteesta Armeniassa.

Koska Uzbekistan, Kazakstan, Armenia ja Georgia ovat tehneet kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen EU:n kanssa, komissio ottaa esille jokaisessa sopimukseen liittyvässä tapaamisessa uskonnonvapauden loukkauksia ja yleisemmin perusihmisoikeuksia koskevat kysymykset. Huolimatta siitä, että Turkmenistanin kanssa tehtyä kumppanuus- ja yhteistyösopimusta ei ole vielä ratifioitu, komissio ottaa nämä asiat esille jokaisessa kahdenvälisessä tapaamisessaan Turkmenistanin viranomaisten kanssa.

Komissio haluaa toistaa, että se pitää uskonnon- ja sananvapauteen liittyviä oikeuksia erittäin tärkeinä. EU on toistuvasti vahvistanut sen, että ihmisoikeuksien ja demokratiakehityksen on oltava keskeinen osa EU:n ulkopuolisten maiden kanssa käytävää vuoropuhelua. Toukokuussa 2001 antamassaan tiedonannossa Euroopan unionin tehtävä ihmisoikeuksien ja demokratisoitumisen edistämisessä kolmansissa maissa [1] komissio sitoutuu saattamaan ihmisoikeuksia ja demokratiakehitystä koskevat asiat osaksi kaikkia yhteisön tukiohjelmia.

Tacis-ohjelmasta antamansa tuen lisäksi komissio rahoittaa osana eurooppalaista ihmisoikeus- ja demokratia-aloitetta (EIDHR) useita toimia, joilla tuetaan uskonnonvapautta ja demokratiakehitystä Etelä-Kaukasiassa ja Keski-Aasiassa.

[1] KOM(2001) 252 lopullinen.

(2004/C 88 E/0423) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2500/03**

esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle

(25. heinäkuuta 2003)

Aihe: Naudanlihan vienti

Voisiko komissio kertoa, mitkä maat eivät vieläkään salli naudanlihan tuontia yhdestä tai useammasta EU:n jäsenvaltiosta ja miten näitä kieltäytymisiä perustellaan? Mitkä näistä maista olivat merkittäviä vientimarkkina-alueita EU:n naudanlihalle, ja mitä komissio on tehnyt kyseisten markkinoiden uudelleen avaamiseksi? Kuinka monet näistä maista ovat brittiläisen kansainyhteisön jäseniä?

Pascal Lamyn komission puolesta antama vastaus

(5. syyskuuta 2003)

Komissio ryhtyy käsittelemään asiaa silloin, kun jäsenvaltio ja/tai yhteisön tuotannonala ilmoittaa sille tuontikiellosta.

Komissio tutkii sen jälkeen, onko yhteisön ulkopuolisen maan toimenpide Maailman kauppajärjestön (WTO) sääntöjen mukainen ja mikäli se katsoo, että kyseessä saattaa olla Maailman kauppajärjestön terveyttä ja kasvisuojelua koskevan sopimuksen rikkominen, se puuttuu asiaan erilaisilla toimilla. Tämä prosessi toteutetaan jäsenvaltioiden kanssa neuvotellen.

Tällä hetkellä (elokuu 2003) komissiolla on tiedossaan seuraavat yhteen tai useampaan jäsenvaltioon kohdistuvat EU:n naudanlihan tuontikiellot:

— Suu- ja sorkkatauti: Etelä-Korea ei ole vielä poistanut Yhdistyneen kuningaskunnan tuonnille vuoden 2001 kriisin seurauksena asettamiaan rajoituksia. Korea on ilmoittanut komissiolle, että ne tullaan pian poistamaan.

  BSE-taudin (naudan spongiforminen enkefalopatia) vuoksi on myös asetettu aiempi tuontikielto, joten Yhdistyneen kuningaskunnan naudanliha pysyy tuontikiellossa.

— BSE: lähes jokaisella maailman valtiolla on voimassa yhteen tai useampaan EU:n jäsenvaltioon kohdistuva naudanlihan tuontikielto, useimmiten Yhdistyneeseen kuningaskuntaan.

  Markkinoiden kannalta BSE-taudin vuoksi asetetut kiellot ovat keskeisimpiä. Vaikka tuontikieltoja ei käytettäisi, sellaisia ylimääräisiä rajoituksia (eläinten ikään, karjan alkuperään jne. liittyviä) on kuitenkin usein asetettu, jotka ovat EU:ssa BSE-taudin vuoksi käyttöönotettuja suojatoimenpiteitä tiukempia. Nämä rajoitukset kaventavat myös jäsenvaltioiden vientimahdollisuuksia etenkin Pohjois-Afrikan ja Lähi-idän aiemmin tärkeille markkina-alueille. BSE-taudin vaikutusta markkinaosuuksien menettämiseen on vaikea arvioida, kun otetaan huomioon BSE-taudista johtuneiden rajoitusten pitkäikäisyys ja muut kehitykseen vaikuttavat tapahtumat (naudanlihan maailmanmarkkinoiden muutokset, jne.).

  Komissio lähettää arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin pääsihteeristölle taulukon, jossa esitetään unionin naudanlihan kokonaisvientiä koskevat luvut (liha ja elävät eläimet) vuosilta 1999—2002. Luvut on ilmaistu tonneina ja teuraspainoekvivalentteina.

  EU:n naudanlihamarkkinat ovat tällä hetkellä suhteellisen vakaat ja niiden tarjonnan ja kysynnän välinen suhde on tasapainossa.

Komissio on usein käsitellyt yhteisön ulkopuolisten maiden BSE-taudin vuoksi asettamia suhteettomia kaupan rajoitusmenettelyjä kahden- ja monenvälisessä yhteydenpidossa (esim. WTO:n terveys- ja kasvinsuojelutoimia käsittelevässä komiteassa) asianomaisten maiden kanssa ja vaatinut, että tuontirajoituksien on oltava tieteellisesti perusteltuja ja yhdenmukaisia kansainvälisten standardien kanssa. Komissio myös koordinoi jäsenvaltioiden kannan Maailman eläintautijärjestön eläinten terveyttä koskevaan säännöstöön (kattaa BSE-taudin) tehtävistä muutosehdotuksista. EU pyrkii siten varmistamaan, että kansainvälinen standardi perustuu uusimpaan tieteelliseen tietoon. Standardi sisältää tieteellisesti perustellut toimenpiteet, joita tuojamaiden olisi noudatettava nautaeläinten ja nautaeläintuotteiden tuonnissa, ja sillä pyritään luomaan riskittömät olosuhteet kaupalle. Komissio varmistaa lisäksi, että kymmenen liittymässä olevaa maata tulevat soveltamaan täysimääräisesti eläinlääkintää ja elintarvikkeiden turvallisuutta koskevaa yhteisön säännöstöä ja myös BSE-toimenpiteitä. Nykyisten jäsenvaltioiden naudanlihan viennille avautuu uusia markkinoita, kun yhteisön ulkopuolisten maiden soveltamat rajoitukset, jotka eivät sovi yhteen asianomaisten yhteisön sääntöjen kanssa on poistettava. Kahdenvälisessä kaupassa yhteisön ulkopuolisten maiden kanssa komissio vaatii yhä sen hyväksymistä, että nykyiset suojatoimenpiteet ovat riittäviä naudanlihan ja naudanlihatuotteiden kaupan sallimiseksi kaikista jäsenvaltioista.

Komissiolla ei ole virallisia kauppasopimuksia Kansanyhteisön kanssa. Kuitenkin on kohtuullista olettaa, että useimmat Kansanyhteisön maat säilyttävät BSE-taudin perusteella käyttöönotetut EU:n naudanlihan vientiä koskevat kiellot ja rajoitukset. Komissio neuvottelee parhaillaan Uuden-Seelannin kanssa erilaisista toimenpiteistä, jotka johtaisivat tämän markkinoiden avautumiseen EU:sta tapahtuvalle tuonnille.

(2004/C 88 E/0424) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2507/03**

esittäjä(t): Paolo Bartolozzi (PPE-DE) komissiolle

(29. heinäkuuta 2003)

Aihe: Maksut matkailualalla

Yhteisön jäsenmaiden kansat ovat liittyneet yhteen yhä tiiviimmin ja sen täytyy ilmentyä ihmisten ja tavaroiden vapaana liikkumisena Euroopan unionin valtioissa.

Schengenin sopimus mahdollistaa vapaan liikkumisen EU:n kansalaisille Euroopan unionin alueella ilman kansallisia rajoitteita.

Kuitenkin jotkut Italian maakunnat (esimerkiksi Toscana) edellyttävät turisteilta sisäänpääsymaksua, mikä on tosiasiassa henkilöiden vapaan ja ilmaisen liikkumisen rajoittamista.

Eikö komission tulisi valtuuksiensa rajoissa puuttua asiaan varmistaakseen henkilöiden vapaan, ilmaisen ja turvallisen liikkumisen Euroopan unionin alueella sekä muistuttaa jäsenvaltioita poistamaan nämä liikkumisen estävät tekijät?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(16. syyskuuta 2003)

Kysymyksessä annetut tiedot eivät ole riittäviä, jotta komissio voisi muodostaa selvän ja kokonaisvaltaisen kuvan ongelmasta.

Yleisestä näkökulmasta katsottuna komissio haluaisi muistuttaa, että yhteisöjen tuomioistuin on 16. tammikuuta 2003 antamassaan, nähtävyyksien ja muiden vastaavien kohteiden sisäänpääsymaksuja käsittelevässä tuomiossa (asia C-388/01) määrännyt, että ulkomaiset ja kotimaiset matkailijat eriarvoiseen asemaan asettavat sisäänpääsymaksut tapauksissa, joissa ei ole suoraa yhteyttä tarpeeseen suojella joko yleistä järjestystä, turvallisuutta tai kansanterveyttä (ks. EY:n perustamissopimuksen 46 artikla) tai muuhun yleisen edun mukaiseen ylikäymättömään vaatimukseen, ovat ristiriidassa yhteisön lainsäädännön kanssa (EY:n perustamissopimuksen 12 ja 49 artikla).

(2004/C 88 E/0425) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2571/03**

esittäjä(t): Maurizio Turco (NI) komissiolle

(6. elokuuta 2003)

Aihe: Uskonnonvapauden rikkominen Azerbaidžanissa

— Poliisit keskeyttivät yksityisasunnossa Gyanjan kaupungissa Azerbaidžanissa pidetyn baptistien uskonnollisen kokouksen 13. heinäkuuta väittäen sen olevan laiton ja takavarikoiden kaiken uskonnollisen kirjallisuuden mukaan luettuna raamatut ja liturgiset laulukirjat. Kaksi henkilöä pidätettiin.

— Pidätetyt henkilöt, Ismailov ja Musayev, filmattiin, kun heitä tuotiin poliisiasemalle. Samoin filmattiin heidän noin kolme tuntia kestänyt kuulustelunsa sekä se, kun heidän henkilöpaperinsa takavarikoitiin. Myöhemmin paikallinen televisioasema esitti tämän tallenteen.

— Ismailov tuomittiin hallintoa koskevan säädöksen 299 artiklan mukaisesti ”uskonnollisten yhteisöjen luomista ja toimintaa koskevien sääntöjen rikkomisesta” maksamaan sakkoa 65 000 manatia.

— Musayev, joka oli jokin aikaa sitten palannut Venäjältä Azerbaidžaniin, tuomittiin hallintoa koskevan säädöksen 300 artiklan mukaisesti ”ulkomaalaisten uskonnollisesta propagandasta” maksamaan sakkoa 165 000 manatia.

— Gyanjan baptistikirkko kuuluu ”evankelisten, kristillisten ja baptistikirkkojen kansainväliseen neuvostoon”. Neuvosto torjuu periaatteessa sen, että uskonnollisten yhdistysten täytyy entisissä Neuvostoliiton maissa rekisteröityä viranomaisille, koska tämä käytäntö tarkoittaa valtion mukaan tuloa, mikä johtaa sellaisiin yhteisöjen toiminnan rajoituksiin, joita on mahdoton hyväksyä.

— Viranomaiset sallivat uskovaisille oikeuden järjestää ”yksityisiä kokouksia”, mutta vaativat niiden rekisteröitymistä, jota ilman ne ovat laittomia, vaikka uskonnon harjoittamista koskevissa laeissa rekisteröityminen ei ole pakollista.

— Azerbaidžanin tekemät ihmisoikeuksia koskevat kansainväliset sitoumukset eivät oikeuta rajoittamaan uskonnonvapautta ja kokoontumisvapautta.

Euroopan unionin ja Azerbaidžanin väliset yhteistyösuhteet ovat erinomaiset. Voisiko komissio ilmoittaa, onko se tietoinen edellä esitetyistä asioista ja mitä aloitteita se voisi yhteistyön piirissä tehdä luodakseen luotettavan ja tehokkaan keinon, jolla Azerbaidžan saataisiin kunnioittamaan oikeutta uskonnonvapauteen?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(18. syyskuuta 2003)

Komissio on tietoinen Ismailovin ja Musayevin pidätyksestä.

Komissio on sitä mieltä, että kumppanuus- ja yhteistyösopimukseen perustuva vuoropuhelu Azerbaidžanin kanssa on paras tapa käsitellä parlamentin jäsenen esille tuomia kysymyksiä. Komissio aikookin ottaa uskonnonvapauteen liittyvän aiheen puheeksi Azerbaidžanin viranomaisten kanssa heti tilaisuuden tullen.

Komissio toimii aktiivisesti Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön (ETYJ) demokraattisten instituutioiden toimiston kanssa ihmisoikeuksien edistämiseksi Azerbaidžanissa.

(2004/C 88 E/0426) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2576/03**

esittäjä(t): Philip Claeys (NI) komissiolle

(6. elokuuta 2003)

Aihe: Enlargement Weekly ilmestyy ainoastaan englanniksi

Komission www-sivuilla kiinnitetään huomiota käynnissä olevaan laajentumiskehitykseen. Laajentumista varten on jopa luotu omat sivut, joihin sisältyy muun muassa ”Enlargement Weekly”. Uutiskirjelmän mukaan se tarjoaa katsauksen Euroopan unionin laajentumisen nykyiseen tilaan, kuka tekee mitäkin EU:ssa, toimielimissä ja ehdokasvaltioissa, ja miten tärkeimpiin kysymyksiin puututaan.

Www-sivuihin voi tutustua kaikilla unionin virallisilla kielillä. ”Enlargement Weekly” ilmestyy kuitenkin ainoastaan englanniksi.

Miksi se ilmestyy vain englanniksi?

Aikooko komissio käännättää tämän uutiskirjelmän kaikille virallisille kielille? Jos aikoo, niin mistä lähtien se on saatavissa muillakin virallisilla kielillä?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(15. syyskuuta 2003)

Laajentumista käsittelevän www-sivuston kielivalikoiman lisääminen on ollut tavoitteena siitä asti, kun sivusto vuonna 2002 avattiin uudestaan. Ensisijaisena tavoitteena oli tärkeimpien sivujen ja asiakirjojen sekä niiden sivuston osuuksien, joita ei päivitetä jatkuvasti (laajentumisprosessi on suurelta osin jatkuvasti elävä prosessi), tarjoaminen kaikilla yhteisön kielillä. Tavoitetta ollaan toteuttamassa, mutta se on jatkuva prosessi. The Enlargement Weekly Newsletter -tiedotuslehti, johon arvoisa parlamentin jäsen viittaa, ei ole komission virallinen asiakirja, vaan osa laajentumista koskevaa komission julkista viestintästrategiaa, kuten www-sivun alareunasta käy ilmi. Tiedotuslehti laaditaan joka maanantai, jotta laajentumisprosessin tärkeimmistä kehityskuluista voitaisiin raportoida jatkuvasti ja nopeasti. Yhteenveto tärkeimmistä käsitellyistä asioista lähetetään seuraavana päivänä sähköpostitse eri puolille maailmaa niille noin 20 000 henkilölle, jotka ovat sen tilanneet. Se siis edellyttää nopeaa julkaisua, mikä viivästyisi entisestään ja olisi entistä kalliimpaa, jos siitä pitäisi tuottaa useampia kieliversioita kuin yksi. Näistä syistä — eikä muista — julkaisu tuotetaan ainoastaan yhdellä kielellä ja vain tässä nimenomaisessa tapauksessa.

Tiedotuslehden julkaiseminen muilla kielillä ei ole suunnitteilla.

(2004/C 88 E/0427) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-2590/03**

esittäjä(t): Claude Moraes (PSE) komissiolle

(4. elokuuta 2003)

Aihe: Liberian tilanne

Mikä on Euroopan unionin suhde Liberian nykytilanteeseen? Mikä on komission edustustojen tai EU:n korkean edustajan Javier Solanan rooli?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(9. syyskuuta 2003)

Euroopan unionin tärkeimpänä tavoitteena alueella on edistää strategisesti rauhaa, turvallisuutta ja vakautta. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi EU:n puheenjohtajavaltion erityisedustajana Manojoen unionin maissa toimiva Hans Dahlgren ja komissio osallistuvat EU:n puolesta kansainvälisen Liberian kontaktiryhmän (ICGL) työhön.

Puheenjohtajavaltio ja komissio osallistuvat Ecowasin vetämiin Liberian rauhanneuvotteluihin Accrassa tarkkailijoina. Unionin 13. kesäkuuta 2003, 23. kesäkuuta 2003, 21. heinäkuuta 2003 ja 28. heinäkuuta 2003 antamissa julistuksissa annetaan neuvotteluille poliittista lisätukea. Yhteisö osallistuu neuvottelujen rahoitukseen 390 000 eurolla, ja lisärahoitusta harkitaan parhaillaan. Komissio tarkastelee myös oikeudellisia ja taloudellisia mahdollisuuksia rauhanprosessin edistämiseksi. Accraan ja Abujaan tehdyn tiedonkeruumatkan (1.—8. elokuuta 2003) perusteella komissio ehdotti, että Ecowasin rauhanturvaoperaation joihinkin tehtäviin myönnettäisiin pikaisesti tukea kohdentamalla uudelleen Liberialle Euroopan kehitysrahastosta (EKR) myönnettyjä varoja Cotonoun sopimuksen 96 artiklassa määrätyn menettelyn mukaisesti. Rahoitusehdotusta valmistellaan parhaillaan. Lisäksi komission humanitaarisen avun toimisto antaa Liberialle humanitaarista apua terveyttä, ravitsemusta ja suojelua sekä vesi- ja viemärihuoltoa koskevien hankkeiden muodossa.

(2004/C 88 E/0428) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-2617/03**

esittäjä(t): Emma Bonino (NI) komissiolle

(25. elokuuta 2003)

Aihe: Laillisuusperiaatteen rikkominen Libanonissa

— Kuuluisa ihmisoikeuksien ja oikeuslaitoksen riippumattomuuden puolustaja, 64-vuotias asianajaja Muhamad Mugraby pidätettiin 8. elokuuta 2003 Beirutissa.

— Beirutin lakimiesliiton kurinpitolautakunta oli päättänyt 17. tammikuuta 2003 erottaa hänet liitosta poliittisista syistä.

— Päätös ei ole lopullinen ennen kuin syytetty on käyttänyt kaikki muutoksenhakukeinot (Libanonin siviililain 553, 563 ja 111 pykälä; asianajajien asemaa koskevien YK:n perusperiaatteiden 28 artikla).

— Tohtori Mugraby on käynnistänyt muutoksenhakumenettelyn kurinpitotoimia vastaan (muutoksenhakumenettely nro 222/2003).

— Tästä huolimatta lakimiesliitto teki hänestä rikosilmoituksen, jonka perusteena on ”asianajajan tittelin luvaton käyttö”.

— Lisäksi tuomari teki päätöksen tohtori Mugrabyn vangitsemisesta hankkimatta ensin lupaa asettaa hänet syytteeseen.

— Näyttää siltä, että häntä vastaan suunnatut toimet on käynnistetty poliittisin perustein ja että niiden tarkoituksena on hankaloittaa hänen toimintaansa laillisuusperiaatteen puolustajana.

— Libanonin tasavalta on mukana Euro—Välimeri-kumppanuudessa ja on allekirjoittanut 27.—28. marraskuuta 1995 pidetyn Euro—Välimeri-alueen ministerikonferenssin loppujulistuksen, jossa osapuolet sitoutuvat soveltamaan oikeusvaltion periaatetta ja demokratiaa poliittisissa järjestelmissään.

— Libanonin tasavallan ja Euroopan yhteisön suhteet on määritelty joulukuussa 2002 ratifioidussa kahdenvälisessä sopimuksessa, joka perustuu demokratian periaatteiden ja ihmisoikeuksien yleismaailmallisessa julistuksessa lueteltujen ihmisen perusoikeuksien kunnioittamiselle (2 artikla) ja jonka 59 artiklassa tähdennetään laillisuusperiaatteen, instituutioiden asianmukaisen toiminnan ja oikeuslaitoksen riippumattomuuden sekä oikeudellisten ammattien asianmukaisen harjoittamisen tärkeyttä.

Voisiko komissio edellä esitetyn perusteella vastata seuraaviin kysymyksiin:

— Onko se tietoinen vakavista rikkomuksista, joihin Libanonin oikeusviranomaiset ovat syyllistyneet?

— Eivätkö nämä rikkomukset sen mielestä ole niiden sopimusten vastaisia, joilla säädellään Euroopan unionin ja Libanonin tasavallan välisiä suhteita, ottaen huomioon edellä mainitun sopimuksen 2 ja 59 artiklan?

— Millaisiin EY:n ja Libanonin välisen sopimuksen 86 artiklan 2 kohdan mukaisiin toimiin se aikoo mahdollisesti ryhtyä, jotta laillisuusperiaatteen ja asianmukaisten menettelyiden noudattaminen jälleen taattaisiin niiden strategioiden ja sitoumusten mukaan, joista Euroopan komissio on ilmoittanut pitävänsä kiinni Libanonia koskevan vuosiksi 2002—2006 annetun, EY:n ja Euro—Välimeri-kumppanimaiden välistä politiikkaa ohjaavan strategia-asiakirjan 6.6 kohdassa?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(16. syyskuuta 2003)

Komissio on kuullut tunnetun libanonilaisen ihmisoikeusasiantuntija Muhammad Mugrabyn pidätyksestä 8. elokuuta 2003. Hänet on nyt vapautettu odottamaan tapauksen ratkaisua. Komission lähetystössä Beirutissa seurataan tilannetta yhdessä jäsenvaltioiden kanssa.

Komissio suhtautuu hyvin vakavasti oikeusvaltion sekä ihmisoikeuksien ja demokratian periaatteiden rikkomisiin. Libanonin hallitus on hyväksynyt nämä periaatteet äskettäin allekirjoittaessaan assosiaatiosopimuksen.

Tästä syystä komissio esitti äskettän parlamentille ja neuvostolle tiedonannon aiheesta Välimeren alueen kumppanimaiden kanssa toteutettavien, ihmisoikeuksiin ja demokratiakehitykseen liittyvien EU:n toimien lujittaminen [1]. Näin komissio voi moninkertaistaa vuoropuhelua ihmisoikeusasioita koskevan Barcelonan julistuksen allekirjoittajamaiden kanssa ja lisätä rahoitusta oikeusasioita, oikeusvaltiokysymyksiä ja kansalaisyhteiskunnan vahvistamista koskevan yhteistyön osalta. Komission mielestä positiivinen ja kannustimiin perustuva suuntautuminen on tehokkain ja tuottavin tapa auttaa sen kumppaneita saavuttamaan Barcelonan julistuksen ja assosiaatiosopimuksen 59 artiklan mukainen oikeusvaltion soveltamisaste. Tiedonannossa luetellut kymmenen toimenpidettä antavat selkeän toimikohtaisen kuvauksen siitä, miten komissio ja unioni aikovat vahvistaa ja lisätä poliittista vuoropuhelua ja yhteistyötä Libanonin ja muiden Euro—Välimeri-kumppaneiden kanssa ihmisoikeuksien ja demokratian aloilla rajoittamatta unionin oikeutta ottaa esiin erityisiä ihmisoikeustapauksia, jos rikkomuksia esiintyy.

Komissio keskustelee edelleen tiiviisti puheenjohtajamaan ja jäsenvaltioiden kanssa Libanonin lakimiesliiton toimista ja seuraa Libanonin viranomaisten toimintaa tohtori Mugrabyn tapauksessa.

[1] KOM(2003) 294 lopullinen.

(2004/C 88 E/0429) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2620/03**

esittäjä(t): Richard Howitt (PSE) komissiolle

(2. syyskuuta 2003)

Aihe: Ihmisoikeusrikkomukset Kolumbiassa

Puolisotilaalliset joukot ovat äskettäin tappaneet siviilejä Kolumbiassa. Rosemary Serrano Rojas ja Jorge Ivan Carvajal Angarita vietiin Cucutassa sijaitsevasta kodistaan ja murhattiin heidän 4-vuotiaan poikansa silmien edessä. Puolisotilaalliset joukot painostavat hallitusta, jotta se ei tutkisi niiden rikoksia. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä Kolumbiassa kannustaakseen presidenttiä lakkauttamaan tällaiset puolisotilaalliset joukot? Mitä toimia komissio aikoo lisäksi toteuttaa taatakseen, että puolisotilaallisten joukkojen rikokset saatetaan oikeuden käsiteltäviksi?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(24. syyskuuta 2003)

Komissio on useaan otteeseen ilmaissut huolensa ihmisoikeustilanteesta Kolumbiassa ja kehottanut Kolumbian hallitusta lisäämään ponnistelujaan tällä alalla ja toteuttamaan tehokkaita toimia, jotta rikosten rankaisematta jääminen sekä puolisotilaallisten ryhmien ja julkisen vallan väliset salaiset sopimukset loppuvat. Komissio tukee YK:n ihmisoikeusasiain päävaltuutetun (UNHRHC) Bogotán toimiston näistä kysymyksistä esittämiä suosituksia samoin kuin saman elimen 28. elokuuta 2003 esittämiä huomioita, jotka koskevat Kolumbian hallituksen Kolumbian kongressille 21. elokuuta 2003 toimittamaa lakia ”laittomien aseistautuneiden ryhmien jäsenten kotouttamisesta”.

Rikoksiin syyllistyneiden saattaminen oikeuden eteen on yksi komission ja Kolumbian hallituksen välisen taloudellisen ja teknisen yhteistyön tärkeimmistä tavoitteista. Asiaa koskevan budjettikohdan (B7-310) monivuotisista ohjeellisista määrärahoista on varattu oikeuslaitoksen uudistusta ja erityisesti rikoksiin syyllistyneiden oikeuden eteen saattamista varten 10,5 miljoonaa euroa. Vastaava ohjelma on tarkoitus laatia vuoden 2004 aikana.

Ihmisoikeusrikkomusten ehkäisemistä käsitellään myös eurooppalaisessa ihmisoikeus- ja demokratia-aloitteessa (EIDHR, budjettikohta B7-701), jonka kohdemaa Kolumbia on. Tällä hetkellä käynnissä tai käynnistymässä on 19 hanketta, joiden määrärahat ovat yhteensä 14 810 844 euroa ja joihin osallistuu 19 paikallista ja seitsemän eurooppalaista valtiosta riippumatonta järjestöä, kaksi yliopistoa ja UNHRHC:n Bogotán toimisto. Hankkeiden joukossa on pienhankeohjelma, jonka vuosibudjetti on 500 000 euroa ja jonka tavoitteena on lujittaa paikallista kansalaisyhteiskuntaa. Ohjelman päälinjoihin kuuluvat rauhanomainen konfliktien ehkäisy ja ratkaisu sekä konfliktista johtuvien ihmisoikeusloukkausten uhrien tukeminen ja auttaminen.

AUC:n (Kolumbian yhdistyneet itsepuolustusvoimat) puolisotilaalliset joukot lisättiin 2. toukokuuta 2002 myös ns. ”unionin terroristiluetteloon” (neuvosto antoi komission ehdotuksesta [1] 27. joulukuuta 2001 yhteisen kannan 2001/931/YUTP [2] ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2580/2001 [3], jossa luetellaan henkilöt, ryhmät ja yhteisöt, joiden varat ja muut taloudelliset resurssit on jäädytetty Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston antaman päätöslauselman 1373 (2001) mukaisesti).

(1) EYVL C 332 E, 27.11.2001.
(2) EYVL L 344, 28.12.2001.
(3) Neuvoston asetus (EY) N:o 2580/2001, annettu 27 päivänä joulukuuta 2001, tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi (EYVL L 344, 28.12.2001).

(2004/C 88 E/0430) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2621/03**

esittäjä(t): Piia-Noora Kauppi (PPE-DE) komissiolle

(2. syyskuuta 2003)

Aihe: Kuluttajien turvallisuuden lisääminen yksityisten lisätarkastusmerkkien avulla

Euroopan komissio esitti äskettäin ehdotuksensa uuden lähestymistavan tarkastamiseksi. Tässä yhteydessä se on myös ryhtynyt lisätoimiin CE-merkintöjen käytön edistämiseksi.

Tuottaja kiinnittää itse tuotteeseen CE-merkinnän, jolla tuotteen ilmaistaan olevan EU:n direktiivien mukainen. Kuluttajan suojelemiseksi virheellisiltä tai jopa vaarallisilta tuotteilta tämän itse toteutetun ilmoittamisen on perustuttava jäsenvaltioiden riittävään markkinavalvontaan. Tästä aiheesta käytyjen monien keskustelujen perusteella olen saanut käsityksen, että yhtä korkeaa markkinavalvonnan tasoa ei voida taata kaikkialla laajentuvassa Euroopan unionissa.

Onko komissio nykytilanteen vuoksi valmis edistämään sellaisten hyväksyttyjen yksityisten tarkastusmerkkien käyttöä, jotka kolmas riippumaton osapuoli myöntää testien ja tuotannon seurannan jälkeen todistaen näin tuotteen asianmukaisen toiminnan ja turvallisen käytön?

Mikäli se on valmis tähän, miksi se ei käy ilmi uuden lähestymistavan tarkistuksessa, jossa vaatimuksia yksityisten lisätarkastusmerkkien kiinnittämiseksi tuotteeseen on jopa korotettu? Monissa tapauksissa eurooppalaisten yksityisten sertifiointielinten ei sallita käyttää merkkejään, vaikka markkinoiden valvonnan puute edellyttää selvästi riippumattoman asiantuntemuksen käyttöä kuluttajien turvallisuuden takaamiseksi.

Onko komissio tietoinen, että sen nykyinen lähestymistapa johtaa eurooppalaisten sertifiointielinten huomattavaan syrjintään, koska Yhdysvaltojen (esimerkiksi UL) tai muiden Euroopan ulkopuolisten maiden kilpailijat voivat yhä käyttää tarkastusmerkkejään Euroopan unionin markkinoille tarkoitettuihin tuotteisiin?

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(7. lokakuuta 2003)

CE-merkintä ilmaisee tuotteen olevan niiden sovellettavien yhdenmukaisten valmistajalle kuuluvien vaatimusten mukainen, jotka sisältyvät asianomaisiin uuden lähestymistavan mukaisiin direktiiveihin [1]. Kiinnittämällä tuotteeseen CE-merkinnän valmistaja vakuuttaa, että tuote on kaikkien siihen sovellettavien yhteisön säännösten mukainen ja että aiheelliset vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyt on suoritettu. CE-merkintä on pakollinen, ja se on kiinnitettävä aina ennen kuin sen soveltamisalaan kuuluva tuote saatetaan markkinoille ja otetaan käyttöön, paitsi jos erityisdirektiiveissä toisin säädetään. Tuotetta ei voida varustaa CE-merkinnällä, jos se ei kuulu jonkin sellaisen direktiivin soveltamisalaan, jossa säädetään CE-merkinnän kiinnittämisestä. Tiedonannon julkaisemista edeltäneen laajan kuulemismenettelyn tuloksena komissio on havainnut suuren tarpeen selventää ja edistää CE-merkinnän ymmärtämistä sekä selkeyttää CE-merkinnän suhdetta vapaaehtoisiin tuotemerkintöihin.

Sertifiointeja ja testejä koskevan kokonaisvaltaisen lähestymistavan [2] mukaisesti on laadittu erityisiä moduuleita vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyjen eri vaiheita varten. Lukuun ottamatta moduulia A, jossa vaaditaan valmistajan vakuutusta, kaikissa moduuleissa edellytetään puolueettoman kolmannen osapuolen (niin sanotun ilmoitetun laitoksen) osallistumista yhteen tai kaikkiin vaatimusten-

mukaisuuden arviointimenettelyjen vaiheisiin. Edellä mainitun kuulemismenettelyn aikana saadut vastaukset ovat tehostaneet tätä ennen tuotteen markkinoille saattamista koskevaa valvontajärjestelmää, jonka tavoitteena on varmistaa joustavat mahdollisuudet valmistajille ja asianomaisten tuotteiden turvallisuus käyttäjille ja kuluttajille.

Komissio on aina katsonut, että tehokas markkinavalvonta on olennainen väline uuden lähestymistavan mukaisten direktiivien täytäntöönpanolle. Komissio on myös usein korostanut unionin laajuisen tehokkaan ja yhtenäisen markkinavalvontajärjestelmän merkitystä. Markkinoille saattamista edeltävän valvonnan (vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyt) ja markkinoille saattamisen jälkeisen valvonnan (markkinavalvonta) välinen sopiva tasapaino riippuu eri tuotealojen erityispiirteistä. On kuitenkin korostettava, että, kuten kokemus unionin ulkopuolella on selvästi osoittanut, markkinavalvonta ei riipu sovelletusta vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelystä, ja se on yhtä tarpeellinen yleistä kolmannen osapuolen suorittamaa pakollista sertifiointia edellyttävissä järjestelmissä.

Erityisesti uuden lähestymistavan mukaisissa direktiiveissä ja yleistä tuoteturvallisuutta koskevassa direktiivissä ([3]) edellytetään jäsenvaltioiden toteuttavan kaikki tarpeelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tuotteet saatetaan markkinoille ja otetaan käyttöön vain, jos ne eivät oikein koottuina, asennettuina ja huollettuina sekä käyttötarkoituksensa mukaisesti käytettyinä vaaranna ihmisten terveyttä ja turvallisuutta tai muita sovellettavien direktiivien kattamia seikkoja. Tämä merkitsee sitä, että jäsenvaltiot velvoitetaan järjestämään ja toteuttamaan markkinoiden valvonta tehokkaasti ja riittävän laajasti vaatimustenvastaisten tuotteiden havaitsemiseksi. Komissio on ollut hyvin aktiivinen tällä alalla, ja se on kannustanut jäsenvaltioita vahvistamaan kansallisten markkinavalvontaviranomaistensa välistä hallinnollista yhteistyötä ja saattamaan kansallisen täytäntöönpanon samalle tasolle. Komissio on myös tukenut aloitteita, joilla tehostetaan tiedonvaihtomenettelyjä, ja käynnistänyt hankkeita rajatylittävästä markkinavalvonnasta, joka kattaa sekä jäsenvaltiot että ehdokasmaat.

CE-merkinnän ja vapaaehtoisten tuotemerkintöjen suhteen osalta komissio katsoo edelleen, että jälkimmäisiä voidaan käyttää tuotteessa, jos ne täyttävät eri tehtävän kuin CE-merkintä. Tällöin ne eivät aiheuta epätietoisuutta CE-merkinnän tarkoituksesta tai muodosta eivätkä vähennä CE-merkinnän luotettavuutta tai näkyvyyttä. CE-merkintä ei ole kaupallinen laatumerkintä kuluttajaa varten, vaan se on kansallisille markkinavalvontaviranomaisille osoitettu hallinnollinen merkintä. Se on koettu "eurooppalaiseksi passiksi" tuotteille, jotka ovat sovellettavien uuden lähestymistavan mukaisten direktiivien kaikkien yhdenmukaisten vaatimusten mukaisia, niiden vapaan liikkuvuuden varmistamiseksi Euroopan talousalueella (ETA) ja sen ulkopuolella (missä CE-merkintä on tunnustettu). Komissio ei tunne yhtään tapausta, jossa yksityisiltä sertifiointielimiltä olisi evätty oikeus soveltaa merkintöjään.

Sellaisten yksityisten vapaaehtoisten sertifiointimerkintöjen osalta, jotka voidaan hyväksyä CE-merkinnän lisäksi edellä kuvattujen suuntaviivojen perusteella, komissio on aina katsonut, että kyseisten merkintöjen tarve on periaatteessa jätettävä markkinoiden päätettäväksi. Komissio ei katso olevan riittävää oikeudellista perustaa tai erityistä tarvetta edistää vapaaehtoisten merkintöjen käyttöä. Kansallisten yksityisten sertifiointimerkintöjen moninaisuus näyttää olevan selvä osoitus siitä, että sertifiointipalvelut ovat ottaneet huomioon hyvin markkinoiden tarpeet tältä osin. Komissio harkitsee parhaillaan tutkimuksen käynnistämistä yksityisistä vapaaehtoisista merkinnöistä sisämarkkinastrategiansa yhteydessä.

([1]) Neuvoston direktiivi 89/686/ETY, annettu 21 päivänä joulukuuta 1989, henkilönsuojaimia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä, EYVL L 399, 30.12.1989. Neuvoston direktiivi 90/384/ETY, annettu 20 päivänä kesäkuuta 1990, jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistamisesta muiden kuin itsetoimivien vaakojen osalta, EYVL L 189, 20.7.1990. Neuvoston direktiivi 93/42/ETY, annettu 14 päivänä kesäkuuta 1993, lääkinnällisistä laitteista, EYVL L 169, 12.7.1993. Neuvoston direktiivi 96/48/EY, annettu 23 päivänä heinäkuuta 1996, Euroopan laajuisen suurten nopeuksien rautatiejärjestelmän yhteentoimivuudesta, EYVL L 235, 17.9.1996. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/79/EY, annettu 27 päivänä lokakuuta 1998, in vitro-diagnostiikkaan tarkoitetuista lääkinnällisistä laitteista, EYVL L 331, 7.12.1998.

([2]) Neuvoston päätöslauselma, annettu 21. joulukuuta 1989, vaatimustenmukaisuuden arvioinnin kokonaisvaltaisesta lähestymistavasta, EYVL C 10, 16.1.1990.

([3]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/95/EY, annettu 3 päivänä joulukuuta 2001, yleisestä tuoteturvallisuudesta, EYVL L 11, 15.1.2002.

(2004/C 88 E/0431) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-2646/03**

esittäjä(t): Elizabeth Lynne (ELDR) komissiolle

(28. elokuuta 2003)

Aihe: Avannevälineiden tullitariffiluokitus

Onko totta, että komissio on ehdottamassa avannevälineiden uudelleenluokittelua niin, että ne luokiteltaisiin nimikkeeseen 3926 (muovitavarat) eikä nimikkeeseen 9021 (ortopediset välineet, joita käytetään vammautumisen johdosta)?

Onko komissio tietoinen, että käytännössä kyseinen uudelleenluokittelu tekisi avannevälineistä kalliimpia tuontitullien takia? Tuontitulli olisi nolla, jos välineet luokiteltaisiin nimikkeeseen 9021.

Onko komissio tietoinen, että jos Maailman tullijärjestö käyttäisi ehdotettua luokittelua, avannevälineiden hankkiminen olisi erittäin vaikeaa ja kallista Itä-Euroopassa ja kehitysmaissa oleville avannepotilaille, koska tuontitullit ovat näissä maissa korkeammat?

Minkä järjestöjen kanssa Euroopan unioni on neuvotellut päättäessään ehdottaa kyseistä uudelleenluokittelua?

Onko komissio samaa mieltä, että avannevälineitä käytetään korvaamaan suolesta tai virtsateistä leikkauksella poistettua osaa?

Eikö niitä voida pitää ”välineinä, joiden avulla tuetaan tai kannatellaan kehon osaa sairauden, leikkauksen tai loukkaantumisen jälkeen” (nimike 9021)?

Mitä komissio aikoo tehdä varmistaakseen, ettei kyseinen tulliluokittelu vaikeuta vammaisten henkilöiden (avannepotilaiden) elämää EU:ssa ja kehitysmaissa?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(23. syyskuuta 2003)

Ei. Komissio ei ehdota avannevälineiden uudelleenluokittelua. Komissio on toteuttanut toimia selvittääkseen, kuinka tullille erikseen esitettävät avannevälineiden kaksi tärkeintä osaa, nimittäin liitososa ja pussi, olisi luokiteltava. Tämän vuoksi komissio teki vuonna 1999 päätöksen 2000/41/EY [1], jolla kumotaan useita jäsenvaltioiden antamia virheellisiä sitovia tariffitietoja, joiden mukaan eräät avannevälineiden osat olisi luokiteltava CN-koodeihin 9018 90 85 ja 9021 90 90. Lisäksi komissio julkaisi vuonna 2002 selittävät huomautukset Euroopan yhteisöjen yhdistettyyn nimikkeistöön [2] selvittääkseen, mitä ilmaisu ”vamman tai vajavuuden kompensoiminen” tarkoittaa. Tästä seuraa, että liitososaa ja pussia ei voida luokitella harmonoidun järjestelmän (HS) nimikkeeseen 9021, vaan luokittelu tapahtuu käytetyn materiaalin perusteella.

Kyllä. Komissio on tietoinen moitteettoman tuoteluokittelun taloudellisista seurauksista. Luokittelupäätöksiä ei kuitenkaan tehdä taloudellisten seurausten perusteella vaan yhdistetyn nimikkeistön moitteettoman ja yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi unionissa.

Kannettavaa tullia määritettäessä olisi selvitettävä yhteisön yhteisen tullitariffin [3] oikea nimike yleisten tulkintasääntöjen mukaisesti. Nämä säännöt ovat tariffin johdantomääräyksissä. Olisi huomattava, että kyseiset tullit vahvistettiin HS-nimikkeistöstä käydyissä WTO/GATT-neuvotteluissa (Maailman kauppajärjestö/tullitariffeja ja kauppaa koskeva yleissopimus).

Kyllä. Komissio on tietoinen siitä, että eräät HS-yleissopimuksen osapuolet, kuten Yhdysvallat ja Norja, luokittelevat avannevälineiden kaksi tärkeintä osaa, nimittäin liitososan ja pussin, HS-nimikkeeseen 3962 silloin, kun ne on tehty muovista.

Ei minkään. Komissio hyväksyy luokittelutoimenpiteet yhteisen tullitariffin yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi unionissa Euroopan yhteisön perustamissopimuksen kodifioidun toisinnon 23 artiklan mukaisesti. Tällaisten toimenpiteiden toteuttamiseksi komissio soveltaa asianomaiseen tuotteeseen nimikkeistön tulkintasääntöjä käytössä olevien asiakirjojen, kuten laboratoriotutkimusten, perusteella.

Luokiteltavat tuotteet ovat liitososa ja pussi. Arvoisa parlamentin jäsen löytää vastauksen edellä mainituista selittävistä huomautuksista.

Komissio ehdottaa, että kansainvälisesti olisi sovellettava kahdenlaista toimintatapaa.

Ensimmäinen olisi osaratkaisu luokitteluongelmaan, ja siinä ehdotetaan liitososien luokittelemista 30 ryhmään 39 ryhmän asemesta. Tuotteiden siirtäminen yhdestä HS-nimikkeestä toiseen ei kuitenkaan valitettavasti ratkaise kaikkia tuotteiden luokittelun synnyttämiä taloudellisia ongelmia.

Tämän vuoksi olisi määriteltävä toinen lähestymistapa, kun kaikkien tuotteiden tariffitasoja tarkastellaan uudelleen teollisuustuotteiden markkinoillepääsyä koskevien monenvälisten neuvottelujen seuraavalla kierroksella Euroopan teollisuuden vaatimusten huomioon ottamiseksi.

(1) Komission päätös 2000/41/EY, tehty 29 päivänä joulukuuta 1999, tiettyjen sitovien tariffitietojen voimassaolosta, EYVL L 13, 19.1.2000.
(2) EYVL C 256, 23.10.2002.
(3) Vuoden 2003 tullit julkaistiin Euroopan yhteisöjen virallisen lehden numerossa L 290, 28.10.2002.

(2004/C 88 E/0432) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2661/03**

esittäjä(t): Ian Hudghton (Verts/ALE) komissiolle

(10. syyskuuta 2003)

Aihe: Kyproksella kadonneet henkilöt

Kypros valmistelee liittymistä EU:hun ensi vuonna, ja Turkki on hakijavaltio. Turkin vuonna 1974 suorittaman saaren valtauksen yhteydessä todennäköisesti surmansa saaneita tai kiinni otettuja henkilöitä koskeva asia on vielä ratkaisematta.

Viittaan komission 2. toukokuuta 2001 antamaan vastaukseen kysymykseen E-0506/01 (1). Siinä todettiin, että ”asiaa voidaan käsitellä lähemmin unionin ja Turkin välisen vahvistetun poliittisen vuoropuhelun yhteydessä”. Voiko komissio ilmoittaa, minkälaista kehitystä tässä asiassa on saavutettu?

(1) EYVL C 261 E, 18.9.2001, s. 130.

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(1. lokakuuta 2003)

Herrat Klerides ja Denktash tapasivat vuoden 2002 kesä- ja heinäkuussa keskustellakseen kadonneiden henkilöiden kysymykseen liittyvistä ehdotuksista. Keskustelujen pohjana oli heidän 31. heinäkuuta 1997 solmimansa sopimus. Kyproksenkreikkalainen osapuoli käynnisti valvonnassaan olevilla alueilla ohjelman ruumiiden haudoista kaivamiseksi ja tunnistamiseksi. Tutkimukset suorittaa osapuolten yhteinen Institute for Neurology and Genetics, jonka toiminnan rahoittaa Yhdysvallat. Kyproksenturkkilainen osapuoli ei ole vielä nimennyt tiedemiehiä, jotka tekisivät yhteistyötä instituutin kanssa. YK yrittää parhaillaan käynnistää uudelleen kadonneiden henkilöiden tapauksia käsittelevän komitean työskentelyä (Committee of Missing Persons).

Kyproksen hallitus otti 30. huhtikuuta 2003 käyttöön kyproksenturkkilaisiin kohdistuvia toimenpiteitä, joista monet koskevat kadonneiden ja tapettujen kyproksenturkkilaisten sukulaisiin (Appendix E). Toimenpiteillä määrätään muun muassa tietojen saannista, kadonneiden henkilöiden sukulaisten ja virkamiesten välisistä tapaamisista, hautapaikkojen koekaivauksista sekä DNA-pankin perustamiseen liittyvistä järjestelyistä. Kyproksen hallitus julkaisi 14. kesäkuuta 2003 kyproksenturkkilaisissa sanomalehdissä luettelon 500 kyproksenturkkilaisesta, joiden tapaukset on annettu komitean käsiteltäviksi. Lisäksi komissio on kuullut, että viranomaiset ovat toimittaneet virallista tietä tiedot 201 kadonneen kyproksenturkkilaisen kohtalosta Punaisen Ristin kansainväliselle komitealle.

(2004/C 88 E/0433) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2667/03**

esittäjä(t): Jean Lambert (Verts/ALE) komissiolle

(10. syyskuuta 2003)

Aihe: Laiton puukauppa Indonesiassa ja FLEGT

Toukokuussa 2003 komissio käynnisti toimintasuunnitelman laittomien hakkuiden ja laittoman puukaupan torjumiseksi (metsälain täytäntöönpanoa, hallintotapoja ja kauppaa koskeva toimintasuunnitelma FLEGT).

Suunnitelmalla pyritään torjumaan laittomia hakkuita ja laittomasti hakatun puun kauppaa. Kyseisessä suunnitelmassa määriteltyihin toimenpiteisiin kuuluvat puuta tuottavien maiden tehostettujen hallintotapojen tuki, puuta tuottavien maiden kanssa käynnistetyt kumppanuudet, joilla varmistetaan se, että pelkästään laillisesti hakattu puu pääsee EU:n markkinoille, ja laittomasti hakatun puun kaupan torjumista koskevan kansainvälisen yhteistyön kehittäminen.

Indonesiassa on 10 prosenttia maailman jäljellä olevista sademetsistä, ja maa kärsii parhaillaan laittomien hakkuiden kriisistä. Yli 80 prosenttia hakkuista Indonesiassa toteutetaan lakia rikkoen. EU myöntää rahoitusta Indonesialle ja pyrkii allekirjoittamaan sopimuksen ongelman ratkaisemiseksi

Tästä huolimatta indonesialaisella raminilla käydään jatkuvasti laitonta kauppaa. Indonesialaista raminia kierrätetään laittomasti Malesian kautta — ainoa toinen maa, jossa raminia kasvaa — ja sitä pääsee yhä EU:n markkinoille. Laitonta raminia on takavarikoitu Italiassa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa.

Miksi komissio on lykännyt raminin kirjaamista (Indonesian hallituksen pyynnön mukaisesti) liitteeseen B ja aikooko komissio kirjata raminin liitteeseen B ensimmäisessä mahdollisessa tilaisuudessa, joka on Euroopan unionin CITES-komitean kokous?

Tukeeko komissio periaatetta, että lainsäädäntöä olisi ehdotettava, jotta laittomasti hakatun puutavaran tuonti EU:hun tehtäisiin laittomaksi?

Aikooko komissio ehdottaa yhteispäätäntämenettelyyn perustuvaa lainsäädäntöä toimintasuunnitelman tukemiseksi ja siten pyrkiä määräämään ankarampia rangaistuksia niille, jotka kauppaavat laittomasti hakattua puutavaraa ja puutuotteita EU:hun?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(10. lokakuuta 2003)

Komissio ja jäsenvaltiot eivät ole vakuuttuneita siitä, että raminin yksipuolinen kirjaaminen 9 päivänä joulukuuta 1996 annetun luonnonvaraisten eläinten ja kasvien suojelusta niiden kauppaa sääntelemällä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 338/97 ([1]) liitteeseen B (jolla CITES-sopimus pannaan täytäntöön yhteisössä) olisi yhtään tehokkaampi järjestely kuin tämänhetkinen, jossa ramini on kirjattu CITES-sopimuksen liitteeseen III ja siihen liittyvään asetuksen liitteeseen C. Nykyisten säännösten nojalla raminin maahantuojien on esitettävä vientilupa — jos lähetys on peräisin Indonesiasta — tai viejämaan antama alkuperätodistus, jos lähetys on peräisin jostain muualta. Ainoa lisävaatimus, joka saavutettaisiin raminin

kirjaamisella asetuksen (EY) N:o 338/97 liitteeseen B, olisi se, että viejämaan antaman vientiluvan lisäksi vaadittaisiin myös kyseessä olevan jäsenvaltion antama tuontilupa. Sen merkitys olisi melko vähäinen: tehokkaampi keino on luultavasti kannustaa tulliviranomaisia parantamaan nykyisten säännösten täytäntöönpanoa.

Unionin tasolla on jo ponnisteltu huomattavasti nykyisten säännösten täytäntöönpanon varmistamiseksi, ja jäsenvaltioissa on takavarikoitu lähetyksiä. Joka tapauksessa, koska Malesialla on merkittäviä omia raminivaroja, sen näkemyksiä on kuultava, ennen kuin komissio harkitsee raminia koskevia lisätoimia. Komissio lähetti kesäkuussa 2003 kirjeen Malesian viranomaisille, ja nyt se odottaa niiltä vastausta. Riippumatta siitä, mikä päätös unionin tasolla lopulta tehdään, paras lähestymistapa olisi se, että Indonesian hallitus esittäisi raminin kirjaamista CITES-sopimuksen liitteeseen II CITES-sopimuksen allekirjoittajamaiden lokakuussa 2003 järjestettävässä 13. kokouksessa. Jos tämä onnistuisi, se mahdollistaisi raminin kaupan tiukemman sääntelyn paitsi unionissa myös maailmanlaajuisesti.

Komissio kannattaa periaatetta, ettei unioni saa toimia laittomasti hakatun puutavaran markkina-alueena. Kysymyksessä mainitussa FLEGT-toimintasuunnitelmassa [2] ehdotetaan, että hyväksytään lainsäädäntöä, jolla tuetaan yhteisön ja kolmansien maiden välisiä vapaaehtoisia sopimuksia, joilla pyritään estämään laittomasti hakatun puutavaran maahantuonti näistä maista. Laittomasti hakatun puutavaran yleiseen tuontikieltoon liittyy erilaisia näkökohtia, ja siksi komissio ehdottaa, että tätä vaihtoehtoa tarkastellaan yksityiskohtaisemmin ja tuloksista raportoidaan vuonna 2004. Yleisesti ottaen komissio pitää monenkeskisiä toimia yksipuolisia toimia parempina.

FLEGT-toimintasuunnitelmassa komissio esitti ehdotettujen vapaaehtoisten FLEGT-kumppanuuksien täytäntöönpanoa tukevan lainsäädännön antamista EY:n perustamissopimuksen 133 artiklan nojalla sillä perusteella, että asia kuuluu yleisen kauppapolitiikan lukuun. Tämän artiklan nojalla annettavaan lainsäädäntöön ei yleensä sovelleta yhteispäätäntämenettelyä.

(1) EYVL L 61, 3.3.1997.
(2) KOM(2003) 251 lopullinen.

(2004/C 88 E/0434) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2674/03**

esittäjä(t): María Rodríguez Ramos (PSE) komissiolle

(10. syyskuuta 2003)

Aihe: Suojalausekkeen soveltaminen Kiinasta peräisin olevien säilykesatsumien tuontiin Euroopan unioniin

Äskettäisessä vastauksessaan kysymykseeni E-1646/03 [1] komissio myöntää, että on tarpeen pyytää viipymättä suojalausekkeen soveltamista Kiinasta peräisin olevien säilykesatsumien tuontiin ja vahvistaa saaneensa hiljattain tällaisen pyynnön Espanjan hallitukselta kaikkine tarvittavine asiakirjoineen.

Ottaen huomioon, että Espanja pyysi suojalausekkeen soveltamista kesäkuun 2002 alussa ja että 12. marraskuuta 2002 antamassaan vastauksessa kysymykseeni P-2956/02 [2] komissio perusteli toimettomuuttaan sillä, että Espanjan viranomaisten esittämät tiedot eivät vastanneet asianomaisia vaatimuksia, pidän välttämättömänä, että asianomainen tuotantoala saa tietää todelliset syyt yli vuoden kestäneeseen viivästymiseen tämän asian käsittelyssä.

Heinäkuussa 2003 antamassaan vastauksessa komissio käytti ilmaisua ”hiljattain”, pyytäisin komissiota kuitenkin ilmoittamaan tarkan päivämäärän, jolloin Espanjan viranomaiset lähettivät WTO:n sääntöjen mukaiset riittävät tiedot markkinoiden häiriintymisen luonteesta ja laajuudesta ja asianomaisille yhteisön tuottajille aiheutuneen vahingon vakavuudesta.

(1) Katso sivu 363.
(2) EUVL C 161 E, 10.7.2003, s. 55.

Pascal Lamyn komission puolesta antama vastaus

(23. lokakuuta 2003)

Kuten yhteisessä vastauksessa arvoisan parlamentin jäsenen kirjallisiin kysymyksiin E-1646/03, E-1920/03 ja 1921/03 ([1]) selitettiin, komissio on vastaanottanut siirtymäkauden tuotekohtaisen suojamekanismin ([2]) nojalla toteutettavia suojatoimia koskevan muodollisen pyynnön kaikkine asiakirjoineen, ja sen vastaanottopäivä oli 10. kesäkuuta 2003. Espanja esitti pyynnön uudestaan yleisten yleissitovien suojasääntöjen nojalla, ja tämä pyyntö vastaanotettiin 20. kesäkuuta 2003 ([3]).

Pyyntöjen tutkimisen ja jäsenvaltioiden kuulemisen jälkeen käynnistettiin 11. heinäkuuta 2003 sekä yleistä yleissitovaa suojavälinettä että siirtymäkauden tuotekohtaista suojamekanismia koskevat tutkimukset ([4]). Tutkimuksia suoritettiin koko kesän ajan, ja ne ovat yhä käynnissä. Jäsenvaltioille tiedotetaan kaikesta niissä tapahtuvasta kehityksestä.

Mitä tulee siihen, että tutkimukset käynnistettiin vasta vuoden kuluttua Espanjan alkuperäisestä yhteydenotosta, komissio haluaa ilmoittaa arvoisalle jäsenelle, että tämä aika tarvittiin asiaan liittyvien oikeudellisten ja sisällöllisten näkökohtien selvittämiseen ja sen varmistamiseen, että Espanjan esittämät pyynnöt täyttävät Maailman kauppajärjestön (WTO) ja yhteisön säännöstön erittäin tiukat vaatimukset. Kuten arvoisa jäsen hyvin ymmärtää, tarvittavien tietojen kerääminen ja arviointi sekä useiden kuulemisten järjestäminen kaikkien osapuolten kanssa ovat aikaa vieviä vaiheita, mutta joka tapauksessa ehdottoman välttämättömiä väitetyn haitan luonteen ja laajuuden määrittämiseksi.

Komissio haluaa huomauttaa, että tämä on ensimmäinen siirtymäkauden tuotekohtaisesta suojamekanismista annetun asetuksen nojalla suoritettu tutkimus.

([1]) Katso sivu 363.
([2]) Neuvoston asetus (EY) N:o 427/2003, annettu 3 päivänä maaliskuuta 2003, siirtymäkauden tuotekohtaisesta suojamekanismista Kiinan kansantasavallasta peräisin olevalle tuonnille ja tiettyjen kolmansien maiden tuontiin sovellettavasta yhteisestä menettelystä annetun asetuksen (EY) N:o 519/94 muuttamisesta, EUVL L 65, 8.3.2003.
([3]) Neuvoston asetus (EY) N:o 3285/1994, annettu 22 päivänä joulukuuta 1994, tuontiin sovellettavasta yhteisestä järjestelmästä, EYVL L 349, 31.12.1994, ja neuvoston asetus (EY) N:o 519/1994, annettu 7 päivänä maaliskuuta 1994, tiettyjen kolmansien maiden tuontiin sovellettavasta yhteisestä menettelystä, EYVL L 67, 10.3.1994.
([4]) EUVL C 162, 11.7.2003.

(2004/C 88 E/0435) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2676/03**

esittäjä(t): Ulrich Stockmann (PSE) komissiolle

(10. syyskuuta 2003)

Aihe: DHL Airways -yrityksen pääsy Yhdysvaltojen markkinoille

Deutsche Post World Netin otettua haltuunsa kansainvälisen pikalähetyspalveluiden tarjoajan DHL:n United Parcel Service Inc. (UPS) ja FedEx ovat yrittäneet monin keinoin estää DHL:n pääsyn amerikkalaisille markkinoille. UPS ja FedEx hallitsevat Yhdysvaltojen pakettimarkkinoita eräänlaisena duopolina 80 prosentin osuudella, kun taas DHL:n markkinaosuus siellä on 0,9 prosenttia. UPS ja FedEx käyttävät oikeudellisena tai poliittisena keinona ulkomaisten kilpailijoiden eristämiseen Yhdysvaltojen markkinoilta säännöstä, jonka nojalla lentoyhtiö katsotaan yhdysvaltalaiseksi vain, jos Yhdysvaltojen kansalaisilla on vähintään 75 prosenttia äänten kokonaismäärästä ja 51 prosenttia pääomasta. DHL Airways täyttää molemmat ehdot Yhdysvalloissa, sillä DPAG:n otettua DHL haltuunsa maa- ja ilmakuljetukset on erotettu kahdeksi yhtiöksi ja DHL International on osallisena DHL Airwaysissä vain 25 prosentilla. Yhdysvaltojen liikenneministeriö (Department of Transportation) on myös vahvistanut tämän ja hylännyt monia UPS:n ja FedEx:n tekemiä valituksia. Valtion puolustustalousarvioon hyväksyttiin kuitenkin 16. huhtikuuta 2003 lisäys, jonka nojalla lentoyhtiöillä, joita Yhdysvaltojen kansalaiset eivät valvo tehokkaasti, jotka saavat yli

50 prosenttia liikevaihdostaan ulkomaisesta yrityksestä tai jotka ovat vieraan valtion omistuksessa, ei ole lupaa ottaa vastaan sotilastilauksia nyt täytäntöönpantavasta talousarviosta. Tämä vaatimus sopii yksinomaan DHL Airwaysiin eli sillä syrjitään räikeästi vain yhtä yritystä, koska Pentagon ja Yhdysvaltojen ulkoasianministeriö ovat DHL Airwaysin huomattavia asiakkaita. FedEx:n ja UPS:n kilpailunvastainen asenne on selvästi ristiriidassa UPS:n vapaan toiminnan kanssa Euroopassa. UPS:lla yksin on Yhdysvalloissa noin 64 prosentin markkinaosuus ja DHL:n vastaava osuus on vain 0,9 prosenttia, kun taas Deutsche Postin (DHL mukaan lukien) osuus Saksan markkinoista, joilla käydään voimakasta kilpailua, on 23 prosenttia ja UPS:n 8 prosenttia.

Onko komissio tietoinen esitetystä ongelmasta? Mitä se aikoo tehdä mainitun syrjinnän torjumiseksi? Yhdysvaltojen ja EU:n neuvotellessa Open Sky -sopimuksesta mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä Yhdysvaltojen markkinoille pääsyn varmistamiseksi ja täyden vastavuoroisuuden toteuttamiseksi?

Pascal Lamyn komission puolesta antama vastaus

(14. lokakuuta 2003)

Komissio seuraa tarkoin tilanteen kehitystä eurooppalaisten yritysten Yhdysvaltojen markkinoille pääsyn osalta.

Kysymys koskee pikalähetyspalvelujen tarjoajan DHL:n pääsyä Yhdysvaltojen markkinoille. Yhdysvalloissa hiljattain annetussa lainsäädännössä asetetaan uusi rajoitus, joka koskee sotilastilauksiin oikeutettujen lentoyhtiöiden omistuspohjaa. Tarkemmin sanottuna huhtikuussa 2003 hyväksytyn sota-ajan puolustustalousarvion lisäystä koskevan määräyksen (Emergency Wartime Supplemental Appropriations Act) 2710 pykälässä todetaan seuraavaa: ”Tämän talousarvion tai minkään muun talousarvion varoja ei voida ohjata tai käyttää edellä kuvatunlaiseen kuljetukseen … jonka suorittaa lentoyhtiö, jota Yhdysvaltojen kansalaiset eivät valvo tehokkaasti … lentoyhtiön ei katsota olevan Yhdysvaltojen kansalaisten tehokkaasti valvoma, jos lentoyhtiö on saanut yli 50 prosenttia viimeisen kolmen vuoden liikevaihdostaan subjektilta, joka ei ole yhdysvaltalainen, ja jos tämä subjekti joko suoraan tai epäsuorasti omistaa äänivaltaisia osakkeita ulkomaisessa lentoyhtiössä tai on ulkomaisen viranomaisen tai laitoksen omistama.”

Komission mielestä nämä säännökset loukkaavat Euroopan etuja, erityisesti DHL:n. DHL tarvitsee Yhdysvaltojen rahtilentoyhtiöiden palveluja joidenkin toimituspalvelujensa lentokuljetukseen. Koska nämä lentoyhtiöt saavat hyvin suuren osan liikevoitostaan DHL:ltä, ne eivät olisi puolustustalousarvion lisäyksen nojalla oikeutettuja sotilastilauksiin.

Komissio kuitenkin huomauttaa, että 2710 pykälä antaa puolustusministerille mahdollisuuden kumota tämän rajoituksen: ”… Jos puolustusministeri katsoo, ettei yksikään lentoyhtiö, jolla on 41102 pykälän mukainen todistus, voi tai halua tarjota tällaista kuljetusta, hän voi solmia sopimuksen kuljetuksesta sellaisen lentoyhtiön kanssa, jolla ei ole todistusta.” Komission tietojen mukaan DHL hoitaa tällä hetkellä puolustusministeriön postinkuljetuspalveluja sekä Irakiin että Afganistaniin.

Joka tapauksessa on huomautettava, että DHL on myynyt 25 prosentin osuutensa DHL Airwaysistä yhdysvaltalaisille sijoittajille. DHL Airwaysin uusi nimi on AStar Air Cargo, ja se on nyt 100-prosenttisesti Yhdysvaltojen kansalaisten omistama.

Komissio on tietoinen siitä, että Yhdysvaltojen rahtilentoyhtiöillä on oikeus suorittaa unionin sisäisiä lentoja, kun taas unionin rahtilentoyhtiöillä ei ole oikeutta suorittaa Yhdysvaltojen sisäisiä lentoja. Tätä epätasapainoa käsitellään unionin ja Yhdysvaltojen tulevissa avointa ilma-aluetta koskevissa tulevissa neuvotteluissa. Neuvottelujen tarkoituksena on avata Yhdysvaltojen sisäiset markkinat unionin lentoyhtiöille ja päinvastoin. Keskeisellä sijalla on ulkomaiseen omistukseen ja lentoyhtiöiden hallintaan tällä hetkellä sovellettavien erityisrajoitusten poistaminen.

(2004/C 88 E/0436)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-2677/03

esittäjä(t): Bernd Lange (PSE) komissiolle

(10. syyskuuta 2003)

Aihe: Tiukempien pakokaasupäästöarvojen kiertäminen sopimattomilla tyyppiluokituksilla

Suuntaus on ilmiselvästi yhä enemmän menossa siihen, että raskaat ajoneuvot kuten maastoajoneuvot (SUV), joita käytetään pääasiassa henkilöajoneuvoina (luokka M1), rekisteröidään yli 2,5 tonnin painoisina kevyiksi hyötyajoneuvoiksi (luokka N1).

Eikö tällä käytännöllä kierretä henkilöajoneuvoille direktiivissä 98/69/EY [1] vahvistettuja EURO III ja EURO IV -päästörajoja? Miten komissio aikoo käsitellä asiaa?

Milloin komissio aikoo muuttaa direktiiviä 70/156/ETY [2] tyyppihyväksynnästä ja direktiiviä 70/220/ETY [3] sellaisena kuin se on direktiivissä 98/69/EY (liitteen I taulukko, 13 kohta, 5.3.1.4 alakohta, alaviite 2) mainitun mahdollisuuden poistamiseksi?

[1] EYVL L 350, 28.12.1998, s. 1.
[2] EYVL L 42, 23.2.1970, s. 1.
[3] EYVL L 76, 6.4.1970, s. 1.

Erkki Liikasen komission puolesta antama vastaus

(8. lokakuuta 2003)

Direktiiviin 70/220/ETY [1] on sisältynyt jonkin aikaa mahdollisuus, jonka mukaan sellaisilta M1-luokan ajoneuvoilta, joiden enimmäismassa on suurempi kuin 2 500 kilogrammaa (kg), voidaan tyyppihyväksyntää myönnettäessä edellyttää N1-luokan ajoneuvoille asetettuja lievempiä päästörajoja. Tätä käytäntöä jatkettiin lainsäätäjien välisellä sopimuksella sovittelumenettelyssä, joka johti direktiivin 98/69/EY [2] antamiseen. Lisäksi tällä direktiivillä myönnetään tällaisille M1-luokan ajoneuvoille yhden vuoden lisämääräaika Euro III- tai Euro IV -päästörajojen noudattamiseksi.

Komissiolla ei ole tällä hetkellä käytettävissään varmoja tietoja niiden henkilöajoneuvojen ja maastoautojen (esim. nelivetoisten ajoneuvojen tai SUV-ajoneuvojen) lukumäärästä, joiden enimmäismassa on suurempi kuin 2 500 kg ja jotka rekisteröidään N1-luokan ajoneuvoiksi, eikä siitä, suunnitellaanko maastoajoneuvot tarkoituksellisesti 2 500 kg:n enimmäismassaa suuremmiksi, jotta niihin voidaan soveltaa lievempiä päästörajoja.

Tyyppihyväksyntää myönnettäessä tyyppiluokitus riippuu valmistajan ilmoittamasta ajoneuvon enimmäismassasta. Ajoneuvojen valmistajat määrittelevät ajoneuvotyyppiensä luokituksen rakennepiirteiden perusteella ja direktiivin 70/156/ETY [3] liitteessä II olevien säännösten mukaisesti.

Komissio hyväksyi 14. heinäkuuta 2003 ehdotuksen [4] direktiivin 70/156/ETY uudelleen laatimisesta. Ehdotuksen tarkoituksena on yhteisön tyyppihyväksynnän laajentaminen koskemaan kaikkia ajoneuvoluokkia, ja sen mukaan yhteisön tyyppihyväksyntä on pakollinen N1-luokkaan kuuluville uusille valmiiden ajoneuvojen tyypeille 1. tammikuuta 2007 alkaen.

Komissio on tietoinen huolestuneisuudesta, jota herättää mahdollisuus, että myönnettäessä raskaille henkilöajoneuvoille tyyppihyväksyntää niiltä vaaditaan N1-luokalle asetettujen päästörajojen noudattamista

ja että niiltä edellytetyt vaatimukset ovat näin ollen lievemmät. Tämän vuoksi komissio tutkii tulevassa ehdotuksessaan päästörajojen tiukentamisesta (Euro V -luokkaa koskeva ehdotus), olisiko M1-luokan ajoneuvoja lakattava luokittelemasta sen perusteella, onko niiden enimmäismassa suurempi vai pienempi kuin 2 500 kg.

(1) Neuvoston direktiivi 70/220/ETY, annettu 20 päivänä maaliskuuta 1970, moottoriajoneuvojen ottomoottoreiden kaasujen aiheuttaman ilman pilaantumisen estämiseksi toteutettavia toimenpiteitä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä.

(2) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/69/EY, annettu 13 päivänä lokakuuta 1998, moottoriajoneuvojen päästöjen aiheuttaman ilman pilaantumisen ehkäisemiseksi toteutettavista toimenpiteistä ja neuvoston direktiivin 70/220/ETY muuttamisesta.

(3) Neuvoston direktiivi 70/156/ETY, annettu 6 päivänä helmikuuta 1970, moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen tyyppihyväksyntää koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä.

(4) KOM(2003) 418 lopullinen.

(2004/C 88 E/0437) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2690/03**

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(10. syyskuuta 2003)

Aihe: Sveitsin kantoneiden itsenäinen toimivalta kehittää itsestään veroparatiisi kansainvälisille yrityksille

1. Onko komissio tietoinen siitä, että Sveitsissä oikeus verottaa maahan sijoittautuneita yrityksiä kuuluu yksittäisille kantoneille eikä ”Confederatio Helvetialle”, johon ne kaikki kuuluvat, ja että yhteisöveron taso voi siten vaihdella eri kantoneiden kesken?

2. Onko komissio tietoinen myös siitä, että tämä Sveitsin kantoneiden välinen verokilpailu on johtanut siihen, että Schwyzin kantonista on tullut kansainvälisesti toimivien yritysten tai niiden osien sääntömääräinen toimipaikka, jossa niillä on ainoastaan pieni konttori ja postilokero, ja että erityisesti kyseisen Zürichin vaikutuspiiriin kuuluvan kantonin pohjoisosasta ja etenkin sen Höfen piiristä, johon kuuluvat Zürich-järven rannalla sijaitseva Pfäffikon (Sz), Schindellegi ja Feusisberg, on siksi tullut houkutteleva toimipaikka?

3. Tietääkö komissio, kuinka monet sellaiset yhtiöt, jotka eivät ensisijaisesti harjoita toimintaansa Sveitsissä vaan EU:ssa, ovat tähän mennessä siirtäneet yritystensä tai niiden osien sääntömääräisen kotipaikan Schwyzin kantoniin?

4. Neuvotteleeko komissio, pyrkiessään rajoittamaan verokilpailua ei ainoastaan EU:ssa vaan myös rajanaapurimaissa, suoraan Schwyzin kantonin kanssa sen sijaan, että se kävisi neuvotteluja ainoastaan ”katto-organisaatio” ”Confederatio Helvetian” kanssa?

5. Jos vastaus kysymykseen 4 on myönteinen, mitä tuloksia neuvotteluista on saatu? Jos vastaus on kielteinen, milloin komissio aloittaa kyseiset neuvottelut?

6. Voidaanko Schwyzin kantonin hallitusta vastaan mahdollisesti käyttää painostuskeinona pakotteita, jotka eivät kohdistuisi yleisesti Sveitsiä vastaan? Aikooko komissio tarvittaessa turvautua kyseiseen mahdollisuuteen?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(16. lokakuuta 2003)

Komissio on tietoinen siitä, että Sveitsin liittovaltiojärjestelmässä yhteisöveroa kannetaan liittovaltion, kantonin ja kunnan tasolla ja että yksittäiset kantonit soveltavat eri yhteisöveroasteita. Tästä seuraavista veroasteiden eroista Sveitsin eri kuntien välillä on käyty Sveitsissä sisäistä poliittista keskustelua useiden vuosien ajan. Komissiolla ei ole täsmällisiä tietoja Sveitsin kantonien välisen verokilpailun vaikutuksista. Komissiolla ei myöskään ole täsmällisiä tietoja sellaisten yritysten lukumäärästä, jotka harjoittavat liiketoimintaa pääasiassa unionissa, mutta joiden toimipaikka on sveitsiläisessä Schwyzin kantonissa.

Arvoisan jäsenen kysymysten perusteella vaikuttaa siltä, että Schwyzin kantoni houkuttelee passiivisia investointeja ilman, että siellä harjoitettaisiin todellista taloudellista toimintaa tai että sinne siirrettäisiin mitään todellisia taloudellisia toimintoja. On kuitenkin huomautettava, että jäsenvaltioiden verolainsäädäntöön ja niiden kahdenvälisiin sopimuksiin Sveitsin kanssa sisältyy erityissääntöjä, joilla rajoitetaan mahdollisuuksia verosuunnittelujärjestelyihin, joihin liittyy niin sanottujen postilaatikkoyritysten käyttö. Useimpien jäsenvaltioiden kansalliseen lainsäädäntöön sisältyy myös erityisiä veronkierron vastaisia toimenpiteitä, joilla pyritään ehkäisemään aggressiivisia verosuunnittelujärjestelyitä, jotka perustuvat näennäisten passiivisten investointien tekoon matalan verotuksen alueille.

Verokilpailun osalta komissio on sitä mieltä, että oikeudenmukaisella verokilpailulla voi olla myönteisiä vaikutuksia, kuten liiallisten verorasitteiden pienentäminen ja unionin kilpailukyvyn parantaminen. Epäoikeudenmukainen verokilpailu, joka vaikuttaa merkittävästi yrityksen toimipaikkaan, mutta jolla ei ole yleisiä myönteisiä vaikutuksia, on haitallista. Siksi komissio osallistuu aktiivisesti työhön, jolla vastustetaan haitallista verokilpailua laajentuvassa unionissa, pääasiassa menettelysääntöjen laatimisen avulla. Samasta syystä komissio osallistuu myös aktiivisesti Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD:n) haitallisia verokäytäntöjä torjuvaan työhön, jonka lähestymistapa on maailmanlaajuinen ja jolla pyritään muuttamaan sekä veroparatiisien että OECD:n jäsenmaiden (joihin Sveitsi kuuluu) käyttäytymistä siltä osin, kuin ne osallistuvat haitalliseen verokilpailuun.

Tähän mennessä keskusteluja, joita on käyty sekä unionin tasolla että muualla, myös OECD:ssä, on käyty yksinomaan Sveitsin kanssa, sillä Sveitsin valaliitto vastaa Sveitsin kansainvälisistä suhteista. Kansainvälinen oikeus edellyttää, että yhteisön on kunnioitettava Sveitsin perustuslaissa määritettyä vallanjakoa ja neuvoteltava liittoneuvoston kanssa.

Komissio ei sulje pois sitä, että tulevaisuudessa voitaisiin käyttää erilaista lähestymistapaa, mutta on vakuuttunut siitä, että tällä hetkellä edellä mainittu lähestymistapa on paras keino taata oikeudenmukainen verokilpailu todella kansainvälisellä tasolla, eikä se halua tässä vaiheessa harkita muita toimenpiteitä.

(2004/C 88 E/0438) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2700/03**

esittäjä(t): Glenys Kinnock (PSE) komissiolle

(10. syyskuuta 2003)

Aihe: Peter Shaw'n kidnappauksen tutkinta

Voiko komissio antaa selkeän ja yksityiskohtaisen selonteon siitä, miten Georgian viranomaiset ovat edistyneet Peter Shaw'n kidnappaukseen liittyvien seikkojen tutkinnassa?

Pitääkö komissio mahdottomana hyväksyä, että asiasta on saatavilla niin vähän tietoja? Katsooko se, että Peter Shaw'lla on täysi oikeus olettaa, että asia tutkitaan täydellisesti ja kattavasti?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(3. lokakuuta 2003)

Sen jälkeen kun Peter Shaw vapautettiin marraskuussa 2002, komissio on kaikissa yhteyksissä painottanut Georgian hallitukselle, kuinka tärkeänä se pitää kidnappaajien saattamista oikeuden eteen. Komission mielestä tämä on merkittävä osoitus pyrkimyksestä lujittaa oikeusvaltioperiaatteen noudattamista Georgiassa. Tuleva EU—Georgia-yhteistyöneuvosto tarjoaa myös tilaisuuden keskustella tutkintatilanteesta.

Komissio on pyrkinyt säännöllisesti saamaan lähetystönsä kautta ja yhteistyössä Georgiassa sijaitsevan Yhdistyneen kuningaskunnan suurlähetystön kanssa yleiseltä syyttäjältä tietoja tutkinnan edistymisestä. Yleinen syyttäjä ilmoitti äskettäin komissiolle, että tapausta tutkitaan edelleen. Peter Shaw'n kidnappaukseen sekaantuneet henkilöt on tunnistettu, mutta ennen heidän pidättämistään ja oikeuden eteen saattamista tarvitaan vielä lisätodisteita. Georgian kansalainen Chichiashvili, joka on Georgiassa etsintäkuulutettu Peter Shaw'n kidnappauksen lisäksi useista muista ihmisryöstöistä, pidätettiin Moskovassa.

Komissio pahoittelee sitä, että lähestulkoon vuosi Peter Shaw'n vapauttamisen jälkeen kidnappaajia ei ole vieläkään tuotu oikeuden eteen ja että Moskovassa pidätettyä epäiltyä ei ole vieläkään luovutettu.

Komissio on parlamentin jäsenen kanssa samaa mieltä siitä, että saatavilla pitäisi olla enemmän tietoja, ja on pyytänyt Georgian viranomaisia antamaan kirjallisen raportin tutkintatilanteesta. Komissio tekee kaikkensa tämän tapauksen ratkaisemiseksi.

(2004/C 88 E/0439) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2701/03**

esittäjä(t): Geoffrey Van Orden (PPE-DE) komissiolle

(11. syyskuuta 2003)

Aihe: Lastensuojelun rahoitus Bulgariassa

Bulgaria saa liittymistä edeltävää rahoitusta. Kuinka paljon varoja on osoitettu lastensuojeluun ja lasten hyvinvointiin liittyviin hankkeisiin? Mitä ehdotuksia on esitetty lisävarojen suuntaamisesta tälle alalle?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(30. syyskuuta 2003)

Bulgarian on komission vuoden 2002 määräaikaiskertomuksessa Bulgarian edistymisestä Euroopan unioniin liittymisen valmisteluissa [1] esitetyn mukaisesti jatkettava ponnisteluja lastenhuoltojärjestelmänsä uudistamiseksi ja varmistettava, että YK:n yleissopimusta lapsen oikeuksista noudatetaan täysimääräisesti, että lapsen etu otetaan huomioon ja että lapsen sijoittaminen laitokseen on aina vaihtoehdoista viimeinen.

Komissio tukee liittymistä valmistelevin varoilla Bulgariaa tämän alan toimissa. Lasten hyvinvointiin liittyvää Child Welfare Reform -hanketta tuetaan 3,5 miljoonalla eurolla Phare-ohjelmasta, ja Bulgarian 0,5 miljoonan euron rahoitusosuutta ollaan jo panemassa täytäntöön pääasiassa kumppanuustoiminnan muodossa. Hankkeen tavoitteena on avustaa viranomaisia parantamaan syrjäytyneitä lapsia (joihin luetaan iso joukko romanilapsia sekä vammaiset lapset) koskevia politiikkojaan. Hankkeessa tuetaan ja koulutetaan asianomaisia kansallisen ja aluetason elimiä, pyritään edistämään vaihtoehtoisen lastenhuollon kehittämistä sekä tukemaan valittujen lastenkotien johdon ja hoidon uudistamista.

Myös toisesta, vuoden 2003 liittymistä valmistelevista varoista rahoitettavasta hankkeesta on periaatteessa sovittu. Kyseessä on henkisesti vajavaisten elämänlaadun parantamishanke (Phare-rahoitus: 2 miljoonaa euroa; Bulgarian rahoitusosuus: 0,67 miljoonaa euroa), jonka tavoitteena on tukea vaihtoehtoisten, henkisesti vajavaisille lapsille ja aikuisille tarkoitettujen terveydenhuolto-, sosiaali- ja koulutuspalvelujen kehittämistä ja parantamista.

Useilla hankkeilla tuetaan välillisesti lastensuojelua Bulgariassa. Esimerkkinä mainittakoon romanien kotouttamishanke Roma Population Integration (Phare-rahoitus 1,65 miljoonaa euroa). Siinä tavoitteena on lisätä romanilasten koulunkäyntiä poistamalla taloudellisia ja kulttuuria esteitä esikoulu- ja ala-astetasolla, nostaa monikulttuurisessa ympäristössä toimivien ammattitaitoisten opettajien määrää ja ottaa käyttöön valtakunnallinen opinto-ohjelma, jonka sisältö on tarkistettu monikulttuuriseksi. Myös kansalais-yhteiskuntaan liittyviin hankkeisiin sisältyy muita heikommassa asemassa oleville väestöryhmille suunnattuja yhteiskuntaansopeuttamistoimia.

Liittymistä valmistelevaa tukea on tarkoitus myöntää myös monivuotisen (2004–2006) ohjelmasuunnittelun yhteydessä. Bulgarian viranomaisen odotetaan tekevän lähiaikoina tätä koskevia ehdotuksia.

Komissio seuraa jatkossakin tiiviisti alan tilanteen kehittymistä ja tekee läheistä yhteistyötä muiden keskeisten avunantajien ja kansainvälisten organisaatioiden, kuten Maailmanpankin ja YK:n kehitysohjelman, kanssa.

([1]) KOM(2002) 700 lopullinen.

(2004/C 88 E/0440) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-2723/03**

esittäjä(t): Francisca Sauquillo Pérez del Arco (PSE) komissiolle

(3. syyskuuta 2003)

Aihe: Demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskeva eurooppalainen aloite ja alkuperäiskansojen edustajat

Komission mukaan demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevan eurooppalaisen aloitteen (IEDDH) ensisijaisiin aihealueisiin pitäisi kuulua rasismin, muukalaisvastaisuuden sekä etnisten vähemmistöjen ja alkuperäiskansojen syrjinnän torjuminen. Neuvosto on myös useaan otteeseen vahvistanut sitoutumisensa alkuperäisväestön auttamiseen (neuvoston päätelmät kesäkuulta 2001 ja marraskuulta 2002). Kuitenkaan tietojemme mukaan IEDDH:n talousarviossa vuodeksi 2004 ei ole lainkaan mainintaa alkuperäiskansojen edustajista.

Voiko komissio vahvistaa, että parhaillaan valmisteltavassa IEDDH:n ohjelmaa koskevassa asiakirjassa otetaan huomioon alkuperäiskansojen edustajat neuvoston, komission ja Euroopan parlamentin antamien suuntaviivojen mukaisesti niin, että heidät mainitaan erikseen ja heitä varten on erityinen budjettikohta?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(26. syyskuuta 2003)

Euroopan unioni on sitoutunut tukemaan alkuperäiskansojen oikeuksia. Sitoumuksen mukaisesti demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevalla eurooppalaisella aloitteella (EIDHR) edistetään tämän tavoitteen toteutumista tarjoamalla rahoitusta alkuperäiskansoja edustavien tai niiden keskuudessa toimivien järjestöjen hankkeille. EIDHR:n vuosien 2002–2004 ohjelma-asiakirjassa mainitaan alkuperäiskansojen vaikutusmahdollisuuksien lisääminen keinona edistää niiden oikeuksia sekä erityisenä tukikohteena alkuperäiskansojen oikeuksien kunnioittamisen lisääminen kansainvälisellä tasolla. Ohjelma-asiakirjassa jaksolle 2002–2004 varataan alustavasti 15 miljoonaa euroa tällaisten hankkeiden tukemiseen. Monivuotisen ohjelmasuunnitelman ja yksilöityjen tavoitteiden mukaisesti EIDHR:n vuoden 2004 ohjelmasuunnitelman tarkistuksen yhteydessä jatketaan hankerahoituksen tarjoamista alkuperäiskansojen oikeuksien tukemiseksi maailmanlaajuisella, alueellisella ja maakohtaisella tasolla.

(2004/C 88 E/0441) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-2726/03**

esittäjä(t): Nelly Maes (Verts/ALE) komissiolle

(10. syyskuuta 2003)

Aihe: Venäläisen vähemmistön koulut Latviassa

Kielet ovat osa eurooppalaista kulttuuriperintöä. Useissa kansainvälisissä peruskirjoissa tunnustetaan kansalaisten oikeus säilyttää ja kehittää omaa kieltään.

Laaja venäjänkielinen yhteisö Latviassa taistelee hallituksen pyrkimystä vastaan poistaa vähemmistön koulutusjärjestelmä. Euroopan parlamentti on päätöslauselmassaan Latvian edistymisestä liittymisprosessissa (2002) kehottanut tutkimaan mahdollisuuksia säilyttää vähemmistökielinen keskiasteen koulutus.

Katsooko komissio, että edellä kuvattu asenne on perusoikeuksia sekä kulttuurista ja kielellistä moninaisuutta kunnioittavien eurooppalaisten arvojen mukainen? Onko komissio pyytänyt Latvian viranomaisilta tietoja tästä asiasta?

Katsooko komissio, että kansalaisten Euroopassa on edistettävä kaikkien kielten suojelua ja kehittämistä? Voisiko komissio harkita tukevansa venäjän kielen ja muiden vähemmistökielien asemaa Latviassa ajavien järjestöjen hankkeita?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(25. syyskuuta 2003)

Vuonna 1997 Latvian jäsenyyshakemuksesta antamastaan arviosta lähtien komissio on toistuvasti vahvistanut, että Latvia täyttää edelleen liittymisen poliittiset arviointiperusteet (demokratian takaavat toimielimet, oikeusvaltioperiaatteen ja ihmisoikeuksien kunnioittaminen ja vähemmistöjen suojelu). Tämän näkemyksen ovat jakaneet kansainväliset ihmisoikeusjärjestöt ja myös jäsenvaltiot ovat hyväksyneet sen ottaessaan kantaa unionin laajentumiseen.

Komissio hyväksyy täysin eurooppalaiset vaatimukset kansallisten vähemmistöjen oikeuksista ja pitää vähemmistöjen integroimista Latvian yhteiskuntaan tärkeänä. Siihen kuuluu myös suunniteltu siirtyminen kaksikieliseen koulutukseen vähemmistöjen kouluissa, ja komissio seuraakin tiiviisti tilanteen kehittymistä näiltä osin. Komissiolla ei ole tietoa Latvian mahdollisista aikomuksista poistaa vähemmistökieliä koskevat koulutusjärjestelmät. Monikulttuurisena maana Latvia sen sijaan tukee kahdeksalla vähemmistökielellä, joista yksi on venäjä, annettavaa koulutusta. Tämän lisäksi vuoden 1998 koulutusalan uudistusta, johon sisältyy kaksikielisen koulutuksen asteittainen käyttöönotto, pidetään olennaisena osatekijänä kehitettäessä Latviaan integroitunutta yhteiskuntaa.

Edellä sanotun on vahvistanut Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön (ETYJ) kansallisten vähemmistöjen päävaltuutettu, joka seuraa hyvin tiiviisti vähemmistökouluja koskevaa koulutusalan uudistusta, ja hän on myös tehnyt selväksi, että vaikka maan virallisen kielen aseman edistäminen onkin lakiin perustuva oikeus, myös vähemmistöillä on oikeus äidinkielensä ja kulttuurisen identiteettinsä säilyttämiseen.

Komissio uskoo, että jos Latviassa kaikki nuoret henkilöt osaavat puhua sekä maan virallista kieltä että äidinkieltään, se koituu heidän edukseen pitkällä aikavälillä sosiaalisesti ja taloudellisesti ja tukee osaltaan integroitumisprosessia.

Vuonna 2002 antamansa määräaikaiskertomuksen [1] jälkeen komissio on painottanut kaikissa mahdollisissa tilanteissa, että siirtymävaiheen olisi oltava vähemmistöjen kouluissa niin joustava, että vähemmistöryhmille voidaan taata yhtäläiset mahdollisuudet ja että niiden kanssa voidaan käydä tiivistä vuoropuhelua.

Latvia on toteuttanut ETYJ:n tuella useita toimia helpottaakseen vuoden 2004 siirtymävaihetta, jossa toisen asteen koulutuksessa 10. luokalta ylöspäin siirrytään vähitellen opetusohjelmaan, jossa 60 prosentissa oppiaineita opetus annetaan latvian kielellä tai kahdella kielellä ja 40 prosentissa oppiaineita vähemmistökielellä, sekä muuttaakseen asianomaista lainsäädäntöä.

Erityistä huomiota kiinnitetään jatkuvaan järjestelmälliseen vuoropuheluun asianomaisten ryhmien (vähemmistöjen koulut, opettajat, oppilaat, vanhemmat jne.) välillä, ja tähän liittyy myös niille kaksikielisyyden parantamiseksi annettava erityistuki kitkattoman siirtymävaiheen turvaamiseksi. Tähän toimintaan osallistuu aktiivisesti Latvian yhteiskunnan integroitumisesta vastaava ministeri, aiemmin vähemmistöjen ihmisoikeuksia seuraavan järjestön päällikkö, joka valvoo yhteiskunnan integraatiosäätiön ja sen tukiohjelmien yhteydessä tehtävää työtä.

Ymmärrettävästi on myös käytännön ongelmia, joita Latvian etnisiä vähemmistöjä koskevan koulutusalan hankalaan siirtymävaiheeseen osallistuvien tahojen huolet ilmentävät. Ottaen tämän seikan huomioon Latvian viranomaiset ovat vahvistaneet aikomuksensa soveltaa yksilöllistä aikataulua kouluihin, joilla on siirtymävaiheessa erityisiä vaikeuksia.

Komissio seuraa yhteiskunnan integroitumista edelleen tiiviisti ja on tukenut sitä vuodesta 1996 Phare-ohjelman rahoituksella. Viime aikoina eli vuodesta 2000 tukea on myönnetty järjestöille, jotka toimivat erityisesti venäjää puhuvan vähemmistön hyväksi.

Mainittakoon vielä, että komission yleisenä politiikkana on edistää alueellisten kielten ja vähemmistökielten asemaa sekä nykyisissä että tulevissa jäsenvaltioissa. Tältä pohjalta se julkisti hiljattain toimintaohjelman "Kielten oppimisen ja kielellisen monimuotoisuuden edistäminen" ([2]). Kielellinen monimuotoisuus on osa EY:n perustamissopimuksen 151 artiklassa tarkoitettua kulttuurista monimuotoisuutta.

([1]) KOM(2002) 700 lopullinen.
([2]) KOM(2003) 449 lopullinen.

(2004/C 88 E/0442) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-2727/03**

esittäjä(t): Antonio Tajani (PPE-DE) komissiolle

(10. syyskuuta 2003)

Aihe: Telekom Serbia

Italian entinen varaulkoasiainministeri ja nykyinen Italian vasemmistopuolueen puoluesihteeri Piero Fassino on väittänyt Euroopan unionin edistäneen investointeja Serbiaan diktaattori Milosevicin aikana.

Voiko komissio ilmoittaa, pitääkö edellä esitetty väite paikkaansa?

Mikä yhteisöjen elin on kannustanut eurooppalaisia yrityksiä tekemään investointeja diktaattori Milosevicin hallitsemaan maahan? Missä muodossa tämä kannustaminen tapahtui?

Millä yhteisön elimellä on lupa edistää unionin rajojen ulkopuolelle ja erityisesti entisen Jugoslavian alueelle suuntautuvia investointeja?

Tietääkö komissio, että Haagin tuomioistuimelle toimitetuista, Slobodan Milosevicin salaista varallisuutta koskevista YK:n tutkinta-asiakirjoista käy ilmi, että Italiasta on maksettu noin 500 miljoonaa euroa off shore -yritykselle, jonka kotipaikka on Kyproksella?

Tietääkö komissio, että YK:n tutkijat pitävät tätä summaa osana hinnasta, jonka Telecom Italia maksoi osuudesta (29 prosenttia) Telekom Serbiaan?

Onko komissiolla hallussaan tietoja, joita voitaisiin hyödyntää tutkinnassa, jolla pyritään löytämään taloudelliset lähteet, joihin Milosevicin salainen varallisuus perustui?

Mitä komissio aikoo tehdä asian selvittämiseksi?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(10. lokakuuta 2003)

Kun Euroopan yhteisö ei ole määrännyt kolmatta maata koskevan EU:n yhteisen kannan perusteella talous- tai rahoituspakotteita, eurooppalaiset yritykset saavat tehdä investointeja kyseiseen maahan. On syytä huomata, että ajankohtana, johon arvoisa parlamentin jäsen ilmeisesti viittaa kysymyksessään, Jugoslavian liittotasavaltaan ei sovellettu yhteisön lainsäädännön mukaista investointikieltoa. Unionin toimielimet eivät sinällään "myönnä lupia" unionin ulkopuolisiin investointeihin eivätkä "kannusta" niitä.

Komissio ei pysty kommentoimaan entisen Jugoslavian alueella tehtyjä rikoksia käsittelevän sotarikostuomioistuimen (ICTY) eikä muiden lainvalvontaviranomaisten tässä asiassa tekemiä tutkimuksia, vaikka se tekee tiivistä yhteistyötä niiden kanssa.

(2004/C 88 E/0443) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2741/03**

esittäjä(t): Richard Corbett (PSE) komissiolle

(11. syyskuuta 2003)

Aihe: Kroatia

Kun komissio tarkastelee Kroatian hakemusta tulla Euroopan unionin jäseneksi, aikooko se perehtyä tilanteeseen Krajinassa mitä tulee Kroatian armeijan vuonna 1995 karkottaman väestön paluuseen koteihinsa? Katsooko komissio, että asuinsijoiltaan siirtymään joutuneiden henkilöiden mahdollisuus palata koteihinsa ja vähemmistöjen kohtelu ovat kysymyksiä, jotka kuuluvat Euroopan unionin jäsenyyttä koskevien Kööpenhaminan kriteereiden piiriin?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(26. syyskuuta 2003)

Käsitellessään Kroatian hakemusta liittyä unioniin komissio tarkastelee sitä, miten hyvin maa täyttää Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 49 ja 6 artiklassa määrätyt perusteet, jotka sisältyvät Kööpenhaminassa vuonna 1993 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmiin. Kyseisten Kööpenhaminassa vahvistettujen arviointiperusteiden mukaan hakijaehdokkaan on i) oltava vakaa demokratia, kunnioitettava ihmisoikeuksia ja oikeusvaltioperiaatetta ja suojeltava vähemmistöjään; ii) oltava toimiva markkinatalous ja selvittävä unionissa vallitsevista kilpailupaineista ja markkinavoimista; iii) omaksuttava yhteisön oikeuden rungon muodostavat yhteiset säännöt, standardit ja politiikat.

Näin ollen pakolaisten paluu asuinsijoilleen samoin kuin vähemmistöjen kohtelu Kroatiassa ovat avainasemassa arvioitaessa sitä, miten hyvin maa täyttää Kööpenhaminan arviointiperusteet. Arvion perusteella komissio päättää joko suosittaa tai olla suosittamatta neuvostolle liittymisneuvottelujen aloittamista Kroatian kanssa keväällä 2004.

(2004/C 88 E/0444) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2796/03**

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(19. syyskuuta 2003)

Aihe: Aluekehitysrahaston tukemien alueellisten hankkeiden epävarma tulevaisuus vuoden 2006 jälkeen — kansallisten hallitusten korvaava tuki välttämätöntä

1. Voisiko komissio vahvistaa tiedon, jonka mukaan tulevaisuudessa EU:n rakennerahastojen toiminnassa on valittava kahdesta mahdollisuudesta:

a) nykyisin tukia saavien nopeasti kehittyvien alueiden valinta siten, että niiden saamat rahavirrat säilyvät, ja ottaen samalla mukaan laajoja hankkeita uusissa jäsenmaissa.

b) sellaisten jäsenvaltioiden valinta, joissa menojen nykyinen taso on vakiinnutettu, niin että hankkeet kuitenkin kohdistetaan solidaarisesti EU:n sisäiseen kehitysapuun taantumasta eniten kärsiville alueille nykyisissä ja tulevissa jäsenvaltioissa, joissa bruttokansantuote on alhaisin.

2. Tietääkö komissio, että Alankomaissa koillisosan maakunnat odottavat rakennerahastojen tuen jatkuvan vuoden 2006 jälkeen? Alankomaiden hallitus taas katsoo, että todennäköisesti ja toivottavasti tietyt alueet rikkaammissa jäsenvaltioissa eivät enää tule kuulumaan tuen piiriin. Käsitykset poikkeavat toisistaan jo ennen kuin varsinaisia valintoja on tehty. Tietääkö komissio, onko EU:ssa muita alueita, joissa epätietoisuus rakennerahastojen tuen laajuudesta ja myöntämistavasta vuoden 2006 jälkeen on johtanut vastaavanlaisiin käsityseroihin ja aiheuttanut ongelmia hankkeiden suunnittelussa?

3. Katsooko komissio, että jäsenvaltioiden ja niiden alueellisten tai paikallisten viranomaisten olisi saatava ajoissa tietoja EU:n tulevan rahoituksen laajuudesta, sillä ne joutuvat suunnittelemaan monivuotiset rahoituskehyksensä ja aluepolitiikkansa vuodeksi 2006 ja sen jälkeen? Jäsenvaltioiden hallitusten on korvattava menetetyt EU:n avustukset (uudelleen kansallistaminen).

4. Miten komissio aikoo selvittää kaikille asianosaisille viranomaisille mahdollisimman pian, mikä on tulevien rakenne- ja koheesiorahastojen tukien suuruus ja miten tukia jaetaan? Olisi kiinnostavaa tietää myös, mitkä nykyisten jäsenvaltioiden alueet tulevat saamaan vuoden 2006 jälkeen tukea kyseisiltä rahastoilta?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(22. lokakuuta 2003)

Komissio laatii parhaillaan ehdotuksia alue- ja koheesiopolitiikkojen uudistamiseksi vuoden 2006 jälkeistä aikaa varten. Nämä ehdotukset tehdään kolmanteen koheesiota koskevaan kertomukseen, joka annetaan vuoden 2003 loppuun mennessä. Ehdotukset ovat samansuuntaisia saman ajanjakson uusia rahoitusnäkymiä koskevien laajojen ehdotusten kanssa, joista myös on päätettävä. Siksi on liian aikaista esittää arvioita komission alue- ja koheesiopolitiikkaa koskevien ehdotusten luonteesta, joskin voidaan sanoa, että tulevaisuuden vaihtoehdot eivät välttämättä rajoitu niihin kahteen, jotka arvoisa parlamentin jäsen mainitsi.

Komissio on tietoinen Alankomaissa ja muissa jäsenvaltioissa käytävästä keskustelusta. Vakaa aluepolitiikkaa koskeva suunnittelukehys on selvästi tärkeä, mistä syystä tulevaisuutta koskevat ehdotukset tuodaan parlamentin ja neuvoston tietoisuuteen mahdollisimman varhain.

Tavoitteena on päättää uusista asetuksista riittävän varhain, jotta jäsenvaltiot, sekä alueelliset että paikalliset viranomaiset ehtivät valmistella uuden sukupolven ohjelmia, jotka pannaan täytäntöön vuoden 2007 alusta lähtien.

Päätökset tukikelpoisista alueista ja määrärahojen jaosta tehdään uusien asetusten hyväksymisen jälkeen. Siltä osin kuin päätökset ovat komission vastuulla, ne tehdään mahdollisimman pian, ja tulokset julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

(2004/C 88 E/0445) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2843/03**

esittäjä(t): Astrid Thors (ELDR) komissiolle

(25. syyskuuta 2003)

Aihe: Lasten sijoittaminen laitoksiin Latviassa

Neuvosto pitää hyvin tärkeänä, että ehdokasvaltiot kunnioittavat Kööpenhaminan Eurooppa-neuvoston vahvistamia liittymisen poliittisia kriteereitä, ennen kaikkea niitä, jotka koskevat demokratiaa, oikeusvaltiota, ihmisoikeuksia ja vähemmistöjen suojelua (H-0350/03, 4. kesäkuuta 2003 päivätty neuvoston vastaus).

Onko komissio missään vaiheessa kiinnittänyt huomiota lasten olosuhteisiin Latvian lastenkodeissa, kun otetaan huomioon, että komissio on aktiivisesti pyrkinyt ottamaan käyttöön vastaavia strategioita muissa hakijamaissa?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(22. lokakuuta 2003)

Vuoden 1997 lausunnon jälkeen komissio on todennut vuosittain laatimissaan säännöllisissä kertomuksissa, että Latvia täyttää edelleen niin kutsutut Kööpenhaminan poliittiset kriteerit, jotka koskevat demokratiaa, oikeusvaltioperiaatetta sekä ihmisoikeuksien ja vähemmistöjen oikeuksien kunnioittamista. Latvia on jatkanut tähän alaan liittyvien avoimien kysymysten käsittelyä.

Lasten oikeuksien osalta Latvia on ratifioinut useita yleissopimuksia, kuten lasten oikeuksien käyttöä koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen (toukokuu 2001) ja myös lasten huoltoa koskevien päätösten tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta ja lasten palauttamisesta tehdyn eurooppalaisen yleissopimuksen (huhtikuu 2002). Siirtymävaiheessa olevan maan ilmeisistä budjettirajoituksista huolimatta Latvia jatkaa investointeja sosiaalialan laitosten, muun muassa lastenkotien, ajantasaistamiseen.

Latvialla on ensisijainen vastuu lapsia koskevasta politiikastaan. Komissio on kuitenkin tarjonnut apua hankkeisiin alan kansalaisjärjestöjen välityksellä horisontaalisen Access-ohjelman puitteissa tukeakseen latvialaisten lasten ja lastenkotien tilannetta. Tämä tuki on ohjattu lapsista huolehtiville laitoksille, kuten orpokodeille, kouluille, joissa on "ongelmalapsia", päivätukikeskuksille, jotka on tarkoitettu epäsuotuisista oloista kärsiville lapsille ja perheille, joilla on sosiopsykologisia sekä kuntouttamiseen ja sopeuttamiseen liittyviä tarpeita, sekä lisäksi sosiaalisista ja terveydellisistä ongelmista kärsiville lapsille, muun muassa katulapsille ja hyväksikäytetyille lapsille.

Komissio seuraa jatkossakin Latvian tilannetta liittymiseen asti. Taloudelliseen ja sosiaaliseen koheesion liittyvä parhaillaan meneillään oleva lupaava kehitys sekä tulevien rakennerahastojen saatavuus edistävät varmasti osaltaan sosiaalisten laitosten, muun muassa latvialaisten lastenkotien, lisäparannuksia ja ajantasaistamista.

(2004/C 88 E/0446) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2856/03**

esittäjä(t): Jens-Peter Bonde (EDD) komissiolle

(26. syyskuuta 2003)

Aihe: Turkin kielen asema

Mikä asema turkin kielelle annetaan siinä yhteydessä, kun Kypros liittyy Euroopan unionin jäseneksi 1. toukokuuta 2004? Toivomuksena on sen vertaaminen gaelin kielen ja luxemburgin kielen asemaan.

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(21. lokakuuta 2003)

Jos ratkaisua ei saada aikaan ennen 1. toukokuuta 2004, Turkin kielellä ei ole unionin toimielinten virallisen kielen tai työkielen asemaa, eikä tällaista säännöstä ole sisällytetty liittymissopimukseen. Sen sijaan liittymissopimukseen liitetyssä pöytäkirjassa N:o 10 todetaan tältä osin, että yhteisön säännöstöä ei sovelleta niillä Kyproksen alueilla, joilla Kyproksen hallitus ei käytä todellista määräysvaltaa.

Komissio kehottaa edelleen kaikkia osapuolia ratkaisemaan Kyproksen ongelman ennen 1. toukokuuta 2004. Edellä mainittuun pöytäkirjaan N:o 10 sisältyy siksi mahdollistamislauseke, joka mahdollistaa Kyproksen unioniin liittymisen ehtojen muuttamisen kyproksenturkkilaisen yhteisön osalta. Nämä muutokset saattavat myös liittyä Turkin kielen asemaan.

Komissio on päättänyt varata 3 miljoonaa euroa yhteisön säännöstön merkityksellisten osien kääntämiseen Turkin kielelle valmistellakseen ja edistääkseen Pohjois-Kyproksen lähentymistä unionin kanssa. Tätä hanketta ollaan parhaillaan toteuttamassa.

(2004/C 88 E/0447) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2857/03**

esittäjä(t): Graham Watson (ELDR) komissiolle

(26. syyskuuta 2003)

Aihe: Seychellit

Tietääkö komissio Seychelleillä äskettäin tehdyistä murhista, joiden uskotaan olevan Seychellien hallituksen toimeenpanemia?

Mihin toimiin komissio on ryhtynyt kyseisen asian suhteen?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(5. marraskuuta 2003)

Komissio on tietoinen ja huolestunut väkivaltaisen rikollisuuden kasvusta Seychelleillä. Tähän näyttävät olevan ainakin osittain syynä heikkenevät sosioekonomiset olosuhteet. Komissio on myös tietoinen väitteistä, jotka koskevat hallituksen turvallisuusjoukkojen osallisuutta, mutta komissiolla ei ole tätä asiaa tukevaa ensi käden tietoa.

Jos komissio saa näyttöä hallituksen osallisuudesta hiljattain tehtyihin rikoksiin tai jos ihmisoikeustilanteen heikkenemisestä on muita merkkejä, komissio tarkastelee uudelleen suhteita Seychelleihin.

(2004/C 88 E/0448) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2859/03**

esittäjä(t): Mario Borghezio (NI) komissiolle

(26. syyskuuta 2003)

Aihe: Euroopan unionin palestiinalaiselle islamistijärjestölle Hamasille myöntämän rahoituksen määrä

Koska Euroopan unioni myöntää huomattavan paljon rahoitusta palestiinalaishallinnolle ja koska Riva del Gardassa äskettäin järjestetyssä huippukokouksessa palestiinalaisjärjestö Hamas päätettiin lisätä sellaisten terroristijärjestöjen mustalle listalle, joiden varat on määrä jäädyttää, voiko komissio ilmoittaa, paljonko Euroopan unioni on tähän mennessä myöntänyt suoraa tai epäsuoraa rahoitusta Hamasille?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(17. marraskuuta 2003)

Euroopan unioni ei ole tehnyt Hamas-järjestön kanssa mitään sopimusta eikä myöntänyt sille mitään suoraa tai epäsuoraa rahoitusta.

(2004/C 88 E/0449) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2904/03**

esittäjä(t): Miet Smet (PPE-DE) komissiolle

(1. lokakuuta 2003)

Aihe: CARDS-ohjelma

Euroopan unioni edistää CARDS-alueohjelmalla (yhteisön avustus-, jälleenrakennus-, kehitys- ja vakautusohjelma) Länsi-Balkanin oikeussääntöjen, hyvän hallinnon, julkisen vastuun ja sananvapauden kunnioittamista. Komissio julkisti vuonna 2002 CARDS-alueohjelmaa koskevan avoimen tarjouskilpailun, jonka

tavoitteena on juuri ”Support to the rule of law, good governance, public accountability and freedom of opinion” (114716/C/G/multi).

Ainakin kolme entisen Jugoslavian naistutkimuskeskusta (Belgradin Women's Studies Center, Zagrebin Women's Studies Center ja Belgradin Alternative Academic Network) lähettivät asiaa koskevan ehdotuksen. Vaikka miesten ja naisten tasapuolisen osallistumisen edistäminen on vuodesta 2002 lähtien ollut yksi CARDS:in demokraattisen vakautusohjelman painopisteistä, mikään näistä kolmesta keskuksesta ei saanut EU:n rahoitusta hankkeilleen.

Saavatko muut miesten ja naisten tasa-arvoisten mahdollisuuksien puolesta toimivat järjestöt hankkeilleen avoimesta tarjouskilpailusta 114716/C/G/multi myönnettävää rahoitusta? Jos saavat, niin mitkä järjestöt (mikä järjestö)?

Miksi Belgradin Women's Studies Centerin, Zagrebin Women's Studies Centerin ja Belgradin Alternative Academic Networkin ehdottamia hankkeita ei valittu?

Christopher Pattenin komission puolesta esittämä vastaus

(14. marraskuuta 2003)

Komissio kiinnittää erittäin suurta huomiota sen varmistamiseen, että sukupuolten tasa-arvoon liittyvät kysymykset otetaan huomioon kaikissa Euroopan yhteisön avustusohjelmissa. Hankkeet, joita on esitetty vastauksena yhteisön avustus-, jälleenrakennus-, kehitys- ja vakautusohjelmaa (CARDS) varten tehtyyn ehdotusten esittämispyyntöön, valitaan käyttäen erittäin tiukkoja arviointimenettelyjä, joiden tarkoituksena on valita parhaat ehdotukset tuen saajiksi käytettävissä olevan rahoituksen puitteissa.

Parlamentin jäsenen mainitseman hanke-ehdotuksen suhteen on tärkeää korostaa, että Länsi-Balkanilla sijaitsevien kuuden edunsaajavaltion ehdottamien 130 hankkeen joukosta valittiin vain yhdeksän hanketta. Nämä hankkeet valittiin arvioimalla yksinomaan hankkeiden laatua sellaisten tekijöiden suhteen kuten hallinnon suorituskyky ja ehdotusten kestävyys. Parlamentin jäsenen mainitseman kolmen järjestön osalta arvioinnin tulos ei valitettavasti oikeuttanut niitä saamaan rahoitusta. Parlamentin jäsenen kannalta voi kuitenkin olla kiinnostavaa tietää, että ”Woman Kind World-Wide” -kansalaisjärjestölle myönnetään avustusta Albanian naisten johtajuusohjelman kehittämiseen paikallisten kumppanien avulla.

Yleisenä huomautuksena voidaan esittää, että miesten ja naisten tasa-arvoinen osallistuminen Serbian ja Montenegron demokratisoitumisprosessiin on myös yksi demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevan eurooppalaisen aloitteen (EIHDR) painopisteistä. Joulukuussa 2003 päättyvästä EIHDR:n vuoden 2000 mikrohankeohjelmasta on tuettu neljää paikallista naisjärjestöä Serbiassa (Novi Sadin naiskeskus, auttava puhelin ja tyttöjen keskus, etnisten ryhmien yhteinen Seleus-naisryhmä ja itsenäisten naisten keskus) ja kahta naisjärjestöä Montenegrossa (Montenegron naisäänestäjien liitto ja naisfoorumi). Komissio kiinnittää jatkuvasti erityistä huomiota sukupuolten tasa-arvoon liittyviin kysymyksiin sekä CARDS- että EIHDR-ohjelmassa.

(2004/C 88 E/0450) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2956/03**

esittäjä(t): Bart Staes (Verts/ALE) komissiolle

(8. lokakuuta 2003)

Aihe: Lisää tukea Yhdistyneiden Kansakuntien väestörahastolle (UNFPA)

Yhdysvaltojen ulkoministeri on torjunut abortteja ja pakkosterilointeja koskevat syytökset, joita YK:n väestörahastoon UNFPA:an on kohdistettu. Siitä huolimatta Yhdysvaltojen parlamentin edustajainhuone päätti tiistaina 23. heinäkuuta lopettaa väestörahaston tukemisen. Sen vuoksi rahasto menettää vuosina 2004 ja 2005 lähes 100 miljoonaa dollaria.

Rahasto auttaa kehitysmaita parantamaan gynekologista terveydenhuoltoa ja on tärkeässä asemassa väestöräjähdyksen ja muiden köyhyyttä lisäävien demografisten trendien vastustamisessa. Rahaston eräänä tehtävänä on antaa ehkäisyvalistusta. Yhdysvaltojen rahoituksen loppuminen johtaa kahteen miljoonaan ei-toivottuun raskauteen ja 800 000 aborttiin, joita ei voida estää. Arvioidaan, että määrärahojen puuttuessa tuhannet lapset ja äidit kuolevat synnytysvuoteelle.

Mitä mieltä komissio on tästä Yhdysvaltojen toimenpiteestä?

Onko komissio esittänyt näkemyksensä Yhdysvaltojen päättäjille?

Onko komissio valmis antamaan (tulevaisuudessa) lisätukea YK:n väestörahastolle monien ihmishenkien pelastamiseksi?

Jos on, kuinka paljon lisätukea komissio aikoo antaa? Jos ei, miksi?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(19. marraskuuta 2003)

Komissio on hyvin pettynyt Yhdysvaltojen parlamentin edustajainhuoneen päätökseen lopettaa tuki Yhdistyneiden Kansakuntien väestörahastolle UNFPA:lle. Komissio tukee täysin toimintaperiaatteita, jotka määritellään vuonna 1994 Kairossa pidetyssä kansainvälisessä väestö- ja kehityskonferenssissa hyväksytyssä toimintaohjelmassa. Komissio katsoo, että tämä Yhdysvaltojen parlamentin edustajainhuoneen viimeisin päätös vaarantaa toimintaohjelman toteuttamisen.

Komissio on tukenut UNFPA:n hankkeita monissa yhteyksissä. Viime vuonna komissio rahoitti 20 miljoonalla eurolla UNFPA:n toimintaa tukevaa hanketta osana seksuaali- ja lisääntymisterveyttä koskevaa 32 miljoonan euron pakettia, josta sovittiin Yhdysvaltojen aikaisempien tukileikkausten jälkeen. Lisäksi 12 miljoonaa euroa on varattu tämän ohjelman laajentamiseen. Komissio on myös valmis tutkimaan kaikki ehdotukset, jotka UNFPA tekee vastauksena avusta lisääntymis- ja seksuaaliterveyteen ja lisääntymistä ja seksuaalisuutta koskeviin oikeuksiin liittyville politiikoille ja toimille kehitysmaissa 15 päivänä heinäkuuta 2003 annettuun parlamentin ja neuvoston asetukseen (EY) N:o 1567/2003 [1] perustuvaan ehdotuspyyntöön. Vuoden 2004 alustavassa talousarviossa kyseisen budjettikohdan määrärahoja on lisätty 17,8 miljoonaan euroon tämän alan lisääntyneiden tarpeiden vuoksi.

[1] EUVL L 224, 6.9.2003.

(2004/C 88 E/0451) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-2972/03**

esittäjä(t): Bill Newton Dunn (ELDR) komissiolle

(6. lokakuuta 2003)

Aihe: EU:n rahoitus Keniassa

Mihin EU:n Kenialle, erityisesti Gitarun alueelle, myöntämät varat on käytetty ja kuinka niiden käyttöä voidaan jäljittää? Mitä mekanismeja on olemassa näiden varojen käytön seuraamiseksi? Jos mitään mekanismia ei ole, voisiko komissio selittää, miksi ei? Voiko komissio lisäksi tarjota tietoja siitä, mistä lähteestä lasten keskiasteen koulutuspaikkoja rahoitetaan Keniassa ja Gitarun alueella?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(24. lokakuuta 2003)

Yhteisön ja Kenian välinen yhteistyö perustuu maakohtaiseen strategia-asiakirjaan, johon sisältyy maaohjelma. Kenian hallituksen kanssa neuvotellulla maakohtaisella strategia-asiakirjalla tuetaan alue- ja makrotalouspolitiikkoja. Yhdeksännen Euroopan kehitysrahaston (EKR) maakohtaisissa strategiaohjelmissa, jotka komissio hyväksyi 16. syyskuuta 2003 (215 miljoonaa euroa ohjelmoitua tukea kaudeksi 2003–2007), keskitytään pääasiassa yleiseen talousarviotukeen, maaseudun kehittämiseen ja maantieliikenteeseen. Koulutus ei ole yhteisön yhteistyön painopistealue. Kopio maakohtaisesta strategia-asiakirjasta toimitetaan suoraan arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle.

Kaikista yhteisön rahoittamista toimista suoritetaan yksityiskohtainen arvio, jotta voidaan asettaa selkeät tavoitteet, edunsaajat ja tulokset, jotka toimilla pyritään saavuttamaan. Toimiin liittyy myös eri toimintoihin mukautettuja valvontajärjestelmiä, jotka tarjoavat säännöllistä toimintaa ja rahoitusta koskevaa tietoa. Tähän saattaa sisältyä myös ulkoista valvontaa. Lisäksi yhteisön ohjelmista laaditaan yleensä väliarviointi ja loppuarviointi, jotta toimista voidaan oppia ja suoritusta parantaa.

Rahoituksen osalta turvaudutaan yhä enemmän säännöllisiin ulkoisiin tarkastuksiin sen varmistamiseksi, että varoja on käytetty asianmukaisesti. Kenian lähetystön (joka hajautettiin huhtikuussa 2002) rahoitus- ja sopimusosasto valvoo myös itse varojen käyttöä.

Vaikka koulutus ei ole yhteisön Kenialle antaman tuen painopistealue, apua on annettu useille yksittäisille kouluille Community Development Trust Fundin (CDTF) puitteissa, sillä sen tavoitteena on tukea alueen omaehtoisen kehityksen ohjelmia. Luettelo CDTF:n tukemista toisen asteen oppilaitoksista lähetetään suoraan arvoisalle jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle. CDTF ei ole tähän mennessä tukenut mitään hankkeita Gitarun alueella.

(2004/C 88 E/0452) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-2990/03**

esittäjä(t): Professor Sir Neil MacCormick (Verts/ALE) komissiolle

(6. lokakuuta 2003)

Aihe: Benes Decrees (lokakuu 2002)

Viitaten tausta-asiakirjoihin ja asiantuntijalausuntoihin, jotka liittyvät komission lokakuussa 2002 laatimaan viralliseen lausuntoon aiheesta ”Benes Decrees”, esitän seuraavat kysymykset:

1. Mitä lähteitä käytettiin?

2. Mitkä olivat tärkeimmät huomioon otettavat näkökohdat?

3. Kävikö komission hallinto neuvotteluja aiheesta?

4. Mikäli vastaus edelliseen kysymykseen on myönteinen, kenen kanssa?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(24. lokakuuta 2003)

Komission Benes-asetuksista laatima 14. lokakuuta 2002 päivätty asiakirja ”The Czechoslovak presidential decrees in the light of the acquis communautaire – Summary Findings of the Commission Services” on toimitettu parlamentin ja kansalaisten saataville. Yksi kopio asiakirjasta lähetetään nyt myös suoraan arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle.

1. Asian kannalta merkityksellisen Tšekkoslovakian primaarilainsäädännön, Eurooppa- ja kansainvälisen oikeuden lisäksi tärkeimpiä lähteitä olivat tšekkiläisten tuomioistuinten, erityisesti perustuslakituomioistuimen ja korkeimman oikeuden, asiaa koskevat päätökset sekä erilaiset muut Tšekin viranomaisten toimittamat asiakirjat. Kaikki nämä lähteet on lueteltu edellä mainitun 14. lokakuuta 2002 päivätyn asiakirjan liitteissä 1–3. Lisäksi komissio pyysi lukuisia lausuntoja oikeudellisilta asiantuntijoilta, sekä omalta oikeudelliselta yksiköltään että riippumattomilta asiantuntijoilta.

2. Tärkeimmät näkökohdat on esitetty edellä mainitussa 14. lokakuuta 2002 päivätyssä asiakirjassa. Asiakirjassa pyrittiin vastaamaan ensisijaisesti kysymykseen, muodostivatko kyseiset asetukset yhteisön säännöstön nojalla esteen Tšekin tasavallan liittymiselle unioniin. Komission tutkimuksessa tultiin siihen tulokseen, että näin ei ole.

3. ja 4. Komissio otti huomioon kiistan kaikkien osapuolten erilaiset lainopilliset näkökannat. Käytettävissä olleiden lainopillisten lausuntojen lakeja koskevat päätelmät ja suositukset poikkeavat huomattavasti toisistaan. Komissio otti omaa arviointiaan laatiessaan tarkoin huomioon lakeja kritisoivat näkökannat, mutta sen mielestä oli yhtä tärkeää laatia perusteellinen selvitys Tšekin tasavallan tämänhetkisestä oikeudellisesta tilanteesta ja käytännöstä.

(2004/C 88 E/0453) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2997/03**

esittäjä(t): Bill Newton Dunn (ELDR) komissiolle

(14. lokakuuta 2003)

Aihe: Kaksoisverotus Suomessa ja Britanniassa

Vaalipiirissäni on Suomessa syntynyt ja nykyään Britanniassa asuva pariskunta. Aviomiehen eläke maksetaan Suomesta, mutta Helsingin veroviranomaiset pidättävät siitä ennakkoon 17 prosenttia kunnallisveroa. Pidätetty vero käytetään Helsingin palolaitoksen, katuvalaistuksen, kirjastojen, tuettujen iltakurssien jne. kustannusten maksamiseen.

Koska nämä äänestäjäni asuvat nyt Britanniassa eivätkä voi hyödyntää mitään näistä Helsingin tarjoamista palveluista, onko oikein pidättää eläkkeestä 17 prosenttia kunnallisveroa?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(12. marraskuuta 2003)

Yleisesti ottaen jäsenvaltioilla on vapaus päättää verotusoikeuksien jakamisesta keskenään. EY:n tuomistuin katsoi Gillyn asiassa (asia C-336/96, 24 kohta), että jäsenvaltioilla on toimivalta vahvistaa tuloverotuksen perusteet kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi kahdenvälisten verosopimusten avulla.

Suomen ja Yhdistyneen kuningaskunnan kahdenvälisen verosopimuksen soveltaminen on periaatteessa kyseisten jäsenvaltioiden tehtävä. Verosopimuksessa Suomelle annetaan yksinoikeus verottaa Suomesta maksettavia eläkkeitä Suomen sosiaaliturvalainsäädännön mukaisesti. Verosopimuksen mukaisesti Suomella on myös yksinoikeus verottaa eläkkeitä, joita Suomen valtio maksaa henkilöille Suomessa tehdystä työstä, jos eläke maksetaan Suomen kansalaiselle. Verosopimukseen sisältyy selvästi Suomen kunnallisvero. Suomesta Yhdistyneen kuningaskuntaan maksettavat yksityiset eläkkeet verotetaan yksinomaan Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Näin ollen verosopimuksen soveltamisen oikeellisuus riippuu arvoisan parlamentin jäsenen vaalipiirissä asuvan henkilön eläkkeen luonteesta.

(2004/C 88 E/0454) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3006/03**

esittäjä(t): Joachim Wuermeling (PPE-DE) komissiolle

(14. lokakuuta 2003)

Aihe: Verovapautukset Tšekin tasavallassa

1. Tietääkö komissio Tšekin tasavallassa myönnettävistä verohelpotuksista, jotka takaavat jollakin tuotantoalalla ensimmäistä kertaa tehdyille sijoituksille vapautuksen yhtiöverosta kymmenen vuoden ajaksi ja uusien koneiden hankinnalle 10–15 prosentin alennuksen yhtiöveron määräytymisperusteesta?

2. Ovatko nämä verohelpotukset assosiaatiosopimuksen tukijärjestelmän tai tulevaisuudessa EY:n perustamissopimuksen tukien sallimista koskevien säännösten mukaisia?

3. Ryhtyykö komissio siinä tapauksessa toimiin kyseisten verosääntöjen muuttamiseksi?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(5. joulukuuta 2003)

1. Kyllä, komissio tietää arvoisan parlamentin jäsenen kysymyksessään mainitsemista ohjelmista.

2. Heinäkuussa 1998 hyväksytyllä Eurooppa-sopimuksella Tšekin tasavalta sitoutui mukauttamaan lainsäädäntönsä yhteisön valtiontukisääntöjen mukaiseksi. Tämä sitoumus sisällytettiin Tšekin lainsäädäntöön valtiontukea koskevalla lailla, joka tuli voimaan 1. toukokuuta 2000. Laissa säädettiin, että Tšekin valtiontukia valvovana viranomaisena toimii taloudellisen kilpailun suojaamisvirasto (Office for the Protection of Economic Competition). Tästä syystä jäseneksi liittymistä edeltävänä aikana, jolloin valtiontukeen Tšekin tasavallassa sovellettavien sääntöjen sisältö mukautetaan yhteisön valtiontukea koskeviin sääntöihin, kyseisten sääntöjen täytäntöönpano kuuluu taloudellisen kilpailun suojaamisvirastolle. Investointiohjelmassa edellytetään, että jokaisesta sen mukaisesti myönnetystä yksittäisestä tuesta on ilmoitettava taloudellisen kilpailun suojaamisvirastolle. Virasto on arvioinut yksittäisten verohelpotusten yhdenmukaisuuden yhteisön säännöstön ja erityisesti yhteisön kansallista aluetukea koskevien suuntaviivojen kanssa.

Komissio on Eurooppa-sopimuksen mukaisesti sitoutunut jatkuvaan yhteydenpitoon taloudellisen kilpailun suojaamisviraston ja muiden Tšekin viranomaisten kanssa varmistaakseen, että vapautukset verosta ja muut investointitukiohjelmat ovat yhteisön valtiontukia koskevien sääntöjen mukaisia. Näiden yhteyksien tulosta on, että Tšekin viranomaiset ovat tehneet muutoksia investointikannustimia koskevaan lainsäädäntöön ohjelmien mukauttamiseksi EU:n käytäntöön.

Jäseneksi liittymisen jälkeen kaikki uudet tuet ja nykyisten tukien muutokset on ilmoitettava komissiolle EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

3. Komissio varmistaa, joko liittymissopimuksessa mainitun ”alustavan menettelyn” tai jäseneksi liittymisen jälkeen sovellettavien tavanomaisten sääntöjen mukaisesti, että verohelpotusohjelma vastaa täysin yhteisön säännöstöä. Tätä tarkoitusta varten Tšekin viranomaisiin on pidetty säännöllisesti yhteyttä sen varmistamiseksi, että investointikannustimia koskeva lainsäädäntö on täysin yhteisön valtiontukisääntöjen mukainen.

(2004/C 88 E/0455) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3020/03**

esittäjä(t): Anna Karamanou (PSE) komissiolle

(8. lokakuuta 2003)

Aihe: Ihmisoikeudet Romaniassa – alaikäisten romanien avioliitot

Epätoivoisista vastalauseistaan huolimatta avioliittoon pakotetun 12-vuotiaan Anna-Maria Cioaban, nuoren romaniprinsessan, tapaus Romaniassa on tuonut esiin vakavat perusihmisoikeuksien loukkaukset tässä maassa, joka on ehdolla Euroopan unionin jäsenvaltioksi vuonna 2007.

Tiukka romanien perinteistä kiinni pitäminen merkitsee tällaisissa tapauksissa nuorten romanien ihmisoikeuksien räikeää loukkaamista. Heiltä ei kysytä haluavatko he avioitua tai kenen kanssa he haluavat avioitua ja heidät jopa pakotetaan väkivalloin alistumaan miespuolisten sukulaistensa tekemään valintaan. Hallitus sietää ellei suorastaan peittele tätä; se jättää maan lait ja oikeuden täytäntöön panematta erityisesti romanien kohdalla. Kuvaavaa on, että Romaniassa laillinen avioliittoikä on 18 vuotta ja tietyin ehdoin sallitaan avioituminen myös 16-vuotiaana. Erityisesti romanien kohdalla viranomaiset kuitenkin katsovat asiaa läpi sormiensa, minkä seurauksena edellä mainittu pakkoavioliittojen käytäntö jatkuu loputtomiin.

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä Romanian hallituksen suuntaan alaikäisten romanilasten ihmisoikeuksien suojelemiseksi, kun otetaan huomioon, että Romanian ehdokkuuden Euroopan unionin jäseneksi on merkittävä maan huomattavaa edistymistä ihmisoikeuksien alalla?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(24. lokakuuta 2003)

Komissio on tietoinen kahden alaikäisen välisestä perinteisestä romaniavioliitosta, joka solmittiin hiljattain Romaniassa. Tämä avioliitto ei ole lainvoimainen, koska nämä alaikäiset eivät ole saavuttaneet Romanian lain mukaista laillista avioliittoikää.

Komissio voi ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että sen maakunnan lastensuojeluviranomaiset, jossa perinteiset häät järjestettiin, pääsivät sopimukseen lasten vanhempien kanssa. Sen seurauksena lapset palasivat vanhempiensa koteihin, he käyvät koulua ja osallistuvat lastensuojeluviranomaisten järjestämään neuvontaan siihen asti, kunnes saavuttavat laillisen avioliittoiän.

(2004/C 88 E/0456) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3023/03**

esittäjä(t): Anders Wijkman (PPE-DE) komissiolle

(8. lokakuuta 2003)

Aihe: Aivokalvontulehduksen torjuminen Afrikassa

Afrikassa esiintyy jatkuvasti aivonkalvontulehdusepidemioita, jotka tappavat ja vammauttavat pysyvästi tuhansia ihmisiä. Aivonkalvontulehdusbakteerin uuden muodon — W135:n — syntyminen on tehnyt perinteisesti käytetyt rokotteet tehottomiksi, jopa käyttökelvottomiksi. WHO:n alainen yleisen yksityisyyden kumppanuus on pystynyt kehittämään ennätysajassa uuden muodon vastaisen rokotteen. Koska epidemian puhkeaminen on todennäköistä joissakin osissa Afrikkaa vuoden 2004 alkupuolella, epidemian tehokkaan torjumisen varmistaminen edellyttää useiden miljoonien rokoteannosten varaston muodostamista. Tehokkaan valmiusohjelman kustannusten arvioidaan olevan 8,5 miljoonaa euroa. Suurin osa näistä varoista on käytettävä välittömästi, sillä uuden epidemian puhkeamista ei voida jäädä odottamaan.

Mikä tulee olemaan EU:n rooli vakavan aivonkalvontulehdusepidemian torjumisessa nk. aivonkalvontulehdusvyöhykkeen maissa seuraavien kuukausien aikana?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(18. marraskuuta 2003)

Euroopan yhteisöjen komissio on tietoinen aivokalvontulehdusepidemian ja erityisesti uuden W135-kannan ilmaantumisen aiheuttamasta huolestuttavasta tilanteesta Afrikassa.

Euroopan yhteisö tukee Länsi-Afrikassa, jossa tilanne on pahin, alueellista ohjelmaa "Support for the Strengthening of vaccine independence in Africa, d'Appui au reinforcement de l'Independence Vaccinale en Afrique" (Afrikan itsenäisyyden vahvistaminen rokotteiden suhteen). Tämän ohjelman avulla vahvistetaan rokotusvarastojen hallinnoinnin ja käyttöönoton koordinointia alueen maiden välillä yhteistyössä maailman terveysjärjestön WHO:n kanssa. Tämä humanitaarisen avun toimiston ECHOn kanssa yhteistyössä toteutettava ohjelma osoittautui erittäin tehokkaaksi alueella viimeksi riehuneen keltakuume-epidemian aikana, ja ohjelmasta voitaisiin myös tukea vastaavia toimenpiteitä aivokalvontulehdusepidemian yhteydessä.

Euroopan yhteisöjen komissio on parhaillaan laatimassa Länsi-Afrikan aluestrategian alaista terveydenhuoltoalan ohjelmaa (15 miljoonaa euroa), ja tutkimme mahdollisuuksia varautua (esimerkiksi rokotevarastojen avulla) alueella esiintyviin pääasiallisiin epidemioihin (aivokalvontulehdus mukaan luettuna) ja kyetä toteamaan taudit varhaisessa vaiheessa ja reagoida niihin. Ennaltaehkäisyä voitaisiin tehostaa laajentamalla kolmitehorokotteen käyttö maihin, joissa tautia esiintyy, esimerkiksi GAVIn (Global Alliance for Vaccines and Immunizations) ja muiden alueella toimivien organisaatioiden tukemien strategioiden avulla, mutta rokotteessa on vielä teknisiä immunogeenisuusongelmia lasten suhteen ja tämän vuoksi vaikeuksia sen sisällyttämisessä EPI-rokotusohjelmaan (Expanded Programme of Immunization). Euroopan yhteisö tukee myös tehokkaampien ja käyttökelpoisempien aivokalvontulehdusrokotteiden kehittämistä.

Euroopan yhteisöllä on myös selkeä strategia katastrofien ehkäisyä ja niihin valmistautumista varten, ja tälle toiminnalle säännönmukaisten ohjelmien kautta myönnettävää tukea (A- ja B-määrärahat) on tarpeen lisätä kumppanimaiden päättämän priorisoinnin mukaan.

Viime vuoden aikana Euroopan yhteisö on rahoittanut aivokalvontulehdusesiintymiä koskevia toimenpiteitä Afrikassa yhteensä 920 000 eurolla ECHOn kautta. Suurin osa tästä avustuksesta osoitettiin noin 600 000 aivokalvontulehdusrokoteannoksen ostamiseen. Useimmat rokotteet olivat kolmen ryhmään, klassisiin A- ja C-serotyyppeihin sekä uuteen vastustuskykyiseen W135-kantaan, tehoavaa kolmitehoista ACW-tyyppiä. Tällä hetkellä ECHO laatii yksivuotista ohjelmaa, jonka tavoitteena on reagoida nopeammin alueen epidemioihin. Komissio tukee myös olennaisia ennaltaehkäisy- ja hoitopalveluja, jotka ovat perustana pitkän aikavälin toimintakyvylle alueen epidemioita koskevassa varhaisvaroitus-, toteamis- ja reagointijärjestelmässä.

Humanitaarisen avun toimiston (ECHO) suorittamissa humanitaarisissa operaatioissa on yleisenä periaatteena, ettei varastojen hankkimista etukäteen voida rahoittaa mahdollista humanitaarista hätätilannetta koskevan ennusteen perusteella. ECHOn toimintaperiaatteena on vastata määriteltyihin tarpeisiin tietyssä humanitaarisessa kriisitilanteessa, ja sen resurssit saadaan hätätilanteen syntyessä nopeasti käyttöön ECHOn täytäntöönpanokumppaneiden avulla ja humanitaaristen järjestöjen toimenpide-ehdotusten perusteella. ECHO rahoittaa toiminta-aikana syntyneet kumppaneiden kustannukset ja voi harkita myös sellaisten tuotteiden kustannusten korvaamista, jotka on hankittu ja varastoitu ennen avustussopimuksen allekirjoittamista ja jaetaan sen jälkeen, jos varastot käytetään sopimusaikana ja rahoitettavan toiminnan puitteissa.

(2004/C 88 E/0457) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3057/03**

esittäjä(t): Bartho Pronk (PPE-DE) komissiolle

(14. lokakuuta 2003)

Aihe: Ihmisoikeustilanne Guatemalassa ja erityisesti Rogoberto Dueñas Moralesin tilanne

1. Onko komissio tietoinen Rogoberto Dueñas Moralesin katoamisesta Guatemalassa? Rogoberto Dueñas Morales on sekä viljelijäliiton (Unión Autónoma de Campesinos) että ammattiliiton (Central General de Trabajadores de Guatemala) apulaispääsihteeri.

2. Tietääkö komissio, että Rogoberto Dueñas Moralesin katoaminen liittyy todennäköisesti selvityksiin, joiden mukaan Guatemalan hallitus on sosiaaliturvan alalla osallistunut korruptioon ja ainakin osittain vastuussa asiasta?

3. Onko komissio valmis ilmaisemaan huolensa katoamisesta ja käyttämään tarvittaessa painostusta, jotta totuus Rogoberto Dueñas Moralesin kohtalosta selviäisi?

4. Mikä on komission näkemys Guatemalan ihmisoikeustilanteesta kyseisen katoamisen perusteella?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(5. marraskuuta 2003)

Komissio on tietoinen Rigoberto Duenãs Moralesin tapauksesta Guatemalassa ja yrittää saada asiasta tarkempia tietoja. Komissio vaihtaa myös mielipiteitä jäsenvaltioiden kanssa ennen kuin päättää, mihin toimiin voitaisiin ryhtyä. Tämän asian johdosta on myös otettu yhteyttä Central General de Trabajadores de Guatemala -ammattiliiton pääsihteeriin José Pinzóniin.

Komissio on huolestunut ihmisoikeustilanteen yleisestä heikkenemisestä ja rikollisten rankaisematta jättämisestä Guatemalassa, mistä paikalliset ja kansainväliset ihmisoikeusjärjestöt, mukaan lukien Yhdistyneiden Kansakuntien Guatemalassa oleva tarkkailijaryhmä (Minugua) ja Amerikan valtioiden järjestön (OAS) Amerikan ihmisoikeusasioita käsittelevä komissio, ovat hiljattain ilmoittaneet. Kuten unionin puheenjohtajavaltio ilmoitti 22. elokuuta 2003 ja Eurooppa-neuvosto 18. lokakuuta 2003, komissio on huolestunut jännityksen lisääntymisestä ja jatkuvista ihmisoikeuksien loukkauksista, joita on tapahtunut vaaleja edeltävänä aikana.

Tässä yhteydessä komissio ja jäsenvaltiot ovat pyytäneet oikeuslaitoksen edustajia, mukaan lukien korkeimman oikeuden puheenjohtajaa, tehostamaan ponnistelujaan ihmisoikeuksien loukkausten tutkimiseksi ja rankaisematta jättämisen estämiseksi. Tulevien vaalien osalta voidaan todeta, että unionin vaalitarkkailijaryhmä on asettunut ympäri maata syyskuussa 2003 tarkoituksenaan seurata koko vaaliprosessia vuoden 2004 tammikuun alkuun saakka. Unionin vaalitarkkailijaryhmä laatii laajan kertomuksen ja esittää suosituksia vaaliprosessista sekä myös pyrkii lisäämään guatemalalaisten äänestäjien luottamusta vaaliprosessiin ja vähentämään jännitystä ja väkivaltaa maassa.

On syytä painottaa, että komissio on läsnä Guatemalassa toteuttaen yhteistyöohjelmia, joiden tavoitteena on kannustaa paikallisia osapuolia ja viranomaisia toimimaan esimerkiksi ihmisoikeustilanteen ja oikeusjärjestelmän parantamiseksi. Näihin ohjelmiin kuuluu myös Demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskeva eurooppalainen aloite (EIDHR).

Yksi komission päätavoitteista, jotka asetettiin neuvoa-antavan ryhmän Guatemala Cityssä toukokuussa 2003 pidetyn kokouksen päätteeksi, on kannustaa Guatemalan viranomaisia ja yhteiskuntaa nopeuttamaan vuonna 1996 allekirjoitettujen rauhansopimusten täytäntöönpanoa sekä myös edistämään ihmisoikeuksia ja rankaisematta jättämisen estämistä.

(2004/C 88 E/0458) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3080/03**

esittäjä(t): David Bowe (PSE) komissiolle

(20. lokakuuta 2003)

Aihe: Palestiinan ja Israelin alueen ympäristö

Maailman terveysjärjestön mukaan kotitalouksilla olisi oltava käytössään vähintään sata litraa vettä henkeä kohti vuorokaudessa. Palestiinalaisten vedenkulutus on tilastotietojen mukaan ainoastaan 57–76 litraa vuorokaudessa, kun taas israelilaiset kuluttavat noin neljä kertaa enemmän.

Ryhtyykö Euroopan unioni toimiin vesivarojen jakamiseksi tasapuolisemmin? Miksi Euroopan unioni mahdollisesti ei ryhdy toimiin?

(2004/C 88 E/0459) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3081/03**

esittäjä(t): David Bowe (PSE) komissiolle

(20. lokakuuta 2003)

Aihe: Palestiinan ja Israelin alueen ympäristö

Ainoastaan 37,5 prosenttia palestiinalaisista kotitalouksista kuuluu jätevesijärjestelmän piiriin. Tästä aiheutuu vakavia ympäristöhaittoja.

Tietääkö komissio, mitä terveysvaikutuksia tästä aiheutuu palestiinalaisille? Mihin toimiin komissio ryhtyy asian ratkaisemiseksi?

(2004/C 88 E/0460) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3082/03**

esittäjä(t): David Bowe (PSE) komissiolle

(20. lokakuuta 2003)

Aihe: Palestiinan ja Israelin alueen ympäristö

Israelia syytetään myrkyllisten jätteiden varastoimisesta palestiinalaisalueille, mikä on vastoin Palestiinan ja Israelin välisen toisen Oslon rauhansopimuksen määräyksiä. Onko komissio tietoinen asiasta? Ryhtyykö komissio Israelin vastaisiin toimiin estääkseen sopimuksen uudet loukkaukset? Mistä syystä komissio mahdollisesti ei ryhdy toimiin?

Christopher Pattenin komission puolesta antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-3080/03, E-3081/03 ja E-3082/03

(21. marraskuuta 2003)

Komissio vastaa Euroopan unionin jäsenvaltioiden kanssa lähes puolesta palestiinalaisille annettavasta taloudellisesta tuesta ja on suurin yksittäinen avunantaja. Sen tuen tavoitteena on vahvistaa tulevan Palestiinan valtion toimielimiä samalla kun keskitytään Palestiinan kansan kiireellisimpiin tarpeisiin.

Komissio auttaa läheisessä yhteistyössä muiden kansainvälisten avunantajien kanssa terveydenhuollon, koulutuksen, hätäavun ja sosiaalialan peruspalveluihin liittyvissä yleisissä ongelmissa sekä riittämättömiin vesihuoltopalveluihin ja useiden käynnissä olevien hankkeiden synnyttämään jätteeseen liittyvissä erityisongelmissa. Komissio tukee Yhdistyneiden Kansakuntien Lähi-idässä olevien palestiinalaispakolaisten avustus- ja työelimen (UNRWA) työtä, joka koskee veteen, jäteveteen ja kiinteisiin jätteisiin liittyvien kunnallisten ja alueellisten palvelujen tarjoamista pakolaisväestölle, esimerkiksi osallistumalla UNRWA:n talousarvioon noin 60 miljoonalla eurolla vuodessa.

Lisäksi komissio auttaa kunnostamaan Länsirannan ja Gazan kuntien julkisia peruspalveluja Palestiinan kunnille annettavalla 30 miljoonan euron hätäapuohjelmalla, jota pannaan parhaillaan täytäntöön. Tähän ohjelmaan liittyviä hankkeita ovat esimerkiksi Bethlehemin vesijohtojen uusiminen ja teiden kunnostaminen sekä Gazan uuden jätevesijärjestelmän rakentaminen.

Lisäksi komissio katsoo veden olevan Lähi-idän rauhanprosessin tärkeä osatekijä. Komissio on tukenut EU:n erityisedustajan vesiasioihin liittyvää työtä taloudellisesti ja poliittisesti ja osallistuu aktiivisesti neuvoston tätä asiaa koskevaan työryhmään. Lisäksi se on käynnistänyt alueellisen vesitietokantahankkeen (Regional Water Data Banks Project, RWDB), joka koskee Israelin, Jordanian ja Palestiinan valtiollisia vesilaitoksia ja -viranomaisia, vesivarojen reaaliaikaisen seurantajärjestelmän kehittämiseksi vakavien muutosten ehkäisyyn ja hallintaan valuma-alueilla ja jokialtaissa.

Komissio on tietoinen kertomuksista, joissa väitetään, että Israel on päästänyt käsittelemättömiä ongelmajätteitä Länsirannalle ja Gazaan. Lisäksi olemme tietoisia siitä, että palestiinalaisalueilta puuttuu infrastruktuuri ongelmajätteiden käsittelemiseen ja erottamiseen muista jätteistä. Komissio on ollut yhteydessä Yhdistyneiden Kansakuntien ympäristöohjelmaan tammikuussa 2003 ilmestyneen tutkimuksen johdosta, joka koskee miehitettyjen palestiinalaisalueiden ympäristöä. Tutkimuksessa keskityttiin väitettyihin päästöihin, mutta siinä ei päädytty mihinkään päätelmiin. Siinä suositeltiin kenttätutkimusta todisteiden keräämiseksi.

(2004/C 88 E/0461) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3110/03**

esittäjä(t): María Sornosa Martínez (PSE) komissiolle

(17. lokakuuta 2003)

Aihe: Yhteisön määrärahojen myöntäminen peruttu Juan XXIII -hankkeelle Alicantessa (Espanja)

Alicantessa sijaitsevan Juan XXIII -kaupunginosan kunnostukseen on myönnetty Euroopan aluekehitysrahaston tukea. Espanjan valtiovarainministeriö ilmoitti vastikään Alicanten kaupunginhallitukselle, että komissio on tehnyt virallisen päätöksen, jonka mukaan määrärahojen jakaminen keskeytetään.

Voisiko komissio kertoa, millä perustein se on perunut yhteisön määrärahojen myöntämisen kyseiselle hankkeelle?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(11. marraskuuta 2003)

Komissio ilmoittaa parlamentin jäsenelle, ettei sille ole tehty ehdotusta yhteisrahoituksen myöntämiseksi rakennerahastoista hankkeelle, joka koskee Alicantessa sijaitsevan Juan XXIII -kaupunginosan kunnostamista.

Komissio pyysi lisätietoja Espanjan valtionvarainministeriössä Euroopan aluekehitysrahastoon (EAKR) liittyvistä kysymyksistä vastaavilta virkamiehiltä. Heidän ilmoituksensa mukaan kyseinen hanke jätettiin paikalliseen toimenpideohjelmaan (2000−2006) mahdollisesti saatavan yhteisön yhteisrahoituksen ulkopuolelle, koska Espanja pyrki ottamaan huomioon julkisiin hankintoihin liittyvän yhteisön lainsäädännön vaatimukset.

Komissio muistuttaa parlamentin jäsenelle, että kunkin rakennerahastoista tukea saavan ohjelman hankkeiden valinnasta ja täytäntöönpanosta vastaavat toissijaisuusperiaatteen mukaisesti yksinomaan jäsenvaltiot.

(2004/C 88 E/0462) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3132/03**

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(17. lokakuuta 2003)

Aihe: Kuuba − Saharov-aloite

Euroopan parlamentti hyväksyi Strasbourgissa 4. syyskuuta 2003 pidetyssä täysistunnossa erittäin suurella äänestenemmistöllä Kuubaa koskevan päätöslauselman, jonka 12 kohdassa

> parlamentti pyytää, että Saharov-palkinnon vuonna 2002 saanut Oswaldo Payá Sardiñas kutsutaan viralliselle vierailulle, jotta tämä voi tavata EU:n puheenjohtajistoa, yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan, komission puheenjohtajan ja toimivaltaiset komission jäsenet; tukee ulkoasioiden, ihmisoikeuksien sekä yhteisen turvallisuuden ja puolustuspolitiikan valiokunnan päätöstä kutsua Oswaldo Payá Sardiñas käyttämään puheenvuoro sekä pyytää, että Kuuban viranomaiset eivät millään tavoin pyri estämään tätä vierailua;

Tämä päätöslauselman osa oli jatkoa Saharov-aloitteeksi nimeämälleni hankkeelle, jota olen edistänyt Euroopan parlamentissa ja jonka 205 parlamentin jäsentä on jo allekirjoittanut. Olen käsitellyt tätä aihetta myös komission puheenjohtajalle 28. toukokuuta, 3. heinäkuuta ja 24. syyskuuta 2003 lähettämissäni kirjeissä.

Olen saanut tiedon, että Kuuban parlamentille on jätetty "Varela-aloitteeseen" liittyvä 14 000 henkilön allekirjoittama vetoomus Oswaldo Payá Sardiñasin puolesta. Tämä asia on äärimmäisen tärkeä ottaen huomioon Kuuban demokraattien todella vaikeat olot.

Onko komissio ryhtynyt toimiin 4. syyskuuta 2003 hyväksytyn Kuubaa koskevan yhteisen päätöslauselman 12 kohtaan sisältyvän "Saharov-aloitteen" täytäntöön panemiseksi?

Ottaen huomioon, että Kuuban parlamentille on äskettäin jätetty "Varela-aloitteeseen" liittyvä 14 000 henkilön allekirjoittama, laajaa julkista huomiota herättänyt vetoomus Oswaldo Payá Sardiñasin puolesta, eikö komissio katso, että nyt olisi paras ajankohta täyttää tämä parlamentin esittämä pyyntö?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(5. helmikuuta 2004)

Komissio pani merkille parlamentin 4. syyskuuta 2003 hyväksymän päätöslauselman Kuubasta ja erityisesti sen Oswaldo Payáa koskevan 12 kohdan. Komissio on hyvin tietoinen Oswaldo Payán tilanteesta, ja se pitää valitettavana Kuuban viranomaisten päätöstä olla päästämättä häntä Brysseliin ulkoasioiden, ihmisoikeuksien sekä yhteisen turvallisuuden ja puolustuspolitiikan valiokunnan kokoukseen 1. joulukuuta 2003.

Unioni päätti 5. kesäkuuta 2003 useista toimenpiteistä vastalauseena Kuuban viranomaisten toimille opposition jäseniä ja riippumattomia toimittajia kohtaan. Tapahtumat Kuubassa johtivatkin siihen, että neuvosto arvioi uudelleen Kuubaa koskevaa yhteistä kantaansa [1] 21. heinäkuuta 2003 [2] eli noin kuusi kuukautta ennen sovittua päivämäärää.

Komissio ja jäsenvaltiot seuraavat edelleen tarkasti Kuuban tilannetta erityisesti Oswaldo Payán kaltaisten opposition jäsenten osalta. Komissio haluaa antaa heille mahdollisimman täyden tukensa nykyisessä tilanteessa. Tämä edellyttää tietenkin, että otetaan täysimääräisesti huomioon ne vaikeat olot, joissa he elävät.

Komissio tukee päättäväisesti ponnisteluja Kuuban demokratisoimiseksi, ja komission puheenjohtaja ja asianomaiset komission jäsenet tapaisivat varmasti mielellään Oswaldo Payán, kun tämä tulee Brysseliin.

[1] 96/697/YUTP: Yhteinen kanta, jonka neuvosto on määritellyt Euroopan unionista tehdyn sopimuksen J.2 artiklan perusteella Kuubasta, EYVL L 322, 12.12.1996.
[2] http://europa.eu.int/abc/doc/off/bull/fi/200307/p106154.htm

(2004/C 88 E/0463) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3147/03**

esittäjä(t): Ilda Figueiredo (GUE/NGL) komissiolle

(23. lokakuuta 2003)

Aihe: Viimeaikainen Israelin hyökkäysten eskaloituminen Lähi-idässä

Äskettäisellä parlamentin jäsenten vierailulla Palestiinaan saatoin todeta, että Israelin hallitus kaikista vastalauseista ja arvostelusta huolimatta jatkaa:

— Länsirannan asuttamista, sotilaallista miehittämistä, (paljolti yhteisön varoilla rakennetun) infrastruktuurin, maatalouden, asuntojen ja muiden tilojen tuhoamista;

— kohdennettuja murhia, palestiinalaisväestön perimmäisten oikeuksien jatkuvaa loukkaamista ja harjoittaa siten todellista valtioterrorismia;

— lainvastaisen muurin rakentamista, josta YK:n miehitetyille palestiinalaisalueille nimittämä ihmisoikeusraportoija sanoo, että on korkea aika tuomita tämän muurin rakentaminen laittomana alueiden liittämiskeinona samoin kuin Israelin toteuttama Itä-Jerusalemin ja Golanin kukkuloiden liittäminen tuomittiin.

Israelin sotilaalliset hyökkäykset ovat jälleen voimistuneet ja hyökkäys on kohdistunut myös Syyriaan ensimmäistä kertaa vuoden 1974 jälkeen.

Näiden tosiasioiden edessä ”huolestumisen” ilmaiseminen ei riitä, ja vielä vähemmän voidaan hyväksyä sitä Yhdysvaltojen edustamaa kantaa, että Israel ja Palestiina olisivat yhtälailla vastuussa näistä teoista, koska siinä sekoitetaan hyökkääjä ja hyökkäyksen kohde, tai sellaista kyynisesti esitettyä vaatimusta, että palestiinalaishallinnon olisi pystyttävä valvomaan terroristeja, samalla kun Israel tuhoaa palestiinalaisilta kaikki elinmahdollisuudet.

Ottaen huomioon myös palestiinalaishallinnon viimeaikaiset vetoomukset pyydän komissiota vastaamaan seuraaviin kysymyksiin:

— Mitä aloitteita komissio aikoo toteuttaa sen varmistamiseksi, että viimeaikaiset YK:n Lähi-itää koskevat päätöslauselmat pannaan täytäntöön?

— Eikö komissio katso, että tähän mennessä on jo kertynyt riittävästi syitä jäädyttää EU:n ja Israelin välinen Euro—Välimeri-assosiaatiosopimus, mitä Euroopan parlamentti pyytää 10. huhtikuuta 2002 antamassaan päätöslauselmassa Lähi-idästä?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(4. joulukuuta 2003)

Unioni tunnustaa Israelin peruuttamattoman oikeuden elää rauhan ja turvallisten olojen vallitessa kansainvälisesti tunnustettujen rajojen sisäpuolella. Se jatkaa palestiinalaishallinnon — palestiinalaisalueiden laillisen hallintoelimen — painostamista, jotta tämä tekisi kaiken mahdollisen terroritekojen estämiseksi, rikollisten tuomiseksi oikeuteen ja kaikkien terroristiverkostojen hävittämiseksi. Samalla unioni vaatii demokraattisen ja elinkelpoisen itsenäisen Palestiinan valtion perustamista. Unionin hallitusten päämiehet ovat hyväksyneet Lähi-idän rauhansuunnitelman (”tiekartta”), ja he ovat esittämiensä ehdotusten ja Yhdistyneiden Kansakuntien asiaa koskevien päätöslauselmien mukaisesti toistuvasti kehottaneet Israelia vetämään pois sotilasjoukkonsa ja lopettamaan miehityksen, lopettamaan laittomat teloitukset, muuttamaan turva-aidan kulkua, luopumaan rajojen sulkemisesta ja muista Palestiinan kansalle asetetuista rajoituksista sekä purkamaan juutalaiset siirtokunnat ja pysäyttämään siirtokuntien laajentamisen.

Mitä tulee Israelin kanssa tehdyn assosiaatiosopimuksen jäädyttämiseen, komissio ymmärtää niiden henkilöiden turhautumisen, joiden mielestä asiat ovat menneet yhä huonompaan suuntaan kolmen viime vuoden aikana. Kaiken kaikkiaan komissio on kuitenkin sitä mieltä — unionin ulkoasiainministereiden ulkosuhteiden neuvostossa ilmaisemien näkemysten mukaisesti —, että sopimuksen jäädyttäminen tässä vaiheessa ennemminkin vähentäisi kuin lisäisi Israelin viranomaisten alttiutta vastata pysyvään ratkaisuun tähtääviin kansainvälisen yhteisön ponnisteluihin.

(2004/C 88 E/0464)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3179/03

esittäjä(t): Glyn Ford (PSE) komissiolle

(20. lokakuuta 2003)

Aihe: Kambodžan umpikuja

Onko komissio tarjoutunut auttamaan Kambodžan viranomaisia ratkaisemaan vallitsevan perustuslaillisen umpikujan, kun otetaan erityisesti huomioon maan ongelmallinen ja väkivaltainen historia?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(12. marraskuuta 2003)

Komissio ja Phnom Penhissä edustettuina olevat jäsenvaltiot seuraavat tarkasti Kambodžan nykyistä poliittista kehitystä. Komission edustajat ovat useassa tilanteessa kannustaneet kaikkia poliittisia puolueita tekemään rauhanomaisella tavalla kaikkensa, jotta äänestäjien toiveita vastaavan uuden hallituksen muodostamisesta päästäisiin sopimukseen.

(2004/C 88 E/0465) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3181/03**

esittäjä(t): Antonio Tajani (PPE-DE) komissiolle

(27. lokakuuta 2003)

Aihe: Euroopan unionin tarkkailijoiden lähettäminen presidentti Chávezia koskevaan kansanäänestykseen

Venezuelan poliittinen, taloudellinen ja institutionaalinen kriisi pahenee päivä päivältä. Siitä lähtien kun Hugo Chávez valittiin Venezuelan presidentiksi vuonna 1998, erinäisten tapahtumien sarja on johtanut syviin erimielisyyksiin venezuelalaisten välillä.

Chávezin korostunut populismi ja hänen julistamansa tavoite viedä eteenpäin utopistista ”bolivarilaista” vallankumousta ovat johtaneet lukuisien vaalien järjestämiseen, joiden tuloksena on ollut ainoastaan rajuja mellakoita, kuukausien pituisia lakkoja sekä kuolleita ja loukkaantuneita. Yhdysvaltojen entisen presidentin Jimmy Carterin ja Amerikan valtioiden järjestön puheenjohtajan César Gavirian yritykset toimia välittäjinä eivät ole rauhoittaneet tilannetta. Chávez on luonut läheiset siteet Fidel Castroon, jonka poliittista ja sosiaalista mallia Chávez on sanonut haluavansa soveltaa Venezuelassa. Chávez on myös vieraillut diktaattori Saddam Husseinin luona. Chávezin yhteyksistä Kolumbian veriseen, huumekauppaan sekaantuneeseen kommunistiseen FARC-sissiliikkeeseen on puhuttu paljon. Sosialistinen internationaali tuomitsi yhdessä viimeisimmistä kokouksistaan selkeästi ja jyrkästi presidentti Chávezin noudattaman politiikan ja hänen käyttämänsä menetelmät. Kyseisessä tilaisuudessa oli koolla laaja oppositio, joka muodostui ammattiyhdistysliikkeen jäsenistä, yksityisyrittäjistä, perinteisistä poliittisista puolueista sekä tiedotusvälineiden edustajista. Nämä voimat kokoontuivat katolisen kirkon selkeän tuen turvin yhteen Coordinadora Democrática -ryhmän puitteissa. Kyseinen järjestö on pyytänyt elokuisen epäonnistuneen yrityksen jälkeen kansallista vaalilautakuntaa käynnistämään menettelyt allekirjoitusten keräämiseksi kansanäänestyksen järjestämiseksi kolmen kuukauden kuluessa. Venezuelan perustuslaissa säädetään mahdollisuudesta järjestää presidentin erottamista koskeva kansanäänestys, jos 20 prosenttia äänioikeutetuista sitä pyytää, kun presidentin toimikaudesta on kulunut puolet.

Mitä aloitteita Euroopan komissio aikoo tehdä venezuelalaisten demokraattisten oikeuksien turvaamiseksi? Mitä Euroopan komissio aikoo tehdä Venezuelan laajojen italialais-, espanjalais- ja portugalilaisyhteisöjen turvallisuuden takaamiseksi?

Aikooko komission puheenjohtaja Romano Prodi ottaa yhteyttä suoraan presidentti Cháveziin ja tiedustella, voivatko komission edustajat vierailla Venezuelassa ja selvittää, miten Euroopan unionin myöntämää yhteistyöapua käytetään?

Aikooko Euroopan komissio edistää Euroopan unionin tarkkailijoiden lähettämistä seuraamaan, kerätäänkö kansanäänestystä varten tarvittavat allekirjoitukset laillisesti ja toteutetaanko kansanäänestys demokraattisia periaatteita noudattaen?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(11. joulukuuta 2003)

Komissio seuraa tiiviisti Venezuelan poliittista tilannetta. EU on antanut täyden tukensa Amerikan valtioiden järjestön (OAS), Yhdistyneiden Kansakuntien kehitysohjelman (UNDP) ja Carter Centerin kolmenvälisen työryhmän sekä Venezuelan ystävien ponnisteluille kansallisen vuoropuhelun helpottamiseksi. EU on korostanut useissa julkilausumissa rauhanomaisen, demokraattisen, perustuslaillisen ja vaaleihin perustuvan ratkaisun välttämättömyyttä. Lisäksi komissio on antanut taloudellista ja teknistä

apua hallituksen ja opposition kuluvan vuoden toukokuun 29. päivänä tekemän sopimuksen täytäntöönpanoa varten. Tähän liittyen komissio hyväksyi hankkeen, jolla tuetaan OAS:n toimia sopimuksen täytäntöönpanemiseksi. Hankkeen tukitoimien kohteita ovat vaaleihin perustuvan ratkaisun aikaansaaminen, vuoden 2003 huhtikuun tapahtumien tutkiminen ja siviiliväestön riisuminen aseista. Hankkeelle on varattu 600 000 euron määräraha. Komissio ja OAS pyrkivät yhdessä varmistamaan, että hanke pannaan täytäntöön aikataulun mukaisesti.

Komissio seuraa aktiivisesti myös mahdollisen kansanäänestyksen ja/tai vaalien järjestämistä koskevan hankkeen etenemistä ja on Venezuelan viranomaisten pyynnöstä valmis harkitsemaan tuen ja mahdollisen vaalitarkkailuavun myöntämistä. EU lähettää vaalitarkkailijansa paikalle ottamalla huomioon yleiset tarpeet, aikataulun ja rahoitusmahdollisuudet, jos selvitysryhmän alustaviin tutkimuksiin perustuvat suositukset puoltavat ryhmän lähettämistä. Venezuelan perustuslain mukaan uusi kansanäänestys tai uudet vaalit voidaan kuitenkin järjestää vain siinä tapauksessa, että saadaan kerättyä riittävästi allekirjoituksia. Kansallinen vaalineuvosto on pyytänyt OAS:ää, UNDP:tä ja Carter Centeriä — mutta ei EU:ta — lähettämään tarkkailijoita seuraamaan allekirjoitusten keruuta presidentti Chávezin erottamiseksi järjestettävää kansanäänestystä varten.

EU ei ole toteuttanut erityistoimia Venezuelassa olevien EU:n kansalaisten suojelemiseksi. Alkuperäjäsenvaltiot huolehtivat yleensä kansalaistensa suojelun ja tuen järjestämisestä.

Komission Caracasin-lähetystö valvoo kahdenvälisten kehitysyhteistyöhankkeiden täytäntöönpanoa. Brysselissä toimivat komission edustajat vierailevat maassa säännöllisesti, eikä heillä ole ollut minkäänlaisia vaikeuksia saada tietoja komission hankkeista. Heillä eikä myöskään komission Caracasin-lähetystöllä ole tietoa kehitysyhteistyövarojen epäasianmukaisesta käytöstä.

(2004/C 88 E/0466) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3190/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(28. lokakuuta 2003)

Aihe: Cermisin onnettomuuden aiheuttaneen pilotin saama ylennys

Yhdysvaltain laivaston lentokone, joka oli saapunut Avianon tukikohtaan Deliberate Guard -operaation yhteydessä, lähti 3. helmikuuta 1998 ennalta suunnitellulle matalalla lennettävälle harjoituslennolle. Jonkin ajan kuluttua lentokone törmäsi Cavalesen kylän (Trento) ja Cermis-kukkulan yhdistävän köysiradan kaapeleihin noin 300—400 jalan korkeudessa laakson pohjukasta katsottuna, kun taas matkustajia kuljettanut laskeutumassa ollut hissi oli samaan aikaan noin 300 metrin päässä saapumisasemalta.

Törmäyksen voimasta kaapelit katkesivat, hissi syöksyi maahan ja kaikki kaksikymmentä matkustajaa kuolivat.

Oikeuskäsittely syyllisten yksilöimiseksi päätettiin antaa yhdysvaltalaisen sotarikostuomioistuimen tehtäväksi, ja tämä päätti jättää nostamatta syytteitä koneen miehistönä olleiden neljän sotilaan esimiehiä vastaan. Maaliskuun 4. päivänä 1999 Camp Lejeunen sotatuomioistuimen kahdeksan jäsentä, jotka olivat kaikki laivaston upseereita, julistivat myös lentokoneen pilotin syyttömäksi. Tuomio herätti Italiassa ja muissa Euroopan maissa hämmästystä, hämmennystä ja tyrmistystä, koska se ei tuntunut vastaavan asiatodisteita ja näytti osoittavan, että myös rauhan aikana voi harjoituslentojen seurauksena sattua tällaisia kuolemaan johtavia tragedioita ilman, että siitä joutuu minkäänlaiseen rikosoikeudelliseen vastuuseen, vaikkei olisi löytynyt mitään teknisiä syitä, jotka olisivat voineet selittää koneen hallinnan menettämisen.

Italian lehdistössä on äskettäin ollut uutisia, joiden mukaan Cermisin lennon pilottina toiminut kapteeni Chandler Seagrave, jonka Italian parlamentin tutkintavaliokunta on todennut syylliseksi onnettomuuteen ja jota ei rankaistu hänen aiheuttamastaan tragediasta, on kaiken lisäksi saanut ylennyksen Yhdysvaltain armeijan majuriksi.

Tällainen toiminta on loukkaus tapauksen kahtakymmentä uhria ja heidän perheitään kohtaan. Voisiko komissio näin ollen vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Aikooko Euroopan unioni ilmoittaa pitävänsä tapahtunutta vakavana loukkauksena?

2. Mitä mahdollisuuksia Euroopan unionilla on tutkia asiaa ja tuoda tehokkaasti esiin oma tyrmistyksensä tästä Yhdysvaltain armeijan päätöksestä?

3. Voiko unioni millään tavalla vaikuttaa siihen, että tragediasta vastuussa olevat henkilöt eivät jäisi rankaisematta?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(26. marraskuuta 2003)

Parlamentin jäsenen esiin ottama asia kuuluu asianomaisille Yhdysvaltain ja Italian oikeusviranomaisille. Komissiolla ei ole perusteita ottaa siihen kantaa.

(2004/C 88 E/0467) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3247/03**

esittäjä(t): Baroness Sarah Ludford (ELDR) komissiolle

(28. lokakuuta 2003)

Aihe: Vuosittainen Turkkia koskeva kertomus

Voiko komissio käsitellä seuraavia kiireellisiä kysymyksiä vuosittaisessa kertomuksessaan, joka koskee Turkin edistymistä EU:n liittymisehtojen täyttämisessä ja joka on määrä julkistaa 5. marraskuuta?

1. Rikkovatko Baku—Tbilisi—Ceyhan-öljyputkea koskevat isäntähallituksen sopimukset Turkin liittymiskumppanuuden ehtoja, koska ne ovat vastoin yhteisön säännöstöä ja ristiriidassa Kööpenhaminan kriteerien toteutuksen kanssa?

2. Rikkooko tämä hanke mahdollisesti öljyputken varrella Turkissa asuvien ihmisoikeuksia sekä vähemmistöjen oikeuksia esimerkiksi niin, että maata pakkolunastetaan ilman asianmukaista korvausta?

3. Millaiset ovat hankkeen mahdolliset ympäristövaikutukset, ja onko ympäristövaikutuksia arvioitu asianmukaisella tavalla?

(2004/C 88 E/0468) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3249/03**

esittäjä(t): Richard Howitt (PSE), Jean Lambert (Verts/ALE) ja Renate Sommer (PPE-DE) komissiolle

(3. marraskuuta 2003)

Aihe: Vuosittainen Turkkia koskeva kertomus

Voiko komissio käsitellä seuraavia kiireellisiä kysymyksiä vuosittaisessa kertomuksessaan, joka koskee Turkin edistymistä EU:n liittymisehtojen täyttämisessä ja joka on määrä julkistaa 5. marraskuuta?

1. Rikkovatko Baku—Tbilisi—Ceyhan-öljyputkea koskevat isäntähallituksen sopimukset Turkin liittymiskumppanuuden ehtoja, koska ne ovat vastoin yhteisön säännöstöä ja ristiriidassa Kööpenhaminan kriteerien toteutuksen kanssa?

2. Rikkooko tämä hanke mahdollisesti öljyputken varrella Turkissa asuvien ihmisoikeuksia sekä vähemmistöjen oikeuksia esimerkiksi niin, että maata pakkolunastetaan ilman asianmukaista korvausta?

3. Millaiset ovat hankkeen mahdolliset ympäristövaikutukset, ja onko ympäristövaikutuksia arvioitu asianmukaisella tavalla?

Günter Verheugenin komission puolesta antama
yhteinen vastaus
kirjallisiin kysymyksiin P-3247/03 ja E-3249/03

(19. marraskuuta 2003)

Määräaikaiskertomuksessa [1], joka julkaistiin 5. marraskuuta 2003 Turkin edistymisestä liittymisehtojen täyttämisessä, komissio esittää arvionsa edeltävän vuoden tapahtumista ja yleisestä tilanteesta ihmisoikeuksien ja vähemmistöjen suojan kannalta.

Parlamentin jäsenen esittämän Baku—Tbilisi—Ceyhan-öljyputkea koskevan täsmällisen kysymyksen osalta mahdolliset öljyputken toteuttamisen aiheuttamat ihmisoikeuksien ja vähemmistöjen suojan loukkaukset olisi tutkittava Kööpenhaminassa sovittujen poliittisten kriteerien valossa. Ympäristöä koskeva yhteisön säännöstö ei tällä hetkellä sido Turkkia, mutta komissio on tietoinen siitä, että esimerkiksi tätä hanketta koskeva ympäristövaikutusten arviointi on suoritettu kansainvälisten luottolaitosten vaatimusten täyttämiseksi.

[1] KOM(2003) 676 lopullinen.

(2004/C 88 E/0469) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3253/03**

esittäjä(t): Cristiana Muscardini (UEN) komissiolle

(3. marraskuuta 2003)

Aihe: Somalia: sisäinen tilanne, pakolaiset ja terrorismi

Monet lähinnä Mogadishusta kotoisin olevat somalipakolaiset ovat kuolleet nälkään ja muihin kärsimyksiin tai hukkuneet Italian rannikoiden tuntumassa. Tuhansia somalipakolaisia on kuollut vuoden 1991 jälkeen Intian valtamerellä, Adeninlahdella ja Punaisellamerellä. Kaikki ovat olleet epätoivoisella pakomatkalla diktatorisesta järjestelmästä, joka liittyy islamilaiseen fundamentalismiin, jonka kannattajat ovat vastuussa italialaisen avustustyöntekijän Annalena Tonellin ja kahden SOS-lapsikylän brittityöntekijän kuolemasta ja jota edustavat terroristijärjestöt Al-Ittihad ja Al-Islah.

Somalian nykyinen, väliaikainen presidentti on Salad Hassan, jonka toimikausi päättyi jo kuukausia sitten. Kansainvälisistä terroristijärjestöistä tehdyn luettelon mukaan hän on myös Al-Islahin johtaja. Salad Hassan on jättäytynyt pois yli vuoden kestäneestä Nairobin konferenssista, ja kuulemani mukaan hän haluaa tehdä tyhjäksi sen, mitä Somalivaltioiden edustajat ovat Nairobissa kansainvälisten tarkkailijoiden läsnä ollessa sopineet, ja ehdottaa uudelleen sovittelukonferenssia Mogadishussa — kaupungissa, josta somalit pakenevat jopa kuolemaan.

Väliaikaishallinnon presidentti julkisti lausuman niitä somalijohtajia vastaan, jotka ilmiantavat kenialaisille ja amerikkalaisille ”muslimiveljiä”, joita syytetään terrorismista, ja pyysi, että Al-Barakat-rahoitusverkon jäädytetyt 8,5 miljoonaa dollaria vapautetaan. Hän väitti niiden olevan yksityisiä varoja, joiden joukossa on hänen omia rahojaan.

Somaliassa jatkuvat fundamentalismia ja terrorismia vastustavien sotilaiden murhat ja teloitukset. Mogadishun ”uudessa koalitiossa” on mukana Jumale, Al-Barakatin johtaja, joka on jo karkotettu Arabiemiraateista.

1. Voiko komissio käyttää asiassa aktiivista diplomatiaa, jotta Nairobin konferenssi saataisiin päätökseen ja jotta Somalialle saataisiin federalistinen hallitus, joka panisi alulle tarvittavat toimet demokraattisten vaalien järjestämiseksi?

2. Voiko komissio sitoutua aktiivisella tavalla terrorismin kitkentään ja niiden eristämiseen, jotka ovat näinä vuosina enemmän tai vähemmän avoimesti hyväksyneet ja suojelleet Al-Qaidaan liittyviä terroristiryhmittymiä, jotka ovat vastuussa muun muassa Nairobin, Dar-es-Salaamin ja Mombasan attentaateista?

3. Voiko komissio panna alulle, yksinään tai yhdessä YK:n kanssa, humanitaarisen suunnitelman somaliväestön auttamiseksi?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(12. joulukuuta 2003)

Komissio on aktiivisesti tukenut IGAD:n (Intergovernmental Authority on Development) rauhankonferenssia, joka on ollut käynnissä Keniassa vuoden 2002 lokakuusta lähtien. Komissio on tukenut prosessia huomattavalla rahoituksella (5,6 miljoonalla eurolla), ja se on mukana konferenssiin osallistuvassa kansainvälisessä tarkkailijaryhmässä.

Lisäksi komissio on eri tasoilla osallistunut useisiin unionin troikan vierailuihin, joiden tavoitteena on ollut kiinnittää tärkeimpien kansainvälisten sidosryhmien huomio somalien tilanteeseen ja rohkaista niitä tukemaan IGAD:n rauhanneuvotteluja.

Euroopan terrorismin vastaisen taistelun — unionin politiikan tärkeän tavoitteen — oikeusperusta sisältyy niin kutsuttuun kolmanteen pilariin, nimittäin määräyksiin poliisiyhteistyöstä ja oikeudellisesta yhteistyöstä rikosasioissa. Tältä osin komissio on tehnyt poliisi- ja oikeudellisen yhteistyön helpottamiseksi useita ehdotuksia, muun muassa eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja terrorismin yhteisestä määritelmästä. Lisäksi komissio on yhdessä jäsenvaltioiden kanssa osallistunut aktiivisesti terrorismin rahoituksen torjuntaan ja tähän liittyvänä pannut täytäntöön Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1373/2001 varojen jäädyttämisestä ja päätöslauselman 1390/2002 taliban-hallinnon sanktioista.

Edelleen komissio muistuttaa, että se noudattaa tarkoin turvallisuusneuvoston määräyksiä, jotka koskevat päätöslauselmien 1267/1999 ja 1333/2000 perusteella laadittua luetteloa talibaneihin ja Al-Qaidaan kuuluvista tai niihin yhteydessä olevista — myös Somaliassa oleskelevista — henkilöistä.

Somalian vaikeasta tilanteesta huolimatta komissio on vaikuttanut maassa keskeytyksettä toimien merkittävänä lahjoittajana. Vuodeksi 2003 on varattu 25 miljoonaa euroa, joiden käyttökohteet vaihtelevat humanitaarisesta avusta hätäapuun, kunnostukseen ja kehitysyhteistyöhön. Tätä työtä jatketaan lähivuosina Somalialle myönnetyllä erityisapupaketilla, jonka ansiosta käytettävissä on 199 miljoonaa euroa vuosina 2002—2007. Lisäksi komissio käyttää tulevaisuudessakin Somalian avustamiseen myös omien budjettikohtiensa varoja, mukaan luettuna Humanitaarisen avun toimiston humanitaarinen apu.

(2004/C 88 E/0470) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3270/03**

esittäjä(t): Baroness Sarah Ludford (ELDR) komissiolle

(4. marraskuuta 2003)

Aihe: Edistys Kamerunissa

29. lokakuuta 2003 pidetään Kamerunia koskeva avunantajien kokous. Mitä raportteja komissio on saanut Kamerunin edistyksestä demokratian, oikeusvaltion ja ihmisoikeuksien kunnioittamisen aloilla? Erityisesti kysyn, uskooko komissio, että maassa pannaan täytäntöön uudistuksia, jotka mahdollistavat vapaiden ja vilpittömien presidentinvaalien järjestämisen lokakuussa 2004?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(10. joulukuuta 2003)

Kansainyhteisön sponsoroimassa ”Kamerunin kansainvälisten kumppaneiden tapaamisessa”, joka järjestettiin 31. lokakuuta 2003 Lontoossa, komissio sai tutkittavakseen raportin nimeltä ”Vaaliprosessin lujittaminen Kamerunissa”. Kyseisessä raportissa kansainyhteisön asiantuntijaryhmä korostaa niitä puutteita, joita Kamerunin edellisten vaalien järjestämiseen liittyi, ja se ehdottaa konkreettisia toimia tilanteen korjaamiseksi. Itse tapaamisessa Kamerunin viranomaiset raportoivat suunnitelmista tehdä mittavia uudistuksia vaalijärjestelyjen, oikeusvaltion, hallinnon hajauttamisen sekä oikeuslaitoksen riippumattomuuden osalta. Tarkemmin sanottuna Kamerunin viranomaiset lupautuivat esittelemään parlamentin istunnoissa maaliskuussa 2004 ja kesäkuussa 2004 lainsäädännön kansallisen ihmisoikeus- ja vapausneuvoston ja kansallisen vaalitarkkailuelimen uudistamisesta näiden elinten riippumattomuuden lisäämiseksi, sekä hallinnon hajauttamisesta.

Vaalijärjestelyiden osalta komissio pahoittelee, että tarvittavia uudistuksia ei ole vielä alettu panna täytäntöön. Komissio, samoin kuin muut Lontoon tapaamiseen osallistuneet avunantajat vaatii hallitusta nopeuttamaan toimiin ryhtymistä, ja se korosti samalla, että a) tarvitaan selkeää ja julkisesti saatavilla olevaa aikataulua eri prosesseista ja menettelyistä, jotka johtavat lokakuussa 2004 pidettäviin presidentinvaaleihin b) on laadittava uusi äänestysluettelo c) tarkkailuelimestä esitetty lainsäädäntöehdotus on hyväksyttävä mahdollisimman pian, jotta sen soveltaminen voitaisiin aloittaa hyvissä ajoin ennen vaaleja, sekä että d) on järjestettävä perusteellisia kuulemisia ja noudatettava avoimuutta vaaleissa kaikilta osin.

Komissio aikoo seurata tarkoin niitä konkreettisia toimia, joihin hallitus ryhtyy.

(2004/C 88 E/0471) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3277/03**

esittäjä(t): Cristiana Muscardini (UEN) komissiolle

(5. marraskuuta 2003)

Aihe: Uudet suhteet Libyan kanssa

Koska Libyan kauppasaarto, joka julistettiin terrorismin tukemiseen liittyvien epäilyjen vuoksi, on nyt purettu, Euroopan unionin olisi voitava luoda uudet suhteet kyseisen valtion kanssa. Suhteissa olisi otettava huomioon muun muassa Euroopan parlamentin Välimeren-politiikka, johon perustuvien suhteiden luomista myös Libyan kanssa Euroopan parlamentti on jo pitkään toivonut.

Näihin seikkoihin vedoten pyydän komissiota kertomaan

1. onko se jo ryhtynyt toimiin sisällyttääkseen Libyan mukaan Euroopan unionin harjoittamaan Välimeren-politiikkaan

2. aikooko se, kaupankäynnistä ja taloudesta käytävien keskustelujen yhteydessä, käsitellä kysymystä korvauksista, jotka olisi maksettava Libyan hallituksen karkottamilta 20 000 italialaiselta takavarikoidusta omaisuudesta sekä maksuista ja mahdollisista vahingonkorvauksista, joita italialaiset ja muut eurooppalaiset yritykset edelleen odottavat Libyan hallitukselta?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(1. joulukuuta 2003)

Yhdistyneiden Kansakuntien pakotteiden purkaminen 12. syyskuuta 2003 oli merkittävä askel kohti Libyan integrointia uudelleen kansainväliseen yhteisöön. Se oli edellytyksenä Libyan liittymiselle Barcelonan prosessiin, joka toimii puitteina unionin suhteille Välimeren maihin. Libya kutsutaan Barcelonan prosessiin täysjäseneksi, kun se on hyväksynyt kokonaan prosessin säännöstön.

Libyan liittyminen Barcelonan prosessiin on edelleen unionin tärkein Libyaa koskeva politiikka. Samalla kehitellään mahdollista yhteistyötä tietyillä aloilla, kuten laittomaan maahanmuuttoon liittyvissä kysymyksissä.

Unionin laajentumisen yhteydessä olisi tarkasteltava, kuinka unioni voisi sisällyttää Libyan naapurimaitaan koskevaan politiikkaan yhteisten arvojen kunnioittamisen pohjalta.

Libyan hallinnon karkottamilta italialaisilta takavarikoidun omaisuuden korvaaminen on kahdenvälinen asia, joten sitä ei käsitellä yhteisötasolla.

(2004/C 88 E/0472) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3319/03**

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle

(10. marraskuuta 2003)

Aihe: Miinat ja maahanmuuttajat Kreikan ja Turkin rajalla

Viime vuosien aikana on useita kertoja käynyt niin, että monet maahanmuuttajat ovat menettäneet henkensä yrittäessään ylittää Kreikan ja Turkin välisen rajan. Jokin aika sitten seitsemän pakistanilaista kuoli räjähdyksissä miinakentällä yrittäessään ylittää Kreikan ja Turkin välisen rajan. Kreikan armeijan yleisesikunnan esittämien tietojen mukaan vuodesta 1999 lähtien 31 laitonta maahanmuuttajaa on saanut surmansa miinojen räjähdyksissä yrittäessään tulla laittomasti rajan yli Turkista Kreikkaan.

Ottaen huomioon, että Kreikan ja Turkin välinen raja on samalla myös Euroopan unionin ulkoraja, kysyn:

1. Kuinka komissio tulkitsee tätä tilannetta, kun otetaan huomioon parlamentin jalkaväkimiinoista antama päätöslauselma (B5-0802/2000 [1]), jossa parlamentti pyytää Euroopan unionia sitoutumaan työskentelyyn jalkaväkimiinojen täydelliseksi hävittämiseksi?

2. Ottaen huomioon, että kansainvälinen yhteisö on tunnustanut Euroopan unionin merkittävän roolin miinojen vastaisessa taistelussa ja että Euroopan unioni tarjoaa tukensa miinojen vastaisille toimille kaikissa maissa, joita asia koskee, mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä miinakenttien puhdistamiseksi sen ulkorajalta (Kreikan ja Turkin väliseltä rajalta)?

[1] EYVL C 197, 12.7.2001, s. 193.

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(10. joulukuuta 2003)

Syyskuun 25. päivänä 2003 Kreikka ja Turkki liittyivät virallisesti miinankieltosopimukseen. Komissio toivoo, että niiden yhteinen toimenpide tekee lopun siitä kärsimyksestä, jota jalkaväkimiinat näiden kahden maan välisellä rajalla aiheuttavat.

Sen lisäksi, osana luottamuksen rakentamiseen tähtääviä toimia, joista on tältä osin sovittu kahdenvälisten suhteiden puitteissa, molemmat maat ovat luvanneet puhdistaa raja-alueensa miinoista, kuten komission marraskuussa 2001 annetussa määräaikaiskertomuksessa [1] todettiin.

Neuvoston asetus (EY) N:o 1725/2001, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2001 jalkaväkimiinojen vastaisesta toiminnasta muissa kolmansissa maissa kuin kehitysmaissa [2] ei koske jäsenvaltioita.

[1] KOM(2001) 700 lopullinen.
[2] EYVL L 234, 1.9.2001.

(2004/C 88 E/0473)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3347/03

esittäjä(t): Esko Seppänen (GUE/NGL) komissiolle

(13. marraskuuta 2003)

Aihe: Laajeneminen ja sosiaaliturvaetuudet

EU:n laajetessa ja EU-kansalaisten vapaan liikkuvuuden ulottuessa uusille alueille syntyy uudenlaisia ongelmia. Sellainen on muun muassa kansanterveyden erilainen taso vanhoissa ja uusissa jäsenmaissa. Esimerkiksi Virossa on tauteja, jotka ovat hyvin resistenttejä antibiooteille ja joiden siirtyminen maasta toiseen helpottuu jäsenyyden myötä. Virossa on sama määrä HI-viruksen kantajia kuin Suomessa, vaikka valtio on asukasluvultaan vain alle kolmanneksen Suomesta. Kun HI-viruksen kantajien hoito on kallista ja nykyisissä EU-maissa on parempi kalliin hoidon taso kuin uusissa jäsenmaissa, sairaiden ihmisten muutosta toisiin EU-maihin paremman hoidon perässä saattaa syntyä ongelma. Onko komission mielestä mahdollista estää parempaa hoitotasoa tavoittelevien vaarallisten tautien kantajien vapaata siirtymistä maasta toiseen? Missä vaiheessa ovat suunnitelmat tartuntatautiviraston perustamisesta ja onko suunnitelmaa siitä, mihin se sijoitettaisiin?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(18. joulukuuta 2003)

Arvoisa parlamentin jäsen otti kysymyksessään esiin useita eri asioita. Ensimmäinen niistä liittyy tarttuvien tautien leviämiseen maasta toiseen. Tautien kehityssuuntauksien tarkkailemiseksi ja niihin vastaamiseksi otettiin parlamentin ja neuvoston 24. syyskuuta 1998 tekemällä päätöksellä N:o 2119/98/EY [1] yhteisössä käyttöön tartuntatautien epidemiologisen seurannan ja valvonnan verkosto. Tämä mekanismi mahdollistaa kansanterveydelle vakavan uhan muodostavien tautien jatkuvan seurannan sekä varhaisvaroitus- ja reagointijärjestelmän, jonka avulla toimivaltaiset viranomaiset voivat vaihtaa nopeasti asiaa koskevaa tietoa. Liittymässä olevat maat ovat ottaneet huomattavia edistysaskeleita tämän päätöksen säännösten noudattamiseksi.

Jäsenvaltioiden välistä potilaiden liikkuvuutta koskevia kysymyksiä tarkastellaan korkean tason pohdintaprosessissa potilaiden liikkuvuudesta ja terveydenhuollon kehityssuuntauksista Euroopan unionissa.

Pohdintaprosessin loppukokous pidettiin 8. joulukuuta 2003. Komissio aikoo vastata pohdintaprosessin suosituksiin antamalla tiedonannon vuoden 2004 alkupuolella. Toisessa jäsenvaltiossa aiheutuneiden sairaanhoitokulujen korvaamisen osalta erityisesti on korostettava, että yhteisöjen tuomioistuin on useissa tuomioissaan [2] tunnustanut, että potilailla on oikeus saada lääketieteellistä hoitoa toisessa jäsenvaltiossa ja korvausta saamastaan hoidosta. Lisäksi tuomioistuin on täsmentänyt sairaanhoitokulujen korvaamista koskevia ehtoja, erityisesti siksi, että voidaan taata jäsenvaltioiden sosiaaliturvajärjestelmien rahoituksen tasapaino ja varmistaa kansanterveyden korkea taso.

Komissio hyväksyi heinäkuussa 2003 ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi tautien ehkäisyn ja valvonnan eurooppalaisen keskuksen perustamisesta [3]. Ehdotuksen tavoitteena on perustaa eurooppalainen keskus, joka kykenee tarjoamaan jäsennetyn ja järjestelmällisen lähestymistavan Euroopan unionin kansalaisia koskettavien tartuntatautien ja muiden vakavien terveysuhkien valvontaa varten. Perustamalla tautien ehkäisyn ja valvonnan eurooppalainen keskus, joka olisi riippumaton eurooppalainen elin, voitaisiin vahvistaa huomattavasti toiminnassa olevien kansallisten tautienvalvontakeskusten välistä

synergiaa. Keskuksen on määrä aloittaa toimintansa vuonna 2005. Komissio ei ole tehnyt ehdotusta keskuksen sijaintipaikaksi, koska toimielimet käsittelevät asiaa vasta, kun ehdotuksen sisällöstä on päätetty.

(1) EYVL L 268, 3.10.1998.
(2) Yhteisöjen tuomioistuimen tuomiot seuraavissa asioissa: Kohll (C-158/96), 28.4.1998, Kok. 1998, s. I-1931; Decker (C-120/95), C-120/95, 28.4.1998, Kok. 1998 s. I-1831; Smits ja Peerbooms (C-157/99), 12.7.2001, Kok. 2001 s. I-05473; Vanbraeckel (C-368/98), 12.7.2001, Kok. 2001 s. I-05363; V.G. Müller-Fauré c/ Onderlinge Waarborgmaatschappij O.Z Zorkverzekeringen UA ja E.E. M. Van Riet c/ Onderlinge Waarborgmaatschappij ZAO Zorkverzekeringen (C-385/99), 13.5.2003 (ei vielä julkaistu); Patricia Inizan/Caisse Primaire d'Assurance Maladie des Hauts de Seine (C-56/01), 23.10.2003 (ei vielä julkaistu).
(3) KOM(2003) 441 lopullinen.

(2004/C 88 E/0474) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3369/03**

esittäjä(t): Cees Bremmer (PPE-DE) komissiolle

(14. marraskuuta 2003)

Aihe: EU:n kansalaisen vankina pitäminen Thaimaassa

Onko komissio tietoinen, että Alankomaiden kansalainen Machiel Kuijt on tuomittu elinkautiseen rangaistukseen syytettynä huumekaupasta? Onko komissio lisäksi tietoinen, että Thaimaan syyttäjäviranomainen nosti kanteen sen jälkeen, kun thaimaalainen tuomioistuin oli maaliskuussa 2002 vapauttanut Machiel Kuijtin ja että tuomittu tai hänen neuvonantajansa Geert-Jan Knoops eivät ole tähän mennessä saaneet nähdä päätöksen perusteluja?

Onko komissio tietoinen, että Machiel Kuijtia on pidetty vuodesta 1997 lähtien vangittuna Klong Premin vankilassa Bangkokissa, jossa on erityisen epäinhimilliset olot, tiukka julkinen fyysinen kuritusjärjestelmä, murhat ja raiskaukset jokapäiväisiä, vettä puutteellisesti ja jossa perheenjäsenet voivat käydä vierailulla ainoastaan kaksi kertaa vuodessa?

Katsooko komissio, että edellä mainitut seikat loukkaavat vakavasti kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevaa kansainvälistä yleissopimusta (erityisesti sen 10 ja 14 artiklaa), johon Thaimaa on liittynyt 29. tammikuuta 1997 lähtien?

Aikooko komissio mahdollisimman nopeasti painostaa Thaimaan viranomaisia, jotta ryhdytään avoimiin ja rehellisiin oikeudellisiin menettelyihin ja estetään Machiel Kuijtin pitäminen vangittuna epäinhimillisissä oloissa?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(17. joulukuuta 2003)

Komissio on Bangkokissa toimivan valtuuskuntansa kautta seurannut Machiel Kuijtin tapausta läheisessä yhteistyössä Alankomaiden Thaimaan suurlähetystön kanssa.

Komissio on tietoinen tapauksen viimeaikaisesta oikeudellisesta tapahtumakulusta ja Kuijtin vankilaoloista, joihin arvoisa parlamentin jäsen viittasi.

Komissio ei puutu konsulaattien hoidettavaksi kuuluviin tapauksiin, eikä ota asiaan kantaa muutoin kuin sellaisen menettelytavan puitteissa, josta on aikaisemmin sovittu jäsenvaltioiden kanssa.

Kuten komissio vastasi jäsen Maatenin kirjalliseen kysymykseen E-2775/03 (1), se katsoo, että valtuudet puuttua Kuijtin tapaukseen kuuluvat ensisijaisesti Alankomaiden viranomaisille.

Näin ollen komissio ehdottaa, että arvoisa parlamentin jäsen keskustelisi asiasta ensisijaisesti Alankomaiden hallituksen kanssa.

(1) Katso sivu 114.

(2004/C 88 E/0475) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3476/03**

esittäjä(t): Charles Tannock (PPE-DE) komissiolle

(24. marraskuuta 2003)

Aihe: EU-avun entisen etiopialaisen koordinaattorin katoaminen

Amanti Abdisa Jigi toimi Oromon avustusjärjestön (ORA) kehitysosaston johtajana, ennen kuin Etiopian hallitus sulki järjestön toimiston väkivaltaisesti ja takavarikoi kaikki järjestön varat vuonna 1996. ORA oli virallisesti tunnustettu avustusjärjestö, jonka avunantajiin kuuluivat Norwegian People's Aid, Comic Relief, Christian Aid ja Euroopan komissio. Amanti Abdisa Jigi nosti sulkemisesta kanteen tuomioistuimessa, mutta siitä ei ollut mitään hyötyä. 20. elokuuta 2000, kun Amanti Abdisa Jigi oli matkalla Keniassa pidettävään konferenssiin, Etiopian viranomaiset pidättivät hänet lentokoneessa ennen sen lähtöä. Amanti Abdiga Jigi nähtiin viimeksi 25. tammikuuta 2003, kun häntä oltiin kuljettamassa pois lähellä Addis Abebaa sijaitsevalta Bolen alueelta, ja tietojen mukaan hänet siirrettiin Shoa Robitin vankilaan. Hänen vangittuna pitämisensä rikkoo sekä kansainvälistä oikeutta että Etiopian lainsäädäntöä, joiden mukaan pidätetty on tuotava oikeuden eteen kahden vuorokauden kuluttua ja jonka mukaan pidätetylle on annettava oikeus kansainvälisten normien mukaiseen nopeaan ja puolueettomaan oikeudenkäyntiin.

Koska Euroopan komissio on sitoutunut myöntämään Etiopian kehitysohjelmalleen 500 miljoonan euron määrärahat neljän seuraavan vuoden aikana, onko se tietoinen Amanti Abdiga Jigin katoamisesta? Voiko komissio ilmoittaa, aikooko se kysyä Etiopian hallinnon eri tasoilta vankiloiden valvonnasta ja erityisesti Amanti Abdiga Jigin olinpaikasta ja häntä vastaan esitetyistä virallisista syytteistä? ORAn toiminta-alue kattaa Oromon vapautusrintaman toiminta-alueen, joka muodostaa noin 40 prosenttia Etiopian pinta-alasta. Tämän alueen haasteet vaikuttavat Euroopassa, sillä ORAlla on Saksassa toimisto, joka avustaa Etiopian pakolaisia.

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(10. joulukuuta 2003)

Komissio on tehnyt lukuisia epäonnistuneita yrityksiä Amanti Abdisa Jigin löytämiseksi. Maan oikeusministeriöllä sen enempää kuin liittovaltion vankilaviranomaisilla ei ole mitään tietoa hänen olinpaikastaan. Kun arvoisa parlamentin jäsen oli välittänyt tiedon, jonka mukaan Amanti saattaisi olla vangittuna Shoa Robitissa, komission Addis Abebaan lähettämä valtuuskunta otti erään jäsenvaltion kautta yhteyttä maan liittovaltion vankilaviranomaisiin ja esitti pyynnön etsiä Amantia koskevia tietoja Shoan vankilan rekistereistä. Komissio pitää parlamentin jäsenen ajan tasalla tapauksen kehityskulusta.

Komissio olisi hyvin kiitollinen kaikesta lisätiedosta, josta saattaisi olla apua Amantin etsinnöissä. Komissio voi kokemuksensa perusteella todeta, että maan oikeusministeriö ja liittovaltion vankilaviranomaiset tarjoavat avuliaasti tietoja jopa mahdollisesti arkaluonteisissa tapauksissa niin kauan kuin rekisteritietoja on saatavilla. Komissio on huolissaan siitä, että monista syistä Amantia koskevia rekistereitä ei yksinkertaisesti ole ehkä olemassakaan. Millään Etiopiassa toimivista organisaatioista, joihin komissio on ottanut yhteyttä, ei ole minkäänlaista tietoa Amantista.

(2004/C 88 E/0476) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3496/03**

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(24. marraskuuta 2003)

Aihe: Kolumbia — Kansallisen vapautusarmeijan (ELN) panttivangit

Reuters-tietotoimiston julkaiseman videonauhan perusteella kolumbialaisen sissiliikkeen ELN:n 12. syyskuuta 2003 kaappaamat intiaaniraunioihin tutustumismatkalla olleet seitsemän matkailijaa ovat vielä hengissä.

Seitsemän panttivangin joukossa on kolme unionin jäsenvaltioiden kansalaista (yksi espanjalainen, yksi britti ja yksi saksalainen) ja neljä Israelin kansalaista.

Sen jälkeen kun eräs humanitaarinen toimikunta oli käynyt paikalla ja todennut Sierra Nevadan asukkaiden vaikeat elinolot, sissit suostuivat vapauttamaan panttivangit vähitellen mutta uhkasivat tappaa vangit, jos Kolumbian armeija yrittää vapauttaa heidät.

— Vahvistaako komissio näiden panttivankien olevan elossa ja terveitä?

— Mitä yhteyksiä komissiolla on tai se aikoo ottaa ELN:ään tai humanitaarisiin järjestöihin panttivankien vapauttamiseksi?

— Mihin toimiin komissio on ryhtynyt saadakseen Kolumbian hallituksen tietoiseksi panttivankien tilanteesta ja suojellakseen panttivankien henkeä sekä saadakseen heidät vapautettua?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(22. joulukuuta 2003)

Sen jälkeen, kun arvoisa parlamentin jäsen esitti kysymyksensä, ELN:n sissit ovat katolisen kirkon ja sitä avustaneen Yhdistyneiden Kansakuntien (YK:n) välitystyön tuloksena vapauttaneet kaksi kolmesta siepatusta Euroopan unionin kansalaisesta. Yksi unionin kansalainen on edelleen ELN:n sissien vankina, mutta hänet on luvattu vapauttaa ennen joulua yhdessä neljän muun israelilaisen panttivangin kanssa.

Jo vapautettujen henkilöiden mukaan sieppaajat eivät pahoinpidelleet vankeja.

Komissio tuomitsee voimakkaasti tämän ja kaikki muut Kolumbiassa tapahtuneet kidnappaukset ja vaatii, että edelleen vangittuna oleva Euroopan unionin kansalainen ja muut vangit on vapautettava välittömästi ja ehdoitta. Sieppaajat ovat vastuussa heidän hyvinvoinnistaan ja turvallisuudestaan.

Komissio ei ole ottanut yhteyttä Kolumbian hallitukseen, humanitaarisiin järjestöihin tai ELN:ään. Diplomaatti- ja konsuliviranomaisten antama suojelu kuuluu jäsenvaltioiden eikä yhteisön toimivaltaan. EY:n perustamissopimuksen 20 artiklassa on vahvistettu ainoastaan oikeus saada kolmannen maan alueella, jossa jäsenvaltiolla, jonka kansalainen unionin kansalainen on, ei ole edustusta, suojelua minkä tahansa jäsenvaltion diplomaatti- ja konsuliviranomaisilta samoin edellytyksin kuin kyseisen jäsenvaltion omat kansalaiset.

(2004/C 88 E/0477) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3497/03**

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(24. marraskuuta 2003)

Aihe: Georgia — parlamenttivaalit

Tiedotusvälineiden mukaan Georgian oppositio syyttää aluehallinnon edustajia hiljattain pidettyjen parlamenttivaalien tulosten väärentämisestä. Tuhannet ihmiset ovat osoittaneet mieltään kaduilla.

Georgian oppositiojohtajat vaativat presidentti ševardnadzen saattamista oikeuteen, jos hän ei erota mahdollisiin vaalipetoksiin syyllistyneitä henkilöitä tehtävistään.

Ensimmäisten tulosten perusteella, kun 60 prosenttia äänistä oli laskettu, ja virallisten lähteiden mukaan hallituspuolueet olisivat saaneet kaksi prosenttia enemmän ääniä kuin oppositiopuolueet.

— Mitä tietoja komissiolla on Georgian vaaleista?

— Kuinka luotettavia ovat jo julkaistut viralliset tulokset?

— Miten komissio arvio Georgian poliittisen tilanteen kehittyvän?

— Miten tämä tilanne saattaa vaikuttaa alueen vakauteen?

— Mihin toimiin komissio on ryhtynyt tai aikoo ryhtyä jäsenvaltioiden kansalaisten turvallisuuden takaamiseksi Georgiassa?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(17. joulukuuta 2003)

Kuten arvoisan parlamentin jäsenen kysymyksessä esitettiin, näyttää siltä, että erilaiset tapahtumat ovat vaikeuttaneet Georgian tilannetta.

Unioni tietää, että apua tarvitaan sen varmistamiseksi, että Georgiassa järjestettävät uudet vaalit, sekä presidentinvaalit että parlamenttivaalit, täyttävät kansainväliset ehdot, ja se pohtii parhaillaan, miten se voisi parhaiten työskennellä Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön (Etyj) ja demokraattisten instituutioiden ja ihmisoikeuksien toimiston (ODIHR) sekä laajemman kansainvälisen yhteisön kanssa tämän tavoitteen saavuttamiseksi.

Komissio haluaa muistuttaa arvoisalle jäsenelle, että sen Georgiassa toimivalla valtuuskunnalla ei ole unionin kansalaisia koskeviin konsulaattiasioihin liittyvää velvoitetta. Euroopan unionin kansalaisten turvallisuudesta vastaavat maassa toimivat unionin maiden suurlähetystöt, joihin komission valtuuskunta pitää koko ajan tiiviisti yhteyttä.

(2004/C 88 E/0478) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3500/03**

esittäjä(t): Michl Ebner (PPE-DE) komissiolle

(24. marraskuuta 2003)

Aihe: Kroatian EU-jäsenyys

Kesäkuussa 2004 Euroopan unioniin liittyy 10 uutta valtiota, ja vuonna 2007 liittyvät hakijamaat Bulgaria ja Romania, jos ne täyttävät unionin vaatimukset.

Mitä komissio tekee, jotta Kroatia voisi valmistautua liittymään unioniin samaan aikaan kuin Bulgaria ja Romania?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(16. tammikuuta 2004)

Kroatia haki unionin jäsenyyttä helmikuussa 2003, ja huhtikuussa 2003 neuvosto pyysi komissiota valmistelemaan lausunnon tästä jäsenyyshakemuksesta. Komissio aikoo toimittaa lausuntonsa keväällä 2004, ja se arvioi parhaillaan sitä, miten Kroatia on täyttänyt Kööpenhaminan kolme kriteeriä. Siksi on ennenaikaista sanoa, mitkä lausunnon päätelmät ovat ja mitä komission lausunno perusteella päättää.

Eurooppa-neuvoston 12. joulukuuta 2003 tehdyissä päätelmissä todettiin, että ”liittymisneuvottelut” voidaan Romanian ja Bulgarian osalta ”saada onnistuneesti päätökseen vuonna 2004 maiden omien ansioiden perusteella ja liittymissopimus voidaan allekirjoittaa mahdollisimman pian vuonna 2005”. Nämä kaksi maata ovat siis jo edenneet hyvin pitkälle liittymisneuvotteluissa.

Kroatia liittyy unioniin heti, kun se on valmis eli kun sen on onnistunut täyttää tarvittavat kriteerit ja kun liittymisneuvottelut sen kanssa on saatu päätökseen. Kroatian uudistustahti määrää neuvottelujen nopeuden.

(2004/C 88 E/0479) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3517/03**

esittäjä(t): Baroness Sarah Ludford (ELDR) komissiolle

(25. marraskuuta 2003)

Aihe: Reilu kauppa

Jos catering-palveluita koskevissa avoimissa tarjouskilpailuissa määrättäisiin, että yritysten on käytettävä reilun kaupan tuotteita, pidettäisiinkö tätä julkisia hankintoja koskevien säännösten mukaisesti syrjintänä?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(8. tammikuuta 2004)

Kun hankintaviranomainen on päättänyt catering-palveluita koskevan hankintasopimuksen sisällöstä (mitä yleisiä tuotetyyppejä se ostaa), se voi vapaasti määritellä näiden tuotteiden tekniset eritelmät. Vaatimusten tulee kuitenkin liittyä tuotteiden ominaisuuksiin tai käyttöön soveltuvuuteen (esim. lasien tai lautasten tulee olla valmistettu kierrätetystä materiaalista) tai tuotantotapaan (esim. luomutuotanto).

Hankintaviranomaisen, joka haluaa hankkia catering-palveluihin reilun kaupan tuotteita (reilun kaupan merkkien kansainvälisen kattojärjestön FLO:n, Fair Trade Labelling Organisations Internationalin, määrittelemiä standardeja käyttämällä merkittyjä tuotteita), täytyy määritellä tuotteiden tekniset eritelmät suhteessa merkin taustalla olevaan sosiaaliseen tai ympäristöön liittyvään käyttöön soveltuvuuteen. Vaikka hankintaviranomainen voi osoittaa, että merkityt tuotteet ovat määriteltyjen teknisten eritelmien mukaisia, sen täytyy myös taloudellisesti todistaa tuotteiden yhdenmukaisuus teknisten eritelmien kanssa. Vain tapauskohtaisesti voidaan määritellä, mitkä reilun kaupan lukuisista standardeista (tai miltä osin) vastaavat ostettavan tuotteen ominaisuuksia tai käyttöön soveltuvuutta.

Tavaroita hankkivien hankintaviranomaisten on noudatettava yhteisön perusperiaatteita, joihin kuuluvat tasavertaisen kohtelun periaate ja siihen erityisesti sisältyvä syrjimättömyyden periaate. Se pohjautuu Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen hyvin tunnettuihin ennakkotapauksiin, joiden mukaan EY:n perustamissopimuksen nojalla on kiellettyä paitsi syrjintä de jure myös syrjintä, joka kohdistuu enemmän muihin kuin EU-kansalaisiin (syrjintä de facto).

Koska reilun kaupan merkkiin sisältyy monia standardeja ja catering-palveluiden tuotteita on laajasti tarjolla, on mahdollista määrittää vain tapauskohtaisesti ottaen huomioon ostoon liittyvät kaikki olosuhteet, onko hankintaviranomainen rikkonut syrjimättömyyden periaatetta.

(2004/C 88 E/0480) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3521/03**

esittäjä(t): Anne Van Lancker (PSE) komissiolle

(25. marraskuuta 2003)

Aihe: Ihmisoikeusrikkomukset Yhdysvalloissa

Fernando González, Rene González, Gerardo Hernández, Ramón Labanino ja Antonio Guerrero ovat viisi Yhdysvalloissa tällä hetkellä vankina olevaa kuubalaista, joita syytetään muun muassa vakoilu- ja murhayrityksistä. He soluttautuivat Miamin kuubalaisten järjestöihin estääkseen Kuubaa vastaan suunnattavat terroristihyökkäykset. Viiden kuubalaisen oikeuskäsittely pidettiin Miamissa, mutta sen pitämistä Miamissa ei voida pitää riippumattomana, koska kuubalaissiirtolaisten yhteisö vastustaa voimakkaasti Kuuban hallitusta. Oikeudenkäynnin pitäminen Miamissa loukkaa Yhdysvaltojen perustuslain viidettä ja kuudetta lisäystä. Syytetyt tuomittiin ilman todisteita. Näiden tietojen perusteella 105 brittiläistä

parlamentin jäsentä allekirjoitti vetoomuksen asian käsittelystä uudelleen. Lisäksi kahden viisi vuotta vankilassa olleen tuomitun (Gerardo Hernándezin ja Rene Gonzálezin) vaimoilta on evätty oikeus nähdä miehiään. Amnesty International on jo tuominnut vierailuoikeuden epäämisen.

Onko komissio tietoinen edellä mainituista seikoista? Aikooko komissio ottaa asian puheeksi Yhdysvaltain hallituksen kanssa?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(15. tammikuuta 2004)

Euroopan unioni ei ole ottanut kantaa arvoisan parlamentin jäsenen tarkoittamaan erityistapaukseen. Yleensä unioni ei puutu yksittäistapauksiin paitsi, jos kyseessä on kuolemantuomio ja tapaukseen sovelletaan neuvoston 29. kesäkuuta 1998 hyväksymässä yhteisessä kannassa esitettyjä suuntaviivoja.

(2004/C 88 E/0481) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3550/03**

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(28. marraskuuta 2003)

Aihe: Sensuuri ja sorto Zimbabwessa

Viime viikkoina valtaa pitävä presidentti Mugaben ZANU-PF-puolueen hallitus on sulkenut Zimbabwen ainoan itsenäisen sanomalehden Daily Newsin ja kiihdyttänyt opposition ja toisinajattelijoiden vainoamista. Lehden lakimiehet valittivat sulkemispäätöksestä paikalliseen hallintotuomioistuimeen, joka kumosi sen 24. lokakuuta 2003 antamallaan tuomiolla, jossa todettiin, että hallituksen tiedotusvälineitä ja viestintää käsittelevällä valiokunnalla ei ollut valtuuksia lehden julkaisemisen lopettamiseen.

Lehdestä ehti ilmestyä vain yksi numero, sillä poliisi sulki sen uudelleen hallituksen korkeimpaan oikeuteen esittämän valituksen perusteella, jossa kumottiin edellinen tuomio. Zimbabwen korkein oikeus, jonka presidenttinä on tällä hetkellä Godfrey Chidyausiku, Mugaben entinen ministeri, saattaa käsitellä valitusta vuosikausia.

Väkivallan ja pelottelun ilmapiirissä Movement for Democratic Change -oppositiopuolue on jo aloittanut järjestelyt pystyäkseen toimimaan maan alla.

Hararen University of Zimbabwen valtio-opin professorin John Makumben mukaan seuraava kohde ovat kansalaisjärjestöt, sillä maan parlamentti on valmistelemassa lakeja, joissa vaaditaan kansalaisjärjestöjen rekisteröimistä ja annetaan mahdollisuus niiden johdon erottamiseen.

— Mihin toimiin komissio on ryhtynyt Zimbabwen uusien ihmisoikeusloukkausten johdosta?

— Mitä se on tehnyt tai aikoo tehdä painostaakseen Zimbabwen viranomaisia lopettamaan tällaiset toimet?

— Voiko komissio vahvistaa, että maassa valmistellaan lehdistön riippumattomuuden ja vapauden sekä kansalaisjärjestöjen vastaisia lakeja?

— Millaisia yhteydenottoja komissio on tehnyt viime aikoina Zimbabwen kansalaisyhteiskunnan ja opposition suuntaan selvittääkseen parhaat tavat vastata maan nykyiseen poliittiseen ja sosiaaliseen tilanteeseen?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(9. tammikuuta 2004)

Komissio on tietoinen arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemista seikoista ja seuraa Zimbabwen tapahtumia huolestuneena ja hyvin tiiviisti. Euroopan unioni on reagoinut nopeasti Zimbabwen hallituksen viimeisimpiin hyökkäyksiin perusoikeuksia vastaan.

Komissio on syvästi huolestunut nykyisen tilanteen huonontumisesta ja on siksi tukenut täysin puheenjohtajavaltion Euroopan unionin puolesta antamia asiaa koskevia lausuntoja: 18. syyskuuta 2003 annettua lausuntoa lehdistönvapaudesta Zimbabwessa, jossa tuomitaan Daily Newsin lakkauttaminen, ja äskettäin 28. marraskuuta 2003 annettua lausuntoa, jossa ilmaistiin huoli Zimbabwen nykyisestä tilanteesta ja vaadittiin Zimbabwen hallitusta kunnioittamaan perusoikeuksia ja kehotettiin sitä ryhtymään aktiiviseen ja merkitykselliseen vuoropuheluun sisäisten osapuolien kanssa nykyisen kriisitilanteen ratkaisemiseksi.

Komissio ei voi vahvistaa lehdistön ja Zimbabwessa toimivien kansalaisjärjestöjen vapautta ja riippumattomuutta rikkovien lakien voimaantuloa koskevia tietoja, joihin parlamentin jäsen viittaa.

Komissio aikoo jatkaa kansalaisyhteiskunnan toimijoiden avustamista. Tavoitteena on tukea ihmisoikeuksia ja demokratisointihankkeita ja -toimia sekä edistää toimijoiden valmiuksia käydä keskinäistä vuoropuhelua.

(2004/C 88 E/0482) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3560/03**

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(1. joulukuuta 2003)

Aihe: Al-Qaeda — kansainväliset rahoitusverkot

Brittiläisen Financial Times -lehden 11. marraskuuta 2003 julkaiseman uutisen mukaan eräässä YK:n selonteossa kerrotaan, että terrorismin torjunnassa saavutetuista merkittävistä edistysaskelista huolimatta Al-Qaeda ja sen rahoittajat jatkavat toimintaansa maailman rahoitusmarkkinoilla.

Al-Qaedalle suuntautuvien rahavirtojen tyrehdyttämiseksi luotu kansainvälinen järjestelmä on kyseenalaistettu vaarallisella tavalla useiden valtioiden riittämättömän yhteistyön, lainsäädännön aukkojen ja tämän vakavan ongelman ratkaisemista koskevan poliittisen päättämättömyyden vuoksi.

Kyseisessä selonteossa viitataan erityisesti al-Taqwa-rahoitusyhtiön hallinnoijiin Youssef Nadaan ja Ahmed Idris Nasreddiniin. Yhdysvallat pitää kyseistä yhtiötä Al-Qaedan tärkeimpänä varainhankkijana. Eurooppalaiset ja pohjoisamerikkalaiset tutkijat pitävät sitä monien terroritoimia rahoittavien verkostojen keskuksena, jonka kanssa useat islamilaiset rahoitusalan organisaatiot ja jopa hyväntekeväisyysjärjestöt tekevät yhteistyötä.

Edellä mainituilla kahdella miehellä väitetään olevan edelleen taloudellisia etuja ja omaisuutta Sveitsissä ja Italiassa, vaikka heidät on luokiteltu terroristien rahoittajiksi ja heidän pankkitilinsä on jäädytetty.

Off-shore-pankkien ja sijoitusrahastojen käyttö näyttää olevan tavallisin tapa häivyttää tiedot näiden rahoituslähteiden omistajista ja alkuperästä.

Youssef Nada on käynyt oletettavasti tammikuussa Liechtensteinissa muuttamassa kahden al-Taqwa-ryhmään kuuluvan yhtiön rekisteritietoja Yhdistyneiden Kansakuntien määräämän kiellon vastaisesti.

Selonteon mukaan al-Qaeda, talebanit sekä niiden liittolaiset ja muut yhteistyötahot kykenevät vielä hankkimaan, tilaamaan, vastaanottamaan, siirtämään ja välittämään huomattavia rahasummia.

— Mitä tietoja komissiolla on edellä mainituista seikoista?

— Tietääkö komissio, harjoitetaanko EU:ssa terrorismiin liittyviä liiketoimia?

— Mitä tietoja komissiolla on al-Taqwa-ryhmän toiminnasta yhteisön alueella tai maissa, joihin EU:lla on erityissuhteet, kuten Euroopan talousalueeseen kuuluvissa maissa?

— Mihin toimiin komissio on ryhtynyt tai aikoo ryhtyä, jotta YK:n päätöslauselmat otetaan paremmin huomioon ja terroristijärjestöille tarkoitetut pääomavirrat tyrehdytetään? Mitä asiaa koskevia uudistuksia ja parannuksia komissio ehdottaa? Aikooko komissio panna nämä uudistukset heti täytäntöön EU:n alueella?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(12. tammikuuta 2004)

Komissio on ottanut huomioon Michael Chandlerin johtaman Yhdistyneiden Kansakuntien (YK) valvontaryhmän YK:n turvallisuusneuvoston al-Qaida- ja Taleban-pakotekomitealle (jäljempänä YK-komitea) laatiman toisen selonteon. Selonteko, joka toimitettiin komitealle 1. joulukuuta 2003 ja jonka Financial Times -lehden toimittajat ilmeisesti saivat nähtäväksi etukäteen, käsittelee Osama bin Ladeniin ja al-Qaida-verkostoon kohdistuvien rajoittavien toimenpiteiden täytäntöönpanoa. YK:n turvallisuuneuvosto on määrännyt rajoittavia toimenpiteitä useissa YK:n peruskirjan VII lukuun perustuvissa päätöslauselmissaan.

Komission mielestä on ensisijaisesti YK-komitean ja etenkin YK:n turvallisuusneuvoston tehtävä arvioida, oikeuttavatko valvontaryhmän selonteon sisältämät tiedot lisätoimenpiteiden toteuttamiseen tai nykyisten toimenpiteiden muuttamiseen. Turvallisuusneuvosto käsittelee asiaa koskevia päätöslauselmia tammikuussa 2004.

Nykyisten toimien kohdalla on huomattava, että neuvoston asetuksessa (EY) N:o 881/2002 [1] vaaditaan jäädyttämään varat ja taloudelliset resurssit sellaisilta henkilöiltä, ryhmiltä tai yhteisöiltä, joiden YK-komitea on katsonut täyttävän päätöslauselmissa 1267 (1999) ja 1390 (2002) asetetut ehdot. Asetuksessa kielletään myös varojen tai taloudellisten resurssien käyttöön antaminen näille henkilöille, ryhmille ja yhteisöille.

Asetuksessa (EY) N:o 881/2002 rajoitetaan kyseisten henkilöiden, ryhmien ja yhteisöjen varojen ja taloudellisten resurssien käyttöä. On huomattava, että toimenpiteisiin ei kuitenkaan kuulu takavarikointi, joten näillä henkilöillä, ryhmillä ja yhteisöillä on edelleen taloudellisia intressejä ja omaisuutta, kunnes toimivaltainen viranomainen päättää toimista jäsenvaltioiden voimassaolevien (rikosoikeuden tai muiden) menettelytapojen mukaisesti.

Valvontaryhmän toisessa selonteossa kuvaillaan Youssef Nadan ja Ahmed Idris Nasreddinin tiettyjä toimia esimerkkinä YK-komitean luetteloimien henkilöiden, ryhmien ja yhteisöjen jatkuvasta peiteyhtiöiden ja off-shore-rahastojen käytöstä. Ei ole täysin selvää, miksi valvontaryhmä valitsi juuri nämä henkilöt raportin 70 kohdassa mainitun ”perinpohjaisen tutkimuksen” kohteeksi. Esimerkki osoittaa kuitenkin, että terrorismin rahoituksen tehokas estäminen edellyttää oikeushenkilöiden ja yhteisöjen riittäviä rekisteröintivaatimuksia. Vain siten viranomaiset voivat tunnistaa oikeushenkilöiden tai yhteisöjen edunsaajat.

Unionin ulkopuoliset maat, kuten Sveitsi ja Liechtenstein, eivät ole toimittaneet komissiolle tietoja Youssef Nadan ja al-Taqwa-yhtiön mahdollisista toimista Euroopan talousalueella. On jäsenvaltioiden vastuulla tutkia, onko asetuksen (EY) N:o 881/2002 säännöksiä rikottu ja onko oikeushenkilöillä tai yhteisöillä yhteyksiä henkilöihin, ryhmiin tai yhteisöihin, jotka YK-komitea on havainnut täyttävän päätöslauselmassa 1267 (1999) tai päätöslauselmassa 1390 (2002) asetetut ehdot. Tarpeen vaatiessa jäsenvaltioiden tulisi ehdottaa YK-komitealle, että se tekee samanlaisen päätelmän tutkinnan alaisesta oikeushenkilöstä tai yhteisöstä.

(1) Neuvoston asetus (EY) N:o 881/2002, annettu 27 päivänä toukokuuta 2002, tiettyihin Osama bin Ladenia, al-Qaida-verkostoa ja Talebania lähellä oleviin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä sekä Afganistaniin suuntautuvan tiettyjen tavaroiden ja palvelujen viennin kieltämisestä, Afganistanin Talebania koskevien lentokiellon ja varojen sekä muiden taloudellisten resurssien jäädyttämisen laajentamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 467/2001 kumoamisesta, EYVL L 139, 29.5.2002.

(2004/C 88 E/0483) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3567/03**

esittäjä(t): Chris Davies (ELDR) komissiolle

(2. joulukuuta 2003)

Aihe: Vettä koskeva aloite Water for Life

Euroopan unioni otti 3. syyskuuta 2002 käyttöön tärkeän kansainvälisen vettä koskevan aloitteen, jolla pyritään luomaan strategisia kumppanuuksia. Päämäärä on saavuttaa kehitystä käsitelleen huippukokouksen puhdasta vettä ja hygieniaa koskeva tavoite, eli puolittaa vuoteen 2015 mennessä niiden henkilöiden määrä, jotka eivät saa turvallista juomavettä ja jotka ovat vailla asianmukaista sanitaatiota.

1. Kuinka monta strategista kumppanuutta on tällä hetkellä perustettu, ja kuinka monta henkilöä on tähän mennessä saanut niiden perusteella turvallista juomavettä ja parannettuja sanitaatiopalveluja?

2. EU ilmoitti selkeästi, että se on valmis nostamaan rahoitusta yli vuotuisen 1,4 miljardin euron summan, jota investoitiin aikaisemmin vesipalveluja koskevaan tukeen. Kuinka paljon se on korottanut summaa?

3. Vuoden 2015 tavoitteen saavuttamista koskevasta ajanjaksosta on kulunut kymmenesosa. Miten komissio arvioi tähän asti saavutettua kehitystä ja todennäköisyyttä päästä tavoitteeseen?

4. Mihin toimiin kehitysmaan on ryhdyttävä, jotta se voisi hyödyntää EU:n lupaamaa rahoituksen lisäystä vesipalveluihin liittyvälle kehitysavulle?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(28. tammikuuta 2004)

1. Huomattavaa kehitystä on tapahtunut sen jälkeen, kun EU:n vesialoite käynnistettiin Maailman kestävän kehityksen huippukokouksessa vuonna 2002. Kaksi strategista kumppanuutta, jotka kattavat Afrikan ja 12 Itä-Euroopan, Kaukasuksen ja Keski-Aasian maata (EECCA), on perustettu ja lisäksi on suunnitteilla kaksi maantieteellistä osa-aluetta, joista toinen kattaa Välimeren alueen ja toinen Latinalaisen Amerikan.

Sen jälkeen kun edellä mainitussa huippukokouksessa Johannesburgissa sovittiin strategisesta kumppanuudesta, Euroopan ja Afrikan osapuolten välillä on laajalti vaihdettu teknisiä tietoja vesiviikon aikana Tukholmassa elokuussa 2003 jatkuneessa vuoropuhelussa, vesiasioita käsittelevän Afrikan ministerineuvoston (AMCOW) teknisessä kokouksessa Ouagadougoussa lokakuussa 2003 ja yleisafrikkalaisessa vesikonferenssissa Addis Abebassa joulukuussa 2003. Kehitys on johtanut seuraavaan neljään saavutukseen:

— EU:n ja Afrikan välisen vesialaa ja sanitaatiopalveluja koskevan strategisen kumppanuuden täytäntöönpanosta annetun yhteisen julistuksen hyväksyminen;

— Työohjelman luonnoksen, joka sisältää suuntaviivat EU:n Afrikkaa koskevan vesialoitteen tulevien kehitysvaiheiden ohjaamiseksi, hyväksyminen;

— Ensimmäisten Euroopan unionin alustavaa tukea (10 milj. euroa) saavien valuma-alueiden valitseminen;

— Ensimmäisten maakohtaisiin vesivaroja ja sanitaatiopalveluja koskeviin vuoropuheluihin osallistuvien maiden esivalinta.

Työ jaettiin siten, että perustettiin kaksi työryhmää, joista toinen käsittelee veden ja sanitaatiopalvelujen saatavuutta (Tanskan ja Lesothon johtamana) ja toinen integroituun vesivarojen hoitoon liittyviä kysymyksiä, myös rajat ylittävillä valuma-alueilla (Ranskan ja Tansanian johtamana). Niiden lisäksi on Yhdistyneen kuningaskunnan johdolla luonnosteltu rahoitussuunnitelma. Näissä työryhmissä ovat edustettuina kaikki asianomaiset sidosryhmät. Työryhmät kehittävät toimia kansallisella ja alueellisella tasolla soveltaen vesialoitteen tavoitteita (ts. poliittisen omavastuun vahvistaminen, kysynnän kasvattaminen kansallisten strategioiden ja köyhyyden vähentämissuunnitelmien perusteella, kehitysavun koordinoinnin ja tehokkuuden vahvistaminen, kaikki toimijat huomioivien kumppanuuksien edistäminen). Toimia toteutetaan AMCOW:in ensimmäisiksi valitsemissa maissa ja valuma-alueilla. EU:n vesialoitteen Afrikan osa-alueen kehittämistä koskeva yksityiskohtaisempi ohjelma, johon sisältyy erityistoimia (perustuvat kunkin ohjelmatavoitteen ja kunkin työryhmän tuloksiin), vahvistetaan yhdessä lähikuukausien aikana.

Tanskan johdolla on edistytty merkittävästi Euroopan unionin ja EECCA-maiden välisessä vesihuoltoa ja kestävää kehitystä koskevassa strategisessa kumppanuudessa siitä, kun kumppanuus aloitettiin Maailman kestävän kehityksen huippukokouksessa syyskuussa 2002 osana unionin vesialoitetta. Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission viides yleiseurooppalainen ympäristöministerien konferenssi, joka pidettiin Kiovassa toukokuussa 2003, oli merkittävä askel. Konferenssiin osallistuneiden 55 maan edustajat olivat erittäin kiinnostuneita Euroopan unionin vesialoitteen EECCA-osa-alueesta, mikä tuli esille ministerien antamassa julistuksessa. Konferenssissa hyväksyttiin ohjelma-asiakirja unionin ja EECCA-maiden vettä koskevan strategisen kumppanuuden kehittämiseksi ja toteuttamiseksi. Seuraavassa vaiheessa siirrytään kohti konkreettista käytännön toimintaa, joka perustuu luetteloon yksilöidyistä ”rakennusosista”, kansainvälisten tavoitteiden saavuttamiseksi EECCA-maiden vesihuollossa ja sanitaatiopalveluissa.

Välimeren alueella on Kreikan johdolla päästy jo lähelle vesialoitteen Välimeren osa-aluetta koskevan suunnitelman viimeistelyä. Samoin ovat Meksikon kanssa tiiviissä yhteistyössä toimineet Espanja ja Portugali lähellä aloitteen Latinalaisen Amerikan osa-alueen viimeistelyä.

Rahoituskysymysten tärkeyden vuoksi on perustettu Yhdistyneen kuningaskunnan johtama rahoitusvarojen työryhmä, ja komissio puolestaan johtaa tutkimusaloitetta. Kansainvälisissä toimielimissä kehitetään Euroopan unionin vesialoitteen mukaisia seurantavälineitä, joiden avulla pitäisi olla mahdollista tarkastaa, miten vesihuollon ja sanitaatiopalvelujen tavoitteiden saavuttamisessa on edistytty.

2. EU:n vesialoitteen pyrkimystä kohti kasvavaa yhteistyötä ja olemassa olevien välineiden tehokkaampaa käyttöä sovelletaan erityishankkeissa ja -ohjelmissa, joita toteutetaan yhteisön ja jäsenvaltioiden kehitysohjelmien puitteissa [esimerkiksi yhteisön tukemia vesihankkeita on meneillään yli 20 Afrikan maassa, ja vesi on kohdealana 12 Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren maassa (AKT)]. Yhteisö tukee jo 10 miljoonalla eurolla rajat ylittäviä valuma-alueita Afrikassa.

Sen lisäksi, että vahvistetaan käytössä olevia välineitä ja tiedostetaan julkisen kehitysavun käytön (ODA) tarve katalyyttinä muiden rahoittajien (rahoituslaitosten, yksityisten, kotimaisten jne.) rohkaisemiseksi, komissio on tehnyt ehdotuksen yhdeksännen Euroopan kehitysrahaston (EKR) ehdollisen miljardin jakamisesta vesialan välineen perustamiseksi AKT-maihin. Tämä väline olisi innovatiivinen ja joustava ja rakentuisi Afrikan kumppaneiden vesihuollossa ja santitaatiopalveluissa osoittaman omavastuun varaan (AMCOW ja NEPAD-kumppanuus). Afrikan ministerineuvosto antoi vesialan välineen perustamista tukevan päätöslauselman yleisafrikkalaisessa vesialan konferenssissa joulukuussa 2003. Vesialan AKT—EU-välineen perustamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä on valmisteilla tiedonanto, joka annetaan EU:n jäsenvaltioille hyväksyttäväksi ja sen jälkeen AKT—EU-ministerineuvostolle.

3. Näistä merkittävistä edistysaskeleista huolimatta jäljellä on vielä paljon tehtävää konkreettisten tulosten saavuttamiseksi: juomavettä ja sanitaatiopalveluja koskevien tavoitteiden toteuttamiseksi on taattava, että vuoteen 2015 asti 120 000 henkilöä nykyistä enemmän saa päivittäin puhdasta juomavettä ja 240 000 henkilöllä nykyistä enemmän on päivittäin saatavilla sanitaatiopalvelut.

Sen vuoksi lisätoimia on toteutettava painottamalla erityisesti seuraavia seikkoja:

— Koordinaation ja yhteistyön lisääminen vesialaan liittyviä toimia suunniteltaessa ja täytäntöönpantaessa, jotta nykyistä ja tulevista toimista tulisi mahdollisimman tehokkaita.

— Integroidun lähestymistavan ja etenkin parempien hallintojärjestelyjen kehittäminen, jossa ovat mukana kaikki asianomaiset sidosryhmät. Vesialoitteen toteuttamiseksi laaditun, useita sidosryhmiä sisältävän prosessin kehittäminen edelleen on siinä keskeistä.

— Lisärahoituksen kannustaminen. Vesialoite edistyy huomattavasti, jos neuvosto hyväksyy miljardin euron suuruisen lisätuen vesialan välineen toteuttamiseksi AKT-maissa komission ehdotuksen mukaisesti.

4. Kehitysmaiden on oltava tämän prosessin johdossa korostamalla vesihuollon ja sanitaatiopalvelujen merkitystä kansallisissa köyhyyden vähentämistä ja kestävää kehitystä koskevissa strategioissaan, mikä on avain kehitysavun saantiin. Kansallisten politiikkojen perustaminen ja institutionaalisen toimintaympäristön kohentaminen ovat keskeisiä tekijöitä, joilla houkutellaan lisärahoitusta pääasiassa yksityisiltä sijoittajilta vesihuollon ja sanitaatiopalvelujen infrastruktuureihin.

(2004/C 88 E/0484) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3570/03**

esittäjä(t): Gerhard Schmid (PSE) komissiolle

(5. joulukuuta 2003)

Aihe: Liikkuvien tullivalvontaryhmien perustaminen Saksan liittotasavaltaan Tšekin tasavallan liityttyä Euroopan unioniin

Liittymisasiakirjan V liitteessä kielletään sellaisten maataloustuotteiden tuonti, jotka ovat peräisin yrityksistä, joiden täytyy noudattaa Euroopan unionin eläinlääkintäalan säännösten rakenteellisia vaatimuksia kokonaisuudessaan vasta siirtymäkauden jälkeen. Saksan liittotasavallan tullin tehtävänä on tämän vuoksi tarkkailla tuontikiellon noudattamista, sillä tuotevalvonta poistuu rajoilta 1. toukokuuta 2004. Saksan viranomaiset huomauttavat tähän, että liikkuvia tullivalvontaryhmiä ei saa perustaa mielin määrin.

Voiko komissio ilmoittaa, aikooko se säätää liikkuvien tullivalvontaryhmien lukumäärää tai taajuutta koskevia rajoituksia? Millaisen kriteerin avulla olisi komission mukaan päätettävä, kuinka usein liikkuvia tullivalvontaryhmiä käytetään? Kysymys liittyy siihen, että liittymissopimuksissa jäsenvaltioille annetaan valmisteveron alaisia tuotteita koskevan yleisen järjestelmän sekä näiden tuotteiden hallussapidon, liikkumisen ja valvonnan alalla lupa toteuttaa vaadittavaa valvontaa, jos tämä ei heikennä sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa.

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(9. tammikuuta 2004)

Kuten arvoisa parlamentin jäsen korostaa, sellaisia tuotteita, jotka ovat peräisin yrityksistä, joille on myönnetty siirtymäkausi tiettyihin rakenteellisiin vaatimuksiin, voi markkinoida vain kansallisilla (kotimaan) markkinoilla, eikä niitä siten voi kuljettaa toisiin jäsenvaltioihin.

Liittymisasiakirjan V liittessä viitataan tiettyihin yrityksiin Tšekin tasavallassa ja asetetaan sääntöjä näiden markkinointirajoitusten varmistamiseksi. Lisäksi komissio valmistelee parhaillaan yksityiskohtaisia näiden tuotteiden valvontaa ja markkinointia koskevia soveltamissääntöjä. Alkuperämaalla on kokonaisvastuu siitä, että yhteisön sääntöjä noudatetaan varmasti. Määrämaan kohdalla sovelletaan eläinlääkärintarkastuksista yhteisön sisäisessä kaupassa sisämarkkinoiden toteuttamista varten 11 päivänä joulukuuta 1989 annetussa neuvoston direktiivissä 89/662/ETY [1] esitettyjä yleissääntöjä. Tässä tapauksessa sovelletaan direktiivin II luvun 5 artiklan 1 kohdan a alakohdan kohdan säännöksiä:

> Toimivaltainen viranomainen voi tavaroiden määräpaikoissa tarkastaa eläinlääkärin pistotarkastuksilla, joilla ei syrjitä ketään, että 3 artiklassa olevia vaatimuksia noudatetaan; se voi samalla ottaa näytteitä.
>
> Jos kauttakulkumaana tai määräpaikkana olevan jäsenvaltion toimivaltaisella viranomaisella on tietoja, jotka antavat sille aiheen epäillä rikkomusta, tarkastuksia voidaan tehdä myös tavaroiden kuljetuksen aikana sen alueella, mukaan lukien kuljetusvälineeseen liittyvien vaatimusten noudattamisen tarkastaminen.

Liikkuvien tullivalvontaryhmien perustaminen on mahdollista, mutta niiden toiminnan täytyy olla tämän direktiivin mukaista. Komissio ei aseta rajoituksia tai normeja tälläiselle valmisteveron alaisten tuotteiden liikkuvuuden valvonnalle. Tapausta tulee tarkastella läheisyysperiaatteen näkökulmasta. Kun jäsenvaltiot harjoittavat tälläistä valvontaa, on niiden kuitenkin varmistettava, että sisämarkkinoiden periaatteita noudatetaan.

[1] EYVL L 395, 30.12.1989.

(2004/C 88 E/0485) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3591/03**

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(5. joulukuuta 2003)

Aihe: Norsunluurannikko — sodan jatkuminen

Norsunluurannikon pohjoisosia hallussaan pitävät kapinallisjoukot julistivat eilen hätätilan toiminta-alueilleen ja syyttivät presidentti Laurent Gbagboa siitä, että hän on valmistelemassa tämän vuoden alussa keskeytyneiden sotatoimien jatkamista.

Kansallisen yhtenäisyyden hallituksen muodostamista koskevat erimielisyydet ovat ajaneet kummatkin osapuolet uusien taisteluiden partaalle neljän kuukauden kuluttua konfliktin virallisesta päättymisestä.

Poliitikot muista Länsi-Afrikan maista ovat yrittäneet pelastaa rauhanprosessin, mutta syyskuussa siirtymäajan hallituksesta lähteneet kapinalliset ovat nyt ilmoittaneet, että presidentti suunnittelee hyökkäystä Manin ja Bouakén kaupunkeihin.

Kysyn komissiolta seuraavaa:

— Seuraako komissio Norsunluurannikon konfliktitilanteen pahenemista? Mitä seurauksia konfliktin uudelleen puhkeamisella on kyseiselle maapallon alueelle?

— Onko komissio ottanut yhteyttä konfliktin osapuoliin? Miten komissio aikoo painostaa osapuolia lopettamaan kyseisen tilanteen ja edistämään keskinäistä ymmärrystä?

— Mihin toimenpiteisiin komissio on ryhtynyt tai aikoo ryhtyä varmistaakseen maassa asuvien yhteisön jäsenvaltioiden kansalaisten turvallisuuden?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(15. tammikuuta 2004)

Komissio seuraa tarkasti Norsunluurannikon poliittisen tilanteen kehittymistä sekä päätoimipaikassaan että Abidjanin lähetystönsä välityksellä. Päätoimipaikassa seurataan tilannetta päivittäin ja lisäksi siellä kokoontuu säännöllisesti Norsunluurannikkoa käsittelevä tilapäinen työryhmä, jota johtaa Länsi- ja Keski-Afrikan asioista vastaava johtaja. Työryhmä koostuu kaikkien asianosaisten komission pääosastojen edustajista. Abidjanissa lähetystöön on vastikään nimitetty poliittinen neuvonantaja, ja lähetystön päällikkö on yksi vähintään kerran viikossa kokoontuvan Marcoussisin sopimuksen seurantakomitean 13 jäsenestä.

Marcoussisin sopimuksen seurantakomitean välityksellä komissio on yhteydessä molempiin puoliin. Lisäksi puheenjohtaja Prodi vieraili Abidjanissa 13. marraskuuta 2003: hän tapasi presidentti Gbagbon, pääministeri Diarran ja hänen hallituksensa jäsenet, Marcoussisin sopimuksen seurantakomitean sekä sopimuksen allekirjoittaneet kymmenen poliittista tahoa. Hän korosti osapuolten tarvetta päästä sopuun keskenään sekä sitä, että unioni on halukas antamaan maalle apua, mutta vasta sitten, kun rauha on saatu aikaan, mikä tarkoittaa, että aseistariisuntaprosessi on saatava aikaan ja maan on yhdistyttävä jälleen. Hän kehotti kapinallisjoukkoja palaamaan ministerineuvostoon ja presidentti Gbagboa sekä hallitusta panemaan Marcoussisin sopimuksen kaikilta osin täytäntöön.

Tämä asia kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan: komissiolla ei ole käytettävissään logistisia mahdollisuuksia kolmansissa maissa asuvien unionin kansalaisten turvallisuuden varmistamiseksi.

(2004/C 88 E/0486) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3674/03**

esittäjä(t): Ilda Figueiredo (GUE/NGL) komissiolle

(9. joulukuuta 2003)

Aihe: Tekstiili- ja vaatetusteollisuus

USA:ssa on päätetty ryhtyä suojatoimiin, jotka koskevat useiden tuotteiden, kuten neulottujen kankaiden ja rintaliivien tuontia Kiinasta. Toimet perustuvat maan tekstiilialaa edustavien ammatillisten järjestöjen esittämiin valituksiin.

Euroopan unionissa tekstiili- ja vaatetusalan tuotteiden tuonti ja erityisesti jo vapautettujen alojen tuotteiden tuonti Kiinasta sen sijaan lisääntyi huomattavasti vuonna 2002. Portugalin tekstiili- ja vaatetusalan yhdistys mainitsee esimerkkinä, että Kiinan markkinaosuus ulkoilupuseroiden ja verryttelypukujen myynnissä nousi vuoden 2001 alle 20 prosentista yli 50 prosenttiin vuonna 2002 ja hinnat halpenivat noin 40 prosentilla.

Amerikkalaisten suojatoimet saattavat suunnata kauppaa Eurooppaan ja lisätä paineita yhteisön markkinoilla uhaten teollisuutta Portugalin kaltaisissa maissa, joissa tekstiili- ja vaatetusala on johtava elinkeino.

Miten komissio seuraa tilannetta ja mihin toimiin se aikoo ryhtyä turvatakseen teollisuuden, työllisyyden ja aluekehityksen Vale do Avessa, Vale do Cávadossa, Beirasissa ja muilla tekstiili- ja vaatetusalasta riippuvaisilla paikkakunnilla?

Pascal Lamyn komission puolesta antama vastaus

(9. helmikuuta 2004)

Komissio on täysin tietoinen arvoisan parlamentin jäsenen huolesta, joka koskee Kiinan vientipotentiaalia ja Kiinan osuuden nostamisessa EU:n markkinoilla jo saavutettuja tuloksia. Kiinan viennin arvo on kasvanut voimakkaammin kuin minkään muun maan. Kiinan osuus EU:hun suuntautuvasta tuonnista on kasvanut vuoden 1994 ja vuoden 2003 syyskuun lopun välisenä aikana 6,6 prosentista 11,5 prosenttiin tekstiilialalla, 13,8 prosentista 19,3 prosenttiin vaatealalla ja 11,4 prosentista 17,7 prosenttiin tekstiili- ja vaatealalla, ja Kiina on edelleen EU:n suurin tavarantoimittaja näillä aloilla.

Maailman kauppajärjestön (WTO) voimassa olevia suojalausekemääräyksiä voidaan käyttää markkinahäiriöiden riskin torjumiseksi, ja niiden lisäksi Kiinaa koskevat tietyt suojatoimet, joita voidaan soveltaa Kiinan liittymistä WTO:hon koskevan pöytäkirjan mukaisesti. Yhdysvallat ryhtyikin tekstiilejä koskeviin erityisiin suojatoimiin, jotka tulivat voimaan 24. joulukuuta 2003 ja jotka koskevat kolmea kiinalaista vientituotetta, nimittäin neulottuja kankaita, aamu- ja kylpytakkeja sekä rintaliivejä. Vaarana voi tietenkin olla kauppavirtojen muutos, mutta Yhdysvaltojen toimenpiteiden vaikutukset voivat jäädä vähäisiksi jo siksi, että Yhdysvallat tuottaa itse vain vähän edellä mainittuja tuotteita. Toimenpiteet eivät merkitse sitä, että Kiinan vienti Yhdysvaltoihin laskisi, vaan viennin kasvun hidastumista, ja tämä vähentää kauppavirtojen muutoksen riskiä. EU:hun kohdistuvista vaikutuksista voidaan todeta, ettei neulottujen kankaiden tai rintaliivien kaupan vinoutumisen riski näytä merkittävältä, koska useimmille tällaisille tuotteille on sovittu kiintiöt. Aamutakkien osalta vaikutukset voivat olla suuremmat, koska EU:lla ei ole niitä koskevia kiintiöitä, ja vaikka Kiina on jo suurin EU:n tavarantoimittaja, tällainen tuonti EU:hun on kasvanut huomattavasti viime vuosina.

Komissio on samaa mieltä siitä, että Yhdysvaltojen toimien vaikutuksia ja myös kauppavirtojen muutoksen riskiä on seurattava tarkkaan. EU voi kuitenkin viime kädessä itsekin turvautua kauppaa korjaaviin toimenpiteisiin WTO:n sopimusten ja Kiinan liittymistä WTO:hon koskevan pöytäkirjan määräysten mukaisesti.

(2004/C 88 E/0487) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3851/03**

esittäjä(t): Baroness Sarah Ludford (ELDR) komissiolle

(16. joulukuuta 2003)

Aihe: Kansainvälisten ihmisoikeussopimusten ratifiointi

Voiko komissio esittää maakohtaisesti eritellyn tilannekatsauksen siitä, miten EU:n 25 nykyistä ja tulevaa jäsenvaltiota ovat allekirjoittaneet ja ratifioineet kaikki YK:n, OECD:n, Euroopan neuvoston ja muut kansainväliset yleissopimukset, jotka koskevat ihmisoikeuksia, tasa-arvoa, vähemmistöjen suojelua ja syrjimättömyyttä?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(30. tammikuuta 2004)

Yhdistyneissä Kansakunnissa on tehty useita yleissopimuksia ihmisoikeuksista, tasa-arvosta, vähemmistöjen suojelusta ja syrjimättömyydestä.

Kaikki unionin 25 nykyistä ja tulevaa jäsenvaltiota ovat sopimuspuolina seuraavissa näiden alojen keskeisissä yleissopimuksissa:

— kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskeva kansainvälinen yleissopimus

— taloudellisia, sosiaalisia ja sivistyksellisiä oikeuksia koskeva kansainvälinen yleissopimus

— kidutuksen ja muun julman, epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen vastainen yleissopimus

— kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskeva yleissopimus

— kaikkinaisen rotusyrjinnän poistamista koskeva kansainvälinen yleissopimus

— lapsen oikeuksien yleissopimus

— pakolaisten oikeusasemaa koskeva yleissopimus vuodelta 1951.

Euroopan neuvostossa on tehty useita yleissopimuksia ja pöytäkirjoja ihmisoikeuksista, tasa-arvosta, vähemmistöjen suojelusta ja syrjimättömyydestä. Kaksi tärkeintä yleissopimusta ovat yleissopimus ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi sekä eurooppalainen yleissopimus kidutuksen ja epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen estämiseksi. Kaikki 25 nykyistä ja tulevaa jäsenvaltiota ovat näiden sopimusten sopimuspuolia.

Kysymyksessä mainitaan myös Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestö OECD. Komission tietämyksen mukaan OECD:ssä ei ole tehty yleissopimuksia ihmisoikeuksista, tasa-arvosta, vähemmistöjen suojelusta tai syrjinnästä. Kaikki unionin 25 nykyistä ja tulevaa jäsenvaltiota ovat jäseninä Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestö ETYJ:ssä. Ne noudattavat näin ollen ETYJ:n poliittisia sitoumuksia ihmisoikeuksien, tasa-arvon, vähemmistöjen suojelun ja syrjimättömyyden aloilla. ETYJ on poliittinen järjestö, eikä järjestössä ole tehty oikeudellisesti sitovia sopimuksia näillä aloilla.

(2004/C 88 E/0488) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3859/03**

esittäjä(t): Raffaele Costa (PPE-DE) komissiolle

(16. joulukuuta 2003)

Aihe: Pienten hankkeiden rahoittaminen Tacis 2002 -ohjelmasta

Tacis-ohjelmasta pienille hankkeille myönnetyn rahoituksen osuus kasvoi 15 prosenttia vuonna 2002. Voiko komissio ilmoittaa, kuinka monta pientä hanketta on saanut tukea, sekä annetun tuen määrän? Onko hankkeiden lopputulosta seurattu?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(4. maaliskuuta 2004)

Komissio arvelee, että arvoisa parlamentin jäsen tarkoittaa Tacis-ohjelman kahdenlaisia ”pieniä hankkeita”, nimittäin Tacis-raja-alueyhteistyön pienhankeohjelmasta ja instituutioiden kehittämistä koskevan kumppanuusohjelman kansalaisyhteiskuntaa koskevasta osasta rahoitettavia hankkeita. Tacis-raja-alue-yhteistyön pienhankeohjelmassa rahoitusta myönnettiin 6,7 miljoonaa euroa vuonna 2002. Rahoitusta ja sopimusta suositeltiin yhteensä 32 pienelle hankkeelle. Lisäksi tehtiin sopimus 12 mikrohankkeesta (jokaisen arvo alle 50 000 euroa). Mikrohankeohjelman viimeinen arviointikierros on äskettäin saatu päätökseen. Valittujen mikrohankkeiden sopimukset tehdään lähiviikkoina.

Instituutioiden kehittämistä koskevassa kumppanuusohjelmassa tukea kansalaisyhteiskunnalle ja paikallisia aloitteita koskevan osan määrärahat olivat vuonna 2002 yhteensä 11,7 miljoonaa euroa. Rahoitusta suositeltiin yhteensä 62 hankkeelle, ja 61 hankkeesta tehtiin sopimus vuoden 2003 joulukuuhun mennessä.

Kummassakin tapauksessa ensimmäiset hankkeet käynnistyivät vasta äskettäin, joten tässä vaiheessa on liian aikaista arvioida lopputulosta. Lähetystöt seuraavat ja valvovat hankkeita.

(2004/C 88 E/0489) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3881/03**

esittäjä(t): Emmanouil Bakopoulos (GUE/NGL) komissiolle

(16. joulukuuta 2003)

Aihe: Xanthin läänin Almiran kosteikkoalueen ympäristötuhot

Xanthin läänin ranta-alueilla käynnistettiin 1980-luvun puolivälissä voimakas rakentaminen, jonka seurauksena suuria kosteikkoalueita on hävinnyt.

Lisäksi viime vuosina on kuivatettu laittomasti Almiran kosteikko, joka sisältyy Ramsal-yleissopimukseen ja josta osia on julistettu erityissuojelualueeksi (direktiivin 79/409/ETY [1] mukaisesti), kun taas sen muissa osissa on tehty arkeologisia löytöjä.

Vuonna 1997 käynnistyneen rakennushankkeen pinta-ala on noin 25 hehtaaria, jolle on tarkoitus rakentaa asuntoja. Toistaiseksi ei ole toteutettu mitään julkisia hankkeita alueen ympäristön tilan palauttamiseksi.

Onko komissio tietoinen tästä tilanteesta ja jos on, mihin toimiin se on ryhtynyt Almiran kosteikkoalueen tilan palauttamiseksi entiselleen?

[1] EYVL L 103, 25.4.1979, s. 1.

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(23. helmikuuta 2004)

Komissio on saanut paikallisilta kansalaisjärjestöiltä tiedon Traakian maakunnassa sijaitsevan Almiran kosteikkoalueen tilasta ja alueen suojeluun liittyvistä huolenilmauksista. Suurin osa esille tuoduista seikoista liittyy alueen asuntorakentamiseen, siisteysasioihin sekä kaupunkirakentamisen sääntöjä koskevan lainsäädännön puutteelliseen täytäntöönpanoon. Nämä asiat eivät kuitenkaan kuulu yhteisön toimivaltaan. Lisäksi kansalliset viranomaiset ovat jo ryhtyneet asianmukaisiin pakotetoimenpiteisiin asiassa (lupien peruutus, sakkorangaistukset).

Kysymystä riittävästä suojelusta Limnes kai Limnothalasses Thrakis — Evryteri perioxi kai paraktia zoni -alueella, jota on alueen suojelutavoitteiden vuoksi ehdotettu luontotyyppidirektiivin (neuvoston direktiivi 92/43/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1992, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta [1], koodi GR113009) mukaiseksi yhteisön tärkeänä pitämäksi kohteeksi, ei kuitenkaan ole vielä ratkaistu. Asiaa koskevien valitusten käsittelyn pohjalta komissio totesi, ettei Kreikan ministerien yhteispäätös (Common Ministerial Decision) 5796/1996, jolla Nestoksen suistoalue sekä Vistonida- ja Ismarida-järvet määriteltiin kansallispuistoiksi, ollut enää voimassa. Kreikan lainsäädännön mukaan lainsäädäntökehykseen, jolla tähdätään luontokohteiden suojeluun ja joka on luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2. huhtikuuta 1979 annetussa neuvoston direktiivissä 79/409/ETY sekä direktiivissä 92/43/ETY säädettyjen tavoitteiden mukainen, kuuluvat hyväksytty alueen käyttösuunnitelma (erityinen ympäristötutkimus), ministerien yhteispäätös sekä hallintoelin.

Saatavissa olevien tietojen mukaan Kreikassa on annettu laki 3044/2002 25 hallintoelimen perustamiseksi lukuisia sellaisia kohteita varten, joita Kreikka on jo ehdottanut sisällytettäväksi Natura 2000 -verkostoon. Laissa säädetään hallintoelimen perustamisesta Nestoksen, Vistonidan ja Ismaridan suistoaluetta varten, ja lakia seurasi ministerien yhteispäätös 125208/394/30.1.2003, jossa määritellään hallintoelimen johdon kokoonpano. Hallintoelimen perustaminen ja täyteen toimintaan saattaminen on vielä kesken. Elimen odotetaan toiminnallaan edistävän suojelutavoitteiden täyttymistä, hyväksyttyjen hallintosuunnitelmien täytäntöönpanoa ja tehokasta suojelua.

Koska kansallinen lainsäädäntö oli vielä keskeneräinen, komissio kuitenkin katsoi, että Kreikka ei ollut onnistunut luomaan suojelualuetta varten sellaista lainsäädäntökehystä, joka varmistaisi alueen suojelun ja säilyttämisen, ja käynnisti EY:n perustamissopimuksen 226 artiklan mukaisen rikkomismenettelyn. Komissio vakuuttaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että se ryhtyy kaikkiin tarpeellisiin toimenpiteisiin taatakseen yhteisön ympäristölainsäädännön asianmukaisen täytäntöönpanon.

([1]) EYVL L 206, 22.7.1992.

(2004/C 88 E/0490) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3967/03**

esittäjä(t): Gian Gobbo (NI) komissiolle

(5. tammikuuta 2004)

Aihe: Istrialaispakolaisilta pakkolunastetun omaisuuden korvaaminen Kroatiassa

Ottaen huomioon neuvoston tulevan päätöksen aloittaa neuvottelut Kroatian kanssa, olisiko komission mielestä asianmukaista ja jopa välttämätöntä ottaa esiin kipeä kysymys pakkolunastuksista, joiden kohteeksi toisen maailmansodan jälkeen joutuivat niin italialaiset kuin muut Euroopan kansalaiset, jotka joutuivat vastaperustetun Jugoslavian viranomaisten määräyksestä hylkäämään omistamansa maan ja omaisuutensa?

Eivätkö säännökset, joihin Kroatian viranomaiset vetoavat perustellessaan kieltäytymistään palauttamasta omaisuutta istrialaispakolaisille, ole vastoin Euroopan unionin ja Euroopan ihmisoikeusyleissopimuksen periaatteita?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(6. helmikuuta 2004)

Toisen maailmansodan jälkeisiä pakkolunastuksia on käsiteltävä kyseisten maiden kahdenvälisenä avoimena kysymyksenä, minkä vuoksi komissiolla ei ole asiassa oikeudellista toimivaltaa.

Komissio on kuitenkin hyviä naapuruussuhteita koskevan periaatteen mukaisesti suositellut useaan otteeseen Kroatialle hyväksyttävän ratkaisun löytämistä ongelmaan kyseisten osapuolten vuoropuhelun avulla. Ongelma on mainittu huhtikuussa 2003 ilmestyneessä viimeisessä vakautus- ja assosiaatioraportissa sekä komission ja Kroatian hallituksen säännöllisissä tapaamisissa.

(2004/C 88 E/0491) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3977/03**

esittäjä(t): Paulo Casaca (PSE) komissiolle

(5. tammikuuta 2004)

Aihe: Välitystehtävä Nepalissa

Nepalin sisällissota on pahentunut huomattavasti viime vuosina. Joidenkin valtioista riippumattomien järjestöjen, joista toisten kotipaikka on Nepalissa ja toisten Euroopassa, edustajat vierailivat äskettäin Euroopan parlamentissa ja ilmaisivat huolestuneisuutensa tästä asiasta.

Huolenaiheiden joukossa korostui sodan kauhea vaikutus niihin alaikäisiin, joiden on pakko osallistua sissien toimintaan, ja niihin, jotka eivät osallistu siihen, mutta joiden epäillään osallistuvan ja joita viranomaiset sitten kohtelevat sen mukaisesti.

Eikö komissio katso, että Euroopan unionilla voisi olla hyödyllinen välitystehtävä tässä selkkauksessa?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(9. helmikuuta 2004)

Komissio on parlamentin jäsenen kanssa samaa mieltä siitä, että väkivalta Nepalissa on suuri huolenaihe. Maolaississit keskeyttivät aselevon ja rauhanneuvottelut 27. elokuuta 2003, mikä on synnyttänyt uuden epävakauden aallon, käynnistänyt sissisodan kaupungeissa ja vaatinut lukuisia uhreja.

Komission tärkein yhteistyötavoite on köyhyyden vähentäminen, mutta se on osoittanut varoja myös konfliktin vaikutusten lieventämiseen. Komissio esitti 18. joulukuuta 2003 uuden maakohtaisen strategia-asiakirjan, jossa kiinnitetään erityistä huomiota köyhyyden vähentämiseen, hyvään hallintoon ja demokratian vakiinnuttamiseen etenkin maan keski- ja länsiosissa parantamalla paikallisten maanviljelijöiden elinoloja ja vähentämällä maolaississien vaikutusvaltaa. Komissio osallistuu aktiivisesti myös konfliktia lieventävään toimintaan tiedotusvälineiden, kansalaisyhteiskunnan ja paikallisyhteisöjen kanssa.

Unionin toiminnan toinen keskeinen painopiste Nepalissa ovat ihmisoikeudet. Konfliktin seurauksena ihmisoikeustilanne pahenee huolestuttavasti. Komissio on sitoutunut demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevassa eurooppalaisessa aloitteessa lisäämään tukeaan hankkeille, joiden tavoitteena on ihmisoikeuksien — myös lasten ja nuorten oikeuksien — edistäminen Nepalissa. Demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevasta eurooppalaisesta aloitteesta tuetaan erityisesti ihmisoikeuskomissiota, ja Nepalissa käynnistettiin pienhankeohjelma vuonna 2003. Unioni on lisäksi sitoutunut tarkkailemaan vaaleja, jos ja kun ne jossain vaiheessa järjestetään.

Komission mielestä konfliktia ei voida ratkaista sotilaallisin keinoin, joten on äärimmäisen tärkeää, että uusi tulitauko saadaan julistettua. Tällä hetkellä ulkoiseen välitystehtävään ei näytä kuitenkaan olevan mahdollisuuksia. Vaikka valtiossa on ajauduttu perustuslailliseen kriisiin ja poliittiseen pattitilanteeseen, Nepalin viranomaiset eivät ole pyytäneet ulkoisen välittäjän apua. Komissio keskittyy tällä hetkellä avustamaan luottamusta lisäävissä toimissa, jotta paikallisten poliittisten voimien luottamus palautuu riittävälle tasolle ja jotta edistetään kansalaisyhteiskunnan osallistumista rauhanprosessiin.

(2004/C 88 E/0492) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3982/03**

esittäjä(t): Miquel Mayol i Raynal (Verts/ALE) komissiolle

(6. tammikuuta 2004)

Aihe: Kreikan makedonialaisen vähemmistön poliittiset oikeudet

Rainbow-puolue (ouranio toxo) edustaa Kreikan makedonialaista vähemmistöä Euroopan vapaa allianssi -ryhmässä.

Fasististen kreikkalaisten järjestöjen väkivaltaisten tekojen ja uhkauksien takia puolue ei ole pystynyt järjestämään suunnittelemaansa Euroopan parlamenttivaalien valmistelukokousta.

Paikalliset ja valtion viranomaiset eivät ole Kreikassa puuttuneet ryhmien toimintaan lukuisista yhteydenotoista huolimatta. Puoluekokous, joka oli alunperin määrä pitää 30. marraskuuta, siirrettiin ensin joulukuun 7. päivään ja sittemmin määräämättömään tulevaisuuteen tapahtumaan kohdistuvien riskien takia.

Onko komissio tietoinen näistä loukkauksista vähemmistöjen poliittisia oikeuksia kohtaan?

Tunteeko komissio syyt Kreikan viranomaisten passiivisuuteen tässä asiassa?

António Vitorinon komission puolesta antama täydentävä vastaus

(27. toukokuuta 2004)

Arvoisan parlamentin jäsenen kirjalliseen kysymykseen E-3982/03 [1] antamansa väliaikaisen vastauksen mukaisesti komissio otti yhteyttä Kreikan viranomaisiin 17. helmikuuta 2004 saadakseen näiltä tietoja kysymyksessä mainituista seikoista.

Komission 30. maaliskuuta 2004 saamassa vastauksessa nämä esittivät seuraavat huomautukset:

— Kolmannet osapuolet eivät estäneet Rainbow-puolueen kokouksen pitämistä. Joulukuun 7. päivänä 2003 Edessan kaupungin keskustassa järjestettiin pieni mielenosoitusmarssi suunniteltua kokousta vastaan. Kyseinen marssi ei kuitenkaan aiheuttanut sellaisia ongelmia tai yleistä järjestystä vaarantavaa uhkaa, että paikalla olevien poliisivoimien olisi pitänyt puuttua asioiden kulkuun. Mielenosoittajat eivät myöskään suunnanneet kohti suunniteltua kokouspaikkaa.

— Poliisiviranomaiset olivat tehneet kaiken tarpeellisen varmistaakseen Rainbow-puolueen kokouksen joustavan kulun kahtena ilmoitettuna ajankohtana, toisin sanoen 30. marraskuuta 2003 ja 7. joulukuuta 2003. Mahdollisten mielenosoitusten vuoksi asianmukaisiin toimenpiteisiin oli ryhdytty jo ilmoitettuja kokousajankohtia edeltävinä iltoina.

— Väite, että Rainbow-puolueen kokousta olisi lykätty sen pitämisestä aiheutuvien riskien tai Kreikan viranomaisten riittämättömän toiminnan vuoksi on siis perusteeton. On myös syytä muistaa, että aikaisemmin Rainbow-puolue on järjestänyt kokouksia ja mielenosoituksia ilman minkäänlaisia vaikeuksia Florinan kaupungissa.

— Todellisuudessa kokouksen lykkäämiset johtuivat oletettavasti hotelliyritysten kanssa käydyistä taloudellisista kiistoista, jotka liittyivät kokouksen järjestämisen lopullisiin kustannuksiin.

Komissio pitää Kreikan viranomaisten selvityksiä riittävinä.

Lisäksi komissio saattaa arvoisalle parlamentin jäsenelle tiedoksi, että Kreikan viranomaiset vastustavat ilmaisun ”makedonialainen vähemmistö” käyttöä. He painottavat, että Kreikassa ei ole tämännimistä vähemmistöä. Sen sijaan Länsi-Makedoniassa katsotaan elävän ihmisiä, jotka puhuvat kreikan kielen lisäksi paikallista slaavilaista kieltä. Kuitenkin vain jotkut heistä toivovat, että heille myönnettäisiin kansallisen vähemmistön asema. On siis sekä semanttisesti että kultturellisesti hämmentävää kutsua näitä ihmisiä ”makedonialaisiksi”, sillä kyseinen termi viittaa yksinomaan noin kahteen miljoonaan Makedoniasta lähtöisin olevaan kreikkalaiseen.

[1] EUVL C 78 E, 27.3.2004, s. 888.

(2004/C 88 E/0493) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-4010/03**

esittäjä(t): Reino Paasilinna (PSE) komissiolle

(8. tammikuuta 2004)

Aihe: Sähkön saannin turvaaminen

Direktiivi sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä (2003/54/EY [1]) annettiin 26. kesäkuuta 2003. Sen johdanto-osassa (erityisesti 23, 24 ja 26 kappale) painotetaan toimitusvarmuuden turvaamista, heikossa asemassa olevien aseman turvaamista ja julkisen palvelun vaatimuksien noudattamista.

Mihin konkreettisiin toimiin komissio on ryhtynyt, jotta jäsenvaltiot huolehtisivat edellä mainituista velvollisuuksistaan? Erityinen huolenaihe, varsinkin talviaikaan, on toimitusvarmuus. Tämän vuoden aikana tapahtuneet laajat ja pitkäkestoiset katkokset sähkön toimituksissa ovat osoittaneet olemassa olevien verkkojen haavoittuvuuden.

Miten komissio aikoo huolehtia siitä, että täysin toimivat sisämarkkinat energiaverkkojen alalla eivät johda lisääntyvään toimintaepävarmuuteen?

(1) EUVL L 176, 15.7.2003, s. 37.

Loyola de Palacion komission puolesta antama vastaus

(6. helmikuuta 2004)

Toimitusvarmuus on olennaisen tärkeää, jotta sisämarkkinat voisivat toimia moitteettomasti. Sama koskee myös julkisten palvelujen tason ylläpitämistä ja kohottamista sekä heikossa asemassa olevien asiakkaiden suojelua. Näihin kysymyksiin kiinnitetään erityistä huomiota uudessa sähködirektiivissä 2003/54/EY (1), jossa jäsenvaltiot velvoitetaan seuraamaan kysynnän ja tarjonnan tasapainoa sähköverkoissaan sekä luomaan tarvittavat varajärjestelyt siltä varalta, etteivät markkinat pysty takaamaan toimitusvarmuutta.

Jäsenvaltiot ovat parhaillaan saattamassa direktiiviä osaksi kansallista lainsäädäntöään. Komissio arvioi, ovatko jäsenvaltiot noudattaneet näitä kysymyksiä koskevia velvoitteitaan, kun kansallisesta lainsäädännöstä ilmoitetaan komissiolle. Jos jokin jäsenvaltio ei pane direktiiviä täytäntöön asianmukaisesti, komissio aloittaa rikkomismenettelyn. Komissio kuitenkin uskoo, että jäsenvaltiot saattavat direktiivin asianmukaisesti osaksi kansallista lainsäädäntöään. Komissio vertailee joka tapauksessa jäsenvaltioiden omaksumia lähestymistapoja edistääkseen parhaiden toimintatapojen soveltamista jäsenvaltioissa.

Komissio julkaisi 10. joulukuuta 2003 ehdotuksen direktiiviksi sähkön toimitusvarmuuden ja infrastruktuuri-investointien turvaamiseksi toteutettavista toimenpiteistä (2). Ehdotuksen tavoitteena on varmistaa, että jäsenvaltioilla on selkeä, etukäteen määritelty toimitusvarmuuspolitiikka, jolla taataan sääntelyn vakaus ja vastuiden selkeä jakautuminen. Lisäksi ehdotuksella pyritään varmistamaan, että rajat ylittävään infrastruktuuriin tehdään tarvittavat investoinnit, jotta voidaan varmistaa sekä toimitusvarmuus että kilpailun täysimittainen kehittyminen koko sisämarkkinoilla.

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/54/EY, annettu 26. kesäkuuta 2003, sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 96/92/EY kumoamisesta — Käytöstäpoisto- ja jätehuoltotoimia koskevat lausumat.
(2) KOM(2003) 740 lopullinen.

(2004/C 88 E/0494) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-4027/03**

esittäjä(t): Geoffrey Van Orden (PPE-DE) komissiolle

(9. tammikuuta 2004)

Aihe: Pääomaverotuksen verovähennykset

Kun Ranskassa arvioidaan asuinkiinteistön myymisestä saaduista tuloista maksettavan pääomaveron suuruutta, kiinteistön kunnostamiseen käytetyt kulut voidaan vähentää kokonaisverotuksesta.

Sovelletaanko tätä käytäntöä silloinkin, jos brittiläinen yhtiö on vastannut kunnostustyöstä, joka on maksettu puntina?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(10. helmikuuta 2004)

Tämä kysymys kuuluu Ranskan valtiolle eikä komissiolle. Euroopan unionissa ei ole yhdenmukaistettu välitöntä verotusta, joten jäsenvaltioilla on vapaus säätää omat verolakinsa — luonnollisestikin edellyttäen, että ne noudattavat Euroopan unionista tehdyllä sopimuksella vahvistettuja perusvapauksia.

Yksi tällaisista vapauksista koskee palvelujen tarjoamista. Jos verosäännöksellä estettäisiin toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen yrityksen suorittaman työn kustannusten vähentäminen verotuksessa, kyse olisi palveluntarjoajan kansallisuuteen tai sijoittautumispaikkaan perustuvasta syrjinnästä. Tällöin säännös olisi todennäköisesti ristiriidassa EY:n perustamissopimuksen kanssa. Komissiolla ei kuitenkaan ole syytä uskoa, että tällainen sääntö olisi käytössä Ranskassa.

(2004/C 88 E/0495) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0008/04**

esittäjä(t): Philip Claeys (NI) komissiolle

(16. tammikuuta 2004)

Aihe: Kyproksen liittyminen, maahanmuutto

Kyproksen turkkilaisessa osassa järjestettiin hiljattain vaalit, joissa oppositiopuolueet ilmaisivat huolensa siitä, että Turkin kansalaiset olivat laajamittaisesti ilmoittautuneet äänestäjäluetteloihin. "Presidentti" Rauf Denktasin (ja häntä ympäröivien poliittisten voimien) ja Turkin väliset suhteet ovat hyvin läheiset. Asiasta voi aiheutua ongelmia Kyproksen EU:hun liittymisen jälkeen. On vaarana, että Turkin miehittämää aluetta Kyproksesta käytetään läpikulkuvyöhykkeenä, jonka kautta turkkilaiset voivat muuttaa Euroopan unionin muihin jäsenvaltioihin. Näin voidaan kiertää maahanmuutolle muissa EU:n jäsenvaltioissa asetetut esteet. Kyproksen hallitus kannustaa ihmisten vapaaseen liikkuvuuteen koko saaren alueella.

Mitä toimia komissio harkitsee ongelman ratkaisemiseksi? Onko asiasta jo käyty neuvotteluja Kyproksen viranomaisten kanssa?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(4. maaliskuuta 2004)

Kyprosta jakaa käytännössä Yhdistyneiden Kansakuntien (YK) puskurivyöhyke. Tämän pohjoisen osan ja hallituksen valvomien alueiden välisen jakolinjan saa ylittää ainoastaan neljällä ylityspaikalla.

Kyproksen tasavallan politiikka sallii linjan ylityksen kaikille tasavallan kansalaisille, EU:n ja kolmansien maiden kansalaisille, jotka oleskelevat laillisesti Kyproksen pohjoisosassa, sekä kaikille EU:n ja kolmansien maiden kansalaisille, jotka ovat tulleet saarelle hallituksen valvomien alueiden kautta. Näin ollen ne kolmansien maiden kansalaiset, jotka ovat tulleet saarelle pohjoisosan kautta, eivät saa ylittää linjaa hallituksen valvomille alueille.

Jos ratkaisu saadaan aikaan ennen 1. toukokuuta 2004, asiaa käsiteltäisiin Annanin suunnitelmassa, jonka perusteella Euroopan unioni antaisi yksityiskohtaisia sääntöjä.

Jos ratkaisua ei saada aikaan ennen 1. toukokuuta 2004, liittymisasiakirjan pöytäkirjassa N:o 10 olevan 2 artiklan nojalla neuvosto määrittelee ne ehdot, joiden mukaisesti henkilöt voivat ylittää linjan. Komissio laatii kyseisen artiklan perusteella ehdotuksen neuvoston asetukseksi.

Vaaraa Kyproksen kautta muihin jäsenvaltioihin tapahtuvasta laittomasta maahanmuutosta ei ole, koska uudet jäsenvaltiot liittyvät vähitellen Schengen-alueeseen.

(2004/C 88 E/0496)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-0027/04

esittäjä(t): Marco Pannella (NI) komissiolle

(9. tammikuuta 2004)

Aihe: Vietnamin viranomaiset jatkavat murhaamista ja kiduttamista: 13. joulukuuta 2003 Dak Doassa sattunut tapaus — 41-vuotias uhri Nih, kristitty johtaja ja kansainvälisen radikaalipuolueen kannattaja

Vietnamin Dak Doan alueen puolisotilaalliset poliisijoukot piirittivät 13. joulukuuta 2003 Plei O Dotin kylän Ia Bangin kunnassa Dak Doan alueella Gian Lain maakunnassa ja pidättivät kaksi kylän asukasta, Nihin (41 vuotta) ja Son (44) vuotta. He olivat kumpikin kristittyjä ja Montagnard Foundation Inc. -liikkeen (MFI) ja kansainvälisen radikaalipuolueen kannattajia.

Nih oli rekisteröity numerolla 338 ja So numerolla 373 MFI:n ja kansainvälisen radikaalipuolueen jäsenluetteloihin, jotka ovat niiden kansallisten ja kansainvälisten viranomaisten käytettävissä, jotka haluavat tutkia kyseisiä tapauksia.

Nih ja So siirrettiin Dak Doan alueen vankilaan, ja heitä kidutettiin lyömällä ja antamalla sähköiskuja. Nih kieltäytyi vastaamasta kysymyksiin, eikä hän suostunut kieltämään Kristusta, ja Dak Doan poliisin vanhempi poliisimies Tuan puukotti häntä rintakehään ja leikkasi häneltä kurkun auki.

Vietnamin poliisi kuljetti Nihin ruumiin 15. joulukuuta 2003 tämän omaisille Plei O Dotiin ja esti näitä pitämästä hautajaisia. Poliisit ilmoittivat haluavansa näyttää kaikille kylän asukkaille, mitä tapahtuu niille, jotka eivät ole Vietnamin hallituksen ystäviä. Kysymyksen esittäjän tietoon ei ole vielä tullut, onko Nihin ruumis luovutettu omaisille tai haudattu.

Nih oli maanviljelijä, joka hoiti maallisia tehtäviä paikallisessa kirkossa ja joka oli aina joutunut taistelemaan hallituksen kirkon uskonnolliseen toimintaan kohdistamaa valvontaa vastaan. Hänet murhattiin, koska hän toimitti ruokaa ja apua Vietnamin ja Kambodžan välisellä rajaseudulla viidakossa piilotteleville Montagnard-heimon pakolaisille. Häneltä jäi vaimo ja kolme lasta, jotka myös ovat joutuneet uhkailun ja syrjinnän kohteeksi.

Voiko komissio ilmoittaa, onko se tietoinen edellä esitetyistä seikoista, ja jos se ei ole niistä tietoinen, mihin toimiin se on ryhtynyt vakuuttelujensa johdosta, joiden mukaan tilannetta seurataan jatkuvasti, ottaen huomioon, ettei Vietnamin hallitusta ole kertaakaan tuomittu, eikä se ole joutunut hyvittämään tekojaan? Aikooko komissio varmistaa ja taata, että edellä mainituista raakuuksista vastuussa olevat henkilöt joutuvat asianmukaisesti oikeuden eteen ja että väkivallan uhrit vapautetaan välittömästi?

Mitä mieltä komissio on siitä, että Vietnamin hallitus pitää rikoksena sellaisen kansalaisjärjestön, kuten kansainvälisen radikaalipuolueen, jäseneksi liittymistä, jolla on neuvoa-antava asema Yhdistyneiden Kansakuntien talous- ja sosiaalineuvostossa, ottaen huomioon, että kansainvälinen radikaalipuolue edistää ihmisoikeuksia väkivallattomin keinoin?

Aikooko komissio vaatia yhteistyösopimusten puitteissa Euroopan unionin valtuuskunnalle pääsyä Vietnamin keskiosien ylängöille?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(30. tammikuuta 2004)

Komissio on tietoinen ilmoituksista, joissa kuvataan kyseisiä Gia Lain maakunnassa tapahtuneita välikohtauksia, mutta se ei ole pystynyt todentamaan niitä, koska Vietnamin keskiosien ylänköjen tilanteesta on edelleen vaikeaa saada riippumatonta ja todennettavaa tietoa.

Kuten arvoisa parlamentin jäsen hyvin tietää, unioni seuraa tarkkaan ihmisoikeuskysymyksiä Vietnamissa, ja se kiinnittää huomiota erityisesti Vietnamin keskiosien ylänköjen tilanteeseen.

Vietnamin keskiosien ylänköjen tilanteesta voidaan todeta, että unioni on jatkuvasti vaatinut Vietnamin hallitusta parantamaan unionin valtuuskuntien sekä Yhdistyneiden Kansakuntien pakolaisasiain päävaltuutetun (UNCHR) ja muiden YK:n elinten ja edustajien pääsyä alueelle, jotta tilannetta voitaisiin arvioida paikan päällä kattavan ja riippumattoman tiedon perusteella. Vietnamin hallitus on antanut unionin troikan vierailla alueella viimeksi joulukuussa 2003, tosin hallituksen edustajan saattamana. Pääsyä alueelle valvotaan silti edelleen.

Unioni on useaan otteeseen ilmaissut huolensa vahvistetuista ihmisoikeusloukkauksista, kuten tapauksista, joissa ihmisiä on vainottu rauhanomaisen mielipiteiden ilmaisemisen takia. Tässä yhteydessä komissio haluaa pyytää arvoisaa parlamentin jäsentä tutustumaan myös komission antamaan yhteisvastaukseen kirjallisiin kysymyksiin E-3001/03—E-3003/03 ([1]), jotka koskivat ilmoituksia ihmisoikeusloukkauksista Vietnamin keskiosien ylängöillä, sillä vastaus on edelleen täysin ajankohtainen.

([1]) EUVL C 70 E, 20.3.2004, s. 190.

(2004/C 88 E/0497) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0089/04**

esittäjä(t): Astrid Thors (ELDR) komissiolle

(21. tammikuuta 2004)

Aihe: Ydinjätteen käsittely Venäjällä

Venäjällä säilytettävän ydinjätteen, erityisesti Venäjän koillisosassa olevien ydinsukellusveneiden ydinjätteen vastuullisen käsittelyn nopeuttamista edistettiin merkittävästi viime vuoden aikana. Pohjoisen ulottuvuuden ympäristökumppanuus mahdollistaa merkittävän rahoituksen (käytettävissä on yli 160 miljoonaa euroa), ja Venäjän kanssa tehty ydinjätteen vastuu- ja verokysymyksiä koskeva nk. MNEPR-sopimus on allekirjoitettu, mutta ei ratifioitu. Kuitenkaan ei ole olemassa mitään toimintasuunnitelmaa siitä, miten ydinjätettä on käsiteltävä ja miten se on sijoitettava loppuvarastoon, ja myös eri avunantajien välistä koordinointia olisi syytä parantaa. Venäjän duuman ja Euroopan parlamentin yhteisessä seminaarissa, joka järjestettiin 26. marraskuuta 2003, tuli ilmi myös se, että monet valvontaa koskevat kysymykset ovat edelleen ratkaisematta.

Mihin toimiin komissio on ryhtynyt, tai onko komissio tietoinen toimista, joihin on ryhdytty, jotta kaikki ydinjätteen siivoamiseen ja rahoittamiseen osallistuvat osapuolet voivat sopia yhteisestä toimintasuunnitelmasta? Mitä takuita komissiolla on siitä, että ydinjätteen siivoamishankkeet johtavat turvallisuustason parantumiseen ja että käytetty polttoaine ei päädy sotilaallisiin tarkoituksiin?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(3. maaliskuuta 2004)

Komissio on aina tiedostanut ydinjäteongelman mittasuhteet Venäjällä ja erityisesti Luoteis-Venäjällä. Se on aktiivisesti edistänyt yhteistä lähestymistapaa, joka lujittaisi eri avunantajien ja Venäjän välistä koordinointia. MNEPR-sopimuksen ratifiointi duumassa 28. marraskuuta 2003 ja liittoneuvostossa 10. joulukuuta 2003 mahdollisti pohjoisen ulottuvuuden ympäristökumppanuuden (NDEP) voimaantulon ydinjätteen käsittelyn alalla. Komissio antaa rahastoon vuosina 2003 ja 2004 yhteensä 50 miljoonaa euroa, josta 40 miljoonaa euroa osoitetaan ydinalalle.

Komissio on tukenut ydinalan operatiivisen komitean perustamista, jotta voidaan koordinoida tehokkaasti paitsi rahastosta rahoitettavia toimintoja myös monien kahdenvälisten avunantajien ohjelmia. Lähes kaikki näistä avunantajista ovat edustettuina komiteassa. Komitean ensimmäinen kokous pidettiin 2. helmikuuta 2004. Se sopi hankkeesta, jossa kehitetään radioaktiivisen jätteen strateginen käsittelysuunnitelma Luoteis-Venäjällä. Hanke toteutetaan lähikuukausina, ja siitä saadaan vankka perusta tulevaa koordinointia ja tuettavien hankkeiden valintaa varten.

Hankkeiden valinnassa on sovellettava perusteita, joissa korostetaan ydinturvallisuuden, turvallisuuden, kustannustehokkuuden ja ympäristöhyötyjen merkitystä. NDEP:ssä rahoitetaan ainoastaan sellaisia toimintoja, joilla pyritään varmistamaan ydinjätteen (käytetyn ydinpolttoaineen ja radioaktiivisen jätteen) turvallinen käsittely ja varastointi Luoteis-Venäjällä.

(2004/C 88 E/0498) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0091/04**

esittäjä(t): Ilka Schröder (GUE/NGL) komissiolle

(21. tammikuuta 2004)

Aihe: Hamas-järjestön liittäminen terroristijärjestöjen luetteloon ja tämän seuraukset

Euroopan unioni on luokitellut syyskuusta 2003 lähtien palestiinalaisen Hamas-järjestön kokonaisuudessaan terroristijärjestöksi (yhteinen kanta 2003/651/YUTP [1]). Järjestön sotilaallinen siipi Izz al-Din al-Quassem on luokiteltu terroristijärjestöksi jo joulukuusta 2001 lähtien. Yhteisen kannan 2001/931/YUTP [2] mukaan kyseiseen luetteloon liittäminen merkitsee rahoituksen lähteiden ja taloudellisten resurssien jäädyttämistä sekä edellyttää jäsenvaltioiden toisilleen antamaa tukea ja rikosasioissa toteutettavaa poliisiyhteistyötä ja oikeudellista yhteistyötä terroritekojen torjumiseksi. Asetuksen (EY) N:o 2580/2001 [3] mukaan luetteloon kuuluvien henkilöiden ja järjestöjen rahoituksen lähteet ja taloudelliset resurssit jäädytetään. Lisäksi käyttöön ei saa ottaa uusia rahoituslähteitä (humanitäärisiä tarkoituksia lukuun ottamatta).

Komission jäsenen Christopher Pattenin mukaan luetteloon kuuluminen merkitsee, että jäsenvaltiot antavat toisilleen ”mahdollisimman paljon apua” terrorismin ehkäisemisessä ja torjumisessa poliisiyhteistyön ja rikosoikeudellisen yhteistyön kautta ja rajoittavat rahoittamista asetuksessa (EY) N:o 2580/2001 tarkoitetulla tavalla (vrt. Pattenin vastaus Theresa Villiersin esittämään kirjalliseen kysymykseen E-2774/03 [4]).

1. Mihin konkreettisiin toimiin jäsenvaltiot ovat ryhtyneet joulukuusta 2001 lähtien rahoituslähteiden jäädyttämiseksi sekä poliisiyhteistyön ja rikosoikeudellisen yhteistyön hyväksi? a) Mitä suuruusluokkaa ovat jäädytetyt rahoituslähteet? b) Mitä ”mahdollisimman paljon apua” tarkoittaa käytännössä?

2. Miten komissio on soveltanut neuvoston syyskuussa 2003 tekemää päätöstä a) oikeudellisesta b) toimeenpanon näkökulmasta?

3. Koskeeko neuvoston Hamas-järjestöstä tekemä päätös myös Hamasin jäsenten ylläpitämää sosiaalisten palvelulaitosten verkostoa? Missä unionin jäsenvaltioissa on luvallista kerätä varoja a) Hamasille b) Hamasin sosiaalisille verkostoille myös neuvoston syyskuussa 2003 tekemän päätöksen jälkeen?

4. Missä jäsenvaltiossa on toteutettu lukumäärältään eniten tai laajimpia toimia? Mitkä jäsenvaltiot eivät ole ryhtyneet mihinkään toimiin?

5. Millaisia tuloksia on saatu aikaan terroritekojen torjunnassa sen jälkeen, kun Hamas sisällytettiin terroristijärjestöjen luetteloon?

---

(1) EUVL L 229, 13.9.2003, s.42.
(2) EYVL L 344, 28.12.2001, s. 93.
(3) EYVL L 344, 28.12.2001, s. 70.
(4) EUVL C 70 E, 20.3.2004, s. 140.

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(12. maaliskuuta 2004)

Komissio huomauttaa, että Hamas-järjestö liitettiin terroristijärjestöjen luetteloon neuvoston yksimielisestä päätöksestä. Koska päätös perustuu sopimukseen Euroopan unionista (15 ja 34 artiklaan), jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden kansallinen politiikka on yhteisen kannan mukaista.

Komissio on saanut sen käsityksen, että arvoisa parlamentin jäsen on esittänyt edellä mainitut kysymykset myös neuvostolle (kirjallinen kysymys E-0090/04), ja se viittaa neuvoston vastaukseen poliisiyhteistyötä ja oikeudellista yhteistyötä koskeviin jäsenvaltioiden toimiin kuten oikeusviranomaisten antamiin jäädyttämismääräyksiin, liittyvien tietojen osalta. Olisi kuitenkin lisättävä, että poliisiyhteistyön ja oikeudellisen yhteistyön erityistoimenpiteiden toteuttamisesta terrorismin torjumiseksi 19 päivänä joulukuuta 2002 tehty neuvoston päätös 2003/48/YOS [1] hyväksyttiin yhteisen kannan 2001/931/YUTP 4 artiklan mukaisesti. Päätöksellä pyritään parantamaan poliisiyhteistyötä ja oikeudellista yhteistyötä ”terrorismirikoksissa”, joissa ”on osallisena luettelossa olevia henkilöitä, ryhmiä tai yhteisöjä”, sekä varmistamaan erityisesti, että Europol ja Eurojust saavat tehtäviensä hoitamiseen tarvittavat tiedot. Jäsenvaltioiden on myös toteutettava tarvittavat toimenpiteet perustaakseen yhteisiä tutkintaryhmiä sellaisten terrorismirikosten tutkimiseksi,

joissa on osallisena luettelossa olevia henkilöitä, ryhmiä tai yhteisöjä, sekä varmistettava, että keskinäistä oikeusapua ja tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskevat pyynnöt käsitellään kiireellisinä.

Tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi 27 päivänä joulukuuta 2001 annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 2580/2001 sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa, ja siinä kielletään muun muassa lahjoitukset Hamas-järjestölle (2 artiklan 1 kohdan b alakohta). Asetuksessa myös säädetään, että yhteisön lainkäyttövallan alaisten tahojen on jäädytettävä Hamas-järjestölle kuuluvat varat ja rahoituksen lähteet. Komissio ei kuitenkaan ole saanut tietoja siitä, että yhteisöstä olisi löydetty Hamas-järjestölle kuuluvia tilejä.

Asetuksessa (EY) N:o 2580/2001 ei vaadita Hamas-järjestöön mahdollisesti yhteydessä olevien henkilöiden varojen tai rahoituksen lähteiden jäädyttämistä, ellei näitä henkilöitä mainita luettelossa. On kuitenkin pantava merkille, että asetuksessa kielletään varojen ja taloudellisten resurssien luovuttaminen luettelossa mainittujen henkilöiden, ryhmien tai yhteisöjen, kuten Hamas-järjestön, käyttöön tai niiden hyväksi. Kielto koskee myös varojen luovuttamista käyttöön välillisesti. Lisäksi asetuksessa kielletään osallistuminen sellaisiin toimiin, joiden tavoitteena on tämän kiellon kiertäminen.

Komission tietojen mukaan jäsenvaltiot tutkivat parhaillaan, tulisiko tiettyihin Hamas-järjestöön mahdollisesti yhteydessä oleviin henkilöihin, ryhmiin ja yhteisöihin kohdistaa asetuksen (EY) N:o 2580/2001 mukaisia taloudellisia rajoituksia Hamas-järjestön terroritekojen rahoittamisen tyrehdyttämiseksi. Komissio on myös ymmärtänyt, että nimien julkaiseminen tässä vaiheessa voisi vaarantaa tutkimukset.

(1) EYVL L 16, 22.1.2003.

(2004/C 88 E/0499) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0097/04**

esittäjä(t): Jean Lambert (Verts/ALE) komissiolle

(22. tammikuuta 2004)

Aihe: Saint Lucialle annettava ympäristötuki

Saako Saint Lucia tukea EU:lta, esim. luonnonperintöä vaalivasta yhteisön matkailuohjelmasta? Minkä suuruinen sopimus on? Kuinka tarkkaan menoista tehdään tiliä? Mikä on ohjelmien arvo ympäristön kannalta?

Onko komissio tietoinen siitä, että yksi "Eastern Caribbean Coalition for Environmental Awareness" -järjestön perustajista, Jane Tipson, joka toimi myös alueellisen ohjelman koordinoijana Saint Lucialla, murhattiin hiljattain?

Onko komissio kuullut väitteitä laajalle levinneestä korruptiosta, EU-rahoitukseen liittyvistä väärinkäytöksistä ja ympäristöhankkeisiin myönnettyjen varojen väärinkäytöstä Saint Lucialla? Jos komissio on tietoinen asiasta, mitä se on tehnyt varmistaakseen varojen asianmukaisen käytön?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(4. maaliskuuta 2004)

Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioihin (AKT-valtioihin) kuuluva Saint Lucia saa tukea Euroopan kehitysrahastosta (EKR) Cotonoun kumppanuussopimuksen mukaisesti sekä erityisistä budjettikohdista, kuten perinteisiä banaanintuottajia koskevasta erityisestä tukikehyksestä. Yhteisö on antanut Saint Lucialle tukea vuodesta 1985 yhteensä 98 miljoonaa euroa, joka sisältää 58 miljoonaa euroa Stabex-siirroista

(Stabex-järjestelmä oli Lomén yleissopimusten järjestelmä, jolla korvattiin AKT-valtioille tiettyjen pääviljelykasvien vientitulojen lasku) sekä 24,2 miljoonaa euroa Euroopan investointipankin (EIO) lainoja ja riskipääomaa.

Stabex-varoista todellakin rahoitettiin ja pantiin täytäntöön luonnonperintöä vaaliva yhteisön matkailuhanke. Täytäntöönpano saatiin valmiiksi vuonna 2003. Hankkeen arvo oli 2 miljoonaa euroa. Hankkeessa perustettiin yleisölle avoin luonnonpuisto. Lisäksi hankkeella edistettiin ympäristömatkailua yksityisellä sektorilla.

Täytäntöönpano noudatti EKR:n tavanomaisia menettelyjä Stabex-järjestelmässä: laadittiin yksityiskohtaisia työsuunnitelmia, joiden perusteella tukea jaettiin. Lähetystö sai 18. helmikuuta 2004 hankkeen täytäntöönpanoa koskevan loppuraportin, joka sisältää kaikki rahoitustiedot ja kirjanpidon ja jota analysoidaan parhaillaan perusteellisesti. Edellä mainitusta hankkeesta on tarkoitus järjestää erityistarkastus, jonka on määrä alkaa vuoden 2004 maaliskuun alussa. Lisäksi riippumattomat ja ulkopuoliset tilintarkastajat tekevät parhaillaan kaikista Stabex-ohjelmista yksityiskohtaista ja kattavaa tarkastusta, joka pitäisi saada päätökseen vuoden 2004 puoliväliin mennessä.

Komissio ja Saint Lucian hallitus suhtautuvat erittäin vakavasti kaikkiin väitteisiin varojen väärinkäytöstä. Hallitus tekee lisäksi omalta osaltaan perusteellisia tutkimuksia asiasta.

Jane Tipson oli ECCEA-järjestön (Eastern Caribbean Coalition for Environmental Awareness) jäsen. Tämä järjestö sai ympäristön budjettikohdasta (B7-6200) rahoitetun avustuksen hankkeeseen, joka koski ”alueellista aloitetta yhteisöllisen luontomatkailun, ympäristövalistuksen ja saariekosysteemien suojelun edistämiseksi Karibian itäosissa”. Hanke käynnistyi huhtikuussa 2000 ja päättyi 31. joulukuuta 2003. Hankkeen kustannukset olivat 1,7 miljoonaa euroa, josta komission osuus oli 1,4 miljoonaa euroa. Hankkeella oli alueellinen ulottuvuus, ja osa toimista toteutettiin Saint Luciassa, kuten tietyt ympäristömatkailua ja moitteetonta ympäristöasioiden hallintaa koskevat tiedotus- ja edistämistoimet Karibian itäosissa.

Komissio pahoittelee syvästi Jane Tipsonin kuolemaa. Murhasta epäilty on pidätetty, ja asiassa noudatetaan tavanomaisia oikeudellisia menettelyjä.

(2004/C 88 E/0500)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0113/04

esittäjä(t): Raina Echerer (Verts/ALE)
ja Eurig Wyn (Verts/ALE) komissiolle

(26. tammikuuta 2004)

Aihe: Maltan kieli parlamentin seuraavalla vaalikaudella

Koska kielet ovat yksi Euroopan tärkeimmistä pääomista, on tärkeää, että EU:n toimielimet suojelevat ja edistävät kielten ja kulttuurien monimuotoisuutta Euroopassa. Sekä Euroopan parlamentti että komissio ovat aina pitäneet tärkeänä sitä, että niillä on kunnolliset työkalut Euroopan unionin kaikille virallisille kielille kääntämistä ja tulkkausta varten. Olemme kuitenkin saaneet tietää, että maltan kielen kääntäjistä ja tulkeista on todennäköisesti pulaa. Näin ollen on suuri vaara, että maltalaiset parlamentin jäsenet ja virkamiehet eivät voi käyttää äidinkieltään missään EU:n toimielimessä 1. toukokuuta 2004 alkaen.

Maltan olisi pitänyt pystyä osana laajentumisprosessia hankkimaan riittävästi tulkkeja ja kääntäjiä, jotta maltan kielestä olisi voinut tulla EU:n toimielinten virallinen kieli. Nykyinen mainittujen tieteenalojen koulutus aloitettiin ensimmäistä kertaa Maltan yliopistossa kuitenkin vasta tänä vuonna ja vielä osa-aikaisesti, mistä syystä kyseisen alan ammattilaisia ei ole tarpeeksi tarjolla.

1. Tietääkö komissio, miksi laajentumisprosessin tätä osaa ei ole noudatettu?

2. Voiko komissio puuttua tilanteeseen myöntämällä Maltan yliopistolle avustusta, jotta edellä mainittu koulutus voitaisiin järjestää kokopäiväisenä, jolloin maltan kielen tulkit ja kääntäjät valmistuisivat nopeammin?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(5. maaliskuuta 2004)

Komissio on samaa mieltä siitä, että kielellinen ja kulttuurinen monimuotoisuus on sellainen etu, joka unionin olisi pyrittävä säilyttämään. Maltan kielen tunnustaminen EU:n viralliseksi kieleksi ilmentää tätä periaatetta.

Koulutuksen järjestäminen ja sen sisältö kuuluu kansallisten viranomaisten vastuualueeseen. Kahden viime vuoden aikana monet Maltan viranomaiset ja asianomaiset elimet ovat laajentumisen valmistelun yhteydessä kääntyneet komission puoleen tulkkien ja kääntäjien koulutusta koskevissa kysymyksissä. Näissä keskusteluissa on korostunut, että tarvitaan asianmukaisia ja oikea-aikaisia valmistelutoimia, jotta voidaan varmistaa riittävän pätevien kääntäjien ja erityisesti tulkkien saatavuus. Maltan kielen tulkkausta ei ole nimittäin aiemmin harjoitettu.

Pätevien maltan kielen kääntäjien ja tulkkien vakava puute selvisi komissiolle vasta silloin, kun se julkaisi hakemuspyynnön vuoden 2003 puolivälissä. Sopivien hakemusten pieni määrä antoi konkreettisen todisteen tästä puutteesta, joka oli selvässä yhteydessä Maltan väestön pienuuteen. Samalla komissio ryhtyi toimiin paikallisen käännösalan toimiston perustamiseksi Maltalle. Toimiston tehtävänä on avustaa Maltan viranomaisia löytämään ratkaisu tähän ongelmaan.

Komissio harkitsee parhaillaan taloudellisen tuen antamista Maltan viranomaisille kääntäjien ja tulkkien koulutuskurssien järjestämiseksi. Komission kokemus on kuitenkin osoittanut, että tällaiset kurssit on järjestettävä huolellisesti, ja niiden on täytettävä ammatilliset vaatimukset, jotta koulutettujen kääntäjien ja tulkkien pätevyys vastaa EU:n toimielinten vaatimuksia. Komissio pyrkii Maltan viranomaisten kanssa varmistamaan, että tällaiseen tulokseen päästään mahdollisimman pian.

(2004/C 88 E/0501) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0202/04**

esittäjä(t): Michl Ebner (PPE-DE) komissiolle

(29. tammikuuta 2004)

Aihe: Epätarkat ohjeet hakijoiden poissulkemisesta EU:n rahoittamia hankkeita koskevista kilpailuista

”Practical Guide to contract procedures financed from the General Budget of the European Communities in the context of external actions” -ohjeissa on säännöt EU:n rahoittamia töitä koskevista kilpailu- ja valintamenettelyistä.

Vaikka ohjeita tarkistettiin vuonna 2002, ne ovat toisaalta liian sitovia, mutta jättävät toisaalta paljon tulkinnanvaraa yrityksiä ja asiantuntijoita koskevissa kilpailuissa. Niinpä esimerkiksi eturistiriitoja koskeva ohjeiden 2.3.6 kohta on niin tiukka, että sellaiset yritykset, jotka ovat osallistuneet hankkeen johonkin valmisteluvaiheeseen, jäävät ulkopuolelle. Tämä kriteeri koskee kaikkien yritysryhmien yrityksiä, myös kansainvälisiä, omistusosuudesta riippumatta, silloinkin kun se on vain 1 prosentti. Voisi kuitenkin olla täysin mahdollista, että juuri nämä hakijat saisivat aikaan parhaat tulokset.

Lisäksi monia määräyksiä tulkitaan niiden epätarkan muotoilun takia eri tavoin. Tämä aiheuttaa väärinymmärryksiä valintamenettelyssä, mikä puolestaan johtaa siihen, että tulokset eivät ole parhaat mahdolliset.

Onko komissio pohtinut ohjeiden kaikkien eri kieliversioiden oikeudellisia seurauksia ja oikeata tulkintaa? Ellei ole, mitä komissio aikoo tehdä näiden epäselvyyksien poistamiseksi?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(15. maaliskuuta 2004)

"Practical Guide" -ohjeet perustuvat Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavan, 25. kesäkuuta 2002 annetun varainhoitoasetuksen [1] 89 artiklan 1 kohdassa määriteltyihin periaatteisiin. Talousarviosta kokonaan tai osittain rahoitettavissa julkisissa hankinnoissa on noudatettava avoimuuden, suhteellisuuden, tasapuolisen kohtelun ja syrjimättömyyden periaatteita. Varainhoitoasetuksen 94 artiklan a alakohdan mukaan hankintamenettelyn ulkopuolelle suljetaan ehdokas tai tarjoaja, joka kyseisen hankintamenettelyn yhteydessä on "jäävi".

Ulkoisten toimien osalta nämä periaatteet on pantu täytäntöön seuraavasti:

— Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 [2] soveltamissäännöistä 23 päivänä joulukuuta 2002 annetun komission asetuksen (EY, Euratom) N:o 2342/2002 237 ja 238 artiklan mukaan komissio tekee päätöksen ulkoisiin toimiin sovellettavien hankintamenettelyjen täytäntöönpanosta. Komission päätös Euroopan yhteisöjen yleisestä talousarviosta rahoitettaviin julkisiin palvelu- ja tavarahankintoihin sekä julkisiin rakennusurakoihin sovellettavista säännöistä ja menettelyistä tehtiin 25. maaliskuuta 2003 [3]. Päätös korvaa komission vuonna 1999 antaman käsikirjan [4], ja jäsenvaltiot hyväksyivät sen yksimielisesti.

— Komission uudessa päätöksessä "eturistiriita" on määritelty seuraavasti "Mikä tahansa sellainen tapahtuma, joka vaikuttaa ehdokkaan, tarjoajan tai sopimuspuolen kykyyn esittää objektiivinen ja puolueeton ammatillinen mielipide tai joka estää häntä jonain ajankohtana toimimasta hankintaviranomaisen etujen mukaisesti. Mikä tahansa mahdollisia tulevia työsuorituksia koskeva vaikutin tai mikä tahansa ristiriita ehdokkaan, tarjoajan tai sopimuspuolen muiden, aikaisempien tai nykyisten, sitoumusten kanssa tai mikä tahansa ristiriita hänen omien etujensa kanssa. Näitä rajoituksia sovelletaan myös ehdokkaan, tarjoajan tai sopimuspuolen mahdolliseen alihankkijaan ja henkilökuntaan." On syytä korostaa, että samaa määritelmää sovellettiin jo käsikirjassa.

— EuropeAid-yhteistyötoimisto on hyväksynyt komission uuden päätöksen perusteella "Practical Guide to contract procedures financed from the General Budget of the European Communities in the context of external actions" -oppaan (Käytännön ohjeet ulkoisiin toimiin liittyviä Euroopan yhteisöjen yleisestä talousarviosta rahoitettavia hankintamenettelyjä varten). Komission asianomaiset yksiköt ovat kääntäneet käytännön ohjeet espanjaksi, portugaliksi ja englanniksi.

— Käytännön ohjeiden 2.3.6 kohdassa määrätään eturistiriidoista seuraavaa: "Rehellinen kilpailu: Eturistiriitojen välttämiseksi hankkeen valmisteluun osallistuneet yritykset (mukaan luettuina samaan konserniin kuuluvat yritykset, saman yhteenliittymän muut jäsenet ja alihankkijat) tai asiantuntijat on suljettava tähän valmistelutyöhön perustuvien tarjouskilpailujen ulkopuolelle." Eturistiriitaa koskeva määräys, johon arvoisa parlamentin jäsen viittaa, on siis komission päätöksen nojalla oikeudellisesti sitova.

— Hankkeen valmisteluun osallistuneen yrityksen tai asiantuntijan sulkeminen tarjouskilpailun ulkopuolelle perustuu muun muassa tilintarkastustuomioistuimen Phare- ja Tacis-ohjelmien palvelusopimuksiin liittyvistä kilpailumenettelyistä antamassaan erityiskertomuksessa nro 16/2000 esittämään arvosteluun. Tämä määräys on kilpailun kannalta toivottava, ja sen avulla vältetään aiemmin esiintyneet säännönvastaisuudet. Määräys on päätavoitteensa eli petosten ja vilpillisten tarjousmenettelyjen torjumisen kannalta oikeasuhteinen ja välttämätön. Komissio pyrkii näin välttämään kytkennät tarjoajien välillä. Kun otetaan huomioon monikansallisten konsernien erittäin monimutkainen luonne, kiellon on oltava kattava, jotta se olisi tehokas ja jotta konsernit eivät voisi kiertää kieltoa tytäryhtiöitä käyttämällä.

— Määräystä on nyt sovellettu ulkoisen avun hankkeisiin yli kolmen vuoden ajan. Se laadittiin, jotta voitiin ottaa huomioon eri toimijoiden edut ja oikeudellinen tilanne. Komission päätavoitteena on ollut sopimusten tekomenettelyjen yhdenmukaistaminen, jotta säännöt olisivat entistä avoimempia ja jotta hallinnointia voitaisiin järkeistää. Eturistiriitoja koskevaa erityiskysymystä tarkastellaan saatujen kokemusten perusteella sitten, kun sääntöjä muutetaan seuraavan kerran. Komissio painottaa ilman muuta edelleen oikeudenmukaista ja tasavertaista osallistumista tarjouskilpailuihin ja sopimuksiin sekä avoimuutta koskevia periaatteita, jotka ovat sopimusten tekomenettelyjen perusta komission ulkoisen avun osalta.

(1) EYVL L 248, 16.9.2002.
(2) EYVL L 357, 31.12.2002.
(3) SEC(2003) 387/2.
(4) Päätös SEC(1999) 1801/2.

(2004/C 88 E/0502) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0226/04**

esittäjä(t): Margrietus van den Berg (PSE) komissiolle

(2. helmikuuta 2004)

Aihe: Tärkkelystä valmistavat tehtaat ja kehitysmaat

Työvierailullani Veendamissa sain tietoja mahdollisuuksista käyttää maniokkia tärkkelyksen valmistukseen kehitysmaissa. Samalla kuulin ongelmista, jotka estävät toteuttamasta hankkeita. Maniokki on luonnollisessa ympäristössään kehitysmaissa erinomaisesti menestyvä kasvi. Maniokkia voidaan käyttää tärkkelyksen valmistukseen. Tärkkelystä käytetään raaka-aineena elintarvike-, tekstiili- ja paperiteollisuudessa. Kehitysmaissa korkeasta työttömyydestä kärsiville maaseutualueille on mahdollista luoda suuri määrä työpaikkoja rakentamalla tärkkelystehtaita. Työtä saataisiin maatalouteen, teollisuuteen ja vähittäiskauppaan. Tehdashankkeen rahoitukseen tarvitaan 4—5 miljoonaa euroa. Investointia on tarkasteltava myönteisenä piristysruiskeena kehitysalueiden paikallistaloudelle. Hankkeisiin tarvittavaa riskipääomaa saadaan yksityisiltä asiasta kiinnostuneilta sijoittajilta, mikä ei kuitenkaan riitä hankkeiden toteuttamiseen. Myös pankkien on osallistuttava lainaamalla rahaa, mutta pankit eivät ole yhtä yhteistyöhaluisia. Hankkeisiin osallistuvat pankit haluavat takuita lainasummia vastaan. Olisikin hyvin tärkeää, että Euroopan unioni antaisi pankeille takuita hankkeiden rahoitukseen, jotta pankit saataisiin osallistumaan. Suhteellisen pienimuotoisten sijoitusten tukeminen tuo mukanaan huomattavia taloudellisia heijastusvaikutuksia kehitysmaiden paikallistalouteen.

1. Tunteeko komissio tärkkelysteollisuuden työllisyysvaikutukset kehitysmaissa? Onko komissio tietoinen pankkitakuita koskevista ongelmista?

2. Katsooko komissio, että pankkitakuiden puuttuminen estää toteuttamasta merkittäviä hankkeita?

3. Onko komissio valmis antamaan tukea ongelman ratkaisemiseksi? Onko komissio valmis myöntämään takuita pankeille?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(12. maaliskuuta 2004)

1. Tärkkelysteollisuus on yleensä pääomavaltainen ala. Se vaikuttaa kuitenkin maniokkia viljelevien maaseutualueiden taloudelliseen kehitykseen ja luo samalla arvokkaita työpaikkoja. Komissiolla ei ole erityistä kokemusta kehitysmaiden tärkkelysteollisuudesta, mutta yritystoiminnan kehittämiskeskus (CDE), joka on yksi komission tärkeimmistä yksityissektorin kehittämisvälineistä, on toteuttanut muutamia valittuja hankkeita tällä sektorilla. CDE:n yhteyshenkilönä toimii Chérif Touré (puhelin: 0032-2-6791905, sähköposti: cto@cde.int).

2. ja 3. Komissio on tietoinen siitä, että pankkitakuiden puuttuminen on usein ongelma investointihankkeissa Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioissa (AKT-valtioissa). Tästä syystä ja muista syistä komissio tutkii parhaillaan mahdollisuuksia takuiden antamiseen. Tällä hetkellä toteutetaan kahta tointa. Euroopan investointipankin (EIP) hallinnoima 2,2 miljardin euron investointikehys on tärkein yksityissektorin kehittämisväline, ja sitä voidaan käyttää myös pankkitakuisiin. EIP:n tuoreessa tutkimuksessa vahvistettiin, että paikallisia rahoitusmarkkinoita on kehitettävä ja että takuita voidaan käyttää tähän tarkoitukseen. Investointikehyskomitea keskustelee lähikuukausina siitä, pitäisikö EIP:n myöntää pankkitakuita, ja jos pitäisi, niin miten. Toiseksi komissio tekee parhaillaan yhdessä AKT:n sihteeristön kanssa tutkimusta kansainvälisestä takuujärjestelmästä. Tutkimuksen tavoitteena on selvittää, tarvitaanko AKT-valtioissa takuuvälineitä, joita nykyinen takuujärjestelmä ei sisällä. Komissio varmistaa, että pankkitakuut otetaan tutkimuksessa asiaankuuluvasti huomioon ja että tutkimuksen suositusten toteutumista seurataan asianmukaisesti.

(2004/C 88 E/0503) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0254/04**

esittäjä(t): Elspeth Attwooll (ELDR) komissiolle

(3. helmikuuta 2004)

Aihe: Maailmanlaajuinen tuberkuloosilääkerahasto

Onko komissiolla mitään aikomusta antaa rahallista avustusta maailmanlaajuiselle tuberkuloosilääkerahastolle (Global TB Drug Facility)? Jos on, voisiko se ilmoittaa, minkä suuruista summaa se ehdottaisi?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(18. maaliskuuta 2004)

Komissio myöntää, että maailmanlaajuisella tuberkuloosilääkerahastolla (Global TB Drug Facility, GDF) on merkittävä rooli ”Stop TB” -aloitteessa laadukkaisiin tuberkuloosilääkehoitoihin pääsemisessä ja näiden lääkkeiden saatavuuden lisäämisessä, jotta valvotun lyhytaikaisen hoidon (DOTS-ohjelma) leviäminen helpottuisi ja tuberkuloosi saataisiin hallintaan maailmanlaajuisesti.

Komissio ei aio antaa suoraa tukea tuberkuloosilääkerahastolle. Se antaa tukea osana toimintaohjelmaansa, joka koskee nopeutettua toimintaa ihmisen immuunipuolustusvirusta ja hankittua immuunipuolustussyndroomaa (HIV/aids) sekä malariaa ja tuberkuloosia vastaan köyhyyden vähentämisen yhteydessä. Ohjelmalla pyrittiin laajalle ulottuvaan ja johdonmukaiseen vastaukseen näihin ongelmiin vuosiksi 2001–2006. Yhteisön ohjelmien avulla erilaisten taloudellisten välineiden kautta annettava tuki HIV:n/aidsin, malarian ja tuberkuloosin vastustamiseen on yhteensä lähes 1 200 miljoonaa euroa (vuosittain keskimäärin 300 miljoonaa euroa) kaudella 2003–2006. Tähän lukuun sisältyy ”Global Fund to Fight AIDS, Tuberculosis and Malaria” -rahastolle annettu tuki. Komissio on maksanut rahastolle 120 miljoonaa euroa vuonna 2002 ja on suunnitellut 340 miljoonan euron tukia vuosiksi 2003–2006. 17 prosenttia ensimmäisillä kierroksilla myönnetyistä tuista myönnettiin tuberkuloosin hallintaan pyrkiville ohjelmille. On arvioitu, että näiden hankkeiden avulla voidaan tarjota DOTS-hoitoja 2,8 miljoonalle potilaalle, vastaava luku vuonna 2000 oli 830 000 potilasta. Lisäksi 46 prosenttia kaikkien sairauksien hoitoon käytetyistä varoista on myönnetty lääkkeisiin ja kulutushyödykkeisiin. Toisaalta melkein kaikissa komission kahdenvälisissä terveysohjelmissa ennakoidaan integroitua lähestymistapaa perushoidon toimittamisen parantamiseksi. Tähän sisältyy tuberkuloosin asianmukainen diagnosointi ja hoito, varmistaen, että tuberkuloosin vastaiset lääkkeet annetaan tehokkaalla tavalla, jolla vastaisuudessa vältetään vastustuskyvyn syntyminen näille lääkkeille.

(2004/C 88 E/0504) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0266/04**

esittäjä(t): John McCartin (PPE-DE) komissiolle

(4. helmikuuta 2004)

Aihe: Siipikarjanlihan tuonti EU:n alueelle

Voiko komissio ilmoittaa, kuinka paljon siipikarjanlihaa on tuotu EU:n alueelle kuuden viimeisimmän tilastoidun kuukauden aikana? Olisiko kyseisen tuonnin keskeyttämisellä merkittävää vaikutusta Euroopan lihamarkkinoihin?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(16. maaliskuuta 2004)

Vuoden 2003 ensimmäisten kuuden kuukauden aikana siipikarjaa (mukaan luettuina elävä siipikarja ja siipikarjatuotteet) tuotiin 411 000 tonnia (t). Maahantuonnin määrä oli 26 prosenttia korkeampi kuin vastaavalla kaudella vuonna 2002.

On arvioitu, että vuonna 2003 siipikarjantuonnin määrä saavutti 800 000 tonnia, joka vastaa 9:ää prosenttia EU:ssa syödystä siipikarjasta ja vastaavasti 2:ta prosenttia kaikesta EU:ssa syödystä lihasta.

Pääasialliset siipikarjan toimittajat EU:hun vuonna 2003 olivat Brasilia (arviolta 400 000 t), Thaimaa (arviolta 190 000 t) sekä Keski- ja Itä-Euroopan maat.

Siipikarjantuonnin täydellisen keskeyttämisen EU:n markkinoille voi sanoa olevan melko hypoteettinen toimenpide. Vaikka se saattaa vähentää eurooppalaisten kuluttajien siipikarjanlihan saatavuutta, se tekisi niin vähäisemmässä määrin kuin yllä mainitun 9 prosentin osalta. Tämä johtuu siitä, että ainakin osittain tuonti korvattaisiin eurooppalaisella siipikarjan tarjonnalla ja eurooppalaisella sianlihalla. On syytä pitää mielessä, että EU on vienyt alueensa ulkopuolelle noin 1 000 000 tonnia siipikarjanlihaa vuonna 2003, ja sen kauppataseen ylijäämä oli 200 000 tonnia siipikarjanlihaa.

Tuonnin keskeyttämisen vaikutukset olisivat suhteessa sitä pienempiä, mitä lyhyemmälle ajanjaksolle keskeyttämistä sovellettaisiin. Lisäksi lihan saatavuuden vähennyksen vaikutus EU:n nykyiseen 15 jäsenvaltioon mitätöityy 1. toukokuuta 2004 jälkeen sillä, että uusista jäsenvaltioista on saatavilla enemmän lihaa.

(2004/C 88 E/0505) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-0302/04**

esittäjä(t): Christa Randzio-Plath (PSE) komissiolle

(2. helmikuuta 2004)

Aihe: Kukka-alan työntekijöiden työskentelyolot Afrikassa, Aasiassa ja Latinalaisessa Amerikassa

Saksa on Latinalaisesta Amerikasta, Aasiasta ja Afrikasta tuotavien leikkokukkien suurin markkina-alue. Näiden alueiden kukkaistutuksilla työskentelee pääasiassa naisia yleensä pienillä palkoilla ja epävarmojen työsopimusten pohjalta. Huonot työskentelyolot, kuten Euroopassa suurimmaksi osaksi kiellettyjen torjunta-aineiden käyttö ilman sopivaa suojavaatetusta tai muita varokeinoja, johtavat vakavaan vaaraan työntekijöiden terveydelle syövän, hengityselinsairauksien ja keskenmenojen muodossa. Ammattijärjestöihin järjestäytyvät työntekijät joutuvat viljelmien johdon syrjinnän ja rangaistusten kohteeksi, joten työskentelyolojen parantaminen omin voimin on vaikeaa.

1. Missä määrin komissio pitää poliittisesti ja teknisesti mahdollisena, että ekologisesti ja sosiaalisesti hyväksyttävissä oloissa toimivien yritysten tuotteet vapautetaan tuontitulleista? Mitä muita välineitä komissio pitää mahdollisena, jotta ”oikeudenmukaisesti” tuotettuja ja kaupattuja kukkia voidaan suosia?

2. Mitä muita välineitä, kuten kauppa- ja yhteistyösopimuksia sekä kehitysyhteistyövarojen käyttöä Euroopan unioni hyödyntää vaikuttaakseen työskentely- ja terveysoloihin kolmannessa maailmassa?

3. Bogotássa sijaitsevilla Aposentos Flowers -viljelmillä tapahtui 24. marraskuuta 2003 yksi kukka-alan kaikkien aikojen vakavimmista kemiallisista onnettomuuksista, jossa loukkaantui suuri määrä työntekijöitä. Aikooko komissio reagoida tähän ja mitä toimenpiteitä se aikoo toteuttaa?

Pascal Lamyn komission puolesta antama vastaus

(1. maaliskuuta 2004)

Ihmisoikeuksien ja niiden myötä perustyönormien kunnioittaminen on EU:n ensisijainen tavoite. Kauppapolitiikassaan EU edistää perustyönormien tehokasta soveltamista (sellaisina kuin ne on määritelty ILO:n yleissopimuksissa) käyttämällä myönteisiä keinoja ja varsinkin yleistä tullietuusjärjestelmää. Kyseisen järjestelmän mukaisesti valtio voi saada ylimääräisiä tullietuuksia, jos se noudattaa kansainvälisesti sovittuja perustyönormeja (ILO:n perussopimukset) tai jos se panee täytäntöön trooppisten metsien kestävää hoitoa koskevien kansainvälisesti tunnustettujen normien ja suuntaviivojen pääkohdat. Myös useissa yhteisön nykyisistä kahdenvälisistä sopimuksista, kuten Cotonoun sopimuksessa tai Chilen kanssa tehdyssä sopimuksessa, viitataan perustyönormien noudattamiseen. Täydentävän teknisen avun merkitys tässä yhteydessä on suuri.

1. Kaikesta huolimatta paremmissa tuotanto-olosuhteissa tuotettujen hyödykkeiden kaupan edistäminen tullimaksujen ja etuusjärjestelmien, kuten yleisen tullietuusjärjestelmän, avulla on sekä tekniseltä että poliittiselta kannalta hankalaa.

Tekniset vaikeudet johtuvat siitä, että tuotetta voi olla mahdotonta erottaa sellaisesta, jonka tuotanto-olosuhteet eivät täytä niitä normeja, joita EU haluaa edistää. Tuontitullit on kuitenkin kytkettävä tuotteisiin, jotka voidaan erottaa toisistaan, jotta tulliviranomaiset voivat soveltaa niihin asianmukaisia tullimaksuja.

Poliittisten vaikeuksien taustalla on se, että WTO:n jäsenet eivät vielä ole päässeet yhteisymmärrykseen siitä, että eri tuotteita voitaisiin perustellusti kohdella toisistaan poikkeavalla tavalla tuotantoprosessiin liittyvistä syistä. Suvereenit valtiot pitävät etuoikeutenaan valita ja panna täytäntöön omia sosiaali-järjestelmiään ja ympäristöön liittyviä määräyksiään. Koska kyseiset valtiot ovat saattaneet allekirjoittaa kansainvälisiä sopimuksia, joita ne ovat velvollisia noudattamaan, EU:n toimivaltaan ei kuulu määrätä näistä edellytyksistä omien rajojensa ulkopuolella muuten kuin tuotteiden ostajana tekemänsä sopimuksen perusteella. WTO:n jäsenillä on kuitenkin valtuudet suunnitella vapaaehtoisia toimenpiteitä suosiakseen oikeudenmukaisesti tuotettuja ja kaupattuja tuotteita (esimerkiksi myöntämällä niille tuotemerkki).

2. Siksi komissio on seurannut kiinnostuneena ”oikeudenmukaisesti tuotettuja kukkia” edistävän liikkeen kehitystä sekä yleensäkin reilun kaupan ja eettisen kaupan järjestelmien kehitystä. Ne antavat asiakkaalle mahdollisuuden vaikuttaa tuotanto-olosuhteisiin valitsemalla tuotteita, jotka vastaavat hänen odotuksiaan ja toiveitaan. Komissio aikoo seurata nykyisten järjestelmien vaikutusta ja harkita, voitaisiinko niiden tehoa lisätä eurooppalaisilla aloitteilla.

Maataloustuottajien terveystilanne on tärkeä aihe kehitysyhteistyöpolitiikassa. Erityisohjelmat toteutetaan aina yhteistyössä edunsaajamaiden kanssa. Esimerkki tällä alalla toteutettavasta ohjelmasta on torjunta-aineita koskeva aloiteohjelma, johon kuuluvia toimia toteutetaan kaikissa AKT-maissa ja johon on varattu määrärahoja 29,12 miljoonaa euroa. Ohjelmaa hallinnoi ”COLEACP” (ks. www.coleacp.org), ja torjunta-aineiden turvallinen käyttö on yksi sen päätavoitteista.

Kaikille neuvoteltaville sopimuksille tehdään säännönmukaisesti kestävään kehitykseen kohdistuvien vaikutusten arviointi, jotta saadaan selville kauppaan liittyvät mahdolliset vaikutukset ympäristöön, sosiaaliseen kehitykseen ja talouteen. Jokaisessa kestävään kehitykseen kohdistuvassa vaikutusten arvioinnissa tarkasteltavia sosiaalisia tekijöitä ovat köyhyys, sukupuolten tasa-arvo ja terveys. Yhdistämällä kestävään kehitykseen kohdistuvien vaikutusten arvioinnin tulokset päätöksentekoon voidaan lopulta lisätä kaupan ja kehityspolitiikan johdonmukaisuutta ja lievittää mahdollisia kielteisiä vaikutuksia sosiaalisesti heikossa asemassa oleviin ryhmiin.

Komissio on myös aktiivisesti mukana kehitysmaihin kohdistuvien, yritysten yhteiskuntavastuuseen liittyvien käytäntöjen kehittämisessä. Sen lisäksi, että komissio edistää useita yritysten yhteiskuntavastuuseen liittyviä vakiintuneita välineitä, se on perustanut yritysten yhteiskuntavastuuta käsittelevän sidosryhmien välisen eurooppalaisen foorumin yritysten yhteiskuntavastuusta laatimansa tiedonannon ([1]) mukaisesti. Kehitykseen liittyviä kysymyksiä käsittelevässä foorumin pyöreän pöydän keskustelussa on tarkasteltu lukuisia kestävän kehityksen kannalta olennaisia ongelmia sekä sosiaalisten ja ympäristöön liittyvien normien vahvistamista kehitysmaissa. Keskustelunaiheita ovat olleet muun muassa yritysten yhteiskuntavastuuta koskevien maailmanlaajuisten normien ja sääntöjen merkitys, mahdollisuus kehittää yritysten yhteiskuntavastuuta koskevia alakohtaisia toimintamalleja, yritysten yhteiskuntavastuuta koskevat paikallis- ja aluetason tiedotustoimet sekä se, miten tärkeää on soveltaa yritysten yhteiskuntavastuuseen liittyviä käytäntöjä kehitysmaissa läpi koko tuotantoketjun.

3. Komissio on erittäin pahoillaan kuultuaan Apsentos Flowers -viljelmillä marraskuussa 2003 tapahtuneesta kemiallisesta onnettomuudesta. Komission toimivaltaan ei kuulu toteuttaa lisätoimia tämänkaltaisen kolmannessa maassa sattuneen tapauksen vuoksi, mutta EY:n yhteistyöohjelmien tavoitteena on kuitenkin ennaltaehkäistä tällaiset Bogotassa sijaitsevalla kukkaviljelmällä tapahtuneen kaltaiset onnettomuudet. Komissio tukee esimerkiksi Kolumbiassa kansallisen ammattiyhdistysliikkeen ylläpitämää koulua (Escuela Nacional Sindical) edistääkseen sosiaalisten ja taloudellisten oikeuksien kunnioittamista Kolumbiassa. Lisäksi sosiaaliset kysymykset ovat keskeinen aihe Guadalajarassa Meksikossa 28. toukokuuta järjestettävän EU:n ja Latinalaisen Amerikan ja Karibian maiden huippukokouksen asialistalla.

([1]) KOM(2002) 347, 2.7.2002.

(2004/C 88 E/0506) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0306/04**

esittäjä(t): Gerhard Schmid (PSE) komissiolle

(6. helmikuuta 2004)

Aihe: Aseistettujen vartijoiden käyttäminen lennoilla

USA:n viranomaiset vaativat eurooppalaisilta lentoyhtiöiltä, että nämä käyttävät tietyillä Atlantin yli tehtävillä lennoilla aseistettuja vartijoita (Sky Marshals). Jotkut jäsenvaltiot ovat valmiita käyttämään aseistettuja vartijoita, kun taas toiset kieltäytyvät siitä jyrkästi.

Eräs ongelmakohta aseistettujen vartijoiden käyttämisessä ovat ampumatarvikkeet, sillä tavanomaisia ammuksia ei voida käyttää niiden lävistysvoiman takia.

Voiko komissio vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Minkä tyyppisiä ampumatarvikkeita aseistetut vartijat lennoilla käyttävät?

2. Ovatko käytetyt ampumatarvikkeet Euroopan unionin perusoikeuskirjan ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen mukaisia?

3. Mitä lisätoimenpiteitä komissio aikoo toteuttaa?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(16. maaliskuuta 2004)

Komissiolla ei ole tietoa lennoilla mukana olevien aseistettujen vartijoiden aseistuksesta, ampumatarvikkeista tai väliintulotekniikoista, jotka kyseessä olevan tehtävän luonteen vuoksi ovat luottamuksellisia tietoja. Jäsenvaltiot, joita Euroopan ihmisoikeussopimuksen määräykset sitovat, vastaavat omien poliisivoimiensa käyttämistä keinoista.

Yhdysvallat on esittänyt usean jäsenvaltion lentoyhtiöille vaatimuksia aseistettujen vartijoiden asettamisesta tietyille riskialttiille lennoille. Nämä vaatimukset edellyttävät tulevaisuudessa jäsenvaltioiden yhteistä vastausta, jotta yhteistyötä Yhdysvaltain viranomaisten kanssa voitaisiin tasapainottaa. Komissiolle kysymys aseistetuista vartijoista on vain yksi osa laajempaa kokonaisuutta, joka koskee turvallisuustoimenpiteiden parantamista Atlantin yli tehtävillä ja unionin sisäisillä lennoilla. Komissio on käynnistämässä yleistä keskustelua aiheesta jäsenvaltioiden kanssa, sillä jäsenvaltiot suhtautuvat tähän asiaan eri tavoin.

(2004/C 88 E/0507) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0318/04**

esittäjä(t): Glenys Kinnock (PSE) komissiolle

(6. helmikuuta 2004)

Aihe: Kehitysvammaisten tilanne Venäjällä

Onko komissio tietoinen kehitysvammaisten oikeusturvan puutteista Venäjällä?

Voiko komissio kertoa, mihin toimiin se aikoo ryhtyä näiden ihmisten auttamiseksi, ja onko asia otettu esille korkeimmalla mahdollisella viranomaistasolla?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(10. maaliskuuta 2004)

Komission saamien tietojen mukaan Venäjän perustuslaissa ei suoranaisesti käsitellä vammaisten syrjintää koskevaa kysymystä. Lisäksi, vaikka syrjinnän kieltäviä lakeja onkin olemassa, niiden noudattamista ei aina valvota asianmukaisesti.

Komissio on useiden vuosien ajan pyrkinyt parantamaan vammaisten kohtelua Venäjällä Tacis-ohjelman avulla. Yksi toteutetuista hankkeista liittyi terveyttä, koulutusta ja sosiaaliapua koskevaan kumppanuuteen (Partnership in health, education and social assistance), ja se toteutettiin yhteistyössä opetusministeriön kanssa osana vuoden 1999 Venäjää koskevaa Tacis-toimintaohjelmaa. Hankkeella edistettiin vammaisuuden varhaista havaitsemista ja venäläisten lasten parempaa kohtelua monilla Venäjän alueilla.

Uusia hankkeita suunnitellaan parhaillaan, ja ne on tarkoitus toteuttaa Venäjän toimielinten, muun muassa Venäjän työministeriön ja sosiaalisen kehityksen ministeriön kanssa.

Hankkeilla pyritään muun muassa

— parantamaan olemassa olevaa lainsäädäntöä

— kehittämään vammaisten lasten kanssa toimivien osastojen tai viranomaisten sekä organisaatioiden välisiä yhteistyömekanismeja

— kehittämään ohjelmia vammaisten lasten sosiaalisen osallisuuden lisäämiseksi ja heidän perheidensä tukemiseksi

— parantamaan sosiaalityöntekijöiden, lääkintähenkilöstön ja opettajien koulutusta

— lisäämään tietoa vammaisten lasten ja heidän perheidensä oikeuksista, heidän kohtaamistaan ongelmista ja heidän panoksestaan arvokkaina yhteiskunnan jäseninä.

Komissio on myös tukenut monia kansalaisjärjestöjä, hyväntekeväisyysjärjestöjä, vanhempainyhdistyksiä ja uskonnollisia järjestöjä Kansalaisyhteiskuntaohjelmastaan. Näin se on halunnut lisätä vammaisten ja erityisesti vammaisten lasten ymmärtämistä ja kohtelua.

(2004/C 88 E/0508) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-0341/04**

esittäjä(t): Philip Claeys (NI) komissiolle

(4. helmikuuta 2004)

Aihe: ”Made in the EU” -merkinnän käyttöönotto

Olen kuullut, että komissio pohtii ”Made in the EU” -merkinnän käyttöönottoa.

Pitääkö tämä tieto paikkansa? Jos pitää, koska konkreettinen ehdotus julkistetaan?

Mitä lisäarvoa EU-merkintä antaisi jäsenvaltioiden kansallisiin tunnuksiin nähden?

Onko jo tiedusteltu eri teollisuudenalojen edustajien kantaa tähän kysymykseen? Jos on, miten ne suhtautuvat asiaan?

Voitaisiinko EU-merkintä yhdistää kansalliseen merkintään?

Pascal Lamyn komission puolesta antama vastaus

(2. maaliskuuta 2004)

Koska tietyillä teollisuudenaloilla ja tietyissä jäsenvaltioissa on jälleen herännyt kiinnostus alkuperämerkintöjä koskevan yhteisön asetuksen laatimiseen, komissio päätti käynnistää keskustelun asiasta laatimalla tällaisen järjestelmän seurauksia käsittelevän valmisteluasiakirjan, joka toimitettiin 133 artiklan komitealle 19. joulukuuta 2003. Komissio ei tässä vaiheessa tee konkreettisia ehdotuksia, vaan se on kehottanut jäsenvaltioita järjestämään sisäisiä kuulemisia asiasta.

Asiakirjassa — joka on saatavilla kauppapolitiikkaa käsittelevillä komission www-sivuilla — annetaan yleiskuva ”Made in the EU” -alkuperämerkinnän eduista ja haitoista sekä esitetään mahdolliset vaihtoehdot:

— Otetaan käyttöön täysin vapaaehtoiset alkuperämerkinnät sekä tuontituotteissa että kotimaan markkinoiden tuotteissa.

— Otetaan käyttöön sekajärjestelmä, jossa tuontituotteiden alkuperämerkinnät ovat pakollisia ja kotimaisten tuotteiden alkuperämerkinnät vapaaehtoisia.

— Otetaan käyttöön pakolliset alkuperämerkinnät sekä tuontituotteissa että kotimaisissa tuotteissa.

Asiakirjassa ei käsitellä erikseen kansallisia alkuperämerkintäjärjestelmiä, ja on syytä korostaa, ettei niiden käytön lopettamisesta ole tehty ehdotuksia. Kaikkien asianosaisten tehtävänä kansallisella tasolla ja EU:n tasolla on määrittää omat etunsa alkuperämerkintöjä koskevan yhteisön asetuksen laatimisessa, kuten ”Made in the EU” -alkuperämerkinnän käyttöönotosta saatava lisäarvo sekä — mikäli ne kannattavat muutosta — mahdollisen sääntelyn luonne ja soveltamisala.

Komissio on jo ottanut yhteyttä teollisuuden ja kuluttajien edustajiin sekä saanut huomioita ja ehdotuksia. Kun otetaan huomioon, miten pitkällä kuulemisvaihe on, komissio voisi toimittaa neuvostolle ja parlamentille kuulemisten tulokset vuoden 2004 maaliskuun lopussa, mutta määräajan pidentäminen saattaa olla tarpeen.

(2004/C 88 E/0509) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0352/04**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(12. helmikuuta 2004)

Aihe: Parmalatin tapaus ja sen vaikutukset Lazion maakunnan maito- ja juustotuotantoon

Tunnetun Parmalat-skandaalin seuraukset ovat kohdistuneet erityisen voimakkaasti Lazion alueen tuottajiin, koska kyseinen yhtiö oli ostanut Rooman keskusmeijerin ja hallitsi käytännössä 70 prosenttia Lazion markkinoista. Tämä on vaikuttanut vakavasti koko Italian tuoremaitoalaan, joka on keskittynyt voimakkaasti juuri tälle alueelle. Hiljattain julkistetusta tilastosta nimittäin ilmenee, että Lazio on Italiassa tuoremaidon tuottajana viidennellä sijalla: sen osuus on 33 prosenttia kansallisesta tuotannosta. Kuluttajana se on suurin, sillä muualla Italiassa ostetaan mieluummin pitkään säilyvää tai mikrosuodatettua maitoa.

Lazion maito- ja juustoalaan sidoksissa olevat maatalousyritykset ovat näin ollen kärsineet tilanteesta kaksin verroin: ne kärsivät Rooman keskusmeijerin jo syntyneen kriisin aiheuttamasta riskistä sekä siitä, ettei Parmalat ole maksanut tuottajille maidosta, joka toimitetaan laitoksiin yhdistysten ja osuuskuntien kautta.

Italian maa- ja metsätalousministeriö on jo käynnistänyt kannustinjärjestelmän niin sanottujen tuotantoalakohtaisten sopimusten tekemiseksi. Niiden tarkoituksena on auttaa viljelijöitä järkeistämään yhteisvoimin kunkin tuotantoalan toimintaa ja lisätä tällä tavoin tehokkuutta ja tuotantoa. Toimenpiteen avulla voidaan kansallisella tasolla korjata osa Parmalat-kriisin aiheuttamista vahingoista.

Koska asiaan on edellä selvitetyistä syistä puututtava erityisesti Lazion alueella ja koska alueellinen maatalouspolitiikka kuuluu Euroopan unionin yksinomaiseen toimivaltaan, voiko komissio vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko EU:lla ohjelmia alueellisten interventiotoimien toteuttamiseksi ja kannustimia maatalousalan kriisitilanteita varten?

2. Voiko Lazion alue saada varoja jostain maatalousyritysten tukemiseen tarkoitetusta rahastosta tällaisissa tapauksissa?

3. Jollei voi, voiko komissio toimittaa tietoja siitä, kuinka muita alalla jo käytettävissä olevia rahastoja voidaan hyödyntää kyseisiin tarkoituksiin?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(6. huhtikuuta 2004)

Lazion alueella Lazion maatalouden kehittämissuunnitelma (2000−2006) ja Leader+-ohjelma saavat yhteisrahoitusta Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahastosta (EMOTR). Näihin kahteen ohjelmaan ei kuulu maatalousalan kriisitilanteisiin liittyviä erityistoimenpiteitä, mutta ne sisältävät toimia maatilojen kehittämisen, tuotteiden jalostamisen ja markkinoinnin sekä Lazion maaseutualueiden kehittämisen edistämiseksi. Kyse on kuitenkin Parmalat-skandaalin kielteisistä vaikutuksista, eikä toukokuun 17. päivänä annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1257/1999 Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta [1] säädetä asianmukaisista välineistä, joilla asiaan voitaisiin puuttua niiden pienten maidontuottajien hyväksi, jotka kärsivät Parmalat-skandaalin aiheuttamasta kriisistä.

On korostettava, että edellä mainittuihin ohjelmiin kuuluvien yhteisön yhteisrahoittamien tukien toimeenpaneminen kuuluu Italian kansallisten ja alueellisten viranomaisten toimivaltaan. Komissio huolehtii ohjelmien seurannasta ja valvonnasta, mutta se ei vastaa eri toimenpiteiden käytännön toteuttamisesta.

Näin ollen tarkkoja tietoja eri edunsaajista voi antaa Lazion alueen "Assessorato all'Agricoltura" -laitos, joka on ohjelman hallinnoinnista vastaava viranomainen.

Vastaus parlamentin jäsenen kolmanteen kysymykseen on, että yhteinen markkinajärjestely sisältää markkinoiden tukivälineitä, joita ovat muun muassa kiintiöjärjestelmä, vientituet, voin ja maitojauheen myyntiä koskevat toimenpiteet sekä interventiotoimet. Parmalat-skandaalin yhteydessä mitään näistä välineistä ei voida käyttää erityistarkoituksiin mahdollisen ratkaisun löytämiseksi.

EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan mukaan komissio on toimivaltainen hyväksymään valtiontuet, joita Italia myöntää maatalousalalle. Maitotalousalan tuottajat voivat myös saada olemassa olevia kansallisia ja/tai alueellisia tukia, jotka komissio on jo hyväksynyt, ja/tai uusia tukia, joista tehdään ilmoitus EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan mukaisesti tai joille myönnetään vapautus ilmoitusvelvollisuudesta 23. joulukuuta 2003 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1/2004 EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta maataloustuotteiden tuottamisen, jalostamisen ja kaupan pitämisen alalla toimiville pienille ja keskisuurille yrityksille myönnettävään valtiontukeen [2].

Kun maatalousalan valtiontuista tehdään ilmoitus, komissio tutkii, soveltuvatko ne yhteismarkkinoille edellä mainitun asetuksen mukaisesti ja ovatko ne maatalousalan valtiontukea koskevien yhteisön suuntaviivojen mukaisia. Vaikeuksissa oleville yrityksille myönnettävät tuet tutkitaan yhteisön sellaisten suuntaviivojen valossa, jotka koskevat vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseen ja uudelleenjärjestelyihin tarkoitettuja valtiontukia.

Komissio tutkii parhaillaan, ovatko 27. tammikuuta 2004 annetun Italian lainsäädännön asetuksen nro 16 poikkeuksellisissa olosuhteissa annetut, maatalous- ja kalatalousalaa koskevat säännökset valtiontukia koskevien sääntöjen mukaisia. Asetuksessa säädetään niitä maitotalousalan tuottajia koskevista tukitoimenpiteistä, jotka eivät ole saaneet maksua tuotteistaan.

[1] EYVL L 160, 26.6.1999.
[2] EUVL L 1, 3.1.2004.

(2004/C 88 E/0510) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0403/04**

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(16. helmikuuta 2004)

Aihe: Ympäristöä ja ihmistyötä haittaava kilpailun vääristymä puolivalmiin primaarialumiinin halpatuotannossa Islannissa

1. Onko komissio tietoinen, että Euroopan unioniin assosioituneeseen valtioon Islantiin, jossa toimii nykyisin kaksi alumiinisulattoa — Alcan-nimisen kanadalaisen yrityksen sulatto Hafnarfjordurissa (vuosituotanto 173 000 tonnia) ja Norderal-nimisen amerikkalaisen yrityksen sulatto Reykjavikin pohjoispuolella (vuosituotanto 90 000 tonnia) — rakennetaan vuodesta 2005 alkaen kolmas alumiinisulatto, joka tulee Reydarfjorduriin. Sulatto kuuluu Alcoa-nimiselle suurelle amerikkalaisyritykselle ja tuottaa vuodesta 2007 alkaen 295 000 tonnia puolivalmista primaarialumiinia vuodessa?

2. Onko komissio tietoinen, että Alcoan sijoittautumisen ehtona on Islannin kansallisen energiayhtiön Landsvirkjunin Karahnjukar-hanke, jossa rakennetaan pinta-alaltaan 57 km²:n suuruinen ja useita kymmeniä metrejä syvä tekojärvi ja useita patoja, joista suurin on 750 metriä pitkä ja 190 metriä korkea ja jonka vuoksi ainutlaatuinen Hafrahvammergjufurin kanjoni ja eläinten elinalueet jäävät veden alle?

3. Onko komissio tietoinen, että italialainen rakennusalan konserni Impregilo, joka teki tanskalaisia, englantilaisia ja saksalaisia kilpailijoita huomattavasti edullisemman tarjouksen, rikkoo sopimusta, jonka mukaan kaikkia Islannissa voimassa olevia sääntöjä on noudatettava, koska se käyttää toisen italialaisen yrityksen välityksellä Romaniasta ja Portugalista paljon pienemmällä palkalla ja huonommilla ehdoilla pestattuja työntekijöitä?

4. Katetaanko kustannukset hinnalla, jolla vesivoimala toimittaa energiaa Alcoalle? Vai onko tämän määrittäminen mahdotonta siksi, että hinta pidetään salassa?

5. Merkitseekö tämä toimintatapa, että leväperäinen suhtautuminen ympäristöön ja työvoimaan on sijoittautumistekijä, jota muutkin yritykset voivat ryhtyä käyttämään?

6. Onko tästä hankkeesta ja sen vaikutuksista ympäristön tuhoutumiseen ja kilpailun vääristymiseen neuvoteltu Euroopan talousalueen puitteissa? Aikooko komissio kiinnittää asiaan huomiota neuvotellessaan Islannin hallituksen kanssa?

Lähde: Alankomaalainen sanomalehti "NRC-Handelsblad", 29. tammikuuta 2004.

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(23. maaliskuuta 2004)

1. Komissio on tietoinen siitä, että Islannin itäiseen osaan rakennetaan alumiinisulatto. Tämä hanke on sidottu voimalasijoitukseen Karahnjukarissa samoin kuin satamapalveluihin, jotka niinikään rakennetaan Reydarfjorduriin.

2. Sekä teollisuusministeriö että asiasta vastaava energiayhtiö (Landsvirkjun), ovat vakuuttaneet, että pato oli tarkoitus rakentaa laavakentälle, jossa ei myskikasveja lukuun ottamatta ole muuta elämää. 24. tammikuuta 2004 Islannin korkein oikeus teki voimalan ympäristövaikutuksia koskevan päätöksen, jossa korkein oikeus vahvisti kaikki kansallisen energiayhtiön (Landsvirkjun) ympäristövaikutusten arvioinnissa käyttämät argumentit ja totesi, että lausunto ympäristövaikutuksista oli tehty ammattimaisesti ja laillisella tavalla.

3. Komissio haluaisi korostaa, että Euroopan talousaluetta (ETA) koskevan sopimuksen, sellaisena kuin se on muutettuna ETA:n sekakomitean 30 päivänä huhtikuuta 1998 antamalla päätöksellä N:o 37/89, liite XVIII laajentaa palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon 16 päivänä joulukuuta 1996 annetun parlamentin ja neuvoston direktiivin 96/71/EY [1] palvelujen maantieteellistä soveltamisalaa ETA-maihin, jotka eivät ole EU:n jäseniä. Tästä seuraa, että yritysten on taattava, että Islannin maaperälle lähetetyt työntekijät saavat, riippumatta työsuhdettaan säätelevästä laista, samat työehdot ja -olot, jotka ovat voimassa Islannissa ja joita sovelletaan seuraavilla aloilla: enimmäistyöajat ja vähimmäislepoajat, palkallisten vuosilomien vähimmäiskesto, vähimmäispalkat (myös ylityökorvaukset), yritysten käyttöön asettamia työntekijöitä koskevat ehdot, työturvallisuus, työterveys ja työhygienia, lasten ja nuorten työehtoihin ja -oloihin sovellettavat suojatoimenpiteet, miesten ja naisten tasa-arvoinen kohtelu sekä muut syrjintäkieltoa koskevat säännökset. Asianomaisten ETA-valtioiden kansalliset viranomaiset valvovat sitä, miten yksittäiset työnantajat noudattavat näitä sääntöjä.

Nykyisen tiedon perusteella komissio on tietoinen siitä, että Impregilo palkkaa työntekijöitä muiden maiden ohella Portugalista ja Romaniasta. Vaikka Islannin ammattiyhdistysten liitto on ilmaissut yleisen huolensa italialaiselle urakoitsijalle työskentelevien työntekijöiden työoloista ja palkoista, Islannin viranomaisille tai ammattiyhdistyksille ei ole jätetty yhtään virallista valitusta Islannin lain rikkomisesta. Islannin kansalliseen lainsäädäntöön sisältyy myös kaikkia kansallisuuksia koskevia määräyksiä vähimmäisoikeuksista ja palkoista työntekijöille, jotka työskentelevät maassa [2]. Erimielisyys Islannin viranomaisten ja Impregilon välillä on hiljattain selvitetty (lokakuussa 2003). Islannin ammattiyhdistysten liiton mukaan muutamasta silmiinpistävästä työooloja koskevasta erimielisyydestä neuvotellaan ja palkatkin ovat Islannin lain mukaisia.

4. Landsvirkjun ja Fjardaal (täysin Alcoan omistuksessa) ovat allekirjoittaneet sopimuksen. Sopimuskausi on 40 vuotta, ja energian hinnasta neuvotellaan sopimuskauden puolivälissä jälkimmäiseksi 20 vuodeksi. Emoyhtiö Alcoa allekirjoitti sopimuksen taatakseen sähkön ostamisen ja ollakseen vastuussa alumiinisulaton rakentamisen loppuunsaattamisesta. Aikataulun mukaan tarkoitus on jakaa sähköä 1. huhtikuuta 2004 lähtien. Fjardaal on velvoitettu maksamaan täysi hinta 85 prosentista sopimuksen mukaisesta energiasta, käytöstä riippumatta.

5. Komission tietojen mukaan sopimuksen ympäristöehdot ja työehdot ovat Islannin lainsäädännön mukaisia.

6. Mitä tulee kilpailuun liittyviin toimenpiteisiin, Euroopan vapaakauppaliiton (EFTA) valvontaviranomainen on hyväksynyt Islannin viranomaisten toteuttamat toimet valtionavun soveltamiseksi maaliskuusta 2003 lähtien. Valtiontukea koskeva vähäisempi tapaus odottaa vielä ratkaisua EFTAn valvontaviranomaiselta, jonka tehtävä ETA-sopimuksen perusteella on valvoa sisämarkkinoita koskevien sääntöjen noudattamista ETA/EFTA -maissa.

(1) EYVL L 18, 21.1.1997.

(2) Islannin laki ulkomaalaisten työntekijöiden oikeudellisesta asemasta sisältää asetuksen nro 55/1980 työntekijöiden palkoista ja työllistymisehdoista sekä pakollisesta eläkeoikeusvakuutuksesta, ja sen 1 artiklaan sisältyvät oikeudet vähimmäispalkkoihin ja ylityömaksuihin sekä enimmäistyöaika ja lepoaika; asetuksen nro 46/1980 työympäristöstä, terveydestä ja turvallisuudesta työpaikalla; asetuksen nro 95/2000 äitiys- ja isyyslomasta sekä vanhempainlomasta; laki nro 30/1987 vuosilomapalkasta.

(2004/C 88 E/0511) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0406/04**

esittäjä(t): Jules Maaten (ELDR) ja Jan Mulder (ELDR) komissiolle

(17. helmikuuta 2004)

Aihe: Vahingon aiheuttaminen alankomaalaiselle sipulinviljelijälle Puolassa

1. Onko komissio tietoinen alankomaalaisessa päivälehdessä De Telegraafissa 3. helmikuuta 2004 ilmestyneestä artikkelista (sivu 5), jossa kuvataan Puolaan asettuneen alankomaalaisen sipulinviljelijän Hans Goensen kohtaloa?

2. Onko komissio samaa mieltä, että Euroopan unionin laajentuminen on osittain riippuvainen Hans Goensen tapaisista yrittäjistä, jotka asettuvat uusiin jäsenvaltioihin? On vaara, että tällainen esimerkki lannistaa nämä yrittäjät.

3. Katsooko komissio, että artikkelin kuvaaman tilanteen vuoksi olisi tarkasteltava Puolan viranomaisten toimintaa?

4. Aikooko komissio ottaa Hans Goensen tapauksen käsiteltäväksi Puolan viranomaisten kanssa?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(23. maaliskuuta 2004)

Komissio vastaa myöntävästi arvoisten parlamentin jäsenten esittämän kysymyksen kolmeen ensimmäiseen kohtaan.

Kyseinen tapaus antaa aihetta huoleen Puolan lainvalvontaelinten asianmukaisesta toiminnasta sekä laajemminkin ulkomaalaisten elämisestä yhdessä muiden asukkaiden kanssa ja sopeuttamisesta Puolaan. Lisäksi tapaus havainnollistaa luotettavien taloudellisten ja oikeudellisten puitteiden merkitystä ja erityisesti puolueettoman ja tehokkaan oikeus- ja poliisijärjestelmän tärkeyttä, jotta ulkomaiset sijoitukset menestyisivät Puolassa. Tämän kaltaisilla esimerkeillä saattaa olla kielteisiä jälkiseurauksia yleiseen mielipiteeseen Puolaan sijoittamisesta.

Komissio ottaa tämän kysymyksen vakavasti. Komissio ei kuitenkaan voi puuttua oikeustapauksiin, kuten arvoisat jäsenet hyvin tietävät.

Rinnakkain niiden oikeustoimien kanssa, joihin on jo ryhdytty, Alankomaiden kansalainen voisi esittää tapauksen Puolan oikeusasiamiehelle.

(2004/C 88 E/0512) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0446/04**

esittäjä(t): Torben Lund (PSE) komissiolle

(23. helmikuuta 2004)

Aihe: Lehdistönvapaus Venäjällä

Useat kansalaisjärjestöt ovat osoittaneet, että lehdistön vapauden karkeat loukkaukset Venäjällä ovat lisääntyneet Putinin presidenttikaudella. Lehdistön vapautta on rajoitettu lainsäädännöllä, toimittajia on surmattu sekä vangittu ja tiedotusvälineitä on uhkailtu ja suljettu.

Loukkaukset ovat kohdistuneet pääasiassa niihin toimittajiin ja tiedotusvälineisiin, jotka ovat käsitelleet Tšetšenian olosuhteita, korruptiota, vallan väärinkäyttöä ja mielipidetukea presidentti Putinin poliittisille vastustajille.

Putinin hallitus on nyt loukannut lehdistön vapautta myös viisumipolitiikallaan.

Tanskalaiselle toimittajalle Vibeke Sperlingille ei myönnetty enää viisumia Venäjälle. Hän on työskennellyt Neuvostoliitossa ja Venäjällä 1980-luvun alusta asti Danmarks Radion ja monien Tanskan valtakunnallisten päivälehtien — viimeksi Politikenin — kirjeenvaihtajana. Venäjän ulkoministeri tai Venäjän Kööpenhaminan suurlähettiläs eivät ole suostuneet ilmoittamaan syytä viisumianomuksen hylkäämiseen. Venäjän viime vuosien demokraattinen kehitys on ollut erittäin huolestuttavaa.

Komissiota pyydetäänkin ilmoittamaan, mihin toimiin se aikoo ryhtyä siksi, että Venäjän hallitus rajoittaa lehdistön vapautta jatkuvasti lisää muun ohella hylkäämällä eurooppalaisten tiedotusvälineiden Venäjälle lähetettävien kirjeenvaihtajien viisumianomuksia.

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(22. maaliskuuta 2004)

Komissio on huolissaan raporteista, jotka koskevat lehdistönvapauden loukkaamista Venäjällä, ja se seuraa tapahtumia tarkasti, myös Vibeke Sperlingin tapausta, josta komissio on tietoinen. Vaikka päätös viisumin myöntämisestä tai myöntämättä jättämisestä kuuluu Venäjälle, on hyvin valitettavaa, että Venäjä on päättänyt toimia näin rajoittavalla ja läpinäkymättömällä tavalla. Tässä yhteydessä komissio muistuttaa EU:n heinäkuussa 2003 antamasta julkilausumasta, joka koski EU:n huolta tiedotusvälineiden vapaudesta.

Hiljattain antamassaan Venäjän suhteita käsittelevässä tiedonannossa komissio korosti EU:n tarvetta käydä avointa ja rehellistä keskustelua, ja se vaati Venäjää pitämään kiinni sellaisista arvoista kuin ihmisoikeuksien kunnioittamisesta ja tiedonvälityksen vapaudesta, joihin maa on Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön (ETYJ) jäsenenä sitoutunut. Nämä kysymykset tuodaan säännöllisesti esiin EU:n ja Venäjän viranomaisten käymässä poliittisessa vuoropuhelussa.

Komission toiminta ei rajoitu poliittiseen vuoropuheluun. Komissio pitää yhä tärkeämpänä asiana tiedonvälityksen vapauden kannalta tukea itsenäisen ja moniarvoisen tiedonvälityksen kehitystä Venäjällä. Esimerkiksi eurooppalaisen ihmisoikeus- ja demokratia-aloitteen (EIDHR) 2004 ehdotuspyynnöissä tiedotusvälineiden vapaus määriteltiin temaattiseksi prioriteetiksi. Komission aikomuksena on ottaa tavoitteekseen tietyt toimet, joihin sisältyvät ilmaisuvapauden ja tiedonvälityksen vapauden tukeminen, erityisesti alueellisella tasolla; ammattimaisuuden ja etiikan vahvistaminen venäläisessä journalismissa; oikeudellisten ja institutionaalisten puitteiden vahvistaminen lehdistönvapauden suojelemiseksi; mahdollisuuksien antaminen lehdistölle sen oikeuksien puolustamiseksi, tiedotusvälineiden hallinnoinnin tason parantaminen, taloudellisen elinkelpoisuuden varmistamisen tavoittelu, verolakien noudattaminen, ja lopulta tosiasiallinen itsenäisyys; paikallisen yhteisön itsenäisen tiedonvälityksen tukeminen ja ihmisoikeuskysymysten esilläolon ja tiedon laadun parantaminen tiedotusvälineissä.

(2004/C 88 E/0513) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0449/04**

esittäjä(t): Charles Tannock (PPE-DE) komissiolle

(23. helmikuuta 2004)

Aihe: Yhdestä kivestä louhitut kalliokirkot Lalibelassa, Etiopiassa

1000-luvulta peräisin olevat yhdestä kivestä louhitut kalliokirkot Lalibelassa, Etiopiassa, ovat huomattava ja ainutlaatuinen aarre. Valitettavasti niiden suojelemiseen ei ole käytettävissä riittävästi voimavaroja, ja tämä on johtamassa näiden mittaamattoman arvokkaiden ja ainutlaatuisten rakennusten nopeaan rappeutumiseen, jonka merkkejä on jo näkyvissä.

Onko totta, että EU vuonna 2000 sitoutui yhdessä YK:n kanssa rahoittamaan näiden kirkkojen suojelua? Jos näin on, mihin rahat on käytetty ja kuinka suuri budjetti tälle arvokkaalle hankkeelle on omistettu?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(6. huhtikuuta 2004)

Komissio on päättänyt antaa apua Lalibela-kirkkojen suojelemiseksi ja säilyttämiseksi. Toukokuussa 2002 allekirjoitettiin 9 100 000 euron suuruinen rahoitussopimus hankkeesta, joka koskee lähinnä uusien suojien pystyttämistä kirkoille. Uusilla suojilla korvataan vanhat, ja niillä parannetaan kirkkojen suojelua siihen saakka, kunnes kirkkoja koskeva laaja suojeluohjelma saadaan laadittua ja toteutettua.

Hanke täydentää komission rahoittamia aiempia hankkeita, jotka koskivat suojien suunnittelua ja kulttuuriaarteiden kirjaamista.

Komissio on tehnyt yhteistyötä Yhdistyneiden Kansakuntien (YK) kanssa varsinkin aiemmin, kun valmisteltiin kansainvälistä arkkitehtuurikilpailua suojien suunnittelemiseksi.

Hankkeen toteutus on lyhyesti seuraava:

— Heinäkuussa 2002 julkistettiin avoin kansainvälinen tarjouskilpailu, jonka tarkoituksena oli valita urakoitsija suojien rakentamiseksi. Tarjouskilpailu jouduttiin peruuttamaan, koska yhtään tarjousta ei tehty.

— Tarjouskilpailu aloitetaan uudelleen sen jälkeen, kun Etiopian viranomaisten kanssa on selvitetty yksityiskohtaisesti, mitkä syyt johtivat ensimmäisen tarjouskilpailun epäonnistumiseen.

(2004/C 88 E/0514) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0461/04**

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(23. helmikuuta 2004)

Aihe: Zimbabwe ja Euroopan parlamentin päätöslauselma

Zimbabwen tasavallan suhteista Euroopan yhteisöön vastaava lähetystö ja valtuuskunta toimitti 26. tammikuuta 2004 päivätyllä kirjeellään Euroopan parlamentin jäsenille maansa hallituksen vastauksen päätöslauselmaan (P5_TA-PROV(2004)0033), jonka parlamentti hyväksyi 15. tammikuuta 2004.

Vastauksessaan Zimbabwen hallitus pitää päätöslauselmaa ”selvänä propagandana”, ”tekopyhyyden ja ylimielisyyden turmelemana”, ”toiveajattelun täyttämänä” ja ”selvänä vääristelynä”, joka sisältää ”perusteettomia”, ”vanhentuneita”, ”kevytmielisiä” ja ”tarkoitushakuisia” väitteitä. Lisäksi se syyttää Euroopan parlamenttia ”yllyttämisestä jakaantuneisuuteen ja rohkaisemisesta yhteenottoihin”, ”mustiin zimbabwelaisiin kohdistuvasta piittaamattomuudesta” ja kiinnostuksesta ainoastaan ”maan palauttamiseen valkoisille tilanomistajille”. Joitakin Euroopan maiden hallituksia syytetään myös ”Zimbabwen hallituksen kaatamiseen pyrkivän strategian laatimisesta”.

Vastauksessa myös jätetään vastaamatta selviä viittauksia sisältäviin kysymyksiin: Kuka loppujen lopuksi turmeli Zimbabwen talouden? Kuka on vastuussa zimbabwelaisten nykyisistä vaikeuksista?

Onko komissio tutustunut vastaukseen?

Minkälaisena se pitää vastauksen muotoa ja sisältöä?

Miten se kommentoi Euroopan parlamentin ja jäsenvaltioiden hallitusten vastaisia syytöksiä?

Aikooko se vastata Zimbabwen hallitukselle vai onko se jo tehnyt sen? Millä tavoin ja mitä kanavia käyttäen?

Pysyykö komissio kannassaan, etteivät Zimbabwen vaalit olleet vapaat eivätkä oikeudenmukaiset?

Miten uskottavina komissio pitää väitettyjä ”onnistumisia” ja Zimbabwen hallituksen Euroopan parlamenttia kohtaan esittämiä syytöksiä?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(6. huhtikuuta 2004)

Komissio on tietoinen Zimbabwen hallituksen vastauksesta, johon arvoisa parlamentin jäsen viittaa. Zimbabwen tasavallan suurlähetystö toimitti komissiolle jäljennöksen Euroopan parlamentin pääsihteerille osoittamastaan kirjeestä, joka liittyy Euroopan parlamentin Zimbabwea koskevaan päätöslauselmaan.

Komissio ilmoitti verbaalinootilla 20. helmikuuta 2004 vastaanottaneensa kirjeen. Se ei kommentoinut Zimbabwen hallituksen antaman vastauksen sisältöä.

Komissio ei ole samaa mieltä Zimbabwen viranomaisten kanssa.

Komissio ei ole muuttanut kantaansa maalikuussa 2002 järjestettyjen presidentinvaalien osalta. Se katsoo edelleen, että vaaleja leimasivat väkivaltaisuudet ja uhkailu, ja että vaalitulosta manipuloitiin. Edellä mainittujen seikkojen takia EU päätteli, ettei vaalitulos heijasta Zimbabwen kansan todellista tahtoa.

Nykyistä tilannetta koskeva komission kriittinen lausunto on kaikkien tiedossa. Tämän lausunnon perusteella laadittiin ehdotus Zimbabwen vastaisten toimien pidentämisestä 12 kuukaudella. Neuvosto hyväksyi ehdotuksen. Lisäksi komissio on mahdollisuuksien mukaan ilmaissut Zimbabwen hallitukselle huolensa asioiden nykytilasta. Komissio muistuttaa myös Zimbabwea koskevista julkilausumista. EU antoi 3. kesäkuuta 2003 yleislakkoa koskevan ja 18. syyskuuta 2003 lehdistönvapautta koskevan julkilausuman, sekä 28. marraskuuta 2003 ja 10. helmikuuta 2004 viimeaikaisia Zimbabwen tapahtumia koskevat julkilausumat. Näissä julkilausumissa vaaditaan Zimbabwen hallitusta kunnioittamaan perusoikeuksia ja kehotetaan sitä aloittamaan aktiivinen ja mielekäs vuoropuhelu kansallisten sidosryhmien kanssa nykyisen kriisin ratkaisemiseksi.

(2004/C 88 E/0515) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0492/04**

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(23. helmikuuta 2004)

Aihe: Mosambik — mahdollinen elinkauppa — yhteisön kansalaisiin kohdistuva uhka

Viisi Servas de Maria -sisarkuntaan kuuluvaa lähetystyöntekijää, joista neljä on Euroopan unionin kansalaista (espanjalaisia) ja yksi brasilialainen ja jotka ovat työskennelleet Nampulan alueella yli kolmekymmentä vuotta, ovat saaneet tappouhkauksia, koska he ovat kannelleet alueella harjoitetusta elinkaupasta sekä oudoista lasten ja nuorten kuolemantapauksista. Tiedotusvälineet ovat äskettäin uutisoineet näistä uhkauksista.

Sisarkunnan luostari sijaitsee täsmälleen uhrien tuontipaikan, ja lentokentän, jonne elimiä oletettavasti toimitetaan, välillä. Sisaret väittävät, että heillä on todistajalausuntoja henkilöiltä, jotka onnistuivat pakenemaan kidnappaajien käsistä luostarin suojiin, ja useita asiakirjatodisteita. Brasilialainen sisar Maria Alilda dos Santos, joka varoitti ensimmäisenä tästä tilanteesta, teki asiaa koskevia tiedusteluja Nampulassa ja löysi yhden ruumiin, josta oli poistettu silmät, sydän ja munuaiset.

Näiden karmeiden paljastusten jälkeen sisaret ovat joutuneet useiden tappouhkausten ja neljän tappoyrityksen kohteeksi, joista he ovat kuitenkin ihmeellisesti selviytyneet. Sisaret pelkäävät henkensä puolesta ja väittävät paikallisia viranomaisia korruptoituneiksi, koska ne eivät ole tähän mennessä tehneet mitään ilmoitettujen ja tiedossa olevien rikosten tosiasialliseksi selvittämiseksi. Sisaret pyytävät kansainvälisiä tiedotusvälineitä painostamaan asianomaisia tahoja tämän tilanteen korjaamiseksi.

— Tietääkö komissio näistä tosiseikoista ja etenkin näiden neljän yhteisön kansalaisen tilanteesta? Mitä tietoja sillä on kyseisten neljän sisaren turvallisuudesta, ja mihin toimiin se on ryhtynyt tai aikoo ryhtyä heidän turvallisuutensa takaamiseksi?

— Onko komissio ottanut yhteyttä tai aikooko se ottaa yhteyttä Mosambikin viranomaisiin vaatiakseen sisarten turvallisuuden takaamista ja perinpohjaista selvitystä epäillystä elinkaupasta kyseisellä alueella? Onko komissio valmis myötävaikuttamaan siihen, että kyseisille sisarille taataan tarvittava vapaus ja välttämätön turvallisuus, jotta he voivat jatkaa työtään, mukaan lukien hätään joutuneiden auttaminen, ja että saadaan täydellinen selvitys kyseisellä alueella tapahtuneista henkilöiden katoamisista?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(6. huhtikuuta 2004)

Kuten komission vastauksessa arvoisan parlamentin jäsenen kirjallisiin kysymyksiin E-0143/04 ja E-0072/04 [1] on todettu, komissio on seurannut tiiviisti tilanteen kehittymistä EU:n lähetystön päällikön, Human Right Leaguen (LDH) johtajan ja maan hallituksen kanssa sen jälkeen, kun näistä hirvittävistä rikoksista tehtiin ilmoitus.

Mosambikin hallitus on aloittanut tasavallan yleisen syyttäjän viraston kautta tutkimukset eri laitosten välisessä yhteistyöryhmässä, johon kuuluu oikeuskanslerin viraston, asiaa tutkivan poliisin ja LDH:n Nampulan jaoston edustaja. Asian tutkinta on kesken, ja ilmoitettujen tapausten tutkintaa syvennetään, vaikka ihmiselinten laittomasta kaupasta ei ole esitetty todisteita yhdessäkään tapauksessa 14:stä. Mosambikissa on myös poliittista tahtoa tuoda oikeuden eteen kaikki kyseisiin rikoksiin syyllistyneet henkilöt.

Komissio on tietoinen siitä, että nunnien turvallisuudesta ollaan huolissaan, ja vaikka ongelma on komission toimivallan ulkopuolella ja voidaan ratkaista parhaiten asianomaisten maiden EU-lähetystöjen kautta, komissio tutkii EU-koordinoinnin sekä EU:n ja Mosambikin välisen poliittisen vuoropuhelun yhteydessä, mikä olisi tarkoituksenmukaisin keino ottaa asia esiin maan hallituksen kanssa.

Kysyjä voi olla varma siitä, että komissio tukee toimivaltansa puitteissa jatkossakin Mosambikin hallitusta sen tehostaessa tutkintavalmiuksiaan, jotta oikeus pääsisi maassa voitolle.

[1] Katso sivu 169.

(2004/C 88 E/0516) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0493/04**

esittäjä(t): Ilda Figueiredo (GUE/NGL) komissiolle

(23. helmikuuta 2004)

Aihe: Panasqueiran (Portugali) kaivoksen sulkeminen

Panasqueiran kaivoksen työntekijät ovat jälleen vaarassa menettää työpaikkansa. Kaivos kuuluu nykyään monikansalliselle Primary Metal Incorporated -yhtiölle, jonka osake-enemmistö on kanadalaisomistuksessa, ja yhtiön johto uhkaa sulkea kaivoksen perusteinaan rahoitusvaikeudet, dollarin devalvoituminen, rautamalmin hintojen lasku, Kiinan taholta tuleva kilpailu ja USA:n aikeet myydä 1500 tonnia volframia strategisista puolustusvarastoistaan.

Näin ollen tällä Portugalin sisämaan vuoristoseudulla, jossa ei ole muita työllistymisvaihtoehtoja, lähes 220 kaivostyöntekijää ja heidän perheitään uhkaa työttömyys ja köyhyys, mikä on seurausta yhteisön raha- ja kilpailupolitiikasta, monikansallisten yhtiöiden sosiaalisen vastuuntunnon puutteesta ja maailmanmarkkinoiden vapautumisesta (WTO).

Mihin toimiin komissio ja Portugalin hallitus aikovat ryhtyä näiden työntekijöiden oikeuksien takaamiseksi ja Panasqueiran kaivoksen normaalin toiminnan tukemiseksi?

Stavros Dimasin komission puolesta antama vastaus

(7. huhtikuuta 2004)

Komissio haluaa muistuttaa arvoisaa parlamentin jäsentä siitä, ettei sillä ole yhteisön lainsäädännön perusteella toimivaltaa estää tai lykätä yhtiön sulkemista. Tämä on päätös, joka kuuluu yhtiön omistajille asianmukaisten menettelyjen mukaisesti.

Tässä suhteessa komissio huomauttaa, että useissa yhteisön direktiiveissä määritellään työntekijöiden edustajia koskevia tiedonsaanti- ja neuvottelumenettelyjä, jotka saattavat olla sovellettavissa tilanteeseen, jossa yhtiöitä ollaan sulkemassa. Tällaisia ovat erityisesti työntekijöiden joukkovähentämisestä 20 päivänä heinäkuuta 1998 annettu neuvoston direktiivi 98/59/EY ([1]) ja eurooppalaisen yritysneuvoston perustamisesta tai työntekijöiden tiedottamis- ja kuulemismenettelyn käyttöönottamisesta yhteisönlaajuisissa yrityksissä tai yritysryhmissä 22 päivänä syyskuuta 1994 annettu neuvoston direktiivi 94/45/EY ([2]). Parlamentti ja neuvosto hyväksyivät 11 päivänä maaliskuuta 2002 toisen direktiivin, jolla pyritään täydentämään yhteisön järjestelmää tässä asiassa (työntekijöille tiedottamista ja heidän kuulemistaan koskevista yleisistä puitteista Euroopan yhteisössä annettu direktiivi 2002/14/EY ([3])). Ensimmäiset kaksi direktiiviä on saatettu jäsenvaltioissa osaksi kansallista lainsäädäntöä (kolmas on saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöä vasta 23. maaliskuuta 2005 mennessä). On jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten (erityisesti tuomioistuinten) asia punnita niiden oikeaa ja tehokasta soveltamista kussakin tapauksessa.

On tärkeää muistaa, että työntekijöiden joukkovähentämisestä annetussa direktiivissä 98/59/EY säädetään, että kun työnantaja odottaa tapahtuvaksi joukkoirtisanomisia, työntekijöiden edustajien kanssa on oltava hyvissä ajoin neuvotteluissa, joiden tavoitteena on päästä sopimukseen. Nämä neuvottelut antavat ainakin mahdollisuudet välttää tai vähentää työntekijöiden joukkovähentämisiä sekä lievittää niiden seurauksia turvautumalla sosiaalisiin toimenpiteisiin, joiden tavoitteena on erityisesti vähentämisen kohteeksi joutuneiden työntekijöiden työllistäminen ja kouluttaminen uudelleen.

([1]) EYVL L 225, 12.8.1998.
([2]) EYVL L 254, 30.9.1994.
([3]) EYVL L 80, 23.3.2002.

(2004/C 88 E/0517) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0500/04**

esittäjä(t): Salvador Garriga Polledo (PPE-DE) komissiolle

(23. helmikuuta 2004)

Aihe: Arabinaisten ihmisarvon suojelemisesta

Suuri islamilainen lainoppinut, Saudi-Arabian šeikki Abdul-Aziz al Sheij antoi äskettäin tuomion Saudi-Arabian merkittävintä naisyrittäjää Lubna al Olayania vastaan esitelmän pitämisestä mieskuulijoille ilman huntua Yedan kaupungissa. Tuomio kummastuttaa Euroopan unionin yhteiskuntia edelleen.

Al Olayan osallistui talousasioita koskevaan kokoukseen. Suuri islamilainen lainoppinut varoitti häntä vakavista seurauksista, joita hänen loukkaavasta käytöksestään voisi aiheutua.

Maailmassa, jossa eri alueet ovat hyvin paljon tekemisissä toistensa kanssa, pyritään jatkuvasti siihen, että naisen todella ihmisarvoinen täysin mieheen rinnastettava asema tunnustetaan. Miten Euroopan komissio ottaa kantaa suuren islamilaisen lainoppineen antamaan tuomioon?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(23. maaliskuuta 2004)

Komissio on arvoisan parlamentin jäsenen kanssa yhtä mieltä siitä, että on tärkeää taata perusoikeudet naisille ja erityisesti tasa-arvoisuuden ja syrjimättömyyden periaatteen toteutuminen ympäri maailmaa.

Niin kuin arvoisa jäsen tietää, naisten tilanne Saudi-Arabiassa on luonteeltaan erityinen. Kuten Lubna Al Olayanin tapaus osoittaa, maan sisällä käydään parhaillaan merkittävää keskustelua naisten oikeuksista ja asemasta yhteiskunnassa. Lehdistön raportit ovat varmasti osaltaan edistäneet eurooppalaisten tietoisuutta tästä kysymyksestä ja siten ne ovat saaneet aikaan myönteistä kehitystä. Komissio uskoo, että on tärkeää jatkaa Saudi-Arabian, samoin kuin eräiden muiden saman alueen maiden, sisäisen keskustelun ja alkavien muutosten tarkkaa seuraamista, jotta ihmisoikeuksien, ja erityisesti naisten oikeuksien, yleismaailmallisuutta ja jakamattomuutta edistettäisiin. Komissio jatkaa tätä Riadiin avatun edustustonsa avulla.

Komissio käy lisäksi tällä hetkellä Euroopan unionin ja Persianlahden yhteistyöneuvoston (GCC) välillä vapaakauppaneuvotteluja, joihin sisältyy ihmisoikeuslauseke tärkeänä tekijänä ja pohjana, joka kannustaa hallituksia takaamaan ihmisoikeuksien edistämisen ja kunnioittamisen. Lisäksi ihmisoikeudet ovat olennainen osa EU:n ja GCC-maiden välistä poliittista vuoropuhelua, sekä ministerien että johtajien tasolla. Tässä yhteydessä EU:n erityinen huoli naisten asemasta on jatkuvasti nostettu esiin. Komissio ei tulevaisuudessakaan epäröi tuoda tätä asiaa uudelleen esiin.

(2004/C 88 E/0518) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0516/04**

esittäjä(t): Anna Karamanou (PSE) komissiolle

(24. helmikuuta 2004)

Aihe: Lasten elinten laittomat siirrot Albaniassa — vastaanottajina EU:n jäsenvaltioita

Albanian lehdistössä julkaistujen artikkelien mukaan, joiden ilmoitetaan perustuvan Italian viranomaisilta saatuihin tietoihin, albanialaisen Fierin kaupungin klinikalla lapsilta otetaan elimiä toimitettaviksi Italiassa ja Ranskassa tehtäviin elinsiirtoihin. Albanialaisten lehtitietojen mukaan asiaan on sekaantunut italialaisia ja albanialaisia lääkäreitä. Lääkärit panevat asialle albanialaisia ryhmiä, jotka etsivät lapsia ja sopivat elinsiirroista vanhemmille maksettavaa palkkiota vastaan. Lehtitiedoissa mainitaan myös, että Albaniassa on kadonnut jälkeä jättämättä 39 lasta, eivätkä edes heidän perheensä ole kaivanneet heitä.

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä painostaakseen sekä Albanian hallitusta, jotta se ryhtyisi heti torjumaan tällaisia vakavia tapauksia, että EU:n jäsenvaltioita, jotta ne tehostaisivat keskinäistä yhteistyötään oikeus- ja poliisiasioissa?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(6. huhtikuuta 2004)

Komissio on tietoinen väitteistä, joiden mukaan eräs Fierissä Albaniassa sijaitseva klinikka myy laittomasti lasten elimiä EU:hun. Komissio on ollut yhteydessä EU:n poliisiavun operaatioon Albaniassa ja seurannut tiiviisti Albanian viranomaisten reaktioita tähän kysymykseen. EU:n poliisiavun operaatio vahvisti, että Albanian ja Italian poliisivoimat tutkivat tapausta. Albanian viranomaiset ovat ilmaisseet epäilevänsä klinikan olemassaoloa. Heidän näkemyksensä mukaan Albaniassa ei ole elinten poistamiseen ja elintensiirtoon tarvittavaa teknologiaa ja asiantuntemusta.

Tästä huolimatta ihmiskauppa, myös lapsilla käytävä ihmiskauppa, on ongelma Albaniassa. Komissio painostaa jatkuvasti Albanian viranomaisia erityisesti käynnissä olevien vakautus- ja assosiaatiosopimusneuvottelujen yhteydessä ongelman käsittelemiseksi asianmukaisella tavalla. Vaikka Albanian ilmoitetaan onnistuneen vähentämään Adrianmeren kautta tapahtuvaa laitonta siirtolaisuutta ja ihmiskauppaa, päättäväisempiä toimia on toteutettava ongelman ratkaisemiseksi.

Ihmiskaupan estäminen edellyttää alueellista ja kansainvälistä yhteistyötä. Albania ja EU tekevät yhteistyötä tällä oikeus- ja sisäasioiden osa-alueella. Komissio on kuitenkin aina tilaisuuden tullen painottanut, että yhteistyötä on tiivistettävä ennen kaikkea Albanian ja sen naapurimaiden välillä, jotta tällainen rikollinen toiminta voitaisiin estää tehokkaammin. Komissio on myös korostanut, kuinka tärkeää Albanialle on toteuttaa tarvittavat toimenpiteet Europolin kanssa tehtävään sopimukseen valmistautumiseksi, sillä tämäkin edistäisi yhteistyön tiivistymistä järjestäytyneen rikollisuuden vastaisessa taistelussa. Tässä yhteydessä on tärkeä huomata, että Europolin toimivaltuus on laajennettu koskemaan myös ihmisten elinten ja kudoksen laitonta kauppaa 1. tammikuuta 2002 alkaen. Europol kerää parhaillaan jäsenvaltioista tietoja tilanteesta Euroopan unionissa.

Euroopan unionissa on toteutettu useita toimenpiteitä jäsenvaltioiden poliisivoimien ja tullihallintojen yhteistyön tiivistämiseksi sekä ulkorajojen valvonnan tehostamiseksi. Kreikka esitti helmikuussa 2003 neuvostolle aloitteen puitepäätöksestä, joka koskee ihmisten elinten laittoman kaupan estämistä ja valvontaa. Ehdotuksen tarkoituksena on määritellä, millaisesta toiminnasta rangaistaisiin kaikissa jäsenvaltioissa ja mitkä olisivat vähimmäisseuraamukset tällaisissa rikoksissa. Komissio piti ehdotusta periaatteessa myönteisenä. Komissio on pyrkinyt saamaan tukea Kreikan aloitteelle pyytämällä hakemuksia tämän alan hankkeiden rahoittamiseksi rikosoikeuden alalla tehtävää oikeudellista ja poliisiyhteistyötä koskevasta vuoden 2004 Agis-ohjelmasta.

(2004/C 88 E/0519) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0518/04**

esittäjä(t): Elena Paciotti (PSE) komissiolle

(24. helmikuuta 2004)

Aihe: Euroopan unionin kansalaisten perusoikeuksien loukkaaminen Yhdysvalloissa

Italian kansalainen Marco Fornari on diplomaattiperheen poika, joka on syntynyt Jeddassa Saudi-Arabiassa, missä hänen isänsä työskenteli aikaisemmin, joka on opiskellut Suffolkin yliopistossa Bostonissa ja joka on tällä hetkellä kirjoilla Lubbockin yliopistossa Texasissa. Hänen nimensä on ollut syntymäpaikan vuoksi

epäilyttävien henkilöiden mustalla listalla 11. syyskuuta 2001 tehtyjen terrori-iskujen jälkeen. Dallasilais-viranomaiset ilmoittivat Fornarille useiden kuulustelujen jälkeen, että hänen tapauksensa oli selvitetty. Fornari oli ollut viettämässä joululomaa Italiassa, kun hänet pidätettiin Dallasin lentokentällä hänen palatessaan matkalta, pantiin käsirautoihin ja kytkettiin ketjulla kiinni muihin pidätettyihin, suljettiin kylmään selliin ilman, että hän olisi voinut ottaa yhteyttä keneenkään, ja lähetettiin seuraavana aamuna ensimmäisellä Euroopan lennolla Stuttgartiin. Myös eräs ruotsalainen liikemies koki samantapaisen kohtalon, sillä hän oli pidätettynä Fornarin kanssa samassa sellissä. Marco Fornaria ei ole päästetty palaamaan Yhdysvaltoihin, ja häneltä on mennyt lukukausi hukkaan, mutta hän joutuu kuitenkin maksamaan vuokraa asunnostaan, jossa hänellä on kirjoja ja henkilökohtaisia tavaroita.

Edellä mainitussa tapauksessa on kyse käsittämättömästä, nöyryyttävästä ja suorastaan räikeästä Euroopan unionin kansalaisten perusoikeuksien loukkaamisesta.

Voiko komissio ilmoittaa, mitä se aikoo tehdä turvatakseen unionin kansalaisten oikeudet Yhdysvalloissa?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(30. maaliskuuta 2004)

Syyskuun 11. päivän 2001 tapahtumien jälkeen varsinkin Yhdistyneiden Kansakuntien (YK) ihmisoikeus-komiteassa ja YK:n yleiskokouksen kolmannessa komiteassa annetuissa EU:n lausunnoissa on jatkuvasti korostettu, että terrorismin torjunta on sopeutettava ihmisoikeuksien kunnioittamiseen eikä päinvastoin.

Komissio kiittääkin arvoisaa parlamentin jäsentä siitä, että tämä on saattanut komission tietoon seikat, jotka liittyvät kyseisen Italian kansalaisen pidätykseen Yhdysvalloissa. Komissiolla ei ole valtaa vaikuttaa tähän tapaukseen, mutta on tietenkin ehdottoman tärkeää, että kaikki maat noudattavat oikeusturvan takaamiseksi annettuja kansainvälisiä sitoumuksia.

(2004/C 88 E/0520) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0536/04**

esittäjä(t): John Bowis (PPE-DE) komissiolle

(24. helmikuuta 2004)

Aihe: Kolumbia

1. Mihin toimiin komissio on ryhtynyt auttaakseen Kolumbian hallitusta varmistamaan, että sen turvallisuuspoliisin toiminta on kansainvälisen ihmisoikeuslainsäädännön ja kansainvälisten velvoitteiden mukaista?

2. Onko komissio tietoinen, että YK:n entinen pakolaisasiain päävaltuutettu Mary Robinson on ilmaissut huolestumisensa Kolumbian oikeusministeriön ihmisoikeusosaston lakkauttamisesta, ja aikooko komissio keskustella Kolumbian hallituksen kanssa siitä, miten se aikoo varmistaa riippumattomien ihmisoikeus-tutkimusten ja tarvittaessa oikeudenkäyntien asianmukaisen jatkuvuuden?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(22. maaliskuuta 2004)

1. Yhteyksissään Kolumbian hallitukseen komissio on ilmaissut olevansa syvästi huolestunut Kolumbian edelleen vakavasta ihmisoikeustilanteesta ja kansainvälisen humanitaarisen lainsäädännön tilanteesta, ja kehotti hallitusta puuttumaan tähän tilanteeseen pikaisesti.

Lisäksi komissio käyttää kaikkia saatavilla olevia yhteistyövälineitä auttaakseen Kolumbian hallitusta parantamaan tilannetta tässä suhteessa. Kuten komission Kolumbiaa käsittelevässä maakohtaisessa strategiapaperissa [1] todetaan, kaikkien komission yhteistyövälineiden käyttöä koskevien prioriteettien tavoitteena on viime kädessä ihmisoikeustilanteen ja humanitaarisen tilanteen parantaminen.

Prioriteetteja ovat

— meneillään olevien rauhaan pyrkivien Kolumbian toimien tukeminen

— huomion kohdistaminen konfliktin juuriin ja syihin

— humanitaarisen avun tarjoaminen konfliktin uhreille.

Esimerkiksi vuonna 2004 komissio laatii yhdessä Kolumbian hallituksen kanssa 10,5 miljoonan euron arvoisen ohjelman, jonka tavoitteena on vähentää rankaisematta jäävien rikosten määrää parantamalla Kolumbian oikeusjärjestelmää.

2. Lontoossa 10. heinäkuuta 2003 pidetyssä Kolumbian kansainvälistä tukemista käsitelleessä kokouksessa komissio, yhdessä muiden kansainvälisen yhteisön edustajien kanssa, ilmaisi vahvan tukensa työlle, johon Yhdistyneiden Kansakuntien (YK) ihmisoikeuskomissaari on ryhtynyt Kolumbiassa, sekä ilmaisi tyytyväisyytensä Kolumbian hallituksen lupauksesta panna täytäntöön YK:n ihmisoikeuskomissaarin antamia suosituksia ja kehotti lisäksi Kolumbian hallitusta panemaan täytäntöön nämä suositukset ripeästi.

Seuraavaa suositeltiin:

a) että Kolumbian oikeusministeri tekee kongressille lakiesityksen, johon laaditaan jäsentely virkamiesten ja työntekijöiden ammateista, tarkoituksena vahvistaa instituution itsenäisyyttä ja puolueettomuutta;

b) että ihmisoikeuksien ja kansainvälisen humanitaarisen lain itsenäinen asema turvataan ja sitä vahvistetaan oikeusministeriössä, että sen henkilökuntaa suojeltaisiin ja sille tarjottaisiin tutkimusten suorittamiseen välttämättömät keinot;

c) että oikeusministeriön ihmisoikeuksia ja kansainvälistä humanitaarista lakia käsittelevään yksikköön perustetaan ryhmä, joka erikoistuu tutkimaan yhteyksiä armeijan, poliisin ja puolisotilaallisten ryhmien välillä.

Viimeaikaisten korkean tason vierailujen komission ja Kolumbian hallituksen välillä (ulkosuhteista vastuussa olevan komission jäsenen vierailu Kolumbiaan 21. ja 22. tammikuuta 2004, presidentti Uriben vierailut Brysseliin ja Strasbourgiin 9. ja 10. helmikuuta 2004) aikana komissio on ilmaissut kannattavansa vankasti näitä suosituksia.

YK:n ihmisoikeuskomissaarin raportista suositusten täytäntöönpanosta keskustellaan tulevassa YK:n ihmisoikeuskomitean 60. istunnossa Genevessä. Tässä yhteydessä EU luonnostelee puheenjohtajan lausunnon Kolumbiasta.

Sen lisäksi, että EU tukee poliittisesti YK:n ihmisoikeuskomissaarin Kolumbiassa työtä ja suosituksia, komissio on tukenut myös tiettyjä toimia eurooppalaisessa ihmisoikeus- ja demokratia-aloitteessa (EIDHR, budjettikohta 1904):

— 783 536 euroa myönnettiin kunnallista oikeusasiamiestä edistävälle hankkeelle 2002—2004;

— 600 000 euroa myönnettiin hankkeelle, jonka tavoitteena on vahvistaa maan rangaistuslaitoksia kaudella 2003—2005.

(1) http://europa.eu.int/comm/external_relations/colombia/csp/index.htm

(2004/C 88 E/0521) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0539/04**

esittäjä(t): Ilda Figueiredo (GUE/NGL) komissiolle

(24. helmikuuta 2004)

Aihe: Rakennerahastojen täytäntöönpano Portugalissa

Voiko komissio ilmoittaa, monenko ja minkä Portugalissa vielä meneillään olevan yhteisön kolmannen tukikehyksen mukaisen erityisohjelman täytäntöönpanon aste on alle 30 prosenttia? Minkä ohjelmien maksut ovat alle 15 prosenttia kokonaismäärärahoista?

Voiko komissio myös ilmoittaa, minkä jo päättyneiden ohjelmien määrärahoja se on vaatinut palautettavaksi tai mitä ohjelmia koskevia määrärahoja se on kieltäytynyt maksamasta kokonaisuudessaan? Mitkä ovat syyt tällaiseen kantaan?

Mitä Portugalia koskevia rakennerahastojen määrärahoja ja ohjelmia on koskenut sääntö N+2 vuoden 2003 lopussa? Miten suuri on Portugalia koskevien rakennerahastojen ohjelmien ohjelmakohtainen kokonaismääräraha, joita on tähän mennessä koskenut sääntö N+2?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2004)

Rakennerahastoja toteutetaan Portugalissa yleisesti ottaen tyydyttävästi ottaen huomioon erityisesti vuonna 2003 toteutetut toimet lähestulkoon kaikkien kauden 1994–1999 ohjelmien päättämiseksi.

Kolmanteen yhteisön tukikehykseen (YTK) sisältyvien toimenpideohjelmien (TO) toteuttaminen on vielä kesken, sillä ne kattavat koko ohjelmakauden 2000–2006. Tästä syystä yhtään tukitoimea ei ole vielä saatu päätökseen.

Kauden 2000–2004 määrärahoista suoritettujen maksujen perusteella YTK:n toteutumisaste oli helmikuun lopussa 64 prosenttia jakautuen seuraavasti: Euroopan aluekehitysrahasto (EAKR) 63 prosenttia, Euroopan sosiaalirahasto (ESR) 75 prosenttia, Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahasto (EMOTR) 49 prosenttia ja kalatalouden ohjauksen rahoitusväline (KOR) 60 prosenttia.

Yhdenkään EAKR:sta, ESR:sta ja EMOTR:sta rahoitetun ohjelman toteutumisaste ei ole tähän mennessä ollut alle 30 prosenttia. KOR:sta rahoitetun kahden ohjelman toteutumisaste on alle 30 prosenttia (Alentejoa ja Centroa koskevat toimenpideohjelmat). Yhdenkään ohjelman toteutumisaste ei ole alle 15 prosenttia.

Portugalin viranomaisille äskettäin toimitettujen arvioiden mukaan n+2 -sääntöä sovelletaan vuonna 2003 ainoastaan elinkeinoelämää koskevaan ohjelmaan (ESR, 2 009 015,59 euroa) ja teknisen avun ohjelmaan (EAKR, 2 634 957,55 euroa, ja ESR, 901 971 euroa). Ennen vuotta 2003 n+2 -sääntöä on sovellettu Portugalin osalta ainoastaan terveyttä koskevaan toimenpideohjelmaan (ESR, 1 069 113,50 euroa). Alueohjelmiin kuuluviin KOR:n toimenpiteisiin sovelletaan poikkeusta, koska kalastusalaa koskevat tukijärjestelmät hyväksyttiin niin myöhäisessä vaiheessa.

Kaudella 1994–1999 toteutettiin 50:tä päätökseen saatettavaa ohjelmaa. Ohjelmien päättämisen yhteydessä komission on monesti mukautettava jäsenvaltion pyytämiä maksuja erilaisten parametrien perusteella (esim. kansallisten ja yhteisön valvontaviranomaisten tekemät tarkastukset). Useisiin ohjelmiin on sovellettu vähennyksiä, joskin marginaalisia myönnettyyn rahoitusosuuteen verrattuna. Loppumaksupyynnön tarkastelu on vielä kesken seuraavien ohjelmien osalta: "Terveys ja yhteiskuntaan sopeutuminen", "Bases do Conhecimento e Inovação" (tietämyksen ja innovaation perusteet), "Infraestruturas de Apoio ao Desenvolvimento" (infrastruktuurien kehittäminen), "Modernização do Tecido Económico" (elinkeinoelämän nykyaikaistaminen), "Alentejo" ja "IMIT". Joidenkin mainittujen ohjelmien osalta komissio on kuitenkin suorittanut ensimmäisen maksuerän, joka kattaa osan loppumaksusta. Komissio ei ole toistaiseksi perinyt takaisin jo maksettuja summia.

(2004/C 88 E/0522) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0571/04**

esittäjä(t): Herbert Bösch (PSE) komissiolle

(26. helmikuuta 2004)

Aihe: Vammaisten tarpeiden huomioon ottaminen Euroopan unionin rahoittamassa kehitysyhteistyössä

Vuosituhannen julistuksessa asetetuissa kehitystavoitteissa Euroopan unioni ilmoitti sitoutuvansa köyhyyden vähentämiseen. Tavoitetta ei voida saavuttaa ottamatta huomioon vammaisten tarpeita, mutta heitä ei vieläkään ole otettu riittävästi mukaan unionin rahoittamaan kehitysyhteistyöhön.

Komissio ilmoitti Euroopan parlamentin esittämään kysymykseen E-2162/03 ([1]) 16. syyskuuta 2003 antamassaan vastauksessa laatineensa Euroopan unionin lähetystöille ja yksiköille vammaisuutta ja kehitysyhteistyötä käsittelevän ohjeellisen julkaisun, jolla pyritään tarjoamaan ohjeita vammaisuuteen liittyvien kysymysten käsittelemiseen kehitysyhteistyössä. Ohjeellista julkaisua on komission mukaan ollut määrä levittää laajalti eri yksiköissä, ja siinä on painotettu periaatetta, jonka mukaan vammaisuuteen liittyvät kysymykset on tärkeää valtavirtaistaa poliittiseen vuoropuheluun ja maakohtaiseen ohjelmasuunnitteluun. Komission vastauksessa viitattiin myös väliarviointia koskeviin, parhaillaan valmisteilla oleviin suuntaviivoihin AKT-valtioita varten. Kyseisten suuntaviivojen avulla on tarkoitus tutkia, missä määrin maakohtaiset ohjelmat vastaavat vammaisten tarpeisiin.

1. Minkä verran vammaisuutta käsittelevästä ohjeellisesta julkaisusta ja vammaisuuteen liittyvistä kysymyksistä on tähän mennessä jaettu tietoa kyseessä olevissa komission yksiköissä? Kysymyksen esittäjän saamien tietojen mukaan monilla yksiköillä ei ole vielä tähän päivään mennessä tietoa kyseisestä ohjeellisesta julkaisusta.

2. Miten komissio aikoo varmistaa, että vammaisuutta käsittelevällä ohjeellisella julkaisulla on käytännön vaikutuksia?

3. Missä vaiheessa edellä mainittu, AKT-valtioita koskeva väliarviointi on tällä hetkellä?

4. Onko tähän mennessä jo saatu viitteitä siitä, missä määrin vammaisten tarpeet otetaan ja on otettu huomioon maakohtaisissa ohjelmissa, ja miten vammaisten ottaminen mukaan maakohtaiseen ohjelmasuunnitteluun yleisesti ottaen sekä maakohtaisiin strategia-asiakirjoihin varmistetaan tulevaisuudessa?

5. Jos konkreettisia tietoja ei vielä ole saatavilla, milloin komissio arvelee saavansa niitä?

([1]) Katso sivu 70.

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(1. huhtikuuta 2004)

1. Vammaisuutta ja kehitysyhteistyötä koskeva ohjeisto valmistui komission yksiköiden välisen lausuntokierroksen jälkeen. Ohjeisto on jaettu kaikkien kehitysmaissa sijaitsevien komission lähetystöjen päälliköille. Se on laitettu myös sisäiseen kiertoon kehitysyhteistyön (DEV) pääosastossa (PO) ja lähetetty EuropeAid-yhteistyötoimistolle (AIDCO) sekä ulkosuhteiden (RELEX) pääosastoon sisäistä jakelua varten. Ohjeisto on tällä hetkellä käännetty espanjaksi, ranskaksi ja portugaliksi, ja siitä julkaistaan painettu versio lisäjakelua varten.

2. Lähetystöt ovat jo antaneet ohjeistosta jonkin verran palautetta ja esittäneet siitä kysymyksiä. Komissio odottaa myös saavansa Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren (AKT) valtioita koskevien maakohtaisten strategia-asiakirjojen väliarvioinnin yhteydessä lisää palautetta siitä, onko ohjeistossa olevia ohjeita käytetty ja sovellettu käytännössä. Komissiossa tutkitaan myös mahdollisuuksia saada vammaisuus paremmin osaksi kehitysyhteistyötä Brysselissä ja lähetystöissä sijaitsevalle komission henkilöstölle tarjottavan koulutuksen avulla. Viimeaikaisista toimista, joilla on lisätty komission virkamiesten tietoisuutta kehitysyhteistyöhön liittyvistä vammaisuuskysymyksistä, mainittakoon Euroopan vammaisfoorumin edustajien esitys asiasta komission yksiköiden välisen ihmisoikeustyöryhmän kokouksessa 30. tammikuuta 2004.

3. AKT-valtioita koskeva väliarviointi on parhaillaan käynnissä, ja sen odotetaan valmistuvan vuoden 2005 puoliväliin mennessä.

4. ja 5. Useimmissa maakohtaisissa strategia-asiakirjoissa ei ole selkeää mainintaa vammaisuudesta. Silloinkin kun vammaisuus niissä esiintyy, se mainitaan yleensä vain asian tarkastelussa ja johtaa vain harvoin konkreettisiin toimenpiteisiin. Komission mielestä ongelma voidaan ratkaista parhaiten tarjoamalla koulutusta EU:n henkilöstölle, lisäämällä tietoisuutta vammaisuuskysymyksistä komission ja kehitysmaiden välisessä vuoropuhelussa ja ottamalla vammaisjärjestöt mukaan maakohtaiseen vuoropuheluun. Tietoja vammaisuudesta ja sen vaikutuksista köyhyyteen olisi koottava maakohtaisesti tehostamalla yleisesti tiedonkeruu- ja tilastojärjestelmiä.

(2004/C 88 E/0523) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0572/04**

esittäjä(t): Graham Watson (ELDR) komissiolle

(26. helmikuuta 2004)

Aihe: Tšekin tasavallan psykiatriset sairaalat

Voiko komissio ilmoittaa, mihin toimiin Tšekin tasavalta on ryhtynyt psykiatristen sairaaloidensa, kuten esimerkiksi Prahassa toimivan Bohnicen psykiatrisen sairaalan, tilan kohentamiseksi ennen maan liittymistä Euroopan unioniin?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(13. huhtikuuta 2004)

Tšekissä potilaiden oikeuksista määrätään useissa eri säädöksissä ja asetuksissa, erityisesti kuitenkin terveydenhoidosta annetussa säädöksessä N:o 20/1996, jota on muutettu useita kertoja. Säädöksessä on määräyksiä muun muassa pakkohoidosta, valitus- ja kanneoikeudesta sekä vahingonkorvauksista.

Komissiolle on ilmoitettu, että ehdotusta uudesta terveyspalvelulaista valmistellaan parhaillaan. Lakiin on tarkoitus sisällyttää erityinen potilaiden oikeuksia käsittelevä kappale. Myös sosiaaliturvalain muutosta laaditaan parhaillaan. Uudessa laissa kielletään rautahäkein tai verkoin varustettujen sänkyjen käyttö kehitysvammaisille tarkoitetuissa laitoksissa ja psykiatrisissa sairaaloissa. Asiasta laaditaan lisäksi ohjeet. Valmisteilla on myös kokeiluhanke, jonka avulla henkilökuntaa opastetaan korvaamaan nämä edellä mainitut rajoittavat keinot nykyaikaisemmilla käytännöillä.

Tšekki on sitoutunut kunnioittamaan ja edistämään ihmisoikeuksia ja perusvapauksia. Se on perustanut toimielimiä, joiden tehtävänä on suojella ja valvoa näiden oikeuksien täytäntöönpanoa. Tämä luo vakaan pohjan potilaiden aseman ja oikeuksien arvioimiselle ja kehittämiselle. Yleisen tietoisuuden parantaminen ja kansalaisjärjestöjen toiminta auttavat myös osaltaan potilaiden oikeuksia koskevien kysymysten ratkaisemisessa. Potilaiden oikeuksien täytäntöönpaneminen riippuu myös terveydenhoitoalan yleistilanteesta, eli määrärahoista sekä terveydenhoitohenkilökunnan ja toimivaltaisten viranomaisten koulutuksesta ja valvonnasta.

(2004/C 88 E/0524) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0577/04**

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(26. helmikuuta 2004)

Aihe: Kuuba ja Saharov-aloite

Äskettäisessä vastauksessaan 17. lokakuuta 2003 esittämääni kysymykseen P-3132/03 [1], joka koski komission toimintaa Saharov-aloitteen täytäntöön panemiseksi, komission jäsen Nielson ilmoitti, että ”komissio tukee voimakkaasti Kuuban demokratisoitumispyrkimyksiä ja komission puheenjohtaja ja asiasta vastaavat komission jäsenet tapaavat erittäin mielellään Oswaldo Payán, jos hän päättää matkustaa Brysseliin”.

Myös komission puheenjohtaja, neuvoston pääsihteeri ja YUTP:n korkea edustaja (9. tammikuuta 2004 päivätyllä kirjeellä) sekä myöhemmin puheenjohtajavaltio Italia ovat ilmoittaneet kirjallisesti yhtyvänsä tähän toiveeseen ja olevansa valmiita tapaamiseen.

Oswaldo Payá on kuitenkin jo päättänyt matkustaa Brysseliin. Ongelmana on, että Kuuban viranomaiset eivät päästä häntä lähtemään, häntä estetään matkustamasta ja pidetään Havannassa vastoin tahtoaan.

Sen lisäksi, että Fidel Castron hallitus torjui ulkoasioiden, ihmisoikeuksien sekä yhteisen turvallisuuden ja puolustuspolitiikan valiokunnan 1. joulukuuta 2003 esittämän kutsun, jota käsiteltiin edellä mainitussa kysymyksessä ja vastauksessa, se esti taas tammikuun lopulla Oswaldo Payáa matkustamasta Brysseliin osallistumaan vuoden 2003 Saharov-palkinnon luovutusseremoniaan, jossa palkinto jaettiin sen seuraavalle saajalle, Kofi Annanille ja Yhdistyneille Kansakunnille Sérgio Vieira de Mellon muistoksi.

Euroopan parlamentti onkin esittänyt Oswaldo Payálle ”avoimen kutsun” tulla milloin tahansa hänelle annetaan lupa poistua Kuubasta.

Olen tietoinen komission Havannan edustuston toiminnasta ja ponnisteluista tässä asiassa, mutta on kysyttävä mitä muuta on tehtävissä ja pitää tehdä, jotta Payáa ei pidettäisi Kuubassa vastoin tahtoaan.

Kuinka paljon enemmän komissio on valmis ponnistelemaan, jotta Oswaldo Payán tahtoa matkustaa Eurooppaan kunnioitettaisiin? Mihin konkreettisiin toimiin se on ryhtynyt tai aikoo ryhtyä tässä asiassa, erityisesti yhdessä neuvoston ja jäsenvaltioiden kanssa?

Aikooko komissio yhtyä selväsanaisesti Euroopan parlamentin Oswaldo Payálle esittämään ”avoimeen kutsuun” vierailla Euroopan unionissa ja sen toimielimissä koska tahansa hänelle se sallitaan?

([1]) Katso sivu 451.

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(5. huhtikuuta 2004)

Komissio on Havannan lähetystönsä välityksellä säännöllisesti yhteydessä Oswaldo Payáan. Asiainhoitajallamme on hänen kanssaan usein tapaamisia, joissa otetaan toistuvasti esiin kysymys siitä, miten Payán vierailua parlamenttiin ja muihin EU:n toimielimiin voidaan helpottaa.

Payán kanssa on sovittu, että hän kääntyy Havannan lähetystön puoleen heti parlamentin avoimen kutsun saatuaan. Komissio on valmis osallistumaan tarvittaessa Havannan lähetystönsä välityksellä viisumihakemuksen edellyttämiin hallinnollisiin toimiin Kuuban viranomaisissa, jos Payá niin haluaa. Tässä yhteydessä on kuitenkin hyvä muistaa, että komission lähetystön diplomaattiset suhteet viranomaisiin on tällä hetkellä jäädytetty, joten se ei voi käydä asiasta poliittisia neuvotteluja viranomaisten kanssa.

Kaikista ihmisoikeustoimista, joihin komissio ryhtyy Kuubassa, sovitaan etukäteen jäsenvaltioiden kanssa ja toimia koordinoidaan tiiviisti niiden kanssa niin Brysselin kuin Havannankin päässä.

Komissio tukee parlamentin aloitetta ja on iloinen, jos Payá saa Kuuban viranomaisilta luvan vierailla EU:n toimielimissä ja tietenkin myös asiasta vastaavissa komission yksiköissä. Molemmat kehitysyhteistyöstä, humanitaarisesta avusta ja ulkosuhteista vastaavat komission jäsenet ovat toistuvasti vakuuttaneet ottavansa tällöin Payán mielellään vastaan.

(2004/C 88 E/0525) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0584/04**

esittäjä(t): Nirj Deva (PPE-DE) komissiolle

(26. helmikuuta 2004)

Aihe: EU:n Zimbabwelle antama apu

Viittaan huomautuksiin, joita tilintarkastustuomioistuin esitti varainhoitovuoden 2002 vuosikertomuksensa osan ”Kertomus kuudenteen, seitsemänteen ja kahdeksanteen Euroopan kehitysrahastoon liittyvistä toimista” viidennessä luvussa ”Erityistapaus: yleisten asioiden neuvoston päätös ja Zimbabwen taloudellinen

tilanne", joka julkaistiin 28. marraskuuta 2003 EUVL:ssä [1]. Mugaben hallituksen mustalla listalla olevat jäsenet, jotka on lueteltu tietyistä Zimbabwea koskevista rajoittavista toimenpiteistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 310/2002 [2] 2 artiklassa ja liitteessä I, ovat päässeet rikastumaan EU:lta saaduilla tuilla soveltamalla vaihtokurssia, josta tilintarkastustuomioistuin toteaa vuoden 2002 vuosikertomuksessaan seuraavaa: "Vaihtokurssi ei vastaa valuuttamarkkinoiden todellista tilannetta" ja "tästä syystä EKR:n varojen arvo aleni 89 prosenttia vuonna 2002, mistä aiheutui vahinkoa uudelleen suunnatun tuen kohdeväestölle" (ks. vuosikertomuksen V luku, kohta 68 a). Haluaisin tietää, aikooko komissio käynnistää virallisen tutkinnan selvittääkseen Zimbabwelle antamansa taloudellisen avun täytäntöönpanoa, joka on mahdollistanut tällaisen hyötymisen?

[1] EUVL C 286, 28.11.2003, s. 355.
[2] EYVL L 50, 21.2.2002, s. 4.

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(6. huhtikuuta 2004)

Komissio ei hyväksy tilintarkastustuomioistuimen tilanneanalyysia seuraavista syistä:

— Vaihtoehtoisen valuuttakurssin käyttö Zimbabwen pankkien tekemissä virallisissa varainsiirroissa oli laitonta (ks. komission vastaus tilintarkastustuomioistuimen kertomuksen 62 kohtaan); itse asiassa keskuspankki on uhannut moneen otteeseen syyttää pankkeja mustan pörssin toiminnasta. Tästä syystä lähetystölle annettiin ohjeet soveltaa virallista vaihtokurssia sen siirtäessä varoja hanketileille, kunnes hallituksen ja pankkien kanssa käytävien keskustelujen tulos olisi selvillä.

— Komissiota sitoivat vuonna 2002 Euroopan kehitysrahaston avustusten osalta Lomén yleissopimuksissa vahvistetut menettelyt, jotka antavat kansallisille tulojen ja menojen hyväksyjille selkeät toimivaltuudet varainhoidossa, sekä niiden sovitut täytäntöönpanosäännöt. Valtiolla on oikeus päättää yksin virallisesta valuuttakurssista, joten ainoa mahdollisuus soveltaa toista vaihtokurssia on aloittaa neuvottelut kansallisen tulojen ja menojen hyväksyjän sekä maan pankkien kanssa. Komissio teki näin, kun virallinen valuuttakurssi muuttui mahdottomaksi.

— Komissio katsoo etenkin, että 89 prosentin "laskenut arvo", jota tilintarkastustuomioistuin soveltaa maksuihin, joiden kokonaissumma on 4,5 miljoonaa euroa (alle 5 prosenttia yhteisön kokonaisavusta Zimbabwelle vuonna 2002), ei heijasta todellista tilannetta eikä niitä olosuhteita, joissa komissio toimi, kun maksujen haluttiin pysyvän laillisina ja säännönmukaisina.

— Sen lisäksi, että komissio neuvotteli "yhdistelmäkurssin" virallisen valuuttakurssin ja vaihtoehtoisen markkinakurssin välisen erotuksen tasoittamiseksi, komissio ja lähetystö ryhtyivät seuraaviin merkittäviin toimenpiteisiin:

  — Paikallisella valuutalla suoritetut maksut vähennettiin minimiin.

  — Euromääräiset maksut suoritettiin maan ulkopuolella aina kun mahdollista (esimerkiksi keskittämällä terveydenhuolto-ohjelma lähes täysin lääketoimituksiin).

  — Varmistettiin, että euromääräisiä maksuja siirretään paikallishankkeita koskevien työohjelmien käyttötileille.

Yhteisön kokonaisapu Zimbabwelle vuonna 2002 oli 94 miljoonaa euroa, joista vain 8 miljoonaa euroa käytettiin maan sisällä. Esimerkiksi elintarvikeapu, maatalouteen liittyvät tuotteet ja lääkintätarvikkeet ostettiin naapurimaista.

Näistä syistä komissio ei katso viralliselle tutkinnalle olevan perusteita.

(2004/C 88 E/0526) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0606/04**

esittäjä(t): Camilo Nogueira Román (Verts/ALE) komissiolle

(27. helmikuuta 2004)

Aihe: Miten Espanjan valtio on noudattanut täydentävyysperiaatetta rakennerahastojen ja koheesiorahaston käytössä?

Onko komissio viimeisen kahden vuoden aikana selvittänyt erityisesti sitä, kuinka Espanjan valtio soveltaa täydentävyysperiaatetta rakennerahastojen ja koheesiorahaston käytössä? Mitkä ovat näiden selvitysten tulokset? Onko komissio mahdollisesti todennut jonkin yhteyden Espanjan hallituksen alijäämättömään talousarvioon tähtäävän politiikan ja yhteisön täydentävyysperiaatteen soveltamisen välillä, jotta voidaan varmistaa, että uudet julkiset investoinnit, joihin on myönnetty yhteisön rahoitusta, toteutetaan täysimääräisesti?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2004)

Rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä 21 päivänä kesäkuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/99 [1] 11 artiklan mukaan komission on suoritettava välitarkistus, jolla varmistutaan täydentävyysperiaatteen noudattamisesta jäsenvaltioissa ja alueilla, jotka saavat tukea rakennerahastoista. Koheesiorahastoon ei sovelleta täydentävyysperiaatetta.

Mitä tulee Espanjaan, varainhoitovuoden tulos osoittaa, että Espanja on noudattanut täydentävyysperiaatetta. Jäsenvaltion julkiset menot ovat kasvaneet kauden 2000–2002 aikana vuosittain keskimäärin 3,61 prosenttia suuremmiksi kuin mitä Espanjan viranomaiset yhdessä komission yksiköiden kanssa olivat kauden alussa sopineet.

Täydentävyysperiaate — jonka mukaan yhteisön rahastoista myönnettävillä varoilla ei voida korvata jäsenvaltion omaa rahoitusta — ei sinänsä ole ristiriidassa vakaan budjettipolitiikan kanssa. Talouskasvulle otollisten olosuhteiden luominen edellyttää talouspolitiikan vakautta. Koheesiomaiden esimerkin perusteella voidaan todeta, että budjettikuria voidaan soveltaa, vaikka epäsuotuisilla alueilla sijaitseviin tarkkaan määriteltyihin ensisijaisiin kohteisiin samanaikaisesti kohdistettaisiinkin suuria investointeja.

[1] EYVL L 161, 26.6.1999.

(2004/C 88 E/0527) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0609/04**

esittäjä(t): Ulrich Stockmann (PSE) komissiolle

(1. maaliskuuta 2004)

Aihe: Tulli ja laajentuminen

1. toukokuuta 2004 tapahtuvan unionin laajentumisen ja siitä johtuvan sisämarkkinoiden kasvamisen yhteydessä tullin palveluja tarjoavilta yrityksiltä katoaa suuri osa tehtävistä.

Monilla politiikan aloilla on sovittu siirtymäkausista yhteisön lainsäädännön saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöä. Koskeeko tämä myös tullia, tulliselvityksiä ja tullin palveluja? Minkä valtioiden kanssa on sovittu siirtymäkausista ja millaisia kyseiset sopimukset ovat? Millaisia muutoksia tulee tulliselvityksiin 1. toukokuuta 2004?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(15. huhtikuuta 2004)

Unioniin liittyvien uusien jäsenvaltioiden tullihallintojen on liittymispäivästä lähtien EU:n asukkaiden ja kaupan alan toimijoiden edun mukaisella tavalla valvottava rajojaan, joista tuolloin tulee EU:n ulkorajoja.

Tulliliittoa koskevassa luvussa määrätään kahdesta siirtymäkaudesta. Kumpikin siirtymäkausi koskee yhteisen ulkoisen tullitariffin soveltamista liittymisen jälkeen.

Maltalle on myönnetty viiden vuoden siirtymäkausi, jota sovelletaan kampavillasta tai kammatusta hienosta eläimenkarvasta kudottujen kankaiden (CN-koodi 5112 11 10), denimin (CN-koodi 5209 42 00), muunto-kuitufilamenttilangasta kudottujen kankaiden (CN-koodi 5408 22 10) ja muiden sovitettujen vaatetus-tarvikkeiden (CN-koodi 6217 10 00) tuontiin ja jolla on asteittainen täytäntöönpanoaikataulu vuotuisine enimmäistuontikiintiöineen ja nousevine arvotulleineen.

Unkarille on myönnetty seostamattoman alumiinin (CN-koodi 7601 10 00) tuontiin sovellettava kolmen vuoden siirtymäkausi, jolla on asteittainen täytäntöönpanoaikataulu pienenevine tuontikiintiöineen ja nousevine arvotulleineen.

Siirtymäkausia ei ole myönnetty tullisäännöstön muille osille, joihin kuuluvat yhteisön tullikoodeksi ja sen soveltamissäännökset, yhdistetty nimikkeistö ja muu tullikoodeksin soveltamisalan ulkopuolinen tulliin liittyvä lainsäädäntö, esimerkiksi väärennettyjä ja laittomasti valmistettuja tavaroita, huumausaineiden esiasteita ja kulttuuriesineiden vientiä koskeva lainsäädäntö. Liittymisasiakirjan liitteen IV 5 osassa on kuitenkin joitakin erityisiä teknisiä määräyksiä sellaisten tilanteiden varalta, joita syntyy siirryttäessä 11 erillisestä tullialueesta (15 jäsenvaltion EU + 10 uutta jäsenvaltiota) yhteen laajentuneeseen tullialueeseen (25 jäsenvaltion EU), esimerkiksi kun laajentumisen seurauksena tullialue, jolla tavarat asetetaan tullimenettelyyn, ei välttämättä olekaan tullialue, jolla menettely saatetaan päätökseen. Liitteessä käsitellään myös lupien voimassaoloa. Kyproksella sijaitseviin Yhdistyneen kuningaskunnan suvereniteettiin kuuluviin tukikohta-alueisiin sovelletaan erityismääräyksiä, jotka sisältyvät liittymissopimuksen liitteenä olevaan pöytäkirjaan N:o 3.

Neuvottelujen lopputulos merkitsee sitä, että uudet jäsenvaltiot yhdennetään osaksi yhteisön tullialuetta ja että ne soveltavat kaikkia jäsenvaltioiden nykyisin soveltamia tullimenettelyjä täysimääräisesti. Uusien jäsenvaltioiden kanssa ja niiden välillä käytävää kauppaa pidetään yhteisön sisäisenä kauppana eikä siihen sovelleta tullimuodollisuuksia eikä valvontaa, kuten asianlaita jo on yhtenäismarkkinoilla. Tavarat, jotka liittymisajankohtana ovat vapaassa liikkeessä jossakin uudessa tai nykyisessä jäsenvaltiossa, ovat vapaassa liikkeessä koko laajentuneen unionin alueella. Tällä seikalla on kahdenlaisia vaikutuksia tulliasioitsijoiden toimintaan: toisaalta muodollisuudet ja menettelyt ovat samat kaikissa 25 jäsenvaltiossa ja toisaalta heidän palveluksiaan ei tarvita uudessa yhteisön sisäisessä kaupassa.

Tiedote liittymisasiakirjaan sisältyvistä siirtymäkauden tullitoimenpiteistä on saatavana Europa-palvelimella verotuksen ja tulliliiton pääosaston www-sivustolla (http://europa.eu.int/comm/taxation_customs/customs/customs.htm).

(2004/C 88 E/0528) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0616/04**

esittäjä(t): Klaus Hänsch (PSE) komissiolle

(1. maaliskuuta 2004)

Aihe: Unionin tukien myöntäminen

Voiko komissio antaa tietoja Mettmannin alueelle ja Nordrhein-Westfalenissa sijaitseville Duisburgin, Düsseldorfin, Neussin, Remscheidin, Solingenin ja Wuppertalin kaupungeille myönnetyistä unionin tuista?

1. Mikä on saatujen rakennetukien yhteissumma ja mistä rahastoista ja yhteisön ohjelmista ja aloitteista niitä on myönnetty?

2. Kuinka paljon unionin tukia on myönnetty muiden budjettikohtien perusteella vuodesta 1999 lähtien kyseisten kaupunkien ja Mettmannin alueen pilottihankkeille tai — suorina tukina — yliopistoille, tutkimuslaitoksille, yrityksille jne.?

3. Kuinka monta työpaikkaa on luotu tai säilytetty näiden tukien avulla?

Romano Prodin komission puolesta antama täydentävä vastaus

(15. kesäkuuta 2004)

Vastauksensa pituuden vuoksi komissio lähettää sen suoraan kunnianarvoisalle jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle.

(2004/C 88 E/0529) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0620/04**

esittäjä(t): Concepció Ferrer (PPE-DE) komissiolle

(1. maaliskuuta 2004)

Aihe: Sotilastarvikkeiden vienti Afrikan maihin metsästystarvikkeina

Arvostettujen kansalaisjärjestöjen (Intermón Oxfam, Amnesty International, Greenpeace) ja Barcelonan autonomisen yliopiston rauhankulttuurin laitoksen mukaan Espanjan valtio on vienyt Afrikan maihin, kuten Ghanaan, Guineaan, Keski-Afrikan tasavaltaan, Mauritaniaan, Norsunluurannikolle, Guinea Bissauhun, Angolaan, Burkina Fasoon ja Kameruniin sotilastarvikkeita ikään kuin kyseessä olisivat metsästystarvikkeet.

Tietojen mukaan Espanjan valtion veroviraston tullirekisteriin on merkitty, että viedyt panokset painoivat keskimäärin 40 kiloa ja keskihinta oli 120 euroa kappaleelta.

Tuntuu vaikealta uskoa, että metsästystarvikkeet olisivat tämän kokoisia.

Ampumatarvikkeiden viennin arvo oli vuonna 2002 hieman yli neljä miljoonaa euroa.

Onko komissio tietoinen tästä Espanjan valtion harjoittamasta viennistä?

Mikäli tiedot ovat tuttuja, onko komissio ryhtynyt tai aikooko se ryhtyä toimiin?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(15. huhtikuuta 2004)

Komissio ei ole tietoinen kysymyksessä mainitusta viennistä. Sillä ei myöskään ole toimivaltaa eikä keinoja ottaa kantaa väitteisiin, joiden mukaan tällaisen viennin käyttötarkoitus on ilmoitettu väärin.

Vastuu aseiden vientiluvista kuuluu jäsenvaltioiden hallituksille. Sen vuoksi komissio ei voi kommentoida jäsenvaltioiden käytänteitä tällä alalla.

(2004/C 88 E/0530) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-0626/04**

esittäjä(t): Juan Ferrández Lezaun (Verts/ALE) komissiolle

(24. helmikuuta 2004)

Aihe: Espanjan kansallisten vesivarojen hallintasuunnitelmaan liittyvät vaihtoehtoiset hankkeet

Espanjan hallitus on pyytänyt yhteisön rahoitusta Espanjan kansallisten vesivarojen hallintasuunnitelmaan kuuluvaan Ebro-joen vedenjuoksuttamishankkeeseen. Komissio on jo useaan otteeseen todennut, että hankkeen laajuuden vuoksi siitä tehdään kokonaisvaltainen arviointi.

Jos komissio päätyy antamaan kielteisen lausunnon tämän kokonaisvaltaisen arvioinnin perusteella, eikö ole niin, että Espanjalle osoitettuja yhteisön varoja ei sitten voida käyttää kyseisen hankkeen rahoittamiseen?

Tietääkö komissio, onko Espanjan hallituksella suunnitteilla vaihtoehtoisia hankkeita sen varalle, että yhteisön rahoitusta ei myönnetä esitettyyn Ebron juoksutushankkeeseen?

Miten Espanjalle kyseisiin hankkeisiin osoitetut määrärahat sitten käytetään?

Michel Barnier'n komission puolesta antama vastaus

(29. maaliskuuta 2004)

Kahden pääasiallisen Espanjan ulottuvilla olevan yhteisön rahoitusvälineen, Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR) ja koheesiorahaston, avulla tapahtuvassa merkittävien hankkeiden rahoituksessa on noudatettava näitä rahastoja koskevia asetuksia ja niiden täytäntöönpanosta annettuja ohjelma-asiakirjoja.

Komissio tekee päätökset merkittävien hankkeiden osarahoituksesta näitä rahastoja koskevien asiaan liittyvien yhteisön asetusten mukaisesti ja kaikkia muita sovellettavissa olevia yhteisön politiikkoja ja yhteisön lainsäädäntöä noudattaen.

Komissio analysoi parhaillaan sille esitettyjä hankkeita. Päätös yhteisön varojen mahdollisesta myöntämisestä näihin hankkeisiin voidaan tehdä vasta, kun kaikki tieto on analysoitu huolellisesti. Näin ollen on liian aikaista spekuloida tämän arvioinnin lopputuloksilla.

Komissio ei ole tietoinen siitä, onko Espanjan viranomaisilla vaihtoehtoisia hankkeita rahoitettaviksi esitetyille hankkeille, mikäli näitä hankkeita ei hyväksyttäisi.

(2004/C 88 E/0531) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0627/04**

esittäjä(t): María Sornosa Martínez (PSE) komissiolle

(3. maaliskuuta 2004)

Aihe: Yhteisön lainsäädännön rikkominen eläinlääkinnällisissä tarkastuksissa Espanjan rajoilla

Espanjan terveys- ja kuluttaja-asioiden ministeriön ulkomaita koskevista terveysasioista ja eläinlääkinnästä vastaava alaosasto (SGSEV) on antanut menettelymääräyksen [1], jonka perusteella rajatarkastusasemien virallisten eläinlääkärien on hyväksyttävä suoraan aluksesta purettavat, kalastustuotteita sisältävät lastit, jotka eivät täytä yhteisön voimassaolevien säännösten mukaista ehtoa. Lisäksi alaosasto vapauttaa eläinlääkinnällisistä tarkastuksista ja siten myös tarkastuksiin liittyvistä maksuista eräät tuotteet, joita ei ole käsitelty poikkeuksina mainituissa yhteisön säännöksissä. Mainittu viranomainen myöntää myös kalastusaluksen kapteenille, kaupankäynnistä hyötyvälle osapuolelle, luvan edetä tarkastusasioissa pelkän ilmoituksen allekirjoittamista pidemmälle. Kapteeni, jolla ei ole terveysasioita koskevaa asiantuntemusta, voi myös allekirjoittaa alkuperää koskevia terveystodistuksia tuotteiden alkuperämaan toimivaltaisen viranomaisen edustajana.

Kolmansista maista yhteisöön tuotavien tuotteiden eläinlääkinnällisistä tarkastuksista annetun direktiivin 97/78/EY ([2]), terveyttä koskevista vaatimuksista kalastustuotteiden tuotannossa ja saattamisessa markkinoille annetun direktiivin 91/493/ETY ([3]), asetuksella (EY) N:o 136/2004 ([4]) ajantasaistetun ja laajennetun kolmansista maista tuotavien tuotteiden eläinlääkinnällisistä tarkastusmenettelyistä rajatarkastusasemilla tehdyn päätöksen 93/13/ETY ([5]) ja kolmansien maiden kalastusalusten edellytyksistä annetun asetuksen (EY) N:o 1093/94 ([6]) säännökset huomioonottaen komissiolta tiedustellaan seuraavaa:

— Voiko komissio taata, että ulkomaita koskevista terveysasioista ja eläinlääkinnästä vastaavan alaosaston nykyinen käytäntö on kansanterveyden suojelua, eläinten terveyttä, kuluttajien oikeuksia ja yleisiä kansalaisten oikeuksia koskevan yhteisön lainsäädännön mukainen?

— Katsooko komissio, että Espanjan viranomaiset suosivat lisäksi mainittujen tuontiyritysten toimintaa jäsenvaltioiden tuottajiin nähden? Terveydelliset ja taloudelliset ehdot sitovat kyseisiä yrityksiä muita yrityksiä vähemmän, jolloin markkinoille voidaan tuoda kolmansista maista peräisin olevia tuotteita.

([1]) Ulkomaita koskevista terveysasioista ja eläinlääkinnästä vastaavan alaosaston 1. lokakuuta 2003 antama määräys suoraan aluksesta purettavien kalatuotteiden tarkastuksesta asiakirjojen perusteella.
([2]) EYVL L 24, 30.1.1998, s. 9.
([3]) EYVL L 298, 24.9.1991, s. 15.
([4]) EUVL L 21, 28.1.2004, s. 11.
([5]) EYVL L 9, 15.1.1993, s. 33.
([6]) EYVL L 121, 12.5.1994, s. 3.

(2004/C 88 E/0532) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0628/04**

esittäjä(t): María Sornosa Martínez (PSE) komissiolle

(3. maaliskuuta 2004)

Aihe: Asiakirjoihin liittyvät väärinkäytökset kolmansien maiden tuotteiden lupia myönnettäessä Espanjan rajatarkastuksissa

Espanjan terveys- ja kuluttaja-asioiden ministeriön ulkomaita koskevista terveysasioista ja eläinlääkinnästä vastaava alaosasto (SGSEV) on antanut menettelymääräyksen ([1]), jonka perusteella rajatarkastusasemien virallisten eläinlääkärien on hyväksyttävä kolmansista maista tulleet tuotelastit, jotka eivät täytä tuotteen todistuksia ja tunnistamista koskevia yhteisön voimassaolevia säännöksiä. Asia merkitsee käytännössä sitä, että mainittu elin on määrännyt, ettei tuontiedellytysten valvonnasta vastaavien tarkastajien tule estää yhteisön ulkopuolisista maista tulevien tuotteiden tuontia, vaikka tuotteiden satamaan tuloon liittyisi ongelmia. Jos esimerkiksi tuotteen alkuperämaan myöntämä alkuperäinen terveystodistus puuttuu, pelkkä telekopio todistuksesta hyväksytään.

Tarkastajat ovat myös saaneet ohjeet, joiden mukaan heidän on sivuutettava asiakirjojen mainintoja. Esimerkiksi alkuperämaata koskeva ”hyväksytystä maasta” annettu virallinen maininta sivuutetaan heti tuotteen lähdettyä satamasta eikä sen saavuttua satamaan. Lisäksi jos tuotteessa havaittuja puutteita koskevaa kirjallista ilmoitusta ei anneta ajoissa, ilmoitus korvataan yleensä kauppaedustajan valaehtoisella lausunnolla. Myös muun muassa tavaraerää, numerosarjaa, valmistuspäivää ja kauppatavaroiden ylijäämää koskevien tietojen puuttuminen sivuutetaan.

Asetuksella (EY) N:o 136/2004 ([2])) ajantasaistetun ja laajennetun päätöksen 93/13/ETY ([3]) ja direktiivin 97/78/EY ([4]) säännökset huomioon ottaen komissiolta tiedustellaan seuraavaa:

— Uskooko komissio, että Espanjan viranomaiset toimivat asianmukaisesti salliessaan kolmansista maista peräisin olevien tuotteiden tuonnin unionin alueelle Espanjan satamien kautta?

— Katsooko komissio, että asiakirjoihin ja todistuksiin liittyvien terveysvaatimusten lieventäminen, joka koskee kolmansista maista tulevia tuotteita, merkitsee erilaista suhtautumistapaa yhteisön tuotteita kohtaan, koska niihin sovellettavia terveysvaatimuksia ei ole lievennetty?

— Onko komissio sitä mieltä, että tapauksissa, joissa puutteita ei voida korjata, esimerkiksi alkuperäisen terveystodistuksen puuttuessa satamaan saavuttaessa, Espanjan viranomaisten tulisi direktiivin 97/78/EY mukaisesti estää kyseisten kauppatavaroiden tuonti unionin alueelle?

— Katsooko komissio, että edellä mainitulla määräyksellään Espanjan viranomaiset pakottavat Espanjan rajatarkastusasemien viralliset eläinlääkärit rikkomaan kansanterveyden suojelua ja eläinten terveyttä koskevia yhteisön säännöksiä?

(1) Ulkomaita koskevista terveysasioista ja eläinlääkinnästä vastaavan alaosaston 11. huhtikuuta 2002 antama määräys kauppatavaroiden tarkastuksessa korjattavissa olevista puutteista.
(2) EUVL L 21, 28.1.2004, s. 11.
(3) EYVL L 9, 15.1.1993, s. 33.
(4) EYVL L 24, 30.1.1998, s. 9.

David Byrnen komission puolesta antama yhteinen täydentävä vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-0627/04 ja E-0628/04

(17. kesäkuuta 2004)

Komissio on ollut yhteydessä Espanjan viranomaisiin ja saanut kopion Espanjan sisäisistä menettelymääräyksistä, joihin näissä kysymyksissä viitataan.

Määräykset ovat yksityiskohtaisia ja sisältävät ohjeita useiden käytännön tilanteiden varalta, joita voi syntyä eläinperäisiä tuotteita vastaanottavien jäsenvaltioiden rajatarkastusasemilla. Lisäksi annetaan määräyksiä, jotka koskevat kalojen ja kalastustuotteiden purkamista aluksista.

Komissio katsoo, että useat kyseisistä eläinlääkärintarkastuksia koskevista kohdista pannaan rajatarkastusasemalla täytäntöön virkaeläinlääkärin vastuun alaisuudessa.

Kalastustuotteiden tuonnin ja eläinlääkärintarkastusten osalta määräyksissä on tiettyjä kohtia, joissa Espanjan viranomaisten tulkinta EU:n todistuksia koskevista vaatimuksista edellyttää lisäselvennystä. Komissio on jo keskustellut näistä määräyksistä ja alan lainsäädännön viimeaikaisesta kehityksestä Espanjan viranomaisten edustajan kanssa. Espanjan viranomaiset ovat luvanneet selventää määräyksiä sen varmistamiseksi, ettei rajatarkastusasemien tarkastajilla ole väärinymmärryksen mahdollisuutta.

Komissio yhtyy näkemykseen, jonka mukaan silloin, kun tuotavien tuotteiden lähetyksen yhteydessä ei esitetä alkuperäistä terveystodistusta, lähetyksen maahantulo on EU:n lainsäädännön mukaan evättävä.

Määräyksissä ei anneta lupaa tuotteiden tuontiin muista kuin hyväksytyistä maista ja kyseisiin maihin sijoittautuneista hyväksytyistä laitoksista. Hygienian näkökulmasta ei voida osoittaa, että määräykset johtaisivat kolmansista maista tulevien tuotteiden tapauksessa sallivampaan kohteluun kuin jäsenvaltioissa valmistettujen tuotteiden kohdalla.

Sen vuoksi komissio katsoo määräysten olevan yhteisön lainsäädännön mukaisia ja sellaisia, etteivät ne johda yhteisön tuotteiden eriarvoiseen kohteluun eivätkä Espanjan eläinlääkäreille asetettavaan vaatimukseen jättää yhteisön säännöt huomiotta.

(2004/C 88 E/0533) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0715/04**

esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE-DE) komissiolle

(10. maaliskuuta 2004)

Aihe: Sitrushedelmien arvonlisäveron nostaminen Puolassa

Puolan parlamentti hyväksyi äskettäin lakiluonnoksen tavaroiden ja palveluiden veroista. Tämä lakiluonnos merkitsee kuluttajaverojen huomattavaa nousua, mikä vaikuttaa erityisesti sitrushedelmiin ja muihin tuontituotteisiin. Luonnoksessa säädetään, että sitrushedelmien alv on 22 prosenttia muiden Puolassa tuotettujen hedelmien ja vihannesten arvonlisäveron ollessa seitsemän prosenttia.

Yhteisön lainsäädännön mukaan kaikkiin elintarvikkeisiin voidaan soveltaa alhaisinta arvonlisäverokantaa, mutta kukin jäsenvaltio määrittelee itse veron suuruuden.

Tämä lakiluonnos merkitsee vakavaa kilpailuhäiriötä, koska sillä suositaan toisia (pääasiassa paikallisia) tuotteita toisten (suurimmaksi osaksi muissa Euroopan unionin maissa tuotettujen) tuotteiden kustannuksella. Näitä jälkimmäisiä ovat sitrushedelmät ja muut tuontihedelmät. Itse asiassa nykytilanteessa jo syrjitään yhteisön sitrushedelmätuotantoa, koska niihin sovelletaan seitsemän prosentin arvonlisäveroa, kun taas muihin korvaaviin tuotteisiin sovelletaan kolmea prosenttia. Tämä on täysin mielivaltaista, koska sitrushedelmien kustannukset ovat samat kuin muiden vastaavien tuotteiden, joita laki ei koske.

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä tässä tilanteessa, jossa Puola mahdollisesti syrjii verotuksellisesti muista jäsenvaltioista tuotavia sitrushedelmiä suhteessa Puolassa tuotettuihin vastaaviin tuotteisiin, jotta sisämarkkinoiden vapaata kilpailua koskevat periaatteet turvattaisiin?

(2004/C 88 E/0534) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-0822/04**

esittäjä(t): María Sornosa Martínez (PSE) komissiolle

(8. maaliskuuta 2004)

Aihe: Puolan aiheuttama kilpailun vääristyminen on vahingoksi muun EU:n tuotteille

Kysymyksen esittäjä on saanut tietoja, joiden mukaan Puolan tasavallan hallitus aikoo muuttaa arvonlisäveroa niin, että sitrushedelmiin sovellettava vero nousee 7 prosentista 22 prosenttiin. Puolan lainsäädäntöehdotus (lainsäädäntöesitys numero 1874) ja erityisesti sen 36 artikla merkitsevät kuluttajien maksamien verojen huomattavaa nousua, joka on vahingollista sitrushedelmille ja muille tuontituotteille. Lakiesitys, joka odottaa Puolan senaatin hyväksyntään, merkitsee kilpailun vakavaa vääristymistä suosiessaan paikallisia tuotteita muiden yhteisömaiden tuotteiden vahingoksi, kuten sitrushedelmien, jotka kärsivät syrjinnästä jo nyt, sillä muiden EU-maiden tuotteisiin sovelletaan nykyisin 7 prosentin veroa kun vastaavien paikallisten tuotteiden vero on 3 prosenttia. Odotettaessa Puolan liittymistä Euroopan unionin jäseneksi kysyn seuraavaa:

Mitä toimenpiteitä komissio aikoo toteuttaa Puolan suhteen, jotta vältettäisiin yhteisön kilpailulainsäädännön mahdollinen rikkominen?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama
yhteinen vastaus
kirjallisiin kysymyksiin E-0715/04 ja P-0822/04

(5. huhtikuuta 2004)

Kuudennen arvonlisäverodirektiivin [1] 12 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on sovellettava vähintään 15 prosentin yleistä verokantaa ja ne saavat soveltaa yhtä tai kahta alennettua, vähintään 5 prosentin suuruista verokantaa. Periaatteessa näitä alennettuja verokantoja on sovellettava ainoastaan direktiivin liitteessä H tarkoitettujen tavaroiden luovutuksiin ja palvelujen suorituksiin. Liitteen ensimmäinen luokka sisältää ihmisten ja eläinten ravinnoksi tarkoitetut elintarvikkeet.

Puola sai liittymissopimuksessa luvan soveltaa erittäin alhaista 3 prosentin verokantaa 30. huhtikuuta 2008 saakka. Puola saa tietenkin soveltaa tätä verokantaa, mutta aina yhteisön lainsäädännön mukaisesti. Erityisesti alv-järjestelmän perustana olevia periaatteita ja Euroopan yhteisön perustamissopimuksen määräyksiä on noudatettava.

Komissio on jo saanut tietoja, joiden mukaan Puolan alv-lakiluonnoksessa säädetään erittäin alhaisesta 3 prosentin verokannasta (joka nostetaan 7 prosenttiin 30. huhtikuuta 2008 mennessä), jota sovelletaan hedelmiin yleensä, paitsi kiiveihin, papaijoihin ja muihin ”etelänhedelmiin”. Näihin viimeksi mainittuihin tuotteisiin, joihin kuuluu joitakin hedelmälaatuja, joita ei kasvateta Puolassa ja joita tuodaan sinne joistakin jäsenvaltioista (etenkin sitrushedelmiä), on tarkoitus soveltaa yleistä verokantaa (22 prosenttia Puolassa, lakiluonnoksen mukaan).

Tällainen järjestelmä saattaa olla yhteisön lainsäädännön vastainen.

Tästä syystä komissio on jo lähettänyt Puolan viranomaisille asiaa koskevan kirjeen, jossa todetaan seuraavaa:

i) Järjestelmä näyttää suojavaikutuksensa takia olevan yhteisön lainsäädännön ja erityisesti arvonlisäverojärjestelmän perustana olevan puolueettomuusperiaatteen sekä Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 90 artiklan vastainen. Kyseisen artiklan mukaan mikään jäsenvaltio ei saa määrätä muiden jäsenvaltioiden tuotteille korkeampia veroja kuin samanlaisille tai kilpaileville kotimaisille tuotteille.

ii) Komission käytettävissä olevien tietojen mukaan alv-lakiluonnos on jo edennyt pitkälle lainsäädäntöprosessissa, ja tästä syystä asiaan on puututtava mahdollisimman pian.

iii) Komissio on Puolan viranomaisten käytettävissä, mikäli ne haluavat toimittaa lisätietoja tai keskustella asiasta.

Komissio odottaa, että Puolan viranomaiset toteuttavat tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että alv-lakiluonnos on yhteisön lainsäädännön vaatimusten mukainen.

([1]) Kuudes neuvoston direktiivi 77/388/ETY, annettu 17 päivänä toukokuuta 1977, jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste, EYVL L 145, 13.6.1977, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 10 päivänä helmikuuta 2004 annetulla neuvoston direktiivillä 2004/15/EY, EUVL L 52, 21.2.2004.

(2004/C 88 E/0535) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0725/04**

esittäjä(t): Daniela Raschhofer (NI) komissiolle

(11. maaliskuuta 2004)

Aihe: Latvian liittyminen Euroopan unioniin

Latvia liittyy unioniin 1. toukokuuta 2004. Kuten komissio tietää, Latviassa elää useita väestöryhmiä, muun muassa venäläisiä. Liittymisestä lähtien Latviassa on voimassa yhteisön säännöstö, jonka mukaan maan lainsäädännössä ei saa olla syrjiviä säännöksiä

1. Onko vielä olemassa esimerkiksi matkustusvapauteen liittyviä kansallisia säännöksiä, joilla syrjitään yksittäisiä väestöryhmiä?

2. Jos on, mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(27. huhtikuuta 2004)

Kuten komissio totesi Euroopan unioniin liittymiseen valmisteluja koskevissa määräaikaiskertomuksissaan, Latvia täyttää EU:hun liittymisen poliittiset vaatimukset, vähemmistöjen suojelu mukaan luettuna.

Vuonna 2003 julkaistussa Latviaa koskevassa kokonaisvaltaisessa seurantakertomuksessa ([1]) mainittiin jäljellä olevat kansalaisuuteen ja kielitaitovaatimuksiin liittyvät rajoitukset neljän perusvapauden alalla. Komissio korosti, että lainsäädännössä esitettyjen kielitaitovaatimusten ja niiden täytäntöönpanon on noudatettava kaikilta osin oikeutettujen etujen, suhteellisuuden ja syrjimättömyyden periaatteita ja että niitä voidaan soveltaa ainoastaan hyvin poikkeuksellisissa olosuhteissa ja tapauskohtaisesti. Sittemmin Latvian on jatkoseurannassa todettu tehneen lainsäädäntöönsä lisää muutoksia esimerkiksi poistamalla turvallisuuspalveluja ja lakimiehiä koskevia rajoituksia yhteisön säännöstön mukaisella tavalla.

Syrjinnän vastaisessa lainsäädännössään Latvia on korjannut jäljellä olevia puutteita muun muassa yhdenmukaistamalla lainsäädäntöä edelleen ja perustamalla tasa-arvoviraston. Latvia on sitoutunut saattamaan yhdenmukaistamisen päätökseen jäljellä olevien kysymysten osalta ennen unioniin liittymistä.

Etnisten vähemmistöjen osalta voidaan todeta, että Latviaa kannustettiin voimakkaasti edistämään venäläisvähemmistön integrointia varsinkin jatkamalla kansalaistamismenettelyjen nopeuttamista ja toteuttamalla muita aktiivisia toimenpiteitä kansalaistamisen edistämiseksi. Sittemmin on toteutettu lisätoimenpiteitä prosessin helpottamiseksi ja kansalaistamishakemusten käsittelynopeus onkin kaksinkertaistunut.

Matkustusvapauden osalta jäsenvaltioiden tehtävänä on päättää, vapautetaanko muiden kuin latvialaisten passien haltijat viisumivaatimuksista vai ei. Liityttyään unioniin jäsenvaltiot voivat edelleen vapauttaa viisumivaatimuksista henkilöt, joilla on muun kuin kyseisen valtion passi. Maan liityttyä Schengen-sopimukseen ilman maan kansalaisuutta olevat henkilöt voivat matkustaa Schengen-alueelle passiensa ja oleskeluluvan turvin tarvitsematta hakea viisumia.

([1]) KOM(2003) 675 lopullinen.

(2004/C 88 E/0536) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0728/04**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(11. maaliskuuta 2004)

Aihe: Ansaldo-Breda -yhtiö: EU:n myöntämän rahoituksen mahdolliset valvontatoimet

Brysselissä viime viikolla pidetyssä ammattiliittojen edustajien ja Ansaldo-Breda -yhtiön työntekijöiden kokouksessa kävi ilmi, että mainittu yhtiö on aiemmin EU:n yhteisrahoituksella saanut italialaisten kehitysalueiden tuotannon edistämiseen tarkoitettuja etuuksia Italian lain N:o 488/92 mukaisesti. Erityisesti osoittautui, että rahoitusta on myönnetty yrityksen tehtaan eterniittilevyistä rakennetun katon vaihtamiseen, jotta työskentelytilat olisivat työntekijöiden suojelua koskevien yhteisön säännösten mukaiset.

Sen sijaan ei käynyt ilmi, että rahoitusta olisi pyydetty alueen ympäristönsuojeluun, vaikka tehtaan läheisyydessä sijaitsee tärkeä virtaama.

Voiko komissio edellä esitetyn perusteella vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko Ansaldo-Breda -yhtiö saanut rahoitusta ja jos on, millaista?

2. Mitä välineitä voidaan käyttää sen tarkistamiseen, että Ansaldo-Breda -yhtiölle mahdollisesti myönnetty rahoitus on todella käytetty?

Jacques Barrot'n komission puolesta antama täydentävä vastaus

(22. kesäkuuta 2004)

Ohjelmakausina 1994–1999 ja 2000–2006 Euroopan aluekehitysrahastosta (EAKR) on Italian lain nro 488/92 mukaisesti yhteisrahoitettu toimia, joiden tavoitteena on lujittaa Italian tukikelpoisten alueiden yrityspohjaa.

Tässä yhteydessä aluekehitysrahasto on yhteisrahoittanut arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemien yritysten tekemiä investointeja, jotka on suunnattu Basilicatan, Puglian, Campanian ja Sisilian teollisuuslaitosten rakenneuudistuksiin, nykyaikaistamiseen tai laajennuksiin (kysyjälle ja parlamentin pääsihteeristölle on lähetetty taulukko Italian viranomaisten toimittamista yksityiskohtaisista tiedoista).

Viidennessä tutkimusta ja teknologista kehitystä (TTK) koskevassa puiteohjelmassa Ansaldo Breda osallistuu neljään tutkimushankkeeseen 867 617 euron suuruisella rahoitusosuudella ja kuudennessa puiteohjelmassa kahteen tutkimushankkeeseen 822 115 euron suuruisella rahoitusosuudella.

Ohjelman hallintoviranomainen on Italian hallitus (kauppa- ja teollisuusministeriö), jonka vastuulla on näiden tukiohjelmien toimeenpano. Se on erityisesti vastuussa yksittäisten hankkeiden valikoinnista ja seurannasta. Kysyjän on siis käännyttävä Italian hallituksen puoleen saadakseen tarkempaa tietoa näistä asioista.

Yleisesti ottaen hajautetusti hallinnoitujen yhteisön toimenpiteiden osalta komission tehtävät rajoittuvat järjestelmätarkastuksiin ja paikan päällä otannalla tehtäviin tarkastuksiin.

(2004/C 88 E/0537) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-0733/04**

esittäjä(t): Giuseppe Di Lello Finuoli (GUE/NGL) komissiolle

(4. maaliskuuta 2004)

Aihe: Messinan Gazzi—Annunziata-raitiotielinjan eurooppalainen yhteisrahoitushanke monivuotisen ohjausohjelman puitteissa (1994—1999)

Sisilian lehdistössä julkaistujen poliitikkojen ja hankkeeseen osallistuneiden tahojen antamien lausuntojen perusteella käy ilmi, että hanketta varten varatut yhteisön varat eivät ole menneet hukkaan, koska rakennustyöt saatettiin päätökseen 31. maaliskuuta 2002.

Raitiotielinjan rakennustyöt saatettiin päätökseen 31. maaliskuuta 2002 ja ennen raitiotielinjan käyttöönottoa on tehty useita korjaustöitä. Tällä hetkellä tiettyjä raitiotielinjoja ei ole otettu vielä käyttöön. Tiedustelen julkisia rakennustöitä koskevista hankkeista komissiolta seuraavaa:

— Voiko komissio vahvistaa, että eurooppalaista yhteisrahoitusta on myönnetty?

— Voiko komissio vastata, miten se suhtautuu hankkeen aikataulua koskeviin merkittäviin poikkeuksiin?

— Voiko komissio vahvistaa, että se hyväksyy Catanian alueellisen hallintotuomioistuimen tuomion, jonka mukaan Messinan kunta nosti 6. heinäkuuta 2001 syytteen ympäristövaikutusarvioinnin esittämisestä ja että asiasta vastaavat viranomaiset velvoitettiin vapauttamaan Euroopan unionin varat, jotka paikallisten viranomaisten olisi pitänyt myöntää?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(29. huhtikuuta 2004)

Komissio vahvistaa, että arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemalle hankkeelle on myönnetty yhteisrahoitusta Sisiliaa varten laaditusta useasta rahastosta rahoitettavasta toimenpideohjelmasta ohjelmakaudella 1994—1999. Komissio voi yhteisrahoittaa hanketta muun muassa juuri sillä perusteella, että hanke saatetaan loppuun ja toimintavalmiiksi ohjelman hyväksymispäätöksessä ilmoitettuna ajankohtana. Hallintoviranomainen ilmoitti Sisiliaa varten laaditun useasta rahastosta rahoitettavan toimenpideohjelman loppuraportissa, että näitä ehtoja oli noudatettu.

Kansalliset viranomaiset vastaavat yhteisön lainsäädännön ja sääntöjen noudattamisen valvonnasta toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Sisilian alue oli vastuussa sitä varten laaditun useasta rahastosta rahoitettavan toimenpideohjelman 1994—1999 puitteissa rahoitettujen hankkeiden valinnasta ja niiden täytäntöönpanon seurannasta.

Komissio noudattaa alueellisen hallintotuomioistuimen (Tribunale Administrativo Regionale, TAR) 6 päivänä heinäkuuta 2001 antamaa päätöstä, jossa määrätään, että hankkeesta ei tarvitse suorittaa ympäristövaikutusten arviointia.

(2004/C 88 E/0538)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0740/04

esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE-DE) komissiolle

(11. maaliskuuta 2004)

Aihe: Veropetosten torjunnasta vastaava erillisvirasto

Euroopan unionissa tapahtuvista veropetoksista aiheutuu jäsenvaltioille merkittävät menetykset. Veropetosten osuudeksi on arvioitu 10 prosenttia pelkästään arvonlisäverotulojen alalla, mikä vastaa 70 000 miljoonaa euroa.

Onko komissio harkinnut Euroopan unionin nykyisten erillisvirastojen kaltaisen viraston perustamista veropetosten torjumiseksi?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(23. huhtikuuta 2004)

Arvonlisäveropetokset todellakin muodostavat merkittävän ongelman yhteisössä, koska ne vaikuttavat jäsenvaltioiden arvonlisäverotuloihin, vääristävät kilpailua ja vaarantavat laillista kauppaa. Vaikka arvonlisäveron periminen ja valvonta on ensisijaisesti jäsenvaltioiden asia, komission tehtävänä on taata tehokkaat oikeudelliset puitteet, jotka mahdollistavat jäsenvaltioiden hallintojen rajatylittävän yhteistyön ja jäsenvaltioiden tehokkaan kansainvälisen arvonlisäveropetosten valvonnan. Siksi komissio teki jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten keskinäisen avun vahvistamisesta erityisesti petostapausten osalta ehdotuksen, jonka neuvosto hyväksyi 8. lokakuuta 2003 ja joka astui voimaan 1. tammikuuta 2004. Tämä asetus [1] on parantanut huomattavasti hallinnollista yhteistyötä koskevia oikeudellisia puitteita ja on siksi merkittävä arvonlisäveropetosten torjuntaväline. Tähän liittyvänä komissio esittelee pian neuvostolle ja parlamentille kertomuksen hallinnollisen yhteistyön järjestelmän käytöstä arvonlisäveropetosten torjunnassa. Sen lisäksi, että uusi asetus hallinnollisesta yhteistyöstä oli perusedellytys jäsenvaltioiden yhteistyön parantamiselle arvonlisäveropetosten torjunnassa, on myös ollut välttämätöntä täydentää tätä lainsäädännöllistä aloitetta konkreettisilla toimilla, jotka parantavat eri verohallintojen ja niiden virkamiesten välistä yhteistyötä. Kuten arvoisa parlamentin jäsen hyvin tietää, neuvosto ja parlamentti hyväksyivät tästä syystä Fiscalis 2003–2007 -ohjelman [2] parantamaan jokapäiväistä yhteistyötä jäsenvaltioiden virkamiesten välillä.

Seuraavana askeleena komissio on valmistelemassa ehdotusta uudeksi asetukseksi, joka koskee keskinäistä hallinnollista apua yhteisön taloudellisten etujen suojelemiseksi petoksilta ja muulta laittomalta toiminnalta. Tämä ehdotus käsittää muun muassa arvonlisäveropetokset ja niihin liittyvän rahanpesutoiminnan. Sillä pyritään puuttumaan tietojenvaihtoon jäsenvaltioiden ja komission välillä, ja sen tarkoituksena on tarjota komissiolle parannettu foorumi sekä kansainvälisen arvonlisäveropetosten valvonnan koordinoimiselle että siihen liittyvälle riskianalyysille ja tiedustelutoiminnalle.

Yhteisön viraston perustaminen veropetosten torjumiseksi, kuten arvoisa jäsen ehdottaa, olisi vaikeaa siksi, että monet jäsenvaltiot olisivat haluttomia luopumaan suvereniteetistaan verojen perimisen ja valvonnan alalla. Komissio ei myöskään katso, että tällainen askel olisi tällä hetkellä oikeutettu. Komissio jatkaa, silloin kun se on tarpeellista ja asianmukaista, sekä riittävän vankan oikeudellisen ympäristön että parannetun hallinnollisen yhteistyön koneiston tarjoamista mahdollistaakseen jäsenvaltioiden tehokkaan yhteistyön keskenään ja komission kanssa kansainvälisten arvonlisäveropetosten torjumiseksi.

Lopuksi tiedoksi arvoisalle jäsenelle, että komission petostentorjuntavirastolla (OLAF) on jo arvonlisäveroa käsittelevä ryhmä, joka avustaa jäsenvaltioita rajatylittäviä arvonlisäveropetostapauksia koskevan toiminnan

koordinoinnissa perustamissopimuksen 280 artiklan puitteissa. Myös OLAFin tiedonhankintalinja ja tuomioistuinasioiden yksikkö tarjoavat kummatkin tukensa jäsenvaltioille tapausten tutkimisessa ja oikeudellisessa käsittelyssä.

(1) Neuvoston asetus (EY) N:o 1798/2003, annettu 7 päivänä lokakuuta 2003, hallinnollisesta yhteistyöstä arvonlisäverotuksen alalla ja asetuksen (ETY) N:o 218/92 kumoamisesta, EUVL L 264, 15.10.2003.

(2) Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 2235/2002/EY, tehty 3 päivänä joulukuuta 2002, sisämarkkinoiden verotuksen järjestelmiä vahvistavasta yhteisön ohjelmasta (Fiscalis 2003−2007 -ohjelma), EYVL L 341, 17.12.2002.

(2004/C 88 E/0539) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0742/04**

esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE-DE) komissiolle

(11. maaliskuuta 2004)

Aihe: Kasvualoitteen vaikutukset alueisiin

Eurooppa-neuvoston joulukuussa 2003 hyväksymän eurooppalaisen kasvualoitteen tarkoituksena on edistää Euroopan talouskasvua, jotta voitaisiin saavuttaa Lissabonin strategian tavoitteet eli tehdä unionista vuoteen 2010 mennessä maailman kilpailukykyisin ja dynaamisin tietoon perustuva talous.

Miten aluehallitukset voivat omalta osaltaan edistää rakenneuudistuksia, joilla pyritään lisäämään kilpailukykyä, edistämään työllisyyttä ja ratkaisemaan ympäristökysymykset? Onko alueellinen ulottuvuus otettu huomioon eurooppalaista kasvualoitetta koskevissa suunnitelmissa?

Onko komissio tehnyt aluekohtaisen arvioinnin eurooppalaisen kasvualoitteen vaikutuksista? Mikä Espanjassa sijaitsevan Valencian maakunnan tilanne tässä tapauksessa on?

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus

(23. huhtikuuta 2004)

Eurooppalaisen kasvualoitteen tarkoituksena on osallistua Lissabonin strategiassa sovittujen tavoitteiden saavuttamiseen erityisesti edistämällä investointeja sekä Euroopan laajuisiin kuljetus- ja energiaverkkoihin että osaamisyhteiskuntaan. Komission tiedonannossa ”Euroopan kasvualoite − Investointi verkkoihin ja osaamisen kasvun ja työllisyyden hyväksi” (1) luetellut hankeet, ohjelmat ja teknologiat on suunnattu tähän tarkoitukseen.

Komissio ei ole arvioinut aluekohtaisesti kasvualoitteen todennäköistä vaikutusta. Euroopan laajuisten kuljetus- ja energiaverkkojen hankkeisssa ja ohjelmissa tavoitteena on parantaa rajat ylittäviä yhteyksiä ja valmiuksia, ratkaista tosasialliset ja mahdolliset ongelmat ja liittää kaikki Euroopan alueet kyseisiin verkkoihin.

Talouspolitiikan laajoissa suuntaviivoissa, sisämarkkinastrategiassa sekä työllisyyden suuntaviivoissa ja suosituksissa osoitetaan useita alueita, joilla pidemmälle menevillä rakenneuudistuksilla luotaisiin enemmän ja parempia työpaikkoja, lisättäisiin tuottavuutta ja samalla kasvua. Aluehallitukset voivat erityisesti vaikuttaa asiaan suuntaamalla menonsa ja investointinsa kasvua ja työllisyyttä edistäviin hankkeisiin, varmistamalla investointiohjelmiensa tehokkaan täytäntöönpanon ja pyrkimällä julkisen tuen korkeampaan tuottosuhteeseen yksityisissä investoinneissa.

Suuri osa aluehallituksista saa osan investointiohjelmien yhteisrahoituksesta EU:n rakennerahastoista. Niiden meneillään oleva väliarviointi tarjoaa mahdollisuuden varojen uudelleensuuntaamiseen ja laadun parantamiseen. Kohdentamista voitaisiin edelleen parantaa uudistamalla tulevaisuudessa rakennerahastoja, mukaan luettuna Euroopan sosiaalirahasto, jonka tavoitteena on Lissabonin ja Göteborgin strategioiden lujittaminen keskittymällä kilpailukykyyn, kestävään kehitykseen ja työllisyyteen, kuten komissio ehdottaa tiedonannossaan "Yhteisen tulevaisuuden rakentaminen — Politiikan haasteet ja rahoitusmahdollisuudet laajentuneessa unionissa 2007—2013" [2] ja kolmannessa koheesioraportissa.

[1] KOM(2003) 690 lopullinen.
[2] KOM(2004) 101 lopullinen.

(2004/C 88 E/0540) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0744/04**

esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE-DE) komissiolle

(11. maaliskuuta 2004)

Aihe: Pienten ja keskisuurten yritysten osallistumisen lisääminen innovaatio- sekä tutkimus- ja kehityshankkeisiin

Onko komissiolla tietoja eurooppalaisten pk-yritysten lukumäärästä, jotka ovat osallistuneet innovaatiotoiminnan sekä tutkimuksen ja kehityksen alalla toteutettuihin hankkeisiin ja saaneet niihin rahoitusta tutkimuksen kuudennen puiteohjelman käynnistymisestä lähtien?

Mikä on espanjalaisten pk-yritysten osuus tästä kokonaismäärästä?

Millä toimilla voitaisiin komission mielestä parhaiten lisätä pienten ja keskisuurten yritysten osallistumista innovaatiotoiminnan ja tutkimuksen alalla toteutettaviin hankkeisiin ja kuroa näin kiinni yhdysvaltalaisten yritysten etumatkaa?

Philippe Busquinin komission puolesta antama vastaus

(21. huhtikuuta 2004)

Tutkimusta, teknologista kehittämistä ja esittelyä koskeva kuudes puiteohjelma vuosille 2002—2006 edistää pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritykset) osallistumista pääasiassa seuraavalla kahdella tavalla: Pk-yrityksiä koskevien monialaisten toimien (430 euron suuruinen budjetti) lisäksi pk-yrityksille osoitetaan vähintään 15 prosenttia tämän ohjelman seitsemän painopistealueen budjetista (noin 1 700 miljoonaa euroa). Pk-yritykset ovat elintärkeitä Euroopan tieteelliselle ja teknologiselle kehitykselle, mutta myös tutkimustulosten muuttamiselle menestyksekkäiksi tuotteiksi ja palveluiksi. Tämän takia pk-yritysten, yliopistojen ja suurempien yritysten osallistumista kannustetaan voimakkaasti Eurooppalaisen tutkimusalueen integrointi ja lujittaminen -erityisohjelmalla, integroiduilla hankkeilla tai muilla tutkimusvälineillä.

Kuudennen puiteohjelman Eurooppalaisen tutkimusalueen integrointi ja lujittaminen -erityisohjelman seitsemän painopistealuetta on toteutettu neljän päävälineen avulla (integroidut hankkeet, erityiset tukitoimet, koordinointitoimet ja kohdennetut tutkimushankkeet). Painopistealueisiin liittyvien ensimmäisten ehdotuspyyntöjen (määräaika 24. kesäkuuta 2003 mennessä) perusteella on saatavilla seuraavat alustavat tiedot:

— 21,0 % ehdotusten jättäjistä oli pk-yrityksiä (12 503 pk-yritystä) ja näiden pk-yritysten hakemat rahoitusosuudet ovat yhteensä 17,4 % (3 122 miljoonaa euroa) kaikesta haetusta rahoituksesta.

— 19,0 % pääehdotusten (rahoitettaviksi valitut ehdotukset) jättäjistä oli pk-yrityksiä (2 158 pk-yritystä) ja näiden pk-yritysten hakemat rahoitusosuudet ovat yhteensä 14,4 % (449 miljoonaa euroa) kaikesta haetusta rahoituksesta. Kun huippuosaamisen verkostot -väline otetaan huomioon, luku on 13 %.

— 7,4 % ehdotusten jättäjistä on espanjalaisia (3 754 espanjalaista), joista 24,5 % on pk-yrityksiä. Näiden 919 espanjalaisen pk-yrityksen hakemat rahoitusosuudet ovat yhteensä 19,5 % (232,8 miljoonaa euroa) espanjalaisten hakemasta kokonaismäärästä.

— 6,2 % pääehdotusten jättäjistä on espanjalaisia (577 espanjalaista), joista 18,2 % on pk-yrityksiä. Näiden 105 espanjalaisen pk-yrityksen hakemat rahoitusosuudet ovat yhteensä 13,4 % (26,3 miljoonaa euroa) espanjalaisten hakemasta kokonaismäärästä.

Huomatkaa, että nämä luvut ovat vain alustavia ja ne perustuvat jätettyihin ehdotuksiin. Yksityiskohtaisempaa tietoa on saatavilla sen jälkeen, kun neuvottelut hyväksyttyjä ehdotuksia koskevista sopimuksista ovat päättyneet.

Talous- ja teknologiatietoon liittyvää tointa käytetään edistämään pk-yritysten innovaatioita ja helpottamaan pk-yritysten osallistumista kuudenteen puiteohjelmaan. Tiettyjen painopistealueiden yhteydessä on järjestetty erityisesti pk-yrityksille tarkoitettuja integroituja hankkeita. Rajallisen tutkimuskapasiteetin omaavien pk-yritysten osallistumista on edistetty monialaisilla ohjelmilla, kuten esimerkiksi yhteistyönä ja kollektiivisesti tehdyillä tutkimuksilla.

(2004/C 88 E/0541) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0747/04**

esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE-DE) komissiolle

(11. maaliskuuta 2004)

Aihe: Satsumien tuontiin sovellettava suojalauseke

Euroopan unionissa otettiin marraskuussa 2003 käyttöön väliaikainen suojalauseke kolmansista maista, erityisesti Kiinasta, peräisin olevien mandariinisäilykkeiden tuonnin rajoittamiseksi, sillä tuonnin oli havaittu lisääntyneen huomattavasti viime vuosien aikana ja tämä oli aiheuttanut merkittäviä vahinkoja yhteisön tuottajille.

Kiinasta peräisin oleville mandariinisäilykkeille asetettiin Euroopan unionissa 11 389 tonnin tuontikiintiö ja muista kolmansista maista peräisin oleville mandariinisäilykkeille 906 tonnin tuontikiintiö.

Näiden yhteisön markkinoille tuontia koskevien kiintiöiden ylimenevältä osalta peritään lisätulli, joka kuitenkin on osoittautunut riittämättömäksi, koska asetetut tuontikiintiöt ovat ylittyneet huomattavasti. Sitä paitsi suojalausekkeen käyttö päättyy 10. huhtikuuta 2004.

Aikooko Euroopan komissio pidentää kyseisen suojalausekkeen käytölle asetettua aikarajaa ja tehdä tarvittavat muutokset, jotta lausekkeella voitaisiin suojella tehokkaasti yhteisön markkinoita?

Pascal Lamyn komission puolesta antama vastaus

(21. huhtikuuta 2004)

Jäsenvaltioiden kanssa käytyjen neuvottelujen jälkeen komissio hyväksyi 7. huhtikuuta 2004 ehdotuksen lopullisten suojatoimenpiteiden käyttöön ottamiseksi säilöttyjen satsumien tuonnissa yhteisöön. Väliaikaisten suojatoimenpiteiden soveltaminen päättyi 10. huhtikuuta 2003. Jotta yhteisön tuottajille taattaisiin keskeytymätön suoja, lopulliset toimenpiteet tulivat voimaan 11. huhtikuuta 2004 ja ovat voimassa 8. marraskuuta 2007 saakka. Näin ollen yhteisön tuotannonala saa riittävästi aikaa rakenneuudistuksensa toteuttamiseen.

Vuoden 2003 viimeisten kuukausien jatkuvasti korkeat tuontimäärät ja valuuttakurssin vaihtelut huomioon ottaen ja koska oli saatu todisteita siitä, että tuojat olivat keränneet tuotteita varastoon ennen väliaikaisten toimenpiteiden voimaantuloa, lopullisten toimenpiteiden mukainen tulli (301 euroa/tonni) on huomattavasti korkeampi kuin väliaikaisten toimenpiteiden mukainen tulli (155 euroa/tonni).

(2004/C 88 E/0542) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0760/04**

esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE-DE) komissiolle

(11. maaliskuuta 2004)

Aihe: Rahoituspalveluiden toimintasuunnitelman täytäntöönpano uusissa jäsenvaltioissa

Aikooko komissio toteuttaa rahoituspalveluiden toimintasuunnitelman täytäntöönpanoa tukevia toimia uusissa jäsenvaltioissa, jotka eivät ole osallistuneet tärkeimpien toimintasuunnitelmaan sisältyvien direktiivien laatimiseen?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(21. huhtikuuta 2004)

Ne rahoituspalveluja koskevan toimintasuunnitelman (FSAP) toimenpiteet, joiden täytäntöönpanon määräaika päättyy ennen 1. toukokuuta 2004, muodostavat yhteisön säännöstön osan, jonka kaikkien liittymässä olevien maiden on saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöään. Tällaisia toimenpiteitä on sovellettava liittymispäivästä alkaen.

Silloin, kun FSAP-toimenpiteiden täytäntöönpanon määräaika päättyy toukokuun 2004 jälkeen, tätä myöhäisempää määräaikaa sovelletaan myös liittymässä oleviin maihin. Jotta liittymässä olevat maat olisivat tietoisia näistä toimenpiteistä, niiden valtuuskunnat ovat osallistuneet tarkkailijoina kaikkiin asianomaisiin valmistelu- ja sääntelykomiteoihin vuoden 2003 aikana.

Komissio muistuttaa, että liittymisasiakirjassa määrätään soveltamisalan ja ajan perusteella rajoitetuista siirtymätoimenpiteistä tietyille rahoituspalveluja koskeville direktiiveille. Näitä siirtymätoimenpiteitä sovelletaan paikallisiin markkinoihin. Suoraa pääsyä EU:n sisämarkkinoille ei voi saada noudattamalla vähemmän tiukkoja vaatimuksia. Kaikkien siirtymätoimenpiteiden soveltaminen lopetetaan viimeistään vuoden 2007 lopussa. Toimenpiteet koskevat pankkidirektiivin [1] mukaisia osuustoiminnallisten luottolaitosten vähimmäispääomavaatimuksia (koskee Kyprosta, Unkaria, Puolaa ja Sloveniaa) sekä talletusten vakuusjärjestelmiä ja sijoittajien korvausjärjestelmiä [2] (koskee Viroa, Unkaria, Latviaa, Liettuaa, Puolaa ja Slovakiaa).

Komissio on jo jonkin aikaa käynyt tiivistä vuoropuhelua liittymässä olevien maiden kanssa rahoituspalvelujen alalla. Näissä vuoropuheluissa on käytetty apuna erityisesti nykyisten jäsenvaltioiden asiantuntijoiden tekemiä vertaisarviointeja. Näiden perusteella on liittymässä oleville maille annettu suosituksia. Ne laativat parhaillaan toimintasuunnitelmia varmistaakseen, että tämän alan yhteisön säännöstö ja myös jo toteutetut FSAP-toimenpiteet pannaan tehokkaasti täytäntöön.

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/12/EY, annettu 20 päivänä maaliskuuta 2000, luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (EYVL L 126, 26.5.2000).

[2] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/19/EY, annettu 30 päivänä toukokuuta 1994, talletusten vakuusjärjestelmistä (EYVL L 135, 31.5.1994).

(2004/C 88 E/0543) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0772/04**

esittäjä(t): Maurizio Turco (NI) komissiolle

(11. maaliskuuta 2004)

Aihe: Uskonnonvapauden loukkaus Itävallassa

— Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklassa määrätään perusoikeuksista ja

— EU:n perusoikeuskirjan 10 artiklassa määrätään uskonnonvapaudesta, 22 artiklassa uskonnollisesta monimuotoisuudesta ja 52 artiklassa turvattujen oikeuksien kattavuudesta.

— Ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi vuonna 1950 tehdyssä yleissopimuksessa (erityisesti sen 9 ja 14 artiklassa) määrätään puolestaan uskonnonvapaudesta ja syrjinnän kiellosta.

— Lisäksi Yhdysvaltain ulkoministeriö on julkaissut kansainvälisen raportin uskonnonvapaudesta vuonna 2003.

— Itävallan evankelinen allianssi (Österreichische Evangelische Allianz) on maassa toimivien uskonnollisen yhteisön asemaa vailla olevien kristillisten järjestöjen kattojärjestö. Se on tiedottanut, että viisumeiden myöntämisessä uskonnollisille työntekijöille on esiintynyt viivytyksiä.

— Jehovantodistajien edustajat eivät saaneet hankituksi viisumia tagalogin tulkille, jonka piti toimittaa liturgia filippiiniläiselle yhteisölle.

— Vuoden 1998 laissa tunnustuksellisten uskonnollisten yhteisöjen asemasta annettiin kahdentoista aiemmin tunnustetun uskonnollisen järjestön säilyttää asemansa, mutta samalla siinä esitettiin uusia arviointiperusteita tätä asemaa hakeville uskonnollisille ryhmille. Moni hallituksen tunnustusta vaille jäänyt ryhmä sekä jotkut uskonoikeuden asiantuntijat valittivat, että uskonnolliseksi yhteisöksi tunnustamiseen vaadittavat lisäkriteerit ovat tunnustuksen hakemisen este ja vahvistavat sitä vailla olevien ryhmien jäämisen toisarvoiseen asemaan. Lisäksi jotkut asiantuntijat ovat kyseenalaistaneet lain perustuslainmukaisuuden.

— Toisaalta useassa Itävallan läänissä on myönnetty tukea lahkoja ja kultteja koskevaa tietoa välittäville toimistoille. Lisäksi Niederösterreichin perheasioidentoimiston Internet-sivulla olevassa esittelyssä on luonnehdittu kielteisesti lukuisia uskonnollisia ryhmiä ja myös jehovantodistajat yhteisön tunnustetusta asemasta huolimatta.

Onko komissio tietoinen edellä kuvatuista seikoista?

Katsooko komissio, että edellä kuvatut toimenpiteet loukkaavat EU:n perusoikeuskirjan 10 ja 22 artiklassa turvattuja perusoikeuksia ja että ne vaikuttavat näin ollen niiden perusoikeuksien olennaiseen sisältöön, jotka nimenomaisesti suojataan perusoikeuskirjan 52 artiklassa?

Katsooko komissio niin ikään, että nämä seikat ovat ristiriidassa Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklan ja näin ollen jäsenvaltioille yhteisten ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamisen periaatteiden kanssa?

Voiko komissio ilmoittaa, miten se aikoo saada Itävallan tiedostamaan, että tällainen menettely loukkaa oikeutta uskonnonvapauteen?

Mikäli se ei nimenomaisesti tuomitse edellä kuvattuja toimenpiteitä, millaisilla oikeusperiaatteilla se perustelee kantansa?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(28. huhtikuuta 2004)

Itävallan viranomaisten eräiden uskonnollisten työntekijöiden maahantuloviisumien epäämisen osalta komissio haluaa huomauttaa, että Schengenin sopimukseen kuuluvien maiden alueelle pääsyn mahdollistavien yhtenäisten viisumien myöntämistä koskevien määräysten nojalla kukin jäsenvaltio tarkastaa viisumipyynnön useiden yhteisessä konsuliohjeistossa esitettyjen perusteiden pohjalta. Viisumin myöntämisestä tai epäämisestä päättää kukin jäsenmaa itse oman harkintansa perusteella. Yhteisessä konsuliohjeistossa ei velvoiteta jäsenvaltioita perustelemaan mahdollista viisumin epäämistä.

Erityistyöluvan myöntämisestä kolmansista maista lähtöisin oleville hengellisille työntekijöille komissio haluaa muistuttaa, että yhteisön tasolla ei tällä hetkellä ole olemassa sääntöjä, jotka koskevat kolmansien maiden kansalaisten työntekoon perustuvaa maahantuloa ja oleskelua. Kaikki kyseiseen asiaan liittyvät päätökset kuuluvat kunkin jäsenmaan omaan toimivaltaan.

Komissiolla ei myöskään ole toimivaltaa puuttua epäiltyihin perusoikeuksien rikkomuksiin, joihin kuuluu uskonnonvapauden rikkominen, elleivät ne kuulu yhteisön oikeuden ja sen täytäntöönpanon piiriin.

Lopuksi on muistettava, että jos henkilö on sitä mieltä, että hänen perusoikeuksiaan on rikottu, hän voi valittaa asiasta Euroopan ihmisoikeustuomioistuimeen käytyään ensin läpi kyseisen maan omat valitusmenettelyt.

(2004/C 88 E/0544) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0775/04**

esittäjä(t): Maurizio Turco (NI) komissiolle

(11. maaliskuuta 2004)

Aihe: Uskonnonvapauden loukkaus Saksassa

— Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklassa määrätään perusoikeuksista ja

— EU:n perusoikeuskirjan 10 artiklassa määrätään uskonnonvapaudesta, 22 artiklassa uskonnollisesta monimuotoisuudesta ja 52 artiklassa turvattujen oikeuksien kattavuudesta.

— Ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi vuonna 1950 tehdyssä yleissopimuksessa (erityisesti sen 9 ja 14 artiklassa) määrätään puolestaan uskonnonvapaudesta ja syrjinnän kiellosta.

— Lisäksi Yhdysvaltain ulkoministeriö on julkaissut kansainvälisen raportin uskonnonvapaudesta vuonna 2003.

— Saksan hallitus ei tunnusta skientologiakirkkoa uskonnoksi, vaan pitää sitä mahdollisena uhkana demokratialle. Tämän seurauksena skientologian harjoittajia syrjitään työ- ja liike-elämässä julkisella ja yksityisellä sektorilla.

— Saksan hallitus ei myöntänyt vierailuviisumeja Yhdistymiskirkon (Unification Church) johtajille pastori Sun Myung Moonille ja hänen puolisolleen Hak Ja Har Moonille.

— Baijerin ja Hampurin osavaltiohallitukset ovat esittäneet uusia toimia rajoittaakseen skientologiakirkon toimintaa, ja luterilainen kirkko on jatkanut sen ja muiden väitettyjen ”kulttien” vastaista tiedotuskampanjaansa.

— Eri liittovaltioissa on julkaistu esitteitä, joissa kerrotaan vähemmistöuskontojen ideologiasta ja käytännöistä, ja jotkin näistä pelkäävät, että vaarallisten liikkeiden tai kulttien sisällyttäminen tiedotteeseen voi vahingoittaa niiden mainetta. Nämä toimet ovat saaneet kansalaisten asenteen vähemmistöuskontojen harjoittajia kohtaan säilymään kielteisenä.

— Vuoden 2003 kansainvälisessä raportissa uskonnonvapaudesta ollaan huolestuneita ihmisoikeuksien loukkauksesta uskonnollisten yhteyksien takia sekä mahdollisesta syrjinnästä kansainvälisillä markkinoilla, mikäli ulkomaiset yritykset valitaan sen perusteella, onko niillä mahdollisesti yhteyksiä skientologiakirkkoon.

Onko komissio tietoinen edellä kuvatuista seikoista?

Katsooko komissio, että edellä kuvatut toimenpiteet loukkaavat EU:n perusoikeuskirjan 10 ja 22 artiklassa turvattuja perusoikeuksia ja että ne vaikuttavat näin ollen niiden perusoikeuksien olennaiseen sisältöön, jotka nimenomaisesti suojataan saman säädöksen 52 artiklassa?

Katsooko komissio niin ikään, että nämä seikat ovat ristiriidassa Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklan ja näin ollen jäsenvaltioille yhteisten ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamisen periaatteiden kanssa?

Voiko komissio ilmoittaa, miten se aikoo saada Saksan tiedostamaan, että tällainen menettely loukkaa oikeutta uskonnonvapauteen?

Mikäli se ei nimenomaisesti tuomitse edellä kuvattuja toimenpiteitä, millaisilla oikeusperiaatteilla se perustelee kantansa?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(29. huhtikuuta 2004)

Komissio ei ole tietoinen arvoisan parlamentin jäsenen esittämistä seikoista.

Tarkasteltaessa Saksan viranomaisten päätöstä olla myöntämättä maahantuloviisumia yhdistymiskirkon johtajalle Sun Myung Moonille ja hänen puolisolleen komissio haluaa muistuttaa, että Schengenin sopimukseen kuuluvien maiden alueelle pääsyn mahdollistavien yhtenäisten viisumien myöntämistä koskevien määräysten nojalla kukin jäsenvaltio käsittelee viisumihakemuksen useiden yhteisessä konsuliohjeistossa vahvistettujen perusteiden pohjalta. Viisumin myöntämisestä tai epäämisestä päättää kukin jäsenvaltio itse oman harkintansa perusteella. Yhteisessä konsuliohjeistossa ei velvoiteta jäsenvaltioita perustelemaan mahdollista viisumin epäämistä.

Komissio katsoo, että kysymykset, jotka liittyvät skientologiakirkon ja muiden uskonnollisten yhteisöjen asemaan Saksassa, kuuluvat Amsterdamin sopimukseen liitetyn, kirkkojen ja ei-tunnustuksellisten järjestöjen asemasta annetun julistuksen soveltamisalaan. Julistuksen mukaan "Euroopan unioni kunnioittaa eikä puutu siihen asemaan, joka kirkoilla ja uskonnollisilla yhdistyksillä tai yhdyskunnilla on kansallisen lainsäädännön mukaisesti jäsenvaltioissa. Euroopan unioni kunnioittaa myös elämänkatsomuksellisten ja ei-tunnustuksellisten järjestöjen asemaa."

Komissiolla ei myöskään ole toimivaltaa puuttua epäiltyihin perusoikeuksien, kuten uskonnonvapauden, loukkauksiin, elleivät ne kuulu yhteisön oikeuden ja sen täytäntöönpanosäännösten soveltamisalaan.

Saksa on kaikkien muiden jäsenvaltioiden tavoin ollut 2. päivästä joulukuuta 2003 lähtien velvollinen soveltamaan 27. marraskuuta 2000 annettua neuvoston direktiiviä 2000/78/EY [1], jossa kielletään uskontoon tai vakaumukseen, vammaisuuteen, ikään tai sukupuoliseen suuntautumiseen perustuva syrjintä työssä ja ammatissa.

Valvoessaan, miten jäsenvaltiot soveltavat edellä mainittua direktiiviä, komissio on lähettänyt Saksalle virallisen ilmoituksen, joka koskee kyseisen direktiivin täytäntöönpanotoimista ilmoittamatta jättämistä.

Lopuksi on muistettava, että jos henkilö katsoo perusoikeuksiaan loukatun, hän voi valittaa asiasta Euroopan ihmisoikeustuomioistuimeen käytettyään ensin kaikki oman maansa oikeussuojakeinot.

[1] EYVL L 303, 2.12.2000.

(2004/C 88 E/0545) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0776/04**

esittäjä(t): Maurizio Turco (NI) komissiolle

(11. maaliskuuta 2004)

Aihe: Uskonnonvapauden loukkaus Kreikassa

— Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklassa määrätään perusoikeuksista ja

— EU:n perusoikeuskirjan 10 artiklassa määrätään uskonnonvapaudesta, 22 artiklassa uskonnollisesta monimuotoisuudesta ja 52 artiklassa turvattujen oikeuksien kattavuudesta.

— Ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi vuonna 1950 tehdyssä yleissopimuksessa (erityisesti sen 9 ja 14 artiklassa) määrätään puolestaan uskonnonvapaudesta ja syrjinnän kiellosta.

— Lisäksi Yhdysvaltain ulkoministeriö on julkaissut kansainvälisen raportin uskonnonvapaudesta vuonna 2003.

— Kreikassa muiden ryhmien kuin ortodoksien uskonnonharjoitukselle on asetettu hallinnollisia esteitä tai oikeudellisia rajoituksia. Joidenkin muiden uskonnollisten ryhmien kuin ortodoksien johtajat väittävät, että kaikki uskonnollisten järjestöjen verot ovat syrjiviä, sillä hallitus tukee ortodoksikirkkoa, kun muut ryhmät rahoittavat itse toimintansa.

— Useat uskonnolliset ryhmittymät ovat kertoneet vaikeuksista hallinnollisten asioiden käsittelyssä. Kreikan ortodoksikirkon saamat erioikeudet ja oikeudelliset etuudet eivät koske muita tunnustettuja uskontoja.

— Jehovan todistajien jäseniä on kiusattu mielivaltaisilla henkilötarkastuksilla, heillä on ollut vaikeuksia vainajien hautauksessa, ja paikalliset viranomaiset ovat vastustaneet heidän kirkkojensa rakentamista.

— Jotkin uskonnolliset ryhmät, kuten mormonit ja ulkomaiset juutalaiset, ovat ilmoittaneet, että niiden johtajilla ja rabbeilla, jotka eivät ole EU:n kansalaisia, on ollut viisumien uusimiseen liittyviä vaikeuksia, koska hallituksella ei ole erityistä työviisumia uskoville.

— Muilla kuin ortodokseilla on uskontonsa takia ongelmia saada työtä armeijassa, poliisissa, palokunnassa tai virkamieskunnassa. Armeijassa yleensä vain ortodoksikirkon jäsenet etenevät upseereiksi, minkä takia jotkin muiden uskontokuntien jäsenet ovat ilmoittaneet olevansa ortodokseja. Tietojen mukaan kreikkalaiskatolisia sotilashenkilöitä on myös painostettu olemaan solmimatta avioliittoa puolisonsa muun kuin ortodoksisen seremonian mukaan sillä uhalla, että heitä ei muuten ylennetä.

— Ortodoksikirkko on julkaissut luettelon rienaavina pidetyistä uskonnollisista käytännöistä ja ryhmistä. Ortodoksikirkon uskonnolliset johtajat ovat myöntäneet, että he kieltäytyvät vuoropuhelusta sellaisten uskonnollisten ryhmien kanssa, jotka katsotaan haitallisiksi ortodokseille, ja he ovat jopa neuvoneet kreikkalaiskatolilaisia karttamaan näiden uskontokuntien jäseniä.

Onko komissio tietoinen edellä kuvatuista seikoista? Jos se on ottanut ne huomioon ja arvioinut ne, mitkä ovat arvioinnin tulokset?

Katsooko se, että edellä kuvatut toimenpiteet loukkaavat EU:n perusoikeuskirjan 10, 22 ja 52 artiklassa turvattuja oikeuksia ja että ne ovat Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklan vastaisia?

Mikäli se ei nimenomaisesti tuomitse edellä kuvattuja toimenpiteitä, millaisilla oikeusperiaatteilla se perustelee kantansa?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(29. huhtikuuta 2004)

Arvoisa parlamentin jäsen viittaa hyvin moniin erilaisiin seikkoihin ja toimintatapoihin, joiden hän katsoo loukkaavaan uskonnonvapautta Kreikassa ja joita ei ole aikaisemmin saatettu komission tietoon.

Komission kyseisistä seikoista ja toimintatavoista muodostama arvio ja sen niiden johdosta mahdollisesti toteuttamat toimenpiteet määräytyvät sen mukaan, kuuluvatko kyseiset seikat ja toimintatavat yhteisön oikeuden soveltamisalaan.

Jotkin parlamentin jäsenen mainitsemista seikoista eivät kuulu lainkaan yhteisön oikeuden soveltamisalaan, joten komissiolla ei ole niissä toimivaltaa. Tällainen seikka on työviisumin epääminen kolmansista maista tulevilta uskonnollisten yhteisöjen työntekijöiltä, koska työskentelytarkoituksessa maahan tulevien kolmansien maiden kansalaisten maahantulosta ja oleskelusta ei ole annettu sääntöjä yhteisön tasolla. Kaikki asiaa koskevat päätökset kuuluvat näin ollen jäsenvaltioiden toimialaan.

Osa parlamentin jäsenen mainitsemista toimintatavoista näyttäisi kuuluvan Amsterdamin sopimukseen liitetyn, kirkkojen ja ei-tunnustuksellisten järjestöjen asemasta annetun julistuksen soveltamisalaan. Julistuksen mukaan unioni kunnioittaa asemaa, joka kirkoilla ja uskonnollisilla yhdistyksillä tai yhdyskunnilla on kansallisen lainsäädännön mukaisesti jäsenvaltioissa. Tätä periaatetta sovelletaan muiden uskonnollisten yhteisöjen kuin ortodoksikirkon hallinnolliseen asemaan sekä parlamentin jäsenen mainitsemaan uskonnollisilta yhteisöiltä kannettavaan veroon.

Ortodoksikirkon julkaisemalla luettelolla ortodoksisuutta loukkaavina pidettävistä uskonnoista ja uskonnollisista ryhmistä sekä sillä, miten kyseinen luettelo vaikuttaa sen jäsenten suhtautumiseen, on merkitystä ainoastaan yksityishenkilöiden välisille suhteille, joten asia ei edellytä tarkempaa tarkastelua.

Kun tarkastellaan toimintatapoja, joilla mahdollisesti syrjitään tiettyjä henkilöitä heikentämällä heidän mahdollisuuksiaan työpaikan saamiseen ja uralla etenemiseen julkisella sektorilla, komissio muistuttaa, että Kreikka on velvollinen soveltamaan 27. marraskuuta 2000 annettua neuvoston direktiiviä 2000/78/EY [1], jossa kielletään uskontoon tai vakaumukseen, vammaisuuteen, ikään tai sukupuoliseen suuntautumiseen perustuva syrjintä työssä ja ammatissa. Kaikki jäsenvaltiot ovat olleet velvollisia soveltamaan tätä direktiiviä 2. päivästä joulukuuta 2003 lähtien.

Valvoessaan, miten jäsenvaltiot soveltavat edellä mainittua direktiiviä, komissio on lähettänyt Kreikalle virallisen ilmoituksen, joka koskee kyseisen direktiivin täytäntöönpanotoimista ilmoittamatta jättämistä.

[1] EYVL L 303, 2.12.2000.

(2004/C 88 E/0546) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0786/04**

esittäjä(t): Proinsias De Rossa (PSE) komissiolle

(11. maaliskuuta 2004)

Aihe: Poliisiyhteistyö ja ihmisoikeudet

Pyrkiessään tehostamaan rajatylittävän terrorismin ja järjestäytyneen rikollisuuden torjuntaa puheenjohtajavaltio Irlanti on asettanut etusijalle poliisin, tullin ja turvallisuuspalvelujen välisen yhteistyön laajentamisen kaikissa jäsenvaltioissa.

Voiko komissio taata, että suunniteltaessa jäsenvaltioiden rikosten torjunnasta vastaavien yksiköiden yhteistyötä noudatetaan kansainvälisiä ihmisoikeusvaatimuksia ja suositeltavia käytäntöjä? Vaatiiko komissio, että velvollisuudet raportoida toiminnasta sisällytetään suunnitelmiin, jotta asianosaiset viranomaiset voivat varmistaa ihmisoikeuksien täydellisen suojelun?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(29. huhtikuuta 2004)

Kaikkia lainvalvontaviranomaisten yhteistyöjärjestelyjä, jotka perustuvat Euroopan unionista tehdyn sopimuksen VI osaston mukaisiin välineisiin, tarkastellaan huolellisesti sen varmistamiseksi, että ne ovat kyseisen sopimuksen 6 artiklaan sisältyvien yhteisten määräysten mukaiset.

Komissio on aina ottanut huomioon sen, että turvallisuutta lisäävää politiikkaa laadittaessa on varmistettava, että perusoikeuksia ja -vapauksia sekä oikeusvaltioperiaatetta kunnioitetaan kaikilta osin. Oikeusvaltioperiaatteen ja perusoikeuksien kunnioittaminen on ehdoton edellytys julkisen toiminnan laillisuudelle. Komission tehtävänä on tukea, tarvittaessa asianmukaisin lainsäädäntötoimin, näiden näkökohtien tasapainoista yhteensovittamista kaikkialla unionissa, jotta voitaisiin luoda vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuva alue ja näin saavuttaa yksi unionin toiminnan päätavoitteista.

Euroopan unionin lainsäädäntö noudattaa kaikilta osin periaatteita, jotka on vahvistettu Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklassa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjassa. Joidenkin puitepäätösten, kuten eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja terrorismin torjunnasta 13. kesäkuuta 2002 tehtyjen puitepäätösten, johdanto-osassa viitataan nimenomaisesti ihmisoikeuksien kunnioittamiseen.

Kaikki nykyiset ja tulevat jäsenvaltiot ovat lisäksi hyväksyneet Euroopan neuvoston ministerikomitean 19. syyskuuta 2001 jäsenvaltioille antaman suosituksen Rec (2001)10 poliisin eurooppalaisista eettisistä säännöistä [1]. Suosituksessa korostetaan, että olisi vahvistettava yhteiset eurooppalaiset periaatteet ja ohjeet, jotka koskevat muun muassa poliisin vastuuvelvollisuutta, jotta voitaisiin taata turvallisuus ja yksilön oikeuksien kunnioittaminen demokraattisissa oikeusvaltioissa. Vastuuvelvollisuuden periaatetta tarkennetaan 15 ja 16 kohdassa, joiden mukaan jäsenvaltioilla on vastuu poliisin toiminnan riippumattomasta valvonnasta vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

Jäsenvaltioiden ja niiden lainvalvontaviranomaisten on EU:n lainsäädäntöä täytäntöönpannessaan kunnioitettava niitä perusoikeuksia, joista määrätään Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklassa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjassa sekä kansainvälisissä sopimuksissa, joissa vahvistetut yleiset oikeusperiaatteet ovat erottamaton osa yhteisön oikeutta ja kyseisen oikeuden suojaamia.

[1] http://www.supremecourt.ge/english/Annex2.pdf

(2004/C 88 E/0547) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-0788/04**

esittäjä(t): Giacomo Santini (PPE-DE) komissiolle

(5. maaliskuuta 2004)

Aihe: Kuparisulfaatin tuontihintojen dumppaaminen

Kuparisulfaatilla on yhä tärkeämpi merkitys maailmassa eläinrehun tuotannon, maataloustuotannon (kuten vehnän suojeleminen tuhoeläimiltä) sekä elektroniikan ja galvanoinnin kannalta. Koska kuparisulfaattia on tuotu runsaasti kolmansista maista (Uzbekistan, Ukraina, Venäjä, Makedonia, Serbia ja Kiina), eurooppalaisen kuparisulfaatin tuotanto on laskenut dramaattisesti. Suurin valmistaja Euroopassa on italialainen Manica Spa (Rovereto-Italia), joka hallitsee markkinoita muutamalla yhtiöllä, jotka toimivat yhä Italiassa, Espanjassa ja Ranskassa.

Pääasiallinen syy kriisiin on kuparisulfaatin halpatuonti kolmansista maista (50 000–60 000 tonnia vuodessa). Tämä määrä vastaa yli kahta kolmasosaa Euroopan markkinoista. Maahan tuodun kuparisulfaatin heikko laatu antaa aihetta huoleen, koska se on vaaraksi eläinten terveydelle ja ympäristölle. Komission antamassa uudessa asetuksessa (EY) N:o 133/2003 [1] tiettyjen suolojen käytöstä, rajoitetaan merkittävästi muun muassa kuparisulfaatin käyttöä sianrehussa. Tähän on syynä lannan vaikutus maaperään ja vesistöön. Tämä rajoitus vaikeuttaa entisestään eurooppalaista vientiä ja voi johtaa siihen, että Euroopassa toimivat harvat tuotantolaitokset joutuvat lopettamaan toimintansa, josta on vakavia seurauksia tuotteiden laadun ja työllisyyden kannalta.

1. Miten komissio aikoo tullien avulla jarruttaa tuontia neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 mukaisesti [2]?

2. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä sisämarkkinoiden, eurooppalaisten tuottajien ja tuotteiden laadun suojelemiseksi?

3. Minkälaisia tarkastuksia komissio aikoo tehdä selvittääkseen, onko suurin osa edellä mainituista maista tuoduista tuotteista tuotettu laittomasti tai onko niiden alkuperä tuntematon?

[1] EYVL L 22, 25.1.2003, s. 18.
[2] EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1.

Pascal Lamyn komission puolesta antama vastaus

(1. huhtikuuta 2004)

1. Arvoisa parlamentin jäsen voi olla varma siitä, että komissio on aina valmis suojelemaan Euroopan teollisuutta epäoikeudenmukaisin ja haitallisin ehdoin tapahtuvalta tuonnilta, sillä edellytyksellä, että yhteisön kansainvälisten velvoitteiden ja EU:n lainsäädännön [1] asiaankuuluvia vaatimuksia noudatetaan.

Asiaa koskevien sääntöjen mukaan polkumyynnin vastaisiin toimenpiteisiin ryhtyminen edellyttää muodollista menettelyä, joka alkaa joko koko yhteisön teollisuuden tai sen merkittävän osan nimissä tehdyllä valituksella. Tätä seuraa kaupan suojatoimiin keskittyvän komission yksikön tekemä selvitys, joka saattaa johtaa siihen, että komissio ehdottaa polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä (esimerkiksi polkumyyntitullia), jotka ministerineuvoston on hyväksyttävä.

Komissio on valmis tarjoamaan yhteisön kyseisen alan tuottajille kaiken niiden pyytämän tiedon ja avun tällaisen valituksen tekemiseksi. Tässä yhteydessä se haluaa kiinnittää arvoisan jäsenen huomion www-sivuunsa (http://europa.eu.int/comm/trade/policy/dumping/compl.htm), joka sisältää ohjeen polkumyyntiä koskevan valituksen laatimiseksi.

2. EU:n markkinoiden ja eurooppalaisten tuottajien suojelemisen osalta komissio toteuttaa kaikki edellisessä vastauksessa mainitut asiaankuuluvat aloitteet. Neuvoston asetukseen (EY) N:o 384/96 perustuvan kaupan suojelun tarkoitus ei kuitenkaan ole tuotteiden laadun suojeleminen.

Kuparisulfaatin käyttöä kasvinsuojelussa säätelee neuvoston direktiivi 91/414/ETY [2]. Tämä merkitsee, että tiettyä ainetta voidaan käyttää ainoastaan, jos komissio on asiakirja-aineiston arvioituaan antanut direktiivin, jolla aine sisällytetään direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I. Sellaisten aineiden kohdalla, jotka olivat jo markkinoilla vuonna 1993 (kuparisulfaatti mukaan luettuna), sovelletaan edelleen kansallisia sääntöjä, kunnes komissio on tehnyt päätöksen. Teollisuuden vuonna 2002 esittämää, kuparia tukevaa asiakirja-aineistoa arvioidaan parhaillaan yhteisön tasolla. Päätös oletetaan tehtävän viimeistään vuonna 2006. Jos päätös on kielteinen, kaikenlainen kuparin käyttö kasvinsuojelussa on lopetettava. Jos päätös on myönteinen, se tulee sisältämään teknisiä vähimmäisvaatimuksia kasvinsuojelussa käytettävän kuparin (kuparisulfaatti mukaan luettuna) puhtauden osalta. Päätös tulee olemaan sitova koko yhteisön alueella.

3. Kuten arvoisa jäsen varmasti tietää, kuparisulfaattiin ei tällä hetkellä sovelleta polkumyyntitulleja. Näin ollen petollisen kaupan epäilemiselle ei ole nähtävissä perusteita. Polkumyyntitullien asettamiseksi pitäisi niiden yhteisön teollisuudenalojen, joihin tilanne vaikuttaa, ensin tehdä tämän vastauksen ensimmäisessä osassa mainittu polkumyyntiä koskeva valitus.

---

[1] Neuvoston asetus (EY) N:o 384/96, annettu 22 päivänä joulukuuta 1995, polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 8 päivänä maaliskuuta 2004 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 461/2004, EUVL L 77, 13.3.2004 (”perusasetus”).

[2] Neuvoston direktiivi 91/414/ETY, annettu 15 päivänä heinäkuuta 1991, kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta, EYVL L 230, 19.8.1991.

(2004/C 88 E/0548) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0806/04**

esittäjä(t): Antonio Di Pietro (ELDR) komissiolle

(15. maaliskuuta 2004)

Aihe: Tremonti-laki ja Mediaset

Tiedotuksen ja tiedotusvälineiden alalla toimiva Mediaset-yritys sai 8. elokuuta 1994 annetulla lailla N:o 489 (jäljempänä Tremontin laki) verohuojennuksia ainakin 243 miljardia liiraa. Suorana seurauksena huojennuksista Mediaset on vahvistanut merkittävästi hallitsevaa markkina-asemaansa, saanut huomattavan budjettivajeensa kuriin ja listautunut pörssiin. Lain päätöksentekomenettelyt määritti ratkaisevasti

viestintäyrityksen omistaja, joka on myös neuvoston puheenjohtaja, joten eturistiriita on ilmeinen. Suppealla televisioviestintämarkkinoiden erityisalalla Mediaset-yritys näyttää käytännössä olevan toimenpiteen ainoa ja pääasiallinen edunsaaja. On kilpailulainsäädännön vastaista, että edunsaajayritys osallistuu säädöksestä tai toimenpiteestä päättämistä koskevaan menettelyyn, jos se tapahtuu, kuten epäilemättä tässä tapauksessa, tavalla, jolla osallistumisen voidaan katsoa vaikuttaneen päätösten tulokseen, ainakin jos toimenpide vaikuttaa merkittävästi edunsaajayrityksen markkina-asemaan (julkisasiamies Jacobsin päätelmät, 21. maaliskuuta 1991, Extramet).

Kilpailulainsäädännön vastaisia ovat myös yrityksen toimet, joilla pyritään omien edustajien välityksellä toteuttamaan toimenpiteitä hallitsevan aseman lujittamiseksi tai kolmansien osapuolten sulkemiseksi markkinoiden ulkopuolelle (Milanon ylioikeuden 9.—13. heinäkuuta 1998 antama määräys ja 22. maaliskuuta — 16. kesäkuuta 2000 antama tuomio), kuten tässä tapauksessa on myös ilmeistä. Eturistiriitatilanteet vaikuttavat lisäksi huomattavasti elimeen, jossa ristiriidat todetaan.

Voiko komissio selittää, minkä vuoksi se ei ole vielä ryhtynyt toimiin kilpailun suojelemiseksi Italian analogisilla tiedotusvälinemarkkinoilla, joita ovat vakavasti häirinneet nämä selvät kilpailulainsäädännön vastaiset toimet, sillä esitetyssä tapauksessa komission toimettomuus saattaa merkitä lainvastaisista toimista määräämistä markkinoiden sekä yhteisön ja jäsenvaltioiden rahatalouden suureksi vahingoksi?

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2004)

Komissio on tehdyn kantelun perusteella jo tutkinut parlamentin jäsenen mainitsemaa asiaa ja todennut, että tutkinnan jatkamiselle ei ole perusteita, koska yhteisön kilpailulainsäädännön rikkomisesta ei ole todisteita.

Parlamentin jäsen väittää, että yrityksen osallistuminen lainsäädännön päätöksentekomenettelyihin rikkoo kilpailulainsäädäntöä eturistiriidan vuoksi. Komissio toteaa seuraavaa: yhteisön kilpailulainsäädännössä ei viitata eturistiriitoihin, minkä vuoksi komissiolla ei ole oikeudellisia keinoja puuttua eturistiriitatilanteeseen riippumatta sen vaikutuksesta markkinoiden toimintaan. Komissio voi kuitenkin puuttua määräävän markkina-aseman tai valtiontukien väärinkäyttöön.

Määräävän markkina-aseman väärinkäyttönä ei voida kuitenkaan pitää pelkästään sitä, että Mediaset on hyötynyt 8. elokuuta 1994 annetun lain N:o 489 nojalla verosäännöksistä, joita ei sovelleta ainoastaan Mediasetiin eikä myöskään ainoastaan radio- ja televisioyhtiöihin.

Kyseisessä tapauksessa eturistiriidan väitetään vaikuttaneen kilpailuun veronhuojennuksia sisältävän lainsäädännön kautta. Valtion varoista myönnetyn tuen aiheuttamaa kilpailun vääristymistä käsitellään valtiontukea koskevissa EY:n perustamissopimuksen määräyksissä. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan 87 artiklassa ei kyseisiä valtion interventiotoimenpiteitä erotella niiden syiden tai tavoitteiden mukaan, vaan niiden vaikutusten mukaan. Komission on harkittava, onko toimenpide perustamissopimuksen määritelmän mukaista valtiontukea. Parlamentin jäsenen kirjallisessa kysymyksessä mainittujen seikkojen perusteella asia ei ole näin, eivätkä toimenpiteen valmisteluun liittyneet mahdolliset eturistiriidat muuta tätä arviota.

(2004/C 88 E/0549) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-0810/04**

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(8. maaliskuuta 2004)

Aihe: Mosambik — Nampulassa murhattu lähetystyöntekijä

Helmikuuna 24. päivänä Nampulassa löydettiin kuolleena asunnostaan brasilialainen evankelis-luterilaisen kirkon 53-vuotias lähetystyöntekijä Doraci Edinger, joka oli avustamassa koulujen ja sairaaloiden rakentamisessa sekä kaivojen porauksessa kyseisen alueen vesihuollon järjestämiseksi.

Koska varkaus ei ilmeisesti ole ollut rikoksen motiivi, on alkanut kiertää huhuja siitä, että kyseinen raakalaismainen teko liittyy mahdollisesti elimillä käytävään kauppaan, jota harjoitetaan tällä alueella.

Ruumiinavauksessa on paljastunut, että lähetystyöntekijä surmattiin vasaralla iskemällä. Viisi lähetystyöntekijän surmasta epäiltyä on jo pidätetty.

Uskonnollinen yhteisö, erityisesti katoliset lähetystyöntekijät, jotka ovat ilmoittaneet elimillä käytävästä kaupasta, pelkäävät entistä enemmän kostotoimia.

Kysyn komissiolta seuraavaa:

— Mitä tietoja komissiolta on näistä tapahtumista?

— Mihin toimenpiteisiin komissio on ryhtynyt tai aikoo ryhtyä, jotta varmistettaisiin Nampulassa työskentelevien lähetystyöntekijöiden, uskonnollisten henkilöiden ja erityisesti Euroopan unionin kansalaisten turvallisuus?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(5. huhtikuuta 2004)

Komissio on tietoinen brasilialaisen nunnan Doraci Edingerin murhasta ja on ottanut asiassa yhteyttä Brasilian suurlähetystöön, joka käytettävissä olevien tietojen perusteella katsoo, ettei asialla ole yhteyttä väitettyihin elimillä käytävää kauppaa koskeviin tapauksiin.

Mitä nunnien turvallisuuteen tulee, komissio aikoo — vaikka tämä asia ei kuulukaan komission toimivaltaan ja siihen voidaan parhaiten puuttua kyseisten jäsenvaltioiden suurlähetystöjen toimilla — EU-koordinoinnin sekä EU:n ja Mosambikin välisen poliittisen vuoropuhelun yhteydessä tarkastella asianmukaisinta tapaa ottaa asia esille hallituksen kanssa.

Arvoisa parlamentin jäsen voi olla varma siitä, että komissio tulee, toimivaltansa puitteissa, pitämään yhteyttä yleisen syyttäjän virastoon ja Human Rights League -ihmisoikeusjärjestöön sekä seuraamaan tutkimuksen edistymistä.

(2004/C 88 E/0550) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0813/04**

esittäjä(t): Johanna Boogerd-Quaak (ELDR) komissiolle

(15. maaliskuuta 2004)

Aihe: Maatalouden ympäristötuet

5. helmikuuta 2004 minulla oli kunnia toimia IUCN:n järjestämän maatalouden ympäristöohjelmia koskevan konferenssin ”Miten parantaa maatalouden ympäristötoimia luonnon monimuotoisuuden ja kestävän käytön edistämiseksi” puheenjohtajana.

Mainitussa konferenssissa esitettiin kriittisiä puheenvuoroja nykyisen maaseudun kehittämisasetuksen (EY) N:o 1257/1999 [1] mukaisesti maksettavista maatalouden ympäristötuista.

1. Onko komissio ottanut huomioon, että maatalouden ympäristötukien maksamisen nykyinen perusta, sellaisena kuin se sisältyy maaseudun kehittämisasetukseen (EY) N:o 1257/1999, ei ole kaikissa tilanteissa tyydyttävä?

2. Onko komissio harkinnut sitä, että maatalouden ympäristötukien maksaminen tulevaisuudessa perustuisi yleisen edun noudattamiseen?

3. Onko komissio tässä yhteydessä harkinnut toimia, jotka liittyvät uuden maaseudun kehittämisasetuksen valmisteluun ja maataloussopimuksen vihreään laatikkoon WTO:n neuvotteluissa?

[1] EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(28. huhtikuuta 2004)

Arvoisan parlamentin jäsenen johtama konferenssi oli erittäin hyödyllinen tilaisuus pohtia maatalouden ympäristötoimenpiteiden nykyistä suunnittelua ja miten sitä voisi mahdollisesti kehittää. Komissio on merkinnyt muistiin konferenssin aikana esille tuodut asiat, myös kriittiset puheenvuorot. Koska kyseessä on erittäin laaja-alainen asiakokonaisuus, johon kuuluvat tavoitteet ja alueelliset ja paikalliset olosuhteet vaihtelevat suuresti, on odotettavissa, että toimenpiteissä voi ilmetä myös joitakin heikkouksia.

1. Maatalouden ympäristötukia maksetaan viljelijöille, jotka vapaaehtoisesti sitoutuvat menemään hyvän maatalouskäytännön perusvaatimusten noudattamista pidemmälle. Hyvällä maatalouskäytännöllä tarkoitetaan lakisääteisiä vaatimuksia, jotka viljelijöiden on täytettävä ilman erillisiä avustuksia. Nykyisten maatalouden ympäristötukien perustana on Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta 17. toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999 24 artikla. Maatalouden ympäristötukien määrittämisperusteita ovat tulonmenetys, tehdystä sitoumuksesta aiheutuneet lisäkustannukset ja siirtymäkustannukset kattava kannustuslisä, jos sellaisen maksaminen tuntuu tarpeelliselta viljelijöiden toteuttamien vaadittavien toimenpiteiden helpottamiseksi. Määrittämisperusteet kuvaavat keskimääräistä kustannusten ja tulojen välistä suhdetta ohjelman piiriin kuuluvalla alueella, ei yksittäisten tilojen tilannetta.

2. Komissio pitää harjoittamaansa maatalouden ympäristöpolitiikkaa järkevänä ja oikeutettuna tapana tukea viljelijöitä ympäristöalan julkishyödykkeiden tuottamisessa. Edellä mainittuun viljelijöille aiheutuneiden kustannusten ja tulonmenetysten periaatteeseen perustuvien maatalouden ympäristötukien avulla julkishyödykkeitä voidaan tuottaa edullisimmin kustannuksin. Käytännön toteutuksessa ilmenneet heikkoudet ja vaikeudet ovat parhaillaan tarkasteltavina, ja komissio tekee tarkastelun tulosten pohjalta ehdotuksen maaseudun kehittämisohjelmiin kuuluvien maatalouden ympäristötoimenpiteiden tulevaisuuden suunnittelusta.

3. Periaate on täysin yhdenmukainen WTO:n vihreän laatikon tukia koskevien sopimusten kanssa. Kaikki suunnitellut muutokset on punnittava huolellisesti tätä taustaa vasten.

(2004/C 88 E/0551) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0815/04**

esittäjä(t): Charles Tannock (PPE-DE) komissiolle

(15. maaliskuuta 2004)

Aihe: Evankelisten uskovien joukkopidätykset Eritreassa

Onko komissio tietoinen vainosta, joka Eritreassa kohdistuu evankelisiin uskoviin (helluntai- ja karismaattisiin kristittyihin)? Äskettäisessä pidätysaallossa Eritrean viranomaiset pidättivät 51 evankelista uskovaa, mikä jälkeen Eritreassa uskonnollisista syistä pidätettyjen ja yhdeksällä paikkakunnalla vangittuna pidettyjen kansalaisten kokonaismäärä on arviolta 347.

Eritreassa vain ortodoksinen, katolinen ja evankelis-luterilainen uskonto sekä islaminusko ovat virallisesti tunnustettuja uskontoja, kaikki muut ovat ”laittomia”. Siitä syystä kaikki Eritrean evankeliset helluntai- ja karismaattiset seurakunnat ovat olleet suljettuina vuoden 2002 toukokuusta lähtien, ja evankelisten uskovien kokoontuminen jumalanpalvelukseen julkisilla paikoilla ja jopa yksityisissä asunnoissa on ollut kiellettyä. Koska Euroopan unionin kannan mukaan uskonnon rauhanomainen harjoittaminen ilman vainoamista on perustavaa laatua oleva yleismaailmallinen ihmisoikeus, on selvää, että Eritrean hallitus rikkoo räikeästi mainittuja ihmisoikeuksia.

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä varmistaakseen 347 eritrealaisen uskonnollisen vangin täydellisen vapauttamisen? Mihin toimiin se voi ryhtyä lisätäkseen suvaitsevaisuutta eri uskontoja kohtaan Eritreassa ja nk. epävirallisia uskontoja koskevan kiellon poistamiseksi?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(22. huhtikuuta 2004)

Komissio on tietoinen siitä, että Eritreassa esiintyy vainoa uskontoon liittyvistä syistä. Se muistuttaa, että Eritrean perustuslaissa säädetään uskonnon vapaudesta. Hallitus kuitenkin rajoittaa oikeutta käytännössä, ja ainoastaan neljä hallituksen hyväksymää uskonnollista ryhmää — ortodoksikristityt, muslimit, katoliset ja Eritrean evankelisen kirkon (Luterilaisen maailmanliiton jäsenjärjestö) jäsenet — saa kokoontua vapaasti.

Tiedotusministeri antoi toukokuussa 2002 määräyksen, että kaikki uskonnolliset ryhmät oli rekisteröitävä, mikä ei kuitenkaan koskenut neljää hallituksen hyväksymää ryhmää. Muita ryhmiä varoitettiin siitä, että ennen hakemuksen hyväksymistä ei saanut harjoittaa uskontoa eikä pitää kirkollisia tilaisuuksia. Lupia ei toistaiseksi ole myönnetty.

Sittemmin on saatu useita ilmoituksia siitä, että vaino on vain syventynyt. Hallitus on häirinnyt, pidättänyt ja pitänyt vangittuna luvatta toimivien protestanttisten ryhmien, joita kutsutaan paikallisesti yhteisellä nimellä "Pentes", ja koptilaisesta kirkosta juontuvien ja sen sisäisten uudistusliikkeiden jäseniä, Jehovan todistajia ja Bahai-uskon kannattajia. Ilmoitusten mukaan poliisi on joissakin tapauksissa pahoinpidellyt vangittuna olevia ja joskus vangitut ovat vastineeksi vapauttamisestaan joutuneet allekirjoittamaan lausunnon, jossa he kieltävät uskonsa tai lupaavat olla harjoittamatta uskontoaan. Ilmoitusten mukaan osallisina näihin tapauksiin on ollut satoja henkilöitä.

Vaino on kohdistunut erityisesti Jehovan todistajat -liikkeen kannattajiin, koska nämä kieltäytyvät asevelvollisuuden suorittamisesta. Monet on häädetty valtion omistamasta asunnostaan ja toisilta taas on evätty mahdollisuus asua tällaisessa asunnossa, joiltakin on kielletty passi ja maastapoistumisviisumi ja joiltakin on evätty tai kumottu henkilöllisyystodistus. Vuoden 2003 lopulla arvioitiin, että yksitoista Jehovan todistajat -liikkeen jäsentä olisi vangittuna ilman, että heitä vastaan olisi esitetty syytteitä. Eritreassa asevelvollisuus koskee kaikkia 18—45-vuotiaita miehiä ja 18—28-vuotiaita naisia eikä hallitus ole järjestänyt vaihtoehtoja asepalvelulle.

Komissio myöntää, että edellä esitetyt seikat merkitsevät perusluonteisten ihmisoikeuksien loukkausta. Se seuraa tiiviisti tilanteen kehittymistä koordinoidusti jäsenvaltioiden kanssa. Asiasta on tarkoitus keskustella Cotonoun sopimuksen 8 artiklan mukaisen poliittisen vuoropuhelun yhteydessä. Vuonna 2003 aloitettiin uudelleen vuoropuhelu, joka oli ollut keskeytyneenä poliittiseen oppositioon ja mediaan vuoden 2001 lopulla kohdistuneiden voimatoimien seurauksena. Arkaluonteisten poliittisten kysymysten käsitteleminen osoittautui vuoropuhelun ensimmäisessä vaiheessa vaikeaksi, mutta toista vaihetta ollaan nyt kuitenkin aloittamassa. Euroopan unionille on vakuutettu, että kansalaisoikeuksista ja poliittisista, uskontoa koskevista, taloudellisista, sosiaalisista ja sivistyksellisistä oikeuksista voidaan keskustella.

(2004/C 88 E/0552) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0821/04**

esittäjä(t): Ilda Figueiredo (GUE/NGL) komissiolle

(15. maaliskuuta 2004)

Aihe: Agadirin sopimuksen allekirjoitus

Jordanian, Egyptin, Tunisian ja Marokon välinen vapaakauppasopimus allekirjoitettiin 25. helmikuuta 2004 komission jäsenen Christopher Pattenin läsnä ollessa. Sopimuksesta käytetty nimi Agadirin sopimus viittaa kyseisten maiden toukokuussa 2001 Agadirissa tästä asiasta antamaan poliittiseen julistukseen. Sopimus liittyy EU:n ja Välimeren rantavaltioiden kumppanuuden syventämispyrkimykseen, joka on kirjattu vuonna 1995 käynnistetyn Barcelonan prosessin tavoitteisiin luoda Euroopan ja Välimeren maat kattava laaja vapaakauppa-alue vuoteen 2010 mennessä.

Miten komission mielestä tämä prosessi vaikuttaa yhteisön tyypillisiin Välimeren ja etenkin Portugalin tuotteisiin? Tarkemmin sanoen, mikä on komission mielestä tämän prosessin vaikutus erityisesti Portugalin hedelmä- ja vihannesalaan sekä kalasäilyketeollisuuteen (sardiini, tonnikala jne.)?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(27. huhtikuuta 2004)

Agadirin sopimus, joka allekirjoitettiin 25. helmikuuta 2004, on vapaakauppasopimus neljän Välimeren alueen kumppanin eli Marokon, Tunisian, Egyptin ja Jordanian välillä. Näin ollen Euroopan unioni ei ole osallisena tässä sopimuksessa, vaikka se kannusti voimakkaasti sopimuksen solmimiseen. Kaikki nämä neljä maata ovat solmineet assosiaatiosopimuksia, mukaan luettuina vapaakauppa-aluetta koskevat sopimukset, Euroopan unionin kanssa Euro—Välimeri-kumppanuuden yhteydessä. Sopimukset Marokon, Tunisian ja Jordanian kanssa ovat jo voimassa. Sopimus Egyptin kanssa astuu voimaan lähitulevaisuudessa, mutta sen määräykset, jotka koskevat kauppaa ja sen liitännäistoimenpiteitä, ovat olleet voimassa 1. tammikuuta 2004 lähtien. Agadirin sopimuksella ei näin ollen pitäisi olla suoria vaikutuksia aloihin EU:ssa.

Komission politiikkana on edistää vapaakauppasopimusten solmimista eteläisten Välimeren kumppanimaiden kanssa, jotta Euro—Välimeri-kumppanuuden taloudellista ulottuvuutta pohjoisesta etelään täydentää etelästä etelään ulottuva kumppanuus, joka houkuttaa enemmän investointeja ja edistää kumppaneiden välistä kauppaa. Agadirin sopimus, joka on samansuuntainen tämän tavoitteen kanssa, on myönteinen askel Euro—Välimeri-vapaakauppa-alueen asteittaisessa luomisessa, ja sillä pitäisi olla myönteinen vaikutus neljän asianosaisen maan kauppasuhteisiin sekä talous- ja kauppasuhteiden kehittämiseen koko Euro—Välimeri-alueella. Komissio seuraa hyvin tarkasti vapaakaupan toteuttamisen vaikutusta ja kehittymistä tällä alueella, ja komissio rahoittaa kestävyyttä koskevaa vaikutusanalyysia Euro—Välimeri-vapaakauppa-alueella. Tämä analyysi on käynnistysvaiheessaan, ja sen avulla on tarkoitus saada aikaan kokonaisarviointi Euro—Välimeri-alueen vapaakaupan kestävyydestä taloudelliselta, sosiaaliselta ja ympäristön kannalta.

(2004/C 88 E/0553) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0833/04**

esittäjä(t): Catherine Stihler (PSE) komissiolle

(15. maaliskuuta 2004)

Aihe: Äänikirjojen vapauttaminen arvonlisäverosta tai niihin sovellettavan alv-kannan laskeminen viiteen prosenttiin

Onko komissiolla mitään sitä vastaan, että Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus vapauttaisi kaikki äänikirjat arvonlisäverosta tai soveltaisi niihin alennettua viiden prosentin alv-kantaa? Millä perusteella komissio mahdollisesti vastustaa käytäntöä? Käytäntö lähentäisi äänikirjojen verotusta painettujen kirjojen nollaverotukseen Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja varmistaisi, etteivät näkövammaiset joudu epäedulliseen asemaan sen vuoksi, että he kuuntelevat äänikirjoja painettujen kirjojen lukemisen sijasta. Skotlannissa toimiva "The Royal National Institute of the Blind" -järjestö ja muut näkövammaisten järjestöt ovat tukeneet edellä mainittuja toimia.

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2004)

Tämänhetkisen yhteisön lainsäädännön nojalla Yhdistyneellä kuningaskunnalla ei ole oikeusperustaa, jonka nojalla se voisi soveltaa äänikirjoihin nollaverotusta tai alennettua viiden prosentin alv-kantaa.

Nollaverotuksen soveltaminen sallittiin neuvoston direktiivissä 92/77/ETY [1] tilapäisenä poikkeuksena, jota oli tarkoitus soveltaa siirtymäkauden ajan ennen lopullisen alv-järjestelmän käyttöönottoa, joka perustui alkuperämaassa tapahtuvaan verotukseen. Poikkeuksen soveltamisen edellytyksenä on, että tällaiset verokannat olivat lain mukaan voimassa 1. tammikuuta 1991. Näiden säännösten nojalla Yhdistyneellä kuningaskunnalla oli mahdollisuus soveltaa nollaverotusta kirjoihin, mutta ei äänikirjoihin. Poikkeuksella poiketaan tavanomaisista säännöistä, joiden mukaan yleistä alv-kantaa sovelletaan kaikkiin veronalaisiin liiketoimiin ja jäsenvaltioilla on mahdollisuus soveltaa alennettua kantaa ainoastaan kuudennen alv-direktiivin 77/388/ETY [2] liitteessä H lueteltuihin tavaroihin ja palveluihin (luettelo tavaroista ja palveluista, joihin voidaan soveltaa alennettua alv-kantaa). Äänikirjoja ei ole erikseen mainittu liitteessä H, joten niihin sovelletaan yleistä alv-kantaa.

Alennettujen verokantojen soveltamisalan uusille aloille laajentamisen hyötyjä on tutkittu huolellisesti. Historiallisista syistä kirjoihin 12 jäsenvaltiossa sovelletaan alennettua verokantaa ja kahdessa jäsenvaltiossa nollaverotusta (Tanskassa kaikkiin tavaroihin ja palveluihin sovelletaan samaa 25 prosentin kantaa). Toisaalta kaikissa jäsenvaltioissa sovelletaan tällä hetkellä äänitallenteisiin yleistä alv-kantaa.

Alennettuja alv-kantoja koskevan 23 päivänä heinäkuuta 2003 annetun direktiiviehdotuksen ([3]) tavoitteena on ensisijaisesti parantaa sisämarkkinoiden toimintaa järkeistämällä alennettujen alv-kantojen käyttöä jäsenvaltioissa, jotta mahdolliset vääristymät voidaan välttää ja jäsenvaltiot saavat yhtäläiset mahdollisuudet soveltaa alennettuja kantoja.

Nykytilanteen järkeistämisen yhteydessä komission ehdotuksessa ei ole muutettu liitteen H luokkaa 6, ja kirjoihin voidaan yhä soveltaa alennettuja alv-kantoja. Lisäksi komissio ehdottaa, että luokkaan 4 sisällytetään seuraavat tavarat:

> Vammaisen henkilön henkilökohtaiseen käyttöön tavallisesti vammojen lieventämiseksi tai hoitamiseksi tarkoitetut lääketieteelliset laitteet, apuvälineet ja muut laitteet sekä vammaisille henkilöille erityisesti suunnitellut sähköiset, elektroniset ja muut laitteet ja tarvikkeet sekä kulkuvälineet. Mainittujen tavaroiden korjaus.

Jos tämä ehdotus hyväksytään, ääni-, video- tai muihin tallenteisiin, jotka on erityisesti suunniteltu tai mukautettu vammaisia varten, voidaan soveltaa alennettua alv-kantaa. Koska yhteisön tasolla ei ole annettu muita määritelmiä, jäsenvaltioiden on määriteltävä, voidaanko äänikirjojen katsoa kuuluvan tähän luokkaan, vaikka myös valtaväestö voi ostaa ja käyttää niitä.

Komissio on tietoinen arvoisan jäsenen mainitsemasta ongelmasta ja aikoo pitää tämän ongelman mielessään neuvotellessaan 23. heinäkuuta 2003 tehdystä komission ehdotuksesta, joka on parhaillaan neuvoston käsiteltävänä.

Nyt on neuvoston asia päättää yksimielisesti parlamentin lausunnon huomioon ottaen alennettujen alv-kantojen tulevasta soveltamisesta. Kyseessä olevaan ongelmaan voitaisiin kuitenkin ehkä löytää kohdennetumpi ratkaisu alv-järjestelmän ulkopuolelta kansallisesta järjestelmästä, joka perustuisi maksetun alv:n hyvittämiseen tukien tai hyvitysten kautta. Tämä asia kuuluu Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisten toimivaltaan.

([1]) Neuvoston direktiivi 92/77/ETY, annettu 19 päivänä lokakuuta 1992, yhteisen arvonlisäverojärjestelmän täydentämisestä ja direktiivin 77/388/ETY muuttamisesta — EYVL L 316, 31.10.1992.
([2]) Kuudes neuvoston direktiivi 77/388/ETY, annettu 17 päivänä toukokuuta 1977, jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste, EYVL L 145, 13.6.1977.
([3]) KOM(2003) 397 lopullinen.

(2004/C 88 E/0554) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0852/04**

esittäjä(t): Michl Ebner (PPE-DE) komissiolle

(19. maaliskuuta 2004)

Aihe: Rakennushankkeet Itä-Afrikassa

Itä-Afrikka käsittää Keski-Afrikan hautavajoamasta itään sijaitsevan Etiopian ja Ruvuma-joen välisen alueen ja siihen kuuluvat Uganda, Kenia, Ruanda, Burundi ja Tansania. Näiden maiden julkiset instituutiot ovat heikkoja, saavat liian vähän rahoitusta eivätkä useinkaan kykene suoriutumaan tärkeistä valtion tehtävistä. Ne kykenevät täyttämään vain vähäisimmät kestävän kehityksen vaatimukset. Tästä on seurauksena köyhyys ja yhteiskunnallinen alikehittyneisyys. Myös juokseva vesi, sähkö ja hyvin toimivat perusrakenteet ovat edelleen harvinaisia, ja koulujen puute ja huonot terveydelliset olosuhteet vaikeuttavat kehitystä.

Koska näillä alueilla ei ole omia taloudellisia voimavaroja kurjuuden ehkäisemiseksi, ne ovat riippuvaisia ulkomailta tulevasta rahoitus- ja kehitysavusta.

Itä-Afrikan vaikean tilanteen huomioon ottaen komissiota pyydetään ilmoittamaan

— onko Itä-Afrikassa jo meneillään komission tukemia rakennushankkeita, joihin sisältyy rakentamisen ja arkkitehtuurin kaikki tekniset osa-alueet ja

— onko tällaisia hankkeita suunnitteilla.

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(27. huhtikuuta 2004)

Euroopan unionin kehitysyhteistyöpolitiikan strategia on suunnattu köyhyyden torjuntaan marraskuusta 2000 lähtien. Siinä korostetaan yhteistyön kolmea etusija-alaa, jotka ovat talouden kehittäminen, sosiaalinen ja inhimillinen kehitys sekä integraatio ja alueellinen yhteistyö.

Tämän strategian prioriteetit vahvistetaan maittain, ja avaintekijä yhteistyössä on voimavarojen keskittäminen yhdelle tai kahdelle pääalalle. Rakennustoiminnalla on tapauksesta riippuen suurempi tai pienempi rooli tässä yhteistyössä; kuitenkaan ei voida laskea unionin kaikkien tähän liittyvien toimintojen arvoa, sillä ne sisältyvät laajempiin ohjelmiin.

Valtaosa rakennushankkeista liittyy kahteen prioriteettialaan: terveydenhoito ja koulutus, mutta muutkin alat saavat infrastruktuurien kunnostamiseksi annettavaa lisätukea laajemmista ohjelmista. Euroopan kehitysrahasto (EKR) rahoittaa useiden terveydenhoitoalan infrastruktuurien rakentamista ja niiden kunnostamista aina pienistä terveyskeskuksista sairaaloihin. Tämä koskee myös opetusalaa, jolla EKR tukee perusopetuksen luokkien, teknisten korkeakoulujen sekä yliopistojen perustamista ja kunnostamista. Terveydenhoitoalan infrastruktuurien kunnostamiseksi vuosikymmenellä 1990—2000 annettu apu oli 150 miljoonan euron tasoa Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren (AKT) valtioille yhteensä, mikä on noin 30 prosenttia EKR:n terveydenhoitoalalle myöntämästä avusta. Esimerkkinä mainittakoon kahden 250 vuodepaikan sairaalan rakentaminen Malawiin yhteensä 23 miljoonalla eurolla. Toinen esimerkki kyseiseltä alueelta on komission 17. helmikuuta 2004 tekemä päätös rahoittaa kahdeksalla miljoonalla eurolla Ruandan parlamenttirakennusten kunnostamista ja maan korkeimman oikeuden ja oikeusministeriön rakennuksen rakentamista. Tämän rahoituksen myöntäminen osoittaa Ruandan tahtoa perustaa Euroopan unionin aktiivisella tuella oikeusvaltio ja ottaa käyttöön hyvä hallintotapa.

Kaikki nämä hankkeet suunnitellaan asianmukaisten sääntöjen mukaisesti sekä EU:ssa että paikallistasolla toimivissa konsulttitoimistoissa arkkitehtien, insinöörien ja maanmittarien asiantuntemuksella.

Tarjouskilpailun jälkeen töiden toteuttaminen annetaan julkisten töiden rakenusyrityksille. Ottaen huomioon näiden töiden luonteen (teknisyyden alhainen taso, pienemmät kustannukset esimerkiksi tietöihin verrattuna) valtaosa rakennustöistä annetaan paikallisille yrityksille, mikä siten lisää näiden hankkeiden sosioekonomista vaikutusta.

(2004/C 88 E/0555) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0854/04**

esittäjä(t): Roger Helmer (PPE-DE) komissiolle

(19. maaliskuuta 2004)

Aihe: Yhteiset ulkotullit

Michaele Schreyer vastasi komission puolesta 5. maaliskuuta 2004 Roger Helmerin (PPE-DE) esittämään kirjalliseen kysymykseen P-0472/04 [1]. Voiko komissio nyt vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Mikä oli vuonna 2002 Euroopan unioniin sen ulkopuolelta tuotujen maataloustuotteiden arvo (yhteensä koko Euroopan unionissa ja kussakin jäsenvaltiossa), josta perittiin yhteensä 1,18 miljardia euroa maatalousmaksuja (lukuun ottamatta perintäkustannuksia)?

2. Mikä oli vuonna 2002 Euroopan unioniin sen ulkopuolelta tuotujen muiden kuin maataloustuotteiden arvo (yhteensä ja kussakin jäsenvaltiossa), josta perittiin yhteensä 12,92 miljardia euroa maatalousmaksuja (lukuun ottamatta perintäkustannuksia)?

3. Mikä oli vuonna 2002 Euroopan unioniin sen ulkopuolelta tuotujen osittain tai kokonaan tuontitulleista vapautettujen tuotteiden arvo (yhteensä ja kussakin jäsenvaltiossa)? Mitkä olivat tuotteiden arvon perusteella kolme merkittävintä tuontitulleista osittain tai kokonaan vapautettua tuoteryhmää?

4. Kuuluvatko polkumyyntitullit 5. maaliskuuta 2004 annetussa kirjallisessa vastauksessa viitattuihin maatalousmaksuihin ja tuontitulleihin?

5. Perittiinkö vuonna 2002 polkumyyntitulleja? Mikä oli perittyjen polkumyyntitullien kokonaisarvo? Mitkä olivat tuotteiden arvon perusteella kolme merkittävintä tuoteryhmää, joista polkumyyntitulleja perittiin?

([1]) EUVL C 84 E, 3.4.2004, s. 594.

Michaele Schreyerin komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2004)

Lisäyksenä arvoisan parlamentin jäsenen esittämään kirjalliseen kysymykseen P-0472/04 ja Michaele Schreyerin komission puolesta 5. maaliskuuta 2004 antamaan vastaukseen:

1. Jäljempänä on EU:n 15 jäsenvaltion kirjanpitoon vuonna 2002 merkittyjen maatalousmaksujen (eli maataloustuotteiden tuontitullien) jakauma jäsenvaltioittain sekä niiden maataloustuotteiden tuonnin jakauma, joista kyseiset maksut kannettiin (ts. marraskuun 2001 ja lokakuun 2002 välisen ajan tuonti, josta tullit maksettiin — kahden kuukauden viipeellä — tammikuun 2002 ja joulukuun 2002 välisenä aikana). Määrät miljoonaa euroa.

(miljoonaa euroa)

	Maatalousmaksut	Maataloustuotteiden tuonti, josta maatalousmaksut kannettiin
EU-15	1 180,3	10 933,8
Belgia	22,9	479,8
Tanska	7,4	94,9
Saksa	144,2	1 789,9
Kreikka	12,0	293,9
Espanja	38,1	1 171,9
Ranska	132,6	731,5
Irlanti	0,7	102,4
Italia	72,6	1 532,8
Luxemburg	0,2	4,7
Alankomaat	201,8	1 249,2
Itävalta	10,8	293
Portugali	20,4	407,1
Suomi	3,7	56,6
Ruotsi	14,7	184,8
Yhdistynyt kuningaskunta	498,2	2 541,3

2. Jäljempänä on EU:n kirjanpitoon vuonna 2002 merkittyjen tullien (eli muiden kuin maataloustuotteiden tuontitullien) jakauma jäsenvaltioittain ja niiden muiden kuin maataloustuotteiden tuonnin jakauma, joista kyseiset tullit kannettiin (ts. marraskuun 2001 ja lokakuun 2002 välisen ajan tuonti, josta tullit maksettiin — kahden kuukauden viipeellä — tammikuun 2002 ja joulukuun 2002 välisenä aikana). Määrät miljoonaa euroa.

(miljoonaa euroa)

	Tullit	Muiden kuin maataloustuotteiden tuonti, josta tullit kannettiin
EU-15	12 917,5	426 028,2
Belgia	1 346,2	26 547,4
Tanska	258,5	8 461
Saksa	2 743,2	112 338,4
Kreikka	173,2	5 226
Espanja	887,7	22 667
Ranska	1 178,1	43 587,8
Irlanti	135,4	4 252,8
Italia	1 290,7	51 233,3
Luxemburg	16,7	1 113,3
Alankomaat	1 340,5	37 063
Itävalta	208,9	12 150,2
Portugali	123,0	3 672,8
Suomi	98,7	3 868,7
Ruotsi	348,0	11 145,6
Yhdistynyt kuningaskunta	2 768,7	82 700,8

3. Jäljempänä on tuonnin jakauma jäsenvaltioittain marraskuun 2001 ja lokakuun 2002 väliseltä ajalta (ts. tuonti, josta tullit maksettiin — kahden kuukauden viipeellä — tammikuun 2002 ja joulukuun 2002 välisenä aikana) jaettuna kolmeen ryhmään: maataloustuotteiden tuonti, josta kannettiin maatalousmaksu, muiden kuin maataloustuotteiden tuonti, josta kannettiin tulli, ja osittain tai kokonaan tuontitulleista vapautettujen tuotteiden tuonti. Määrät miljoonaa euroa.

(miljoonaa euroa)

	Maataloustuotteiden tuonti, josta kannettiin maatalousmaksu	Muiden kuin maataloustuotteiden tuonti, josta kannettiin tulli	Osittain tai kokonaan tuontitulleista vapautettujen tuotteiden tuonti	Tuonti yhteensä
EU-15	10 933,8	426 028,2	479 604,2	916 566,2
Belgia	479,8	26 547,4	30 768,6	57 795,8
Tanska	94,9	8 461	6 331,5	14 887,3
Saksa	1 789,9	112 338,4	102 363,2	216 491,5
Kreikka	293,9	5 226	9 469,8	14 989,8
Espanja	1 171,9	22 667	31 475,5	55 314,4
Ranska	731,5	43 587,8	54 969,1	99 288,4
Irlanti	102,4	4 252,8	13 992,7	18 347,9
Italia	1 532,8	51 233,3	49 115,5	101 881,7
Luxemburg	4,7	1 113,3	1 811,7	2 929,8

	Maataloustuotteiden tuonti, josta kannettiin maatalousmaksu	Muiden kuin maataloustuotteiden tuonti, josta kannettiin tulli	Osittain tai kokonaan tuontitulleista vapautettujen tuotteiden tuonti	Tuonti yhteensä
Alankomaat	1 249,2	37 063	67 918,4	106 230,6
Itävalta	293	12 150,2	11 714,6	24 157,7
Portugali	407,1	3 672,8	5 352,9	9 432,8
Suomi	56,6	3 868,7	7 912,8	11 838,1
Ruotsi	184,8	11 145,6	11 035,3	22 365,6
Yhdistynyt kuningaskunta	2 541,3	82 700,8	75 372,6	160 614,7

Tiedot kolmesta merkittävimmästä tuontitulleista osittain tai kokonaan vapautetusta tuoteryhmästä tuotujen hyödykkeiden arvon mukaan jaoteltuna lähetetään suoraan arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle.

4. Maatalousmaksuihin ei sisälly polkumyyntitulleja, jotka sisällytetään tulleihin.

5. Jäsenvaltioiden vuonna 2002 ilmoittamien polkumyyntitullien ja tasoitustullien kokonaisarvo oli 114 miljoonaa euroa.

Kolme tuonnin arvolla mitattuna tärkeintä alaa (yhdistetyn nimikkeistön lukujen mukaan), joihin kohdistettiin polkumyyntitoimenpiteitä tai tukien vastaisia toimenpiteitä olivat seuraavat:

— Kalat: (846 miljoonaa euroa)

— Jalkineet: (707 miljoonaa euroa)

— Kulkuneuvot sekä niiden osat: (685 miljoonaa euroa)

(2004/C 88 E/0556) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0874/04**

esittäjä(t): Salvador Garriga Polledo (PPE-DE) komissiolle

(22. maaliskuuta 2004)

Aihe: Nigerialaisten ääriainesten boikotti poliorokotusta vastaan

Viime vuonna kirjattiin seitsemässä maassa poliotapauksia, joihin Unicefin johtajan mukaan ovat syyllisiä Pohjois-Nigerian islamilaiset viranomaiset.

Islamilaiset viranomaiset ovat keskeyttäneet rokotuskampanjat väittäen, että rokotteista on löydetty estrogeenia eli hormonia, jota käytetään ehkäisypillerien valmistamiseen.

Voiko komissio ilmoittaa, aikooko se käytettävissään olevien pakotekeinojen asettamissa rajoissa vaatia kyseisiä islamilaisia viranomaisia sanoutumaan irti boikotista, jotta voidaan estää lasten halvaantuminen siksi, että he eivät perusteettomien huhujen takia saa rokotusta ajoissa?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2004)

Poliotapauksia ilmenee Nigeriassa maailmanlaajuisesti tarkasteltuna edelleen hyvin paljon ja se onkin yksi polion hävittämiseen tähtäävien toimien ensisijaisista kohdemaista. Yhteisö osallistuu maailmanlaajuiseen polionhävityskampanjaan useiden eri välineiden avulla sekä myöntämällä lisävaroja Nigeriassa suoritettaviin poliorokotuksiin. Komissio on aikeissa myöntää lisävaroja polion torjuntaan tällä alueella.

Komissio käy Nigeriassa toimivan lähetystönsä kautta vuoropuhelua Nigerian viranomaisten kanssa ja jatkaa alueella toteutettavien polionhävitysohjelmien tukemista ja parantamista. Komissio on tietoinen siitä, että Pohjois-Nigeriassa äskettäin puhjennut polioepidemia, joka on levinnyt muihin Afrikan maihin, on merkittävä takaisku kansainvälisten yhteistyökumppaneiden koordinoimalle maailmanlaajuiselle polionhävityskampanjalle. On syytä todeta, että Nigerian presidentti Olusegun Obasanjo on sitoutunut polioviruksen hävittämiseen Nigeriasta ennen maailmanlaajuista määräaikaa eli vuotta 2005. Tästä huolimatta on olemassa todisteita rokotuskampanjoiden lykkääntymisestä Pohjois-Nigeriassa, mikä mahdollistaa viruksen leviämisen. Komission tietojen mukaan tämä tilanne vallitsee vain Nigeriassa, ja komissio olettaa, että rokotusohjelmien tuloksekas toteuttaminen koko alueella vakuuttaa viranomaiset ohjelmien jatkamisen tärkeydestä. Islamilaisten maitten järjestö (Organisation of the Islamic Conference, OIC) itse asiassa hyväksyi lokakuussa 2003 Malesiassa viimeksi pidetyssä huippukokouksessaan päätöslauselman polion hävittämisestä sen kaikista jäsenvaltioista. Nykyään poliota ei esiinny 52:ssa OIC:n 57 jäsenvaltiosta.

Kampanjan toteuttamisesta vastaavien Maailman terveysjärjestön ja polion hävittämiseen tähtäävien kansainvälisten yhteistyökumppanien toiminta keskittyy teknisiin erityiskysymyksiin kuten estrogeenin mahdolliseen käyttöön rokotteissa.

(2004/C 88 E/0557) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0878/04**

esittäjä(t): Antonio Di Pietro (ELDR) komissiolle

(22. maaliskuuta 2004)

Aihe: Acque Albuli -yhtiö Tivolissa

Acque Albuli -osakeyhtiö hoitaa jo antiikin ajoista tunnettua terveyskylpylää. Rooman maakunnassa sijaitseva Tivolin kaupunki, joka oli yhtiön ainoa osakas joulukuuhun 2001 saakka, myi äskettäin 40 prosenttia yhtiön osakkeista yksityiselle yritykselle hankkiakseen yhtiölle lisää pääomaa. Osakekauppaan liittyi väärinkäytöksiä ja se mitätöitiin Tribunale di Roma -tuomioistuimessa. Italian tilintarkastusviranomaiset ovat lisäksi todenneet yhtiön tilinpäätöksessä vakavia virheitä. Acque Albulin osakkeet näyttivät olleen erittäin pahasti alihinnoiteltuja ja kauppa tehtiin hämärissä olosuhteissa (edes arvonmääritystä koskevia asiakirjoja ei ole julkistettu). Huolimatta yksityisyritystä sitovista sopimusvelvoitteista ja siitä, että yhtiö saa huomattavaa julkista tukea CIPE:lta, lähes kaikki kylpylän työntekijät on irtisanottu. Äskettäin lehdistössä kirjoitettiin, että Acque Albule on päättänyt laskea liikkeelle joukkovelkakirjalainan perusteetta saamansa julkisen tuen lisäksi.

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä tässä tapauksessa, jossa julkista omaisuutta on myyty ilman minkäänlaista avoimuutta, jossa on laskettu liikkeelle joukkovelkakirjalaina ilman asianmukaisia takeita ja jossa Acque Albule -yhtiön tappioiden kuittaamiseen on myönnetty valtavasti julkista tukea, jota ei ole käytetty ainakaan työllisyyden ylläpitämiseen, minkä työntekijöiden irtisanominen osoittaa?

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(29. huhtikuuta 2004)

Kysymystä siitä, sisältyykö alihintaan toteutettuun julkisen omaisuuden myyntiin valtiontukea ostajan hyväksi, käsitellään maan ja rakennusten osalta komission tiedonannossa julkisten viranomaisten tekemiin maa-alueita ja rakennuksia koskeviin kauppoihin sisältyvistä tuista. Tiedonanto on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä [1].

Tiedonannossa todetaan seuraavaa:

> Maa-alueiden ja rakennusten myynti riittävästi julkistetulla, huutokauppaan verrattavalla avoimella tarjouskilpailulla, jolle ei aseteta ehtoja ja jossa hyväksytään paras tai ainoa tarjous, tapahtuu jo määritelmällisesti markkinahintaan, eikä siihen siten sisälly valtion tukea.
>
> Jos julkiset viranomaiset eivät aio käyttää […] kuvattua menettelyä, yhden tai useamman riippumattoman arvioijan on suoritettava riippumaton arvio ennen myyntineuvotteluja, markkina-arvon vahvistamiseksi yleisesti hyväksyttyjen markkinoiden tunnuslukujen ja arviointinormien mukaisesti. Näin määritelty markkinahinta on vähimmäis-ostohinta, josta voidaan sopia myöntämättä valtion tukea.

Edellä esitetyt periaatteet voivat tulla sovellettaviksi arvioitaessa myös muuntyyppisen julkisen omaisuuden myyntiä.

Komissio aikoo saamiensa tietojen perusteella pyytää Italian viranomaisilta kirjallisesti lisätietoja sekä selvittääkseen tapaukseen liittyviä muita näkökohtia että arvioidakseen mahdollisen valtiontuen olemassaoloa.

([1]) EYVL C 209, 10.7.1997.

(2004/C 88 E/0558) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0889/04**

esittäjä(t): Nelly Maes (Verts/ALE) komissiolle

(22. maaliskuuta 2004)

Aihe: Iranin vaalit

Iranissa äskettäin pidetyt vaalit olivat loukkaus demokratiaa kohtaan. Uskonnolliset johtajat torjuivat useimpien riippumattomien ehdokkaiden osallistumisen ja osoittivat siten jälleen olevansa ylimpiä vallanpitäjiä maassa. Vaalit pidettiin kyseisestä osallistumiskiellosta huolimatta. Vaalien tuloksista kävi ilmi, etteivät Iranin niin kutsutut uudistajat menestyneet.

Euroopan komissio on puolustanut Iranin kanssa käytävää vuoropuhelua keinona edistää ihmisoikeuksia ja kansanvaltaa.

Mitä päätelmiä komissio tekee viimeaikaisista tapahtumista Iranin johtajien kanssa käytävää vuoropuhelua silmällä pitäen?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(28. huhtikuuta 2004)

Helmikuussa 2004 antamissaan päätelmissä neuvosto ilmaisi syvän pahoittelunsa ja pettymyksensä sen johdosta, että useita ehdokkaita syrjittiin estämällä heitä asettumasta ehdolle Iranissa 20. helmikuuta 2004 pidettyihin parlamenttivaaleihin. Neuvosto totesi toivovansa, että Iran palaisi uudistusten ja demokratisoinnin tielle.

Komissio yhtyy tähän näkemykseen ja uskoo, että puutteelliset vaalit vaikuttivat yleensä ottaen kielteisesti EU:n ja Iranin suhteisiin. Asiaa on pohdittava ja analysoitava enemmän, jotta voidaan luoda täsmällinen Irania koskeva toimintamalli ottaen huomioon tämä demokratiaprosessin taantuma. Komissio uskoo kuitenkin edelleen, että kokonaisvaltaisen vuoropuhelun käynnistäminen uudelleen on EU:n edun mukaista. Se toteaa muun muassa, että joulukuussa 2002 käynnistetty vuoropuhelu ihmisoikeuksista on tuottanut joitakin pieniä mutta konkreettisia tuloksia ja että sille on vaikeuksista huolimatta annettava uusi tilaisuus.

(2004/C 88 E/0559) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0899/04**

esittäjä(t): Patricia McKenna (Verts/ALE) komissiolle

(24. maaliskuuta 2004)

Aihe: Suurten jäsenvaltioiden edustus EKP:n johtokunnassa

Voisiko komissio kommentoida Financial Times -lehdessä hiljattain (8. maaliskuuta 2004) esitettyjä väitteitä, joiden mukaan Saksa, Italia, Ranska ja Espanja yrittäisivät asettaa ennakkotapauksen, jotta suurilla jäsenvaltioilla olisi jatkuva edustus Euroopan keskuspankin kuusijäsenisessä johtokunnassa? Voisiko tällainen tilanne ylipäänsä olla sallittu ja missä olosuhteissa?

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus

(23. huhtikuuta 2004)

Euroopan keskuspankin (EKP) johtokunnan jäsenten nimittämistä koskevista säännöistä ja menettelyistä on määrätty EY:n perustamissopimuksen 112 artiklan 2 kohdan b alakohdassa sekä Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön 11 artiklan 2 kohdassa. Päätös tehdään jäsenvaltioiden päämiesten yhteisellä sopimuksella (yksimielisesti kaikkien osallistuessa äänestykseen). Päätös perustuu neuvoston suositukseen, ja sekä Euroopan parlamenttia että EKP:n neuvostoa kuullaan. Olisi pantava merkille, että EY:n perustamissopimuksen 122 artiklan 4 kohdan mukaisesti ainoastaan euroalueeseen kuuluvat jäsenvaltiot saavat osallistua neuvoston ja hallitusten asiaa koskevaan päätöksentekoon.

EY:n perustamissopimuksessa asetetaan kaksi edellytystä johtokunnan jäsenten valinnalle. Ensinnäkin heidät nimitetään henkilöistä, joilla on arvostettu asema ja ammattikokemus rahatalouden tai pankkitoiminnan alalla. Toiseksi, heidän on oltava euroalueeseen kuuluvien jäsenvaltioiden kansalaisia. Lisäksi johtokunnan jäsenet toimivat itsenäisesti eivätkä alkuperämaidensa edustajina. Tämän vuoksi jäsenvaltioiden edustaminen olisi johtokunnan jäsenten nimittämistä koskevien sääntöjen ja periaatteiden vastaista.

(2004/C 88 E/0560) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0918/04**

esittäjä(t): Proinsias De Rossa (PSE) komissiolle

(26. maaliskuuta 2004)

Aihe: Muista jäsenvaltioista tuleville moottoriajoneuvoille pistokokein tehtävät vakuutustarkastukset Irlannissa

Komissio toimitti Irlannille heinäkuussa 2001 perustellun lausunnon (ks. lehdistötiedote IP/01/1101), koska Irlanti tekee muista jäsenvaltioista tuleville moottoriajoneuvoille pistokoeluontoisia vakuutustarkastuksia ja näin ollen mahdollisesti rikkoo ensimmäisen liikennevakuutusdirektiivin säännöksiä (72/166/ETY [1]). Onko komissio saanut Irlannilta vastausta perusteltuun lausuntoon? Mitä Irlanti tässä tapauksessa vastasi? Mihin jatkotoimiin komissio on ryhtynyt tai aikoo ryhtyä asiassa?

[1] EYVL L 103, 2.5.1972, s. 1.

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2004)

Komission 26. heinäkuuta 2001 lähettämän perustellun lausunnon jälkeen Irlanti on yhdenmukaistanut lainsäädäntönsä yhteisön oikeuden mukaiseksi. Komission puututtua asiaan Irlanti suostui korvaamaan ensimmäisen liikennevakuutusdirektiivin [1] 2 artiklan 1 kohdan täytäntöönpanossa sovelletut hallinnolliset järjestelyt lakisääteisillä toimenpiteillä. Mainitussa direktiivin säännöksessä kielletään sellaisten ajoneuvojen, joiden pysyvä kotipaikka on toisen jäsenvaltion alueella, vakuutustodistusten tarkastaminen jäsenvaltioissa. Näin pyritään helpottamaan ajoneuvojen ja henkilöiden vapaata liikkumista EU:n alueella.

Irlannin lainsäädännössä (European Communities (Road Traffic) (Compulsory Insurance) (Amendment) Regulations, Section 4 (S.I. No. 463 of 2001)) säädetään tällaisesta lakisääteisestä suojasta 12. lokakuuta 2001 alkaen. Uuden säännöksen mukaan Irlannin tieliikennelain (Irish Road Traffic Act, 1961; Law No. 24 of 1961) 69 pykälää, joka antaa mahdollisuuden tarkastaa pistokokein toisista EU-valtioista tulevia ajoneuvoja, ei enää sovelleta konevoimalla toimiviin ajoneuvoihin, joiden pysyvä kotipaikka on muussa EU- tai ETA-valtiossa kuin Irlannissa.

Irlannin tehtyä lainsäädäntöönsä muutokset, jotka saattoivat sen yhteisön oikeuden mukaiseksi, komissio päätti keskeyttää rikkomisesta johtuvan menettelyn 20. maaliskuuta 2002 pitämässään kokouksessa.

(1) Moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettavaa vakuutusta ja vakuuttamisvelvollisuuden voimaansaattamista koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 24 päivänä huhtikuuta 1972 annettu neuvoston direktiivi 72/166/ETY, EYVL L 103, 2.5.1972.

(2004/C 88 E/0561) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0919/04**

esittäjä(t): Proinsias De Rossa (PSE) komissiolle

(26. maaliskuuta 2004)

Aihe: Ihmiskauppa

Ihmiskauppa on kasvava maailmanlaajuinen ongelma. Suurin osa uhreista on naisia ja lapsia, jotka usein joutuvat määränpäässä seksuaalisen hyväksikäytön kohteiksi.

Komissio on tunnustanut, että ihmiskauppa on yksi järjestäytyneen rikollisuuden muoto, ja sen kitkeminen vaatii Euroopan tason toimia. Komissio on jo ryhtynyt toimiin ongelman ratkaisemiseksi, ja se on muun muassa perustanut ihmiskauppaa käsittelevän asiantuntijaryhmän.

Tekeekö komissio yhteistyötä muiden kansainvälisten toimijoiden kanssa kehittääkseen toimia ihmiskaupan torjumiseksi kaikkialla maailmassa? Mitä toimintalinjoja on ehdotettu? Miten komissio kannustaa jäsenvaltioita ja kaikkia kansainvälisen järjestäytyneen rikollisuuden vastaisen Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimukseen allekirjoittaneita valtioita ratifioimaan yleissopimuksen ja sitoutumaan sopimuksen lisäpöytäkirjaan ”ihmiskaupan, erityisesti naisten ja lasten kaupan, ehkäisemiseksi, torjumiseksi ja rankaisemiseksi”?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2004)

Komissio pitää yllä suhteita ja työskentelee yhteistyössä muiden kansainvälisten toimijoiden, kuten Yhdistyneiden Kansakuntien (YK), Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön (ETYJ) ja Euroopan neuvoston kanssa ihmiskaupan estämiseksi ja torjumiseksi. Komissio allekirjoitti yhteisön puolesta kansainvälisen järjestäytyneen rikollisuuden vastaisen Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksen lisäpöytäkirjan ihmiskaupan ja erityisesti naisten ja lasten kaupan ehkäisemisestä, torjumisesta ja rankaisemisesta. Komissio on useaan otteeseen kehottanut jäsenvaltioita ratifioimaan pöytäkirjan mahdollisimman nopeasti. Edistääkseen ja nopeuttaakseen pöytäkirjan täytäntöönpanoa EU:n tasolla komissio esitti ehdotuksen ihmiskaupan torjuntaa koskevasta neuvoston puitepäätöksestä (1), joka hyväksyttiin 19. heinäkuuta 2002. Jäsenvaltioiden on määrä panna puitepäätös täytäntöön ennen elokuuta 2004. Lisäksi neuvosto hyväksyi lokakuussa 2003 ihmiskaupan ja erityisesti naisilla käytävän kaupan torjuntaa koskevan päätöslauselman, jonka tarkoituksena on nopeuttaa kaikkien ihmiskaupan torjuntaa koskevien kansainvälisten sopimusten ratifiointia ja täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa ja tiivistää kaupan estämistä sekä uhrien suojelua ja avustamista koskevaa kansainvälistä yhteistyötä.

Komissio osallistui helmikuussa 2003 YK:n Genevessä järjestämään kolmikantakokoukseen. Kokouksessa tapasivat lukuisten kansainvälisten ja ylikansallisten järjestöjen ja tahojen edustajat (ETYJ, Euroopan neuvosto, kansainvälinen siirtolaisjärjestö (IOM), YK:n pakolaisasiain päävaltuutettu (UNHCR) ym.) ja sen tarkoituksena oli tehostaa näiden tahojen toteuttamien ihmiskaupan torjuntatoimien ja -politiikkojen koordinointia. Toukokuussa 2003 komissio osallistui YK:n rikoksentorjunnan toimikunnan 12. istuntoon, jossa keskityttiin ihmiskauppaan ja erityisesti naisten ja lasten kauppaan.

Komissio osallistuu myös parhaillaan Euroopan neuvostossa käytäviin neuvotteluihin ihmiskaupan torjuntaa koskevasta eurooppalaisesta yleissopimuksesta. Komissio aikoo esittää mahdollisimman pian neuvostolle suosituksen neuvoston päätökseksi, jolla komissio valtuutetaan neuvottelemaan yleissopimuksen luonnoksesta ja asianomaisista direktiiveistä, jotka koskevat useisiin yleissopimuksen artikloihin liittyviä yhteisön toimivaltuuksia. Muiden kolmannen pilarin kysymysten osalta komissio aikoo lisäksi esittää ehdotuksen yhteiseksi kannaksi.

Ihmiskaupan estäminen ja torjunta on jatkuvasti esillä pidetty kysymys EU:n sekä Itä-Euroopan ja Länsi-Balkanin alueen kolmansien maiden välisissä suhteissa. Komissio on tukenut EU:n ja Afrikan välisessä vuoropuhelussa ihmiskaupan vastaisen toimintasuunnitelman laatimista. Toimintasuunnitelmaa ei ole vielä hyväksytty virallisesti (mikä johtuu muista kuin ihmiskauppaan liittyvistä syistä). Esimerkkinä komission toiminnasta on myös sen osallistuminen tarkkailijana ns. Balin prosessiin, joka on alueellinen aloite ja sisältää mm. poliittisen ja asiantuntijatason tapaamisia Kaakkois-Aasiassa. Prosessi on jatkoa Balissa helmikuussa 2002 pidetylle ihmisten salakuljetusta, ihmiskauppaa ja niihin liittyvää kansainvälistä rikollisuutta käsitelleelle konferenssille.

([1]) EYVL L 203, 1.8.2002.

(2004/C 88 E/0562) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0922/04**

esittäjä(t): Proinsias De Rossa (PSE) komissiolle

(26. maaliskuuta 2004)

Aihe: Postipalvelujen arvonlisävero

Komissio esitti ehdotuksensa arvonlisäveron soveltamisesta postipalveluihin toukokuussa 2003 ([1]). Tällöin komissio ilmoitti lehdistötiedotteessa, että postipalvelujen tarjoajat voivat vähentää verotuksessa maksamansa arvonlisäveron, mikäli tämä on tarpeen yksityisille kuluttajille aiheutuvan hintojen nousun välttämiseksi (lähde: komission lehdistötiedote IP/03/633).

Irlannin postilaitos An Post on ilmoittanut, ettei se aio noudattaa komission ehdotusta ja siirtää arvonlisäverovähennyksiä kuluttajille, jos direktiivi hyväksytään. Miten komission ilmoitus sopii yhteen Irlannin postilaitoksen ilmoituksen kanssa? Kuinka paljon komissio arvioi postipalvelujen hintojen nousevan Irlannissa, jos direktiivi hyväksytään ja An Post ei siirrä arvonlisäverovähennyksiä kuluttajille?

([1]) KOM(2003) 234.

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2004)

Esittäessään toukokuussa 2003 postipalvelujen arvonlisäverosta annetun kuudennen alv-direktiivin ([1]) muuttamista koskevan ehdotuksensa komissio selitti, että kun ehdotus hyväksyttäisiin, julkiset postilaitokset saisivat ensimmäisen kerran oikeuden vähentää arvonlisäveron kustannuksistaan. Tämä lieventäisi yksityisiin kuluttajiin kohdistuvaa hintojen nousua.

Arvoisan jäsenen mukaan Irlannin yleispostipalvelujen tarjoaja An Post on ilmoittanut, ettei sillä ole aikomusta ”siirtää” mitään nykyisten arvonlisäverokustannusten pienenemisestä aiheutuvia säästöjä kuluttajien hyväksi alennettujen maksujen muodossa, jos direktiivi hyväksytään. EY:n perustamissopimuksen sääntöjen, erityisesti 82 artiklan, sekä direktiivin 97/67/EY ([2]) säännösten nojalla julkiset postilaitokset eivät voi määritellä palveluistaan perimiään maksuja kustannuksista riippumattomasti, varsinkaan alalla, jolla kilpailu on rajoitettu. Direktiivissä 97/67/EY todetaan, että jäsenvaltioiden on nimettävä kansalliset sääntelyviranomaiset, joiden erityisenä tehtävänä on varmistaa direktiivistä johtuvien velvoitteiden

täyttäminen, erityisesti sen periaatteen soveltamisen osalta, jonka mukaan hinnat on sovitettava kustannuksiin. Direktiivin 14 artiklaan sisältyvät kirjanpidon läpinäkyvyyttä koskevien velvollisuuksien tarkoituksena on antaa sääntelyviranomaisille mahdollisuus valvoa tämän periaatteen noudattamista. Irlannin sääntelyviranomaisella Comregillä on siis tarvittavat keinot sen varmistamiseen, että An Postin hinnat perustuvat kustannuksiin, sekä sen varmistamiseen, että kun nämä kustannukset laskevat sen seurauksena, että An Post voi vähentää arvonlisäveron, säästöt todella vaikuttavat operaattorin hintoihin.

(1) Kuudes neuvoston direktiivi 77/388/ETY, annettu 17 päivänä toukokuuta 1977, jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste, EYVL L 145, 13.6.1977.

(2) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/67/EY, annettu 15 päivänä joulukuuta 1997, yhteisön postipalvelujen sisämarkkinoiden kehittämistä ja palvelun laadun parantamista koskevista yhteisistä säännöistä, EYVL L 15, 21.1.1998.

(2004/C 88 E/0563) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0939/04**

esittäjä(t): Robert Evans (PSE) komissiolle

(26. maaliskuuta 2004)

Aihe: Etiopia

Etiopian kriisi jatkuu, eikä tilanne näytä parantuvan.

Voiko komissio ilmoittaa, miten Euroopan unioni tällä hetkellä osallistuu ruoka- ja kehitysavun antamiseen? Onko Euroopan unionin antama apu komission mielestä riittävää?

Voiko komissio lisäksi kertoa, ovatko Etiopian hallituksen kanssa käydyt neuvottelut elintarvikevarmuudesta edistyneet?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(27. huhtikuuta 2004)

Komissio käsittelee pitkän aikavälin elintarvikevarmuuden ja nälänhädän uhkan kaltaisia ongelmia kaikissa rahoitusvälineissään ja politiikan välineissään. Näin ollen Etiopialle tarjotaan yhdenmukainen apupaketti.

Vuosi 2003 oli erityisen hankala: komissio on vastannut ennennäkemättömään kysyntään pääasiallisesti elintarvikeapua koskevan budjettikohdan avulla. Vuonna 2003 päätettiin antaa apua yli 400 000 viljatonnin verran (josta 360 000 toimitettiin) eli yli 120 miljoonan euron arvosta niiden noin 13 miljoonan erittäin vakavista elintarvikeongelmista kärsivän ihmisen tarpeiden tyydyttämiseksi. Sittemmin pääasiallinen satokausi (Kremt) syyskuusta marraskuuhun 2003 oli poikkeuksellisen hyvä, mikä paransi elintarvikkeiden saatavuutta maassa aiempaa kohtuullisemmin hinnoin. On havaittu suuria markkinakelpoisia viljaylijäämiä (arviolta 1,1 miljoonaa tonnia viljan saatavuutta koskevan SIDA:n (1), Maailman elintarvikeohjelman ja Euroopan komission tutkimuksen mukaan). Tästä huolimatta alttius elintarvikevarmuuden vaihteluille on edelleen suuri: vuonna 2004 yli seitsemän miljoonaa ihmistä tarvitsee lähes miljoona tonnia elintarvikeapua. Niinä vuosina, joina on liikatuotantoa, on tärkeää, että elintarvikeapua tuodaan maahan mahdollisimman vähän paikallisiin tuottajiin kohdistuvien haitallisten vaikutusten välttämiseksi.

Komissio aikoo tyydyttää noin 20 prosenttia todetuista tarpeista vuonna 2004, ja välttääkseen markkinoiden vääristymisen se ostaa elintarvikkeita ensisijaisesti paikallisilta markkinoilta.

Vaikka komission toimet vuoden 2003 elintarvikekriisin helpottamiseksi ovatkin olleet hyvin tehokkaita, komissio on entistä enemmän huolissaan siitä, että suuresta osasta Etiopian väestöä on tullut haavoittuvaa ja yhä köyhempää. Elintarvikeapu pelastaa ihmishenkiä mutta se ei pelasta toimeentuloa, ja jokainen toistuva kriisi syöksee yhä enemmän ihmisiä köyhyyteen ja jatkuviin elintarvikeongelmiin.

Komission vuoropuhelu Etiopian hallituksen, jäsenvaltioiden ja muiden lahjoittajien kanssa alkoi jo vuonna 1996 mutta sai uuden sysäyksen pari vuotta sitten. Vuoropuhelussa on erityisesti noussut esille tarve ratkaista jatkuvat elintarvikeongelmat erilaisin keinoin ja kehittää elintarvikevarmuutta koskeva pitkän aikavälin strategia. Komissio on tukenut näitä toimia taloudellisesti vuodesta 1998 lähtien kolmen ohjelman kautta yhteensä 46 miljoonan euron arvosta.

Viimeisen vuoden aikana hallituksen strategiset toimet ovat johtaneet uuteen liittoumaan Etiopian elintarvikevarmuuden parantamiseksi. Tämän uuden ohjelman kulmakivenä on turvaverkkojen luominen rakenteellisesti haavoittuvan/jatkuvista elintarvikeongelmista kärsivän väestönosan tarpeisiin, millä pyritään asteittain korvaamaan hätäapujärjestelmät. Tältä osin syytä tähdentää strategian edellyttävän sitä, että kaikki lahjoittajat — myös Yhdysvallat ja tietyt valtiosta riippumattomat järjestöt — saadaan siirtämään elintarvikeapuohjelmansa painopistettä elintarvikevarmuutta koskevan rakenteellisen toimintatavan suuntaan.

Komissio on luvannut myöntää 120 miljoonaa euroa monivuotisen elintarvikevarmuusstrategian tukemiseksi: 60 miljoonaa euroa turvaverkkoihin Euroopan kehitysrahastosta (EKR)/maaohjelmasta yhdeksännen EKR:n varoista ja 60 miljoonaa euroa elintarvikeapua koskevasta budjettikohdasta. Nämä varat odotetaan saatavan vuoden 2004 aikana julkisen talouden tukiohjelmasta.

Humanitaarisen avun toimisto (ECHO) myönsi vuonna 2003 neljä miljoonaa euroa kuivuudesta johtuvan kriisin helpottamiseen elintarvikeavun täydennyksenä. Tämä oli valtaosin tarkoitettu tueksi paimentolaisten karjataloudelle, jotta he voisivat säilyttää eläimistä saatavaan maitoon perustuvan perusruokavalionsa. Lisäksi vakavasti aliravituille annettiin ravitsemushoitoa. Marraskuussa 2003 Punaisen Ristin kansainväliselle komitealle myönnettiin kaksi miljoonaa euroa terveydenhuollon järjestämiseksi ja Geneven yleissopimuksen mukaisen suojeluun liittyvän avun antamiseksi vuoden ajan Etiopian etnisten ryhmien välisten selkkausten uhreille. Lisäksi maaliskuussa 2004 myönnettiin miljoona euroa Etiopian kuivuuden uhrien auttamiseksi. ECHO seuraa vastedeskin tarkoin humanitaarista tilannetta ja on aina valmis täyttämään kiireellisiä tarpeita muiden kuin elintarvikkeiden osalta.

(1) SIDA = Swedish International Development Authority.

(2004/C 88 E/0564) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0946/04**

esittäjä(t): Ilda Figueiredo (GUE/NGL) komissiolle

(26. maaliskuuta 2004)

Aihe: Koulumaito Portugalissa

Tietooni on tullut, että huomattavaan osaan Portugalin kouluista maidon toimittavat espanjalaiset yritykset, vaikka Portugalissa on riittävästi omaa tuotantoa ja vaikka maassa vallitsee talouslama.

Pyydän komissiota ilmoittamaan minulle seuraavaa: Ottaen huomioon portugalilaisten maidontuottajien tuotannon menekkivaikeudet eikö ole mahdollista, että ”maitoa kouluille” -ohjelman mukaisesti hyödynnettäisiin mieluiten kansallista tuotantoa ja näin puolustettaisiin yhteistoimin Portugalin maataloudelle ominaisia pieniä maidontuottajia ja perhetiloja?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2004)

Komissio korostaa järjestelmän merkitystä epäsuotuisista oloista oleville lapsille, mutta katsoo, että EU:n koulumaitojärjestelmän toiminnan olisi oltava johdonmukaista horisontaalisten sisämarkkinapolitiikkojen ja erityisesti kilpailupolitiikan kanssa.

Tämän vuoksi koulumaidon toimittajia ei voida syrjiä kansalaisuuden perusteella.

(2004/C 88 E/0565) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0955/04**

esittäjä(t): Philip Claeys (NI) komissiolle

(29. maaliskuuta 2004)

Aihe: Komission jäsenen Günter Verheugenin lausunnot Turkin mahdollisesta liittymisestä

Saksassa 24. helmikuuta 2004 ilmestyneen Die Welt -lehden mukaan komission jäsen Günter Verheugen oli ilmoittanut kaksi viikkoa aiemmin pääministeri Schröderille, että komissio aikoo virallisesti suositella syksyllä neuvostolle neuvottelujen aloittamista Turkin kanssa.

Pitääkö tieto paikkansa?

Jos tieto pitää paikkansa, onko komissio jo edistynyt niin paljon Turkin mahdollisia liittymisneuvotteluja koskevassa tiedonannossaan, että kyseisiä päätelmiä on jo mahdollista tehdä?

Jos tieto ei pidä paikkaansa, onko komissio tai komission jäsen virallisesti kiistänyt Die Weltin tiedot? Miksi näin ei ole tehty (mikäli kysymys on aiheellinen)?

Pitääkö komissio suotavana, että sen jäsenet tai nykyisten jäsenvaltioiden hallitusten jäsenet antavat julkisesti lausuntoja tämän tärkeän, toistaiseksi viimeistelemättömän ja julkaisemattoman tiedonannon päätelmistä?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2004)

Lehdistössä spekuloidaan toistuvasti, suositteleeko komissio neuvottelujen aloittamista Turkin kanssa myöhemmin tänä vuonna. Arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemassa artiklassa esitetyt tiedot ovat virheellisiä.

Kööpenhaminassa joulukuussa 2004 kokoontuneessa Eurooppa-neuvostossa komissiolle määritettiin hyvin selkeä tehtävä, joka on toistettu useaan otteeseen. Syksyllä 2004 komissio valmistelee määräaikaiskertomuksen ja suosituksen siitä, täyttääkö Turkki Kööpenhaminassa vahvistetut poliittiset arviointiperusteet. Kertomus perustuu oikeudenmukaiseen ja puolueettomaan analyysiin.

(2004/C 88 E/0566) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0986/04**

esittäjä(t): Richard Corbett (PSE) komissiolle

(30. maaliskuuta 2004)

Aihe: "Veritimantit"

Voiko kilpailun pääosasto saada käyttöönsä ulkosuhteiden pääosaston keräämiä tietoja, jotka perustuvat Kimberleyn sopimukseen timanttien alkuperästä ja timanttivarastojen jäljitettävyydestä (jotta vältetään "veritimanttien" joutuminen markkinoille)?

Katsooko komissio, että tätä tarkoitusta varten kerätyillä tiedoilla voidaan valaista myös timanttialalla toimivien yritysten kauppakäytäntöjä? Arvioiko komissio tällaisia tietoja käsitellessään De Beersin valikoidun toimittajan (supplier of choice) ohjelman mukaisia rajoittavia käytäntöjä?

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2004)

Arvoisan parlamentin jäsenen kirjalliseen kysymykseen vastaamiseksi saattaa olla hyödyllistä selventää Kimberleyn prosessin tavoitteita ja komission asemaa tässä yhteydessä.

Kimberleyn prosessin sertifiointijärjestelmä on Yhdistyneiden Kansakuntien tukemana käynnistetty monenvälinen aloite konfliktitimanttien virran estämiseksi. Järjestelmässä on kehitetty sisäisiä välineitä, joiden on tarkoitus auttaa kaikkia järjestelmän osapuolia täyttämään järjestelmän vaatimukset tehokkaasti. Tähän kuuluu erityisesti raakatimanttien kauppaa ja tuotantoa koskevista tilastotiedoista tiedottaminen säännöllisesti sekä järjestelmän täytäntöönpanon vertaisarviointi. Komissio ja erityisesti ulkosuhteiden pääosasto edustavat yhteisöä sertifiointijärjestelmässä, ja ne saavat käyttöönsä tiedot, jotka toimitetaan kaikille osanottajille järjestelmän täytäntöönpanon varmistamiseksi ja tehostamiseksi. Kimberleyn prosessin osanottajat toimittavat kyseiset tiedot kuitenkin yksinomaan järjestelmän täytäntöönpanon varmistamiseksi, ja yhteisön, kuten kaikkien muidenkin järjestelmän osanottajien, on käsiteltävä osanottajina saamiaan tietoja ehdottoman luottamuksellisina.

Komissio haluaa näin ollen painottaa, että koska kilpailun pääosasto ei ole millään lailla tekemisissä sertifiointijärjestelmän täytäntöönpanon kanssa (tilastotietoja ja seurantaa koskevat määräykset koskevat ainoastaan tuotantotietoihin ja maiden välisiin kauppavirtoihin liittyviä kokonaislukuja sekä sitä, kuinka osanottajat toteuttavat järjestelmää, eivätkä tiettyjen yritysten toimintaa), se ei saa käyttöönsä järjestelmän täytäntöönpanoa koskevia tilasto- ja muita tietoja, jotka toimitetaan yhteisöä sertifiointijärjestelmän osanottajana edustavalle komissiolle. Komissio katsoo, että sertifiointijärjestelmän osanottajien toimittamien tietojen käyttäminen muihin tarkoituksiin kuin järjestelmän täytäntöönpanon tehostamiseen on järjestelmää koskevien määräysten vastaista ja heikentäisi sertifiointijärjestelmän tehokkuutta konfliktitimanttien merkittävänä torjuntavälineenä.

Kilpailun pääosastolle ei täten voida toimittaa eikä se voi käyttää tässä yhteydessä saatuja luottamuksellisia tietoja käsitellessään De Beersin Supplier of Choice -järjestelyjen väitettyjä kilpailua rajoittavia käytänteitä. Jos kilpailun pääosasto kuitenkin katsoo, että tiedot tiettyjen yritysten kaupankäyntitavoista ovat tarpeen timanttimarkkinoilla vallitsevan kilpailutilanteen arvioimiseksi asianmukaisesti, se voi luonnollisesti käyttää omia tutkintavaltuuksiaan saadakseen tällaisia tietoja asianomaisilta yrityksiltä tai järjestöiltä.

Kuten komissio jo on todennut kysyjän aiempaan suulliseen kysymykseen H-0637/03 parlamentin marraskuun 2003 täysistunnon kyselytunnilla antamassaan vastauksessa [1], kilpailun pääosasto sitoutui hyväksyttyään tammikuussa 2003 De Beersin Supplier of Choice -järjestelyt tarkastelemaan timanttimarkkinoita lähemmin, jos sen tietoon tulee oikeudellisia tai tosiasiallisia seikkoja, jotka saattavat vaikuttaa komission Supplier of Choice -järjestelyjen osalta omaksumaan kantaan.

Koska useat yritykset ovat esittäneet väitteitä De Beersin Supplier of Choice -järjestelyjen täytäntöönpanosta, kilpailun pääosasto on lähettänyt markkinatoimijoille tiedusteluja päästäkseen täydelliseen selvyyteen markkinatilanteesta ja kokoaa parhaillaan näihin pyyntöihin saamiaan vastuksia. Näitä vastauksia tarkasteltuaan komissio päättää mahdollisista jatkotoimista.

[1] Suullinen vastaus, 18. marraskuuta 2003.

(2004/C 88 E/0567) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0990/04**

esittäjä(t): Jan Wiersma (PSE) komissiolle

(30. maaliskuuta 2004)

Aihe: Syyrian kurdien ja Syyrian viranomaisten välillä hiljan esiintyneet levottomuudet (maaliskuu 2004)

Onko komissio kuullut viimeaikaisista levottomuuksista Syyrian kurdien ja Syyrian armeijan välillä ja miten komissio reagoi niihin?

Voiko komissio ottaa selvää, mitkä olivat kyseisiin, useita kuolonuhreja vaatineisiin levottomuuksiin johtaneet syyt ja siitä, johtuivatko ne Syyrian viranomaisten ja Syyrian kurdien välisistä huonoista suhteista?

Aikooko komissio ottaa tämän kysymyksen esille Syyrian ja EU:n välistä assosiaatiosopimusta koskevien neuvottelujen yhteydessä?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2004)

Komissio on Damaskoksessa sijaitsevan lähetystönsä kautta ja jäsenvaltioiden suurlähetystöjen kanssa pyrkinyt saamaan mahdollisimman selkeän ja kattavan kuvan 12. maaliskuuta 2004 jälkeisen viikon tapahtumista. Paikallinen EU-troikka kävi Syyrian ulkoministeriössä 18. maaliskuuta 2004 saadakseen tietoa ja ilmaistakseen huolestumisensa tilanteesta sekä korostaakseen ihmisoikeuksien kunnioittamisen merkitystä. Troikka toi esille Euroopan unionin jatkuvan kiinnostuksen asiaa kohtaan ja pyysi, että sille tiedotettaisiin tilanteen kehittymisestä.

Komission hallussa ei ole tietoja, joiden perusteella se voisi varmistaa laajalle levinneeseen väkivaltaan johtaneet välittömät syyt, lukuun ottamatta tietoa, jonka mukaan väkivalta alkoi Quamishlin kaupungissa pidettyyn jalkapallo-otteluun liittyneissä mellakoissa. Levottomuus levisi nopeasti muihin kaupunkeihin, joissa on suuri kurdiväestö, ja se johti väkivaltaisiin reaktioihin ja kuolonuhreihin.

Kuten edellä on mainittu, komissio on ottanut asian esille jäsenvaltioiden kanssa Damaskoksessa sekä yhteydenpidossa Syyrian viranomaisten kanssa.

(2004/C 88 E/0568) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0997/04**

esittäjä(t): Dominique Souchet (NI) komissiolle

(31. maaliskuuta 2004)

Aihe: Kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattaminen

Kasvinsuojeluaineiden yhdenmukaisia hyväksymisedellytyksiä koskeva yhteisön järjestelmä, joka luotiin direktiivillä 91/414/ETY ([1]), perustuu lähinnä tehoaineiden arviointiin ja siinä säädetään esittelijöinä toimivien jäsenvaltioiden nimeämisestä kullekin aineelle. Arviointivaihe koostuu kuitenkin vain siitä, että kasvinsuojeluyritysten tekemät tutkimukset kerätään ja toimitetaan Euroopan elintarviketurvallisuus-viranomaiselle.

Takaako komission mielestä tällainen arviointimenettely, jossa tuloksia ei aseteta kyseenalaiseksi, että päätökset aineiden hyväksymisestä tehdään riittävän objektiivisesti?

Aineiden myrkyllisyyden arviointiin käytettäviä tutkimuspöytäkirjoja ei ole myöskään mukautettu niin, että niissä otettaisiin huomioon markkinoille ilmestyneet uudet molekyylit.

Eikö pöytäkirjojen spesifikaatioita pitäisi muuttaa, jotta voidaan ottaa huomioon näiden uusien aineiden teho ja vaikutustavat, vaikka uuden molekyylin kaikkia mahdollisia myrkyllisiä vaikutuksia ei voidakaan ymmärtää?

Tehoaineiden arviointi perustuu nelivaiheiseen järjestelmään, joka vastaa itse asiassa neljää aineluetteloa.

Kun yritykset voivat itse valita, mitä tutkimuksia ne ensisijaisesti tekevät kussakin vaiheessa, pitääkö komissio tällaista järjestelmää parhaana mahdollisena järjestelmänä, jolla varmistetaan terveys- ja ympäristövaatimusten noudattaminen?

([1]) EYVL L 230, 19.8.1991, s. 1.

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2004)

Kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta 15. heinäkuuta 1991 annettu neuvoston direktiivi 91/414/ETY perustuu periaatteelle, jonka mukaan luvanhakijan tehtävänä on osoittaa valmisteen olevan direktiivin olennaisten vaatimusten mukainen. Hakija joutuu tällöin tavallisesti valmistelemaan, kokoamaan yhteen ja esittämään hakemuksensa tueksi tarvittavat tutkimukset. Esittelijäksi nimetyn jäsenvaltion on todennettava, että kaikki tarvittavat asiakirjat on toimitettu. Varsinainen arviointi käynnistyy vasta tämän jälkeen. Seuraavassa vaiheessa arviointiasiakirjat (Draft Assessment Report) toimitetaan muiden jäsenvaltioiden tarkistettaviksi (Peer review). Komissio tekee lopullisen päätöksen direktiivissä ja sen soveltamisasetuksissa kuvattujen menettelyjen mukaisesti. Komission on kuultava elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevää pysyvää komiteaa, ja se voi lisäksi pyytää tieteellisiä lausuntoja Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaiselta, joka hoitaa nykyään sellaisia tehtäviä, jotka aiemmin kuuluivat tietyille tiedekomiteoille, kuten torjunta-aineita käsittelevälle tiedekomitealle ja kasveja käsittelevälle tiedekomitealle. Myös kolmansien osapuolten relevantit kommentit voidaan ottaa huomioon. Jäsenvaltioiden lisäksi luvanhakijaa pyydetään vastaamaan teknisiin kysymyksiin. Keskustelu rajoittuu riskinarviointiin välittömästi liittyviin tieteellisiin ja teknisiin näkökohtiin.

Ottaen huomioon asiakirja-aineiston eri osatekijät (tarvittaessa myös Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen lausunto) komissio saattaa asian elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean käsiteltäväksi. Komitea antaa lausuntonsa tarvittavista toimenpiteistä. Niihin voivat kuulua aineen sisällyttäminen direktiivin liitteeseen I sekä tarvittavat ohjeet aineen asianmukaisen käytön varmistamiseksi tai päätös jättää aine pois liitteestä. Kummassakin tapauksessa asiasta annetaan virallinen säädös.

Komissio katsoo näin ollen, että nykyisellä menettelyllä varmistetaan riittävä avoimuus ja riippumattomuus sekä ne tarvittavat mekanismit, joiden avulla asiaan liittyvät toimijat voivat ilmaista mielipiteensä.

Kysymyksen toisen osan suhteen voidaan todeta, että direktiivin 91/414/ETY 7 artiklassa säädetään, että luvanhakijan on viipymättä ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista uusista tiedoista, jotka koskevat aineiden aiheuttamaa mahdollista riskiä. Viranomaisen on toimitettava nämä tiedot viipymättä muille jäsenvaltioille ja komissiolle, joka esittää asian komitealle.

Tämä tapaus poikkeaa tilanteesta, joka liittyy tieteen ja tekniikan nopeaan edistymiseen ja näin ollen toimitettujen tutkimusten vanhentumiseen. Komissio on tietoinen siitä, että toimitetut tutkimukset saattavat joskus vanhentua monta vuotta kestävien arviointimenettelyjen aikana — jopa ennen arvioinnin päättymistä. Kokemus on kuitenkin osoittanut, että tällaiset tapaukset ovat poikkeuksellisia. Vaikka menettelyn kuluessa vaaditaankin joskus lisätutkimuksia, näyttäisi kohtuulliselta, ettei luvanhakija joutuisi yhtenään uusien vaatimusten kohteeksi ja että taannehtivuus rajattaisiin niihin tapauksiin, joissa uusi tieto kumoaa siihenastisen tiedon.

Tämäntyyppiset päätökset voidaan yleensä tehdä vain tapauskohtaisesti ottaen huomioon yhteisön toimenpiteiltä vaadittavan korkean suojatason, aiheutuneen riskin merkittävyyden sekä sen, että luvanhakijan oikeusvarmuus on taattava.

Komissio korostaa kuitenkin, että edellä luetellut tapaukset voivat esiintyä niin aineiden arvioinnin aikana kuin niiden hyväksymisen jälkeen. Tämän vuoksi luvat myönnetään määräajaksi, ja niiden uusiminen edellyttää uutta arviointia. Jäsenvaltiot voivat lisäksi aina turvautua suojatoimenpiteisiin niiden tuotteiden osalta, jotka — syystä tai toisesta — eivät (enää) vastaa vaadittua korkeaa turvallisuustasoa.

Direktiivin liitteitä II ja III, joissa luetellaan toimitettavia asiakirjoja koskevat vaatimukset, mukautetaan nykyään tieteen ja tekniikan viimeaikaiseen kehitykseen.

Mitä tulee aineiden arvioinnin jakamiseen neljään vaiheeseen, on syytä huomata, että erottelu perustuu ensinnäkin turvallisuusnäkökohtiin (etusijalle asetetaan laajassa käytössä olevat aineet ja/tai aineet, jotka toksisten ja ekotoksisten ominaisuuksiensa vuoksi vaativat erityishuomiota) ja seuraavaksi resurssien käytön tehokkuuteen.

Komissio korostaa sitä, että luokiteltiinpa aine missä tahansa vaiheessa, ainetta koskevien asiakirjojen on sisällettävä yhteisön lainsäädännössä määritellyt tutkimukset. Poikkeukset tästä säännöstä — esimerkiksi tapauksissa, joissa säännösten vaatimusten katsottaisiin olevan tarpeettomia, — edellyttävät komissiolta saatua nimenomaista hyväksyntää.

Komissio voi lisäksi välittömästi päättää jättää aineet luettelon ulkopuolelle, jos niitä koskevat tiedot puuttuvat tai jos tiedoissa olevia puutteita ei ole perusteltu.

Komissio katsoo näin ollen, että luvanhakijan liikkumavara toimitettavien tutkimusten suhteen on varsin rajallinen.

(2004/C 88 E/0569) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1003/04**

esittäjä(t): Daniel Hannan (PPE-DE) komissiolle

(31. maaliskuuta 2004)

Aihe: Romanian moottoritiehanke

EU on äskettäin uhannut lykätä Romanian liittymistä, jos se ei onnistu korruption torjumisessa. Voisi kuvitella, että Romanian hallitus olisi ottanut onkeensa, mutta vaikuttaa siltä, että ongelmat jatkuvat ja pahenevat entisestään. Esimerkkinä mainittakoon suunnitteilla oleva Transsylvanian moottoritie, joka valmistuessaan tuhoaisi yhden Euroopan viimeisistä keskiaikaisista maisemista eikä hyödyttäisi ketään muita paitsi niitä, jotka ovat hyvillä suhteillaan ostaneet juuri ne maat, joille moottoritie rakennetaan. Sitä paitsi EU:n tuella on jo tehty suunnitelma moottoritien rakentamisesta Unkarin rajalta Romanian läpi Brasoviin, joka on Transsylvanian suurin kaupunki, sieltä Bukarestiin ja edelleen Mustallemerelle. Transsylvanian moottoritie puolestaan kulkisi samansuuntaisena ja vain 80 kilometrin etäisyydellä tästä toisesta moottoritiestä Brasovista pohjoiseen ja loppuisi Unkarin puolella rajaa täysin merkityksettömästi. Kyseessä olisi siis aivan tarpeeton väylä. Hankkeesta ei järjestetty tarjouskilpailua, eikä sen ympäristövaikutuksia tai liikennemääriä arvioitu ennen hankkeen hyväksymistä. Rakennusurakka myönnettiin amerikkalaiselle Bechtel-yhtiölle pikavauhtia annetulla ”poikkeussäännöksellä”, jolloin parlamentin valvonta ei ulotu menettelyyn. On myös perusteltua syytä olettaa, että moottoritien rakentamiseen tarvittava maa pakkolunastettiin epäoikeudenmukaisesti. Romanian akatemiayhdistyksen tekemän tutkimuksen mukaan Bechtelin moottoritiehen tarvittavilla 3 miljardilla eurolla voitaisiin rahoittaa Romanian kaikkien 3 000 kunnan katuverkostojen kunnostus tai uudistaa täysin 3 500 kilometriä maantietä.

Mikä on komission näkemys Bechtelin moottoritiehankkeesta? Katsooko komissio, että Romanian hallitus ei ole tehnyt tarpeeksi korruptioon liittyvien ongelmien ratkaisemiseksi? Katsooko komissio lisäksi, että vertaansa vailla olevan maiseman ja perinnön tuhoutuminen ikiajoiksi tehottomien, tarpeettomien ja korruptoituneiden hankkeiden vuoksi ei ole kenenkään etujen mukaista?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2004)

Päätös poiketa Romanian julkisia hankintoja koskevista säännöistä, joilla pannaan täytäntöön EU:n julkisia hankintoja koskevat direktiivit, ja myöntää Brasov—Cluj—Bors-moottoritien rakentamista koskeva sopimus ilman tarjouskilpailua, aiheuttaa huolta Romanian hallituksen sitoutumisesta avoimiin julkisiin hankintamenettelyihin. Komissio on pyytänyt Romaniaa antamaan lisätietoja, jotta se voisi täysimääräisesti arvioida tämän päätöksen vaikutukset. Koska avointa tarjouskilpailua ei järjestetty, Euroopan komissio on jo todennut selvästi romanialaisosapuolelle, ettei se anna taloudellista tukea tähän hankkeeseen ja ettei se puolla mahdollista kansainvälisten rahoituslaitosten tukea moottoritien rakentamiseen.

Komissio toteaa korruption torjunnasta, että avoimilla julkisilla hankintamenettelyillä on siinä tärkeä osa, kuten EU:n kokonaisvaltaista lahjonnan vastaista politiikkaa käsitelleessä komission tuoreessa tiedonannossa [1] todetaan. Komissio katsoo näin ollen, että Romanian hallituksen lahjonnan vastaisissa pyrkimyksissä olisi päättäväisesti sitouduttava käyttämään avoimia julkisia hankintamenettelyjä sekä pidättäytymään EU:n direktiivien soveltamiseksi annettuihin Romanian julkisia hankintoja koskeviin sääntöihin tehtävistä poikkeuksista.

Kansainvälisissä raporteissa ja tutkimuksissa todetaan yleisesti, että korruptio on Romaniassa edelleen järjestelmällinen ongelma, joka heikentää oikeusvaltiota, rajoittaa talousuudistusta ja vähentää osaltaan merkittävästi suoria ulkomaisia sijoituksia. Komissio on tietoinen useista toimenpiteistä, joita Romanian viranomaiset ovat puolentoista viime vuoden aikana toteuttaneet yrittäessään korjata tilannetta: Romanian viranomaiset hyväksyivät tarkistetun lahjonnan vastaisen kansallisen toimintasuunnitelman joulukuussa 2002, antoivat lahjonnan vastaisen lainsäädäntöpaketin huhtikuussa 2003 ja perustivat lahjonnan vastaisen kansallisen syyttäjäviraston (PNA) syyskuussa 2002. Näiden toimenpiteiden takia asianmukainen lainsäädäntö on olemassa, ja tehokkaaseen lahjonnan torjuntaan on teoriassa osoitettu tarpeeksi henkilöresursseja ja määrärahoja. Siksi jatkuva epäonnistuminen korkean tason korruption tutkinnassa antaa aihetta epäillä, onko ongelman poistamiseksi annettu riittävästi poliittista tukea.

[1] KOM(2003) 317 lopullinen, 28.5.2003.

(2004/C 88 E/0570) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1004/04**

esittäjä(t): Daniel Hannan (PPE-DE) komissiolle

(31. maaliskuuta 2004)

Aihe: Rauhan ja demokratian vaarantuminen Adzhariassa

Georgian autonominen alue Adzharia, jolla Georgian perustuslain mukaan on itsehallinto, selvisi kolmentoista vuoden ajan sen rauhaa ja vakautta uhkaavasta Eduard Shevardnadzen hallituksesta. Nyt vuonna 2004 Adzharian vakautta uhkaa juuri valitun presidentin Mihail Sakaashvilin hallitus, vaikka Adzharia tunnustaa täysin Tbilisin keskushallituksen auktoriteetin. Sunnuntaina 14. maaliskuuta panssaroidut miehistönkuljetusvaunut ja raskaasti aseistetut joukot ilmestyivät Adzharian hallintorajalle. Tällaisten tempausten pelätään pyrkivän vaikuttamaan 27. maaliskuuta 2004 pidettävien parlamenttivaalien kulkuun.

Katsooko komissio, että alueelliset kysymykset on ratkaistava rauhanomaisen vuoropuhelun keinoin ilman sotilaallisella voimankäytöllä uhkaamista? Katsooko komissio, että vaalit on parasta järjestää vakauden ja luottamuksen ilmapiirissä ja että Georgian kansalliskaartin siirtämistä tähän asti rauhallisen ja taloudellisesti menestyksekkään alueen (jossa presidentin puolueen kannatus on vähäistä) kaduille voidaan pitää Georgian hallituksen aggressiona omia kansalaisiaan vastaan?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(23. huhtikuuta 2004)

Komissio haluaa kiinnittää arvoisan parlamentin jäsenen huomion Euroopan unionin puheenjohtajavaltion EU:n nimissä 17. maaliskuuta 2004 antamaan julistukseen, joka koskee tilannetta Georgian autonomisella alueella Adzhariassa. Tässä ilmoituksessa osapuolia kehotettiin pidättäytymään tilanteen kärjistämisestä, mikä saattaisi johtaa väkivaltaisuuksiin. Siinä kehotettiin myös Adzharian viranomaisia kunnioittamaan ihmisoikeuksia, demokratian periaatteita ja oikeusvaltioperiaatetta sekä sallia vapaiden ja oikeudenmukaisten vaalien järjestämiseen tähtäävät valmistelut.

Komissio haluaa kiinnittää kysyjän huomion myös Euroopan unionin puheenjohtajavaltion EU:n nimissä antamaan julistukseen, joka koskee Georgian parlamenttivaaleja. Tässä ilmoituksessa viitataan nimenomaisesti kansainvälisen vaalitarkkailijavaltuuskunnan (IEOM) tekemiin alustaviin päätelmiin sekä sen esittämiin huomautuksiin, joiden mukaan Adzharan viranomaiset eivät ole millään tavalla sitoutuneet takaamaan demokraattisten vaalien järjestämiseen tarvittavia olosuhteita alueella. Julistuksessa Georgian viranomaisia kannustetaan myös tekemään rakentavaa yhteistyötä Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön (ETYJ) ja Euroopan neuvoston kanssa demokratian edistämiseksi alueella.

Komissio kannustaa jatkuvasti Tbilisin keskushallintoa ja Batumin viranomaisia tekemään yhteistyötä kaikkia osapuolia tyydyttävän ja Georgian etujen mukaisen rauhanomaisen ratkaisun saavuttamiseksi.

(2004/C 88 E/0571) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1012/04**

esittäjä(t): Mario Borghezio (NI) komissiolle

(1. huhtikuuta 2004)

Aihe: Kuka yrittää estää euroalueen maissa ilmeneviin petoksiin kohdistuvat tutkimukset?

Belgian poliisin saksalaisen Stern-viikkolehden Brysselin-kirjeenvaihtajan Hans Martin Tillackin, joka on tutkinut Eurostatin skandaalia ja muita arkaluonteisia, Euroopan yhteisöjen toimielimissä ilmenevään korruptioon liittyviä aiheita, toimistoon tekemä ratsia on ennenkuulumattoman vakava tapaus, jossa rikottiin lehdistönvapauden periaatetta.

Katsooko komissio, että poliisien edellä mainittu toimi, jonka alullepanijana on todennäköisesti ollut OLAF ja jonka kohteena eivät olleet korruptioon syyllistyneet henkilöt, vaan korruptiosta raportoiva henkilö, osoittaa, että jotkut Euroopan yhteisöjen toimielimien korkeimmilla paikoilla työskentelevät henkilöt pelkäävät joutuvansa euroalueen maissa ilmenevistä arkaluonteisista ja häpeällisistä petoksista ja korruptiotapauksista vakavaa tutkivaa journalismia tekevien lehtimiesten ansaan?

Michaele Schreyerin komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2004)

Komissio haluaa todeta arvoisalle parlamentin jäsenelle, että Euroopan petostentorjuntavirasto OLAF toimitti antamiensa tietojen mukaan toimivaltaisille oikeusviranomaisille helmikuussa 2004 rikosepäilyjä koskevat asiakirjat.

Rikossyytteisiin mahdollisesti johtavia seikkoja koskevien tietojen lähettämisestä jäsenvaltion oikeusviranomaisille säädetään asetuksen (EY) N:o 1073/99 [1] 10 artiklan 1 ja 2 kohdassa.

Kansalliset oikeusviranomaiset hoitavat itsenäisesti saamiensa asiakirjojen tutkinnan.

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1073/1999, annettu 25 päivänä toukokuuta 1999, Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista, EYVL L 136, 31.5.1999.

(2004/C 88 E/0572) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1021/04**

esittäjä(t): Paolo Bartolozzi (PPE-DE) komissiolle

(5. huhtikuuta 2004)

Aihe: Tulliviranomaisten kauttakuljetuksen aikana pysäyttämät tuontitavarat

1. Onko komissio tietoinen siitä, että yhteisön ulkopuolisista maista peräisin olevia tuontitavaroita, jotka kuljetetaan yhdeltä Euroopan unionin lentokentältä toiselle, pidetään toisinaan pysähdyksissä tullissa tarkastuksia varten jopa 30 päivän ajan?

2. Voiko jonkin Euroopan unionin jäsenvaltion lentokentän tullilaitos pysäyttää näin pitkäksi aikaa lopulliselle määränpäälentokentälle kauttakuljetettavat tavarat, sillä siitä aiheutuu turhaan ylimääräisiä tarkastuksia, joilla on epäsuotuisia vaikutuksia kansainväliselle kaupalle ja tavaroiden maahantuojalle?

3. Säädetäänkö voimassaolevassa yhteisön lainsäädännössä enimmäisajasta, jonka ajaksi kauttakuljetettavat tavarat voidaan pysäyttää siinä tapauksessa, että kyseiset tavarat on varustettu kaikilla tarvittavilla asiakirjoilla (kauppalasku ja pakkausluettelo) mukaan luettuna myyjän antama todistus siitä, että tuote on aito eikä väärennetty?

4. Voiko vahinkoa kärsinyt maahantuoja, joka on kaiken lisäksi jo maksanut tavaroista niiden toimittajalle, saada korvausta ansionmenetyksestä, joka on aiheutunut siitä, että hän on toimittanut asiakkaidensa tilaukset myöhässä?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2004)

Komissio ei ole tietoinen arvoisan parlamentin jäsenen ilmoittamista ongelmista. Koska sillä ei ole käytössään yksityiskohtaisia tietoja, joiden avulla se voisi tutkia ongelmaa tarkemmin, se ei voi antaa erillistä vastausta jokaiseen esitettyyn kysymykseen. Jos tavaroita epäillään väärennetyiksi, perinpohjaiset ja aikaa vievät tutkimukset ovat perusteltuja.

Yhteisön tullilainsäädännössä ei säädetä tietystä määräajasta, jonka kuluessa tulliviranomaisten olisi tarkastukset suoritettava. Yhteisön tullikoodeksin [1] 37 artiklassa määrätään, että yhteisön tullialueelle tuotavat tavarat ovat tuontihetkestä alkaen tullivalvonnassa. Tulliviranomaiset voivat tarkastaa niitä voimassa olevien säännösten mukaisesti. Tavarat ovat tullivalvonnassa niin kauan kuin se on tarpeellista niiden tullioikeudellisen aseman määrittämiseksi, ja muut kuin yhteisötavarat ovat tullivalvonnassa, kunnes niiden tullioikeudellinen asema muuttuu, ne siirretään vapaa-alueelle tai vapaavarastoon taikka jälleenviedään tai hävitetään.

Yhteisön tullialueelle tuodut tavarat on esitettävä tullille, ja ne on asetettava tulliselvitykseen (tavaroille asetetaan jokin tulliselvitysmuoto, näitä ovat esimerkiksi vapaaseen liikkeeseen luovuttaminen, passitus ja tullivarastointi). Niistä on tehtävä tulli-ilmoitus.

Tullikoodeksin 68 artiklassa määrätään, että vastaanottamiensa ilmoitusten tutkimiseksi tulliviranomaiset voivat

a) tarkastaa ilmoitusasiakirjat ja niiden liiteasiakirjat. Tulliviranomaiset voivat vaatia tavaranhaltijaa esittämään muita asiakirjoja ilmoituksessa annettujen tietojen oikeellisuuden tutkimiseksi;

b) tarkastaa tavarat sekä ottaa näytteitä niiden analysoimista tai yksityiskohtaista tutkimista varten.

Tullikoodeksin 73 artiklassa määrätään, että jos edellytykset tavaroiden asettamiselle kyseiseen tullimenettelyyn täyttyvät eikä tavaroihin kohdistu kieltoja tai rajoituksia, tulliviranomaisten on luovutettava tavarat heti, kun ilmoituksessa annetut tiedot on tarkastettu tai hyväksytty tarkastamatta. Sama koskee tilannetta, jossa ilmoitusta ei voida kokonaan tarkastaa kohtuullisessa määräajassa eikä tavaroiden enää tarvitse olla käsillä tätä tarkastusta varten.

Yhteisön tullilainsäädäntöön ei sisälly määräyksiä luovutuksen viivästymisestä maksettavista vahingonkorvauksista.

[1] Yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2913/92, EYVL L 302, 19.10.1992. Asetusta on viimeksi muutettu liittymisasiakirjalla vuonna 2003.

(2004/C 88 E/0573) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1054/04**

esittäjä(t): Franz Turchi (UEN) komissiolle

(5. huhtikuuta 2004)

Aihe: Koulumaksujen nousu Eurooppa-kouluissa

Eurooppa-koulujen johtokunta kokoontui Brysselissä 15. maaliskuuta 2004, ja yksi kokouksessa käsitellyistä aiheista oli kutakin oppilasta kohti jokaisena lukuvuonna maksettavien koulumaksujen nostaminen.

Johtokunta päätti äänin 12 puolesta ja viisi vastaan (Italia, Kreikka, Espanja, Portugali ja Alankomaat äänestivät vastaan) nostaa lukuvuoden 2005–2006 koulumaksuja 11 prosenttia, johon lisätään vielä Euroopan unionin keskimääräinen inflaatioprosentti.

Oppilaiden vanhemmat ovat huolissaan edellä mainitusta tilanteesta, sillä kyseinen päätös ei mitenkään edistä osallistumista koulutukseen.

Oppilaiden vanhempien edustaja toi kokouksessa esiin huolensa kaavaillusta koulumaksujen nostamisesta, joka johtaisi kategoriaan III kuuluvien oppilaiden jäämiseen pois Eurooppa-kouluista, sillä kyseiset oppilaat eivät ole automaattisesti oikeutettuja käymään Eurooppa-koulua. Mitä komissio aikoo näin ollen tehdä, jotta oppilaiden mahdollisuutta käydä Eurooppa-koulua ei vaarannettaisi lähitulevaisuudessa?

Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2004)

Komissio haluaa kiinnittää arvoisan parlamentin jäsenen huomioon vastaukseen, jonka se antoi Miet Smetin kirjalliseen kysymykseen E-0237/04 [1] Eurooppa-koulujen lukukausimaksuista ja johtokunnan päättämien korotusten syistä. Johtokunnassa on edustajia kaikista jäsenvaltioista ja komissiolla on siinä yksi edustaja ja yksi ääni.

Johtokunnan 15. maaliskuuta 2004 sopimat lukuvuoden 2005–2006 maksut kolmanteen ryhmään kuuluvilta oppilailta (ts. oppilailta, joiden vanhemmat eivät ole minkään EU-toimielimen palveluksessa) ovat 2 400 euroa esiopetuksesta, 3 300 euroa perusopetuksesta ja 4 500 euroa toisen asteen koulutuksesta. Nämä maksut ovat selvästi alle todellisten keskimääräisten kustannusten, jotka ovat lähes 11 000 euroa oppilasta kohti. Johtokunta on aikeissa perustaa komission ehdottaman työryhmän, jonka tehtävänä on tarkastella lukukausimaksuihin liittyviä seikkoja, vapautuksia lukukausimaksuista ja kolmanteen ryhmään kuuluvien oppilaiden mahdollisuuksista tulevina vuosina.

[1] EUVL C 84 E, 3.4.2004, s. 339.

(2004/C 88 E/0574) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1065/04**

esittäjä(t): Anna Karamanou (PSE) komissiolle

(6. huhtikuuta 2004)

Aihe: Pedofiliaverkostojen ”laillinen” toiminta Euroopassa – uudet Dutroux-tapaukset

Tanskassa toimii laillisesti pedofiliayhdistys, jolla on omat Internet-sivut ja jonka kautta koordinoidaan ja organisoidaan pedofiliaverkostoja Euroopassa ja muualla maailmassa. Tanska ei ole ainut esimerkki tästä, koska myös muissa maissa havaitaan vastaavia ilmiöitä.

Tämä kysymys, samoin kuin – seitsemän vuoden viiveellä – käynnistynyt Dutroux-oikeudenkäynti Belgiassa ovat jälleen tuoneet esiin pedofiliaverkostojen rikollisen toiminnan, jota koskevan puitepäätöksen Euroopan unioni vastikään hyväksyi lasten seksuaalisen hyväksikäytön ja lapsipornon torjumiseksi.

Kysyn komissiolta seuraavaa: Onko tähänastisilla lainsäädäntötoimilla ja poliittisilla aloitteilla pystytty torjumaan Euroopassa tätä kauhistuttavaa ilmiötä, joka on ihmisoikeuksien ja ihmisarvon räikeä loukkaus? Mitä komissio aikoo ennen kaikkea tehdä, jotta jäsenvaltiot noudattaisivat kieltoa, jonka mukaan tällaiset järjestöt eivät saa hyödyntää digitaaliteknologian tarjoamia mahdollisuuksia?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2004)

Komissio on arvoisan parlamentin jäsenen tavoin huolissaan Internetin kautta levitettävästä lapsipornosta. Haitallisen ja laittoman sisällön kitkemiseksi Internetistä tarvitaan sitkeää hallitustenvälistä yhteistyötä. Avainasemassa ovat lainvalvonta- ja oikeusviranomaiset, mutta yhteistyötä tarvitaan myös hallitusten ja Internet-teollisuuden, aiheeseen liittyvien vihjelinjojen sekä kansalaisjärjestöjen välillä tämän hirvittävän ilmiön poistamiseksi tehokkaasti.

Päävastuu laittoman sisällön (mukaan luettuna lapsiporno) kitkemisestä on jäsenvaltioiden asianomaisilla lainvalvonta- ja oikeusviranomaisilla, jotka pyrkivät Europolin, Eurojustin ja Interpolin kaltaisten kansainvälisten yhteistyökanavien kautta estämään lapsipornon levittämisen Internetissä. Tähän liittyen komissio muistuttaakin, että eurooppalaiset lainvalvontaviranomaiset ovat viime aikoina sulkeneet useita pedofiliaverkostojen käyttämiä sähköisiä keskustelufoorumeita.

Euroopan unioni on parlamentin ja neuvoston yksimielisellä hyväksynnällä ollut vuodesta 1996 lähtien ensimmäisten joukossa torjumassa Internetin laitonta ja haitallista sisältöä. Neuvoston ja parlamentin vuonna 1999 hyväksymä Internetin käyttöturvallisuutta koskeva toimintasuunnitelma [1] on pohjana komission toiminnalle tällä alalla. Siitä rahoitetaan eurooppalaista vihjelinjojen verkostoa, jonka kautta Internetin käyttäjät voivat ilmoittaa laittomasta sisällöstä, mukaan luettuna lapsiporno.

Arvoisa parlamentin jäsen on tietoinen siitä, että EU:n strategia lapsipornon torjumiseksi sisältää myös oikeudellisia välineitä ja käytännön toimenpiteitä tietokonerikollisuuden ja lapsipornon torjumiseksi. Niihin kuuluvat neuvoston puitepäätös lainsäädännön ja seuraamusten lähentämisestä lasten seksuaalisen hyväksikäytön ja erityisesti Internetissä levitettävän lapsipornon osalta [2], syyskuussa 1998 annettu neuvoston suositus alaikäisten ja ihmisarvon suojelusta [3] sekä toukokuussa 2000 tehty neuvoston päätös Internetissä levitettävän lapsipornon torjumisesta [4].

Komissio tukee tällä hetkellä toimia, joita useat jäsenvaltiot, Europol ja EU:n ulkopuoliset maat toteuttavat AGIS-ohjelman puitteissa rahoittaakseen tutkimusta, joka koskee kansainvälisen, lasten seksuaalista hyväksikäyttöä koskevan verkotetun ja kehittyneen kuvatietokannan toteuttamista Interpolin tuoreen järjestelmän pohjalta. Jotta tällainen sekä teknisesti että lainsäädännöllisesti mahdollinen tietokanta voitaisiin toteuttaa, sen luomisessa tulisi ottaa huomioon erilaiset lasten seksuaalista hyväksikäyttöä sekä henkilötietojen suojausta koskevat kansalliset lainsäädännöt.

Tietokannasta tulee tehokas lainvalvonnan väline sekä lasten seksuaalisen hyväksikäytön uhrien että hyväksikäyttäjien tunnistamisessa Internetissä ympäri maailmaa. Sillä vähennetään eri maissa tehtävää päällekkäistä työtä ja lisätään kansainvälistä yhteistyötä näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

Komissio uskoo ehdotetun tietokannan vaikuttavan merkittävästi tämän hirvittävän rikollisuuden valvontaan parantamalla tietojenvaihtoa, vähentämällä päällekkäisyyksiä ja lisäämällä huomattavasti analysointimahdollisuuksia.

Komissio pitää lasten seksuaalisen hyväksikäytön ja lapsipornon torjumista ja perustavanlaatuisten ihmisoikeuksien kunnioittamisen varmistamista yhtenä ensisijaisista tavoitteistaan. Se uskoo nykyisten lainsäädäntötoimenpiteiden sekä Internetin turvallisemman käytön edistämiseksi ja laittoman ja haitallisen sisällön kitkemiseksi tehtävän sinnikkään työn auttavan merkittävästi näiden tavoitteiden saavuttamisessa.

(1) EYVL L 33, 6.2.1999.
(2) Neuvoston puitepäätös 2004/68/YOS, annettu 22 päivänä joulukuuta 2003, lasten seksuaalisen hyväksikäytön ja lapsipornografian torjumisesta, EUVL L 13, 20.1.2004.
(3) EYVL L 270, 7.10.1998.
(4) EYVL L 138, 9.6.2000.

(2004/C 88 E/0575) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1069/04**

esittäjä(t): Nicole Thomas-Mauro (UEN) komissiolle

(6. huhtikuuta 2004)

Aihe: Komission ristiriitainen suhtautuminen viiniin

Komissio hyväksyi maaliskuun lopussa useita toimia, joiden avulla tiedotetaan kolmansien maiden maataloustuotteista ja edistetään näiden tuotteiden myyntiä. Kyseisiin tuotteisiin kuuluu viinejä, hedelmiä, oliiviöljyjä, juustoja ja luomutuotteita.

Jäsenvaltiot ovat antaneet komission tarkasteltaviksi kuusi myynnin edistämiseen ja tiedottamiseen liittyvää ohjelmaa. Viisi hyväksyttyä ohjelmaa koskee Yhdysvaltoja, Kanadaa, Japania, Sveitsiä, Venäjää, Brasiliaa ja Kiinaa.

Euroopan unionin maksettaviksi arvioidut kustannukset ovat noin kolme miljoonaa euroa (50 prosenttia ohjelmien budjetista).

Elintarvikkeiden ravitsemus- ja terveysväittämiä koskevissa säännöksissä komissio kuitenkin ehdottaa, että viinin menekkiä ei lainkaan edistettäisi.

Yhtäältä komissio hyödyntää yhteisön varoja viinin myynnin edistämiseksi maataloustuotteena kolmansissa maissa (alan tukemiseksi). Toisaalta komissio hylkää ehdotuksessaan asetukseksi (1) kaiken viinin kohtuullisen käytön edistämisen Euroopan unionin maaperällä huolimatta siitä, että viinin käyttö kuuluu Välimeren alueen ruokavalioon, jonka myönteiset vaikutukset on tieteellisesti todistettu.

Voiko komissio perustella ristiriitaa ulkoisen toimen ja EU:n sisäisen, kieltoihin perustuvan politiikan välillä?

Mikäli komissio aikoo yksinoikeudella edistää vain ”hyvää” myyntiä, eikö se voi vahvistetun säännöstön puitteissa jättää viinin myynnin edistämisen viinintuottajien tehtäväksi?

(1) KOM(2003) 424 lopullinen.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2004)

1. Komission tekemän ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi elintarvikkeiden ravitsemus- ja terveysväittämistä tarkoituksena ei ole kieltää sen kummemmin viinin kuin muidenkaan ravintoaineiden tai juomien mainonta kokonaan.

Komissio on kuitenkin sitä mieltä, että alkoholijuomia ei pidä mainostaa niiden mahdollisilla ravitsemuksellisilla eduilla tai terveyden kannalta suotuisilla vaikutuksilla, sillä alkoholijuomien liikakäyttö aiheuttaa tunnetusti vakavia terveydellisiä ja yhteiskunnallisia ongelmia, joita komissio pyrkii estämään. Yhteisön strategiasta alkoholiin liittyvien haittojen vähentämiseksi 5. kesäkuuta 2001 annetuissa neuvoston

päätelmissä ([1]) korostetaan, että alkoholi on yksi keskeisistä terveyteen vaikuttavista tekijöistä Euroopan yhteisössä ja että tieteelliset tutkimukset ovat osoittaneet selvästi, että väestön korkea alkoholinkulutus lisää merkittävästi alkoholiin liittyvien sairauksien määrää ja yleistä kuolleisuusriskiä. Lisäksi huolta aiheuttaa se, että alkoholijuomat suunnitellaan ja niitä mainostetaan houkuttelemaan erityisesti lapsia ja nuoria.

Komission mielestä on sen vuoksi aiheellista kieltää ravitsemus- ja terveysväittämät alkoholijuomien merkinnässä, esillepanossa ja mainonnassa. Ehdotuksessa asetukseksi elintarvikkeiden ravitsemus- ja terveysväittämistä ei kielletä tai rajoiteta muuta viinin tai muiden alkoholijuomien mainontaa kuin niiden mahdollisiin ravitsemuksellisiin etuihin ja terveyden kannalta suotuisiin vaikutuksiin perustuvaa.

2. Sen puitteissa, mitä säädetään EU:n maataloustuotteita koskevista tiedotus- ja myynninedistämistoimista sisämarkkinoilla ja kolmansissa maissa (19. joulukuuta 2000 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 2826/2000 ([2]) ja 14. joulukuuta 1999 annettu (EY) N:o 2702/1999 ([3])), EU osarahoittaa parhaillaan useita tiettyjen viiniluokkien ammattialajärjestöjen tai ammattialojen välisten järjestöjen toteuttamia hankkeita, ei pelkästään kolmansissa maissa, vaan myös EU:n sisämarkkinoilla. EU:n sisämarkkinoilla EU on kaudella 2001–2003 osarahoittanut kahdeksaa viinialan hanketta yhteensä 5,2 miljoonalla eurolla.

([1]) EYVL C 175, 20.6.2001.
([2]) EYVL L 328, 23.12.2000.
([3]) EYVL L 327, 21.12.1999.

(2004/C 88 E/0576) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1073/04**

esittäjä(t): Proinsias De Rossa (PSE) komissiolle

(6. huhtikuuta 2004)

Aihe: Kaupunki- ja maaseutuympäristön arkkitehtuurin laatu

Mihin jatkotoimiin on ryhdytty kulttuurineuvoston kokouksessa 23. marraskuuta 2000 hyväksytyn arkkitehtuurin laatua kaupunki- ja maaseutuympäristöissä koskevan päätöslauselman antamisen jälkeen? Mitä aloitteita komissio on käynnistänyt, tai harkitsee käynnistävänsä, tämän kysymyksen suhteen päätöslauselman antamisen jälkeen, erityisesti mitä tulee komissiolle osoitettuun kehotukseen selvittää, ”miten arkkitehtuurin laatu ja kulttuuriperinnön säilyttäminen voitaisiin ottaa aiempaa paremmin huomioon rakennerahastoja hyödynnettäessä”?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2004)

Kulttuurihankkeet, mukaan luettuina rakennetun ympäristön arkkitehtuurin laatuun liittyvät hankkeet, ovat näkyvästi esillä Euroopan unionin rakennerahastoista tuetuissa aluekehitysohjelmissa. Saadakseen entistä paremman käsityksen tämän alan tukitoimien luonteesta komissio toteutti erityistutkimuksen, jonka yhteydessä jäsenvaltioille lähetettiin laaja kysely. Tutkimuksen tulokset ovat saatavilla komission yksiköiden valmisteluasiakirjassa Internetissä seuraavassa osoitteessa: (http://europa.eu.int/comm/culture/eac/sources_info/compolitics/fond_structurel_en.html).

(2004/C 88 E/0577) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1074/04**

esittäjä(t): Proinsias De Rossa (PSE) komissiolle

(6. huhtikuuta 2004)

Aihe: Cotonoun sopimus ja ihmisoikeudet

EU:n ja 77:n Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtion vuonna 2000 allekirjoittamalla Cotonoun sopimuksella pyritään parantamaan EU:n ja AKT-valtioiden välistä taloudellista yhteistyötä ja kehitysyhteistyötä.

Tällä sopimuksella korostetaan myös ihmisoikeuksien merkitystä unionin ulkopolitiikassa sisällyttämällä ihmisoikeuksien kunnioittamisen vaatimus, oikeusvaltion demokraattiset periaatteet sekä avoin ja vastuullinen hallinto kumppanuussopimuksen ensimmäiseen pilariin sen keskeisinä elementteinä.

Miten komissio on Cotonoun sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen seurannut sopimuksen poliittisen ulottuvuuden toimivuutta? Onko komissio tarkastellut kumppanuusvaltioiden ihmisoikeusnormeja? Onko komissio ryhtynyt, tai aikooko se ryhtyä toimiin sellaista valtiota vastaan, joka on rikkonut Cotonoun sopimuksen ihmisoikeussäännöksiä? Otetaanko nämä kysymykset esille AKT-valtioiden kanssa, kun Cotonoun sopimusta arvioidaan uudelleen vuonna 2005?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2004)

Cotonoun sopimuksessa tarkoitettuja olennaisia osia ovat ihmisoikeudet sekä demokratian ja oikeusvaltion periaate ja perusosan muodostaa hyvä hallintotapa, kuten sopimuksen 9 artiklassa todetaan. Kumppanuuden avulla tuetaan näiden asioiden edistämistä yhteistyö- ja kehittämisstrategioiden avulla, antamalla tukea kumppanimaiden poliittisiin, institutionaalisiin ja oikeudellisiin uudistuksiin ja käymällä jatkuvasti osapuolten välistä poliittista vuoropuhelua.

Säännöllinen vuoropuhelu on tärkein väline, jonka avulla yhdessä ja säännöllisesti arvioidaan saavutettua edistystä sekä sopimuksen olennaisiin osiin ja perusosiin tehtyjä muutoksia ottaen huomioon kunkin maan taustatekijät. Vuoropuhelu parantaa keskinäistä ymmärtämystä ja voi estää tilanteita, jotka johtavat neuvottelumenettelyihin ja aiheellisiin toimenpiteisiin, joihin kuuluu myös yhteistyösopimuksen soveltamatta jättäminen ja joista määrätään Cotonoun sopimuksen 96 ja 97 artiklassa.

Sopimuksen 96 artiklassa määrätään, että kun jotakin olennaista osaa on rikottu, osapuoli voi kutsua toisen osapuolen neuvotteluihin. Sopimuksen 96 artiklassa tarkoitetuissa neuvotteluissa pyritään löytämään kummankin osapuolen hyväksymä ratkaisu. Jos ratkaisua ei löydetä tai jos kyse on erityisen kiireellisestä tapauksesta taikka jos toinen osapuoli kieltäytyy neuvotteluista, voidaan toteuttaa aiheelliset toimenpiteet. Yhteistyösopimuksen soveltamatta jättäminen on tällöin viimeinen keino. Aiheellisilla toimenpiteillä, joiden on oltava oikeassa suhteessa olennaista osaa koskevaan rikkomukseen, on tarkoitus muistuttaa hallitusta selkeällä tavalla sopimuksen osien noudattamisesta.

Sen jälkeen kun Cotonoun sopimus allekirjoitettiin vuonna 2000, EU on sopinut neuvottelujen käymisestä yhdeksän Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtion (AKT-valtion) ([1]) kanssa. Aiheellisia toimenpiteitä on toteutettu kuudessa tapauksessa, joissa neuvottelut on saatettu päätökseen ([2]).

Cotonoun sopimuksen uudelleenarviointia koskevat neuvottelut on tarkoitus käynnistää toukokuussa 2004. EU ja AKT-valtiot valmistelevat parhaillaan neuvotteluvaltuuksiaan.

([1]) Haiti, Norsunluurannikko, Fidži, Liberia, Zimbabwe, Keski-Afrikka, Togo, Guinea-Bissau ja Guinea.
([2]) Haiti, Norsunluurannikko, Fidži, Liberia, Zimbabwe ja Keski-Afrikka.

(2004/C 88 E/0578) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1080/04**

esittäjä(t): Proinsias De Rossa (PSE) komissiolle

(6. huhtikuuta 2004)

Aihe: Ihmisoikeusaktivistit

Irlanti on valinnut ihmisoikeusaktivisteja koskevien suuntaviivojen kehittämisen puheenjohtajakautensa yhdeksi prioriteetiksi. Sillä vaikka EU on korostanut ihmisoikeusaktivistien suojelun merkitystä, unionilta puuttuvat täsmälliset toimintaperiaatteet, joilla lujitettaisiin EU:n tukea ihmisoikeusaktivisteille kaikkialla maailmassa.

Mitä virallisia ehdotuksia komissio on vastaanottanut neuvostolta tähän asiaan liittyen? Katsooko komissio, että tällaisten suuntaviivojen käyttöönotto on tarpeen EU:n ihmisoikeuspolitiikan tehostamiseksi? Aikooko komissio käsitellä ihmisoikeusaktivisteja koskevaa kysymystä seuraavassa ihmisoikeuksia ja demokratisointia koskevassa tiedonannossaan?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2004)

Komissio piti myönteisenä ja tukee täysin puheenjohtajavaltio Irlannin aloitetta, joka koskee EU:n suuntaviivojen antamista ihmisoikeusaktivistien tukemiseksi.

Vaikka jäsenvaltiot ja EU:n toimielimet ovat toistuvasti antaneet tunnustusta ihmisoikeusaktivistien keskeisestä tehtävästä, ihmisoikeusaktivisteja koskevat EU:n suuntaviivat tarjoavat johdonmukaisen ja näkyvän politiikan ihmisoikeusaktivistien tukemiseksi ja suojelemiseksi EU:n ja kolmansien maiden suhteissa sekä yhteisön ja jäsenvaltioiden avustusohjelmissa.

Ihmisoikeuksien toteutumiseksi annettujen aiempien EU:n suuntaviivojen (kuten kuolemanrangaistusta, kidutusta ja lapsia aseellisissa selkkauksissa koskevien suuntaviivojen) saama poliittinen näkyvyys korostaa suuntaviivojen antamisesta EU:n tasolla saatavaa lisäarvoa.

Mitä tulee arvoisan parlamentin jäsenen kysymykseen siitä, aiotaanko ihmisoikeusaktivisteja koskevaa kysymystä käsitellä seuraavassa ihmisoikeuksia ja demokratisointia koskevassa tiedonannossa, komissio ei toistaiseksi harkitse uutta tiedonantoa toukokuussa 2001 julkaisemansa tiedonannon ”Euroopan unionin tehtävä ihmisoikeuksien ja demokratisoitumisen edistämisessä kolmansissa maissa” [1] jälkeen.

[1] EYVL C 227 E, 24.9.2002.

(2004/C 88 E/0579) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-1092/04**

esittäjä(t): Jean Lambert (Verts/ALE) komissiolle

(5. huhtikuuta 2004)

Aihe: Kastiin perustuva syrjintä

Kastijärjestelmään perustuva syrjintä koskee yli 260:tä miljoonaa ihmistä maailmassa. Kastiyhteisöt erotetaan fyysisesti ja yhteiskunnallisesti, ja ne kohtaavat suurta vääryyttä lain edessä. Heidän oikeutensa maahan, työhön, koulutukseen ja terveydenhuoltoon ovat rajoitetut. YK:n rasismia käsittelevä erityisraportoija totesi rasismin vastaisen maailmankonferenssin seurantakertomuksessaan, että tälle ongelmalle olisi annettava etusija Durbanin konferenssin seurannassa, kaikkien syrjinnän muotojen torjumisessa ja ihmisoikeuksien edistämisessä maailmanlaajuisesti.

Suosituksia kastisyrjinnän vastaisiksi toimiksi on annettu Euroopan unionin tasolla lähinnä Euroopan parlamentin ihmisoikeuksia maailmassa koskevissa päätöslauselmissa ja sen suosituksissa YK:n ihmisoikeustoimikunnan istunnoille. Vaikuttaa siltä, että komissio ja neuvosto puolestaan eivät ole vahvistaneet poliittista ja ihmisoikeuksia koskevaa vuoropuhelua edelleen jatkuvasta kastijärjestelmään perustuvasta

syrjinnästä maiden kanssa, joissa kastijärjestelmä on käytössä. Kastiin perustuvan syrjinnän analyysit olisi sisällytettävä neuvoston vuosittaiseen ihmisoikeuskertomukseen. Unionin ihmisoikeuspolitiikan vaikutusta kastisyrjintään puuttumiseen ei ole edelleenkään arvioitu.

Nämä huomattavat ihmisoikeusloukkaukset jatkuvat edelleen.

— Mihin toimenpiteisiin komissio on ryhtynyt edelleen jatkuvaan ja ihmisarvoa alentavaan kastiin perustuvaan syrjintään puuttumiseksi?

— Mihin toimiin on ryhdytty kastiin perustuvaa syrjintää käsittelevän erityisraportoijan nimittämiseksi?

— Mitä komissio voi tehdä sen varmistamiseksi, että kaikissa asiaa koskevissa unionin kannanotoissa, mukaan lukien komission maakohtaisia strategioita koskevat raportit, viitataan tähän valtaavaan ihmisoikeusongelmaan ja esitetään korjaavia toimenpiteitä?

— Otetaanko kastiin perustuva syrjintä Euroopan unionin ja Intian tulevien huippukokousten esityslistalle?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(26. huhtikuuta 2004)

Komissio on tietoinen Etelä-Aasiassa ja myös Afrikassa esiintyvästä kastijakoon perustuvasta syrjinnästä. Komissio suhtautuu ongelmaan hyvin vakavasti ja pyrkii johdonmukaisesti ja aktiivisesti löytämään siihen ratkaisun.

Kastittomien (dalitien) syrjinnän vastustamiseen tähtääville hankkeille voidaan myöntää tukea eurooppalaisesta ihmisoikeus- ja demokratia-aloitteesta. Tämän aloitteen mukaisesti 27. huhtikuuta 2002 käynnistetty ehdotuspyyntöjen haku koski nimenomaisesti kastijärjestelmään perustuvaa syrjintää. Yksi tukikelpoisuuden arviointiperusteista oli ”kastijakoon perustuva syrjintä (ts. kuuluminen syntyperän perusteella sosiaaliseen ryhmään, jota pidetään ylempiä sosiaaliryhmiä huonompana, vaikka etnisiä eroja ei ole, ja joka on kautta aikojen joutunut erottelun ja syrjinnän kohteeksi yhteiskunnassa ja työelämässä)”.

Komissio uskoo, että Intian kanssa erityisesti peruskoulutuksen alalla tehtävä yhteistyö edistää merkittävästi kasti- ja sukupuolijakoon perustuvan syrjinnän asteittaista poistamista. Komissio on varma siitä, että kun Intiaa autetaan saavuttamaan sen yleiselle peruskoulutukselle vuosituhatjulistuksessa asetettu kehitystavoite, joka kohdistuu erityisesti kastittomien ja eri heimoihin kuuluvien lapsien kaltaisiin pulmallisiin tapauksiin, tällaisilla lapsilla on loppujen lopuksi paremmat mahdollisuudet löytää paikkansa kaikilla Intian yhteiskunnan tasoilla. Kaikkiin vuodesta 1995 alkaen tehtyihin yhteisön yhteistyösopimuksiin sisältyy ihmisoikeuslausekkeita, joita käytetään perustana ihmisoikeuksiin liittyvistä kysymyksistä käytävissä neuvotteluissa. EU:n ja Intian välisessä poliittisessa vuoropuhelussa ihmisoikeuksista keskustellaan säännöllisesti ylempien virkamiesten ja ministerien välisissä tapaamisissa.

Komissio harkitsee tarkoin arvoisan parlamentin jäsenen ehdotusta kastijakoon perustuvaa syrjintää tutkivan erityistarkkailijan nimittämiseksi. Tämä edellyttäisi kuitenkin YK:n ihmisoikeustoimikunnan (UNCHR) hyväksyntää.

Komissio pyrkii jatkossakin ihmisoikeustoimikunnassa ja muilla foorumeilla painottamaan rasismin, muukalaisvihan ja suvaitsemattomuuden vastustamisen tärkeyttä. EU mm. antaa lausunnon näistä kysymyksistä UNCHR:n ja YK:n yleiskokouksen kolmannen komitean vuosikokouksissa.

EU:n ja Intian marraskuussa 2003 New Delhissä pidetyssä neljännessä huippukokouksessa annetussa yhteisjulistuksessa todetaan, että demokratia on paras tapa suojata ja edistää ihmisoikeuksia. Julistuksessa vahvistettiin myös molempien osapuolien halukkuus keskustella ihmisoikeuksiin liittyvistä kysymyksistä monipuolisesti [1]. Nämä kysymykset otetaan luultavasti esille vuoden 2004 jälkipuoliskolla pidettävässä viidennessä huippukokouksessa. EU ja Intia ovat lisäksi sopineet, että demokratiaan ja ihmisoikeuksiin liittyvistä kysymyksistä keskustellaan ylempien virkamiesten ja ministerien välisissä tapaamisissa.

[1] "Vahvistamme, että ihmisoikeuksien suojaaminen ja edistäminen edellyttää demokratiaa. Kaikki ihmisoikeudet, kuten oikeus henkilökohtaiseen, taloudelliseen, sosiaaliseen ja kulttuuriseen kehitykseen, ovat yleismaailmallisia, jakamattomia ja toisiinsa liittyviä. Uskomme perusoikeuksien sekä poliittisten, taloudellisten, sosiaalisten ja kulttuuristen oikeuksien tasavertaisuuteen ja olemme sitoutuneet niiden saavuttamiseen. Ihmisoikeuksien suojaamiseksi ja edistämiseksi on tehtävä kansainvälistä yhteistyötä vuoropuhelua käyden ja pyrkien keskinäisen ymmärryksen saavuttamiseen maailmanlaajuisessa kontekstissa. Vahvistamme olevamme halukkaita keskustelemaan ihmisoikeuksista monipuolisesti.".

(2004/C 88 E/0580) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1097/04**

esittäjä(t): Adriana Poli Bortone (UEN) komissiolle

(13. huhtikuuta 2004)

Aihe: Asetus (EY) N:o 2331/2003

Asetuksen (EY) N:o 2331/2003 [1] tultua voimaan 23. joulukuuta 2003 tietyt maat, Argentiina ja Intia mukaan lukien, otettiin edunsaajamaina uudelleen mukaan yhteisön yleiseen tullietuusjärjestelmään vuosiksi 2002–2004 ja 1. tammikuuta 2005 alkaen ne saavat Euroopan unionin tuontitulleja koskevia alennuksia valmiille, muokatulle nahalle.

— Edellä mainitut maat saavat todettujen dumppauskäytäntöjen kautta huomattavaa kilpailuetua, joka koituu vahingoksi Italian parkitusteollisuudelle.

— On todettava, ettei käytössä ole vastavuoroisia ja yhtäläisiä markkinaehtoja kauppapolitiikan toimien osalta, sillä Intia ja Argentiina asettavat huomattavia tulleihin perustuvia ja muihin kuin tulleihin perustuvia kaupan esteitä omalle raaka-aineiden viennille ja lopputuotteiden tuonnille.

— Italialaiset yritykset ovat erityisissä vaikeuksissa ja ne kärsivät kysynnän heikkenemisestä sekä euron ja dollarin välisestä epäsuotuisasta kurssikehityksestä.

Tiedustelen komissiolta, pitääkö se aiheellisena tarkistaa asetusta (EY) N:o 2331/2003?

[1] EUVL L 346, 31.12.2003, s. 3.

Pascal Lamyn komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2004)

Komission asetus (EY) N:o 2331/2003, joka annettiin 23. joulukuuta 2003, hyväksyttiin neuvoston asetuksen (EY) N:o 2501/2001 12 artiklan mukaisesti. Asetuksella muutetaan yleisen tullietuusjärjestelmän soveltamista kehitysmaiden hyväksi. Komissio hyväksyi asetuksen N:o 2331/2003 neuvoston asettaman oikeudellisen kehyksen ja siitä johtuvien velvoitteiden mukaisesti.

Monivuotista tullietuusjärjestelmää koskevissa säädöksissä määrätään, että komissio tarkistaa etuusjärjestelmän soveltamisalaa vuosittain. Vuotta 2005 koskeva tarkistus tehtiin asetuksella N:o 2331/2003. Yleisellä tullietuusjärjestelmällä taataan tuotteiden rajoitettu tarjonta. On siis syytä varmistua siitä, että tullietuusjärjestelmää sovelletaan sellaisiin maihin ja tuotteisiin, joille siitä on todellista hyötyä. Edellä mainitussa 12 artiklassa määrätäänkin mekanismista, jonka avulla etuuksia lisätään ja vähennetään asteittain. Mekanismin avulla etuudet voidaan poistaa sellaisilta mailta/tuotteilta, joiden kilpailukyky kansainvälisillä markkinoilla on vakaa, tai palauttaa ne sellaisille maille/tuotteille, joilta etuudet on aiemmin edellä mainitusta syystä poistettu, mutta jotka sittemmin ovat menettäneet kilpailukykyään.

Kyseessä on siis ei-poliittinen, puhtaasti taloudellinen toimenpide. Puolueettomina valintaperusteina käytetään siis edellä mainitussa 12 artiklassa (sellaisena kuin se on muutettuna 15 päivänä joulukuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2211/2003 [1] 1 artiklalla) ilmoitettuja perusteita. Kyseisiä Intiasta ja Argentiinasta tuotavia tuotteita koskeva tullietuusjärjestelmä palautetaan vuonna 2005 näiden puolueettomien perusteiden perusteella.

Kaupan suojakeinojen avulla torjutaan polkumyyntiä, mikäli tarvittavat ehdot täyttyvät. Tulleihin perustuvia ja muihin kuin tulleihin perustuvia viennin esteitä koskevat kysymykset ovat eräs komission ensisijaisista aihealueista sekä Dohan kehitysohjelman puitteissa järjestettävissä neuvotteluissa että kahdenkeskisissä neuvotteluissa.

Uusi yleinen tullietuusjärjestelmä hyväksytään 1. päivään tammikuuta 2006 mennessä eri osapuolten kuulemisen jälkeen. Komissio kehottaa arvoisaa jäsentä kannustamaan muun muassa teollisuusjärjestöjä osallistumaan aktiivisesti näihin kuulemistilaisuuksiin.

[1] EUVL L 332, 19.12.2003.

(2004/C 88 E/0581) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-1104/04**

esittäjä(t): Francesco Speroni (NI) komissiolle

(5. huhtikuuta 2004)

Aihe: Viikunabanaanit

Voiko komissio ilmoittaa, miksi aikoinaan katsottiin tarkoituksenmukaiseksi jättää viikunabanaanit 16. syyskuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2257/94 [1] soveltamisalan ulkopuolelle, ja onko kyseiseen asiaan vielä nykyäänkin jokin peruste?

Voiko komissio myös ilmoittaa, katsooko se olevan tarpeen laajentaa soveltamisalan ulkopuolelle jättämistä koskemaan myös muun tyyppisiä banaaneja, kuten esimerkiksi punaisia banaaneja?

[1] EYVL L 245, 20.9.1994, s. 6.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2004)

Komissio ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että vastauksessa hänen tekemäänsä kirjalliseen kysymykseen P-3283/03 [1] mainittiin, että banaanien laatuvaatimuksista 16 päivänä syyskuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2257/94 liitteessä I vahvistettuja laatuvaatimuksia sovelletaan ainoastaan Musa spp. -lajien (AAA) alaryhmien Cavendish ja Gros Michel banaaneihin. Näin ollen kaikki ne banaanilajit, jotka eivät kuulu näihin alaryhmiin, jätetään banaaneja koskevien yhteisön laatuvaatimuksien soveltamisalan ulkopuolelle. Näin tehdään myös viikunabanaanien kohdalla.

Mitä punaisiin banaaneihin tulee, ne kuuluvat ryhmään AAA ja alaryhmään Figue Rose, ja näin ollen ne eivät kuulu kyseessä olevan lainsäädännön soveltamisalaan.

Laatuvaatimuksia koskevan lainsäädännön valmistelun aikana kyseiset tuotteet jätettiin asetuksen (EY) N:o 2257/94 soveltamisalan ulkopuolelle niiden erityisominaisuuksien takia sekä siksi, että niiden myyntitapa on erilainen kuin alaryhmiin Cavendish ja Gros Michel kuuluvilla banaaneilla.

Kyseisten lajien tuotteiden on joka tapauksessa aina noudatettava elintarvikkeiden kauppaa koskevia monialaisia vaatimuksia (kasvinsuojelua, kansanterveyttä, merkintöjä, jne. koskevat vaatimuksia).

[1] EUVL C 78 E, 27.3.2004, s. 255.

(2004/C 88 E/0582)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1123/04

esittäjä(t): Roy Perry (PPE-DE) komissiolle

(5. huhtikuuta 2004)

Aihe: Riita-asioiden vieminen siviilituomioistuimiin

Kansainvälisen jalkapalloliiton FIFAn nykyisissä säännöissä (sääntöjen soveltamista koskevat määräykset: kongressin ohjesäännöt) estetään Euroopan unionin ammattilaisjalkapalloseuroja turvautumasta tavanomaisiin oikeudellisiin keinoihin. FIFAn sääntöjen 61 artiklassa säädetään, että

> riita-asioiden vieminen tavanomaisiin tuomioistuimiin on kielletty, ellei FIFAn säännöissä erikseen sitä sallita.
>
> Kyseisen säännön noudattamisen varmistamiseksi seurojen on sisällytettävä omiin sääntöihinsä määräys, että niiden jäsenseurat ja jäsenet eivät voi nostaa kannetta tavallisissa tuomioistuimissa ja riita-asiat on tuotava yhdistyksen, asianomaisen jalkapalloliiton tai FIFAn ratkaistavaksi.

Jos seuroilla on kiistaa FIFAn tai muiden jalkapallotoiminnan osapuolien kanssa, niiden on FIFAn sääntöjen mukaan vietävä asia Sveitsissä toimivan urheilun välitystuomioistuimen käsiteltäväksi. FIFAn sääntöjen 59 artiklassa säädetään, että

> FIFA perustaa vaihtoehtoisen menettelyn päämajaansa Lausannessa Sveitsissä pitävälle urheilun välitystuomioistuimelle ratkaistakseen erimielisyydet FIFAn, jalkapalloliittojen, jäsenten, liigojen, seurojen, pelaajien, toimitsijoiden ja rekisteröityjen ottelunjärjestäjien ja pelaajien managerien välillä.

Voiko komissio ilmoittaa, ovatko FIFAn sääntöjen 59 ja 61 artikla Euroopan unionin sisämarkkinoiden periaatteiden ja Euroopan unionin lainsäädännön, kuten EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan, mukaisia?

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2004)

Komissio toteaa ensiksi, että tässä vastauksessa esitettävät kansainvälisen jalkapalloliiton (FIFA) sääntöjen 59 ja 61 artikaa koskevat lausunnot pätevät myös Euroopan jalkapalloliiton (UEFA) sääntöihin, jotka sisältävät samankaltaisia määräyksiä ja joiden 5 artiklan perusteella liiton jäsenyys on rajoitettu ainoastaan Euroopan mantereella toimiviin jalkapalloseuroihin.

Komissio katsoo, että sääntö, joka FIFAn sääntöjen 59 ja 61 artiklan lailla kieltää kanteen nostamisen kansallisessa tuomioistuimessa ja pakottaa turvautumaan välimiesmenettelyyn, todennäköisesti rajoittaa vapaata oikeutta työskentelyyn. Vapaan työskentelyoikeuden periaate on perusoikeus, joka on EY:n perustamissopimuksessa taattu kaikille unionin alueen työntekijöille. Tämän perusoikeuden on myös yhteisöjen tuomioistuin tunnustanut oikeuskäytännössään [1]. Keskeinen edellytys sen tehokkaalle turvaamiselle kuitenkin on, että on olemassa muutoksenhakuväylä erityisesti vapaata työskentelyoikeutta rajoittavien kansallisten viranomaisten päätösten kumoamiseksi. Tässä edellytyksessä on kyse yhteisön oikeuden yleisperiaatteesta, joka perustuu jäsenvaltioiden yhteiseen valtiosääntöperinteeseen ja joka on kirjattu Euroopan ihmisoikeusyleissopimuksen 6 ja 13 artiklaan (ks. myös Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artikla).

Kysymyksessä mainittu sääntö on todennäköisesti EY:n perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklan vastainen, varsinkin kun kielto viedä riita-asia siviilituomioistuimeen edistää kilpailua rajoittavien sopimusten tai menettelytapojen soveltamista.

Komissio valvookin vapaan työskentelyoikeuden ja vapaan kilpailun periaatteiden noudattamista tutkiessaan käsiteltäväkseen toimitettuja tapauksia. Esimerkkinä todettakoon, että komission vaikutuksesta pelaajien asemaa ja siirtoja koskevien FIFAn sääntöjen 42 artikla antaa nykyään mahdollisuuden poiketa pelaajien asemaa ja siirtoja koskevista FIFAn sääntöjen 59 ja 61 artiklasta viemällä riita-asioita siviilituomioistuimeen.

Komissio myös huomauttaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että Sveitsissä päämajaansa pitävän urheilun välitystuomioistuimen (CAS) tuomioista voi tietyin edellytyksin ja rajatuin perustein valittaa Sveitsin siviilituomioistuimiin.

([1]) Asia C-222/86, Heylens, tuomio 15.10.1987, Kok. 1987, s. 4097.

(2004/C 88 E/0583) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-1124/04**

esittäjä(t): Professor Sir Neil MacCormick (Verts/ALE) komissiolle

(6. huhtikuuta 2004)

Aihe: Hevostiloille myönnettävät veroedut

Voiko komissio ilmoittaa, mitä mieltä se on Irlannissa hevostiloille myönnettävistä verovapautuksista, jotka koskevat siitoksesta perittäviä maksuja?

Katsooko komissio, että edellä kuvatuissa hevostiloille myönnettävissä veroeduissa on kyse kielletystä valtiontuesta?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2004)

Komissio on vastaanottanut virallisen valituksen, joka koskee Irlannissa hevossiittoloille myönnettäviä verovapautuksia. Koska komissio on huolissaan siitä, noudatetaanko tässä yhteydessä valtiontukisäännöksiä, käytäntöä tutkitaan EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan perusteella (valtiontuki nro NN 32/04).

(2004/C 88 E/0584) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-1126/04**

esittäjä(t): Véronique De Keyser (PSE) komissiolle

(6. huhtikuuta 2004)

Aihe: Rakennerahastojen käyttö

Vaikuttaa siltä, että osa etenkin Latvian saamista rakennerahastojen tuista suunnataan sellaisten linnojen ja muiden rakennusten kunnostamiseen, joiden omistajat ovat edelleen maanpaossa asuvia tai juuri maahan palanneita vanhoja ylimystön edustajia. Rahastoja käytetään siis halvalla ostetun yksityisomaisuuden eikä yleisölle tarkoitettujen kulttuuriperintökohteiden entisöimiseen. Tietyissä tapauksissa kouluja on pakkolunastettu. Pidän tällaista rakennerahastojen käyttöä hämmästyttävänä ja haluaisin varmentaa, pitävätkö France 3 -televisiokanavan 30. maaliskuuta 2004 lähettämässä ohjelmassa "Des racines et des hommes" esitetyt tiedot paikkansa.

Onko rakennerahastojen käytöstä Baltian maissa tehty yksityiskohtaista selvitystä, joka voitaisiin julkistaa ja joka kumoaisi tai vahvistaisi esitetyt väitteet?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2004)

Euroopan unionin Latvialle rakennerahastoista antama apu toimitetaan Latvian viranomaisten kanssa neuvotellun tavoitetta 1 koskevan yhtenäisen ohjelma-asiakirjan mukaisesti, joka on vielä virallisesti hyväksyttävä ennen 1. toukokuuta ([1]) tapahtuvaa liittymistä.

Näin ollen tästä ohjelmasta ei ole vielä maksettu maksuja. Latvian viranomaiset valmistelevat parhaillaan valintakriteerejä, joiden avulla ohjelmasta tuettavat hankkeet voidaan yksilöidä avoimesti ja kilpailuun perustuen.

Yhtenäiseen ohjelma-asiakirjaan voi tutustua osoitteessa (http://www.esfondi.lv).

(1) Yhtenäiseen ohjelma-asiakirjaan voi tutustua osoitteessa (http://www.esfondi.lv).

(2004/C 88 E/0585) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-1141/04**

esittäjä(t): Göran Färm (PSE) komissiolle

(6. huhtikuuta 2004)

Aihe: Eurooppalaiset patenttioikeudet USA:ssa

Kiinnitin huomiotanne joitakin vuosia sitten amerikkalaisen oikeusjärjestelmän soveltamaan järjestelmälliseen protektionismiin, joka valitettavasti edelleen jatkuu. Tuomioistuimet ovat melko avoimesti jarruttaneet oikeudenkäyntejä, joita eurooppalaiset tutkijat ja keksijät ovat aloittaneet amerikkalaisissa tuomioistuimissa patenttioikeuksiensa puolustamiseksi. Tämä voi olla vastoin TRIPS-sopimusta, jonka USA on allekirjoittanut ja joka takaa ulkomaalaisille patentinhaltijoille oikeuden ajaa kannetta sopimusvaltioiden tuomioistuimissa. Yksi esimerkki tästä amerikkalaisesta protektionismista on oikeudenkäynti, jota ruotsalaisen keksijän tohtori Håkan Lansin on edelleen, monen vuoden jälkeen, käytävä amerikkalaisissa tuomioistuimissa. Onko komissio halukas neuvottelemaan tohtori Lansin tapauksesta USA:n hallituksen kanssa antaakseen varoittavan esimerkin ja tehdäkseen selväksi, että EU ei hyväksy tällaista syrjintää?

Pascal Lamyn komission puolesta antama vastaus

(27. huhtikuuta 2004)

Komissio pyrkii monin eri keinoin seuraamaan tarkoin kauppakumppaniensa toimintaa varmistaakseen, että ne noudattavat TRIPS-sopimuksen määräyksiä.

Ruotsalaisen keksijän tohtori Håkan Lansin valitettavan tilanteen osalta komissio on laatinut perusteellisen arvion asiaan liittyvistä kysymyksistä yhdessä tohtori Lansin kanssa. Arvioinnin perusteella on tehty päätelmä, jonka mukaan valitettavasti käytettävissä ei ole mitään oikeudellisia keinoja, joita tähän asiaan voitaisiin soveltaa kauppapolitiikan alalla.

On selvää, että komissio tutkii perusteellisesti muut sen tietoon saatetut asiat, jotka mahdollisesti kyseenalaistavat tavan, jolla Yhdysvaltojen oikeusjärjestelmässä kohdellaan eurooppalaisten tutkijoiden ja keksijöiden patenttioikeuksia TRIPS-sopimuksen nojalla.

(2004/C 88 E/0586) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1145/04**

esittäjä(t): Ilda Figueiredo (GUE/NGL) komissiolle

(15. huhtikuuta 2004)

Aihe: Yhteisön valvontayksikön perustaminen

Ottaen huomioon, että komissio vaatii perustettavaksi yhteisön valvontayksikköä, jonka on oltava toiminnassa vuonna 2006 ja koska valvontarakenteiden täytäntöönpanemiseksi jäsenvaltioille myönnettä-

vää yhteisön taloudellista tukea koskeva lainsäädäntö on kulunut umpeen vuoden 2003 loppuun mennessä, kysyn komissiolta seuraavaa:

1. Miten komissio aikoo tukea Portugalia, jolla on laajin yksinomainen talousvyöhyke ja suuri määrä valvottavia aluksia ottaen huomioon, että maalla on selvästi liian vähän tarvittavaa valvontalaitteistoa, se kärsii tunnetusti talouslamasta ja kamppailee vakavien taloudellisten ongelmien kanssa?

2. Mitä tukitoimenpiteitä komissio on suunnitellut tukeakseen Portugalia valvontapalvelukseen tarkoitettujen lentokoneiden ja alusten rahoituksessa, hankinnassa ja uudenaikaistamisessa samalla tavalla kuin se on toiminut muiden maiden kuten Irlannin kanssa?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2004)

Komissio ehdotti marraskuussa 2003, että yhteisön rahoitustukea jäsenvaltioiden kalastuksenvalvonta-ohjelmille pidennetään 31. joulukuuta 2005 asti ([1]). Rahoitustuen pidentämisen tarkoituksena on nimenomaan huomioida kalastustoimintaa valvovan viraston perustaminen. Viraston odotetaan olevan toimintavalmis vuonna 2006.

Ehdotuksessa neuvoston päätökseksi 4 artiklan 1 kohdan h alakohdassa määrätään yhteisön osallistumisesta jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kalastustoimien tarkastuksiin ja valvontaan käyttämien alusten ja ilma-alusten hankinnan ja nykyaikaistamisen rahoitukseen. Neuvoston odotetaan hyväksyvän ehdotuksen piakkoin.

Ohjelmien rahoituspyynnöt vuodeksi 2004 on jätettävä viimeistään 1. kesäkuuta 2004.

([1]) KOM(2003) 706 lopullinen, 20.11.2003.

(2004/C 88 E/0587) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-1154/04**

esittäjä(t): Brice Hortefeux (PPE-DE) komissiolle

(6. huhtikuuta 2004)

Aihe: Taistelu terrorismia vastaan

Madridin pommi-iskut osoittivat jälleen kerran, että tarvitaan kriisi tai jopa murhenäytelmä ennen kuin asiat etenevät Euroopassa. Kuukausien jahkailun jälkeen tunnustetaan vihdoin, että unioni tarvitsee perustuslain, jotta se pystyisi suojautumaan uhkatekijöitä vastaan ja luomaan vapauteen ja turvallisuuteen perustuvan yhteisen alueen, jota kansalaiset ovat jo pitkään vaatineet.

Tavoitteena ei pitäisi olla, kuten jotkut ovat vihjanneet, nykyisten elinten paisuttaminen tai byrokratian lisääminen. Sen sijaan olisi selvitettävä, ovatko hallitukset valmiita kehittämään unionin piirissä yhteistyötä poliisi- ja oikeusasioissa. Europol ja Eurojust on jo perustettu tätä tarkoitusta varten, mutta niitä hyödynnetään vain vähän ja kehnosti. Mikä vielä pahempaa, neuvoston sihteeristön selvitys terrorismin torjuntaa koskevasta toimintasuunnitelmasta osoittaa, että tehokkaan yhteistyön tärkein este on ennen kaikkea poliittinen, nimittäin epäluulo. Eihän ole mahdollista, ettei terroristeilla ole mitään rajoja, mutta poliisi-, oikeus- ja tiedusteluyksiköillä on rajat Euroopan unionin sisälläkin.

Miten komissio suhtautuu tähän ”salailukulttuuriin”?

Onko ryhdytty mihinkään toimiin mainitussa neuvoston sihteeristön kertomuksessa todettujen puutteiden korjaamiseksi, ja jos on, niin mihin?

António Vitorinon komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2004)

Komissio on arvoisan parlamentin jäsenen kanssa yhtä mieltä siitä, että vaikeus jakaa tietoa jäsenvaltioissa toimivien lukuisten tiedustelu- ja lainvalvontayksiköiden välillä on yksi tärkeimmistä kansainvälisen poliisiyhteistyön esteistä. Tällä on välitön kielteinen vaikutus terrorismintorjuntatoimiin.

Tietojen kerääminen ja analysointi on keskeisen tärkeää terrorismin ehkäisemisen, paljastamisen ja tutkinnan kannalta. Ehkäisytoimien sekä tutkinnan ja sen perusteella käynnistettävien syytetoimien onnistuminen riippuu kerättyjen tietojen laadusta ja niiden analysoinnista ja erityisesti siitä, miten hyvin pystytään välttämään tietojen vuotaminen ulkopuolisille henkilöille tai organisaatioille. Tämä selittää, miksi viranomaiset ovat luonnostaan haluttomia jakamaan tietoja.

Poliisiyhteistyön ja oikeudellisen yhteistyön erityistoimenpiteiden toteuttamisesta terrorismin torjumiseksi yhteisen kannan 2001/931/YUTP 4 artiklan mukaisesti 19. joulukuuta 2002 tehty neuvoston päätös 2003/48/YOS on merkittävä edistysaskel tiedonvaihdon parantamiseksi.

Vaikeudet eivät tule ilmi ainoastaan kansainvälisissä yhteyksissä vaan myös kansallisten poliisivoimien kesken (ja toisinaan saman organisaation sisällä). Tiedonvaihto lisääntyy vähitellen ajan myötä, kun EU:n perustamissa virallisissa elimissä, kuten neuvoston työryhmissä, Europolissa, Eurojustissa tai poliisipäälliköiden erityisryhmässä, tehdään jatkuvasti syvenevää yhteistyötä. Tällainen luonnollinen prosessi etenee kuitenkin hyvin hitaasti. Siksi tarvitaan keinoja päästä tuloksiin nopeammin.

Tehokkaita tapoja rakentaa luottamuksen ja yhteistyön henkeä ovat Euroopan poliisiakatemian (CEPOL) piirissä toteutetut koulutustoimet, Europolin ohjelma tietoisuuden lisäämiseksi sekä tiedustelu- ja turvallisuuspalvelujen sisällyttäminen Europolin toimintaan.

Komissio on äskettäin esitellyt konkreettisia toimia edellä mainitun tilanteen korjaamiseksi. Näihin kuuluu komission tiedonanto toimien toteuttamisesta terrorismin ja muiden vakavien rikollisuuden muotojen torjumisen alalla erityisesti tietojenvaihdon parantamiseksi [1]. Komissio on myös esittänyt ehdotuksen neuvoston päätökseksi terrorismirikoksiin liittyvästä tietojenvaihdosta ja yhteistyöstä [1].

[1] KOM(2004) 221 lopullinen.

(2004/C 88 E/0588) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-1155/04**

esittäjä(t): Marco Formentini (ELDR) komissiolle

(7. huhtikuuta 2004)

Aihe: Komission mahdolliset toimet Invesmart-yhtiön ja Tšekin tasavallan välisessä, konkurssiin mennyttä Union Bankaa koskevassa riita-asiassa

Jäsenehdokasvaltioiden Euroopan unioniin liittymiselle asetettuihin välttämättömiin ehtoihin kuuluu kunkin maan kansallisen lainsäädännön, hallinnollisten menettelyjen sekä julkishallinnon toimintatapojen mukauttaminen Euroopan unionissa voimassaoleviin oikeusperiaatteisiin. Kysymyksen esittäjä haluaa tuoda komission tietoon väärinkäytökset ja epäkohdat, joiden uhreiksi hollantilainen Invesmart-yhtiö ja sen pääosakas, Italian kansalainen professori Paolo Catalfamo, ovat joutuneet joulukuusta 2002 lähtien alettuaan sijoittaa Union Bankaan, joka oli tuolloin Tšekin tasavallan neljänneksi suurin pankki.

Edellä mainittu sijoitustoiminta sekä siihen liittynyt laaja uudelleenjärjestelysuunnitelma olivat sijoittajien ja Tšekin tasavallan keskuspankin sekä valtiovarainministeriön yhdessä sopimia. Sen jälkeen, kun sijoittajat olivat puolentoista vuoden ajan tehneet lukuisia ja kalliita sijoituksia, Tšekin tasavallan viranomaiset ilmoittivat yhtäkkiä (ja ajattelemattomasti) kyseisen pankin menneen konkurssiin, mistä aiheutui huomattavaa vahinkoa sijoittajille. Kyseiset tapahtumat ovat olleet laajalti esillä sekä Tšekin tasavallassa että kansainvälisissä talouslehdissä.

Voiko komissio hankkia edellä mainitusta asiasta tietoja suoraan Tšekin tasavallan viranomaisilta — jotka ovat arviolta 300 miljoonan euron suuruisien vahinkojen korvaamista koskevan välimiesmenettelyn uhatessa ilmoittaneet Tšekin tasavallan hallituksen olevan valmis sopimaan riita-asian ilman tuomioistuinta — selvittääkseen näiden todelliset aikomukset ja kehottaakseen näitä kiistan asianmukaiseen ja oikeudenmukaiseen ratkaisemiseen ilman tuomioistuinta?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2004)

Tšekissä on pankkialalla tehty vaikeita rakenneuudistuksia. Yhteismarkkinoiden suojelemiseksi komission on varmistettava, että tasapuoliset toimintaedellytykset säilyvät ja että valtiontukea ei myönnetä EU:n kilpailusääntöjen vastaisesti.

Konkurssimenettely kuuluu Tšekissä oikeusviranomaisille, eikä komissio voi ottaa kantaa käynnissä oleviin menettelyihin. Päätöksenteko tässä asiassa kuuluu tšekkiläiselle tuomioistuinlaitokselle.

(2004/C 88 E/0589) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-1201/04**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(14. huhtikuuta 2004)

Aihe: Rooman kaupunki — komission päätöksen 2000/628/EY noudattamatta jättäminen ja ACCL:lle myönnetyt valtiontuet

Komissio toteaa 30. maaliskuuta 2004 antamassaan vastauksessa kysymykseen E-0470/04 [1], että sen hallussa olevien asiakirjojen perusteella näyttää siltä, että aikataulusta ja menettelyistä ACCL-yhtiölle myönnettyjen tukien takaisinperimiseksi ei ole ilmoitettu kahden kuukauden kuluessa siitä, kun komission päätös annettiin tiedoksi. Vastauksessa ei kerrota, miksi komissio ei ACCL-yhtiölle sääntöjenvastaisesti myönnettyjä valtiontukia tutkiessaan ottanut huomioon toimintasuunnitelman laatimisesta vastanneen ja neuvonantajana toimineen JP Morganin lausuntoa. Kuten Rooman kaupunginvaltuuston 28. heinäkuuta 1997 (s. 36—37 ja 198—199) tekemään päätökseen nro 145 liitetystä raportista käy ilmi, JP Morgan oli itse asiassa jo vuonna 1996 todennut kyseisten julkisista varoista myönnettyjen tukien olevan yhteensopimattomia valtiontukia koskevan yhteisön lainsäädännön kanssa ja rikkovan EY:n perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklan määräyksiä.

Näin ollen Rooman kaupunki tiesi jo vuoden 1996 lopulla, että menettely ACCL:n yksityistämiseksi ei olisi yhteensopiva yhteismarkkinoiden kanssa ja että yksityistämisen jälkeen se ei olisi voinut palauttaa tukia.

Voiko komissio edellä esitetyn perusteella vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Miten ihmeessä komissio ei ottanut huomioon neuvonantajan JP Morganin perusteltua lausuntoa, kun se tutki ACCL:stä, jonka liiketoiminnan Rooman kaupunki oli aikeissa siirtää, tehdyn yritystutkimuksen luotettavuutta?

2. Miten ihmeessä komissio, joka oli tietoinen JP Morganin lausunnosta, ei pitänyt tarpeellisena määrätä seuraamuksia yksityistämisprosessista, jossa tietoisesti rikottiin yhteisön säännöksiä ja vääristeltiin ACCL-yhtiön tilinpäätöstietoja liiketoiminnan siirtämistä silmällä pitäen?

3. Minkä vuoksi asetuksen (EY) N:o 659/1999 [2] 14 ja 15 artiklassa säädettyjä määräaikoja tukien takaisinperimiselle ei ole noudatettu?

4. Mistä syystä asiaa ei ole vieläkään viety EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan nojalla yhteisön tuomioistuimen käsiteltäväksi, vaikka päätöksen julkaisemisesta EYVL:ssä on kulunut neljä vuotta?

---

[1] EUVL C 84 E, 3.4.2004, s. 592.
[2] EYVL L 83, 27.3.1999, s. 1.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2004)

Komissio teki 11. huhtikuuta 2000 päätöksen, joka koskee Centrale del Latte di Roma -yhtiölle myönnettyä tukea, jonka Italia on toteuttanut [1].

1. ja 2. Tehdäkseen yllä mainitun päätöksen komissio tutki ja arvioi kaikki Italian viranomaisten antamat asiakirjat ja selvitykset menettelyn aikana.

3. ja 4. Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22. maaliskuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 [2] 14 artiklan mukaisesti komission jäsenvaltiolle tekemän, laittomasti myönnettyjen tukien takaisinperintää koskevan ilmoituksen johdosta jäsenvaltio on velvollinen toteuttamaan takaisinperinnän välittömästi ja kansallisen lainsäädännön menettelyjen mukaisesti. Komissio pyysi 26. tammikuuta 2004 päivätyllä kirjeellä Italian viranomaisia ilmoittamaan 25. helmikuuta 2004 mennessä toimenpiteistä, jotka ne ovat toteuttaneet yllä mainitun päätöksen noudattamiseksi. Komission yksiköt tutkivat parhaillaan Rooman hallintoalueen lähettämää vastauskirjettä. Neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 12 artiklan mukaisesti komissio voi tutkittuaan asian saatavilla olevien tietojen pohjalta saattaa asian Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi, mikäli Italia ei ole noudattanut tehtyä päätöstä, kuten Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa määrätään.

[1] Centrale del Latte di Roma -yhtiölle myönnetystä tuesta, jonka Italia on toteuttanut, 11 päivänä huhtikuuta 2000 annettu komission päätös, EYVL L 265, 19.10.2000.

[2] EYVL L 83, 27.3.1999.

KIRJALLISET KYSYMYKSET JA VASTAUKSET
(Osa 3)

(2004/C 88 E/0590) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3077/01**

esittäjä(t): Luis Berenguer Fuster (PSE) komissiolle

(9. marraskuuta 2001)

Aihe: Alicantessa sijaitsevan Terra Mítica -teemapuiston valtiontukea koskeva asia

Valencian aluehallituksen omistama Sociedad Parque Temático de Alicante (SPTA) -osakeyhtiö on allekirjoittanut useita sopimuksia amerikkalaiseen monikansalliseen Viacom-yritykseen kuuluvien kahden yhtiön, Paramount Parks ja Paramount Pictures, kanssa. Paramount Parks -yhtiön kanssa tehdyn sopimuksen mukaan Paramount Parks on sitoutunut neljäksi vuodeksi vastaamaan Terra Mítica -teemapuiston hallinnoimisesta. Samaan aikaan Paramount Pictures allekirjoitti sopimuksen Alicanten Ciudad de Luz -teemapuistoa koskevasta yhteistyöstä. Valencian aluehallitus on myöntänyt SPTA:lle tätä sopimusta koskevan pankkitakuun 6 miljoonaan Yhdysvaltain dollariin saakka.

Vaikka väitetään, että valtiontakuu ei ole tarkoitettu Terra Mítica -teemapuistolle, seuraavat seikat osoittavat asian olevan päinvastoin:

— sopimukset allekirjoitettiin samana päivänä, 2. lokakuuta 2001, mikä voidaan päätellä valokuvasta, jossa Terra Mítican, SPTA:n, Paramount Parks- ja Paramount Pictures -yhtiöiden johtajat onnittelevat toisiaan sopimusten johdosta;

— on ilmeistä, että SPTA:n ja Paramount Pictures -yhtiön välinen sopimus allekirjoitettiin 5. syyskuuta, vaikka se julkistettiin vasta 2. lokakuuta; sopimukselle annettiin Valencian hallituksen takuu 5. syyskuuta, vaikka, kumma kyllä, se julkistettiin Valencian virallisessa lehdessä vasta 5. lokakuuta;

— kukaan ei ymmärrä, mitä velvollisuuksia Paramount Pictures -yhtiöllä on Ciudad de Luz -hanketta kohtaan, joka on vasta alkuvaiheessa eikä todennäköisesti tarvitse tällä hetkellä sille taattua summaa, varsinkin kun takuu on voimassa 31. joulukuuta 2002 saakka;

— Paramount Parks on pyytänyt (Valencian lehdistössä 18.10.2001 julkaistujen tietojen mukaan) aluehallitukselta 13 miljoonan dollarin lisätakuun Terra Mítica -teemapuiston hallinnoimiseen, jonka on tulkittu liittyvän aluehallituksen myöntämään lainaan.

1. Eikö komissio katso, että SPTA:lle on myönnetty takuu, jotta vältetään Terra Mítica -teemapuiston valtiontukia koskeva komission valvonta, vaikka tosiasiassa teemapuisto hyötyy tästä takuusta?

2. Pitääkö komissio aiheellisena tutkia, onko Valencian aluehallituksen SPTA:lle myöntämä takuu asianmukainen ja onko sen perimmäisenä tarkoituksena hyödyttää Terra Mítica -teemapuistoa?

3. Onko näillä seikoilla ratkaisevaa merkitystä käynnistetyn Terra Mítica -teemapuiston valtiontukea koskevan tutkimuksen kannalta?

Mario Montin komission puolesta antama vastaus

(10. tammikuuta 2002)

Komissio kiittää parlamentin jäsentä toimitetuista tiedoista. Komissio aikoo pyytää Espanjan viranomaisia tarkentamaan ja arvioimaan kyseisiä seikkoja ja erityisesti asiaa ”Terra Mítica” [1] valtiontukisääntöjen kannalta. Komissio julkistaa tutkimustensa tulokset.

[1] EYVL C 300, 26.10.2001.

(2004/C 88 E/0591) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-2951/02**

esittäjä(t): Rosa Miguélez Ramos (PSE) komissiolle

(14. lokakuuta 2002)

Aihe: Rakennerahastojen varojen jakautuminen

Voiko komissio ilmoittaa, mikä oli rakennerahastojen kautta investoitujen varojen jakauma kunnittain Galiciassa (Espanja) ohjelmakaudella 1994–1999?

Franz Fischlerin komission puolesta antama täydentävä vastaus

(29. huhtikuuta 2004)

Espanjan viranomaiset ilmoittivat komissiolle, ettei pyydettyjä Galician aluetta koskevia tietoja ole kuntatasolla saatavissa täydellisinä. Samat viranomaiset ovat ilmoittaneet komissiolle, että rakennerahastovarat jakautuivat Galiciassa ohjelmakaudella 1994–1999 seuraavasti provinsseittain:

(Espanjan pesetoina)

PROVINSSI	EAKR	EMOTR	KOR
Lugo	159 842 770 248	1 700 299 862	6 836 285 588
La Coruña	198 227 392 318	885 147 058	23 936 009 296
Orense	41 344 303 188	1 416 242 020	–
Pontevedra	106 497 819 506	526 301 303	45 759 031 802
Yhteensä	505 912 285 260	4 527 990 243	76 531 326 686

Euroopan sosiaalirahaston (ESR) osalta Espanjan viranomaiset ilmoittivat, että pyydetyn jakautumisen selvittäminen on hyvin vaikeaa kyseisestä rahastosta rahoitettavien toimien luonteen vuoksi samoin kuin Galician alueen toimenpideohjelmien (alueellisten ja monilla alueilla toteutettavien) ja hallinnointielinten runsaslukuisuuden vuoksi. ESR-varojen määrä Galician autonomisen alueen osalta ohjelmakaudella 1994–1999 oli 576,13 miljoonaa euroa. Määrä sisältää alueohjelman ja kansallisten toimenpideohjelmien osuudet.

(2004/C 88 E/0592) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3207/02**

esittäjä(t): Kathleen Van Brempt (PSE) komissiolle

(12. marraskuuta 2002)

Aihe: Nikotiinikaramellit

Useat tupakkayhtiöt, kuten British American Tobacco, ovat ilmoittaneet saattavansa pian markkinoille piparminttukaramellin, joka sisältää yhtä paljon nikotiinia kuin tavallinen savuke. Valmistajat ovat kehittäneet tämän niin kutsutun cigalettin sellaisia tupakoitsijoita varten, joita haittaavat yhä useammassa paikassa voimassa olevat tupakointikiellot, jotta heillä olisi aina ja kaikkialla saatavilla nikotiinia.

Mitä mieltä komissio on tästä uudesta tuotteesta?

Aikooko komissio kieltää cigalettin?

Jos näin ei ole, aikooko komissio varoittaa väestöä siitä, että tämän karamelli aiheuttaa riippuvuutta?

Mikä on kanta cigalettin pakkausmerkintöjen suhteen?

David Byrnen komission puolesta antama täydentävä vastaus

(10. maaliskuuta 2003)

Komissio on hyvin huolissaan kaikista uusista tuotteista, joiden tarkoituksena voisi olla saada kuluttajat riippuvaisiksi nikotiinista. Vaikka komissiolla ei olekaan tarkkoja tietoja arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemasta tuotteesta nimeltä "cigalett", käytettävissä olevat tiedot näyttävät osoittavan, että kyseinen tuote sisältää tupakkaa. Se tarkoittaisi sitä, että se kuuluu tupakkatuotteiden valmistamista, esittämistapaa ja myyntiä koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2001/37/EY [1] (jäljempänä direktiivi) määriteltyjen tupakkatuotteiden luokkaan, eikä se siksi kuulu elintarvikelainsäädännön piiriin.

Direktiivin mukaan "tupakkatuotteilla" tarkoitetaan "tupakasta kokonaan tai osittain valmistettuja, poltettavaksi, sieraimiin vedettäväksi, imeskeltäväksi tai pureskeltavaksi tarkoitettuja tuotteita, riippumatta siitä, onko tupakka geneettisesti muunnettua tai ei". Samassa direktiivissä määritellään, että "suussa käytettäväksi tarkoitetulla tupakalla" tarkoitetaan "kaikkia suussa käytettäväksi tarkoitettuja, kokonaan tai osittain tupakasta valmistettuja tuotteita, jauheena tai pieninä paloina tai jonakin näiden muotojen yhdistelmänä — varsinkin annospusseissa tai huokoisissa pusseissa tarjottavia — tai elintarvikkeita muistuttavassa muodossa olevia tuotteita, lukuun ottamatta poltettavaksi tai pureskeltavaksi tarkoitettuja tuotteita". Kyseinen tuote näyttäisi kuuluvan tähän luokkaan, sillä komission käytettävissä olevien tietojen perusteella se tehdään puristetusta, jauhetusta tupakasta, jonka tarkoitus on liueta suussa. Direktiivi edellyttää, että jäsenvaltioiden on kiellettävä suussa käytettäväksi tarkoitetun tupakan markkinoille saattaminen; Ruotsille on kuitenkin myönnetty poikkeus tästä kiellosta.

Jos tuotteen vahvistetaan sisältävän tupakkaa ja jos se on tarkoitettu liukenemaan suussa eikä pureskeltavaksi, sen saattaminen markkinoille on kielletty kaikissa jäsenvaltioissa Ruotsia lukuun ottamatta.

Pakkausmerkintöjen osalta direktiivin 4 artiklassa säädetään, että suussa käytettäväksi tarkoitettujen tupakkatuotteiden, joiden kaupan pitäminen on sallittu, pakkauksissa on oltava seuraava varoitus: "Tämä tupakkatuote voi vaarantaa terveytesi ja aiheuttaa riippuvuutta."

Arvoisa parlamentin jäsen voi olla varma siitä, että komissio seuraa tämän alan kehitystä hyvin tarkkaavaisesti ja aikoo toteuttaa kaikki sen vallassa olevat toimet, jotka ovat tarpeen kansanterveyden kannalta.

[1] EYVL L 194, 18.7.2001.

(2004/C 88 E/0593) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3445/02**

esittäjä(t): Wolfgang Ilgenfritz (NI) komissiolle

(27. marraskuuta 2002)

Aihe: Henkilöautojen ulkomaanleasing — Suorituspaikan siirtäminen kotimaahan — Arvonlisäverodirektiivien muuttaminen

Julkisasiamies Geelhoed antoi 10. lokakuuta 2002 ratkaisuehdotuksensa asiassa C-155/01 henkilöautojen ulkomaanleasingin verotuksesta. Julkisasiamies yhtyy ratkaisuehdotuksessaan valituksen tekijän kantaan, jonka mukaan Itävallan leasingautojen käyttöä koskeva verotus (Itävallan liikevaihtoverolain 1 § (1) 2.) on ulkomaanleasingissä kuudennen arvonlisäverodirektiivin vastainen. Hän perustelee kantansa direktiivin 9 artiklan 1 kohdalla, jossa säädetään, että palveluksen suorituspaikka on kulkuneuvojen leasingmuotoisen vuokrauksen kohdalla palveluksen suorittajan liiketoimintapaikka.

Itävallan valtiovarainministeriön antamien tietojen mukaan arvonlisäverodirektiiviä muutetaan seuraavasti: Suorituspaikka muutetaan leasing-yhtiön liiketoimintapaikasta sen yrityksen liiketoimintapaikaksi, jossa henkilöautoa käytetään.

Kannattaako komissio kuudennen arvonlisäverodirektiivin muuttamista siten, että suorituspaikka ei ole leasing-yhtiön liiketoimintapaikka vaan sen yrityksen liiketoimintapaikka, jossa henkilöautoa käytetään?

Mikäli kyllä, koska muutos tehdään?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(7. tammikuuta 2003)

Komissio on antanut kesäkuussa 1998 direktiiviehdotuksen [1], jonka tarkoituksena on korvata kahdeksannen arvonlisäverodirektiivin [2] palautusmenettely toisessa jäsenvaltiossa maksetun arvonlisäveron rajojen yli suoritettavalla verojen vähennysmekanismilla. Tämän ehdotuksen mukaan verovelvolliset voivat saada arvonlisäveron suoraan takaisin arvonlisäveroilmoituksessa, jonka verovelvollinen jättää siihen jäsenvaltioon, johon hän on sijoittautunut kyseisen jäsenvaltion vähennysoikeutta koskevien sääntöjen mukaisesti. Komissio uskoo, että tämän ehdotuksen hyväksyminen ratkaisisi kulkuneuvojen leasingtoimintaan Itävallassa liittyvät ongelmat.

Vaikka tämä ehdotus on saanut suurta kannatusta parlamentissa ja talous- ja sosiaalikomiteassa, neuvosto ei ole vielä hyväksynyt sitä yksimielisesti.

Ecofin-neuvoston kokouksessa 4. kesäkuuta 2002 neuvosto toi esiin puheenjohtajavaltion aikomuksen avata uudelleen keskustelu rajojen yli suoritettavien arvonlisäverojen vähentämisestä ja henkilöautojen arvonlisäverojen vähentämisoikeuden yhdenmukaistamisesta sekä komission aikomuksen asettaa etusijalle kuudennen arvonlisäverodirektiivin [3] palvelujen suorituspaikkaa koskevan 9 artiklan uudistamisen.

Kuultuaan alustavasti jäsenvaltioita komissio tuli siihen tulokseen, että sen pitäisi lähitulevaisuudessa keskittyä yritystenvälisten palvelujen suorituspaikkaa koskevien sääntöjen uudistamiseen, mukaan luettuna jäsenvaltiosta toiseen harjoitettava kulkuneuvojen leasingtoiminta. Yksi jäsenvaltioiden kanssa keskusteltavista vaihtoehdoista on parlamentin jäsenen ehdottama kuudennen arvonlisäverodirektiivin muuttaminen.

Komissio toivoo, että se voi vuoden 2003 aikana esittää ehdotuksia kuudennen arvonlisäverodirektiivin 9 artiklan muuttamisesta.

---

(1) EYVL C 219, 15.7.1998.

(2) Kahdeksas neuvoston direktiivi 79/1072/ETY, annettu 6 päivänä joulukuuta 1979, jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — maan alueelle sijoittautumattomille verovelvollisille suoritettavaa arvonlisäveron palautusta koskevat yksityiskohtaiset säännöt, EYVL L 331, 27.12.1979.

(3) Kuudes neuvoston direktiivi 77/388/ETY, annettu 17 päivänä toukokuuta 1977, jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste, EYVL L 145, 13.6.1977.

(2004/C 88 E/0594) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3512/02**

esittäjä(t): Herman Vermeer (ELDR) komissiolle

(10. joulukuuta 2002)

Aihe: Schengen-valtion myöntämän viisumin tunnustaminen Antwerpenin satamassa

Vision-luetteloa laajennettiin Antwerpenin satamassa 1. lokakuuta 2002 alkaen. Vision-luetteloon kuuluville kansallisuuksille on tiedotettava asiasta STVZ-lomakkeella. Henkilöt, joiden kansallisuus mainitaan luettelossa, eivät saa matkustaa toisen Schengen-valtion alueelle. He voivat mennä Belgiasta lähtömaahansa, tai heidät voidaan karkottaa Schengen-sopimuksen ulkopuolisiin valtioihin, kuten Isoon-Britanniaan tai Sveitsiin. Merimiehet, joiden kansalaisuus on mainittu kyseisessä Vision-luettelossa ja jotka aikovat mennä Belgiaan Amsterdamin (Schiphol), Frankfurtin tai Pariisin kautta, käännytetään Belgian rajalla, ja he eivät voi pestautua belgialaisessa satamassa olevaan laivaan. Heidän on ryhdyttävä oikeustoimiin Belgiaa vastaan tai saavuttava Belgiaan Schengen-alueen ulkopuolelta, kuten Sveitsistä tai Isosta-Britanniasta. Tämän rekisteröintipakon vuoksi Belgian rajavalvonta ei tunnusta Schengen-alueen valtion antamaa viisumia. Tämä on mielestäni vastoin Schengen-valtioiden tekemiä sopimuksia.

Voiko komissio tarkastella Schengenin sopimuksen valvojana tarkemmin tätä asiaa ja selventää sitä? Onko Belgian viranomaisten laatima Vision-luettelo Schengenin säännösten mukainen? Mitä kriteerejä Belgian viranomaiset ovat käyttäneet näiden valtioiden sisällyttämiseksi luetteloon? Miksi tähän luetteloon kuuluvien kansallisuuksien on matkustettava Belgiaan suoraan tai Schengen-alueen ulkopuolisen valtion kautta? Onko Vision-luettelo itse asiassa salainen keino tukea Brysselin lentokentän toimintaa? Voiko komissio selventää asiaa?

António Vitorinon komission puolesta antama täydentävä vastaus

(2. heinäkuuta 2004)

Komissio on analysoinut toimivaltaisilta viranomaisilta saamansa tiedot ja täydentää arvoisalle parlamentin jäsenelle antamaansa vastausta seuraavilla tiedoilla:

— Ensinnäkin komissio vahvistaa ensimmäiseen vastaukseensa sisältyvät tiedot eli sen, että parlamentin jäsenen tarkoittamassa Vision-luettelossa on kyse tietojenvaihdosta Schengenin säännöstöä soveltavien valtioiden välillä. Tietojenvaihto koskee kolmansia maita, joita koskevat yhteisen konsuliohjeiston liitteen 5 B -osan mukaiset, viisumien myöntämistä edeltävät neuvottelut.

— Viisumipakon alaisille merimiehille, jotka kuuluvat niiden ulkomaalaisten ryhmään, joille saa myöntää viisumin vasta ennalta käytyjen neuvottelujen jälkeen, voidaan poikkeuksellisesti myöntää viisumi, jonka voimassaolo rajoittuu sen myöntäneen valtion alueeseen. Tämä mahdollisuus, joka on seurausta ensimmäisessä vastauksessa mainituista kahdesta toimeenpanevan komitean päätöksestä, on säilytetty nykyisessä järjestelmässä, josta säädetään 27. helmikuuta 2003 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 415/2003 viisumien myöntämisestä rajalla, mukaan lukien tällaisten viisumien myöntäminen kauttakulkumatkalla oleville merimiehille ([1]). Edellä mainitut päätökset kumotaan kyseisellä asetuksella.

— Parlamentin jäsenen esittämät seikat eivät siis koske toisen Schengen-maan myöntämien viisumien tunnustamista vaan niissä on kyse voimassa olevien säännösten soveltamisesta. Edellä mainitut merimiehet voivat itse asiassa tulla tietyn Schengen-valtion, tässä tapauksessa Belgian, alueelle ainoastaan suoraan kolmannesta maasta, jos he täyttävät edellytykset, joiden perusteella heille voidaan myöntää viisumi, joka on voimassa vain Belgian alueella.

— Belgian viranomaisilta saatujen tietojen mukaan STZV-lomake on kaikkia merimiehiä koskeva asiakirja, jonka laivanvarustajan edustajat täyttävät ja joka on tarkoitettu rajavalvonnasta vastaaville viranomaisille. Asiakirjassa on merimiestä koskevia tietoja, kuten henkilötiedot, tiedot hänen hallussaan olevista matkustusasiakirjoista, alus, jolla merimies työskentelee jne. Nämä ovat tietoja, jotka tarvitaan ennakolta mahdollisen viisumin myöntämistä varten. Kyseisiä tietoja edellytetään myös edellä mainitussa asetuksessa (EY) N:o 415/2003 (ks. asetuksen liitteessä II oleva lomake).

([1]) EUVL L 64, 7.3.2003.

(2004/C 88 E/0595) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3753/02**

esittäjä(t): Kathleen Van Brempt (PSE) komissiolle

(20. joulukuuta 2002)

Aihe: Kerosiinivero

Komissio on jo usean vuoden ajan saanut vastattavakseen parlamentin jäsenten esittämiä kysymyksiä kerosiiniveron käyttöönotosta. Komissio toteaa kerta kerran jälkeen kannattavansa kyseistä toimenpidettä, mutta että kansainvälisellä tasolla asiasta ei ole mahdollista päästä sopimukseen. Ja niin kuluu jälleen pari vuotta ilman, että aloitetta saadaan aikaan.

1. Milloin komissio aikoo ehdottaa kerosiiniveron käyttöönottoa?

2. Jos komissio ei voi antaa ehdotusta lyhyellä aikavälillä, voiko se kertoa, miksei se anna ehdotusta ja mitä esteitä aloitteen tiellä on?

3. Voiko komissio kertoa, mitkä jäsenvaltiot kannattavat kerosiiniveroa ja mitkä vastustavat sitä?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(5. helmikuuta 2003)

Muussa ilmailussa kuin yksityisessä huvi-ilmailussa polttoaineena käytettävien kivennäisöljyjen pakollisesta vapautuksesta yhdenmukaisesta valmisteverosta komissio voi ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle seuraavaa:

1. Komissio on kannattanut tämän vapautuksen poistamista vuodesta 1996 lähtien [1]. Komissio teki maaliskuussa 1997 ehdotuksen energiatuotteiden verotuksen uudistamisesta [2]. Ehdotuksen 13 artiklaan sisältyy säännöksiä, jotka mahdollistavat sen, että jäsenvaltiot laajentavat yhdenmukaisen valmisteveron soveltamisen kattamaan ilmailupolttoaineen, jota käytetään kotimaan lennoilla, tai kahdenvälisten sopimusten avulla kattamaan myös yhteisön ilma-aluksilla lennettävät yhteisön sisäiset lennot.

   Kansainvälisessä ilmailussa käytettävään kerosiiniin liittyen komissio antoi maaliskuussa 2000 tiedonannon ilmailupolttoaineiden verotuksesta [3]. Tiedonannossa suositeltiin muun muassa sitä, että toimintaa Kansainvälisessä siviili-ilmailujärjestössä (ICAO) tehostettaisiin, jotta ilmailupolttoaineen verotus toteutettaisiin tai saataisiin aikaan muita vaikutuksiltaan samankaltaisia toimia. Yhteisön pyynnöstä ilmailupolttoaineiden verotus otettiin Montrealissa 25. syyskuuta 2001 ja 5. lokakuuta 2001 pidetyn ICAO:n 33. yleiskokouksen esityslistalle. Tuen saaminen muilta ICAO:n jäseniltä osoittautui kuitenkin mahdottomaksi erityisesti vuoden 2001 syyskuun 11. päivän tapahtumia seuranneiden ilmailulle todella epäsuotuisien olosuhteiden vuoksi.

2. Komissio ei aio tehdä lisäehdotuksia ilmailupolttoaineen verotuksesta, koska se katsoo, että vuonna 1997 tehty ehdotus energiatuotteiden verotuksesta kattaa riittävällä tavalla tämän asian.

3. Keskustelut energiatuotteiden verotusta koskevasta ehdotuksesta ovat kiihtyneet neuvostossa viime kuukausien aikana, ja on toivottavaa, että ehdotus voidaan hyväksyä aikanaan. Mahdollisesta poliittisesta sopimuksesta, josta puheenjohtajamaa Tanska teki ehdotuksen joulukuussa 2002, käytyjen keskustelujen aikana kävi ilmi, että yhtä lukuun ottamatta kaikki jäsenvaltiot voisivat periaatteessa hyväksyä sen, että kaupallisten ilma-alusten polttoainetta verotettaisiin samoin perustein kuin muita polttoaineita. On kuitenkin tarpeen ottaa huomioon kilpailu unionin ulkopuolisten maiden kanssa ja sosioekonomisia vaikutuksia aiheuttavien kilpailuhäiriöiden välttäminen. Näin ollen on tarkoituksenmukaista jatkaa keskustelua tästä asiasta ICAO:ssa ja tehdä päätös siitä, verotetaanko kansainvälisessä ilmailussa käytettävää kerosiinia, jos sen verotus sallitaan kansainvälisellä tasolla.

   Neuvosto kuitenkin hyväksyi komission ehdotukseen sisältyvät säännökset, jotka mahdollistavat sen, että jäsenvaltiot voivat halutessaan soveltaa alempaa verokantaa kerosiiniin, jota käytetään kotimaan lennoilla tai yhteisön sisäisillä lennoilla.

---

[1] EYVL C 382, 18.12.1996.
[2] EYVL C 139, 6.5.1997.
[3] KOM(2000) 110 lopullinen.

(2004/C 88 E/0596) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3801/02**

esittäjä(t): Jules Maaten (ELDR) komissiolle

(7. tammikuuta 2003)

Aihe: Lääkkeinä käytettävien yrttisavukkeiden tupakkavalmistevero

Saatuani komissiolta vastauksen 23. huhtikuuta 2002 esittämääni kysymykseeni (E-0721/02 [1]) haluaisin esittää muutamia lisäkysymyksiä:

1. Onko komissio tietoinen, että joissain Euroopan valtioissa (kuten Belgiassa, Ranskassa, Isossa Britanniassa, Irlannissa ja Italiassa) myydään lääkkeinä käytettäviä yrttisavukkeita valmisteverotta jo usean vuoden ajan, vaikka kyseiset valtiot eivät ole Tanskan tapaan päättäneet, että nämä tuotteet vapautetaan valmisteveroista?

2. Onko oikein, että jäsenvaltioiden viranomaisten on päätettävä, merkitäänkö kyseiset tuotteet yksinomaan lääkinnälliseen tarkoitukseen käytettäviä tuotteita koskeviin lääkeluetteloihin, vaikka tiedetään, että kansalliset viranomaiset voivat päätyä erilaisiin näkemyksiin, minkä vuoksi samalta tuotteelta voidaan eri jäsenvaltioissa periä erisuuruisia valmisteveroja?

([1]) EYVL C 277 E, 14.11.2002, s. 81.

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(24. helmikuuta 2003)

1. Muista valmistetun tupakan kulutukseen kohdistuvista veroista kuin liikevaihtoveroista 27 päivänä marraskuuta 1995 annetun neuvoston direktiivin 95/59/EY 4 artiklassa esitetään ”savukkeiden” määritelmä. Direktiivin 7 artiklan 2 kohdan mukaan savukkeisiin on rinnastettava tuotteet, jotka koostuvat kokonaan tai osittain muista aineksista kuin tupakasta, mutta täyttävät muut savukkeille asetetut edellytykset.

Toisaalta tupakkaa sisältämättömiä tuotteita ei ole pidettävä valmistettuna tupakkana, jos niitä käytetään ainoastaan lääkintätarkoituksiin. Koska niitä ei pidetä tupakkatuotteina, jäsenvaltiot eivät saa periä niistä yhdenmukaistettua valmisteveroa.

Komission vastus kirjalliseen kysymykseen E-0721/02 perustui sen tulkintaan jäsenvaltioiden useita vuosia sitten toimittamista tiedoista. Komissio aikoo tutkia edellä mainittujen sääntöjen nykyistä soveltamista jäsenvaltioissa uudelleen parlamentin jäsenen tämän kysymyksen yhteydessä toimittamien tietojen perusteella ja selventää mahdollisia epäilyksiä seuraavan valmisteverokomitean kokouksen yhteydessä huhtikuun alussa. Komissio toimittaa tiedot suoraan arvoisalle jäsenelle.

2. Neuvosto ei määritellyt selvästi ”yksinomaan lääkinnälliseen tarkoitukseen käytettävien tuotteiden” tarkkaa merkitystä hyväksyessään direktiivissä 79/32/ETY (korvattu direktiivillä 95/59/EY) esitetyt tuotemääritelmät.

Päätöksen siitä, käytetäänkö tuotetta yksinomaan lääkinnälliseen tarkoitukseen — jolloin kyse ei ole verotuksesta — tekevät kansalliset terveysviranomaiset tai jäsenvaltion vastaavat viralliset elimet.

Tällaisessa päätöksessä on kuitenkin noudatettava direktiivin 95/59/EY 7 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan tavoitteita. Toisin sanoen tupakkaa sisältämättömiin tuotteisiin, joita käytetään yksinomaan lääkinnällisiin tarkoituksiin, ei sovelleta yhdenmukaistettua valmisteveroa.

(2004/C 88 E/0597) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3926/02**

esittäjä(t): Niels Busk (ELDR) komissiolle

(9. tammikuuta 2003)

Aihe: Ranskassa perittävä tuotantomaksu

Kysymykseni P-2720/01 ([1]) johdosta pyydän komissiolta yksityiskohtaista selvitystä siitä, mitä tässä asiassa on tehty ja miksi.

Lisäksi pyydän komissiota ilmoittamaan, milloin ratkaisu on odotettavissa.

([1]) EYVL C 93 E, 18.4.2002, s. 179.

Franz Fischlerin komission puolesta antama täydentävä vastaus

(29. elokuuta 2003)

Täydennyksenä ensimmäiseen vastaukseensa komissio voi nyt antaa seuraavia tietoja. Ensimmäisen tutkimuksensa jälkeen komissio päätti 9. heinäkuuta 2003 aloittaa EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun muodollisen tutkintamenettelyn koskien Ranskan suorittamia maksuja Interbev-järjestölle (karja- ja liha-alan toimialakohtainen järjestö Ranskassa).

Pyydän arvoisaa parlamentin jäsentä tutustumään tämän menettelyn yksityiskohtiin, jotka julkaistaan piakkoin Euroopan unionin virallisessa lehdessä. Komissio pyrkii tekemään päätöksen asiassa 18 kuukauden kuluessa menettelyn alkamisesta. Komissio ilmoittaa parlamentin jäsenelle tutkimusten lopputuloksesta.

(2004/C 88 E/0598) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-0020/03**

esittäjä(t): Claude Moraes (PSE) komissiolle

(10. tammikuuta 2003)

Aihe: Kastiin perustuva syrjintä Intiassa

Dalitit, joita ennen kutsuttiin koskemattomiksi, joutuvat kaiken mahdollisen syrjinnän kohteeksi. Heidät luokitellaan Intian kastijärjestelmässä alimman sosiaaliryhmän alapuolelle eivätkä he saa elää, mennä naimisiin tai juoda edes samaa vettä ylempiin kasteihin syntyneiden kanssa. Euroopan unioni esitti yhdessä Intian kanssa 10. lokakuuta 2002 kolmannessa EU—Intia-huippukokouksessa julkilausuman, jossa vahvistettiin yhteinen sitoutuminen ihmisoikeuksien lujittamiseen ja aihetta koskevan kahdenvälisen vuoropuhelun jatkamiseen. Vain muutama päivä tämän julkilausuman jälkeen ylempään kastiin kuuluvata paikalliset hakkasivat viisi dalitia kuoliaaksi, koska nämä olivat nylkeneet kuolleita lehmiä (ansioiden saamiseksi) ja koska huhuttiin, että he olivat tappaneet eläimiä laittomasti. Tämä tapaus on osoitus kastien välisistä jännitteistä ja kastisyrjinnästä, jotka ovat olleet vallalla Intian maaseudulla.

Mihin konkreettisiin toimiin Euroopan unioni aikoo ryhtyä painostaakseen Intian viranomaisia lopettamaan alistettujen kastien laajalle levinnyt syrjintä ja sorto?

Onko komissio sitä mieltä, että Euroopan unionissa pitäisi keskustella aiheesta laajemmin, jotta kastiin perustuvaa syrjintää ja muita siihen liittyviä syrjintämuotoja käsiteltäisiin riittävästi? Mihin toimiin ryhdytään tässä suhteessa?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(30. tammikuuta 2003)

Komissio on tietoinen useista tapauksista, joissa on esiintynyt kastiin perustuvaa syrjintää. Tällaista esiintyy valitettavasti yhä nykyajan Intiassa. Merkittävää edistystä on kuitenkin saavutettu. Esimerkiksi Intian väkirikkaimmassa osavaltiossa (Uttar Pradeshissa) pääministerinä toimii naispuolinen daliti, mikä olisi ollut mahdotonta vielä hieman aiemmin.

Kuten arvoisa parlamentin jäsen oikeutetusti mainitsee, vuonna 2002 Kööpenhaminassa pidetyssä unionin ja Intian huippukokouksessa annetussa yhteisessä lausunnossa lehdistölle toistetaan molempien osapuolten päättäväinen sitoumus pitää käynnissä ihmisoikeuksia koskeva vuoropuhelu. Tämä pyrkimys on jo saanut jatkoa kaikissa unionin ja Intian välissä korkean tason kokouksissa.

On kuitenkin syytä muistaa, että Intia on demokraattinen oikeusvaltio ja että sen lehdistö on vapaa ja aktiivinen. Sisäinen keskustelu on tärkein väline tämän osa-alueen muuttamiseksi. Lisäksi Intia toteuttaa maailman laajinta ja vanhinta syrjinnänvastaista toimintaohjelmaa. Valittaessa henkilöitä hallituksen virkoihin ja myönnettäessä yliopistojen opiskelupaikkoja käytetään perustana kastia, ja lisäksi 535 parlamentin jäsenen paikasta 85 on varattu daliteille.

Käytännön tasolla komissio rahoittaa Euroopan unionin kansanvaltaa ja ihmisoikeuksia koskevan eurooppalaisen aloitteen kautta Intiassa useita hankkeita, joista jotkin koskevat daliteja ja muita syrjittyjä yhteisöjä.

Lisäksi komissio tukee Intian koulutusjärjestelmää 200 miljoonan euron suuruisella merkittävällä apurahalla. Komissio uskoo vakaasti, että autettaessa Intiaa luomaan vuosituhannen kehitystavoitteena oleva yleinen peruskoulutusjärjestelmä, jossa keskitytään erityisesti ”vaikeasti tavoitettaviin” lapsiin, kuten dalitien ja heimotaustaisten lapsiin, dalitit saavat lopultakin paremmat mahdollisuudet täyttää paikkoja Intian yhteiskunnan kaikilla tasoilla.

(2004/C 88 E/0599) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0079/03**

esittäjä(t): Margot Keßler (PSE) komissiolle

(23. tammikuuta 2003)

Aihe: Kehitysvammaisten asema ehdokasvaltioissa

Eurooppalainen yleishyödyllinen järjestö kehitysvammaisille sekä heidän omaisilleen (Inclusion Europe) on ilmoittanut pitävänsä kehitysvammaisten asemaa monissa tulevissa jäsenvaltioissa huolestuttavana. Kehitysvammaisten lasten asema on parantunut vuoden 1989 jälkeen, mutta valitettavasti sama ei päde aikuisiin kehitysvammaisiin. Amnesty Internationalin lokakuussa 2002 julkaisemassa raportissa ”People with mental disabilities hidden far away from society” annetaan esimerkkejä Bulgarian oloista. Monissa tapauksissa kehitysvammaisia pidetään edelleen eristyksissä, heitä hoidetaan puutteellisesti eikä heille suoda minkäänlaista yksityisyyttä.

Pyydän vastausta seuraaviin kysymyksiin:

— Miten komissio aikoo reagoida siihen, että ehdokasvaltioissa rikotaan toistuvasti kehitysvammaisten ihmisoikeuksia?

— Tarvitseeko komission mielestä tulevien jäsenvaltioiden kehitysvammaisten tilannetta parantaa jollakin erityisellä tavalla?

— Miten heidän tilannettaan voitaisiin siinä tapauksessa parantaa konkreettisesti?

— Mitä komissio aikoo tehdä, jotta sekä julkisuudessa että tulevien jäsenvaltioiden hallituksissa oltaisiin tietoisia tästä ongelmasta?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(28. helmikuuta 2003)

Kehitysvammaisten oikeuksissa on kyse ihmisoikeuksista, ja komissio suhtautuu tähän asiaan hyvin vakavasti. Komissio on tarkastellut vammaisten tilannetta ehdokasmaissa vuosittaisissa määräaikaiskertomuksissaan kunkin ehdokasmaan edistymisestä liittymisvalmisteluissa.

Vammaisten tilannetta arvioitiin tarkemmin vuoden 2002 määräaikaiskertomuksissa, jotka komissio hyväksyi 9. lokakuuta 2002 [1] Bulgarian, Kyproksen, Latvian, Liettuan, Maltan, Romanian, Slovakian, Slovenian, Tšekin, Turkin, Unkarin ja Viron osalta. Useimmissa tapauksissa korostettiin tarvetta huomattaviin lisäponnisteluihin.

Äskettäin hyväksytyssä tiedonannossaan ”Tavoitteena oikeudellisesti sitova Yhdistyneiden Kansakuntien asiakirja vammaisten oikeuksien ja ihmisarvon edistämiseksi ja suojelemiseksi” [2] komissio antaa täyden tukensa tällaisen asiakirjan laatimiselle ja toteaa, että ”vaikka vammaisille kansainvälisen ihmisoikeuslainsäädännön mukaan kuuluvat samat ihmisoikeudet kuin muillekin, todellisuudessa he eivät kuitenkaan voi yhtä lailla nauttia oikeuksistaan”. Se toteaa myös, että vaikka tilanne on korostunut kansainvälisissä yhteyksissä, se näkyy myös Euroopan maissa.

Syrjimättömyys ja vammaisten tilanteen parantaminen on sopusoinnussa myös Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustettujen periaatteiden kanssa (Euroopan unionin perusoikeuskirjan 21 ja 26 artikla).

Komissio käynnistää selvityksen tilanteesta sekä nykyisten että tulevien jäsenvaltioiden instituutioissa. Selvityksen lopullisten tulosten on määrä valmistua vuoden 2005 puolivälissä.

Neuvosto antoi 27. marraskuuta 2000 EY:n perustamissopimuksen 13 artiklan perusteella direktiivin 2000/78/EY yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista ([3]). Sillä kielletään suora ja epäsuora syrjintä vammaisia kohtaan. Lisäksi direktiivillä velvoitetaan työnantajat toteuttamaan aiheellisia toimenpiteitä, jotta vammaiset voisivat osallistua työelämään, jollei tämä aiheuta kohtuutonta rasitetta työnantajalle. Tämä direktiivi muodostaa osan yhteisön säännöstöä, joka ehdokasmaiden on saatettava osaksi kansallista lainsäädäntöään ennen liittymispäivää.

Komissio katsoo, että vuoden 2003 julistaminen vammaisten teemavuodeksi Euroopassa auttaa lisäämään tietoisuutta asiasta, ja ehdokasmaita kannustetaan valmistelemaan asianmukaisia kansallisia toimia. Monet ehdokasmaat suunnittelevatkin kansallisia tapahtumia tähän liittyen.

Samoin on tehty mahdolliseksi ehdokasmaiden osallistuminen syrjinnän vastaiseen yhteisön ohjelmaan, jossa edistetään toimenpiteitä muun muassa vammaisuuteen perustuvan syrjinnän torjumiseksi. Myös Phare-ohjelman alaisuudessa on erityinen tätä alaa koskeva avustusohjelma.

Kehitysvammaisten tilanteen parantaminen edellyttää koordinoituja ja yhtenäisiä toimia ja strategioita. Erityisesti olisi parannettava sosiaaliavun perusrakenteita, sisällytettävä vammaisnäkökulma kaikkiin relevantteihin politiikanaloihin, saatettava voimaan kattava lainsäädäntö syrjinnän estämiseksi ja lisättävä suuren yleisön tietoisuutta.

Komissio jatkaa liittymisvalmistelujen tukemista syrjimättömyyspolitiikan alalla. Syrjimättömyyttä koskevien yhteisön direktiivien asianmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi komissio on käynnistänyt selvityksen ehdokasmaiden oikeudellisten säännösten tilanteesta muun muassa vammaisuuteen perustuvan syrjinnän osalta. Lopullisten tulosten on määrä valmistua kesäkuussa 2003.

([1]) KOM(2002) 700 lopullinen.
([2]) KOM(2003) 16 lopullinen.
([3]) EYVL L 303, 2.12.2000.

(2004/C 88 E/0600) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0113/03**

esittäjä(t): Mogens Camre (UEN) komissiolle

(28. tammikuuta 2003)

Aihe: Liikkuvat työntekijät uusista jäsenvaltioista

Kun EU piakkoin laajenee kymmenellä uudella jäsenvaltiolla, useat eurooppalaiset tutkimuslaitokset ovat yrittäneet esittää arvioita siitä, miten paljon liikkuvaa työvoimaa nykyiset EU-maat voivat odottaa kymmenestä uudesta maasta. EU:n komissio on laatinut yhteenvedon kattavimmista tutkimuksista tiedotteessaan "The Free Movement of Workers in the Context of Enlargement" 6. maaliskuuta 2001. Siinä todetaan, että suurin osa liikkuvasta työvoimasta keskittyy nimenomaan Saksaan ja Itävaltaan.

Nämä tutkimukset ovat kuitenkin erittäin epätäydellisiä, koska niissä ei oteta huomioon, että Saksaa ja Itävaltaa koskee seitsemän vuoden pituinen siirtymäaika. Lisäksi aikaisemmissa tutkimuksissa ei oteta huomioon, että EY/EU ei koskaan ole laajentunut niin monella vähemmän hyvinvoivalla maalla. Näissä tutkimuksissa viitataan yleensä siihen, että 1980-luvulla jäseniksi otettiin Espanja, Portugali ja Kreikka ja että nämä maat eivät olleet aivan yhtä hyvinvoivia kuin muut jäsenet. Lisäksi niissä ei oteta huomioon, että tuolloiset EY-maat käytännössä ottivat käyttöön siirtymäkauden järjestelyjä, jotka koskivat työvoiman vapaata liikkuvuutta uusista jäsenvaltioista.

Tanskalainen Ugebrevet A4 julkaisi 9. joulukuuta 2002 gallup-tutkimuksen, joka osoitti, että 150 000 puolalaista ja 70 000 eestiläistä harkitsee työn hakemista Tanskasta heti kun maat liittyvät EU:hun. Kyseessä on ensimmäinen Tanskassa julkaistu tutkimus, jossa otetaan huomioon, että Saksa ja Itävalta ottavat käyttöön seitsemän vuoden pituiset siirtymäajat työvoiman vapaan liikkuvuuden yhteydessä. Nämä luvut poikkeavat huomattavasti aikaisemmista tutkimuksista, jossa ei siis oteta huomioon Saksan ja Itävallan varaumia.

Pyydän siksi komissiota arvioimaan, miten Saksan ja Itävallan ilmoitus siitä, että ne aikovat hyödyntää mahdollisuutta ottaa käyttöön seitsemän vuoden pituinen siirtymäaika siten, että kymmenestä uudesta jäsenvaltiosta tulevat työnhakijat eivät voi hakea työtä näistä kahdesta maasta seitsemän ensimmäisen jäsenyysvuoden aikana, vaikuttaa uusista jäsenvaltioista tulevien liikkuvien työnhakijoiden määrään. Pyydän komissiolta lisäksi arvioimaan vastauksessaan, hakeutuvatko liikkuvat työnhakijat, jotka olisivat hakeneet työtä näistä kahdesta maasta, niiden sijasta muihin nykyisiin EU-maihin.

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(28. helmikuuta 2003)

Komissio on tutustunut huolellisesti kaikkiin saatavilla oleviin tieteellisiin tutkimuksiin, jotka käsittelevät ehdokasmaista liittymisen jälkeen tulevia mahdollisia muuttovirtoja, ja se on myös tilannut riippumattomien tutkimuslaitosten ryhmän tekemän tutkimuksen. Komissio valmisteli myös tiedotteen, johon arvoisa parlamentin jäsen viittaa (”The free movement of workers in the context of enlargement”). Tiedotteen tarkoituksena oli antaa faktatietoa ja vaihtoehtoja aiheesta käytävän keskustelun suuntaviivoiksi liittymisneuvotteluita varten. Tiedotteessa otettiin kaikilta osin huomioon Espanjan ja Portugalin liittyminen. Kaiken saatavilla olevan tiedon pohjalta komissio päätteli, että muuttovirtoja voidaan tuskin ennustaa tieteellisin keinoin ja että vastaavat tapaukset ovat historiassa harvinaisia. Koska aiempi kokemus osoittaa, että rajojen poistamisella oli eteläisten maiden liittyessä unioniin vain kohtalainen vaikutus vapaalle liikkuvuudelle, komissio otti selkeästi huomioon nykyisten jäsenvaltioiden ja ehdokasmaiden suuret tuloerot kuten myös sen seikan, että tuloerot uusien ja vanhojen jäsenvaltioiden välillä ovat Itä-Euroopan maiden liittyessä suuremmat kuin aikaisemmilla laajentumiskierroksilla ja että tällä näyttää olevan eniten vaikutusta Saksaan ja Itävaltaan. Tästä syystä komissio kehotti neuvostoa jatkamaan laajentumisneuvotteluissa varovaista mutta joustavaa lähestymistapaa ja esitti kaikille Keski- ja Itä-Euroopan ehdokasmaille siirtymäjärjestelyä, joka hyväksyttiin ja kuuluu nyt liittymissopimukseen. Tämä siirtymäjärjestely antaa kaikille nykyisille jäsenvaltioille mahdollisuuden valvoa ja säännellä kansallisella lainsäädännöllä uusista jäsenvaltioista tulevien työntekijöiden pääsyä niiden kansallisille työmarkkinoille enintään seitsemän vuoden ajan. Tästä syystä mikään nykyinen jäsenvaltio ei joudu tilanteeseen, jossa se ei täysin kykenisi vastaamaan omiin tarpeisiinsa. Ainoassa erityisesti Saksaa ja Itävaltaa koskevassa säännöksessä sanotaan, että näillä kahdella maalla on oikeus käyttää kansallisia rakenteellisia toimia selviytyäkseen vakavista häiriöistä tai niiden uhasta, jotka koskettavat työmarkkinoiden tiettyjä herkkiä palvelualoja (esim. rakennus- tai siivousala). Edellä mainittuja ongelmia voi aiheuttaa tietyillä alueilla rajat ylittävä palvelun tarjoaminen, johon liittyy työntekijöiden lähettäminen toiseen maahan.

Tähän mennessä komissio ei ole saanut nykyisiltä jäsenvaltioilta virallisia tietoja siitä, miten ne aikovat soveltaa siirtymäjärjestelyä uusien maiden liittymisen jälkeen. Liittymissopimusta koskevassa julistuksessa tullaan kuitenkin toteamaan, että nykyisten jäsenvaltioiden tulee pyrkiä parantamaan työmarkkinoille pääsyä kansallisella lainsäädännöllä säännösten lähentämisen nopeuttamiseksi ja jopa työntekijöiden maahan pääsyn helpottamisen edistämiseksi ennen liittymisen voimaantuloa.

Koska jokaisella jäsenvaltiolla on mahdollisuus valita, miten paljon se haluaa vapauttaa uusista jäsenvaltioista tulevien työntekijöiden vapaata liikkuvuutta, komissio ei voi vielä arvioida jäsenvaltioiden lopullisten valintojen vaikutuksia toisten jäsenvaltioiden työmarkkinoihin. Vaikka yksittäisten jäsenvaltioiden siirtymäkaudella harjoittamat politiikat tiedettäisiinkin, vertailukelpoisia tietoja muuttajien määristä ja muuttovirroista ei ole olemassa kaikista jäsenvaltioista, tai niitä on vain hyvin lyhyille aikaväleille, mikä selvästi estää ekonometristen mallien arvioinnin nykyisissä 15 EU-maassa. Myöskään itse laajentumisen vaikutusta ei voida tässä vaiheessa arvioida. Laajentuminen vahvistaa tulevien jäsenvaltioiden kasvu- ja työmahdollisuuksia, ja aiemmat kokemukset antavat olettaa, että ihmiset eivät aina muuta toiseen maahaan tai ehkä jopa palaavat kotimaahansa sen jälkeen, kun heidän maansa on liittynyt unionin jäseneksi.

Komissio ei pidä mielipidekyselyjä sopivana menetelmänä arvioida mahdollisen maahanmuuton laajuutta. Vastaukset ovat usein subjektiivisia ja kertovat aikomuksista eivätkä lopullisista valinnoista. Tämä on yksi läksyistä, joka on opittu Saksan sosio-ekonomisesta tutkimuksesta (SOEP, das Sozio-oekonomische Panel), jossa itäsaksalaisilta kysytään joka vuosi, aikovatko he muuttaa Länsi-Saksaan. Tutkimustulokset osoittavat, että vain noin viisi prosenttia niistä, jotka ilmoittivat 1990-luvun alkuvuosina aikovansa muuttavansa Länsi-Saksaan, oli todella muuttanut sinne viisi vuotta myöhemmin.

(2004/C 88 E/0601) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0130/03**

esittäjä(t): Margrietus van den Berg (PSE) komissiolle

(28. tammikuuta 2003)

Aihe: TRIPS-sopimuksesta ja kansanterveydestä annetun Dohan julistuksen 6 kohdan täytäntöönpano

Dohan julistuksen 4 kohdassa todetaan, että TRIPS-sopimus ei estä jäseniä toteuttamasta toimenpiteitä kansanterveyden suojelemiseksi ja että sopimusta voidaan tulkita ja se voidaan panna täytäntöön niin, että se tukisi WTO:n jäsenien oikeutta suojella kansanterveyttä ja erityisesti edistää lääkkeiden saattamista kaikkien ulottuville.

Lisäksi julistuksen 5 kohdan b alakohdassa vahvistetaan, että jokaisella WTO:n jäsenellä on oikeus myöntää pakkolisenssejä ja vapaus päättää, millä perustein tällaisia lisenssejä myönnetään.

Myöntääkö komissio, ettei Dohan julistuksessa eikä TRIPS-sopimuksessa kummassakaan rajoiteta edellä mainittujen periaatteiden soveltamista vain tiettyihin kansanterveydellisiin ongelmiin tai vain tiettyihin maihin?

Myöntääkö komissio, että Dohan julistuksen 6 kohdan tarkoituksena on taata, että riittämättömän tuotantokapasiteetin omaavat WTO:n jäsenet voivat täysin hyötyä julistuksen määräyksistä samoin ehdoin kuin riittävän tuotantokapasiteetin omaavat jäsenet?

Tunnustaako komissio täten, että uusien rajoitusten tai lisärajoitusten määrääminen 6 kohdassa mainitun ongelman ratkaisemiseksi rikkoisi Dohan julistuksen henkeä ja että kehitysmaat voisivat perustellusti pitää sitä vilpillisenä?

Pascal Lamyn komission puolesta antama vastaus

(25. helmikuuta 2003)

Teollis- ja tekijänoikeuksien kauppaan liittyvistä näkökohdista tehdystä TRIPS-sopimuksesta ja kansanterveydestä annetussa Dohan julistuksessa vahvistettiin ja selvennettiin TRIPS-sopimuksen joustavuutta erityisesti pakkolisenssien ja rinnakkaistuonnin osalta. Lisäksi siinä vahvistettiin TRIPS-sopimuksen 7 ja 8 artiklan merkitys sopimuksen tulkinnan kannalta. Julistuksen oikeudellinen merkitys on suuri, sillä siinä ohjataan TRIPS-sopimuksen tulkintaa.

Julistuksen 6 kohdassa käsitellään kysymystä, jota ei saatu ratkaistua Dohassa ja johon TRIPS-sopimuksessa ei tarjota räätälöityä ratkaisua. Itse asiassa 6 kohta ei näin ollen koske Dohan julistuksen täytäntöönpanoa. Kaikki osapuolet voivat panna Dohan julistuksen täytäntöön ilman muita kansainvälisiä sopimuksia. Julistuksen 6 kohdan tarkoituksena on lisätä TRIPS-sopimuksen ja Dohan julistuksen joustavuutta. Sillä pitäisi luoda uusia mahdollisuuksia ratkaista TRIPS-sopimuksella niiden maiden ongelmat, joilla ei ole lääkealan tuotantokapasiteettia, antamalla niille mahdollisuus hyödyntää tehokkaasti pakkolisenssejä.

TRIPS-sopimukseen jo sisältyvään pakolliseen lisensointijärjestelmään verrattuna suurin ero on se, että tuotanto tapahtuu yhdessä maassa, josta koko tuotanto viedään toiseen maahan (TRIPS-sopimuksen voimassa olevien sääntöjen mukaisesti tuotteen tuotannon ja suurimman osan sen kulutuksesta on tapahduttava samassa maassa). Näin ollen tällaisten lisenssien käytön edellytykset on sovitettava todelliseen tilanteeseen. Kyse ei siis ole uusien ja hankalien rajoitusten määräämisestä, vaan edellytysten sovittamisesta

eri tilanteisiin. Näin on tehty 16. joulukuuta 2002 annetussa päätösluonnoksessa [1], joka sisältää vähimmäistakeet tuonnin yhteisöön kulkeutumisen torjumiseksi ja jossa lisäksi täsmennetään (kuten unioni on ehdottanut), että tällaisten toimenpiteiden on oltava oikeassa suhteessa kyseessä olevien valtioiden hallinnollisiin valmiuksiin nähden. Kaikki Maailman kauppajärjestön (WTO) jäsenet yhtä lukuun ottamatta ovat kannattaneet tätä järjestelyä, jonka nojalla maat, joilla ei ole tuotantokapasiteettia, voisivat hyötyä pakkolisensseistä. Järjestelmä on täysin Dohan julistuksen hengen mukainen.

Kuten arvoisa parlamentin jäsen tietää, unioni kannatti täysin 16. joulukuuta 2002 hyväksyttyä tekstiä sekä siihen sisältyvää tauteja koskevaa viittausta Dohan julistuksen 1 kohtaan. Komissio pahoittelee sitä, ettei Yhdysvallat yhtynyt muiden osapuolten yksimielisyyteen asiasta, ja unioni jatkaa toimiaan monenvälisen ratkaisun varmistamiseksi mahdollisimman pian. Emme voi antaa neuvottelujen epäonnistua. WTO:n jäsenet sitoutuivat Dohassa pyrkimään monenväliseen ratkaisuun, ja sitoumusta on noudatettava. Tätä tarkoitusta varten unioni on vastikään tehnyt aloitteen Maailman terveysjärjestön kuulemisesta, jotta järjestelmän soveltamisen joustavuus voitaisiin varmistaa Dohan julistuksen soveltamisalan mukaisesti.

[1] WTO:n TRIPS-neuvoston puheenjohtajan päätösluonnos (viite: JOB (02) 217).

(2004/C 88 E/0602) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0170/03**

esittäjä(t): Bob van den Bos (ELDR) komissiolle

(29. tammikuuta 2003)

Aihe: Bangladesh

Euroopan parlamentti hyväksyi 21. marraskuuta 2002 kiireellisen päätöslauselman Bangladeshista saatuaan tietoja oletetuista ihmisoikeusrikkomuksista ”Operaatio puhtaan sydämen” yhteydessä ja maan selvästi heikkenevästä ihmisoikeustilanteesta.

Euroopan parlamentin päätöslauselmassa kehotetaan komissiota ”aloittamaan Bangladeshin hallituksen kanssa toimet EU:n ja Bangladeshin välisen yhteistyösopimuksen puitteissa, jotta varmistetaan väkivaltaisuuksien loppuminen (ja) ihmisoikeuksien suojelu”. Voiko komissio kertoa meille, mihin toimiin se on tähän mennessä ryhtynyt asiassa?

Mitä (muita) toimia komissio suunnittelee ryhtyäkseen toimenpiteisiin, joilla kannustetaan Bangladeshin hallitusta ihmisoikeuksien turvaamiseen maassaan?

(2004/C 88 E/0603) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0242/03**

esittäjä(t): Nirj Deva (PPE-DE) komissiolle

(4. helmikuuta 2003)

Aihe: Ihmisoikeudet Bangladeshissä

Pitääkö paikkansa, että Bangladeshin hallitus on vuoden 2001 vaaleista lähtien pitänyt yllä hirmuhallintoa? Muun muassa Amnesty International väittää, että murhat ovat nykyään yleisiä ja että lehdistön vapautta on rajoitettu. Ilmeisesti armeijaa ei myöskään tulla asettamaan syytteeseen sen toimista Clean Heart -operaation aikana 16. lokakuuta 2002–9. tammikuuta 2003.

Mitä komission mielestä tulisi tehdä, jotta armeijan vastuuvapaus saataisiin purettua ja vakavista ihmisoikeusrikkomuksista syytetyt tuotua oikeuden eteen?

Christopher Patteninkomission puolesta antama
yhteinen vastaus
kirjallisiin kysymyksiin E-0170/03 ja E-0242/03

(25. helmikuuta 2003)

Parlamentin 21. marraskuuta 2002 pidetyssä istunnossa komissio ilmaisi unionin suuren huolen Bangladeshin ihmisoikeustilanteesta, oikeusjärjestyksen horjumisesta ja pidätysten yhteydessä tapahtuvaa kidutusta ja kuolemantuottamuksia koskevista ilmoituksista, joita on jatkuvasti saatu "Operaatio puhtaan sydämen" käynnistämisen jälkeen. Ulkosuhteista vastaava komission jäsen välitti äskettäin Bangladeshin hallituksen valtiovarainministerille pahoittelunsa siitä, että maan hallitus oli päättänyt myöntää lainvalvontaviranomaisille immuniteettisuojan operaation aikana tapahtuneesta toiminnasta. Komission jäsen kehotti Bangladeshin hallitusta toteuttamaan täysin avoimen tutkinnan pidätyksen yhteydessä tapahtuneista kuolemista, kuten pääministeri Khaleda Zia aikaisemmin oli luvannut, ja varmistamaan, että ihmisoikeusrikkomuksiin syyllistyneet lainvalvontaviranomaiset joutuvat vastaamaan teoistaan oikeudessa.

Yhteisön ja Bangladeshin kansantasavallan välisen kumppanuutta ja kehitystä koskevan yhteistyösopimuksen [1] 1 artiklassa todetaan, että ihmisoikeuksien ja kansanvallan periaatteiden kunnioittaminen, sellaisena kuin ne määritellään ihmisoikeuksien yleismaailmallisessa julistuksessa, on unionin ja Bangladeshin sisäpolitiikan ja kansainvälisen politiikan perusta; se muodostaa tämän sopimuksen olennaisen osan. Tällä perusteella unioni tarjoaa Bangladeshin hallitukselle ja kansalaisyhteiskunnalle mahdollisuutta käydä rakentavaa ja kattavaa vuoropuhelua ihmisoikeuksista, demokratiasta ja hallintoa koskevista asioista. Bangladeshin hallituksen kanssa aloitettavia keskusteluja koskevan prosessin yksi osa on ihmisoikeuksia ja hallintoa käsittelevän sekakomission alaryhmän tuleva ensimmäinen kokous.

Lisäksi kautta 2003–2005 koskevassa Bangladeshin maaohjelmassa, jonka toteuttamiseen Bangladeshin hallitus on sitoutunut, myönnetään 9 miljoonaa euroa demokratian ja ihmisoikeuksien noudattamisen edistämiseen.

Komissio haluaa myös korostaa, että se osallistuu aktiivisesti Dhakan paikallisen neuvotteluryhmän sekä Bangladeshin kehitysfoorumin toimintaan. Niiden kautta voidaan välittää yhteisön huolenaiheita ihmisoikeuksista ja demokratiasta Bangladeshin hallitukselle ja käydä sen kanssa vuoropuhelua näistä aiheista.

[1] EYVL L 118, 27.4.2001.

(2004/C 88 E/0604) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-0176/03**

esittäjä(t): Ilda Figueiredo (GUE/NGL) komissiolle

(24. tammikuuta 2003)

Aihe: Maatalouden maailmanlaajuisen vapauttamisen seuraukset

Marraskuun 6. päivänä 2002 ilmestyneen Agence Europen numeron mukaan komissio on laatinut selvityksen seurauksista, jotka aiheutuvat Euroopan unionin maiden maataloudelle siitä, että maatalouskauppa vapautetaan kokonaisuudessaan maailmanlaajuisesti.

Kyseisessä julkaisussa korostetaan, että komission jäsen Pascal Lamy on todennut, että tällainen vapauttaminen merkitsisi sitä, että 85 prosenttia Euroopan unionin maiden maatiloista olisi lakkautettava, mistä aiheutuva rasite kohdistuisi itsestään selvästi pieniin ja keskisuuriin perhetiloihin. On selvää, että tällainen kehityskulku merkitsisi maatalouden, elintarvikeomavaraisuuden ja alueellisen tasapainon loppua Euroopan unionin maissa.

Lisäksi on syytä korostaa, että on ristiriitaista, että samaan aikaan kun Yhdysvallat päättää lisätä tukeaan omille maataloustuottajilleen, Euroopan unioni päättää ryhtyä toimenpiteisiin yhteisön maataloustuottajille myönnettävien tukien vähentämiseksi.

Pyydän komissiolta tietoja, joihin mainitun selvityksen päätelmät perustuvat.

Pascal Lamyn komission puolesta antama vastaus

(27. helmikuuta 2003)

Marraskuun 6. päivänä ilmestyneen Agence Europen numerossa ei viitata komission erityiseen tutkimukseen kuten arvoisa parlamentin jäsen esittää. Ottaen huomioon maatalouden erityisluonteen ravinnon ja muiden hyödykkeiden tuottamisessa ei maailman maatalouskaupan äkkinäinen ja täydellinen vapauttaminen, mitä eräillä tahoilla on vaadittu, voisi tulla kysymykseen. Täydellisellä vapauttamisella olisi varmasti vakavia seuraamuksia Euroopan maatalouden kestävyydelle yhteiskunnan, talouden ja ympäristön kannalta. Artikkelissa mainitut luvut ovat esimerkkejä.

EU on kuitenkin sitoutunut Dohan julkilausuman tavoitteisiin, jossa ennakoidaan neuvotteluja, joiden tarkoituksena on muun muassa "markkinoillepääsyn oleellinen parantaminen". EU neuvottelee tältä pohjalta.

(2004/C 88 E/0605) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-0207/03**

esittäjä(t): Daniel Hannan (PPE-DE) komissiolle

(27. tammikuuta 2003)

Aihe: Maltan kansanäänestys

Voisiko komissio kertoa, kuinka paljon EU:n tiedotukseen tarkoitetuista varoista tai muista rahastoista myönnetään tukea Maltalle ennen kansanäänestystä? Kuinka paljon varoja komissio on yleensä jakanut ehdokasmaissa järjestettäviä kansanäänestyksiä varten?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(14. helmikuuta 2003)

Yhteisön Maltalle vuosina 2000–2004 myöntämät liittymistä valmistelevat varat ovat yhteensä 38 miljoonaa euroa Kyproksen tasavallan ja Maltan tasavallan liittymistä valmistelevan strategian mukaisten toimien toteuttamisesta 13 päivänä maaliskuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 555/2000 [1] mukaisesti. Vuodelle 2004 varattua kahta miljoonaa euroa ei kuitenkaan sidota, koska Maltan odotetaan liittyvän unionin jäseneksi kyseisenä vuonna. Niinpä tosiasiassa Malta tulee saamaan yhteensä 36 miljoonaa euroa liittymistä valmistelevana tukena. Tästä määrästä 0,7 miljoonaa euroa on myönnetty tiedotustoimintaan.

Kun kyse on kansanäänestyksistä ehdokasmaissa, Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 49 artiklassa määrätään, että "sopimusvaltiot ratifioivat [liittymis]sopimuksen valtiosääntönsä asettamien vaatimusten mukaisesti". Kunkin maan viranomaiset vastaavat kansanäänestyksen järjestämisestä. Komissio ei rahoita kansanäänestyksen järjestämistä eikä muutoinkaan osallistu siihen liittyviin kampanjoihin ehdokasmaissa. Se kylläkin toteuttaa laajentumiseen liittyvää tiedotusstrategiaa kaikissa jäsenvaltioissa ja ehdokasmaissa. Kyseisen strategian täytäntöönpano on hajautettu. Strategiaa rahoitetaan Keski- ja Itä-Euroopan ehdokasmaissa Phare-ohjelman varoista, ja komission lähetystöt huolehtivat sen toteuttamisesta. Yksityiskohtaiset tiedot kokonaisvaltaisten ja yksittäisten ohjelmien rahoituksesta sekä tiedotusstrategian tosiasiallisesta toteutuksesta ovat saatavissa ajan tasalle saatettuina komission www-sivustolta: (http://europa.eu.int/comm/enlargement/communication/index.htm).

[1] EYVL L 68, 16.3.2000.

(2004/C 88 E/0606)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0208/03

esittäjä(t): Patricia McKenna (Verts/ALE) komissiolle

(3. helmikuuta 2003)

Aihe: Palvelukaupan yleissopimus

Mihin toimiin komissio on ryhtynyt arvioidakseen palvelukaupan yleissopimuksen (GATS) vaikutuksia jäsenvaltioiden julkisiin palveluihin?

Mikäli komissio ei ole teettänyt puolueetonta arviota kyseisen yleissopimuksen vaikutuksista julkisiin palveluihin, onko komissio aikeissa teettää sellaisen?

Pascal Lamyn komission puolesta antama vastaus

(6. maaliskuuta 2003)

Kun otetaan huomioon palvelukaupan yleissopimuksen (GATS) soveltamisala ja sen Maailman kauppajärjestön (WTO) jäsenille antama joustavuus määritellä sitoumuksensa muodot, voidaan todeta, että GATS-sopimus ei ole uhka julkisille palveluille yhteisössä eikä muuallakaan. Komissio ei sen vuoksi ole tuntenut tarvetta tilata riippumatonta arviointia, jota arvoisa parlamentin jäsen ehdottaa.

Tässä yhteydessä pitäisi muistaa, että on monia tapoja, miten julkinen ja yksityinen sektori ovat nykyään vuorovaikutuksessa julkisten palvelujen tarjoamiseksi. Se miten suuri osuus julkisella tai yksityisellä sektorilla on, riippuu kansallisista perinteistä ja kunkin maan lainsäädännöllisistä edellytyksistä. Julkisia palveluja tarjoavat nykyään esimerkiksi julkiset palveluntarjoajat suoraan (perinteisten kansallisten laitosten kautta) tai epäsuorasti (kaupallisten julkisten yritysten kautta). Joissakin tapauksissa jäsenmaat jättävät julkisten palvelujen tarjoamisen yksityiselle palveluntarjoajalle erityis- tai yksinoikeuksin. Toisissa tapauksissa jäsenmaat luottavat kokonaan yksityisiin markkinoihin. Kokemus on lisäksi osoittanut, että joillakin julkisen palveluntarjonnan aloilla on mahdollista avata ala kilpailulle ja samalla sekä turvata että useissa tapauksissa parantaa tällaisten palvelujen saatavuutta, laatua ja edullisuutta. Esimerkiksi lankaliittymien kaukopuhelujen hinnat ovat pudonneet 49 prosentilla televiestintäalan vapautumisen jälkeen ilman, että palvelun saatavuus tai laatu vaarantui. Itse asiassa matkapuhelimien saatavuus kasvoi 22 prosentista 73 prosenttiin ja Internetin levinneisyys 8 prosentista 36 prosenttiin, sen jälkeen kun ala avattiin kilpailulle. Uuden telealan sääntelykehyksen tavoitteena on lisätä kilpailua ja samalla varmistaa vähimmäispalvelujen tarjoaminen edulliseen hintaan kaikille kuluttajille yleispalveludirektiivin [1] avulla.

GATS-sopimus ottaa täysimääräisesti huomioon erilaiset järjestelyt, joihin jäsenet turvautuvat tällaisten palvelujen tarjoamiseksi, ja antaa jäsenten kokonaan päättää itse, mitä mallia ne tahtovat seurata.

Ensinnäkin julkiset palvelut, joita ei tarjota kaupallisesti eikä kilpailtaessa yhden tai useamman palvelujen tarjoajan kanssa, eivät kuulu GATS-sopimuksen soveltamisalaan I artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla.

Toiseksi jopa GATS-sopimuksen soveltamisalaan kuuluvien julkisten palvelujen tarjoamiseksi WTO:n jäsenillä on sopimuksen mukaan seuraavia vaihtoehtoja käytössään:

— Ne voivat sulkea pois sitoumuksistaan sellaiset alat, joiden palvelujen saatavuutta, laatua ja edullisuutta se uskoo kilpailulle avaamisen uhkaavan. Jäsenmaat voivat siis säilyttää palvelun julkisen tai yksityisen monopolin.

— Ne voivat avata palvelun kilpaileville palveluntarjoajille, mutta rajoittaa pääsyn kansallisille yrityksille.

— Ne voivat avata palvelun kansallisille ja ulkomaisille palveluntarjoajille mutta olla tekemättä GATS-sitoumuksia.

— Ne voivat tehdä GATS-sitoumuksia, jotka antavat kansallisten palveluntarjoajien lisäksi ulkomaisille yrityksille oikeuden tarjota palvelua. Jäsenmaat voivat suunnitella alakohtaisen kattavuuden ja sitoumusten olennaisen sisällön vapaasti haluamallaan tavalla, kunhan ne eivät ole ristiriidassa oikeutettujen toimintatavoitteiden kanssa. Ne voivat sulkea pois sitoumuksista alat, joille ulkomainen kilpailu ei ole tervetullutta, ja rajoittaa markkinoille pääsyä ja kansallisen kohtelun periaatteen soveltamista.

— Ne voivat säätää kansallisia säännöksiä, lakeja tai muita toimia julkisen edun turvaamiseksi. Kun ala avataan kilpailulle, jäsenmaat voivat esimerkiksi määrätä ja panna täytäntöön toimia tärkeiden julkisten palvelujen saatavuuden, laadun ja edullisuuden turvaamiseksi esim. yleispalveluvelvoitteiden avulla.

Yhteisö ja muut jäsenet ovat käyttäneet edellä kuvattuja joustavia toimintatapoja turvaamaan julkiset palvelunsa, kun ne ovat pitäneet sitä tarpeellisena. Ei ole todisteita siitä, että GATS-sopimus olisi vaikuttanut yhteisön julkisiin palveluihin.

(1) Yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja palvelujen alalla 7 päivänä maaliskuuta 2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/22/EY (EYVL L 108, 24.4.2002).

(2004/C 88 E/0607) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0247/03**

esittäjä(t): Charles Tannock (PPE-DE) komissiolle

(5. helmikuuta 2003)

Aihe: EU:n assosiaatiosopimuksen mahdollinen väärinkäyttö

Parlamentti antaa luultavasti lähiaikoina puoltavan lausunnon uudesta EU:n ja Chilen välisestä assosiaatiosopimuksesta. Tämä on monitahoinen ja monella tapaa uraauurtava muun kuin hakijamaan kanssa tehtävä sopimus, ja se pannaan erittäin tyytyväisenä merkille Atlantin molemmin puolin.

Komissio on myös antanut ymmärtää, että sen mielestä sopimus ei ole ristiriidassa Maailman kauppajärjestön (WTO) velvoitteiden kanssa.

Millä seurantakeinoilla komission mielestä voidaan varmistaa, etteivät sopimukseen kuulumattomissa maissa toimivat yritykset käytä hyväkseen tullivapaata pääsyä markkinoille, ja käytä Euroopan unionia tullivapaana väylänä Chileen suuntautuvalle viennilleen, tai puolestaan Chileä väylänä tullivapaalle viennille Euroopan unioniin?

Pascal Lamyn komission puolesta antama vastaus

(21. helmikuuta 2003)

Unionin ja Chilen välisen assosiaatiosopimuksen kauppaa koskeva pilari on todellakin yksi innovatiivisimmista ja kunnianhimoisimmista sopimuksista, jonka yhteisö on neuvotellut muun kuin hakijamaan kanssa. Sopimuksen kauppaa koskeva osa tuli voimaan (väliaikaisesti) 1. helmikuuta 2003.

Kuten arvoisa parlamentin jäsen toteaa, komission mielestä sopimus on WTO:n velvoitteiden, erityisesti tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen (GATT-sopimus) XXIV artiklan ja palvelukaupan yleissopimuksen (GATS-sopimus) V artiklan, mukainen.

Kuten kaikissa sopimuksissa, joihin liittyy tavaroiden vapaakauppa-alue, tuotteen on viennin yhteydessä katsottava olevan peräisin joko yhteisöstä tai Chilestä, jotta siihen voidaan soveltaa tariffietuuksia. Tässä tarkoituksessa sen on oltava sopimuksen erityisliitteen (liite III ja sen lisäykset) alkuperäsääntöjen mukainen. Näiden sääntöjen mukaan hyväksyttäviä ovat tuotteet, joiden valmistuksessa on käytetty muita kuin toisen sopimuspuolen alueella kokonaan tuotettuja aineksia, jos näille kolmansista maista peräisin oleville aineksille on suoritettu riittävä valmistus tai käsittely erityisen lopullisen vientituotteen alkuperäsäännön mukaisesti. (Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että tuotteen vieminen esimerkiksi Brasiliasta Chileen edelleen vietäväksi unioniin unionin ja Chilen väliseen sopimukseen sisältyvän etuuskohtelun mukaisesti on mahdotonta).

Kun tuotteet katsotaan alkuperäisiksi, niitä tuotaessa on oltava mukana sopimuksessa selvästi määritellyt ”alkuperätodistukset”. Lisäksi edellä mainittuun liitteeseen III sisältyy määräyksiä ”hallinnollisesta yhteistyöstä”, jotka koskevat tuotteiden alkuperäasemaa koskevia tarkastusmenettelyjä, jotka sopimuspuolten viranomaiset toteuttavat yhteistyössä (1).

Jos tarkastusmenettelyistä syntyy riita, asia voidaan saattaa erityisen komitean ratkaistavaksi (tulliyhteistyön ja alkuperäsääntöjen erityiskomitea).

Lisäksi assosiaatiosopimukseen sisältyy yleinen riitojenratkaisumenettely, jota sovelletaan, jos toinen sopimuspuoli rikkoo sopimusvelvoitteitaan. WTO:n riitojenratkaisumenettelyä vastaavassa järjestelmässä voidaan käyttää riippumattomia välimiehiä. Näiden päätös on sitova, ja sitä tuetaan kauppapakottein.

On myös syytä mainita, että assosiaatiosopimukseen sisältyy lauseke (82 artikla) myönnetyn etuuskohtelun täytäntöönpanemisesta ja valvomisesta tapauksessa, jossa toinen osapuoli on jättänyt tämän artiklan mukaisesti hallinnollisen avun järjestelmällisesti antamatta tai on tapahtunut muun muassa alkuperää koskeva petos. Tietyin edellytyksin ja tietyissä olosuhteissa myönnetty etuuskohtelu voidaan peruuttaa väliaikaisesti.

(1) Liitteessä III olevan 31artiklan 1 kohta: ”Alkuperäselvitysten jälkitarkastus suoritetaan pistokokein tai aina kun tuojamaan tulliviranomaisilla on perusteltua aihetta epäillä tällaisten asiakirjojen aitoutta, tuotteiden alkuperäasemaa tai muiden tässä liitteessä määrättyjen vaatimusten täyttymistä.”.

(2004/C 88 E/0608) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-0264/03**

esittäjä(t): Joachim Wuermeling (PPE-DE) komissiolle

(30. tammikuuta 2003)

Aihe: Unionista peräisin olevien investoijien syrjintä Tšekin tasavallassa

Unionin kansalaiset ovat rajojen avautumisesta lähtien yrittäneet perustaa pieniä ja keskisuuria yrityksiä Tšekin tasavaltaan. Koska unionin odotetaan laajenevan toukokuussa 2004, Tšekin tasavalta on sitoutunut saattamaan säännöksensä yhteisön säännösten mukaisiksi sekä luomaan toimivan hallinto- ja oikeusjärjestelmän täyttääkseen Kööpenhaminan kriteerit.

Onko komissio tietoinen jäsenvaltioiden kansalaisiin kohdistuneesta syrjinnästä Tšekin kansalaisten hyväksi, kun Tšekin tasavaltaan perustetaan uusia liikkeitä ja palveluyrityksiä?

Pitääkö paikkansa, että Tšekin oikeusjärjestelmän mukaan ei ole mahdollista nostaa kannetta viranomaisten toimia vastaan?

Pitääkö paikkansa, että kaupparekisteriin kirjaamista voi nopeuttaa jopa vuodella, jos maksaa lahjuksia?

Onko komissio tietoinen Bozi Darissa asuvasta Engertistä, joka on hiihtokoulunsa vuoksi joutunut viranomaisten silmätikuksi?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(28. helmikuuta 2003)

Komissio ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että unionin kansalaiset ja yritykset ovat osoittaneet komissiolle jonkin verran kanteita yritysten perustamisesta ja palvelujen tarjoamisesta Tšekissä. Kovinkaan monta syrjintäväitettä ei kuitenkaan ole esitetty, vaan ongelmat liittyvät yleensä yritysten oikeudelliseen ympäristöön.

Kun otetaan huomioon, että Tšekki on viime vuosina ollut ehdokasvaltioista merkittävin ulkomaisten suorien sijoitusten kohde asukasta kohti mitattuna, kanteiden määrä on minkä tahansa mittapuun mukaan todella vähäinen.

Kaikki kanteet tutkitaan asianmukaisesti niiden perusteista riippumatta ja päätökset tehdään tapauskohtaisesti. Komissio on tietoinen Tšekin yritystoimintaa koskevan oikeudellisen kehyksen puutteista, joita se on korostanut määräaikaiskertomuksissa. Nykyistä oikeudellista kehystä muutetaan edelleen uudella kauppaa (yrityslaki), julkisia hankintoja ja konkursseja koskevalla lainsäädännöllä, jota laaditaan parhaillaan. Komissio valvoo lainsäädännön laadintatyötä tarkasti varmistaakseen, että laki on täysin yhteisön oikeuden mukainen.

Ei voida sanoa, ettei Tšekin oikeusjärjestelmän nojalla ole mahdollista nostaa kanteita viranomaisten toimia vastaan. Kaikkiin hallintoviranomaisten (keskus- tai paikallishallinnon ja muiden julkista valtaa harjoittavien elinten) päätöksiin ja muihin lakeihin, jotka vaikuttavat luonnollisten tai oikeushenkilöiden yksilön oikeuksiin tai velvoitteisiin, on periaatteessa täysi oikeus hakea muutosta, ellei laissa muuta säädetä. Poikkeuksia tähän yleissääntöön (hallintoprosessilaki 150/2002 Coll.) on suhteellisen vähän, ja useimmat niistä liittyvät salaiseksi luokiteltuun tietoon ja valtion turvallisuuteen (esimerkiksi turvallisuustutkimuksia koskevat päätökset, jotka ovat tärkeitä joihinkin julkishallinnon tehtäviin hakevien henkilöiden kannalta).

Siviilituomioistuinten toimivaltaan kuuluu siviilioikeuteen, perheoikeuteen, työoikeuteen ja kauppaoikeuteen liittyvistä hallintoelinten päätöksistä nostettujen kanteiden tutkiminen (ks. siviiliprosessilain 7 pykälä, 244 pykälä ja sitä seuraavat pykälät), kun taas hallintoprosessilain nojalla hallinnollisina tuomioistuimina toimivien tuomioistuinten (periaatteessa alueellisten tuomioistuinten erityiskokoonpanojen) toimivaltaan kuuluvat kaikki muut hallintoelimenä toimivien julkisten tai yksityisten elinten tekemien päätösten tai muiden rikkomusten tai toimettomuuden riitauttamista koskevat asiat (ks. lain 150/2002 Coll. 2−4 pykälä ja 65 pykälä ja sitä seuraavat pykälät).

Hallinnollisista päätöksistä tehdyt muutoksenhaut ovat vielä suhteellisen uusi käsite Tšekin nykyisessä oikeudellisessa ympäristössä, joten käytännön soveltamisessa voi olla eroja, vaikka perustekstit ovatkin suhteellisen selkeät. Korkein hallinto-oikeus, jonka tarkoituksena on yhdenmukaistaa hallinto-oikeuksina toimivien alueellisten tuomioistuinten oikeuskäytäntö, aloittaa parhaillaan toimintaansa.

Tšekissä toimii myös vakiintunut oikeusasiamiehen toimisto, jonne voidaan jättää hallinnollisia asioita koskevat kanteet.

Komissiolla ei ole näyttöä arvoisan parlamentin jäsenen esittämien lahjuksia koskevien väitteiden todenmukaisuudesta.

Kaupparekisterin toiminnan tehostamiseksi on tehty useita aloitteita, joista ei kuitenkaan vielä ole saatu tuloksia. Kaupparekisterin yksityistämistä (sen tekemistä riippumattomaksi ja vastuuvelvolliseksi) koskeva Tšekin parlamentin jäsenen laatima säädösluonnos hylättiin edustajainhuoneessa joulukuussa 2001.

Tšekkiläiset ja yhteisön yritykset sekä Tšekin kauppakamarit ovat säännöllisesti ottaneet esille kaupparekisteriä koskevia asioita. Komission vuoden 2002 kertomuksessa korostettiin kaupparekisterin tehokasta toimintaa koskevaa kysymystä, ja komissio jatkaa tilanteen tarkkailua.

Komissio ei ole tietoinen arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemasta Bozi Darin tapauksesta mutta lupaa ottaa käsiteltäväksi Engertin asianmukaisesti perustellun kanteen.

(2004/C 88 E/0609) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0277/03**

esittäjä(t): Brian Simpson (PSE) komissiolle

(7. helmikuuta 2003)

Aihe: Kalsinoidun soodan tuonti

Aikooko komissio tutkia USA:n harjoittamaa kalsinoidun soodan polkumyyntiä EU:n markkinoilla? Aikooko komissio lisäksi kannattaa kyseisen tuotteen tuontitullien säilyttämistä tulevan WTO:n kierroksen aikana huolehtien samalla siitä, että jos tullit on poistettava, niistä luovutaan vaiheittain ja hallitusti?

Pascal Lamyn komission puolesta antama vastaus

(10. maaliskuuta 2003)

Sikäli kuin on kyse Yhdysvalloista peräisin olevan kalsinoidun soodan polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista Euroopan markkinoille, komissio haluaa ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että

polkumyynnin vastaisissa menettelyissä sovelletaan polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 [1] säännöksiä. Asetuksen mukaan yhteisön tuotannonalan on tehtävä komissiolle polkumyyntiä koskeva valitus, jossa esitetään riittävä näyttö vahingosta ja polkumyynnistä. Tällaista valitusta ei toistaiseksi ole saatu. Jos komissiolle toimitetaan tällaisia tietoja, ne tutkitaan luonnollisesti viipymättä.

Dohan kehitysohjelman mukaisesti parhaillaan käytävien monenvälisten neuvottelujen osalta voidaan todeta, että komissio ehdottaa, että kaikki Maailman kauppajärjestön WTO:n jäsenet sopivat tullien merkittävästä alentamisesta siten, että tariffiasteikkoa supistetaan tullihuippujen ja korkeiden tullien poistamiseksi. Koska tämän neuvottelukierroksen päätavoitteena on kestävä kehitys ja koska poikkeukset ja eri alojen lisäsuojaaminen johtaisivat väistämättä erilaisiin vääristymiin ja kustannuksiin, joihin kehitysmailla ja vähiten kehittyneillä mailla ei ole varaa, tätä mekanismia on sovellettava poikkeuksetta kaikkiin aloihin. Tämä ei kuitenkaan estä yhteisöä ehdottamasta täytäntöönpanolle aikatauluja, joissa otetaan huomioon taloutemme arat alat.

[1] EYVL L 56, 6.3.1996.

(2004/C 88 E/0610) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-0306/03**

esittäjä(t): Hanja Maij-Weggen (PPE-DE) komissiolle

(4. helmikuuta 2003)

Aihe: Ihmisoikeustilanne Zimbabwessa

Onko komissio tietoinen siitä, että 22. tammikuuta Zimbabwessa uhkailtiin palopommein Amani Trust -kansalaisjärjestöä, joka tukee kidutuksen uhreja? Tietääkö komissio, että Amani Trust on tämän takia joutunut keskeyttämään toimintansa?

Onko komissio selvillä siitä, minkälaisessa tilanteessa elävät parlamentin jäsen ja MDC:n edustaja Job Shikala, Ihmisoikeusfoorumi-kansalaisjärjestössä lakimiehenä toimiva Gabriel Shumba, Charles Mutama, piispa Shumba ja T. Magaya? Lääketieteellisissä tutkimuksissa on ilmennyt, että heitä on kidutettu sähkösokein.

Onko komissio valmis tiedustelemaan, mikä on kyseisten Zimbabwen kansalaisten kohtalo ja Amani Trustin nykyinen tilanne? Voiko komissio vastatessaan tähän kysymykseen antaa tietoja selvityksen tuloksista?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(7. maaliskuuta 2003)

Komissio on tietoinen arvoisan parlamentin jäsenen esille ottamista tosiasioista, joita voidaan pitää konkreettisina esimerkkeinä Zimbabwen ihmisoikeustilanteen huononemisesta tällä hetkellä. Komission Hararen lähetystöstä saadut raportit vahvistavat poliittisiin syihin perustuvien väkivallantekojen lisääntymisen, joihin arvoisa parlamentin jäsen viittaa.

Unioni reagoi tähän antamalla 20. helmikuuta 2003 julistuksen, jossa se ilmaisi huolestumisensa opposition ja kansalaisjärjestöjen jäsenten viimeaikaisista mielivaltaisista pidätyksistä, epäinhimillisestä kohtelusta ja kidutuksista. Unioni vaatii Zimbabwen hallitusta lopettamaan kaiken em. henkilöihin kohdistuvan häirinnän, pelottelun ja väkivallan. Se kehottaa hallitusta ja politiikkaan osallistuvia tahoja aloittamaan vakavan vuoropuhelun nykyisten mittavien ongelmien voittamiseksi humanitaarisella, sosiaalisella ja talouden aloilla.

Ihmissoikeuksien kunnioitus, joka on Cotonoun sopimuksen keskeisiä osia, on yksi keskeisistä ehdoista, joita tarkastellaan jatkuvasti neuvoston 18. helmikuuta 2002 tekemän päätöksen yhteydessä, joka koski Cotonoun sopimuksen 96 artiklan mukaisten neuvottelujen saattamista päätökseen. Tästä syystä komissio seuraa tarkasti ihmisoikeustilannetta ja se on ryhtynyt ja vastedeskin ryhtyy asianmukaisiin toimiin maan heikkenevän ihmisoikeustilanteen korjaamiseksi. Komissio ei kuitenkaan voi tehdä tutkimuksia ja raportoida yksittäisistä tapauksista.

Komissio pitää valitettavana Amani Trustiin kohdistunutta häirintää, jonka vuoksi se joutui lopettamaan toimintansa. Se oli riippumaton ja maineikas järjestö, joka tarjosi apuaan kaikille järjestäytyneen väkivallan eri muotojen uhreille ja jonka toimintaa Zimbabwen vaikeissa oloissa aina arvostettiin.

(2004/C 88 E/0611) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0401/03**

esittäjä(t): Roy Perry (PPE-DE) komissiolle

(17. helmikuuta 2003)

Aihe: Lähetystoimintaa koskevan lainsäädännön avoin soveltaminen Tšekin tasavallassa

Viimeisimmässä Tšekin tasavallan edistymistä koskevassa määräaikaiskertomuksessaan Euroopan komissio kritisoi, että kaupallisten televisioasemien omistus- ja valvontaoikeuksien kohdalla maata vaivaa edelleen avoimuuden ja vakauden puute. Komission mukaan tilanteen johdosta on syntynyt uusi kiista, joka jouduttaneen myös ratkaisemaan kansainvälisessä välitystuomioistuimessa. Komissio huomauttaa lisäksi, että Tšekin radio- ja televisiolähetystoiminnasta vastaavan neuvoston tulisi taata lähetystoimintaa koskevan lainsäädännön täytäntöönpano asetetussa määräajassa objektiivisesti ja tehokkaasti ja että erityisen tärkeää on avoimen ja ennustettavan lainsäädännön laatiminen ja tehokas valvonta.

Kuinka komissio aikoo jatkossa seurata, kuinka Tšekin tasavallan viranomaiset ratkaisevat sellaiset vanhat ongelmat, kuten määräaikaiskertomuksessa [1] mainitun TV 3 -tapauksen ("uusi kiista"), jossa Tšekin radio- ja televisiolähetystoiminnasta vastaava neuvosto syrji luvan siirtämistä koskevalla päätöksellään yhteisön sijoittajia? Suunnitteleeko komissio toteuttavansa joitakin erityistoimia?

---

[1] (SEC(2002) 1402, 9. lokakuuta 2002, 20 luku, s. 106–108).

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(13. maaliskuuta 2003)

Komission vuoden 2002 määräaikaiskertomuksessaan [1] esittämät huolenaiheet kuvastavat kahta meneillään olevaa riitaa ulkomaisista sijoituksista Tšekin kaupallisilla televisioasemilla ja lisäksi vuoden 2002 puolivälin erimielisyyksiä (jotka nyt on ilmeisesti ratkottu) suurimman kaupallisen kanavan hallinnasta Tšekissä. Se että nämä kolme tilannetta pääsivät syntymään, osoittaa, että Tšekin viranomaisten olisi ryhdyttävä toimiin tilanteen parantamiseksi alalla lainsäädäntöä muuttamalla, sääntelykäytäntöä muokkaamalla tai molemmilla tavoilla.

Vuoden 2002 määräaikaiskertomuksessa pyrittiin myös korostamaan sääntelyviranomaisten suurta merkitystä tällaisissa olosuhteissa ja varsinkin aikana, jolloin (hiljattain annettiin uusi lainsäädäntö) ennakkopäätökset annetaan ja sääntelyviranomaisten on vakiinnutettava arvovaltansa.

Audiovisuaalisessa säännöstössä ei luetella erityisvaatimuksia yleisradiotoiminnan sääntelylle eikä toimilupien myöntämiselle, jotka ovat olleet TV 3:sta käytävän kiistan keskeisiä kysymyksiä. "Televisio ilman rajoja" -direktiivin [2] mukaan jäsenvaltioiden on kyettävä tehokkaasti soveltamaan säännöstöä, joka antaa komissiolle mahdollisuuden ilmaista huolensa sääntelyn yleisestä tilasta alalla ja kehottaa tekemään parannuksia – mutta ei vaatia toteuttamaan sääntelyä tai toimilupien jakamista tietyn mallin mukaisesti.

Komission virkamiehet ja TV 3:sta käytävästä riidasta kiinnostuneet osapuolet ovat olleet yhteydessä toisiinsa, ja komissio seuraa edelleen tiiviisti tilanteen kehittymistä. Komissio ottaa syrjinnästä esitetyt väitteet erittäin vakavasti kuten myös velvollisuutensa tarkkailla ehdokasvaltioita. Komissio kuvaa tämän alan kehitystä esitellessään vuoden 2003 seurantakertomuksensa.

Komission mahdollisuudet ryhtyä erityistoimenpiteisiin tämänkaltaisissa kauppariidoissa ovat rajalliset, varsinkin kun riidat ovat oikeuden käsiteltävinä. Ulkomainen sijoittaja nosti kanteen Tšekissä välittömästi sen jälkeen, kun sääntelyviranomainen teki kiistanalaisen päätöksensä — Prahan alioikeus hylkäsi kanteen ja Tšekin perustuslakituomioistuin käsittelee parhaillaan valitusta. Ulkomainen sijoittaja aikoo myös esittää maksupyynnön Belgian ja Luxemburgin Tšekin kanssa solmiman kahdenvälisen investointisopimuksen nojalla. On odotettava oikeudenkäynnin päättymistä. Komissio painottaa edelleen Tšekin viranomaisille avoimen ja ennustettavissa olevan sääntelykehyksen tehokkaan valvonnan tärkeyttä.

(1) KOM(2002) 700 lopullinen.
(2) Televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 3 päivänä lokakuuta 1989 annettu neuvoston direktiivi 89/552/ETY, EYVL L 298, 17.10.1989.

(2004/C 88 E/0612) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0796/03**

esittäjä(t): Concepció Ferrer (PPE-DE) komissiolle

(14. maaliskuuta 2003)

Aihe: Byrokratia ja Euroopan kehitysrahasto (EKR)

Useat hyväntekeväisyys- ja kansalaisjärjestöt ovat äskettäin tuoneet julki, että EKR on hallinnollisten ongelmien vuoksi jäädyttänyt 11,2 biljoonaa euroa, jotka on varattu aidsin, tuberkuloosin ja malarian torjuntahankkeita varten.

Voisiko komissio vahvistaa edellä mainitut tiedot?

Voisiko komissio kertoa, mitä toimia se on toteuttanut tai on parastaikaa toteuttamassa ratkaistakseen edellä mainitun tilanteen ja taatakseen, ettei tilanne toistu?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(28. huhtikuuta 2003)

Kysymys tarjoaa komissiolle kuin tilauksesta tilaisuuden oikaista lehdissä esiintyneet pahat väärinkäsitykset Euroopan kehitysrahastojen (EKR) toimintatavasta.

Euroopan kehitysrahastot (EKR) on perustettu yhteisössä Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden eli AKT-valtioiden ryhmän hyväksi, ja ne perustuvat viisivuotisiin rahoituspöytäkirjoihin. Kun yhdeksäs EKR otettiin käyttöön 1. huhtikuuta 2003, olivat kuudes, seitsemäs ja kahdeksas EKR (1) yhä käytössä. Niistä on myönnetty AKT-valtioille kaikkiaan 32,4 miljardia euroa, josta oli helmikuussa 2003 tehty 29,7 miljardin euron (92 prosentin) edestä maksusitoumuksia ja maksettu 21,3 miljardia euroa (66 prosenttia). Näin ollen käytettävissä oli yhä 2,7 miljardia euroa maksusitoumuksia varten ja 11,1 miljardia euroa maksuja varten. Loput maksusitoumukset tehdään pääosin vuoden 2003 aikana.

Toisin kuin arvoisan parlamentin jäsenen esittämät tiedot kertovat, kuudennesta, seitsemännestä ja kahdeksannesta EKR:stä myönnettyjä varoja ei ole varattu aidsin, tuberkuloosin ja malarian torjuntaan liittyviä hankkeita varten. Varat on osoitettu sen sijaan kansallisiin ohjelmiin, rakennemukautustukeen, velanvähennykseen, hätäapuun ja muihin monialaisiin välineisiin sekä alueelliseen yhteistyöhön ja integraatioon.

Pieni osa alueelliseen yhteistyöhön osoitetuista varoista on varattu EKR:stä myönnettävää 60 miljoonan euron rahoitusta aidsin, tuberkuloosin ja malarian torjuntaan liittyvää maailmanlaajuista rahastoa varten. Tätä maksua ei ole vielä suoritettu, koska rahasto ja komissio neuvottelevat yhä rahoitussopimuksesta. Cotonoun sopimuksen määräysten mukaan rahaston kanssa tehtävän rahoitussopimuksen on näet taattava

se, että EKR:stä myönnettävä rahoitus käytetään AKT-valtioiden hyväksi. Rahoitussopimus saataneen kuitenkin tehtyä lähiaikoina.

On myös syytä huomata, että yhteisön talousarviosta on sidottu 60 miljoonaa euroa aidsin, tuberkuloosin ja malarian torjuntaan liittyvää maailmanlaajuista rahastoa varten.

([1]) Kuudes, seitsemäs ja kahdeksas EKR käsittävät myös yhteistyön merentakaisten maiden ja alueiden kanssa. Niiden kokonaisvarat ovat 32,8 miljardia euroa.

(2004/C 88 E/0613) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0830/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(18. maaliskuuta 2003)

Aihe: Frosinonen kunnan käyttämät Kulttuuri 2000 -ohjelman varat

Italian valtiovarainministeriön valvontakomitea antoi syyskuussa 2002 selonteon Euroopan unionin myöntämien varojen käytöstä.

Kyseisestä selonteosta kävi ilmi, että jotkut alueelliset viranomaiset ovat myöntäneet hankkeille Euroopan unionin varoja huolestuttavan hitaasti ja tehottomasti.

Euroopan komissio on useaan otteeseen ilmaissut huolestuneisuutensa siitä, että paikallisviranomaiset käyttävät riittämättömästi Euroopan unionin varoja.

Koska joillakin tietyillä alueellisilla yksiköillä, kuten esimerkiksi Frosinonen kunnalla, on erityisen suuri tarve käyttää Euroopan unionin varoja vahvistaakseen yhteistä kulttuurialuetta, sen perinteitä ja monimuotoisuutta, kannustamalla luovuutta ja ammatillista liikkuvuutta sekä edistämällä mahdollisuutta tutustua taiteeseen ja kulttuuriin sekä taiteen ja kulttuurin levittämistä, voiko komissio ilmoittaa:

1. Onko Frosinonen kunta esitellyt hankkeita Kulttuuri 2000 -ohjelman puitteissa.
2. Onko kyseisiä hankkeita varten saatu rahoitusta.
3. Onko kyseiset varat käytetty?

(2004/C 88 E/0614) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0892/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(21. maaliskuuta 2003)

Aihe: Kulttuuri 2000 -ohjelman varojen käyttö Fiumicinon kunnassa

Italian hallituksen valtiovarainministeriön valvontakomitea esitteli syyskuussa 2002 selonteon Euroopan unionin myöntämien varojen käytöstä.

Kyseisestä tutkimuksesta ilmeni huolestuttavasti myös se hitaus ja tehottomuus, jolla jotkut aluehallinnot hankepäätöksensä tekevät.

Myös Euroopan komissio on korostanut useaan otteeseen olevansa huolestunut yhteisön varojen puutteellisesta käytöstä kunnissa.

Kun otetaan huomioon, että erityisesti joidenkin paikallishallintojen, kuten Fiumicon kunnan, on ehdottoman tarpeellista käyttää yhteisön varoja korostaakseen yhteisen kulttuurin monimuotoisuutta ja perinteitä ja kannustaakseen ammatillista luomistyötä ja liikkuvuutta sekä edistääkseen taiteen ja kulttuurin saatavuutta ja levitystä, voiko komissio vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko Fiumicinon kunta esittänyt hankkeita rahoitettaviksi Kulttuuri 2000 -ohjelmasta?
2. Onko se saanut rahoitusta näitä hankkeita varten?
3. Onko kyseisiä varoja käytetty?

(2004/C 88 E/0615) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0978/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(27. maaliskuuta 2003)

Aihe: Anconan kunnan käyttämät Kulttuuri 2000 -ohjelmasta myönnetyt varat

Italian valtiovarainministeriön valvontakomitea antoi syyskuussa 2002 selonteon Euroopan unionin myöntämien varojen käytöstä.

Kyseisestä selonteosta kävi ilmi, että jotkut paikalliset viranomaiset valitsevat hankkeita huolestuttavan hitaasti ja tehottomasti.

Myös Euroopan komissio on useaan otteeseen korostanut, että paikalliset viranomaiset hyödyntävät riittämättömästi Euroopan unionin myöntämiä varoja.

Erityisesti tietyt alueelliset yksiköt, kuten Anconan kunta, tarvitsevat kipeästi unionin varoja tuodakseen esiin yhteistä kulttuurialuetta ja sen monimuotoisuutta ja perinteitä ja tukeakseen taiteen ja kulttuurin tekijöiden työtä ja heidän ammatillista liikkuvuuttaan sekä edistääkseen taiteen ja kulttuurin saatavuutta ja levittämistä.

Voisiko komissio näin ollen vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko Anconan kunta esittänyt Kulttuuri 2000 -ohjelmaa koskevia hankkeita?

2. Onko Anconan kunta saanut rahoitusta kyseisiin hankkeisiin?

3. Onko kyseiset varat käytetty?

(2004/C 88 E/0616) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0979/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(27. maaliskuuta 2003)

Aihe: Carraran kunnan käyttämät Kulttuuri 2000 -ohjelmasta myönnetyt varat

Italian valtiovarainministeriön valvontakomitea antoi syyskuussa 2002 selonteon Euroopan unionin myöntämien varojen käytöstä.

Kyseisestä selonteosta kävi ilmi, että jotkut paikalliset viranomaiset valitsevat hankkeita huolestuttavan hitaasti ja tehottomasti.

Myös Euroopan komissio on useaan otteeseen korostanut, että paikalliset viranomaiset hyödyntävät riittämättömästi Euroopan unionin myöntämiä varoja.

Erityisesti tietyt alueelliset yksiköt, kuten Carraran kunta, tarvitsevat kipeästi unionin varoja tuodakseen esiin yhteistä kulttuurialuetta ja sen monimuotoisuutta ja perinteitä ja tukeakseen taiteen ja kulttuurin tekijöiden työtä ja heidän ammatillista liikkuvuuttaan sekä edistääkseen taiteen ja kulttuurin saatavuutta ja levittämistä.

Voisiko komissio näin ollen vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko Carraran kunta esittänyt Kulttuuri 2000 -ohjelmaa koskevia hankkeita?

2. Onko Carraran kunta saanut rahoitusta kyseisiin hankkeisiin?

3. Onko kyseiset varat käytetty?

(2004/C 88 E/0617) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0980/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(27. maaliskuuta 2003)

Aihe: Firenzen kunnan käyttämät Kulttuuri 2000 -ohjelmasta myönnetyt varat

Italian valtiovarainministeriön valvontakomitea antoi syyskuussa 2002 selonteon Euroopan unionin myöntämien varojen käytöstä.

Kyseisestä selonteosta kävi ilmi, että jotkut paikalliset viranomaiset valitsevat hankkeita huolestuttavan hitaasti ja tehottomasti.

Myös Euroopan komissio on useaan otteeseen korostanut, että paikalliset viranomaiset hyödyntävät riittämättömästi Euroopan unionin myöntämiä varoja.

Erityisesti tietyt alueelliset yksiköt, kuten Firenzen kunta, tarvitsevat kipeästi unionin varoja tuodakseen esiin yhteistä kulttuurialuetta ja sen monimuotoisuutta ja perinteitä ja tukeakseen taiteen ja kulttuurin tekijöiden työtä ja heidän ammatillista liikkuvuuttaan sekä edistääkseen taiteen ja kulttuurin saatavuutta ja levittämistä.

Voisiko komissio näin ollen vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko Firenzen kunta esittänyt Kulttuuri 2000 -ohjelmaa koskevia hankkeita?

2. Onko Firenzen kunta saanut rahoitusta kyseisiin hankkeisiin?

3. Onko kyseiset varat käytetty?

(2004/C 88 E/0618) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0981/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(27. maaliskuuta 2003)

Aihe: Livornon kunnan käyttämät Kulttuuri 2000 -ohjelmasta myönnetyt varat

Italian valtiovarainministeriön valvontakomitea antoi syyskuussa 2002 selonteon Euroopan unionin myöntämien varojen käytöstä.

Kyseisestä selonteosta kävi ilmi, että jotkut paikalliset viranomaiset valitsevat hankkeita huolestuttavan hitaasti ja tehottomasti.

Myös Euroopan komissio on useaan otteeseen korostanut, että paikalliset viranomaiset hyödyntävät riittämättömästi Euroopan unionin myöntämiä varoja.

Erityisesti tietyt alueelliset yksiköt, kuten Livornon kunta, tarvitsevat kipeästi unionin varoja tuodakseen esiin yhteistä kulttuurialuetta ja sen monimuotoisuutta ja perinteitä ja tukeakseen taiteen ja kulttuurin tekijöiden työtä ja heidän ammatillista liikkuvuuttaan sekä edistääkseen taiteen ja kulttuurin saatavuutta ja levittämistä.

Voisiko komissio näin ollen vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko Livornon kunta esittänyt Kulttuuri 2000 -ohjelmaa koskevia hankkeita?

2. Onko Livornon kunta saanut rahoitusta kyseisiin hankkeisiin?

3. Onko kyseiset varat käytetty?

(2004/C 88 E/0619) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0982/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(27. maaliskuuta 2003)

Aihe: Maceratan kunnan käyttämät Kulttuuri 2000 -ohjelmasta myönnetyt varat

Italian valtiovarainministeriön valvontakomitea antoi syyskuussa 2002 selonteon Euroopan unionin myöntämien varojen käytöstä.

Kyseisestä selonteosta kävi ilmi, että jotkut paikalliset viranomaiset valitsevat hankkeita huolestuttavan hitaasti ja tehottomasti.

Myös Euroopan komissio on useaan otteeseen korostanut, että paikalliset viranomaiset hyödyntävät riittämättömästi Euroopan unionin myöntämiä varoja.

Erityisesti tietyt alueelliset yksiköt, kuten Maceratan kunta, tarvitsevat kipeästi unionin varoja tuodakseen esiin yhteistä kulttuurialuetta ja sen monimuotoisuutta ja perinteitä ja tukeakseen taiteen ja kulttuurin tekijöiden työtä ja heidän ammatillista liikkuvuuttaan sekä edistääkseen taiteen ja kulttuurin saatavuutta ja levittämistä.

Voisiko komissio näin ollen vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko Maceratan kunta esittänyt Kulttuuri 2000 -ohjelmaa koskevia hankkeita?

2. Onko Maceratan kunta saanut rahoitusta kyseisiin hankkeisiin?

3. Onko kyseiset varat käytetty?

(2004/C 88 E/0620) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0983/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(27. maaliskuuta 2003)

Aihe: Massan kunnan käyttämät Kulttuuri 2000 -ohjelmasta myönnetyt varat

Italian valtiovarainministeriön valvontakomitea antoi syyskuussa 2002 selonteon Euroopan unionin myöntämien varojen käytöstä.

Kyseisestä selonteosta kävi ilmi, että jotkut paikalliset viranomaiset valitsevat hankkeita huolestuttavan hitaasti ja tehottomasti.

Myös Euroopan komissio on useaan otteeseen korostanut, että paikalliset viranomaiset hyödyntävät riittämättömästi Euroopan unionin myöntämiä varoja.

Erityisesti tietyt alueelliset yksiköt, kuten Massan kunta, tarvitsevat kipeästi unionin varoja tuodakseen esiin yhteistä kulttuurialuetta ja sen monimuotoisuutta ja perinteitä ja tukeakseen taiteen ja kulttuurin tekijöiden työtä ja heidän ammatillista liikkuvuuttaan sekä edistääkseen taiteen ja kulttuurin saatavuutta ja levittämistä.

Voisiko komissio näin ollen vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko Massan kunta esittänyt Kulttuuri 2000 -ohjelmaa koskevia hankkeita?

2. Onko Massan kunta saanut rahoitusta kyseisiin hankkeisiin?

3. Onko kyseiset varat käytetty?

(2004/C 88 E/0621) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0984/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(27. maaliskuuta 2003)

Aihe: Perugian kunnan käyttämät Kulttuuri 2000 -ohjelmasta myönnetyt varat

Italian valtiovarainministeriön valvontakomitea antoi syyskuussa 2002 selonteon Euroopan unionin myöntämien varojen käytöstä.

Kyseisestä selonteosta kävi ilmi, että jotkut paikalliset viranomaiset valitsevat hankkeita huolestuttavan hitaasti ja tehottomasti.

Myös Euroopan komissio on useaan otteeseen korostanut, että paikalliset viranomaiset hyödyntävät riittämättömästi Euroopan unionin myöntämiä varoja.

Erityisesti tietyt alueelliset yksiköt, kuten Perugian kunta, tarvitsevat kipeästi unionin varoja tuodakseen esiin yhteistä kulttuurialuetta ja sen monimuotoisuutta ja perinteitä ja tukeakseen taiteen ja kulttuurin tekijöiden työtä ja heidän ammatillista liikkuvuuttaan sekä edistääkseen taiteen ja kulttuurin saatavuutta ja levittämistä.

Voisiko komissio näin ollen vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko Perugian kunta esittänyt Kulttuuri 2000 -ohjelmaa koskevia hankkeita?

2. Onko Perugian kunta saanut rahoitusta kyseisiin hankkeisiin?

3. Onko kyseiset varat käytetty?

(2004/C 88 E/0622) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0985/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(27. maaliskuuta 2003)

Aihe: Pesaron kunnan käyttämät Kulttuuri 2000 -ohjelmasta myönnetyt varat

Italian valtiovarainministeriön valvontakomitea antoi syyskuussa 2002 selonteon Euroopan unionin myöntämien varojen käytöstä.

Kyseisestä selonteosta kävi ilmi, että jotkut paikalliset viranomaiset valitsevat hankkeita huolestuttavan hitaasti ja tehottomasti.

Myös Euroopan komissio on useaan otteeseen korostanut, että paikalliset viranomaiset hyödyntävät riittämättömästi Euroopan unionin myöntämiä varoja.

Erityisesti tietyt alueelliset yksiköt, kuten Pesaron kunta, tarvitsevat kipeästi unionin varoja tuodakseen esiin yhteistä kulttuurialuetta ja sen monimuotoisuutta ja perinteitä ja tukeakseen taiteen ja kulttuurin tekijöiden työtä ja heidän ammatillista liikkuvuuttaan sekä edistääkseen taiteen ja kulttuurin saatavuutta ja levittämistä.

Voisiko komissio näin ollen vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko Pesaron kunta esittänyt Kulttuuri 2000 -ohjelmaa koskevia hankkeita?

2. Onko Pesaron kunta saanut rahoitusta kyseisiin hankkeisiin?

3. Onko kyseiset varat käytetty?

(2004/C 88 E/0623) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0986/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(27. maaliskuuta 2003)

Aihe: Pisan kunnan käyttämät Kulttuuri 2000 -ohjelmasta myönnetyt varat

Italian valtiovarainministeriön valvontakomitea antoi syyskuussa 2002 selonteon Euroopan unionin myöntämien varojen käytöstä.

Kyseisestä selonteosta kävi ilmi, että jotkut paikalliset viranomaiset valitsevat hankkeita huolestuttavan hitaasti ja tehottomasti.

Myös Euroopan komissio on useaan otteeseen korostanut, että paikalliset viranomaiset hyödyntävät riittämättömästi Euroopan unionin myöntämiä varoja.

Erityisesti tietyt alueelliset yksiköt, kuten Pisan kunta, tarvitsevat kipeästi unionin varoja tuodakseen esiin yhteistä kulttuurialuetta ja sen monimuotoisuutta ja perinteitä ja tukeakseen taiteen ja kulttuurin tekijöiden työtä ja heidän ammatillista liikkuvuuttaan sekä edistääkseen taiteen ja kulttuurin saatavuutta ja levittämistä.

Voisiko komissio näin ollen vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko Pisan kunta esittänyt Kulttuuri 2000 -ohjelmaa koskevia hankkeita?

2. Onko Pisan kunta saanut rahoitusta kyseisiin hankkeisiin?

3. Onko kyseiset varat käytetty?

(2004/C 88 E/0624) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0987/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(27. maaliskuuta 2003)

Aihe: Pistoian kunnan käyttämät Kulttuuri 2000 -ohjelmasta myönnetyt varat

Italian valtiovarainministeriön valvontakomitea antoi syyskuussa 2002 selonteon Euroopan unionin myöntämien varojen käytöstä.

Kyseisestä selonteosta kävi ilmi, että jotkut paikalliset viranomaiset valitsevat hankkeita huolestuttavan hitaasti ja tehottomasti.

Myös Euroopan komissio on useaan otteeseen korostanut, että paikalliset viranomaiset hyödyntävät riittämättömästi Euroopan unionin myöntämiä varoja.

Erityisesti tietyt alueelliset yksiköt, kuten Pistoian kunta, tarvitsevat kipeästi unionin varoja tuodakseen esiin yhteistä kulttuurialuetta ja sen monimuotoisuutta ja perinteitä ja tukeakseen taiteen ja kulttuurin tekijöiden työtä ja heidän ammatillista liikkuvuuttaan sekä edistääkseen taiteen ja kulttuurin saatavuutta ja levittämistä.

Voisiko komissio näin ollen vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko Pistoian kunta esittänyt Kulttuuri 2000 -ohjelmaa koskevia hankkeita?

2. Onko Pistoian kunta saanut rahoitusta kyseisiin hankkeisiin?

3. Onko kyseiset varat käytetty?

(2004/C 88 E/0625) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0988/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(27. maaliskuuta 2003)

Aihe: Praton kunnan käyttämät Kulttuuri 2000 -ohjelmasta myönnetyt varat

Italian valtiovarainministeriön valvontakomitea antoi syyskuussa 2002 selonteon Euroopan unionin myöntämien varojen käytöstä.

Kyseisestä selonteosta kävi ilmi, että jotkut paikalliset viranomaiset valitsevat hankkeita huolestuttavan hitaasti ja tehottomasti.

Myös Euroopan komissio on useaan otteeseen korostanut, että paikalliset viranomaiset hyödyntävät riittämättömästi Euroopan unionin myöntämiä varoja.

Erityisesti tietyt alueelliset yksiköt, kuten Praton kunta, tarvitsevat kipeästi unionin varoja tuodakseen esiin yhteistä kulttuurialuetta ja sen monimuotoisuutta ja perinteitä ja tukeakseen taiteen ja kulttuurin tekijöiden työtä ja heidän ammatillista liikkuvuuttaan sekä edistääkseen taiteen ja kulttuurin saatavuutta ja levittämistä.

Voisiko komissio näin ollen vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko Praton kunta esittänyt Kulttuuri 2000 -ohjelmaa koskevia hankkeita?

2. Onko Praton kunta saanut rahoitusta kyseisiin hankkeisiin?

3. Onko kyseiset varat käytetty?

(2004/C 88 E/0626) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0989/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(27. maaliskuuta 2003)

Aihe: Sienan kunnan käyttämät Kulttuuri 2000 -ohjelmasta myönnetyt varat

Italian valtiovarainministeriön valvontakomitea antoi syyskuussa 2002 selonteon Euroopan unionin myöntämien varojen käytöstä.

Kyseisestä selonteosta kävi ilmi, että jotkut paikalliset viranomaiset valitsevat hankkeita huolestuttavan hitaasti ja tehottomasti.

Myös Euroopan komissio on useaan otteeseen korostanut, että paikalliset viranomaiset hyödyntävät riittämättömästi Euroopan unionin myöntämiä varoja.

Erityisesti tietyt alueelliset yksiköt, kuten Sienan kunta, tarvitsevat kipeästi unionin varoja tuodakseen esiin yhteistä kulttuurialuetta ja sen monimuotoisuutta ja perinteitä ja tukeakseen taiteen ja kulttuurin tekijöiden työtä ja heidän ammatillista liikkuvuuttaan sekä edistääkseen taiteen ja kulttuurin saatavuutta ja levittämistä.

Voisiko komissio näin ollen vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko Sienan kunta esittänyt Kulttuuri 2000 -ohjelmaa koskevia hankkeita?

2. Onko Sienan kunta saanut rahoitusta kyseisiin hankkeisiin?

3. Onko kyseiset varat käytetty?

(2004/C 88 E/0627)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0990/03

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(27. maaliskuuta 2003)

Aihe: Ternin kunnan käyttämät Kulttuuri 2000 -ohjelmasta myönnetyt varat

Italian valtiovarainministeriön valvontakomitea antoi syyskuussa 2002 selonteon Euroopan unionin myöntämien varojen käytöstä.

Kyseisestä selonteosta kävi ilmi, että jotkut paikalliset viranomaiset valitsevat hankkeita huolestuttavan hitaasti ja tehottomasti.

Myös Euroopan komissio on useaan otteeseen korostanut, että paikalliset viranomaiset hyödyntävät riittämättömästi Euroopan unionin myöntämiä varoja.

Erityisesti tietyt alueelliset yksiköt, kuten Ternin kunta, tarvitsevat kipeästi unionin varoja tuodakseen esiin yhteistä kulttuurialuetta ja sen monimuotoisuutta ja perinteitä ja tukeakseen taiteen ja kulttuurin tekijöiden työtä ja heidän ammatillista liikkuvuuttaan sekä edistääkseen taiteen ja kulttuurin saatavuutta ja levittämistä.

Voisiko komissio näin ollen vastata seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko Ternin kunta esittänyt Kulttuuri 2000 -ohjelmaa koskevia hankkeita?

2. Onko Ternin kunta saanut rahoitusta kyseisiin hankkeisiin?

3. Onko kyseiset varat käytetty?

Viviane Redingin komission puolesta antama
yhteinen täydentävä vastaus
kirjallisiin kysymyksiin E-0830/03, E-0892/03, E-0978/03,
E-0979/03, E-0980/03, E-0981/03, E-0982/03, E-0983/03, E-0984/03,
E-0985/03, E-0986/03, E-0987/03, E-0988/03, E-0989/03 ja E-0990/03

(30. heinäkuuta 2003)

Komissio haluaa kiinnittää parlamentin jäsenen huomion siihen, että Kulttuuri 2000 -ohjelma on parlamentin ja neuvoston päätökseen perustuva yhteisön ohjelma, jonka komissio panee suoraan täytäntöön, eikä yksi rakennerahastojen rahoitusvälineistä. On siis tärkeää tietää, etteivät paikalliset ja alueelliset viranomaiset hallinnoi Kulttuuri 2000 -ohjelman varoja, vaan varat myönnetään suoraan komissiosta ohjelman perustamisesta annetussa päätöksessä mainittujen sääntöjen ja valintaperusteiden mukaisesti.

Kulttuuri 2000 -ohjelmassa on tarkoitus tukea yhteisrahoitteisia hankkeita, joihin on osallistuttava vähintään kolme toimijaa vähintään kolmesta ohjelmassa mukana olevasta valtiosta. Kulttuuri 2000 -ohjelmaa koskevat edellytykset ja valintaperusteet määritellään vuosittain julkaistavissa ehdotuspyynnöissä, ja toimijat lähettävät hanke-ehdotuksensa suoraan komissiolle.

Varoja myönnetään siis suoraan ja ainoastaan hankkeiden onnistumisen perusteella (mistä valituista hankkeista vastuussa olevat kulttuurialan toimijat vastaavat), ja hankkeita seuraa Kulttuuri 2000 -ohjelmasta vastaava yksikkö.

Komissio haluaa lisäksi kiinnittää parlamentin jäsenen huomion siihen, että kaikki Kulttuuri 2000 -ohjelmasta tuettuja hankkeita koskevat tiedot ovat julkisia ja luettavissa Internet-sivulta: (http://europa.eu.int/comm/culture/c2000).

Ainoa kunta — parlamentin jäsenen mainitsemat kunnat mukaan lukien — joka esitti vuonna 2002 tarpeeksi korkeatasoisen hankkeen, oli Pesaron kunta. Tämä hanke valittiin ja sille myönnettiin 82 987 euron tuki.

Parlamentin jäsen voisi ottaa yhteyttä myös paikallisiin viranomaisiin tarkempien tietojen saamiseksi.

(2004/C 88 E/0628)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0915/03

esittäjä(t): Claude Moraes (PSE) komissiolle

(24. maaliskuuta 2003)

Aihe: EU ja Maailman elintarvikeohjelman avustusmäärä

Miten paljon EU on antanut rahaa YK:n alaisuudessa toimivalle Maailman elintarvikeohjelmalle eteläisen Afrikan (Malawi, Sambia, Mosambik, Zimbabwe ja Lesotho) hätäapua varten vuosiksi 2001 ja 2002?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(29. huhtikuuta 2003)

Elintarviketurvaa koskevasta budjettikohdasta (B7-20) on huhtikuusta 2002 lähtien myönnetty Maailman elintarvikeohjelmalle (WFP) käteisavustuksia eteläisen Afrikan paikalliseen ja alueelliseen elintarvikeapuun Zimbabwelle ja Sambialle vuosien 2001 ja 2002 talousarvioista yhteensä 72,5 miljoonaan euroa, mikä tarkoittaa 157 900 tonnia elintarvikeapua, ja se jakautuu seuraavasti:

Maa/budjettivuosi	Talousarvio 2001 (budjettikohdasta B7-20)		Talousarvio 2002 (budjettikohdasta B7-20)		Yhteensä (budjettikohdasta B7-20)	
	EUR	milj. tonnia (MT)	EUR	MT	EUR	MT
Zimbabwe	10 500 000	19 300	42 000 000	93 500	52 500 000	112 800
Sambia			20 000 000	45 100	20 000 000	45 100
Yhteensä 2002 (Eteläinen Afrikka)	10 500 000	19 300	62 000 000	138 600	72 500 000	157 900

Malawissa yhteisön elintarvikeapu osoitetaan hallitukselle (suora tuki), joka käyttää WFP:tä jakelutoimintaan. Vuonna 2002 Malawin hallitus teki yhteisön määrärahoista paikallisia sopimuksia WFP:n kanssa noin 6,0 miljoonalla eurolla.

Yhteisön yleisen talousarvion budjettikohdasta B7-210 myönnettiin vuonna 2002 Maailman elintarvikeohjelmalle 10,4 miljoonaa euroa humanitaarista apua. WFP:lle ei myönnetty humanitaarista apua vuonna 2001 kyseisten viiden maan osalta.

Vuoden 2002 humanitaarinen apu jakautui seuraavasti:

— Malawi: WFP:lle myönnettiin 320 000 euroa, jolla lisättiin ravintoaineita 1 000 MT:iin maissia ja jaettiin se terapeuttisiin elintarvikekeskuksiin

— Sambia: WFP:lle myönnettiin 5 000 000 euroa, jolla jaettiin 12 000 MT elintarvikeapua 114 000 pakolaiselle kuudessa Sambian pakolaiskeskuksessa

— Zimbabwe: WFP:lle myönnettiin 5 112 090 euroa, jolla vahvistettiin WFP:n ja sen kumppaneiden kykyä jakaa elintarvikkeita ja etenkin vahvistettiin avunsaajien kohdentamista ja rekisteröintiä sekä avun seurantaa ja jakelun jälkeistä seurantaa.

Lisäksi jäsenvaltiot ovat myöntäneet käteisavustuksia WFP:n kautta.

(2004/C 88 E/0629)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1117/03

esittäjä(t): Bart Staes (Verts/ALE) komissiolle

(1. huhtikuuta 2003)

Aihe: Elintarvikemerkinnät laajentumisen jälkeen

Laajentuminen toteutuu lähitulevaisuudessa. Laajentumisen jälkeen Euroopan unionissa on 19 virallista kieltä ja erilaisia kirjaimistoja. Tilanne voi aiheuttaa huomattavia ongelmia elintarvikemerkintöihin. Tuotteet tulevat liian täyteen merkintöjä, jotka eivät ole selkeitä. Tuotemerkinnöissä tiedot eivät ole yhdenmukaisia.

Olisi suotavaa täydentää yhteisön lainsäädännön mukaisesti tehtyjä merkintöjä käyttämällä selkeästi tunnistettavia symboleja (kuvamerkkejä), jotka määrittelevät tuotteen laadun esimerkiksi silloin, kun tuote on diabeetikoille sopiva, vegetaarinen, luonnonmukainen, vähärasvainen, käsiteollisesti valmistettu, paikallinen erikoisruoka, geenimuunneltu tuote tai kun tuotetta ei ole testattu koe-eläimillä.

Voisiko komissio kertoa, aikooko se laatia laajan luettelon kuvamerkeistä (piktogrammeista) ja velvoittaa käyttämään niitä tuotemerkinnöissä? Mikäli komissio ei aio näin tehdä, niin kuinka se aikoo torjua ongelman, joka saattaa syntyä, kun tuotemerkinnät ovat liian täynnä tietoa?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(8. toukokuuta 2003)

Komissio huomauttaa, että tuotemerkintöjen monikielisyys ei yleensä johdu alan lainsäädännöstä vaan on elintarvikevalmistajien oma ratkaisu. Asiaa koskevan direktiivin 2000/13/EY [1] olennainen sisältö on, että tuotemerkinnät on kirjoitettava kuluttajan helposti ymmärtämällä kielellä ja että jäsenvaltio, jossa tuotetta pidetään kaupan, voi määrätä, mitä yhteisön virallisia kieliä on käytettävä. Useimmissa jäsenvaltioissa vain yksi kieli on pakollinen.

Säännöksissä ei kielletä monikielisiä tuotemerkintöjä, jos ne ovat helposti ymmärrettäviä ja ne on tehty näkyvään kohtaan helposti havaittavalla, luettavalla ja pysyvällä tavalla.

Näitä periaatteita sovelletaan tietysti Euroopan unionin laajentumisen jälkeenkin.

Komissio kuitenkin yhtyy arvoisa parlamentin jäsenen näkemykseen, että hyvin monella kielellä kirjoitetut tuotemerkinnät saattavat haitata merkintöjen selkeyttä ja luettavuutta varsinkin pienikokoisissa pakkauksissa. Jo nyt tästä on havaittavissa merkkejä, vaikka ne eivät vielä liitykään unionin laajenemiseen.

Yleisellä tasolla komissio toivoo, että elintarvikkeiden tuotemerkintöjä koskevaa lainsäädäntöä kehitettäisiin edelleen ja että tällöin kiinnitettäisiin huomiota myös merkintöjen selkeyteen ja luettavuuteen. Lainsäädännön arviointi onkin hiljattain aloitettu. Sen tarkoituksena on selvittää, mitkä asiat edellyttävät kehittämistä, ja toimia siten perustana muutosehdotuksille. Arviointi saadaan päätökseen vuoden 2003 loppuun mennessä.

Ajatusta symbolien tai kuvamerkkien käytöstä voidaan tutkia tässä yhteydessä.

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/13/EY, annettu 20 päivänä maaliskuuta 2000, myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä, EYVL L 109, 6.5.2000.

(2004/C 88 E/0630)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1297/03

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(7. huhtikuuta 2003)

Aihe: Kashmirin verilöyly

Useissa tiedotusvälineissä julkistettujen tietojen mukaan Intian hallinnassa olevan Kashmirin alueen konflikti on raaistunut.

Maaliskuun 24. päivänä 2003 Srinagarista etelään sijaitsevassa Nadi Margissa murhattiin 24 hindua, joiden joukossa oli 11 naista ja kaksi lasta.

Näyttää siltä, että verilöylyn motiivina oli kosto, sillä päivää aikaisemmin oli murhattu Abdul Majid Dar, joka oli yhden huomattavimman Intiaa vastustavan sissiliikkeen entinen johtaja.

Nämä äskettäiset tapahtumat herättävät pelkoa siitä, että Intian ja Pakistanin välille kehittyy uudelleen konflikti, kun maailman mielenkiinto on nyt keskittynyt miltei yksinomaan Irakin kysymykseen.

Kysyn komissiolta seuraavaa:

— Mitä tietoja komissiolla on tapahtuneesta?

— Komissio on varmasti jatkanut Intian ja Pakistanin suhteiden kehittymistä koskevaa seurantaa. Minkälaista kehitystä se odottaa keskipitkällä/pitkällä aikavälillä?

— Mihin toimenpiteisiin komissio on ryhtynyt tai aikoo ryhtyä toimiakseen sovittelijana osapuolten välillä?

— Minkälainen rooli komission mielestä Euroopan unionilla voi olla tämän konfliktin ratkaisuun liittyen?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(12. toukokuuta 2003)

Komissio on arvoisan parlamentin jäsenen kanssa samaa mieltä siitä, että Intian ja Pakistanin välinen konflikti on edelleen erittäin suuri huolenaihe. Komissio on myös selvillä Nandimargin tapahtumista, ja se on tuominnut erittäin selkein sanoin tämän väkivaltaisen terroriteon, joka on johtanut viattomien ihmishenkien traagiseen menetykseen.

Ulkosuhteista vastaava komission jäsen ilmaisi järkytyksensä ja solidaarisuutensa kirjeessä, jonka hän kirjoitti intialaiselle kollegalleen, ulkoministeri Yashwant Sinhalle, ja puheenjohtajavaltio teki samoin EU:n puolesta.

Komissio katsoo rauhanomaisen ratkaisun olevan ainoa tie eteenpäin Intian ja Pakistanin välisessä konfliktissa. Tätä politiikkaa EU on noudattanut pitkään ja johdonmukaisesti. Komissio korostaa säännöllisesti sekä Intian että Pakistanin velvoitteita ja aikoo edelleen vaatia rajat ylittävän terrorismin lopettamista ja maiden hallitusten välisen vuoropuhelun jatkamista.

EU on tietoinen Intian ja Pakistanin välisten suhteiden ratkaisevasta merkityksestä maailmanrauhalle ja turvallisuudelle ja kiinnittää asiaan jatkuvasti runsaasti huomiota riippumatta siitä, mitä muualla maailmassa tapahtuu. Komissio on myös antanut täyden tukensa kansainvälisen yhteisön pyrkimyksille sitoa molemmat osapuolet nopeaan jännitteiden lieventämiseen lyhyellä aikavälillä ja edetä kohti rauhanomaista ratkaisua pidemmällä aikavälillä. Rauhanomaisen ratkaisun voivat saavuttaa vain itse konfliktin osapuolet, ja kansainvälisen yhteisön tehtävä on rohkaista molempia tahoja tekemään tarvittava siirto tähän suuntaan.

(2004/C 88 E/0631)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1342/03

esittäjä(t): Benedetto Della Vedova (NI) komissiolle

(9. huhtikuuta 2003)

Aihe: Oikeus uskonnonvapauteen Intiassa

Luoteis-Intian Gujaratin valtion edustajakokous hyväksyi 26. maaliskuuta hallituksen aloitteesta lain, joka koskee uskonnollista pakkokäännyttämistä.

Lähetystyön uutistoimisto MISNA on pannut merkille jotain ennakkotietoja lain sisällöstä:

a) pakkokäännyttämistä harjoittava henkilö voi saada jopa kolmen vuoden vankeustuomion ja 50 000 rupian sakon (yli 1 000 euroa);

b) käännyttämistä pidettäisiin laillisena ja seuraamuksettomana ainoastaan, jos se olisi viranomaisten tunnustama ja alueellisen oikeuden tuomarin virallisesti hyväksymä;

c) vilpittömyyteen ja vapaaehtoisuuteen perustuva käännytys, jolla ei kuitenkaan ole toimivaltaisen tuomarin valtuutusta, voi johtaa käännyttäjän jopa vuoden vankilatuomioon ja 1 000 rupian sakkoon (noin 20 euroa).

Poliisi on järjestänyt samanaikaisesti tutkimuksen, jossa kerätään tietoja kristityistä vuosilta 1998–2003. Tutkimuksessa selvitetään henkilömäärä, alueelle saapumisen syy, käännytettyjen lukumäärä, kyseisenä aikana syntyneiden lapsien lukumäärä sekä kristittyjen ja muihin uskontokuntiin kuuluvien henkilöiden väliset avioliitot.

Tämä laki, joka on jo voimassa muissa Intian osavaltioissa kuten Tamil Nadussa, Madhya Pradeshissa ja Orissassa, on aiheuttanut vainoja ja jännitteitä kristittyjä ja islamilaisia vähemmistöjä kohtaan, eikä ole ihme, että Bharatiya Janata -puolue, joka johtaa Intiaa tällä hetkellä, on valinnut tämän käytännön.

— Onko komissio tietoinen siitä, mitä tapahtuu Intiassa ja erityisesti edellä mainituissa osavaltioissa?

— Aikooko komissio painostaa Intian liittovaltiota, kunnes Gujaratin viranomaiset lopettavat menettelyn, joka on täysin Intian lakien vastainen, kuten erityisten yhteisöjen tai uskonnollisten ryhmien rekisteröinnin?

— Minkälaisia diplomaattisia painostuskeinoja komissio aikoo käyttää taatakseen Intian kansalaisille täydellisen uskonnonvapauden, joka on tunnustettu ihmisoikeuksien yleismaailmallisessa julistuksessa ja johon liittyy myös oikeus kääntymiseen?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(16. toukokuuta 2003)

Komissio on tietoinen Gujaratin valtion edustajakokouksen aikomuksesta säätää ”uskonnonvapauslaki”, jonka arvoisa parlamentin jäsen on ottanut esille, ja että tämä laki saattaa vaikuttaa kielteisesti uskonnollisiin vähemmistöihin. Kuten parlamentin jäsen on huomauttanut, tämä ongelma ei koske ainoastaan Gujaratia, vaan vastaavia määräyksiä on muissakin valtioissa kuten Tamil, Nadu, Madhya Pradesh ja Orissa, mikä antaa sen vaikutelman, että tällainen lainsäädäntö valtion tasolla saattaisi levitä laajemmallekin. Toistaiseksi lakiehdotuksen tekstiä ei ole vielä saatu, mutta komissio tulee tietenkin seuraamaan kehitystä tarkasti.

Komissio on samaa mieltä parlamentin jäsenen kanssa siitä, että tämäntyyppinen kansallinen lainsäädäntö voi rajoittaa intialaisia harjoittamasta uskonnonvapauttaan.

Komisssio käsittelee tätä kysymystä samalla tavalla kuin muita demokratiaan ja ihmisoikeuksiin liittyviä kysymyksiä Intiassa, toteuttamalla hyväksyttyä toimintalinjaansa säännöllisellä ja jatkuvalla rakentavalla vuoropuhelulla Intian hallituksen kanssa.

(2004/C 88 E/0632) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1507/03**

esittäjä(t): Ilda Figueiredo (GUE/NGL) komissiolle

(5. toukokuuta 2003)

Aihe: Grundig AG:n maksukyvyttömyys ja työpaikkojen puolustaminen Portugalissa

Tiedotusvälineissä on äskettäin uutisoitu, että Grundig AG hakeutui 14. huhtikuuta 2003 Nürnbergin käräjäoikeudessa Saksassa selvitystilaan.

Kuten tiedetään, Grundig käyttää määräysvaltaa Bragassa Portugalissa sijaitsevassa Car InterMedia System -yrityksessä (CIS), joka työllistää noin 700 työntekijää. Yritys valmistaa autoradioita ja muodostaa myös noin 30 prosenttia yli 300 työntekijää työllistävän Fehst Componentes Lda -yrityksen tuotannosta, mikä osoittaa, että CIS on toimintakykyinen ja tulee itsenäisesti toimeen.

Grundigin vaikutus Bragan alueen työllisyyteen ja kehitykseen on hyvin merkittävä, minkä vuoksi tieto Saksassa tehdyistä päätöksistä otettiin huolestuneena vastaan. Muistettakoon, että vaihtoehtoisia työpaikkoja ei ole ja että maan pohjoisosasta äskettäin siirtyneet muut monikansalliset yritykset ovat pahentaneet työttömyyttä.

Pyydän komissiolta seuraavia tietoja:

1. Mitä yhteisön tukia Grundig-yhtymälle ja etenkin Car InterMedia Systemille on myönnetty? Mitkä ovat kyseisten tukien ehdot?

2. Mihin toimenpiteisiin aiotaan ryhtyä CIS:in toiminnan ja yhtiön tällä hetkellä suoraan tai epäsuorasti varmistamien työpaikkojen takaamiseksi ottaen huomioon, että työttömyyden kasvu Portugalissa on nykyään Euroopan unionin nopeinta?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama täydentävä vastaus

(2. joulukuuta 2003)

Komissio ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että Grundig-yhtymä on saanut tukea seuraavasti:

— Euroopan sosiaalirahasto (ESR)

Yhteisön tukikehys I (YTK I)

Asiaa koskeva yhteenveto lähetetään suoraan arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin sihteeristölle.

Yhteisön tukikehys II (YTK II)

Niiden kahden hankkeen osalta, jotka Grundig-yhtymä esitti toimenpidekokonaisuuden 1 (Estimular a modernização empresarial do PRIME — Prime-ohjelman puitteissa toteutettava yritysten nykyaikaistamisen edistämistä koskeva hanke) yhteydessä, viimeisin rekisteröity menettely on talousministerin antama hyväksyntä, joka on yhdenmukainen seuraavassa taulukossa esitettyjen ESR:ää koskevien päivämäärien ja summien kanssa:

(euroa)

Verotunnus	Hankkeen vetäjä	Hankkeen numero	Tiedot hyväksytty	ESR-investointi	ESR:n puitteissa tukikelpoinen investointi	ESR-aloite
502302178	Grundig — Sist. de Electronica, Lda.	00/06144	12.12.2002	300 249,29	165 717,70	99 430,62
503263834	Grundig — Sist. de Electronica, Lda.	00/13274	18.8.2003	363 272,99	333 711,15	197 413,84

— Edellä mainitut hankkeet eivät saaneet mitään tukea talousuudistusten kannustamista koskevasta Prime-ohjelmasta.

Yhteisön tukikehys III (YTK III)

— PEDIPin (Portugalin teollisuuden uudenaikaistamista koskevan erityisohjelman) yhteydessä esitettiin toimenpidekokonaisuuteen 3.3 (Inovação e Internacionalização de Estruturas Empresariais — yrityksen rakenteiden uudistamista ja kansainvälistämistä koskeva hanke) kuuluva hanke nro 42/4655. Hanketta koskeva ESR-osuus hyväksyttiin 16. elokuuta 2001. Lopullinen tukimäärä oli 92 480 187 Portugalin escudoa (461 289,23 euroa).

  Kaikki maksut on suoritettu.

— Euroopan aluekehitysrahasto (EAKR)

  EAKR:sta myönnettiin yhteisrahoitusta 1 473 867,72 euroa yritykselle nimeltä Car InterMedia System (CIS). Yhteisrahoitus jakautuu seuraavasti:

  — noin 84 285,26 euroa hankkeelle, joka hyväksyttiin 31. joulukuuta 1992 Stride-yhteisöaloitteen puitteissa (YTK I)

  — yhteensä 1 389 582,46 euroa elinkeinotoiminnan nykyaikaistamista koskevan ohjelman puitteissa (YTK II).

    Jälkimmäinen summa koskee seuraavien hankkeiden rahoittamista:

    — välineiden kalibrointi (calibração de instrumentos), joka hyväksyttiin 31. joulukuuta 1999

    — tekninen nykyaikaistaminen (modernização tecnológica), joka hyväksyttiin 17. huhtikuuta 1998

    — strateginen arviointi ja analysointi (Diagnóstico e análise estratégica), joka hyväksyttiin 29. joulukuuta 1995.

Jäsenvaltio myönsi nämä EAKR-tuet osana komission hyväksymää tukijärjestelmää. Jäsenvaltion on varmistettava, että kilpailua koskevia yhteisön sääntöjä noudatetaan.

Jos viiden vuoden kuluessa toimivaltaisten viranomaisten tekemästä myönteisestä rakennerahastotukipäätöksestä yhteisrahoitetussa toiminnassa tapahtuu huomattavia muutoksia, jotka johtuvat yhteisrahoitetun tuotantotoiminnan lakkauttamisesta tai sijaintipaikan muuttumisesta, jäsenvaltioiden on ilmoitettava asiasta komissiolle. Rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä annetun neuvoston asetuksen (jota sovelletaan ohjelmakauteen 2000—2006) 30 artiklan 4 kohdassa säädetään, että mahdolliseen muutokseen sovelletaan 39 artiklaa, jossa säädetään varainhoitoa koskevista oikaisuista.

Siirtämisongelmien ehkäisemiseksi 10. maaliskuuta 1998 annetuissa komission alueellisia valtiontukia koskevissa suuntaviivoissa säädetään, että investoinnin on sisällyttävä yrityksen varoihin ja luotujen työpaikkojen on säilyttävä vähintään viiden vuoden ajan siitä hetkestä lähtien, jolloin tukea saanut investointi on toteutettu.

(2004/C 88 E/0633) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-1555/03**

esittäjä(t): Eija-Riitta Korhola (PPE-DE) komissiolle

(2. toukokuuta 2003)

Aihe: Alkoholihaittojen torjunta Suomessa

Kiitän komissaari Frits Bolkesteinia hänen komission puolesta 14.4.2003 antamastaan vastauksesta kysymykseen P-0870/03 ([1]).

Arvoisa komission jäsen ei kuitenkaan vastannut kysymykseeni perustamissopimuksen 30 ja 95 artiklan käyttömahdollisuuksista.

Esitän siksi kysymyksen loppuosan uudelleen:

— Jos jäsenvaltio voi osoittaa, että (alkoholijuomien) yksityistuonnin (tuontirajoitusten) täysi vapautus aiheuttaa perustamissopimuksen 30 artiklassa kuvattuja julkisen moraalin, yleisen järjestyksen, turvallisuuden ja terveyden kannalta vakavia ongelmia tai 95 artiklassa tarkoitettuja erityisiä kansanterveysongelmia, voiko se ottaa käyttöön toimenpiteitä asian auttamiseksi?

— Millaiset toimenpiteet ovat mahdollisia sellaisessa tilanteessa?

([1]) EUVL C 33 E, 6.2.2004, s. 85.

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(16. kesäkuuta 2003)

Valmisteveron alaisia tuotteita koskevasta yleisestä järjestelmästä sekä näiden tuotteiden hallussapidosta, liikkumisesta ja valvonnasta 25. helmikuuta annetun neuvoston direktiivin 92/12/ETY 26 artiklassa [1] annettiin Tanskalle, Suomelle ja Ruotsille oikeus soveltaa määrällisiä rajoituksia valmisteveron alaisiin tuotteisiin, joita matkustajat voivat tuoda niiden alueelle omaan käyttöönsä muista jäsenvaltioista ilman ylimääräistä valmisteveromaksua. Poikkeusjärjestelyt päättyvät vuoden 2003 lopussa. Tämä direktiivi perustuu Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 99 artiklaan (nykyinen artikla 93). Direktiivin 26 artiklassa sallittujen poikkeusjärjestelyiden pidentäminen vaatisi tämän säännöksen muuttamista saman perustamissopimuksen määräyksen perusteella, eikä muutos voisi perustua Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 30 tai 95 artiklaan.

Verotuksen ulkopuolella muilla kuin yhdenmukaistetuilla aloilla jäsenvaltion terveydellisistä syistä käyttöönottama muu kuin verotuksellinen toimenpide, joka voisi johtaa alkoholijuomien tuonnin rajoittamiseen, täytyisi arvioida jokaisessa tapauksessa erikseen. Vasta arvioinnin perusteella voitaisiin päättää, onko se yhteisön perustamissopimuksen 30 artiklan ehtojen mukainen tai 95 artiklan ehtojen mukainen, jos kyseinen ala on jo yhdenmukaistamistoimenpiteiden alainen yhteisön tasolla.

[1] EYVL L 76, 23.3.1992.

(2004/C 88 E/0634) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1690/03**

esittäjä(t): Anders Wijkman (PPE-DE) komissiolle

(21. toukokuuta 2003)

Aihe: Eksoottisten eläinten liha

Komissio on laatimassa kehitysyhteistyöhankkeita varten ympäristöopasta (Ympäristönäkökohtien sisällyttäminen kehitysyhteistyöhön). EU on sitoutunut sisällyttämään ympäristönäkökohdat politiikkansa kaikille aloille, mikä on äärimmäisen tärkeä prosessi.

Nykyisin oppaassa ei ole mainintaa eksoottisten eläinten lihasta, vaikka se kuuluu olennaisena osana metsiä ja köyhyyttä koskeviin kysymyksiin. Kehitysyhteistyöhankkeilla voi olla merkittäviä vaikutuksia salametsästykseen ja laittoman kaupan kanaviin.

Onko komissiolla valmiutta ottaa eksoottisten eläinten liha mukaan oppaaseen?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(25. heinäkuuta 2003)

Eksoottisten eläinten liha on erittäin tärkeä aihe. On arvioitu, että jopa 150 miljoonaa köyhää ihmistä (yksi kahdeksasosa maailman köyhimmistä) pitää luonnonvaraisia eläimiä tärkeänä toimeentulovarana (yhä useammin matkailun kehityksen kautta). Kun luonnonvaraiset eläimet vähenevät, köyhät ihmiset mukautuvat mutta usein toimeentulonsa kustannuksella, sillä tulot pienenevät, monipuolistumismahdollisuudet vähenevät ja haavoittuvuus lisääntyy.

Koska köyhyyden vähentäminen on komission kehitysyhteistyöpolitiikan keskeinen periaate, komissio aikoo paremmin ottaa huomioon eksoottisten eläinten lihaa koskevan kysymyksen.

On ehdotettu kolmea suuntaa:

— ”Ympäristönäkökohtien sisällyttäminen kehitysyhteistyöhön” -nimistä kehitysyhteistyöhankkeiden ympäristöopasta tarkistetaan vuoden 2003 lopussa tai vuoden 2004 alussa, ja eksoottisten eläinten lihaa koskeva kysymys sisällytetään tähän oppaaseen.

— Asianmukaisesti suoritetuissa ympäristövaikutusten arvioinneissa (EIA) ja strategisissa ympäristövaikutusten arvioinneissa (SEA) pitäisi tunnistaa riskit ja mahdolliset lieventämistoimenpiteet tämän suhteen. Alakohtaiset SEA-arvioinnit ovat ihanteellisia välineitä. Tarkistetussa oppaassa varmistetaan, että SEA-arvioinneissa kiinnitetään asianmukaista huomiota eksoottisten eläinten lihaa koskeviin kysymyksiin.

— Useita yhteisön varoista rahoitetuissa hankkeissa tai ohjelmissa käsitellään eksoottisten eläinten lihaa koskevia kysymyksiä. Näitä ovat muun muassa Ecofac-ohjelma (Ecosystèmes forestiers d'Afrique centrale), joka rahoitetaan Euroopan kehitysrahaston (EKR) aluerahastoista, norsujen laitonta metsästystä valvova MIKE-hanke (Monitoring illegal killing of elephants), joka rahoitetaan budjettikohdasta B7-6200, ja uusi "Développement d'un mode de gestion faune dans les grands massifs forestiers d'Afrique Centrale — Projet pilote au nord-est du Gabon" -hanke, joka rahoitetaan budjettikohdasta B7-6200, ja näiden hankkeiden tuloksia voitaisiin käyttää tapaustutkimuksina ja hyvien käytäntöjen edistäjinä.

On myös ryhdytty toimiin eksoottisten eläinten lihan laittoman kaupan rajoittamiseksi unionissa. Komission päätöksessä [1] on esimerkiksi otettu käyttöön uusia sääntöjä, joilla estetään kaiken lihan ja maidon henkilökohtainen tuonti unioniin kolmansista maista. Tällä poistetaan aikaisemmat poikkeukset, joilla sallittiin pienten liha- ja maitoerien tuonti henkilökohtaiseen käyttöön. Henkilökohtaista tuontia koskevien uusien sääntöjen käyttöönottoa tuetaan erikielisillä julistekampanjoilla. Julisteet ovat nähtävillä Euroopan unionin maahantulopaikoilla sen varmistamiseksi, että kaikki matkustajat ovat tietoisia uusista säännöistä.

[1] Komission päätös 2002/995/EY, tehty 9 päivänä joulukuuta 2002, henkilökohtaiseen kulutukseen tuotavia eläinperäisiä tuotteita koskevista väliaikaisista suojatoimenpiteistä, EYVL L 353, 30.12.2002.

(2004/C 88 E/0635) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1706/03**

esittäjä(t): Gabriele Stauner (PPE-DE) komissiolle

(22. toukokuuta 2003)

Aihe: Medstat- ja Medstat II -ohjelmat

Komissio on myöntänyt yhteisön talousarviosta Medstat- ja Medstat II -ohjelmille 50 miljoonaa euroa vuodesta 1996 lähtien.

Näiden varojen avulla tuetaan ja kehitetään Välimeren alueen kumppanimaiden tilastojärjestelmiä.

Voiko komissio toimittaa yksityiskohtaisen luettelon tuensaajista ja ilmoittaa, kuinka paljon rahaa kukin sai?

Voiko komissio ilmoittaa, kuka päättää kyseisestä ohjelmasta myönnettävistä avustuksista ja minkä kriteerien ja menettelyjen mukaan tuensaajat valitaan?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(15. heinäkuuta 2003)

Medstat — tilastollinen yhteistyö Euroopan ja Välimeren alueen välillä — Vaihe 1: 20 miljoonaa euroa

Medstat — tilastollinen yhteistyö Euroopan ja Välimeren alueen välillä — Vaihe 2: 30 miljoonaa euroa

Medstat Vaihe 1

Medstat-ohjelmaan ei sisälly suoraa tukea, vaan teknisen avun tarjoamista, taitotiedon siirtoa, harmonisointia, tiedon vaihtoa, jne.

Medstat-ohjelman edunsaajina ovat kansalliset 12 Välimeren alueen kumppanimaan tilastolaitokset. Muita edunsaajia ovat ne Välimeren alueen toimielimet, joiden toimialaa on lopullisten tilastotietojen ja metatiedon keruu, kokoaminen ja lähettäminen ja jotka siten yhdessä kansallisten tilastolaitosten kanssa muodostavat niin sanotut Välimeren alueen kansalliset tilastojärjestelmät. Kyseinen ohjelma on hyödyllinen myös tilastotietojen pääkäyttäjille, esimerkiksi hallituksille talous- ja sosiaalipolitiikan sekä alakohtaisten sosiaalipolitiikkojen muotoilussa.

Alustavat jakoperusteet määrättiin komission heinäkuussa 1996 hyväksymässä rahoitusehdotuksessa siten, että suora tuki Välimeren alueen kumppanimaiden tilastojärjestelmille (tilastolaitokset etusijalla) jakautui seuraavanlaisesti:

(euroa)

Alueelliset hankkeet ja erityisryhmät	6 305 000
Opintokäynnit ja konsultointi	4 320 000
Tietojärjestelmät ja infrastruktuuri	3 000 000
Koulutus	2 466 000
Seminaarit ja työryhmät	806 000
Hallinto- ja ohjauskomiteat	622 200
Ohjelman hallinnointi	1 800 000
Tietokannat ja jakelu	680 800
Yhteensä	20 000 000

Yksityiskohtainen taulukko, jossa on luettelo hankkeista, konsulttien nimet ja arvio tähän asti kertyneistä summista ja maksuista sekä jäljellä oleva saldo (Liite 1) lähetetään suoraan arvoisalle parlamentin jäsenelle ja parlamentin sihteeristöön.

Medstat Vaihe 2

Medstat 2 -ohjelma takaa Medstat 1 -ohjelmassa aloitettujen toimien jatkumisen. Vuonna 2001 valmistellussa ohjelma-asiakirjassa on alustavasti seuraavat jakoperusteet:

(euroa)

MED-koulutus	3 000 000
MED IS (Tietojärjestelmä)	2 700 000
MED-Comext (Ulkoinen kauppa)	3 000 000
MED-NA (Kansantalous)	3 000 000
MED-ENV (Ympäristö)	2 000 000
MED-MIGR (Muuttoliike)	2 000 000
MED-TOUR (Matkailu)	1 800 000
MED-TRANS (Liikenne)	1 500 000
MED-AGRI (Maanviljely)	2 500 000
MED-SOC (Sosiaalialan tilastot)	2 500 000
Tuki mahdollisille lisähankkeille	2 000 000
Lopullinen arviointi	500 000
Ohjelman hallinnointi	1 000 000
Ennakoimattomat menot	2 500 000
Yhteensä	30 000 000

Johtajien komitea kokoaa yhteen vähintään kerran vuodessa Euroopan ja Välimeren alueen kumppanimaiden, myös Euroopan vapaakauppa-alueen (EFTA), tilastopalveluiden puheenjohtajat ja pääjohtajat sekä ulkosuhteiden pääosaston, EuropeAidin ja Eurostatin. Sen keskusteluissa keskitytään päätöksiin ja toimintaohjeisiin, joita aiotaan soveltaa. Sen työhön kuuluu myös edellisen kokouksen jälkeen toteutettujen toimien kriittinen arviointi sekä lyhyen ja keskipitkän aikavälin ohjeet. Näin määritellyillä ensisijaisilla tavoitteilla ja toimintaohjeilla tuetaan ohjelman hallinnointia ja ennakoidaan tarpeellisia keinoja. Tämän tiedon perusteella komissio päättää näiden toimien rahoituksesta.

Medstat Vaihe 1. Rahoitusehdotuksen, jonka komissio hyväksyi heinäkuussa 1996, täytäntöönpanomenetelmiä käsittelevässä V artiklassa määrätään, että komissio (Eurostat ja EuropeAid) suunnittelee tilastotiedettä koskevan alueellisen ohjelman yhteistyössä EU:n jäsenvaltioiden kansallisten tilastotoimistojen kanssa. Tämän ohjelman panee täytäntöön Euroopan tilasto- ja kehittämiskeskuksen verkosto.

Medstat Vaihe 2. Ohjelman toista vaihetta koskien päätettiin tutkia, miten hyviä tuloksia tällaisessa erityistehtävässä saadaan tarjouskilpailulla. Rajoitettu tarjouspyyntökilpailu käynnistettiinkin vuoden 2002 loppupuoliskolla. Tarjouspyyntöjä käsitellään edelleen.

(2004/C 88 E/0636) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1716/03**

esittäjä(t): Mogens Camre (UEN) komissiolle

(23. toukokuuta 2003)

Aihe: Komissaari Nielsonin lausunnot USA:n läsnäolosta Irakissa

Perjantaina 9. toukokuuta 2003 EU:n kehitysyhteistyökomissaari antoi joukon lausuntoja, joissa hän kylvi epäluuloa muun muassa Yhdysvaltojen aikomuksista Irakissa. Hän sanoi mm. seuraavaa: ”Uskon, että Yhdysvallat on tämän myötä liittymässä OPECin jäseneksi. He pitävät öljyä hallussaan. On hyvin vaikeaa ymmärtää asiaa muulla tavoin.”

Nämä ovat kerta kaikkiaan tuomittavia lausuntoja. Yhdysvaltojen läsnäolo Irakissa varmistaa, että valtio ei romahda ja että Irakin öljytulot käytetään siihen, että Irakista tulee uudenaikainen ja demokraattinen yhteiskunta ilman islamilaista fundamentalismia. Maailma ei voi hyväksyä diktatuurivaltioita, jotka harjoittavat terroria sekä sisäisesti että ulkoisesti. Jokainen, jolla on vähänkin käsityskykyä, tietää että irakilaisten kannalta olisi katastrofaalista, jos liittouma lähtisi maasta tässä vaiheessa ja antaisivat keskenään taistelevien ryhmien tuhota maan tulevaisuuden.

Komissio on kollegio, joka ei voi sallia sitä, että komissaareilla on eriäviä mielipiteitä poliittisista kysymyksistä. Voiko komissio ilmoittaa, edustavatko komissaari Nielsonin lausunnot komission virallista kantaa kansainvälisen liittouman läsnäolosta Irakissa?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(4. elokuuta 2003)

Kehitysasioista vastaavan komissaarin lausunnon tosiasiallinen sisältö ja argumentit olivat seuraavat: jos YK:lle ei anneta merkittävää roolia jälleenrakennusvaiheessa, Yhdysvallat joutuu lähes väistämättä vallankäyttäjän ja öljyvarojen valvojan rooliin. Komissaarin keskeinen viesti oli, että kyseinen ongelma voidaan ratkaista ainoastaan edistämällä kaikin keinoin monenvälisyyttä ja legitiimiyttä. Tämä on mahdollista vain, jos miehittävä valta ei ole vallassa. Mikäli miehittävä valta ei vetäydy siinä vaiheessa, kun järjestelmää ollaan perustamassa ja huomattavia öljyvaroja jakamassa (minkä legitiimiyden takaa ainoastaan YK:n läsnäolo), on olemassa vaara, että muut irakilaiset eivät hyväksy niitä irakilaistahoja, jotka Yhdysvallat tehtäviin nimittää. Irakin kansa laaja tuki taas olisi ensiarvoisen tärkeää Irakin tulevaisuuden vakauden ja normalisoitumisen kannalta.

Komissaarin lausunto vastaa hyvin YK:n turvallisuusneuvoston 22. toukokuuta 2003 antamaa kuvausta miehittävän vallan (viranomaisen) roolista.

On selvää, että komissaari ilmaisi lausunnossa henkilökohtaisen arvionsa tilanteesta — eikä siinä sinänsä ollut mitään kovin erikoista tai kiistanalaista. Parlamentin jäsen Mogens Camre olisi myös voinut perehtyä parlamentin Strasbourgissa 14. toukokuuta 2003 pidetyssä täysistunnossa käytyyn perusteelliseen ja rakentavaan keskusteluun, joka koski Irakia ja jossa komissiota edusti komissaari.

(2004/C 88 E/0637) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1768/03**

esittäjä(t): John Cushnahan (PPE-DE) komissiolle

(28. toukokuuta 2003)

Aihe: Kidutuksen uhrien kuntouttaminen

Katsooko komissio, että sodanjälkeisessä Irakissa yksi ensisijaisen tärkeistä asioista on Irakin kansan auttaminen? Saddam Husseinin aikakaudella kidutus ja epäinhimillinen kohtelu oli erittäin yleistä. Irakin ulkopuolella on useita kuntoutuskeskuksia, jotka ovat tarjonneet hoitoa irakilaisille kidutuksen uhreille. Katsooko komissio, että keskusten on jatkettava tärkeää työtään? EU on siirtänyt kidutuksen uhreille tarkoitettujen avustusten painopistettä kuntoutuksesta ennaltaehkäisyyn, sillä kuntoutukseen myönnetty rahoitusosuus on pienentynyt 14,5 miljoonasta eurosta 8,2 miljoonaan euroon vuosina 2001—2002, mikä merkitsee 45 prosentin leikkausta. Katsooko komissio, että EU:n olisi myönnettävä rahaa sekä ennaltaehkäisevään toimintaan että kidutuksen uhrien kuntouttamiseen? Aikooko komissio ottaa uudelleen esille kidutuksen uhrien kuntouttamiseen tarkoitettujen määrärahojen vähentämisen varmistaakseen, että tätä tärkeää työtä voidaan edelleen jatkaa?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(2. heinäkuuta 2003)

Komissio on yhtä mieltä arvoisan parlamentin jäsenen kanssa siitä, että Irakin kansan tarpeet ja erityisesti niiden ihmisten tarpeet, jotka ovat joutuneet kärsimään kidutusta ja epäinhimillistä kohtelua Saddam Husseinin ollessa vallassa, tulisi ottaa erityisesti huomioon mahdollisesti annettavassa humanitaarisessa avussa. Komissio tutkii parhaillaan miten irakilaisia voitaisiin avustaa lyhyellä ja keskipitkällä aikavälillä sen jälkeen, kun komissio on luonut tarvittavat poliittiset puitteet sodanjälkeisen Irakin jälleenrakennuksen avustamiseksi. Yhdeksi mahdolliseksi avustuksen painopistealueeksi on harkittu ihmisoikeuksia. Tähän kuuluisi myös kidutuksen uhrien kuntoutus.

Komissio on päättänyt ottaa käyttöön entistä strategisemman lähestymistavan eurooppalaisen ihmisoikeus- ja demokratia-aloitteen (EIDHR) kautta ohjattavaan rahoitukseen. Ihmisoikeuksien ja demokratisoitumisen edistämisestä toukokuussa 2001 annetussa komission tiedonannossa [1] esitetään neljä pääasiallista kohdetta, jotka tarvitsevat EIDHR:n tukea. Näihin kohteisiin kuuluvat myös kidutuksen vastaiset toimet. Rahoituksen tehokkaamman kohdentamisen ohella tiedonannossa korostettiin, että unionin olisi keskityttävä mahdollisimman suuressa määrin kidutuksen ehkäisyyn kuntoutuskeskusten tukemisen sijasta. Vuosien 2002—2004 eurooppalaisen ihmisoikeus- ja demokratia-aloitteen myöhemmässä ohjelma-asiakirjassa todettiin, että rahoitus suunnattaisiin kidutuksen ehkäisyyn pidemmällä aikavälillä.

Kuntoutuskeskusten saaman rahoituksen pieneneminen liittyy toimenpiteisiin, joilla halutaan vähentää kasvussa olevaa riippuvuutta yhteisön rahoituksesta. Tarkoitus on, että keskusten tulisi kyetä etsimään rahoitusta muista lähteistä. Esimerkiksi vuoden 2001 ehdotuspyynnössä kuntoutushankkeiden saama enimmäistuki laskettiin 60 prosenttiin unionin sisäpuolella sijaitseville keskuksille ja 80 prosenttiin unionin ulkopuolelle sijoittuville hankkeille. Näitä määriä laskettiin vuoden 2002 ehdotusmäärässä edelleen 50 prosenttiin ja 75 prosenttiin. Ylläpitoa koskevien kysymysten tärkeys arviointimenettelyssä on myös tärkeä tekijä. Toimielinten vahvistaminen, johon kuuluu varainhankinnan kehittäminen, katsottiin myös selvästi tukikelpoiseksi vuosien 2001 ja 2002 rahoituksessa.

Vuoden 2002 ehdotuspyynnön oli tarkoitus jatkaa tätä menettelyä. Ehdotuspyyntö, jonka suuruus oli 25 miljoonaa euroa, kattoi kidutuksen ehkäisyä koskevien hankkeiden ja kuntoutuskeskusten rahoituksen niin, että kyseisille toimialoille piti suunnitelman mukaan myöntää 1/3 ja 2/3 suuruiset osuudet käytettävissä olevasta rahoituksesta. Kaksi asiantuntijaa, yksi hankkeiden hallinnan asiantuntija ja yksi psykiatrian/psykologian asiantuntija, arvioivat ehdotetut hankkeet. Hankkeet asetettiin paremmuusjärjestykseen niiden saaman pistemäärän mukaan ja valittiin niin, että ehdotetut toimet olivat tasapainossa niiden maantieteelliseen jakaumaan nähden.

Kuntoutuskeskusten, jotka toimivat unionin sisäpuolella (budjettikohta B5-813), esittämien hankkeiden laatu johtikin tulokseen, jossa suunniteltu tasapaino säilyi. Unionin ulkopuolelle sijoittuvien keskusten hankkeet kuitenkin menestyivät arvioinnissa melko huonosti (joskus alle vähimmäisrajan), minkä vuoksi riittävien kuntoutushankkeiden valinnassa ei kyetty noudattamaan kaavailtua 2/3−1/3-suhdetta. Unionin ulkopuolella sijaitseville keskuksille myönnettiin noin 4,5 miljoonaa euroa (jaksolle 2002−2003). Kidutusta ehkäiseviä toimia koskeville hankkeille puolestaan myönnettiin noin kahdeksan miljoonaa euroa. Unionin sisäpuolella toimivat kuntoutuskeskukset saivat suunnilleen neljän miljoonan euron suuruisen tuen sekä kahden miljoonan lisätuen hankkeille, joilla on tarkoitus auttaa kidutuksen uhreja.

Mahdollisuutta, että keskuksia suljettaisiin yhteisön antaman tuen pienentymisen vuoksi, täytyy tutkia siltä kannalta, että mainittuun politiikkaan sisältyy painopisteen siirtäminen kuntoutuksesta ennaltaehkäisyyn ja että kyseisen politiikan muutokseen liittyy toimenpiteitä, joita jo hahmoteltiin aiemmin tässä vastauksessa. Keskuksille annettavan tuen täytyy noudattaa kilpailusääntöjä, joiden tarkoitus on rahoittamalla vain parhaat, laadultaan vähimmäisvaatimukset täyttävät hankkeet varmistaa, että unionin veronmaksajien rahoille saadaan vastinetta.

Varojen jakaminen kuntoutuskeskuksille uudelleen vuoden 2003 talousarviosta ei ole mahdollista. Tämä johtaisi siihen, että toisia EIDHR:n ihmisoikeuksiin liittyviä prioriteetteja uhkaisi varojen leikkaus. Tällöin EIDHR:n suunnittelua ei myöskään noudatettaisi eikä varoja voitaisi jakaa varainhoitoasetuksen [2] määräysten mukaisesti. Vuodeksi 2003 suunnitellaan kuitenkin uutta 5,5 miljoonan euron suuruista ehdotuspyyntöä unionin sisäpuolella toimiville keskuksille.

[1] KOM(2001) 252 lopullinen.

[2] Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25 päivänä kesäkuuta 2002 annettu neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 1605/2002, EYVL L 248, 16.9.2002.

(2004/C 88 E/0638)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-1891/03

esittäjä(t): Margrietus van den Berg (PSE) ja Jan Wiersma (PSE) komissiolle

(6. kesäkuuta 2003)

Aihe: Iranin ydinalan toimet

Euroopan unioni neuvottelee parhaillaan Iranin kanssa osapuolten välisestä kauppasopimuksesta. Iran harjoittaa ydinalan toimintaa, joka ei ole Kansainvälisen atomienergiajärjestön (IAEA) mielestä täysin avointa. IAEA:n tarkastajat vierailivat Iranissa helmikuussa 2003. He ovat edelleen epäluuloisia ja ovat pyytäneet Irania vastaamaan kirjallisesti kysymyksiinsä.

Onko komissio samaa mieltä siitä, että ydinalan toimia koskeva ehdoton avoimuus on kauppasopimuksen tekemisen ennakkoehto?

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä, jos Iran ei ole ehdottoman avoin ydinalan toimiensa suhteen?

Onko komissio valmis lopettamaan neuvottelut, jos ehdottomaan avoimuuteen ei päästä tässä kysymyksessä?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(17. heinäkuuta 2003)

Euroopan unioni on toistuvasti ilmoittanut, että joukkotuhoaseet ovat eräs tärkeimmistä huolenaiheista sen ja Iranin välisissä suhteissa. Komissio tunnustaa, että Iranilla on oikeus ydinsulkusopimuksen sopimus-

puolena kehittää ydinenergiaa rauhanomaisiin tarkoituksiin, mutta se tukee voimakkaasti unionin näkökantaa, jonka mukaan Iranin toiminnan on oltava täysin avointa kyseisen sopimuksen mukaisesti. Tässä yhteydessä komissio on tyytyväinen Kansainvälisen atomienergiajärjestön (IAEA) kertomukseen, mutta panee huolestuneena merkille, että Iranin kerrotaan jättäneen täyttämättä tietyt ydinmateriaalivalvontasopimuksen mukaiset velvoitteensa. Komissio luottaa siihen, että Iran korjaa nämä puutteet viipymättä ja toivoo, että Iran liittyy asianmukaisiin kansainvälisiin sopimuksiin avoimuuden lisäämisen varmistamiseksi.

Unioni tulee jatkuvasti tarkkailemaan Iranin kehitystä tällä alalla. Iranin lähitulevaisuudessa toteuttamat myönteiset toimenpiteet sen ydinvoimaan liittyvien toimien osalta, mukaan luettuna täyden avoimuuden saavuttaminen, auttaisivat epäilemättä kauppa- ja yhteistyösopimusneuvotteluja. Päinvastaisessa tapauksessa vaikutukset neuvotteluihin saattaisivat olla kielteiset.

(2004/C 88 E/0639) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1902/03**

esittäjä(t): Lord Inglewood (PPE-DE) komissiolle

(11. kesäkuuta 2003)

Aihe: Arvonlisävero ja Euroopan taidemarkkinat

Hyväksyykö komissio Euroopan taidesäätiön (European Fine Art Foundation) vuonna 2003 julkaiseman tutkimuksen ”Arvonlisävero ja Euroopan taidemarkkinat” johtopäätökset? Jollei, niin miksi ei? Aikooko se tehdä ehdotuksen yhtenäisestä rekisteröintijärjestelmästä, kuten tutkimuksessa ehdotettiin?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(14. heinäkuuta 2003)

Arvonlisäveroa ja Euroopan taidemarkkinoita koskeva tutkimus otetaan laajemmin esille taidekauppiaille tarkoitetussa yksityiskohtaisessa oppaassa, jossa selvitetään jäsenvaltioiden asettamia arvonlisäveroon liittyviä velvoitteita Komissio kiittää Euroopan taidesäätiötä aloitteen tekemisestä tämän tiedon keräämisessä ja julkaisemisessa.

Euroopan taidesäätiön tutkimuksessa viitatun sähköisesti suoritettavista palveluista annetun direktiivin [1] jälkeen komissio on täysin sitoutunut niin sanottuun keskitettyyn palvelupisteeseen. Tämä käsite tarkoittaa, että kauppiaat voisivat suoriutua verovelvollisuuksistaan siinä jäsenvaltiossa, johon he ovat sijoittautuneet. Näin ollen komissio on käynnistänyt suuren tutkimuksen velvoitteista, joita kauppaa omassa ja muissa jäsenvaltioissa harjoittavien verovelvollisten on noudatettava. Tämän tutkimuksen tuloksia käsitellään paraikaa julkisesti Internetissä Your voice in Europe -sivustolla [2]. Komissio ottaa käsittelyssä esiin nousevat kommentit huomioon luonnostellessaan vuodeksi 2004 suunniteltua ehdotusta, joka koskee velvollisuuksien, myös rekisteröintivelvollisuuksien, yksinkertaistamista.

[1] Direktiivin 77/388/ETY muuttamisesta ja väliaikaisesta muuttamisesta radio- ja televisiolähetyspalveluihin ja tiettyihin sähköisesti suoritettaviin palveluihin sovellettavien arvonlisäverojärjestelyjen osalta 7 päivänä toukokuuta 2002 annettu neuvoston direktiivi 2002/38/EY, EYVL L 128, 15.5.2002.

[2] http://europa.eu.int/yourvoice/consultations/index_en.htm

---

(2004/C 88 E/0640) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2041/03**

esittäjä(t): Maurizio Turco (NI) komissiolle

(19. kesäkuuta 2003)

Aihe: Uskonnonvapauteen kohdistuneet loukkaukset Venäjällä, jotka perustuvat erityisiin Venäjän ortodoksisen kirkon kanssa solmittuihin yhteistyösopimuksiin

Vuoden 1993 perustuslaissa säädetään, että Venäjä on ei-kirkollinen valtio, jossa ei ole valtionuskontoa ja jossa kaikki uskonnolliset järjestöt toimivat valtiosta erillisinä ja ovat tasavertaisia lain edessä.

Vuonna 1997 annetussa Venäjän federaation laissa säädetään, että uskonnolliset järjestöt eivät voi toimia valtion instituutioina tai harjoittaa uskonnollisista menoista vastaavien hallintoelinten toimintaa.

Venäjän ortodoksinen kirkko on solminut yhteistyösopimuksia seuraavasti:

— puolustusministeriön kanssa vuonna 1997 toimiakseen yhteistyössä Venäjän armeijan ja laivaston ortodoksisten perinteiden elvyttämiseksi;

— elokuussa 1999 opetusministeriön kanssa, jotta uusi sukupolvi voidaan kasvattaa jalojen moraalisten arvojen hengessä (on erityisesti syytä muistaa Venäjän ortodoksisen kirkon lukuisat pyrkimykset lisätä omaa vaikutusvaltaansa Venäjän koulujärjestelmässä);

— terveysministeriön kanssa 5. maaliskuuta 2003 sekä ulkoministeriön kanssa 6. maaliskuuta 2003;

— monien venäläisten paikallisten hallintoviranomaisten kanssa.

Venäjän ortodoksisen kirkon ja valtion eri elinten välisten sopimusten määrä lisääntyy jatkuvasti niin federaation kuin paikallisellakin tasolla ja tämä on antanut kirkolle poikkeuksellisen kattavan ja syrjivän valta-aseman muihin uskontoihin nähden, koska ortodoksisella kirkolla on erityinen ja ainutlaatuinen asema vankiloissa, armeijan keskuudessa, kouluissa ja sairaaloissa.

Onko komissio tietoinen Venäjän ortodoksisen kirkon ja Venäjän valtion solmimista sopimuksista, jotka syrjivät muuta uskontoa tunnustavaa väestöä?

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä, jotta uskonnonvapaus voidaan taata Venäjällä perustuslain ja Venäjän federaation uskontoa koskevan lain mukaisesti?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(16. heinäkuuta 2003)

Komissio on tietoinen uskonnollisten ryhmien vaikeasta tilanteesta Venäjällä.

EU:n ja Venäjän kumppanuus pohjautuu perusarvoihin, joihin kuuluu ihmisoikeuksien täysimääräinen kunnioittaminen. Komissio on vaatinut usein sen ja Venäjän välisessä poliittisessa vuoropuhelussa, että Venäjän olisi taattava ihmisoikeuksien täysimääräinen kunnioittaminen.

Komissio tähdentää edelleen Venäjän viranomaisille, että maan noudatettava tärkeitä Venäjän ratifioimia kansainvälisiä ja eurooppalaisia ihmisoikeussopimuksia, joihin sisältyy viittaus uskonnon tai vakaumuksen vapauteen. Vaikuttaa siltä, että tietyillä toimenpiteillä Venäjän ortodoksiselle kirkolle annetaan erioikeuksia muihin uskontoihin verrattuna. Toimenpiteet saattavat tämän vuoksi rikkoa periaatetta, jonka mukaan valtion on oltava puolueeton uskonnollisia yhteisöjä kohtaan. Tämän lisäksi olisi muistettava, että Venäjä on eurooppalaisen ihmisoikeus -demokratia-aloitteen kohdemaa. Aloitteen tavoitteena on muun muassa ihmisoikeuksien edistäminen.

(2004/C 88 E/0641) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2224/03**

esittäjä(t): Paulo Casaca (PSE) komissiolle

(2. heinäkuuta 2003)

Aihe: Ydinmateriaalivalvontaa koskeva lisäpöytäkirja

Vastauksena kysymykseeni H-0867/02 [1] komissio totesi, että unioni kehottaa Irania edelleen allekirjoittamaan kansainvälisen atomienergiajärjestön ydinmateriaalivalvontaa koskevan lisäpöytäkirjan. Yleisesti ottaen Iran näyttää noudattaneen näitä sopimuksia, sillä se on päästänyt tarkastajia ydinlaitoksiinsa.

Kesäkuun 17. päivänä kansainvälinen atomienergiajärjestö todellakin vahvisti demokraattisen opposition, Iranin kansallinen vastarintaneuvoston, Teheranin teokraattista hallitusta kohtaan esittämät syytökset, joista olen kertonut ja jotka komission vastaukseen mennessä ovat hyvin tiedossa. Ne osoittivat todeksi, että asiat eivät tosiaankaan ole eivätkä olleet siten kuin komissiosta näytti.

Miten komissio voi selittää, että vain muutama kuukausi sitten se tyytyi toistelemaan Iranin diktatuurihallituksen propagandaa, eikä siitä vaikuttanut tarkoituksenmukaiselta kiinnittää huomiota nyt vahvistettuihin tietoihin, jotka koskivat Iranin sortoa harjoittavan hallituksen sotaisia aikeita?

Eikö komissiosta ole tarpeellista alkaa kiinnittää enemmän huomiota Iranin todellista tilannetta koskevaan riippumattomaan tietoon kuin tyytyä kritiikittömästi hyväksymään hallituksen propaganda?

([1]) Kirjallinen vastaus 14. tammikuuta 2003.

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(6. elokuuta 2003)

EU on toistuvasti todennut, että joukkotuhoaseet ovat yksi suurimmista huolenaiheista sen Iranin-suhteissa. Samalla, kun komissio tunnustaa, että Iranilla on ydinsulkusopimuksen sopimuspuolena oikeus kehittää ydinenergiaa rauhanomaisiin tarkoituksiin, se tukee voimakkaasti EU:n näkemystä siitä, että Iranin toiminnan on oltava täysin avointa ja ydinsulkusopimuksen mukaista. Komissio suhtautui myönteisesti Kansainvälisen atomienergiajärjestön (IAEA) kesäkuussa 2003 antamaan raporttiin, mutta totesi huolestuneena, että Iran ei ollut täyttänyt tiettyjä ydinsulkusopimukseen liittyvästä ydinmateriaalivalvontasopimuksesta johtuvia velvoitteitaan. Komissio luottaa siihen, että Iran korjaa nämä epäkohdat viipymättä, ja toivoo, että se riittävän avoimuuden varmistamiseksi toteuttaa toimia liittyäkseen asiaa koskeviin kansainvälisiin sopimuksiin, IAEA:n lisäpöytäkirjan allekirjoittaminen mukaan luettuna.

On sanomattakin selvää, ettei komissio — toisin kuin arvoisa parlamentin jäsen väittää — tyydy ”toistamaan sotaisia aikeita omaavan diktatuurihallinnon propagandaa”. Komissio ja EU:n jäsenvaltiot ovat tehneet kaikkensa määritelläkseen kantansa puolueettoman tiedon perusteella. Tässä yhteydessä komissio epäröisi määritellä Iranin kansallisen vastarintaneuvoston olevan Iranin hallinnon demokraattinen oppositio.

(2004/C 88 E/0642) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2266/03**

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(9. heinäkuuta 2003)

Aihe: EU:n rahoitus ja sen tekemät sopimukset tuleviin jäsenvaltioihin rakennettavista vastaanottokeskuksista nykyisistä jäsenvaltioista turvapaikkaa hakeville pakolaisille

1. Kuka kustantaa Dugo Selon kaupungin lähellä 50 kilometrin päässä Kroatian pääkaupungista Zagrebista sijaitsevan Trstenikin kylän entisen sotilasalueen 13 parakin sähkö-, vesi- ja viemäröintityöt? Onko kyse unionin tai Yhdistyneen kuningaskunnan, vai kenties kummankin varoista?

2. Käytettiinkö tällaisiin hankkeisiin yhteisön varoja jo ennen 20. kesäkuuta 2003, vai vasta komission vuoden 2004 rahoitus- ja lainsäädäntövaikutuksia koskevan kertomuksen jälkeen?

3. Onko komission käsityksen mukaan tarkoitus käyttää Trstenikin leiriä 800 Isoon-Britanniaan pyrkivän turvapaikanhakijan väliaikaiseksi sijoituspaikaksi, ja onko tavoitteena viedä sinne Balkanin alueen valtioista kotoisin olevia Yhdistyneen kuningaskunnan satamissa ja lentokentillä turvapaikkaa hakeneita henkilöitä?

4. Kuka sai Kroatian hallitukselta luvan käyttää siellä sijaitsevaa aluetta ja tuoda sinne pakolaisia? Tehtiinkö järjestelyt Yhdistyneen kuningaskunnan vai Euroopan unionin nimissä? Milloin sopimus tehtiin?

5. Ovatko EU tai sen jäsenvaltiot tehneet samanlaisia sopimuksia pakolaisleirien rakentamiseksi Venäjälle, Valko-Venäjälle, Romaniaan, Bulgariaan, Ukrainaan ja Albaniaan?

6. Miten tällaisille vastaanottoleireille käy, kun Romania, Bulgaria ja Kroatia liittyvät EU:hun? Siirretäänkö ne pois EU:n alueelta?

7. Miksi näitä sopimuksia ei julkistettu ennen 20. kesäkuuta 2003?

8. Katsooko komissio, että näiden sopimusten toimeenpanon vuoksi Euroopan ihmisoikeussopimusta (Euroopan neuvosto) ja vuoden 1951 pakolaisyleissopimusta olisi tarkistettava?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(22. syyskuuta 2003)

1. Tämä kirjallinen kysymys käsittelee turvapaikkamenettelyjen uudistamista koskevaa hanketta (Reform of Asylum), joka rahoitetaan Kroatian vuoden 2001 Cards-ohjelmasta. Hankkeen tavoitteena on lujittaa Kroatiassa turvapaikkakysymyksistä vastaavien, lähinnä sisäasiainministeriön viranomaisten hallinnollisia valmiuksia. Pyrkimyksenä on parantaa pakolaisaseman määrittelyä ja saada päätökset vastaamaan kansainvälisiä normeja. Hankkeen ensimmäinen osa on turvapaikkakysymyksiin liittyviä toimintavalmiuksia ja instituutioiden kehittämistä koskeva kummitoimintaohjelma (twinning).

Hankkeen toinen osa koskee Kroatiaan tarvittavaa turvapaikanhakijoiden vastaanottokeskusta, joka tarjoaa asianmukaisen majoituksen turvapaikkahakemuksen käsittelyä odottaville hakijoille. Tarkoitukseen aiotun kohteen kunnostamiseen on varattu varoja yhteensä 700 000 euroa (rakennustyöt). Tämän lisäksi opetusmateriaalia ja tieto- ja palvelukeskuksen tarvikkeita (varusteet) varten on ennakoitu 300 000 euroa. Hankkeen tähän osaan liittyvä hankintamenettely on parhaillaan käynnissä.

Muutettaessa ”Trstenik-kompleksi” turvapaikanhakijoiden vastaanottokeskukseksi toteutetaan ensimmäisessä vaiheessa seuraavat toimet:

— alueen suoja-aita sisäaita mukaan luettuna, joka erottaa ensivaiheen myöhemmästä toisesta vaiheesta

— ulkovalaistus

— neljän rakennuksen (kaikkiaan kahdeksan rakennusta) sisustus hallinto-, lääkintä- ja majoitustarkoituksiin, mukaan luettuina varusteet

— ravintola ja keittiö

— lämpökeskus

— liityntätie

— ensimmäisen vaiheen infrastruktuurin asennus (ulkoinen vedenottojärjestelmä, viemäröintijärjestelmä mukaan luettuna bioregeneraattori, ulkolämpöjohto, ulkoinen sähkönjakelujärjestelmä mukaan luettuna muuntaja-asema, ulkoiset puhelinasennukset jne.) sekä valmistelut toisen vaiheen asennuksia varten. Alue ei ole ollut käytössä vähään aikaan.

Turvapaikanhakijoiden vastaanottokeskukseksi ensimmäisessä vaiheessa muutettavien Trstenik-kompleksin rakennusten nettopinta-ala on 2 500 neliömetriä.

Trstenik sijaitsee sorakuopan vieressä Otok Nartskin ja Novaki Nartskin välissä, 35 kilometriä Zagrebin keskustasta kaakkoon.

Hankkeeseen käytetään yksinomaan yhteisön varoja, minkäänlaisia yhteisrahoituksen muotoja ei ole tarkoitus käyttää. Hankkeella ei ole yhteyksiä Yhdistyneen kuningaskunnan kahdenvälisiin hankkeisiin.

Kannattaa ehkä muistaa, että Kroatian parlamentti hyväksyi 12. kesäkuuta 2003 turvapaikkalain. Lain tosiasiallinen täytäntöönpano on lykätty 1. heinäkuuta 2004 asti eli siihen asti, kun turvapaikanhakijoiden vastaanottokeskus on toimintavalmis. Lain täytäntöönpanoa ja vastaanottokeskuksen toimintaa ei kuitenkaan pitäisi kytkeä toisiinsa.

2. Yhteisön rahoitus tulee vuoden 2001 Cards-ohjelmasta. Rakennustyöhankkeelle ei ole suunniteltu jatkotoimia, mutta hiljattain annetun turvapaikkalain täytäntöönpanoa on tarkoitus tukea.

3. Ohjelman yksinomaisena tavoitteena on parantaa pakolaisaseman määrittelyn menettelyjä ja ensimmäisenä tulomaana Kroatiaan saapuvien turvapaikkaa hakevien henkilöiden majoitusoloja.

Töiden ansiosta keskus voi majoittaa aluksi enintään 200 turvapaikanhakijaa ja hankkeen toisessa vaiheessa vielä 300 turvapaikanhakijaa eli töiden loputtua sinne voidaan majoittaa enintään 500 henkilöä.

4. Kroatian hallitus päätti keskuksen sijaintipaikasta 30. tammikuuta 2002. Trstenik Dugo Selo luovutettiin sisäasiainministeriölle vastaanottokeskuksen perustamista varten. Sitä ennen harkittiin muitakin paikkoja, mutta ne sijaitsivat liian kaukana Zagrebista, olivat Zagrebin kunnan omaisuutta tai olisivat tulleet liian kalliiksi. Huhtikuussa 2003 sisäasiainministeriö tilasi toteutettavuustutkimuksen, joka vahvisti Trstenikin hyväksyttäväksi sijaintipaikaksi. Komissio huolehtii palvelusopimuksen kautta Trstenik Dugo Seloon perustettavan vastaanottokeskuksen asianmukaisesta suunnittelusta. Tämän jälkeen kilpailutetaan rakennusurakka- ja hankintasopimukset.

5. Komissio auttaa kyseisiä maita saattamaan turvapaikkajärjestelmänsä kansainvälisten normien ja parhaiden käytäntöjen mukaisiksi.

Venäjän, Valko-Venäjän ja Ukrainan osalta Tacis-ohjelman alueellisissa ohjelmissa 2002–2003 ja 2004–2006 ja Venäjän ja Ukrainan osalta myös maaohjelmissa 2004–2006 käsitellään muuttoliike- ja turvapaikka- ja pakolaisasioiden alalla tehtävää yhteistyötä tavoitteena kyseisissä maissa sovellettavien normien saattaminen kansainvälisten normien ja parhaiden käytäntöjen tasolle. Näissä asioissa komissio toimii tiiviissä yhteistyössä YK:n pakolaisjärjestön (UNHCR) kanssa. Kuten Kroatiassa myös näissä maissa apua voidaan antaa myös pakolaisten ja turvapaikanhakijoiden vastaanottokeskusten perustamiseen.

Albaniassa rahoitetaan Cards-ohjelmasta turvapaikkakysymyksiin ja muuttoliikkeeseen liittyviä hankkeita kolmella miljoonalla eurolla vuosina 2001–2004. Pääasiallisia kohteita ovat koulutus sekä vastaanottokeskusten kunnostus- ja korjaustyöt.

On syytä mainita, että komissio neuvottelee parhaillaan Albanian kanssa takaisinottosopimuksesta. Albanialla on jo nyt kahdenväliset takaisinottosopimukset usean maan kanssa. Edellä mainittu tuki on erityisen tärkeää autettaessa Albaniaa täyttämään velvoitteet, joita unionin ja Albanian takaisinottosopimus sille asettaa.

Romaniaa ja Bulgariaa komissio tukee Phare-tuella vuosittaisen ohjelmatyön puitteissa. Tuen yhtenä kohdealueena on turvapaikkakysymyksiin liittyvän yhteisön säännöstön täytäntöönpano.

6. Laajentumisprosessiin sisältyy myös turvapaikkakysymyksiä koskevan unionin säännöstön omaksuminen. Tammikuussa 2003 annettu direktiivi [1] turvapaikanhakijoiden vastaanottoa koskevista vaatimuksista on osa tätä säännöstöä. Direktiivin mukaan vastaanottokeskukset ovat yksi tapa, jota jäsenvaltiot voivat käyttää majoittaakseen turvapaikanhakijat. Tätä tapaa monet nykyiset jäsenvaltiot käyttävät. Unioniin liittyville maille annetaan tukea turvapaikkajärjestelmien kehittämistä tai uudistamista varten, jotta järjestelmät saataisiin vastaamaan Geneven yleissopimuksen vaatimuksia. Koska Kroatiassa sijaitseva vastaanottokeskus majoittaa henkilöitä, jotka hakevat turvapaikkaa Kroatiasta, Kroatian tai muiden valtioiden liittyminen unioniin tulevaisuudessa ei periaatteessa vaikuta vastaanottokeskusten sijaintiin.

7. Jäsenvaltiot ovat hyväksyneet vuotuiset Cards-ohjelmat, ja ne ovat nähtävissä komission Europa-palvelimen sivuilla: (http://europa.eu.int/comm/europeaid/projects/cards/publications_en.htm#4). Trstenikin vastaanottokeskuksen rakennusurakoita koskeva sopimusluonnos on ollut saatavilla Zagrebissa sijaitsevan komission lähetystön verkkosivuilla tammikuusta 2003.

Edellä mainitut Tacis-ohjelmat ovat myös julkisia ja ne ovat nähtävissä Europa-palvelimen sivuilla: (http://europa.eu.int/comm/external_relations/ceeca/rsp/progs.htm).

8. Turvapaikkajärjestelmän uudistamisen ansiosta kyseisistä maista Geneven yleissopimuksen sopimuspuolina olevat maat pystyvät täyttämään kyseisen yleissopimuksen ja asiaan kuuluvien kansainvälisten ihmisoikeusasiakirjojen vaatimukset. Turvapaikkakysymyksiä koskevilla yhteisön yhteistyöohjelmilla pyritään varmistamaan Geneven yleissopimuksen noudattaminen aukottomasti. Ehdokasmaiden kohdalla tavoitteena on varmistaa sekä vuoden 1951 Geneven yleissopimuksen että Euroopan ihmisoikeusyleissopimuksen noudattaminen.

Arvoisaa parlamentinjäsentä kehotetaan tutustumaan kymmeneen ehtoon, jotka komissio esittää kesäkuussa 2003 antamassaan tiedonannossa [2] ja jotka unionissa sovellettavien uusien turvapaikkamenettelyjen on täytettävä. Niistä mainittakoon erityisesti vaatimus kansainvälisten ihmisoikeusnormien täyttämisestä kattavasti.

Parlamentin jäsenelle sekä parlamentin sihteeristölle lähetetään suoraan asiaa täydentävä tausta-asiakirja.

---

[1] Neuvoston direktiivi 2003/9/EY, annettu 27 päivänä tammikuuta 2003, turvapaikanhakijoiden vastaanottoa jäsenvaltioissa koskevista vähimmäisvaatimuksista, EUVL L 31, 6.2.2003.

[2] KOM(2003) 315 lopullinen.

(2004/C 88 E/0643) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2527/03**

esittäjä(t): Glenys Kinnock (PSE) komissiolle

(29. heinäkuuta 2003)

Aihe: Rommi

EU on tunnustanut rommialan tärkeyden eräiden AKT-maiden taloudelliselle ja sosiaaliselle kehitykselle. EU:n ja USA:n alkoholijuomia koskevaan sopimukseen sisällytettiin rommia koskevat erityismääräykset tämän tunnustuksen tueksi. Tällä kaikki tuet ja tullit poistavaan sopimukseen liitetyn erityispöytäkirjan mukaisella jäännöstullilla AKT-maiden ja Ranskan merentakaisten alueiden rommintuottajille myönnetään edelleen hienoinen suosituimmuusasema Euroopan markkinoilla, kunnes perinteiset tuottajat voivat siirtyä raaka-ainerommin valmistuksesta kalliimpien merkkituotteiden tuotantoon, jolloin kilpailu kolmansien maiden suurten ja usein erilaisia tukia saavien tuottajien kanssa käy mahdolliseksi.

Voisiko komissio siksi kertoa pääpiirteittäin, mihin toimiin se aikoo ryhtyä suosituimmuusjärjestelmää koskevan uudelleentarkastelun aikana huolehtiakseen, että AKT-maiden rommintuottajille annetut lupaukset pidetään? Voiko komissio vahvistaa, että rommi ei kuulu suosituimmuusjärjestelmän uudelleentarkastelun piiriin?

Pascal Lamyn komission puolesta antama vastaus

(22. elokuuta 2003)

Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren maiden (AKT-maat) ja EU:n kumppanuussopimuksen rommia koskevassa yhteisessä julistuksessa (julistus XXV) tunnustetaan rommialan merkitys useiden AKT-maiden ja -alueiden taloudellisen ja yhteiskunnallisen kehityksen kannalta sekä alaan liittyvät haasteet, jotka johtuvat muun muassa Euroopan rommimarkkinoiden vapauttamisesta.

Noudattaakseen julistusta ja tukeakseen AKT-maiden romminviejiä niiden pyrkimyksissä parantaa kilpailukykyä ja erityisesti auttaakseen AKT-maiden rommiteollisuutta siirtymään massahyödyketuotannosta arvostetumpien merkkituotteiden tuotantoon EU on hyväksynyt 70 miljoonan euron suuruisen

ohjelman. Tämä ohjelma on nyt kaikilta osiltaan toimintavalmis, kun Karibian rommintuottajien alueellisen Wirspa-järjestön valmiuksia on saatu vahvistettua, jotta se voi huolehtia ohjelman eri toimien hallinnoinnista.

Rommi ei sisälly EU:n nykyisen, 31. joulukuuta 2004 päättyvän yleisen tullietuusjärjestelmän (GSP) yleisiin järjestelyihin, vaikka se sisältyy vähiten kehittyneisiin maihin sovellettavaan GSP-järjestelmään, jonka mukaisesti kaikkien tuotteiden tuonti, aseita ja ammuksia lukuun ottamatta, on tullitonta ("kaikki paitsi aseet" -järjestelyn mukaisesti). Komissio ei usko, että tilanne muuttuu rommin osalta myöskään nykyisen GSP-järjestelmän tarkastelun jälkeen.

(2004/C 88 E/0644) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-2622/03**

esittäjä(t): Philip Claeys (NI) komissiolle

(28. elokuuta 2003)

Aihe: Suhteet Libyan kanssa

Libyan johtaja kenraali Muammar Gaddafi otti viime kuussa vastuun Pan Am -lentoyhtiön lennon 103 räjäytyksestä Lockerbien yllä vuonna 1988. Tämä terroriteko aiheutti 207 kuolonuhria. Libya on nyt valmis myöntämään omaisille korvauksia, ja se haluaa, että kansainvälisistä pakotteista luovutaan.

Komission puheenjohtaja Romano Prodi kävi 18. elokuuta puhelinkeskustelun Gaddafin kanssa. He käsittelivät Libyan ja EU:n välisten suhteiden normalisointia. Libya kutsuttiin osallistumaan Euro—Välimeri-aloitteeseen.

Libyan aikaisempiin terroritekoihin liittyviä ongelmia ei ole vielä täysin selvitetty. Ranska vastustaa pakotteista luopumista, ellei Nigerian yllä vuonna 1989 UTA-lentoyhtiön konetta vastaan tehdyn iskun uhreille myönnetä korvauksia. Tässä iskussa kuoli 170 henkeä. Aikooko komissio normalisoida suhteet Libyan kanssa ennen kuin Ranskan vaatimukseen vastataan?

Libyalla on huono menneisyys kansainvälisen terrorismin harjoittamisessa ja tukemisessa. Riippuuko suhteiden normaalistaminen EU:n kanssa asiaa koskevista ehdoista ja takeista? Mihin virallisiin sopimuksiin tällä pyritään?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(19. syyskuuta 2003)

Yhdistyneet Kansakunnat (YK) otti käyttöön Libyan vastaisia pakotteita vuosina 1992 ja 1993 Lockerbien pommi-iskun seurauksena. Vuonna 1999 näiden pakotteiden soveltaminen keskeytettiin, kun Libya suostui toimimaan yhteistyössä Lockerbie-tutkimuksessa. Yhdysvaltojen, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Libyan päästyä sopimukseen Lockerbie-tapauksesta Yhdistynyt kuningaskunta ja Bulgaria esittivät 18. elokuuta 2003 luonnoksen YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmaksi näiden pakotteiden poistamisesta.

Tämä on se tilanne, jossa kenraali Gaddafi otti puhelimitse yhteyttä puheenjohtaja Prodiin. Puheenjohtaja kehotti Libyaa ratkaisemaan Lockerbie-kysymyksen ja kaikki muut jäljellä olevat ongelmat kansainvälisen yhteisön pyyntöjen pohjalta. Jos YK:ssa asetetuista pakotteista luovutaan asiasta tulevaisuudessa järjestettävän äänestyksen jälkeen, tämä on ensimmäinen merkittävä askel Libyan liittämiseksi jälleen kansainväliseen yhteisöön. Tällä hetkellä Libya on Barcelonan prosessin tarkkailijajäsen ja sitä on pyydetty liittymään täysjäseneksi, kuitenkin vain sillä ehdolla, että se hyväksyy Barcelonan prosessin säännöstön ehdoitta (ja että YK-pakotteista luovutaan). Libya on myös sisällytetty EU:n uuteen naapuruuspolitiikkaan, jonka lähtökohtana on yhteisten arvojen kunnioittamiseen perustuva yhteistyösuhde.

UTA-lentoon kohdistunutta iskua on käsitelty Ranskan tuomioistuimissa ja sitä tarkastellaan parhaillaan uudelleen Lockerbien tapauksesta tehdyn sopimuksen seurauksena (pakotteiden lykkääminen). Jos YK:n pakotteista luovutaan, Ranska ja Libya päässevät näissä keskusteluissa tyydyttävään lopputulokseen.

(2004/C 88 E/0645) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2660/03**

esittäjä(t): Elisabeth Jeggle (PPE-DE) komissiolle

(10. syyskuuta 2003)

Aihe: Mitättömillä katsastustarroilla varustettujen autojen uudelleentarkastus EU:n jäsenvaltioissa

Olemme saaneet tietää, että Kreikassa on suuri määrä kreikkalaisten omistuksessa olevia henkilöautoja, joissa on vielä saksalaiset rekisterikilvet ja vanhentuneet katsastustarrat.

Tähän liittyen haluamme kysyä seuraavaa:

— Mitä pitää ottaa huomioon, kun myy henkilöauton EU:n sisällä?

— Kuinka kauan Kreikan kansalainen voi käyttää ostamaansa autoa Saksan rekisterikilvillä?

— Mitä seuraamuksia koituu, jos Kreikassa ajaa Saksan rekisterikilvillä varustetulla autolla, jossa on vanhentunut katsastustarra?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(5. marraskuuta 2003)

Kun tarkastellaan sääntöjä ja säännöksiä, joita sovelletaan siirrettäessä EC-tyyppihyväksynnän mukaista autotyyppiä vastaavan yhdenmukaisuustodistuksen saanutta henkilöautoa rekisteröintijäsenvaltiosta käytettäväksi toisessa jäsenvaltiossa, on syytä ottaa huomioon, että määräjäsenvaltion viranomaisten tekemät rekisteröintitarkastukset eivät enää ole perusteltuja. Henkilöauto rekisteröidään kaikissa jäsenvaltioissa voimassa olevan EC-tyyppihyväksynnän perusteella.

Jos ajoneuvo on saanut yhdenmukaisuustodistuksen kansallisen tyyppihyväksynnän perusteella, jäsenvaltiot eivät voi vastustaa ajoneuvon tyyppihyväksyntää ja rekisteröintiä teknisten ominaisuuksien vuoksi, elleivät syyt koske ihmisten terveyden, elämän tai ympäristön suojelemista, jolloin syyt on eriteltävä ja perusteltava. Se, että toisessa jäsenvaltiossa tyyppihyväksytty ja rekisteröity ajoneuvo ei vastaa määräjäsenvaltiossa tyyppihyväksyttyä ajoneuvotyyppiä tai ei noudata teknisiltä ominaisuuksiltaan kyseisen jäsenvaltion lainsäädäntöä, ei itsessään ole riittävä peruste kyseisen ajoneuvon tyyppihyväksynnän ja rekisteröinnin eväämiseen.

Ajoneuvon fyysisen tilan katsastus on sallittua, jos se on tarpeen ja tapahtuu ilman syrjintää, toisin sanoen siinä sovelletaan samoja edellytyksiä ja menettelyjä kuin määräjäsenvaltiossa aiemmin rekisteröityjen autojen katsastuksessa.

Kreikkaan pysyvästi tuotu uusi tai käytetty henkilöauto on rekisteröitävä siellä, jos auton omistajana olevan yksityishenkilön vakinainen asuinpaikka on Kreikassa. Yhteisön lainsäädännön [1] mukaan vakinaisella asuinpaikalla tarkoitetaan paikkaa, jossa henkilö tavanomaisesti asuu vähintään 185 päivää kalenterivuodessa joko henkilökohtaisista tai ammatillisista syistä. Kyseinen jäsenvaltio (tässä tapauksessa siis Kreikka) vahvistaa, missä ajassa rekisteröinti on tehtävä (tavallisesti lyhyessä ajassa).

Sääntö koskee myös Saksassa rekisteröityjä, pysyvästi Kreikkaan tuotavia autoja ajoneuvon omistajan siirtäessä vakinaisen asuinpaikkansa kyseiseen jäsenvaltioon. Henkilöauto voidaan saksalaisin rekisterikilvin siirtää väliaikaisesti Kreikkaan yksityishenkilön henkilökohtaiseen käyttöön, kun henkilön asuinpaikka on toisessa jäsenvaltiossa. Tällöin sovelletaan useitakin voimassa olevia yhteisön edellytyksiä [2], joihin kuuluu muun muassa se, että siirron on oltava väliaikainen eli yleensä enintään kuusi kuukautta 12 kuukaudesta.

Pakollista katsastusta koskevassa direktiivissä 1996/96/EY ([3]) otetaan käyttöön joukko vähimmäissääntöjä, joiden mukaan ajoneuvoille on tehtävä ensimmäinen katsastus neljän vuoden iässä ja sen jälkeen vähintään joka toinen vuosi. Koska nämä ovat vähimmäissääntöjä, jäsenvaltiot voivat asettaa tiukempiakin vaatimuksia. Kreikassa ja Saksassa noudatetaan direktiivin vaatimusta joka toinen vuosi tehtävästä katsastuksesta. Todistusten voimassaolon valvonta ja rikkomuksiin sovellettavat seuraamukset kuuluvat toissijaisuuden soveltamisalaan.

([1]) Neuvoston direktiivi 83/183/ETY, annettu 28 päivänä maaliskuuta 1983, luonnollisten henkilöiden henkilökohtaisen omaisuuden lopullisessa maahantuonnissa jäsenvaltiosta sovellettavista verovapauksista (EYVL L 105, 23.4.1983).

([2]) Neuvoston direktiivi 83/182/ETY, annettu 28 päivänä maaliskuuta 1983, yhteisön alueella tiettyjen kulkuneuvojen väliaikaisessa maahantuonnissa sovellettavista verovapautuksista, sellaisena kuin se on muutettuna ja nykyisin voimassa (EYVL L 105, 23.4.1983).

([3]) Neuvoston direktiivi 96/96/EY, annettu 20 päivänä joulukuuta 1996, moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen katsastusta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 46, 17.2.1997).

(2004/C 88 E/0646) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-2697/03**

esittäjä(t): Francesco Fiori (PPE-DE) komissiolle

(2. syyskuuta 2003)

Aihe: Kanan- ja kalkkunanlihan tuontiin liittyvien tullien ja terveysmääräysten epäjohdonmukainen soveltaminen

Komissio on saanut useita ilmoituksia kanan- ja kalkkunanlihan tuontiin sovellettavien tulli- ja terveysmääräysten epäjohdonmukaisuudesta. Yhteisön tullitariffia 0207, jota sovelletaan kaikkeen pakastettuun siipikarjanlihaan, ei sen sijaan sovelleta kevyesti suolattuun tai jalostettuun lihaan.

Epäselvä tilanne aiheuttaa huomattavaa vahinkoa (italialaisille ja muille eurooppalaisille) tuottajille, joiden toimintaa epäreilut kauppakäytännöt vaikeuttavat. Myös kuluttajat ovat vaarassa, kun terveydelliset ja eläinten kasvatukseen liittyvät käytännöt eivät vastaa eurooppalaisia vaatimuksia.

Voisiko komissio siksi:

1. julkistaa tulokset Thaimaasta ja Brasiliasta tuotujen siipikarjanlihaerien terveystarkastuksista, joilla pyritään varmistamaan, ettei liha sisällä nitrofuraaneja ja ettei Euroopan markkinoille tarkoitetuille eläimille ole yhteisön määräysten vastaisesti syötetty lihaluujauhoa

2. ilmoittaa parlamentille toimenpiteistä, joita on toteutettu kyseisten maiden tuotannossa mahdollisesti esiintyvien väärinkäytösten selville saamiseksi sekä sen selvittämiseksi, ovatko tuojat hyötyneet joissakin maissa sovellettavista tullitariffipoikkeuksista

3. kertoa, mihin välittömiin toimiin se aikoo ryhtyä varmistaakseen, että todellista, kaikelle yhteisöön tuotavalle pakastetulle siipikarjanlihalle vahvistettua, tariffia, sovelletaan oikein ja yhdenmukaisesti koko yhteisön alueella, kuten Saksassa jo tehdään?

Jos toimenpiteitä lykätään, siitä aiheutuu kohtuutonta lisävahinkoa eurooppalaisille tuottajille, joista jotkut ovat jo suurissa vaikeuksissa.

Pascal Lamyn komission puolesta antama vastaus

(16. lokakuuta 2003)

1. Tuonnin yhteydessä tehtävien terveystarkastusten tulosten julkistamisen osalta todettakoon, että tuontitarkastukset ovat kokonaan jäsenvaltioiden vastuulla. Jäsenvaltioilla ei ole ylipäänsä minkäänlaista velvollisuutta ottaa kaikista tuontieristä näytteitä laboratorioanalyysejä varten. Niillä ei ole myöskään velvollisuutta julkistaa tuloksia tai toimittaa näitä tuloksia komissiolle. Niiden on otettava yhteyttä muihin jäsenvaltioihin ja komissioon nopean hälytysjärjestelmän (RASFF) välityksellä vain, jos näissä tarkastuksissa on todettu riski. Tämän jälkeen komissio antaa tiedon yhteisön ulkopuoliselle alkuperämaalle. Koska Thaimaasta ja Brasiliasta tuodusta siipikarjanlihasta löydettiin nitrofuraaneja, sovellettiin komission erityisiä päätöksiä, joissa jäsenvaltiot velvoitettiin tarkastamaan tuonnin yhteydessä näistä maista peräisin olevat kaikki siipikarjanlihalähetykset nitrofuraanien toteamiseksi ja ilmoittamaan tulokset komissiolle RASFF:n

välityksellä. Tällaista päätöstä sovelletaan edelleen Brasiliaan, ja Thaimaasta tulevasta tuonnista testataan nyttemmin 20 prosenttia. Tällaiset komission päätökset ovat suojatoimenpiteitä, minkä vuoksi ne ovat myös väliaikaisia. Terveys- ja kuluttaja-asioiden pääosaston Internet-sivuilla julkaistaan viikoittain yhteenveto kyseisen viikon RASFF-ilmoituksista.

Kysyjän viittaus lihaluujauhon mahdolliseen käyttöön kolmansien maiden kotieläintuotannossa ei ole olennainen tässä yhteydessä. Siipikarjatuotteiden tuontia koskevassa yhteisön lainsäädännössä ei säädetä kolmansien maiden osalta vastaavasta rehukäyttökiellosta kuin Euroopan unionissa. Rehukäyttökiellon tosiasiallinen soveltaminen kolmannessa maassa on kuitenkin tärkeä tekijä laadittaessa naudan spongiformisen enkefalopatian (BSE) maantieteellistä riskiä koskevaa arviointia (GBR), joka voi puolestaan vaikuttaa kyseisessä kolmannessa maassa märehtijöistä valmistettujen eläintuotteiden tuontiedellytyksiin. Yhteisön lainsäädännössä ei kielletä lihaluujauhon käyttöä siipikarja-alalla niissä kolmansissa maissa, jotka haluavat viedä siipikarjanlihaa yhteisöön. Ei myöskään ole olemassa tieteellisiä todisteita siipikarjan ruokinnassa käytettävän lihaluujauhon ja BSE:n ihmisiin leviämisriskin välisestä yhteydestä. Brasilian viranomaiset ovat vakuuttaneet komissiolle, että Brasilian siipikarjatuotannossa ei käytetä lihaluujauhoa, koska se ei kustannustensa puolesta kykene kilpailemaan kasviproteiinien (esim. soija) kanssa.

2. ja 3. Komissio on tietoinen siitä, että eräiden jäsenvaltioiden tulliviranomaiset ovat luokitelleet suuria määriä yhteisöön tuotua siipikarjanlihaa nimikkeeseen 0210 kuuluvaksi suolatuksi lihaksi, vaikka kyseessä on ollut jäädytetty siipikarjan liha, johon ei ole lisätty sen säilyvyyden varmistamiseksi riittävää määrää suolaa. Tällainen liha kuuluukin nimikkeeseen 0207 (”jäädytetty siipikarjanliha”) yksinkertaisesti siitä syystä, että ainoastaan lihan jäädyttäminen varmistaa sen pitkäaikaisen säilyvyyden.

Koska näiden kahden nimikkeen tullien välinen ero on hyvin suuri ja tuotantokustannukset ovat eräissä kolmansissa maissa huomattavasti pienemmät kuin Euroopassa, tästä käytännöstä on aiheutunut suurta haittaa eurooppalaisille siipikarjankasvattajille.

Koska luokittelusääntöjä tulkittiin eri tavoin, komissio ryhtyi heinäkuussa 2002 tarvittaviin oikeudellisiin toimenpiteisiin antamalla asetuksen (EY) N:o 1223/2002 [1], jossa tämäntyyppinen liha luokitellaan nimikkeeseen 0207 jäädytettynä siipikarjanlihana, ja tekemällä 31. tammikuuta 2003 päätöksen 2003/97/EY [2], jossa edellytetään Saksan tulliviranomaisten antamien sitovien tariffitietojen kumoamista, koska nämä tuotteet oli luokiteltu nimikkeeseen 0210 kuuluvaksi suolatuksi lihaksi.

Komissio vakuuttaa parlamentin jäsenelle, että toimivaltaiset yksiköt seuraavat tätä tapausta jatkuvasti ja että kaikki tarvittavat toimenpiteet toteutetaan, jos jo toteutetut toimenpiteet eivät osoitu riittäviksi tariffiin luokittelun moitteettoman ja yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi joko asetuksin tai muutamalla voimassa olevia oikeudellisia huomautuksia.

[1] Komission asetus (EY) N:o 1223/2002, annettu 8 päivänä heinäkuuta 2002, tiettyjen tavaroiden luokittelusta yhdistettyyn nimikkeistöön (EYVL L 179, 9.7.2002).
[2] EUVL L 36, 12.2.2003.

(2004/C 88 E/0647) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2910/03**

esittäjä(t): Joan Vallvé (ELDR) komissiolle

(2. lokakuuta 2003)

Aihe: Saksan ja Puolan rajalla ilmenevät ongelmat

Euroopan raja-alueita käsittelevä työryhmä (AGEG) piti perjantaina 19. syyskuuta säännöllisen johtokunnan kokouksensa Burgissa (Spreewald).

Kysymyksen esittäjä sai kuulla seuraavasta ongelmasta:

Tullihallinto on kustannussyistä ja Puolan EU:hun liittymistä ennakoiden sanonut 1. lokakuuta 2003 lähtien irti vuokrasopimuksen, joka koskee entisen Preschenin lentokentällä (Landkreis Spree-Neißen) A 15 -tienvarressa Forstin/Olszynan rajanylityspaikalla sijaitsevaa pysäköintialuetta. Pysäköintialueella on nykyi-

sin pysäköintipaikkoja 700 kuorma-autolle, lisätilaa vaarallisille kuljetuksille ja erityiskuljetuksille, tyhjinä kuljetettaville ajoneuvoille ja lavoille, saniteettitiloja sekä makuutiloja lepoaikoja noudattaville kuljettajille. Jätehuolto, kanttiinit ja erilaiset pikkuannokset helpottavat kuljettajien selviytymistä useamman tunnin odotusajoista.

Ellei asiassa päästä yksimielisyyteen 1. lokakuuta 2003 mennessä ja vuokrasopimuksen irtisanominen astuu voimaan Saksan ja Puolan välisellä rajalla syntyy vääjäämättä useiden kilometrien pituisia kuorma-autoruuhkia tunnettuine seurauksineen.

Guben-Schlagsdorfin rajanylityspaikan tilanne on edelleen epätyydyttävä, koska siellä kuorma-autoruuhkat ulottuvat lähes päivittäin Gubenin kaupungin alueelle. joten Preschenin pysäköintialueen sulkeminen pahentaisi liikennekaaosta entisestään.

Euroopan parlamentin jäsenenä ja AGEG:n puheenjohtajana haluan tietää, toteuttaako komissio uusia toimia estääkseen kyseisen ongelman Saksan ja Puolan rajalla.

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(6. marraskuuta 2003)

Komissio on ottanut huomioon arvoisan parlamentin jäsenen huomaukset, jotka koskivat mahdollisia tulevia ongelmia Saksan ja Puolan rajalla Forst-Olszynan rajanylityspaikalla. Tullitarkastuksia varten käytössä olevien järjestelmien osalta voidaan kuitenkin todeta, että saatavilla olevien tietojen perustella ei ole selvää, missä määrin kyseisen vuokrasopimuksen päättyminen vaikuttaa suoranaisesti näihin järjestelmiin. Lisäksi tullilaitosten hallinnolliset ja organisatoriset näkökohdat eivät kuulu komission toimivaltaan, vaan ne kuuluvat täysin jäsenvaltioiden kansalliseen toimivaltaan. Näin ollen tällaisista järjestelmistä ja infrastruktuureista huolehtiminen kuuluu täysin kansalliseen toimivaltaan, vaikka jäsenvaltioiden onkin noudatettava tiettyjä yhteisön periaatteita. Komissiolla ei ole valtuuksia puuttua paikallisiin sopimusjärjestelyihin, joista tällaiset järjestelmät voivat olla riippuvaisia.

(2004/C 88 E/0648) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-2957/03**

esittäjä(t): Mogens Camre (UEN) komissiolle

(8. lokakuuta 2003)

Aihe: Direktiivin 94/35/EY muuttamista koskeva komission ehdotus

Toukokuussa 2003 ilmestyneen ”Headache”-nimisen tieteellisen julkaisun sivulla 555 todetaan, että päänsärkyyn taipuvaiset henkilöt voivat saada migreenikohtauksen nautittuaan sukraloosia.

Komissio valmistelee tämän makeutusaineen sisällyttämistä uutena lisäaineena EU:n hyväksymien lisäaineiden luetteloon. Sitä tarkoitusta varten komissio on 16. toukokuuta 2003 julkaistussa asiakirjassa esittänyt elintarvikkeissa käytettäväksi tarkoitetuista makeutusaineista 30. kesäkuuta 2003 annettua direktiiviä 94/35/EY [1] koskevan tarkistetun muutosehdotuksen. Muutosehdotuksessa esitetään, että aktiivinen aine ”Spenda” (sukraloosi) hyväksytään käytettäväksi EU:ssa aineena E995.

Muutosehdotus sisältää myös aineen E962 (aspartaamin ja asesulfaamin suola). Aspartaami on tunnettu migreeniä aiheuttava aine, mutta aspartaamin ja asesulfaamin suolasta ei ole tehty tutkimuksia.

Aikooko komissio ryhtyä toimiin sen varmistamiseksi, että mainittujen aineiden (sekä muiden elintarvikkeiden lisäaineiden) mahdolliset migreeniä aiheuttavat vaikutukset tutkitaan perusteellisesti ennen aineiden sisällyttämistä hyväksyttyjen lisäaineiden luetteloon?

[1] EYVL L 237, 10.9.1994, s. 3.

David Byrnen komission puolesta antama täydentävä vastaus

(11. marraskuuta 2003)

Komissio haluaa vakuuttaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että elintarvikealan tiedekomitea on tutkinut kaikkien lisäaineiden ja myös makeutusaineiden turvallisuuden ennen niiden käytön hyväksymistä. Nykyään näistä tutkimuksista vastaa Euroopan elintarviketurvallisuusviranomainen.

Elintarvikkeissa käytettäväksi tarkoitetuista makeutusaineista 30 päivänä kesäkuuta 1994 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 94/35/EY [1] koskevassa uudessa muutosehdotuksessa todellakin ehdotetaan kahden uuden makeutusaineen eli sukraloosin sekä aspartaamin ja asesulfaamin suolan käytön hyväksymistä. Elintarvikealan tiedekomitea tutki molempien makeutusaineiden turvallisuuden ennen kuin komissio ehdotti niitä hyväksyttäviksi.

Elintarvikealan tiedekomitea antoi sukraloosia koskevan lausuntonsa syyskuussa 2000. Komitea totesi lausunnossaan, että sukraloosi voidaan hyväksyä yleisesti elintarvikkeissa käytettäväksi makeutusaineeksi, ja asetti sen hyväksyttäväksi päiväsaanniksi (ADI-arvoksi) 0−15 milligrammaa painokiloa (mg/kg) kohti.

Elintarvikealan tiedekomitea tutki aspartaamin ja asesulfaamin suolan maaliskuussa 2000. Komitea päätteli, ettei suolan takia ole syytä tarkastella uusia turvallisuuskysymyksiä, sillä se on ainoastaan vaihtoehtoinen aspartaamin ja asesulfaamin lähde. Aspartaami ja asesulfaami on molemmat jo hyväksytty makeutusaineiksi direktiivissä 94/35/EY.

Komission pyynnöstä elintarvikealan tiedekomitea antoi yhdessä Yhdistyneen kuningaskunnan ja Ranskan elintarviketurvallisuusvirastojen kanssa uuden arvionsa aspartaamista. Tässä yhteydessä tutkijat kävivät läpi kaikki tieteelliset julkaisut, jotka olivat ilmestyneet edellisen aspartaamia koskevan lausunnon antamisen jälkeen, eli noin 150 artikkelia. Tutkijat antoivat joulukuussa 2002 lausunnon, jossa he vahvistivat aspartaamin olevan kaikin puolin turvallinen ja kyseisen makeutusaineen saannin olevan selvästi alle hyväksyttävän päiväsaannin myös aspartaamia paljon käyttävillä kuluttajilla, joihin kuuluu aikuisia, lapsia ja kaikenikäisiä diabeetikkoja. Komitean tutkimat päänsärkyjä koskevat tiedot olivat laadultaan vaihtelevia, mutta eräs hyvin kontrolloitu vaihtovuoroinen kaksoissokkotutkimus osoitti, että aspartaami ei ollut plaseboa todennäköisemmin yhteydessä päänsärkyihin.

Direktiivin 94/35/EY muutosehdotuksen toisessa käsittelyssä komissio sitoutui lisäksi esittämään kahden vuoden kuluessa muutoksen voimaantulosta elintarvikkeiden lisäaineiden uudelleenarviointia koskevan välikertomuksen, jossa käsitellään erityisesti kahta uutta hyväksynnän saanutta makeutusainetta.

Edellä esitetyistä syistä komissio ei katso, että näistä makeutusaineista olisi tarpeen tehdä lisäarvioita.

[1] EYVL L 237, 10.9.1994, s. 3.

(2004/C 88 E/0649) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-2992/03**

esittäjä(t): Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE-DE) komissiolle

(6. lokakuuta 2003)

Aihe: Huumausaineiden tuotanto Afganistanissa

Yhdistyneiden kansakuntien asiasta vastaavan komitean toimittamien virallisten tietojen mukaan Afganistan tuotti viime vuonna ennätyksellisen suuren huumausainesadon. Huumausaineiden tuotanto kaksinkertaistui Taliban-hallinnon aikaan verrattuna, koska uusi hallinto ei ole kyennyt takaamaan maanviljelijöille kannattavaa viljan ja maissin viljelyä ja turvaamaan tuotannon menekkiä.

Vastauksessaan aiempaan kysymykseeni samasta aiheesta (E-3357/01 [1]) komission jäsen Nielson ilmoitti minulle, että Euroopan komissio oli päättänyt rahoittaa budjettikohdasta B7-302 [2] ensisijaisesti vaihtoehtoisia viljelmiä ja vaihtoehtoisten tulonlähteiden etsimistä alueilla, jotka kärsivät eniten oopiumin viljelyn kieltämisestä, yhteensä 90 miljoonalla eurolla.

Onko komissio arvioinut tähän mennessä myönnetyn rahoituksen määrää (vuosina 2001–2004) ja vaikutuksia, joita rahoituksella on ollut maanviljelijöille? Mistä epäonnistuminen komission mielestä johtuu? Aikooko komissio jatkaa rahoittamista ja jos aikoo, mitkä ovat tärkeimmät kohteet? Mihin lisätoimiin komissio aikoo ryhtyä, jotta tämä huumeiden tuotannon ja levittämisen traaginen tilanne korjattaisiin?

(1) EYVL C 277 E, 14.11.2002, s. 2.
(2) B7-302: "Apu Aasian ja Latinalaisen Amerikan kehitysmaiden siirtymään joutuneelle väestölle". Apuun Afganistanissa toteutettaville toimille on varattu vuosiksi 2001–2004 noin 90 miljoonaa euroa.

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(4. marraskuuta 2003)

Taustaa:

Vuonna 1999 Afganistan oli maailman suurin oopiumiunikon tuottaja. Sen tuotannon arvioitiin yltävän 4 600 tonniin oopiumia, mikä vastaa 70:tä prosenttia koko maailman tuotannosta. Taleban-hallinnon määräämän unikonviljelykiellon seurauksena (kiellon pääasiallisensa tavoitteena oli pitää oopiumin hinta korkeana, ei niinkään rajoittaa oopiumin tuotantoa) oopiumin tuotanto romahti vuonna 2001. Vuonna 2002 tuotanto ylsi kuitenkin jälleen vuoden 1999 tuotannon tasolle.

Vuoden 2003 sadosta odotetaan ennätysmäistä. Samanaikaisesti myös raakaoopiumin tuottajahinnat ovat nousseet huomattavasti (epävirallisten lähteiden mukaan oopiumikilon (kg) hinta vaihtelee 100 ja 300 dollarin välillä, hehtaarin maa-ala tuottaa keskimäärin 35–40 kg raakaoopiumia). Näin ollen oopiumin viljely on maanviljelijöille ja maataloustyöntekijöille erittäin kannattavaa (kansalaisjärjestöjen mukaan unikkoviljelmillä työskenteleville maataloustyöntekijöille maksetaan jopa yhdeksän dollaria päivässä, kun maataloustyöntekijöiden päiväpalkat normaalisti vaihtelevat yhden ja kahden dollarin välillä). Näistä erittäin korkeista hinnoista sekä odotetusta ennätyssadosta voidaan päätellä oopiumin kysynnän kasvaneen Afganistanin ulkopuolella.

Näissä olosuhteissa on lähes mahdotonta esittää muita viljelylajikkeita tai kehittää muita maatalouden ulkopuolisia toimia, jotka lyhyellä aikavälillä voisivat kilpailla oopiumiunikon tuotannon kanssa. Tehokasta lainvalvontaa hankaloittaa se, että maa on vain osittain Afganistanin väliaikaishallinnon hallinnassa. Tämä selittää osaltaan myös sitä, miksei oopiumiunikon viljelyn torjunnassa toistaiseksi ole edistytty.

Viljamarkkinoiden tukemiseksi toteutettuja säännöksiin perustuvia toimia, kuten Afganistanin väliaikaishallinnon maksamia hintatukia tai jakeluohjelmia, ei voida pitää hyvinä vaihtoehtoina. Unikkoa kasvatetaan lähinnä hyvin pienillä palstoilla, kun taas viljaa, jonka tuotannon markkinoille saattamisessa kohdataan ongelmia, tuotetaan lähinnä suurikokoisilla tiloilla. Toiseksi, säännöksiin perustuvat toimet olisivat ristiriidassa Afganistanin väliaikaishallinnon asettaman tavoitteen eli vapaan markkinatalouden toteuttamisen kanssa. Lisäksi säännöksiin perustuvat toimet vaativat huomattavaa infrastruktuuria ja ostokapasiteettia, joita Afganistanin väliaikaishallinto ei toistaiseksi voi taata.

Komission ja muiden avunantajien toimet:

Komissio, avunantajayhteisö ja Afganistanin väliaikaishallinto katsovat, että lisääntynyt oopiumiunikon tuotanto vaarantaa Afganistanin sosioekonomisen ja poliittisen jälleenrakennusprosessin, sillä Afganistanin väliaikaishallinnon vastustajat (lähinnä paikalliset komentajat ja al-Qaida) saavat pääasialliset tulonsa nimenomaan oopiumista. On kuitenkin ilmeistä, että vaihtoehtoiset elinkeinot (joihin on hyvin vaikea siirtyä nykyisissä olosuhteissa) ovat vain yksi tekijä oopiumin viljelyn torjunnassa. Yhtä olennaisia seikkoja ovat lainvalvonta ja kansanvalistus. Väestön on tiedostettava, että oopiumiunikon viljely on laitonta ja että oopiumin käytöllä on erittäin haitallisia terveydellisiä ja yhteiskunnallisia vaikutuksia.

Oopiumin laittoman tuotannon torjuntaan liittyvien monitahoisten kysymysten johdosta Afganistanin väliaikaishallinto on laatinut Afganistanin kansallisen huumevalvontastrategian (teknistä tukea strategian kehittämisessä ovat antaneet Yhdistynyt kuningaskunta, joka on suurin avunantaja huumausaineiden valvonnan alalla, ja komissio). Komissio tukee maaseudun tuotantojärjestelmien jälleenrakentamista tämän edellä mainittuihin seikkoihin perustuvan strategian puitteissa. Tuotantojärjestelmät tuhoutuivat sisällissodan ja äskettäisen kuivuuden seurauksena. Tähän tarkoitukseen osoitetaan noin 140 miljoonaa euroa ajanjaksolla 2002–2003. Arvoisalle parlamentin jäsenelle sekä parlamentin pääsihteeristölle toimitetaan taulukko, jossa kuvataan yksityiskohtaisesti toteutettuja toimia.

Tämä tuki on kuitenkin hyödytöntä, mikäli strategian lainvalvontaa koskevaa osaa ei toteuteta. Näin ollen komissio on päättänyt myöntää yli 70 miljoonaa euroa (jotka rahoitetaan budjettikohdista B7-300 ja B7-305 vuosina 2002 ja 2003) yleisen järjestyksen parantamiseen, työntekijöiden palkkojen ja laitteiden maksamiseen sekä kansallisten poliisivoimien kouluttamiseen. Tämä täydentää Saksan panosta. Saksa on huomattavin avunantaja kansallisten poliisivoimien uudelleen muodostamisessa.

Tähänastiset vaikutukset ja komission tulevat toimet:

Oopiumiunikkoviljelmien hävittäminen vaatii melkoisesti aikaa (esimerkiksi Pakistanissa ja Thaimaassa tyydyttävien tulosten saavuttamiseen kului 15 vuotta). Maassa vallitseva turvattomuus sekä se tosiseikka, että Afganistanin väliaikaishallinto hallitsee maata vain osittain, ovat luoneet otolliset olot laittomille viljelmille. Lisäksi oopiumin kysyntä on kääntynyt kasvuun niissä Afganistanin naapurivaltioissa, joilla on heikot hallitukset. Tämä tekee Afganistanin oopiumiviljelmien hävittämisestä yhä vaikeampaa. Komission ja kansainvälisen avustajayhteisön tukemilla ohjelmilla on toistaiseksi ollut vain vähän vaikutusta edellä mainittujen seikkojen sekä maaseutua koettelevan köyhyyden takia. Ihmiset eivät myöskään ole tietoisia viljelmien laittomuudesta tai oopiumin käyttöön liittyvistä vaaroista. Yhteisö sekä muut kumppanit (erityisesti Yhdistynyt kuningaskunta ja Saksa) tukevat kuitenkin edelleen Afganistanin hallintoa tässä asiassa. Afganistanin kansallisessa huumevalvontastrategiassa asetetut tavoitteet voidaan saavuttaa vain jatkuvan sitoutumisen avulla. Kaikki toimet toteutetaan strategian perussuuntaviivojen mukaisesti.

Huumausaineiden tuotantoon vaikuttavia sosioekonomisia tekijöitä on tutkittava enemmän. Komissio valmisteleekin parhaillaan näitä seikkoja arvioivaa hanketta. Tutkimustulokset on tarkoitus ottaa huomioon muissa myöhemmissä hankkeissa.

Komissio aikoo edelleen myös keskittyä torjumaan maaseudun köyhyyttä, jonka se katsoo olevan pääsyy oopiumiunikon viljelyyn. Kastelujärjestelmän kunnostaminen ja puutarhaviljelyn tukeminen (Afganistan oli huomattava hedelmien ja pähkinöiden viejämaa ennen sisällissotaa) on muiden, viljelijöiden kannalta mielekkäämpien viljelyjärjestelmien tehokkuuden palauttamisen kannalta oleellista. Yhteisö on yhdessä Afganistanin kansallisen huumevalvontastrategian kanssa johtavassa asemassa näiden vaihtoehtoisiin elinkeinoihin liittyvien näkökohtien selvittämisessä. Komissio yhdessä muiden avunantajien (Maailmanpankki ja Yhdysvallat) kanssa tukee täydentävänä toimena maaseutuväestölle suunnattujen terveyspalveluiden toteuttamista.

Afganistanin väliaikaishallinnon on myös saatava maa paremmin hallintaansa. Tämä on toinen huumeiden vastaisen strategian kannalta keskeinen seikka. Turvallisuutta on kohennettava pikaisesti, jotta tietyillä aluille vallitseva anarkia saadaan tukahdutettua. Sekä Saksa (joka on vastuussa kansallisten poliisivoimien kouluttamisesta ja niiden toiminnan uudelleen käynnistämisestä) että Euroopan yhteisö tukevat näitä toimia Afganistanin yleisen järjestyksen rahaston (Law and Order Trust Fund for Afghanistan, LOTFA) kautta. Rahaston varoja suunnataan poliisien palkkojen ja laitteistojen maksamiseen sekä rajapoliisin toimintavalmiuksien vahvistamiseen huumeiden salakuljetuksen torjumiseksi. Turvallisuustilannetta parantanee osaltaan myös kansainvälisten rauhanturvajoukkojen (ISAF) sijoittaminen maakuntiin, YK:n turvallisuusneuvoston päätöksellä perustettujen maakunnallisten jälleenrakennusyksiköiden toiminnan käynnistyminen sekä Ranskan ja Yhdysvaltain tuella tapahtuva kansallisen armeijan uudelleen muodostaminen.

Arvoisalle jäsenelle sekä parlamentin pääsihteeristölle toimitetaan kopio taulukosta, jossa luodaan katsaus komission Afganistanissa toteuttamiin ohjelmiin.

(2004/C 88 E/0650) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3021/03**

esittäjä(t): Anna Karamanou (PSE) komissiolle

(14. lokakuuta 2003)

Aihe: Alaikäisillä käytävä kauppa Afganistanissa

Viime aikoina julkisuuteen on tullut — myös Unicefin asiaa koskevan tiedonannon pohjalta — alaikäisillä käytävää, jatkuvasti kasvavaa kauppaa koskeva ongelma Afganistanissa. Afganistanin poliisi on nimittäin tavannut noin 50 lapsen ryhmän — jotkut heistä olivat nelivuotiaita pikkulapsia — jotka olivat kotoisin koillisesta Badagshanin maakunnasta ja joita oltiin viemässä maanteitse tuntemattomaan määränpäähän naapurimaakunta Takarin läpi. Viranomaiset epäilevät, että pojat oli tarkoitus joko viedä opiskelemaan Pakistanin ja Iranin uskonnollisiin kouluihin tai myydä ja viedä ulkomaille laittomaan työhön tai

seksuaalisesti hyväksikäytettäviksi. Unicefin edustaja puhui vahvistamattomista tiedoista, joita oli saatu maan eteläosasta ja joiden mukaan myös siellä on lapsia kadonnut.

Afganistanin poliisin palveluksessa toimivan korkea-arvoisen henkilön mukaan on todistajanlausuntoja, joiden mukaan Afganistaniin tulee pakistanilaisia, jotka matkustelevat syrjäisillä alueilla ja jakavat köyhille kyläläisille rahaa ottaen vastineeksi heiltä heidän lapsensa. Heille luvataan, että heidän lapsensa tulevat saamaan hyvän uskonnollisen kasvatuksen ja "jumalallisen valaistuksen". Nämä lapset itse ilmoittavat pelkäävänsä, että heidät viedään uskonnollisiin kouluihin, joissa heidät aivopestään siten, että heidät voidaan värvätä pakistanilaisten salaisten palvelujen ja uskonnollisten ryhmien riveihin. Joissakin tapauksissa heidät myydään työntekijöiksi tai heistä tulee seksuaalisen hyväksikäytön uhreja.

Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä ja mitä ohjelmia rahoittaa tukeakseen Afganistanin keskushallintoa ja parantaakseen poliisin valvontaa koko maassa, jotta väestön hyväksikäyttämisen ilmiöt, erityisesti lapsikauppa kitkettäisiin pois?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(6. marraskuuta 2003)

Komissio on myös huolestunut Afganistanista hiljattain saaduista raporteista, jotka koskevat pienten lasten sieppauksia, ja pitää hyvin tervetulleena Yhdistyneiden Kansakuntien lastenapujärjestön (Unicef) päätöstä lähettää lasten oikeuksien asiantuntija Pohjois-Afganistaniin.

Komissio ja jäsenvaltiot ovat tiiviisti mukana kehittämässä vahvaa oikeuslaitosta ja poliisia, jotta voitaisiin varmistaa, että lainsäädännön noudattamista valvotaan tehokkaasti Afganistanissa.

Saksa on suurin avunantaja poliisiuudistuksessa. Tammikuuhun 2003 mennessä yhteensä 5 000 uutta ja palveluksessa olevaa poliisia on saanut koulutusta, ja Saksa on levittämässä poliisikoulutusta maakuntiin. Tämän tukemiseksi komissio avusti vuonna 2002 yleisen järjestyksen rahastoa (joka maksaa poliisien palkat ja koulutuksen) kymmenellä miljoonalla eurolla, ja vuonna 2003 avustusta annetaan vielä 15,5 miljoonaa euroa. Lisäksi komissio on osoittanut 60 miljoonaa euroa Afganistanin yleisen järjestyksen rahastolle (LOFTA) vuosiksi 2003–2004.

Italia on suurin avunantaja oikeuslaitoksen uudistamisessa. Tähän mennessä oikeuslaitoksen uudistamiseen on käytetty 20 miljoonaa Yhdysvaltojen dollaria. Uudistukseen on sisältynyt esim. rakennusten kunnostamista Kabulissa ja 120 oikeusalan asiantuntijan kouluttamista. Vuonna 2003 komissio ja Italia yhteisrahoittavat kuudella miljoonalla eurolla alueellisten oikeudellisten keskusten kunnostamista ja paikallisen henkilöstön koulutusta.

Myös uusi perustuslaki on tärkeä asia. Dubaissa 21. Syyskuuta 2003 pidetyn Afganistanin asioita käsittelevän konferenssin julkilausumassa painotettiin kaikkien, mukaan lukien naisten ja lasten, ihmisoikeuksien kunnioittamisen tärkeyttä. Julkilausumassa todettiin, että "EU on tietoinen siitä, että Afganistan tunnustaa kansainvälisen lain mukaiset velvoitteensa erityisesti ihmisoikeuksien osalta ja että EU odottaa näitä velvoitteita kunnioitettavan täysin uudessa perustuslaissa". Afganistanissa 19. ja 20. lokakuuta 2003 vieraillut unionin puheenjohtajavaltioiden troikka painotti näiden velvoitteiden noudattamisen tärkeyttä.

(2004/C 88 E/0651) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3031/03**

esittäjä(t): Ilda Figueiredo (GUE/NGL) komissiolle

(17. lokakuuta 2003)

Aihe: Yhteisön tuki kulttuurille

Yhdistystoiminnalla on yhteiskunnan kehitykselle keskeinen merkitys kaikissa maissa, ei pelkästään siksi, että se saa kansalaiset osallistumaan aktiivisesti ja järjestäytymään, vaan myös yhdistysten erityisesti

kulttuurin ja urheilun alalla tuottamien palveluiden vuoksi. Virkistystoimintaa harjoittavat yhdistykset levittävät ja säilyttävät monesti alueiden kulttuuriperintöä ja osaltaan parantavat Euroopan unionin hyvinvointia ja kulttuurista monimuotoisuutta. Tällaisia yhdistyksiä ovat harrastajateatterit, kansantanssiryhmät, filharmoniset yhtyeet, musiikkiopistot ja erilaiset taiteellisen ilmaisun kanavat. Suurinta osaa yhdistyksistä vaivaa resurssien ja erityisesti rahan puute eivätkä ne pysty hoitamaan yhteisön hyväksi ja erityisesti vapaa-ajalla tekemästään työstä aiheutuvia kuluja. Olen usein joutunut tekemisiin tämän todellisuuden kanssa ja havainnut, miten vähän tietoa yhdistyksillä on eri tukikanavista erityisesti yhteisön tasolla.

— Miten yhteisö tukee kulttuuri- ja erityisesti harrastustoimintaa harjoittavia yhdistyksiä?

— Miten yhteisö tukee harrastajien filharmonisia yhdistyksiä, erityisesti soitinten hankkimista? Entä millä tavoin tuetaan musiikkiopistoja ja konserttisalien ja esiintymistilojen kunnostamista?

— Kuinka paljon yhteisön talousarviossa on yhteensä kulttuurialalle tarkoitettuja maksusitoumusmäärärahoja ja todella toteutuneita maksuja? Miten määrärahat ovat kehittyneet vuosina 1994—2003? Miten määrät jakautuivat jäsenvaltioittain ja kuinka montaa hanketta on tuettu?

Viviane Redingin komission puolesta antama täydentävä vastaus

(23. tammikuuta 2004)

Komissio haluaa kiinnittää arvoisan parlamentin jäsenen huomion siihen, että on vaikeaa muodostaa yleiskuva unionin monista toimista ja ohjelmista kulttuurin alalla. Kulttuuri 2000 -ohjelman lisäksi — joka on erityisesti tarkoitettu kulttuurialan yhteistyöhön ja tukemaan vähintään kolmen toimijan yhteisesti tuottamia ja rahoittamia hankkeita — useilla muilla eurooppalaisilla ohjelmilla on kulttuurinen ulottuvuus erilaisilla toiminnan aloilla: tuki kulttuurialalle, teknologinen tutkimus, taidealan koulutus, aluekehitys, yhteistyö yhteisön ulkopuolisten maiden kanssa jne.

Ohjelmia hallinnoivat komission eri pääosastot ja yksiköt, ja niillä on omat toimintasääntönsä ja tukikelpoisuutta koskevat sääntönsä. Komissio käynnisti maaliskuussa 2002 Euroopalle ja kulttuurille omistetun portaalin edistääkseen kulttuuritiedon verkottumista, jotta kaikilla kansalaisilla olisi mahdollisuus hyödyntää eurooppalaista kulttuurisisältöä. Portaalin tarkoituksena on ohjata kansalaisia, kulttuurialan toimijoita sekä paikallisia, alueellisia ja kansallisia instituutioita niillä unionin toiminta-alueilla, jotka liittyvät jollain tavoin kulttuuriin ([1]).

Mitä tulee EY:n perustamissopimuksen 151 artiklaan perustuviin ohjelmiin (aiemmat Rafael-, Kaleidoskooppi- ja Ariane-ohjelma ja vuodesta 2000 Kulttuuri 2000 -ohjelma) ja näissä ohjelmissa myönnetyn tuen määrään, on syytä todeta, että eurooppalainen ulottuvuus ja rahoitettujen hankkeiden pakollinen monikansallisuus eivät anna mahdollisuuksia esittää tarkasti jäsenvaltioittain tukena jaettuja määriä. Kulttuuri 2000 -ohjelman puolivälin arviointi (joka on saatavilla Internetissä ([2])) ja Rafael-, Kaleidoskooppi- ja Ariane-ohjelmien arviointi (jonka tulokset julkaistaan piakkoin Internetissä) antavat mahdollisuuden arvioida ohjelmien vaikutusta ja etuja.

Mitä tulee rakennerahastojen kulttuuriulottuvuuteen, on syytä muistaa, että kulttuuri ei itsessään kuulu rakennerahastojen tavoitteisiin. Kulttuurialan toimet voivat saada osarahoitusta rakennerahastoista siinä määrin kuin nämä toimet edistävät suoraan tai epäsuorasti (erityisesti työpaikkoja luomalla) taloudellisen ja sosiaalisen koheesion tavoitteen toteutumista. Yleisesti on syytä korostaa, että rakennerahastoista kulttuurialalla myönnettyä rahoitusta on vaikea mitata määrällisesti, kun otetaan huomioon tämän alan suhteellisen laaja määritelmä. Komission yksiköt laativat parhaillaan valmisteluasiakirjaa rakennerahastojen käytöstä kulttuurialalla vuosina 1994—1999. Tämä asiakirja perustuu tietoihin, jotka jäsenvaltiot ovat toimittaneet rakennerahastoista kulttuuriin osoitetuista varoista vuosina 1994—1999.

([1]) http://europa.eu.int/comm/culture/
([2]) http://europa.eu.int/comm/culture/eac/sources_info/studies_evaluation/studies_en.html

(2004/C 88 E/0652) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3091/03**

esittäjä(t): Glenys Kinnock (PSE) komissiolle

(14. lokakuuta 2003)

Aihe: Peter Shaw / Georgia

Voisiko komissio vahvistaa, että Georgian viranomaiset, valtakunnansyyttäjä mukaan lukien, jatkavat aktiivisesti Peter Shaw'n kidnappauksen olosuhteiden tutkintaa?

Onko totta, että kaksi tapaukseen liittyvää henkilöä on päästetty vapaaksi väitteiden mukaan siksi, että todisteita ei ole? Komissio vastasi aiempaan Peter Shaw'ta koskeneeseen kysymykseen (E-2700/03 ([1])), että Georgian viranomaiset olivat laatimassa kirjallista raporttia tutkimuksistaan. Onko näin tapahtunut ja onko tämä yksityiskohtainen selvitys toimitettu komissiolle?

([1]) Katso sivu 433.

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(7. marraskuuta 2003)

Komissio käyttää edelleen kaikki mahdollisuudet painottaakseen Georgian viranomaisille, kuinka tärkeänä komissio pitää Peter Shaw'n kidnappaajien tunnistamista ja saattamista oikeuden eteen. Komissio edellyttää, että Georgian viranomaiset jatkavat sitoumustaan tutkia hänen kidnappaustaan.

Arvoisa parlamentin jäsen kysyi, onko kaksi kidnappaukseen liittyvää henkilöä päästetty vapaaksi. Komissiolla ei ole tietoa asiasta.

Komissio vahvistaa pyytäneensä Georgian viranomaisilta yksityiskohtaisen kirjallisen raportin kidnappauksen tutkinnan tilanteesta. Georgian viranomaiset ovat ilmoittaneet vastaavansa tähän pyyntöön heti, kun niillä on riittävästi tietoja asian antamiseksi oikeuden käsiteltäväksi. Komissio jatkaa painostamista pyyntöön vastaamiseksi.

Ulkosuhteista vastaava komission jäsen kiinnittää edelleen hyvin tarkasti huomiota tähän asiaan ja on ottanut tämän asian ja kirjallisen raportin tarpeen henkilökohtaisesti esille Georgian ulkoministerin Irakli Menagarashvilin kanssa osallistuessaan hiljattain EU:n ja Georgian yhteistyöneuvoston kokoukseen.

(2004/C 88 E/0653) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3117/03**

esittäjä(t): Maurizio Turco (NI) komissiolle

(22. lokakuuta 2003)

Aihe: Kiinasta peräisin olevien tekstiilituotteiden laiton maahantuonti

Barin maakunnassa sijaitsevan Barlettan kunnan Associazione Tessili ilmoitti 10. lokakuuta 2003 työtaistelusta protestina Kiinasta peräisin olevien tekstiilituotteiden laittomalle tuonnille ja pyysi Euroopan unionia ryhtymään konkreettisiin vastatoimiin.

Mitä tietoja komissiolla on valvonnasta rajoilla a yhteisön alueella ja kaikista laittomuuksista (lakien kiertäminen, veronkierto, merkkien väärentäminen), jotka kohdistuvat kansainvälisiin sopimuksiin, jotka koskevat tuontia yhteisön ulkopuolisista maista, etenkin Kaukoidän maista? Mitä tietoja komissiolla on säädettyjen tullien ja verojen maksamisesta? Mitä komissio aikoo tehdä valvonnan tehostamiseksi?

Mitä komissio aikoo tehdä, jotta Kaukoidän maissa alettaisiin valvoa kansainvälisten ihmisoikeussopimusten noudattamista, mukaan lukien sopimukset, jotka koskevat työntekijöiden palkkausta?

Pascal Lamyn komission puolesta antama vastaus

(8. joulukuuta 2003)

Komissio tietää väitteistä, jotka koskevat työntekijöiden perusoikeuksien rikkomisia, vääriä alkuperäilmoituksia ja kiintiösäännösten kiertämistä sekä teollis- ja tekijänoikeuksien rikkomisia joissakin viejämaissa vastoin velvoitteita, joihin kyseiset maat ovat sitoutuneet yhteisön kanssa tehdyillä kahdenvälisillä tekstiilisopimuksilla.

Kahdenvälisten sopimusten mukaisesti voimassa olevia tekstiilien ja vaatteiden vientimääriä koskevia rajoituksia valvotaan soveltamalla kaksinkertaista tarkastusjärjestelmää, jossa yhteisön viranomaiset myöntävät tuontilupia vain, jos niille esitetään myönnetty ja voimassa oleva vientilupa, sekä ehdolla, että vastaava määrä on kiintiön puitteissa käytettävissä. Myös alkuperätodistukset vaaditaan sekä yhteisön että kumppanimaan kannalta vahingollisen kiintiömääräysten kiertämisen estämiseksi. Jos kiintiömääräysten kiertämistä epäillään, Euroopan petostentorjuntavirasto (OLAF) voi aloittaa asiaa koskevat tutkimukset. Jos määräyksiä on todistettavasti rikottu, kiintiöitä pyritään tilanteen korjaamiseksi muuttamaan.

Heinäkuun 22 päivänä 2003 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1383/2003 [1] yhteisö tehosti tulliviranomaistensa toimenpiteitä epäiltäessä tavaroiden olevan ristiriidassa tiettyjen teollis- ja tekijänoikeuksien kanssa sekä kyseisten teollis- ja tekijänoikeuksien vastaisiksi todettujen tavaroiden suhteen toteutettavia toimenpiteitä.

Kysymys ulkorajojen valvonnasta on komission mielestä erittäin tärkeä ja aiheesta on myös laadittu tuore tiedonanto, joka koskee tullin tehtävää ulkorajojen turvallisuuden varmistamisessa [2]. Siinä hahmotellaan valittu strategia ja lähestymistapa sekä annetaan useita suosituksia tullivalvonnan tehostamiseksi jäsenvaltioissa. Väärennettyjä tuotteita koskevan erityiskysymyksen osalta on ryhdytty useisiin toimenpiteisiin. Uusi tullia koskeva säädös (asetus (EY) N:o 1383/2003, annettu 22 päivänä heinäkuuta 2003) vahvistaa tullivalvontaa erityisesti teollis- ja tekijänoikeuksien alalla. Osana Tulli 2007 -ohjelmaa parannetaan yhteistyötä sekä uusien jäsenvaltioiden että sellaisten yritysten kanssa, joita väärentäminen ja tavaroiden laiton valmistaminen koskee.

Kauppapolitiikan alalla yhteisö vastustaa kaikkia sanktioihin perustuvia lähestymistapoja ja aloitteita, joiden tarkoituksena on käyttää työntekijöiden oikeuksia protektionististen tavoitteiden saavuttamiseksi. Tästä syystä komissio edistää työntekijöitä koskevien perusstandardien tehokasta soveltamista käyttämällä myönteisiä välineitä sekä kannustimiin perustuvaa lähestymistapaa. Esimerkkejä näistä ovat yhteisön yleinen tullietuusjärjestelmä (GSP), joka mukaisesti edunsaajamaille voidaan myöntää lisäetuja, jos ne noudattavat Kansainvälisen työjärjestön (ILO) normeja ja yhteisön, sen jäsenvaltioiden ja Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren maiden (AKT-maiden) välillä tehtyä Cotonoun sopimusta, johon sisältyy erityinen määräys kauppaan ja työntekijöihin sovellettavista normeista.

(1) EUVL L 196, 2.8.2003.
(2) KOM(2003) 452 lopullinen.

(2004/C 88 E/0654) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3220/03**

esittäjä(t): Christopher Heaton-Harris (PPE-DE) komissiolle

(31. lokakuuta 2003)

Aihe: Varainhoitoasetukset ja laajentumisasioiden pääosasto

Komission uusien varainhoitoasetusten mukaan maksut on suoritettava 45 päivän kuluessa ”oikeutetun maksuvaatimuksen kirjaamisesta”.

Voiko komissio ilmoittaa yksityiskohtaisesti, milloin laajentumisasioiden pääosasto ei ole täyttänyt tätä vaatimusta? Onko tässä pääosastossa tehty tilintarkastuksia uusien varainhoitoasetusten tultua voimaan 1. tammikuuta 2003? Jos on, voiko komissio antaa tietoja maksujen suorittamisaikaa koskevista raporteista? Millä menettelyillä laajentumisasioiden pääosasto varmistaa maksujen suorittamisen 45 päivän määräajan kuluessa?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(18. joulukuuta 2003)

Arvoisan parlamentin jäsenen esittämä kysymys käsittelee uuden varainhoitoasetuksen soveltamista niiden säännösten osalta, jotka koskevat maksujen määräaikoja ja komission eri yksiköissä tehtäviä tilintarkastuksia. Arvoisa jäsen on varmaankin tietoinen siitä, että maksujen määräaikaa koskevia sääntöjä sovelletaan vain niihin oikeudellisiin sitoumuksiin, jotka komissio on allekirjoittanut 1. tammikuuta 2003 jälkeen. Siihen asti sovelletussa vanhassa varainhoitoasetuksessa ei ollut maksuaikoja koskevia erityissäännöksiä.

Nykyisin maksuaikoja koskevat säännöt sisältyvät varainhoitoasetuksen [1] soveltamissääntöjen 106 artiklaan. Yleisenä sääntönä on, että maksu suoritetaan 45 päivän kuluessa siitä päivästä, jona asianmukainen maksuvaatimus kirjataan, tai 30 päivän kuluessa, jos kyse on palvelu- ja tavarahankintoihin liittyvistä maksuista.

Kyseisen 106 artiklan 3 kohdassa annetaan hankinta- tai avustussopimuksen mukaisia maksuja koskevia sääntöjä, joiden mukaan komissio voi suorittaa maksun vasta sitten, kun se on ensin hyväksynyt asiaankuuluvan kertomuksen. Tällaisessa tapauksessa maksujen määräajat alkavat kulua vasta kertomuksen hyväksymisen jälkeen. Erityisen monimutkaisia teknisiä palveluja koskevissa sopimuksissa kertomusten hyväksymisaika voi olla jopa 60 päivää.

Soveltamissääntöjen 106 artiklan 4 kohdan mukaan päätös maksuajan keskeyttämisestä voidaan tehdä, jos maksuvaatimusten perusteeksi ei ole esitetty asianmukaisia tositteita tai jos komissiolla on epäilyksiä maksuvaatimukseen sisältyvien menojen tukikelpoisuudesta. Tällaisissa tapauksissa maksuaika jatkuu vasta siitä päivästä, jona oikein laadittu maksuvaatimus kirjataan. Komission mielestä tämä säännös on olennaisen tärkeä, jotta voidaan välttää tukeen oikeuttamattomien menojen maksaminen ja taata moitteeton varainhoito.

Komission laajentumisasioiden pääosasto pyrkii rajalliset henkilöresurssinsa huomioon ottaen kaikin keinoin suorittamaan maksut mahdollisimman pian ja uuden varainhoitoasetuksen velvoitteiden mukaisesti. Virkamiehille on annettu kaikilla tasoilla selkeät ohjeet, joissa korostetaan, miten tärkeää on suorittaa maksut nopeasti ja joka tapauksessa varainhoitoasetuksessa säädettyjen määräaikojen kuluessa. Hallintotyössä keskitytään tähän kysymykseen, ja lisäksi on käynnistetty tehostettu seurantamenettely, jonka avulla voidaan varmistaa, että maksut suoritetaan mahdollisimman nopeasti ja moitteetonta varainhoitoa vaarantamatta. Laajentumisasioiden pääosaston suorittamien maksujen määräaikoja koskevat tiedot lähetetään suoraan arvoisalle jäsenelle.

[1] Komission asetus (EY, Euratom) N:o 2342/2002, annettu 23 päivänä joulukuuta 2002, Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 soveltamissäännöistä, EYVL L 357, 31.12.2002.

(2004/C 88 E/0655) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3221/03**

esittäjä(t): Christopher Heaton-Harris (PPE-DE) komissiolle

(31. lokakuuta 2003)

Aihe: Varainhoitoasetukset ja kehitysyhteistyöstä ja humanitaarisesta avusta vastaava pääosasto

Komission uusien varainhoitoasetusten mukaan maksut on suoritettava 45 päivän kuluessa ”oikeutetun maksuvaatimuksen kirjaamisesta”.

Voiko komissio ilmoittaa yksityiskohtaisesti, milloin kehitysyhteistyöstä ja humanitaarisesta avusta vastaava pääosasto ei ole täyttänyt tätä vaatimusta? Onko tässä pääosastossa tehty tilintarkastuksia uusien varainhoitoasetusten tultua voimaan 1. tammikuuta 2003? Jos on, voiko komissio antaa tietoja maksujen suorittamisaikaa koskevista raporteista? Millä menettelyillä kehitysyhteistyöstä ja humanitaarisesta avusta vastaava pääosasto varmistaa maksujen suorittamisen 45 päivän määräajan kuluessa?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(17. helmikuuta 2004)

Tällä hetkellä maksumääräajoista säädetään varainhoitoasetuksen soveltamissääntöjen 106 artiklassa [1]. Yleissääntö on 45 päivää oikeutetun maksuvaatimuksen kirjaamisesta tai 30 päivää palvelu- tai hankintasopimuksia koskevien maksujen kohdalla, jollei sopimuksessa muuta määrätä.

Soveltamissääntöjen 106 artiklan 4 kohdan mukaisesti päätös maksumääräajan siirtämisestä voidaan tehdä, jos toimitetut tositteet eivät oikeuta maksuhakemusta tai jos komissio epäilee maksuhakemuksen tukikelpoisuutta. Tällaisissa tapauksissa maksuaika alkaa kulua uudelleen, kun asianmukaisesti muotoiltu maksuhakemus on kirjattu. Komissio katsoo tällä säännöksellä olevan olennainen merkitys, jotta varmistetaan tukeen oikeuttamattomien maksujen välttäminen ja taataan moitteeton varainhoito.

Kehitysyhteistyön pääosasto tekee kaikkensa käsitelläkseen maksut uudessa varainhoitoasetuksessa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti mahdollisimman lyhyessä ajassa. Kaikille toiminnallisille yksiköille on lähetetty maksuaikojen noudattamista koskevat suuntaviivat, joissa vahvistetaan aikataulu enimmäisviiveistä kullakin sisäisen talousprosessin tasolla. Maksuviiveiden seurantaan on käytetty maksuja kuvaavaa indikaattoria, johon saadaan tietoja komission kirjanpitojärjestelmästä. Kehitysyhteistyön pääosaston keskimääräinen maksuviive (laskun kirjaamispäivän ja pankin arvopäivän välinen aika) vuonna 2003 oli 44 päivää A-budjettikohtien (hallintokulut) ja 22 päivää B-budjettikohtien (toimintakulut) osalta. Kun otetaan huomioon molemmat budjettikohtatyypit, kehitysyhteistyön pääosaston keskimääräinen maksuviive vuonna 2003 oli 32,13 päivää. Mukaan ei ole luettu henkilöstön ja hallinnon pääosaston suorittamia kahteen A-budjettikohtaan (valtuuskuntakäynnit ja tapaamiset asiantuntijoiden kanssa) liittyviä maksuja.

Ainoa kehitysyhteistyön pääosaston laatima vuonna 2003 suoritettujen maksujen aikataulua koskeva kertomus on hallinnon tiedotustarkoituksiin laadittu "Reporting on financial indicators". Tässä kertomuksessa taloudellisista indikaattoreista annetaan merkittävää palautetta taloudellisesta suorituksesta hallinnolle, edelleenvaltuutetuille tulojen ja menojen hyväksyjille ja pääosaston talousyksikölle.

[1] Komission asetus (EY, Euratom) N:o 2342/2002, annettu 23 päivänä joulukuuta 2002, Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 soveltamissäännöistä, EYVL L 357, 31.12.2002.

(2004/C 88 E/0656) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3257/03**

esittäjä(t): Margrietus van den Berg (PSE) komissiolle

(3. marraskuuta 2003)

Aihe: Kierrätykseen erikoistuneiden yritysten arvonlisävero

Kierrätykseen erikoistuneet yritykset pitävät yhtenä tärkeimmistä tehtävistään tuotteiden uudelleenkäyttömahdollisuuksien tutkimista ja hyödyntämistä. Yritykset keräävät, lajittelevat, korjaavat ja tarjoavat uudelleen käyttöön jo romutettuja tuotteita. Belgiassa 6 prosentin arvonlisäveroa voidaan kierrätysalalla soveltaa sosiaalisin perustein. Alankomaissa on yritetty toistuvasti sosiaalisin ja ympäristön suojelua koskevin perustein saada laskettua arvonlisäveroa kuuteen prosenttiin mutta toistaiseksi tuloksetta. Komissio on antanut parlamentille ja neuvostolle tiedonannon yhdennetystä tuotepolitiikasta [1]. Tiedonannossa käsitellään useassa kohdin veroetuja ympäristön suojelua koskeviin tarkoituksiin. Kuitenkaan siinä ei erikseen mainita kierrätysalaa.

1. Onko komissio neuvotellut asiasta kierrätystä harjoittavien yritysten etujärjestön kanssa (RREUSE, Reuse and Recycling European Union Social Enterprises)?

2. Mikäli vastaus on myönteinen, mitä konkreettisia tuloksia vuoropuhelusta on saatu? Mikäli vastaus on kielteinen, miksi kyseistä vuoropuhelua ei käydä?

3. Katsooko komissio, että kierrätysala osallistuu merkittävällä tavalla yhteiskunnan kestävään kehitykseen?

4. Mitä komissio aikoo tehdä, jotta kierrätysala saataisiin mukaan yhdennettyyn tuotepolitiikkaan?

5. Katsooko komissio, että kierrätysala voisi sosiaalisin ja ympäristön suojelua koskevin perustein saada veroetuja eli alennetun kuuden prosentin arvonlisäveron?

(1) KOM(2003) 302.

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(19. joulukuuta 2003)

Komissio kuulee parhaillaan sidosryhmiä jätteiden syntymisen ehkäisemisen ja kierrätyksen teemakohtaisesta strategiasta. Tässä yhteydessä se on monien sidosryhmien ohella ottanut yhteyttä Rreuse-järjestöön lähinnä tavaroiden ja laitteiden korjaamisesta ja uudelleenkäytöstä.

Jätteiden syntymisen ehkäisemisen ja kierrätyksen teemakohtaista strategiaa (1) koskeva kuulemismenettely saatiin päätökseen 30. marraskuuta 2003. Tiedonannossa käsitellään myös taloudellisia välineitä. Yksittäisten sidosryhmien osuuksista ei kuitenkaan ole päästy konkreettisiin tuloksiin.

Kuten komissio toteaa tiedonannossaan, se arvostaa kierrätysteollisuuden arvokasta osuutta kestävän kehityksen edistämisessä. Tiedonannossa käsitelläänkin useita kierrätysasioita, jotka ovat mahdollisesti avainasemassa resurssien kestävässä hallinnassa.

Yhdennetyssä tuotepolitiikassa otetaan huomioon tuotteiden ympäristönsuojelullinen taso niiden koko elinkaaren ajan. Kierrätys ja uudelleenkäyttö ovat näin ollen oleellinen osa yhdennettyä tuotepolitiikkaa. Kierrätyksessä käytettävien tekniikoiden ja menetelmien avulla voidaan välttää kielteiset ympäristövaikutukset tuotteen elinkaaren lopussa, säästää energiaa ja luonnonvaroja ja edistää ympäristöä säästävää tuotesuunnittelua.

Vuonna 2000 hyväksytyssä, alv-strategiaa koskevassa tiedonannossa (2) antamansa sitoumuksen mukaisesti komissio teki 23. heinäkuuta 2003 direktiiviehdotuksen (3) alennettua arvonlisäveroa koskevien sääntöjen ja poikkeuksien tarkistuksesta ja järkiperäistämisestä. Sen päätavoitteena oli parantaa sisämarkkinoita erityisesti jatkamalla arvonlisäverotuksen yksinkertaistamista ja yhdenmukaisempaa soveltamista.

Ehdotukseen ei sisälly kierrätysalaa koskevia erityissäännöksiä: itse asiassa alaa hyödyttävistä toimenpiteistä säädetään jo kuudennessa alv-direktiivissä (4).

Useimmiten kierrätysalalla toimiviin sovelletaan edellä mainitun direktiivin 26 a artiklassa käyttöönotettuja erityisjärjestelyjä, jotka koskevat käytettyjä tavaroita sekä taide-, keräily- ja antiikkiesineitä. Näin ollen ammattilaiset — verovelvolliset jälleenmyyjät — maksavat käytettyjen tavaroiden myynnistä veron vain saadusta voittomarginaalista. Voittomarginaali on yhtä kuin verovelvollisen jälleenmyyjän pyytämän myyntihinnan ja ostohinnan välinen ero.

Direktiivin liitteessä H olevan 14 luokan mukaan jäsenvaltiot voivat soveltaa alennettua alv:tä (vähintään 5 %) seuraavissa tapauksissa: ”Jäsenvaltioiden luonteeltaan yhteiskunnallisiksi tunnustamien sekä sosiaaliapua ja -turvaa tarjoavien laitosten palvelujen suoritukset ja tavaroiden luovutukset, jos näitä suorituksia ja luovutuksia ei ole vapautettu 13 artiklan perusteella.” Tämän mukaan jokin jäsenvaltio voi soveltaa alennettua alv:tä esimerkiksi luonteeltaan yhteiskunnallisten laitosten keräämien tavaroiden myyntiin.

Arvonlisäveron osalta on kuitenkin muistettava, että pääasiallisesti sovelletaan tavanomaista veroa. Jäsenvaltioille on annettu mahdollisuus soveltaa alennettua veroa oman harkintansa mukaan, mikä selittää eroavat käytännöt tältä osin.

Näin ollen muut arvonlisäveron alennusta koskevat erityistoimenpiteet eivät vaikuta tarpeellisilta tällä alalla.

(1) KOM(2003) 301 lopullinen.
(2) KOM(2003) 348 lopullinen.
(3) KOM(2003) 397 lopullinen.
(4) Kuudes neuvoston direktiivi 77/388/ETY, annettu 17 päivänä toukokuuta 1977, jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä (EYVL L 145, 13.6.1977).

(2004/C 88 E/0657)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3305/03

esittäjä(t): Claude Moraes (PSE) komissiolle

(10. marraskuuta 2003)

Aihe: Tunisian ihmisoikeudet

Tunisian kanssa tehdyn assosiaatiosopimuksen 2 artiklassa todetaan, että ”sopimuspuolten suhteet ja kaikki sopimuksen määräykset perustuvat ihmisoikeuksien ja demokratian periaatteiden kunnioittamiseen ja että nämä puolestaan ohjaavat sopimuspuolten sisä- ja ulkopolitiikkaa ja muodostavat sopimuksen olennaisen osan”. Huolimatta tästä sekä presidentti Zine El Ben Alin sitoumuksesta maan ihmisoikeuksien parantamiseen näitä oikeuksia loukataan kuitenkin jatkuvasti.

Voiko komissio selittää, millaisia toimia mahdollisesti toteutetaan sen varmistamiseksi, että Tunisian viranomaiset todella noudattavat ihmisoikeuksien kunnioittamista koskevia sitoumuksiaan?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(12. joulukuuta 2003)

Unionin ja Tunisian väliseen assosiaatiosopimukseen sisältyy artikla, jossa hahmotellaan sopimuspuolten tärkeinä pitämiä arvoja ja assosiaation perustana olevia periaatteita.

Assosiaatiosopimuksella on luotu tarvittavat rakenteet kaikkia sopimuksen näkökohtia koskeville keskusteluille: assosiaationeuvosto (ministerit), assosiaatiokomitea (johtavat virkamiehet) ja syyskuusta 2003 lähtien useita alakohtaisia alakomiteoita (asiantuntijat). Kaikilla näillä foorumeilla voidaan käsitellä ihmisoikeuksiin ja demokratiaan liittyviä asioita tarkoituksenmukaisella tavalla.

Lisäksi äskettäin 30. syyskuuta 2003 pidetyssä assosiaationeuvostossa sovittiin, että ”jos sopimuspuolet niin päättävät, niitä voidaan … käsitellä myös jossain assosiaatiokomitean alakomiteassa tai erityisessä työryhmässä”. Ihmisoikeuskysymyksistä keskusteltiin myös assosiaationeuvostoon liittyvässä poliittisessa vuoropuhelussa Tunisiassa 29. syyskuuta 2003.

Tällöin unioni muistutti, miten tärkeänä se pitää Tunisian kanssa käytävien ihmisoikeuksia ja demokratian lisäämistä koskevien keskustelujen jatkamista ja syventämistä jäsennellysti ja yhteisten näkemysten saavuttamiseksi näistä asioista (unionin julistus neljännessä assosiaationeuvostossa). Tällaisia alakohtaisia alakomiteoita ollaan jo perustamassa Marokon ja Jordanian kanssa. Nämä neuvottelut täydentävät perinteisiä diplomatian välineitä, kuten unionin virallisia yhteydenottoja ja julistuksia; molemmilla pyritään edistämään ihmisoikeustavoitteita.

Neuvottelujen todellinen vaikutus riippuu toki siitä, miten voimakkaasti asioita ajetaan (näissä asioissa komissio toimii aina tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa), ja siitä, millä tavoin neuvottelut otetaan vastaan kumppanuusmaassa. Komission Laajempi Eurooppa ja naapuruus -aloitteiden ja Välimeren alueen kumppanimaiden kanssa toteutettavien, ihmisoikeuksiin ja demokratiakehitykseen liittyvien EU:n toimien lujittamisesta annetun komission tiedonannon (1) uskotaan olevan hyödyllisiä kannustimia, jotka saavat kumppanimme voimistamaan toimia muodollisten sitoumusten taustalla.

Lisäksi komissio on perustamassa MEDA:n kautta rahoitettavia yhteistyöohjelmia Tunisian tiedotusvälineiden tukemiseksi (toimittajakoulutus) ja oikeuslaitoksen ajanmukaistamiseksi. Tunisiassa ihmisoikeuksien edistämiseksi toimivilla kansalaisjärjestöillä on mahdollisuus saada rahoitusta demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevasta eurooppalaisesta aloitteesta 2002–2004, jonka kohdemaita Tunisia on tällä toimintakaudella.

([1]) KOM(2003) 294 lopullinen.

(2004/C 88 E/0658) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3310/03**

esittäjä(t): Philip Claeys (NI) komissiolle

(10. marraskuuta 2003)

Aihe: Baku–Tbilisi–Ceyhan-öljyputki ja Turkin rikkomukset yhteisön säännöstä vastaan

Mikäli yhteisön lainsäädäntö koskisi myös Turkkia liittyisi öljyputken rakentamiseen Bakusta (Azerbaidžan) Tbilisin (Georgia) kautta Ceyhaniin (Turkki) useita ympäristöä ja ihmisoikeuksia koskevan lainsäädännön rikkomuksia. Hankkeen yhteydessä on puhuttu asianmukaisen ympäristövaikutusten arvioinnin puuttumisesta, lainvastaisista pakkolunastuksista ja niin edelleen. Lukuisat kansalaisjärjestöt ovat jo kiinnittäneet huomiota rikkeisiin.

Turkin valtio on yksi putken rakentavan yhteenliittymän tärkeimmistä osapuolista. Turkilta voidaan ehdokasvaltiona kuitenkin odottaa Kööpenhaminan kriteereiden ja siten myös yhteisön säännöstön noudattamista. Edellä mainitun hankkeen kohdalla näin ei kuitenkaan näytä olevan asianlaita.

Kuinka tarkasti komissio seuraa Baku–Tbilisi–Ceyhan-öljyputkihanketta? Onko sen tiimoilta oltu yhteydessä Turkin viranomaisiin? Jos vastaus on myönteinen, mihin tuloksiin keskusteluissa päädyttiin?

Turkki saa Euroopan unionilta liittymistä valmistelevaa tukea. Harkitseeko komissio kyseisen tuen (mahdollisesti osittaista) jäädyttämistä, jos Turkki jättää jatkossakin noudattamatta Kööpenhaminan kriteereitä? Onko kyseiselle toimenpiteelle suunniteltu konkreettista aikataulua?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(5. joulukuuta 2003)

Komissio esittää 5. marraskuuta 2003 julkaistussa määräaikaiskertomuksessaan Turkin edistymisestä kohti jäsenyyttä arvionsa viimeksi kuluneen vuoden kehityksestä ja ihmisoikeuksia sekä vähemmistöjen suojelua koskevasta kokonaistilanteesta.

Arvoisan parlamentin jäsenen esille ottamista Baku–Tbilisi–Ceyhan-öljyputkihankkeeseen liittyvistä erityiskysymyksistä on todettava, että putkihankkeen toteuttamisesta johtuvia mahdollisia ihmisoikeuksien rikkomisia on arvioitava Kööpenhaminan poliittisten kriteerien yhteydessä.

Yhteisön ympäristöä koskeva lainsäädäntö ei tässä vaiheessa sido Turkkia, mutta komissio tietää, että tätä hanketta koskevia ympäristövaikutusten arviointeja on tehty esimerkiksi kansainvälisten rahoitusorganisaatioiden asettamien ehtojen täyttämiseksi.

Komissio seuraa edelleen tämän hankkeen edistymistä.

(2004/C 88 E/0659) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3331/03**

esittäjä(t): Anne Van Lancker (PSE) komissiolle

(5. marraskuuta 2003)

Aihe: Pakolaisille suunnattujen HIV:n/aidsin torjuntaohjelmien rahoituksen lopettaminen

Yhdysvaltojen ulkoministeriö ilmoitti 27. elokuuta 2003, että se lopettaa RHR-konsortion (Reproductive Health for Refugees) johtaman, pakolaisille suunnatun HIVin/aidsin torjuntaohjelman rahoittamisen. (Konsortion jäseniä ovat American Refugee Committee (ARC), CARE, Columbian yliopiston väestön ja

perheiden terveyttä tutkiva Heilbrunn-keskus, International Rescue Committee (IRC), tutkimus- ja koulutusinstituutti JSI (JSI R & T), Marie Stopes International (MSI) sekä Women's Commission for Refugee Women and Children (WCRWC)).

Presidentti Bush julkisti tämän jälkeen 29. elokuuta 2003 muistion, jolla "Mexico Cityn politiikka", jota aiemmin sovellettiin vain Yhdysvaltojen kansainvälisen kehitysviraston (USAID) hallinnoimiin ohjelmiin, ulotettiin koskemaan kaikkia ulkoministeriön hallinnoimia vapaaehtoisia väestösuunnitterurahastoja. Ulkoministeriö arvioi edelleen, mihin muihin ohjelmiin ja järjestöihin tämä Yhdysvaltojen politiikan soveltamisalan laajentaminen voi vaikuttaa.

Kun otetaan huomioon viimeaikainen kehitys, olisiko komissio jälleen valmis myöntämään varoja pakolaisille suunnatuille HIV:n torjuntaohjelmille aiheutuneen haitan vähentämiseksi minimiin?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(11. joulukuuta 2003)

Komissio on tietoinen Yhdysvaltojen viranomaisten päätöksestä ottaa käyttöön niin sanottu Mexico Cityn politiikka. Tämä politiikka heikentää merkittävästi ponnisteluja, joilla eri organisaatiot ovat torjuneet tehokkaasti ihmisen immuunikatoviruksen ja immuunikadon (HIV ja aids) kehitysmaiden asukkaiden terveydelle ja elämälle ja yleiselle kehitykselle aiheuttamia uhkia. Komissio tukee aktiivisesti HIVin/aidsin torjuntaa HI-virusta, aidsia, tuberkuloosia ja malariaa koskevasta toimintaohjelmasta, josta myönnetään merkittäviä lahjoituksia esimerkiksi näiden tautien torjuntaan liittyvälle maailmanlaajuiselle rahastolle (GFATM).

Koska eräät keskeiset organisaatiot kärsivät rahoitusvajeesta Yhdysvaltojen päätösten vuoksi, komissio on vajeen pienentämiseksi päättänyt tukea Yhdistyneiden Kansakuntien väestörahastoa (UNFPA) myöntämällä sille lisärahoitusta. Varoja ei ole kohdistettu erityisesti HI-viruksen/aidsin ehkäisyyn pakolaisten parissa. Terveysohjelmien kautta komissio tukee kuitenkin edelleen erilaisia muita toimintoja. Kussakin maassa rahoitettavien toimien osalta otetaan huomioon kyseisen isäntämaan olosuhteet, vuoropuhelu kansallisten viranomaisten kanssa ja pakolaisten tilanne verrattuna paikallisen väestön tilanteeseen näiden ryhmien elinolosuhteiden välisten erojen kasvun ehkäisemiseksi.

Tämän vuoksi komission humanitaarisen avun toimisto (ECHO) on rahoittanut HI-virusta ja aidsia koskevia valistustoimia, joita ovat esimerkiksi HI-virus- ja aids-aiheiset näytelmät, ja yhdenmukaistanut pakolaisleirien ja vastaanottokeskusten paikallisille työntekijöille ja alkuperämaahansa palaaville pakolaisille tarkoitettua koulutusmateriaalia. Lisäksi komissio on tukenut verensiirron turvallisuuden takaamiseksi toteutettuja toimenpiteitä ja yleisten varotoimenpiteiden käyttöönottoa, kuten kondomien jakelua ja sukupuoliteitse tarttuvien tautien jäljittämistä. Leirien terveyskeskuksiin hakeutuville pakolaisille tarjotaan testausta ja neuvontaa, varsinaista hoitoa varten heidät sen sijaan ohjataan kansallisiin sairaaloihin.

(2004/C 88 E/0660) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3357/03**

esittäjä(t): Stavros Xarchakos (PPE-DE) komissiolle

(13. marraskuuta 2003)

Aihe: Pyhän Sofian kirkon loukkaaminen

Pyhän Sofian kirkko Istanbulissa (joka on osa maailman kulttuuriperintöä ja kristinuskon tärkeä symboli — kirkkokunnasta riippumatta) on jälleen kerran turkkilaisten viranomaisten katastrofaalisen ja loukkaavan politiikan kohteena. Viime päivinä kansainvälisessä lehdistössä on annettu julkisuutta sille, että tämän pyhän kirkon sisätiloihin on sijoitettu täysin epäesteettinen, muovista tehty "kasvihuone", jonka sisälle on asetettu näytteille jonkun aasialaisen taiteilijan lehtisalaatista(!) valmistamia "taideteoksia", ja kirkon eri kohtiin on sijoitettu — koko tämän "kuvataiteellisen installaation" täydennyksenä — myös televisioita, jotka lähettävät kovaäänisesti islamilaista jumalanpalvelusta. Tämä turkkilaisten viranomaisten ylenkatseellinen

asenne kirkkorakennusta kohtaan (jonka historia on monien vuosisatojen pituinen ja joka oli suuren kristityn keisarikunnan, yli tuhat vuotta kukoistaneen Bysantin valtakunnan, symboli) on lisäesimerkki siitä, kuinka Turkki (Euroopan unionin jäsenehdokas) käsittää muiden uskontojen symbolien kunnioittamisen.

Kuinka Euroopan komissio voisi puuttua nopeasti asiaan, jotta tämä kristillinen kirkkorakennus ja symboli saatettaisiin jonkun eurooppalaisen elimen suojeluun (jossa mahdollisesti olisi mukana myös Euroopan komission koulutuksen ja kulttuurin pääosasto) ja sitä suojeltaisiin näin edellä kuvatun kaltaisilta häpäisyiltä ja katastrofeilta?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(22. joulukuuta 2003)

Komissio on ottanut kantaa arvoisan parlamentin jäsenen ilmaisemiin huolenaiheisiin vastauksissaan Alexandros Alavanoksen esittämään kirjalliseen kysymykseen E-2962/03 ([1]) ja Rodi Kratsa-Tsagaropouloun esittämään kirjalliseen kysymykseen E-2995/03 ([2]). Komissio valvoo Turkin edistymistä yhteisön säännöstön voimaansaattamisessa kulttuurin alalla osana Turkin jäsenyysvalmisteluja. Kansallisen kulttuuriperinnön suojeleminen ei kuulu yhteisön toimivaltaan.

Mitä tulee komission mahdollisiin toimiin, yhteisön Turkin avustusohjelmasta ei voida tukea uskonnollisten tai kulttuuriteosten, kuten Hagia Sofiassa säilytettävien teosten, säilyttämistä tai entisöintiä.

([1]) EUVL C 78 E, 27.3.2004, s. 771.
([2]) Katso sivu 125.

(2004/C 88 E/0661) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3366/03**

esittäjä(t): Avril Doyle (PPE-DE) komissiolle

(14. marraskuuta 2003)

Aihe: Ihmisoikeustilanne Tšetšeniassa

Voiko komissio ilmoittaa, mihin toimiin Euroopan unioni on ryhtynyt Tšetšenian ihmisoikeusrikkomusten ja kansainvälisen humanitaarisen oikeuden loukkausten paljastamiseksi, erityisesti Said-Khusein Imakaevin ja hänen isänsä Said Khuseinin asiassa?

Voiko komissio myös ilmoittaa, keskustellaanko näistä asioista tulevassa 6 päivänä marraskuuta pidettävässä EU:n ja Venäjän välisessä huippukokouksessa Roomassa, ja toimittaa lyhyen selvityksen kokouksen tuloksista erityisesti Tšetšeniaa koskien?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(18. joulukuuta 2003)

Komissio seuraa tarkasti Tšetšenian tapahtumia ja tukee sellaista poliittista ratkaisua, jossa kunnioitetaan Venäjän alueellista yhtenäisyyttä, sekä kaikkia aitoja ponnisteluja, jotka johtavat kestävään rauhaan.

Komissio on tietoinen ja huolissaan niistä järkyttävistä raporteista, joita Tšetšenian ihmisoikeusrikkomuksista on saatu. Se on niin ikään tietoinen kysymyksessä viitatusta tapauksesta, joka on esitetty Euroopan ihmisoikeustuomioistuimelle. Valitettavasti tapaus ei ole ainoa laatuaan: Tšetšenian ihmisoikeuksista vastaavan presidentin edustajan Sultygovin toimistolta saatujen tietojen mukaan yhteensä 2 343 ihmistä on kadonnut elokuusta 1999 lähtien. Ihmisoikeusjärjestöt raportoivat, että useita satoja ihmisiä on kadonnut Tšetšeniassa (monissa katoamistapauksissa on käytetty pakkokeinoja) vuonna 2003.

Komissio käytti Roomassa 6. marraskuuta 2003 järjestettyä Euroopan neuvoston kokousta hyväkseen ilmaistakseen huolensa jatkuvista ihmisoikeusrikkomuksista saaduista raporteista. Komissio aikoo edelleen painottaa, että sellaiset käytännöt on lopetettava, joissa ihmisoikeuksien rikkojat kaikilla konfliktiin osallistuvilla tahoilla jäävät rangaistuksetta.

Komissio ilmaisee myös huolensa kotimaassaan siirtymään joutuneille henkilöille tarkoitettujen pakolaisleirien sulkemisesta Ingušiassa. Sen mielestä on äärimmäisen tärkeää, että kotimaassaan siirtymään joutuneiden henkilöiden ainoaksi vaihtoehdoksi ei jätetä paluuta Tšetšeniaan. Tätä voidaan korostaa erityisesti nyt sen vuoksi, että Tšetšenian turvallisuustilanne on vain pahentunut sen jälkeen, kun perustuslakia koskenut kansanäänestys ja presidentinvaalit pidettiin ja koska humanitaarinen tilanne on huono. Tämän viimeksi mainitun asian osalta komissio on pahoillaan siitä, että Venäjä ei ole vielä ryhtynyt konkreettisiin toimiin humanitaarisen avun antamisen helpottamiseksi — antamalla kansalaisjärjestöille mahdollisuuden hyödyntää Yhdistyneiden Kansakuntien suurtaajuusviestintää (VHF), varmistamalla avustustyöntekijöiden turvallisuuden (erityisesti nostettiin esiin kidnapatun humanitaarisen avun työntekijän Arian Erkelin tapaus) sekä antamalla ECHOlle mahdollisuuden avata toimisto Nazranissa Ingušiassa — komission lukuisista kehotuksista huolimatta.

Komissio aikoo unionin ja Venäjän välisissä asiaa koskevissa tapaamisissa kehottaa Venäjän viranomaisia parantamaan Pohjois-Kaukasian tilannetta.

Komissio tarjoaa tukea alueella toimiville kansalaisjärjestöille kansanvaltaa ja ihmisoikeuksia koskevan eurooppalaisen aloitteen kautta, jonka tavoitteena on tukea toimivan kansalaisyhteiskunnan kehitystä. Myös lukuisia koulutusohjelmia on aloitettu yhteistyössä Euroopan neuvoston kanssa.

(2004/C 88 E/0662) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3377/03**

esittäjä(t): Elisabeth Schroedter (Verts/ALE)
ja Inger Schörling (Verts/ALE) komissiolle

(14. marraskuuta 2003)

Aihe: Venäjän öljynporaukset Itämerellä Nida Kuurin hiekkakyntään lähellä (D6-öljyvarasto)

Venäläinen öljy-yhtiö LUKoil aikoo aloittaa öljynporaukset D6-öljyvarastosta vuoden 2003 loppuun mennessä. D6 sijaitsee ainoastaan 22 kilometrin päässä Venäjän rannikosta ja 6 kilometrin päässä Liettuan rajasta. Öljynporaukset uhkaisivat Venäjän ja Liettuan alueella olevaa Nida Kuurin hiekkakynnästä ja mahdollisesti myös Suomen ja Ruotsin rannikkoalueita. Nida Kuurin hiekkakynnäs on maailmanperintökohde, kansallispuisto ja Liettuan liittymisen jälkeen myös Natura 2000 -alue ja se kuuluu jo nyt LIFE-ohjelman tukikohteisiin. Alue tunnetaan herkästä ympäristöstään, ja yksi sen merkittävimmistä elinkeinoista on matkailu, jolle puhtaat rannat ovat elinehto. Venäjän viranomaiset eivät ole vielä tehneet hankkeesta avointa kansainvälistä ympäristövaikutusten arviointia. Pohjoista ulottuvuutta koskevassa toisessa toimintaohjelmassa, joka hyväksyttiin lokakuun puolivälissä, kehotetaan tekemään yhteistyötä Venäjän kanssa Espoon yleissopimuksen noudattamiseksi ja rajat ylittävän yhteistyön toteuttamiseksi ympäristökysymyksissä.

1. Uskooko komissio, että edellä kuvattu hanke on ympäristön kannalta turvallinen?

a) Voiko komissio siinä tapauksessa selittää, miksi kansainvälistä, myös Liettuan käsittävää ympäristövaikutusten arviointia ei ole tehty ja miksi kansallinen ympäristövaikutusten arviointi on pidetty tiukasti salassa?

b) Täyttääkö komissio muussa tapauksessa velvollisuutensa tehdä asianmukainen arviointi ympäristövaikutuksista, koska kyseessä on Natura 2000 -verkostoon kuuluva alue, ja tukee näin Unescon maailmanperintökomiteaa, joka edellyttää, että hankkeen ympäristövaikutuksista teetetään kansainvälisillä asiantuntijoilla avoin kansainvälinen ympäristövaikutusten arviointi Helsingin ja Espoon yleissopimusten mukaisesti?

2. Käyttääkö komissio kaikkia mahdollisia kanavia, esimerkiksi Itämeren merellisen ympäristön suojelukomissiota (Helcom) ja Itämeren valtioiden neuvostoa (CBSS) sekä muita EU:n ja Venäjän yhteistyön foorumeja, esimerkiksi energia-, ympäristö- ja ydinturvallisuutta käsittelevää alakomiteaa, täyttääkseen kumppanuus- ja yhteistyösopimuksessa vahvistetut vaatimukset? Miten komissio aikoo hyödyntää D6-hankkeen tarjoaman erinomaisen tilaisuuden toteuttaa pohjoista ulottuvuutta koskevaa toista toimintaohjelmaa?

3. Tietääkö komissio, että LUKoil-yhtiö on käyttänyt Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankin sille vuonna 2000 myöntämän lainan D6-hankkeeseen, mutta jättänyt täyttämättä Espoon ja Helsingin yleissopimuksissa vahvistetut kansainvälistä ympäristöarviointia koskevat vaatimukset? Mihin toimiin komissio on ryhtynyt keskeyttääkseen LUKoil-yhtiölle myönnetyn rahoituksen maksamisen siihen saakka, kunnes yhtiö täyttää kansainvälisen lainsäädännön vaatimukset? Tietääkö komissio, että se voisi keskeyttää rahoituksen käyttämällä enemmistöä, joka sillä on jälleenrakennus- ja kehityspankin johtokunnassa?

4. Suunnitellaanko Euroopan unionissa D6-öljylautalla tuotetun öljyn tuontia?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(19. joulukuuta 2003)

1. Komissio on arvoisien parlamentin jäsenten tavoin huolissaan Venäjän suunnitelmista aloittaa öljynetsintä Itämeren rannikolla sijaitsevan Nida Kuurin hiekkakynnään herkässä ympäristössä, vaikka kansainvälistä, korkeiden kansainvälisten normien mukaista ympäristövaikutusten arviointia (YVA) ei ole tehty. Komissio katsoo, että vain ympäristövaikutusten arvioinnilla saadaan riittävän yksityiskohtaisia tietoja mahdollisista nykyisiä ja tulevia jäsenvaltioita koskevista ympäristövaikutuksista ja ympäristöturvallisuudesta. Näin ollen komissio pyrkii yhdessä nykyisten ja tulevien jäsenvaltioiden kanssa vakuuttamaan Venäjän federaation siitä, että kaikkien Itämeren valtioiden, myös Venäjän, edun vuoksi olisi tehtävä avoin, korkeiden kansainvälisten normien mukainen ympäristövaikutusten arviointi ja ryhdyttävä kaikkiin tarpeellisiin vaaratilanteita ehkäiseviin toimiin.

Lisäksi Unescon (YK:n kasvatus-, tiede- ja kulttuurijärjestön) maailmanperintökeskuksen asiantuntijat suosittelivat 5. marraskuuta 2003 päivätyssä raportissaan sekä Liettuan että Venäjän asiantuntijoille, että ennen Venäjän öljynporaus- ja pumppaustoiminnan aloittamista Nida Kuurin kynnäällä olisi toteutettava seuraavat esivaiheet: ympäristövaikutuksia ja toiminnan riskejä koskeva selvitys, kaksiosainen toimintasuunnitelma hätätilanteiden varalle ja seurantajärjestelmä.

Komissio huomauttaa lisäksi, että Venäjä ei ole vielä Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission (YK/ECE) rajat ylittäviä ympäristövaikutuksia koskevan Espoon yleissopimuksen sopimuspuoli.

2. Asiasta on keskusteltu Itämeren merellisen ympäristön suojelukomissiossa (HELCOM). Kaikki Itämeren valtiot ja Euroopan yhteisö komission edustamana ovat Helsingin sopimuksen [1] sopimuspuolia. On ryhdytty toimiin asianmukaisen tietojenvaihdon varmistamiseksi, ja Venäjän federaation valtuuskunta toimitti suunnitelmistaan tarkempia tietoja, joihin kaikki HELCOM-valtuuskuntien johtajat pääsivät tutustumaan heinäkuussa 2003. Lisäksi Venäjän ja Liettuan yhteisessä komissiossa on jatkuvasti pidetty yhteyksiä yllä.

Komissio aikoo vaatia ympäristöturvallisuutta käsittelevän unionin ja Venäjän kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen alakomitean kokouksen järjestämistä mahdollisimman pian muuan muassa tätä asiaa koskevien keskustelujen jatkamiseksi.

Pohjoista ulottuvuutta koskeva toimintaohjelma muodostaa toimintakehyksen, jonka puitteissa strategisia tavoitteita asetetaan. Yksi tärkeimmistä tavoitteista on, että pyritään kansainvälisten ympäristösopimusten huolelliseen noudattamiseen. Toimintaohjelmassa todetaan, että kaikkien osapuolten on edistettävä sitoutumistaan Kööpenhaminan meriturvallisuutta koskevan HELCOM-julistuksen täytäntöönpanoon. Koska pohjoisen ulottuvuuden toimintaohjelma ei oikeudellisesti katsoen ole sitova aloite, sen onnistuminen riippuu kaikkien mukana olevien toimijoiden aktiivisesta ja innostuneesta osallistumisesta.

3. Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankin LUKoilille vuonna 2000 myöntämä laina oli keskipitkän aikavälin käyttöpääomalaina, eikä sillä komission tietojen mukaan ole mitään yhteyttä Nida Kuurin kynnästä koskevaan D6-hankkeeseen (joka edellyttää erityyppistä pitkän aikavälin rahoitusta). Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankin kertomuksesta ilmenee lisäksi, että vuonna 2000 laina muodosti vain hyvin pienen osan LUKoilin kaikista tuolloisista veloista. Vuonna 2000 myönnetty laina on nyt

takaisinmaksuvaiheessa: 62,5 miljoonaa Yhdysvaltain dollaria on maksettu ajoissa takaisin, ja koko velka on määrä maksaa takaisin vuoden 2004 puoliväliin tai loppuun mennessä. Pankilla ei ole meneillään varmoja uusia LUKoil-hankkeita eikä etenkään hankkeita, joihin liittyisi öljynporausta.

Komissio on edelleen sitoutunut siihen, että Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankki soveltaa sijoitushankkeisiinsa erittäin tiukkoja ympäristönormeja. Tässä yhteydessä on tärkeää huomauttaa, että Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankin osallistuminen on tähän mennessä kohentanut pankin rahoittamien yritysten, myös LUKoilin, ympäristöön liittyviä käytäntöjä.

4. Unionin jalostus- ja hankintayhtiöt valitsevat raaka-aineiden toimittajat itsenäisesti ja riippumattomasti.

([1]) Tämän asian kannalta merkityksellisiä HELCOM-suosituksia ovat erityisesti suositus 18/2 (12.3.1997) offshore-toiminnasta ja suositus 19/17 (24.3.1998) offshore-yksiköiden saastepäästöjen torjuntatoimista. Liettuan valtuuskunnan pyynnöstä HELCOM-valtuuskuntien johtajien äskettäin pidetyssä kokouksessa (Helsingissä 27. ja 28. lokakuuta 2003) sovittiin, että näitä suosituksia tarkistetaan yhteistyössä OSPAR-komission ja OGP:n (International Association of Oil and Gas Producers) asiantuntijoiden kanssa.

(2004/C 88 E/0663) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3380/03**

esittäjä(t): Christos Zacharakis (PPE-DE)
ja Konstantinos Hatzidakis (PPE-DE) komissiolle

(14. marraskuuta 2003)

Aihe: Egyptin viranomaisten toimiin puuttuminen demokratiaa ja ihmisoikeuksien suojaa koskevien päämäärien toteuttamiseksi

Egyptin hallitus pidätti vuonna 1989 ja antoi kuolemantuomion salakuljetuksesta kolmelle kreikkalaiselle Thanassis-aluksen merimiehelle, vaikka heidän syyllisyyttään ei todistettu. EU:n painostuksesta tuomiot muutettiin elinkautiseksi vankeudeksi.

Asiaa puitiin laajalti tiedotusvälineissä, ja siitä tehtiin Kreikassa lukuisia radio- ja televisio-ohjelmia. Tapauksesta julkaistiin kirja, jossa kuvattiin tuomiota ilman todisteita sekä egyptiläisten vankiloiden epäinhimillisiä oloja. Kaksi kolmesta merimiehestä on kuollut. Kolmas, Konstantinos Kastanias, on vakavasti sairas ja kuolemaisillaan al Qanatirin vankilassa.

Euroopan parlamentti on moneen otteeseen ilmaissut tarpeen vahvistaa demokratiaa Egyptissä (päätöslauselmat P5_TA(2002)0378 ja P5_TA(2002)0410), ja se on erityisesti viitannut Konstantinos Kastaniasin epäinhimillisiin vankeusoloihin sekä pyytänyt humanitaaristen syiden perusteella hänen siirtoaan Kreikkaan (päätöslauselma P5_TA-PROV(2003)0192, 10. huhtikuuta 2003). EU:n ja Egyptin välisen assosiaatiosopimuksen 2 artiklan perusteella ihmisoikeuksia ja demokraattisia periaatteita on kunnioitettava. Komission jäsen Christopher Patten esitti Euroopan parlamentin täysistunnossa 5. syyskuuta 2002 kannan, jossa hän kehotti Egyptiä hyväksymään parhaat mahdolliset oikeudelliset ja demokraattiset mallit kehityksen ja poliittisten tavoitteiden toteuttamiseksi. Voiko komissio tämän vuoksi ilmoittaa, mihin välittömiin toimiin se aikoo ryhtyä Egyptin suhteen, jotta Euroopan parlamentin pyyntöön vastataan ja jotta kuolemaisillaan olevan Konstantinos Kastaniasin siirto Kreikkaan hyväksytään 10. huhtikuuta 2003 annetun päätöslauselman P5_TA-PROV(2003)0192 mukaisesti?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(11. joulukuuta 2003)

Komissio on tietoinen siitä, että Konstantinos Kastanias istuu egyptiläisessä vankilassa syytettynä huumeiden salakuljetuksesta ja että hänelle määrättiin kuolemantuomio (joka muutettiin myöhemmin elinkautiseksi vankeudeksi). Komissio on tietoinen myös siitä, että Egyptin viranomaiset palauttivat Nikos Zagelidisin, toisen kahdesta muusta saman tuomion saaneesta henkilöstä, takaisin kotimaahansa vuonna 1996.

Komissio seuraa tapausta tiiviisti ja on ollut yhteydessä Kreikan ja Egyptin viranomaisiin.

Komissio on valmis tukemaan kaikkia Kreikan tai unionin puheenjohtajavaltion diplomaattisia toimia, jotta Konstantinos Kastanias voitaisiin siirtää Kreikkaan humanitaaristen syiden perusteella ja vankien vaihtoa koskevien voimassa olevien kahdenvälisten sopimusten nojalla.

(2004/C 88 E/0664) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3391/03**

esittäjä(t): Luigi Vinci (GUE/NGL) komissiolle

(10. marraskuuta 2003)

Aihe: Turkin ja Euroopan komission väliset neuvottelut Leyla Zanan oikeudenkäynnistä

Arvostetussa turkkilaisessa sanomalehdessä Hurriyetissä julkaistiin äskettäin lehden Brysselin-kirjeenvaihtajan kirjoittama artikkeli, jossa viitattiin Turkin ja Euroopan komission neuvotteluihin Leyla Zanan tapauksesta. Artikkelin mukaan neuvottelujen perustana oli Turkin ehdotus, että Zanaa vastaan käynnistetyssä oikeudenkäynnissä voitaisiin antaa myönteinen tuomio, jos KADEK-järjestö sisällytetään eurooppalaiseen terroristijärjestöjen luetteloon.

Voiko komissio joko vahvistaa tai virallisesti kiistää tämän uutisen paikkansapitävyyden?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(5. joulukuuta 2003)

Komissio haluaa ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että kyseisellä artikkelilla ei ole mitään todellisuuspohjaa. Komission ja Turkin hallituksen välillä ei käydä minkäänlaisia neuvotteluja kysymyksessä mainituista aiheista.

Komissio on antanut arvionsa meneillään olevasta oikeudenkäynnistä asiassa Sadak, Zana, Dicle ja Dogan vuotta 2003 koskevassa määräaikaiskertomuksessaan, joka julkaistiin 5. marraskuuta 2003 [1], ja jatkaa asian seuraamista tarkasti.

[1] KOM(2001) 676 lopullinen.

(2004/C 88 E/0665) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3396/03**

esittäjä(t): Roberta Angelilli (UEN) komissiolle

(17. marraskuuta 2003)

Aihe: Korvausten maksamatta jättäminen entisen Jugoslavian italialaisille maanpakolaisille

Kulttuurijärjestö ”Movimento nazionale Istria Fiume Dalmazia” on jo vuosien ajan vaatinut italialaisten maanpakolaisten oikeuksien tunnustamista. Yhteensä arviolta 350 000 italialaista on muuttanut pois Jugoslaviasta tunnetuista historiallisista syistä.

Kahdessa sopimuksessa, jotka ovat vuonna 1975 tehty Osimon sopimus sekä vuonna 1983 tehty Rooman sopimus, tunnustetaan kiinteistöomaisuutensa jättämään joutuneiden italialaisten maanpakolaisten oikeus oikeudenmukaiseen korvaukseen. Jugoslavian hajotessa syntyneet uudet valtiot, Slovenia ja Kroatia, eivät kuitenkaan ole maksaneet sovittuja korvauksia. Triesten provinssin yhdessä Rooman provinssin ja Triesten kunnan kanssa asettaman teknisen tutkimuskomission äskettäin tekemän tutkimuksen mukaan vuonna 1983 tehtyä sopimusta on tarkistettava, jotta voidaan estää ulkomaiden kansalaisten sulkeminen pois kansallistetun omaisuuden palauttamisprosessia koskevien lakien piiristä ja välttää nykyiset byrokraattiset esteet kiinteistöomaisuuden hankkimiseksi takaisin Slovenian alueella.

Voiko komissio ilmoittaa:

1. ovatko edellä mainitut sopimukset ristiriidassa EY:n perustamissopimuksen 44 artiklan 2 kohdan e alakohdan sekä 49 ja 56 artiklan kanssa;

2. ovatko edellä mainitut sopimukset vastoin Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklaa, jossa viitataan selvästi ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehtyyn Euroopan yleissopimukseen ja erityisesti sen 14 artiklaan;

3. ovatko edellä mainitut sopimukset ristiriidassa Euroopan unionin perusoikeuskirjan 17 ja 19 artiklan kanssa?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(9. tammikuuta 2004)

Italian ja Jugoslavian välillä vuosina 1975 ja 1983 tehdyt sopimukset ovat kahden itsenäisen valtion kahdenvälisiä kiinteistöomistusta koskevia sopimuksia. Slovenia on ilmoittanut komissiolle, että koska se on yksi Jugoslavian sosialistisen liittotasavallan (JSLT) seuraajavaltioista, se on ottanut hoitaakseen velvollisuuksia, jotka koskevat sopimuksen nojalla maksettavia korvauksia.

EY:n perustamissopimuksessa ja Euroopan unionista tehdyssä sopimuksessa ei säädetä jäsenvaltioiden kiinteistöomistuksen järjestelmistä, joten kiinteistöomistusasiat kuuluvat kansallisen lainsäädännön piiriin. Siten perussopimusten periaatteita ei voida soveltaa kiinteistöomistusta koskevissa asioissa.

Euroopan unionin perusoikeuskirjan säännökset koskevat unionin toimielimiä ja jäsenvaltioita vain unionin lainsäädännön soveltamisen osalta. Koska kiinteistöomistuksen järjestelmistä ei säädetä unionin lainsäädännössä, perusoikeuskirjaa ei voida soveltaa tällä alalla.

(2004/C 88 E/0666) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3401/03**

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle

(11. marraskuuta 2003)

Aihe: Tuomio asiassa Loizidou

On kulunut jo vuosia Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen antamasta tuomiosta asiassa Loizidou. Turkki ei ole toiminut sen mukaisesti ja loukkaa siten ihmisoikeustuomioistuimen arvovaltaa.

Ennen kuin Turkki aikoo toimia tuomion mukaisesti, se vaatii, että noudatetaan kahta ehtoa:

— asia Loizidou ei saa olla ennakkotapaus muille Euroopan ihmisoikeustuomioistuimessa käsiteltävänä oleville tapauksille, ja kaikki kyseiset tapaukset on ensin käsiteltävä Denktashin laittoman hallinnon vastikään perustamassa korvauskomiteassa;

— tuomiossa ei saa panna täytäntöön kohtia, joiden mukaan Turkin on sallittava Titiana Loizidoulle oikeus nauttia omaisuudestaan ja maksettava hänelle korvauksia.

EU:n ja Turkin tehostuneen poliittisen vuoropuhelun mukaan Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tuomioita on kunnioitettava, ja tuomion täytäntöönpanoa asiassa Loizidou on odotettu jo vuodesta 1996. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä, jotta Turkki toimii Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen päätöksen mukaisesti ilman muita muotoseikkoja tai kompromissia, jota ei voi hyväksyä?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(5. joulukuuta 2003)

Komissio on seurannut tarkoin asiaa Loizidou vastaan Turkki, johon arvoisa parlamentin jäsen viittaa. Komissio on korostanut vuoden 2003 määräaikaiskertomuksessaan [1], että vaikka Turkki on kesäkuussa 2003 sitoutunut maksamaan lokakuuhun 2003 mennessä rouva Loizidoulle Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen määräämän kohtuullisen korvauksen, maksua ei ole vielä suoritettu.

Tämän kysymyksen ratkaiseminen on selvästi etusijalla EU-asioista vastaavien ministereiden varaministereiden neuvostossa, jonka viikoittaisissa kokouksissa tätä asiaa on käsitelty toistuvasti. Eurooppa-neuvosto on jatkuvasti ja painokkaasti kehottanut Turkkia maksamaan ehdoitta tuomioistuimen määräämän kohtuullisen korvauksen.

Yksi Turkin liittymistä valmistelevan kumppanuuden yhteydessä määritellyistä ensisijaisista tavoitteista on Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tuomioiden noudattaminen. Tästä syystä komissio seuraa edelleen tarkoin kehitystä sellaisten tuomioiden osalta, joita Turkki ei ole pannut täytäntöön, nyt tarkasteltavana oleva asia mukaan lukien.

(1) KOM(2003) 676 lopullinen.

(2004/C 88 E/0667) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3467/03**

esittäjä(t): John Bowis (PPE-DE) komissiolle

(21. marraskuuta 2003)

Aihe: Tšadin ja Kamerunin välinen öljyputki

Voiko komissio antaa selvityksen, missä vaiheessa Tšadin ja Kamerunin välistä öljyputkea koskeva hanke on, miten paikalliset kunnat ovat hyötyneet siitä ja miten ympäristövaikutuksilta suojautuminen on varmistettu? Miten öljytulot on suunniteltu käytettävän? Mitä terveydellisiä ja sosiaalisia vaikutuksia on öljyputkeen liittyvällä lisääntyneellä taloudellisella toiminnalla näissä kahdessa maassa?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(19. joulukuuta 2003)

Öljyntuotanto aloitettiin Tšadissa kesäkuussa 2003, ja öljy alkoi virrata uuden putken läpi heinäkuussa 2003. Maan presidentti Idriss Deby avasi Tšadin ja Kamerunin välisen 1 000 kilometriä pitkän öljyputken virallisesti 9. lokakuuta 2003 neljän muun alueen valtionpäämiehen läsnä ollessa.

On arvioitu, että öljyn poraaminen Tšadissa ja sen johtaminen Kameruniin maksaisi 3,7 miljardia Yhdysvaltain dollaria, joten kyseessä on yksi Afrikan suurimmista yksityissektorin sijoituksista. Euroopan investointipankki (EIP) osallistuu rahoitukseen 144 miljoonan euron summalla, josta 35,7 miljoonaa menee Kamerunin hallitukselle ja 20,3 miljoonaa Tšadiin; kyse on Euroopan kehitysrahaston (EKR:n) riskipääomasta. Hankkeen odotetaan tuottavan 225 000 barrelia öljyä päivässä, ja hankkeen kokonaishyöty on 12 miljardia Yhdysvaltain dollaria. Hallitusten tulot ovat Tšadin osalta 1,7 miljardia dollaria ja Kamerunin osalta 505 miljoonaa dollaria 28 vuoden toiminta-aikana.

Hankkeen perusteluna on kehitysyhteistyön näkökulmasta, että sen avulla saadaan tuloja, jolloin hallitukset voivat panostaa entistä enemmän köyhyydenvähentämisohjelmiin, kuten terveydenhuollon, koulutuksen ja maaseudun kehittämiseen.

Tulonhallintalain (Revenue Management Law) mukaan 85 prosenttia kymmenen ensimmäisen vuoden tuotantotuloista käytetään yhteiskunnan tärkeimpien alojen, koulutuksen, terveydenhuollon, sosiaalipalvelujen ja maatalouden kehittämiseen. Näillä varoilla ei korvata valtion menoja näillä aloilla, vaan ne ovat lisävoimavaroja.

Aivan uudenlaisen kaivosteollisuushankkeen tästä projektista tekee se tarkkuus ja huolellisuus, joilla tulonhallintaohjelma on muotoiltu ja laadittu. Maailmanpankin osallistuminen hankkeeseen on tosiasiassa tukenut terveen tulonhallintaohjelman kehittämistä, johtanut ryhmän tiukkojen ympäristö- ja sosiaalipolitiikkojen soveltamiseen ja varmistanut laajat neuvottelut näissä kahdessa maassa ja muualla maailmassa.

Näin ollen hankkeen nettovaikutus luonnon- ja ihmisen elinympäristöihin on pieni. Putki kulkee suurimmaksi osaksi maanpinnan alla, se seurailee olemassa olevaa infrastruktuuria, ja sen rakentamisessa on noudatettu Maailmanpankin suojeluohjeita, myös niitä, jotka koskevat ympäristöarviointeja, luonto-

tyyppejä, alkuperäiskansoja, kulttuuriomaisuutta, uudelleensijoittamista ja metsiä. Rakentamisen myötä on kadonnut vain pieni trooppisen metsän alue. Tämän korvaamiseksi Kameruniin on perustettu kaksi isoa uutta kansallispuistoa. Öljyryhmittymä on laatinut yleissuunnitelman mahdollisten öljyvuotojen varalle. Suunnitelma on kansainvälisten hyvien käytäntöjen mukainen.

Öljykenttien alueella asuvalle paikallisväestölle on järjestetty tehostettu tiedotus-, koulutus- ja viestintäkampanja. Lisäksi Tšadin ja Kamerunin hallitukset toteuttavat parhaillaan täydentäviä ohjelmia, joilla pyritään vahvistamaan sellaisten hajautettujen terveyspalvelujen toimintakykyä, joihin kuuluu immuunikatoon (aidsiin) liittyviä toimia. Päteviä kansalaisjärjestöjä on palkattu avustamaan putken kulkureitin varrella sijaitsevia kuntia terveys- ja koulutusalan kunnallisten hankkeiden valmistelussa, esittämisessä ja toteuttamisessa.

(2004/C 88 E/0668) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3676/03**

esittäjä(t): Ilda Figueiredo (GUE/NGL) komissiolle

(9. joulukuuta 2003)

Aihe: CNASTI:n vetoomus

Dakarissa järjestetyssä Maailman koulutusfoorumissa kansainvälinen yhteisö julisti päätavoitteekseen varmistaa vuoteen 2015 mennessä kaikille maailman lapsille mahdollisuus ilmaiseen ja laadukkaaseen alkeisopetukseen ja poistaa sukupuoleen perustuvat erot koulutuksessa vuoteen 2005 mennessä. Samana vuonna nämä tavoitteet kirjattiin myös YK:n vuosituhannen kehitystavoitteisiin.

Portugalissa lapsityön vastainen järjestö CNASTI käynnisti kampanjan "Työstä kouluun", joka liittyy järjestön rooliin lapsityön vastaisen Global March -kampanjan koordinoijana Portugalissa. Osana kampanjaa laadittiin vetoomus, jossa komissiota pyydetään muun muassa lisäämään koulutukseen tarkoitettuja varoja kansainvälisessä kehitysyhteistyössä, antamaan täyden tukensa koulutusalan nopean toiminnan FTI-aloitetteelle, levittämään ohjelmaa kaikkiin maihin, joilla on toimivat koulutussuunnitelmat sekä jättämään koulutuksen WTO:ssa tehdyn GATS-sopimuksen perusteella vapautettavien alojen ulkopuolelle.

Mihin toimiin komissio on ryhtynyt edellä mainittujen vaatimusten johdosta?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(20. helmikuuta 2004)

Dakarissa asetetut "Koulutus kaikille" -tavoitteet ja Yhdistyneiden Kansakuntien (YK) uuden vuosituhannen kehitystavoitteet koulutuksen alalla muodostavat yhteisön koulutusta koskevan kehitysyhteistyöpolitiikan perustan komission maaliskuussa 2002 antaman tiedonannon [1] "Koulutus ja köyhyyden vähentäminen kehitysmaissa" mukaisesti. Tiedonannossa korostetaan myös, että yhteisön koulutukseen, etenkin perusasteen koulutukseen, osoitettavaa rahoitusta tulisi lisätä.

Kaiken kaikkiaan komissio on suunnitellut osoitettavan arviolta 1,3 miljardia euroa koulutukseen kehitysmaissa viiden vuoden aikana. Tämä luku ei vastaa EU:n koko panosta, koska siinä ei oteta huomioon noin 1,7 miljardin euron rahoitusta, joka myönnetään Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren alueen (AKT) maille yhdeksännen Euroopan kehitysrahaston (EKR) puitteissa makrotaloudellisena tukena, joka on kytketty sosiaalisiin tuloksiin, etenkin koulutukseen ja terveyteen.

Koska yhteisön kehitysyhteistyö perustuu monivuotiseen ohjelmasuunnitteluun, mahdollisuudet lisätä koulutukseen tarkoitettuja varoja ennen seuraavaa ohjelmasuunnitteluvaihetta ovat rajalliset. AKT-maissa on kuitenkin olemassa jonkin verran joustomahdollisuuksia aikaisempien EKR:ien käyttämättömien varojen uudelleen sitomisen ja vuoden 2004 väliarvioinnin kautta. Tietenkin edunsaajamaat päättävät loppujen lopuksi, omistajuuden periaatteen mukaisesti, niille myönnettyjen varojen käytöstä.

Tätä taustaa vasten komissio suhtautui myönteisesti Koulutus kaikille -foorumin nopean toiminnan FTI-aloitteeseen tilaisuutena lisätä tukea perusasteen koulutukselle. Nopean toiminnan aloite otetaan huomioon myös FTI:stä hyötyviä muita kuin AKT-maita koskevan ohjelmasuunnittelun seuraavassa vaiheessa. Lisäksi komissio on toiminut menestyksekkäästi toisessa pilarissa, joka koskee FTI-aloitteeseen liittyvien menettelyjen yhdenmukaistamista muiden avunantajien ja erityisesti EU:n jäsenvaltioiden kanssa.

Mitä tulee koulutuspalveluja koskevaan kysymykseen ja palvelukaupan yleissopimukseen (GATS), yhteisö ja sen jäsenvaltiot ovat jo tehneet joitakin sitoumuksia GATSin Uruguayn kierroksen puitteissa yksityisesti rahoitettujen koulutuspalvelujen osalta. Nämä sitoumukset kattavat ulkomaalaisten palveluntarjoajien mahdollisuuden päästä tietyiltä osin yhteisön markkinoille, mutta ne eivät ole millään tavoin heikentäneet jäsenvaltioiden oikeutta päättää asianmukaisimmasta järjestelystä koulutuspalvelujen tarjoamisessa. Tämä aspekti on GATSin määräysten mukainen, sillä niissä suljetaan sopimuksen soveltamisalan ulkopuolelle ainoastaan julkista valtaa käytettäessä tarjotut palvelut ja sallitaan samalla Maailman kauppajärjestön (WTO) jäsenten säilyttää tarpeellinen jousto ja oikeus päättää sopimuksen soveltamisalaan kuuluvilla aloilla kunkin sektorin asianmukaisimmista rakennejärjestelyistä.

([1]) KOM(2002) 116 lopullinen.

(2004/C 88 E/0669) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3857/03**

esittäjä(t): Raffaele Costa (PPE-DE) komissiolle

(16. joulukuuta 2003)

Aihe: Intian kehitysapuohjelma

Intian kehitysapuohjelmasta, johon käytettiin 84 miljoonaa euroa vuonna 2001, on rahoitettu useita hankkeita. Voiko komissio ilmoittaa rahoitettujen hankkeiden tarkan lukumäärän, sekä onko kunkin hankkeen kohdalla tarkistettu, että käytetyt varat ja käynnistetyt aloitteet ovat johtaneet tarkoituksenmukaiseen lopputulokseen?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(2. helmikuuta 2004)

Parlamentin jäsenen mainitsema rahamäärä sisältää kaikki vuonna 2001 Intialle maksetut avustukset (84 miljoonaa euroa). Vertailun vuoksi voitaisiin mainita, että vuonna 2002 avustuksia maksettiin yli 103 miljoonaa euroa, aivan kuin vuonna 2003.

Vuonna 2001 Intiassa toteutettu yhteisön kehitysyhteistyötoiminta voidaan jakaa pääpiirteittäin kolmeen ryhmään:

— kaksitoista hallintovirastojen toteuttamaa maatalouden ja maaseudun kehittämisohjelmaa

— kaksi alakohtaista tukiohjelmaa (yksi koulutusohjelma sekä yksi terveyden ja perheiden hyvinvoinnin edistämisohjelma)

— neljä isojen kansalaisjärjestöjen toteuttamaa hanketta (kolme maaseudun kehittämishanketta ja yksi koulutushanke).

Tilintarkastustuomioistuin totesi uusimmassa kertomuksessaan (Erityiskertomus nro 10/2003 Intialle myönnettyä kehitysapua koskevan komission hallinnoinnin vaikuttavuudesta köyhille annetun tuen kohdentamisessa ja kestävän kehityksen varmistamisessa), että komission hallinnointi on onnistunut köyhille kohdennetun tuen ja kestävän kehityksen kannalta. Lisäksi komissio varmistaa, että kaikille sen päähankkeille (yli miljoona euroa) tehdään ulkoinen tarkastus vähintään kerran vuodessa.

(2004/C 88 E/0670) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3868/03**

esittäjä(t): Piia-Noora Kauppi (PPE-DE), Riitta Myller (PSE), Samuli Pohjamo (ELDR) ja Ari Vatanen (PPE-DE) komissiolle

(16. joulukuuta 2003)

Aihe: Polttoaineen verotuslämpötila

Suomessa on viime vuosina käyty jatkuvaa keskustelua kivennäisöljyjen valmisteverojen rakenteiden yhdenmukaistamista koskevan neuvoston direktiivin 92/81/ETY [1] asianmukaisesta tulkinnasta. Aikaisemman polttoaineverolainsäädännön mukaan verotus perustui volyymilitroihin. Polttoaineen verotus riippui näin sen lämpötilasta hetkellä, jolloin se siirrettiin terminaalissa säiliöautoon. Kyseinen lämpötila oli keskimäärin + 8 °C.

Uusi direktiivi perustuu kuitenkin + 15 °C lämpötilassa laskettavaan niin sanottuun normaalilitraverotukseen. Euroopan unionin neuvoston direktiivin 92/81/ETY 3 artiklan 1 kohdan suomenkielisen version mukaan kivennäisöljyistä on kannettava kussakin jäsenvaltiossa erityisvalmisteveroa, joka on laskettava 1 000 litralle 15 °C:n lämpötilassa olevaa tuotetta.

Direktiivin pohjalta säädetyn ja Suomessa tällä hetkellä voimassa olevan nestemäisten polttoaineiden valmisteveroa koskevan lain (29.12.1994/1472) 5 pykälän mukaan valmistevero ja huoltovarmuusmaksu lasketaan 15 °C:n lämpötilassa olevalle tuotteelle. Suomen keskilämpötila on + 8 °C eikä + 15 °C, kuten Keski- ja Etelä-Euroopassa. Verotuksessa lämpötilaero on 7 astetta.

Kyseistä direktiiviä tulkitaan eri tavoin eri Pohjoismaissa eli Ruotsissa, Tanskassa ja Norjassa. Tanska oli jo EU:n jäsen, kun verotusta muutettiin niin, että polttoainevero tuli laskea normaalilitrojen perusteella (+ 15 °C). Tanska on muotoillut uuden verodirektiivin niin, että sen verolainsäädäntö täyttää EU:n direktiivissä vaaditun vähimmäisverotustason. Vero kannetaan Tanskassa edelleen volyymilitrojen perusteella. Ruotsi ja Suomi taas liittyivät EU:hun samanaikaisesti vuonna 1995. Ruotsi oli tietoinen Tanskan käyttämästä menettelystä. Ruotsissa sovelletun tulkinnan mukaan vero voidaan kantaa myös volyymilitrojen perusteella eli todellisen lämpötilan mukaan. Myös Norjassa vero kannetaan volyymilitrojen perusteella.

Ottaen huomioon edellä mainitun kysymmekin kunnioittavasti komissiolta, voiko Suomi direktiivin perusteella tulkita nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta annetun lain (29.12.1994/1472) 5 pykälää niin, että polttoainevero voidaan Suomessa kantaa polttoaineen ollessa + 8 °C:n lämpötilassa?

---

[1] EYVL L 316, 31.10.1992, s. 12.

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(15. tammikuuta 2004)

Komissio viittaa vastaukseensa, jonka se on antanut Ari Vatasen esittämään kirjalliseen kysymykseen P-2439/01 [1].

Komissio selvitti kyseisessä vastauksessaan, että kivennäisöljyjen valmisteverojen rakenteiden yhdenmukaistamisesta 19 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/81/ETY [2] 3 artiklan 1 kohdassa säädetään, että erityisvalmistevero on laskettava 1 000 litralle 15 celsiusasteen lämpötilassa olevaa tuotetta. Direktiivi 92/81/ETY on kumottu 1. tammikuuta 2004 alkaen energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehyksen uudistamisesta 27 päivänä lokakuuta 2003 annetulla neuvoston direktiivillä 2003/96/EY [3], mutta myös tämän uuden direktiivin 12 artiklan 2 kohdassa säädetään, että niiden energiatuotteiden, joiden verotaso perustuu tilavuusmääriin, tilavuusmäärä mitataan 15 celsiusasteen lämpötilassa.

Direktiivin 2003/96/EY antamista edeltäneissä keskusteluissa neuvosto merkitsi neuvoston pöytäkirjaan [4] lausuman, jossa todetaan, että verotasoa laskettaessa jäsenvaltioiden ei tarvitse mukauttaa määrää lämpötilan mukaan kutakin liiketoimea varten vaan ne voivat ottaa käyttöön yksinkertaistettuja kansallisia

menettelyjä lämpötilanvaihteluiden huomioimiseksi. Vakiolämpötilaa koskevat mukautukset on laskettava sellaisten taulukoiden perusteella, jotka Kansainvälinen standardisoimisjärjestö on julkaissut viitteillä ISO 91/1 − 1982, tai taulukoiden myöhempien tarkistusten perusteella.

Valmisteveron alaisia tuotteita koskevasta yleisestä järjestelmästä sekä näiden tuotteiden hallussapidosta, liikkumisesta ja valvonnasta 25 päivänä helmikuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/12/ETY ([5]) 6 artiklassa säädetään, että valmisteveron alaisia tuotteita koskeva valmisteverovaade tulee täytäntöönpanokelpoiseksi, kun tuote luovutetaan kulutukseen eli kun kivennäisöljyt poistuvat verovarastosta tai kun ne tuodaan maahan. Komissio on täysin yhtä mieltä siitä, että on tärkeää varmistaa, että tuotetta kulutukseen luovutettaessa lämpötila ei vuodenajasta ja kulutukseen luovutuksen paikasta riippumatta pääse vaikuttamaan kivennäisöljyjen tilavuusmäärään sitä verotusta varten laskettaessa. Komission säännöllisessä kahdenvälisessä tai valmisteverokomitean yhteydessä tapahtuvassa yhteydenpidossa yksikään jäsenvaltio ei ole tähän mennessä ilmoittanut, että kyseisen säännöksen soveltamisessa olisi ilmennyt vaikeuksia.

Käytännössä yhteistä nimittäjää sovelletaan kaikkialla yhteisössä ja sillä muunnetaan kunkin mineraaliöljyn ominaismassan tilavuusmäärä, riippumatta siitä missä lämpötilassa se on mitattu, tilavuusmääräksi, joka vastaa 15 celsiusasteen vakiolämpötilassa mitattua tilavuusmäärää. Direktiiveissä 92/81/ETY ja 2003/96/EY ei säädetä menettelytavoista tai ohjeista, joita kansallisten viranomaisten olisi noudatettava kyseisessä muuntamisessa, koska olemassa olevissa kansainvälisten erityisjärjestöjen vahvistamissa kansainvälisissä standardeissa ([6]) annetaan asianmukaiset säännöt. Nämä järjestöt ovatkin vahvistaneet yksityiskohtaisia tieteellisiä taulukkoja, joissa annetaan tilavuusmäärän korjauskertoimet kaikille lämpötiloille ja kivennäisöljyjen ominaismassoille.

Näyttää siltä, ettei ole olemassa pätevää syytä muuttaa vakiolämpötilaa 15 celsiusasteesta 8 celsiusasteeseen, koska jäsenvaltiot voivat helposti muuntaa missä tahansa lämpötilassa mitattujen kivennäisöljyjen tilavuusmäärän määräksi, joka vastaa tilavuusmäärää 15 celsiusasteen vakiolämpötilassa. Näin ollen komissio katsoo, että Suomessa nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta annetun lain (29.12.1994/1472) 5 pykälä, jossa säädetään periaatteesta, jonka mukaan vero määrätään 15 celsiusasteessa olevalle tuotteelle, on periaatteessa yhteensopiva edellä mainittujen direktiivien kanssa.

([1]) EYVL C 160, 4.7.2002.
([2]) EYVL L 316, 31.10.1992.
([3]) EUVL L 283, 31.10.2003.
([4]) Neuvoston asiakirja 14140/03, PV/CONS 60 Add 1, 24.11.2003.
([5]) EYVL L 76, 23.3.1992.
([6]) Erityisesti American Society for Testing and Materials (ASTM) -järjestön taulukot tai Kansainvälinen standardisoimisjärjestö (ISO) 91/1/1982.

(2004/C 88 E/0671) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3880/03**

esittäjä(t): Emmanouil Bakopoulos (GUE/NGL) komissiolle

(16. joulukuuta 2003)

Aihe: Lemmikkieläinpassi

Euroopan komissio on ilmoittanut lemmikkieläinpassin tulevan voimaan heinäkuussa 2004. Passi toimii lemmikkieläimen terveystodistuksena, ja se tarjoaa omistajalle mahdollisuuden kuljettaa lemmikkiään mukanaan vapaasti kaikkialla Euroopan unionissa Yhdistynyttä kuningaskuntaa, Irlantia ja Ruotsia lukuun ottamatta. Tähän mennessä omistaja on kuitenkin Euroopan unionissa matkustaessaan joutunut esittämään voimassa olevan todistuksen vesikauhurokotuksesta, joka joka tapauksessa kirjataan eläimen terveystodistukseen.

Kysyn näin ollen komissiolta, mikä lemmikkieläinten kuljettamisessa Euroopan unionin sisällä itse asiassa muuttuu?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(26. tammikuuta 2004)

Lemmikkieläinten muihin kuin kaupallisiin kuljetuksiin sovellettavista eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista ja neuvoston direktiivin 92/65/ETY muuttamisesta 26 päivänä toukokuuta 2003 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 998/2003 [1] sovelletaan 3 päivästä heinäkuuta 2003 lähtien. Vastaavasti sovelletaan samasta päivämäärästä lähtien komission päätöstä niiden todistusten malleista, joiden on oltava eläinten mukana asetuksen 17 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Kotieläiminä pidettyjen lihansyöjien kuljetuksia koskevat ehdot vahvistetaan siis asetuksella (EY) N:o 998/2003. Yleissääntönä edellytetään voimassa olevaa raivotautirokotusta kuljetettaessa eläimiä jäsenvaltiosta toiseen — lukuun ottamatta Irlantia, Ruotsia ja Yhdistynyttä kuningaskuntaa.

Todistuksen (lemmikkieläinpassin) tavoitteena on saada aikaan unionin tasolla yksi vakiomuotoinen eläinlääkintäasiakirja, joka helpottaa unionin alueella kuljetettavien kissojen, koirien ja frettien mahdollisia tarkastuksia. Tarkoituksena on korvata jäsenvaltioiden nykyisin käyttämät erilaiset asiakirjat, jotka ovat aiheuttaneet monenlaisia kielellisiä hankaluuksia ja joita erimuotoisina on ollut vaikeaa käyttää kuljetuksissa unionin alueella.

Eläinlääkärit voivat täyttää todistukset eläimen kuljetuksen mukaan. Kyseessä on eurooppalainen eläinlääkintäasiakirja, joka seuraa eläintä koko sen elinkaaren ajan ja johon voidaan merkitä kaikki eläimen terveydentilaan liittyvät tapahtumat.

Lemmikkieläinpassi otetaan käyttöön myös Irlantiin, Ruotsiin ja Yhdistyneeseen kuningaskuntaan tapahtuvien kuljetusten yhteydessä. Näihin kolmeen jäsenvaltioon viiden vuoden aikana sovellettavia erityissäännöksiä vastaavat kohdat on sen vuoksi täytettävä.

[1] EUVL L 146, 13.6.2003.

(2004/C 88 E/0672) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3920/03**

esittäjä(t): Graham Watson (ELDR) komissiolle

(17. joulukuuta 2003)

Aihe: ECHO

Aikooko komissio muuttaa toimittajien protestien johdosta toimintalinjaansa ja antaa toimittajille luvan lentää humanitaarisen avun toimiston ECHO:n lennoilla Somalian pääkaupunkiin Mogadishuun?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(30. tammikuuta 2004)

Komissio tuntee perustelut, joita Corrierre della Sera -lehden kirjeenvaihtaja Alberizzi on esittänyt. Alberizzi pyysi, että humanitaarisen avun toimiston ECHOn lennoille olisi otettava mukaan toimittajia, jotka haluavat matkustaa Somaliaan.

Komissio on jo ilmoittanut vastauksessaan Alberizzin avoimeen kirjeeseen [1], ettei se pysty tarkistamaan periaatteitaan ECHOn lentojen käyttämisestä. ECHOn lennot ovat humanitaarinen palvelu, jolla tuetaan humanitaarisia hankkeita ja kunnostushankkeita Somaliassa, Pohjois-Keniassa ja Kongon demokraattisessa tasavallassa. Lennoilla kuljetetaan henkilöstöä ja rahtia, jota tarvitaan hankkeiden toteuttamisessa. Koska lennot ovat luonteeltaan humanitaarisia ja jotta pääsy konfliktialueille säilyy esteettömänä, on erittäin tärkeää, että ECHOn lennot pysyvät kaiken aikaa neutraaleina ja puolueettomina. Nämä perusperiaatteet voivat vaarantua, jos poliitikkojen, poliittisten virkamiesten tai vaikkapa toimittajien tehtävistä välittyy jonkinlainen poliittinen viesti.

Näistä syistä ECHOn lentojen käytössä on noudatettava rajoittavia periaatteita.

[1] http://europa.eu.int/comm/echo/pdf_files/letter_echo_flight.pdf

(2004/C 88 E/0673) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-3936/03**

esittäjä(t): Christopher Heaton-Harris (PPE-DE) komissiolle

(16. joulukuuta 2003)

Aihe: Italtrend-yhtiö

Italialainen julkisten hankintojen alalla toimiva Italtrend-yhtiö on viime aikoina ollut esillä lehdistössä.

— Mikä on Italtrend-yhtiölle annettujen urakkasopimusten kokonaisarvo vuodesta 1999 lähtien?

— Kuinka monta sopimusta komissio on tehnyt Italtrendin kanssa vuodesta 1999 lähtien?

— Mitä menettelyä noudattaen kyseiset sopimukset tarkkaan ottaen annettiin?

— Annettiinko jokin sopimuksista tarjouskilpailumenettelyä noudattaen?

— Tehtiinkö jokin sopimuksista suoraan kyseisen yhtiön kanssa?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(18. helmikuuta 2004)

Komissio on jo antanut tästä aiheesta vastauksia European voice -lehdelle sekä jäsen Borghezion kirjalliseen kysymykseen E-3586 ([1]), ja on syytä mainita, että Italtrendin 1. syyskuuta 1999 lähtien yhteisön ulkopuolelle suuntautuvan tuen alalla komissiolle tekemien töiden kokonaisarvo 31. joulukuuta 2003 oli 7,97 miljoonaa euroa, mikä vastaa Italtrendin kanssa tällä alalla edellä mainitusta ajankohdasta lähtien allekirjoitettujen sopimusten arvoa. Saman ajanjakson aikana allekirjoitettujen sopimusten lukumäärä on 49.

Näistä 49 sopimuksesta yhteensä 43 on palveluhankintasopimuksia, joiden arvo on vähemmän kuin 200 000 euroa ja jotka on myönnetty osana niin kutsuttua puitesopimusta. Puitesopimuksesta julkaistiin tarjouskilpailu Euroopan unionin virallisessa lehdessä. Tämän kilpailulle avoimen menettelyn jälkeen 58 yritystä pääsi jatkoon kuultaviksi alle 200 000 euron arvoisten lyhyen aikavälin palveluhankintasopimusten myöntämisen osalta.

Kuudesta muusta sopimuksesta yksi myönnettiin ehdotuspyynnön kautta, kaksi rajoitetun tarjouspyyntömenettelyn kautta Euroopan unionin virallisessa lehdessä julkaistun hankintailmoituksen jälkeen, yksi neuvottelumenettelyn kautta ja kaksi suorien sopimusten kautta.

([1]) EUVL C 84 E, 3.4.2004, s. 508.

(2004/C 88 E/0674) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3959/03**

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(5. tammikuuta 2004)

Aihe: Afrikka — puute ja elintarviketurva

Yhdistyneiden kansakuntien elintarvike- ja maatalousjärjestö (FAO) on varoittanut huonosta sadosta ja konflikteista johtuvasta elintarvikepulasta, joka aiheuttaa vaaratilanteen 23:ssa Afrikan mantereen maassa, joiden joukossa ovat Angola, Kap Verde, Norsunluurannikko, Kenia ja Somalia.

FAO korostaa raportissaan, että kuivuuden vaikutukset ovat erityisen vakavia tietyillä alueilla, ja Somalian suhteen ollaan huolestuneita Soolin ylätasangon vakavan humanitaarisen kriisin takia. Arvioiden mukaan pelkästään Somaliassa 93 000 ihmistä tarvitsee elintarvikeapua ja humanitaarista hätäapua. Myös Eritreassa saattaa 1,4 miljoonaa ihmistä tarvita elintarvikeapua.

FAO:n arvioiden mukaan Länsi-Afrikassa Guinea-Bissau ja Mauritania tulevat kärsimään elintarvikepulasta.

Tilanne on identtinen Norsunluurannikolla, kun taas Liberiassa ja Sierra Leonessa elintarviketilanne on parantumassa johtuen pakolaisten paluusta, mikä antaa uutta puhtia kyseisten maiden maataloudelle.

Kongon demokraattinen tasavalta ja Burundi ovat ongelmallisia maita, koska epävarmuus jatkuu hallitsevana tekijänä.

FAO:n tiedot osoittavat, että Zimbabwe on yksi todennäköisimmistä elintarvikepulasta kärsimään joutuvista maista.

FAO arvioi, että Angolassa on tarpeen antaa elintarvikeapua 1,4 miljoonalle ihmiselle.

FAO:n raportissa todetaan myös, että aids-epidemialla on tuhoava vaikutus elintarviketurvaan Saharan eteläpuolisen Afrikan alueilla.

Kysyn komissiolta seuraavaa:

— Mitä tietoja komissiolla on FAO:n julki tuomasta elintarvikepulaa koskevasta tilanteesta?

— Onko Euroopan unioni ryhtynyt tai aikooko se ryhtyä lisätoimenpiteisiin tai täydentäviin toimenpiteisiin antaakseen pikaisesti humanitaarista apua tilanteessa, josta FAO varoittaa?

— Minkälaista apua komission mielestä unionin on pääasiassa annettava kyseisessä hätätilanteessa?

— Miten komissio on pitänyt yhteyttä paikallishallintoon varmistaakseen, että mahdollista apua jaetaan tehokkaasti sitä tarvitsevalle väestölle?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(23. helmikuuta 2004)

1. Komissio on tietoinen arviosta, joka esitettiin Yhdistyneiden Kansakuntien (YK) elintarvike- ja maatalousjärjestön (FAO) joulukuussa 2003 julkaistussa raportissa elintarviketilanteesta Saharan eteläpuolisessa Afrikassa. Vuodesta 1999 lähtien komissio on osallistunut jopa 5 miljoonalla eurolla vuodessa FAO:n elintarviketurvatilanteen arviointitoimintaan kehitysmaissa ja erityisesti puutteellista ja haavoittuvaa elintarviketurvaa koskevaan kartoitusjärjestelmään (Food Insecurity and Vulnerability Mapping System) sekä varhaisvaroitusta ja elintarviketurvaa koskevaan tietojärjestelmään (Early Warning and Food Security Information System). Näin ollen FAO on komission käyttämä merkittävä tietolähde sen kartoittaessa tilannetta kussakin maassa ja valmistautuessa reagoimaan.

Vuodesta 1996 lähtien komissio on ottanut palvelukseensa elintarviketurva-asiantuntijoita avustamaan edustustojaan useimmissa hätätilalle alttiissa maissa eteläisen Afrikan ja Afrikan sarven alueilla. Nämä asiantuntijat ovat vastuussa elintarviketurvatilanteen seuraamisesta sijoittautumismaassaan.

Koska FAO:n ja Maailman ruokaohjelman yhteinen tarpeiden arviointi kriisialttiissa maissa muodostaa lähtökohdan yhteisön elintarvikeapua koskevalle ohjelmasuunnittelulle, komissio kiinnittää runsaasti huomiota arviointiraportin sisältöön ja laatuun. Viime vuodesta lähtien komissio on kehittänyt strategista vuoropuhelua Maailman ruokaohjelman ja FAO:n kanssa sato- ja elintarviketurvatilannetta koskevista arviointikäynneistä (CFSAM) ja kiireellisten tarpeiden arvioinneista (ENA) lisätäkseen arviointien luotettavuutta kriisin sattuessa.

Vuodesta 2003 lähtien yhteisön elintarviketurva-asiantuntijat ovat osallistuneet tarkkailijoina Maailman ruokaohjelman / FAO:n arviointiryhmän käynteihin kentällä. Heidän raporteistaan keskustellaan kyseisessä maassa ja pääkonttorissa, ja ne täydentävät komission ja FAO:n / Maailman ruokaohjelman välistä vuoropuhelua lisätiedoilla ja -analyyseilla. Lisäksi komission lähetystöt ja asiantuntijat paikan päällä keräävät ja analysoivat tietoja elintarviketurvatilanteesta paikallisesti.

Myös FAO:n raportissa mainituissa maissa käyvä Euroopan humanitaarisen avun toimiston (ECHO) henkilöstö arvioi rutiininomaisesti maiden humanitaarisia tarpeita. Näiden asiantuntijoiden panos tarjoaa täydentäviä näkökantoja komission avuksi. Tämän toiminnan tarkoitus on parantaa komission interventioiden suunnittelua.

2. Komissio laatii vuosittain luettelon maista, jotka ovat etusijalla hätätilanteissa annettavan elintarviketurva-avun suunnittelussa. Tätä luetteloa laadittaessa FAO:n arviot otetaan asianmukaisesti huomioon.

3. Komissio pyrkii löytämään parhaan keinon, jonka avulla elintarvikepulasta kärsivät ihmiset voivat palata mahdollisimman pian normaaliin elintarviketilanteeseen. Tällaisiin hätätilanteisiin vastataan kaksitahoisesti:

— ensinnäkin voidaan antaa elintarvikeapua silloin, kun puutteita elintarvikkeista on havaittu eikä niitä voida korjata markkinamekanismeilla;

— toiseksi pannaan toimeen rakenteellisia toimenpiteitä elintarvikepulan perimmäisiin syihin puuttumiseksi; tällaisia toimenpiteitä voidaan toteuttaa esimerkiksi maaseudun kehittämisen, terveyden, markkinakehityksen tai sosiaalisten turvaverkkojen aloilla.

Päätökset varojen myöntämisestä tehdään tapauskohtaisesti.

Asian havainnollistamiseksi annetaan seuraavassa arvoisalle parlamentin jäsenelle joitakin viimeaikaisia maaesimerkkejä:

— Somalia: Soolin ylätasangolla on kriisi. Huolimatta joistakin sateista joulukuussa 2003 ja tammikuussa 2004 elintarviketurvatilanne on edelleen erittäin vaikea, ja veden puute on vähintään yhtä vakava kuin puute elintarvikkeista. Komissio myönsi 4 miljoonaa euroa joulukuussa 2003 näihin tarpeisiin vastaamiseen. Ohjelman toteuttaa FAO. Samaan aikaan on käynnissä joukko kansalaisjärjestöjen toimia elintarviketurvan alalla.

— Zimbabwe: Komissio on kaiken kaikkiaan samaa mieltä FAO:n / Maailman ruokaohjelman vuoden 2003 sato- ja tarvearvioinneista. Komissio reagoi merkittävällä panoksella elintarvikekriisiin vuonna 2003: Maailman ruokaohjelmalle myönnettiin 32 miljoonaa euroa, mikä merkitsee noin 86 000 tonnia maissia, ja 8 miljoonaa euroa myönnettiin kansalaisjärjestöjen yhteenliittymälle (Euronaid) elintarvikkeiden ja muiden tarvikkeiden jakamiseen. Parhaillaan valmistellaan Maailman ruokaohjelman kautta annettavaa 20 miljoonan euron lisätukea, joka kasvattaa komission yhteispanoksen 60 miljoonaan euroon. Lisäksi ECHO on antanut käytettäväksi 25 miljoonaa euroa muuta kuin elintarvikkeita käsittävänä humanitaarisena apuna, mikä kasvattaa komission humanitaarisen avun yhteensä 85 miljoonaan euroon. Vuonna 2004 on annettava lisäapua yhteistyössä muiden avunantajien kanssa, sillä tilanne on edelleen kriittinen.

  Komissio osallistuu apuun aktiivisesti muiden avunantajien kanssa ja tukee humanitaarisen avun koordinaattorin työtä varmistaakseen humanitaarisen avun toimien täydellisen avoimuuden.

— Mauritania: Maalla on rakenteellinen elintarvikepula: 80 prosenttia elintarvikkeista tuodaan maahan muualta. Vuoden 2003 kausi oli erittäin huono, ja hallitus on käynnistänyt hätäsuunnitelman, johon komissio on osallistunut lahjoittamalla 15 000 tonnia viljaa. Komissio on tukenut rakenteellista elintarviketurvasuunnitelmaa vuodesta 1998 myöntämällä varoja elintarvikevarastoon (19 miljoonaa euroa), rahoittamalla mikrohankkeita ja parantamalla hallinnon elintarviketurvaelimen toimintaa.

— Norsunluurannikko: Tämänhetkisessä tilanteessa on vaikeaa arvioida maan tarpeita. Maailman ruokaohjelman kautta komissio antaa tukea, joka kohdennetaan heikossa asemassa oleviin väestönosiin (maan sisällä siirtymään joutuneet henkilöt, pakolaiset, pienten vauvojen äidit, ja lisäksi kouluruokalat). Kaudelle 2003—2004 on suunniteltu myönnettävän 6 miljoonaa euroa. Lisäksi komissio antoi vuonna 2003 muuta kuin elintarvikkeita käsittävää humanitaarista apua 5,74 miljoonan euron arvosta ECHOn kautta. Vuodeksi 2004 on suunniteltu samaa avun tasoa. ECHOn apuun sisältyy sekä siirtymään joutuneiden henkilöiden uudelleensijoittamiseen osoitettavaa tukea että hankkeita väestön ravitsemustilan parantamiseksi.

4. Komission tukemat elintarvikeapu- ja elintarviketurvatoimenpiteet toteutetaan kansalaisjärjestöjen ja kansainvälisten järjestöjen toimesta tiiviissä yhteistyössä kansallisten hallitusten kanssa. Nämä järjestöt huolehtivat toimenpiteiden valvonnasta ja seurannasta, ja niiden on myös toimitettava raportteja avunantajille. Euroopan yhteisön asiantuntijat komission edustustoissa seuraavat tuloksia ja vaikutusta edunsaajaväestöön. Komissio katsoo, että vaikka täytäntöönpanossa saattaakin silloin tällöin olla vaikeuksia, kohderyhmät saavutetaan tyydyttävällä tavalla.

Komissio on täysin samaa mieltä siitä, että HIV/AIDS-epidemian laajuudella, etenkin eteläisessä Afrikassa, tulee olemaan merkittäviä seurauksia maataloustuotannolle, elinajan odotteelle, aliravitsemuksen yleisyydelle ja kuolleisuudelle. AIDSiin tavallisesti yhdistettävät niin sanotut opportunistiset infektiot merkitsevät,

että kyseisten maiden terveydenhoitojärjestelmillä, jotka jo nyt ovat paineen alaisia, on edessään vielä pelottavampia haasteita. Tähän liittyvänä komissio hyväksyi vuonna 2000 kunnianhimoisen AIDSia, malariaa ja tuberkuloosia koskevan toimintasuunnitelman, jossa noudatetaan epidemioiden torjumiseksi kokonaisvaltaista lähestymistapaa, johon kuuluu erityistoimia kaikilla yhteiskunnan aloilla maatalous mukaan luettuna. Hallitukset ovat lisäämässä tämän lähestymistavan noudattamista alakohtaisissa politiikoissaan ja strategioissaan.

(2004/C 88 E/0675) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3972/03**

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(5. tammikuuta 2004)

Aihe: Kampanja Bulgariassa Euroopan unionin Sofiassa toimivan valtuuskunnan myöntämän kansalaisyhteiskunnan kehittämiseen (Civil Society Development) tarkoitetun tuen jakamista ja hallintoa vastaan sekä kyseiseen kampanjaan vastaaminen

1. Onko komissio tietoinen siitä, että Bulgariassa lisääntyy huolestuneisuus, joka koskee kansalaisyhteiskunnan kehittämiseen (Civil Society Development) tarkoitetun Euroopan unionin rahoituksen myöntämistä ja hallintoa? Huolestuneisuus ilmenee monin tavoin. Parlamentin jäsenet ovat ryhtyneet toimiin, joita kutsutaan nimellä "puhtaat kädet voittoa tavoittelematta". Bulgariassa valmistellaan lakia, joka koskee kansalaisjärjestöjen avoimuutta ja osallistumista myönnettäessä EU:n rahoitusta. Asia saa julkisuutta bulgarialaisissa lehdissä ja asiasta lähetetään runsain määrin sähköpostiviestejä, joiden otsikkona on "Isabelin on lähdettävä". Samalla suunnitellaan valituksen tekemistä asianosaisten virkamiesten toiminnasta ja laajempiin toimiin ryhtymistä tammikuussa 2004.

2. Tietääkö komissio, että kysymyksessä 1 tarkoitettu huolestuneisuus ja siihen perustuvat toimet kohdistuvat erityisesti EU:n Sofiassa toimivan valtuuskunnan kansalaisyhteiskunnan asioiden neuvonantajaan (Advisor Civil Society)? Kyseistä henkilöä syytetään siitä, että hän sekaantuu tarpeettomasti bulgarialaisten kansalaisjärjestöjen sisäisiin erimielisyyksiin, että hän asettaa etusijalle omat mieltymyksensä rahoitusta myönnettäessä, että hän jättää etukäteen huomiotta rahoituksen myöntämiseen kohdistetun kritiikin ja että hänen käytöksensä on ylimielistä ja uhkaavaa kaikkia niitä kohtaan, jotka ovat eri mieltä hänen kanssaan?

3. Katsooko komissio, että kyseisen neuvonantajan myönteistä toimintaa, johon kuuluu hänen pyrkimyksensä edistää yhteisymmärrystä bulgarialaisten, turkkilaisten ja romaniväestön välillä, voitaisiin toteuttaa toisin kuin herättämällä yhteiskunnallista ärtyneisyyttä EU:n yhden tai useamman virkamiehen toiminnan johdosta?

4. Mitä komissio aikoo tehdä, jotta mahdollisimman pian voitaisiin poistaa lisääntyvä ärtymys, joka koskee EU:n toimintatapaa Bulgariassa?

(2004/C 88 E/0676) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3973/03**

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(5. tammikuuta 2004)

Aihe: Etnisiä ja demografisia asioita käsittelevän kansallisen neuvoston (Nationale Raad voor Etnische en Demografische Aagelegenheden, NCEDI) huomiotta jättäminen myönnettäessä Euroopan unionin rahoitusta sosiaaliseen osallistumiseen Bulgariassa

1. Onko komissio tietoinen siitä, että Bulgariassa arvostellaan sosiaalista osallistumista koskevaa ohjelmaa BG 0102.06? Kyseisen ohjelman avulla pyritään tukemaan romaniväestön, muiden etnisten vähemmistöjen ja vammaisten ihmisten sosiaalista ja taloudellista integraatiota Bulgariassa. Rahoitusta myöntäessään EU:n Sofiassa toimiva valtuuskunta toimi kuulematta etnisiä ja demografisia asioita käsittelevää kansallista neuvostoa ja kulttuuriministeriötä, kuten sen olisi tullut tehdä. Valtuuskunta teki omavaltaisesti päätöksen siitä, kuinka 7 miljoonaa euroa jaetaan. Kansalaisyhteiskunnan kehitykseen (Civil Society Development) myönnettiin 2 500 000 euroa ja romaniväestön ja vammaisten ihmisten integraatioon myönnettiin 4 500 000 euroa.

2. Miksi kysymyksessä 1 tarkoitettu päätös johti siihen, että kahdestakymmenestä esitetystä hankkeesta ei valittu tukikohteiksi kahtatoista parasta romanien kulttuuri- ja tiedotuskeskusta ja niiden kehittämistä? Sen sijaan kohteiksi valittiin keskukset Sofiasta ja Slivenistä sekä kaksi keskusta rannikolta Varnasta. Hämmästystä herätti varsinkin viimeksi mainitun valinnan kiireellisyys. Erityisesti maan toiseksi suurimmassa kaupungissa Plovdivissa, jossa on paljon romaniväestöä, oltiin hyvin pettyneitä.

3. Johtaako tilanne siihen, että Bulgarian sosiaaliministeriön 1. joulukuuta 2003 alkaen myöntämää hankkeiden rahoitusta pidetäänkin mafian tukemisena?

4. Onko vielä mahdollista peruuttaa kyseinen erittäin kiistanalainen päätös tai tukea muulla tavoin hankkeita, jotka näin joutuivat epäedulliseen asemaan? Mitä komissio aikoo tehdä tilanteen korjaamiseksi?

(2004/C 88 E/0677) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-4011/03**

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(9. tammikuuta 2004)

Aihe: Phare-hankkeen BG 0102.06 toteuttaminen Bulgariassa: valmisteltujen ehdotusten ja lopullisen jaon merkittävä poikkeaminen toisistaan

1. Voiko komissio vahvistaa, että valmisteltaessa yhteiskunnallista osallistumista tukevaa ohjelmaa BG 0102.06 vuodelle 2001 EU:n edustusto Sofiassa vastaanotti 20—30 sivun verran ehdotuksia "hanke-kansioiksi", joiden mukaisesti oli määrä sijoittaa 966 000 euroa Phare-tukea kahdentoista jo olemassa olevan romanien kulttuuri- ja tiedotuskeskuksen toiminnan tukemiseen ja 4 500 romanin lukutaito-, kirjoitustaito- ja matematiikkaopetuksen kehittämiseen?

2. Miksi muun muassa ehdotuksissa mainittu Napredak-säätiö, joka sijaitsee Pazardžikissa, kaupungissa, jossa virallisten ja todennäköisesti aivan liian alhaisten lukujen mukaan asuu 24 000 romania, ei saanut mitään, vaikka Varna, jossa on vain 13 000 romania kirjoilla, sai suhteellisen paljon tukea?

3. Miksi hylättiin myös ne ehdotukset, jotka koskivat Plovdivin kaupungin (tilastojen mukaan 26 000 romanin kotipaikan) keskuksia sekä pienempiä paikkakuntia, joissa asuu paljon köyhiä romaneja?

4. Miksi kyseiset päätökset yllättivät etnisiä ja väestötieteellisiä kysymyksiä käsittelevän kansallisen neuvoston (pääasiantuntijansa Lalo Kamenovin mukaan) ja kulttuuriministeriön täysin, vaikka heillä oli ollut siihen asti merkittävä rooli tuen jakamista harkittaessa?

5. Rajoittuuko kysymyksessä 4 tarkoitetun neuvoston rooli tuen jakokriteereiden laatimiseen, jonka jälkeen tukipäätökset tehdään kyseisten kriteereiden perusteella pelkästään neuvoston ulkopuolella? Kuka siinä tapauksessa valvoo kyseisiä päätöksiä?

6. Millaisia parannuksia edellä esitetyissä kysymyksissä tarkoitettuun tilanteeseen komissio pitää mahdollisina ja toivottavina saada aikaan?

(2004/C 88 E/0678) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-4012/03**

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(9. tammikuuta 2004)

Aihe: Phare-hankkeen BG 0102.06 toteuttaminen Bulgariassa: päätösten myöhäinen julkistaminen ja tuen kiistanalaiset maksutavat

1. Miksi yhteiskunnallista osallistumista edistävän ohjelman BG 0102.06 hyväksyttyjen hankkeiden käynnistäminen siirtyi marraskuusta 2002 joulukuuhun 2003 ja miksi järjestöt, joiden hankkeet oli hyväksytty, saivat joulukuun ensimmäisen päivän aamuna 2003 mahdollisuuden allekirjoittaa sopimukset vain kello 17:ään mennessä samana iltana?

2. Ilmoitettiinko romanien nuorisojärjestölle Slivenissä, 300 kilometrin päässä Sofiasta, vasta samana päivänä kello 14, että sille oli myönnetty tukea ja aiheuttiko tämä sen, että osa käytettävissä olleesta rahasummasta luovutettiin kyseisenä päivänä tahoille, jotka ovat tämän järjestön valvonnan ulottumattomissa?

3. Annetaanko työpaikkojen luomiseksi tarkoitettua rahaa henkilöille, joista tunnetaan ainoastaan heidän hulppea elämäntyylinsä ”uusrikkaina”, mutta joista ei tiedetä, ovatko he päteviä luomaan tavanomaisia tuottavia työpaikkoja?

4. Tapahtuuko sellaista, että mahdollisuutta saada yhteisrahoitusta EU:lta hakevia romanijärjestöjä pyydetään ensin korjaamaan tiettyjen yksityishenkilöiden autoja tai toimittamaan heille autoja edulliseen hintaan, jolloin syntyy käsitys, että järjestöjen on ensin lahjottava kyseiset vastuulliset henkilöt, minkä jälkeen he sitä paitsi eivät edes saa pyytämäänsä tukea?

5. Vastauksessaan kirjalliseen kysymykseen E-1647/03 ([1]) komissio toteaa muun muassa, että romanien ja heitä edustavien järjestöjen riittävä osallistuminen tarpeiden yksilöintiin ja hankkeiden valmistelemiseen ja toteuttamiseen on olennaisen tärkeää näiden hankkeiden menestyksekkään läpiviennin kannalta. Katsooko komissio, että tätä lähtökohtaa on jo sovellettu nykyisessä tilanteessa?

6. Millaisia parannuksia edellä esitetyissä kysymyksissä tarkoitettuun tilanteeseen komissio pitää mahdollisina ja toivottavina saada aikaan?

([1]) EUVL C 78 E, 27.3.2004, s. 378.

(2004/C 88 E/0679) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-4013/03**

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(9. tammikuuta 2004)

Aihe: Phare-hankkeen BG 0102.06 toteuttaminen Bulgariassa: hallinnoinnista, päätöksistä ja arvioinneista vastaavia henkilöitä koskevien tietojen puuttuminen

1. Miksi etnisiä ja väestötieteellisiä kysymyksiä käsittelevän kansallisen neuvoston (NCEDI) 1. lokakuuta 2003 avatuilla verkkosivuilla ja muilla verkkosivuilla, joihin komissio viittasi 16. kesäkuuta 2003 päivätyssä vastauksessaan kirjalliseen kysymykseen E-1647/03 ([1]), tai hankkeen omilla verkkosivuilla (www.cscbg.com) ei vieläkään (14. joulukuuta 2003 mennessä) ole mainittu NCEDI:n ja 35 romanikansalaisjärjestön muodostaman kansallisen johtoryhmän jäsenten nimiä?

2. Miksi on mahdotonta löytää mistään tietoa siitä, ketkä kolme henkilöä muodostavat arviointikomitean, vaikka yleisesti otaksutaan, että Teodor Vladov, yksi hankkeissa mukana olevista henkilöistä, on sen puheenjohtaja?

3. Onko tuettuja järjestöjä ja niiden toteuttamia hankkeita sisältävien luetteloiden lisäksi olemassa myös luetteloita, joista käyvät ilmi kullekin yksittäiselle hankkeelle osoitetun tuen summa ja hankkeista vastaavien henkilöiden nimet? Ovatko nämä luettelot julkiset? Miten asiasta kiinnostuneet ja asianosaiset voivat saada nämä luettelot haltuunsa?

4. Millaisia parannuksia edellä esitetyissä kysymyksissä tarkoitettuun tilanteeseen komissio pitää mahdollisina ja toivottavina saada aikaan?

([1]) EUVL C 78 E, 27.3.2004, s. 378.

(2004/C 88 E/0680) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-4014/03**

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(9. tammikuuta 2004)

Aihe: Phare-hankkeen BG 0102.06 toteuttaminen Bulgariassa: täytäntöönpanon viivästyminen ja siitä johtuvien ylijäämien sijoittamista koskeva epäselvyys

1. Miksi kansallinen johtoryhmä (Projects Steering Committee), johon on kuuluttava EU:n Sofian edustuston edustaja, ei aloittanut työtään sovittuna ajankohtana joulukuussa 2001 tai tammikuussa 2002? Miksi johtoryhmä kokoontui ensimmäisen kerran vasta syyskuussa 2003 ja miksi se lykkäsi ehdotusten antamista sovitusta ajankohdasta kesäkuussa 2002 6:nteen marraskuuta 2003?

2. Miksi EU:n edustustossa asiasta vastaava virkamies ei maaliskuussa 2003 hyväksynyt Bulgarian parlamentin asianomaisen asiantuntijakomitean esittämää kutsua tulla kertomaan lykkäämiseen johtaneista syistä?

3. Pitääkö paikkansa, että tällä hetkellä hyväksyttyjen määrärahojen mukaan voidaan käyttää vain 33 prosenttia niistä varoista, joita tälle hankkeelle oli varattu vuosina 2001–2003, koska hyväksyttyjen hakemusten määrä oli vain kolmannes siitä määrästä, jota varten varoja oli osoitettu?

4. Palautuuko käyttämättä jäänyt osa takaisin EU:n budjettiin? Vai annetaanko se EU:n edustuston käyttöön Sofiassa niin, että se voi vapaasti käyttää sen oman harkintansa mukaisesti?

5. Onko mahdollista, että riippumatta komission vastauksesta kysymykseen 4 käyttämättä jääneet varat voidaan vielä käyttää sopimuskauden päätyttyä 30. marraskuuta 2003 jälkeen ennen takaisinmaksamisen määräaikaa 30. marraskuuta 2004 alkuperäisten suunnitelmien mukaisesti siten, että bulgarialaiset voivat osallistua päätöksentekoon, kuten heille on aiemmin luvattu, mutta mitä lupausta ei tähän mennessä ole lunastettu?

6. Millaisia parannuksia edellä esitetyissä kysymyksissä tarkoitettuun tilanteeseen komissio pitää mahdollisina ja toivottavina saada aikaan?

Günter Verheugenin komission puolesta antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-3972/03, E-3973/02, E-4011/03, E-4012/03, E-4013/03 ja E-4014/03

(25. helmikuuta 2004)

Arvoisa parlamentin jäsen on esittänyt kuusi kysymystä 30 aiheesta, jotka kaikki liittyvät kahta hanketta Bulgariassa koskeviin Phare-tarjouskilpailumenettelyihin.

Komissio haluaa muistuttaa, että liittymistä valmistelevan avun hajautetun hallinnon sääntöjen mukaisesti Phare-ohjelmaa Bulgariassa hallinnoivat Bulgarian viranomaiset hajautetun täytäntöönpanojärjestelmän (DIS) puitteissa.

Kaikkiin Phare-hankkeisiin sovellettavat menettelysäännöt on esitetty Phare-, ISPA- ja Sapard-sopimusmenettelyjä koskevassa käytännön oppaassa. Niissä kahdessa tapauksessa, joihin jäsen viittaa, ovat toimivaltaiset Bulgarian viranomaiset, kuten yleensäkin, noudattaneet sääntöjä tiukasti. Tämän prosessin lopussa valitut hankkeet toimitettiin hyväksyttäviksi komission Sofiassa sijaitsevaan Bulgarian edustustoon. Tämän jälkeen edustusto hyväksyi nämä hankintaviranomaisten antamat suositukset.

Hankkeet, joihin arvoisa jäsen viittaa, ovat ”Sosiaalinen osallistuminen” (BG 0102.06, kokonaissumma 4 863 000 euroa kansallinen yhteisrahoitus mukaan luettuna) sekä erillinen hanke ”Kansalaisyhteiskunnan kehittäminen” (BG 0104.03, kokonaissumma 2 500 000 euroa). Toimivaltaiset hankintaviranomaiset ovat aluekehitysministeriö sosiaalisen osallistumisen hankkeen osalta ja valtiovarainministeriö kansalaisyhteiskunnan kehittämishankkeen osalta. Ne tekivät aloitteen avoimista ehdotuspyynnöistä, valitsivat hankkeet ja valvoivat hankkeiden toteuttamista.

Molempiin ehdotuspyyntöihin saatiin suuri määrä tarjouksia. Rahoitettaviksi valittiin kuitenkin ainoastaan ne hankkeet, jotka täyttivät Phare-, ISPA- ja Sapard-sopimusmenettelyjä koskevan käytännön oppaan mukaiset laatustandardit, riippumatta niiden maantieteellisestä sijainnista. Tämä johtaa tiettyyn epätasapainoon eri alueiden saamien tukien lukumäärän osalta. Komissio ei ole saanut valituksia mistään väärinkäytöksistä eikä näin ollen voi kommentoida mainittua tapausta.

Tarkemmin sanottuna sosiaalisen osallistumisen Phare-hankkeen osalta (BG 0102.06 Phare) komissio vahvistaa, että käytettävissä oli yhteensä 966 000 euron määrärahat (Bulgarian kansallinen yhteisrahoitus mukaan luettuna) [1] korkeintaan kahdentoista jo olemassa olevan romanien kulttuuri- ja tiedotuskeskuksen tukemiseen ja lukutaito-, kirjoitustaito- ja matematiikkaopetuksen antamiseen 4 500 romanille. Ehdotuksista valittiin kuitenkin vain suhteellisen pieni osa.

Komission hyväksyttyä määrärahat on Bulgarian hankintaviranomaisen vastuulla ilmoittaa ja/tai huolehtia sopimusten allekirjoittamisesta. Komissio on tietoinen annetun määräajan lyhyydestä ja on toistuvasti keskustellut Bulgarian viranomaisten kanssa tarpeesta nopeuttaa menettelyjä.

Valintamenettelyn tulokset julkaistiin asianomaisten elinten eli hankintaviranomaisena toimineen aluekehitysministeriön [2] ja hankkeen toteuttavana yksikkönä toimineen työ- ja sosiaaliministeriön www-sivuilla.

Sosiaalisen osallistumisen hankkeen (BG 0102.06) hankekuvauksen mukaisesti hankintaviranomainen on perustanut johtoryhmän hankkeen yleistä koordinointia varten. Hankeviranomaisella on yksinomainen vastuu tämän ryhmän kokoon kutsumisesta. Johtoryhmän kokoonpano on määrätty hankeselvityksessä, joka on julkaistu kaikilla asiaankuuluvilla www-sivuilla ([3]). Siihen kuuluu asiaan liittyviä ministeriöitä ja virastoja sekä Bulgarian teollisuusliitto, Bulgarian kauppakamari, Bulgarian ammattijärjestöjen liitto, Podkrepa-ammattijärjestö, Bulgarian vammaisten liitto, etnisiä ja demografisia asioita käsittelevä kansallinen neuvosto sekä komission Sofian edustusto.

Arviointikomitean jäsenten, apujäsenet mukaan luettuina, nimiä ei julkisteta. Komissio ei pysty vahvistamaan, että joku tietty arviointikomiteoiden jäsen olisi samanaikaisesti ollut osallisena joissakin BG 0102.06:n puitteissa rahoitetuissa yksittäisissä hankkeissa.

Romani-vähemmistöä tukevissa Phare-hankkeissa on yleinen käytäntö varmistaa, että ne toteutetaan tiiviissä yhteistyössä romanien edustajien kanssa. Komissio pysyy kannassaan, jonka se ilmaisi vastauksessaan arvoisan jäsenen kirjalliseen kysymykseen E-1647/03 ([4]), nimittäin että romanien ja heitä edustavien järjestöjen asianmukainen osallistuminen tarpeiden määrittämiseen, hankesuunnitelmien valmisteluun ja niiden toteuttamiseen on ratkaisevan tärkeää tällaisten hankkeiden onnistumisen kannalta.

Komissiota ei ole lähestytty etnisiä ja demografisia asioita käsittelevän kansallisen neuvoston eikä kulttuuriministeriön taholta niiden päätösten osalta, joihin kirjallisessa kysymyksessä E-4011/03 viitataan.

Sosiaalisen osallistumisen hankkeen sopimuskausi on päättynyt. Jäljellä olevia maksusitoumusmäärärahoja ei näin ollen voida käyttää. Kaikki käyttämättä jääneet maksumäärärahat on palautettava yhteisön talousarvioon. Komissio jatkaa kuitenkin sosiaalisen osallistumisen tukemista Bulgariassa liittymistä edeltävän tuen muodossa, ja järjestöt, jotka eivät menestyneet tällä kertaa, voivat tietenkin hakea tukea kaikkiin samankaltaisiin tuleviin hankkeisiin. Jokainen hanke arvioidaan sen omien ansioiden perusteella.

Komissio on pahoillaan, ettei se pysty vahvistamaan tai tarkastelemaan yleisiä väitteitä, joista arvoisa jäsen raportoi, koska nämä liittyvät Bulgarian viranomaisten hoitamiin tarjouskilpailumenettelyihin. Komissio pyrkii kuitenkin määrätietoisesti takaamaan, että varojen myöntäminen tapahtuu avoimesti ja moitteettomasti ja varmistamaan, että vahvistetut ja dokumentoidut tiedot petoksellisista menettelyistä tai korruptiosta tutkitaan asianmukaisesti, tulivat ne esiin missä tahansa.

Kansalaisyhteiskunnan kehittämishanke (BG 0104.03), josta arvoisa jäsen myös esittää kysymyksiä, ei liity mitenkään sosiaalisen osallistumisen hankkeeseen. Se on ohjelma, jonka tarkoitus on kehittää kansalaisjärjestöjä ja jota hallinnoivat valtiovarainministeriö ja ulkoasiainministeriö (hankkeeseen eivät osallistu etnisiä ja demografisia asioita käsittelevä kansallinen neuvosto eikä kulttuuriministeriö). Komissio ei ole saanut näyttöä siitä, että kukaan edustuston henkilökunnan jäsenistä olisi syyllistynyt mihinkään rikkomuksiin. Komissio voi vakuuttaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että yhteistyö komission edustuston ja Bulgarian parlamentin kansalaisyhteiskuntaa käsittelevän komitean välillä on erittäin tiivistä ja hedelmällistä.

([1]) Ks. myös: (http://europa.eu.int/comm/enlargement/fiche_projet/document/bg0102-06-social_inclusion.pdf).
([2]) http://www.mrrb.government.bg/pdocs/doc_618.htm
([3]) Esimerkiksi: (http://europa.eu.int/comm/enlargement/fiche_projet/index.cfm?page=399702&c=BULGARIA&a=2001).
([4]) EUVL C 78 E, 27.3.2004, s. 378.

(2004/C 88 E/0681) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3974/03**

esittäjä(t): Paulo Casaca (PSE) komissiolle

(5. tammikuuta 2004)

Aihe: AKT-maiden banaanintuottajien tukijärjestelmän uudistaminen

Euroopan parlamentin viime syyskuun istunnossa, jossa käsiteltiin mietintöä erityisestä tukikehyksestä perinteisille AKT-banaanien toimittajavaltioille (A5-0164/2003), tuli selväksi, että nykyisestä AKT-maiden

banaanintuottajien tukijärjestelmästä puuttuu alkeellisimmatkin avoimuutta ja puolueettomuutta koskevat säännöt ja että tästä aiheutuu Norsunluurannikon banaanintuottajille sellaista haittaa, ettei sitä voida hyväksyä.

Milloin komissio aikoo esittää tarpeelliset muutokset voimassa oleviin sääntöihin?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(23. helmikuuta 2004)

Kullekin Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren maiden (AKT-maat) perinteiselle banaanintuottajalle vuosittain myönnettävät maakohtaiset summat lasketaan komission asetuksessa (EY) N:o 1609/99 [1] vahvistettujen perusteiden mukaisesti. Tarkemmin sanottuna Eurostatin tilastojen mukaista ns. cif-hintaa (kulut, vakuutukset ja rahtimaksut) käytetään viitearvona AKT-maiden ja muiden kolmansien maiden tuottajien välisen kilpailukyvyn eron mittaamiseen, kun taas banaanialan merkitys kyseisten maiden taloudessa heijastuu komission asetuksessa luetelluissa kiinteissä laskentakertoimissa. Tämä laskentaperuste on sama kaikille edunsaajille ja takaa näin ollen avoimuuden ja puolueettomuuden.

Hiljattain Norsunluurannikon banaanintuottajien edustajat lähestyivät komissiota ja ilmaisivat huolensa menetelmästä, jota käytetään maahantuontia yhteisöön koskevien olennaisten tietojen hankkimiseen. Komissio tutkii asiaa tarkemmin ja aikoo myös keskustella siitä lähitulevaisuudessa jäsenvaltioiden tulliviranomaisten kanssa.

Tämä on ilmoitettu Norsunluurannikon banaanintuottajien järjestölle (OCAB) viimeaikaisessa kirjeenvaihdossa.

[1] Komission asetus (EY) N:o 1609/1999, annettu 22 päivänä heinäkuuta 1999, erityisen tukikehyksen vahvistamisesta perinteisille AKT-banaanien toimittajavaltioille annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 856/1999 täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä, EYVL L 190, 23.7.1999.

(2004/C 88 E/0682) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3992/03**

esittäjä(t): Giles Chichester (PPE-DE)
ja Geoffrey Van Orden (PPE-DE) komissiolle

(7. tammikuuta 2004)

Aihe: Kozloduin ydinvoimalaa koskevan vertaisarvioinnin esittäminen

Bulgarian presidentin Georgi Parvanovin 24. lokakuuta 2002 neuvostolle ja komissiolle lähettämässä kirjeessä pyydettiin vertaisarviointia Kozloduin ydinvoimalan yksiköiden 3 ja 4 turvallisuudesta. Komissiolle annettiin arviointia koskevat ohjeet 28. tammikuuta 2003, ja vertaisarviointi suoritettiin 16. ja 17. marraskuuta 2003. Voiko komissio varmistaa, että enää ei hukata aikaa arvioinnin myönteisten tulosten välittämiseksi neuvostolle ja Bulgarian hallitukselle ja että kyseisten yksikköjen sulkemista koskeva kehotus kumotaan, sillä siihen ei ole enää teknisiä tai taloudellisia perusteita, ja voimalan sulkeminen ei ole enää ennakkoedellytys Bulgarian liittymiseen EU:hun?

(2004/C 88 E/0683) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-3993/03**

esittäjä(t): Giles Chichester (PPE-DE)
ja Geoffrey Van Orden (PPE-DE) komissiolle

(7. tammikuuta 2004)

Aihe: Kozloduin ydinvoimalan yksikköjen sulkemispäivämäärän uudelleentarkastelu

Neuvosto ja Bulgarian hallitus pääsivät (komission aloitteesta) sopimukseen 29. marraskuuta 1999 Kozloduin ydinvoimalan neljän yksikön sulkemisesta. Se on kymmenen vuotta vanhojen kriteerien mukainen edellytys Bulgarian liittymiselle EU:hun. Kansainvälinen atomienergiajärjestö (IAEA) ilmoitti vuonna 2002, että yksiköihin tehdyt korjaukset vastaavat muihin saman aikakauden voimaloihin tehtyjä

parannustöitä. Tällä hetkellä odotetaan neuvoston marraskuussa 2003 tehdyn vertausarvioinnin tuloksia. Katsooko komissio, että sen pitäisi myönteisen arvion perusteella kehottaa Bulgarian hallitusta ja neuvostoa tarkastelemaan uudelleen sopimuksen mukaista sulkemispäivämäärää, koska siihen ei olisi enää teknistä perustetta?

Günter Verheugenin komission puolesta antama
yhteinen vastaus
kirjallisiin kysymyksiin E-3992/03 ja E-3993/03

(11. helmikuuta 2004)

Bulgaria sitoutui liittymisneuvottelujen yhteydessä sulkemaan Kozloduin ydinvoimalan yksiköt 1 ja 2 ennen vuotta 2003. Lisäksi Bulgaria sitoutui sulkemaan voimalan yksiköt 3 ja 4 vuonna 2006. Neuvoston valvonnassa toimivan niin sanotun vertaisarviointijärjestelmän osalta voidaan sanoa, että yhteisö lähetti Bulgariaan asiantuntijavaltuuskunnan, kuten liittymisneuvotteluissa oli sovittu.

Noudattaen yksikköjen 1 ja 2 sulkemisesta tekemiään sitoumuksia Bulgaria sulki nämä kaksi yksikköä (VVER-440/320-reaktorit) käytöstäpoistoa varten vuoden 2002 lopulla.

Asiantuntijavaltuuskunta, joka toimi EU:n neuvoston valvonnassa 16.—19. marraskuuta 2003, koostui jäsenvaltioiden edustajista. Komissio osallistui valtuuskuntaan tarkkailijana. Valtuuskunnan tarkoitus oli neuvoston määritelmän mukaan ennen kaikkea tarkastaa ja varmentaa paikan päällä niiden asiaan liittyvien suositusten täytäntöönpanotilanne, jotka sisältyivät vuoden 2001 kertomukseen ydinturvallisuudesta laajentumisen yhteydessä sekä sitä seuranneeseen vuoden 2002 vertaisarvioinnin tilaa koskevaan kertomukseen, jotka molemmat oli laatinut EU:n neuvoston sisäinen ydinalaa käsittelevä työryhmä. Näin ollen asiantuntijavaltuuskunnan käynnillä ei ollut ainoastaan tarkoitus tarkastaa Kozloduin ydinvoimalan yksiköitä 3 ja 4 koskevien suositusten täytäntöönpanoa vaan siihen sisältyi myös muita Bulgarian ydinturvallisuusviranomaiseen liittyviä kysymyksiä.

Asiantuntijavaltuuskunnan työ on osa Bulgariaa varten käyttöön otettua vertaisarviointijärjestelmää, ja se on nähtävä jatkona neuvostossa aiemmin — ydinalaa käsittelevän työryhmän ja sen ydinturvallisuutta käsittelevän erityistyöryhmän toimesta — tehdylle työlle. Vertaisarviointimekanismi on jatkuva prosessi, joka perustuu tiedonvaihtoon ehdokasmaiden ja yhteisön välillä. Näin ollen asiantuntijavaltuuskunnan käynnin aikana suoritetut tekniset toimenpiteet eivät merkitse kokonaan uutta arviota ydinturvallisuustilanteesta Bulgariassa.

Komissio muistuttaa, että ydinturvallisuutta on arvioitu ehdokasmaissa — kuten on nähtävissä edellä mainituista ydinalatyöryhmän kertomuksista — EU:n aseman määrittämiseksi ”ydinturvallisuuden korkealla tasolla” ja että se on ollut huomattavien, useiden EU:n puheenjohtajakausien aikana toteutettujen yhteisten ponnistusten tulos. EU:ssa on saavutettu korkea lähentymisaste teknisten ja organisatoristen vaatimusten ja hyvien käytäntöjen pääsisällön osalta. Useilla aloilla näissä vaatimuksissa mennään kansainvälisiin välineisiin kuuluvia vaatimuksia pidemmälle. Tämä yhteinen EU:n näkökulma on heijastunut ydinvoimaloiden arviointiin.

Kozloduin ydinvoimalan yksiköt 3 ja 4 (VVER-440/230-reaktorit), kuten jäljellä olevat ydinlaitokset ehdokasmaissa, on arvioitu johdonmukaisesti ja yhtenäisesti, ja näiden yksikköjen osalta ydinalatyöryhmän kertomuksissa on korostettu, että niiden lopullinen sulkeminen vuonna 2006 on erittäin tärkeää. Näitä yksikköjä varten määritettyjä ohjelmia turvallisuuden parantamiseksi tulisi vastaavasti tarkastella suhteessa tähän sulkemisajankohtaan. Näin ollen vertaisarviointijärjestelmän, johon kuuluu asiantuntijavaltuuskuntakäyntien järjestäminen, tarkoitus ei missään nimessä ole arvioida uudelleen yksikköjen 3 ja 4 käyttämisen vuoden 2006 jälkeen toteutettavuutta.

Bulgarian tulee jatkaa kaikkien ydinalatyöryhmän kertomusten sisältämien suositusten täytäntöönpanoa asetettujen ensisijaisten tavoitteiden osalta, mukaan luettuna olemassa olevien turvallisuuden parantamisohjelmien täytäntöönpano. Ottaen huomioon asiantuntijavaltuuskunnan käynnin tulokset neuvoston ydinalaa käsittelevä työryhmä valmistelee täydellisen kertomuksen, joka noudattaa vertaisarvioinnin toimeksiantoa ja soveltamisalaa. Kertomuksen odotetaan olevan valmis huhtikuun 2004 loppuun mennessä, ja se muodostaa päivitetyn version ydinalatyöryhmän vuoden 2002 kertomuksesta.

(2004/C 88 E/0684) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-4019/03**

esittäjä(t): Margrietus van den Berg (PSE) komissiolle

(9. tammikuuta 2004)

Aihe: Burma-foorumi

Bangkokissa pidettiin 15. joulukuuta 2003 Thaimaan hallituksen järjestämä tapahtuma, jossa käsiteltiin Burmaa koskevaa etenemissuunnitelmaa (road map). EU:ta (samoin kuin Alankomaiden, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Pohjoismaiden kaltaisia kriittisesti suhtautuvia maita) ei ollut kutsuttu osallistumaan kyseiseen tilaisuuteen. Vain muutamia EU:n jäsenvaltioita oli kutsuttu, koska ne käytännössä ovat aina estäneet voimakkaampien rankaisutoimenpiteiden käyttöönoton Burman hallintoa vastaan (Saksa, Ranska, Italia ja Itävalta).

On erittäin tärkeää, että paikalla olleet EU-maat ovat pitäytyneet EU:n yhteisessä Burmaa koskevassa kannassa. EU:n olisi myös pyrittävä siihen, että se voi osallistua kokouksen jatkotoimiin. Lisäksi on olennaista, että kaikille Aasian maille tehdään selväksi, että Burman ongelmiin ei voida löytää ratkaisua ilman sekä demokraattisen opposition (NLD) että etnisten vähemmistöjen aktiivista osallistumista. EU ei saa antaa jakaa itseään toisiaan vastaan toimiviin maihin.

1. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä edellä mainittujen tavoitteiden edistämiseksi?

2. Voiko komissio kertoa EU:n yhteiseen Burma-kantaan hiljattain tehtyjen muutosten seurauksista nykyisten pakotteiden vaikutusten osalta?

3. Voiko komissio toimia sen puolesta, että EU:n edustustot erityisesti Kiinassa ja Intiassa edistävät tavalla tai toisella (mahdollisesti matalaa profiilia ylläpitäen) kyseisten valtioiden hallitusten ja asianomaisten burmalaisten demokraattisten ja etnisten oppositiovoimien välisiä neuvotteluja? Kyseiset hallitukset ovat tätä nykyä yhteydessä erityisesti Burman sotilasjunttaan. Aikooko EU hyödyntää tehokkaammin yhteyksiään näihin valtioihin pyytääkseen niitä selkeästi painostamaan Burman hallintoa tai käyttämään hyväksi hyviä suhteitaan siihen?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(11. helmikuuta 2004)

Komissio ja kaikki jäsenvaltiot kehottavat jatkuvasti Myanmarin hallitusta käynnistämään laajan vuoropuhelun Aung San Suu Kyin, demokraattisen opposition ja etnisten vähemmistöryhmien kanssa. Tämä on myös 15. joulukuuta 2003 pidettyyn Bangkokin kokoukseen osallistuneiden jäsenvaltioiden näkemys.

Yhteistä kantaa voidaan muuttaa ennen 29. huhtikuuta 2004. Koska neuvottelut ovat parhaillaan käynnissä asianomaisissa neuvoston työryhmissä, arvoisa parlamentin jäsen ymmärtänee, että komissio ei tällä hetkellä pysty kommentoimaan eikä ennakoimaan näiden neuvottelujen tuloksia.

Euroopan unioni on useaan otteeseen esittänyt huolensa Myanmarin tilanteesta tämän naapurimaille, kuten Intialle ja Kiinalle. EU kannustaa näitä maita käyttämään vaikutusmahdollisuuksiaan, jotta Myanmarin hallinto pyrkisi päättäväisesti kohti kansallista sopua ja paluuta demokratiaan.

(2004/C 88 E/0685) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-4038/03**

esittäjä(t): Herbert Bösch (PSE) komissiolle

(12. tammikuuta 2004)

Aihe: Radioaktiivisen jätteen käsittely

Ulkosuhteista vastaava komission jäsen Christopher Patten osallistui 10. marraskuuta 2003 Kiovassa konferenssiin, jonka aiheena oli laajentunut Eurooppa ja Euroopan unionin uudet naapurit. Hän vieraili myös Tšernobylin ydinvoimalassa ja muurasi radioaktiivisten jätteiden käsittelyä varten rakennettavan keskuksen peruskiven.

1. Voiko komissio ilmoittaa, kuinka suuret ovat hankkeen kokonaiskustannukset?

2. Voiko komissio tehdä selkoa siitä, ketkä rahoittavat hankkeen ja mikä on kunkin rahoittajan osuus?

3. Millä hankkeilla ja millaisilla tukisummilla Euroopan unioni osallistuu radioaktiivisen jätteen käsittelystä aiheutuviin kustannuksiin kolmansissa maissa?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(24. helmikuuta 2004)

1. Ulkosuhteista vastaava komission jäsen muurasi kiinteän radioaktiivisen jätteen käsittelyä varten rakennettavan keskuksen (Industrial Complex for Solid Radioactive Waste Management, ICSRM) peruskiven. Keskus on osa laitoskokonaisuutta, joka rakennetaan Tšernobyliin tärkeää tehtävää eli radioaktiivisen jätteen käsittelyä varten. Keskuksen kokonaistalousarvio on 44 miljoonaa euroa. Muita Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankin hallinnoimasta ydinturvarahastosta rahoitettavia laitoksia ovat nestemäisen radioaktiivisen jätteen käsittelylaitos (25,7 miljoonaa euroa) sekä käytetyn ydinpolttoaineen käsittelyä ja varastointia varten rakennettava laitos (95,3 miljoonaa euroa).

2. Varat ICSRM:n talousarvioon saadaan EU:n Tacis-ohjelmaan kuuluvasta ydinturvallisuusohjelmasta (41,3 miljoonaa euroa) ja Ukrainan hallitukselta (2,7 miljoonaa euroa). Lisäksi rahoitetaan hankkeen hallinnoinnista vastaavaa paikan päällä toimivaa koordinointiyksikköä 4,25 miljoonalla eurolla heinäkuuhun 2004 asti, ja rahoitusta todennäköisesti jatketaan (3,5 miljoonalla eurolla) ICSRM:n valmistumiseen saakka.

3. Komissio noudattaa Tacis-asetuksessa N:o 99/2000 määriteltyä strategiaa, jossa mainitaan yhdeksi painopisteeksi ydinturvallisuuden parantaminen, johon sisältyy ”käytettyä ydinpolttoainetta, laitosten käytöstäpoistoa ja ydinjätteiden käsittelyä koskevien strategioiden kehittämisen ja täytäntöönpanon tukeminen, Luoteis-Venäjä mukaan lukien, laajemman kansainvälisen yhteistyön puitteissa”.

Kohdassa 1 mainittujen Tšernobyliä koskevien hankkeiden lisäksi Tacis-ohjelmasta rahoitetaan hankkeita, joiden tavoitteena on selvittää ydinjätteen käsittelyyn liittyviä ongelmia Luoteis-Venäjällä.

Esimerkiksi komissio:

— ottaa osaa Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankin hallinnoimaan Pohjoisen ulottuvuuden ympäristörahastoon, jossa Tacis-ohjelman rahoitusosuus on 40 miljoonaa euroa, ja

— rahoittaa esimerkiksi Lepse-hanketta, jossa tarkoituksena on poistaa kyseiseen alukseen varastoituna oleva, jäänmurtajista peräisin oleva käytetty ydinpolttoaine. Vuosina 1998—1999 suoritettiin joitakin ennakkovalmisteluja (noin 2 miljoonalla eurolla). Tukea on tarkoitus jatkaa siihen asti, kunnes polttoainetyhjennys on saatu päätökseen.

Kazakstanissa Tacis-ohjelman puitteissa on määrä toteuttaa kaksivaiheinen hanke, jonka kohteena ovat ydinjäteongelmat Semipalatinskin ydinkoealueella, jossa tehtiin vuosina 1949—1989 yhteensä yli 460 ydinkoetta. Vuoden 2003 vuosiohjelmasta tähän hankkeeseen on varattu 1 miljoona euroa. Lisäksi vuosia 2004—2006 koskevasta monivuotisesta tavoiteohjelmasta on varattu käytettäväksi enintään 4 miljoonaa euroa.

(2004/C 88 E/0686) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-4051/03**

esittäjä(t): Hiltrud Breyer (Verts/ALE) komissiolle

(12. tammikuuta 2004)

Aihe: Ydinvoimalaitosten vienti Kiinan kansantasavaltaan

Siviilikäyttöön tarkoitettujen ydinreaktoreiden polttoaine-elementteihin sisältyvää plutoniumia ei Kiinassa voida käyttää sekaoksidipolttoaineen tuotantoon, koska maassa ei ole siihen tarvittavaa jälleenkäsittelylaitosta. Sotilaskäyttöön tarkoitettua plutoniumia ei ole varastoissa riittävästi, jotta sitä pystyttäisiin hyödyntämään taloudellisesti sekaoksidipolttoaineen valmistuslaitoksissa. Lisäksi on kyseenalaista, pystyvätkö käytössä olevat ydinreaktorit ylipäätään toimimaan sekaoksidipolttoaine-elementeillä. Tunnettujen asiantuntijoiden mukaan ydinvoimalaitosta on mahdollista muuttaa siten, että se pystyy valmistamaan plutoniumista ydinkärkiä.

Kansainvälinen atomienergiajärjestö (IAEA) on ilmoittanut, ettei sillä ole oikeudellista toimivaltaa eikä myöskään tarvittavaa henkilöstöä tai taloudellisia voimavaroja, jotta se pystyisi valvomaan tehokkaasti maahantuotuja ydinvoimalaitoksia.

1. Mitä tietoja komissiolla on Hanaussa Saksassa sijaitsevan polttoaine-elementtien valmistuslaitoksen, SNR-300:n, ja sen reaktoriytimen käyttötarkoituksesta Kiinan kansantasavallassa?

2. Katsooko komissio, että kaupan yhteydessä toimitettavia ydinvoimalaitteita, laitteiden osia ja ydinpolttoainetta on mahdollista käyttää välittömästi tai välillisesti sotilaallisiin tarkoituksiin?

3. Katsooko komissio nyt, että ydinvoimalaitoksen vientisuunnitelmat noudattavat neuvoston asetusta (EY) N:o 1334/2000 ([1]) ja Euroopan unionin vielä voimassa olevaa Kiinaa koskevaa aseidenvientikieltoa sekä muita kansainvälisiä velvoitteita, joiden tarkoituksena on estää sotilaskäyttöön soveltuvien tarvikkeiden luovuttaminen?

4. Onko komissio samaa mieltä Kansainvälisen atomienergiajärjestön kanssa siitä, ettei laitoksen käyttöä mahdollisesti sotilaallisiin tarkoituksiin pystytä valvomaan tehokkaasti? Miten tämä vaikuttaa Kiinaa koskevan aseidenvientikiellon soveltamiseen?

([1]) EYVL L 159, 30.6.2000, s. 1.

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(24. helmikuuta 2004)

Komissio on tietoinen siitä, että Saksa on mahdollisesti viemässä sekaoksidipolttoaineen valmistuslaitoksen Kiinaan. Samoin se on tietoinen siitä, että Kiina on ilmaissut olevansa halukas hankkimaan SNR 300 -polttoaine-elementtejä. Komissiolla ei kuitenkaan ole virallisia tietoja siitä, miksi Kiina on kiinnostunut tästä materiaalista ja näistä laitteista. Sekaoksidipolttoaineen valmistusprosessia ei ole suunniteltu sellaiseksi, että sitä pystyttäisiin hyödyntämään ydinaseiden valmistuksessa, vaan pikemminkin siinä on kysymys merkittävästä keinosta vähentää plutoniumin kulutusta kevytvesireaktoreissa.

Kyseistä vientiä säätelee 22 päivänä kesäkuuta 2000 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1334/2000 kaksikäyttötuotteiden ja -teknologian vientiä koskevan yhteisön valvontajärjestelmän perustamisesta, jäljempänä "kaksikäyttöasetus", ja näin ollen vienti on luvanvaraista. Kyseinen tuote on mukana liitteessä I (0B005). Siihen sovellettavat säännökset ovat kaksikäyttöasetuksen 3 ja 8 artiklat.

Kaksikäyttöasetuksen 3 artiklan 1 kohdan mukaan liitteessä I lueteltujen kaksikäyttötuotteiden vienti on luvanvaraista. Komissio katsoo, että kysymyksessä mainittu sekaoksidipolttoaineen valmistuslaitos vastaa teknisesti kaksikäyttöasetuksen liitteen I kohdassa 0B005 lueteltuja tuotteita. Näin ollen vienti on luvanvaraista 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Komission käytössä olevien tietojen mukaan saksalainen Siemens-yhtiö on tiedustellut Saksan lupaviranomaiselta, voidaanko laitoksen viennille Kiinaan myöntää lupa. Komission tietojen mukaan päätöstä ei ole vielä annettu. Saksan viranomaisilla on kuitenkin yksinoikeus päättää tällaisen luvan myöntämisestä tai epäämisestä. Asetuksen 8 artiklassa vain luetellaan suuntaa-antavasti tiettyjä asioita, jotka jäsenvaltioiden on otettava huomioon päätöstä tehdessään. Komissiolla ei ole oikeutta puuttua asiaan. Vasta kun päätös on tehty, voivat muut jäsenvaltiot kyseenalaistaa päätöksen, mutta siihenkin on määritelty tarkat ehdot asetuksessa.

Kansainvälinen atomienergiajärjestö (IAEA) on ydinlaitosten valvonnasta vastaava viranomainen, eikä komissiolle ole ilmoitettu IAEA:n päätöksestä. Kiina on kuitenkin yksi ydinsulkusopimuksessa määritellyistä viidestä ydinasevaltiosta. Näin ollen IAEA voi suorittaa tarkastuksia vain molempien osapuolten suostumuksella. Lisäksi olisi arvioitava tällaisten tarkastusten kustannus-hyötysuhde. Komissio muistuttaisi myös, että Kiina on ydinmateriaalin vientiä valvovan Zangger-komitean jäsen.

Euroopan unionin Kiinaa koskevan aseidenvientikiellon osalta 12. joulukuuta 2003 kokoontunut Eurooppa-neuvosto kehotti yleisten asioiden neuvostoa tutkimaan asiaa uudelleen. Ensimmäiset keskustelut asiasta käytiin yleisten asioiden neuvostossa tammikuussa 2004. Asiaan liittyvien neuvoston työryhmien työ on parhaillaan käynnissä, eikä päätöstä odoteta ennen maaliskuuta 2004.

(2004/C 88 E/0687) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-4058/03**

esittäjä(t): Elspeth Attwooll (ELDR) komissiolle

(13. tammikuuta 2004)

Aihe: Turkin ampuma-aselait

Vuoden 2003 kolmen ensimmäisen kuukauden aikana ampuma-aseilla surmattiin Turkissa 1 094 ihmistä ja 10 513 haavoittui ampuma-aseiden luodeista. Heinäkuun 7. päivänä 2003 kaksi- ja puolivuotias Alistair Grimason sai surmansa harhaluodista nukkuessaan rattaissa kahvilassa. Sen jälkeen Turkin hallitus on ryhtynyt toimiin kiristääkseen ampuma-aserikoksia koskeva lakeja.

Onko komissio tietoinen mainituista tilastotiedoista ja voiko se ilmoittaa, ottaako se huomioon ampuma-aseiden yleisyyden ja ampuma-aseiden hallussapitoa ja ampuma-aserikoksia koskevan lainsäädännön kaltaiset asiat, kun se käsittelee eri maiden EU:lle jättämiä jäsenyyshakemuksia?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(20. helmikuuta 2004)

Komissio tietää arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemista valitettavista tosiasioista ja on hänen tapaansa huolissaan ampuma-aseista aiheutuneiden kuolemien ja haavoittumisten määrästä Turkissa.

Ampuma-aseiden valvonta ei nimenomaisesti kuulu Kööpenhaminassa vahvistettuihin poliittisiin arviointiperusteisiin. Kaikkien ehdokasmaiden on liityttävä vuonna 2000 tehtyyn kansainvälisen järjestäytyneen rikollisuuden vastaiseen Yhdistyneiden Kansakuntien (YK) yleissopimukseen ja sen pöytäkirjoihin. Turkki on liittynyt yleissopimukseen ja on allekirjoittanut 28. kesäkuuta 2002 aseiden, niiden osien, komponenttien sekä ampumatarvikkeiden laittoman valmistuksen ja kaupan torjuntaa koskevan pöytäkirjan, jota se ei kuitenkaan vielä ole ratifioinut. Komissio seuraa edistymistä tässä suhteessa.

(2004/C 88 E/0688) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-4077/03**

esittäjä(t): Chris Davies (ELDR) komissiolle

(14. tammikuuta 2004)

Aihe: Kansalaisjärjestöt

Mitä vaatimuksia komissio asettaa järjestölle, jotta se tunnustetaan kansalaisjärjestöksi, jolla on riittävä oikeutus saada EU:n tukea humaanitaarisen avun antamiseen erikoistilanteissa?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(3. maaliskuuta 2004)

Komissio myöntää humanitaarisen avun toimiston (ECHO) kautta rahoitusta kansalaisjärjestöille (valtioista riippumattomille järjestöille), jotka antavat hätäapua luonnon tai ihmisen aiheuttamissa humanitaarisissa kriiseissä.

Saadakseen ECHOn rahoitusta humanitaaristen kansalaisjärjestöjen on läpäistävä valintamenettely, joka voi johtaa kumppanuuspuitesopimuksen allekirjoittamiseen ECHOn kanssa. Tällaisessa sopimuksessa vahvistetaan ECHOn ja humanitaaristen järjestöjen yhteistyön periaatteet sekä määritetään niiden tehtävät, oikeudet ja velvoitteet. Se sisältää ECHOn rahoittamiin humanitaarisiin operaatioihin sovellettavat oikeudelliset määräykset, ja lisäksi siinä vahvistetaan vaatimukset, jotka kansalaisjärjestöjen on täytettävä päästäkseen ECHOn kumppaneiksi, samoin kuin toimiston kansalaisjärjestöihin soveltama valintamenettely.

Kumppaneina olevien kansalaisjärjestöjen valinta perustuu tarkasti määritettyihin kelpoisuus- ja soveltuvuusperusteisiin, joista osa pohjautuu komission sääntelyjärjestelmään ja osa laatua ja tilivelvollisuutta koskevien normien tarpeeseen kansalaisyhteiskunnassa sekä ECHOn ja sen kumppanien välillä vuosien aikana käytyjen keskustelujen mukaisesti.

Lakisääteisten kelpoisuus- ja soveltuvuusvaatimusten osalta valintaperusteet sisältyvät kolmeen asetukseen: neuvoston asetukseen humanitaarisesta avusta [1] sekä neuvoston asetukseen Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta [2] ja sen soveltamissääntöihin [3].

Kelpoisuusperusteissa otetaan erityisesti huomioon kansalaisjärjestön rekisteröintimaa (neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/96 7 artiklan 1 kohta), järjestön moraalinen eheys (neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 93 artikla) ja velvoite esittää ulkopuolisen virallisen elimen tarkastamia rahoitusselvityksiä (komission asetuksen (EY, Euratom) N:o 2342/2002 173 artiklan 4 kohta). Lisäksi vaaditaan näyttöä tasapuolisuuden, puolueettomuuden ja riippumattomuuden periaatteita koskevien käytännesääntöjen noudattamisesta avun antamisessa. Soveltuvuusperusteissa otetaan huomioon kansalaisjärjestön hallinnollinen, operatiivinen ja taloudellinen valmius (neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/96 7 artiklan 2 kohta) ja erityisesti sen kokemus ja erikoistuminen humanitaarisen avun alalla. Tässä tarkastellaan muun muassa kansalaisjärjestön talousarviosta humanitaarista apua koskeviin toimiin varattua osuutta ja laatua koskevien vähimmäisvaatimusten käyttöä eri tasoilla.

Ennen kuin kansalaisjärjestön kanssa tehdään kumppanuussopimus, ECHO vahvistaa, että se täyttää kelpoisuus- ja soveltuvuusperusteet, muun muassa järjestön antamien tietojen ja asiakirjojen, kansallisten viranomaisten kuulemisen sekä ECHOn henkilöstön järjestön tiloissa tekemien tarkastusten perusteella. Kumppaneiksi hyväksytyt kansalaisjärjestöt tarkastetaan vuosittain, jotta voidaan varmistaa, että ne noudattavat edelleen kelpoisuusvaatimuksia. ECHOn edustajat tarkastavat rahoituksen myöntämisen jälkeen säännöllisesti — yleensä vähintään kerran vuodessa — kumppaneina olevat kansalaisjärjestöt ja ECHOn rahoittamat yksittäiset hankkeet sekä päätoimipaikassa että paikan päällä.

Kaikki tiedot ECHOn kansalaisjärjestöihin soveltamasta valintamenettelystä julkaistaan toimiston www-sivustolla [4]. Siellä on saatavissa myös kumppanuuspuitesopimuksen teksti. Vaatimukset, jotka kansalaisjärjestöjen on täytettävä, sisältyvät II osaston 6—14 artiklaan.

---

[1] Neuvoston asetus (EY) N:o 1257/96, annettu 20 päivänä kesäkuuta 1996, humanitaarisesta avusta, EYVL L 163, 2.7.1996.

[2] Neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 1605/2002, tehty 25 päivänä kesäkuuta 2002, Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta, EYVL L 248, 16.9.2002.

[3] Komission asetus (EY, Euratom) N:o 2342/2002, annettu 23 päivänä joulukuuta 2002, Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 soveltamissäännöistä, EYVL L 357, 31.12.2002.

[4] http://europa.eu.int/comm/dgs/humanitarian_aid/index_en.htm

---

(2004/C 88 E/0689) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-4081/03**

esittäjä(t): Chris Davies (ELDR) komissiolle

(14. tammikuuta 2004)

Aihe: Tuberkuloosi

Global Drug Facility -järjestö (GDF) on onnistunut tarjoamaan luotettavan ja edullisen korkealuokkaisten tuberkuloosilääkkeiden jakelun, joka on palvellut melkein kahta miljoonaa potilasta 46 maassa viimeisen kahden vuoden aikana.

GDF tarvitsee kuitenkin kiireesti lisävaroja toimintansa jatkamiseen.

Tunnustaako komissio GDF:n merkityksen tuberkuloosin torjunnassa, ja aikooko se antaa järjestölle tukea, jotta se voi jatkaa työtään?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(20. helmikuuta 2004)

Komissio tunnustaa Global Drug Facility -järjestön (GDF) tärkeän roolin Stop TB -kumppanuudessa (Stop Tuberculosis) ja korkealuokkaisten tuberkuloosilääkkeiden jakelun ja saatavuuden laajentamisessa sekä DOTS-strategian (Directly Observed Treatment Short-regime) soveltamisen edistämisessä, jotta tuberkuloosi saataisiin hallintaan kaikkialla maailmassa.

Komissio antaa jo nyt tukea tuberkuloosin torjuntaan osana toimintaohjelmaansa ”merkittäviä tartuntatauteja (HIV/AIDS, malaria ja tuberkuloosi) koskeva nopeutettu toiminta köyhyyden vähentämisessä”, jolla luotiin laajat ja yhdenmukaiset suuntaviivat yhteisön toimille vuosina 2001—2006. Yhteisön eri rahoitusvälineiden kautta antama tuki HIVin/AIDSin, malarian ja tuberkuloosin torjuntaan on yhteensä lähes 1,2 miljardia euroa vuosiksi 2003—2006. Tämä luku sisältää maailmanlaajuiselle rahastolle HIVin/AIDSin, tuberkuloosin ja malarian torjuntaan annettavan tuen. Vuonna 2002 komissio maksoi rahastolle 120 miljoonaa euroa, ja vuosiksi 2003—2006 tukea varten on varattu 340 miljoonaa, joista 170 miljoonaa on jo maksettu. Ensimmäisillä hakukierroksilla jaetuista varoista 17 prosenttia meni tuberkuloosin torjuntaohjelmiin. On arvioitu, että näiden hankkeiden avulla DOTS-järjestelmä (Directly Observed Treatment Short-Regime) saadaan laajennettua kattamaan 2,8 miljoonaa potilasta, kun vuonna 2000 vastaava luku oli 830 000 potilasta. Lisäksi 46 prosenttia kaikkien tautien torjuntaan tarkoitetuista varoista käytetään lääkkeiden ja perushyödykkeiden jakamiseen. Näin ollen komissio ei aio antaa suoraa tukea GDF:lle.

(2004/C 88 E/0690) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-4083/03**

esittäjä(t): Bob van den Bos (ELDR)
ja Johanna Boogerd-Quaak (ELDR) komissiolle

(14. tammikuuta 2004)

Aihe: Myanmar

Ihmisoikeustilanne Myanmarissa on edelleen erittäin huono.

1. Yhdysvaltojen hallitus on vastikään hyväksynyt lain, jonka mukaan uudet investoinnit Myanmariin kielletään. Tähän mennessä Euroopan unioni ei ole ryhtynyt asiassa mihinkään taloudellisiin toimiin. Vaikka eurooppalaisten yritysten investointeja Myanmariin hillitään, siellä on edelleen eurooppalaisia yrityksiä, (kuten monikansallinen ranskalainen TotalFinaElf) joiden toiminnasta maata hallitseva juntta saa tuloja. Onko komissio valmis kieltämään yhteisyritykset Myanmarin valtionyritysten kanssa ja estämään kyseisten yritysten ja eurooppalaisten yritysten yhteistyönä aikaansaatujen tuotteiden pääsyn Euroopan unionin markkinoille? Mikäli vastaus on myönteinen, koska ja miten kielto toteutetaan? Mikäli vastaus on kielteinen, mikä on perusteluna?

2. Myanmarille toimitetaan laajalti aseita. Aseet näyttävät olevan peräisin noin kymmenestä valtiosta, joihin kuuluvat Venäjä, Intia, Kiina, Israel ja Ukraina. Kun otetaan huomioon että lähimenneisyydessä Euroopan unioni onnistui estämään Bosnian asetoimituksia, onko komissio nyt valmis pyrkimään asetoimitusten estämiseen mainituista valtioista? Mikäli vastaus on myönteinen, kuinka asia pannaan täytäntöön? Mikäli vastaus on kielteinen, mikä on perusteluna?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(17. helmikuuta 2004)

1. Komissio ja jäsenvaltiot seuraavat koko ajan tarkasti Myanmarin kehitystä ja ovat panneet merkille, että Yhdysvaltojen hallitus on ottanut käyttöön uusia kauppa- ja investointipakotteita.

Koska yhteisen kannan 2003/297/YUTP uudistamisesta odotetaan päätöstä ennen huhtikuun 29. päivää 2004, komissio ja jäsenvaltiot tarkastelevat uudelleen Myanmarin tilannetta ja saattavat päättää uusien toimenpiteiden käyttöönotosta yksimielisellä päätöksellään. Arvoisat parlamentin jäsenet ymmärtänevät, että komissio ei tällä hetkellä pysty kommentoimaan tai ennakoimaan näiden keskustelujen tuloksia.

2. EU:lla on Myanmaria koskeva päättäväinen yhteinen kanta, joka hyväksyttiin ensimmäisen kerran vuonna 1996 ja joka on vahvistettu sen jälkeen useita kertoja. Yhteiseen kantaan sisältyy EU:n viisumikielto sekä hallituksen jäsenten ja heidän perheidensä, asevoimien ja turvallisuuspalvelun ylimpien upseerien sekä muiden hallituksen politiikasta hyötyvien henkilöiden ja yhteisöjen EU:n jäsenvaltioissa olevien varojen jäädyttäminen. Kaikki kahdenvälinen tuki on keskeytetty puhtaasti humanitaarista apua lukuun ottamatta. Täysin erillinen asia on, että EU:n myöntämään etuuskohteluun perustuvat kauppamyönnytykset peruutettiin vuonna 1997 pakkotyövoiman käytön vuoksi.

Yhteiseen kantaan sisältyy myös vuonna 1990 määrätty aseidenvientikielto sekä puolustusyhteistyön lakkauttaminen vuodesta 1991 lähtien. Aseidenvientikieltoa vahvistettiin entisestään vuonna 2003, niin että kielto koskee nyt myös aseisiin ja puolustustarvikkeisiin liittyvää teknistä koulutusta ja avunantoa. Lisäksi komissio ja jäsenvaltiot ovat sitoutuneet parhaansa mukaan rohkaisemaan muita aseidenviejämaita yhtymään toukokuussa 1998 laadituissa Euroopan unionin aseidenviennin käytännesäännöissä asetettuihin rajoituksiin. Tämän mukaisesti komissio on kehottanut useita kolmansia maita välttämään aloitteita, jotka saattaisivat vahvistaa sotilasvaltaa Rangoonissa.

(2004/C 88 E/0691) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-4084/03**

esittäjä(t): Miet Smet (PPE-DE) komissiolle

(14. tammikuuta 2004)

Aihe: Yhteistyösopimusten keskeyttäminen ja yhteistyösopimusten allekirjoittamisen lykkääminen

Vastauksessaan 24. helmikuuta 2003 päivättyyn, naisten oikeuksia Pakistanissa koskevaan kysymykseeni E-0520/03 ([1]) neuvosto totesi, että tähän mennessä yhdenkään ihmisoikeuksia koskevan olennainen osa -lausekkeen sisältävän sopimuksen soveltamista ei ole keskeytetty.

Kuitenkin silloin kun EU on katsonut, että kumppanivaltio on rikkonut sopimuksen olennaisia osia, on sopimuksen tiettyjen määräysten soveltaminen keskeytetty. Tällainen tapaus oli esimerkiksi Cotonoun sopimuksen rahoitusmääräykset Zimbabwen (2002), Komorien (2000), Norsunluurannikon (2000), Fidžin (2000), Haitin (2000) ja Liberian (2001) osalta. Komissiolle 1. lokakuuta 2003 esitetyssä kysymyksessäni E-2903/03 ([2]) halusin tietää, mihin näiden kuuden valtion tekemiin sopimuksen olennaisten osien rikkomisiin keskeyttäminen perustui? Komission 25. marraskuuta 2003 antama vastaus ei ole tyydyttävä, sillä siihen ei sisälly vastausta erityiseen kysymykseeni.

Yhteistyösopimusten allekirjoittamista on ihmisoikeuksia koskevien huolenaiheiden takia lykätty esimerkiksi Kroatian (1995), Pakistanin (1999), Algerian (1998) ja Venäjän (1995) kanssa. Halusin kysyä samaa asiaa näiden valtioiden suhteen. Mihin erityisiin ihmisoikeuksien loukkauksiin päätös perustui? Tarkoitettiinko ihmisoikeusloukkauksilla naisiin kohdistuvaa väkivaltaa? Mistä väkivallasta erityisesti oli kyse?

([1]) EUVL C 280 E, 21.11.2003, s. 62.
([2]) EUVL C 78 E, 27.3.2004, s. 441.

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(19. helmikuuta 2004)

Komissio viittaa aiempiin vastauksiinsa, jotka se on antanut jäsen Smetin kirjalliseen kysymykseen E-2903/03 ja jäsen Camren kirjalliseen kysymykseen E-3343/03 [1] sekä neuvoston vastaukseen jäsen Smetin kirjalliseen kysymykseen E-0520/03.

Demokratian periaatteiden ja ihmisoikeuksien kunnioittamisen sisällyttämisestä yhteisön ja kolmansien maiden välisiin sopimuksiin annetussa komission tiedonannossa [2] vuodelta 1995 tehdään selväksi, että tapauksissa, joissa ns. olennaisen osan lauseketta on rikottu, voidaan harkita useita erilaisia toimenpiteitä, edellyttäen kuitenkin, että toimenpiteissä noudatetaan suhteellisuusperiaatetta mainitun rikkomuksen ja reaktion suuruuden osalta [3].

EU ei ole koskaan täysin keskeyttänyt yhteistyösopimuksen soveltamista. Vetoamisesta olennaisen osan lausekkeeseen päättää Euroopan unionin neuvosto. On myös syytä huomata, että olennaisen osan lausekkeeseen ei ole koskaan vedottu nimenomaisesti naisiin kohdistuvan väkivallan vuoksi, vaan pikemminkin seurauksena ihmisoikeustilanteen yleisemmästä heikkenemisestä kyseisessä maassa.

Vastauksena arvoisan jäsenen yksityiskohtaisempaan kysymykseen yhteistyösopimusten osittaisesta keskeyttämisestä tai niiden allekirjoittamisen lykkäämisestä komissio voi antaa seuraavat tiedot:

— Zimbabwe:

Ennen Cotonoun sopimuksen 96 artiklan mukaisten neuvottelujen aloittamista neuvosto ilmaisi yhteisessä kannassaan ”olevansa vakavasti huolestunut” Zimbabwen tilanteesta, ”erityisesti viime aikoina tapahtuneesta väkivaltaisuuksien lisääntymisestä ja poliittisiin vastustajiin kohdistuvasta uhkailusta sekä riippumattoman lehdistön häirinnästä” sekä ”Zimbabwen viimeaikaisen lainsäädännön johdosta, joka täytäntöönpantuna loukkaisi vakavasti sananvapautta sekä kokoontumis- ja yhdistymisvapautta” [4].

— Norsunluurannikko:

Neuvoston päätöksessä todettiin, että neuvottelut on päätettävä, koska ”lokakuussa 2000 pidetyt presidentinvaalit ja joulukuussa 2000 pidetyt parlamenttivaalit eivät olleet riittävän avoimet ja koska koko demokratiaan siirtymisen ajan on esiintynyt väkivaltaisuuksia siviiliväestöä kohtaan. Sitoumuksia, jotka Norsunluurannikon viranomaiset tekivät … Lomén sopimuksen 366 a artiklan mukaisesti … käydyissä neuvotteluissa, ei myöskään ole noudatettu” [5].

— Fidži:

Toukokuussa 2000 tapahtuneen vallankaappauksen jälkeen EU keskeytti kaikki Euroopan kehitysrahaston (EKR) ohjelmista rahoitettavat investointihankkeet siihen asti, kunnes maassa on pidetty vapaat ja oikeudenmukaiset vaalit ja legitiimi hallitus on astunut tehtäväänsä. Neuvoston päätöksessä todettiin, että ”Demokraattinen hallitus on vielä palautettava Fidžiin” [6].

— Haiti:

EU keskeytti kehitysyhteistyönsä Haitin kanssa vuonna 2001 vuoden 2000 parlamenttivaalien yhteydessä ilmenneiden erilaisten väärinkäytösten ja vilpin vuoksi. Neuvoston päätöksessä todettiin, että Haitissa ei edelleenkään noudateta demokratian periaatteita.

— Liberia:

EU:n toimien on perustuttava Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselmaan 1343(2001), joka koskee Liberian osallistumista Sierra Leonen konfliktiin. Turvallisuusneuvoston päätöslauselmassa ehdotettiin, että Liberiaa vastaan asetettaisiin erilaisia pakotteita, jos se jatkaisi tukeaan Sierra Leonen Vallankumoukselliselle yhteisrintamalle (RUF) ja muille alueella toimiville aseistetuille kapinallisjoukoille. EU:n aseidenvientikielto oli tarpeen, jotta pystyttiin noudattamaan YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmaa, joka kielsi aseisiin ja muihin puolustustarvikkeisiin ja sotilaalliseen toimintaan liittyvien palvelujen tarjoamisen.

— Komorit:

Tuomittuaan Komorien islamilaisessa tasavallassa 30. huhtikuuta 1999 tapahtuneen vallankaappauksen EU päätti käynnistää Lomén sopimuksen 366 a artiklan mukaiset neuvottelut Komorien sotilashallituksen kanssa.

— Venäjä:

Kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen ratifiointiprosessi mutkistui useista eri syistä, ja EU jopa keskeytti prosessin tilapäisesti Venäjän joukkojen käynnistettyä sotatoimensa Tšetšeniassa. Kun Venäjä aloitti rauhanomaiset neuvottelut Tšetšenian tasavallan kanssa, ratifiointiprosessi käynnistyi uudelleen. Sopimus tuli voimaan 1. joulukuuta 1997. Toisen Tšetšenian sodan alettua vuonna 1999 ja Eurooppaneuvoston tehtyä asiasta oman päätöksensä joulukuussa 1999 komissio keskeytti normaalin teknisen avun Tacis-ohjelman ja käynnisti sen sijaan vuonna 2000 erityisohjelman kansalaisyhteiskunnan, demokratian ja ihmisoikeuksien kunnioittamisen tukemiseksi.

— Kroatia:

Yhteisö tunnusti Kroatian tammikuussa 1992. Tunnustaminen ei kuitenkaan välittömästi johtanut taloudelliseen apuun tai sopimussuhteiden syntymiseen, koska maa oli sodassa eikä pystynyt täyttämään demokratian vaatimuksia. Näin ollen päätöstä yhteistyösopimusta koskevien neuvottelujen aloittamisesta ja Phare-ohjelman laajentamisesta lykättiin siihen asti, kunnes Kroatia pystyi osoittamaan olevansa sitoutunut kunnioittamaan demokratian periaatteita ja ihmisoikeuksia. Vasta vuonna 2000, kun uusi hallitus selkeästi ilmoitti sitoutuvansa näihin periaatteisiin, EU päätti aloittaa vakautus- ja assosiaatiosopimusta koskevat neuvottelut ja myöntää yhteisön tukea.

— Pakistan:

Euroopan yhteisön ja Pakistanin välisen kumppanuutta ja kehitystä koskevan yhteistyösopimuksen allekirjoittamista lykättiin neljä kertaa, seuraavien syiden vuoksi:

— toukokuun 1998 ydinkokeet;

— ihmisoikeuksiin liittyvät ongelmat (erityisesti pakistanilaisen lehtimiehen ja Friday Timesin toimittajan Najam Sethin pidätys Nawaz Sharifin hallituskaudella vuonna 1999);

— Kargilin konflikti keväällä/kesällä 1999;

— sotilasvallankaappaus 12. lokakuuta 1999.

Sopimus allekirjoitettiin lopulta Islamabadissa 24. marraskuuta 2001 ja sitä seurasi yhteinen julkilausuma, jossa Pakistan toisti vankan sitoutumisensa demokraattisen hallinnon palauttamiseen presidentti Musharrafin 14. elokuuta 2001 julkistaman suunnitelman mukaisesti.

— Algeria:

Vuonna 1998 EU seurasi tarkasti Algerian poliittista kehitystä ja ilmaisi useissa eri yhteyksissä huolensa maan tilanteesta. Erityisesti EU tuomitsi kaikenlaiset terroriteot ja ilmaisi tukensa hallituksen pyrkimyksille demokratian lujittamiseksi ja kansalaistensa suojelemiseksi terrorismilta noudattaen kuitenkin samalla kansallista lainsäädäntöä ja ihmisoikeuksia. EU:n ja Algerian välisen assosiaatiosopimuksen allekirjoittamista ei tuolloin virallisesti lykätty, mutta Algerian tapahtumat kuitenkin hidastivat prosessia, joka lopulta johti neuvottelujen loppuunsaattamiseen ja sopimuksen allekirjoittamiseen vuonna 2002.

(1) EUVL C 78 E, 27.3.2004, s. 526.
(2) KOM(95) 216 lopullinen.
(3) Ks. edellä mainitun tiedonannon liite 2: luettelo toimenpiteistä, joita voidaan toteuttaa vakavien ihmisoikeusrikkomusten johdosta.
(4) EUVL L 46, 20.2.2003.
(5) EYVL L 183, 6.7.2001.
(6) EYVL L 120, 28.4.2001.

(2004/C 88 E/0692) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-4088/03**

esittäjä(t): Dana Scallon (PPE-DE) komissiolle

(8. tammikuuta 2004)

Aihe: Lisääntymisterveyden määrittely

Euroopan unionin neuvosto totesi 16. joulukuuta 2003, että termi lisääntymisterveys ei sisällä seuraavaa: aborttiin liittyvä tuki, avustaminen, helpottaminen, rohkaisu, edistäminen, rahoitus tai kannustaminen ("die Förderung von Abtreibung").

Kuinka komissio aikoo ottaa tämän määritelmän huomioon valitessaan EU:n kumppanuusjärjestöjä, joiden tehtävänä on panna täytäntöön Euroopan unionin menettelytapoja lisääntymisterveyden ja -oikeuksien alalla?

Voiko komissio vahvistaa, että hakijajärjestöt, jotka eivät tarjoa mahdollisuutta aborttiin tai harjoita aborttiin liittyvää toimintaa, voivat saada EU:lta varoja lisääntymisterveyden ja -oikeuksien alalla?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(1. maaliskuuta 2004)

Parlamentin istunnossa 16. joulukuuta 2003 antamassaan vastauksessa arvoisan parlamentin jäsenen kysymykseen neuvoston edustaja viittasi avusta lisääntymis- ja seksuaaliterveyteen ja lisääntymistä ja seksuaalisuutta koskeviin oikeuksiin liittyville politiikoille ja toimille kehitysmaissa 15 päivänä heinäkuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1567/2003 johdantoosan 16 kappaleeseen [1], jossa todetaan selkeästi, että tämän asetuksen nojalla ei anneta tukea aloitteille, joilla kannustetaan raskauden keskeytyksiin.

Komissio antaa täyden tukensa kansainvälisen väestö- ja kehityskonferenssin (ICPD) politiikalle sekä lisääntymis- ja seksuaaliterveyteen liittyvälle ICPD:n toimintaohjelmalle. Kumppanuusjärjestöjen valintaa säätelee edellä mainittu asetus.

Komissio katsoo, että on todellakin mahdollista, että järjestö, joka ei tarjoa mahdollisuutta aborttiin tai harjoita aborttiin liittyvää toimintaa, voi jättää ehdotuksensa johonkin komission julkistamista lisääntymis- ja seksuaaliterveyteen ja lisääntymistä ja seksuaalisuutta koskeviin oikeuksiin liittyvistä avoimista ehdotuspyynnöistä ja tulla myös hyväksytyksi.

[1] EUVL L 224, 6.9.2003.

(2004/C 88 E/0693) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-0002/04**

esittäjä(t): Bernd Posselt (PPE-DE) komissiolle

(9. tammikuuta 2004)

Aihe: Seksuaali- ja lisääntymisterveyden määritelmä

Neuvoston italialainen puheenjohtaja vastasi 16. joulukuuta 2003 "Ei" kysymykseeni siitä, sisältyykö käsitteeseen "seksuaali- ja lisääntymisterveys" mahdollisuus aborteista aiheutuvien kulujen maksamiseen. Vastaako tämä myös komission käsitystä asiasta?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(23. helmikuuta 2004)

Avusta lisääntymis- ja seksuaaliterveyteen ja lisääntymistä ja seksuaalisuutta koskeviin oikeuksiin liittyville politiikoille ja toimille kehitysmaissa 15 päivänä heinäkuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja

neuvoston asetuksen (EY) N:o 1567/2003 ([1]) johdanto-osan 16 kappaleen mukaan "Tämän asetuksen nojalla ei anneta tukea aloitteille, joilla kannustetaan sterilointiin tai raskauden keskeytykseen". Tämä periaate on Kairossa vuonna 1994 pidetyssä kansainvälisessä väestö- ja kehityskonferenssissa hyväksytyn, myös yhteisön politiikan perustana olevan toimintaohjelman mukainen.

([1]) EUVL L 224, 6.9.2003.

(2004/C 88 E/0694) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0007/04**

esittäjä(t): Philip Claeys (NI) komissiolle

(16. tammikuuta 2004)

Aihe: Kyproksen liittyminen, viralliset kielet

Kyproksella on kaksi virallista kieltä, kreikka ja turkki. Perustuslain mukaan toisen kahdesta varapresidentistä on oltava kyproksenturkkilainen. Koska saaren pohjoisosa on turkkilaisten miehittämä, perustuslain määräykset eivät kuitenkaan ole päteviä. Nykytilanteessa turkin kielen tunnustamista Euroopan unionin viralliseksi kieleksi voitaisiin pitää Kyproksen pohjoisosan turkkilaismiehityksen hiljaisena hyväksymisenä.

Mikäli vakiintunut poliittinen tilanne ei muutu, voiko Kyproksen liittyminen Euroopan unioniin 1. toukokuuta 2004 kuitenkin merkitä sitä, että turkin kielestä tulee Euroopan unionin virallinen kieli? Mikäli näin tapahtuu, mitä perusteluja komissio pitää ratkaisevina?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(1. maaliskuuta 2004)

Vuonna 2003 tehdyn liittymissopimuksen mukaan turkki ei ole Euroopan unionin virallinen kieli, sillä tällaista pyyntöä ei ole esitetty.

Kyproksen ongelman poliittisen ratkaisun ja saaren yhdistymisen jälkeen yhdistyneellä Kyproksen tasavallalla on oikeus pyytää, että turkki tunnustetaan yhteisön viralliseksi kieleksi. Neuvoston olisi tuolloin muutettava asetuksia N:o 1/1958/ETY ja N:o 1/1958/Euratom näissä yhteisöissä käytettäviä kieliä koskevista järjestelyistä ([1]). Tämän mukautuksen ja sitä koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen oikeusperusta olisi liittymisasiakirjan pöytäkirjassa N:o 10 oleva 4 artikla, jossa määrätään, että jos ongelmaan löydetään ratkaisu, neuvosto päättää Kyproksen liittymistä Euroopan unioniin koskevien ehtojen mukautuksista Kyproksen turkkilaisen yhteisön osalta.

On syytä mainita, että komissio päätti vuonna 1999 osoittaa 3 miljoonaa euroa yhteisön säännöstön kääntämiseen turkiksi valmistellakseen ja helpottaakseen prosessia, jossa Kyproksen pohjoisosaa lähennetään Euroopan unioniin.

([1]) EYVL B 17, 6.10.1958.

(2004/C 88 E/0695) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0032/04**

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(20. tammikuuta 2004)

Aihe: Pitkäaikaisesti kansalaisuutta vailla olevat väestönosat kolmessa Euroopan unioniin liittyvässä valtiossa, jotka kuuluivat vuoteen 1991 asti Neuvostoliittoon

1. Voiko komissio vahvistaa tiedot, joiden mukaan Viron, Latvian ja Liettuan itsenäistyessä vuonna 1991 maiden kaikilla vakituisilla asukkailla ei ollut tilaisuutta vaihtaa ajoissa entisen Neuvostoliiton kansalaisuutta uuden valtion kansalaisuudeksi, joten he jäivät ilman kansalaisuutta?

2. Voiko komissio vahvistaa tiedot, joiden mukaan näissä kolmessa Neuvostoliittoon kuuluneessa valtiossa kansalaisuus myönnetään niiden venäläisten jälkeläisille, jotka muuttivat maahan vuoteen 1917 asti jatkuneella tsaarinajalla? Sen sijaan neuvostokaudella 1939–1991 maahanmuuttaneita ja heidän jälkeläisiään pidetään ulkomaalaisina miehittäjinä, jotka ovat vastuussa aikansa hallituspolitiikasta, eikä heitä näin ollen hyväksytä valtion kansalaisiksi.

3. Rajoitetaanko syrjittyjen ryhmien mahdollisuuksia saada asuinmaansa kansalaisuus, vaikka he osaisivatkin valtioiden nykyisiä virallisia kieliä, tarpeettomasti kielikokein, joissa valinta perustuu teknisten ja juridisten termien tuntemukseen? Termit eivät ole yleisesti tunnettuja eivätkä ne kuulu jokapäiväiseen kielenkäyttöön.

4. Voiko komissio antaa erilliset tiedot vuosilta 1993 ja 2003 siitä, kuinka monta prosenttia Viron, Latvian ja Liettuan asukkaista oli vailla kansalaisuutta? Mitkä ovat näiden valtioiden lähitulevaisuutta koskevat komission ennusteet? Katsooko komissio, että kansalaisuutta vailla olevien määrä jää pitkäaikaisesti korkeammaksi kuin muissa EU:n jäsenvaltioissa?

5. Kuinka komissio suhtautuu kansalaisuutta vailla olevien tulevaisuuteen? Katsooko komissio, että kaikilla asukkailla on periaatteessa oikeus kansalaisuuteen? Joutuvatko ihmiset valitsemaan, muuttavatko he pois asuinmaastaan vai alistuvatko he pitkäaikaiseen syrjintään, joka koskee oikeutta poliittiseen osallistumiseen ja vapaaseen matkustamiseen?

6. Kuinka komissio kannustaa sitä, että 1. toukokuuta 2004 Euroopan unioniin liittyvissä valtioissa ei ole enää muutaman vuoden kuluttua useampia kansalaisuutta vailla olevia ihmisiä kuin muissakaan EU:n jäsenvaltioissa keskimäärin?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(1. maaliskuuta 2004)

Kun Viro ja Latvia saivat takaisin itsenäisyytensä vuonna 1991, noin neljännes niiden väestöstä koostui muiden neuvostotasavaltojen maahanmuuttajista, jotka neuvostohallinnon aikana harjoitettu tietoinen väestönsiirtopolitiikka oli tuonut kyseisiin valtioihin. Koska tämä ei ollut Liettuassa niin laajamittaista, kansalaisuuskysymys ei ole aiheuttanut siellä ongelmia.

Ne asukkaat ja heidän jälkeläisensä, joilla oli kyseisten valtioiden kansalaisuus vuonna 1940, katsottiin niiden kansalaisiksi myös näiden valtioiden saatua takaisin itsenäisyytensä vuonna 1991. Muille valtioiden alueella pysyvästi asuville henkilöille – pääasiassa tai yksinomaan muiden neuvostotasavaltojen kansalaisille – annettiin ja annetaan edelleen mahdollisuus hakea kansalaisuutta. Virossa ja Latviassa kansalaisuuden saamisen edellytyksiä on tarkistettu näissä kysymyksissä toimivaltaisten kansainvälisten elinten, kuten Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön kansallisten vähemmistöjen päävaltuutetun, ohjeiden mukaisesti. Määräaikaiskertomuksissaan näiden valtioiden edistymisestä EU:hun liittymisen valmisteluissa komissio on todennut olevansa tyytyväinen ihmisoikeuksien kunnioittamiseen näissä kysymyksissä.

Komission käytettävissä olevien tietojen mukaan nykyisin noin 12 prosentilla Virossa asuvista henkilöistä ei ole Viron tai minkään muunkaan valtion kansalaisuutta. Latviassa heidän määränsä on noin 21 prosenttia. Näillä ihmisillä on oleskelulupa, ja he voivat työskennellä, opiskella, saada sosiaalietuuksia ja matkustaa ulkomaille. Ulkomaanmatkoja varten myönnetään kansainvälisesti hyväksyttyjä erityispasseja. Komissio kuitenkin kehottaa kyseisiä valtioita jatkamaan määrätietoisia toimia näiden ihmisten integroimiseksi yhteiskuntiinsa ja kansalaisuuden saamiseen tarvittavien menettelyjen helpottamiseksi. Komission mielestä asiassa tarvitaan kaikkien asianosaisten panosta. Tavoitteen saavuttamiseksi myönnetään taloudellista tukea. On odotettavissa, että kansalaisuutta vailla olevien osuus vähenee liittymisen jälkeen entisestään ja aiempaa nopeammin. Yhä useammat ihmiset hakevat kansalaisuutta ymmärtäessään, että on heidän etunsa mukaista kotoutua näihin valtioihin ja EU:hun ja säilyttää samalla oma kulttuurinen identiteettinsä.

(2004/C 88 E/0696) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0034/04**

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(20. tammikuuta 2004)

Aihe: Yksityishenkilöiden Romaniasta Internetin välityksellä puoleen hintaan myymät ja lähettämät verottomat savukkeet

1. Tietääkö komissio, että EU:n jäsenvaltioissa on mahdollisuus tilata Romaniasta Internetin välityksellä enintään 160 savuketta, joita yksityishenkilöt ostavat ja lähettävät pieninä tavallisina postipaketteina? Näin ollen erimerkkiset länsimaiset savukkeet ovat yhteisön lainsäädännön nojalla arvonlisäverosta ja tuontitulleista vapaita. Niiden myyntihinta on vain puolet vastaanottajamaissa maksettavista hinnoista.

2. Tietääkö komissio myös, että Cigarom.com-yhtiö hoitaa savukkeiden välityksen myyjiltä ostajille EU:n alueella toimivien espanjalaisten välittäjien avulla? Suunnitelmien mukaan EU:n jäsenvaltioihin perustettaisiin myyntiä edistämään ”hallintokeskuksia”, joiden avulla toimintaa ei voisi enää juridisesti rinnastaa kauppojen myyntiin. Onko näin ollen mahdotonta takavarikoida kyseisiä savukkeita?

3. Kuinka toiminnan oikeusperusta muuttuu sitten, kun Romaniasta tulee Euroopan unionin jäsenvaltio?

4. Kyseisessä kaupankäynnissä on mahdollista saada voittoa ja myydä edulliseen hintaan vain veroja kiertämällä. Onko kaupankäynti komission mielestä luvallista vai sellaista rangaistavaa toimintaa, josta ei toistaiseksi langeteta tuomiota lainsäädännössä olevien aukkojen tai tullivalvonnan puutteiden takia?

5. Kuinka voidaan poistaa lainsäädännössä ja/tai tullivalvonnassa olevat puutteet?

6. Mitä toimia komissio valmistelee, jotta voitaisiin torjua tämänkaltaista muista kuin EU:n jäsenvaltioista käytävää kauppaa?

Tietolähde: Alankomaiden TV 3, Nova, 30.12.2003.

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(16. helmikuuta 2004)

1. Komissio ei ole tietoinen parlamentin jäsenen kuvaamasta tapauksesta. Komissio on kuitenkin sitä mieltä, että yksityishenkilöiden EU:hun tällä tavalla tuomia savukkeita ei voida pitää pieninä ei-kaupallisina lähetyksinä, koska lähetys perustuu aina kauppaan. Näin ollen tällaisille lähetyksille ei voida myöntää pienten ei-kaupallisten lähetysten vapautusta, koska ne eivät täytä EY:n lainsäädännön vaatimuksia, joista säädetään neuvoston asetuksen (ETY) N:o 918/83 ([1]) 29–31 artiklassa tullin osalta ja neuvoston direktiivissä 78/1035/ETY ([2]) arvonlisä- ja valmisteveron osalta. Savukkeiden osalta vapautukset koskevat joka tapauksessa enintään 50:tä kappaletta lähetystä kohti. Jäsenvaltiot voivat lisäksi vähentää tätä määrää tai jopa poistaa kokonaan arvonlisä- ja valmisteverovapautuksen tupakkatuotteilta.

2. Komissio ei ole tähän mennessä saanut mitään tietoa tällaisten toimintojen käynnistämisestä EU:ssa. Kuten edellä todetaan, se pitää kuitenkin näitä lähetyksiä kaupallisina, jolloin niistä kannetaan tullit, arvonlisävero ja valmistevero EU:hun tuotaessa. Tästä syystä jäsenvaltiot voivat toteuttaa kansallisen lainsäädännön mukaisia oikeudellisia toimenpiteitä, jos tavaroista ei tuotaessa tehdä asianmukaista ilmoitusta.

3. Kun Romania on liittynyt unioniin, näitä lähetyksiä on pidettävä etämyyntinä, jolloin niistä kannetaan valmistevero määräjäsenvaltiossa. Lisätietoja etämyynnissä sovellettavasta valmisteverojärjestelmästä on komission vastauksessa kirjalliseen kysymykseen E-3449/03 ([3]).

4., 5. ja 6. Komissio on sitä mieltä, että EU:n lainsäädännössä ei ole aukkoja, mutta tunnustaa, että valvonnassa sekä tullien ja verojen perimisessä on ongelmia, kun tupakkatuotteita tarjotaan lopullisille kuluttajille Internetissä ja ne lähetetään suoraan postilähetyksinä kolmansista maista tai muista jäsenvaltioista. Euroopan petostentorjuntavirasto ja asianomaiset viranomaiset jäsenvaltioissa tutkivat tätä ongelmaa aktiivisesti kehittääkseen keinot tämäntyyppisten petosten torjumiseksi.

(1) Neuvoston asetus (ETY) N:o 918/83, annettu 28 päivänä maaliskuuta 1983, yhteisön tullittomuusjärjestelmän luomisesta (EYVL L 105, 23.4.1983). Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 14 päivänä helmikuuta 1994 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 355/94 (EYVL L 46, 18.2.1994).

(2) Neuvoston direktiivi 78/1035/ETY, annettu 19 päivänä joulukuuta 1978, tavaroiden maahantuonnissa pieninä muina kuin kaupallisina lähetyksinä kolmansista maista sovellettavista verovapautuksista (EYVL L 366, 28.12.1978). Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 20 päivänä joulukuuta 1985 annetulla neuvoston direktiivillä 85/576/ETY (EYVL L 372, 31.12.1985).

(3) Katso sivu 146.

(2004/C 88 E/0697) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0085/04**

esittäjä(t): Matti Wuori (Verts/ALE) komissiolle

(20. tammikuuta 2004)

Aihe: Kansalaisjärjestöiltä puuttuvat oikeudelliset puitteet Maltalla

Maltalla, josta tulee EU:n jäsenvaltio 1. toukokuuta tänä vuonna, ei ole säädetty oikeudellisia puitteita hallituksista riippumattomille järjestöille. Tämä estää vakiintuneita kansalaisjärjestöjä, myös sellaisia hallituksista riippumattomia ympäristöjärjestöjä, joilla on erinomainen toimintahistoria, kehittämästä toimintaansa täysimittaisesti. Oikeudelliset puitteet mahdollistaisivat niiden mielekkään toiminnan muiden eurooppalaisten kansalaisjärjestöiden kumppaneina.

Oikeudellisten puitteiden säätäminen olisi askel oikeaan suuntaan kohti kaikkien vakiintuneiden kansalaisjärjestöjen ja kansainvälisessä kehitysyhteistyössä toimivien hallituksista riippumattomien järjestöjen asiantuntemuksen ja mandaatin tunnustamista ja tarvittavan tuen tarjoamista, jotta ne voisivat jatkaa edelleen maailmanlaajuista solidaarisuustyötään. Eikö komission pitäisi painostaa Maltan hallitusta säätämään viipymättä tarvittavat oikeudelliset puitteet?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(25. helmikuuta 2004)

Yhteisön lainsäädännössä ei velvoiteta jäsenvaltioita luomaan valtiosta riippumattomia järjestöjä koskevaa oikeudellista kehystä. Tämä on asia, josta jäsenvaltiot voivat itse päättää. Komissiolla ei näin ollen ole oikeutta ”painostaa Maltan hallitusta” tässä asiassa.

Komissio on koko liittymistä edeltävän ajan ja aina, kun se on ollut tarpeen ja mahdollista, pitänyt kiinni siitä, että yhteisön varoin rahoitetuissa hankkeissa on mukana valtiosta riippumattomia järjestöjä. Komissio on valtiosta riippumattomille järjestöille osoittamansa tuen puitteissa valmis harkitsemaan erityishankkeita, jotka liittyisivät yhteisön lainsäädännön ja politiikkojen täytäntöönpanoon Maltalla.

(2004/C 88 E/0698) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0096/04**

esittäjä(t): Alexandros Alavanos (GUE/NGL) komissiolle

(21. tammikuuta 2004)

Aihe: Turkin Israelilta vettä vastaan saama aseistus

Julkisuudessa esiintyneiden tietojen mukaan maanantaina, tammikuun 5. päivänä, Jerusalemissa järjestetyssä Israelin pääministerin Ariel Sharonin ja Turkin energiaministerin Zaki Cakanin tapaamisessa lyötiin lopullisesti lukkoon näiden kahden maan väliset sopimukset, joiden mukaan Turkki tulee saamaan suuren

määrän uutta teknologiaa edustavia israelilaisia tankkeja sekä hypermodernia ilmavoimien tekniikkaa. Vastineeksi se toimittaa 20 vuoden ajan vuosittain 50 miljoonaa kuutiometriä vettä Anatoliassa virtaavasta Manavgat-joesta. Vesi kuljetetaan jättimäisillä säiliöaluksilla, joita rakennetaan parhaillaan Israelissa. Israelilla on vakavia vaikeuksia sen vesiesiintymien suolaantumisen vuoksi.

Ottaen huomioon, että Turkki on ehdokkaana Euroopan unionin jäsenvaltioksi, kysyn: Mitä komissio tietää näiden sopimusten sisällöstä? Voisiko se kertoa siitä Euroopan parlamentille?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(25. helmikuuta 2004)

Komissiolla ei ole tarkempia tietoja arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemien sopimusten sisällöstä eikä siitä ole sille myöskään virallisesti ilmoitettu.

Kuten Kööpenhaminassa vuonna 1993 kokoontunut Eurooppa-neuvosto totesi, ”unionin jäsenyys edellyttää, että jäsenyyttä hakeva maa on pystynyt luomaan vakaat instituutiot, jotka takaavat demokratian, oikeusvaltion periaatteen ja ihmisoikeudet sekä vähemmistöjen suojelun ja kunnioittamisen”. Nämä kriteerit ovat perustana arviolle, jonka komissio tekee Turkin edistymisestä sen jäsenyyspyrkimyksissä seuraavassa määräaikaiskertomuksessaan.

(2004/C 88 E/0699) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0104/04**

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(22. tammikuuta 2004)

Aihe: Namibia — maatilojen valtaamisen uhka

Namibian maataloustyöntekijöiden ammattiliiton (NAFWU) ja Namibian maatalousalan liiton (NAU), johon valtaosa Namibian maatilojen omistajista kuuluu, välisten neuvottelujen katkettua NAFWU ilmoitti aikovansa vallata joitakin maatiloja. The Namibian -lehden ja joiden kansainvälisten lehtien mukaan tämä ilmoitus on herättänyt pelkoa Zimbabwen tapahtumien toistumisesta, vaikka Namibiassa näitä aikeita ei tueta virallisesti.

Tilanne on entistä jännittyneempi, koska NAFWU on ilmoittanut, että valtaukset voivat alkaa jo tässä kuussa.

Muistettakoon, että Namibian valtio on itsenäistymisestään lähtien pyrkinyt jonkinlaiseen maanomistusta koskevaan tasapainoon ottamalla käyttöön ohjelman nimeltään ”willing seller, willing buyer” antamalla niille maataloustyöntekijöille ensisijaisen oikeuden ostaa sen maanomistajan tila, jonka palveluksessa he ovat siinä tapauksessa, että maanomistaja on halukas myymään tilansa. Täten ei ole tarpeen käyttää mitään väkivaltaisia tai pakkokeinoja maatilojen lunastamiseksi eikä yllyttää sellaisten keinojen käyttöön.

Kun lähiaikoina aloitetaan vaalikampanja neljätoista vuotta vallassa olleen presidentin Sam Nujoman seuraajan valitsemiseksi, on mahdollista, että tätä aihetta käytetään joukkojen yllyttämiseen, ja sen pelätään aiheuttavan ihmis- ja aineellisia vahinkoja.

— Onko komissiolla tietoja tästä ongelmasta ja mihin suuntaan komissio olettaa tilanteen kehittyvän?

— Onko komissio ottanut yhteyttä tai aikooko se ottaa yhteyttä Namibian viranomaisiin tai ammattiliittoihin tai työnantajajärjestöihin tässä asiassa? Mihin toimiin se on ryhtynyt tai aikoo ryhtyä sen estämiseksi, että tämä konflikti kärjistyy ja leviää muihin Afrikan maihin?

— Katsooko komissio Euroopan unionin etujen olevan vaarassa Namibiassa? Onko komissio saanut tai aikooko se pyytää Namibian hallitukselta turvatakeet?

— Onko komissio valmis yhteistyöhön Namibian hallituksen kanssa, jos tämä pyytää siihen? Mikä tehtävä Euroopan unionilla voisi olla tässä asiassa komission mielestä; voisiko se mahdollisesti toimia konfliktin osapuolten välisenä sovittelijana?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(4. maaliskuuta 2004)

Komissio on tietoinen Namibian maatilojen omistukseen liittyvästä yleisestä ongelmasta sekä muutamista yksittäisistä työriidoista, joista on kerrottu laajasti paikallisissa tiedotusvälineissä.

Tilanteen kehittymisen osalta voidaan todeta, että komissio luottaa siihen, että hallitus noudattaa jatkossakin lakia ja estää laittoman toiminnan. Hallituksen harkitsevat mutta päättäväiset lausunnot yksittäisistä tapauksista osoittavat, että se kannattaa täysin "willing seller – willing buyer" -periaatetta (joka sulkee pois kaikenlaisen laittoman toiminnan).

Komission Namibian edustusto on luonut hyvät suhteet asiasta vastaaviin valtion viranomaisiin ja erityisesti maareformista vastaavaan ministeriin, maatalousministeriin sekä maatalouselinkeinon harjoittajien liittoon (NAU) ja Namibian kansalliseen maataloustyöntekijöiden liittoon (Namibian National Farmers Union, NNFU). Komissio päättelee näiden elinten kanssa meneillään olevan vuoropuhelun perusteella, että hallitus aikoo varmistaa jatkossakin, että kaikki kiistat selvitetään rauhanomaisesti ja olemassa olevien lakien mukaisesti ja että hallitus tekee kaikkensa välttääkseen kaikenlaiset yhteenotot. Näin ollen näyttää siltä, että kaikenlaiset kielteiset vaikutukset naapurimaihin (tai riski, että Namibia seuraisi Zimbabwen mallia) on suljettu pois.

Namibia on viime aikoina allekirjoittanut useiden jäsenvaltioiden kanssa investointisuojaa koskevia sopimuksia. Nämä antavat omaisuudelle ja investoinneille lainsäädännöllistä lisäsuojaa.

Cotonoun kumppanuussopimuksessa ja siihen liittyvässä Namibian ja komission välisessä maakohtaisessa strategia-asiakirjassa on sovittu, että maaseudun kehittäminen ja maareformi ovat tulevaisuudessa tärkeimpänä painopistealueena maan kanssa tehtävässä kehitysyhteistyössä. Komissio on todellakin myöntänyt kysymyksen hyvin suuren merkityksen Namibian kehitykselle ja myöntänyt myös, että onnistunut maareformiohjelma voi olla tehokas keino lujittaa sovittelu- ja demokratisoitumisprosessia tässä maassa. Valmistelut tällaisen tuen antamiseksi ovat meneillään. Jos tarve maareformiin – johon sisältyy oikeudenmukaisemman maan jaon edistäminen – jätettäisiin huomioimatta, se olisi virhe ja heikentäisi köyhyyden torjuntaa. Tämä ei koske komission kumppanuutta ainoastaan Namibiassa vaan koko alueella.

(2004/C 88 E/0700) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0116/04**

esittäjä(t): Dana Scallon (PPE-DE) komissiolle

(26. tammikuuta 2004)

Aihe: Leader II -hankkeet, Blue Dragon -yhtiön tapaus

1. Leader II -hankkeisiin liittyen voiko komissio vahvistaa, että Espanjan kuningaskunta saa 30 prosenttia yhteisön avustuksista? Onko komissio tietoinen, että Blue Dragon 2000 -tapauksessa paikallisen toimintaryhmän (LAG) Salines-Bassegodan tilit tarkasti Espanjan hallitus? Onko komissio tietoinen, että 43 000 euron suuruinen summa siirrettiin Ranskaan? Onko komissio tietoinen, että aluehallituksen viranomainen Josep Grau, joka vastaa paikallisesta valvonnasta, katsoi Blue Dragon 2000 -hankkeeseen osallistuneet ihmiset uhreiksi mutta että yhtäkään syytettä ei koskaan jätetty mihinkään rikostuomioistuimeen?

2. Blue Dragon -hankkeeseen osallistuneet tukivat OLAFia antamalla sille aineellisia todisteita, jotka johtivat tapauksen syyskuusta 2000 marraskuuhun 2001 kestäneeseen rikosoikeudelliseen käsittelyyn. Onko komissio tietoinen, että havaitsemistaan rikkomuksista huolimatta OLAF noudatti Espanjan johtopäätöksiä? Voiko komissio selittää, miksi tutkimuksia ei aloitettu Espanjan eikä Ranskan alueilla?

3. Blue Dragon -hankkeeseen osallistuneet nostivat virallisen kanteen Espanjan kuningaskuntaa vastaan 9. maaliskuuta 2002. Miten komissio selittää sen, että kanteen oikeellisuus on edelleenkin tutkittavana?

4. Blue Dragon 2000 -yhtiön omistajat ovat viimeisen viiden vuoden aikana olleet suurissa vaikeuksissa ja he ovat kärsineet huomattavia tappioita, joiden he katsovat aiheutuneen jaetussa hallintoprosessissa olleista merkittävistä puutteista. Mitä komissio neuvoo näitä omistajia — EU:n kansalaisia, jotka olivat halukkaita luottamaan EU:n järjestelmään — tekemään, jotta he voisivat yrittää korjata aiheutetun moraalisen ja rahallisen vahingon?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(2. huhtikuuta 2004)

Ajanjaksolla 1994—1999 toteutettua Leader II -ohjelmaa ollaan parhaillaan päättämässä. Komissio ei siis vielä voi antaa lopullisia lukuja eri jäsenvaltioille maksetuista summista.

Espanjalle oli Leader II -ohjelman ohjelmakaudella 1994—1999 alun perin myönnetty rahoitusta 1 162 miljoonaa euroa. Tämä summa vastaa 30:tä prosenttia ohjelman kokonaisbudjetista.

Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) toimittamien tietojen mukaan petostentorjuntavirasto käynnisti asiaa koskevan tutkimuksen 1. helmikuuta 2001 ja päätti sen 12. joulukuuta 2002.

Tutkimuksen käynnistämisen jälkeen komissio ja OLAF ovat vaihtaneet tapausta koskevia tietoja tutkimusten viivästymisestä huolimatta. Tutkimusten viivästyminen johtui käynnissä olevista kansallisista tutkimuksista.

Espanjan viranomaiset ovat tutkimustulostensa perusteella antaneet perintämääräyksen 46 874,42 eurosta. Varoja peritään takaisin paikalliselta toimintaryhmältä (LAG) Blue Dragon -yhtiötä koskevan hankkeen hallinnoinnissa havaittujen epäselvyyksien johdosta.

Komission tietojen mukaan tapausta koskevat oikeudelliset menettelyt eivät kuitenkaan ole johtaneet rikostutkimuksiin Ranskassa tai Espanjassa. Ranskan viranomaiset katsoivat, etteivät ne alueellisten syiden takia ole asiassa toimivaltaisia. Espanjan viranomaiset eivät ole jatkaneet kanteen käsittelyä, koska asianomistajat eivät ole vieneet asiaa eteenpäin.

Talousarvion valvontavaliokunta saa lähiaikoina OLAFilta yksityiskohtaisia tietoja kyseisestä tapauksesta.

Muut arvoisan parlamentin jäsenen kysymyksessä ja erityisesti sen kohdissa 3 ja 4 esille tuodut seikat muistuttavat moitteita, joita myös Blue Dragon -yhtiö on komissiolle esittämässään kantelussa ilmaissut. Kantelua tutkitaan parhaillaan. Espanjan viranomaisille on lähetetty kirje, jossa pyydetään tapausta koskevia yksityiskohtaisia tietoja. Koska komissio odottaa saavansa vastauksen lähiaikoina, se katsoo aiheelliseksi lykätä tapausta koskevien tarkempien tietojen antamista siihen asti, kunnes se on tutkinut Espanjalta saadun vastauksen.

(2004/C 88 E/0701) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0118/04**

esittäjä(t): Monica Frassoni (Verts/ALE)
ja Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE) komissiolle

(26. tammikuuta 2004)

Aihe: Äänestäjien poistaminen Maltan vaaliluetteloista

Viime vuoteen asti Maltan kaksi suurinta puoluetta ovat kaksi kertaa vuodessa poistaneet äänestäjiä vaaliluetteloista. Näin tuhannet kilpailevan puolueen äänestäjät on poistettu vaaliluetteloista asuinpaikkaa koskevan tulkinnan, mielenterveyden tai muiden seikkojen perusteella.

Maltan perustuslakituomioistuin antoi 21. maaliskuuta 2003 vahinkoa kärsineen puolueen pyynnöstä määritelmän termille ”asuinpaikka” (tapaus Cassola, tuomarina Tonio Mallia, tapaus Harry Vassallo vastaan The Electoral Commission ja John Mary Magro, nro 6/2003/1). Maltan perustuslakituomioistuimen määritelmässä sanotaan, että ”sana asuinpaikka ei tarkoita fyysistä läsnäoloa maassa”.

Uudessa laissa Eurooppa-vaaleista Maltassa (säädös nro XVI/2003, julkaistu Malta Government Gazettessa 26. marraskuuta 2003) todetaan nimenomaisesti, että 25 EU:n jäsenvaltiossa asuvilla Maltan kansalaisilla on oikeus äänestää ja asettua ehdolle Maltassa pidettävissä vaaleissa.

Onko komissio tietoinen, että perustuslain määritelmästä ja voimassaolevasta Eurooppa-vaaleja koskevasta lainsäädännöstä huolimatta Maltan työväenpuolue on jälleen anonut 1 684 Maltan kansalaisen poistamista vaaliluettelosta? Asiaa koskevia oikeustapauksia aletaan käsitellä Maltan tuomioistuimissa tammikuun viimeisellä viikolla. Asia koskee myös EU:n toimielimissä työskenteleviä maltalaisia.

Mitä komissio aikoo tehdä vastustaakseen Maltan työväenpuolueen laitonta yritystä estää Maltan kansalaisia osallistumasta tuleviin Eurooppa-vaaleihin Maltassa?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(26. helmikuuta 2004)

Maltan perustuslaissa tunnustetaan kaikki keskeiset ihmis- ja kansalaisoikeudet. Voidakseen äänestää yleisissä vaaleissa Maltan kansalaisten on täytettävä kansalaisuutta, ikää ja asuinpaikkaa koskevat edellytykset. Komissio on tietoinen valituksesta, jonka eräs Maltan kansalainen teki puolueen kyseenalaistettua hänen äänioikeutensa, sekä Maltan perustuslakituomioistuimen valituksen perusteella tekemästä päätöksestä, jonka mukaan ”asuinpaikka” ei tarkoita fyysistä läsnäoloa maassa, vaan käsittää ja mahdollistaa ajoittaisen poissaolon maasta.

Siksi tapaukset, joissa poliittinen puolue asettaa kyseenalaiseksi kansalaisen äänioikeuden, on käsiteltävä toimivaltaisessa maltalaisessa tuomioistuimessa, jonka on otettava huomioon Maltan perustuslakituomioistuimen tulkinta. Komission asia ei ole puuttua Maltan oikeuslaitoksen toimintaan tai esittää huomautuksia tietyn poliittisen puolueen suhtautumisesta tähän kysymykseen. Komissio katsoo, että Maltan oikeusjärjestelmässä pystytään täysimääräisesti takaamaan kansalaisten äänioikeuden kunnioittaminen Maltan lainsäädännön mukaisesti. Komissio huomauttaa, että maltalaiset tuomioistuimet ovat aiemmin kumonneet laittomat yritykset evätä Maltan kansalaisilta heidän äänioikeutensa.

Komissio paneekin merkille, että Eurooppa-vaaleista Maltassa hiljattain annetussa laissa säädetään, että 25:ssä EU:n jäsenvaltiossa asuvilla Maltan kansalaisilla on oikeus äänestää ja asettua ehdolle Maltassa pidettävissä Euroopan parlamentin vaaleissa. Tämä oli mahdollista, koska Maltan perustuslaissa säädetään yleisistä vaaleista, mutta ei Euroopan parlamentin vaaleista. Komissio panee kiinnostuneena merkille tämän kehityksen, joka vaikuttaa johdonmukaiselta Maltan lisääntyneen kansainvälisen toiminnan kanssa.

(2004/C 88 E/0702) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0120/04**

esittäjä(t): Adriana Poli Bortone (UEN) komissiolle

(26. tammikuuta 2004)

Aihe: Kahdenkymmenen Albanian kansalaisen kuolema

Jälleen yksi Albaniasta tulossa ollut kumivene haaksirikkoutui äskettäin ja 20 albanialaista kuoli.

Italian lehdistö on vihjannut, että Albanian viranomaiset katsovat pakolaisten lähtöä maasta läpi sormiensa. Jos tämä pitää paikkansa, kyseenalaistetaan ne hyvät suhteet, joita Italia pyrkii edistämään Albanian todellisen demokratisointiprosessin yhteydessä.

Aikooko komissio (ja kuinka) selvittää tätä traagista tilannetta, jossa kuitenkin parhaassa tapauksessa on tullut ilmi valvonnan puute Albanian alueella ja sen rannikolla?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(25. helmikuuta 2004)

Komissio pahoittelee 9. tammikuuta 2004 tapahtunutta onnettomuutta, jossa yli 20 Albanian kansalaista sai surmansa Joonianmerellä yrittäessään päästä laittomasti Italiaan. Vaikka Albanian hallitus on aiemmin vakuuttanut meritse moottori- tai kumiveneillä Italiaan pyrkivien henkilöiden määrän vähenevän huomattavasti, tämä tapaus osoittaa, että Albanian viranomaisten on ehdottomasti puututtava asiaan tehokkaammin. Komission puheenjohtaja ilmoitti tämän selkeästi pääministeri Nanolle heidän tapaamisessaan Brysselissä 20. tammikuuta 2004.

Alustavissa tutkimuksissa on ilmennyt, että Albanian poliisi on toiminnallaan suoraan edesauttanut kyseistä liikennettä. Albanian viranomaiset ryhtyivät tässä tapauksessa välittömästi vastatoimiin ja pidättivät toimintaa organisoineita ja siihen osallistuneita henkilöitä sekä toteuttivat viipymättä muita heihin kohdistuvia toimia. Albanian viranomaisten on kuitenkin vielä osoitettava pystyvänsä suorittamaan laajahkoja tutkimuksia ja varmistamaan kaikkien toimintaan osallistuneiden henkilöiden asianmukainen syytteeseenpano. Viranomaisten on myös osoitettava, että tämän tragedian jälkireaktiot ovat alku varteenotettaville ja määrätietoisille järjestäytyneen rikollisuuden ja ihmissalakuljetuksen torjuntatoimille.

Komissio myöntää, että on äärimmäisen tärkeää seurata Albanian edistymistä oikeus- ja sisäasioihin kuuluvilla aloilla. Samalla komissio seuraa tiiviisti tämän nimenomaisen tapaukseen kehittymistä sekä Albanian yleistä tilannetta käyttääkseen tarvittavaa poliittista painostusta, jolla se auttaa Albaniaa puuttumaan näihin vakaviin ongelmiin.

(2004/C 88 E/0703) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0137/04**

esittäjä(t): Jillian Evans (Verts/ALE) komissiolle

(26. tammikuuta 2004)

Aihe: Jordanialaisen Siham Qandahin tapaus

Onko komissio tietoinen Jordanian kansalaisen Siham Qandahin tapauksesta? Rouva Qandah, joka on kristitty, on menettänyt kahden lapsensa huoltajuuden sen vuoksi, että lapsia ei ole kasvatettu muslimeiksi.

Rouva Qandah jäi leskeksi vuonna 1994 ja hänelle kerrottiin, että hän ei ollut oikeutettu armeijan palveluksessa olleen miehensä eläkkeeseen, sillä mies oli hänen tietämättään ja ilmeisesti väärennetyillä asiakirjoilla kääntynyt islamin uskoon vuonna 1991. Jordanian tuomioistuimet ovat oletettavasti uhanneet rouva Qandahia vankeustuomiolla ja ne ovat yrittäneet saada siirrettyä lasten huoltajuutta rouva Qandahin vieraantuneelle veljelle, joka on kääntynyt islamin uskoon.

Mikä on komission politiikka tällaisissa tapauksissa, joissa valtio tuntuu sallivan henkilökohtaisiin asioihin sekaantumisen, mikä rikkoo kansainvälistä ihmisoikeussopimusta (18 artikla)?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(23. helmikuuta 2004)

Komissio seuraa tiiviisti Siham Qandahin tapausta. Siham Qandahin tapaus on yhteydessä laajaan ongelmaan, joka koskee sharia-lain täytäntöönpanon ja niiden kansainvälisten ihmisoikeussopimusten yhteensovittamista, jotka Jordania on allekirjoittanut mutta joita se ei ole kokonaisuudessaan saattanut osaksi kansallista lainsäädäntöään. Komissio on parlamentin jäsenen tavoin huolissaan siitä, että sharia-lain soveltaminen Jordaniassa saattaa aiheuttaa suuria kärsimyksiä niissä perheissä, joihin kuuluu sekä muslimeja että kristittyjä, ja johtaa tapauksiin, jotka ovat ristiriidassa kyseisten ihmisoikeussopimusten kanssa.

Kuten parlamentin jäsen tietää, Jordania on allekirjoittanut kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen. Komissio on tuonut esiin, että Jordanian on pantava tehokkaasti täytäntöön kansainvälisten ihmisoikeussopimusten mukaiset sitoumuksensa, joihin kuuluvat muun muassa

naisten ja lasten oikeuksien suojelu. Komissio pitää ihmisoikeuksien ja eritoten naisten ja lasten oikeuksien puolustamista ensiarvoisen tärkeänä. Komissio korostaa jatkossakin näiden tekijöiden merkitystä ollessaan yhteydessä Jordanian viranomaisiin.

EU:n ja Jordanian assosiaatiosopimuksen yhteydessä unioni ja Jordania ovat käynnistämässä korkeimman tason säännöllistä poliittista vuoropuhelua, jonka tavoitteena on muun muassa parantaa Jordanian ihmisoikeustilannetta. Siihen kuuluvat yhteistyö ihmisoikeuksiin liittyvissä erityiskysymyksissä sekä toimet kansainvälisten yleissopimusten soveltamiseksi tehokkaammin.

(2004/C 88 E/0704) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0144/04**

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(26. tammikuuta 2004)

Aihe: Kuuba ja komission edustusto

Vastauksessaan aikaisempaan kysymykseeni P-2303/03 [1] komissaari Nielsen ilmoitti, että Kuuban hallitus antoi hyväksyntänsä päällikön nimittämiseksi komission edustustoon Kuubaan 14. huhtikuuta 2003.

Vastauksen päivämäärään mennessä hänen valtuuskirjaa ei ollut vielä esitetty.

Kysyn komissiolta seuraavaa:

— Onko tämän asian suhteen tapahtunut mitään? Onko akkreditointia koskeva päivämäärä jo määrätty?

— Mihin toimenpiteisiin komissio on ryhtynyt kyseisen tilanteen normalisoimiseksi?

— Ovatko Kuuban viranomaiset esittäneet perusteluita viivästymiselle?

— Miten komissio tilannetta ja minkä arvion se tekee siitä?

[1] Katso sivu 76.

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(20. helmikuuta 2004)

Valtuuskirjan esittämisen päivämäärää ei vielä ole määrätty, vaikka tilaisuuden järjestämisestä on tehty virallinen ilmoitus kolmesti. On syytä panna merkille, että Santo Domingossa sijaitsevan komission edustuston päällikkö mainitaan Kuubaan akkreditoidusta diplomaatti- ja konsulikunnasta hiljattain julkaistussa vuoden 2004 luettelossa. Hänet on merkitty ulkomailta toimivaksi Euroopan yhteisöjen Havannan edustuston päälliköksi.

Komission Havannassa toimiva asiainhoitaja on viime kuukausina toistuvasti pyytänyt, että viranomaiset vahvistaisivat päivämäärän valtuuskirjan esittämistä varten. Edellisen kerran asia otettiin virallisesti esille 24. marraskuuta 2003 Kuuban ulkoasiainministeriön kanssa pidetyssä kokouksessa. Samanlaiset esitykset on tehty Kuuban suurlähetystöille Santo Domingossa ja Brysselissä.

Toistaiseksi pyyntöön tietyn päivämäärän vahvistamisesta ei ole vastattu.

Komissio otaksuu, etteivät nykyiset kahdenväliset suhteet kenties Kuuban viranomaisten mielestä edistä ulkomailta toimivan komission Havannan edustuston päällikön akkreditoinnin virallista vahvistamista. On muistettava, että diplomaattisuhteet jäädytettiin kaikkiin niihin EU:n Kuuban edustustoihin, jotka kutsuivat vieraiksi toisinajattelijoita ja poliittisia vastustajia oman maansa kansallispäivänä. Kuubalaisia toisinajattelijoita kutsuttiin Eurooppa-päivän vastaanotolle 9. toukokuuta 2003 Havannassa.

(2004/C 88 E/0705)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0146/04

esittäjä(t): José Ribeiro e Castro (UEN) komissiolle

(26. tammikuuta 2004)

Aihe: Venezuela ja kansanäänestys

Venezuelan perustuslain mukaan on mahdollista järjestää kansanäänestys presidentin erottamiseksi virasta sen jälkeen, kun puolet hänen virkakaudestaan on kulunut. Perustuslaissa säädetään, että kumoavan kansanäänestyksen järjestämisestä koskevan vaatimuksen on allekirjoitettava vähintään 20 prosenttia Venezuelan 11 miljoonasta äänioikeutetusta, mikä on noin 2,6 miljoonaa.

Kuten tiedetään, tätä tarkoitusta varten Venezuelan oppositio luovutti elokuussa 2003 kansalliselle vaalilautakunnalle (CNE) 120 laatikkoa, joiden sisältämien noin kolmen miljoonan nimikirjoituksen avulla on tarkoitus saada järjestettyä kansanäänestys presidentti Hugo Chavezin erottamiseksi virasta.

Tiedotusvälineiden mukaan viranomaiset ovat vasta äskettäin ilmoittaneet aloittaneensa kerättyjen nimikirjoitusten tarkastusprosessin, joka vaikuttaa mitä ilmeisimmin viivytysmenettelyltä, jolla pyritään estämään maan täydellinen demokratisoituminen.

Tilanne on saanut opposition epäilemään vaalilautakunnan soveltuvuutta tehtävään, koska kyseitä prosessia on jatkuvasti lykätty, ja CNE:n edustalla on jo järjestetty protesteja.

Kysyn komissiolta seuraavaa:

— Mitä tietoja komissiolla on näistä asioista?

— Onko komissio yrittänyt saada Venezuelan viranomaisilta takeita siitä, että nimikirjoitusten tarkastusprosessi hoidetaan vapaasti ja oikeudenmukaisesti?

— Komissio on jo suostunut lähettämään valtuuskunnan tarkkailemaan vaaleja. Onko komissio valmis seuraamaan ja arvioimaan alustavaa nimikirjoitusten tarkastusprosessia, jos sille tällaista ehdotetaan tai siltä pyydetään sitä? Voisiko tämä tehtävä soveltua myös jo julkistetulle tutkimusvaltuuskunnalle? Vai katsooko komissio, että tämän toiminnan yhdistäminen siihen, että arvioidaan, onko EU:n harjoittama tarkkailu asianmukaista, hyödyllistä ja mahdollista, voisi vaikeuttaa asioihin puuttumista?

— Minkä arvion komissio tekee Venezuelan poliittisesta tilanteesta viime kuukausien aikana?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(2. maaliskuuta 2004)

Venezuelan perustuslain mukaan on mahdollista järjestää kansanäänestys vaaleilla valittujen viranomaisten erottamiseksi virasta, kun puolet virkakaudesta on kulunut. Tämä vahvistettiin hallituksen ja opposition 29. toukokuuta 2003 allekirjoittamassa sopimuksessa. Tätä tarkoitusta varten oppositio on kerännyt allekirjoituksia vetoomukseen, jossa vaaditaan kansanäänestyksiä presidentti Chávezin ja 27:n hallitusta tukevan kansalliskokouksen jäsenen erottamiseksi, ja hallituksen tukijat ovat puolestaan keränneet nimiä kansanäänestyksiä koskevaan vetoomukseen 37:n oppositiota tukevan kansalliskokouksen jäsenen erottamiseksi.

Kansallinen vaalilautakunta (CNE) tarkastaa parhaillaan opposition 19. joulukuuta 2003 luovuttamia allekirjoituksia ja hallituksen tukijoiden aiemmin luovuttamia allekirjoituksia, ja työn oli tarkoitus valmistua 13. helmikuuta 2004, mutta se saadaan päätökseen vasta helmikuun lopussa tai maaliskuun alussa 2004. Jos allekirjoituksia on riittävästi (yli 2,4 miljoonaa allekirjoitusta presidentin erottamiseksi), CNE:n on järjestettävä yksi tai useampi kansanäänestys 97 päivän kuluessa (vuoden 2004 toukokuun loppuun mennessä). Siksi allekirjoitusten vahvistaminen on erittäin tärkeää. CNE tekee tarkastuksen huomattavien paineiden alaisena, mutta se on saanut voimakasta kansainvälistä tukea muun muassa EU:lta. Prosessi etenee suuremmitta vaikeuksitta, vaikka oppositio onkin syyttänyt joitakin CNE:n jäseniä työn tahallisesta viivästyttämisestä.

OAS (Amerikan valtioiden järjestö) ja CC (Carter Centre) tarkkailevat allekirjoitusten tarkastusta hallituksen kutsusta, jotta voidaan taata prosessin avoimuus ja osoittaa, että se on toteutettu oikeudenmukaisesti. OAS ja CC kutsuttiin alun perin mukaan vain kahteen tarkastusprosessin kuudesta vaiheesta, mutta kutsu on OAS:n pyynnöstä ulotettu koskemaan kaikkia vaiheita.

Komissio tukee OAS:ää taloudellisesti 29. toukokuuta 2003 tehdyn sopimuksen täytäntöönpanossa 600 000 eurolla. Komissiolla ei kuitenkaan ole muuta tehtävää prosessissa, koska sitä ei ole kutsuttu tarkkailemaan allekirjoitusten keräämistä eikä tukemaan niiden tarkastusta.

Komissio tukee CNE:n pyrkimyksiä noudattaa perustuslaillista tehtäväänsä allekirjoitusten tarkastuksessa, eikä sillä ole syytä uskoa, että CNE epäonnistuisi velvoitteissaan. On erittäin tärkeää, että niin hallituksen tukijat kuin oppositiokin sitoutuvat julkisesti hyväksymään minkä tahansa perustuslain ja demokraattisten periaatteiden mukaisen päätöksen. EU on (22. joulukuuta 2003 annetussa julkilausumassa) julkisesti kehottanut kumpaakin osapuolta toimimaan näin. Presidentti Chávez ja jotkin oppositioryhmät ovat tehneet niin, mikä lievittää osaltaan mahdollisia poliittisia jännitteitä.

Jos CNE päättää, että presidenttiä koskeva kansanäänestys on järjestettävä, ja jos Venezuelan viranomaiset kutsuvat Euroopan unionin tarkkailijaksi, komissio lähettää Venezuelaan vaalitarkkailua käsittelevän tutkimusvaltuuskunnan, joka antaa suosituksia siitä, olisiko tarpeellista, hyödyllistä ja mahdollista lähettää paikalle EU:n vaalitarkkailuvaltuuskunta vaaliapua ja vaalitarkkailutoimintaa koskevassa komission tiedonannossa ([1]) kuvattujen käytäntöjen mukaisesti.

Komissio pitää myönteisenä, että allekirjoitusten keräämisprosessi sujui suvaitsevaisessa ja maltillisessa ilmapiirissä, ja se toivoo, että sama suvaitsevaisuuden henki vallitsee myös tarkastusprosessin aikana ja CNE:n ilmoittaessa tuloksista.

([1]) KOM(2000) 191 lopullinen.

(2004/C 88 E/0706) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0148/04**

esittäjä(t): Cees Bremmer (PPE-DE) komissiolle

(26. tammikuuta 2004)

Aihe: Ihmisoikeudet Burmassa

Onko komissio tietoinen Burman erittäin huolestuttavista ihmisoikeusrikkomuksista, johon sotilasjuntta on syyllistynyt edellisten, vuonna 1990 järjestettyjen, demokraattisten vaalien jälkeen? Useita kansallisuusryhmiä painostetaan. Se on johtanut burmalaisten maahanmuuttoon Koillis-Intiaan (erityisesti Chin-kansan kristityt). He pakenevat Burman armeijan terroria. Lisäksi burmalaiset islaminuskoiset Rohingya-pakolaiset ovat aiheuttaneet maahanmuutto-ongelman Bangladeshissa.

Katsooko komissio, että Burma ei noudata riittävästi YK:n jäsenvaltioiden velvoituksia, minkä vuoksi kansainvälisen yhteisön ja erityisesti EU:n on otettava asia esille Burman kanssa?

Katsooko komissio, että Burman ihmisoikeusongelmat voidaan ratkaista ainoastaan sotilasjuntan, demokraattisen opposition ja etnisten ryhmien välisellä vuoropuhelulla, millä demokratisoimisprosessi saatetaan alulle?

Aikooko komissio edellä mainitun huomioon ottaen tukea Burman alkuvaiheessa olevaa kansalaisyhteiskuntaa esimerkiksi terveydenhuollon, koulutuksen ja ympäristön aloilla, joissa tarpeet ovat rahoituksen ja aloitteiden puutteen vuoksi suurimmat?

Aikooko komissio edelleen edistää pakolaisongelman ratkaisemista välittämällä Intian viranomaisille, että niiden ei pitäisi enää painostaa Burmasta Koillis-Intiaan siirtyneitä henkilöitä ja helpottamalla humanitaarisen avun saantia? Onko komissio valmis painostamaan Bangladeshin viranomaisia ja Yhdistyneiden kansakuntien pakolaisasiain päävaltuutetun virastoa sen varmistamiseksi, että Burman islaminuskoisia Rohingya-pakolaisia, jotka oleskelevat virallisilla tunnustetuilla pakolaisleireillä Etelä-Bangladeshissa, ei pakoteta palaamaan maahansa, ja että niille Rohingya-pakolaisille, joita ei ole tunnustettu, saataisiin toimitettua humanitaarista apua?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(25. helmikuuta 2004)

Komissio on tarkoin selvillä raporteista, jotka koskevat väitteitä Burman/Myanmarin asevoimien etnisiin vähemmistöryhmiin kohdistamasta vainosta, ja on useaan otteeseen ilmaissut Burman hallitukselle syvän huolensa maan ihmisoikeustilanteesta eritoten etnisten vähemmistöjen asuttamilla alueilla.

Komissio on aina todennut olevansa vakuuttunut siitä, että pysyvä ratkaisu poliittiseen tilanteeseen on välttämätön Burman ihmisoikeustilanteen parantamisen kannalta. Ratkaisun on perustuttava Burman valtion rauhan ja kehityksen neuvoston (SPDC), demokraattisesti valitun ”opposition” ja etnisten vähemmistöjen väliseen sopimukseen.

Burmaa/Myanmaria koskevan EU:n yhteisen kannan mukaan Burmalle myönnettävä muu kuin humanitaarinen tai kehitysapu on edelleen keskeytettynä. Poikkeuksia voidaan kuitenkin tehdä niiden perusopetusta, terveydenhuoltoa ja köyhyyden lievittämistä koskevien ohjelmien kohdalla, jotka on suunniteltu yhdessä demokraattisten ryhmien kanssa ja joiden toteuttamiseen nämä ryhmät osallistuvat. Tukea voidaan antaa myös ihmisoikeuksia ja demokratiaa edistäville aloitteille.

Nykyisin komission Burmalle/Myanmarille myöntämä humanitaarinen apu, jonka arvo on noin 10 miljoonaa euroa vuodessa, on suunnattu pääasiassa pakolaisille, maahan palaaville ja maan sisäisille pakolaisille. Toiminta kattaa ruoka-avun, perusterveydenhuollon, HIVin/aidsin, vesihuollon ja hygienian. Kaikki humanitaariset ohjelmat toteutetaan kansalaisjärjestöjen tai kansainvälisten järjestöjen voimin.

Komissio on keskustellut burmalaisten pakolaisten tilanteesta Bangladeshissa ja Intiassa useaan otteeseen Intian ja Bangladeshin viranomaisten kanssa.

Komissio myöntää myös huomattavaa taloudellista apua Rohingya-väestölle sekä Bangladeshissa että Burman Rakhinen osavaltiossa. Tätä apua annetaan yhteistyössä Yhdistyneiden Kansakuntien ihmisoikeustoimikunnan (UNHCR) kanssa. Komissio seuraa jatkossakin tiiviisti Rohingya-pakolaisten tilannetta varmistaakseen, ettei heitä palauteta väkisin kotimaahansa, ja on valmis ryhtymään lisätoimiin tarvittaessa.

(2004/C 88 E/0707) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0188/04**

esittäjä(t): Marco Cappato (NI) komissiolle

(29. tammikuuta 2004)

Aihe: Kahden norsunluurannikkolaisen tapaus

Aseistautunut kommandoryhmä sieppasi 4. joulukuuta 2003 Gbane Aboubacarin ja hänen veljensä Soule Ouattaran heidän ollessaan liikkeellä harmaalla Peugeot 405 -henkilöautolla (rekisterinumero 2532CE01) Norsunluurannikolla lähellä Treichvillen kultturikeskusta.

Heidän Koumassissa asuva perheensä ei ole yrityksistään huolimatta kuullut heistä sen koommin mitään. Pääkaupungin Abidjanin poliisi- ja santarmilaitoksilla suoritetut etsinnät eivät ole tähän mennessä tuottaneet tuloksia. Uhrien vanhemmat ja heidän Norsunluurannikon demokraattiseen puolueeseen (PDCI RDA) kuuluvat ystävänsä ovat erittäin järkyttyneitä tämän maata kohdanneen uuden väkivalta-episodin johdosta.

Onko komissiolla tietoa tästä sieppaustapauksesta, joka toteutettiin mystisissä olosuhteissa?

Voiko komissio olla yhteydessä Norsunluurannikon viranomaisiin, jotta tähän vapaudenriistoon löydettäisiin myönteinen ratkaisu mahdollisimman pian?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(26. helmikuuta 2004)

Komissio on tietoinen Gbane Aboubacarin ja hänen veljensä Soule Ouattaran tapauksesta. Heidän sieppauksensa mainittiin useissa sanomalehdissä, muun muassa "le Nouveau Réveil"- ja "le Libéral" -lehdissä.

PDCI-RDA-puolue, johon Gbane Aboubacar kuuluu, teki tiedusteluja ympäristön poliisilaitoksilla ja Abidjanin keskusvankilassa, mutta tuloksetta.

Kansainvälisen punaisen ristin komitea ei saanut tapauksesta tietoa siepattujen perheeltä tai PDCI:ltä eikä ollut tietoinen tapauksesta.

Ihmisoikeusliitto "Ligue Ivoirienne des Droits de l'Homme" (LIDHO) sai tietää tapauksesta lehdistön kautta. Liiton hallitus keskusteli asiasta 26. tammikuuta 2004, mutta päätti luopua lisätiedusteluista, koska siepattujen perhe tai PDCI eivät pyytäneet siltä apua.

Ihmisoikeusliike "Mouvement Ivoirien des Droits Humains" (MIDH) pyysi lisätietoa perheenjäseniltä, mutta he eivät halunneet antaa tietoja ja ehdottivat sen sijasta niiden pyytämistä PDCI:ltä. Sillä välin perhe muutti tuntemattomaan osoitteeseen.

Komission Norsunluurannikon edustusto käsittelee asiaa hallituksen kanssa.

(2004/C 88 E/0708) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0213/04**

esittäjä(t): Sir Robert Atkins (PPE-DE) komissiolle

(30. tammikuuta 2004)

Aihe: Farmaseuttisten tuotteiden tullien poistosopimus (nollatullit)

Uruguayn kierroksella 22 maata [1] hyväksyi farmaseuttisia tuotteita koskevien tullien poistosopimuksen, joka tuli voimaan 1. tammikuuta 1995. Sopimus merkitsi tuhansien farmaseuttisten tuotteiden tullien poistamista. Se sisältää velvoitteen olla korvaamatta tullirajoja muilla tuonnin esteillä ja kattaa jopa niistä maista tuotavat tuotteet, jotka eivät ole liittyneet kyseiseen sopimukseen. Kaikki valmiit farmaseuttiset tuotteet [2] kuuluvat automaattisesti sopimuksen piiriin, mutta ainesosat ja välituotteet (joita on käytetty valmiiden tuotteiden valmistuksessa) eivät kuitenkaan automaattisesti kuulu tuotteisiin, joita saa tuoda tullitta, vaan ne on lisättävä hyväksyttyjen tuotteiden luetteloon.

Sopimuksen allekirjoittaneet valtiot lupautuivat Uruguayn kierroksella päivittämään sopimuksen soveltamisalaan sisältyvien tuotteiden luettelon vähintään kerran kolmessa vuodessa, jotta luetteloon sisältyisivät sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen kehitetyt uudet ainesosat ja väliaineet. Luettelon toinen päivitetty versio tuli voimaan heinäkuussa 1999 [3], joten kolmas päivitys olisi pitänyt saada valmiiksi 18 kuukautta sitten. Vuoden 1999 päivityksen jälkeen on kehitetty tuhansia uusia tuotteita, jotka odottavat pääsyä tullittomien tuotteiden luetteloon.

WTO:n neuvottelijat voisivat harkita järjestelmän yksinkertaistamista, jotta tulevat päivitykset eivät enää olisi tarpeen, ja rohkaista useampia WTO:n jäsenvaltioita liittymään sopimukseen. Tämän aloitteen toteuttaminen olisi tervetullutta seuraavalla neuvottelukierroksella, mutta ei saisi estää tai lykätä enempää jo pitkään keskeneräisenä olleen ja Uruguayn kierroksella luvatun päivityksen saattamista päätökseen.

Voitteko selittää, mihin vaiheeseen unioni on edennyt farmaseuttisia tuotteita koskevien tullien poistosopimuksen päivityksessä, jonka olisi pitänyt Uruguayn kierroksella sovitun aikataulun mukaan olla valmis 18 kuukautta sitten? Milloin päivityksen voidaan olettaa olevan valmis?

---

(1) Australia, Kanada, Tšekin tasavalta, Euroopan yhteisöt, Japani, Norja, Slovakian tasavalta, Ruotsi, Sveitsi, Yhdysvallat.

(2) Sopimuksessa viitataan yhtenäistetyn tariffijärjestelmän (joka sisältää kaikki valmiit farmaseuttiset tuotteet) luvussa 30 lueteltuihin tuotteisiin.

(3) Lukuun ottamatta Japania, jossa se tuli voimaan kesäkuussa 2000.

Pascal Lamyn komission puolesta antama vastaus

(10. maaliskuuta 2004)

Farmaseuttisten tuotteiden tullien poistosopimus on tärkeimpien farmaseuttisia tuotteita tuottavien maiden välinen ei-sitova järjestely, jonka tarkoituksena on vähentää Maailman kauppajärjestön (WTO) tiettyjä farmaseuttisia tuotteita — myös vaikuttavia aineita ja välituotteita — koskevat tullisitoumukset nollaan. Koska uusia farmaseuttisia tuotteita kehitetään jatkuvasti, järjestelyyn kuuluu näitä tuotteita koskevan luettelon päivittäminen säännöllisin väliajoin. Vaikka EU olikin se, joka ehdotti kahta edellistä päivitystä ja ryhtyi toteuttamaan niitä, mikä tahansa sopimukseen osallistuvista maista olisi voinut käynnistää kolmannen päivitysprosessin (Update III), joka oli määrä saattaa päätökseen vuonna 2002. EU:n lääketeollisuuden etua ajatelleen komissio harkitsee parhaillaan kolmannen päivityksen käynnistämistä.

Komissio aikoo ehdottomasti harkita päivitysmenettelyjen yksinkertaistamista ja sopimuksen laajentamista muihin WTO:n jäseniin, mikäli niillä on vaikutusta EU:n laajempiin Dohan kehitysohjelmaan liittyviin etunäkökohtiin.

(2004/C 88 E/0709) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0216/04**

esittäjä(t): Marco Pannella (NI) komissiolle

(30. tammikuuta 2004)

Aihe: Uskonnonvapauden loukkaaminen Vietnamissa

USA:n ulkoministeriön laatiman uskonnonvapautta vuonna 2003 koskevan kansainvälisen selvityksen mukaan Vietnamissa on rajoitettu merkittävästi hallituksen hyväksyntää vailla olevien uskonnollisten ryhmien toimintaa.

Kommunistinen puolue on määrännyt jyrkkiä uskonnollisten ryhmittymien johtohenkilöitä ja papistoa koskevia rajoituksia.

Niiden mukaisesti Vietnamin hallitus on:

1. käyttänyt juridisia keinoja valvoakseen uskonnollisia johtajia ja järjestettyjä uskonnollisia tilaisuuksia;

2. pyrkinyt tukahduttamaan Asambleas de Dios -ryhmittymän toiminnan pakottamalla sen jäseniä jättämään työpaikkansa ja kieltämällä heidän lapsiltaan koulunkäynnin tai takavarikoimalla heidän omaisuutensa;

3. jatkanut tiettyjen uskonnollisten merkkihenkilöiden, kuten vuodesta 1982 vuoden 2003 maaliskuuhun kotiarestia vastaavissa olosuhteissa eläneen Vietnamin yhdistyneen buddhalaisen uskontokunnan korkeimman patriarkan Thich Huyen Quangin, eristämistä rajoittamalla heidän vapauttaan liikkua ja painostamalla heidän seuraajiaan ja perheenjäseniään ja

4. vuoden 2002 joulukuun lopussa käyttänyt haitallista kaasua Hmong-protestanttien juhlan hajottamiseksi Lau Chaun provinssissa, minkä seurauksena raskaana ollut nainen sai keskenmenon ja muita henkilöitä oli tarpeen viedä lääkärin hoidettavaksi.

Hmong-protestantit Mua Bua Senh ja Vang Seo Giao kuolivat viranomaisten pahoinpitelyyn heinäkuussa 2002.

Lisäksi henkilöitä on tuomittu rikoslain 258 artiklan nojalla ”laittomasta uskonnon harjoittamisesta” jopa kolmeksi vuodeksi vankeuteen. Jotkut kyseisistä uskonnollisten vankien tuomitsemiseen käytetyistä juridisista menetelmistä ovat kansainvälisten asiakirjojen kuten ihmisoikeusjulistuksen vastaisia.

Uskonnollisten asioiden virasto loukkaa uskonnonvapautta lähettämällä hallituksen virkailijoita ja turvallisuuspalvelun henkilöitä vainoamaan ja pidättämään mielivaltaisesti uskonnon harjoittajia.

USA:n suurlähetystön henkilökunta on ilmoittanut hallituksen jäsenille, että edistyksen puute uskonnollisissa asioissa ja ihmisoikeusasioissa estävät sen, että kahdenväliset suhteet normalisoitaisiin täysin.

Komissio on vaatinut Vietnamin hallitusta kunnioittamaan poliittista ja uskonnollista vapautta, mutta se ei ole ryhtynyt maan hallitusta koskeviin lisätoimenpiteisiin, ja näin Yhdysvaltain kannasta poiketen sen aikomuksena on pelkästään seurata tätä asiaa koskevaa tilannetta.

Edellisen perusteella kysyn komissiolta seuraavaa:

— Onko komissio mitenkään edistänyt aktiivisesti poliittisen ja uskonnollisen vapauden sekä tulevan taloudellisen ja sosiaalisen vapauden kunnioittamista koskevaa asiaa sen jälkeen, kun se antoi joulukuussa 2002 Hanoissa pidetyssä neuvoa-antavan ryhmän kokouksessa jäsenvaltioiden kanssa yhteisen julistuksen?

— Onko komissio pohtinut, miten henkilöiden kuten Thich Huyen Quangin, Thich Quang Don ja isä Nguyen Van Lyn vainoaminen ja heidän uskonnollisen vapautensa rajoittaminen voitaisiin saada loppumaan?

— Onko komissio harkinnut sitä, että Yhdysvaltain kannan mukaisesti Vietnam voidaan määritellä kansainvälisen uskonnonvapautta koskevan lainsäädännön kannalta erityisen huolestuttavaksi maaksi siinä tapauksessa, että maan hallitus ei toteuta tilannetta koskevia parannuksia?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(25. helmikuuta 2004)

Vietnamin viranomaisten kanssa käydyn ihmisoikeuksia koskevan vuoropuhelun yhteydessä sekä muissa yhteyksissä, kuten EU:n troikan Vietnamin keskiylängölle tekemien vierailujen aikana — joista viimeisin tehtiin joulukuussa 2003 — EU on johdonmukaisesti nostanut esiin uskonnonvapauteen kohdistuvat tiukat rajoitukset Vietnamissa. EU on ilmoittanut olevansa vakavasti huolestunut erityisesti keskiylängön protestanttiyhteisöjen tilanteesta ja toimista, joita on suunnattu Vietnamin yhdistynyttä buddhistikirkkoa (UBCV) vastaan. EU on pyytänyt pidätettyjen protestanttipastoreiden ja seurakuntalaisten sekä UBCV:n uskonnollisten johtajien ja munkkien vapauttamista ja kehottanut hallitusta käynnistämään uudelleen vuoropuhelun UBCV:n kanssa.

EU on vaatinut vapauttamaan myös muut asianomaiset vangit ja pidätetyt, jotka on otettu kiinni rauhanomaisesti ilmaistun henkilökohtaisen mielipiteen vuoksi vastoin kansainvälisiä säädöksiä, joissa Vietnam on sopimuspuolena. EU on ilmaissut huolensa joidenkin Vietnamin lakien epämääräisestä ja mielivaltaisesta soveltamisesta ja vaatinut niiden tarkistamista. Tämä koskee lukuisia rikoslain säännöksiä, kuten parlamentin jäsenen mainitsemaa säännöstä, sekä säädöstä nro CP/31, jonka nojalla kansalaisia voidaan pitää kotiarestissa enintään kaksi vuotta ilman tuomioistuimen päätöstä. Jälkimmäisessä tapauksessa EU on ehdottanut mielivaltaisia vangitsemisia käsittelevään YK:n työryhmään kuuluvien asiantuntijoiden kutsumista Vietnamiin.

EU on painostanut hallitusta lisäämään avoimuutta ihmisoikeuksiin liittyvissä kysymyksissä vedoten vahinkoon, jota nykyinen avoimuuden puute aiheuttaa Vietnamin kansainväliselle maineelle. Tässä mielessä EU on vaatinut riippumattomissa seurantatehtävissä toimiville YK:n ihmisoikeusraportoijille ja varsinkin YK:n uskonnonvapauskysymysten erityisraportoijalle sekä YK:n pakolaisasiain päävaltuutetulle (UNHCR) ja hyvämaineisille ihmisoikeuksia käsitteleville kansalaisjärjestöille esteetöntä pääsyä maahan, myös keskiylängölle. EU on myös pyytänyt hallitusta sallimaan EU:n jäsenvaltioiden diplomaattien vierailut asianomaisten vankien luona sekä toisinajattelijoiden oikeudenkäyntien seurannan.

EU vaatii jatkossakin parannuksia Vietnamin ihmisoikeustilanteeseen kaikissa yhteyksissä, neuvoa-antavan ryhmän kokoukset mukaan luettuina, ja tukee toimia yhteistyöohjelmien kautta saadakseen aikaan konkreettisia muutoksia Vietnamissa.

(2004/C 88 E/0710)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0218/04

esittäjä(t): Eija-Riitta Korhola (PPE-DE) komissiolle

(30. tammikuuta 2004)

Aihe: EU:n Tšetšenian-politiikan käytännön toimet

Euroopan unioni on kiitettävän johdonmukaisesti nostanut esiin Tšetšenian-kysymyksen Venäjän kanssa käytävässä vuoropuhelussa, mutta ihmisoikeusloukkausten arvostelu ei kuitenkaan ole edennyt keskustelua pitemmälle.

Esimerkiksi ihmisoikeusjärjestö Memorial on viitannut puutteisiin vakavien ihmisoikeusloukkausten tutkimisessa. Memorialin tiedossa on ainakin 2 800 ”katoamista”, joista vain 47:n tiedetään edenneen oikeuden käsiteltäväksi. Järjestö tuntee vain kolme tai neljä tapausta, joissa sotilaille on langetettu pitkiä tuomioita.

Millaisia mahdollisuuksia Euroopan unionilla on vaikuttaa entistä voimakkaammin siihen, että Venäjän johto saataisiin antamaan toimintamahdollisuuksia sen tähänastista Tšetšenian-politiikkaansa arvosteleville tiedotusvälineille ja duuman jäsenille?

Rajoittaako yhteisön riippuvuus Venäjältä tuotavasta energiasta EU:n ulkopolitiikan toimintavapautta yli tavanomaisen diplomatian edellyttämän kohteliaisuuden?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(5. maaliskuuta 2004)

Tšetšeniassa käynnissä oleva konflikti ei valitettavasti näytä olevan laantumassa. Jatkuvista ihmisoikeusloukkauksista saadaan huolestuttavia raportteja, ja turvallisuustilanne on vain heikentynyt perustuslaista maaliskuussa 2003 pidetyn kansanäänestyksen jälkeen konfliktin levittyä Pohjois-Kaukasiasta laajemmalle.

Komission näkemyksen mukaan on ensiarvoisen tärkeää, että Tšetšeniaan palautetaan oikeusvaltioperiaatteet ja ihmisoikeuksia aletaan taas kunnioittaa täysimääräisesti (lehdistönvapaus mukaan luettuna), jotta konfliktiin voitaisiin löytää kestävä ratkaisu. Niiden aiheiden joukossa, jotka komissio on ottanut esille Venäjän viranomaisten kanssa, on Tšetšeniaan pääsy. Komissio on puuttunut aiheeseen etenkin humanitaarista apua toimittavien valtiosta riippumattomien järjestöjen vuoksi mutta myös huolestuneena siitä, että toimittajien on yhä vaikeampaa, ellei peräti mahdotonta, matkustaa Tšetšeniaan raportoimaan tilanteesta.

Komissio on erittäin hyvin selvillä Tšetšenian tilanteen puutteellisesta uutisoinnista Venäjällä. Sen lisäksi, että venäläisten tiedotusvälineiden toimintaa on rajoitettu entistä enemmän — mistä esimerkkinä viimeisen koko maan kattavan yksityisen TVS-televisiokanavan lakkauttaminen vuonna 2003 — monet venäläiset toimittajat ovat todenneet venäläisten tiedotusvälineiden tarkoituksella lieventäneen kritiikkiään Venäjän Tšetšenian-politiikkaa kohtaan viranomaisten häirinnän pelossa.

Näissä olosuhteissa komissio katsoo, että avoimen ja suoran vuoropuhelun ylläpitäminen on tärkeää sen korostamiseksi, että Venäjän on kunnioitettava arvoja, joihin se on sitoutunut Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön (ETYJ) ja Euroopan neuvoston jäsenenä ja joihin ihmisoikeudet ja lehdistönvapaus lukeutuvat. Komissio on esittänyt hiljattain neuvostolle ja parlamentille antamassaan Venäjän-suhteita koskevassa tiedonannossa näkemyksensä siitä, että EU voi vaikuttaa tapahtumiin Venäjällä, jos se on valmis ottamaan vaikeita asioita esille selkeästi ja suorasukaisesti Venäjän viranomaisten kanssa. Siinä ehdotetaan, että EU vahvistaa kokonaisuutena sen, että yhteiset eurooppalaiset arvot pysyvät suhteiden syventämisen perustana, ja että EU ja sen jäsenvaltiot tuovat painokkaasti ja johdonmukaisesti julki huolensa ihmisoikeusloukkauksista.

Komission vakaata kantaa Venäjän ihmisoikeustilanteeseen eivät missään nimessä ”rajoita” sen talouden tai energia-alan suhteet Venäjään.

(2004/C 88 E/0711) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0221/04**

esittäjä(t): Maurizio Turco (NI) komissiolle

(30. tammikuuta 2004)

Aihe: Milanon syyttäjävirasto tutkii Grant Thornton ja Deloitte -tilintarkastusyhtiöiden toimintaa Parmalat-skandaalin yhteydessä

Milanon syyttäjävirasto tutkii Grant Thornton ja Deloitte -tilintarkastusyhtiöiden toimintaa Parmalat-skandaalin yhteydessä. Syyte liittyy oikeushenkilöitä koskevan lain 231 rikkomiseen. Tämä laki on säädetty Euroopan yhteisön antaman direktiivin täytäntöönpanemiseksi. Kaksi Grant Thorntonin tilintarkastajaa vangittiin 31. joulukuuta 2003, minkä jälkeen tutkinta keskitettiin kahteen Deloitte & Touchen tilintarkastajaan, joita syytetään lainvastaisista spekulaatioista, tilintarkastajien virheistä, vääristä vertailuluvuista tilinpäätöksessä ja raskauttavasta vilpistä.

Onko komissio tietoinen edellä kerrotusta?

Jos Grant Thorntonilla ja/tai Deloittella on suhteita komissioon, aikooko se ottaa yhteyttä Milanon oikeusviranomaisiin selvittääkseen tutkinnan syyt tai mahdollisen lainrikkomisen luonteen ja yhtiöiden sekaantumisen asiaan, siinä tarkoituksessa että estetään mahdolliset lainrikkomiset, joista aiheutuisi vahinkoa yhteisön toimielimille?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(11. maaliskuuta 2004)

Komissio seuraa tarkasti Parmalatin yritysromahduksen kehittymistä. Tämän erittäin monimutkaisen tapauksen tutkinta on vielä kesken, joten on liian aikaista tehdä lopullisia johtopäätöksiä.

Komissio seuraa edelleen komission rahoittamiin hankkeisiin liittyvää Grant Thorntonin ja Deloitten tilintarkastustoimintaa varmistaakseen, että se täyttää tiukimmatkin vaatimukset.

(2004/C 88 E/0712) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0248/04**

esittäjä(t): Glenys Kinnock (PSE) komissiolle

(3. helmikuuta 2004)

Aihe: Bulgarian romanilapset

Onko komissio tietoinen, että hyvin suuri joukko Bulgariasta muihin maihin lähteviä lapsia on terveitä pikkulapsia, joilla on ainakin yksi jäljitettävissä oleva vanhempi ja joista 90 prosenttia kuuluu kansallisiin vähemmistöihin? Lisäksi 65 prosenttia laitoshoidossa olevista lapsista on syntyperältään romaneja.

Vuonna 2003 tehdyssä assosiaatiosopimuksessa todetaan, että Bulgarian ”lastenhuoltojärjestelmän uudistamisesta on huolehdittava siten, että laitoshoidossa olevien lasten lukumäärää vähennetään järjestelmällisesti erityisesti kehittämällä vaihtoehtoisia lapsille ja perheille suunnattuja sosiaalipalveluja”.

Voiko komissio antaa täsmällisiä tietoja siitä, miten Bulgarian liittymisprosessin avulla varmistetaan tuen tarjoaminen erityisesti romanilapsille ja heidän perheilleen? Mitä toimia komissio ehdottaa, jos tilanne ei näytä selvästi paranevan vuoden 2007 liittymisen edellä?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(1. maaliskuuta 2004)

Komissio on selvillä tiedoista, joita parlamentin jäsen antaa romanilasten suuresta määrästä joissakin hoitolaitoksissa. Komissio on tietoinen myös kansainväliseen adoptioon liittyvästä tilanteesta Bulgariassa.

Vuotta 2003 koskevassa määräaikaiskertomuksessa Bulgarian edistymisestä liittymisen valmisteluissa komissio on kuvaillut tilannetta sekä lasten hyvinvointia ja romanivähemmistöä koskevia ongelmia. Komissio seuraa tarkoin edistymistä kyseisillä aloilla ja kuulee säännöllisesti asianosaisia Bulgarian viranomaisia näissä kysymyksissä. Bulgarian viranomaiset ovat käynnistäneet toimia vähentääkseen laitoshoidossa olevien lasten määrää. Lastensuojelua koskevaa lainsäädäntöä ja syrjinnän vastaista politiikkaa on uudistettu, ja haasteena onkin nyt varmistaa uuden lainsäädännön ja äskettäin hyväksytyn laitoshoidon vähentämistä koskevan toimintasuunnitelman täysimääräinen noudattaminen. Lisäksi uudessa toimintasuunnitelmassa romanien sopeuttamista Bulgarian yhteiskuntaan koskevan puiteohjelman toteuttamiseksi määrätään talousarviosta annettavaa erityistukea toimenpiteille, joihin kuuluvat muun muassa romanilasten koulutusmahdollisuuksien ja koulutuksen laadun parantaminen sekä romaniperheiden sosiaalinen suojelu. Komissio on korostanut, että tarvitaan määrätietoisia ja jatkuvia toimia romaniyhteisön mittavien sosiaalisten epäkohtien torjumiseksi.

Komissio on korostanut tarvetta parantaa adoptiota koskevien määräysten sääntelyä, kansainvälinen adoptio mukaan luettuna. Vuonna 2003 perheitä koskevaan lakiin tehdyissä tarkistuksissa säädettiin selkeämmästä järjestelmästä. Lisätoimia kuitenkin tarvitaan sen varmistamiseksi, että kansainväliseen lapseksiottamiseen turvauduttaisiin ainoastaan äärimmäisenä toimenpiteenä silloin, kun se on lapsen edun mukaista.

Komissio on tukenut Bulgarian toimia tällä alalla myöntämällä sille liittymistä edeltävää tukea Phare-ohjelmasta. Lasten hyvinvoinnin alalla tukea on myönnetty toiminnan tehostamiseen ja hoidon järjestämiseen sosiaalisesti syrjäytyneille lapsille — myös huomattavalle määrälle romanilapsia. Komissio on järjestänyt tukea ja koulutusta Bulgarian lastensuojeluvirastolle, uudelle kansalliselle elimelle, jonka on määrä johtaa lasten hyvinvointia koskevaa uudistusta, sekä paikallisille lastensuojeluosastoille. Komissio aikoo myös tukea Bulgarian hallitusta vaihtoehtoisten lastenhoitomuotojen suunnittelussa sekä hallinnoinnin ja lastenhoidon uudistamista useissa kohdelaitoksissa. Muita hankkeita toteutetaan vammaisille tarkoitettujen sosiaalipalveluiden parantamiseksi, romanilasten koulunkäynnin lisäämiseksi ja heikossa asemassa olevien ryhmien sosiaalisen integroinnin edistämiseksi.

Komissio suunnittelee myös merkittävän liittymistä edeltävän lisätuen myöntämistä romanilapsille ja heidän perheilleen vuosia 2004—2006 koskevien monivuotisten ohjelmien yhteydessä. Näistä ohjelmista keskustellaan parhaillaan Bulgarian viranomaisten kanssa.

Komissio seuraa edelleen tiiviisti ihmisoikeuksien ja vapauksien kunnioittamista Bulgariassa, myös suhteessa romaniyhteisöön ja lasten hyvinvointiin.

Bulgarian edistymistä liittymisen valmisteluissa ja liittymisneuvotteluja arvioidaan edelleen niiden samojen perusteiden ja periaatteiden mukaisesti, joita sovelletaan kymmeneen unioniin liittyvään valtioon.

(2004/C 88 E/0713) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-0312/04**

esittäjä(t): Elspeth Attwooll (ELDR) komissiolle

(2. helmikuuta 2004)

Aihe: Kehitysapu

Kuinka suuri on ulkomaisen kehitysavun osuus (rahana ja bkt-osuutena ilmoitettuna) EU:n talousarviosta? Voiko komissio kertoa Yhdysvaltojen vastaavat luvut?

Jos EU:n jäsenvaltioiden kansalliset talousarviot otetaan huomioon EU:n talousarvion lisäksi, kuinka paljon ulkomaista kehitysapua EU maksaa yhteensä (rahana ja bkt-osuutena ilmoitettuna)?

Miten Ison-Britannian ulkomaisen kehitysavun määrä (bkt-osuutena ilmoitettuna) vertautuu muiden 14 jäsenvaltion ja 10 jäseneksi liittyvän valtion vastaaviin määriin?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(10. maaliskuuta 2004)

Vuonna 2002 EU:n julkisen kehitysavun kokonaismäärä oli 29 949 miljoonaa dollaria, joka vastaa 0,365:tä prosenttia BKT:sta. Yhdysvaltojen julkisen kehitysavun kokonaismäärä oli 13 290 miljoonaa dollaria, joka vastaa 0,13:a prosenttia BKT:sta. Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön kehitysapukomitean (OECD/DAC) ilmoittama keskiarvo on 0,23 prosenttia BKT:sta (kun euron vaihtokurssi dollariin nähden on keskimäärin 1,28). EU:n osuus on tämän keskiarvon yläpuolella ja Yhdysvaltojen osuus sen alapuolella.

Euroopan yhteisön hallinnoimassa talousarviossa kehitysavun osuus oli 6 962 miljoonaa euroa vuonna 2002, ja jäsenvaltiot ottivat sen huomioon tilastoissaan yhteisön talousarviota ja Euroopan kehitysrahastoa koskevien maksuosuuskertoimiensa mukaisesti.

Vuonna 2002 jäsenvaltioiden kehitysavun osuudet BKT:sta olivat seuraavat:

1. Tanska 0,96 %
2. Ruotsi 0,83 %
3. Alankomaat 0,81 %
4. Luxemburg 0,77 %
5. Belgia 0,43 %
6. Irlanti 0,40 %
7. Ranska 0,38 %
8. Suomi 0,35 %
9. Yhdistynyt kuningaskunta 0,31 %
10. Saksa 0,27 %
11. Portugali 0,27 %
12. Itävalta 0,26 %
13. Espanja 0,26 %
14. Kreikka 0,21 %
15. Italia 0,20 %

Kymmenen liittymässä olevan maan osuus julkisesta kehitysavusta on keskimäärin 0,03 prosenttia niiden BKT:sta.

(2004/C 88 E/0714) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0401/04**

esittäjä(t): Concepció Ferrer (PPE-DE) komissiolle

(16. helmikuuta 2004)

Aihe: Ebro-joen juoksuttaminen

Äskettäin julkaistuissa uutisissa kerrotaan EU:n todenneen, että Espanja ei sovella asianmukaisesti direktiiviä, joka edellyttää tiettyjen hankkeiden ympäristövaikutusten tutkimista ja asiaa koskevan

kuulemisen järjestämistä ennen hankkeen hyväksymistä. Komissio on esittänyt Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelle kanteen, joka koskee kyseisen direktiivin epäasianmukaista soveltamista säädöksessä Ebro-joen juoksuttamisesta. Juoksutus on osa Espanjan valtion kansallista vedenhallintasuunnitelmaa. Voiko komissio tämän johdosta ilmoittaa, missä määrin täyttämättä jättäminen, josta Espanjan hallitusta arvostellaan, voi vaikuttaa kansallisen vedenhallintasuunnitelman etenemiseen varsinkin kuin otetaan huomioon, että Espanjan ympäristöministeriön lähteet ovat todenneet, että ”vaikka tuomioistuin sanoisi, että meidän on muutettava lainsäädäntöä tältä osin, tehdyt päätökset jäävät voimaan”?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(23. maaliskuuta 2004)

Kuten arvoisa parlamentin jäsen toteaa, komissio päätti hiljattain nostaa Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa Espanjaa vastaan jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan kanteen. EY:n perustamissopimuksen 226 artiklan nojalla nostettu kanne koski tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27 päivänä kesäkuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY [1], sellaisena kuin se on muutettuna 3 päivänä maaliskuuta 1997 annetulla neuvoston direktiivillä 97/11/EY [2], tiettyjen säännösten puutteellista Espanjan kansallisen lainsäädännön osaksi saattamista.

On kuitenkin täsmennettävä, että kyseinen päätös tehtiin komission aloittaman määräysten rikkomisesta johtuvan menettelyn yhteydessä, kun komissio tutki, oliko direktiivi 97/11/EY saatettu asianmukaisesti osaksi Espanjan kansallista lainsäädäntöä. Kyseessä on yleinen menettely, joka ei liity mihinkään yksittäistapaukseen, joihin parlamentin jäsen viittaa. Päätöksen syynä oli direktiivissä 97/11/EY säädetyn tilapäisen järjestelmän ja sen 3 ja 9 artiklassa vahvistettujen velvoitteiden laiminlyönti, sillä näitä ei komission mielestä ollut sisällytetty riittävän selkeästi Espanjan lainsäädäntöön.

Määräysten rikkomisesta johtuva menettely ei tarkoita sitä, että ympäristövaikutusten arviointia koskevaa direktiiviä sovellettaisiin aina virheellisesti Espanjassa. Yksittäisten hankkeiden mahdollisista seurauksista on päätettävä tapauskohtaisesti kulloinkin noudatettavan menettelyn mukaisesti.

[1] EYVL L 175, 5.7.1985.
[2] EYVL L 73, 14.3.1997.

(2004/C 88 E/0715) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-0409/04**

esittäjä(t): Carlos Coelho (PPE-DE) komissiolle

(6. helmikuuta 2004)

Aihe: Euroopan kansalaisuuteen liittyvät oikeudet

Amsterdamin sopimuksella täydennettiin Euroopan kansalaisuuden käsitettä koskevaa määritelmää lisäyksellä, että Euroopan kansalaisuus täydentää, mutta ei korvaa jäsenvaltion kansalaisuutta. Samalla vahvistettiin Euroopan kansalaisuuteen liittyvät oikeudet.

Myöhemmin vuonna 2000 Nizzassa annetussa perusoikeuskirjassa yhdistettiin yhdeksi tekstiksi kaikki henkilökohtaiset oikeudet, kansalaisoikeudet ja poliittiset oikeudet sekä taloudelliset ja sosiaaliset oikeudet, jotka taataan Euroopan kansalaiselle.

Näihin oikeuksiin sisältyy kansalaisen oikeus äänestää tai asettua ehdokkaaksi Euroopan parlamentin vaaleissa tai kunnallisvaaleissa siinä EU:n jäsenvaltiossa, jossa hän asuu.

Tämän vuoksi yllätyin suuresti, kun sain Maltan kansallispuolueen kansainvälisten asioiden sihteerin Jason Azzopardin lähettämän kirjeen välityksellä tietää satojen maltalaisten ihmisoikeuksien loukkauksesta, sillä heiltä on evätty oikeus äänestää Euroopan parlamentin vaaleissa kesäkuussa 2004, koska he asuvat tilapäisesti ulkomailla työn, koulutuksen tai opintojen takia.

Haluaisin tietää, onko komissio tietoinen tästä tilanteesta. Mikä on komission näkemys tällaisesta menettelystä, jolla mitä ilmeisimmin loukataan kaikille Euroopan kansalaisille myönnettyä oikeutta?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(15. maaliskuuta 2004)

Arvoisaa parlamentin jäsentä pyydetään perehtymään vastaukseen, jonka komissio on antanut parlamentin jäsenten Frassonin ja Cohn-Bendit'n ([1]) esittämään kirjalliseen kysymykseen E-0118/04.

([1]) Katso sivu 682.

(2004/C 88 E/0716) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0427/04**

esittäjä(t): Christopher Huhne (ELDR) komissiolle

(17. helmikuuta 2004)

Aihe: Jäsenvaltioiden kansalaisten pysyvät asuinpaikat toisissa jäsenvaltioissa

Voisiko komissio ilmoittaa kunkin jäsenvaltion kaikissa muissa jäsenvaltioissa pysyvästi asuvien kansalaisten lukumäärän vuosittain viimeisten kymmenen vuoden ajalta, jolta tietoja on saatavilla?

Ilmoittaisiko komissio myös Euroopan unionin ulkopuolisten maiden kansalaisten lukumäärän kussakin jäsenvaltiossa vuosittain kymmenen vuoden ajalta ja mahdollisesti myös Yhdysvaltojen kansalaisten lukumäärän?

Pedro Solbes Miran komission puolesta antama vastaus

(16. maaliskuuta 2004)

Arvoisalle parlamentin jäsenelle suoraan ja parlamentin sihteeristöön lähetettävistä taulukoista käy ilmi jäsenvaltioissa asuvien muiden maiden kansalaisten lukumäärät vuosina 1994–2003. Ulkomaalaisten lukumäärässä on mahdollisuuksien mukaan eritelty yksittäisten jäsenvaltioiden kansalaiset, kaikki EU:n ulkopuolisten maiden kansalaiset sekä Yhdysvaltojen kansalaiset. Tietosarjojen maksimoimiseksi vuoden 1994 taulukko sisältää Itävaltaa, Suomea ja Ruotsia koskevat luvut, vaikka nämä maat eivät tuolloin vielä olleetkaan EU:n jäseniä.

Taulukoissa esitettävät luvut perustuvat Eurostatin käytettävissä oleviin tietoihin. Kansalliset tilastokeskukset toimittavat tiedot Eurostatille vastauksena maahanmuuttajavirtoja ja maahanmuuttajien määriä koskeviin vuosittaisiin tietopyyntöihin.

Näihin kysymyksiin voidaan seuraavassa luetelluista syistä vastata vain osittain. Ulkomaalaisten lukumäärästä ei ole kaikkien jäsenvaltioiden ja kaikkien vuosien osalta tilastoja. Jos tällaiset luvut kuitenkin ovat käytettävissä, niiden tulkinnassa on syytä olla varovainen. Eri puolilla Eurooppaa käytetään erilaisia tietolähteitä ja asumisen määritelmiä, mikä voi vaikuttaa eri jäsenvaltioiden tilastotietojen vertailukelpoisuuteen.

Vuodelta 2001 on kaikkein täydellisimmät tiedot. Vuoden 2001 väestönlaskennoista saatiin lisätietoja, joita voidaan käyttää muista tietolähteistä saatavien lukujen tarkistamiseen tai tietolähteinä silloin, kun muita tietoja ei ole saatavilla. Ulkomaalaisia koskevat Luxemburgin ja Itävallan tilastot perustuvat väestönlaskentaan, joten ne ovat saatavilla vain vuodelta 2001. Ranskalla puolestaan on tilastot vain vuodelta 1999, jolloin Ranskassa viimeksi tehtiin väestönlaskenta.

(2004/C 88 E/0717) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0496/04**

esittäjä(t): María Sornosa Martínez (PSE)
ja María Valenciano Martínez-Orozco (PSE) komissiolle

(23. helmikuuta 2004)

Aihe: Tutkimus Espanjan työministeriön apurahoista

Vastauksessaan María Sornosa Martínezin ja Elena María Valenciano Martínez-Orozcon esittämään kirjalliseen kysymykseen E-2188/03 ([1]) Espanjan työministeriön mahdollisesti harjoittamasta syrjinnästä raskaana olevia naisia kohtaan työapurahoja myönnettäessä komissio myönsi, että Espanjan työministeriö on saattanut rikkoa miesten ja naisten tasa-arvoista kohtelua koskevaa yhteisön oikeutta ja ilmoitti, että asiaa alettaisiin tutkia.

Voisiko komissio kertoa, missä vaiheessa tutkimus on? Voisiko komissio kertoa myös, miten Espanjan viranomaiset ovat mahdollisesti vastanneet komission asiaa koskevaan tiedusteluun?

([1]) EUVL C 33 E, 6.2.2004, s. 232.

Stavros Dimasen komission puolesta antama
täydentävä vastaus

(29. kesäkuuta 2004)

Arvoisat parlamentin jäsenet ovat tiedustelleet kirjallisissa kysymyksissään E-2188/03 ja E-0496/04, katsooko komissio, että naisinstituutin apurahojen myöntämistä koskevat säännökset on laadittu neuvoston direktiivin 92/85/ETY ([1]) mukaisesti.

Kuten aiemmin on todettu, komissio on ollut yhteydessä Espanjan viranomaisiin tässä kysymyksessä. Espanjan viranomaiset ovat selvittäneet, että naisinstituutin koulutusapurahojen myöntämistä vuodeksi 2003 koskevasta menettelystä annetun ministeriön päätöksen N:o 939/2003 12 artiklassa säädetään mahdollisuudesta keskeyttää apuraha ja jatkaa sitä myöhemmin äitiyden tai lapsen adoptoinnin tai pysyvän kasvatusvelvollisuuden vuoksi. Perhe- ja työelämän yhteensovittamisesta 5. marraskuuta 1999 annetun lain N:o 39/1999 nojalla oikeus on laajennettu koskemaan apurahaa saavia isiä. Apurahan saaja, joka käyttää mahdollisuutta keskeyttää apuraha tämän säännöksen mukaisesti, voi myöhemmin palata koulutukseen ja suorittaa kurssin loppuun, kun jakso, jonka ajaksi apuraha on keskeytetty, on päättynyt.

Espanjan viranomaiset korostavat, että apurahan saajat eivät ole työntekijöitä, jotka olisivat työmarkkinoita koskevan lain tai muun työlainsäädännön alaisia, koska apurahaa ei voida katsoa palkaksi eikä apurahan saajan ja sen myöntäjän välistä suhdetta voida pitää työnantaja-työntekijä-suhteena. Ministeriön päätöksen 7 artiklan 2 kohdassa vahvistetaan, että lain periaatteen mukaisesti apurahojen myöntäminen ja saaminen ei johda työsuhteen tai muun lakisääteisen suhteen syntymiseen apurahansaajien ja naisinstituutin välillä

Neuvoston direktiivissä 92/85/ETY säädetään vähimmäissuojasta, johon kuuluu oikeus 14 peräkkäisen viikon äitiyslomaan kolmessa naistyöntekijäryhmässä, toisin sanoen raskaana oleville, hiljattain synnyttäneille ja imettäville. Koska Espanjan naisinstituutin koulutusapurahojen saajat kuitenkin ovat pikemminkin harjoittelijoita kuin työntekijöitä, he eivät kuulu kyseisen direktiivin soveltamisalaan.

Myöskään sukupuoleen perustuvaa syrjintää ei ole, sillä mahdollisuus keskeyttää apurahan saanti on sekä naisilla että miehillä.

([1]) Neuvoston direktiivi 92/85/ETY, annettu 19 päivänä lokakuuta 1992, toimenpiteistä raskaana olevien ja äskettäin synnyttäneiden tai imettävien työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen kannustamiseksi työssä (kymmenennen direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi), EYVL L 348, 28.11.1992.

(2004/C 88 E/0718) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0526/04**

esittäjä(t): Matti Wuori (Verts/ALE) komissiolle

(24. helmikuuta 2004)

Aihe: Puerto de Arinagan sataman laajentaminen Espanjan Gran Canarialla

Gran Canarialla sijaitsevan Las Palmasin satamaviranomaiset ovat julkaisseet perjantaina 14. marraskuuta 2003 ilmestyneessä Boletín Oficial de Canarias -lehdessä Puerta de Arinagan sataman laajentamisen perushankkeen, joka vaikuttaa Agüimesin ja Santa Lucían kuntiin. Tulevan sataman, joka tarvitsee 2,2 kilometriä rantaviivaa, tarkoituksena on matkustajien ja kauppatavaran, kuten kaasun ja öljyn, lastaus ja purkaminen. Haitat, joita Puerto de Aringan sataman laajennustöistä aiheutuu, ovat paljon suuremmat kuin kyseenalaiset sosiaalistaloudelliset edut, joita rakentaminen toisi mukanaan, tai sen myönteinen vaikutus Puerto de la Luzin ja Las Palmasin yrityselämään, koska osa kontti- ja laivaliikenteestä ohjattaisiin Puerto de Arinagan satamaan. Tällä suunnitelmalla on vakavia vaikutuksia rannikon tuottavimpiin meriekosysteemeihin ja merenalaisiin kasveihin, koska se vähentää lisääntymisalueiden ja Agüimesin (19 284 asukasta) sekä Santa Lucían (40 011 asukasta) kalastajille tärkeiden kalalajien poikueiden määrää. Lisäksi se vaikuttaa alueen mahdollisuuksiin kehittää vihreää matkailua. Hankkeen ympäristövaikutusten arviointia ei ole tehty riittävän metodisesti eikä asiantuntevasti, sillä monia siinä esitettyjä väitteitä ei perustella tieteelliseltä näkökannalta. Näitä asioita ovat esimerkiksi satamalle jo olemassa olevat vaihtoehdot ja vaikuttamattomuus rannikon sedimentin liikkeeseen. Myöskään ei kerrota vaikutuksista Playa del Inglésin ja Playa de Maspalomasin hiekkadyyneihin. Emme tiedä, mitä vaikutuksia hankkeella on aallokko- ja tuuliolosuhteisiin, erityisesti tuuleen Pozo Izquierdossa, joka on Euroopan tärkein purjelautailun harjoittamispaikka. Arviossa ei myöskään kerrota vaikutuksista yhteisön tärkeänä pitämään alueeseen (SCI) ”Playa del Cabróniin” eikä Bahía de Arinagan merenalaisiin kasveihin. Siinä ei määritetä, kuinka paljon on tilanteesta kärsiviä suojeltavia lajeja, mikä on alueen merkitys saaristoyhteydessä, eikä mitä todellista hyötyä hankkeella on rajakuntien asukkaille. Myöskään ei mainita vapaa-ajanviettomahdollisuuksien ja merien hyödynnettävien luonnonvarojen häviämisestä.

Voisiko komissio vaatia, että tutkittaisiin vaihtoehtoiset hankkeet, joilla ei ole kielteisiä vaikutuksia SCI-alueeseen ja lintujen suojelun kannalta tärkeään alueeseen, joita hanke koskee, ja jotka eivät vaaranna alueiden kestävää kehittämistä, esimerkiksi vesiurheilulajeihin, kalastukseen, merenelävien keruuseen, uintiin ja vapaa-ajan viettoon liittyen.

(2004/C 88 E/0719) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0527/04**

esittäjä(t): Matti Wuori (Verts/ALE) komissiolle

(24. helmikuuta 2004)

Aihe: Puerto de Arinagan sataman laajentaminen Espanjan Gran Canarialla

Gran Canarialla sijaitsevan Las Palmasin tulliviranomaiset ovat julkaisseet perjantaina 14. marraskuuta 2003 ilmestyneessä Boletín Oficial de Canarias -lehdessä Puerto de Arinagan sataman laajentamisen perushankkeen, joka vaikuttaa Agüimesin ja Santa Lucían kuntiin. Hankkeen ympäristövaikutusten arviointi sisältää lukuisia laiminlyöntejä, joita ei tämäntyyppisessä tutkimuksessa saisi olla. Näitä laiminlyöntejä ovat esimerkiksi se, ettei siinä kerrota mahdollisista kielteisistä vaikutuksista saaren eteläosan uimarantoihin, jotka johtuvat La Isletan suojeluluokituksen osittaisesta purkamisesta ja Las Palmasin sataman laajentamisesta. Ei ole perusteita toisen satama- ja kaupankäyntialueen luomiselle, eikä tämän kokoista satamaa tarvita kaasulastien purkamisessa. Hankkeesta kärsivien merenalaisten kasvien määrä on suurempi kuin niiden merenalaisten kasvien määrä, jotka kuuluvat aikaisemmin mainittuun yhteisön tärkeänä pitämään alueeseen (SCI). Ensimmäisen vaiheen arvioinnin vaatimuksia ei ole täytetty. Ensimmäisen vaiheen rakennustyöt aiheuttivat vakavia haittoja mainitulle yhteisön tärkeänä pitämän merialueen (SCI) merenalaisille kasveille, jolloin ruoppaus ja muut toimenpiteet toteutettiin alueella ilman ympäristövaikutusten arviointia ja vaadittavaa viranomaisten antamaa lupaa, joka sallisi suojeltujen lajien vahingoittamisen. Myöskään ei mainita muiden satamien olemassaolosta tai vaihtoehtoisista alueista, joissa ympäristölle aiheutuvat haitat olisivat pienemmät. Tämän rakennushankkeen seurauksena tuhotaan laaja osa lintujen suojelun kannalta tärkeästä alueesta (IBA) 351, jolla on tärkeä merkitys useiden lintulajien säilymisen kannalta ja joka on jo sirpaleinen muutamia vuosia sitten rakennetun lämpövoimalan vuoksi. Hankkeen ensimmäisen vaiheen rakennustöiden kielteiset vaikutukset yhteisön tärkeänä pitämän alueen

(SCI) ES7010053 merenalaisiin kasveihin suurenisivat yhä. Purjelautailun ja lautailun harjoittaminen tällä alueella, jolla käy noin 10 000 purjelautailijaa vuosittain, kärsisi suuresti. Lajin harjoittamismahdollisuudet loppuisivat Punta de La Gaviotassa ja niitä rajoitettaisiin Pozo Izquierdossa, joka on suuresti arvostettu tämän lajin saralla, mistä todisteena ovat siellä jo yhtäjaksoisesti 13 vuoden ajan pidetyt eri maailmanmestaruuskilpailut.

Voisiko komissio selvittää, onko ympäristövaikutusten arvioinnissa otettu huomioon kaikki sataman laajentamisesta aiheutuvat seuraukset, kuten sellaisen järjestelmän perustaminen, jonka kautta voitaisiin korvata yhteisön tärkeinä pitämien ja lintujen suojelun kannalta tärkeiden alueiden kärsimät haitat sekä suola-allasjärjestelmän ja huomattavan vapaa-ajanvietto- ja urheilualueen häviäminen?

Margot Wallströmin komission puolesta antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin E-0526/04 ja E-0527/04

(21. huhtikuuta 2004)

Komissio ei ole tietoinen kysymyksen aiheeseen liittyvistä, parlamentin jäsenen mainitsemista seikoista.

Luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21. toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY ([1]) 6 artiklan mukaan ”kaikki suunnitelmat tai hankkeet, jotka eivät liity suoranaisesti alueen käyttöön tai ole sen kannalta tarpeellisia, mutta ovat omiaan vaikuttamaan tähän alueeseen merkittävästi joko erikseen tai yhdessä muiden suunnitelmien tai hankkeiden kanssa, on arvioitava asianmukaisesti sen kannalta, miten ne vaikuttavat alueen suojelutavoitteisiin. Alueelle aiheutuvien vaikutusten arvioinnista tehtyjen johtopäätösten perusteella ja jollei 4 kohdan säännöksistä muuta johdu, toimivaltaiset kansalliset viranomaiset antavat hyväksyntänsä tälle suunnitelmalle tai hankkeelle vasta varmistuttuaan siitä, että suunnitelma tai hanke ei vaikuta kyseisen alueen koskemattomuuteen, ja kuultuaan tarvittaessa kansalaisia”.

Samalla tavoin satamien rakennushankkeiden yhteydessä on suoritettava ympäristövaikutusten arviointi (YVA) tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27. kesäkuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/337/ETY ([2]), sellaisena kuin se on muutettuna 3. maaliskuuta 1997 annetulla neuvoston direktiivillä 97/11/EY ([3]), vaatimusten mukaisesti.

Saatavilla olevien tietojen perusteella komissio ei pysty toteamaan, että asiaan sovellettavaa yhteisön ympäristölainsäädäntöä olisi rikottu.

([1]) EYVL L 206, 22.7.1992.
([2]) EYVL L 175, 5.7.1985.
([3]) EYVL L 73, 14.3.1997.

(2004/C 88 E/0720) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0569/04**

esittäjä(t): Herbert Bösch (PSE) komissiolle

(26. helmikuuta 2004)

Aihe: Leonardo da Vinci -ohjelma

Euroopan komission Leonardo da Vinci -ohjelman tavoitteena on edistää ammatilliseen koulutukseen liittyvien toimien toteuttamista Euroopan unionissa. Euroopan unionin on huolehdittava siitä, että kansalaisten valmiudet vastaavat paremmin työmarkkinoiden vaatimuksia ja tällä tavoin torjuttava työttömyyttä. Työvoiman ammattitaidolla on ratkaiseva merkitys myös taloudelle, joka tarvitsee ammattitaitoisia työntekijöitä pysyäkseen mukana tieteen ja tekniikan nopeassa kehityksessä. Euroopan komission Leonardo da Vinci -ohjelma toimii näin ollen elinikäistä oppimista koskevan innovaatiotoiminnan kehittämiskeskuksena.

Voiko komissio toimittaa luettelon kaikista Leonardo da Vinci -ohjelmaan kuuluvista hankkeista, joille on myönnetty rahoitusta viimeisten kolmen vuoden aikana, sekä tiedot hankkeiden toteuttajista, jo maksetuista ja vielä maksamatta olevista tukisummista?

Onko valtioiden ja hankkeiden toteuttajien välillä havaittavissa eroja tai huomattavia epäsuhtia, jos arviointiperusteena käytetään esimerkiksi hankkeen budjetin suuruutta, tuen osuutta kokonaisbudjetista ja hankkeella saavutettuja tuloksia?

Miten komissio varmistaa, että tukea saaneiden hankkeiden tilintarkastus järjestetään nopeasti ja epäbyrokraattisesti? Miten pitkän ajan kuluttua hankkeen loppuun saattamisesta tilintarkastus tavallisesti järjestetään?

Missä valtioissa tilintarkastuksen yhteydessä ilmenee usein vaikeuksia?

Viviane Redingin komission puolesta antama täydentävä vastaus

(11. kesäkuuta 2004)

Komissio on arvoisan parlamentin jäsenen tavoin huolissaan Leonardo da Vinci -ohjelman innovatiivisten hankkeiden tulosten laadusta ja tietoinen tarpeesta kehittää tehokkaita hallintomenettelyjä.

Vuosina 2000–2003 komissio valitsi lähes 1 100 innovatiivista hanketta, jotka saivat rahoitusta yhteensä noin 350 miljoonaa euroa. Valittujen hankkeiden luettelot, jotka sisältävät kunkin hankkeen talousarvion ja hankkeen vetäjän nimen, on valinnan yhteydessä toimitettu parlamentille komiteamenettelyä noudattaen.

Kun komissio on valinnut hankkeet, niiden hallinnosta (ts. sopimusten allekirjoittaminen vetäjien kanssa, hankkeiden seuranta, raporttien analysointi, maksut) vastaa yli 90 prosentissa tapauksista osallistujamaiden viranomaisten nimeämien kansallisten toimistojen verkko. Komissio hallinnoi suoraan vain hyvin pientä osaa hankkeista.

Ensimmäiset hankkeet käynnistyivät joulukuussa 2000. Hankkeet kestävät yleensä 36 kuukautta. Hankkeen vetäjän on esitettävä loppuraportti kahden kuukauden kuluttua hankkeen päättymisestä.

Yhteisön varojen moitteettoman hoidon valvomiseksi loppumaksuihin liittyy arviointi, joka perustuu menojen ja saatujen tulosten tarkastamiseen. Jotta meno voitaisiin hyväksyä, komission tai kansallisten toimistojen käytettävissä on oltava riittävät perusteet.

Loppuraportin jättämisen yhteydessä tulokset analysoi joko komissio tai kansalliset toimistot yhdessä riippumattoman asiantuntijan kanssa.

Tällä hetkellä kansalliset toimistot käsittelevät vuonna 2000 valittujen hankkeiden loppuraportteja, ja ne esittävät komissiolle ensimmäistä kertaa oman raporttinsa kesän 2004 aikana. On pantava merkille, että komissio on jo toimittanut kansallisille toimistoille riittävät varat, jotta ne voivat maksaa sopimusten loppusumman hankkeiden vetäjille heti kun arviointi on saatu päätökseen ja loppuraportit on hyväksytty.

On vielä liian aikaista sanoa, onko tietyissä maissa enemmän ongelmatapauksia kuin toisissa, tai onko toimistojen ja hankkeiden vetäjien välillä enemmän arviointiin liittyviä eroja.

Komissio on jo saanut suoraan hallinnoimistaan hankkeista noin kolmekymmentä loppuraporttia. Niistä puolet on jo saanut loppumaksun. Muut hankkeet ovat analysointivaiheessa tai odottamassa maksatusta. Loppuraporttia ja kunkin hankkeen tuloksia on arvioimassa yhtä aikaa sekä komissiossa työskentelevä henkilö että tätä tehtävää varten palkattu ulkopuolinen asiantuntija. Logistiikkatuesta vastaa teknisen avun toimisto.

Usein käy niin, että hankkeen vetäjät jättävät loppuraporteistaan pois asiakirjoja, minkä vuoksi joudutaan esittämään lisäpyyntöjä ja pidentämään asiakirjojen käsittelyaikaa.

Komissio aikoo hyödyntää ensimmäisten asiakirjojen analysoinnista saatuja kokemuksia vähentääkseen loppuraporttien arviointiaikaa ja maksatusaikoja parantamalla seurantaa ja yksinkertaistamalla arviointimenettelyjä.

(2004/C 88 E/0721)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0661/04

esittäjä(t): Alexander de Roo (Verts/ALE) komissiolle

(9. maaliskuuta 2004)

Aihe: Júcar-Vinalopó-juoksutuksia koskevat julkiset hankinnat

Espanjan hallitus on vuodesta 1997 lähtien perustanut vesiasioista vastaavia valtionyhtiöitä (Sociedades Estatales del Agua) muiden hallinnonalojen mallin mukaisesti. Espanjan hallitus perusti Júcar-joen vesivarojen hallinnasta vastaavan valtionyhtiön Aguas del Júcar (AJUSA), joka on osakeyhtiö ja jonka tehtävänä on kilpailuttaa, rakennuttaa ja hyödyntää erilaisia vesirakennushankkeita. Yhtiön ainoa osakas on Espanjan valtio. AJUSA-yhtiön tehtäviin kuuluu Júcar-Vinalopó-juoksutushankkeen rakennustöiden toteuttaminen. Hankkeen rahoitukseen on käytössä 204 miljoonan euron määräraha, joista 54 miljoonaa euroa myönnettäneen yhteisön rahastoista. Vuoden 2001 huhtikuusta lähtien AJUSA on järjestänyt lukuisia Júcar-Vinalopó-juoksutushanketta koskevia tarjouspyyntökilpailuja. Vuoden 2003 tammikuussa yhtiö julkisti tarjouspyyntökilpailun, joka liittyi Júcar-Vinalopó-juoksutushankkeen rakennustöihin tarvittavia pakkolunastusmenettelyjä koskevaan tekniseen apuun ja joka julkaistiin 23. tammikuuta 2003 Espanjan valtion virallisessa lehdessä (BOE) numero 20, ja jolle oli myönnetty 417 600 euron määräraha. Kuitenkaan merkittävää tarjouskilpailua ei ole julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä. Kun tietoja etsitään virallisen lehden liitteestä Tenders Electronic Dailyn avulla, tarjouskilpailusta ei löydy mainintaa. Júcar-Vinalopó-juoksutushankkeen rakennustöihin tarvittavia pakkolunastusmenettelyjä koskevaan tekniseen apuun liittyvien hankintasopimusten tekeminen on julkaistu 11. huhtikuuta 2003 Espanjan valtion virallisessa lehdessä numero 87 (liite I). Júcar-Vinalopó-juoksutushankkeen rakennustöihin tarvittaviin pakkolunastusmenettelyihin liittyvä sopimus on julkisia palveluhankintoja koskeva sopimus, joka on yhteisön säännöstön alainen, julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 18. kesäkuuta 1992 annetun direktiivin 92/50/ETY [1] 2 a artiklan mukaan.

Mitä komissio aikoo tehdä, sillä tässä tapauksessa yhteisön lainsäädäntöä ei ole noudatettu?

Onko komissio jo ryhtynyt toimiin asian johdosta?

Katsooko komissio, että julkisia hankintasopimuksia koskevien yhteisön sääntöjen noudattaminen tulee asettaa ehdoksi sille, että Júcar-Vinalopó-juoksutushankkeelle myönnetään yhteisön rahoitusta?

[1] EYVL L 209, 24.7.1992, s. 1.

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(22. huhtikuuta 2004)

Komissio on saanut valituksen palveluhankintasopimuksen myöntämisestä hankinnassa, joka koskee Júcar-Vinalopó-juoksutushankkeen rakennustöihin tarvittavaa pakkolunastus-menettelyä. Vaikka hankintaan osoitettu budjetti ylitti julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 18. kesäkuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/50/ETY mukaiset kynnysarvot, Euroopan unionin virallisessa lehdessä ei julkaistu sopimusta koskevaa ilmoitusta. Direktiivin 9 artiklassa kuitenkin säädetään, että direktiivin liitteessä I B lueteltuihin palveluihin ei sovelleta direktiivissä vahvistettuja velvoitteita, kuten velvoitetta, jonka mukaan sopimusta koskeva ilmoitus on julkaistava ennalta virallisessa lehdessä. Liitteeseen I B kuuluvat muun muassa ”lakiasiain palvelut” -pääluokka ja ”muut palvelut” -niminen jäännösluokka. ”Muut palvelut” -pääluokkaa on tulkittava suppeasti, ja palvelu voidaan sisällyttää kyseiseen pääluokkaan ainoastaan siinä tapauksessa, että sen ei voida katsoa kuuluvan direktiivin 92/50/ETY liitteissä I A tai I B oleviin muihin pääluokkiin.

Komissiolla ei ole toistaiseksi tarpeeksi tietoja sopimuksesta, ja siksi se ei voi sulkea pois sitä mahdollisuutta, että hankinnan kohde kuuluu tyypiltään johonkin liitteessä I B lueteltuun pääluokkaan, jolloin sopimusta koskevan ilmoituksen jättäminen julkaisematta virallisessa lehdessä ei olisi ristiriidassa direktiivin 92/50/ETY kanssa. Jos kuitenkin osoittautuu, että kyseinen palvelu ei kuulu direktiivin liitteessä I B lueteltuihin pääluokkiin, sopimusta koskevan ilmoituksen jättäminen julkaisematta virallisessa lehdessä olisi direktiivin 92/50/ETY vastaista. Tässä tapauksessa komissio katsoo, että AJUSA on direktiivin määritelmien mukainen ”julkisoikeudellinen laitos” ja ”hankintaviranomainen”.

Komissio on ottanut yhteyttä Espanjan viranomaisiin ja pyytänyt niiltä lisätietoja kyseisen palvelun tyypistä ja hankintaan liittyvistä seikoista.

Kuten arvoisa parlamentin jäsen korostaa ja EU:n voimassa olevissa säännöksissä selvästi todetaan, kaikissa yhteisön rahoittamissa hankkeissa on noudatettava julkisia hankintoja koskevia EU:n sääntöjä.

(2004/C 88 E/0722) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0669/04**

esittäjä(t): Proinsias De Rossa (PSE) komissiolle

(9. maaliskuuta 2004)

Aihe: Ammattipätevyys

Komissio toimitti Irlannin hallitukselle perustellun lausunnon, josta ilmoitettiin lehdistötiedotteessa IP/03/1406. Lausunto koskee sitä, että Irlanti ei ole pannut direktiiviä 2001/19/EY [1] täytäntöön ennen 1. tammikuuta 2003 umpeutunutta määräaikaa. Onko komissio saanut Irlannilta vastausta lausuntoon? Mitä Irlanti tässä tapauksessa vastasi?

Mitä toimia komissio on toteuttanut tai ehdottaa toteutettavaksi asian yhteydessä?

[1] EYVL L 206, 31.7.2001, s. 1.

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(16. huhtikuuta 2004)

Irlanti on tällä välin ilmoittanut toimenpiteistä, jotka on toteutettu ammatillisen koulutuksen tunnustamista koskevasta yleisestä järjestelmästä annettujen neuvoston direktiivien 89/48/ETY ja 92/51/ETY sekä yleissairaanhoidosta vastaavien sairaanhoitajien, hammaslääkäreiden, eläinlääkäreiden, kätilöiden, arkkitehtien, farmasian alan ja lääkäreiden toimintaa koskevien direktiivien 77/452/ETY, 77/453/ETY, 78/686/ETY, 78/687/ETY, 78/1026/ETY, 78/1027/ETY, 80/154/ETY, 80/155/ETY, 85/384/ETY, 85/432/ETY, 85/433/ETY ja 93/16/ETY muuttamisesta 14. toukokuuta 2001 annetun parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/19/EY mukaisesti. Toimenpiteet koskevat kaikkia ammatteja, jotka kuuluvat tämän direktiivin soveltamisalaan.

Tämän vuoksi komission toimivaltaiset yksiköt ehdottavat pian ehdottaa kollegiolle, että kansallisista täytäntöönpanotoimenpiteistä ilmoittamatta jättämisen vuoksi aloitettu rikkomisesta johtuva menettely lopetetaan.

(2004/C 88 E/0723) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0676/04**

esittäjä(t): Proinsias De Rossa (PSE) komissiolle

(9. maaliskuuta 2004)

Aihe: Luonnonvaraisten eläinten liha ja voimavarojen kohdentaminen

Euroopan parlamentti tuki Proinsias De Rossan mietintöä vetoomuksesta nro 461/2000. Mitä rahoitusta on suunnattu tai aiotaan suunnata riistanhoidon parantamiseen? Mitä voimavaroja aiotaan kohdentaa siihen, että luonnonvaraisten eläinten liikametsästys otettaisiin köyhyysarviointien yhdeksi perusteeksi?

(2004/C 88 E/0724) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0677/04**

esittäjä(t): Proinsias De Rossa (PSE) komissiolle

(9. maaliskuuta 2004)

Aihe: Luonnonvaraisten eläinten liha ja hakkuulupa-alueet riistakannan hoitamiseksi

Euroopan parlamentti tuki Proinsias De Rossan mietintöä vetoomuksesta nro 461/2000. Tukeeko komissio elinkeinonharjoittajien ja luonnonsuojelujärjestöjen toimia hakkuulupa-alueiden käyttöönottamiseksi ja riistakannan hoitamiseksi Keski- ja Länsi-Afrikassa? Aikooko komissio esittää erityisiä toimia kannustaakseen metsänhakkuuyhtiöitä edistämään kestävää riistanhoitoa?

(2004/C 88 E/0725) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0678/04**

esittäjä(t): Proinsias De Rossa (PSE) komissiolle

(9. maaliskuuta 2004)

Aihe: Villieläinten liha (bushmeat) — luonnon monimuotoisuutta koskeva toimintaohjelma

Ottaen huomioon Euroopan parlamentin tuen De Rossan mietinnölle vetoomuksesta nro 461/2000 ja vuonna 2000 hyväksytyn luonnon monimuotoisuutta koskevan toimintaohjelman, mitä investointeja on tehty villin luonnon hallinnan tukemiseksi ja luonnon monimuotoisuutta koskevan toimintaohjelman tavoitteiden saavuttamiseksi?

(2004/C 88 E/0726) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0681/04**

esittäjä(t): Proinsias De Rossa (PSE) komissiolle

(9. maaliskuuta 2004)

Aihe: Villieläinten liha (bushmeat) — köyhyyden arviointi

Euroopan parlamentti on antanut tukensa De Rossan mietinnölle vetoomuksesta nro 461/2000. Aikooko komissio sen johdosta rahoittaa tutkimusta villieläinten lihan / villin luonnon merkityksestä köyhien ihmisten toimeentulossa erityisesti Länsi- ja Keski-Afrikassa?

Mitä toimia komissio on toteuttanut sisällyttääksensä köyhyyden arviointeihinsa ja maastrategiaselvityksiinsä kriteereitä, joilla otetaan huomioon villin luonnon / villieläinten lihan merkitys köyhien toimeentulossa Länsi- ja Keski-Afrikan maissa? Aikooko komissio julkistaa nämä kriteerit? Ryhdytäänkö toimenpiteisiin näiden näkökohtien sisällyttämiseksi olemassa oleviin strategioihin ja arvioihin?

Poul Nielsonin komission puolesta antama
yhteinen vastaus
kirjallisiin kysymyksiin E-0676/04, E-0677/04, E-0678/04 ja E-0681/04

(27. huhtikuuta 2004)

Maakohtaisten strategia-asiakirjojen parhaillaan suoritettavassa väliarvioinnissa edellytetään Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren mailta (AKT-maat), että ne liittävät arviointiasiakirjoihin maan ympäristöprofiilin. Maiden ympäristöprofiileissa on yksilöitävä tärkeät ympäristönäkökohdat, mukaan luettuina ne, jotka liittyvät luonnon monimuotoisuuteen ja villieläinten lihaan, ja niiden on siten tarkoitus toimia pohjana näistä ongelmista kumppanimaiden kanssa jatkossa käytävälle vuoropuhelulle. Tarkkoja kriteerejä ei ole vielä vahvistettu.

Komissio ei toteuta omia köyhyyden arviointeja, vaan käyttää niitä, joita muut rahoittajat tai kansalliset hallitukset ovat teettäneet.

On tärkeää tuoda esiin, että voimavarojen ohjelmasuunnittelu oli etenkin Euroopan kehitysrahaston (EKR) osalta saatettu jo pitkälti päätökseen, kun parlamentti hyväksyi De Rossan mietinnön, ja toimintamahdollisuudet olivat näin ollen rajalliset. Ympäristönäkökohtiin myönnettiin 9:nnessä EKR:ssä vain melko vähän varoja. Voimavarojen kohdentamisessa keskitytään budjettitukeen ja alakohtaisille ohjelmille myönnettävään tukeen. Kirjallisessa kysymyksessä mainittuihin ongelmiin kohdistuvia erityisiä tutkimushankkeita on siis tarkasteltava tästä näkökulmasta. Lisäksi EU:n kuudennessa tutkimuksen ja teknologisen kehittämisen puiteohjelmassa on yksi työohjelma, joka koskee erityisesti luonnon monimuotoisuutta, ja sitä voitaisiin käyttää villieläinten lihaa koskevaan tutkimukseen. Toiminnasta ja osallistumisehdoista löytyy lisätietoja Internet-sivulta: (http://europa.eu.int/comm/research/iscp/index_en.html).

Esiin tuotuja kysymyksiä käsitellään kuitenkin jossain määrin myös parhaillaan toteutettavissa tai pian alkavissa toimissa: etenkin on käynnistetty ohjelmia vaihtoehtojen löytämiseksi salametsästykselle (Kongo, Kamerun, Gabon), on rahoitettu erityisiä markkina- ja ympäristötutkimuksia sekä perustettu seurantakeskuksia, Ecopas (Benin, Niger, Burkina Faso) ja Ecofac (kuusi Keski-Afrikan maata). Viimeksi mainitun toimen neljäs vaihe on käynnissä, ja siinä käsitellään joitakin näistä näkökohdista.

Ympäristöä koskevan budjettikohdan puitteissa hiljattain esitetyssä ehdotuspyynnössä haettiin erityisesti ehdotuksia, joilla on merkitystä luonnon monimuotoisuutta koskevaan toimintaohjelmaan sisältyville talous- ja kehitysyhteistyötä tukeville toimille.

Komissio on samaa mieltä siitä, että hakkuulupa-alueet riistakannan hoitamiseksi on asettava keskeiseen asemaan villieläinten lihaa koskevan kriisin ratkaisemisessa. Komissio onkin myöntänyt Maailman luonnonsäätiölle (WWF) 1,4 miljoonaa euroa Gabonissa yksityisten hakkuuluvan haltijoiden kanssa tehtävään työhön metsästyksen ja salametsästyksen hillitsemiseksi yksityisillä hakkuulupa-alueilla. Lisäksi Keski-Afrikan metsäekosysteemejä käsittelevässä ohjelmassa (Forest ecosystems in Central Africa), eli Ecofacissa on alettu laatia sääntöjä yksityissektorin kanssa tehtävälle yhteistyölle ratkaisun löytämiseksi elinkeinonharjoittajien hakkuulupa-alueilla tapahtuvaan villieläinten lihan kestämättömään metsästykseen.

(2004/C 88 E/0727) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0682/04**

esittäjä(t): Proinsias De Rossa (PSE) komissiolle

(9. maaliskuuta 2004)

Aihe: Villieläinten liha (bushmeat) ja kehitysstrategiat

Euroopan komissio on antanut tukensa Afrikan metsiä koskevien säädösten noudattamisen valvonnalle ja metsien hallintaa koskevalle ministeritason julistukselle. Millaisia keskusteluja komissio on tämän johdosta käynyt Kamerunin ja Ghanan hallitusten kanssa villieläinten lihaa koskevien viitteellisten toimien toteuttamisesta? Miten komissio aikoo tukea näitä maita, jotta ne voisivat panna täytäntöön villieläinten lihaa koskevat viitteelliset toimet ja sisällyttää ne omiin kehitysstrategioihinsa?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(27. huhtikuuta 2004)

Villieläinten lihaa koskevat viitteelliset toimet ovat osa Afrikan metsälainsäädännön soveltamisen valvontaa ja metsähallintoa koskevan ministeriprosessin käynnistämisen yhteydessä Yaoundéssa vuonna 2003 annettua julistusta. Julistuksen pääasiallisena tavoitteena on lujittaa sitoutumista metsäalan hallinnon vahvistamiseen ja laittomien hakkuiden torjuntaan. Komissio ei ole vielä keskustellut Ghanan ja Kamerunin hallitusten kanssa julistuksessa esitettyjen villieläinten lihaa koskevien viitteellisten toimien toteuttamisesta. Valtioille ei ole suunniteltu nykyisen yhteistyön ulkopuolista erityistä tukea villieläinten lihaa koskevien viitteellisten toimien toteuttamiseen ja näiden toimien sisällyttämiseen kehitysstrategioihin.

Komissio pyrkii kuitenkin varmistamaan, että ministeriprosessi jatkuu tehokkaasti, muun muassa myöntämällä taloudellista tukea ja käymällä vuoropuhelua kumppanimaiden kanssa. Kumppanimaiden kanssa käydyssä vuoropuhelussa on keskitytty julistuksen yleistavoitteen saavuttamiseen, eli metsäalan hallinnon vahvistamiseen Afrikassa. Entistä vahvempi metsäalan hallinto tukee puolestaan parannuksia useilla metsiähallinnon aloilla Afrikassa, villieläinten lihaan liittyvät näkökohdat mukaan luettuina.

Ministeriprosessin jatkotoimien on heijastettava Afrikan maiden hallitusten, kansalaisyhteiskunnan ja yksityissektorin sitoutumista. Jatkotoimia koordinoidaan jossain määrin keskitetysti, mutta pääpaino on sillä, että hallitukset ja järjestöt toimivat parhaiksi katsomillaan tavoilla. Komissio tarjoaa näihin toimiin teknistä, poliittista ja taloudellista tukea.

Euroopan kehitysrahasto rahoittaa Kamerunissa ympäristö- ja metsäalan yksikköä. Yksikkö avustaa hallitusta metsä- ja ympäristöalalla, myös villieläinten lihan alalla, ilmenevien haasteiden kohtaamisessa.

Komissio tukee lukuisissa muissa Afrikan maissa hallituksia, kansalaisyhteiskuntaa ja paikallisväestöä suojeltujen alueiden ja hakkuulupa-alueiden sekä niillä olevien luonnon voimavarojen kestävässä hallinnassa. Tukea tullaan antamaan jatkossakin.

(2004/C 88 E/0728) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-0687/04**

esittäjä(t): Marcelino Oreja Arburúa (PPE-DE) komissiolle

(3. maaliskuuta 2004)

Aihe: Tavaroiden vapaan liikkuvuuden periaatteen loukkaaminen

Eri jäsenmaiden useat meijerialan yritykset tuottavat kansallisten lainsäädäntöjensä mukaisesti jogurtteja, jotka tilanteen mukaan ovat käymisen jälkeen pastöroituja jogurtteja, lämpökäsiteltyjä jogurtteja tai jogurtteja, joilla on pitkä säilyvyysaika. Jotkut näistä yrityksistä vievät jogurttejaan Portugaliin, ja toiset voivat tehdä sen tulevaisuudessa. Tämän perusteella eri jäsenmaiden pastöroitujen jogurttien täytyisi tuotteina soveltua kohdemaan lainsäädäntöön, tässä tapauksessa Portugalin lainsäädäntöön. Se taas vaatisi jogurtti-nimen muuttamisen ”maitopohjaiseksi jälkiruoaksi”, joka on täysin vieras nimitys tuotteen luonnetta ajatellen. Saman tuotteen erilainen nimi vienti- ja tuontimaassa aiheuttaa tässä tapauksessa välillisen veron soveltamisen, joka hankaloittaa tuotteen liikkuvuutta. Espanjassa se tarkoittaisi viiden prosentin veroa jogurttien ja 19 prosentin veroa kyseisen maitopohjaisen jälkiruoan kohdalla, joka on tuotteen pakollinen nimi Portugalissa, aikaansaaden tällä tavalla vaikutukseltaan vastaavan toimenpiteen. Kun otetaan lisäksi huomioon Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen pysyväluonteinen ja merkittävä oikeuskäytäntö, esimerkiksi Cassis de Dijon -tapaus (asia C-120/78, tuomio 20.2.1979), asia Smanor (C-298/87, tuomio 14.7.1988), asia Deserbais (C-286/86, tuomio 22. 9.1988), asia Procureur du Roi vastaan Dassonville (C-8/74, tuomio 11.7.1974), asia REWE (C-120/76, tuomio 20.2.1979), asia Rau (C-261/81, tuomio 10.11.1982) tai asia komissio vastaan Saksa (olutta koskeva sääntely) (C-178/84, tuomio 12.3.1987), on syytä uskoa, että tuottajamaan lainsäädännön vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta loukataan selvästi. Maahantuodun jogurtin markkinoilletuonti vaikeutuu ja hankaloituu sen takia, että etiketöinnistä ja pakkaamisesta aiheutuu lisäkuluja, millä on vaikutusta myös kuluttajaan, joka voi hämmentyä niin yleisluonteisesta nimestä kuin ”maitovalmisteinen jälkiruoka”. Samoin hämmennys voi johtua monikielisestä etiketistä, jossa kuluttajan mielestä eri kielillä kirjoitetut nimet ovat ristiriidassa tuotteen luonteen kanssa.

Kysymys komissiolle onkin, jättääkö sen mielestä Portugali noudattamatta yhtä perustamissopimuksen määräämää velvoitetta loukatessaan tavaroiden vapaan liikkuvuuden periaatetta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/13/EY ([1]) (annettu 20. maaliskuuta 2000 myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä) 5 artiklaa ja johdanto-osan 2, 6, 8 ja 14 kappaletta? Jos asia on näin, mitä komissio aikoo tehdä?

([1]) EYVL L 109, 6.5.2000, s. 29.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(21. huhtikuuta 2004)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön perusteella Portugalin elintarvikemerkintöjen yhdenmukaisuus EY:n perustamissopimuksen 28 artiklan kanssa riippuu siitä, missä määrin

— kysymyksessä mainittujen pastöroitujen jogurttien ominaisuudet eivät merkittävästi eroa — erityisesti niiden bakteeripitoisuuden osalta — tuorejogurttien ominaisuuksista ja

— käytetyt merkinnät ovat riittäviä kuluttajien kannalta.

Komissio selvittää parhaillaan mahdollisuutta antaa jogurtteja ja jogurtin kaltaisia tuotteita koskevaa lainsäädäntöä. Tällöin lainsäädännön soveltamisalaan kuuluisivat parlamentin jäsenen mainitsemat seikat.

Selvitystyö valmistuu lähitulevaisuudessa, ja siinä katsotaan, että täydentävän lainsäädännön antaminen on aiheellista ja tarpeen. Komissio antaa aikanaan asiaa koskevan ehdotuksen parlamentille ja neuvostolle.

(2004/C 88 E/0729) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0708/04**

esittäjä(t): Erik Meijer (GUE/NGL) komissiolle

(10. maaliskuuta 2004)

Aihe: Itä-Slovakian romaniväestön viimeisten tulonlähteiden katoaminen ja sen vaikutukset ryöstelyyn, väkivaltaisiin yhteenottoihin ja muuttoliikkeeseen

1. Onko komissio tietoinen, että Slovakian itäosan romaniväestöltä, joka muodostaa monissa kunnissa väestön valtaosan ja jonka keskuudessa työttömyys on kuluneiden 15 vuoden aikana jatkuvasti kärjistynyt, viedään sosiaalipalvelujen säästöjen myötä kokonaisuudessaan kaikki tulonlähteet?

2. Onko komissio tietoinen myös siitä, että tulojen menetyksen takia syntynyt epätoivo on jo johtanut väestön ja erittäin monilukuisen poliisin välisiin yhteenottoihin sekä liikkeiden ja huoltoasemien ryöstelyyn?

3. Ovatko säästöt, joihin kansan viha kohdistuu, seurausta myös niistä vaatimuksista, jotka Slovakian hallituksen oli täytettävä, jotta maa pääsee Euroopan unionin jäseneksi 1. toukokuuta 2004 lukien, vai onko Slovakian hallituksella vapaus kasvattaa julkisia menoja niin, että yhteiskunnallisen levottomuuden syyt voidaan nopeasti poistaa?

4. Olettaako komissio, että nykyiset olosuhteet voimistavat Slovakian romaniväestöön kohdistuvaa painetta lähteä asuinalueeltaan väliaikaisesti tai peräti pysyvästi ansaitsemaan rahaa länteen? Mitä vaikutuksia asialla on, kun enemmistö EU:n nykyisistä jäsenvaltioista haluaa rajoittaa työvoiman muuttoliikettä uusien jäsenvaltioiden liittymisen jälkeisinä ensimmäisinä vuosina?

5. Onko komissio kanssani samalla kannalla, että nykyisissä romanien kannalta erittäin vaikeissa olosuhteissa olisi virhe ilmoittaa levottomuuksien johtuvan rikollisten ryhmien olemassaolosta ja että ongelmien ratkaisemiseen tarvitaan muita toimenpiteitä kuin itse teossa tavattujen lainrikkojien vapauden-riisto?

6. Miten EU:n toiminnan avulla voidaan osaltaan edistää sitä, että Slovakian romaneille tarjotaan pikaisesti mahdollisuus ansaita nykyisellä asuinalueellaan sellainen elanto, että he voivat jäädä asumaan alueelle tarvitsematta ryöstellä henkensä pitimiksi tai joutua kapinaan viranomaisvaltaa vastaan?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(29. huhtikuuta 2004)

Komissio on pannut merkille, että Slovakiassa on otettu käyttöön uusi sosiaalietuusjärjestelmä, mikä on johtanut sosiaalietuusmaksujen huomattavaan pienentymiseen maaliskuun 2004 alusta alkaen. Komissio on myös ollut huolissaan romaniväestön keskuudessa ilmenneistä levottomuuksista ja ryöstelystä Itä-Slovakiassa. Komissio seuraa tilannetta tarkasti paikan päällä.

Yleisesti ottaen komissio luonnollisestikin vastustaa kaikkea väkivallan käyttöä sosiaalisten tai muiden vaatimusten ilmaisemisessa. Se tukee edelleen prosessia, johon Slovakian hallitus on ryhtynyt toteuttaakseen laajoja talousuudistuksia, joiden tarkoituksena on lisätä tuottavuuden kasvua ja työllisyysastetta maassa keskipitkällä aikavälillä.

Komissio on pitänyt tiiviisti yhteyttä Slovakian viranomaisiin tässä kysymyksessä ja ilmaissut toiveensa, että Slovakian hallitus käyttäisi kiireellisesti kaikkia käytössään olevia keinoja päästäkseen kohtuulliseen ja harkittuun tulokseen tässä arkaluonteisessa kysymyksessä. Komissio on huomauttanut, että erityistä huomiota olisi kiinnitettävä etuuksien vähentämisestä todennäköisesti eniten kärsimään joutuvien, köyhimpien väestönosien vaikeuksien lievittämiseen. Työmahdollisuuksia olisi lisättävä maan köyhimmissä osissa ja erityisesti Itä-Slovakiassa. Tähän liittyen komissio ilmaisee tyytyväisyytensä Slovakian hallituksen hiljattain esittämästä 14-kohtaisesta asiakirjasta, joka koskee tapoja parantaa heikoimmassa asemassa olevien kansalaisten, erityisesti romaniväestön, oloja. Slovakian viranomaiset ovat myös vakuuttaneet komissiolle, että ne seuraavat tarkasti poliisin toimintaa maan itäosissa.

Mitä tulee romanien mahdolliseen muuttamiseen Slovakiasta, on tietenkin mahdollista, kuten arvoisa parlamentin jäsen huomauttaa, että Slovakian romanit lähtevät väliaikaisesti tai pitkäaikaisesti kotimaastaan ansaitakseen elantonsa muualla. Tässä yhteydessä olisi kuitenkin huomattava, että ensimmäiset kaksi vuotta liittymisen jälkeen nykyiset jäsenvaltiot ottavat vastaan työntekijöitä uusista jäsenvaltiosta kansallisten sääntöjen, ei siis yhteisön sääntöjen, perusteella ja rajoittavat säännökset jäävät suurimmaksi osaksi voimaan.

Komissio on sitoutunut tukemaan niin pitkälle kuin mahdollista Slovakian viranomaisten toimintaa asian ratkaisemiseksi mahdollisimman pikaisesti. Vaikkei Itä-Slovakian romaniväestön työllisyysongelmaan ole lyhyen aikavälin ratkaisua, valtavirtaistamiseen pyrkivällä lähestymistavallaan rakennerahastot varmasti parantavat tämän väestön taloudellisia ja sosiaalisia oloja sekä auttavat luomaan lisätyöpaikkoja, joiden pitäisi auttaa romaniyhteisöjä.

Slovakiaa koskevassa yhteisön tukikehyksessä otetaan esiin romanikysymys, ja siinä puututaan romanien syrjäytymiseen integraatiostrategian avulla. Asutuksen osalta toteutetaan valikoivaa kehittämistä, johon sisältyy koulutuksen, terveydenhoidon, veden, jäteveden ja teiden infrastruktuurin parantaminen. Joitakin toimia EU tukee 80-prosenttisesti (julkisten menojen osarahoituksen raja on tavallisesti 75 prosenttia). Tavoitteena on aloittaa elinolojen ja työolojen parantamiseksi prosessi, johon sisältyy erityisesti kokonaisvaltainen lähestymistapa koulutukseen ja neuvonantoon sekä auttaa antamaan mahdollisuuksia varsinkin nuorille ihmisille. Komissio työskentelee yhdessä Slovakian viranomaisten kanssa perustaakseen yhteisön tukikehyksen alakomiteaksi romaniasioiden valvontakomitean, joka antaisi neuvoja tätä alaa koskevasta rahoituksesta maan Slovakiassa.

Lisäksi Euroopan sosiaalirahastosta tuetaan suunnitelmia, jotka tarjoavat heikossa asemassa olevien ryhmien, joista monissa on romanivähemmistön edustajia, työllistymiselle sellaisia teitä, joiden pitäisi lopulta johtaa pysyvään työllistymiseen mutta jotka jo myöntämällä ”aktivoitumisetuisuuksia” parantavat välittömästi osallistujien tulotasoa. Hallitus on lisäksi laatimassa heikossa asemassa oleviin ryhmiin kuuluville oppilaille apurahaohjelmaa, jonka pitäisi paitsi edistää romanilasten osallistumista toisen asteen koulutukseen myös tarjota oppilaiden perheille keinoja saada lisärahoitusta. Ohjelma alkaa todennäköisesti toukokuussa 2004, ja se saa osarahoitusta Euroopan sosiaalirahastosta.

(2004/C 88 E/0730) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-0721/04**

esittäjä(t): Daniela Raschhofer (NI) komissiolle

(4. maaliskuuta 2004)

Aihe: Benes-päätös N:o 33/1945, tapaus Hugo Salm

Kun Tšekin tasavallassa käsiteltiin maan liittymistä Euroopan unioniin, julkisuudessa käytiin vilkasta keskustelua Benes-päätösten lainvoimaisuudesta, koska ne eivät syrjintää aiheuttaneen sisältönsä vuoksi ole Euroopan unionin lainsäädännön mukaisia.

Tšekin kansallisneuvoston huhtikuussa 2002 antamassa päätöslauselmassa todettiin, että Benes-päätösten perusteella ei voi nykyään syntyä uutta oikeussuhdetta. Pitkälti tämän vuoksi komissio ilmoitti, että Benes-päätökset eivät estä Tšekin tasavaltaa liittymästä Euroopan unioniin.

Käsiteltävänä olevassa tapauksessa on kyse ruhtinas Hugo Salmin perinnöstä.

Tšekin tasavallan ylin hallinto-oikeus vahvisti marraskuussa 2003 Tšekin sisäministeri Stanislav Grossin päätöksen, jonka tämä oli tehnyt edellisenä vuonna Benes-päätöksen N:o 33/1945 perusteella.

Elokuun 2. päivänä 1945 annetulla päätöksellä N:o 33 evättiin kaikilta saksalaista tai unkarilaista alkuperää olevilta Tšekkoslovakian kansalaisilta kansalaisoikeudet, paitsi niiltä, jotka pystyivät todistamaan, että he olivat olleet uskollisia Tšekkoslovakian tasavallalle.

Ylimmän hallinto-oikeuden tuomio vahvistaa, että kyseisten päätösten perusteella syntyy edelleen uusia oikeussuhteita.

1. Mikä on komission arvio kumotun Benes-päätöksen N:o 33 perusteella tehdystä päätöksestä?

2. Kun otetaan huomioon Tšekin tuleva EU-jäsenyys, pitääkö komissio Tšekin sisäministerin tekemää päätöstä yhteisön lainsäädännön mukaisena, kun Tšekin kansallisneuvosto on ilmoittanut, että Benes-päätösten perusteella ei voi syntyä uusia oikeussuhteita ja kun komissio on perustellut päätöstään juuri tällä?

3. Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(7. huhtikuuta 2004)

Komissio sai hiljattain kyseisen 27. marraskuuta 2003 annetun Tšekin tasavallan korkeimman hallinto-oikeuden päätöksen, johon arvoisa parlamentin jäsen viittaa. Komissio ei vielä ole tarkastellut päätöstä perusteellisesti oikeudelliselta kannalta. Komissio ottaa huomioon parlamentin oikeuden saada nopea vastaus, ja toteaa alustavan tutkimuksen ja epävirallisen käännöksen perusteella seuraavaa.

Komissio esitti 14. lokakuuta 2002 yhteenvedon, jossa käsitellään vuonna 1945 ja 1946 annettujen Tšekkoslovakian presidentin asetusten ja niihin liittyvän omistusoikeuden palauttamista koskevan lainsäädännön perinpohjaisen tutkimuksen tuloksia. Johtopäätös oli selkeä: uusia pakkolunastuksia ei enää nykyään voida tehdä näiden asetusten perusteella. Tutkimustulokset vahvistetaan 27. marraskuuta 2003 annetussa Tšekin tasavallan korkeimman hallinto-oikeuden päätöksessä.

Tšekin tasavallan korkeimman hallinto-oikeuden päätöksessä ei sovelleta kyseistä asetusta, eikä sen perusteella synny uusia oikeussuhteita. On tärkeää huomata, että oikeus ei käsitellyt sitä, oliko hakija (edesmennyt kreivi Hugo Salm) Tšekkoslovakian kansalainen vai ei, sillä tästä kysymyksestä ei ole epäselvyyttä. Oikeus tutki sen sijaan, oliko hakija säilyttänyt Tšekkoslovakian kansalaisuuden vuonna 1945 tuolloin sovellettavan lain, eli asetuksen N:o 33/1945 mukaisesti, kuten hakijat esittävät. Moninaisten oikeudellisten ja menettelyyn liittyvien näkökohtien lisäksi oikeuden oli otettava huomioon tiettyjä historiallisia seikkoja. Se ei päättänyt kansalaisoikeuksien menettämisestä tai uusista pakkolunastuksista.

Tuomioistuin viittasi päätöksessään erääseen peruslakituomioistuimen toisen tapauksen (asia 114/96) yhteydessä antamaan päätökseen, jossa viranomaiset määrättiin saattamaan päätökseen kyseisen asetuksen nojalla aloitettu hallinnollinen menettely, joka oli aloitettu sodan jälkeen, mutta jota ei kommunistihallinnon aikana ollut saatettu päätökseen. Sen määrittäminen, oliko tietty henkilö tietyllä hetkellä kyseisen valtion kansalainen, on mahdollista, koska tapaukseen sovelletaan tuolla tietyllä hetkellä voimassa olleita kansalaisuuden saamista ja menettämistä koskeneita sääntöjä. Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että samoja sääntöjä sovellettaisiin yhä nykyisin tai että kyseinen henkilö niiden perusteella menettäisi kansalaisuutensa. Päinvastoin, näiden asetusten perusteella kansalaisuutensa menettäneiden henkilöiden edun vuoksi on suotavaa, että tehdään historialliset seikat huomioiva tutkimus. Mikäli tutkimustulokset paljastavat, että kyseistä asetusta ei sovellettu asetuksen määräysten mukaisesti, vanha hallinnollinen päätös voidaan julistaa mitättömäksi ja pätemättömäksi. Kansalaisuus voidaan vahvistaa takautuvasti, ja omaisuus voidaan palauttaa. Kansalaisuutta sen sijaan ei voi menettää asetukseen perustuvan uuden säädöksen perusteella. Oikeus totesi, että vaikka asetus N:o 33/1945 korvattiin uudella asetuksella vuonna 1949, sen kansalaisuuden säilyttämistä koskevat määräykset, eli kansalaisia suosivat määräykset, ovat edelleen soveltamiskelpoisia. Näin ollen presidentin asetuksen virheellisen soveltamisen perusteella kansalaisuutensa menettäneet henkilöt voivat edelleen vedota niihin.

Komissio katsoo alustavan tutkimuksensa perusteella, että kyseinen päätös ei vaikuta olevan ristiriidassa yhteisön säännöstön tai oikeusvaltioperiaatteen kanssa, koska tiedonhankinta on suoritettu perusteellisesti.

(2004/C 88 E/0731) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0756/04**

esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE-DE) komissiolle

(11. maaliskuuta 2004)

Aihe: Euroopan unionin rahoitusmarkkinoiden yhdentymisen vaikutukset kansallisella ja alueellisella tasolla

Onko komissio tutkinut Euroopan unionin uuden rahoituspalveluja koskevan lainsäädännön rakenteellisten muutosten vaikutuksia kansallisiin ja alueellisiin rahoitusmarkkinoihin, ja erityisesti alueellisten rahoituskeskusten aseman mahdollista heikentymistä kansalliseen tasoon nähden?

Katsooko komissio olevan vaarana, että tietyn ajan kuluessa rahoitustoiminnot keskittyvät vain kolmeen tai neljään paikkaan Euroopassa?

Frits Bolkesteinin komission puolesta antama vastaus

(23. huhtikuuta 2004)

Komissio ei ole järjestelmällisesti teettänyt tutkimuksia, joiden pohjalta voitaisiin vastata kysymykseen niistä vaikutuksista, joita uuden rahoituspalveluja koskevan lainsäädännön tuomat muutokset ovat aiheuttaneet kansallisiin ja alueellisiin rahoitusmarkkinoihin. Joidenkin lainsäädäntöaloitteiden yhteydessä on kuitenkin tehty tutkimuksia (esim. lisäeläkkeitä koskevat tutkimukset, joiden tulokset ovat yleisesti saatavissa sisämarkkinoiden pääosaston Internet-sivuilla, sekä tulevan jälleenvakuutusdirektiivin ja omien varojen riittävyyttä koskevan direktiivin vaikutustenarvioinnit, jotka julkaistaan komission direktiiviehdotuksen yhteydessä) tai arvioitu jonkin yksittäisen markkinasegmentin tilanne koko Euroopassa (esim. tutkimus ”Sisämarkkinoiden luominen pankkialalla: arvio sääntelyn purkamisen ja yhteisen rahan tuomista rakenteellisista muutoksista”).

Näiden erityistutkimusten ja vaikutustenarviointien lisäksi rahoituspalveluja koskevia lainsäädäntöehdotuksia laadittaessa on yleistä, että osapuolia kuullaan tiiviisti ennen ehdotusten viimeistelyä. Tämän menettelyn avulla voidaan helpommin arvioida, voisiko jollakin yksittäisellä lainsäädäntötoimenpiteellä olla kielteinen vaikutus johonkin tiettyyn alueelliseen tai kansalliseen markkinasegmenttiin. Lisäksi komissio aikoo tulevaisuudessa paneutua voimakkaammin säädösehdotusten vaikutusten arvioimiseen erityisillä markkinasegmenteillä ja/tai alueilla.

Talouden ja rahoituksen pääosaston teettämän tutkimuksen [1] mukaan kaikki jäsenvaltiot hyötyisivät EU:n rahoitusmarkkinoiden yhdentymisen viemisestä pidemmälle, mutta hyöty ei jakautuisi tasapuolisesti. Siinä, missä yksissä jäsenvaltioissa teollisuus hyötyisi pääsystä ylikansallisille rahoitusmarkkinoille, toisissa jäsenvaltioissa taas rahoitusala hyötyisi suhteellisesti lisääntyneen kysynnän myötä.

Komissio julkaisee keväällä 2004 ensimmäisen vuosiraportin EU:n rahoitusjärjestelmän yhdentymisen tilasta. Raportin mukaan on selvää, että yhdentymisen edetessä syntyy luonnollisia alueellisia (ja rajat ylittäviä) klustereita, kun taas toisten markkinoiden merkitys saattaa pienentyä. Markkinoiden keskittymisasteen kohoaminen yhdentymisen edellä ei ole poissuljettu, mutta ajan mittaan alueellisten ja kansallisten markkinoiden odotetaan järjestäytyvän uudelleen voidakseen hyötyä yhtenäisemmistä ja likvidimmistä markkinoista.

[1] "Rahoitusmarkkinoiden yhdentyminen, yritysrahoitus ja talouskasvu." Mariassunta Giannetti, Luigi Guiso, Tullio Jappelli, Mario Padula ja Marco Pagano (2002).

(2004/C 88 E/0732) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0811/04**

esittäjä(t): Enrique Monsonís Domingo (ELDR) ja Joan Vallvé (ELDR) komissiolle

(15. maaliskuuta 2004)

Aihe: Sitrushedelmien tuhohyönteiset

Euroopan unionin rajat ovat varsin avoinna kolmansista maista peräisin oleville sitrushedelmille tarkastuksissa tapahtuvan heikon valvonnan ja sitrushedelmien karanteenissa oleviin tuhohyönteisiin erikoistuneiden tarkastajien puutteen vuoksi.

Kesällä 2003 havaittiin vain Espanjassa karanteenissa olevia tuhohyönteisiä, jotka ovat peräisin Brasilian ja Argentiinan sitrushedelmistä. Sitrushedelmien viime tuotantokaudella kolmansista maista tuotiin noin 190 000 tonnia sitrushedelmiä. Tärkeitä tuojia olivat Argentiina (59 000 tonnia) ja Brasilia (noin 25 000 tonnia). Tarkastuksissa havaittiin kolmen tyyppisiä karanteenissa olevien tuholaisten aiheuttamia tauteja, joita ei ole Euroopan sitrushedelmissä. Näitä olivat Xanthomonas axonopodis pv. Citri, joka aiheuttaa sitrushedelmien syöpää, Guignardia citricarpa, joka aiheuttaa sitrushedelmien kuoreen mustia täpliä, ja sieni Elsinoe spp.

Argentiinasta peräisin olevia sitrushedelmiä vedettiin pois markkinoilta yhteensä 993 tonnia ja brasilialaisia 2 226 tonnia. Tarkastuksien tuloksena näistä maista peräisin olevia tuotteita sisältävistä lähetyksistä maahanpääsy kiellettiin 83 lähetykseltä. Lopulta Espanjan maatalous-, kalastus- ja elintarvikeministeriö kielsi näistä maista peräisin olevien sitrushedelmien tuonnin 12. marraskuuta antamallaan määräyksellä APA/3151/2003. EU:n kasvinsuojelukomitealle on esitetty pyyntö, että tämä kielto laajennettaisiin koskemaan koko Euroopan unionia. Näyttää siltä, että komitea tekee päätöksen 22. ja 23. maaliskuuta.

Voiko komissio kertoa, onko suunnitelmissa keskeyttää sitrushedelmien tuonti Argentiinasta ja Brasiliasta Euroopan unioniin eteläisen pallonpuoliskon seuraavalla sitrushedelmien tuotantokaudella? Jos sitä ei ole tarkoitus keskeyttää, aiotaanko ottaa käyttöön erityinen tuontipöytäkirja? Jos se otetaan käyttöön, aiotaanko vaatia alkuperäkontrollia eurooppalaisten tarkastajien läsnäollessa ja jäljitettävyysjärjestelmän käyttöönottoa? Mihin toimiin aiotaan ryhtyä tuhohyönteisten ja karanteenitautien välttämiseksi Euroopan unionissa? Suunnitellaanko kolmansista maista peräisin olevia hedelmiä ja vihanneksia varten sellaisten eurooppalaisten satamien nimeämistä, joissa on näihin tuhohyönteisiin ja/tai tauteihin erikoistuneita tarkastajia?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(23. huhtikuuta 2004)

Komissio voi ilmoittaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, ettei se tässä vaiheessa aio keskeyttää argentiinalaisten ja brasilialaisten sitrushedelmien tuontia unioniin seuraavalla satokaudella.

Komissio esitti jäsenvaltioille pysyvän kasvinsuojelukomitean kokouksessa maaliskuussa 2004 ehdotuksen päätökseksi Argentiinasta tai Brasiliasta peräisin olevia tiettyjä sitrushedelmiä koskevista väliaikaisista hätätoimenpiteistä. Tämä päätösehdotus vastannee arvoisan parlamentin jäsenen mainitsemaa erityistä tuontijärjestelyä.

Ehdotus sai edellä mainitulta komitealta puoltavan lausunnon, ja sen pääkohdat voidaan tiivistää seuraavasti: Argentiinasta tai Brasiliasta peräisin olevia, sukujen Citrus L., Fortunella Swingle ja Poncirus Raf. sekä niiden hybridien hedelmiä (jäljempänä "sitrushedelmiä") saa tuoda yhteisön alueelle ainoastaan, jos ne täyttävät tietyt erityisvaatimukset. Niiden mukaan toisen seuraavista ehdoista on täytyttävä:

— hedelmät ovat peräisin alueelta, joka on tunnustettu vapaaksi Xanthomonas campestris- tai Guignardia citricarpa -kasvintuhoojasta, ja tämä on mainittava kasvien terveyttä koskevassa todistuksessa, tai

— virallisen valvonnan mukaan tuotantopaikalla ei ole havaittu näiden kahden kasvintuhoojan aiheuttamia oireita viimeisen kasvukauden alusta ja tuotantopaikka, pakkaustilat, viejät ja kaikki muut hedelmien käsittelyyn osallistuvat toimijat on rekisteröity tätä tarkoitusta varten. Näihin kahteen ehtoon liittyy Xanthomonas campestrisin osalta lisäehto, jonka mukaan tuotantopaikalta korjattujen hedelmien on oltava tästä kasvintuhoojasta vapaita asianmukaisia testejä käsittävän virallisen valvonta- ja tutkimusjärjestelmän perusteella ja hedelmien on oltava riittävästi käsiteltyjä tavalla, joka on mainittava todistuksessa.

Lisäksi kyseisiä sitrushedelmiä saa tuoda yhteisöön vain, jos ne ovat peräisin tuotantojärjestelmästä, joka takaa niiden jäljitettävyyden tuotantopaikalta yhteisöön vientipaikkaan. Tätä tuotantojärjestelmää koskevat tiedot on toimitettava komissiolle.

Kunkin Argentiinasta tai Brasiliasta peräisin olevia sitrushedelmiä tuovan jäsenvaltion on vielä toimitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille yksityiskohtainen tekninen raportti kyseisille hedelmille tehtyjen kasvien terveystarkastuksien tuloksista. Komissio seuraa jatkuvasti tilanteen kehittymistä vuoden 2004 vientikaudella. Jos toimenpiteet eivät riitä estämään kyseisten kasvintuhoojien kulkeutumista yhteisöön tai toimenpiteitä ei ole toteutettu, komissio voi toteuttaa tiukempia tai vaihtoehtoisia toimenpiteitä voimassa olevan kasvinsuojelulainsäädännön mukaisesti (direktiivin 2000/29/EY [1] 16 artiklan 3 kohta).

Komissio katsoo, että ehdotetuilla toimenpiteillä rajoitetaan niin hyvin kuin mahdollista karanteeniin johtavien loisten ja tautien pääsyä unioniin.

Sen sijaan elintarvike- ja eläinlääkintätoimiston tarkastajien alkuperävalvonta ei ole suunnitteilla. On kuitenkin ajateltavissa, että toimisto tekisi lähiaikoina tarkastusmatkan näihin kahteen maahan tarkastaakseen olosuhteet, joissa kyseisiä sitrushedelmiä tuotetaan ja viedään yhteisöön, sekä edellä mainitulla päätösehdotuksella perustettavan uuden järjestelyn soveltamisen.

Suunnitteilla ei myöskään ole erityisten eurooppalaisten satamien nimeämistä kolmansista maista peräisin olevien hedelmien ja vihannesten erityistarkastuksia varten.

[1] Kasveille ja kasvituotteille haitallisten organismien yhteisöön kulkeutumisen ja siellä leviämisen estämiseen liittyvistä suojatoimenpiteistä 8 päivänä toukokuuta 2000 annettu neuvoston direktiivi 2000/29/EY (EYVL L 169, 10.7.2000). Direktiiviä on viimeksi muutettu komission direktiivillä 2003/116/EY (EUVL L 321, 6.12.2003).

(2004/C 88 E/0733) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-0841/04**

esittäjä(t): Cristiana Muscardini (UEN) komissiolle

(9. maaliskuuta 2004)

Aihe: Naisten sukupuolielinten silpominen

Yli sata miljoonaa naista maailmassa on joutunut julman sukupuolielinten silpomisen kohteeksi. Joka vuosi 2,5 miljoonaa naista kohdellaan raakalaismaisesti. Monet teini-ikäiset kuolevat tällaisen kohtelun vuoksi.

Euroopan unionissa silvotaan naisten sukupuolielimiä huolestuttavassa määrin ja nämä toimenpiteet vahingoittavat naisia niin fyysisesti kuin psyykkisestikin. Naisten sukupuolielinten silpominen on ihmisoikeuksien ja ihmisarvon vastaista sekä ristiriidassa kaikkien niiden lakien kanssa, joissa säädetään fyysisestä koskemattomuudesta.

Voiko komissio ilmoittaa, miksi maaliskuun 8. päivää ei ole nimetty naisten sukupuolielinten silpomisen torjumisen teemapäiväksi?

Tiedustelen komissiolta myös, miksi ei ole laadittua direktiiviä, jossa kielletään naisten sukupuolielinten silpominen sekä asianmukaisen tiedon levittämisestä naisten sukupuolielinten silpomisesta, etenkin maahanmuuttajille, jotka tulevat sellaisista maista, joissa naisten sukupuolielinten silpominen on edelleen sallittua?

Tiedustelen myös komissiolta, miksi kauppa- ja yhteistyösopimuksiin ei ole sisällytetty sitovaa lauseketta, jossa kyseisten maiden hallitukset velvoitetaan estämään naisten sukupuolielinten silpomisen?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(22. huhtikuuta 2004)

Komissio ja kansainvälinen yhteisö ovat tunnustaneet tyttöjen sukuelinten silpomisen syväksi naisten ihmisoikeuksien loukkaukseksi (Pekingin toimintaohjelma ja naisten syrjinnän vastainen YK:n yleissopimus eli CEDAW-sopimus).

Kuitenkin vain kolmessa Euroopan maassa eli Ruotsissa, Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja Norjassa on annettu laki, joka kieltää tyttöjen sukuelinten silpomisen kaikissa tai joissakin muodoissa. Ruotsissa laki tuli voimaan jo vuonna 1982. Yhdistyneessä kuningaskunnassa annettiin vuonna 1985 tyttöjen ympärileikkauksen kieltävä laki, joka teki käytännöstä lainvastaisen. Norja seurasi esimerkkiä vuonna 1998. Muissa jäsenvaltioissa sovelletaan vain yleisiä lakeja, jotka kieltävät vakavien ruumiinvammojen tuottamisen ilman erityisempää viittausta tyttöjen sukuelinten silpomiseen.

Komission olennainen tehtävä on noudattaa ja puolustaa unionin arvoja, joiden perustana ovat oikeudenmukaisuus, naisten ja miesten välinen tasa-arvo ja ihmisoikeudet. Sen vuoksi se ei voi hyväksyä unionin sisällä eikä myöskään muualla maailmassa tyttöjen sukuelinten silpomisen kaltaisia käytäntöjä, jotka eivät kuulu nykyaikaiseen yhteiskuntaan ja jotka etenkin ovat naista halventavia.

Komission näkemys on, että tyttöjen sukuelinten silpominen katoaa vasta sitten, kun ihmiset, naiset mukaan luettuina, vakuuttuvat siitä, että käytännöstä voidaan luopua ilman, että olisi samalla luovuttava myös muista asiaan liittyvistä kulttuuripiirteistä. Komissio katsoo, että tähän tavoitteeseen pääsemiseksi tarvitaan monipuolisia toimintaohjelmia, joihin sisältyy terveyskasvatukseen ja sosiaalityöntekijöille suunnattuja toimia. Toinen tärkeä keino on levittää asianmukaista tietoa, joka painottaa toimenpiteen vaarallisia terveysvaikutuksia.

Komission Daphne-ohjelmassa (2000–2003), joka koskee lapsiin, nuoriin ja naisiin kohdistuvan väkivallan torjumista, tyttöjen sukuelinten silpominen asetettiin vuosiohjelman (ja ehdotuspyynnön) ensisijaiseksi toimintakohdaksi kahtena peräkkäisenä vuonna 2001 ja 2002. Tämän tuloksena myönnettiin rahoitusta kymmenelle kyseistä aihetta koskevalle hankkeelle, joista kuusi on kaksivuotisia, mikä merkitsee, että niissä käsitellään aihetta perusteellisesti. Toimiin on kohdennettu Euroopan yhteisön rahoitusta yli 1,6 miljoonaa euroa.

Daphne-ohjelman käyttö tässä yhteydessä auttaa paikallisia järjestöjä tekemään yhteistyötä keskenään ja myös akateemisen maailman ja viranomaisten kanssa ongelman ratkaisemiseksi käytännön tasolla ja niin, että enimmän osan aikaa myös uhrit ovat välittömällä tavalla mukana. Työtä on tarkoitus jatkaa pian hyväksyttävällä Daphne II -ohjelmalla (2004–2008).

Maaliskuun 8. päivän (kansainvälinen naisten päivä) yleisteeman valitsee Yhdistyneet Kansakunnat. Myös komissio valitsee päivälle joka vuosi erityisteeman; vuonna 2003 se oli tyttöjen sukuelinten silpominen, joskaan tarkoituksena ei ole toistaa samaa teemaa joka vuosi.

Yleisesti ottaen sukuelinten silpomiset suoritetaan valtaosin kehitysmaissa eikä Euroopassa. Komissio tunnustaa tämän ja Cotonoun sopimuksen III osassa, joka käsittelee yhteistyöstrategioita, edellytetään huomion kiinnittämistä erityisesti väestökysymysten niveltämiseen kehitysstrategioihin lisääntymisterveyden, perusterveydenhuollon ja perhesuunnittelun parantamiseksi sekä tyttöjen sukupuolielinten silpomisen ehkäisyyn (25 artiklan 1 kohdan c kohta). Komissio ottaa Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren maiden kanssa käymissään neuvotteluissa nyt ja jatkossakin esille seksuaali- ja lisääntymisterveyteen ja niitä koskeviin oikeuksiin liittyviä ensisijaisia kysymyksiä. Monissa maissa tehdään jo työtä, jotta tyttöjen sukuelinten silpominen saataisiin lainvastaiseksi. Tähän kuuluu muun muassa asianmukaisen lainsäädännön ja sopivien koulutusohjelmien laatiminen. Komissio uskoo, että vuoropuhelu ja yhteistyö muodostavat hyvän perustan tarkoituksenmukaiselle toimintatavalle, mutta se ei pidä hyödyllisenä sisällyttää kauppa- ja yhteistyösopimuksiin sitovia lausekkeita, jotka velvoittaisivat maita toimenpiteisiin.

(2004/C 88 E/0734) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0853/04**

esittäjä(t): Terence Wynn (PSE) komissiolle

(19. maaliskuuta 2004)

Aihe: Sokerin vientiä ja lähettämistä yhteisön syrjäisimmiltä alueilta koskeva uusi asetus

Komissio toimitti käsittääkseni 20. tammikuuta 2004 kauppamekanismien hallintokomitean käsiteltäväksi ehdotuksen komission asetuksen (EY) N:o 20/2002 [1] muuttamisesta. Asetuksessa säädetään paikallisten maataloustuotteiden ja elintarviketarjonnan kehittämiseksi laadittuun POSEI-ohjelmaan sisältyvien yhteisön syrjäisimpien alueiden tuotteiden vienti- ja lähetysluvista.

Asetuksen piiriin kuuluu useita Madeiralla valmistettavia tuotteita, vaikka saarella ei ole omaa sokerintuotantoa eikä sokerin puhdistamoja.

Azoreilla sen sijaan on vireä sokerintuotanto- ja jalostusteollisuus. Sokerin vienti saarelta aiotaan kieltää sen perinteisille markkina-alueille Yhdysvaltoihin ja Kanadaan. Lisäksi kielletään lähettämästä Euroopan markkinoille paikallisia teollisesti tai käsityönä valmistettuja tuotteita, kuten likööreitä, maitotuotteita ja marmeladeja, joihin on käytetty paikallista sokeria.

Yhtyykö komissio Azorien itsehallintoaluetta edustavan Euroopan parlamentin jäsenen lausuntoihin, että komissio syrjii jatkuvasti Azorien sokerintuotantoa?

Pitääkö paikkansa, että British Sugar -yhtiö tai sen yhteistyökumppanit huolehtivat tavallisesti sokeritoimituksista Madeiralle?

Voiko komissio vahvistaa tiedon, jonka mukaan British Sugarin tytäryhtiö yritti saada osake-enemmistön Azorien ainoassa sokerintuotanto ja -puhdistamoyhtiössä, mutta epäonnistui yrityksessään?

---

[1] EYVL L 8, 11.1.2002, s. 1.

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2004)

Komissio on hyväksynyt 16 päivänä maaliskuuta 2004 neuvoston asetuksilla (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001 ja (EY) N:o 1454/2001 vahvistettujen syrjäisimpien alueiden erityisten hankintajärjestelmien soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 20/2002 muuttamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 489/2004 [1].

Tällä asetuksella komissio täydensi vuoden 2001 POSEI-ohjelman järjestelmien uudistusten toteuttamista tarkentamalla niitä edellytyksiä, joiden mukaisesti Ranskan ja Portugalin syrjäisimmillä alueilla jalostettuja tuotteita voidaan viedä alueellisen kaupan puitteissa.

Edellä esitetyn perusteella komissio vastaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että

1. Komission määräykset koskevat ainoastaan asiaa koskevien sopimuksen määräysten ja neuvoston asetusten täytäntöönpanoa.

   Väitetystä syrjinnästä Madeiran hyväksi ja Azorien kustannuksella komissio täsmentää seuraavaa:

   a) Vuoden 2002 alusta lähtien komissio on kysynyt useaan kertaan asianomaisten jäsenvaltioiden (Ranska ja Portugali) pysyviltä edustajilta, että mihin kolmansiin maihin ja mitä tuotteita he aikoivat viedä alueellisen kaupan puitteissa. Asetuksen (EY) N:o 489/2004 II ja III liitteen tuotelistoissa on jäsenvaltioiden antamat vastaukset muuttamattomina.

   b) Joka tapauksessa asetukseen (EY) N:o 489/2004 sisältynyt muutos ei kiellä millään tavalla viemästä Yhdysvaltojen ja Kanadan markkinoille tuotteita, joihin on käytetty sokeria, maitotuotteita tai muita paikallisesti tuotettuja maataloustuotteita. Näiden tuotteiden vienti kaikkiin maihin on aina ollut ja on yhä täysin vapaata.

2. Komissio ei ole tietoinen siitä, mitkä yritykset toimittavat tuotteita syrjäisimmille alueille erityisen hankintajärjestelmän puitteissa. Jäsenvaltioiden komissiolle järjestelmän valvontaa varten toimittamat tiedot ovat nimettömiä ja ne on yhdistetty.

3. Komissio ei ole tietoinen meneillään olevista neuvotteluista, jotka koskisivat osakkeiden luovutuksia syrjäisimpien alueiden elintarviketeollisuudessa. Mikäli neuvotteluja käydään, niiden seuranta ei kuulu komissiolle asiaa koskevassa sopimuksessa tai johdetussa oikeudessa annetun toimivallan soveltamisalaan.

(1) EUVL L 79, 17.3.2004.

(2004/C 88 E/0735) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0877/04**

esittäjä(t): Patricia McKenna (Verts/ALE) komissiolle

(22. maaliskuuta 2004)

Aihe: Konfliktinratkaisu Sudanissa

Sudanin sota on vaatinut miljoonia kuolonuhreja ja miljoona ihmiset ovat joutuneet siirtymään kodeistaan. Nyt konfliktin loppumisesta on kuitenkin toiveita. ”Rehellinen välittäjä” rauhanneuvotteluissa voisi auttaa rauhanneuvottelujen onnistumisessa. Konfliktin rauhanomaisessa ratkaisemisessa on oltava mukana kaikki Sudanin kansanryhmät ja varsinkin heimot, jotka ovat etäällä päätöksenteosta ja vallan keskuksista.

Voiko komissio harkita toimimista ”rehellisenä välittäjänä” rauhanneuvotteluissa? Onko komissio valmis antamaan resursseja onnistuneen ja kestävän rauhan saavuttamiseksi alueella?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(27. huhtikuuta 2004)

Sudanin hallituksen ja SPLM/A:n (1) välisiä katkonaisia rauhanneuvotteluja on käyty hallitustenvälisen kehitysviranomaisen (Inter-governmental Authority on Development, IGAD) johdolla vuodesta 1993. Alun perin tarkkailijoina toimi ainoastaan Afrikan sarven alueellisen järjestön jäseniä, mutta vuoden 2002 puolivälistä tarkkailijoiksi hyväksyttiin lisäksi ns. Sudanin troikka (Norja, Yhdistynyt kuningaskunta ja Yhdysvallat) ja sittemmin laajennettu troikka, johon kuuluvat Italia, Norja, Yhdistynyt kuningaskunta, Yhdysvallat, Yhdistyneet Kansakunnat ja Afrikan unioni. Vasta tässä muodossa, jossa yhdistyvät Sudanin lähinaapurit ja osa kansainvälisesti tärkeimmistä toimijoista, on saavutettu merkittävää edistymistä. Viimeisten kahden vuoden aikana on neuvoteltu joukko asiakirjoja, joita voidaan pitää tulevan kattavan sopimuksen peruselementteinä ja joista voidaan erityisesti mainita Machakosin pöytäkirja (20. heinäkuuta 2002), sopimus turvallisuusjärjestelyistä (25. syyskuuta 2003) ja sopimus vaurauden jakamisesta (7. tammikuuta 2004). Yhteisymmärryspöytäkirja vihamielisyyksien lopettamisesta allekirjoitettiin 18. marraskuuta 2002, minkä jälkeen Sudanin eteläosassa ei ole enää taisteltu lukuun ottamatta satunnaisia kahakoita lähinnä hallitusta kannattavan miliisin (SSDF) ja SPLM/A:n välillä.

Kokemukset muista konflikteista ovat osoittaneet, että tuloksia ei useinkaan tuo yhden ”rehellisen välittäjän” toiminta vaan tärkeimpien ulkopuolisten sidosryhmien koordinoitu yhteistoiminta. IGAD:n johdolla käytävien Sudanin rauhanneuvottelujen nykymuoto vastaa tätä laaja-alaisen sidosryhmien osallistumisen mallia ja on tuottanut merkittäviä tuloksia. Rauhanprosessin nykyisessä rakenteessa on lisäksi kaksi vaihetta: ensimmäinen vaihe, johon osallistuvat sodan kaksi tärkeintä osapuolta, päättyy kokonaisvaltaisen sopimuksen tekemiseen, ja toisessa vaiheessa Sudanin kaikki merkitykselliset poliittiset ja yhteiskunnalliset toimijat osallistuvat perustuslaillisen arvioinnin ja asteittaisen demokratisoinnin prosessiin. Toinen vaihe ajoittuu kuuden ja puolen vuoden pituiseen siirtymäkauteen.

Ulkopuolisten tahojen mukanaolo ei voi korvata sodan osapuolten aitoa halua päästä rauhanomaiseen ratkaisuun. Sudanin rauhanprosessin lukuisat pattitilanteet saavat toisinaan epäilemään, ovatko sodan kaksi tärkeintä osapuolta eli Sudanin hallitus ja SPLM/A sitoutuneet riittävällä tavalla rauhan solmimiseen. Prosessiin osallistuvien ulkopuolisten toimijoiden on toimittava kärsivällisesti ja käytettävä jatkuvaa ja harkittua painostusta saadakseen neuvottelut etenemään.

Komissio tukee taloudellisesti ja poliittisesti IGADin johtamaa rauhanprosessia sekä tarkastus- ja seurantaryhmää eli vihamielisyyksien lopettamisen seurantaa varten perustettua järjestelmää (1,5 miljoonaa euroa nopean toiminnan järjestelmästä (Rapid Reaction Mechanism, RRM)). Se harkitsee myös RRM:n kautta myönnettävää tukea aseleponeuvottelujen järjestämiseksi sodan osapuolten välillä Länsi-Sudanin Darfurissa, jossa alkuvuodesta 2003 puhkesi merkittävä aseellinen selkkaus, joka jäi aluksi Etelä-Sudanin pitkäaikaisen selkkauksen varjoon mutta on viime aikoina laajentunut niin, että siitä on tullut toiseksi vakavin humanitaarinen kriisi Afrikan sarven ja Itä-Afrikan alueella.

Sudanin kanssa harjoitettu kehitysyhteistyö keskeytyi vuonna 1990 vallankaappauksen jälkeen poliittisen ja ihmisoikeuksia koskevan tilanteen heikennyttyä. Yhteistyö on tarkoitus aloittaa uudelleen, jos ja kun Sudanin hallituksen ja SPLM/A:n välinen rauhansopimus allekirjoitetaan. Nykyiset valmistelevat toimet rahoitetaan kuitenkin useista eri budjettikohdista sekä Humanitarian Plus -ohjelmasta (18 miljoonaa euroa). Lisäksi on viimeistelty kaksi ohjelma-asiakirjaa, joista toinen koskee kunnostustoimia ja kapasiteetin luomista (52 miljoonaa euroa, kuudes Euroopan kehitysrahasto (EKR)) ja joista toisen, elintarvikevarmuuteen keskittyvän rahoittaa Stabex (191 miljoonaa euroa). Nämä ohjelmat yhdessä yhdeksännen EKR:n avustuksen (135 miljoonan euron suuruinen määräraha A, 20 miljoonan euron suuruinen määräraha B) kanssa muodostavat ns. rauhanosingon, joka annetaan Sudanin käyttöön sen jälkeen kun kattava rauhansopimus on allekirjoitettu ja pantu täytäntöön.

(1) Sudan Peoples ”Liberation Movement and Sudan Peoples” Liberation Army (Sudanin kansojen vapautusliike ja Sudanin kansojen vapautusarmeija).

(2004/C 88 E/0736) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0901/04**

esittäjä(t): Graham Watson (ELDR) komissiolle

(24. maaliskuuta 2004)

Aihe: Eläinten kohtelu karjamarkkinoilla

Voisiko komissio ilmoittaa, mitä rikkomismenettelyjä on aloitettu EY:n perustamissopimuksen 226 artiklan nojalla sellaisia jäsenvaltioita vastaan, joissa EU:n antamien eläinten hyvinvointiin liittyvien määräysten täytäntöönpano on riittämätön?

David Byrnen komission puolesta antama vastaus

(22. huhtikuuta 2004)

Yhteisön voimassa oleva lainsäädäntö koskee eläinten kohtelua karjamarkkinoilla vain siinä määrin, kuin siitä on säädetty eläinten suojelemisesta kuljetuksen aikana 19. marraskuuta 1991 annetussa neuvoston direktiivissä 91/628/ETY (1) sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 95/29/EY (2).

Eläinten kuljettaminen karjamarkkinoille ja purkaminen karjamarkkinoilla kuuluisi direktiivin soveltamisalaan, jos matkan pituus markkinapaikalle olisi yli 50 kilometriä, mutta direktiivissä ei käsitellä eläinten kohtelua sen jälkeen, kun ne siirtyvät pois kuljettajan vastuulta siihen saakka, kunnes niiden kuljetus pois markkinoilta taas alkaa.

Komission ehdotuksessa uudeksi asetukseksi, joka koskee eläinten suojelua kuljetuksen aikana, pyritään erityisesti ulottamaan yhteisön oikeuden tarjoama suojelu koskemaan eläimiä myös karjamarkkinoilla. Markkinapaikoilla eläimiä käsittelevän henkilöstön olisi saatava tarpeellinen koulutus. Karjamarkkinoiden ylläpitäjät olisivat vastuussa sen varmistamisesta, että eläinten hyvinvoinnista huolehditaan sinä aikana, kun ne ovat markkinoilla, myös purkamisen ja lastauksen ajan. Markkinoiden ylläpitäjät velvoitettaisiin myös ottamaan käyttöön ja valvomaan tarvittavia menettelyjä, joiden avulla ne voivat varmistaa, että niiden tiloissa noudatetaan asiaankuuluvia sääntöjä.

Belgiaa vastaan käynnistettiin vuonna 2000 rikkomisesta johtuva menettely, joka liittyi muun muassa vakaviin puutteisiin eläinten hyvinvoinnissa karjamarkkinoilla tapahtuvan eläinten lastauksen ja purkamisen yhteydessä.

Muiden vastaavien tapausten seurauksena Belgia muutti lainsäädäntöään ja hyväksyi tiukat täytäntöönpanomenettelyt, ja muun muassa asetti syytteeseen muutamista tapauksista vastuullisiksi oletetut henkilöt. Komissio päätti lopettaa rikkomisesta johtuvan menettelyn tutkittuaan elintarvike- ja eläinlääkintätoimiston raportteja, jotka osoittivat tilanteen parantuneen.

Komission tietoon on viime vuosina tullut myös muita tapauksia, jotka liittyvät oletettuun eläinten huonoon kohteluun markkinapaikoilla eräissä muissa jäsenvaltioissa, mutta komission yksiköiden puututtua asiaan ryhdyttiin useimmissa tapauksissa toimenpiteisiin tilanteen parantamiseksi. Rikkomisesta johtuvan menettelyn aloittamista näiden tapausten vuoksi ei pidetty tarpeellisena.

Arvoisa parlamentin jäsen saa lisätietoa komission yleisestä kannasta rikkomisesta johtuvan menettelyn aloittamiseen eläinten suojelua koskevan yhteisön lainsäädännön rikkomisen vuoksi vastauksesta, joka annettiin 20. marraskuuta 2002 Erik Meijerin esittämään kirjalliseen kysymykseen E-2884/02 ([3]).

([1]) EYVL L 340, 11.12.1991.
([2]) EYVL L 148, 30.6.1995.
([3]) EUVL C 155 E, 3.7.2003.

(2004/C 88 E/0737) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-0921/04**

esittäjä(t): Proinsias De Rossa (PSE) komissiolle

(26. maaliskuuta 2004)

Aihe: Israelin ydinaseet

Voiko komissio kertoa, mitä mieltä se on siitä, ettei Israel ole allekirjoittanut ydinaseiden leviämisen estämistä koskevaa sopimusta eikä YK:n alainen Kansainvälinen atomienergiajärjestö IAEA pysty valvomaan Israelin ydinaseohjelmaa?

Mihin toimiin komissio ja jäsenvaltiot ovat ryhtyneet Lähi-idän ydinaseettoman vyöhykkeen toteuttamiseksi?

Christopher Pattenin komission puolesta antama vastaus

(29. huhtikuuta 2004)

Ydinsulkusopimuksen allekirjoittaminen on vapaaehtoista.

Joulukuussa 2003 hyväksytty joukkotuhoaseiden leviämisen vastainen EU:n strategia ilmentää sitä erittäin suurta arvoa, jonka unioni antaa monenkeskisille asesulkua ja aseistariisuntaa koskeville sopimuksille ja yleissopimuksille. Yksi strategian mukaisista erityistoimista koskee diplomaattista aloitetta sopimusten ja yleissopimusten noudattamisen ja maailmanlaajuistamisen edistämiseksi. EU ja komissio pyrkivät kaikin tavoin muistuttamaan Israelia luottamusta lisäävien toimien merkityksestä alueellisella tasolla.

(2004/C 88 E/0738) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-0956/04**

esittäjä(t): Brian Crowley (UEN) komissiolle

(23. maaliskuuta 2004)

Aihe: Tuen erottaminen tuotannosta, maanviljelijöiden eläkkeelle siirtyminen ja perheet

Voisiko komissio vahvistaa, että se on saanut Länsi-Corkin eläkkeelle siirtyneiltä viljelijöiltä vetoomuksen, joka koskee niitä haitallisia seurauksia, joita tuen erottamisella tuotannosta on vuokramaiden palauttamiseen. Onko komissio tietoinen, että näiden hyvässä uskossa varhaiseläkkeelle siirtyneiden viljelijöiden oikeudet luovuttaa maansa pojilleen ja tyttärilleen, jotta nämä voisivat tehdä heille periytyneestä tilasta mahdollisimman kehityskelpoisen, ovat vakavasti heikentyneet? Mitä komissio aikoo tehdä varmistaakseen, että viljelijöiden pojat ja tyttäret voivat periä tilan, joka pystyy tarjoamaan kunnollisen toimeentulon?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(21. huhtikuuta 2004)

Yhteisen maatalouspolitiikan uudistus koskee aktiivista maataloustoimintaa harjoittavia viljelijöitä, eikä siihen sisälly säännöksiä, joilla varmistettaisiin tukioikeuksia maanomistajille, jotka ovat jääneet eläkkeelle viitejakson aikana ja joiden maa-ala on sen vuoksi annettu vuokralle. Tukioikeudet myönnetään vuokraviljelijöille, jotka harjoittivat maataloustoimintaa viitejaksolla kyseisellä maa-alalla. Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen vahvistaman oikeuskäytännön mukaan viljelijöillä ei ole perusteltua oikeutta olettaa, että jokin vallitseva tilanne, johon yhteisön toimielimet voivat toimivaltaansa käyttäessään tehdä muutoksia, säilyisi sellaisenaan.

Viljelijät voivat tuottaa ilman tukioikeuksia tai halutessaan ostaa markkinoilta tukioikeuksia, ja he voivat luonnollisesti myös edelleen antaa maa-alansa vuokralle sellaisille viljelijöille, joilla on tukioikeuksia mutta ei riittävästi maa-alaa.

Tarkoituksena ei ole suinkaan jättää vastaisuudessa tällaisia viljelijäperheitä tukioikeuksien ulkopuolelle tai estää lasten mahdollisuutta saada perintönä tila, joka pystyy tarjoamaan riittävän toimeentulon.

Komissio on tietoinen siitä, että varhaiseläkejärjestelmiin osallistuneet viljelijät ovat saattaneet antaa tilansa väliaikaisesti vuokralle ajatellen, että joku lapsista mahdollisesti ottaisi tilan myöhemmin haltuunsa.

Varmistaakseen, että tilan tai sen osan siirtäminen perheen sisällä voi tapahtua vaivattomasti, komissio on läheisessä yhteistyössä Irlannin viranomaisten kanssa kehittänyt ratkaisun sellaisen tilanteen välttämiseksi, joka estäisi lapsia ottamasta haltuunsa viitejaksolla vuokralle annettua perheen omistamaa tilaa. Kyseisiä henkilöitä pidetään yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä 29 päivänä syyskuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003 ([1]) 42 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuina erityistilanteessa olevina henkilöinä. Tämän perusteella parhaillaan hyväksymisvaiheessa olevassa komission täytäntöönpanoasetuksessa säädetään mahdollisuudesta myöntää tällaisessa erityistilanteessa oleville henkilöille tukioikeuksia kansallisesta varannosta siinä tapauksessa, että he ottavat tilan haltuunsa.

([1]) EUVL L 270, 21.10.2003.

(2004/C 88 E/0739) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-0985/04**

esittäjä(t): Antonio Di Pietro (ELDR) komissiolle

(24. maaliskuuta 2004)

Aihe: Lasten katoaminen Mosambikissa

Mosambikissa ja erityisesti Nampulan alueella on heinäkuusta 2003 lähtien kadonnut järkyttävissä olosuhteissa katulapsia, joita on myyty ja surmattu heidän elintensä käyttämiseksi laittomassa siirrännäiselinkaupassa.

Neitsyt Marian palvelijoiden nimellä tunnetut, Nampulan hiippakunnassa lähetystyössä olevat nunnat ottivat ensimmäistä kertaa kyseisen tilanteen esille helmikuussa 2004 kirjoittaen piispa Tomélle ja raportoiden paikallisviranomaisille yksityiskohtaisesti kyseisistä järkyttävistä teoista tukeutuen kadonneiden lasten perheenjäsenten ja opettajien kertomuksiin.

Nampulan luostarissa asuva brasilialainen maallikkolähetystyöntekijä Elida Dos Santos on onnistunut tallentamaan videolle ja valokuvaamaan todisteita siitä, että kyseiset hirvittävät tapaukset ovat totta ja ettei niissä ole kyse vain vakavista epäilyistä. Dos Santosin ottamissa kuvissa näkyy silvottuja lasten ruumiita, joista puuttuu elimiä, ja joitakin ruumiita on myös löydetty säkeissä haudattuina kaukaisiin paikkoihin.

Kaiken lisäksi Mosambikissa toimivien lähetystyöntekijöiden ryhdyttyä toimiin edellä mainittua kauheaa ihmiskauppaverkostoa vastaan brasilialainen luterilainen lähetystyöntekijä Doraci Edinger, joka toimi avustustyöntekijänä Nampulan lasten parissa, löydettiin 24. helmikuuta 2004 kuolleena asunnostaan. Hänet oli hakattu kuoliaaksi vasaralla.

Paavi Johannes Paavali II otti virallisesti kantaa edellä mainittuun asiaan käyttäen kaikkea moraalista arvovaltaansa vaatiessaan laskiaisviikon keskiviikkona pitämässään saarnassa toimia Mosambikissa harjoitettavan hirveän elin- ja ihmiskaupan lopettamiseksi.

Ottaen huomioon edellä mainitut hälyttävät tiedot sekä kansainvälisten järjestöjen kyseisessä asiassa osoittaman välinpitämättömyyden, voiko komissio ryhtyä konkreettisiin ja pikaisiin toimiin ja ottaa yhteyttä Mosambikin toimivaltaisiin viranomaisiin sen varmistamiseksi, että Nampulan lasten ja lähetystyöntekijöiden turvallisuus taataan asianmukaisin toimenpitein?

Poul Nielsonin komission puolesta antama vastaus

(29. huhtikuuta 2004)

Komissio jakaa arvoisan parlamentin jäsenen huolen näistä väitetyistä hirvittävistä rikoksista, jotka liittyvät orpojen mosambikilaisten elinten katoamiseen ja laittomaan kauppaan.

Näihin rikoksiin liittyvänä komissio on ottanut yhteyttä Mosambikin tasavallan yleiseen syyttäjään Maputossa olevan valtuuskuntansa avulla. Syyttäjä on vahvistanut, että eri tahoista muodostuva ryhmä, johon kuuluvat yleisen syyttäjän virasto, tutkiva poliisi ja ihmisoikeusliiton osasto Nampulassa, tutkii parhaillaan asiaa perusteellisesti paitsi tällä alueelle myös maan muilla alueilla. Tutkimus on meneillään, ja siinä pureudutaan syvemmälle laitonta kauppaa koskeviin syytöksiin. Väitetyissä tapauksista ei voitu esittää näyttöä siitä, että ihmisten elimistä olisi käyty laitonta kauppaa. Mosambikissa on lisäksi poliittista tahtoa viedä oikeuteen ihmiset, jotka ovat vastuussa tällaisista rikoksista. Tästä vakavasta kysymyksestä keskusteltiin melko laajalti Mosambikin parlamentissa ja hallitusta pyydettiin lisäämään ponnistuksiaan totuuden löytämiseksi ja niiden ihmisten viemiseksi oikeuteen, jotka ovat osallisina tällaisissa rikoksissa.

Asia tuodaan esille EU:n ja Mosambikin välisen poliittisen vuoropuhelun puitteissa.

Komissio on tietoinen nunnien turvallisuutta koskevasta huolesta, ja vaikka tämä kysymys on komission toimivallan ulkopuolella ja asianomaiset EU:n suurlähetystöt voivat toiminnallaan puuttua siihen parhaiten, komissio tutkii EU:n ja Mosambikin välisen poliittisen vuoropuhelun puitteissa parasta tapaa ottaa esiin tämä kysymys hallituksen kanssa.

Mosambik on saanut tukea oikeusjärjestelmäänsä (strategiseen suunnitteluun, oikeudenkäyntien helpottamiseen, ihmisoikeuksiin, vankilareformeihin, lakikoulutukseen, Maputon siviilituomioistuimeen, Mosambikin poliisiin) EU:lta (Tanskalta, Espanjalta, Irlannilta, Italialta, Alankomailta ja Portugalilta) ja Norjalta, YK:n kehitysohjelmasta (UNDP) ja Yhdysvaltain kehitysyhteistyövirastosta (USAID).

Arvoisa jäsen voi olla vakuuttunut siitä, että komissio jatkaa toimivaltansa puitteissa Mosambikin hallituksen tukemista vahvistaakseen hallituksen kykyä ryhtyä tutkimuksiin siten, että oikeus voittaa tässä maassa.

(2004/C 88 E/0740)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-1000/04

esittäjä(t): Michiel van Hulten (PSE) komissiolle

(24. maaliskuuta 2004)

Aihe: Komission jäsenen Frederik Bolkesteinin teoksen "De grenzen van Europa" (Euroopan rajat) julkaiseminen

Keskiviikkona 10. maaliskuuta 2004 ilmestyi komission jäsenen Frederik Bolkesteinin kirja "De grenzen van Europa" (Euroopan rajat). Buitenhof-televisio-ohjelmassa 7. maaliskuuta 2004 komission jäsen Bolkestein arvioi kirjansa valmistumista sanoen, että kirjan viimeistely ja loppuunsaattaminen vei erittäin paljon aikaa ja että ellei hänellä olisi ollut useita erikielisiä sihteereitä kabinetissaan ja komission käännöspalveluja, hän ei olisi saanut kirjaa valmiiksi.

1. Antoiko komission jäsen Bolkestein Euroopan komission puheenjohtajalle etukäteen tietoja kirjansa julkaisemisesta, kuten komission jäseniä koskevat toimintaohjeet edellyttävät? Jos vastaus on myönteinen, milloin tiedot annettiin?

2. Onko komission jäsen ilmoittanut, mihin hyvään tarkoitukseen kirjan myynnistä saadut tulot lahjoitetaan, kuten toimintaohjeet edellyttävät? Jos vastaus on myönteinen, mihin hyvään tarkoitukseen rahat käytetään?

3. Onko komission jäsen Bolkestein käyttänyt komission yksiköiden palveluja kirjansa (osien) viimeistelyyn ja kääntämiseen? Jos vastaus on myönteinen, minkälaista tukea annettiin ja mitä kustannuksia asiasta aiheutui?

4. Onko komissio huolehtinut siitä, että komission virkamiesten työskentelykustannukset komission jäsenen Frederik Bolkesteinin kabinetissa ja käännöspalvelussa vähennetään hyvään käyttöön tarkoitetuista myyntituloista ja mikäli saldo on negatiivinen, siirretään komission jäsenen Frederik Bolkesteinin vastuulle?

5. Katsooko komissio yleisesti, että komission jäsenillä on vapaus käyttää komission yksiköiden palveluja kirjoittaessaan kirjoja tai harjoittaessaan muuta toimintaa, joka ei ole suoranaisesti yhteydessä heidän tehtäviinsä?

Romano Prodin komission puolesta antama vastaus

(27. huhtikuuta 2004)

Euroopan rajat -kirjan laatimisessa ja julkaisemisessa noudatettiin komissaareja koskevia toimintasääntöjä. Komissaari Bolkestein ilmoitti komission puheenjohtajalle aikeestaan julkaista kyseessä oleva kirja 3. helmikuuta 2004. Komissaari luovuttaa tämän osana virkatehtäviensä suorittamista kirjoittamansa kirjan tekijänoikeudet valitsemalleen hyväntekeväisyysjärjestölle. Hän kuitenkin katsoo, ettei ole soveliasta julkaista järjestön nimeä.

Kirjan kirjoittaminen liittyi olennaisesti komissaarin työhön, sillä kirjalla edistetään vuoropuhelua Eurooppaa koskevista aiheista, kuten Euroopan yhdentymisestä ja tulevaisuudesta. Lisäksi kirjan tarkoituksena on kiinnittää EU:n kansalaisten huomio Euroopan parlamentin vaaleihin ja siten lisätä osallistumista niihin. Samoin on korostettava, että kirjan kirjoittaminen ei missään vaiheessa vaarantanut komissaarin muiden virkatehtävien hoitamista.

Tekninen tuki, jota komissaari Bolkestein sai komission eri yksiköiltä kirjansa laatimista varten, oli tukea komissaarin virasta johtuvien tehtävien suorittamiseen. Tämän tuen antaminen ei myöskään missään vaiheessa vaarantanut näiden yksiköiden muiden tehtävien täysipainoista suorittamista.

(2004/C 88 E/0741) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-1007/04**

esittäjä(t): Manuel Medina Ortega (PSE) komissiolle

(25. maaliskuuta 2004)

Aihe: Posei-ohjelmaa koskevan budjettikohdan erittely vuoden 2004 talousarviossa

Vuoteen 2004 saakka yhteisön vuotuisessa talousarviossa on EMOTR:n takuurahaston yhteyteen varattu kumpaakin Posei-ohjelmaa koskeva budjettikohta, jossa määritellään kummankin alamomentit. Toinen koskee hankintoja ja toinen muita toimenpiteitä eli paikallisen tuotannon tukemista. Kyseessä ovat budjettikohdat B1-320 Poseidom (B1-3200 hankinnat ja B1-3201 muut toimenpiteet), B-321 Poseima (B1-3210 hankinnat ja B1-3211 muut toimenpiteet) ja B1-322 Poseican (B1-3220 hankinnat ja B1-3221 muut toimenpiteet).

Vuoden 2004 talousarvion rakenteeseen tehtyjen muutosten yhteydessä Posei-ohjelmaa koskevat budjettikohdat ovat esitetty kokonaismäärinä sekä yhdistetty maatalouden ja maaseudun kehitystä koskevan otsakkeen 05 alaisuuteen budjettikohdaksi 05 02 11 04, johon on myös kirjattu Aigeianmeren saaria koskevat määrärahat ja esimerkiksi Réunionin saarelle toimitettavan riisin tukea koskevat määrärahat, jotka olivat aikaisemmin erikseen. Tämän järjestelmän myötä aikaisempi selvyys ja avoimuus katoavat, koska kullekin Posei-ohjelmalle myönnettyä määrärahaa ei voi eritellä, eikä myöskään näiden sisäisiä edellä mainittuja alamomentteja. Koska varainhoitovuosi 2002 on esitetty kokonaismääräisesti, on myös mahdotonta päätellä, mikä on kunkin Posei-ohjelman sisäinen täytäntöönpano.

Mikä on varainhoitovuodeksi 2004 Poseican-ohjelmalle myönnetty määrä?

Kuinka suuri osuus Poseican-ohjelmalle myönnetystä määrärahasta koskee erityistä hankintajärjestelmää ja kuinka suuri osuus paikallisen tuotannon tukitoimenpiteitä?

Paljonko nousivat todellisuudessa maksetut määrät vuosien 2002 ja 2003 aikana toisaalta erityisen hankintajärjestelmän yhteydessä ja toisaalta Poseican-ohjelmaa koskevien muiden toimenpiteiden vuoksi?

Franz Fischlerin komission puolesta antama vastaus

(21. huhtikuuta 2004)

Poseican-ohjelmalle varainhoitovuodeksi 2004 osoitetut määrärahat ovat 137 miljoonaa euroa, joista 103 miljoonaa euroa on varattu erityiselle hankintajärjestelmälle ja 34 miljoonaa euroa paikallisen tuotannon tukitoimille.

Vuosien 2002 ja 2003 tosiasialliset menot jakautuivat seuraavasti:

- Erityinen hankintajärjestelmä:
  - 2002: 88,8 milj. euroa
  - 2003: 84,7 milj. euroa
- Muut toimenpiteet:
  - 2002: 19,5 milj. euroa
  - 2003: 26,8 milj. euroa

(2004/C 88 E/0742) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1064/04**

esittäjä(t): André Brie (GUE/NGL) komissiolle

(6. huhtikuuta 2004)

Aihe: Valtiontien S 282 A rakentamiseen Saksin vapaavaltioon liittyvät ristiriitaisuudet

Haluaisin kysymykselläni kiinnittää komission huomiota valtiontien S 282 A rakentamiseen Saksin vapaavaltioon liittyviin ongelmiin, joista on muun muassa tehty vetoomus (364/2000) Euroopan

parlamentille. Vetoomus kirjattiin saapuneeksi jo 25. toukokuuta 2000 ja sitä käsiteltiin viimeksi vetoomusvaliokunnassa 20. helmikuuta 2003. Siitä lähtien on odotettu asianomaisilta Saksan viranomaisilta pyydettyjä tietoja.

Vetoomuksen jättämisen jälkeen, mikä tapahtui jo neljä vuotta sitten, ja valtiontien S 282 A tällä välin valmistuttua asiasta on saatu ristiriitaisia tietoja, jotka esitän tässä lyhyesti.

Ensinnäkin on kyse kustannuksia koskevista ristiriitaisista tiedoista.

Erikoissuurlähettiläs tri Schönfelder (Saksan pysyvä edustusto Euroopan unionissa) vahvistaa 23. toukokuuta 2003 vetoomusvaliokunnan puheenjohtajalle Nino Gemellille lähettämässään kirjeessä Saksan viranomaisiin viitaten valtiontie S 282 A rakentamiseen käytetyn 50 miljoonaa euroa.

Saksin osavaltion talous- ja työministeri arvioi Saksin osavaltion valtiopäivien puhemiehelle Iltgenille 19. toukokuuta 2003 lähettämässään kirjeessä tien rakentamisesta aiheutuneet kokonaiskustannukset 4,63 miljoonaksi euroksi. Vain joitakin viikkoja myöhemmin (4. heinäkuuta 2003) hän ilmoitti osavaltion valtiopäivien puhemiehelle Iltgenille kustannusten määräksi enää vain 4,3 miljoonaa euroa.

Lisäksi on olemassa epäilys, että valtiontien S 282 A rakentaminen ilmoitettiin väärin perustein ”laajennukseksi”, sillä jo vuosi tien valmistumisen jälkeen se luokiteltiin alkuperäisestä ”valtakunnallisesta” (luokka II) ”paikalliseksi” (luokka III).

Tietääkö komissio näistä ristiriitaisista tiedoista ja aikooko se, ellei se niistä tiedä, tutkia asian paikan päällä ja paljastaa mahdolliset väärinkäytökset?

Jacques Barrot'n komission puolesta antama täydentävä vastaus

(28. kesäkuuta 2004)

Kyseessä olevan ohjelman hallintoviranomainen ilmoitti komissiolle Sachsenissa 16. huhtikuuta 2004, että parlamentin jäsenen mainitsemassa hankkeessa tilanne on Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR) tuen osalta seuraava.

Hankkeen kohteena oleva tie, Staatsstraße 282 A, on rakennettu uudelleen EAKR:n tuella. Hankkeen suunnitellut kokonaiskustannukset olivat 9,081 miljoonaa euroa. Tähän mennessä on käytetty 5,3 miljoonaa euroa, ja myöhemmin käytetään vielä noin 0,705 miljoonaa euroa. EAKR:n tuki on 75 prosenttia kokonaiskustannuksista.

Komissio on tietoinen siitä, että hankkeesta annetut numerotiedot ovat olleet ristiriitaisia. Tämä johtuu siitä, että tiedot on annettu eri aikoina ja koskevat näin ollen eri toteutusvaiheissa vallinnutta tilannetta.

Tien luokituksen muutoksesta todettakoon, että hallintoviranomaisen komissiolle antamien tietojen mukaan kyseisen tien luokitus muuttui vuonna 1997 ”paikallisesta” ”valtakunnalliseksi”. Luokitusta ei ole alennettu.

(2004/C 88 E/0743) **KIRJALLINEN KYSYMYS E-1081/04**

esittäjä(t): Maria Sanders-ten Holte (ELDR) komissiolle

(6. huhtikuuta 2004)

Aihe: Pienet Eurooppa-koulut

Euroopan parlamentti katsoi 17. joulukuuta 2002 antamassaan päätöslauselmassa, että Eurooppa-koulut edistävät eurooppalaisen identiteetin vahvistamista sekä Euroopan yhdentymistä. Tästä huolimatta uhkaa monia pieniä Eurooppa-kouluja sulkeminen. Euroopan parlamentti pani myös merkille, että olisi tutkittava mahdollisuuksia tehdä paikallisten, alueellisten ja kansallisten viranomaisten kanssa (taloudellista) yhteistyötä, jonka puitteissa on vaalittava erityisesti kielellistä monipuolisuutta.

Eurooppa-koulujen johtokunta asetti toukokuussa 2003 työryhmiä, joiden oli määrä selvittää kunkin pienen Eurooppa-koulun elinkelpoisuus.

1. Ovatko työryhmät saaneet tutkimuksensa päätökseen ja laatineet loppuraportin? Jos vastaus on kielteinen, miksi komissio on jo nyt antanut ehdotuksia, joissa se kannattaa yhteisön kouluille antaman tuen pienentämistä?

2. Miten komissio suhtautuu siihen, että Eurooppa-koulun ylioppilastutkinto tuodaan paljon laajemman oppilasjoukon ulottuville tekemällä yhteistyötä paikallisten, alueellisten ja kansallisten koulujen kanssa ja ottamalla Eurooppa-kouluihin enemmän oppilaita ulkopuolelta?

3. EU:n tulevan laajentumisen seurauksena joutuu oppilaan äidinkielellä annettu opetus, mikä on yksi näiden koulujen tunnusmerkeistä, suurten paineiden alle, koska varsinkin pienissä kouluissa ei ole riittävästi oppilaita erillisen kieliosaston perustamiseksi tai koska siihen vaadittuja perusrakenteita ei ole saatavilla. Miten komissio aikoo turvata opetuksen antamisen oppilaan äidinkielellä tulevaisuudessa?

4. Onko komissio valmis rohkaisemaan jäsenvaltioita lähettämään äidinkielen opettajia kouluihin niiden kielten osalta, joille ei ole perustettu / ei perusteta omaa erillistä kieliosastoa?

Neil Kinnockin komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2004)

Talousarviomenettely, johon arvoisa parlamentin jäsen viittaa, on sama Eurooppa-koulun koosta riippumatta. Vuoden 2004 maaliskuun lopussa pidetyn johtokunnan hallinto- ja rahoituskomitean kokouksen aikana sovittiin yksimielisesti kunkin Eurooppa-koulun talousarvioesityksestä vuodeksi 2005 kunkin Eurooppa-koulun johtajan suostumuksella. EU:n talousarviosta pyydetyn tuen määrä ilmoitettiin komissiolle, ja komissio ilmoittaa tämän määrän edelleen budjettivallan käyttäjälle.

Pienten Eurooppa-koulujen pitkän aikavälin elinkelpoisuutta käsittelevien työryhmien raportit eivät liittyneet vuoden 2005 talousarvioesitykseen, vaan ne esiteltiin johtokunnan kokouksessa erillisenä kysymyksenä vuoden 2004 tammikuun lopussa. Koska raporteissa ei esitetty innovatiivisia ja toimivia vaihtoehtoja varsinkaan paikallisten, alueellisten tai kansallisten koulujen kanssa tehtävän yhteistyön osalta, työryhmille annettiin viimeinen tilaisuus täydentää raporttiaan ja esitellä tarkistettu versio vuoden 2004 huhtikuun lopussa pidettävässä johtokunnan kokouksessa.

Sen osalta, että eurooppalainen ylioppilastutkinto tuotaisiin entistä laajemmin muihin kouluihin kuin Eurooppa-kouluihin, komissio on aktiivisesti mukana johtokunnan työryhmässä, joka selvittää tämän ehdotuksen toteutettavuutta ja yksityiskohtia. Komissio ei kuitenkaan katso, että yhä useamman oppilaan ottaminen ulkopuolelta runsaasti tukea saaviin Eurooppa-kouluihin olisi asianmukainen keino eurooppalaisen ylioppilastutkinnon avaamiseen. Arvoisa parlamentin jäsen ymmärtänee myös, että koska kansalliset koulutusjärjestelmät kuuluvat edelleen jäsenvaltioiden toimivaltaan, komissiolla ei ole tosiasiallista aloiteoikeutta tällä alalla.

Komissio on arvoisan parlamentin jäsenen kanssa samaa mieltä siitä, että tulevan laajentumisen kielellisen monimuotoisuuden seurauksena äidinkielinen opetus Eurooppa-kouluissa joutuu paineiden alle. Johtokunnan lokakuussa 2002 vahvistamat perusteet, jotka koskevat uuden kieliosaston perustamiseksi tarvittavaa oppilaiden määrää, ovat syynä puolan-, unkarin- ja tšekinkielisten osastojen perustamiseen Brysselissä ja Luxemburgissa vuoden 2004 syyskuusta lähtien. Eurooppa-koulut ottavat kuitenkin palvelukseen sekä kokoaikaisia että osa-aikaisia opettajia, jotka antavat äidinkielistä opetusta vailla omaa kieliosastoa olevia muita kansalaisuuksia edustavien EU:n työntekijöiden lapsille.

(2004/C 88 E/0744) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-1125/04**

esittäjä(t): Daniela Raschhofer (NI) komissiolle

(6. huhtikuuta 2004)

Aihe: Euroopan unionin ohjelmat — Turkin mahdollisen täysjäsenyyden vaikutus

Eurooppa-neuvoston on määrä päättää liittymisneuvottelujen aloittamisesta Turkin kanssa joulukuussa 2004. Pyydän komissiota tätä ennen vastaamaan seuraaviin kysymyksiin:

— Mistä ohjelmista Turkille on jo myönnetty Euroopan unionin rahoitusta?

— Kuinka suuri myönnetyn rahoituksen määrä on?

— Mihin rahoitusvaikutuksiin tai -velvollisuuksiin Euroopan unionin on varauduttava, mikäli Turkista tulee Euroopan unionin täysjäsen?

Günter Verheugenin komission puolesta antama vastaus

(29. huhtikuuta 2004)

Vuoteen 2002 mennessä Turkille on myönnetty tukea MEDA-ohjelmasta ja kahden asetuksen kautta, joilla pyritään vahvistamaan tulliliittoa [1] ja taloudellista ja yhteiskunnallista kehitystä [2]. Liittymistä valmistelevasta rahoitustuesta Turkille 17 päivänä joulukuuta 2001 annettu neuvoston asetus astui voimaan tammikuussa 2002, ja se tarjoaa edelleen oikeusperustan rahoitusta koskevalle yhteistyöllemme Turkin kanssa.

Ajanjaksolla 2000—2003 vuosittainen Turkille myönnetty rahoitustuki oli keskimäärin 177 miljoonaa euroa. Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio pääsivät huhtikuussa 2003 sopimukseen, jonka mukaan Turkki sisällytetään rahoitusnäkymien liittymistä valmistelevan tuen otsakkeeseen ja rahoitustukea lisätään tuntuvasti vuosina 2004—2006, yhteensä 1 050 miljoonaan euroon kolmen vuoden aikana (250 miljoonaa euroa vuonna 2004, 300 miljoonaa euroa vuonna 2005 ja 500 miljoonaa euroa vuonna 2006).

Olisi muistettava, että päätös, jonka Eurooppa-neuvosto tekee joulukuussa 2004, perustuu arviointiin siitä, täyttääkö Turkki Kööpenhaminan poliittiset kriteerit. On selvää, että valtion, jonka koko ja väkiluku ovat sellaiset kuin Turkilla, liittyminen vaikuttaisi merkittävästi EU:hun, sen politiikkoihin ja toimielimiin. Konkreettiset taloudelliset seuraukset ja/tai velvollisuudet riippuisivat neuvottelujen tuloksesta.

[1] Neuvoston asetus (EY) N:o 764/2000, annettu 10 päivänä huhtikuuta 2000, Euroopan yhteisön ja Turkin tulliliiton syventämiseksi tarkoitettujen toimien täytäntöönpanosta, EYVL L 94, 14.4.2000.

[2] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 257/2000, annettu 22 päivänä tammikuuta 2001, Turkin taloudellisen ja yhteiskunnallisen kehityksen edistämiseksi toteutettavien toimien täytäntöönpanosta, EYVL L 39, 9.2.2001.

(2004/C 88 E/0745) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-1190/04**

esittäjä(t): Joan Vallvé (ELDR) komissiolle

(14. huhtikuuta 2004)

Aihe: Kulttuurifoorumi 2004

Esitin komissiolle aiemmin kysymyksen Barcelonassa toukokuun 9. päivä avattavasta kulttuurifoorumista (H-0539/03 [1]). Komissio totesi 21. lokakuuta 2003 antamassaan vastauksessa seuraavansa foorumin valmistelutöitä kiinnostuneena ja aikovansa toteuttaa muutamia aloitteita kulttuurien välisen vuoropuhelun edistämiseksi.

Koska foorumi avataan hyvin pian, haluaisin tietää, mitä aloitteita Euroopan komissio aikoo toteuttaa. Voiko komissio kertoa myös, otetaanko sen mainitsemassa kulttuurien välisessä vuoropuhelussa huomioon Katalonian alueen kulttuuriin liittyvät erityispiirteet, kuten katalonian kieli, joka on foorumin asiakirjoissa virallinen kieli?

[1] Kirjallinen vastaus 21.10.2003.

Viviane Redingin komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2004)

Komissio esitti hiljattain uuden sukupolven kulttuuriohjelman suuret linjat ”Kansalaisuus toimivaksi” -tiedonannossaan. Se ehdottaa kulttuurien välisen vuoropuhelun voimakasta edistämistä tulevassa ohjelmassa, sillä kulttuurien välisen vuoropuhelun parantaminen on yksi olennainen lisäarvo, jota yhteisön tasolla toteutetut kulttuurialan toimet tarjoavat.

Komissio voi vain muistuttaa, että se seuraa tiiviisti Barcelonassa touko-syyskuussa 2004 järjestettävän kulttuurifoorumin töitä, vaikkei se ole tapahtuman alkuunpanija. Tapahtuman mahdollisia virallisia kieliä koskevat tiedustelut kannattaa osoittaa järjestäjille, joita ovat Unesco, Espanjan valtio, Katalonian aluehallinto ja Barcelonan kaupunki. Tapahtuman Internet-sivut (http://www.barcelona2004.org) ovat joka tapauksessa kolmella kielellä: englanniksi, katalaaniksi ja espanjaksi.

(2004/C 88 E/0746) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-1200/04**

esittäjä(t): Charles Tannock (PPE-DE) komissiolle

(14. huhtikuuta 2004)

Aihe: Ukrainassa tapahtuneen edistymisen tunnustaminen EU:n myöntämän markkinatalousaseman muodossa

Edistyminen Ukrainan talouselämän ja EU:n polkumyyntilainsäädännössä asetettujen kriteereiden yhteensopivuuden arvioimisessa näyttää pysähtyneen. Kyseinen prosessi käynnistettiin syyskuussa 2000, jolloin Ukrainalle myönnettiin erityinen markkinatalousasema ja lokakuussa 2000 aloitettiin täyden markkinatalousaseman myöntämiseen tähtäävät neuvottelut. Euroopan komissio on tarkastellut normaalin käytännön mukaisesti sitä, miten Ukraina on noudattanut vaatimuksia, joita sille on asetettu markkinatalousasemaa määrittelevien eri otsakkeiden alla, erityisesti mitä tulee seuraaviin kohtiin: valtion puuttumatta jättäminen yhtiöiden päätöksentekoon ja varainhallintaan, yritysten selkeät tilinpäätöstiedot ja riippumattomat tilintarkastukset, Neuvostoliiton aikaisesta komentotaloudesta peräisin olevien markkinavääristymien jatkuminen, omistusoikeutta koskeva oikeusvarmuus ja kansainvälisten normien mukaiset vararikkomenettelyt sekä kelluvan ja markkinaperusteisen valuutan vaihtamismekanismin olemassaolo.

Romano Prodi tapasi syyskuussa 2002 Ukrainan presidentti Leonid Kutshman ja vakuutti hänelle, että EY ilmoittaisi päätöksensä kuuden kuukauden kuluessa sen jälkeen, kun Ukrainan hallitus on toimittanut kattavat vastaukset Ukrainan talouden markkina-aseman luonnetta koskeviin kysymyksiin. Huolimatta siitä, että EU:n ja Ukrainan yhteistyökomitean neljännessä ja kuudennessa kokouksessa kysymystä käsiteltiin uudelleen ja huolimatta ulkomaankaupasta vastaavan komission jäsenen Pascal Lamyn lokakuussa 2003 esittämistä Ukrainan valmiutta koskevista vakuutteluista, Ukraina ei vieläkään tiedä, myönnetäänkö sille täysi markkinatalousasema. Ukrainan talouselämä on sitä paitsi kehittynyt suotuisasti viimeksi kuluneina kolmena vuotena. Maan bkt on esimerkiksi kasvanut 8,5 prosenttia vuosien 2002 ja 2003 välisenä aikana, valtio ei enää puutu yhtiöiden päätöksentekoon, yrityksillä on oikeus tasapuoliseen kohteluun riippumatta siitä, mikä niiden omistajuuden muoto on, hintoja säännellään lähes pelkästään vapaiden markkinoiden eikä valtion asettamien ehtojen avulla ja markkinoista yli 90 prosenttia on yksityisessä ja alle 10 prosenttia valtion omistuksessa.

Kun pidetään mielessä edellä mainitut kiistattomat tosiseikat ja kun otetaan huomioon, että päätös myöntää Venäjälle täysi markkinatalousasema perustui geopoliittisiin näkökohtiin, viivytteleekö komissio tahallisesti poliittisista syistä kyseisen päätöksen tekemistä sen sijaan, että se tukeutuisi pelkästään vaadittuihin taloudellisiin kriteereihin?

Pascal Lamyn komission puolesta antama vastaus

(30. huhtikuuta 2004)

Arviointi siitä, olisiko maalle myönnettävä markkinatalousasema kaupan suojaamista koskevissa tutkimuksissa, on tekninen analyysi, ja siinä sovelletaan erittäin täsmällisiä käytännön parametreja, joilla pyritään varmistamaan, että yritysten kustannuksiin ja hintoihin voidaan luottaa kaupan suojaamista koskevissa tutkimuksissa.

On syytä panna merkille, että komissio arvioi kunkin markkinatalousasemaa koskevan hakemuksen pikemminkin sen omien ansioiden perusteella kuin vertaamalla maata muihin markkinatalousasemaa hakeneisiin maihin.

Ukrainan komissiolle esittämä virallinen pyyntö siitä, että komissio myöntäisi sille markkinatalousaseman kaupan suojaamista koskevissa tutkimuksissa, saatiin toukokuussa 2002. Komission alustava arviointi julkaistiin maaliskuussa 2003. Siinä yksilöitiin viisi aluetta, joilta pyydettiin lisätietoja tai joilla piti vielä edistyä. Ukraina lähetti pyydetyt tiedot kolmessa vaiheessa kesäkuussa 2003, joulukuussa 2003 ja tammikuussa 2004.

Kauppapolitiikasta vastaava komission jäsen ei ole antanut minkäänlaisia vakuutteluja Ukrainan valmiudesta markkinatalousasemaan. Kaupan suojaamisesta vastaavat komission yksiköt viimeistelevät arviointiaan edistymisestä viidellä maaliskuussa 2003 yksilöidyllä ongelma-alueella huhtikuussa 2004. Sitten kyseinen asiakirja toimitetaan jäsenvaltioille ja pian sen jälkeen Ukrainan viranomaisille.

Täyttä markkinatalousasemaa koskeva arviointi saadaan siis valmiiksi piakkoin. Tältä osin komissio suhtautuu myönteisesti Ukrainan edistymiseen talousuudistuksessa, joka merkitsee askelta kohti markkinatalousasemaa koskevien kriteerien täyttämistä. Komissio on — kuten aina — sitoutunut myöntämään markkinatalousaseman Ukrainalle niin pian kuin esille tuoduissa kysymyksissä on edistytty riittävästi ja tekniset edellytykset ovat olemassa.

On myös syytä pitää mielessä, että yksittäiset ukrainalaisyrtykset voivat hakea itselleen markkinatalouskohtelua.

(2004/C 88 E/0747) **KIRJALLINEN KYSYMYS P-1203/04**

esittäjä(t): Gianfranco Dell'Alba (NI) komissiolle

(14. huhtikuuta 2004)

Aihe: Väitetyt säännönvastaisuudet 8.ACP.PNG.003-hankkeeseen osoitettujen Euroopan kehitysrahaston (EKR) varojen hallinnoinnissa

1. Palvelusopimuksen alun perin saaneen konsulttiyrityksen (Studio Bichara s.r.l, "SB") tilalle valittiin hankintamenettelyssä toinen yritys. Kysyn komissiolta 8.ACP.PNG.003-hankkeeseen liittyen seuraavaa:

a) Miksi ei käynnistetty rajoitettua kansainvälistä tarjouspyyntökilpailua, vaikka sopimuksen arvo oli yli 200 000 euroa? Päätettiinkö sen sijaan käyttää paikallisten yritysten välistä tarjouspyyntökilpailua (vrt. ulkomaanavun yhteisen toimialan menettelykäsikirja, jota sovellettiin kyseisenä aikana, 10 kohta ja liite I)?

b) Miksi ei herännyt epäilyjä, kun tarjouspyyntömenettelyyn osallistuneet kooltaan ja taloudellisilta resursseiltaan erilaiset yritykset esittivät enimmäisbudjetin ylittäviä tarjouksia huolimatta siitä, että eräät näistä yrityksistä olivat osallistuneet jo alkuperäiseen vuoden 1999 menettelyyn, mutta olivat esittäneet tuolloin käytettävissä olevat resurssit alittavia tarjouksia?

c) Miksi sopimus myönnettiin (yksityisten neuvottelujen jälkeen) PAC- ja ETS-yhtiöille EKR:n rahoittamia urakkasopimuksia koskevien yleisten ehtojen 12 artiklan 2 kohdan vastaisesti, kun PAC/ETS on todettu kelpaamattomaksi erääseen toiseen EU-hankkeeseen Vanuatun tasavallassa?

2. Miksi sen jälkeen, kun sopimussuhde SB:n kanssa oli päättynyt, SB:n alun perin suunnittelemien hankkeiden johtaminen annettiin PAC/ETS-yhtiöille ja miksi näille maksettiin tästä noin 722 000 euroa (kun SB:lle maksettiin samoista tehtävistä 660 000 euroa) ja noin 100 000 euroa muista tehtävistä sekä lisäksi noin 420 000 euroa Unitech-instituutin uudelleensuunnittelusta (kun SB:lle maksettiin 600 000 euroa kaikkien yhdeksän hankkeeseen kuuluvan instituutin suunnittelusta) PAC/ETS:n arvosteltua SB:n toteuttamaa Unitech-hanketta?

Poul Nielsonin komission puolesta antama täydentävä vastaus

(8. heinäkuuta 2004)

Papua-Uusi-Guinean lähetystöstä saatujen lisätietojen avulla komissio pystyy nyt antamaan vastauksen edellä mainitun kirjallisen kysymyksen kohtaan 2.

Mainittuja kahta sopimusta ei voi täysin verrata, koska toiseen sopimukseen, joka myönnettiin myöhemmin PAC/ETS:lle, kuului suunnittelun lisäkatselmus, jota ei ollut alkuperäisessä sopimuksessa. Tämä selittää, miksi toinen sopimus oli suurempi.

Lisäpalveluja pyydettiin myöhemmin geoteknisten lisäselvitysten tekemiseksi joissakin rakennuksissa.

Myöhemmässä vaiheessa sopimuksen tehnyt viranomainen pyysi Unitech-rakennuksen uutta uudelleensuunnittelua alkuperäisessä suunnitelmassa havaittujen puutteiden vuoksi, mistä johtui kysymyksessä mainittu lisäys.

Komissio on kuitenkin käynnistänyt yksityiskohtaisempia tutkimuksia sen varmistamiseksi, että sopimukseen sisältyvät määrät ovat täysin perusteltuja.

OIKAISUT

Oikaisu
Michaele Schreyerin komission nimissä antamaan kirjallista kysymystä P-2323/03 koskevaan vastaukseen

(Euroopan unionin virallinen lehti C 65 E, 13. maaliskuuta 2004)

(2004/C 88/748)

Sivu 131, 2 kohdan b alakohta kuuluu seuraaavasti:

2. b) Millaisissa asemissa he ovat olleet sen jälkeen?

Toinen johtotehtävissä toimineista virkamiehistä nimitettiin yksikönpäälliköksi PO PRESSiin. Toinen heistä työskenteli ensin lyhyen aikaa neuvonantajana PO ADMINissa, minkä jälkeen hänet nimitettiin yksikönpäälliköksi PO ADMINiin.